

UJ FRANCZIA-MAGYAR ÉS MAGYAR-FRANCZIA

ZSEB-SZÓTÁR

THIBAUT M. A.

LEGUJABB FRANCZIA SZÓTÁRA UTÁN.

ELSŐ KÖTET. — FRANCZIA-MAGYAR RÉSZ.

NOUVEAU

DICTIONNAIRE

FRANÇAIS-HONGROIS ET HONGROIS-FRANÇAIS

D'APRÈS LE NOUVEAU DICTIONNAIRE

DE

M. A. THIBAUT.

TOME PREMIER. — PARTIE FRANÇAISE-HONGROISE.

BUDAPEST

FRANKLIN-TÁRSULAT

MAGYAR IROD. INTÉZET ÉS KÖNYVNYOMDA.

1886.

EXPLICATION

des abréviations pour les termes techniques.

A MŰSZAVAKRA

vonatkozó röviditések magyarázata.

aff.	affineur	*rézműves.*	*call.*	calligraphie	*szépirás*
agr.	agriculture	*földmivelés.*	*car.*	carrier	*kőfejtő*
aig.	aiguillier	*tűs, tűmives*	*card.*	cardeur	*gyapjufésülő*
alch.	alchimie.	*aranykémlet*	*cart.*	cartier	*kártyacsináló*
alg.	algèbre	*algebra, betűvetés*	*carto.*	cartonnier	*táblapapiros-csináló*
anat.	anatomie	*bonctan*	*cat.*	religion catholique	*katholika vallás*
ant.	antiquité	*ódonság*	*ceint.*	ceinturier	*sárgarézmives*
ap.	apothicaire	*gyógyszerész*	*cham.*	chamoiseur	*irhagyártó*
ar.	arithmétique	*számtan*	*chan.*	chancellerie	*hivatalos irmód*
arch.	architecture	*épitészet*	*chand.*	chandelier	*gyertyamártó*
arch. n.	architecture navale	*hajóépitészet*	*chap.*	chapelier	*kalapos*
ard.	ardoisier	*palafejtő*	*charb.*	charbonnier	*szénégető*
arm.	armurier	*fegyvercsiszár*	*charp.*	charpentier	*ács*
arp.	arpenteur	*földmérő*	*charr.*	charron	*kerékgyártó*
arq.	arquebusier	*puskaműves*	*chass.*	chasse	*vadászság*
art.	artillerie	*tűzérség*	*chaud.*	chaudronnier	*rézműves.*
artif.	artificier	*tűzművész; tűzér*	*chauf.*	chaufournier	*mészégető*
astr.	astronomie	*csillagászat*	*chem.*	chemin de fer	*vaspálya*
[illegible]	banque	*váltóügy*	*chim.*	chimie	*vegytan*
[illegible]	batteur d'or	*aranyverő*	*chir.*	chirurgie	*sebészet*
[illegible]	bible	*biblia.*	*chron.*	chronologie	*idővetés, korrend*
[illegible]	billard	*tekejáték*	*cir.*	cirier	*viasztekercs-eresztő*
[illegible]	blason	*czimerisme.*	*clou.*	cloutier	*szegmives*
[illegible]	bonnetier	*harisnyagyáros.*	*coiff.*	coiffeuse	*piperésznő*
[illegible]	botanique	*fűvészet*	*com.*	commerce	*kereskedésben*
[illegible]	boucher	*mészáros.*	*comp.*	compte	*számtartásban*
[illegible]	boulanger	*pék, sütő*	*conf.*	confiseur	*czukrász*
[illegible]	boutonnier	*gombcsináló*	*cor.*	cordier	*kötélgyártó*
[illegible]	brasseur	*serfőző*	*cord.*	cordonnier	*czipész*
[illegible]	briquetier	*téglaégető*			
[illegible]	brodeur	*hímző*			
[illegible]	brossier	*kefekötő*			

corn.	cornetier	*szarumüves*
cor.	corroyeur	*timár, börgyártó*
cou.	coutelier	*késmives*
cout.	couturière	*varrónő*
couv.	couvreur	*palafedő*
cuis.	cuisine	*szakácsmesterség*
dam.	jeu de dames	*ostáblajáték*
dan.	danse	*tánczmesterség*
den.	dentiste	*fogorvos*
dess.	dessinateur	*rajzoló*
dist.	distillateur	*pálinkafőző*
dio.	dioptrique	*fénytöréstan*
dip.	diplomatique	*oklevéltan*
dog.	dogmatique	*hittan*
dor.	doreur	*aranyozó*
dr.	droit	*törvénykezési irmodor*
drap.	drapier	*posztómüves*
ech.	échecs	*sakkjáték*
écon.	économie	*mezei gazdaság*
égl.	église	*egyházi ügyben*
emb.	emballeur	*málhakötő*
éper.	éperonnier	*sarkantyúmüves*
épl.	éplaigneur	*posztókészitő*
esc.	escrime	*vivómesterség*
fab.	fabrique	*gyárügy*
fauc.	fauconnerie	*sólyomvadászat*
féod.	féodalité	*hűbérügy*
fer.	ferblantier	*bádogos*
fin.	finances	*pénzügy*
fond.	fondeur	*öntész, olvasztó*
fond. c.	fondeur de caractères	*betüöntő*
for.	forrestier	*erdészet*
forg.	forgeron	*pörölyös kovács*
fort.	fortification	*hadépitészet*
fourb.	fourbisseur	*kardcsiszár*
gan.	gantier	*keztyüs*
géo.	géographie	*földrajz*
géom.	géometrie	*mértan*
gr.	grammaire	*nyelvtan*
grav.	graveur	*vésnök*
gu.	guerre	*hadügy*
hist.	histoire	*történelem*
hist. n.	histoire naturelle	*természetrajz*
horl.	horloger	*órás.*
hyd.	hydraulique	*vízépitészet*
imp.	imprimeur	*nyomdász*
jard.	jardinage	*kertészség*
jeu	jeu	*játékban*
jeu qu.	jeu de quilles	*kúpjáték*
joa.	joaillier	*drágakőmüves*
jur.	jurisprudence	*jogtudomány*

lap.	lapidaire	*kőmetsző*
lib.	libraire	*könyvárus*
loc.	machine locomotive	*mozdony*
luth.	luthier	*müszercsináló*
ma.	manufacture	*kézmivesség*
maç.	maçon	*kőmives*
man.	manége	*lovaglás mestersége*
mar.	marine	*tengerészet*
maréch.	maréchal	*patkoló kovács*
marr.	marroquinier	*sattyánkészitő*
math.	mathématiques	*mennyiségtan*
méc.	mécanique	*géptan, erőmütan*
méd.	médecine	*orvostudomány*
még.	mégissier	*irhatimár*
men.	menuisier	*asztalos*
mét.	métallurgie	*ércztan*
meu.	meunier	*molnár*
min.	minéralogie	*ásványtan*
mine	mine	*bányászság*
mon.	monnaiage	*pénzügy*
mus.	musique	*zenészet*
myth.	mythologie	*hitregetan*
nat.	naturaliste	*természetbúvár*
nav.	navigation	*hajózás*
num.	numismatique	*pénztan, érmészet*
oc.	oculiste	*szemorvos*
ois.	oiseleur	*madarász*
opt.	optique	*láttan*
or.	fileur d'or	*aranyfonó*
orf.	orfèvre	*aranymives*
org.	facteur d'orgues	*orgonacsináló*
pap.	papetier	*papirgyártó*
parch.	parcheminier	*pergamenes…lő*
pass.	passementier	*passzományos*
pât.	pâtissier	*pástétomsütő*
pau.	jeu de paume	*labdajáték*
pav.	paveur	*utczarakó, …vező*
pch.	pêche	*halászat*
peig.	peignier	*fésüs*
pein.	peintre	*festész*
pell.	pelletier	*szücs*
perr.	perruquier	*parókás*
phar.	pharmacie	*gyógyszer…*
phil.	philosophie	*bölcsészet*
phys.	physique	*természettan*
plum.	plumassier	*tollpiperész*
po.	poésie	*költészet*
pol.	politique	*politika*

pot.	potier	*fazekas*
pot. ét.	potier d'étain	*czinöntő*
prat.	pratique	*törvénykezési irmodor*
pros.	prosodie	*hangmérés, hangsúlyozás*
raff.	raffineur de sucre	*czukorfőző*
rel.	relieur	*könyvkötő*
rhét.	rhétorique	*szónoklattan*
rôt.	rôtisseur	*piaczi szakács, ételárus*
rub.	rubanier	*szalagszövő*
sal.	saline	*sóakna*
salp.	salpêtrier	*salétromfőző*
sav.	savonnier	*szappanos*
scp.	sculpteur	*szobrász*
sell.	sellier	*nyereggyártó*
serr.	serrurier	*lakatos*
soi.	soierie	*selyemgyár*
taill.	tailleur	*szabó*
taill. p.	tailleur de pierres	*kőfaragó*
tan.	tanneur	*cserzővarga, timár*
tap.	tapissier	*kárpitos*
teint.	teinturier	*festő*
th.	théologie	*hittan*
tht.	théâtre	*színház*
tir.	tireur d'or	*aranysodró*
tiss.	tisserand	*takács*
tond.	tondeur	*posztónyirő*
tonn.	tonnelier	*kádár*
tourn.	tourneur	*esztergályos*
tréf.	tréfileur	*sodronyhúzó*
trig.	trigonométrie	*háromszögmérés*
tuil.	tuilier	*téglaégető*
typ.	typographie	*könyvnyomtatás*
van.	vannier	*kosárfonó*
vap.	machine à vapeur	*gőzgép*
verr.	verrerie	*üveghuta*
vét.	vétérinaire	*baromorvos*
vig.	vigneron	*vinczellér*
vit.	vitrier	*üveges*
voit.	voiturier	*fuvaros.*

Abréviations. — Röviditések.

adj.	adjectif	*melléknév*
adv.	adverbe	*igehatározó*
art.	article	*nemszó*
cf.	conférez	*hasonlitsd össze*
comp.	comparatif	*középfok, másodfok*
conj.	conjonction	*kötszó*
f.	féminin	*nőnemű főnév*
fam.	familièrement	*közönségesen; bizalmasan*
fig.	figurément	*képleg*
ind.	indéclinable	*ejtegethetlen*
int.	interjection	*indulatszó*
iron.	ironiquement	*gúnyosan*
m.	masculin	*hímnemű főnév*
mép.	par mépris	*megvetőleg*
n.	neutre	*köznemű főnév*
part.	participe	*részesülő, igenév*
partic.	particule	*részecske*
pl.	pluriel	*többes, többesszám*
poét.	poétiquement	*költőileg*
pop.	populairement	*pórnépileg*
pron.	pronom	*névmás*
prov.	proverbialement	*példabeszédként*
prp.	préposition	*névelő, elöjáró*
p. u.	peu usité	*kevésbé divatos*
qch.	quelque chose	*valami; valamit*
qn.	quelqu'un	*valaki; valakit*
s.	substantif	*főnév*
sup.	superlatif	*legfelső fok, harmadfok*
v.	voyez	*lásd*
v. a.	verbe actif	*cselekvő ige*
v. a. et n.	verbe actif et neutre	*cselekvő és középige*
v. aux.	verbe auxiliaire	*segédige*
v. imp.	verbe impersonnel	*személytelen ige*
v. irr.	verbe irrégulier	*rendhagyó ige*
vm.	vieux mot	*avult szó*
v. n.	verbe neutre	*középige*
v. pr.	verbe pronominal	*névmásige*
v. rég.	verbe régulier	*rendkövető ige.*

A.

A, *m.* *A betű;* il ne sait ni A ni B, *mit sem tud.*
A, *prp.* ... *on*, ... *en*, ... *hoz*, ... *hez*, ... *nál*, ... *nél*, ... *val*, ... *vel*, ... *kor*, ... *nak*, ... *nek*, ... *ból*, ... *ből*, ... *ig*, *szerint;* c'est à vous, *kegyedtől függ, kegyedet illeti;* à le voir, *láttára.*
Abaisse, *f. tésztaüledék.*
Abaissement, *m. leeresztés; sülyedés, fogyatkozás;* fig. *megaláztás.*
Abaisser, *v. a. alacsonyabbá tenni, leereszteni; lerontani;* fig. *megalázni, leverni;* l'eau s'abaisse, *apad a víz.*
Abajoue, *f. csüggő pof.*
Abaliénation, *f. p. u. eladás.*
Abaliéner, *v. a. p. u. elidegeníteni, eladni.*
Abalourdir, *v. a.* fam. *elbolondítni, részedni.*
Abandon, *m. elhagyás, lemondás;* fig. *hanyagság; felhagyás;* à l'—, *összevissza;* laisser à l'—, *martalékul adni;* se laisser aller à l'—, *szabadon ereszkedni.*
Abandonné, ée, *part. et adj. elhagyott, lakatlan;* fig. *korhely;* —, *m. korhely;* — ée, *f. kéjhölgy.*
Abandonnement, *m. elhagyás; lemondás; feslett életmód.*
Abandonner, *v. a. elhagyni; átengedni, lemondani, martalékul adni.*
Abaque, *f. pohárszék, oszloptetőlap; sokszorozótábla.*
Abasourdir, *v. a.* fam. *siketítni, elkábítni.*
Abat, *m. levágás.*
Abatage, *m. favágás; vágásdíj;* (mar.) *oldalradőlés.*
Abatant. *m. csapóajtó; szárnyas asztal.*
Abâtardir, *v. a.* fig. *megrontani;* s' —, *v. pr. elfajulni.*
Abâtardissement, *m. megromlás, elfajulás.*
Abat-jour, *m. födényablak.*
Abattant, *v.* Abatant.
Abattement, *m. bágyadtság;* fig. *levertség.*
Abatteur, *m. favágó; lerontó;* fig. *kérkedi.*
Abattoir, *m. vágószín.*
Abattre, *v. a. irr. levágni, földhöz verni; lerontani; lekaszálni; levágni; elsütni, kilőni;* fig. *gyengíteni; lesujtani;* (mar.) *oldalra dőlni;* aller bride abattue, *megeresztett kantárral lovagolni;* s' —, *v. pr. bedőlni; leroskadni (lovakról), lecsendesedni (szélről); lecsapni (madarakról);* fig. *elcsüggedni.*
Abattures, *f. pl. (szarvas által) letaposott cserje; letört ágak, töredék.*
Abat-vent, *m. ereszke, szélernyő.*
Abat-voix, *m. szószékmennyezet.*
Abbatial, ale, *adj. apátsági.*
Abbaye, *f. apátság.*
Abbé, *m. apát, világi pap.*
Abbesse, *f. apátasszony, fejedelemasszony.*
ABC, *m. ábécze;* fig. *első elemek.*
Abcéder, *v. n. meggyűlni, megcvesedni.*
Abcès, *m. genyfekély.*
Abdication, *f. önkénytes lemondás, leköszönés.*
Abdiquer, *v. a. önkénytesen lemondani, leköszönni.*
Abdomen, *m. poh, potroh, kövérhas.*
Abdominal, ale, *adj. altesti.*
Abduction, *f. íztörés.*
Abec, *m. p. u. csal-étek.*
Abécédaire, *adj. betűsoros;* —, *m ábéczétanuló; ábéczéskönyv.*
Abecquer, *v. a. madárfiakat etetni.*
Abée, *f. zúgó.*

Abeillage, *m.* *vm. méhészjog.*
Abeille, *f. méh;* — commune, — ouvrière, *mézhordóméh;* —mâle, *here;* — terrestre, *poszméh.*
Abeillon, *m. méhraj.*
Abelanier, *m. mogyorófa.*
Abénévis, *m. p. u. vízvezetési jog.*
Abéquer, *v.* Abecquer.
Aberrant, te, *adj. eltérő.*
Aberration, *f. irányferdülés;* fig. *tévelygés.*
Abêtir, *v. a. butítni;* —, v. n. et s' —, v. pr. *megbutulni.*
Abhorrer, *v. a. utálni, megutálni.*
Abîme, *m. örvény; enyészet.*
Abîmer, *v. a. örvénybe vetni;* fig. *tönkre tenni;* —, *v. n. elsülyedni, beroskadni;* fig. *elmerülni;* s' —, *v. pr. mélységbe ugrani; vesztébe rohanni;* s' — dans l'étude, *tanulásba elmerülni.*
Ab intestat, *v.* Intestat.
Abject, ecte, *adj. elvetemült.*
Abjection, *f. megvetés, elvetemedettség.*
Abjuration, *f. elesküvés, esküveli megtagadás.*
Abjurer, *v. a. elesküdni, megtagadni.*
Ablactation, *f. elválasztás (gyermeké a csecstől).*
Ablais, *m. rendben fekvő gabona; [polyva.*
Ablatif, *m. hatodik ejtés, távolító (rag).*
Able, *m. fejérkeszeg.*
Ablégat, *m. pápakövet helyettese.*
Ablégation, *f. egyévi számüzés.*
Ableret, *m. varsa.*
Ablette, *f. v.* Able.
Abloc, Ablot, *m. támfal.*
Ablution, *f. kézmosás; kimosás.*
Abnégation, *f. tagadás, megtagadás.*
Aboi, Aboiement, *m. kutyaugatás.*
Abois, *m.* (chass.) *haldoklás;* fig. *kétségbeejtő állapot.*
Abolir, *v. a. megszüntetni;* s'abolir, *megszünni.*
Abolissable, *adj. megszüntethető.*
Abolissement, *m. megszüntetés.*
Abolition, *f. megszüntetés; büntetés elengedése.*
Abominable, *adj. utálatos.*
Abominablement, *adv. utálatosan, rettenetesen.*
Abomination, *f. utálat; gyalázatos tett.*
Abondamment, *adv. feleslegesen, bőségesen.*
Abondance, *f. felesleg, bőség; szóbőség;* corne d' —, *bőség szarva.*
Abondant, te, *adj. felesleges, bőséges.*
Abonder, *v. n. bőségben birni, bőségben meglenni;* fig. — en son sens, *makacsul ragaszkodni véleményéhez.*
Abonné, *m. bérlő, aláiró.*
Abonnement, *m. aláirás, bérlet.*
Abonner, *v. a. kikötni, kibérleni.*
Abonnir, *v. a. megjavitni;* s' —, *v. pr. javulni.*
Abord, *m. kikötés, partraszállás;* fig. *elfogadás, fölvétel; bejárás; összecsődülés; megtámadás;* d' —, du premier —, de prime —, *mindjárt kezdetén, legelől;* d'—que, *mihelyest.*
Abordable, *adj. a hol ki lehet kötni;* fig. *hozzáférhető.*
Abordage, *m. csáklyázás; kikötés.*
Aborder, *v. a. kikötni; csáklyázni; megszólitni;* fig. *közeledni; megkezdeni;* — l'ennemi, *az ellenséget megtámadni.*
Aborigènes, *m. pl. őslakók.*
Abornement, *m. határmegállapitás.*
Aborner, *v. a. határt megállapitni.*
Abortif, ive, *adj. éretlen; méhhajtó.*
Abot, *m. ugrószíj.*
Abouchement, *m. szóbeli értekezés.*
Aboucher, *v. a. szóbeli értekezletet elrendezni;* s' —, *v. pr. beszélni (valakivel).*
About, *m. rézsutos vég vagy szél (ácsfán).*
Aboutir, *v. n. valamin végződni, valameddig terjedni; határos lenni;* fig. *czélozni, valamire irányozva lenni; kibimbózni, kihajtani; kifakadni.*
Aboutissant, te, *adj. határos, szomszéd.*
Aboutissement, *m. érettség (fekélyé).*
Aboyer, *v. a. ugatni, ráugatni;* fig. *valamire törekedni.*
Aboyeur, *m. disznófürkész;* fig. *hevesen intő.*
Abraquer, *v. n. meghúzni (kötelet a hajón).*
Abrégé, *m. kivonat; kisebbitett mérték*
Abréger, *v. a. et n. megrövidítni, összevonni.*
Abreuver, *v. a. marhát megitatni; beáztatni.*
Abreuvoir, *m. itató, usztató.*
Abréviateur, *m. kivonatkészitő.*
Abréviation, *f. rövidités.*
Abri, *m. hely, a hol az ember védve van az időváltozás ellen;* fig. *menhely, ótalom.*

Abricot, *m. kajszibaraczk.*
Abricoté, Abricotié, *m. beczukrozott baraczkmag.*
Abricotier, *m. sárga baraczkfa.*
Abricotin, *m. koránérő baraczkfa.*
Abriter, *v. a. födél alá helyezni.*
Abrivent, *m. szélernyő, ereszke.*
Abrogation, *f. megszüntetés.*
Abroger, *v a. megszüntetni;* s' —, *megszűnni; elévülni.*
Abrouti, ie, *adj. lerágott (állatoktól).*
Abrutir, *v. a. barommátenni, megbutítni;* s' —, *megbutúlni.*
Abrutissement, *m. baromi butaság.*
Absence, *f. távollét;* fig *fogyatkozás;* — d'esprit, *eszméletlenség; szórakozottság.*
Absent, te, *adj. távollevő;* fig. *szórakozott;* —, *m. távollevő.*
s'Absenter, *v. pr. távozni.*
Absinthe, *f. ürmös;* fig. *keserűség.*
Absolu, ue, *adj. korlátlan, független; általános;* le jeudi —, *nagy csötörtök.*
Absolument, *adv. korlátlanul; teljességgel; átalánosan.*
Absolution, *f. fölmentés.*
Absolutisme, *m. korlátlan uralom.*
Absolutiste, *m. korlátlan hatalom hive.*
Absolutoire, *adj. felmentő;* bref —, *búcsuhirdetvény.*
Absorbant, te, *adj. beszívó, fölszívó;* —, *m. fölszívó szer.*
Absorber, *v. a. beszívni; fölszíni;* fig *fölemészteni.*
Absorption, *f. beszívás; fölemésztés.*
Absoudre, *v. a. irr. fölmenteni; megbocsátni.*
Absoute, *f. bűnoldás nagy csötörtökön.*
Abstème, *m. bornemisza.*
s'Abstenir, *v. pr. irr. tartóztatni magát (valamitől).*
Abstention, *f. lemondás, felhagyás.*
Absterger, *v. a. sebet megtisztítni.*
Abstersif, ive, *adj. tisztító.*
Abstersion, *f. kimosás (sebé).*
Abstinence, *f. önmegtartóztatás;* jour d'—, *böjtnap.*
Abstinent, te, *adj. mértékletes, önmegtartoztató.*
Abstraction, *f. elvontság; elvonás;* abstractions, *pl. elvont fogalmak; szórakozások.*
Abstractivement, *adv. elvontan.*
Abstraire, *v. irr. elvonni.*
Abstrait, te, *part. et adj. elvont; átalános; homályos, határozatlan; szórakozott;* —, *m. elvont fogalom.*
Abstrus, se, *adj. nehezen érthető, homályos.*
Absurde, *adj. képtelen, ízetlen.*
Absurdité, *f. képtelenség, ízetlenség.*
Abus, *m. visszaélés; tévedés.*
Abuser, *v. a. megcsalni;* — une fille, *leányt elcsábitani;* —, *v. n. visszaélni (valamivel);* s'—, *v. pr. csalatkozni.*
Abuseur, *m. csaló, csábitó.*
Abusif, ive, *adj. visszaélő, csalárd.*
Abusivement, *adv. visszaélésképen, helytelenül.*
Abyme, v. Abîme.
Acabit, *m. jó vagy silány minőség (gyümölcsé stb.).*
Acacia, *m. akász, koronafa.*
Académicien, *m. tudóstársasági tag; főiskolai növendék.*
Académie, *f. akademia, tudós társaság; főiskola; esteli mulatság.*
Académique, *adj. akademiai.*
Académiste, *m. tudóstársasági tag; fötanodai növendék.*
Acagnarder, *v. a. lomhitni, elkényesztetni;* s'—, *v. pr. lomhulni.*
Acajou, *m. mahagonfa.*
Acanthacé, ée, *adj. bogácsnemü.*
Acanthe, *f. barcs akánt; lombékitmény.*
Acariâtre, *adj. mogorva, durczás.*
Acarides, *m. pl. atkák.*
Acarus, acare, *m. sajtféreg.*
Acatalepsie, *f. megfoghatlanság; megfoghatlanság-tan.*
Acataleptique, *m. kétkedő.*
Acatholique, *adj. nem katholikus.*
Acazement, *m. hűbér gyanánti átruházás.*
Acazer, *v. a. hűberül adni.*
Accablant, te, *adj. lenyomó;* fig. *nyomasztó, leverő.*
Accablement, *m. elgyengülés;* fig. *megterhelés; levertség, bú.*
Accabler, *v. a. lenyomni (valamivel);* fig. *megterhelni, elhalmozni; leverni.*
Accaparement, *m. eleség összevásárlása.*
Accaparer, *v. a. eleséget összevásárolni, uzsoráskodni.*
Accapareur, *m. összevásárló;* — de blé, *gabnauzsorás.*
Accastillage, *m. födélzeti magaslat a hajó elő — vagy hátulsó részén avagy tatján.*

Accéder, *v. n. hozzájárulni, beleegyezni (valamibe).*
Accélérateur, trice, *adj. gyorsító, előmozdító.*
Accélération, *f. gyorsitás, előmozditás.*
Accélérer, *v. a. gyorsitani, előmozditni;* voiture accélérée, *gyorskocsi.*
Accense, *f. hűbértartozék.*
Accensement, *m. birói odaitélés.*
Accenser, *v. a. két telket egyesitni.*
Accent, *m. hang, hangjegy; kiejtés.*
Accentuation, *f. hangsúlyozás.*
Accentuer, *v. a. hangjelezni; súlyt tenni (hangra).*
Acceptable, *adj. elfogadható.*
Acceptant, *m. elfogadó.*
Acceptation, *f. elfogadás (váltóé).*
Accepter, *v. a. elfogadni; aláirni, elfogadni (váltót stb.).*
Accepteur, *m. elfogadó.*
Acceptilation, *f. álnyugta.*
Acception, *f. értelem (szóé);* sans — de personnes, *személyválogatás nélkül.*
Accès, *m. bejárás, bemenet:* fig. *roham (nyavalyaé).*
Accessible, *adj. hozzáférhető, közelithető.*
Accession, *f. hozzájárulás; növedék;* — au trône, *trónrajutás.*
Accessit, *m. másod jutalom, másoddíj.*
Accessoire, *adj. hozzá jövő;* —, *m. tartozék; toldalék.*
Accessoirement, *adv. körül belül, közelitőleg.*
Accident, *m. eset, történet; baleset;* par —, *történetből, véletlenül.*
Accidentel, elle, *adj. esetleges, történetes.*
Accidentellement, *adv. esetleg, történetesen.*
Accipitre, *m. ragadozó madár, ormadár.*
Accise, *f. adó (fogyasztási).*
Acclamateur, *m. tapsoló.*
Acclamation, *f. felkiáltás, hangos tetszésnyilvánitás.*
Acclamer, *v. a. felkiáltás által tetszést nyilvánitni.*
Acclimater, *v. a. az éghajlathoz szoktatni;* s'—, *v. pr. az éghajlathoz szokni, meghonosulni.*
Accointance, *f. vm. bizalmas társalkodás.*
s'Accointer, *v. pr. vm. bizalmasan társalkodni.*
Accolade, *f. megölelés; lovaggáavatás; összekötési jel;* faire —, *öszvezni.*
Accolage, *m. szőlőkötözés.*
Accolement, *m. csinált ut melletti ösvény.*
Accoler, *v. a. megölelni, átölelni; öszszehúzni;* — la vigne, *szőlővesszőt kötözni;* s' —, *v. pr. ölelkezni; föltekergőzni.*
Accolure, *f. szalmakötél, gúzs.*
Accommodable, *adj. kiegyenlithető.*
Accommodage, *m. elkészités (éteké); hajfodoritás, hajfonás.*
Accommodant, ante, *adj. szives, jámbor, könnyen megférő.*
Accommodation, *f. elintézés.*
Accommodé, ée, *adj. elrendezett; elkészitett (étel); tehetős, vagyonos.*
Accommodement, *m. elrendezés; elintézés, kiegyenlités;* faire un —, *megegyezni.*
Accommoder, *v. a. kényelmesen elrendezni; elkészitni; kielégitni; illeszteni, alkalmazni (-hez, -hez); kiegyenlitni, elintézni; megadni (-nak, -nek);* — un différent, *villongást elintézni;* s' —, *v. pr. alkalmazkodni; megegyezni; öltözködni;* s' — à tout, *mindenhez alkalmazkodni;* s' — au temps, *az időhöz alkalmazkodni.*
Accompagnateur, *m.* — trice, *f. kisérő (zenében), játéktárs; kisérőnő, játéktársnő.*
Accompagnement, *m. kisérés; tartozék.*
Accompagner, *v. a. kisérni;* — bien, *jól illeni.*
Accompli, ie, *adj. befejezett, bevégzett, tökéletes.*
Accomplir, *v. a. bevégezni; teljesitni;* s' —, *v. pr. teljesülni, létesülni; megtörténni.*
Accomplissement, *m. bevégzés, teljesités.*
Accord, *m. öszhangzás, egyetértés; alku; öszhangzat;* d' — ! *jól van! helyes!* être d'—, *megegyezni;* mettre d' —, *összeegyeztetni;* demeurer d'—, *ráállani;* frapper un —, *öszhangzatot hangoztatni.*
Accordable, *adj. megengedhető, megadható; összeegyeztethető, hozzá illő.*
Accordailles, *f. pl.* fam. *házassági szerződés aláirása.*
Accordant, te, *adj. összehangzó, megegyező.*
Accordé, *m.* — ée, *f. jegyes, vőlegény; menyasszony, mátka.*
Accorder, *v. a. összeegyeztetni, összhang-*

zásba hozni, egyesitni; megengedni, megadni; hangolni; s' —, *v. pr. megegyezni; egy véleményen lenni; egyesülni, összeilleni;* (mus.) *összhangzani.*
Accordeur, *m. hangoló, hangszerhangoló.*
Accordoir, *m. hangolókalapács, hangolóvilla.* [*támasz.*
Accore, *adj. meredek;* —, *m. dúcz,*
Accort, te, *adj. vm. udvarias, szíves.*
Accortise, *f.* fam. *udvariasság, szívesség.*
Accostable, *adj. hozzáférhető, társas.*
Accoster, *v. a.* fam. *valakihez közeledni, megszólítni; a parthoz kiállani;* s'— de qn., *v. pr. valakivel társalkodni.*
Accoter, *v. a. támasztani (-hoz, -hez); megtámasztani (valamit);* s' —, *v. pr. támaszkodni.* [*tám.*
Accotoir, *m. oldalpárna, székkar, kar-*
Accouchée, *f. gyermekágyas.*
Accouchement, *m. lebetegedés, szülés.*
Accoucher, *v. n. lebetegedni, szülni;* —, *v. a. szülészkedni, szülést segitni, szültetni.* [*bába.*
Accoucheur, *m.*, — euse, *f. szülész;*
s'Accouder, *v. pr. rátámaszkodni.*
Accoudoir, *m. párna, ablakpárna.*
Accoulins, *m. pl. iszap (folyamban).*
Accouple, *f. ebszíj, eresztőszíj, füzér (vadászkutyáké).*
Accouplement, *m. járomba összefogás; párosulás (állatoké).*
Accoupler, *v. a. járomba összefogni; párositni; összefüzni;* s' —, *v. pr. párosulni.*
Accourcir, *v. a. megrövidítni;* s' —, *v. pr. összemenni, összezsugorodni (posztóról).*
Accourcissement, *m. rövidités, fogyás.*
Accourir, *v. n. irr. oda futni.*
Accoutrement, *m. öltözet, nevetséges pipere.*
Accoutrer, *v. különösen öltöztetni;* fig. *jól elverni, megpáholni.*
Accoutumé, ée, *adj. szokott;* à l'accoutumée, *adv.* fam. *szokás szerint.*
Accoutumer, *v. a. szoktatni (-ra, -re);* s' —, *v. pr. szokni (-hoz, -hez).*
Accouvé, ée, *adj.* fam. *lebzselő, henyélő.*
Accouver, *v. a. kotlani, kotyogni (tyúkokról), költeni (a tojást).*
Accréditer, *v. a. tekintélybe, divatba hozni; hitelesitni;* s' —, *v. pr. tekintélyt vagy hitelt magának szerezni.*
Accroc, *m. szakasztás, repesztés (ruhán);* fig. *akadály.*
Accroche, *f.* fam. *akadály; késedelem.*
Accrochement, *m. megakadás (valamiben); csáklyázás; megakadás (orajárásé).*
Accrocher, *v. a. felakasztani;* fig. *megakasztani, akadályozni;* — un vaisseau, *hajót csáklyázni;* —, *v. n. megakadni;* s' —, *v. pr. ragadni (-hoz, -hez), tekergőzni (-ra, -re).*
Accroire, *v. n. irr.* faire —, *elhitetni;* s'en faire —, *tulságig képzelődni.*
Accroissement, *m. növedék, nagyobbodás.*
Accroître, *v. a. irr. nagyobbitni;* —, *v. n.* et *v. pr. nagyobbodni, növekedni.*
s'Accroupir, *v. pr. leguggolni.*
Accroupissement, *m. leguggolás, heveredés (állatokról).*
Accru, ue, *part. v.* Accroître.
Accrue, *f. növedék, gyarapodás.*
Accueil, *m. fogadás, elfogadás.*
Accueillir, *v. a. irr. fogadni,* fig. *meglepni, ellepni.*
Accul, *m. zsákutcza; zsák; erdő eleje.*
Acculer, *v. a. zavarba ejteni;* s' —, *v. pr. hátát megtámadástól megóvni; támaszkodni.*
Accumulateur, *m. halmozó.*
Accumulation, *f. felhalmozás.*
Accumuler, *v. a. felhalmozni;* s'—, *v. pr. szaporodni, növekedni.*
Accusable, *adj. vádolható.*
Accusateur, *m.* —trice, *f. vádoló, vádolónő.*
Accusatif, *m. tárgyazó, tárgyeset, vádló, negyedik ejtés.*
Accusation, *f. vád.*
Accusé, *m.* ée, *f. vádolt; vádoltnő.*
Accuser, *v. a. vádolni; bejelenteni;* — la réception d'une lettre, *valamely levél kézhez vételét bejelenteni;* s'—, *önmagát bevádolni.* [*küli.*
Acéphale, *adj. fejetlen;* fig. *vezérnél-*
A ce que, *conj. minek következtében, minek folytán.*
Acérain, *adj. aczélnemü.*
Acerbe, *adj. fanyar, kesernyés.*
Acerbité, *f. fanyarság, kesernyésség.*
Acéré, ée, *adj. aczélzott; éles;* fig. *csipős.*
Acérer, *v. a megaczélozni.*

Acérure, *f. megaczélozás.*
Acescent, te, *adj. savanyus.*
Acétate, *m. eczetsavas só.*
Acété, ée, **Acéteux**, euse, *adj. eczetsavtartalmu.* [*sav.*
Acétique, *adj. eczetes ;* acide —, *eczet-*
Achalander, *v. a. rendes vásárlókat v. vevőket szerezni ;* s' —, *v. pr. keresetté, ismertté lenni.*
Acharné, ée, *part. et adj. bőszült, nagyon rajta levő, igen sovárgó.*
Acharnement, *m. rablóvágy, zsákmányvágy (állatoké) ;* fig. *elkeseredés.*
Acharner, *v. a. vérvágyuvá tenni ;* fig. *elkeseritni ;* s' —, *v. pr. feldühődve lenni ; tüzesen üldőzni ;* s' — à qch., *valamibe belebőszülni.*
Achat, *m. vétel, vársálás.*
Ache, *f. zeller.*
Achée, *f. giliszta.* [*idomított*
Acheminé, ée, *adj. kissé betanított v.*
Acheminement, *m. eszköz (valamely czél elérésére) ; bevezetés.*
Acheminer, *v. a. utba igazitni ;* fig. *megindítni ; előkészítni ;* fig. *előmozdítni ;* s' —, *v. pr. utra kelni ; megindulni.*
Acheter, *v. a. venni, vásárolni ;* fig. *megszerezni.*
Acheteur, *m.* euse, *f. vevő ; vevőnő.*
Achevé, ée, *part. et adj. bevégzett, tökéletes ; idomított (ló).*
Achèvement, *m. bevégzés ;* fig. *tökéletesség ; tökéletes idomitás (lóé) ;* — d'un terme, *határidő elteleése.*
Achever, *v. a. elvégezni, bevégezni ;* s' —, *v. pr. végződni, létesülni, elkészülni ;* fig. *önmagát tönkre jutattni.*
Achevoir, *m. hely, hol valamit bevégeznek.*
Achillée, *f. egérfarku cziczkóró.*
Achoppement, *m.* pierre d' —, *botránykő, akadály.*
Achores, *m. pl. ótvar.*
Achromatique, *adj. színtelen.*
Aciculaire, *adj. tüded, tűalaku.*
Acide, *adj. savanyu, csipős ;* —, *m. sav ;* — sulfurique, *kénélegsav, kénsav.*
Acidifère, *adj. élenytartalmu.*
Acidifier, *v. a. savanyitni.*
Acidité, *f. savanyuság, savanyu íz.*
Acidule, *adj. savanyús ; savanyú.*
Acier, *m. aczél ;* d' —, *aczél..., aczélból való ;* — fondu, *öntött aczél ;* — de Damas, *habos aczel ;* — rond, *gömbölyü aczél.*
Aciérée, *f. aczéledző-kemencze.*
Aciérer, *v. a. vasat aczéllá átváltoztatni.*
Aciérie, *f. aczélhuta, aczélhámor.*
Acmelle, *f. akánt (növény).*
Acolytat, *m. papsegédség.*
Acolyte, *m. papsegéd.*
A-compte, *m. lerovásképeni fizetés.*
Aconit, *m. sisakvirág.*
Acoquinant, te, *adj.* fam. *lomhitó ; csábitó.*
Acoquiner, *v. a. et n.* fam. *lomhitni ; elkényeztetni ; magához édesgetni ;* s' —, *ellomhulni, magát elkényeztetni ;* s' — à qch., *rajta lenni, oda adni magát valaminek.*
Acore, *m. kálmos.*
Acousmate, *m. fülzúgás.*
Acoustique, *adj. hallástani ;* cornet —, *hallcső ;* —, *f. hallástan.*
Acquéreur, *m. kereső, szerző.*
Acquérir, *v. a. irr. keresni, szerezni ; elérni, megkapni ;* s' —, *v. pr. magának megszerezni.* [*reség.*
Acquêt, *m. szerzemény, kereset ; nye-*
Acquêter, *v. a. földeket szerezni.*
Acquiescement, *m. beleegyezés.*
Acquiescer, *v. a. beleegyezni ; valamiben megnyugodni.*
Acquis, ise, *part. et adj. szerzett (v.* Acquérir) ; —, *m. szerzemény, kereset ; ügyesség, ismeretek.* [*mény.*
Acquisition, *f. megszerzés ; szerze-*
Acquisitif, ive, *adj. szerzett, keresett ; elfogadott.*
Acquit, *m. nyugta ; fizetés ;* (bill.) *labdakitevés ;* — à caution, *vámczédula, vámlevél utlevél ;* — d'apprendissage, *tanulólevél, felszabaditólevél ;* par manière d' —, *könnyüden, kéz alatt ;* à l' — de ma conscience, *lelkiismeretem megnyugtatásaul ;* donner un —, *nyugtatványozni ;* (bill.) donner l' —, *a labdát kitenni.*
Acquittement, *m. fizetés, megfizetés.*
Acquitter, *v. a. megfizetni ; fölmenteni, felszabaditni ;* — sa conscience, *lelkiismeretét megnyugtatni ;* s' —, *v. pr. adósságait megfizetni ;* s' — de sa promesse, *igéretét teljesitni.*
Acre, *f. hold (föld) ;* —, *adj. csipős, fanyar.*
Acreté, *f csipősség, fanyarság ;* fig. *keserüség.*

Acrimonie, *f. csipősség, savanyuság; fig. keserüség.*
Acrimonieux, euse, *adj. csipős, mar- doso.*
Acrobate, *m. kötéltánczos, erőbüvész.*
Acromatique, *v.* Achromatique.
Acrostiche, *m. névvers.*
Acrotères, *m. pl. dísztalapok (szo- broknál).*
Acte, *m. tény, tett, cselekvény, mű; tárgyalás, okmány;* (tht.) *felvonás; oskolai ünnepély, vitatkozás;* — de foi, *hitvallás, vallástétel;* actes des apôtres, *apostolok cselekedetei.*
Actée, *f. nadálytő.*
Actéoniser, *v. a.* fam. *valaki feleségét elcsábitni.*
Acteur, *m. szinész; részvevő.*
Actif, ive, *adj. ható, tevékeny;* verbe —, (gr.) *cselekvő-ige;* dettes actives, *pl. követelések, künn levő adósságok;* l' — et le passif, *követelések és adósságok.*
Actinie, *f. virágféreg.*
Action, *f. tett, tény, cselekedet; ütközet;* fig. *elevenség; előadás, illem;* (pein.) *kifejezés;* (com.) *részvény;* (jur.) *kereset, vád;* — de banque, *bankrészvény;* intenter une —, *vádat emelni;* parler avec —, *tüzzel beszélni;* engager une —, *ütközetre kényszeritni az ellenséget;* (jur.) actions, *pl. valóérték, vagyon.*
Actionnaire, *m. részvényes; részvényárus.*
Actionner, *v. a. bevádolni.*
Actionniste, *m. részvényárus.*
Activement, *adj. hatásosan, tevékenyen;* (gr.) *cselekvőigeként.*
Activer, *v. a. megindítni; szorgolni, sürgetni.*
Activité, *f. hatály, hatályosság; tevékenység;* fig. *munkásság, fürgeség.*
Actrice, *f. szinésznő.*
Actualiser, *v. a. jelenvalóvá tenni.*
Actuel, elle, *adj. valóságos, igazi; jelenlegi, mostani.*
Actuellement, *adv. jelenleg, most; tényleg.*
Acuite, *f. élesség, él;* (mus.) *hang magassága.*
Acupuncture, *f.* (med.) *tűbőket.*
Acut, te, *adj.* (gr.) *ékezett.*
Acutangle, Acutangulaire, *adj.* (géom.) *csúcsosszögü.*
Adage, *m. példabeszéd.*
Adagio, *adv.* (mus.) *csőndesen, lassan;* —, *m. csőndes, lassu.*
Adamantin, ine, *adj. gyémántnemü.*
Adaptation, *f. hozzáillesztés, ráillesztés.*
Adapter, *v. a. hozzá illeszteni, ráilleszteni;* s' —, *v. pr. hozzá illeszkedni, illik (-hoz, -hez).*
Addition, *f. hozzátétel, ráadás;* (imp.) *oldaljegyzék;* (ar.) *összeadás.*
Additionnel, elle, *adj. hozzáadott, hozzácsatolt, hozzájáruló.*
Additionner, *v. a. összeadni, összeszámolni.*
Ademption, *f.* (jur.) *hagyomány visszahuzása.*
Adénalgie, *f.* (med.) *mirigyfájdalom.*
Adénographie, *f.* (anat.) *mirigyleirás.*
Adénologie, *f.* (méd.) *mirigytan.*
Adent, *m.* (men.) *megfogazás.*
Adéphage, *adj. falánk, nagyehes.*
Adéphagie, *f. falánkság, mohó éhség.*
Adepte, *m. avatott, beavatott; aranykém, aranycsináló.*
Adéquat, te, *adj.* (phil.) *megfelelő, tökéletes.*
Adhérence, *f. hozzáragadás, összefüggés;* fig. *ragaszkodás.*
Adhérent, te, *adj. ragaszkodó, ragadó, tapadó (-hoz, -hez);* —, *m. ügyfél, párthív, követő.*
Adhérer, *v. n. ragadni, tapadni (-hoz, -hez);* fig. *ragaszkodni, szítni (-hoz, -hez).*
Adhésion, *f. ragadás, tapadás (-hoz, -hez); egyetértés.*
Adiante, *m.* (bot.) *fodorka.*
Adiaphore, *adj. közönös;* —, *m. borkőszesz.*
Adiarrhée, *f.* (méd.) *hasszorulás, hasrekedés.*
Adieu, *int. Isten veled!* —, *m. végbúcsu, elbúcsúzás.*
Adipeux, euse, *adj.* (anat.) *kövér, hájas.*
Adive, *m. sakál.*
Adjacent, te, *adj. határos, szomszéd.*
Adjectif, *m.* (gr.) *melléknév;* —, ive, *adj. melléknévi.*
Adjection, *f. hozzátétel, hozzáadás.*
Adjectivement, *adv. melléknevüleg.*
Adjoindre, *v. a. irr. egyesítni, összekötni, társul melléadni.*
Adjoint, *m. segéd, hivatalsegéd.*
Adjonction, *f.* (jur.) *mellérendelés (hivatalsegédé).*
Adjudant, *m. segéd.*
Adjudicataire, *m. kinek valami biróilag odaitéltetik.*
Adjudicatif, ive, *adj.* (jur.) *odaitélő.*
Adjudication, *f.* (jur.) *biroi odaitélés.*
Adjuger, *v. a. biróilag odaitélni.*
Adjuration, *f. esküvéssel fogadás, megesküvés.*

Adjurer, *v. a. megesküdni (valamire); igen kérni.*
Admettre, *v. a. irr. bocsátni (-hoz, -hez), befogadni; megengedni.*
Adminicule, *m.* (dr.) *segédérv;* (méd.) *segédszer.*
Administrateur, *m.* — trice, *f. gondviselő, igazgató; gondviselőnő, igazgatónő.*
Administratif, ive, *adj. kormányzó, igazgató, közigazgatási.*
Administration, *f. igazgatás, igazgatóság;* — de la justice, *törvényszolgáltatás;* — des sacrements, *szentségek kiszolgáltatása.* [*silag.*
Administrativement, *adj. igazgatá-*
Administrer, *v. a. igazgatni;* — la justice, *igazságot kiszolgáltatni;* — les sacrements, *szentségeket kiszolgáltatni;* — des preuves, *bizonyitékokat felhozni.* [*méltó.*
Admirable, *adj. csodálatos, csodálásra*
Admirablement, *adv. csodálatosan, csodálatra méltólag.*
Admirateur, *m.* — trice, *f. csodáló; csodálónő.* [*fejező.*
Admiratif, ive, *adj. csodálkozást ki-*
Admiration, *f. csodálás csodálkozás.*
Admirer, *v. a. csodálni; csodálkozni.*
Admissibilité, *f. hozzábocsáthatás; megengedhetőség.*
Admissible, *adj. megengedhető.*
Admission, *f. befogadás, hozzábocsátás; megengedés.*
Admonété, *m. megintett; feddés.*
Admonéter, *v. a.* (jur.) *megfeddeni.*
Admoniteur, *m.* — trice, *f. intő, megintő; intőnő.*
Admonition, *f. intés, megintés.*
Adolescence, *f. ifjúság, ifjúkor.*
Adolescent, *m.* — te, *f. ifjú; leány.*
Adonide, *f. hérics; üvegház, hévház.*
Adonis, *m.* (myth.) *Adonis; piperkőcz; hérics.*
Adonisateur, *m. szépitő.*
Adoniser, *v. a. széppé tenni.*
Adonnée, ée, *part. et adj. hajlandó, kész, köteles.*
Adonner, *v. n.* (mar.) *kedvezővé lenni;* s'—, *v. pr. magát odaadni.*
Adopter, *v. a. gyermekének fogadni (valakit);* fig. *elfogadni.*
Adoptif, ive, *adj. örökbe fogadott.*
Adoption, *f. örökbefogadás;* fig. *választás.*
Adorable, *adj. imádandó.*
Adorateur, *m.* — trice, *f. imádó, imádónő.* [*tisztelet.*
Adoration, *f. imádás;* fig. *tisztelés,*
Adorer, *v. a. imádni;* fig. *szenvedélyesen szeretni.*
Ados, *m.* (jard.) *melegágy.*
Adosser, *v. a. háttal támasztani (-hoz, -hez);* s'—, *v. pr. támaszkodni.*
Adouber, *v. a. hozzá nyulni, helyire tenni.*
Adoucir, *v. a. megédesitni;* fig. *enyhitni, lecsillapitni, megnyugtatni;* s'—, *v. pr. édesülni; enyhülni, lecsillapulni.* [*hitő.*
Adoucissant, te, *adj. lecsillapitó, eny-*
Adoucissement, *m. megédesités;* fig. *enyhités.*
Adoucisseur, *m. tükörpallérozó.*
Adragant, *m. baktövismézga*
Adresse, *f. felülirás, czim (levélen); ajánlás, ajánlóirat; folyamodvány, emlékirat; ügyesség.*
Adresser, *v. a. utbaigazitni, utalni, irányozni;* —, *v. n. czélozni, irányozni;* s'—, *v. pr. valakihez fordulni.*
Adroit, te, *adj. ügyes, járatos, fortélyos.*
Adroitement, *adv. ügyesen.*
Adulateur, *m.* — trice, *f. hizelkedő; hizelkedőnő.*
Adulation, *f. aljas hizelgés.*
Aduler, *v. a. aljasan hizelegni.*
Adulte, *adj. meglett, felserdült;* —, *m. et f. felserdült; felserdültnő.*
Adultérateur, *m.* (dr.) *hamisitó.*
Adultération, *f. hamisitás.*
Adultère, *adj. házasságtörő, parázna;* fig. *hamisitott;* —, *m. et f. házasságtörő; házasságtörőnő, házasságtörés.* [*sitani.*
Adultérer, *v. a. hamisitani, meghami-*
Adultéresse, *f. házasságtörőnő.*
Adultérin, ine, *adj. házasságtörésszülte.*
Adventif, ive, *adj.* (jur.) *háramlott.*
Adverbe, *m. igehatározó.*
Adverbial, le, *adj. igehatározói.*
Adverbialement, *adv. igehatározó gyanánt.*
Adversaire, *m. et f. ellenes; ellenesnő.*
Adverse, *adj. ellenkező;* partie —, *ellenfél.*
Adversité, *f. viszály, baj.*
Aérer, *v. a. szellőztetni, kiszellőztetni.*
Aérien, enne, *adj. levegőhöz tartozó, lég . . .*

Aériforme, *adj. légnemü.*
Aérolithe, *f.* (phys.) *légkő, meteorkő.*
Aérologie, *f. légtan.*
Aéromel, *m. mézharmat.*
Aéromètre, *m. légmérő.*
Aérométrie, *f. légmértan.*
Aéronaute, *m. léghajós.*
Aérophobie, *f. légiszony.*
Aérostat, *m. léghajó.*
Aérostatique, *adj. léghajózási;* ballon —, *léghajó;* —, *f. léghajózástan.*
Affabilité, *f. nyájasság, beszédesség.*
Affable, *adj. nyájas, beszédes.*
Affablement, *adv. nyájasan.*
Affabulation, *f. mesében rejlő tanulság.*
Affadir, *v. a. izetleníteni, undort okozni.*
Affadissement, *m. undor;* — de cœur, *emelygés.*
Affaiblir, *v. a. gyengíteni;* s'—, *v. pr. elgyengülni; alábbhagyni.*
Affaiblissant, te, *adj. gyengítő.*
Affaiblissement, *m. gyengítés; fogyatkozás, gyengülés.*
Affaire, *f. ügy, ügylet, foglalkodás; dolog, ügy; történet, eset, esemény, viszály, perlekedés, jogügylet; vállalat; ütközet;* elle a ses affaires, *havi tisztulása van;* affaires, *pl. ügyek, államügyek, közügyek, pénzügyek; körülmények;* homme d'—, *üzér;* chargé d'—, *ügyvivő, ügynők;* faire ses —, *szükségét végezni;* aller à ses —, fig. *árnyékszékre menni.*
Affairée, ée, *adj. elfoglalt, foglalatos.*
Affaissement, *m. sülyedés; földszakadás; elgyengülés.*
Affaisser, *v. a. sülyeszteni;* fig. *lenyomni, gyengíteni;* s'—, *pr. sülyedni.*
Affaiteur, *m. sólyomidomító.*
Affamé, ée, *adj. kiéhezett, éhes;* fig. *kiváncsi, nagyon vágyó (valamire); szük, feszes.*
Affamer, *v. a. kiéheztetni; koplaltatni;* (taill.) *nagyon szükre csinálni.*
Affectation, *f. tettetés;* fig *törekvés.*
Affecter, *v. a. előszeretettel viseltetni valami iránt, törekedni; színleni valamit, magát tettetni; szentelni, rászánni; elsálogosítni;* (méd.) *megtámadni, megrohanni; megindítni, elérzékenyíteni; elérzékenyülve lenni;* s'—, *v. pr. szivére venni; búsulni.*
Affectif, ive, *adj. szívreható.*
Affection, *f. benyomás; érzelem, indulat; hajlam, jóindulat; buzgalom;* (méd.) *roham, baj.*
Affectionnée, ée, *part. et adj. hajlandó, jó akaratu, kész, köteles.*
Affectionner, *v. a. hajlammal lenni valamihez;* s' —, *v. pr.* (à qch.) *valamit megszeretni;* s'—, à qn., *valaki iránt igen jó indulattal viseltetni.*
Affectueusement, *adv. szívreható lag, megindítólag.* [*megindító.*
Affectueux, euse, *adj. szíves, érzékeny,*
Affermer, *v. a. bérelni, kibérelni.*
Affermir, *v. a. megerősítni.*
Affermissement, *m. megerősítes;* fig. *megszilárdulás.*
Afféron, *m.* (pass.) *füzőhegy.*
Affété, ée, *adj. erőtetett, tettetett.*
Afféterie, *f. tettetés.*
Affiche, *f. raglap, ragasztvány;* (pch.) *hálórúd;* — de comédie, *színlap;* affiches, *pl. heti lap.*
Afficher, *v. a. fölszegezni, fölragasztani;* fig. *közzé tenni, kihirdetni; szemlére kitenni;* s' — pour..., *magát (-nak, -nek) kiadni.*
Afficheur, *m. czédulakiszegező.*
Affidé, ée, *adj. bizalmas, meghitt;* —, *m.* — ée, *f. meghitt.* [*készítni.*
Affiler, *v. a. köszörülni; sodronyt*
Affilier, *v. a. társaságba befogadni;* s' —, *pr. magát befogadtatni, csatlakozni (-hoz, -hez).*
Affiloir, *m.* (parch.) *kis harapófogó, csipesz; fenkő.* [*köszörülés.*
Affinage, *m. finomítás; tisztítás;*
Affiner, *v. a. finomítni; tisztítni, megtisztítni, kiheggyesíteni; simítani.*
Affinerie, *f. hajta; sodronyhúzó műhely, sodronymalom;* — de sucre, *czukorfinomító.*
Affineur, *m. tisztító, üző, sodronyhúzó; kolompár, bádogos.*
Affinité, *f. rokonság, sógorság.*
Affinoir, *m. finomító gereben.*
Affiquet, *m. bojt, rojt, szem (harisnyán);* affiquets, *pl.* fam. *hiú v. üres pompa.*
Affirmatif, ive, *adj. igenlő.*
Affirmation, *f. igenlés.*
Affirmative, *f. igenlő vélemény.*
Affirmativement, *adv. igenlőleg.*
Affirmer, *v. a. igenleni, megerősítni.*
Affixe, *adj.* (gr.) mot —, *odaragasztott szó.*
Affleurer, *v. a.* (arch.) *szinóregyenességűvé tenni.*

Afflictif, ive, *adj.* poine afflictive, *testi büntetés.*
Affliction, *f. szomoruság, bú;* afflictions, *pl. baleset; szívfájdalom.*
Affligé, ée, *adj. bús; szenvedő.*
Affligeant, te, *adj. szomorító.*
Affliger, *v. a. megszomorítni;* s' —, *v. pr. búsulni.*
Affluence, *f. összefolyás;* fig. *összesereglés, tódulás.*
Affluent, te, *adj. befolyó, bele ömlő (folyókról);* —, *m. torkolat.*
Affluer, *v. n. összefolyni, ömleni;* fig. *oda tódulni.*
Affolée, ée, *adj. szenvedélyesen kedvelő.*
Affoler, *v. a. bolonddá tenni;* —, *v. n. szenvedélyesen elfogulva lenni.*
Affouage, *m. faizásjog; hivatallal összekötött, failleték.*
Affourche, *f.* (mar.) ancre d' —, *kétágu horgony.*
Affourcher, *v. m.* (mar.) *kétágu horgonyt kivetni; villaformán kirovátkolni.*
Affourragement, *m. etetés, abrakolás.*
Affourrager, *v. a. takarmányt, abrakot kiszolgáltatni, etetni.*
Affranchi, ie, *adj. fölszabadított;* —, *m. fölszabadított, szabadon bocsátott.*
Affranchir. *v. a. fölszabadítni; bérmentesitni (levelet);* s' —, *v. pr. magát szabaddá tenni.*
Affranchissement, *m. fölszabadítás, megszabadítás; bérmentesítés (levélé).*
Affre, *f. ijedség, rémülés;* affres de la mort, *halál rémei.*
Affrétement, *m. megrakodás; hajóteher.*
Affréter, *v. a. megterhelni, megrakni.*
Affréteur, *m. fuvaroztató, szállító.*
Affreusement, *adv rettenetesen.*
Affreux, euse, *adj. rettenetes.*
Affriander, fig. *nyalánkká tenni;* fig. *magához édesgetni.*
Affricher, *v. a. et n. ugarban hevertetni; ugarban heverni.*
Affriter, *v. a.* (cuis.) *vajjal kikenni v. megkenni.*
Affront, *m. gyalázat.*
Affrontation, *f.* (dr.) *szembesítés.*
Affronter, *v. a. daczolni; durván megbántani v. megsérteni;* (dr.) *szembesitni.*
Affronterie, *f. szemtelen csalás.*
Affronteur, *m. szemtelen csaló.*
Affublement, *m. beburkolás.*
Affubler, *v. a. beburkolni.*
Affusion, *f.* (méd.) *felöntet.*
Affût, *m. ágyútalp; puskaágy;* (chass.) *les.*
Affûtage, *m.* (art.) *felmozdonyzás; ágyúigazítás; műszer; felkötés (kalapszélé).*
Affuter, *v. a.* (art.) *fölmozdonyozni; igazítni (az ágyút); élesítni.*
Afin de, afin que, *conj. hogy, miatt,* —, *ért, végett.*
Agaçant, te, *adj. ingerkedő, ingerlő.*
Agace, *f. szarka.*
Agacement, *m. fogvásulás; idegingerr.*
Agacer, *v. a. elvásítni (fogat);* fig. *ingerkedni;* s' —, *v. pr. enyelegni, tréfálódni.*
Agacerie, *f. kaczér édesgetés, csalogatás; enyelgés.*
Agalloche, *m. sasfa.*
Agarencier, *m. vadrózssatő.*
Agaric, *m. galócza, tiszafagomba;* — de chêne, *cserfatapló.*
Agate, *f. agátkő.*
Age, *m. kor; időkor;* être entre deux âges, *középkorunak lenni;* être d'un certain —, *ifjuságán túl lenni;* être sur l' —, *öregszeni.*
Agé, ée, *adj. öreg, koros;* (jur.) *teljeskoru, törvényeskoru.*
Agence, *f. ügynökség, ügyvivőség.*
Agencement, *m. ügyes elrendezés;* (pein.) *csoportozás, csoportosítás.*
Agencer, *v. a.* fam. *csinosan elrendezni, kicsinosítni.*
Agenda, *m. szerkönyv, napló, irótábla.*
s'Agenouiller, *v. pr. letérdelni.*
Agenouilloir, *m. térdvánkos.*
Agent, *m. hatóerő; ügynök, ügyvivő, tisztviselő.*
Agglomération, *f. halmozás, halmozat.*
Agglomérer, *v. a. halmozni;* s' —, *v. pr. összegyűlni, összegöngyölődni.*
Agglutination, *f.* (chir.) *behegesztés; behegedés.*
Agglutiner, *v. a.* (chir.) *behegeszteni.*
Aggravant, te, *adj. nehezítő.*
Aggraver, *v. a. megnehezítni, sulyosbítni;* s' —, *v. pr. sulyosbulni.*
Agile, *adj. fürge, forgott, ügyes.*
Agilement, *adv. fürgén, gyorsan.*
Agilité, *f. gyorsaság, fürgeség.*
Agio, *m. felpénz, tulfolyam, ráfizetés.*
Agiotage, *m. tőzsdeuzsora; részvényüzlet.*
Agioter, *v. n. váltókkal vagy állampapirokkal uzsorát űzni.*
Agioteur, *m. tőzsdeuzsorás.*
Agir, *v. a. cselekedni, tenni, hatni (valamire);* s'—, *v. imp. pr.* il s'agit, *a körül forog a dolog, arról van a szó.*

Agisant, te, *adj. tevékeny; hatásos.*
Agitable, *adj. mozgékony.*
Agitateur, *m. izgató.*
Agitation, *f. élénk v. erős mozgás, renditės, rendülės;* fig. *megindulás, izgatottság, forrongás.*
Agiter, *v. a. ingatni, megrenditni;* fig. *nyugtalanitni, fölizgatni;* — une question, *valamely kérdést szőnyegre hozni.*
Agnat, *m.* (jur.) *aparokon, apai rokon.*
Agnation, *f. apai rokonság.*
Agnatique, *adj. aparokonsági.*
Agneau, *m. bárány.*
Agneler, *v. a. bárányozni, (bárányt) elleni.*
Agnelet, *m.* (poét.) *báránytka.*
Agneline, *adj. f.* laine —, *báránygyapjú.*
Agnelins, *m. pl. báránybőrök; első nyiretű báránygyapjú.*
Agnès, *f.* fam. *ártatlan, tapasztalatlan leányok.*
Agonie, *f. végvonaglás, haldoklás.*
Agonir, *v. n. gorombaságokkal halmozni.*
Agoniser, *v. n. haldoklani.*
Agrafe, *m. kampó; boglár, kapocs.*
Agrafer, *v. a. beakasztani, behorgolni, bekapcsolni.*
Agraire, *adj.* loi —, *telektörvény.*
Agrandir, *v. a. nagyitni, kitágitni;* s' —, *v. pr. nagyobbodni.*
Agrandissement, *m. nagyobbulás; növekedés.*
Agréable, *adj. kellemes;* fig. *szives, nyájas.*
Agréer, *v. a. jóváhagyni;* (mar.) *fölszerelni;* —, *v. n. inyére lenni.*
Agréeur, *m.* (mar.) *hajósmester, kötélmester.*
Agrégat, *m. halmaz.*
Agrégation, *f. fölvétel vagy befogadás valamely társaságba;* (phys.) *halmozódás.*
Agrégé, *m. rendkivüli tanitó; halmaz.*
Agréger, *v. n. bevenni vagy befogadni; felhalmozni.*
Agrément, *m. kellemesség, kellem; jóváhagyás, helyeslés;* (mus.) *czifrázat;* agréments, *pl. czifrázatok, czifraságok (ruhán), boritás, sujtás, szegélyzet; hajfürtök (homlokon).*
Agrès, *m. pl.* (mar.) *kötélzet, hajókötelek.*
Agresseur, *m. támadó, megtámadó.*
Agressif, ive, *adj. megtámadó.*
Agression, *f. megtámadás.*
Agreste, *adj. mezei; parlag; parasztos; fanyar.*
Agricole, *adj. földmivelő, szántóvető.*
Agriculteur, *m. földmivelő, szántóvető.*
Agriculture, *f. földmivelés, földészet.*
Agrie, *f. sömör, bőrseny.*
s'Agriffer, *v. pr. körmeivel belé kapaszkodni.*
Agriministe, *m. et f. bútordiszitő; piperésznő.*
Agriote, *f. vadcseresnye neme.*
Agripper, *v. a.* fam. *elkapkodni.*
Agrolle, *f. fekete varju.*
Agronome, *m. mezei gazda, földész.*
Agronomie, *f. földészet, gazdászat.*
Agropile, *m. zergegolyó.*
Agrouper, *v. a.* (pein.) *csoportozni, csoportositni.*
Agrunelle, *f. vadszilvafa.*
Aguerrir, *v. a. hadhoz szoktatni, tanitani (valamire);* s' —, *v. pr. hadhoz szokni; edződni.*
Aguets, *m. pl. les, leshely.*
Agul, *m. lóhermanna.*
Ah! *int. o! oh! ah! ejnye!*
Ahan, *m.* fam. *nehéz munka.*
Ahaner, *v. n.* fam. *bajlakodni, bajlódni.*
Aheurté, ée, *part. et adj. makacs.*
Aheurtement, *m. makacsság.*
s'Aheurter, *v. pr. makacsul ragaszkodni (valamihez).*
Ahi! *int. ah, oh, jaj!*
Ahurir, *v. a.* fam. *megdöbbenteni.*
Aï, *m. lajhár.*
Aide, *m. et f. segitő, segéd;* — de camp, *tábornoksegéd;* — major, *ezredi segéd;* — de cuisine, *segédszakács;* — à maçon, *napszámos.*
Aide, *f. segitség, segedelem, támogatás; segédnő; fiokegyház;* à l' —, *segitség! segedelmével;* crier à l'—, *segitség után kiáltani;* aides, *pl. italadó; segédpénz.*
Aideau, *m.* (charp.) *ászokfa, polcz (mil alátesznek).*
Aider, *v. a. et n. segitni, gyámolitni; segitségül lenni.*
Aïe, *int. ah! jaj!*
Aïeul, *m. nagyapa;* les aïeuls, *nagyszülék;* les aïeux, *elődők.*
Aïeule, *f. nagyanya, ősanya.*
Aigayer, *v. a. öblitni.*
Aigle, *m. sas.*
Aiglon, *m. sasfi.*
Aigre, *adj. savanyu, csipős; merev, törős (fémekről);* fig. *csökönös, makacs, komor;* —, *m. savanyuság; sav.*

Aigre-doux, douce, *adj. savanyédes.*
Aigrefin, *m. gadócz neme; fam. ravaszdi.*
Aigrelet, ette, *adj. savanyús.*
Aigrement, *adv.* fig. *keserün, csipősen.*
Aigremoine, *f. párló.*
Aigret, ette, *adj. savanyús, kellemes savanyuságu.*
Aigrette, *f. fejer gém; kócsagforgó;* (bot.) *bóbita;* (jard.) *sóska;* —lumineuse, *villanyszikra.*
Aigreur, *f. savanyusá(; merevség, törősség (féneké);* fig. *keserüség;* (méd.) aigreurs, *pl. gyormorsav.*
Aigrir, *v. a. savanyitni; merevvé tenni (fémekről); elkeseritni, felboszszantani;* s' —, *v. pr. megsavanyulni;* fig. *elkeseredni, boszankodni.*
Aigu, uë, *adj. hegyes, éles;* fig. *átható, erős, fájdalmas.*
Aiguade, *f.* (mar.) *édesvizkészlet.*
Aigue-marine, *f. édle, tengerikő.*
Aiguière, *f. vizes kanta.*
Aiguiérée, *f. vizes kantával tele.*
Aiguillade, *f. ösztöke.*
Aiguille, *f. tü, varrótü; karcztü; óramutató; toronytető; nyelv (mérlegé);* (charp.) *hidosziop;* —de tête, *hajtü;* — à tricoter, *kötőtü;* à lacer, *füzőtü;* fusil à —, *gyutü, fegyver;* de fil en —, *mind egy szálig, sor szerint, sorban.*
Aiguillé, ée, *adj. tüalaku, tüded.*
Aiguillée, *f. fonál (varráshoz).*
Aiguilleter, *v. a. befüzni.*
Aiguilletier, *m. füzőcsináló.*
Aiguilette, *f. füzőszalag, füzőzsinor;* (mil.) *vállbojtocska.*
Aiguillier, *m. tütok; tüs, tücsináló.*
Aiguillon, *m. ösztöke;* fig. *ösztön.*
Aiguillonner, *v. a. ösztökélni;* fig. *serkenteni.*
Aiguiser, *v. a. köszörülni, meghegyezni;* — l'appétit, *étvágyat gerjeszteni.*
Aiguiseur, *m. köszörüs.*
Ail, *m.* (pl. aulx) *foghagyma.*
Aile, *f. szárny.*
Ailé, ée, *adj. szárnyas, szárnyazott.*
Aileron, *m. szárnyhegy; para, uszony, halszárny; lapátfog (malomkereken).*
Ailette, *m.* (cord.) *felták.*
Aillade, *f. foghagymás lé.*
Ailler, *m. fürháló.*
Ailleurs, *adv. máshol, másfelé;* d' —, *máshonnan; azonkivül.*
Aimable, *adj. szeretetreméltó*
Aimant, *m. delej, mágnes.*
Aimant, te, *adj. szíves, nyájas.*
Aimanter, *v. a. delejzni.*
Aimantin, ine, *adj. delejes.*
Aimer, *v. a. szeretni.*
Ainard, *m. reczeszalag.*
Aine, *f. vékony, lágyék, szeméremgát.*
Aînée, ée, *adj. elsőszülött; öregebb.*
Aînesse, *f. elsőszülöttség.*
Ainsi, *adv. így, ily módon; tehát, következőleg;* —, *conj. ugy, épen úgy;* — que, *épen úgy mint;* — soit-il, *ugy legyen, Amen!*
Air, *m. lég, levegő, szél; tekintet, mím, arczjáték; magatartás, illem; ének, dallam; hasonlatosság;* avoir l' — d'un fripon, *gazembert mutatni;* avoir l' — triste, *szomoru tekintetünek lenni;* prendre des airs, se donner des airs, *urat játszani vagy mutatni.*
Airain, *m. ércz; harangvegy;* d' —, *érczből való, ércz...;* fig. *kemény, irgalmatlan.*
Aire, *f. szérü, cséplőszérü; terület; napudvar; fészek, madarásztanya;* — d'un bâtiment, *épitőhely.*
Airée, *f. szérü mely tele van kévékkel*
Airelle, *f. áfonya; afonyabokor;* — rouge, *veres afonya.*
Airer, *v. a. fészket rakni.*
Ais, *m. deszka, padló;* — de carton, *vastag táblapapiros.*
Aisance, *f. konnyüség, fesztelen magatartás; moztér, hatáskör; kényelem, jólét;* cabinet d' —, les aisances, *árnyékszék.*
Aise, *f. öröm; kényelem; jólét;* à l' —, *kényelmesen;* aimer ses aises, *a kényelmet szeretni;* être a son —, *lenni, miből élni;* vivre à son —, *kényelmesen élni.*
Aise, *adj. vidám, jókedvü, elégült.*
Aisée, ée, *adj. könnyü, fesztelen, kényelmes, tehetős, jómódu.*
Aisement, *m. árnyékszék.*
Aisément, *adv. könynyen, kenyelmesen.*
Aisseau, *m. szelmény, zsindel; bodnárkés.*
Aisselle, *f. hónalj, honaljür.*
Ajonc, *m. magyal.*
Ajouré, ee, *adj.* (bl.) *átlyuggatott.*
Ajourné, *m. idézett.*
Ajournement, *m. idézés, elnapolás.*
Ajourner, *v. a. idézni; elnapolni.*
Ajoutage, *m.* (fond.) *vegyiték.*

Ajouter, v. a hozzá tenni; — foi à qch., valamit elhinni.
Ajoux, pl. sodronyhúzó-pad.
Ajustage, m. (mon.) súlegyités.
Ajustement, m. igazitás, súlyegyités; szerződés, egyezés; öltözet.
Ajuster, v. a. igazitni, felruházni, elrendezni, súlyegyitni; diszitni; kiegyenlitni, kibékitni; idomitni, betanitni (lovat); — une montre, órát megigazitni; — v. n. czélozni (-ra, -re), fegyvert szegezni (-ra, -re); s'—, v. pr. hozzá készülni; egymást megérteni, egyetérteni, s' — au temps, az időhöz alkalmazkodni.
Ajusteur, m. súlyegyitő.
Ajustoir, m. igazitó-mérleg.
Ajutage, m. szökőkút-ék.
Alacrité, f. vidorság, fürgeség.
Alambic, m. lombic; fig. passer à l'—, szorosan megvizsgálni.
Alambiqué, ée, part. et adj. fig. keresett, messzsziről vett.
Alambiquer, v. a. lepárolni, lepárlatni, lombikolni; fig. elmét fárasztani; s' —, v. pr. fejét törni (valamin).
Alan, m. szelindek.
Alanguir, v. a. gyengiteni.
Alarguer, v. n. (mar.) tengerre bocsátkozni.
Alarmant, te, adj. lármázó, zajgó.
Alarme, f. lárma, zenebona, megzavarodás.
Alarmer, v. a. nyugtalanitni; s' —, v. pr. aggódni, megijedni.
Alarmiste, m. lármázó.
Albâtre, m. alabastrom.
Alberge, f. őszibaraczkneme.
Albergier, m. őszibaraczkfa neme.
Albicore, m. makártin, skomber (hal).
Albinos, m. fehér mór.
Albion, f. (poét.) Angolország.
Albule, f. rózsahal neme.
Album, m. emlékkönyv.
Alcade, m. biró Spanyolhonban.
Alcali, m. (chim.) égvény, lugsó.
Alcalin, ine, adj. égvényes, lúgsós.
Alcaliser, v. a. (chim.) égvényitni.
Alcé, m. jávorszarvas.
Alcée, f. őszi rózsa.
Alchimie, f. aranykémlet.
Alchimille, f. (bot.) oroszlántalp.
Alchiminier, m. naszpolyafa.
Alchimiste, m. aranykémlő.
Alcohol, m. (chim.) lang.
Alcoholiser, v. a. langitani.
Alcoran, m. alkorán, korán
Alcove, m. vakszoba.
Alcyon, m. jégmadár.
Alectrides, m. pl. baromfi.
Alègre, adj. fürge, vidor, vidám.
Alégresse, f. vidorság, fürgeség.
Alêne, m. árr.
Alénier, m. árrkészitő, árrkovács.
Alénois, m. kerti zsázsa.
Alentour, (à l'entour), adv. köröskörül; d'—, körül.
Alentours, m. pl. környék.
Alerte, adj. vidor, eleven, éber; —, adv. (mil.) vigyázz! —, f. véletlen lárma, tűzzaj, tűzria; ijedség.
Aléser, v. a. kifúrni.
Alésoir, m. fúróműszer.
Alesure, f. fúróhulladék.
Alevin, Alevinage, m. halivadék, haltojás.
Aleviner, v. a. haltojással ellátni, halivadékkal megrakni.
Alevinier, m. halivadék-tó.
Alexien, m. Ágostonszerzetes.
Alexitère, m. ellenméreg.
Alezan, ne, adj. rőtsárga (lóról); — brûlé, barnapej; —doré, aranysárga (ló); clair, fakósárga (ló); — moreau, sötétsárga (ló).
Alfénic, m. fehér árpaczukor.
Algalie, f. (chir.) hólyagkutasz.
Algarade, f. (fam.) rohanás, vágás.
Algèbre, f. betüszámtan.
Algébrique, adj. betüvető.
Algorithme, m. számvetés.
Algue, f. (bot.) fattyúmoh, moszat, hinár, omboly.
Aliboron, m. (pop.) magaveti, szélhajtó.
Aliboufier, m. benzoefa.
Alichon, m. lapátfog (malomkereken).
Aliénable, adj. eladható, elidegenithető.
Aliénation, f. eladás, elidegenités; — de l'esprit, eszeveszettség.
Aliéner, v. a. eladni, elidegenitni; fig. elidegenitni; — l'esprit, őrültté tenni; s' —, v. pr. elkülönödni, különválni (-tól, -től).
Alignement, m. zsinór utáni eligazitás, zsinórra vétel.
'ligner, v. a. zsinórra venni; s' —, v. pr. igazodni.
Alignoir, m. palaék.
Aliment, m. élelem, étel; aliments, pl. tartás, élelmezés.
Alimentaire, adj. tartáshoz való, élelmezési.
Alimentation, f. táplálék, táplálás.
Alimenter, v. a. táplálni.
Alimenteux, euse, adj. (méd.) tápláló, táplálékony.

Alinéa, *m. ujsor, bekezdés, kezdete (a sornak)*; —, *adv. megszünvén, szünettel, nem egy folytában.*
Alinger, *v. a. fehérruhával ellátni.*
Alisme, *m. hidőr (nővény).*
Alité, ée, *adj. fekvő beteg.*
Aliter, *v. a. fekvő beteggé tenni*; s'—, *v. pr. fekvő beteggé lenni.*
Alize, *f. barkócza.*
Alizé, *adj.* (mar.) vent —, *pásztás szél.*
Alizier, *m. barkóczafa.*
Alkermès, *m. álkermesnyalat.*
Allaiter, *v. a. szoptatni.*
Allanguir, *v. a. gyengitni*; s' — *v. pr. gyengülni.*
Allant, te, *adj. futkosó.*
Allèchement, *m. édesgetés*; *csalétek.*
Allécher, *v. a. édesgetni, csalogatni*
Allée, *f. sétasor, fasor.*
Allégation, *f. idézés (tételé)*; *idézet.*
Allége, *f.* (mar.) *kirakó-sajka.*
Allégement, *m. könnyebbités, könnyebbség.*
Alléger, *v. a. könnyebbitni*; *enyhitni*; (mar.) *kiüritni, kirakni (hajóból).*
Allégir, *v. a. keskenyebbé, vékonyabbá tenni.*
Allégorie, *f. példázat, hasonlatos beszéd.*
Allégorique, *adj. példázati, jelképes.*
Allégoriquement, *adv. jelképleg, példázva.*
Allégoriser, *v. a. példálódzni, képlegesen beszélni*; *peldázva magyarázni.*
Allégresse, *v.* Alégresse.
Allégro, *adv.* (mus.) *frisen, élénken*; —, *m. fris.*
Alléguer, *v. a. hivatkozni (-ra, -re)*; — pour raison, *indokul felhozni.*
Allemand, de, *adj. német*; c'est de l'—pour lui, *ezt nem képes felfogni*; —, *m. német nyelv.*
Aller, *v. n. irr. menni, járni, elmenni, utazni*; *eljárni (-ban, -ben)*; *öszszeilleni, jól illeni*; *rámenni (-ra, -re, à...)*; — à cheval, *lovon menni*; en carrosse, *kocsin menni*; — par terre, *szárazon utazni*; — en poste, *postával utazni*; —son train à, *utjában haladni*; — et venir, *jönni menni*; — voir qn., *valakit meglátogatni*; ma montre va bien, *az órám jól jár*; cet habit vous va bien, *e ruha kegyednek jól illik*; cela ne va pas, *ez nem járja*; de combien allez-vous? *kegyed mennyit tesz?* cela va sans dire, *ez magától értetik*; ce chemin va droit à la ville, *ez ut egyenesen a városba viszen*; n'allez pas croire, *koránt se higyje kegyed*; nous allons partir, *épen most akarunk elutazni*; le jour va finir, *a nap végéhez közelit*; — aux voix, *a szavazatokat beszedni*; — dire qch., *valamit mondani akarni*; laisser —, *hagyni*; il y va de votre honneur, *kegyed becsülete forog kérdésben*; il y va de la vie, *az élet forog kérdésben*; il n'en va pas ainsi, *igy a dolog nem megy*, s'en —, *v. pr. elmenni*; *elmulni, elenyészni*; *elkopni*; *fogyni*; *meghalni*; va-t-en! *távozz!* allons-nous-en, *menynyünk*; il s'en va dix heures, *kevés híján tiz óra*; votre habit s'en va, *kegyed ruhája kopik*; —, *m. menés*; l'aller et le venir, *járás kelés*; pis-aller, *végső segitség*; au pis-aller, *legroszabb esetben.*
Alliage, *m. ötvözés, ötvözet*; fig. *hozzáadás, vegyiték.*
Alliaire, *f.* (bot.) *hagymaszagu szegecs.*
Alliance, *f. kötés, összeköttetés (házasság által)*; fig. *szövetkezés, szövetség*; (orf.) *jegygyürü*; ancienne —, *ó szövetség.*
Allié, ée, *part. et adj. szövetkezett, egyesült*; *sógoros*; argent —, *latos ezüst*; —, *m. et f. rokon*, ; *frigytárs, szövetséges.*
Allier, *v. a. ötvezni*; (mine) *elegyiteni*; fig. *egyesitni*; s'—, *v. pr. összevegyülni (fémekről)*; *szövetkezni*; fig. *frigyet kötni*; s' — à (ou avec) une famille, *valamely családba beházasodni.*
Allier, *m.* (chass.) *gyalogháló, sövényháló.*
Allobroge, *m.* fig. fam. *goromba ember.*
Allocation, *f. számadás elfogadás.*
Allocution, *f. megszólitás, beszéd.*
Allodial, le, *adj. hübéradómentes*; bien, —, *szabad hübér.*
Allodialité, *hübéradómentesség.*
Allonge, *f. toldat, megtoldás.*
Allongement, *m. meghosszabitás, megtoldás*; fig. *halasztás.*
Allonger, *v. a. meghosszabitni, kiterjeszteni*; fig. *kihúzni, halasztani*; — le bras, *karát kinyujtani*; s'—, *v. pr. hosszabbulni, kiterjedni, kinyúlni.*
Allongeresse, *f. zöld hernyó.*
Allopathie, *f. különszenv.* [*hatoló.*
Allouable, *adj. érvényes, helybenhagy-*

Alloué, *m. meghatalmazott; kitanult.*
Allouer, *v. a. helybenhagyni, helyeselni; megengedni, helyt adni, megállapítni.*
Alluchon, *m. fog (keréken).*
Alluder, *v. a. példálódzni, czélozni (-ra, -re).* [*ven vörös.*
Allumé, ée, *adj. meggyújtott;* fig. *ele-*
Allumer, *v. a. meggyujtani;* fig. *felizgatni, gerjeszteni;* s' —, *v. pr. meggyuladni;* fig. *gerjedni, fölgerjedni.*
Allumette, *f. kéngyerta, gyúfa, kénfonal.*
Allumeur, *m. gyújtó, lámpatisztító.*
Allure, *f. menés, járás, lépés;* (chass.) *nyom, csapa;* fig. *folyamat, járat;* allures, *pl. titkos utak.*
Allusion, *f. példálódzás, czélzás.*
Alluvion, *f. iszaplerakodás, uszadékföld, áradvány.*
Almanac, **Almanach**, *m. naptár, napkönyv, zsebkönyv.*
Almandine, *f. karbunkulus.* [*áloe.*
Aloès, *m. áloe;* — caballin, *közönséges*
Aloétique, *adj. aloétartalmu.*
Alogie, *f. izellenség.*
Alogne, *f. révkötél, horgonyjegy.*
Aloi, *m. érték, belérték (aranyé v. ezüsté), súlyérték;* de bas —, *csekélyértékü.*
Aloïdes, *f. ímer.*
Alopécie, *f. hajhullás.*
Alors, *adv. akkor; aztán, azután;* jusqu' —, *addig;* d' —, *akkori;* — que, *mihelyest.*
Alose, *f. garda.*
Alouette, *f. pacsirta;* — de bois, *erdei pacsirta, erdőke;* des champs, *szántóka, mezei pacsirta, pityér;* — huppée, *búbos pacsirta, pipiske.*
Alourdir, *v. a. elkábítni, lomhítni;* s'—, *v. pr. elkábulni, lomhulni.*
Alouvi, ie, *adj.* fam. *nagyéhes.* [*ről*).
Aloyage, *m. ötvözés, keverés (érczek-*
Aloyau, *m. vesepecsenye.*
Aloyer, *v. a. elegyíteni, ötvözni.*
Alpagne, *m. lakmateve.*
Alpestre, *adj. álpesi, havasi.*
Alpha, *m. alpha;* fig. *kezdet.*
Alphabet, *m. ábécze, betürend.*
Alphabétique, *adj. betürendes, betüsoros.*
Alphange, *m. veres fejessaláta.*
Alpine, *f. havasi növény.*
Alpion, **Alpiou**, *m.* (jeu) *szamárfül*
tyán.
Alpiste, *f. kanári növény magva.*
Alquifoux, *m. ólommáz, fénymáz.*
Alsine, *f.* (bot.) *egérfül.*
Altérable, *adj. változó, mulandó.*
Altérant, te, *adj. szomjgerjesztő.*
Altération, *f. változás, rosszabbulás; hamisítás (érczpénzé); kedélymozgalom, megindulás; nagy szomj.*
Altercation, *f. szóvita, villongás.*
Altéré, ée, *part. et adj. megrontott, elromlott, meghamisított; megzavarodott, megdöbbent.*
Altérer, *v. a. változtatni (rosszabbá), elrontani; meghamisitni; elrémitni, megdöbbenteni; izgatni; szomjat gerjeszteni;* être altéré, *szomjazni;* s' —, *v. pr. megváltozni, elfajulni.*
Alternat, *m. változás, elváltoztatás, váltás.*
Alternatif, ive, *adj. változó.*
Alternation, *f. váltás, felválás, megváltoztatás.*
Alternative, *f. kettős eset, vagylagosság; szerencsefordulat.*
Alternativement, *adv. felváltva.*
Alterner, *v. a. et n. felváltani, megváltoztatni, elváltoztatni, változni.*
Altesse, *f. Magasság, Fenség (czím).*
Althéa, **Althée**, *f. ziliz, zilízgyökér.*
Altier, ère, *adj. gőgös, kevély.*
Altièrement, *adv. p. u. kevélyen.*
Altimétrie, *f. magasságmérés.*
Altise, *f. maróka, veteményi szökőncz.*
Altiste, *m. mélyfelhangos.*
Alto, *m. öreghegedü, brácsa, karvas.*
Alude, *f.* (rel.) *festett juhbőr.*
Aluine, *f. üröm.*
Alumelle, *f. vm. késpenge; nemezfa.*
Alumière, *v.* Alunière.
Aluminaire, *adj.* pierre —, *timkő.*
Alumine, *f. timföld.*
Alumineux, euse, *adj. timsós.*
Aluminite, *f. timkő.*
Alun, *m. tim;* — de plume, *hajsó;* — vierge, — natif, *tiszta tim.*
Alunage, *f. timsózás.* [*kenni.*
Aluner, *v. a. timsózni, timsóval be-*
Alunier, *m. timsófőző.*
Alunière, *f. timsó-huta.*
Alvéole, *m. sejt, lépsejt; fogüreg;* — de l'oreille, *fülüreg.*
Alvéolé, ée, *adj. sejtes, sejtalaku.*
Alvié, *m. czibolyafenyü.*
Alvin, ine, *adj.* (méd.) *has..., altesthez tartozó, altesti.*
Alypum, *m. hashajtó szulák.*

Allysse, *f.* (bot.) *ternye.*

Amabilité, *f. szeretetreméltóság.*

Amadis, *m. szük újj; kézfodor neme.*

Amadou, *m. tapló.*

Amadouement, *m.* fam. *czirogatás, édelgés, hizelgés.* [*zelegni.*

Amadouer, *v. a.* fam. *czirogatni, hi-*

Amadoueur, *m. taplógyártó;* fam. *hizelgő.*

Amadouvier, *m. nyers tapló.*

Amaigrir, *v.a. elsoványitni, elcsigázni; megnyesni, ritkitni; —, v. n. soványodni, elaszni, fogyni.* [*gyás.*

Amaigrissement, *m. soványodás, fo-*

Amalgamation, *f. foncsorolás.*

Amalgame, *m.* (chim.) *foncsor;* fig. *keverék.*

Amalgamer, *v. a. foncsorolni;* fig. *összekeverni, szorosan öszvekapcsolni;* s'—, *v.pr. foncsorodni;* fig. *szorosan egyesülni.*

Amande, *f. mondola; mag, csontár (gyümölcsben); —* à craquer, *ropogó mondola;* amandes à la praline, amandes pralinées, *pl. pörkölt mondola;* lait d'—, *mondolatej.*

Amandé, *m. mondolatej.*

Amandier, *m. mondolafa.*

Amandon, *m. héjatlan mondola.*

Amanite, *f.* — mouchetée, *légyölő galócza.*

Amant, *m.* —te, *f. szerető, kedves.*

Amaranthe, *f. amarant, bárling; —, adj. amarantszinü.*

Amaranthine, *f. bársonyvirág.*

Amarinage, *m. legénység (elfoglalt hajóé).*

Amarine, *f.* (chim.) *kesredék.*

Amariner, *v. a. elfoglalt hajót legénységgel ellátni v. fölhadazni;* s'—, *v. pr. tengerhez szokni.*

Amarque, *v.* Bouée. [*horgonyzás*

Amarrage, *m.* (mar.) *horgonyvetés,*

Amarre, *f. hajókötél;* amarres, *pl. járgányfák.* [*sitni.*

Amarrer, *v. a.* (mar.) *kötéllel megerő-*

Amas, *m. rakás, tömeg; —* de blé, *rakás gabona; —* d'hommes, *néptömeg.*

Amasser, *v. a. halmozni, összehalmozni; gyüjteni;* s'—, *v. pr. meggyülni; összejőni.*

Amassette, *f. lapoczka.*

Amateur, *m. szerető, mükedvelő.*

Amatir, *v. a. fénytelenitni (fémet).*

Amatrice, *f. kedvellőnő, szerető (nő).*

Amaurose, *f.* (méd.) *belső hályog.*

Amazone, *f. amazon, hősnő.*

Ambages, *f.pl. teketória, fenékkerités.*

Ambassade, *f. követség; követségi állomás;* fam. *hír, izenet, meghagyás.*

Ambassadeur, *m. követ, ügyvivő, küldött.* [*járónő.*

Ambassadrice, *f. követnő; közben-*

Ambe, *m kétszám, kettesség, kettős.*

Ambidextre, *adj. egyuttal jobbra s balra levő; —, m. kétvállu.*

Ambigu, ue, *adj. kétértelmü; —, m. ebéd vagy vacsora, melyen hideg és meleg ételekkel szolgálnak; keverék, zagyvalék.*

Ambiguité, *f. kétértelmüség.*

Ambigûment, *adv. kétértelmüleg.*

Ambitieusement, *adv. nagyravágyólag.*

Ambitieux, euse, *adj. nagyravágyó, becsületvágyó; dagályos, pöffeszkedő.* [*vágy, dicsvágy.*

Ambition, *f. nagyravágyás, becsület-*

Ambitionner, *v. a. nagyravágyásból v. becsületvágyból, dicsvágyból valamire törekedni, buzogni, utána járni valaminek, nagyon megkivánni.*

Amble, *m. lépés, poroszkálás, poroczka.*

Ambler, *v. n. poroszkálni.*

Ambleur, *m. másod lovász.* [*zat.*

Ambon, *m. templomkar, templomkar-*

Amboutir, *v. n. kipohitni, kidomboritni;* (forg.) *lefaragni;* broderies amboutiès, *pl. domboru hímezetek.*

Ambre, *m. ambra; —* jaune, *borostyánkő.*

Ambré, ée, *adj. ambraszagu.*

Ambréade, *f. ál-ambra.*

Ambrer, *v. a. ambrával füstölni.*

Ambresin, *adj. ambranemü.*

Ambrette, *f. pézsmacsüküllő.*

Ambroisie, *f. ambrózia, istenek eledele.*

Ambrosiaque, *adj. ambróziás, illatos.*

Ambrosien, *adj. ambróziai.*

Ambulance, *f. tábori kóroda.*

Ambulant, te, *adj. vándorló, kóborgó, változékony;* hôpital —, *tábori kóroda;* troupe ambulante, *vándor színésztársaság.*

Ambulatoire, *adj. vándorló;* fig. *változékony, változó.*

Ame, *f. lélek, sziv, kedély, indulat, ész, szellem;* fig. [illegible]

l' — sur les lèvres, *alig lézeng*; rendre l' —, *meghalni, lelkét kiadni.*
Amé, ée, *adj.* — et féal, *kedves hív.*
Amélanche, *f. havasi naszpolya.*
Amélanchier, *m. havasi naszpolyafa.*
Amélioration, *f. javitás, jobbitás (teleké); nemesbités.*
Améliorer, *v. a. javitni, jobbitni (telket); finomitni;* s' —, *v. pr. javulni.*
Amelle, *f. gerepcsin.*
Amen, *int. Amen.*
Aménage, *f. előérkezés (kocsin), bemenés (kocsin), szállitás; fuvarbér.*
Aménagement, *m. erdőtilalom.*
Aménager, *v. a. erdőt tilalom alá helyezni.* [*érdemlett.*
Amendable, *adj. javitható; büntetést*
Amende, *f. pénzbeli büntetés, birság, pénzbirság;* — honorable, *nyilvános megkövetés; bünbánat.*
Amendement, *m. javitás, megváltoztatás; trágyázás.*
Amender, *v. a. pénzbirsággal megrónni; javitni, megjavitni; trágyázni;* —, *v. n. javulni; olcsulni, csökkenni (ára valaminek);* s' —, *v. pr. javulni.*
Amené, *m. parancs a bevádoltnak biró elébe állitására.*
Amener, *v. a. elévezetni; magával hozni, magával vinni, bemutatni; előteremteni, előállitni;* — qn. à qch., *valakit valamire rábeszélni;* — les voiles, *lebocsátni a vitorlákat;* — une mode, *valamely divatot behozni;* — la conversation sur un sujet, *a társalgást valamely tárgyra irányozni.*
Aménité, *f. kellem, gyönyör, kellemesség.* [*ki-, meggyalúlni.*
Amenuiser, *v. a. vékonyabbá tenni, le-,*
Amer, ère, *adj. keserü;* fig. *csipős;* avoir la bouche amère, *keserűnek lenni a száj izének;* —, *keserűség, keser, epe (halaké stb.).*
Amèrement, *adj. keserüen; keservesen.*
Amertume, *f. keserűség, keser-íz;* fig. *bú, bánat, szomoruság, fájdalom, baj, boszuság.*
Amesurement, *m.* (dr.) *birói árbecslés.*
Amesurer, *v. a. megbecsülni, valaminek becsét v. árát határozni.*
Améthyste, *f. violakő.* [*torok.*
Ameublement, *m. butorzat, butor, bú-*
Ameublir, *v. a.* (dr.) *ingó vagyonhoz számitani;* (agr.) *forgatni (szántóföldet).* [(agr.) *forgatás.*
Ameublissement, *m.* (dr.) *ingósítás;*
Ameuter, *v. a.* (chass.) *összefűzni;* fig. *bujtogatni;* s' — *v. pr. csoportosulni.*
Amfigouri, *m.* fam. *fecsegés.*
Amfigourique, *adj. zavart, homályos.*
Ami, *m. barát; szerető, kedves; űzértárs;* il est de mes amis, *ő egyike barátimnak;* mon —! l' —! *hehj! barátom! hallja!*
Amiable, *adj. barátságos, nyájas;* à l' — *barátságosan.*
Amiablement, *adv. barátságosan.*
Amiante, *f. kőlen.*
Amical, le, *adj. barátságos.*
Amicalement, *adv. barátságosan.*
Amidon, *m. keményitő, keményitőliszt.*
Amidoner, *v. a. keményitni.*
Amidonier, *m. keményitőcsináló, keményitőárus.*
Amidonnage, *m. keményités.*
Amidonner, *v. n. keményitőt csinálni.*
Amidonnerie, *f. keményitőgyár.*
Amie, *f. barátnő; szerető (nő), ágyas (nő); m.* —! *galambom!*
Amignarder, **Amignoter**, *v. a.* fam. *czirogatni, hizelegni, elkényeztetni.*
Amincir, *v. a. vékonyitni;* s' —, *v. pr vékonyulni.* [*nyulás.*
Amincissement, *m. vékonyitás, vék-*
Amineur, *m. hites sómérő.*
Amiral, *m. tengernagy, tengernők; tengernőkhajó.* [*nők neje.*
Amirale, *f. tengernők-gálya; tenger-*
Amirante, *m. tengernagy Spanyolhonban.* [*tengernökség.*
Amirauté, *f. tengernőki méltóság,*
Amissible, *adj.* (th.) *elveszthető.*
Amitié, *f. barátság; szívesség; összeillés (szineké);* faire — à qn., *szivességet tenni valakinek;* faire — à qn., *barátságra lépni valakivel, valakivel megbarátkozni;* faites-lui mes amitiés, *mondja meg neki tiszteletemet.*
Amman, *m. tisztviselő (Helvetiában).*
Ammite, *f. Ammonszarva.*
Ammochryse, *f. aranycsillám.*
Ammodyte, *m. fövenybuvár.*
Ammon, *m.* corne d'—, *ammonszarva.*
Ammoniac, que, *adj.* sel —, *szalamia.*
Amnistie, *f. közbocsánat, bűnfeledés;* — générale, *általános bocsánat, közkegyelem.*
Amnistier, *v. a. megbocsátni és feledni.*
Amodiateur, *m. bérlő, haszonbérlő.*

Amodiation, *f. haszonbér, haszonbérlés.*
Amodier, *v. a. haszonbérbe adni; haszonbérbe venni, kibérelni.*
Amoindrir, *v. a. megkisebbítni, alábbszállítani, kevesbiteni;* —, *v. n.* et s' —, *v. pr. fogyni.*
Amoindrissement, *m. kevesités, kevesbités, fogyatkozás.*
A moins de, **A moins que**, *conj. ha nem, a mennyiben nem.*
Amollir, *v. a. meglágyitni, megpuhitni;* fig. *elpuhitni, elgyengitni;* s' —, *v. pr. meglágyulni, megpuhulni;* fig. *elpuhulni.* [gyengülés.
Amollissement, *m. megpuhulás; el-*
Amome, *m. kardamóm.*
Amomi, *m. új fűszer.*
Amoncèlement, *m. p. u. felhalmozás.*
Amonceler, *v. a. felhalmozni, fölrétegezni;* s' —, *v. pr. felhalmozódni.*
Amont, *adv. viz ellenébe;* vent d' —, *szárazföldi v. szárazi szél, keleti szél.*
Amontal, ale, *adj. keleti.*
Amorce, *f. esalétek; gyujtópor, gyúpor, kanócz; röppentyűtöltelék;* fig. *csalogatás, édesgetés, kisértés;* — à capsule, — à percussion, *csappantyu, gyutacs.*
Amorcer, *v. a. csalogatni (csalétekkel); lőport serpenyre tölteni;* fig. *édesgetni, csalogatni.*
Amorçoir, *m. előfuró.*
Amortir, *v. a. gyengitni, lecsillapitni; bérmentesitni;* — une dette, *valamely adósságot kifizetni;* s' —, *pr. lecsillapulni, engedni, szűnőfélben lenni.*
Amortissable, *adj. megsemmisithető.*
Amortissement, *m. gyengités, megsemmisités; kiváltás, megváltás;* caisse d' —, *adósságtörlesztő-pénztár.*
Amouille, *f. első fejésü teje valamely tehénnek.*
Amour, *m. szerelem, szeretet; hajlam; üzekedés ideje; szerelemisten;* — propre, *önszeretet, önösség;* pour l' —, de lui, *az ő kedveért;* avoir de l' —, *bomlani valaki után;* m' —, fam. *kedvesem! kincsem!* —, *f.* poét. *nemi szeretet; szerető (nő);* amours, *pl. szerelem, szerelmi viszony, szerető; kedvelés, kedvtelés.*
Amouracher, *v. a. bódulásig szerelmessé tenni valakit magába;* s' —, *v. pr.* fam. *bolondul belé szeretni (-ba, -be,* de . . .*).*
Amourette, *f. szerelmeskedés, szerelmi viszony, szerelem;* amourettes, *pl. szeletkék (pecsenyéről).*
Amoureusement, *adv. szerelmesen.*
Amoureux, euse, *adj. szerelmes;* fig. *előszeretettel levő (valami iránt,* de qch.*); termékeny, szapora;* lettre amoureuse, *szerelmes levél;* être — de qn., *valakibe szerelmesnek lenni;* —, *m. szerető.*
Amovibilité, *f. letehetés, kitehetés, elmozdithatás.*
Amovible, *adj. letehető, kitehető, elmozditható.* [földszurok.
Ampélite, *f. hegyi turfa, gyantár,*
Amphibie, *adj. két-éltü, kétlaku, úszómászó;* —, *m. kétlaku, kétéltü, úszómászó, hüllő.* [kifejezés.
Amphibologie, *f. kétértelmü beszéd v.*
Amphibologique, *adj. kétértelmü.*
Amphigouri, *m.* fam. *badar beszéd.*
Amphigourique, *adj. zavart, homályos.*
Amphisbène, *m. gyürüskigyó.*
Amphithéâtre, *m. szinkör; bonczlani terem.* [papiros.
Amphithéâtrique, *adj.* papier —, *itató-*
Amphitrion, *m. vendéglős, fogadós.*
Ample, *adj. tágas, terjedelmes, téres;* fig. *hosszas, körülményes, bő.*
Amplement, *adv. terjedelmesen; bőven.*
Ampleur, *f. bőség, szélesség (ruhaé).*
Ampliatif, ive, *adj.* (jur.) *kiterjesztő.*
Ampliation, *f.* (jur.) *kiterjesztés; másodlat;* pour —, *öszhangzó másodlatul.* [hataridőt meghosszabbitni.
Amplier, *v. a. bővitni, kiterjeszeni;*
Amplificateur, *m. nagyitó kérkedő.*
Amplification, *f. bővités, nagyitás;* fig. *tulzás, nagyitás.*
Amplifier, *v. a. kiterjeszteni;* fig. *nagyobbitni, túlozni.*
Amplitude, *f. tágasság, bőség; lővéstáv;* — magnétique, *delejtü elhajlása.* [pőrs.
Ampoule, *f. tágdereku palaczk; hő-*
Ampoulé, ée, *adj. dagályos.*
Ampoulette, *f. fövenyóra (hajókon); gyúcsőte.* [vétel.
Amputation, *f.* (chir.) *elvágás, tagle-*
Amputer, *v. a. elvágni (tagot).*
Amulette, *f. óvszer, bűv-ereklye.*
Amunitionner, *v.* Approvisionner.
Amurer, *v. a.* (mar.) *köteleket alkalmazni (-ra, -re), megkötözni.*

Amures, *f. pl.* (mar.) *kötelek, vitorla-kötelek.*
Amurgue, *f. olajszak, olajsonkoly.*
Amusable, *adj. gyönyörködtethető, könnyen mulattatható.*
Amusant, **te**, *adj. mulattató, gyönyörködtető.*
Amusement, *m. időtöltés, mulatás, mulatság; hasztalan igéret.*
Amuser, *v. a. mulattatni, gyönyörködtetni, foglalkodtatni; hitegetni, tartóztatni; húzni-vonni, ámitani;* **s'—**, *v. pr. mulatni (valamivel,* **à** qch.).
Amusette, *f. időtöltés, mulatság, játék, játékszer.*
Amuseur, *m. csacsogó, fecsegő, hitegető.*
Amygdale, *f.* (anat.) *mondola, nyakmirigy.*
Amygdalin, **ine**, *adj.* (bot.) *mondolanemü;* **savon —**, *mondolaszappan.*
An, *m. év;* par —, *évenkint;* bon —, **mal—**, *évtől évre;* jour de l'—, *ujév napja;* — **bissextile**, *szökőév;* **il y a mille ans**, *nagyon régen volt.*
Anabaptisme, *m. keresztségismétlők tana.*
Anabaptiste, *m. keresztségismétlő, anabaptista.*
Anachorète, *m. remete.*
Anachronisme, *m. kortévesztés.*
Anagallis, *m.* (bot.) *piros tikszem.*
Anaglyphe, *m. féldombormü.*
Anagogie, *f.* (th.) *a szívnek Istenhez emelése.*
Anagogique, *adj.* (th.) *magasztaló, magasztos.*
Anagrammatiser, *v. a. bötücseréket csinálni.*
Anagrammatiste, *m. bötücserecsináló; bötütalánycsináló.*
Anagramme, *f. bötücsere; bötütalány.*
Analectes, *m. pl. szedelék, szedelékek.*
Analème, *m. napóramutató.*
Analepsie, *f.* (méd.) *felüdülés.*
Analeptique, *adj.* (méd.) *erősítő, felüdítő;* **—**, *f. erősítőszer; éptan.*
Analogie, *f. hasonság, hasonlatosság;* (math.) *menynyiségarány.*
Analogique, *adj. hason, hasonlatos, hasonszerü.*
Analogiquement, *adv. hasonlag, hasonszerüleg.*
Analogisme, *m.* (log.) *hasonsági bizonyitás.*
Analogue, *adj. hasonló, hasonnemü, hasonlatos.*
Analyse, *f. taglalás, elemezés;* fig. *fejtegetés, magyarázat, kivonat.*
Analyser, *v. a. taglalni, elemezni.*
Analyste, *m. taglaló, elemező.*
Analytique, *adj. taglaló, elemező.*
Anamnestique, *adj. emlékezet-erősítő.*
Anamorphose, *f. torzkép.*
Ananas, *m. ananász.*
Anapétie, *f.* (méd.) *edények tágasbulása.*
Anaphonèse, *f. énekgyakorlat.*
Anaphore, *f.* (rhét.) *ismétlő, kikezdés, szoismétlés.*
Anaphrodite, *adj. tenyésztésre nem képes.*
Anaplérétique, *adj.* (chir.) *húsnövesztő.*
Anapose, *f.* (méd.) *gyomorfájás.*
Anarchie, *f. anarchia, törvénykivüliség, fejetlenség, korlátlanság;* fig. *rendetlenség.*
Anarchique, *adj. anarchiai, fejetlen, féktelen.*
Anarchiste, *m. anarchista, törvénygyülölő;* **—**, *adj. anarchiai, féktelen.*
nas, *m. mezeigalamb.*
Anaspase, *f. gyomorgörcs.*
Anastrophe, *f.* (rhét.) *szócsere.*
Anathématiser, *v. a. egyházi átokkal sujtani.*
Anathématisme, *m. egyházi átok.*
Anathème, *m. egyházi átok; számüzött.*
Anatifère, *adj.* conque —, *ölü.*
Anatine, *f. döczögés, biczegés.*
Anatocisme, *m. kamat kamatja.*
Anatomie, *f. bonczludomany, boncz-mesterség, bonczlan.*
Anatomique, *adj. bonczlani;* —ment *adv. bonczlanilag.*
Anatomiser, *v. a. bonczolni;* fig. *fejtegetni, taglalni.*
Anatomiste, *m. bonczoló.*
Ancêtres, *m. pl. ősök, elődödök.*
Anche, *f. fuvóka (fuvóhangszereken); sípnyelvecske.*
Anché, **ée**, *adj.* (bl.) *horgas, görbitett.*
Ancheau, *m.* (még.) *meszezőkád, meszezőhordó.*
Ancher, *v. a. fuvókát rátenni.*
Anchilops, *m.* (méd.) *könydaganat.*
Achois, *m. ajók.*
Anchue, *f.* (tiss.) *bélfonal.*
Ancien, **ienne**, *adj. régi; azelőtti;* — **testament**, *ó szövetség;* **—**, *m. legöregebbik, öregebb tiszttárs; egyházgazda;* les anciens, *a régiek (görögök és rómaiak).*
Anciennement, *adv. régente.*
Ancienneté, *f. korrang.*
Ancierre, *f. hajóhuzókötél.*
Ancolie, *f. csengetyüke.*
Ancrage, *m. horgonyfenék;* **droit d'—**, *horgonyjog.*
Ancre, *f. horgony;* (maç.) *kapocs; félcseber, félakó, (mérték);* fig.

remény; maîtresse —, grande —, *főhorgony;* — de toue, *hajító horgony;* être à l'—, *horgonyon állani;* lever l'—, *horgonyt felhúzni;* mouiller l'—, jeter l'—, *horgonyt ereszteni v. vetni.*
Ancrer, *v. n. horgonyt vetni, horgonyozni;* s'—, *v. pr.* fig. fam. *megfészkelni magát.*
Andaillot, *m.* (mar.) *vitorlakarika.*
Andain, *m. rend (kaszált v. aratott).*
Andanté, *adv.* (mus.) *halkan, mérsékelve;* —, *m. andante, lassú.*
Andantino, *adv.* (mus.) *lassabban az andanté-nál.* [*hánytekercs.*
Andouille, *f. hurka;* — de tabac, *do-*
Andouiller, *m.* (chass.) *szembog (szarvas-szarvon).*
Andouillette, *f. borjuhúsgombóczka.*
Andréolithe, *f. fejér jaczintkő.*
Andrienne, *f. hosszú nőruha.*
Androgyne, *m. korcs, korcsfaj.*
And omanie, *f. férfivágy.*
Androphobe, *adj. férfigyűlölő, férfikerülő.*
Androphobie, *f. férfiiszony.*
Ane, *m. szamár;* fig. *oktondi; bak; gyaluszekrény;* (peig.) *fogfűrész;* contes de peau d'—, *gyermekregék.*
Anéantir, *v. a. megsemmisítni, elenyésztetni; megczáfolni;* s'—, *v. pr. megsemmisülni, tönkre jutni; magát megalázni.*
Anéantissement, *m. megsemmisités, elpusztitás; felforgatás; maga megalázása Isten előtt.*
Anecdote, *f. adoma.*
Anecdotier, *m. adomagyártó.*
Anée, *f. szamár-rakomány.*
Anémie, *f.* (méd.) *vérhiány.*
Anémographe, *m. szél-leiró.*
Anémographie, *f. szél-leirás.*
Anémomètre, *m. szélmérő, szélmutató.*
Anémométrie, *f. szélmérés mestersége.*
Anémone, *f. kökörcsin.*
Anémoscope, *m. szélmutató.*
Anépigraphe, *adj. czímezetlen.*
Ane.ie, *f. szamárság, ostaba tett.*
Anesse, *f. kanczaszamár.*
Anesthésie, *f.* (méd.) *érzéshiány.*
Amet, *m.* (bot.) *kapor.*
Anévrisme, *m. üterdag, üterdaganat.*
Anfractueux, euse, *adj. tekervényes, csavargós.*
Anfractuosité, *f. tekervény, csavargósság, tekervényes út; egyenetlenség.*
Ange, *m. angyal;* (art.) *lánczosgömb, lánczgolyó;* — tutélaire, *őrangyal, védangyal.*
Ange, *f. szárnyas czápa; eczetlégy.*
Angel, *m. keleti galamb.*
Angelet, *m. angyalka.*
Angélique, *adj.* — ment, *adv. angyalilag;* fig. *jelesen;* salutation—, *üdvözlet.*
Angélique, *f. angyélika, angyalgyöker.*
Angéliser, *v. a. et n. angyalok közé számitni.* [*neme.*
Angelot, *m. ezüstpénz neme; sajt*
Angine, *f.* (méd.) *torokgyik, gégelob.*
Angiographie, Angiologie, *f. vér-edénytan.*
Angiotomie, *f. véredénybonczolás.*
Anglais, aise, *adj. angol;* —, *m. angolnyelv.*
Anglaise, *f. angoltáncz.*
Anglaiser, *v. a. angolositni.*
Angle, *m. szög, szöglet.*
Angleux, euse, *adj. szögletes;* noix angleuse, *kasztadió, fásdió.*
Anglican, ane, *adj. angolhoni.*
Anglicanisme, *m. angolegyházszerkezet.*
Anglicisme, *m. angol nyelvsajátság.*
Angliser, *v. a. ló farkát elvágni.*
Angloir, *m.* (math.) *szögletmérő.*
Anglomane, *m. et f. angolcsodáló.*
Anglomanie, *f. angolkórság.*
Angoisse, *f. aggály, szívaggodalom, szívszorulás;* poire d'—, *fojtós körte.*
Angoisser, *v. a. vm. aggasztani;* s'—, *v. pr. aggódni.* [*kecske.*
Angora, *adj.* chèvre d'—, *angórai*
Angoure, *f. fűnyüg; kösöny; pippan*
Angrois, *m. zár-ékecske.*
Anguille, *f. angolna;* (drap.) *ráncz;* — électrique, *berzes sajgócz;* écorcher l'— par la queue, *visszájára kezdeni valamely dologhoz.*
Anguillées, *f. pl.* Anguillers, *m. pl hajócsorgák.*
Anguillière, *f. angolnatartó.*
Anguilliforme, *adj. angolnaalaku.*
Anguinée, *adj. f.* ligne —, *kigyóvonal.*
Anguis, *m. kúszma.*
Angulaire, *adj. szögletes;* pierre —, *szögletkő, sarokkő.* [*letes.*
Angulé, ée, Anguleux, euse, *adj. szög-*
Angustie, *f.* (méd.) *szűkebbülés.*
Angustié, ée, *adj. keskeny (utról).*
Angusture, *f. kinahéj.*
Anhélation, *f. lihegés.*

Anhéleux, euse, *adj.* *lihegő.*
Anicroche, *f.* fam. *akadék*, *akadály.*
Anier, *m.* *szamárhajtó;* — ère, *f.* *szamárhajtónő.*
Anil, *m.* *indigónövény.* [*inda.*
Anille, *f.* (bl.) *malomkőguzalj; kacs,*
Animadversion, *f.* *megboszulás*, *megtorlás; kritikai észrevétel.*
Animal, *m.* *állat;* fig. fam. *goromba ember;* —, le, *adj.* *állat; érzéki, testi;* règne —, *állatország.*
Animalcule, *m.* *állatka;* — spermatique, *ondóállatka.*
Animaliser, *v. n.* (chim.) *állati anyaggá átváltoztatni;* fig. *állattá aljasítni.*
Animalité, *f.* *állatiság.*
Animateur, *adj.* *elevenitő, élesztő.*
Animation, *f.* *elevenités*, *élesztés*, *megelevenités.*
Animé, ée, *part. et adj.* *lelkesített.*
Animelles, *f. pl.* *fülmirigyek.*
Animer, *v. a.* *lelkesitni*, *föleleveníteni;* fig. *felbuzdítni*, *föllelkesitni; fölingerelni;* s' —, *v. pr.* *fölelevenedni*, *megvidámulni; felhevülni*, *feltüzesedni.*
Animosité, *f.* *ingerültség*, *szenvedélyesség, harag.*
Anis, *m.* *ánizs;* — étoilé, *csillagos badián.*
Aniser, *v. a.* *ánizszal fűszerezni.*
Anisette, *f.* *ánizspálinka.*
Annal, ale, *adj.* *éves, évi.*
Annales, *f. pl.* *évkönyvek.*
Annaliste, *m.* *évkönyviró.*
Annate, *f.* *javadalombóli első bevétel.*
Anneau, *m.* *gyűrű, karikagyűrű; hajfürt;* (bl.) *koszoru;* — à cacheter, *pecsétgyűrű;* — nuptial, *jegygyűrű.*
Année, *f.* *év; évfolyam; évi jövedelem;* d'— en —, *évről évre;* — courante, *folyó év;* — solaire, *nap-év;* souhaiter la bonne — à qn., *boldog uj évet kivánni valakinek.*
Anneler, *v. a.* *tekergetni*, *fodoritni (hajat).* [*rücska.*
Annelet, *m.* *gyűrűcske;* (bl.) *kosso-*
Annelure, *f.* *hajfodoritás.*
Annexe, *f.* *tartozék; toldalék*, *függelék*, *melléklet;* (gr.) *ragaszték;* — d'une église, *fiókegyház.*
Annexer, *v. a.* *hozzákapcsolni*, *hozzáragasztani; bekebelezni*, *összekötni.*
Annexion, *f.* *hozzákapcsolás*, *bekeblezés.*
Annihilation, *f.* *megsemmisités.*
Annihiler, *v. a.* *megsemmisitni*, *elenyésztetni.*
Anniversaire, *adj.* *évi*, *évenkinti;* —, *évfordulati nap*, *évfordulati ünnep;* — de sa naissance, *születésnap.*
Annoise, *f.* *linka (növény).*
Annonce, *f.* *jelentés*, *hirdetmény; kihirdetés.*
Annoncer, *v. a.* *bejelenteni*, *hirdetni; előre megmondani*, *jövendőlni*, *jósolni;* s' —, *v. pr.* *jelentkezni*, *magát bejelenteni.*
Annonceur, *m.* *hirdető (szinészeknél).*
Annonciade, *f.* ordre de l' —, *a boldogságos szűzről nevezett rend.*
Annonciatif, ive, *adj.* *hirdető.*
Annonciation, *f.* *gyümölcsoltó boldogasszony napja.*
Annotateur, *m.* *megjegyzések szerkesztője*, *magyarázó.*
Annotation, *f.* *megjegyzés; birói följegyzés.* [*följegyezni.*
Annoter, *v. a.* *följegyezni; biróilag*
Annuaire, *adj.* *évi*, *évenkénti;* — *m.* *napló*, *naplókönyv.*
Annuel, elle, *adj.* *évi*, *évenkénti;* —, *m.* *évi tartozás.*
Annuellement, *adv.* *évenkint.*
Annuité, *f.* *évi járadék.*
Annulaire, *adj.* *gyűrűded;* doigt —, *növendék - ujj*, *gyűrű - ujj;* —, *f.* *gyűrűhernyó.*
Annulation, *v.* Annullation.
Annuler, *v.* Annuller.
Annullatif, ive, *adj.* *semmisitő.*
Annullation, *f.* (jur.) *megsemmisités*, *megszüntetés.* [*nitni*, *eltörölni.*
Annuller, *v. a.* *érvénytelenné nyilvá-*
Anobli, ie, *part. et adj.* *nemesített.*
Anoblir, *v. a.* *nemesitni.*
Anoblissement, *m.* *megnemesités;* lettres d' —, *nemeslevél.*
Anodin, ine, *adj.* (méd.) *fájdalomenyhitő szer.*
Anomal, ale, *adj.* (gr.) *rendhagyó.*
Anomalie, *f.* *rendhagyás.*
Anon, *m.* *szamárcsikó.*
Annonement, *m.* *kancza szamár ellése; dadogás.*
Annoner, *v. a.* *szamárcsikót elleni; dadogni; megakadni.*
Anonyme, *adj.* *aláirás nélküli*, *névtelen; aláirási czím nélküli.*
Anordie, *f.* (mar.) *észak felőli tengervihar.*
Anormal, ale, *adj.* *szabályellenes.*

Anotte, *f. sárgapiros.*
Anse, *f. fül (fazékon stb.); öbölke;* faire le pot à deux anses, *csipőre tűzni a kezeket;* faire sauter, ou danser l'—du panier, *pénzt eldugni v. félre tenni.*
Anser, *v. a. fület csinálni.*
Anséatique, *adj. hanzai;* ville —, *hanzaváros.*
Ansérine, *f.* (bot.) *libatopp.*
Ansette, *f. fülecske.*
Anspessade, *m.* (mil.) *alkáplár, őrvezető.*
Anta, *m. tapir.*
Antagonisme, *m. ellenhatás.*
Antagoniste, *m. ellenes, ellenfél.*
Antan, *m. vm. multév, tavaly;* d' —, *tavalyi, mult évi.*
Antaphrodisiaque, **Antaphroditique**, *m. szerelem elleni szer.*
Antarctique, *adj. déli;* pôle —, *délsark, délgöncz.*
Antécédemment, *adv. előbb;* (th.) *előzetes visszatekintés nélkül.*
Antécédent, te, *adj. előbbi, előbbeni;* —, *m.* (log.) *előtét;* (math.) *előtag.*
Antécesseur, *m. előd; jogtanár.*
Antéchrist, *m. antikrisztus.*
Antédiluvien, enne, *adj. özönelőtti.*
Antémétique, *m. hányás elleni szer.*
Antenne, *f.* (mar.) *vitorlarúd; csáp.*
Antenois, *adj. idősb egy évnél;* —, *m. egyéves kecske.*
Anténuptial, ale, *adj.* (dr.) *házasság előtti.*
Antépénultième, *adj. végelőtti előtt álló;* —, *f. végharmad (szótag).*
Antérieur, re, *adj. előbbeni, elő . . . .*
Antériorité, *f. előbbeniség; előny.*
Antes, *m. pl. kiálló sarokgyámoszlopok.*
Antesciens, *m. pl.* (géo.) *ellenárnyasok.*
Antestature, *f.* (gu.) *pőzssánczolat.*
Anthémis, *f. mantika.*
Anthère, *f.* (bot.) *porhon.*
Anthographie, *f. virágnyelv.*
Anthologie, *f. virágfüzér, kalászat.*
Anthore, *m. méregölő sisakvirág.*
Anthosperme, *m. ambracserje.*
Anthracite, *m. gyantátlan kőszén.*
Anthrax, *m. dögvar.*
Anthrène, *f. maróka.*
Anthropographie, *f. emberleirás.*
Anthropologie, *f. embertan.*
Anthropomorphisme, *m.* **Anthropomorphose**, *f. istenalakozás, istenemberzés, emberités.*
Anthropophage, *m. emberfaló.*
Anthropophagie, *f. emberfalás.*
Anthropophobe, *adj. emberkerülő.*
Anthropophobie, *f. emberkerülés.*
Antiapoplectique, *m. gutaütés elleni szer.*
Antiarthritique, *adj. köszvény elleni.*
Antiasthmatique, *adj. szükmellűség ellen használható.*
Anticabinet, *m. előszobácska.*
Antichambre, *f. előszoba.*
Antichameau, *m. sergeteve.*
Antichrétien, ienne, *adj. keresztény elleni.*
Antich'one, *m. ellenlábas.*
Anticipant, ante, *adj. előlegező, megelőző.*
Anticipation, *f. megelőzés; beavatkozás (valamibe,* sur qch.); par —, *előre, előlegezés, előre-fizetés.*
Anticipé, ée, *part. et adj. előre fölvett, előzetes, időelőtti.*
Anticiper, *v. a. megelőzni, előlegezni; idő előtt tenni (valamit);* — les gages, *fizetést előre fölvenni;* — sur les droits de qu., *valaki jogaiba beavatkozni.*
Anticivique, *adj. polgárellenes.*
Anticœur, *m. szügydag (lónál).*
Anticonstitutionnel, elle, *adj. alkotmányellenes;* —, *m. alkotmány ellensége.*
Anticour, *f. előudvar.*
Anticritique, *f. ellenbirálat;* —, *m. ellenbiráló.*
Antidate, *f. hátra tett kelte valamely iratnak, álkeltezés.*
Antidater, *v. a. visszakeltezni.*
Antidotaire, *m. biztos gyógyszerek gyüjteménye.*
Antidote, *m. ellenméreg;* fig. *óvszer.*
Antidyssentérique, *m. vérhas elleni szer.*
Antienne, *f. előének;* fig. *szomoru hir; sokszor ismételt fecsegés.*
Antiépileptique, *adj. nehézkór elleni.*
Antiétique, *adj. szárazbetegség elleni.*
Antifarcineux, *adj.* (vét.) *féreggyógyitó.*
Antifébrile, *adj. láz elleni;* —, *m. láz elleni szer.*
Antihypocondriaque, *adj.* (méd.) *lépkór-elleni.*
Antihystérique, *adj.* (méd.) *méhkór-elleni.*
Antilles, *m. pl. kereszt-rúd (ajtón).*
Antilogie, *f. ellenszólás.*
Antilope, *f. zerge.*
Antimense, *f. oltárteritő.*
Antimoine, *m. dárdany, piskolcz.*

Antimonarchique, *adj. egyeduralom-elleni.*
Antimonial, ale, *adj. dárdany . . .*
Antinational, ale, *adj. nemzetellenies.*
Antinomie, *f. törvényellenkezés.*
Antipape, *m. ellenpápa.*
Antiparalytique, *adj.* (méd.) *bénulás-elleni.*
Antipathie, *f. ellenszenv.*
Antipathique, *adj. ellenszenves.*
Antipestilentiel, elle, *adj.* (med.) *dögvészelleni; —, m. dögvész elleni szer.*
Antiphonaire, **Antiphonier**, *m. karénekes könyv.*
Antiphrase, *f.* (rhét.) *ellenértelem.*
Antipode, *m. ellenlábas, lábellenes.*
Antipyrotique, *m. égés-seb elleni szer.*
Antiquaille, *f. régi ringyrongy.*
Antiquaire, *m. régiségbúvár.*
Antique, *adj. ószerü, ódon, régi; elavult;* à l'—, *ószerüleg; —, f. ódon mű, ódonság.*
Antiquité, *f. régiség, ódonság, óság; hajdankor.*
Antirévolutionnaire, *adj. forradalom-ellenes.*
Antisalle, *f. előterem.*
Antisciens, *m. pl.* (géo.) *ellenárnyasok.*
Antiscorbutique, *adj.* (méd.) *súlygyógyitó.*
Antiscrophuleux, euse, *adj.* (méd.) *görvély-elleni.*
Antisocial, ale, *adj. társaság-elleni.*
Antispasmodique, *adj.* (méd.) *görcsenyhitő, görcselleni.*
Antithèse, *f. ellentét.*
Antitype, *m.* (th.) *ellenmás, ellenkép.*
Antivénérien, enne, *adj. bujakór-elleni; —, m. bujakór-elleni szer.*
Antivermineux, euse, *adj. giliszta elleni, féreg elleni.*
Antivérolique, *adj. himlőelleni; —, m. himlőelleni szer.*
Antoiser, *v. a.* (jard.) *rakásra dobni, félrételegezni.*
Antre, *m. barlang.*
Anuer, *v. a.* (chass.) *meglesni.*
s'Anuiter, *v. pr. p. u. elkésni.*
Anus, *m. alfel.*
Anxiété, *f. szorongás, nyugtalanság; szívszorulás.*
Aoriste, *m.* (gr.) *független mult.*
Aorte, *f.* (anat.) *nagy ütér.*
Août, *m. augustus hava;* faire l' —, *aratni.*
Aoûter, *v. a. p. u. érlelni, megérlelni.*
Aoûteron, *m. arató.*
Apaiser, *v. a. csillapitni, enyhitni;* s' —, *v. pr. csillapulni, enyhülni, csendesedni, szünni.*
Apaiseur, *m. csillapitó.*
Apanage, *m. élelemalku; évpénz; fig. tartozék.*
Apanager, *v. a. élelempénzt adni, tartást kiszabni.*
Apanager, ère, *adj. élelempénzhez tartozó, tartási.*
Apanagiste, *m. évpénzzel ellátott herczeg.*
Aparet, *m. sövény, kerités (rét körül).*
A-part, *adv. félre, külön, magában.*
Aparté, *m. mit a szinész magában beszél.*
Apathie, *f. érzéketlenség; közöny, részvétlenség.*
Apathique, *adj. érzéketlen.*
Apédeute, *m. tudatlan.*
Apepsie, *f.* (méd.) *rosz emésztés.*
Apercevable, *adj. észrevehető.*
Apercevance, *f. p. u. észrevevő-tehetség.*
Apercevoir, *v. a. irr. észrevenni;* s'—, *v. pr.* (de qch.) *észrevenni.*
Aperçu, *m. rövid átpillantás; áttekintet, vázlat.*
Apéritif, ive, *adj.* (méd.) *megnyitó, székcsináló; —, m. hashajtószer.*
Apertement, *adv. p. u. nyiltan.*
Apertise, *f. p. u. ügyesség.*
Apétale, *adj.* (bot.) *leveletlen.*
Apetissement, *m. kisebbités; kisebbülés.*
Apetisser, *v. a. kisebbitni; —, v. n.* et s' —, *v. pr. kisebbülni, kevesbülni, összemenni.*
A peu près, *adv. mintegy, majd. körülbelül,*
Apharée, *m. tinnhal.*
Aphélie, *m.* (astr.) *naptáv.*
Aphonie, *f.* (méd) *beszédtelenség, hangtalanság.*
Aphorisme, *m. tanmondat.*
Aphoristique, *adj. tanmondatos.*
Aphronitre, *m.* (chim.) *salitromhab.*
Aphte, *m.* (méd.) *szájrothadás.*
Aphye, *m. eperlán-szemling (hal).*
Aphylle, *adj.* (bot.) *leveletlen.*
Apiécer, *v. a. összszerakni vagy öszszetenni (több darabokat).*
Apiétrir, *v. n. p. u. elromlani, elveszni;* (com.) *becsben csökkenni.*
Apincer, *v. a. horogba akasztani.*
Apitoiement, *m. részvét, sajnálkozás.*
Apitoyer, *v. a. részvétre inditni;* s' —, *v. pr. megindulni, elérzékenyülni.*
Apitoyeur, *m. érzelgő.*
Aplait, *m. lószerszám.*
Aplaner, *v. a. felborzazni (posztót).*
Aplaneur, *m. posztó-borzazó, posztókészitő.*

Aplanir, *v. a. egyengetni; fig. kényelmesbbé tenni; kiegyenlíteni*; s' —, *v. pr. kiegyenesedni.*
Aplanissement, *m. egyengetés, egyenlővé tevés; fig. elhárítás, megszüntetés (akadály-é).*
Aplanisseur, *m. posztókészítő.*
Aplatir, *v. a. lapítni, lapositni, laposságverni*; s' —, *v. pr. meglapulni.*
Aplatissement, *m. lapositás; lapulás.*
Aplatissoire, *f. nyujtómű.*
Aplester, *v. a. szélnek ereszteni a vitorlákat.*
Apléter, *v. n. haladni, előmenni.*
Aplets, *m. pl. heringháló.*
Aplomb, *m. függirányosság; biztonság, szilárdság*; d' —, *függélyesen, szilárdul*; fig. avoir de l' —, *szilárdul állani; jellemszilárdságának lenni.*
Apnée, *f. szákmellüség.*
Apocalypse, *f. kijelentés; sz. János menynyei jelenései.*
Apocalyptique, *adj. titkos, rejtett, érthetlen.*
Apoco, *m. együgyü ember.*
Apocope, *f.* (gr.) *végcsonkítás (szóban)*; (chir.) *elvágás.*
Apocryphe, *adj. ál, becsusztatott; hamis, hamisított.*
Apocyn, *m. apoczin.*
Apode, *m. falfecske.*
Apodictique, *adv. ellenmondhatlan, czáfolhatlan.*
Apogée, *m.* (astr.) *földtáv*; fig. *tetőpont.*
Apographe, *m. másolat.*
Apointer, *v. a.* (tond.) *tüzni, rátüzni.*
Apointir, *v. a. szőlőkarókat beverni (földbe).*
Apologétique, *adj. védelmező*; —, *m. védbeszéd.*
Apologie, *f. védbeszéd, védelem*; fig. *dicsbeszéd.*
Apologiste, *m. védszónok, védő.*
Apologue, *m. tanulságos mese; hasonlat, példázat.*
Apophthegme, *m. tanmondat.*
Apophyse, *f. holttetem.*
Apoplectique, *adj. gutaütéses*; —, *m. szélütéselleni szer.*
Apoplexie, *f. guta*; frappé d'—, *gutaütött, szélütött.*
Apore, **Aporisme**, *m.* (math.) *nehéz fejtegetésü feladat.*
Apostasie, *f. hithagyás.*
Apostasier, *v. n. hitét hagyni.*
Apostat, ate, *adj. hitehagyott.*
Apostème, *m. kelés, fekély.*
Aposter, *v. a. lesbe állitni.*
Apostillateur, *m. oldajegyzékcsináló.*
Apostille, *f. oldajegyzék, jegyzék; utóirat.*
Apostiller, *v. a. oldaljegyzékeket csinálni.*
Apostolat, *m. apostolság.*
Apostolicité, *f.* (th.) *apostoli minőség.*
Apostolique, *adj.* -ment, *adv. apostoli; apostolilag; pápai; pápailag.*
Apostrophe, *f.* (rhét.) *megszólítás; megfeddés; hiányjel.*
Apostropher, *v. v. beszédet intézni valakihez; megfeddeni.*
Apothéose, *f. istenités.*
Apothéoser, *v. a. isteníteni.*
Apothicaire, *m. gyógyszercs.*
Apothicairerie, *f. gyógyszertár; gyógyszerészet.*
Apothicairesse, *f. gyógyszerésznő.*
Apôtre, *m. apostol*; c'est un bon —, *gyönyörü virágszál (gúnyosan).*
Apozème, *m. ital füvekből.*
Appaiser, *v.* Apaiser.
Appanage, *v.* Apanage.
Apparaître, *v. n. irr. megjelenni; látszani*; faire —, *előmutatni.*
Apparat, *m. pompa; készület*; diner d' —, *díszebéd.*
Apparaux, *m. pl. hajókötelek.*
Appareil, *m. készület; pompa* (chir.) *kötés, kötelék*; (cuis.) *hozzáadás (ételhez)*; (phys.) *mutatmányozóeszközök*; mettre de premier —, *rátenni az első kötést (sebre).*
Appareillage, *m.* (mar.) *hajóneindulás.*
Apparaillement, *m. párosítás, összefogás.*
Appareiller, *v. a. párosan tenni, párosan összetenni; elkészíteni*; *v. n.* (mar.) *vitorlakészen lenni*; s' —, *v. pr. párosulni.*
Appareilleur, *m.* (arch.) *mümester, müvezető; selyemkészítő.*
Appareilleuse, *f. kerítőnő.*
Apparemment, *adv. latszólag, valószinüleg.*
Apparence, *f. látszat, külső, külseje valaminek; nyom*; apparences, *f. pl. égi tünemények*, en —, *látszólag, színleg*; contre toute —, *minden valószinüség ellenére*; il y a — de pluie, *úgy látszik mintha esőre fordulna az idő*; sauver les apparences, *látszatját (valaminek) kerülni.*

Apparent, te, *adj. látszó, látszólagos, látszatos; tekintélyes.*
Apparentée, ée, *part. et adj. összesógorodott, rokon.*
Apparenter, *v. a. összesógorositni;* s'—, *v. pr. összesógorosodni.*
Apparesser, *v. a.* fam. *eltunyitni;* s'—, *v. pr. eltunyulni.*
Appariement, *m. párositás.*
Apparier, *v. a. párositni;* s'—, *v. pr. párosulni (madarakról).*
Appariteur, *m. törvényszolga, poroszló.*
Apparition, *f. tünemény.*
Apparoir, *v. n. irr. nyilván lenni; bebizonyitni;* il appert, *kiviláglik.*
Apparonner, *v. a. akólni.*
Appartement, *m. emelet; lak; társaság udvarnál.* [*zandóság.*
Appartenance, *f. tartozék, hozzátarto-*
Appartenant, te, *part. et adj. hozzátartozó, odatartozó.*
Appartenir, *v. n. irr. tartozni (...hoz, ...hez) odatartozni.*
Appas, *m. pl. inger, kecs; kellem; csalogatás.* [*lúdtömő csik.*
Appât, *m. csalétek;* fig. *csalogatás;*
Appâter, *v. a. csalétekkel csalogatni; tömni, hizlalni.* [*tenyér.*
Appaumé, ée, *adj.* (bl.) main appaumée,
Appauvrir, *v. a. szegényitni;* s'—, *v. pr. elszegényülni.*
Appauvrissement, *m. szegényités; elszegényedés;* fig. *csorbitás; csorbulás.* [d'alouette, *fürsip.*
Appeau. *m. csalsip; csalmadár;* —
Appel, *m. felolvasás;* (mil.) *gyülekező (katonáknál); kihivás; felebbezés;* cour d'—, *feljebbviteli törvényszék, feltörvényszék;* faire l'—, *felolvasni;* battre l'—, *gyülekezőt dobolni;* interjeter —, *feljebb vinni, felebbezni.*
Appelant, *m. fölebbező; csalmadár.*
Appeler, *v. a. nevezni; híni, fölhívni; fölolvasni; csalogatni;* (dr.) *idézni; megkíni; kihivni;* — les lettres, *szótagolni, betüzni;* — de la main, *kézzel integetve odahíni;* —, *v. n. fölebbezni;* en —, *fölebbezni, ellenmondani, hivatkozni (-ra, -re);* — d'une sentence, *valamely itéletet fölebbezni;* s'—, *v. pr. magát nevezni, nevének lenni, úgy hívni.*
Appellatif, ive, *adj.* (gr.); nom —, *köznév.*
Appellation, *f. fölebbezés;* — des lettres, *szótagolás, betüzés.*
Appendice, *m. toldalék, függelék.*
Appendre, *v. a. felfüggeszteni (emlékül).*
Appentis, *m. félszer; eresz.*
Appesantir, *v. a. nehezitni;* fig. *tunyítni; gyengítni;* s'—, *v. pr. tunyulni, restülni, nehezedni.*
Appesantissement, *m. nehezkedés, tunyaság.*
Appétence, *f. ösztön.*
Appéter, *v. a. ösztönszerüleg kivánni.*
Appétibilité, *f. p. u.* (phil.) *vágyó tehetség.*
Appétible, *adj. kivánatos, kivánható.*
Appétissant, ante, *adj. izletes, étvágyra ingerlő;* fig. *kecsegtető.*
Appétit, *m. vágy; ösztön; étvágy;* donner —, *étvágyat gerjeszteni;* appétits, *pl.* (cuis.) *füszerek; füstölt heringek.*
Appétitif, ive, *adj. megkivánó, vágyódó;* faculté appétitive, *vágytehetség.* [*vánás.*
Appétition, *f.* (phil.) *vágyás, megki-*
Appiècement, *m. p. u. toldás, megtoldás.*
Appiécer, *v. a. p. u. megtoldani.*
s'Appietrir, *v. pr.* (com.) *megromlani (portékáról).*
Appiler, *v. a. felrakásolni.*
Applanir, *v.* Aplanir.
Applatir, *v.* Aplatir.
Applaudir, *v. a. et n. tapsolni, megtapsolni, tetszését nyilvánitni, jóváhagyni, dicsérni;* s'—, *v. pr. örülni (valaminek,* de qch.); *valamire büszkének lenni.*
Applaudissement, *m. tapsolás, taps.*
Applaudisseur, *m. tapsoló.*
Applicable, *adj. alkalmazható, használható.*
Application, *f. alkalmazás; szorgalom, figyelem;* — d'un emplâtre, *tapasz feltevése.*
Applique, *f. rátenni való, kirakott munka, rakatos mű; foglalvány, beszegés;* or d'—, *levélarany.*
Appliqué, ée, *adj. szorgalmas, figyelmes.*
Appliquer, *v. a. föltenni, rátenni; alkalmazni, használni (valamire,* à qch.); s'—, *v. pr. szorosan hozzá állani, hozzá simulni;* fig. *szorgalommal űzni (valamely dolgot,* à

qch.); *magának tulajdonítni; magára érteni.*
Appoint, *m. pótlékpénz; aprópénz.*
Appointé, ée, *adj. fizetéses;* soldat —, *őrvezető, alkáplár.*
Appointement, *m. birói határozat; fizetés, bér;* lettres d' —, *kincvezőlevél.*
Appointer, *v. a. rendelni; fizetéssel ellátni.*
Appointeur, *m. késleltető biró; békéltető.*
Apport, *m. vásárpiacz; tolongás a vásárpiaczon; birói letétel;* apports, *pl. a behozott.*
Apportage, *m. vitelbér.*
Apporter, *v. a. hozni, elhozni; okozni.*
Apposer, *v. a. rátenni, rányomni; hozzátenni, hozzáfüggeszteni.*
Apposition, *f. hozzátevés, rányomás; hozzátétel; lebepecsétlés;* (gr.) *utántétel.*
Apprébender, *v. a. megadományozni, járadékozni.*
Appréciable, *adj. becsülhető, megbecsülhető.*
Appréciateur, *m. becslő, becsüs.*
Appréciatif, ive, *adj. árhatározó.*
Appréciation, *f. becsülés, becslés; méltánylás.*
Apprécier, *v. a. becsülni, megbecsülni, taksálni;* fig. *méltánylani;* s' —, *v. pr. hibáit elismerni.*
Appréhender, *v. u. félni, tartani (valamitől);* (dr.) *letartóztatni;* — au corps, *fogságba tenni.*
Appréhensif, ive, *adj. félénk.*
Appréhension, *f. félelem, aggodalom; fogság, elfogás; felfogás.*
Apprendre, *v. a. irr. tanulni; hallani, tapasztalni; tanitni, oktatni; jelenteni, tudósitni;* — à lire, *olvasni tanulni;* — par cœur, *könyv nélkül tanulni.*
Apprenti, *m. tanitvány, tanulóinas.*
Apprentie, *f. tanulóleány; kezdőnő.*
Apprentissage, *m. tanulás, inaskodás;* fig. *próbadarab;* faire son — sous qn., *tanulni vagy inaskodni valakinél;* mettre en —, *tanulásra adni;* sortir d' —, *kitanulva lenni.*
Apprêt, *m. készités, elkészités, készület;* peinture d' —, peinture en —, *üvegfestés; üvegfestmény.*
Apprêté, ée, *part. et adj. elkészített, beavatott (posztó);* fig. *mesterkélt.*

Apprêter, *v. a. fel-, elkészítni; tálalni (étkeket); beavatni (posztót);* s' —, *v. pr. készülni.*
Apprêteur, *m. elkészitő; üvegfestész.*
Appris, *part. v.* Apprendre.
Apprise, *f. oktatási szabály.*
Apprivoisement, *m. p. u. szelidülés.*
Apprivoiser, *v. a. szelidítni; vele bánhatóvá tenni;* s'—, *v. pr. szelidülni;* fig. *szokni (-hoz, -hez,* avec qch.).
Approbateur, *m. helyeslő; biráló.*
Approbatif, ive, *adj. helyeslő.*
Approbation, *f. helyeslés; beleegyezés; nyomtatási engedély.*
Approchant, te, *part. et adj. közelitő, közelgő; hasonló (valamihez,* de qch.); —, *prp. et adv. majdnem, mintegy.*
Approche, *f. közeledés;* (mil.) *megtámadás;* (imp.) *térző;* lunette d'—, *távcső;* approches, *pl. futóárkok, futósáncz.*
Approchement, *m. megöletés.*
Approcher, *v. a. közelítni;* (mon.) *súlyegyítni;* — qn., *valakihez bejárhatni szabadon;* — les éperons, *megsarkantyúzni;* —, *v. n. közeledni (valakihez,* de qn.), *hozzálépni; hasonlítni (-hoz, -hez);* s' —, *v. pr. közeledni (valakihez,* de qn.); *megegyezni.*
Approfondir, *v. a. kivájni, kivölgyelni, mélyebbé csinálni;* fig. *pontosan megvizsgálni.*
Approfondissement, *m. kivájás, kivölgyelés, mélyebbités;* fig. *pontos megvizsgálás.*
Appropriation, *f. magának tulajdonitás.*
Approprier, *v. a. felkészitni, hozzá illeszteni (valamely dologhoz,* à qch.); *kicsinositni;* s' —, *v. pr. magának tulajdonitni.*
Approuver, *v. a. helyeselni; helybenhagyni.*
Approvisionnement, *m. élelemmel ellátás.*
Approvisionner, *v. a. élelemszerrel ellátni;* s' —, *v. pr. magát élelemszerrel ellátni.*
Approvisionneur, *m. élelmezési igazgató.*
Approximatif, ive, *adj. közelitő.*
Approximation, *f.* (math.) *közelités;* par —, *megközelitőleg, körülbelül, mintegy.*
Approximer, *v. a. et* s' —, *v. pr. p. u. közeledni; határosnak lenni (-val, -vel).*

Appui, *m.* *támasz; karfa, fogódzó; karfal, könyöklő; támaszpont;* fig. *segély.*
Appui-main, *m.* *festőpálcza.*
Appuyer, *v. a.* *támasztani;* fig. *segitni, gyámolitni;* — un cachet, *pecsétet rányomni;* — les éperons, *sarkantyút bevágni;* —, *v. n.* *rátámaszkodni, ránehezedni;* fig. *hivatkozni (valamire,* sur qch.), *valami mellett megmaradni;* s'—, *v. pr.* *támaszkodni;* fig. *bizakodni (-ra, -re,* sur...).
Âpre, *adj.* *zordon, csipős, szigoru; rögös, göröngyös.*
Âprelle, *f.* *surló, surlófű, kannamosó.*
Âprement, *adv.* *szigorulag; fanyarul, csipősen;* fig. *keményen, buzgón.*
Après, *prp.* et *adv.* *után, azután, folytán;* -que, *miután;* -quoi, *mire;* — coup, *későn;* d'— vos ordres, *rendeletei folytán.*
Après-demain, *adv.* *holnapután.*
Après-dînée, *f.* Après-dîner, *m.* *ebéd utáni idő.*
Après-midi, *f.* *délután.*
Après-soupée, *f.* Après-souper, *m.* *vacsora utáni idő.*
Âpreté, *f.* *csippősség, szigoruság, durvaság, darabosság, zordonság.*
Apte, *adj.* (jur.) *alkalmas, képes, ügyes.*
Aptitude, *f.* *természeti ügyesség, tehetség, képesség.*
Apurement, *m.* *számadás befejezése, számadás jóváhagyása.*
Apurer, *v. a.* — un compte, *számadást jóváhagyni.*
Apyre, *adj.* (chim.) *tűzálló.*
Aquaire, *m.* (astr.) *vízöntő.*
Aquarelle, *f.* *vízfestmény.*
Aquatile, *adj.* (bot.) *vízben nővő.*
Aquatique, *adj.* *posványos, vizi.*
Aqueduc, *m.* *vízvezeték.*
Aqueux, euse, *adj.* *vizes, vizenyős.*
Aquilaire, *m.* *sasfa.*
Aquilin, ine, *adj.* nez —, *horgas orr, sasorr.*
Aquilon, *m.* *éjszaki szél.*
Aquilonaire, *adj.* *éjszaki.*
Arabe, *m.* *arab;* fig. *fösvény ember.*
Arabesques, *f. pl.* *lombdísz, arabdísz, arab-ék, arabeszkek.*
Arable, *adj.* *p. u.* *szántható.*
Arachide, *f.* *földimogyoró.*
Arachnoïde, *f.* *agykér.*
Arack, *m.* *arak.*
Aradarino, *f.* *csíz.*

Araignée, *f.* *pók;* (ois.) *rigóháló;* toile d'—, *pókháló;* — aquatique, *vizi pók;* — domestique, *házi pók;* — porte-croix, *keresztes pók.*
Araignes, *f. pl.* *sodronyrács.*
Arambage, *m.* *csáklyázat.*
Aramber, *v. a.* *hajót csáklyázni, csáklyászni, szigonyozni.*
Aramer, *v. a.* *rámában kifeszitni (posztót).*
Araneux, euse, *adj.* (bot.) *recsés.*
Aranéides, *f. pl.* *pókok.*
Arantèles, Arantelles, *f. pl.* *békanyál, ökörnyál.*
Araser, *v. a.* (maç.) *egyenlitni, egyenitni.*
Arases, *f. pl.* (maç.) *fedkövek.*
Aratoire, *adj.* *szántásvetéshez tartozó.*
Arbalestrille, *f.* *magasságmérő, fok-ív.*
Arbalète, *f.* *kéz-íj.*
Arbalétrer, *v. a.* (maç.) *födélszékkel ellátni.*
Arbalétrier, *m.* *ijász.*
Arbenne, *f.* *hófajd, fehérfajd.*
Arbitrage, *m.* *itélet, választott bíró itélete;* (comm.) *váltókémlet.*
Arbitraire, *adj.* *önkényes;* —, *m.* *önkény.*
Arbitral, ale, *adj.* *választott bírói.*
Arbitrateur, *m.* *választott bíró.*
Arbitration, *f.* (jur.) *körülbelőli számitás.*
Arbitre, *m.* *választott bíró;* fig. *parancsoló;* franc —, libre —, *önkény, szabad akarat.*
Arbitrer, *v. a.* *kénye szerint itélni, végezni.*
Arboré, ée, *adj.* *fanemü.*
Arborer, *v. a.* *kiszegezni, kitűzni, föltenni;* fig. *nyilatkozni.*
Arborisation, *f.* *növénylenyomat (köveken).*
Arboriste, *m.* *gyümölcs-kertész.*
Arbouse, *f.* *medveszőlő.*
Arbre, *m.* *fa; árboczfa;* (méc.) *forgótengelyfa; törzs;* — fruitier, *gyümölcsfa;* — généalogique, *nemzetségfa.*
Arbrisseau, *m.* *fácska.*
Arbuste, *m.* *cserje, cserjés növény.*
Arc, *m.* *ív; bolt-ív;* — triomphal, *diadalív.*
Arcade, *f.* *ívtornácz, ívcsarnok; bolthajtás, ivezet, oszlopbolt; káva (szemüvegen).*
Arcane, *m.* *titkos szer.*
Arcanée, Arcanne, *f.* *vörös czeruza.*
Arcanson, *m.* *hajósszurok; gyanta, colofóniom.*
Arcasse, *f.* (mar.) *tükör.*

Arc-boutant, *m.* (arch.) *ívoszlop, támoszlop; főszemély, kolompos.*
Arc-bouter, *v. a.* (arch.) *támasztani, gyámolítni.*
Arc-doubleau, *m.* (arch.) *oszlop-ív.*
Arceau, *m. ív, boltozat.*
Arc-en-ciel, *m. szivárvány.*
Archaïsme, *m.* (gr.) *avult szó, avult szófüzés.*
Archal, *m.* fil d'—, *sárgaréz-sodrony.*
Archange, *m. arkangyal.*
Archangélique, *f. angyelikagyökér.*
Arche, *f. hidív;* — de Noé, *Noé bárkája;* — de l'alliance, *frigyszekrény.*
Archelet, *f. kis ív az esztergályon.*
Archéographe, *m. régiségleíró.*
Archéographie, *f. régiségleírás.*
Archéologie, *f. régiségtudomány, régiségisme, régészet.*
Archéologue, *m. régiségbuvár.*
Archer, *m. ijász; porosztló; út-ügyelő.*
Archet, *m. vonó (hegedűhöz);* (méd.) *izzasztókád;* (méc.) *forgóív;* coup d'—, *vonás (hegedűn), nyirettyű-vonás.*
Archétype, *m. őskép, eredeti (valaminek eredetije); akómérték; eredeti bélyeg.*
Archevêché, *m. érsekség.*
Archevêque, *m. érsek.*
Archiâtre, *m. főorvos.*
Archichambellan, *m. főkamarás.*
Archichancelier, *m. főkanczellár.*
Archidiaconat, *m. főesperesség.*
Archidiaconé, *m. főesperes megyéje.*
Archidiacre, *m. főesperes.*
Archiduc, *m. főherczeg.*
Archiduché, *m. főherczegség.*
Archiduchesse, *f. főherczegnő.*
Archiéchanson, *m. főpohárnok;* — tranchant, *főasztalnok.*
Archiépiscopal, ale, *adj. érseki.*
Archiépiscopat, *m. érsekség.*
Archifou, *m. főbolond.*
Archimandrite, *m. archimandrita.*
Archimaréchal, *m. főtábornagy.*
Archipresbytérial, ale, *adj. főpapi.*
Archiprêtre, *m. főpap.*
Archiprêtré, *m. főpapság.*
Architecte, *m. építész.*
Architectonique, *adj. építészi;* art —, *építészet.*
Architecture, *f. építészet, építésmód;* — navale, *hajóépítészet.*
Architrave, *f. főgerenda.*
Architrésorier, *m. főtárnok.*
Archives, *f. pl. okmányok, levéltár.*
Archiviste, *m. levéltárnok.*
Archures, *f. pl. malomkőkáva.*
Arçon, *m. nyeregfa;* (chap.) *tilfa.*
Arçonneur, *m.* (chap.) *tilóló.*
Arcot, Arcou, *m. nyers sárgaréz.*
Arctique, *adj. éjszaki;* pôle —, *éjszaki sark.*
Arctope, *m.* (bot.) *medvelábfű.*
Ardélion, *m. könynyelmű ember.*
Ardelle, *f.* eau d'—, *szegfűviz.*
Ardemment, *adv. tüzesen, buzgón.*
Ardent, ente, *adj. égő; tüzes;* fig. *heves;* verre — *gyujtó üveg;* miroir — *gyujtó tükör;* fièvre ardente, *forróláz;* soif ardente, *nagy szomjuság.*
Ardent, *m. bolygótűz;* (méd.) mal des ardents, *orbáncz.*
Ardeur, *f. hőség, forróság;* fig. *buzgalom, tűz;* — de la fièvre, *lázhév, forróság;* — de l'estomac, *zaha, gyomorhév.*
Ardillon, *m. peczek (csat-é), csat-peczke.*
Ardoise, *f. palakő;* — en tables, *számpala;* table d'—, — en table, *palatábla.*
Ardoisé, ée, *adj. palaszinű.*
Ardoisier, *m. p. u. palafejtő.*
Ardosière, *f. palafejtés.* [bajos.
Ardu, ue, *adj. vm. meredek;* fig. *nehéz,*
Ardure, *f. düh; fölhevülés.*
Aréa, *f. hajhullás.*
Arec, *m. arékpálma; arékdió.*
Arène, *f.* poét. *homok, föveny; küzdhely.*
Aréner, *v. n.* (arch.) *ülepedni.*
Aréneux, euse, *adj.* (poét.) *homokos, fövényes.* [hold udvara.
Aréole, *f. kis térség; csecsbimbó köre;*
Aréomètre, *m. vízmérleg; sürmérő.*
Aréopage, *m. areopág.*
Arer, *v. n. horgonyt hurczolni; horgonyra szállani.*
Arête, *f. halszálka; széle, hegycsúcs széle valaminek, gerincz;* (bot.) *kalász;* (fort.) *taraj;* voûte d'— *keresztboltozat;* arêtes, *pl.* (vét.) *békavar, csüdsömör (lovak lábán).*
Arêteux, euse, *ad. szálkás.*
Arêtier, *m.* (arch.) *szelemen.*
Argatille, *f. parti fecske.*
Argent, *m. ezüst; ezüstpénz;* (bl.) *ezüstszín;* — blanc, *ezüstpénz;* — comptant, *készpénz;* — courant, *folyópénz;* — vierge, *színezüst;* — trait, *ezüstsodrony;* — fulminant

durandó-ezüst; — mignon, *megtakarított pénz;* — de mine, *ezüstércz;* — de banque, — de change, *váltópénz, váltófizetés, fizetés (váltókkal);* tirer de l' —, *pénzt bevenni.*
Argenté, ée, *part. et adj. ezüstős;* —, *m. ezüsthal, ezüstpikkelyes hal.*
Argenter, *v. a. ezüstőzni, megezüstőzni.*
Argenterie, *f. ezüstnemü; ezüstmunka, ezüstmű.*
Argenteur, *m. ezüstőző.*
Argenteux, euse, *adj.* fam. *pénzes, pénzdús.*
Argentier, *m. fizetőmester.*
Argentifère, *adj.* (min.) *ezüsttartalmu.*
Argentin, ine, *adj. ezüstszinü; ezüsttisztaságu.*
Argentine, *f. ezüsthal, ezüstpikkelyes hal.*
Argenture, *f. ezüstőzés.*
Argile, *f. agyag;* — à potiers, — figuline, *fazekas agyag;* — à foulon, *kallóföld, csapó föld.*
Argileux, euse, *adj. agyagos.*
Argonaute, *m. argonauta.*
Argot, *m. tolvajnyelv, zsiványnyelv; galynak kiszáradt vége.*
Argoter, *v. a.* (jard.) *száraz gallyat lenyesni;* —, *v. n. tolvajnyelven beszélni.*
Argotier, *m. tolvajnyelven beszélő.*
Argoulet, *m. szegény ördög.*
Argu, ue, *adj. furfangos.*
Argue, *f.* (tir.) *sodronynyujtópad; sodronyhúzás; sodronyhúzó műhely.*
Arguer, *v. a. arany és ezüst sodronyt késziteni.*
Arguër, *v. a.* (dr.) *vádolni, bevádolni.*
Argument, *m. okoskodás, bizonyitó ok; tartalom.*
Argumentant, *m. ellenvető.*
Argumentateur, *m. vitázó, vitatkozó.*
Argumentation, *f. okoskodás; bizonyitás.*
Argumenter, *v. n. okoskodni, bizonyitni, következtetni.*
Argus, *m. Argus;* fig. *szemmeltartó, vigyázó.*
Argutie, *f. elménczkedés.*
Argutieux, euse, *adj. elménczkedő.*
Argyronète, *f. vizi pók.*
Arianisme, *m. Arianus tana.*
Aride, *adj. száraz;* fig. *terméketlen.*
Aridité, *f. szárazság; terméketlenség;* — du style, *száraz irmodor.*
Aridure, *f. sorvadás, aszkór.*

Ariès, *m.* (astr.) *kos.*
Ariette, *f. áriácska, énekecske.*
Arille, *f. magtok.*
Arillée, ée, *adj. magtokkal ellátott.*
Ariser, *v. a.* (mar.) *a vitorlarudakat leereszteni.*
Aristarque, *m.* fig. *szigoru műbiráló.*
Ariste, *f.* (bot.) *kalászszálka.*
Aristé, ée, *adj. kalászos.*
Aristocrate, *m. aristocrata;* —, *adj. aristocratai.*
Aristocratie, *f. aristocratia.*
Aristocratique, *adj.* -ment, *adv. aristocratai; aristocratailag.*
Aristocratiser, *v. a. aristocratává tenni.*
Aristoloche, *f.* (bot.) *gégevirág.*
Arithméticien, *m. számtudós; számvetéstanitó.*
Arithmétique, *adj.* -ment, *adv. számtani; számtanilag;* —, *f. számtan;* — politique, *állami számtan.*
Arlequin, *m. harlekin, bohócz.*
Arlequinade, *f. bohóczkodás, bohóczság.*
Arlequine, *f. harlekintáncz.*
Armadille, *f. kis spanyol hajósereg.*
Armadille, *m. pánczélosállat.*
Armateur, *m. kalózhajót felkészitő; kalózhajó.*
Armature, *f. vasmű, megvasalás;* (phys.) *vasalás.*
Arme, *f. fegyver;* — à feu, *tűzfegyver;* armes, *pl. fegyverek; felfegyverkezés; czimer; állatok védszerei (fogak, szarvak, körmök stb.);* maître d' —, *vivómester, vimester;* suspension d' —, *fegyverszünet;* faire des —, *vivásban magát gyakorolni, víni, viaskodni.*
Armée, *f. hadsereg;* — navale, *hajóhad.*
Armeline, *f. hölgybőr, hölgyprém.*
Armement, *m. fölfegyverzés, fölfegyverkezés; hajónak katonákkal ellátása.*
Arménienne, *f. lazurkő.*
Armer, *v. a. fölfegyverkeztetni, fölszerelni;* fig. *felingerelni; megerősitni (valamivel,* de qch.), *beboritani;* à main armée, *fegyveres kézzel;* — le fusil, *puska sárkányát felhúzni;* —, *v. n. fegyvert fogni, fegyverkezni, hadsereget gyüjteni;* s'—, *v. pr. felfegyverkezni, háborura készülni;* s'— contre le froid, *hideg ellen óvakodni.*
Armesin, *m. béllés-tafota.*
Armet, *m. sisak.*

Armilles, *f. pl.* (arch.) *karikák.*
Armistice, *m. fegyverszünet.*
Armogan, *m.* (mar.) *kedvező szél.*
Armoire, *f. szekrény.*
Armoiries, *f. pl. czímer.*
Armoise, *f. üröm.*
Armoisin, *m. ritka v. gyér tafota.*
Armon, *m. kocsi eleje; rúdszárny.*
Armorial, *m. czímerkönyv; —, adj. czímerhez tartozó, czímer . . .*
Armorier, *v. a. czímert festeni, czímert metszeni.*
Armoriste, *m. czímertudós.*
Armure, *f. fegyverkészület, fegyverzet; megvasalás, vasazat; boríték;* fig. *oltalom.*
Armurerie, *f. fegyvergyártás mestersége; fegyvergyártmány.*
Armurier, *m. fegyvergyártó; fegyverkereskedő, fegyverárus.*
Arnique, *f.* (bot.) *kappan-őr.*
Aromate, *m. fűszer.*
Aromatique, *adj. fűszeres.*
Aromatisation, *f. fűszerezes.*
Aromatiser, *v. a. fűszerezni.*
Aromatite, *f. fűszerkő.*
Arôme, *m. fűszeranyag, zamat; fűszerolaj.*
Aronde, *f. vm. fecske;* (charp.) queue d'—, *kéthegyű fúró.*
Arondelat, *m. p. u. fecskefi.*
Arondelière, *f. gódircz.*
Arondelle, *f.* (pch.) *gyaloghálό.*
Arousses, *f. pl. kaszanyűg babó.*
Arpailleur, *m. aranymosó.*
Arpége, *m.* (mus.) *harpeggio.*
Arpégement, *m.* (mus.) *harpeggiozás.*
Arpéger, *v. n.* (mus.) *harpeggiózni.*
Arpant, *m. hold föld.*
Arpentage, *m. földmérés; földméréstan.*
Arpenter, *v. a. fölmérni, földet mérni.*
Arpenteur, *m. földmérő;* — des mines, *bányamérő.*
Arqué, ée, *adj. görbe, ívalaku.*
Arquebusade, *f. puskalövés;* eau d'—, *sebvíz.*
Arquebuse, *f. puska;* — rayée, *vontcsövű puska;* — buttière, *czélpuska;* — à vent, *szélpuska;* — à percussion, *csappantyús puska;* jeu d'—, *czélba lövöldözés; lőház.*
Arquebuser, *v. a. meglőni.*
Arquebuserie, *f. puskamüvesség; puskamüves-munka.*
Arquebusier, *m. puskamüves; puskás.*
Arquer, *v. a. ívalakra görbíteni, meghajtani; —, v. n. hajlani, meggörbülni.*
Arquérage, *m.* (jur.) *hűbérnök abeli kötelezettsége hűbéd-ura irányában, mely szerint katonákat kiállítani tartozik.*
Arquet, *m.* (pap.) *szűrőkád.*
Arquifou, *m.* (chim.) *ólomfényle.*
Arqûre, *f.* (jard.) *ívgörbület (ágé).*
Arrachement, *m. kitépés;* (arch.) *fogazás.*
Arrache-pied (d'), *adv. szünetlenül.*
Arracher, *v. a. kitépni;* (arch.) *fogazni, összefogazni;* fig. *kisajtolni, kicsikarni;* — qch. des mains de qn. *valamit valaki kezéből kiragadni;* — qn. de qch., *valakit valamiről lebeszélni, valakit valamitől elvonni;* s'—, *v. pr. kibontakozni (valamiből,* de qch.), *elszakadni, elválni (valamitől,* de qch.); on se l'arrache *nagyon kapnak rajta.*
Arracheur, *m. kitépő, kiszaggató;* — de dents, *foghúzó;* fam. *czégéres hazug;* — de cors, *tyúkszemorvos.*
Arracheuse, *f.* (chap.) *tépőnő, kitépőnő.*
Arrachis, *m. fiatal fáknak vétkes kiszaggatása, kitépése.*
Arraisonner, *v. a. p. u. okosan rábeszélni (valakit);* s'— avec qn., *valakivel tisztába jőni.*
Arramer, *v. a. rámában kifeszíteni.*
Arrangé, ée, *part. et adj. elrendezett, rendes.*
Arrangement, *m. elrendezés, rendezés, intézkedés; közbenjárás, megegyezés;* prendre des arrangements, *intézkedni.*
Arranger, *v. a. kellőleg elrendezni, fölkészíteni; feltakarítani; kiegyenlíteni, közbenjárás által eszközölni;* s'—, *v. pr. felkészülni, elrendezni magát; megegyezni;* s'— avec qn., *valakivel megegyezni;* s'— chez soi, *lakását kényelmesen bútorozni vagy elrendezni.*
Arentement, *m. haszonbérbe adás, haszonberbe vevés, földbér-bérlet.*
Arrenter, *v. a. haszonbérbe adni vagy venni.*
Arrérager, *v. n. hátralékba jőni, nagyobbulni, szaporodni.*
Arrérages, *m. pl. kinlevő bér, hátralevő kamatok, hátralék.*
Arrestation, *f. fogságbatevés, letartóztatás, fogság.*

Arrêt, *m.* *ítélet, végzés; letartóztatás, fogság; lezárolás; megállás;* (man.) *megállás, megállapodás (lóval); elrekesztés, gátolás;* mettre en —, *letartóztatni, elfogni;* faire — sur qch., *valamit elfoglalni v. letartóztatni;* arrêts, *pl.* *fogház, katonai fogház;* mettre aux —, *fogházba tenni;* être aux —, *fogságban lenni.*
Arrête, *m.* *eltökélés, határozat;* — de compte, *számadás-befejezés;* prendre un —, *magát eltökélni, magát elhatározni.*
Arrêter, *v. a.* *letartóztatni, fogságba tenni; feltartóztatni, megállítni, gátolni;* fig. *határozni, végezni; bérbe venni, kibérelni;* — juridiquement, *lefoglalni, zár alá tenni;* — le sang, *elállítni a vért;* — des chevaux à la poste, *postalovakat megrendelni;* — un marché, *alkura lépni;* — un plan, *tervet megalapítni;* — ses regards sur qch., *valamit szemügyre venni;* — *v. n.* *megállani;* s' —, *v. pr.* *megállani, mulatni, tartózkodni; megszünni; tartózkodni; (valamit tenni);* s' — à qch., *magát valamire eltökélni, valami mellet megmaradni.*
Arrêtiste, *m.* *aki rendelvényeket, ítéleteket stb. gyüjtöget.*
Arrêtoir, *m.* *visszatartó (szuronyon).*
Arrhement, *m.* *fölpénz, foglaló.*
Arrher, *v. a.* *pénzt ráadni.*
Arrhes, *f. pl.* *kézpénz, foglaló;* fig. *zálog, biztositék.*
Arrière, *m.* (mar.) *tat, bálkány (hajóé); hátralék;* —, *adv.* en —, *hátra, hátul, megett; hátralékban (valamivel,* de qch.); demeurer en —, *hátralékban maradni;* —, *int.* *hátra!*
Arriéré, *m.* *hátralék;* —, ée, *adj.* *hátralékos.*
Arrière-ban, *m.* *katonáskodási kötelesség, hadfelhivás.*
Arrière-bec, *m.* *gyámoszlopnyuladék.*
Arrière-bouche, *f.* *nyeldeklő.*
Arrière-caution, *f.* *alkezesség.*
Arrière-change, *m.* *kamat kamatja.*
Arrière-corps, *m.* *épület hátulja, hátulsó épület.*
Arrière-cour, *f.* *hátulsó, udvar, udvar hátulja.*
Arrière-faix, *m.* *szülep.*
Arrière-fermier, *m.* *alhaszonbérlő.*
Arrière-fief, *m.* *alhűbér.*
Arrière-garant, *m.* *alkezes.*
Arrière-garantie, *f.* *alkezesség.*
Arrière-garde, *f.* *hátvéd, utóvéd, utósereg.*
Arrière-goût, *m.* *utóíz.*
Arrière-investiture, *f.* *másodhűbér, alhűbér.*
Arrière-ligne, *f.* *hátsor; hátvéd.*
Arrière-main, *m. et f.* *ütés megfordított labdaverő reczével; far (lóé).*
Arrière-neveu, *m.* *unokafiu.*
Arrière-nièce, *f.* *unokaleány.*
Arrière-pensée, *f.* *tartalék-gondolat.*
Arrière-petite-fille, *f.* *másod unokaleány.*
Arrière-petit-fils, *m.* *másod unokafiú.*
Arrière-point, *m.* *tűző öltés.*
Arrière-pointeuse, *f.* *tűzögetőnő, tűzdelőnő.*
Arriérer, *v. a.* *halasztani; visszatartani;* s' —, *v. pr.* *hátralékban maradni, hátramaradni (fizetéssel).*
Arrière-saison, *f.* *utó ősz, ősz utólja.*
Arrière-voussure, *f.* (arch.) *boltív.*
Arrimage, *m.* (mar.) *elrakás (hajóteher-é); elrakásdíj.*
Arrimer, *v. a.* (mar.) *hajóterhet rendezni, egymásra halmozni.*
Arrimeur, *m.* (mar.) *hajóteherrendező, rakmester.*
Arriser, *v. a.* (mar.) *vitorlarudakat leereszteni.*
Arrivage, *m.* *partraszállás, kikötés; kirakodási hely.*
Arrivée, *f.* *megérkezés.*
Arriver, *v. n.* *partra szállani; megérkezni;* fig. *megtörténni.*
Arroche, *f.* (bot.) *libatopp.*
Arrogamment, *adv.* *fennhéjázólag, dölyfösen.*
Arrogance, *f.* *dölyf, büszkeség; önhittség.*
Arrogant, ante, *adj.* *büszke, dölyfös, daczos;* —, *m.* *büszke, dölyfös ember.*
s'Arroger, *v. pr.* *magának tulajdonitni (alaptalanul), követelni.*
Arroi, *m.* *vm. kocsi lovastul.*
Arrondir, *v. a.* *gömbölyitni, kerekítni;* s' —, *v. pr.* *gömbölyödni;* fam. *magának vagyont szerezni.*
Arrondissement, *m.* *kerekités; kiterjesztés; gömbölyödés, szélesedés; kerület.*
Arrosage, *m.* *öntözés, nedvesités, megöntözés.*
Arrosement, *m.* *öntözés, megöntözés, locsolás; kifizetés (játszó társak irányában).*

Arroser, *v. a. megöntözni, locsolni; megtoldani;* (jeu) *kifizetni.*
Arrosoir, *m. öntözőkanna; —* à pomme, *rózsával ellátott öntözőkanna; —* à goulot, *csöves öntözőkanna.*
s'Arrouter, *v. pr. utra kelni, utnak indulni.*
Arrugie, *f.* (mine) *viztárna.*
Ars, *m. pl.* (vét.) *szügy-erek.*
Arsenal, *m. fegyverház, fegyverde, fegyvertár.*
Arsénic, *m. egérkő, mireny; —* rouge, *sárgamirkénecs.*
Arsénical, ale, *adj. mirenyféle, mérges.*
Arsénique, *adj.* acide —, *mirenysav (nyolczlapu).*
Arsin, *adj.* bois —, *meggyúladt erdő.*
Arsis, *m. kozma, perkelt szag.*
Art, *m. müvészet; ügyesség, fogás, fortély;* maître de l' —, *müértő;* maître-ès-arts, *mester;* faculté des arts, *bölcsészeti kar.*
Artère, *f. ütér.*
Artériel, elle, *adj.* sang —, *ütér-vér.*
Artériole, *f. kis ütér.*
Artériologie, *f. ütér-tan.*
Artériotomie, *f. ütér-vágás.*
Artésien, enne, *adj.* puits —, *artézi kutak.*
Arthritique, *adj. kőszvényes; —, f. [kőszvény.*
Artichaut, *m. articsóka; —* sauvage, *tarka bogács.*
Article, *m. íz; tag; czikk; —* de foi, *hitágazat, vallásczikk;* c'est un autre —, *ez más eset;* mettre tout en un —, *mindent összekeverni.*
Articulaire, *adj.* maladie —, *kőszvény.*
Articulation, *f. csontizülés;* (bot.) *göcs;* fig. *értelmes kiejtés;* (jur.) *czikkszerinti kijelölés.*
Articulé, ée, *part. et adj. értelmes, érthető.*
Articuler, *v. a. tisztán kifejezni, tagoltatni; czikkenkint fogalmazni.*
Artifice, *m. mesterség, ügyesség;* fig. *fogás, fortély, csín, ravaszság;* feu d' —, *tüzjáték;* arcifices, *pl. vizmű.*
Artificiell, elle, *adj.* -ellement, *adv. mesterséges; mesterkélt; mesterségesen; mesterkélten;* vers artificiels, *pl. emlékversek.*
Artificier, *m. tüzjátékos, tüzművész.*
Artificieux, euse, *adj.* eusement, *adv. álnok, ravasz; álnokul, ravaszul.*
Artillé, ée, *adj.* (mar.) *löveggel ellátott.*
Artillerie, *f. nagyágyúk, nagy lövegek; tüzérség;* pièce d'—, *ágyú; —* electrique, *villanytelep.*
Artilleur, *m. tüzér.*
Artillier, *m. ágyúöntő.*
Artimon, *m. tat-árbocz;* voile à —, *tatvitorla. [pitó.*
Artisan, *m. kézmüves;* fig. *kezdő, ala-*
Artison, *m. ruhamoly.*
Artisonné, ée, *adj. féregtől átlyukgatott.*
Artiste, *m. művész.*
Artistement, *adv. művészileg.*
Artistique, *adj. művészi.*
Artocarpe, *m. kenyérfa.*
Artre, *m. jégmadár.*
Arundinacé, ée, *adj. nádnemű.*
Aruspice, *m. áldozatokból jósló.*
Aruspicine, *f. belrészekbőli jóslás.*
Arvien, enne, *adj. szántóföldeken termő.*
As, *m. ász, egyszem, disznó (kártyán); —* de cœur, *vörös ász, vörös egyszem.*
Asaphie, *f. rekedtség.*
Asaret, *m. kapotnyak.*
Asarine, *f. ál-kapotnyak.*
Asarum, *m. kapotnyak.*
Asbeste, *m. kőlen, fonalkő.*
Asbestin, ine, *adj. kőlennemű.*
Ascalonite, *m. mogyoróhagyma.*
Ascaride, *m. bélgiliszta.*
Ascendant, ante, *adj. felmenő, felhágó, emelkedő.*
Ascendant, *m. születés-csillag;* fig. *hatalom.*
Ascendre, *v. n. felhágni, fölmenni.*
Ascension, *f. fölmenés, fölemelkedés; Krisztus menybe-menetele, áldozócsütörtök. [nyossá tenni.*
Ascertainer, *v. a. vm. bizonyitni, bizo-*
Ascète, *m. erényző, erénykedő, szigoru életmódot követő.*
Ascétique, *adj. erényzetes, szigorkodó;* livre —, *imakönyv.*
Ascétiques, *m. pl. ascetikus iratok, erényzetes iratok.*
Asciens, *m. pl.* (géo.) *árnytalanok.*
Ascite, *f. hasvizkór.*
Ascitique, *adj. hasvizkóros.*
Asclépias, *m. méreg-ölő krepin.*
Aselle, *f. vizi százlábu.*
Asiatique, *adj. ázsiai;* fig. *dagályos.*
Asile, *m. menedék, menhely;* salle d'—, *kisded-ovoda.*
Asine, *adj. f.* (dr.) bête —, *szamár kanczaszamár.*

Asitie, *f.* *étvágyhiány.*
Asmodée, *m.* *házasságzavaró.*
Aspe, *m.* *motóla, gombolyító.*
Aspect, *m.* *tekintet; kilátás.*
Asper, *m.* *sigér, sügér.*
Asperge, *f.* *spárga.*
Asperger, *v. a.* *meglocsolni.*
Aspergerie, *f.* *spárgaágy.*
Aspergès, *m.* *szentelő, szentelő-ecset.*
Aspérite, *f.* *darabosság; sordonság; szigoruság, keménység.*
Aspersion, *f.* *meglocsolás.*
Aspersoir, *m.* *szentelő, szentelő-ecset.*
Asphalte, *m.* *földszurok.*
Asphodèle, *m.* *csinadóni gódircs, turbán-liliom.*
Asphyxie, *f.* *tetszhalál.*
Asphysié, ée, *adj.* *tetszhalott.*
s'Asphyxier, *v. pr.* *széngőz által magát megfojtani.*
Aspic, *m.* *umakk, siklókigyó; levendula;* fig. *rágalmazó.*
Aspirant, te, *adj.* *szívó, szivogató;* pompe aspirante, *szivattyu.*
Aspirant, *m.* —te, *f.* *kérő, kereső, vágyódó; keresőnő, vágyódónő; újoncz, avatoncz.*
Aspiratif, ive, *adj.* *lehelő, lélekző.*
Aspiration, *f.* *lehelés, lélekzés;* (gr.) *hehezés; hehezet.*
Aspiraux, *m. pl.* *hamulyuk.*
Aspirer, *v. a.* *lélekzeni; magába színi;* (gr.) *hehezni;* —, *v. n.* *vágyódni (valami után,* à qch.), *törekedni (valamire,* à qch.).
Asple, *m.* *selyemgombolyító.*
Asprèle, *f.* *mezei surló.*
Assa, *m.* *azant;* — foetida, *bűz-aszat.*
Assagir, *v. a. p. u.* *bölcscsé tenni;* —, *v. n.* *bölcscsé lenni.*
Assaillant, *m.* *megtámadó.*
Assaillir, *v. a.* *megtámadni, ostromolni;* fig. *megrohanni.*
Assainir, *v. a.* *egészségessé tenni.*
Assainissement, *m.* *egészségessé tevés, egészségessé tétel; légtisztitás.*
Assaisonnement, *m.* *füszerezés;* fig. *kellem.*
Assaisonner, *v. a.* *füszerezni.*
Assaliment, *m.* *sózás, megsózás.*
Assalir, *v. a.* *sózni.*
Assassin, *m.* *orgyilkos.*
Assassin, ine, *adj.* *orgyilkos.*
Assassinant, te, *adj.* fig. *igen terhes, kiállhatlan.*
Assassinat, *m.* *orgyilkosság.*
Assassiner, *v. a.* *gyilkosmódon megtámadni;* fig. *kinoz, felette terhére lenni.*
Assation, *f.* *piritás, párolás.*
Assaut, *m.* *ostrom, megtámadás, megrohanás.*
Assécher, *v. a. p. u.* *szárasztani;* —, *v. n.* *megszáradni.*
Asséeur, *m.* *adószedő.*
Assemblage, *m.* *gyüjtés; összefoglalás; egyesités; kirakott munka, rakatos mű.*
Assemblée, *f.* *gyülés, gyülekezet; gyülhely, gyühely;* — de jeu, *játszótársaság;* — de province, *tartománygyülés.*
Assembler, *v. a.* *gyüjteni; összefoglalni, összetenni;* (imp.) *példányokat összerakni;* — des troupes, *hadsereget összevonni;* s'—, *v. pr.* *összegyülekezni.*
Asséner, *v. a.* *erősen megütni.*
Assentiment, *m.* *helyeslés, tetszés.*
Assentir, *v. n.* *irr.* *ráállani, megegyezni, tetszést nyilvánitni.*
Asseoir, *v. a.* *irr.* *ültetni, leültetni; alapitni;* — une statue, *szobrot felállitni;* — un camp, *tábort ütni;* — la garde, *őröket kiállitni;* s'—, *v. pr.* *leülni.*
Assermenter, *v. a.* *megesketni.*
Asserteur, *m. p. u.* *állitó.*
Assertion, *f.* *állitás; biró előtti kimondás.*
Asservir, *v. a.* *irr.* *leigázni, meghóditni, legyőzni;* s'—, *v. pr.* *meghódolni, magát alávetni; alkalmazkodni (valamihez,* à qch.).
Asservissement, *m.* *meghóditás, alávetés, szolgaság.*
Assesseur, *m.* *ülnök.*
Assessorial, ale, *adj.* *ülnöki.*
Assette, *kádárbárd.*
Assez, *prp. et adv.* *elég, eléggé; meglehetősen.*
Assiche, *f.* *karó.*
Assidu, ue, *adj.* *szorgalmas; kitartó, folyvásti, szakadatlan.*
Assuidité, *f.* *szorgalom, kitartó szorgalom, állhatatosság; pontosság;* assiduités, *pl.* *gyöngéd figyelem.*
Assidûment, *adv.* *szorgalmasan, folyvást, szüntelenül.*
Assiégé, *m.* *megszállott, ostromolt.*
Assiégeant, *m.* *megszálló, ostromló.*
Assiéger, *v. a.* *megszállani, ostromolni.*

Assiente, *f. négerkereskedö-társulat.*
Assiette, *f. helyzet, állás, állapot; tányér;* fig. *magatartás, kedélyállapot, hangulat; adófelosztás; kőterület.*
Assiettée, *f. tányérral tele.*
Assignant, *m. utalványozó.*
Assignat, *m. államutalvány.*
Assignation, *f. utalványozás, utalvány; birói idézés; összejövetel helye.* [*idézni (biró elibe).*
Assigner, *v. a. utalványozni; kijelölni;*
Assimilation, *f. hasonlóvá tevés, hasonítás; hasonulás.*
Assimiler, *v. a. hasonlóvá tenni, hasonítani;* s'— à qn., *magát valakihez hasonlónak tartani.*
Assis, ise, *part. et adj. ülő; fekvő; levő:* être —, *ülni.*
Assise, *f. négyszegkő-réteg;* assises, *pl.* cour des —, *altörvényszék.*
Assistance, *f. segély, segitség; összegyült társaság, jelenlevők;* (dr.) *ott-ülés.*
Assistant, te, *adj. jelenlevő; segitő, segélyző;* —, *m. jelenlevő; segéd.*
Assistante, *f. apácza, ki a főnöknőt helyettesiti.*
Assister, *v. a. segitni; segélyezni;* —, *v. n. jelen lenni.*
Association, *f. szövetkezés, társaság, kereskedelmi társulat;* — d'idées, *eszmetársulás.*
Associé, *m.* — ée, *f. társ, kereskedőtárs; kereskedőtársnő.*
Associer, *v. a. társul adni, részesitni; összekötni;* s'—, *v. pr. szövetkezni, részesülni; megismerkedni.*
Assolement, *m. legelőgazdaság.*
Assoler, *v. a.* (écon.) *vágásokra felosztani.*
Assombri, ie, *adj. komor, búskomor.*
s'Assombrir, *v. pr. elkomorodni.*
Assommant, te, *adj.* fam. *igen terhes, nagyon bajos.*
Assommer, *v. a. agyonütni; jól megverni;* fig. *tönkre tenni; terhül lenni, kínozni;* s'— a force de travail, *majdnem agyon dolgozni magát.*
Assommeur, *m. ember-ölő, agyonütő.*
Assommoir, *m. patkányfogó, rókavas, vastőr; ólombot, ólmosbot.*
Assommé, ée, *adj. p. u. álmos.*
Assomption, *f. Mária mennybe-menetele, nagyboldogasszony napja;* (log.) *altét.*
Assonance, *f. önhangzás, magánhangzós rím, hangrím.*
Assonnant, te, *adj. önhangzás, magánhangzós, hangrímes.*
Assortiment, *m. összeválogatott áruk, válogatott áruk tára, választék.*
Assortir, *v. a. osztályozni; portékával jól ellátni;* (chap.) *felkarimázni (kalapot);* —, *v. n. et* s'—, *v. pr. összeilleni.*
Assortissant, te, *adj. összeillő.*
Assortissoire, *f.* — des boîtes, *szakdobozok.*
Assoter, *v.* Assotter.
Assotter, *v. a. bolonddá tenni, elbolondítni:* s'—, *v. pr. bolondulva lenni (valakibe,* de qn.). [*álmos.*
Assoupie, ie, *part. et adj. elaltatott;*
Assoupir, *v. a. elaltatni;* fig. *enyhítni, csillapitni;* — une querelle, *vitályt kiegyenlítni;* s'—, *v. pr. elszunnyadni.*
Assoupissement, *m. szunnyadás, álmosság;* fig. *tunyaság; lecsillapitás.*
Assouplir, *v. a. hajlékonynyá tenni.*
Assourdir, *v. a. elbóditni, elkábitni;* (mus.) *mérsékelni, tompítni;* s'—, *v. pr. megsiketülni.*
Assourou, *m. kék berzsen.*
Assouvir, *v. a. jól laktatni;* — sa colère, *haragját kiönteni;* s'—, *v. pr. jól lakni.*
Assouvissement, *m. jóllakás, jóllaktatás; kielégités, kielégültség.*
Assujettir, *v. a. alávetni, meghóditni, legyőzni; kényszeritni;* fig. *valamihez kötni;* s'—, *v. pr. alávetni magát, valamihez alkalmazkodni.*
Assujettissement, *m. alávetés, kényszerités.*
Assurance, *f. bizonyosság, biztonság, biztosság; kezesség, odaigérés; biztositás; biztositó intézet;* — sur la vie, *életbiztositás;* — contre l'incendie, *tűz elleni biztositás;* société d'—, *biztositó-társulat;* — de panier, *fül kosáron.*
Assuré, ée, *part. et adj. biztositott; bizonyos, biztos, bátor;* —, *m. biztositott.*
Assurément, *adv. bizonyosan.*
Assurer, *v. a. bizonyitani; állitani; biztositni; tanusitni; bátorítni; megerősitni, megállapitni;* — un mur, *falat megtámasztani;* s'—, *v. pr. biztositni magát (valamiről,* de qch.).

Assureur, *m.* *biztosító.*
Astelle, *f.* (chir.) *zsindely (tört csont összeforrasztásra).*
Aster, *m.* *gerepcsin.*
Astérie, *f.* *csillagkő.*
Astérisme, *m.* *csillagzat.*
Astérisque, *m.* (imp.) *csillag (jegy).*
Astérite, *f.* *csillagkő.*
Astéroïde, *f.* *gerepcsin.*
Asthénie, *f.* (méd.) *erőhiány.*
Asthénique, *adj.* (méd.) *erőhiányi.*
Asthmatique, *adj.* *szűkmellű;* —, *m.* *szűkmellű.*
Asthme, *m.* *szűkmellűség.*
Asticoter, *v. a. pop.* *faggatni, kinozni.*
Asticoteur, *m. pop.* *czivakodó ember.*
Astragale, *m.* *boka, bokacsont;* (arch.) *karika;* jeu d'—, *koczkajáték, koczkázás.*
Astre, *m.* *csillagzat, csillag.*
Astreindre, *v. a. irr.* *kényszeríteni (valamire,* à qch.); s'—, *v. pr.* *kötelezni magát (valamire).*
Astriction, *f.* — de l'estomac, *gyomorfájás.*
Astringent, ente, *adj.* (méd.) *összehuzó.*
Astrognosie, *f.* *csillagisme.*
Astrographe, *m.* *csillagleiró.*
Astrographie, *f.* *csillagleirás.*
Astroïte, *f.* *csillagkő.*
Astrolabe, *m.* *szögmérő.*
Astrologie, *f.* *csillagjóslat.*
Astrologique, *adj.* *csillagjóslati.*
Astrologue, *m.* *csillagjós.*
Astromètre, *m.* *csillagmérű, csillagtávmérő.*
Astronome, *m.* *csillagász.*
Astronomie, *f.* *csillagászat.*
Astronomique, *adj.* *csillagászi.*
Astuce, *f.* *ravaszság.*
Astucieux, euse, *adj.* — eusement, *adv.* *ravasz; ravaszul.*
Asyle, *v.* Asile.
Asymétrie, Asymmétrie, *f.* *arányzathiány, aránytalanság.*
Atelier, *m.* *műhely;* — de charité, *dolgozóház szegények számára.*
Atermoiement, *m.* (dr.) *fizetési határidő meghosszabbítása.*
Atermoyer, *v. a.* *fizetési határidőt meghosszabbítni;* s'—, *v. pr.* *hitelezőivel a fizetési határidőkre nézve megállapodni.*
Athamante, *m.* *tikszem (növény).*
Athanasie, *f.* *halhatlanság.*
Athée, *m.* *istentagadó.*
Athéisme, *m.* *istentagadás.*
Athénée, *m.* *Athenaeum.*
Athénienne, *f.* *edény virágok, aranyhalak stb. tartására.*
Athlète, *m.* *bajnok, erőfi.*
Athlétique, *f.* *küzdés mestersége (a régieké);* —, *adj.* *bajnoki.*
Athon, *m.* *tinnhal.*
Atinter, *v. a.* fam. *gondosan kiczifrázni;* s'—, *v. pr.* *magát felpipérézni.*
Atlas, *m.* *fejgyám; térképgyüjtemény; atlacz (kelme);* — d'étude, *tangyüjtemény.*
Atmosphère, *f.* *gőzkör, légkör.*
Atmosphérique, *adj.* *gőzköri, légköri.*
Atole, *f.* *kukoriczakása.*
Atome, *m.* *parány.*
Atomisme, *m.* *paránytan.*
Atonie, *f.* (méd.) *ellankadás.*
Atonique, *adj.* (méd.) *lankadt.*
Atour, *m.* *női pipere, disz;* dame d'—, *udvari úrhölgy, diszhölgy.*
Atourner, *v. a.* fam. *diszesítni, pipérézni.*
Atout, A-tout, *m.* *tromf.*
Atrabilaire, *adj.* *epekóros;* fig. *komor, epés.*
Atrabile, *f.* *p. u.* *epekórság.*
Atramentaire, *m.* *tintakő.*
Atre, *m.* *tűzhely.*
Atroce, *adj.* — cement, *adv.* *kegyetlen, iszonyú; kegyetlenül, iszonyulag.*
Atrocité, *f.* *undokság, kegyetlenség.*
Atrophie, *f.* *aszkór.*
Atrophié, ée, *adj.* *kiaszott, testében megfogyott.*
s'Attabler, *v. pr.* *asztalhoz ülni.*
Attachant, te, *adj.* *vonzó.*
Attache, *f.* *kötelék, szalag, szíj;* fig. *ragaszkodás, hajlam;* droit d'—, *helypénz;* lettres d'—, *végrehajtó parancs.*
Attaché, ée, *part. et adj.* *odatűzött;* fig. *ragaszkodó (hoz, hez);* —, *m.* *szolga, inas, komornok; követséghez tartozó (egyén).*
Attachement, *m.* *ragaszkodás, vonzódás; buzgalom.*
Attacher, *v. a.* *odakötni, odatűzni, megerősítni, hozzákötni, hozzávarrni;* fig. *vonzani, meghódítni; lekötelezni;* s'—, *v. pr.* *hozzá kapaszkodni, hozzá simulni;* fig. *ragasszkodni (hoz, hez,* à qn.); s'— à qch., *valamit szorgalmasan űzni.*
Attaquable, *adj.* (gu.) *megtámadható.*
Attaquant, *m.* *megtámadó.*

Attaque, *f. megtámadás, roham (betegségé).*
Attaquer, *v. a. megtámadni;* fig. *kirohanást tenni; kötekedni;* s'—, *v. pr. czivakodást kezdeni (valakivel,* à qn.); *bocsátkozni (valamibe).*
Attarder, s' —, *v. pr. elkésni.*
Atteindre, *v. a. irr. elérni, utólérni;* fig. *elérni;* —, *v. n. jutni (valamihez,* à qch.); atteint d'une maladie, *betegségbe esett.*
Atteinte, *f. megérintés (ütés stb. által); horzsoló lövés, horzsolt seb;* fig. *megtámadás, roham (betegségé); bevágás (jogba) beavatkozás.*
Attel, *m.* v. Attelle.
Attelage, *m. kocsiszerszám.*
Atteler, *v. a. befogni (lovat).*
Attelle, *f. lójáromszarv.* [*szeg.*
Atteloire, *f. rúdszeg, végszeg, rúdvég-*
Attenant, te, *adj. tőszomszéd, határos, mellék;* —, *prp. épen mellette.*
Attendant, *adv.* en —, *azonban, addig míg;* en — mieux, *jobbnak reményében.*
Attendre, *v. a. várni, bevárni, elvárni;* fig. *reményleni;* — après des chevaux, *lovakra várakozni;* se faire —, *várakoztatni magára;* — de pied ferme, *szilárdul bevárni;* — un cheval, *valamely lovat kimélni;* s'—, *v. pr. számot tartani (ra, re,* à . . .); je m'y attendais, *el voltam rá készülve;* s' — à qn., *magát valakire bízni;* s'— qch. de qn., *valakiről valamit föltenni.*
Attendrir, *v. u. meglágyítni;* fig. *megindítni, meghatni, elérzékenyítni;* s' —, *v. pr. meglágyúlni;* fig. *elérzékenyűlni.*
Attendrissant, te, *adj. elérzékenyitő.*
Attendrissement, *m. megilletődés, elérzékenyülés.*
Attendu, *prp. azon tekintetből, tekintve;* — que, *mert, mivel, minthogy, midőn, míg.*
Attentat, *m. merény.*
Attentatoire, *adj. jogsértő.*
Attente, *f. várakozás, feszültség;* être en — de qch., *valamit várni, valamire várakozni;* surpasser son —, *várakozását fölülhaladni.*
Attenter, *v. n. valamit megsérteni, vétséget elkövetni, erőszakos kézzel nyúlni (hoz, hez,* à, sur, contre qch.), — à la vie de qn., *valaki élete után törekedni.* [à . . .).
Attentif, ive, *adj. figyelmes (ra, re,*
Attention, *f. figyelem, vigyázat;* attentions, *pl. figyelem, udvariasság, módosság.*
Attentivement, *adv. figyelmesen.*
Atténuant, te, *adj.* (méd.) *higító, meghigító, gyérítő;* (jur.) *enyhítő.*
Atténuation, *f. gyengités, erőtlenités;* (méd.) *higítás;* (jur.) *enyhités kevesbités.*
Atténuer, *v. a. gyengítni, erőtlenítni;* (méd.) *higítni;* (jur.) *enyhítni.*
Attérage, *m. kiszálló, kikötőhely, rév.*
Attérir, *v. n. kikötni, partra szállani.*
Attérissement, *v.* Atérrissement.
Atterrage, *v.* Attérage.
Atterrer, *v. a. földhöz verni; leverni.*
Atterir, *v.* Attérir.
Atterissement, *m. part növekedése, iszaplerakodás; uszadékföld.*
Attestation, *f. bizonyitvány.*
Attester, *v. a. bizonyítni.*
Atticisme, *m. attikai finomság.*
Attiédir, *v. a. langyossá tenni, meghűtni;* s' —, *v. pr. langyúlni;* fig. *meghidegülni.* [*hanyagság.*
Attiédissement, *m. langyulás;* fig.
Attifer, *v. a.* fam. *ékesítni, piperézni.*
Attique, *adj. attikai;* sel—, *finom élcz.*
Attirage, *m.* poids d' —, *keréksuly.*
Attirail, *m. készület, szerszám; málha, motyó;* — de chasse, *vadászkészület, vadászeszköz;* — de cuisine, *konyhaedény.*
Attirant, te, *adj. vonzó, kecses.*
Attirer, *v. a. vonzani;* fig. *csábítni, magához csalni;* s' —, *v. pr. szerezni, megkapni.*
Attise, *f. szitófa.*
Attiser, *r. v. szítni;* fig. *gerjeszteni.*
Attiseur, *m. szító.*
Attisoir, *m. piszkavas.*
Attisonnoir, *m. tűztakarító.*
Attitrer, *v. a. megrendelni, fogadni.*
Attitude, *f. állás, testállás.*
Attouchement, *m. megérintés, megtapintás.* [*hólyagtapasz.*
Attractif, ive, *adj. vonzó;* onguent —,
Attraction, *f. vonzás, vonzerő.*
Attraire, *v. a. irr. vonzani, magához csalni.*
Attrait, *m. vonzerő, kecs, hajlam.*
Attrape, *f. tőr, hurok, kelepcze;* (mar.) *tartalékkötél.*

Attrape-nigaud, *m. durva csel.*
Attraper, *v. a. megfogni; rajta kapni; utólérni;* fig. *rászedni.*
Attrapette, *f.* (fam.) *tréfácska.*
Attrapoire, *f. kelepcze;* fig. *cselszővény.*
Attrayant, te, *adj. vonzó, kecses.*
Attremper, *v. a. megtüzesítni;* fig. *mérsékelni.*
Attribuer, *v. a. összekötni, bekötni; tulajdonítni (nak, nek);* s'—, *v. pr. magának tulajdonítni.*
Attribut, *m. tulajdonság, jelkép.*
Attribution, *f. tulajdonitás, adás, részeltetés; fölhatalmazottság, jogozat, jog.*
Attristant, te, *adj. szomorító.*
Attrister, *v. a. szomorítni;* s'—, *v. pr. búsulni (valamin,* de qch.).
Attrition, *f.* (phys.) *surlódás;* (th.) *töredelem.* [*portosulás.*
Attroupement, *m. csoportozás, csó-*
Attrouper, *v. v. összegyűjteni, összecsődítni;* s'—, *v. pr. összecsoportosulni, összecsődülni.*
Aubade, *f. reggeli zene.*
Aubain, *m.* (jur.) *külföldi.*
Aubaine, *f.* (jur.) *háromlás, szállomás, rászállás;* fig. *talált dolog.*
Aube, *f. miseing;* — du jour, *reggeli szürkület.*
Aubel, *m. fehér nyárfa.*
Aubépin, *m.* Aubépine, *f. galagonya.*
Aubère, *adj. fakó.*
Auberge, *f. kocsma, vendégfogadó.*
Aubergiste, *m. kocsmáros, vendégfogadós.*
Auberon, *m. zárültköző, zárhorog.*
Auberronnière, *f.* (serr.) *horoglemez.*
Aubète, *f. altisztek őrszabája.*
Aubier, *m. kányabangita, fagyöngy; hárshéj.*
Aubifoin, *m. búzavirág.*
Aubin, *m. tojás fehére; poroszkálás.*
Aubiner, *v. n. poroszkálni.*
Aubour, *m. lepénfa.*
Aucun, une, *adj. et pron. egy sem, senki; valaki, valamelyik;* aucuns, *pl. nehányan.*
Aucunement, *adv. semmiképen, épen nem;* (dr.) *némileg.*
Audace, *f. vakmerőség, bátorság.*
Audacieux, euse, *adj.* — eusement, *adv. vakmerő, bátor, merész; vakmerőn, bátran;* —, *m. szemtelen ember.*
Au-deçà, *adv. et prp. innen.*
Au-delà, *adv. et prp. túl.*
Au-dessous, *prp. alatt;* —, *adv. alól.*
Au-dessus, *prp. felett, fent;* être — de qch., *túl lenni valamin;* —, *adv. fölül.*
Au-devant, *adv. et prp. elébe, elibe;* aller — de, *elibe menni; megelőzni.*
Audience, *f. kihallgatás; elfogadóterem, törvényszéki ülés.*
Audiencier, *adj. et m.* huissier —, *törvényszéki szolga.*
Auditeur, *m. hallgató; törvényszéki ülnök; hadügyvéd, hadbiró.*
Auditif, ive, *adj.* nerf —, *hall-ideg.*
Audition, *f. hallás; kihallgatás, vallatás;* — des témoins, *tanuvallatás.*
Auditoire, *m. hallgatóterem; hallgatóság.*
Auge, *f. teknő, jászol; oltóteknő, oltóválu;* (pap.) *rongyszekrény;* — de moulin, *malomzsilip.*
Augée, *f. teknővel tele.*
Auger, *v. a. kivájni.*
Auget, *m. madárválu, teknőke.*
Augite, *f. fényle.*
Augment, *m. toldalék, hozzáadás;* (gr.) *előtoldat, növedék.*
Augmentateur, *m. szaporító, sokasító, öregbitő.*
Augmentation, *f. szaporítás, növelés, öregbités; növedék; fizetési pótlék.*
Augmenter, *v. a. szaporítni, növelni, öregbítni, kiterjeszteni;* —, *v. n. et* s'—, *v. pr. szaporodni, növekedni;* — de prix, *drágulni, drágábbá lenni.*
Augure, *m. madárjós, jövendölő, jós; előjel, előjelenség.* [*dítni.*
Augurer, *v. a. jósolni, gyanítni, sej-*
Auguste, *adj. magasztos, dicső, fenséges.*
Augustin, *m. ágostonszerzetes.*
Augustine, *f. ágostonapácza.*
Aujourd'hui, *adv. ma; most;* d'—, *mai;* dès —, *még, ma.*
Aulique, *adj.* conseil —, *udvari tanács.*
Au-lof, *int.* (mar.) *szél ellenébe!*
Aumaille, *adj.* bêtes aumailles, *pl. szarvasmarha.*
Aumône, *f. alamizsna; pénzbeli büntetés, bírság;* demander l'—, *koldulni.* [*adni.*
Aumôner, *v. a. alamizsna gyanánt*
Aumônerie, *f. alamizsnamesteri méltóság.*
Aumônier, *m. alamizsnamester, alamizsnaosztogató; hajóspap; tábori*

pap, tábori főpap; — de l'église, *perselyhordó, csengetyűs.*
Aumônière, *f. alamizsnaosztogatónő; persely.*
Aumussier, *m. harisnyaárus.*
Aunage, *m. mérés, rőffel mérés; rőfmérték;* faire bon —, *jól megmérni.*
Aunaie, *f. egerfaerdő, egeres.*
Aune, *f. rőf;* vendre à l' —, *rőfszámra eladni.*
Aune, *m. egerfa;* — noir, *barkóczafa.*
Aunée, *f. örvény sertecsék, örvénygyökér.*
Auner, *v. a. rőffel mérni.*
Auneur, *m. hites mérő.*
Auparavant, *adv. ezelőtt, előbb, mint den előtt.*
Auprès, *prp. et adv. mellett, közel (hoz, hez), mellette, közel hozzá; képest (hoz, hez).*
Aurélie, *f. hernyóbáb.*
Auréole, *f. fénykoszorú, fénykorona, sugárkör.*
Aurélière, *f. fülmászó, fülbemászó, fülbogár.*
Auriculaire, *adj.* témoin —, *fültanu;* confession —, *gyónás, fülgyónás;* doigt —, *kisújj.*
Auricule, *f. a. fül külső része; czifra kankalin, fülcse.*
Aurifère, *adj. aranytartalmu.*
Auripeau, *m. pillangólemez; hiú vagy üres pompa, álfénylés.*
Aurone, *f. abrutürööm, seprőruta.*
Aurore, *f. hajnal;* fig. *kezdet;* — boréale, *éjszaki fény;* — polaire, *sarkfény;* —, *adj. aranysárga.*
Auspice, *m. jóslás madárrepülésből;* fig. *előjel, előjelenség; oltalom, vezetés, kormányzás.*
Aussi, *adv. et conj. is, hasonlólag, épen, úgy; még;* — peu, *époly kevessé;* — bien que . . ., *ép úgy mint . . .;* — bien, *azon fölül.*
Aussitôt, *adv. azonnal, tüstént;* — que . . ., *mihelyest . . .*
Auster, *m. déli szél.*
Austère, *adj.* — ment, *adv. fanyar, csípős; fanyarul, csípősen; szigoru, zord, komor; szigorun, komorúl.*
Austérité, *f. szigoruság, zordonság.*
Austral, le, *adj. déli, délszaki;* pole —, *délsark, délgöncz.*
Autant, *adv. annyi, ép annyi, ép annyira, ép így;* d'— plus, *annyival inkább, annál inkább;* d' — mieux, *annál vagy annyival jobb;* — que, *annyi mint; a mennyiben.*
Autel, *m. oltár;* (vap.) *tűzgát, lángfal;* grand —, maître —, *nagyoltár, főoltár.*
Auteur, *m. szerző, alapító, föltaláló; szerzőnő;* fig. *szavatos, kezes;* auteurs, *pl. elődök.*
Authenticité, *f. hitelesség.*
Authentique, *adj.* — ment, *adv. hiteles; hitelesen;* —, *f. eredeti irat.*
Authentiquer, *v. a. hitelesítni.*
Autobiographe, *m. önéletiró.*
Autochthone, *m. őslakos, benszülött.*
Autocrate, *m. önuralkodó.*
Autocratie, *f. önuralkodás.*
Autocthone, *v.* Autochthone.
Auto-da-fé, *m. inquisitio, halálos törvényszék.*
Autodidacte, *m. öntanuló.*
Autographe, *adj. önkezü, sajátkezü, saját kézzel irt;* —, *m. önkézirat.*
Automate, *m. önmozdony;* fig. *ostoba.*
Automatique, *adj. önmozdonyi; gépszerű.*
Automnal, le, *adj. őszi.*
Automne, *m. et f. ősz.*
Autonomie, *f. önkormányzás, önkormányzat.*
Autopsie, *f. önlátomás, önszemlélet.*
Autorisation, *f. felhatalmazás, helyeslés.*
Autoriser, *v. a. felhatalmazni, helyeselni; jogosítni;* s'—, *v. pr. tekintélyt nyerni, magának tekintélyt adni.*
Autorité, *f. hatalom, tekintet, tekintély;* — d'un lieu, *helyhatóság;* coup d'—, *erőszakos csín.*
Autour, *pr. et adv. körül;* — de la ville, *a város körül;* tout —, *körös-körül.*
Autour, *m. ölyv.*
Autoursier, *m. ölyvidomító.*
Autre, *adj. et pron., más, másik, második;* l'un l' —, *egymást;* l'un ou l'—, *egyik vagy másik, egyik kettő közül;* l'un pour l'—, *egymásért;* ni l'un, ni l'—, *kettő közül egyik sem;* à d'autres! *hiábavalóság!* l' — jour, *minap, nemrég;* l'un vaut l'—, *egyik olyan mint a másik.*
Autrefois, *adv. ezelőtt, valaha;* d' —, *máskor, más izben.*
Autrement, *adv. különben, másképp; sőt, inkább.*
Autre-part, *adv. máshol, másutt, máshová;* d'—, *máshonnan, egyébiránt.*
Autruche, *f. strucz (madár).*
Autrui, *pron. más, másik; mások.*

Auvent, *m. gátor, eresz.*
Auxiliaire, *adj. segítő, segéd . . .;* verbe —, *segédige.*
s'Avachir, *v. pr. megpuhulni; fölötte kitágulni.*
Aval, *m. váltókezesség.*
Aval, *adv. víz mentében;* vent d' —, *esti szél.*
Avalanche, **Avalange**, *f. hömpölyeg, görgeteg.*
Avalé, **ée**, *part.* et *adj. lecsüngő;* ventre —, *poh, potroh.*
Avaler, *v. a. elnyelni; kiszörpölni; pinczébe korcsolyázni;* —, *v. n. víz mentében menni;* s' —, *v. pr. lecsüggni; elnyelhetőnek lenni.*
Avaleur, *m. lenyelő;* — de pois gris, *falánk, nagybélü, nagyevő.*
Avalies, *f. pl. dög gyapja.*
Avaloire, *f.* fam. *nagy száj, tág torok; farmatring, farszíj.*
Avance, *f. kinyúlás, kidüledés; előlegezés, előleg;* (arch.) *előépület, előtornácz;* d'—, par —, *előlegesen, előzetesen, előre;* faires des avances, *megkezdeni, megkínálni.*
Avancé, **ée**, *part. et adj. előhaladott;* garde avancée, *előőrs.*
Avancement, *m. előhaladás, előmenetel, előléptetés; előre fizetés.*
Avancer, *v. a. tovább tenni, előre taszítni; kinyujtani; előmozdítni; előre fizetni; előhozni, állítni;* —, *v. n. előhaladni, előre menni; kitünni; sietni, hamar járni (óráról); előlépni; növekedni; öregbedni;* fig. *magának tulajdonítni, igényelni;* s' —, *v. pr előrenyomulni; felvergődni; bocsátkozni (valamibe).*
Avanie, *f. pénzzsarolás; gyalázás.*
Avant, *prp. et adv. előtt, elébb mint, mielőtt; előre;* — que, — de, — que de, *előbb mint.*
Avant, *m.* (mar.) *hajó eleje, hajó orra.*
Avantage, *m. előny, haszon; előjog; felsőbbség;* prendre de l'—, *az alkalommal hasznára élni.*
Avantager, *v. a. kedvezni, pártolni; előre adni.*
Avantageux, euse, *adj.* — eusement, *adv. előnyös, hasznos; előnyösen, hasznosan; önhitt, fenhéjázó; fenhéjázólag.*
Avant-bras, *m. alkar, kézszár.*
Avant-cœur, *m. szívgödör.*
Avant-corps, *m. előépület, előház.*
Avant-cour, *f. előudvar.*
Avant-coureur, *m. előposta, hírmondó.*
Avant-dernier, ère, *adj. végelőtti, utolsó előtti.*
Avant-duc, *m. parthid.*
Avant-fossé, *m. előárok.*
Avant-garde, *f. elővéd, előcsapat.*
Avant-goût, *m. előíz.*
Avant-hier, *adv. tegnapelőtt.*
Avantin, *m. szőlő hajtás.*
Avant-jour, *m. reggeli szürkület.*
Avant-main, *m. tenyér; ló eleje.*
Avant-midi, *m. délelőtti idő;* —, *adv. délelőtt.*
Avant-mur, *m.* (fort.) *előfal, előbástya.*
Avant-part, *f.* (dr.) *előleg fölvett örökrész; elsőbbség.*
Avant-pêche, *f. jókori őszi baraczk, korán-érő őszi baraczk.*
Avant-pied, *m. elöláb, lábfej; felső bőr.*
Avant-poignet, **Avant-poing**, *m. tenyér.*
Avant-portail, *m. előkapu.*
Avant-poste, *m. táborszem, előőrs.*
Avant-propos, *m. előszó.*
Avant-scène, *f. előszín.*
Avant-toit, *m. eszterha, eresz, előfedél.*
Avant-train, *m. állás eleje (kocsin); ágyutaliga.*
Avant-veille, *f. második nap előtte.*
Avare, *adj. fösvény, zsugori;* —, *m. fösvény, zsugori, fukar.*
Avarice, *f. fösvénység.*
Avaricieux, euse, *adj. fösvény;* —, *m. zsugori, fösvény.*
Avarie, *f. hajókár, tengeri kár.*
Avarié, ée, *adj. megrongált, megromlott (árukról).*
Avaste, *int.* (mar.) *elég! megállj!*
Avau-l'eau, *adv. víz mentében.*
Avé, *m. üdvözlet.*
Avec, *prp. val, vel, együtt, . . . stól, . . . stől.*
Aveindre, *v. a. irr.* (fam.) *eléhozni.*
Aveline, *f. mogyoró.*
Avelinier *m. mogyorófa.*
Avénage, *m. zabadó, zabtized.*
Avenant, te, *adj. kellemes, kedveltető, megnyerő;* (jur.) *illő, kellő, megillető;* à l'—, *arányszerüleg.*
Avenement, *m.* — au trône, *trónra lépés, trónra jutás.*
Avenir, *v. imp. irr. történni;* —, *m. jövendő; utóvilág;* à l'—, *jövendőben, jövendőre.*
Avent, *m. ádvent.*

Aventure, *f. történet, esemény, eset; kaland;* à toute —, *minden esetre;* mal d'—, *körömméreg (az ember ujján);* dire la bonne —, *jósolni, jövendőlni.*
Aventurer, *v. a. merni;* s'—, *v. pr. veszélynek kitenni magát.*
Aventureux, euse, *adj. p. u. merész, vakmerő.*
Aventurier, *m. kalandor, szerencsehős; vakmerő ember;* —, *adj. kalandos.* [*vezető fasor.*
Avenue, *f. bejárás, bemenet, valahova*
Avérage, *m. szakmány vagy úr dolga Angliában; középszám; középár.*
Avérer, *v. a. igazolni, igaznak bizonyítni.*
Avéron, *m. üres zab, héla zab.*
Averse, *f.* fam. *zápor.*
Aversion, *f. idegenkedés; utálat.*
Avertin, *m. kergetegség (juhoké).*
Avertir, *v. a. tudósítni (valamiről,* de qch.), *inteni, meginteni.*
Avertissement, *m. tudosítvány, hiradás, jelentés; megintés; előbeszéd; intőlevél.*
Aveu, *m. vallomás, elismerés; beleegyezés;* homme sans —, *csavargó, kóborló.*
Aveugle, *adj. vak;* fig. *elámított;* —né, *vakon született;* à l'—, en —, *behúnyt szemmel, vaktában.*
Aveuglement, *m. vakság;* fig. *elámítás.*
Aveuglément, *adv. vaktában.*
Aveugler, *v. a. vakítni;* fig. *elámitni;* s'—, *v. pr. elámítva lenni; mekvakítni magát;* fig. s'— sur qch., *valamit látni nem akarni.*
Aveuglette, (à l'—) *adv.* fam. *vaktában, sötétben tapogatva.*
Avide, *adj.* — ment, *adv. kiváncsi, sovár, kapzsi; kivánosian, sovárogva, kapzsin.*
Avidité, *f. sovárság, kivánesiság.*
Avilir, *v. a. lealacsonyítni, ócsárolni;* —, *v. n. p. u. olcsóbb lenni;* s'—, *v. pr. magát lealacsonyitni; árban megcsökkenni.*
Avilissant, te, *adj. lealacsonyitó.*
Avillissement, *m. lealacsonyitás, lealacsonyodás, megvetés.*
Avilisseur, *m. lealacsonyitó.*
Avillonner, *v. v. hátsó körmeivel megragadni (sólymokról).*
Avillons, *m. pl.* (fauc.) *hátulsó körmök.*
Aviné, ée, *part. et adj. borral megnedvesitett; borzöld, szölözöld.*
Aviner, *v. a. borral megnedvesítni.*
Aviron, *m. evezőszár, evezőnyel.*
Avironner, *v. a. evezni.*
Avironnier, *m. evezőcsináló.*
Avis, *m. vélemény, tanács, javaslat; hir, tudósitás, jelentés; intés, megintés;* lettre d'—, *utasitó levél, tudósitó levél;* être d'—, *azon véleményben lenni;* changer d'—, *véleményét megváltoztatni;* en être aux —, *voksolni, szavazni.*
Avisé, ée, *adj. okos, szemes, ovatos.*
Aviser, *v. a. tanácsolni, meginteni; tudósitni; észre venni;* —, *v. n. gondolkodni, gondoskodni (valamiről,* à qch.); s'—, *v. pr. valamiről gondolkodni, kigondolni (valamit,* de qch.); *eszébe jutni;* de quoi vous avisez-vous? *mi jut eszébe?*
Avissure, Avisure, *f. aj. horony bádogműveken.* [*ellátás.*
Avitaillement, *m. élelmezés, élelemmel*
Avitailler, *v. a. élelemmel ellátni.*
Avitailleur, *m. élelemmel ellátó, élelmező.*
Avivage, *m. tükörlemez pallérozása.*
Aviver, *v. a. elevenítni, fölelevenítni; pallérozni;* s'—, *v. pr. fölelevenedni.*
Avives, *f. pl.* (vét.) *nyakmirígyek.*
Avocasser, *v. a.* (mép.) *zugügyvédkedni, rabulistának lenni.*
Avocasserie, *f.* fam. *rabulistaság, törvénycsavarás.*
Avocat, *m. ügyész, ügyvéd;* — général, *államügyész.*
Avocatoire, *adj.* lettre —, *visszahivó levél.*
Avoine, *f. zab;* folle —, *üres, héla zab;* — gruée, gruau d'—, *zabkása, zabdara, zabdercze;* avoines, *pl. lábán levő zab.*
Avoinerie, *f. zabföld.*
Avoir, *v. a. irr. lenni, birni; kapni;* — chaud, *melegnek lenni;* — froid, *hidegnek lenni, fázni;* y —, *v. imp.* il y a, *van, vannak;* il y a deux ans, *két éve, két esztendeje;* il y a des gens, *vannak emberek;* —, *m. vagyon;* (com.) *követelés; követelő adósságok, künnlevő adósságok.*
Avoisiner, *v. a. határosnak lenni (-val, -vel,* à...).
Avorté, ée, *adj.* fig. *nem sikerült, eltévesztett.*

Avortement, *m.* *idétlen szülés; elvetélés (baromról); magzat elhajtása, magzathajtás; vetéltetés.*
Avorter, *v. a.* *idétlent szülni; elvetélni;* se faire —, *magának idétlen szülést szerezni.*
Avorton, *m.* *idétlen szülés.*
Avoué, *m.* *templomvéd; ügyvivő.*
Avouer, *v. a.* *megvallani, bevallani, elismerni; helyeselni;* s'—, *v. pr.* *magát vallani (nak, nek);* s'—, de qn., *valakire hivatkozni.*
Avril, *m.* *aprilis (hó);* poisson d'—, *skomber (hal); aprilisi bolond, ki april elsején rászedetik.*
Axe, *m.* *tengely.*
Axillaire, *adj.* *hónaljhoz tartozó, [hónalj...*
Axinite, *m.* *üvegkő.*
Axiome, *m.* *sarkelv, sarkigazság.*
Axonge, *f.* *zsír;* — de verre, *üvegtajt.*
Ayant-cause, *m.* *ügyvivő.*
Azarum, *m.* *kapotnyak.*
Azimut, *m.* *tetőponti szög.*
Azimutal, ale, *adj.* *tetőpontszögi.*
Azote, *m.* *légeny.*
Azoté, ée, *adj.* *légenytartalmu.*
Azoth, *m.* (alch.) *elemi anyag, alapszer; átalános gyógyszer.*
Azur, *m.* *égkék, égszin; lazurkék* (bl.) *kék szín;* — de Prusse, *berlini kék.*
Azuré, ée, *adj.* *lazurkék.*
Azurer, *v. a.* *lazurkékre festeni.*
Azyme, *adj.* *kovásztalan.*

B.

B, *m.* *B (betű).*
Baalite, *m.* *Báál imadója.*
Babeurre, *m.* *író.*
Babiche, *f.* *öl-ebecske.*
Babil, *m.* *fecsegés.*
Babillard, de, *adj.* *fecsegő;* —, *m.* *fecsegő.*
Babillarde, *f.* *fecsegő nő.*
Babiller, *v. n.* *fecsegni, csevegni, csacsogni;* (chass.) *alkalmatlan időben ugatni.*
Babilloire, *f.* *karszékecske.*
Babine, *f.* *ajak, gamba.*
Babiole, *f.* *gyermekjátékszer, gyermekség, csekélység.*
Babion, *m.* *kis majom.*
Bâbord, *m.* *tatbal (tatról vett bal része a hajónak).*
Babordais, *m. pl.* *tatbalőrség.*
Baboubard, *m.* *jégmadár.*
Babouche, *f.* *papucs.*
Babouin, *m.* *pávián.*
Babouin, *m.* — ine, *f.* fam. *kis majom.*
Bac, *m.* *komp; erj-edény;* — d'une fontaine, *viztartó;* passer le —, *kompom átmenni.*
Bacaliau, *m.* *szárított tőkegadócz, [tőkehal.*
Baccalauréat, *m.* *tanárjelöltség.*
Bacchanal, *m.* *nagy lárma.*
Bacchanales, *f. pl.* *Bacchus ünnepe.*
Bacchante, *f.* *Bacchus papnője, őrjöngőnő.*
Bacchie, *f.* *borhimlő.*
Bacchus, *m.* *Bacchus;* fig. *bor.*
Baccifère, *adj.* (bot.) *bogyós.*
Bacciforme, *adj.* (bot.) *bogyóalaku.*
Bacha, *v.* Pacha.
Bachat, *m.* (pap.) *tőrőteknő, zuzóteknő.*
Bache, *f.* *takaró, lepel, kocsiernyő;* — trainante, *huzóháló, gyalom.*
Bachelette, *f.* *leányka.*
Bachelier, *m.* *tanárjelölt; apród; ifjoncz, legény, nőtelen; czéhülnök.*
Bacher, *v. a.* *takaróval befedni.*
Bachique, *adj.* *bacchusi;* fête —, *bacchusünnepély;* chanson —, *bordal, ivódal.*
Bachon, *m.* *boros kád.*
Bachot, *m.* *csólnak, kis komp.*
Bachotage, *f.* *kompon átjárás; révvám, révpénz.*
Bachoteur, *m.* *révész.*
Bachotte, *f.* *halbárka, haltartó.*
Bacile, *m.* *tengeri ánizs.*
Bâclage, *m.* (mar.) *parthoz kiállás; kikötő elzárása; révpenz, révdij.*
Bâcler, *v. a.* *elzárolni; elzárni (kikötőt); parthoz kiállani.*
Bâcleur, *m.* *réz-elzáró.*
Bacove, *f.* *pizang.*
Baculaire, *m.* *pálczavivő.*
Bacule, *f.* *farmatring, farszíj.*
Badail, *m.* *huzóháló, gyalom.*
Badamier, *m.* *benzoefa.*

Badaud, *m. bámész, málészáju.*
Badauder, *v. n. bámészkodni.*
Badauderie, **Badadisme**, *m. malészájuság, ostobaság.*
Baderne, *f. fonott kötél.*
Badiane, *f. csillagos badián.*
Badigeon, *m. kővakolat, képfaragók vakolatja.* [*m. tréfás ember.*
Badin, **ine**, *adj. tréfás, vig, pajkos; —,*
Badinage, *m. tréfa.*
Badinant, *m. lógós, vezetékló.*
Badine, *f. sétálóbot, sétabot, lovagvessző.*
Badiner, *v. n. trefálni, enyelegni; csapongani; —, v. a. tréfát űzni valakiből.*
Badinerie, *f. tréfálódás, bohóskodás.*
Bafouer, *v. a. szidni, megvetőleg bánni, lehordani.*
Bâfre, *f.* pop. *evés-ivás, vendégeskedés.*
Bâfrer, *v. a.* pop. *mohón enni, zabálni.*
Bâfreur, *m.* pop. *falánk, sokat evő.*
Bagace, *v.* **Bagasse.**
Bagage, *m. utiszer, pogyász, málha; hadi-málha, táborszer.* [*kedés.*
Bagarre, *f.* fam. *tolongás, zaj, vere-*
Bagasse, *f. kisajtolt czukornád; olajszak, olajsonkoly.*
Bagatelle, *f. csekélység, gyermekség.*
Bagne, *m. gályarabok fogháza.*
Bagnolet, *m.* **Bagnolette**, *f. féllepel, fátyol.*
Bague, *f. gyűrű, karikagyűrű;* fig. *kincs, ékszer;* course de bagues, *gyűrűbökés;* sortir ou revenir bagues sauves, *baj nélkül menekedni.*
Baguenaude, *f. pukkantó dudafürt.*
Baguenauder, *v. n. bohóskodni, enyelegni.*
Baguenaudier, *m. pukkantó dudafürt, hólyagos borsófa, varjúköröm;* fam. *bohócz.*
Baguer, *v. a.* (cout.) *redőbe szedni, férczelni.*
Baguette, *f. vessző, suhogó; puskavessző; festőpálcza;* (arch.) *vánkostag, nagydomboru tag;* (men.) *léczdarab;* — de tambour, *dobverő, dobvessző, dobverő pálcza;* — de timbale, *dobverő;* — divinatoire, *varázsvessző.*
Baguier, *m. ékszerszekrény.*
Bah! *int. dehogy!*
Bahut, *m. láda;* couche en —, *domboru ágy (föld).*
Bahutier, *m. bőröndös, ládacsináló.*

Bai, **ie**, *adj. pej (lovakról);* — clair, *világosbarna;* — brun, *barnaveres;* cheval —, *pej (ló).*
Baie, *f. tengeröböl; bogyó;* (mar.) *ágyulék-nyilás;* fig. *rászedés (tréfából);* — de café, *kávébab.*
Baié, **ée**, *adj. bogyónemü.*
Baigner, *v. a. füröszteni; úsztatni;* fig. *mosni, nedvesítni; —, v. a. ázni, áztatni;* se—, *v. pr. fürödni.*
Baigneur, *m. fürdő, a ki fürdik;* maître —, *fürdős.*
Baigneuse, *f. fördőnő; fördőasszszony.*
Baignoir, *m.* fam. *fördőhely.*
Baignoire, *f. fördőkád.*
Bail, *m.* (*pl.* baux) *haszonbér, haszonbérbeadás, haszonbéri szerződés.*
Baillarge, *m. tavaszi árpa.*
Bâillement, *m. ásítás.*
Bâiller, *v. n. ásítni;* fig. *tátogni, tátongani.*
Bailler, *v. a.* (dr.) *átadni, kiadni;* — à ferme, *bérbe adni.*
Bailleresse, *f.* (dr.) *haszonbérbeadónő.*
Baillet, *adj. fakó (lóról);* cheval —, *fakópej.*
Bâilleur, *m. ásítozó.*
Bailleur, *m.* (dr.) *haszonbérbeadó.*
Bailli, *m. tiszttartó, tartománynagy.*
Bailliage, *m. tiszti ház, tisztség háza; tiszti járás; kormánymegye.*
Baillive, *f. tiszttartóné.*
Bâillon, *m. peczek.*
Bâillonner, *v. a. összekötni, fölpeczkelni; kivülről elzárni.*
Bailloque, *f. tarka strucztoll.*
Bain, *m. fürdő, fürdőkád; fürdőszoba; festőkád;* — de pieds, *lábvíz, lábfürdő;* — de surprise, *zuhanyfürdő;* — de vapeurs, *gőzfürdő;* — de sable, *homokfürdő;* — sec, *izzfürdő;* — de mer, *tengeri fürdő;* prendre un —, *fürödni;* bains, *pl. meleg fürdő; fürdőhely;* prendre les —, *fürdőt használni.*
Baïonnette, *f. szurony.*
Baisemain, *m. kézcsók;* baisemains, *pl. bók, tisztelet, köszöntés.*
Baisement, *m. lábcsók (pápánál).*
Baiser, *v. a. csókolni;* — les mains à qn., *valakinek kezét csókolni;* se —, *v. pr. csókolkozni;* fig. *érintkezni.*
Baiser, *m. csók.*
Baiseur, *m. csókoló, ki szeret csókolni.*
Baisotter, *v. a.* fam. *csókolgatni.*
Baisse, *f. alászállás, leszállás (áré).*

Baisser, *v. a. leereszteni, alább ereszteni; alacsonyabbá tenni;* — les yeux, *lesütni szemeit;* — la voix, *hangját mérsékelni;* — les voiles, *lebocsátni a vitorlákat;* —, *v. n. alászállani, csökkenni, leszállani (árról);* l'eau a baissé, *a viz megapadt;* le jour baisse, *a nap hanyatlik;* le malade baisse, *a beteg rosszabbul lesz;* se —, *v. pr. hajlani, meghajlani;* tête baissée, *behúnyt szemmel, vaktában.*

Baissier, *m. papirnyereszkedő.*

Baissière, *f. fogyaték, fogyta valaminek, alja valaminek.*

Baissoir, *m.* (sal.) *viztartó.*

Bajoue, *f. disznóáll.*

Bal, *m. tánczmulatság, bál;* — masqué, *álorczás bál;* donner le — à qn., *valakit erősen megpirongatni, jól megszidni.*

Baladin, *m. bohócz.*

Baladinage, *m. silány tréfa;* — d'esprit, *kitvány élcz.*

Balafre, *f. sebhely (arczon).*

Balafrer, *v. a. sebet vágni, összemarczangolni.*

Balai, *m. seprő; fark (kutyák vagy madaraké).*

Balais, *adj.* rubis —, *halványpiros rubin.*

Balance, *f. mérleg; mérlegserpenyő;* fig. *határozatlanság; súlyegyen;* — fine, *aranymérleg;* — à croc, — romaine, *körtefont, csapó font;* — bascule, *hidmérleg;* — hydrostatique, *vizmérleg;* être en —, *habozni, ingadozni;* mettre en —, mettre dans la —, *mérlegbe tenni;* fig. *összehasonlítni.*

Balancé, *m. lebegő lépés.*

Balancement, *m. ingadozás;* fig. *határozatlanság.*

Balancer, *v. a. egyensúlyban tartani; hintálni;* fig. *egyenlőn fölosztani; megfontolni;* —, *v. n. ingadozni;* fig. *habozni;* se —, *v. pr. hintókázni; lebegve járni; súlyegyent tartani.*

Balancier, *m. mérlegcsináló; mázsarúd;* (horl.) *órabillegő; szivattyúrúd; súlyegyenlítő (rúd).*

Balançoire, *f. hinta, lógga.*

Balasse, *f. szecskazsák, párnazsák, szalmazsák.*

Balast, *m. súlyteher.*

Balastri, *m. aranyanyag.*

Balatron, *m. korhel.*

Balauste, *f. vad gránátalma.*

Balaustier, *m. vad gránátalmafa.*

Balayage, *m. seprés, kiseprés.*

Balayer, *v. a. söpörni, kisöpörni.*

Balayette, *m. p. u. kis söprő.*

Balayeur, *m.* — euse, *f. a ki söpör.*

Balayures, *f. pl. szemét, söpredék.*

Balbusard, *m. halász-sas, ráró.*

Balbutiement, *m. hebegés, dadogás.*

Balbutier, *v. a. et n. hebegni, dadogni.*

Balcon, *m. erkély; ablakkarfa.*

Baldaquin, *m. menynyezet.*

Baleine, *f. bálna, czet; halhéj, halcsont;* huile de —, *halzsír;* blanc de —, *bálnavelő, czetvelő.*

Baleiné, ée, *adj. halhéjjal ellátott, halhéjas.*

Baleineau, *m. fiatal czet.*

Baleiner, *v. a. halhéjjal ellátni.*

Baleinier, *m. czethalász;* vaisseau —, *czethajó.*

Baleinon, *m. fiatal czet.*

Baleston, *m. vitorlafa, vitorlarúd.*

Balèvre, *f. al-ajak, alsó ajak.*

Baligoule, *f. galócza.*

Baline, *f. gyapjú-borítékvászon.*

Balise, *f. horgonyjegy, uszány, jel vizeken.*

Baliser, *v. a. vízben jelet kitenni.*

Baliseur, *m. parti felvigyázó.*

Baliste, *f. hájítógép;* —, *m. hegyesorrú csuka.*

Baliveau, *m. magcsemete;* — d'échafaudage, *állásfa.*

Baliverne, *f.* fam. *bohóság, tréfa.*

Baliverner, *v. n. bohóskodni.*

Ballade, *f. ballada, regedal.*

Balladère, *f. tánczhely.*

Ballant, te, *adj. kézlógató.*

Balle, *f. labda; golyó, puskagolyó; göngy, göngyöleg, köteg;* (bot.) *hüvely, polyva; agyag-göröngy;* — d'avoine, *zabpolyva;* — de papier, *bál (papiros);* chargé à — *golyóra töltött;* à vous la —, *most kegyeden a sor.*

Baller, *v. a. vm. tánczolni.*

Ballet, *m. szintáncz, balét; polyva.*

Ballon, *m. széllabda, léglabda, balom;* (pot.) *darab agyag, agyag-göröngy;* — aérostatique, *léghajó, léggolyó, léggömb.*

Ballonnier, *m. balomcsináló.*

Ballot, *m.* (com.) *köteg.*

Ballote, *f. erdei hunynyász, holtcsalán.*

Ballottage, *m. golyózás, golyóvali szavazás.*
Ballottant, e, *adj. ingadozó.*
Ballotte, *f. szavazati golyó.*
Ballottement, *m. golyózás, golyóvali szavazás.*
Ballotter, *v. n. golyózni, golyóval szavazni; labdázni;* —, *v. a. meggondolni, megfontolni;* (fam.) *bolondnak tartani, elbolondítani.*
Ballottin, *m. kis labda.*
Balourd, *m. fajankó, kamasz.*
Balourdise, *f. mulyaság, kamaszság.*
Balsamier, *m. balzamtermőfa.*
Balsamine, *f.* (bot.) *kerti fájvirág, papucsvirág.*
Balsamique, *adj. balzamos.*
Ba'samite, *f.* (bot.) *zöld menta.*
Balustrade, *f. oszlopos korlát, oszlopos kartám.* [*tekercs, dombor.*
Balustre, *m.* (arch.) *korlátoszlop;*
Balustrer, *v. a. p. u. karfával, korláttal ellátni.*
Balzan, *adj. keselylábu (lóról).*
Balzane, *f. fejér folt (ló lábán).*
Bambin, *m.* fam. *csecsemő, kisded.*
Bambochade, *f. tarkalékos festészet.*
Bamboche, *f. nagy báb;* fam. *pöttön, tömpe, poczokos személy; bambuszpálcza;* **bamboches**, *pl.* pop. *dőreségek.*
Bambocheur, *m.* pop. *nagyivó, iszákos.*
Bambochon, *m. kis sodronybáb.*
Bambou, *m. bambusznád.*
Ban, *m. kihirdetés; kiközönítés, kitiltás, számüzés; hadfelhivás;* — de mariage, *házasulandók kihirdetése;* — de moulin, *őrlési kényszer;* — moulin à —, *szarmalom;* mettre au —, *számkivetni, számüzni.*
Banal, ale, *adj. kényszerítő jognak alávetett;* fig. *elcsépelt, kopott; mindenkor kész;* taureau —, *falu bikája.*
Banalité, *f. kényszerítő jog;* — des moulins, *őrlési kényszer.*
Banane, *f. pizang-füge.*
Bananier, *m. pizangfa.*
Banc, *m. pad; zátony; kőréteg, kőterület;* — d'église, *ülő-pad, szék (templomban).*
Bancal, ale, *adj. görbelábu.*
Bancelle, *f. lócza.*
Bancroche, *m.* pop. *lőcsláb.*
Bandage, *m. kötőlék; sérszorító, sérkötő.*
Bandagiste, *m. sérkötő-csináló; sérvorvos, sérsebész.*
Bande, *f. kötelék; hosszas s keskeny darab; széle valaminek; banda, csoport, csapat; czímersáv;* par bandes, *csapatonként, csoportonként;* — de maillot, *pólya;* — de fer, *vaskapocs;* — d'une saignée, *érpólya, érkötő;* — de plomb, *ablakólom.*
Bandeau, *m. kötelék, homlokkötő; alsó gerenda.*
Bandelette, *f. kis kötelék, csíkocska, szalagocska.*
Bander, *v. a. kötni, bekötni; feszítni, boltozni, ívelni;* fig. *megerősetni; felbujtani;* —, *v. n. feszültnek lenni, feszesnek lenni;* se —, *v. pr. összecsoportosulni, felzendülni.*
Bandereau, *m. trombita-zsinór.*
Banderole, *f. lobogó; trombitabojt.*
Bandière, *f. p. u. lobogó, zászló.*
Bandit, *m. zsivány, haramia.*
Bandoulier, *m. haramia semmirekellő.*
Bandoulière, *f. vállheveder, kardszíj;* donner la — à qn., *valakit őrül alkalmazni.* [*kosár.*
Bane, *f.* Banceau, *m. szatyor, gyékény-*
Bang, *m. borpálma.*
Banlieue, *f. határ (városi), tilmérföld.*
Bannasse, *f.* (sav.) *hamuhordó.*
Banne, *f. takaró, terítő, ponyva, kocsiernyő; szekérkas; szénkas.*
Banneau, *m. kis szekérkas; putton.*
Banner, *v. a. ponyvával befedni.*
Banneret, *adj.* seigneur —, *zászlósúr.*
Banneton, *m. szakasztó, szakajtó; haltartó.*
Bannette, *f. gyékénykosár.*
Banni, *m. számüzött, számkivetett.*
Bannière, *f. zászló, lobogó;* fig. *párt, felekezet.*
Bannir, *v. a. számüzni; kizárni;* se —, *v. pr. örökre távozni;* se — du monde, *lemondani a világról.*
Bannissable, *adj. számüzésre méltó, számüzendő.*
Bannissement, *m. számüzés.*
Banque, *f. bank, váltóbank; játékbank;* (imp.) *heti fizetés;* jour de —, *fizetőnap, fizetési nap;* billet de —, *bankjegy, banknóta, bankó;* — d'emprunt, *kölcsönpénztár;* tenir la —, *bankot adni.*
Banqueroute, *f. tenk, tönk, bukás.*
Banqueroutier, *masc. bukott, tönkre jutott.*

Banquet, *m. vendégség, lakoma, díszebéd;* sacré —, *szent vacsora, Ur vacsorája.* [*mározni.*
Banqueter, *v. n. vendégeskedni, lak-*
Banquette, *f. kar nélküli párnás lócza; emelkedet ösvény.*
Banquier, *m. pénzváltó, bankár, pénztőzsér.*
Banquiste, *m. kérkedi.*
Banse, *f. nagy fűzfakosár.*
Baptême, *m. keresztelés; keresztpénz, keresztajándék;* nom de —, *keresztnév.*
Baptiser, *v. a. keresztelni; beavatni.*
Baptismal, ale, *adj. keresztelési, keresztségi;* fonts baptismaux, *pl. keresztelőkő.*
Baptistaire, *adj.* registre —, *keresztelési anyakönyv;* extrait —, *keresztelőlevél, keresztlevél.*
Baptiste, *m.* Saint Jean —, *keresztelő Sz. János.*
Baptistère, *m. keresztelő-kápolna.*
Baquet, *m. csöbőr, kád; teknyő.*
Baqueter, *v. a. lapáttal kimeríteni (vizet).*
Baquette, *f.* (tir.) *fogó, harapó fogó.*
Baquetures, *f. pl csepegett bor.*
Baquier, *m. gyapot-cserje.*
Baradas, *m. rőt szegfű.*
Baragouin, *m. hadarbeszéd.*
Baragouinage, *f. érthetlenül beszélés.*
Baragouiner, *v. n. hadarni (a beszédben), érthetlenül beszélni.*
Baragouineur, *m. hadaró (a beszédben), érthetlenül beszélő.*
Baraque, *f. deszkasátor.*
Baraquer, *v. a. deszkasátorokat fölállítni, gunyhókat építni.*
Barat, *m.* (mar.) *csalás.*
Baratte, *f. köpü, köpülő.*
Baratter, *v. a. köpülni.*
Baratterie, *f. esempészet, becsenés (áruké).*
Baratteur, *m.* fam. *csaló.*
Barbacane, *f.* (arch.) *lecsapoló nyilás; lőrés.*
Barbacole, *m. pharo (játék).*
Barbare, *adj. barbár, kegyetlen, vad;* —, *m. barbár.* [*vad.*
Barbaresque, *adj. kegyetlen, barbár,*
Barbaricaire, *masc. szőnyegszövő, szőnyegész.*
Barbarie, *f. barbárság, kegyetlenség, durvaság.*
Barbariser, *v. a. barbárrá tenni;* —, *v. n. a nyelv szabályai ellen véteni.*
Babarisme, *m.* (gr.) *idegenszerűség, idegenszerü szókötés, nyelvszabály elleniség.*
Barbe, *f. szakál; nyelvfekély;* fig. — de le clef, *kulcstoll, kulcstaraj;* — d'une comète, *bolygó csillag üstöke;* — d'un cheval, *ló álla;* sainte —, *lőporkamra;* faire la —, *borotválni;* rire dans sa —, *alattomosan örülni;* barbes, *pl. czethalcsont; kalászszálkák; szálak.*
Barbe, *m. barbáriai ló.*
Barbeau, *m. márna, zsidóhal; buzávirág.* [*bogas, kampós.*
Barbélé, ée, *adj. fogas, ágas, ágas,*
Barberot, *m. p. u. szakállverő.*
Barbet, *m.* **Barbette**, *f. uszkár.*
Barbette, *f. apáczák leple (mellen).*
Barbichon, *m. uszkarkutyácska.*
Barbier, *m. borbély.*
Barbifier, *v. a.* fam. *borotválni;* se —, *v. pr. borotválkozni.*
Barbillon, *m. márnácska; bajuszszállak (halaknál); m. pl. píp, (madaraknál).* [*káka.*
Barbon, *m. ősszakáll; fenyer, teve-*
Barbonnage, *f. p. u. zsémbesség.*
Barbote, *f. menyhalgadócz;* franche —, *bajuszos tergélye.*
Barboter, *v. a. csőrrel turkálni az iszapot, gágogni.*
Barboteur,, *m. szelíd kacsa.*
Barbotine, *f. gilisztamag; gilisztafű.*
Barbouillage, *m. mázolás; keverek, zagyvalék.* [*kitott.*
Barbouillé, ée, *adj. bemázolt, bepisz-*
Barbouiller, *v. a. mázolni; bemázolni, bepiszkítni; zavarosan elbeszélni;* se —, *v. pr. magát bepiszkítni; megakadni dadogni.*
Barbouilleur, *m. mázoló, festékező; érthetlen csacsogó.*
Barboute, *f. rögczukor.*
Barbu, ue, *adj. szakálos.*
Barbue, *f. félszeg-uszó (hal;* jard.*) ültetvény; bujtovány.*
Barbuquet, *m. var (ajakon vagy állon).*
Barcade, *f.* — de chevaux, *hajóra szállítandó lovak.*
Barcane, *f. élelmiszerhajó.*
Barcarolle, *f. barcarolla.*
Barcelonnette, *f. gyermekeknek való ágyacska.*
Bard, *m. gyaloghintó.*
Bardane, *f. bojtorján, lapu.*
Barde, *m. költő, dalnok.*

Bardeau, *m. szelmény, zsindel; őszvér.*
Bardelle, *f. párnanyereg.*
Barder, *v. a. pánczélt ráadni (lóra); gyaloghintóra rakni; madarat szalonnával tüzdelni.*
Bardeur, *m. testhordó, gyaloghintóhordó.*
Bardit, *m. bárd-ének.*
Bardot, *m. fiatal őszvér;* fam. *teherhordó szamár.*
Barême, *m. kész számadások gyűjtése.*
Baret, *m. elefánt vagy szarvorrú barczagása.*
Barette, *v.* **Barrette.**
Barge, *f. mocsári szalonka; szénarakás; farakás; bárka.*
Barguette, *f. komp, hidas, dereglye.*
Barguignage, *m.* fam. *késedelmesség, határozatlanság.*
Barguigner, *v. n.* fam. *késedelmezni; filléreczni, fukarkodni.*
Barguigneur, *m. késedelmes, késkedő; zsugori.*
Barigel, *m. poroszlók vezére.*
Baril, *m. kis hordó, bőrböncze.*
Barillage, *m.* (mar.) *hordók hajón; a bornak lehuzása (üvegekre stb.)*
Barillard, *m. pinczemester gályákon.*
Barillet, *m. hordócska;* (anat.) *füldobüreg;* (horl.) *rugótok, óradob.*
Bariolage, *m.* fam. *tarka festés.*
Bariolé, ée, *adj. tarka.*
Barioler, *v. a. tarkán befesteni.*
Bariolure, *f. pettyes, pettyegetett.*
Bariqueau, *m. kis hordó.*
Barique, *v.* **Barrique.**
Baritel, *m. emelő-csiga.*
Bariton, *m. p. u. bőgő, bőgőhegedű, gordon.*
Barjelade, *f. elegytakarmány.*
Barlong, gue, *adj. csücsős, hosszúkás; egyenetlen.*
Barnache, *f. örvös lúd.*
Baromètre, *m. légmérő, légsúlymérő.*
Baromètrique, *adj. légmérői.*
Baron, *m. báró.*
Baronnage, *m. bárósság.*
Baronne, *f. bárónő.*
Baronnet, *m. baronet (angoloknál).*
Baronnie, *f. bárósság.*
Baroque, *adj. kajsza, görbe, ferdegömbölyű (gyöngynél); különös, furcsa.*
Baroscope, *v.* **Baromètre.**
Barot, *m.* (mar.) *hajófödél gyámgerendája.*
Barotin, *m.* (mar.) *kis keresztgerenda.*
Barotte, *f. gyümölcsputton.*
Barque, *f. bárka, sajka;* (br.) *kád.*
Barquerolle, *f. kis csolnak.*
Barquette, *f csónakocska; élekhordó eszköz.*
Barrage, *m. útvám, úti vám, hídvám, hídpénz.*
Barroger, *m. úti vámos, vámszedő.*
Barras, *m. fenyűlép, fenyűviasz.*
Barre, *f. rúd; retesz; rekeszrúd; sorompó, korlát; tollvonás; gondolatjel; tactusvonás;* (imp.) *középhézag.*
Barreau, *m. rostélyrúd; törvényszéki terem; ügyvédség;* (imp.) *sajtó forditója;* style du —, *törvénykezési irmodor.*
Barrer, *v. a. elzárni, elcsukni; kitörölni.*
Barrette, *f. baret-kalap; biborkalap, bibornok-kalap;* (horl.) *töltő.*
Barreur, *m. őzvadászatra való kopó.*
Barricade, *fem. elrekesztés, elzárás, torlasz; sorompó.*
Barricader, *v. a. elzárni, eltorlaszolni;* se —, *v. pr. elzárkozni, magát eltorlaszolni, magát elsánczolni.*
Barrière, *f. védrostély, védrács; sorompó; védfal; fatorlat; végvár; harczjátéki korlátok; vámház;* fig. *akadály; őrszoba (tanácsszolgáké);* droits de —, *vámpénz;* payer la —, *a vámot megfizetni.*
Barriquant, *m. kis hordó.*
Barrique, *f. öreg hordó.*
Barrure, *f. keresztfa (lanton).*
Barse, *f. czin-theaszelencze.*
Barthélémi, *m.* la sainte—, *Bertalan-éj.*
Baryton, *m. közép alhang, középhang.*
Bas, basse, *adj. al, alacsony, mély; sekély;* fig. *silány, megvetendő, aljas, rosz; halk;* — âge, *serdülő ifjuság;* vue basse, *rövidlátás;* basse messe, *csendes mise;* basse justice, *alsó törvényszékek, altörvényszékek;* parler d'un ton —, *halkan beszélni; szelidebb hangon beszélni, engedni;* —, *m. alja valaminek, alsó rész;* le vin est au —, *fogytán van a bor;* la montre est au —, *elállott az óra.*
Bas, *adv. alacsonyan, alant; lassan, csendesen, halkan;* à —, *le! le vele!* ici —, *itt lenn, idelenn;* en —, *alól;* là — bas, *ott lenn, ott alól;* par —, *alól;* il est bien —, *nagyon beteg (ő); meglehetősen rosszabbult sorsa;* jeter à bas, *ledobni;* parler bas, *hal-*

kan beszélni; mettre —, *fladzani, kölykezni, elleni*; mettre chapeau —, *kalapot letenni*; mettre — les armes, *fegyvert letenni*; être —, *alacsonyan ülni*; *igen elerőtlenedve lenni*; être à —, *elszegényülve lenni*.
Bas, *m. harisnya*; — à homme, — d'homme, *férfiharisnya*; — à femme, — de femme, *női harisnya*; — à étrier, *gombolóharisnya*; — au métier, *szövött harisnya*; tirer ses —, *harisnyáját lehuzni*.
Basalte, *m. bazal, bazaltkő*.
Basane, *f. juhbőr*; *nyulékony bőr*.
Basané, ée, *adj. sötétbarna, elégett*.
Basanite, *m. kémkő*.
Bascule, *f. lógony, függentyű*; *lapát*; *haltartó, halbárka*; faire la —, *az egyensúlyt elveszteni*; jouer à la —, *hintázni, hintókázni*.
Basculer, *v. n. hintázni*.
Bas-dessus, *m. második diskánt*.
Base, *f. alap, talap*; fig. *főalkatrész*; *alapvonal*; *alaptér*.
Basement, *m. alaprakás, alapvetés, alapozás, alapépités*.
Baser, *v. a. alapítni (valamire*, sur qch.); se —, *v.pr.p.u. támaszkodni*.
Bas-fond, *m. lapály, alacsony hely*; *sekély, vizsekély*. [*likom*.
Basilic, *m. tokár, királygyík*; *bazsa-*
Basilicon, *m. sebkenőcs*.
Basilique, *f. főtemplom*.
Bas-justicier, *m. albiró*.
Bas-officier, *m. altiszt*.
Basque, *m.* courir comme un —, *igen sebesen futni*.
Basquine, *f. kávás szoknya*.
Bas-relief, *m. lapos dombormű*.
Basse, *f. mélyhang, alhang, alhangos, basszista*; *bőgő, gordon*; basses, *pl. mélyhangu húrok*; *sekély, nem mély helyek, vízsekélyek*.
Basse-contre, *f. mély hang*; *mély hangon éneklő*.
Basse-cour, *f. baromfiudvar*; *fás udvar, faudvar*.
Basse-eau, *f. apály*.
Basse-fosse, *f. ebfészek*.
Basse-justice, *f. altörvényhatóság*.
Basse-laine, *f. silány gyapju*.
Basse-lice, *f. félselyem és félgyapjuszőnyegek*. [*módon*.
Bassement, *adv. aláváló módon, aljas*
Basser, *v. a.* (tiss.) *kiegyenesítni, simítni*.
Bassesse, *f.* fig. *alacsonyság, aláválóság, aljasság, alrendüség*.
Basset, *m. tacskó, borzeb*.
Basse-taille, *f. középhang, mély tenorhang*; *féldombormű, lapos dombormű*.
Bassier, *m. zátony, föveny torlat*.
Bassin, *m. medencze, tál, csésze, viztarto*; (opt.) *köszörűtál*; (anat.) *medencze*; *mészverem, mészgödör*; *hajóállás, hajóda*.
Bassine, *f. öblítő-üst*; (imp.) *áztatómedencze*.
Bassiner, *v. a. szénserpenyővel melegítni*; *melengetni, borongatni*; *nedvesítni*.
Bassinet, *m. serpenyő, serpeny (lőfegyvereken), gyujtólyuk*; *gyertyatartónak legfelsőbb széle*; *réti szirontták*; *sisak, vasföveg*.
Bassinoire, *f. ágymelegitő*.
Basson, *m. búgó-síp, fagót*; *búgósipjátszó*. [*mett (valamire)*.
Bastant, te, *adj.* fam. *elegendő, ráter-*
Baste, *int. elég! nem bánom!*
Bastille, *f. vár*; *bastille*.
Bastillé, ée, *adj.* (bl.) *tornyos, tornyokkal ellátott*.
Bastingage, **Bastinguage**, *m.* (mar.) *sánczbélelés, sánczdeszkázat*.
Bastingue, *f. sánczfal, sánczfedél (hajón)*. [*a sánczfedelet*.
se **Bastinguer**, *v. pr.* (mar.) *alkalmazni*
Bastion, *m. védfal, bástya*.
Bastionné, ée, *adj. védfalakkal ellátott*.
Bastir, *v. a.* (chap.) *nemezelni, nemezt kallani*.
Bastissage, *m.* (chap.) *nemezelés*.
Bastonnade, *f. botozás*.
Bastringue, *m.* fam. *csapszéktáncz, csapszék*.
Bastude, *f. halászháló*.
Bas-ventre, *m. has alrésze*.
Bat, *m. vm. halfark*.
Bât, *m. raknyereg*; cheval de —, *málháló*. [*nép*.
Bataclan, *m.* fam. *szibáru*; *ringyrongy-*
Batadeur, *m. ütőkarika (puffjátékban)*.
Bâtage, *m. vám terehhordó állatoktól*.
Bataille, *f. csata, ütközet*; *csatarend*; cheval de —, *harczló*; fig. *nádparipa*.
Batailleur, *m. veszekedő*.
Bataillon, *m. zászlóalj*.
Bâtard, de, *adj. természeti, törvénytelen, házasságon kivüli, fattyu*; fig. *korcs*; —, *m. korcs, korcsfaj*.

Bâtarde, *f.* *zárt hintó, üveges hintó.*
Bâtardeau, *m.* *gát, vízgát, töltés.*
Bâtardière, *f.* *oltottfaiskola.*
Bâtardise, *f.* *házasságon kivüli születés.*
Batate, *f.* *burgonya.*
Batayole, *f.* (mar.) *bocska, kád.*
Bâte, *f.* *karima, szél, oldal.*
Bâteau, *m.* *hajó, naszád, csónak; komp; hintókas, kocsiderék;* — à vapeur, *gőzhajó.*
Batelage, *m.* *szemfényvesztés; hajós-bér.*
Batelée, *f.* *hajóterek, hajórakomány; csapat ember.*
Batelet, *m.* *csónak, ladik.*
Bateleur, *m.* *szemfényvesztő.*
Batelier, *m.* — ère, *f.* *hajós; hajósnő (folyóvizen).*
Bâter, *v. a.* *teherhordó állatot nyergelni.*
Bâti, *m.* (men.) *keretösszefoglalás; fércz (szabóknál).*
Bâtier, *m.* *terehhordónyereggyártó; kamasz.*
Batifolage, *m.* *enyelgés.*
Batifoler, *v. n.* *enyelegni.*
Bâtiment, *m.* *epület; hajó.*
Bâtir, *v. a. et n.* *építni; alapitni;* (taill.) *férczelni;* (chap.) *nemezelni;* fig. — sur qch.; *valamire építni;* il est bien bâti, *szép a termete.*
Bâtisse, *f.* *kőmives munka.*
Bâtisseur, *m.* *építni szerető vagy kivánó.*
Batissoir, *m.* (tonn.) *csavartekerő.*
Batiste, *f.* *patyolat, patyolatgyolcs, batiz, batizgyolcs.*
Bâton, *m.* *bot, pálcza; rúd;* fig *támasz, gyámol;* (mus.) *szünjel, nyugjel;* — de maréchal, *marsalpálcza;* — de cire d'Espagne, *szál spanyolviasz.*
Bâtonner, *v. a.* *megbotozni;* fig. *kitörőlni.*
Bâtonnier, *m.* *valamely czéhtársulat botvivője.*
Batrachite, *f.* *békakő.*
Battage, *m.* *cséplés; cséplőbér; gyapjuveregetés.*
Battant, *m.* *kótis, ütő (harangé); ajtószárny;* — du pavillon, *lobogó.*
Battant, te, *adj.* *ütő;* porte battante, *magától becsapódó ajtó;* tout — neuf, *újdon-új, szegről-esett.*
Batte, *f.* *lapoczka, piricske; sulyok, mosópad; ütő, mozsártörő; félkézsulyok;* — à beurre, *köpülő.*
Battée, *f.* (rel.) *réteg papiros.*
Batte-feu, *m.* *aczél (tüzütésre).*
Batteler, *v. n.* *vm. csacsogni, locsogni.*
Batte-mare, *f.* *parti fecske.*
Battement, *m.* *verés, ütés; kettős trilla.*
Batte-queue, *f.* *billegény, billegtető.*
Batterie, *f.* *verekedés; ágyutelep; gyujtólyuk fedele; ütőkos, czőlöp;* — de cuisine, *konyhaedények.*
Batteur, *m.* *ütő, verekedő;* (chass.) *hajtó;* — en grange, *cséplő;* — d'or, *aranyverő;* — de pavé, *kövezettaposó, naplopó.*
Battoir, *m.* *sulyok.*
Battoire, *v.* Baratte.
Battre, *v. a. irr.* *ütni, verni; törni, zúzni, habarni; kiporozni; leverni, legyőzni;* — du blé, *gabonát csépelni;* — du beurre, *köpülni;* — le lin, *lent törni;* — la mesure, *tactust adni;* — la caisse, — le tambour, *dobolni;* — les cartes, *kártyát keverni;* — le pavé, *kószálni;* — une place, *várat ostromolni, várat lődözni;* —, v. n. *verekedni, dobogni;* le tambour bat, *dobolnak;* — des mains, *tapsolni;* — en retraite, *visszavonulni; lemondani (ról, ről);* se —, *v. pr. verekedni, bajlakodni;* se — à l'épée, *párviadalt víni;* se — contre qn., *megvíni valakivel, verekedni valakivel.*
Battu, ue, *part. et adj.* *megvert, ütött* (v. Battre); chemin —, *járt, tört ut;* avoir les yeux battus, *tikkadt, zavaros szemének lenni.*
Battu, *m.* *aranylemez, ezüstlemez.*
Battue, *f.* *hajtókkal vadászás; hajtók (vadászaton).*
Batture, *f.* *aranyzás aljazata;* battures, *pl.* *zátonyok, fövenytorlatok.*
Batz, *m.* *batka.*
Baubi, *m.* (chass.) *disznófürkész.*
Baud, *m.* *szarvasvadászó kutya.*
Bauderoux, *m. pl.* *keletindiai zsebkendők.*
Baudet, *m.* *kis szamár; tábori ágy;* fig. *ostoba ember.*
Baudir, *v. a.* (chass.) *üzni, kergetni kezdeni, ráuszitni.*
Baudrier, *m.* *kardszij.*
Baudroie, *f.* *békahal.*
Baudruche, *f.* *aranyverőhártya.*
Bauffe, *f.* *horogzsineg.*
Baufrer, *v.* Bâfrer.
Bauge, *f.* *vaddisznó fekhelye; tapasztó-agyag;* à —, pop. *bőven untig.*
Baume, *m.* *balzsam, balzsamfü,* — blanc, *fejér arczfesték.*

Baumier, *m. balzamfa.*
Bauquin, *m.* (verr.) *fuvóka.*
Bavard, de, *adj. fecsegő, locska; —, m. csacsogó, szócsaplár.*
Bavardage, *m.* fam. *fecsegés, hiábavaló beszéd, szószátyárság.*
Bavarder, *v. n.* fam. *csacsogni.*
Bavarderie, *f csacskaság.*
Bavardise, *f. fecsegés, mende monda.*
Bave, *f. nyál, tajték; csiganyálka.*
Baver, *v. n. tajtékzani; —* sur qch., *megszólni, rágalmazni valamit.*
Bavette, *f. szakállka, álladzó.*
Baveux, euse, *adj. tajtékzó; —, m. rosz-száju, gonosznyelvü (ember).*
Bavillon, *m. tavaszi kankalin, kükürics.*
Bavocher. *v. a.* (imp.) *homályosan vagy tisztátalanul kinyomni; tisztátalanul rajzolni.*
Bavochure, *f. tisztátalan nyomat, rosz próbanyomat.*
Bavois, *m. értékszabási jegyzék.*
Bayadère, *f. nyak-öv.*
Bayart, *m. gyaloghintó.*
Bayer, *v. n. bámulni, bámészkodni; —* aux corneilles, *szájongni, száját tátni.*
Baye.te, *f. bélés-flanel.*
Bayeur, *m.* fam. *bámuló, bámészkodó.*
Bazar, *m. vásár, vásárhely, áruház; rabszolgatartó (hely).*
Béant, te, *adj. tátongó.*
Béat, *m. —* te, *f. szenteskedő; szenteskedőnő; a ki a nyereségben részesül a nélkül, hogy a játékban részt venne.*
Béatification, *f. üdvözültnek nevezés.*
Béatifier, *v. a. üdvözültnek nevezni.*
Béatifique, *adj. üdvözitő.*
Béatilles, *f. pl. nyalánkságok; apáczák által készitett csinos holmik.*
Béatitude, *f. üdvösség.*
Beau (**Bel**), **Belle**, *adj. szép, jeles; előnyős;* bel homme, *szép ember;* le bel âge, *ifjuság, fiatalság;* il fait beau, *szép az idő;* il vous fait beau voir, *igen jól illik kegyednek; —, adv. szépen; jelesen;* il a — parler, *beszélhet;* il a — prier, *hiába kér;* bien et —, bel et —, *tétova nélkül, röviden, kereken. egyenesen;* tout —! *lassan! csendesen!*
Beau (**Bel**), *m.* **Belle** *f. szép;* Philippe le bel, *szép Fülöp.*
Beaucoup, *adv. sok, igen, nagyon.*
Beau-fils, *m. mostoha fiu; vő.*
Beau-frère, *m. sógor; mostoha testvér.*
Beau-père, *m. mostoha apa; após.*
Beaupré, *m.* (mar.) *előárbocz.*
Beauté, *f. szépség; szép nő.*
Bec, *m. madárorr, csőr;* blanc —, *éretlen ficzkó; — à —, négy szem közt;* avoir le — bien affilé, *jó kereplőjének lenni, érteni a beszédhez;* mener qn. par le —, *orránál fogva hordozni valakit.*
Bécabunga, *m.* (bot.) *derécze szigoráll.*
Bécarré, *m.* (mus.) *B.-négyszeg.*
Bécasse, *f. szalonka.*
Bécasseau, *m. fiatal szalonka.*
Bécassine, *f. vizi szalonka, gyepi csirke.*
Beccard, *m. östénylazacz.*
Bec-courbé, *m. póling (madár).*
Bec-croisé, *m. keresztorrú.*
Bec-d'âne, *m. véső; faragószék.*
Bec-de-cicogne, *m.* (bot.) *gerely.*
Bec-de-corbin, *m. kelevéz; kampós bot;* (chir.) *csontfogó.*
Bec-de-grue, *m. gerely.*
Bec-de-lièvre, *m. nyúlszáj.*
Bec-d'oiseau, *m. csőrönd.*
Bec-de-perroquet, *m.* (chir.) *szálkafogó.*
Bec-figue, *m. fügemadár.*
Bécharu, *m. lángmadár, vörös gém.*
Bêche, *f. ásó; rügyevő bogár.*
Bêcher, *v. a. ásóval kapálni.*
Bechet, *m. kétpúpos teve.*
Bêcheur, *m. ásó.*
Béchique, *adj. mellbaj-elleni; —, m. mellbaj elleni szer.*
Becquébo, *m. magtörő holló.*
Becquée, *m. szájjal tele (madárnál).*
Becquenau, *f. csacsogónő, fecsegőnő.*
Becqueter, *v. a. orral csipkedni (madárról);* se —, *v. pr. csókolózni.*
Bécune, *f. kis tőkehal, gadócz.*
Bedaine, *f.* fam. *pok, potroh, bendő.*
Bedeau, *m. idész (akademiai vagy egyetemi), gyalog szolga.*
Bedon, *m. pohos, potrohos.*
Bédouide, *f. rétike, réti pacsirta.*
Bédouin, *m. beduinus, beduin.*
Bée, *adj. nyitva vagy tárva levő vagy álló.*
Béemerle, *m. locska-selyemfarkú.*
Beffroi, *m. őrtorony, vészharang; harangláb.*
Bégaiement, *m. hebegés, dadogás.*
Begayer, *v. a. eldadogni, akadozva elmondani; —, v. n. dadogni, pelypegni.*

Bégue, *adj. hebegő; —, m. dadogó, hebegő.*
Bégueule, *f.* fam. *csicsós, csicsomá-* [*zott.*
Béguin, *m. gyermekfőkötő.*
Béguinage, *m. apáczaközség.*
Béguine, *f. apácza;* fig. *szenteskedő (nő).*
Beige, *f. szövet festetlen gyapjuból.*
Beignet, *m.* (cuis.) *fánk, pampuska. rántotta.*
Béjaune, *m. sárgacsőrű, madárfi;* fig. *tapasztalatlan ember.*
Bel, *v.* Beau.
Bélandre, *f. kis hollandi hajó.*
Bélée, *f. horogzsineg.*
Bêlement, *m. bégés, bégetés (juhokról).*
Bélemnite, *f. húzkő, belemnitkő.*
Bêler, *v. n. bégetni.*
Bélesme, *f. durva kendervászon.*
Bel-esprit, *m. szépelme.*
Belette, *f. menyét.*
Bélier, *m. kos; faltörőkos.*
Bélière, *f. harangfül; lámpafül.*
Bélitraille, *f.* pop. *koldusnép.*
Bélitre, *m.* pop. *ringyrongy (ember).*
Belladone, *f. maszlagos nadragulya.*
Bellâtre, *adj. p. u. mesterkélt; — m. szépelgő, szépike.*
Belle, *f. szép (nő); szerető (nő), kedves (nő).*
Belle-dame, *v.* Belladone. [*nál).*
Belle-face, *f. hóka, fehér folt (lovak-*
Belle-fille, *f. mostoha leány; meny.*
Bellement, *adv.* fam. *lassan! csendesen!*
Belle-mer, *f. csendes tenger.*
Belle-mère, *f. mostoha anya; nap, napa, anyós.*
Belle-pucelle, *f. kakasláb (növény).*
Belle-soeur, *f. mostoha nővér; sógorasszony.* [*szép rükercz.*
Bellie, *f. kikerics, őszike, százszor-*
Belligérant, te, *adj. hadakozó*
Belliqueux, euse, *adj. háborús, harczos, harczias.*
Bellissime, *adj. felette szép; —, f. dísztulipán.*
Bellon, *m. ólomkór.*
Bellot, otte, *adj.* fam. *csinos, kedves (gyermekekről).*
Belluaire, *adj. kegyetlen.*
Belluge, *m. viza.*
Bélone, *m. hegyesorru csuka.*
Belsebut, *m. Beelzebub, öreg ördög.*
Belvédère, *m. szemlak (szép kilátásu hely).*
Belzébut, *v.* Belsebut.
Bémol, *m.* (mus.) *B moll.*
Bémoliser, *v. a.* (mus.) *b-vel megjegyezni.*
Bénarde, *f. franczia zár.*
Bénate, *f. sókas; kosár só.*
Bénatier, *m. sókascsináló.*
Bénaton, *m. sókas; szüretelési kosár.*
Bénédicité, *m. imádság ebéd előtt.*
Bénédictin, *m.* — ine, *f. benedekrendű; benedekrendünő.*
Bénédiction, *f. áldás; megáldás; fölszentelés; szerencsekivánat.*
Bénéfice, *m. kedvezés, jogkedvezés; előjog; előny; egházi javadalom;* — de ventre, *hasürülés;* — de représentation, *jutalomjáték.*
Bénéficence, *f. p. u. jótékonyság.*
Bénéficiaire, *m. egyházi javadalmas.*
Bénéficial, ale, *adj. egyházi javadalmat illető, járadéki.*
Bénéficier, *m. járadékos, járadékélvező, egyházi javadalmas.*
Bénéficier, *v. a.* (mine.) *nyereségessé tenni; elválasztani; —, v. n. hasznot húzni (ból, ből), nyerséget élvezni.*
Bénêt, *adj. együgyű, ostoba; —, m. oktondi, ostoba.*
Bénévole, *adj. kedvező, hajlandó.*
Béni, ie, *part. et adj. áldott, megáldott.*
Bénignement, *adv. kegyesen, szívesen, nyájasan, kedvesen.* [*vesség.*
Bénignité, *f. kegyesség, jóság, szi-*
Bénin, bénigne, *adj. kegyes, kedves, szende, szíves, hajlandó.*
Bénir, *v. a. áldani, szentelni, fölszentelni; dicsőitni, dicsérni.*
Bénit, te, *part. et adj. szentelt;* eau bénite, *szentelt víz.*
Bénitier, *m. szenteltvíztartó.*
Benjoin, *m. benzoegyanta; benzoefa.*
Benne, *f. szatyor, putton.*
Benzoïque, *adj.* acide —, *benzoesav.*
Bequette, *f.* (ép.) *sodronyfogó.*
Béquillard, *m.* fam. *mankón járó.*
Béquille, *f. mankó.*
Béquiller, *v. a. a földet felporhanyózni; —, v. n.* fam. *mankón járni.*
Bercail, *m. p. u. akol, juhászat;* fig. *kebel.* [*lugas.*
Berceau, *m. bölcső; boltiv, ívcsarnok.*
Bercelle, *f.* (ém.) *fogócska, csipeszke.*
Bercer, *v. a. ringatni;* fig. *ámítni. hitegetni; elaltatni;* se —, *v. pr. kecsegtetni magát (valamivel,* de qch.).
Berche, *f. kis hajóágyú.*

Bergamotte, *m. pergamut körte.*
Bergamottier, *m. pergamutfa.*
Berge, *f. valamely folyónak meredek és magas partja, meredek sziklapart.*
Berger, *m* — ère, *f. juhász; juhásznő.*
Bergère, *f. párnás karszék, öreg-karszék, szellyeszék; főkötő neme.*
Bergerette, *f. fiatal juhásznő.*
Bergerie, *f. juhakol, juhászat;* bergeries, *pl. pásztori költemények.*
Bergot, *m. varsa, boritókas.*
Bérichot, *m. ökörszem.*
Béril, *m. édle, tengeri kő.*
Berle, *f. torzsika.*
Berline, *f. utazó-kocsi.*
Berlingot, *m. félcséza.*
Berloque, *f. dobverés a kaszárnyának tisztogatásakor; óraftyelék.*
Berlue, *f. szemkáprázás;* fig. *vakitás, elámitás, szemfényvesztés, vakulás.*
Bermier, *m.* — ère, *f.* (sal.) *sóvízmeritő; sóvízmeritőnő.*
Bernable, *adj.* fam. *rászedésre méltó.*
Bernacle, *f. örvös lúd (vad lúd faja).*
Bernardin, *m.* — ine, *f. bernátrendű; bernárdrendűnő.*
Berne, *f. rókacsaptatás;* fig. fam. *kinevetés.*
Bernement, *m. rászedés.*
Berner, *v. a. rókát csaptatni, rászedni;* fig. fam. *kinevetni, kigúnyolni.*
Berneur, *m. rászedő;* fig. *gúnyoló, csúfoló.*
Bernique, *adv.* fam. *távolról sem, korántsem, épen nem.*
Berniquet, *m.* être au —, *koldusbotra jutottnak lenni;* mettre au —, *koldusbotra juttatni.*
Bertavelle, *f. varsa, borítókas.*
Bérubleau, *m. hegyizöld.*
Béryl, *m. édle, tengeri kő.*
Bérytion, *m. szem-ír, szemkenőcs.*
Besace, *f. koldustarisznya, átalvető;* fig. *koldusbot.*
Besacier, *m. koldus.*
Besaigre, *adj. savanyús (borról).*
Besaiguë, *f. ácsfejsze.* [*ban*).
Beset, *m. mindkét ász (koczkajáték-*
Besicles, *f. pl. pápaszem neme.*
Besogne, *f. munka, foglalkodás; ügy, ügylet.*
Besogner, *v. n. vm. dolgozni.*
Besoin, *m. szükség, hiány, szükséglet;* fig. *kötelezettség;* au —, *szükség esetében;* avoir — de qch., *valamire szükségének lenni;* j'ai — de sortir, *ki kell mennem;* faire ses besoins, *szükséget végezni.*
Besson, *m.* — onne, *f. iker.*
Bestial, ale, *adj.* — alement, *adv. baromi; baromilag.* [*taság.*
Bestialité, *f. baromi viselet; sodomi-*
Bestiaux, *m. pl. marha.*
Bestiole, *f. állatka;* fig. fam. *libácska.*
Béta, *m.* fam. *ostoba ember.*
Bétail, *m. marha, barom.*
Bête, *f. állat, marha, barom; vad;* fig. (jeu) *labét (kártyajáték);* faire la —, *magát ostobának tettetni; labét lenni, megbukni, labéttá tenni (kártyajátékban);* —, *adj. ostoba, botor.*
Bêtement, *adv. ostobául.*
Bêtise, *f. ostobaság.*
Bétoine, *f. bibetyü (növény).*
Bette, *f. czékla, fejér czékla.*
Betterave, *f. fejér czékla.*
Bétune, *f. egyfogatú neme.* [*ból*).
Beuglement, *m. bőgés (szarvasmar-*
Beugler, *v. a. bőgni (szarvasmarháról).*
Beurre, *m. vaj.*
Beurré, *m. vajkörte.* [*szelet.*
Beurrée, *f. vajas kenyér, vajas kenyér-*
Beurrer, *v. a. vajjal megkenni, vajba mártani; vajjal csinálni.*
Beurrier, *m.* — ière, *f. irosvajárus; irosvajárusnő, vajkereskedő; vajkereskedőnő.*
Beurrière, *f. vajas csésze.*
Beuvante, *f. borravaló a hajós számára, midőn bérbe adja a hajót.*
Beveau, *m. szögletmérték.*
Bévue, *f. vétség, hiba, tévedés.*
Bézestan, *m. födött vásártér (Törökországban).*
Bezet, *v.* Beset.
Bezier, *m. vad körtefa.*
Bézoard, *m. belgecs, bezoárkő.*
Bézoche, *f. ásó neme.*
Biais, *m. kajácsság, ferdeség, keresztben fekvés;* fig. *rende és sora; fogás, mentség;* de —, en —, *ferdén, keresztbe;* — gras, *tompa szöglet;* prendre qn. en —, *valakit kellő oldalról megtámadni;* prendre le bon —, *valamihez kellőleg fogni.*
Biaisement, *m. egyenes vonaltóli eltérés, ferdeség, keresztben fekvés;* fig. *himezés hámozás.*
Biaiser, *v. n. ferdének lenni, görbének lenni; görbe uton járni, fogásokkal élni.* [*iszákos.*
Biberon, *m. szoptató szilke; nagyivó,*

Bibion, m. kétszárnyú rovar.
Bible, f. biblia.
Bibliographe, m. kőnyvismerő, kőnyvész. [vészet.
Bibliographie, f. kőnyvismeret, kőny-
Bibliographique, adj. kőnyvismereti, kőnyvészeti.
Bibliologie, f. kőnyvtan.
Bibliomane, m. kőnyvbohó.
Bibliomanie, f. kőnyvszenv.
Bibliophile, m. kőnyvszerető, kőnyvkedvelő.
Bibliothécaire, m. kőnyvtárnok.
Bibliothèque, f. kőnyvtár.
Biblique, adj. bibliai.
Bibus, m. fam. ringy rongydolog, csekélység.
Bicêtre, m. Páris kőzelében levő fegy- és dolgozóház neve.
Biche, f. szarvastehén, szarvas-ünő, nőstény szarvas.
Bichette, f. háló neme.
Bichon, m. — onne, f. bagolyeb.
Bichonné, ée, adj. kisfürtü.
Bichonner, v. a. fürtőkbe szedni a hajat.
Bicoq, m. épitőállás.
Bicoque, f. roszúl megerősített hely; kunyhó. [korom.
Bidauet, m. festékezéshez való fenyő-
Bident, m. villamag, farkasfog (nővény).
Bidet, m. porosska; mordály, zsebpistoly; — de poste, postaló; fam. pousser son —, ügyét buzgón előmozdítni. [csutora.
Bidon, m. hajókanna; tábori kulacs,
Bief, v. Biez.
Bielle, f. (loc.) húzórúd.
Bien, m. jószág, vagyon; jó; előny; — public, kőzjó; homme de —, becsületes ember; faire du — à qn., jót tenni valakivel; jól esni valakinek; venir à —, sikerülni; biens, pl. jószág, birtok, vagyon; —, adv. jól; igen, nagyon; elegendőleg, mintegy, ugyan; őrőmest; — de l'argent, sok pénz; eh — ! nosza! rajta! jól van! en —, jóval; être —, jól lenni; jó hírben lenni; vagyonosnak lenni; changer en —, jobbulni, jobbra fordulni; — que, conj. ámbár, noha; — loin de, — loin que, korántsem, a helyett hogy.
Bien-aimé, ée, adj. igen kedvelt, igen szeretett; —, m. kedvencz, kedvelt.
Bien-aise, adj. elégült, jókedvü, vidám.
Bien-disant, te, adj. ékesszóló.
Bien-être, m. jóllét.
Bienfaire, v. n. irr. jót tenni.
Bienfaisance, f. jótékonyság, jótevőség.
Bienfaisant, te, adj. jótékony, jótevő.
Bienfait, m. jótét, jótétemény.
Bien-fait, part. et adj. jótermetü; szépalaku. [jótevőnő.
Bienfaiteur, m. — trice, f. jótevő;
Bien-fonds, m. telek.
Bienheureux, euse, adj. igen boldog.
Biennal, ale, adj. kétévi.
Bien que, conj. v. Bien.
Bienséance, f. illedelem, üllem, illendőség; hasznosság, üdvősség.
Bienséant, te, adj. illedelmes. [tokos.
Bien-tenant, m. (dr.) tulajdonos, bir-
Bien-tenue, f. (dr.) bitorklás, birtok.
Bientôt, adv. nem sokára, rővid időn, tüstént.
Bienveillance, f. jóakarat, hajlandóság, kedvezés, jóhajlam, jószivüség, kegy, kedvezet.
Bienveillant, te, adj. jóakaró, kedvező.
Bienvenu, ue, adj. kedves; szívesen látott vagy vett; soyez le —, Isten hozta.
Bienvenue, f. szerencsés megérkezés; payer sa —, beléptilakomát adni.
Bienvolu, ue, adj. szeretett, kedvelt.
Bière, f. sőr; koporsó, gyászpad; erdős vidék; — de Mars, állott sőr.
Bièvre, m. hód.
Biez, m. malomzsilip.
Bifeuille, f. bangó (nővény).
Biffage, m. p. u. kitörlés.
Biffer, v. a. p. u. kitörőlni.
Biflore, adj. kétvirágú.
Bifurcation, f. kettéágázás.
se Bifurquer, v. pr. kettéágazni.
Bigaille, f. féregganaj, bogárganaj.
Bigame, adj. kettős házasságban élő; második házasságban élő.
Bigamie, f. kettős házasság; második házasság.
Bigarré, ée, adj. tarkabarka.
Bigarreau, m. szívcseresznye.
Bigarreautier, m. szívcseresznyefa.
Bigarrer, v. a. tarkázni.
Bigarrure, f. tarkaság, zagyvalék.
Bigle, adj. kancsal, bandzsal; être —, kancsalitni; —, m. kancsal; vadászkutyafaj.

Bigler, *v. n. kancsalitni.*
Bigorne, *f. szarvas-üllő.*
Bigorner, *v. a. szarvasüllőn gömbölyűvé verni.*
Bigot, **te**, *adj. szenteskedő; —, m. képmutató, álbuzgó.*
Bigoterie, *f. szenteskedés, álbuzgóság.*
Bigotisme, *m. szenteskedési hajlam.*
Bigue, *f. szálfa.* [*lovat*).
Biguer, *v. a. kicserélni (kártyát vagy*
Bijou, *m. ékszer, drágaság;* **bijoux**, *pl. ékszerek, drágaságok, díszáruk;* — **fourrés**, *pl. nem valódi ékszerek.*
Bijouterie, *f. drágaságkereskedés, ékszerkereskedés, díszárukereskedés.*
Bijoutier, *m. ékszerárus, díszárus.*
Bilan, *m. mérleg, végszámolat;* **déposer son** —, *megbukni; tönkre jutni.*
Bilatéral, **ale**, *adj.* **contrat** —, *kétoldalu szerződés.*
Bilboquet, *m. golyófogó, tekefogó (játékszer); bodzabáb; aranyozó páczikó.*
Bile, *f. epe;* fig. *harag.*
Biliaire, *adj. epés.*
Bilieux, **euse**, *adj. epés, epekóros;* fig. *hirtelen haragu;* **fièvre bilieuse**, *epeláz.*
Bilingue, *adj. két nyelven írt vagy szerkesztett.*
Bill, *m. bill, törvényjavaslat.*
Billard, *m. tekejáték, tekeasztal; billárdszoba, tekéző-szoba.*
Billarder, *v. n.* (bill.) *tekézni, billárdozni.*
Bille, *f. billárdteke, billárdlabda; pakoló-vagy málhadorong; tuskó, czölönk; tőhajtás; tésztatekercs;* — **de saule**, *fűzcsemete.*
Billebarrer, *v. a.* fam. *tarkabarkává tenni, tarkára festeni.*
Billebaude, *f. zavar;* **à la** —, *összevissza.*
Biller, *v. a. pakoló vagy málhadoronggal összehúzni; hajókötélhez fűzni; tésztát nyújtani.*
Billet, *m. bilét, czédula, levélke; jegy; sors, sorsjel, sorslevelke; útlevél;* — **doux**, *szerelmes levélke.*
Billeter, *v. a. czédulákkal ellátni (árukat).*
Billeteur, *m. jegyosztogató.*
Billette, *f. vámjegy, kíséretjegy.*
Billevesée, *f.* fam. *haszontalan csacsogás.*
Billion, *m. billio, ezermillió.*

Billon, *m. aprópénz, váltópénz; rosz hitelü pénz.*
Billonnage, **Billonnement**, *m. uzsoráskodás kicsinyben.*
Billonner, *v. n. roszhirű pénzzel, forgásból kijött pénzzel uzsoráskodni.*
Billonneur, *m. uzsorás.*
Billot, *m. tuskó; kótis, ütő; ék;* (taill.) *újjsám.*
Bimane, *adj. kétkezű.*
Bimbelot, *m. gyermekjátékszer.*
Bimbeloterie, *f. játékszergyár; játékszerek.*
Bimbelotier, *m. játékszerkészitő.*
Binage, *m.* (agr.) *kétszer ugarolás; kétszer misézés egy nap.*
Binaire, *adj. kettős, páros, kettőzött.*
Binard, *m. nagy szekér.*
Biner, *v. a. kétszer ugarolni; másodszor megkapálni;* — *v. n. naponként kétszer misézni.*
Binet, *m. gyertyavégtartó;* **faire** —, *kis darab gyertyát föltenni (gyertyatartóra).*
Binette, *f. kapa.*
Binocle, *m. kettős távcső.*
Binoculaire, *adj.* **télescop** —, *kettős távcső.*
Binot, *m. keverő-eke.*
Biographe, *m. életiró.*
Biographie, *f. életirás, életrajz.*
Biographique, *adj. életirási, életrajzi.*
Biologie, *f. élettan.*
Bipédal, **ale**, *adj. kétlábnyi.*
Bipède, *adj. kétlábu; —, m kétlábu állat.*
Bique, *f. kecske.* [*mérleg.*
Biquet, *m gödölye; kecskefi; arany-*
Biqueter, *v. a. aranymérleggel megmérni; —, v. n. elleni, megelleni, meggödölyézni.*
Birambrot, *m. sörczibere.*
Bire, *f. varsa, boritókas.*
Biribi, *m. játék neme.*
Birouche, *f. könnyű vadászkocsi.*
Bis, **bise**, *adj. sötétbarna;* **pain** —, *fekete kenyér.*
Bisage, *m. más szinre festés.*
Bisaïeul, *m. ősnagyapa, dédős, szépapa.* [*anya.*
Bisaïeule, *f. ősnagyanya, dédük, szép-*
Bisaigue, *f* (cord.) *simítófa.*
Bisaille, *f.* (boul.) *utóliszt.*
Bisannuel, **elle**, *adj.* (bot.) *kétéves.*
Bisbille, *f.* fam. *veszekedés, czivakodás.*

Bis-blanc, *adj. félfejér (kenyérről).*
Biscaïen, *m. messzehordó puska.*
Bisché, *adj.* œuf —, *kotlott tojás.*
Biscornue, ue, *adj.* fam. *szabálytalan, rút alaku ;* fig. *különös, furcsa.*
Biscotin, *m. czukorlepény.*
Biscuit, *m. kétszersült, piskóta ; durva kőedény ;* — de mer, *tengeri kétszersült;* biscuits, *pl. együvé égetett téglák ; faggyúlámpácskák.*
Bise, *f. éjszaki szél.*
Biseau, *m. hát, lap, fok (vágó eszközökön) ; tükörüveg leköszörült széle.*
Biseigle, *m. talpsimító.*
Biser, *v. a. ujonnan festeni, másképp festeni ; — v. n.* (agr.) *megbarnulni, megfeketedni.*
Biset, *m. vadgalamb.*
Bisette, *f. keskeny czérnacsipke.*
Bisettière, *f. keskeny czérnacsipke-készítőnő.*
Biseur, *m. feketefestő.*
Bismuth, *m. keneny.*
Bison, *m. púpos ökör, vadbival.*
Bisouard, *m. házaló.*
Bisquain, *m. kikészitett juhbőr gyapjustól.*
Bisque, *f. erős jó leves, táplaleves ;* fam. prendre sa —, *élni az előnynyel.*
Bisquer, *v. n.* pop. *boszonkodni.*
Bissac, *m. átalvető ; koldustarisznya.*
Bisse, *f. vörösbegy.*
Bissexte, *m. szökőnap.*
Bissextil, ile, *adj.* an —, année bissextile, *szökőév.*
Bissourdet, *m. csaláncsattogató.*
Bistoquet, *m.* (bill.) *csögös bot (biliárdjátékban).*
Bistouri, *m.* (chir.) *metszőkés.*
Bistourner, *v. a. herélni (lovat) ;* fig. *elcsufitni, eltorzitni.*
Bisulque, *adj. hasadtkörmü.*
Bitume, *m. földszurok, lágy szurok ;* — solide, *zsidóenyv.*
Bituminer, *v. a. földszurokkal bekenni.*
Bitumineux, euse, *adj. földszuroknemü.*
Bivalve, *adj. kétheju.*
Biveau, *m. szögmérték.*
Biviaire, *adj.* place —, *válóút, vál-út.*
Bivoie, *f. út-elválasztó.*
Bivouac, *m. fektanya, táborőr.*
Bivouaquer, *v. n. fektanyázni.*
Bizaam, *m. pézsmamacska.*
Bizarre, *adj.* — ment, *adv. különös, furcsa ; furcsán, különösen.*
Bizarrerie, *f. furcsaság, különösség, ábrándosság ;* par —, *makacsságból.*
Bizet, *m. nemzetőr egyénruha nélkül.*
Blafard, de, *adj. halvány, sáppadt, bádgyadt.*
Blaguer, *v. n.* fam. *nagyítni, fillenteni, szelet csapni, kérkedni.*
Blaireau, *m. borz ; ecset borzszőrből.*
Blairie, *f.* (jur.) *legelési jog, legelőjog.*
Blairier, *m. vad rucza.*
Blâmable, *adj. ócsárolható.*
Blâme, *m. gáncsolás, szemrehányás.*
Blâmer, *v. a. gáncsolni, ócsárolni, rosszalni ;* (dr.) *megfeddeni.*
Blanc, blanche, *adj. fejér ; tiszta, friss ;* fig. *ártatlan ;* carte blanche, *felhatalmazvány ;* argent —, *ezüstpénz.*
Blanc, *m. fejér, fejérség, fejér szín, tárcsa, lőczél ; üres utalvány, üres levél, vaklevél ; fejér arczfesték ;* (imp.) *szedővonasz ;* (dor.) *aranyzó aljazata ;* livre en —, *kötetlen könyv, beiratlan könyv ;* — de baleine, *bálnavelő, czetvelő.*
Blanc-bec, *m. éretlen ficzkó, kotnyeles.*
Blanchaille, *f. mindennemü apró fejérhal.*
Blanchâtre, *adj. fejéres.*
Blanche, *f. félütemnyi hangjegy ; kép nélküli kártya.* [*nosan*
Blanchement, *adv. p. u. tisztán, cs*
Blancher, *m. vékonybőr-timár.*
Blancherie, *f. fejérítő (hely).*
Blanchet, *m. fejér ujjas mellény (parasztoknál) ;* (imp.) *nemezalj ; fejér szűrőruha.*
Blanchette, *f. szattyú.*
Blancheur, *f. fejérség, fejérszín.*
Blanchiment, *m. fejérítés ;* (orf.) *ezüsttisztítás, ezüstfejérítés.*
Blanchir, *v. a. fejéritni, meszelni ; fejéritni ; tisztára mosni ;* (orf.) *tisztítni (ezüstöt) ; czinezni, megczinezni simára gyalúlni ;* fig. *igazolni ;* cette femme me blanchit, *e nő számomra mos ; —, v. n. megfejérülni ;* fig. *őszülni.*
Blanchissage, *m. mosás, fejérités.*
Blanchisserie, *f. fejérítő (hely), mosóház, mosda.*
Blanchisseur, *m.* — euse, *f. fejérítő fejérítőnő ; mosó ; mosónő.*
Blanc-ouvrier, *m. szerkovács.*
Blanc-scellé, *m. csak pecséttel ellátott üres papir (felhatalmazás kiadására).*

Blanc-seing, Blanc-signe, *m. meghatalmazás kiadására szolgáló üres levél.*
Blandir, *v. a. vm. hizelkedni, hizelegni.*
Blanque, *f. szerencsefazék.*
Blanquette, *f. nyári körte neme, czukorkörte; bor neme.*
Blaque, *f.* fam. *dohányzacskó.*
Blaser, *v. a. elerőtleníteni, eltompítni;* se —, *v. pr. magát elgyengítni, magát megrontani.*
Blason, *m. czímerpaizs; czímerismeret, czímerisme.*
Blasonner, *v. a. nemzetségi czímereket festeni; czímereket magyarázni;* fig. *megszólani.*
Blasonneur, *m. czímertudós, czímerértő.*
Blasphémateur, *m. káromló, istenkáromló.*
Blasphématoire, *adj. istenkáromlási.*
Blasphème, *m. istenkáromlás.*
Blasphémer, *v. a. et n. Istent káromolni, szitkozódni.*
Blatier, *m. gabnakereskedő.*
Blattaire, *f. molyfü.*
Blatte, *f. moly.*
Blaude, *f. szekeresek vászon felsőruhája.*
Blé, *m. gabona;* grands blés, *pl. rozs és buza;* petits blés, *pl. zab és árpa;* — de mars, *tavaszi, tavaszi gabona.*
Blêche, *adj.* fam. *elpuhult, asszonyos;* —, *m. lágy vagy elpuhult ember.*
Blêchir, *v. n. p. u. elpuhulni.*
Bled, *v.* Blé.
Bleime, *m.* (vét.) *talpvérfolt.*
Blême, *adj. halvány, sápadt.*
Blêmir, *v. n. p. u. elhalványulni.*
Blêmissement, *m. p. u. elhalványulás.*
Blenne, *m. nyálkahal.*
Blennorrhée, *f. húgy-ár.*
Blénomètre, *m. tollcsavaró, rugonyfeszitő.*
Blesser, *v. a. sebesitni, megsebesitni, sérteni;* fig. *elszomoritni, megrőviditni, kárositni; megsérteni, megbántani;* se —, *v. pr. magát megsebesitni, magának ártani, magát megbántottnak érzeni.*
Blessure, *f. seb;* fig. *sérelem.*
Blet, te, *adj. túlért, tésztás.*
Blette, *f.* (bot.) *taréjfürt.*
Bleu, bleue, *adj. kék;* — foncé, *sötétkék, szederkék;* —, *m. a kék, kékszín;* — de Prusse, — de Berlin, *berlini kék.*
Bleuâtre, *adj. kékes.*
Bleuir, *v. a. kékítni; kékre futatni;* —, *v. n. kékülni, megkékülni.*
Blin, *m.* (arch. n.) *ütőkos, czölöpverő, sulyok, kótis.*
Blindage, *m.* (fort.) *vakitó (harczgáton).*
Blinder, *v. a.* (fort.) *vakitóművel fedezni.*
Bloc, *m. tuskó; nagy kődarab; rakás áru;* en —, *mindenestől, átaljában.*
Blocage, *m.* **Blocaille**, *f. hézagtöltő kövek.*
Blochet, *m.* (charp.) *fiókgerenda.*
Blocus, *m. zárlat, megszállás, körülfogás, ostromzár.*
Blond, de, *adj. szőke;* — de filasse, *szőszke;* — ardent, *veres-szőke;* —, *m. szőke; szőke szín.*
Blonde, *f. selyemcsipke; szőke (nő).*
Blondier, *m. selyemcsipkeverő.*
Blondin, *m.* — ine, *f. szőke, szőszke; szőke (nő).*
Blondir, *v. n. szőkülni.*
Bloquer, *v. a. körülfogni, körülvenni, megszállani, elzárni;* (mar.) *koczczal és kátránynyal bedugni;* (imp.) *megfordított betüt alkalmazni a hiányzó helyébe.*
Blot, *m.* (mar.) *útmérő.*
se **Blottir**, *v. pr. kushadni, lekushadni, leguggolni, le-, meglapulni.*
Blouse, *f. zacskó billárdon; szekeresek vászon felsőruhája.*
Blouser, *v. a.* (bill.) *labdát csinálni;* fig. *ámitni, megcsalni;* se —, *v. pr.* (bill.) *elveszteni magát billárdon;* fig. *elhibázni, eltéveszteni.*
Blousse, *f. rövidszálu gyapju.*
Bluet, *m. kék buzavirág.*
Bluette, *f. szikrácska;* fig. *élcz-szikra.*
Bluetter, *v. n szikrázni.*
Bluteau, *m. lisztes zacskó.*
Bluter, *v. a. szitálni, pitliken őrleni, szitára őrleni.*
Bluterie, *f. lisztes kamra.*
Blutoir, *v.* Bluteau.
Boa, *m. óriás zúzár, goliátkigyó.*
Bobèche, *f. gyertyavégtartó.*
Bobelin, *m. vm. topánka, bokancs.*
Bobelineur, *m. csévecsináló.*
Bobine, *f. csév, cséve; forgótengely.*
Bobiner, *v. a. fölcsévézni.*
Bobinette, *f. kis cséve, orsó (rokkán).*
Bobineuse, *f. csévelőnő.*
Bobinière, *f. cséveorsó.*
Bobo, *m. bibi, csekély fájdalom.*
Bocage, *m. liget, cserje, bokor.*

Bocager, ère, *adj.* (poét.) *erdőben élő.*
Bocal, *m. bilikom; üveggömb (gyertyára); fuvóka (trombitaé).*
Bocard, *m. zúzda, zúzómalom.*
Bocardage, *m. ércz-zúzás.*
Bocarder, *v. a. érczet zúzni.*
Bodine, *f.* provinc. *hajógerincz.*
Boesse, *f. vakaró, vakarókefe.*
Boesser, *v. a. vakarókefével tisztítani.*
Bœuf, *m. ökör; marhahús;* — salé, *besózott marhahús;* — à la mode, *fojtott marhahús;* c'est la pièce de —, *ez mindennapi dolog.*
Bogue, *f. gesztenye legkülső héja.*
Bohème, Bohémien, *m.* Bohémienne, *f. czigány; czigánynő.*
Boïard, *m. oláhnemes.*
Boie, *f. kelme neme.*
Boire, *v. a. et n. irr. inni;* — à soif, *szomjuságból inni;* — dans un verre, *egy pohárból inni;* — à qn., *valakire ráköszönteni (po arat);* fig. — un affront, *sérelmet elnyelni, eltűrni;* donner pour —, *borravalót adni;* — un cheval, *lovat itatni;* —, *m. ivás, ital.*
Boirin, *m. horgonyjegy-kötél.*
Bois, *m. fa; liget, erdő; famű, faportéka; szarvasszarv; tekék;* — à brûler, — de chauffage, *tűzifa;* — en bûches, *hasábfa;* — de corde, *ölfa;* — vif, *élőfa;* — blanc, *lágy fa;* — de lit, *nyoszolya, ágy.*
Boisage, *m. deszkázat, padlózat.*
Boisé, ée, *adj. pallózott, deszkával kirakott; fadús, fával bővelkedő.*
Boiser, *v. a. pallózni.*
Boiserie, *f. deszkázat, padlózat.*
Bosieux, euse, *adj. fás.*
Bois-gentil, *m. boroszlán.*
Boisilier, *m.* (mar.) *favágó.*
Boisseau, *m. véka, dézsa; csipkeverő párna; árnyékszék-cső.*
Boisselée, *f. vékával vagy dézsával tele.*
Boisselerie, *f. vékacsinálómű; szitakereskedés.*
Boisselier, *m. vékacsináló, dézsacsináló, szitás.*
Boisson, *f. ital; cselédbor.*
Boite, *f. börböncze, millye, katulya, doboz; tok; szelencze;* — de la poste, — à lettres, *levélszekrény.*
Boite, *f.* du vin en —, *iható bor.*
Boiter, *v. n. sántítni, sántikálni.*
Boiteux, euse, *adj. sánta, sántító.*
Boîtier, *m. írszelencze, kenőcsmillye.*
Boîtillon, *m.* (men.) *fiók, rekesz.*
Boitout, *m. talp nélküli pohár.*
Boiture, *f.* pop. *iszákoskodás.*
Bol, *m. pöcsétes agyag, pöcsétföld; szilke, szélke.*
Bolet, *m. gomba neme.*
Bolide, *f. légkő, lebkő.*
Bolus, *m. gyógygolyócska.*
Bombance, *f.* fam. *lakoma, vigélet.*
Bombarde, *f. ágyú, bombamozsár; bombahajó.*
Bombardement, *m. bombázás, bombáztatás.*
Bombarder, *v. a. bombázni.*
Bombardier, *m. bombavető.*
Bombasin, *m. selyemszövet neme; sajaparket.*
Bombe, *f. bomba, roncsa; gáliczpalaczk.*
Bombement, *m. boltozat.*
Bomber, *v. a.* (arch.) *boltozni;* (men.) *kanyarítni, ívelni;* —, *v. n. boltozottnak lenni.*
Bome, *f. sajkavitorla.*
Bomerie, *f. hajós kölcsöny, hajózálog.*
Bon, bonne, *adj. jó; kegyes; hasznos; erős, tömött;* de bonne heure, *jókor, idején;* à la bonne heure, *jól van, nem bánom;* coûter —, *sokba kerülni;* tenir —, *kiállani a sarat;* faire son — jour, *úr vacsorójához járulni, áldozni;* —, *adv. et int. jól van! nem bánom!* tout de —, *igazán, komolyan;* —, *m. jó, java (valaminek); előny, nyereség; jóny, áruszolgáltatási nyugtatvány, szállítmánylevél; helyeslés;* mettre son — à tout, *mindenre ráállani.*
Bonace, *f. tengercsönd.*
Bonasse, *adj.* fam. *jószivű és együgyü.*
Bonbon, *m. czukorka, czukormű.*
Bonbonnière, *f. czukordobozka, czukorkaszelencze.*
Bond, *m. visszapattanás, ugrás;* faire faux —, *szavát megszegni.*
Bondax, *m. szúróbárd.*
Bonde, *f. zúgó, zsiliptábla; szád, hordószáj.*
Bondieu, *m. nagy ék.*
Bondir, *v. a. fölpattanni, visszapattanni, szökdécselni.*
Bondissant, te, *adj. szökdelő, szökdécselő.*
Bondissement, *m. szökdécselés, ugrándozás;* — de cœur, *gyomorböfögés.*
Bondon, *m. dugasz, dugó, szádlófa; szád, száj.*
Bondonner, *v. a. bedugni, beszádolni.*
Bondonnière, *f. szádfúró.*

Bondrée, *f. piripio (madár).*
Bonheur, *m. szerencse, szerencsés esemény; boldogság.*
Bonhomie, *f. jószivüség.*
Bonhomme, *m. jószívű öreg;* (bot.) *ökörfarkkóró.*
Boni, *m.* (fin.) *felesleg.*
Bonichon, *m.* (verr.) *szelelő, szelelő-lyuk.*
Bonification, *f. p. u. javitás.*
Bonifier, *v. a. megtéríteni; javítni.*
Bonjean, *m. csomó len, csomó kender.*
Bonjour! *jó reggelt, jó napot!*
Bon-mot, *m. élczes ötlet.*
Bonne, *f. felvigyázónő, ápolónő, felügyelőnő, nevelőnő.*
Bonneau, *m. horgonyjel.*
Bonne-aventure, *f. szerencsés esemény.*
Bonne-dame, *f. kerti maglap-él, német paraj.*
Bonne-fortune, *f. szerencsés esemény; szerelmi kaland.*
Bonne-grâce, *f. báj, kellem, nemes magatartás.*
Bonnement, *adv. becsületesen; őszintén; pontosan.*
Bonnet, *m. sipka, főkötő; tudorság;* prendre le —, *magát tanárrá avattatni.*
Bonnetade, *f.* fam. *mély bók.*
Bonnetage, *m. kalaplevétel.*
Bonneter, *v. a.* fam. *mély bókokat csinálni.*
Bonneterie, *f. harisnyaszövés mestersége; harisnyaszövési áru.*
Bonneteur, *m. csaló (játékban).*
Bonnetier, *m. harisnyaszövő; sipkacsináló.*
Bonnette, *f.* (fort.) *födél.*
Bon-sens, *m. józan ész.*
Bon-soir! *jó estét! jó éjszakát!*
Bonté, *f. jóság, szívesség; jószivüség.*
Bon-tour, *m.* (mar.) *kerülés.*
Boquillon, *m. vm. favágó.*
Borasseau, *m. pórismillye.*
Borate, *m. póris-savanyú só.*
Boraté, ée, *adj. pórisnemü.*
Borax, *m. póris, bóris.*
Borborisme, Borborygme, *m.* (méd.) *bélkorgás.*
Bord, *m. szél, párkány, karima; part, partkörnyék; hajófedél; paszomány, szegély, szegélyzet;* arriver à —, *kikötni, partra szállani;* mettre à —, *partra szállítani.*
Bordage, *m. hajódeszkázat.*
Bordayer, *v. n. késelegni, labodázni, hajót szél ellen forgatni.*
Bordé, *m. paszomány, szegély, szélboritás.*
Bordée, *f. ágyúsor (hajó egyik oldalán); annak elsütése.*
Bordel, *m. bordélyház.*
Bordelier, *m. kurválkodó.*
Bordelière, *f. fehér keszeg.*
Bordement, *m. szegélyzet.*
Border, *v. a. paszománynyal boritani, beszegni (ruhát); határt vetni; elterjedni, kiterjedni; part hosszában hajózni.*
Bordereau, *m. kivonat számadásból.*
Bordier, ère, *adj.* propriétaire —, *jószágbírtokos, kinek földjei az országútig terjednek.*
Bordigue, *f. halrekesz.*
Bordilles, *f. pl. vas tepsik.*
Bordure, *f. beszegés, szegély, szegélyzet.*
Boréal, ale, *adj. éjszaki.*
Borée, *m.* poét. *éjszaki szél.*
Borgne, *adj. félszemű, egyszemü;* fig. *homályos;* cabaret —, *zugcsapszék;* conte —, *ostoba mese.*
Borgner, *v. n. felmagzani.*
Borgnesse, *f. p. u. félszemű nő.*
Borgue, *f. varsa, boritókas.*
Borin, *m. kőszénbányász.*
Borique, *adj.* acide —, *pórissav.*
Bornage, *m.* (dr.) *határmegállapitás, elhancsikolás.*
Borne, *f. határkő; határ.*
Borné, ée, *part et adj. határral ellátott;* fig. *korlátolt, korlátolt eszü, bárgyú.*
Borner, *v. a. határt vonni;* fig. *korlátolni;* se —, *v. pr. magát korlátolni;* fig. *szoritkozni (valamire, à* qch.).
Bornoyer, *v. a. egy szemmel kimérni.*
Bornoyeur, *m. kimérő, szemnéző, szemmérték szerint megbecsülő.*
Borraginé, ée, *adj. boricsnemü, borágónemü.*
Borrasse, *m. durva vászon, vastag vászon.*
Bosphore, *m. tengerszoros.*
Bosquet, *m. mulató erdő, liget.*
Bossage, *m.* (arch.) *könyuladék, könyulvány, ívgömbölyűség.*
Bosse, *f. púp (hálon), gümő, csomó; kinövés, gipsznyomat, gipszmásolat, minta; dombormű;* travailler en bosses, *mintázni, képelni, tapaszolni.*
Bosselage, *m. vert mű, vert munka.*
Bosseler, *v. a. vert munkát készítni.*

Bosseman, *m. sajkamester, kormányos (tengeri hajókon).*
Bosser, *v. a. horgonykötelet erősen megkötözni.*
Bossetier, *m. rézöntő, sárgarézmüves, veresrézmüves.*
Bossette, *f. dombor, domborúság.*
Bosseur, *m. foglaló gerenda.*
Bossu, ue, *adj. púposhátu; —, m. púposhátu (ember)* [*gümős.*
Bossué, ée, *part. et adj. tele gümővel,*
Boston, *m. bostonjáték.*
Bostriche, *m. szú, fenyőszú.*
Bot, *adj.* pied —, *gacsiba, lőcslábú.*
Botanique, *f. füvészet; — adj. füvészeti, füvész...*
Botaniser, *v. a. p. u. füvészkedni.*
Botaniseur, *v.* Herboriseur.
Botaniste, *m. füvész, növényész.*
Botanologie, *f. növénytan.*
Botanophile, *m. növényszerető.*
Boteau, *m. p. u. kis csomó, kötés, kötet, nyalábka.*
Botte, *f. csizma; csomó, köteg, nyaláb; spárgagyökér;* (esc.) *döfés; kocsiajtó; hordó (olaj stb.)*
Botté, ée, *part. et adj. csizmával ellátott, csizmás.*
Bottelage, *m. szénakötés; kötözésdíj.*
Botteler, *v. a. szénát vagy szalmát csomóba kötni.*
Bottelette, *f.* fam. *kis csomó, kötet.*
Botteleur, *m. szénakötöző.*
Botter, *v. a. csizmát felhúzni; csizmát csinálni;* se —, *v. pr. csizmát felhúzni; összesározni vagy hóval bepiszkítni lábát.*
Bottier, *m. varga.*
Bottine, *f. topán, topánka, bokancs, rövidszáru csizma.*
Bouard, *m. pénzütő, pénzkalapács.*
Bouc, *m. kecskebak;* — émissaire, *bünbak.*
Boucan, *m. húsfüstölés; lárma.*
Boucaner, *v. a. füstölni.*
Boucanier, *m. bivalvadász; bivalvadászpuska.* [*puska.*
Boucanière, *f. vadászpuska, vontcsövü*
Boucaro, *m. pecsétföld, pecsétagyag.*
Boucassin, *m. sajaparket.*
Boucaut, *m. rakodóhordó.*
Boucharde, *f. márványfúró.*
Bouche, *f. száj;* fig. *nyilás, lyuk; udvari konyha;* de —, *élő szóval;* pour la bonne —, *berekesztésül, elvégre.*
Bouchée, *f. szájjal tele, harapás, falat.*
Bouchement, *m.* (méd.) *dugulás.*
Boucher, *v. a. bedugni, betenni, becsinálni, bezárni.*
Boucher, *m. mészáros.*
Bouchère, *f. mészárosnő.*
Boucherie, *f. vágóhíd, mészárszék;* fig. *mészárlás.*
Bouchet, *m. füszerital;* poire de —, *czukorkörte.* [*agtöltő.*
Bouche-trou, *m. pótlék, toldalék, hézagtöltő.*
Boucheture, *f. elsövényezés.*
Bouchoir, *m. toló, kemenczetevő, előte*
Bouchon, *m. dugasz, dugó; szalmacsutak; idomtalan darab, csomó, nyaláb; sörczégér; sörház; hernyófészek, hernyóboly.*
Bouchonner, *v. a. szétgyürni, összegyürni; szalmacsutakkal dörzsölve megtisztogatni.*
Bouchonnier, *m. dugaszcsináló.*
Bouchot, *m. halrekesz.*
Boucle, *f. csat, gyürü; fürt;* — d'oreille. *fülgyürü, fülbevaló.*
Bouclée, *f. rája neme.*
Bouclement, *m. karikavetés (lóra).*
Boucler, *v. a. becsatolni, felcsatolni, felkötni; fürtözni, hajat fodorítni;* — une affaire, *valamit foganatosítni;* se —, *v. pr. fürtöződni; fürtökbe szedni haját.*
Bouclier, *m. paizs;* fig. *ótalom, oltalmazó.* [*méregital.*
Boucon, *m. mérges falat, maszlag.*
Bouder, *v. n. et a. duzzogni, morogni, daczoskodni;* s' —, *v. pr. duzzasskodni.*
Bouderie, *f. duzzogás.*
Boudeur, euse, *adj. daczos, duzzogó;* —, *m. daczos, makacskodó.*
Boudin, *m. véres hurka, gömbőcz; portömlő; bőrzsák, bőrtáska;* — de tabac, *dohánytekercs.*
Boudinade, *f. ürühurka.*
Boudine, *f.* (vit.) *csomó; ürü előbőre*
Boudinier, *m. hurkacsináló; hurkaárus.*
Boudinière, *f. hurkatölcsér.*
Boudoir, *m. suttomka, bujdi.*
Boue, *f. sár, szar; ev, genyedség.* boues, *pl. iszapfördő.*
Bouée, *f. horgonjegy, uszány.*
Boueur, *m. ganéjtargonczás.*
Boueuse, *f. hajtóhorgony.*
Boueux, euse, *adj. sáros, piszkos, tisztátlan.*

Bouffant, te, *adj. pöfesz, domború; felfuvalkodott.*
Bouffe, *m. bohó, bohók.*
Bouffée, *f. szélrohanás, szélroham; futóeső; füst; böf, böfögés; roham (nyavalyaé).*
Bouffer, *v. n. pofáját felfújni; pöfeszkedni, duzzadni; kelni (tésztáról)*; —, *v. a.* (bou.) *felfúni.*
Bouffette, *f. rojt, fürt.*
Bouffi, ie, *part. et adj. felpuffadt, pöffedt; dagályos.*
Bouffir, *v. a. felfúni, felpuffasztani*; fig. *felfuvalkodottnak lenni*; —, *v. n. feldagadni.*
Bouffissure, *f. feldagadás, pöffedtség*; fig. *dagály.*
Bouffoir, *m.* (bot.) *felfuvócsövecske.*
Bouffon, *m. bohócz, bohó; udvari bolond.*
Bouffon, onne, *adj. bohókás, furcsa, tréfás.*
Bouffonner, *v. n. bohóskodni.*
Bouffonnerie, *f. bohóság, bohóskodás.*
Bouge, *m. mellékkamara, deszkarekesz; tisztátlan kis lakás*; (orf.) *domborító; kidudorodás (hordóé); mélyedés (tálé).*
Bougeoir, *m. kézi gyertyatartó.*
Bouger, *v. n. megmozdulni, mozogni.*
Bougette, *f. tarisznya, nyeregtáska.*
Bougie, *f. viaszgyertya, viasztekercs.*
Bougier, *v. a.* (taill.) *megviaszolni, fényítni*; — **du fil**, *czérnát megviaszolni.*
Bougière, *f. gyenge háló.*
Bougon, *m.* pop. fig. *zsémbes, komor, dörmögő (ember).*
Bougonner, *v. n.* pop. fig. *dörmögni.*
Bougran, *m. kemény vagy enyves vászon.*
Bougranée, *adj. f.* toile —, *keményített vászon.*
Bougraner, *v. a. kifeszesítni, feszessé tenni.*
Bougre, *m. czudar, semmirekellő.*
Bougresse, *f. dada, szipa, vén szatyor.*
Bouillaison, *f. pezsgés, forrás, buzgás.*
Bouillant, te, *adj. forró*; fig. *heves, hő.*
Bouillard, *m.* (mar.) *viharos felhő.*
Bouille, *f.* (pch.) *zurboló, gübü, bugyfa; posztóbélyeg; bélyegilleték; szénmérték.*
Bouiller, *v. a. zurbolóval piszkálni; bélyegezni, ónjegyet tűzni valamire, olmozni.*
Bouillerot, *m. görgőcse, kövi ponty, gőbhal.*
Bouilleur, *m. forralócső.*
Bouilli, *m. főtt marhahús.*
Bouillie, *f. pép, kása.*
Bouillir, *v. n. irr. főni, forrni.*
Bouillitoire, *m. et f.* (mon.) *ezüsttisztítás vagy fejérítés.*
Bouilloir, *m.* (mon.) *ezüsttisztításhoz való katlan.*
Bouilloire, *f. forraló-katlan.*
Bouillon, *m. bugyogás; húslé; buborék; szalagrózsa*; fig. *fölhevülés, hevesség, indulatosság; lisztes zacskó.*
Bouillon-blanc, *m. ökörfarkkóró.*
Bouillonnement, *m. buzgás.*
Bouillonner, *v. n. felforrni, bugyogni*; —, *v. a.* (pass.) *szalagrózsákkal ékesítni.*
Bouillotte, *f. forraló-katlan.*
Bouin, *masc.* (teint.) *csomó, köteg (selyem).*
Boulaie, *f. nyírerdőcske.*
Boulanger, *m. sütő*; —, *v. a. kenyeret sütni, tésztát gyúrni.*
Boulangère, *f. sütőnő.*
Boulangerie, *f. pékmesterség; sütőház.*
Boule, *f. golyó; ülő (rézmüveseknél); köszörűtál.*
Bouleau, *m. nyírfa.*
Boulèche, *f. nagy háló.*
Boule-dogue, *m. angol szelindek.*
Boulée, *f. szálladék (fagygyué).*
Boulejon, *m. ajókháló.*
Bouler, *v. n. begyet felfúni.*
Boulerot, *m. fekete gobhal.*
Boulet, *m. ágyúgolyó; csülökcsukló*; — **à deux têtes**, *lánczosgömb, láncz-golyó*; **être sur les boulets**, *kificzamítni, kimenítni (csülköt).*
Bouleté, ée, *adj.* cheval —, *ló, mely csülökcsuklóját kificzamítja.*
Boulotte, *f. kis ágyúgolyó; húsgombóczka.*
Bouleux, *m. taligás ló.*
Boulevard, **Boulevart**, *m. védерősség, bástyafok, védgát.*
Bouleversement, *m. felforgatás*; fig. *megzavarás, zavart állapot.*
Bouleverser, *v. a. felforgatni, tönkre tenni, feldúlni, elrontani*; fig. *megzavarni*; **se** —, *v. pr. megbukni, tönkre jutni.*
Boulevue, *adv.* **à** —, **à la** —, *meggondolatlanul.*
Boulièche, *f. halászháló.*
Boulier, *m. halászháló neme*

Boulimie, *f. farkas-éh, mohó éhség.*
Boulin, *m. galambfészek;* boulins, *pl. állásrudak.*
Boulinage, *m. oldalszélleli vitorlázás.*
Bouline, *f. uszánykötél.*
Bouliner, *v. n.* (mar.) *széloldalt vitorlázni; —, v. a.* pop. *táborban lopni.*
Boulineur, *m. tolvaj.*
Boulingrin, *m. pázsitos hely, gyep.*
Boulingue, *f. oromvitorla.*
Bouloir, *m.* (maç.) *keverőrúd;* (orf.) *sikárlóedény.*
Boulois, *m.* (art.) *portömlőgyutacs.*
Boulon, *m. rekesz-szög, zárszög, végszeg.*
Boulongeon, *m.* (pap.) *rongypép.*
Boulonner, *v. a. rekeszszöggel bezárni.*
Boulot, e, *adj.* fam. *felette meghizott.*
Bouque, *f. közszoros.*
Bouquer, *v. n. kényszerülve csókolni;* fig. *meghunyászkodni.*
Bouquet, *m. bokréta, virágbokréta; nyaláb, csomó; fűszerillat; születés vagy névnapi költemény;* — de bois, *facsoportozat.*
Bouquetier, *m. virágcserép, virágedény; virágárus.*
Bouquetière, *m. virágárusnő.*
Bouquetin, *m. vadkecske.*
Bouquin, *m. vén kos; liget-isten; régi firka.*
Bouquiner, *v. n.* (chass.) *bakzani.*
Bouquinerie, *f. könyvtarattyú.*
Bouquineur, *m. ócska könyvek gyüjtőgetője.*
Bouquiniste, *m. könyvtarattyús, ódárus.*
Bouracan, *m. teveszőrszövet, perkál, félpatyolat.*
Bouracanier, *m. perkálszövő, félpatyolatszövő.*
Bourbe, *f. iszap.*
Bourbelier, *m. vaddisznó szügye.*
Bourbeux, euse, *adj. mocsáros, posványos.*
Bourbier, *m. pocsolya;* fig. *rosz vagy gonosz ügy.*
Bourbillon, *m. genybél.*
Bourcet, *m. alsó elővitorla.*
Bourcette, *f. mezei saláta.*
Bourdaigne, *f. vadcsülleng.*
Bourdaine, *f. barkócza, fagyal.*
Bourdalou, *m. hosszukás éjedény.*
Bourdaloue, *f. kalapszorító, kalapkötő, paszomány (kalapon).*
Bourde, *f. kézzel fogható hazugság, hetvenkedés, ürügy; mellékvitorla.*
Bourder, *v. n.* pop. *hetvenkedni.*
Bourdeur, *m.* pop. *hetvenkedő.*
Bourdillon, *m. dongafa.*
Bourdin, *m. őszi baraczk neme.*
Bourdine, *f. p. u. foghagymás leves.*
Bourdon, *m. vándorbot; poszméh; zugósíp; nagy harang;* (imp.) *kihagyott hely.*
Bourdonnant, te, *adj. dongó, dörgő, morgó.*
Bourdonnement, *m. dongás.*
Bourdonner, *v. n. dongani; morogni.*
Bourdonnet, *m. tépsodrat.*
Bourdonneur, *m. delicze, mézmadár, kolibri.*
Bourdonnier, *m. vm. zarándok.*
Bourg, *m. mezőváros.*
Bourgade, *f. kis mezőváros.*
Bourgage, *m. szabad jószág.*
Bourgène, *f. barkócza, fagyal.*
Bourgeois, *m. polgár; uraság, mester; rendes vevő vagy vásárló, rendes dolgoztató; hajótulajdonos.*
Bourgeois, se, *adj.* — sement, *adv. polgári; kisvárosi; közönséges; polgárilag, polgármódra; kisvárosiasan; közönségesen.*
Bourgeoise, *f. polgárnő.*
Borgeoisie, *f. polgárság;* droit de —, *polgárjog.*
Bourgeon, *m. bimbó; szőlőhajtás; borhimlő, pörsenés.*
Bourgeonné, ée, *adj. borhimlős, pörsenéses.*
Bourgeonnement, *m. kibimbózás, kihajtás.*
Bourgeonner, *v. n. bimbózni; pörsenéseket kapni.*
Bourg-épine, *f. varjútövisbenge.*
Bourgillon, *m.* fam. *nyárs-polgár.*
Bourgmestre, *m. polgármester.*
Bourgogne, *m. burgundi bor.*
Bourgrave, *m. főtisztttartó, várgróf.*
Bourgraviat, *m. várgrófság.*
Bourguemestre, *v.* Bourgmestre.
Bourguignon, *m. burgundi szőlő.*
Bourguignote, *f. sisak neme.*
Bourleur, *m. p. u. csaló.*
Bourrache, *f. borics, borágó.*
Bourrade, *f.* (chass.) *neki szaladás; puskaagygyal ütés; oldalba ütés;* fig. *vágás.*
Bourrasque, *f. szélroham;* fig. *rárohanás; roham; népzendülés; indulatosság, heveskedés.*
Bourre, *f. tömszőr, kitömésre való szőr; dugasz, fojtás;* fig. *hézagtöltő.*
Bourreau, *m. hóhér;* fig. *kínzó, gyötrő.*
Bourrée, *f. rőzsenyaláb.*

Bourreler, *v. v. kínozni, gyötörni.*
Bourrelerie, *f. hámiga-csinálás mestersége.*
Bourrelet, *m. dombor, dagály; hordókarika; védkalap, fejmentő; rancz; hámiga.*
Bourrelier, *m. hámigacsináló.*
Bourrelle, *f. hóhér neje.*
Bourrellerie, *v.* Bourrelerie.
Bourrer, *v. a. szőrrel kitömni; fojtást betömni; lőkni;* fig. *erősen zaklatni;* se —, *v. pr. összekuszálódni (selyemről).*
Bourriche, *f. kosár fül nélkül.*
Bourriers, *m. pl. polyva.*
Bourrique, *f. kanczaszamár; gebe, gabancs.*
Bourriquet, *m. szamárka;* (mine.) *járgány, emelőcsiga, vitla.*
Bourrir, *v. n. kurranni, morogni.*
Bourroir, *m.* (mine.) *kölyü, zúzó kótis.*
Bourru, ue, *adj. duzzogó, szémbes.*
Boursault, *m. füzfa neme.*
Bourse, *f. erszény, pénzzacskó; pénzcsarnok, tőzsde, kereskedőház; szabad-asztal (tanulók számára); segélypénz; maglok; tökzacskó.*
Bourseau, *v.* Boursault.
Bourser, *v. a.* — les voiles, *a vitorlákat félig összehúzni.*
Bourseron, *m. nadrágzseb, órazseb.*
Boursette, *f. tarsóka.*
Boursier, *m. erszénygyártó, bőröndös; díjas, díjazott, segélydíjas; kincstárnok.*
Boursière, *f. kincstárnoknő; ollótlan [rák.*
Boursiller, *v. n. pénzt összetenni, hozzáadni, adakozni.*
Boursilleur, *m. zsugori.*
Bourson, *m. nadrágzseb, órazseb.*
Boursouflage, *m. dagály, dagályosság.*
Boursouflé, ée, *adj. felduzzadt;* fig. *dagályos;* —, *m. pofók.*
Boursouflement, *m. széldag.*
Boursoufler, *v. a. felduzzasztani.*
Boursouflure, *f. felduzzadtság; dagály.*
Bousculer, *v. a.* fam. *feldúlni; összevissza dobni; ide-oda lökdösni.*
Bouse, *f. tehénganaj.*
Bousier, *m. trágyabogár.*
Boussilage, *m. tapasz, sárgyúradék, sárfal;* fig. *mázolás.*
Bousiller, *v. a. tapasztani; oda-mázolni, kontárkodni.*
Bousilleur, *m. agyaggal tapasztó; kontár.*
Bousin, *m. kőkéreg.*
Bousquier, *v. n. hajót elfogni.*
Boussole, *f. iránytű;* fig. *utmutató.*
Bout, *m. vége, hegye valaminek, csücs, csúcs; szöglet; vég (gyertyaé), maradványka; czipőfolt;* d'un — à l'autre, de — en —, *egyik végéről a másikig;* au — de trois jours, *három nap múlva;* être à —, *legvégsőre kényszeríttetve lenni;* être au — de son travail, *dolgának már már végére járni;* pousser à—, *szélsőségig vinni;* venir à — de qn., *valakivel elbánni.*
Boutade, *f. furcsa ötlet, szeszély;* par boutades, *néha néha, hébekorba.*
Bout-avant, *m. sómérési felügyelő.*
Boute, *f. tonna.*
Boute-à-port, *m. rév-ügyelő, révmester.*
Boute-dehors, *m.* (mar.) *szálfa (árbocznak stb.), tüzcsáklya.*
Boutée, *f.* (arch.) *támasz.*
Bout-en-train, *m. zenér, éneklőmadár; kémlecsődör.*
Boute-feu, *m. kanóczbot, kanócz-vessző; tüzér; gyujtogató.*
Boute-hors, *m. játék neme;* il a du —, *jól tudja magát kifejezni.*
Bouteillage, *m. palaczkpénz.*
Bouteille, *f. palaczk; buborék, vízbuborék; vérhólyag;* bouteilles, *pl.* (mar.) *oldalkarzatok.*
Bouter, *v. a. et n. vm. oda tenni, állítni, helyezni; szivósodni;* (chass.) *felhajtani, fölverni;* — au large, *tengerre bocsátkozni.*
Bouterolle, *f. kardhüvelyvég;* (serr.) *őrlemez; szuronytok.*
Boute-selle, *m.* (mil.) *jeladás lóraülésre.*
Boute-tout-cuir, *m.* pop. *tobzódó.*
Boutillier, *m. vm. főpohárnok.*
Boutiquage, *m. vm. kalmárság, szatócskodás.*
Boutique, *f. kalmárbolt, vásári sátor, fasátor; műhely; műszer; árurak-tár, árutár; halbárka, haltartó;* garçon de —, *boltoslegény;* fermer —, *üzletével felhagyni.*
Boutiquier, *m. kalmár.*
Boutis, *m. disznóturás.*
Boutisse, *f.* (maç.) *köz, tér.*
Boutoir, *m. körömhántó, patahántó; vaddisznó-orr.*
Bouton, *m. bimbó; gomb; czélgömb, irányzó; csirakelés, csiradagadás*

(madaraknál); faire les boutons, *begombolni*; boutons, *pl. hamis koczkák.*
Boutonné, ée, *part. et adj. begombolt; borsókás*; fig. *titokteljes.*
Boutonnement, *m. bimbózás, hajtás.*
Boutonner, *v. a. begombolni*; —, *v. n. bimbózni.* [*gombgyár.*
Boutonnerie, *f. gombcsináló-munka;*
Boutonnier, *m. gombcsináló, gombárus.*
Boutonnière, *f. gomblyuk.*
Bout-rimé, *m. végrímes költemény*; bouts-rimés, *pl. végrímek.*
Bouture, *f. ültetvény, bujtóág.*
Bouvard, *m. pénz-ütő, pénzkalapács.*
Bouvart, *m. fiatal bika.*
Bouvement, *m. hornyoló-gyalú, ajgyalú.*
Bouverie, *f. ökőristálló.*
Bouvet, *m. ajgyalú, hornyoló-gyalú.*
Bouvier, *m. ökrész*; fig. *goromba ember.*
Bouvillon, *m. tulok.*
Bouvreuil, *m. pirók, süvöltő.*
Boviste, *m. pozsgomba, pöfeteg.*
Bowl, *m. puncs-szilke, szeszleszilke.*
Boxer, *v. n. ökleszkedni*; se —, *v. pr. öklészkedni, öklözködni.*
Boxeur, *m. öklész, öklöző.*
Boyau, *m. bél; bőrtömlő*; corde à —, *bélhúr*; — culier, *végbél.*
Boyaudier, *m. bélhúrcsináló.*
Brabante, *f. brabanti vászon.*
Bracelet, *m. karperecz.*
Bracher, *v. a.* (mar.) *a vitorlákat (kötelek segitségével) intézni.*
Brachet, *m. vizsla.*
Brachial, ale, *adj. karhoz tartozó, kar* ....
Brachio, *m. medvekölyök.*
Brachygraphe, *m. gyorsíró, gyorsirász.*
Brachygraphie, *f. gyorsirászat.*
Bracmane, *m. bramin, hindu pap.*
Braconnage, *m. vad-orzás.*
Braconner, *v. n. más telkén vadászni.*
Braconnier, *m. vadtolvaj, vad-or.*
Bractéate, *f. lemezpénz.*
Bractéole, *f. aranyfüst, aranylevél.*
Bradype, *m. lajhár.*
Brague, *f.* (mar.) *tartalékkötél.*
Braguer, *v. n. vigan élni; dicsekedni, kérkedni.*
Brai, *m. hajószurok; darált árpa.*
Braie, *f. pólya; lapitóminta (viasztekercs-eresztőknél); kátrányos bőr.*
Braillard, *m. kiáltozó, sikoltozó.*
Braillement, *m kiabálás.*
Brailler, *v. n. kiabálni, rikácsolni, botorul csacsogni.*
Brailleur, *m. p. u. kiabáló.*
Braiment, *m. szamárordítás.*
Braire, *v. n. irr. ordítani mint a szamár.*
Braise, *f. eleven szén, parázs; széntüz.*
Braiser, *v. a.* (cuis.) *befojtani, párolni.*
Braisier, *m.* (boul.) *szénkas.*
Braisière, *f.* (boul.) *parázskallan; oltóteknő.*
Brama, *m. Brama.*
Bramer, *v. n.* (chass.) *ordítni, bőgni, rükölni.*
Bramine, *v.* Bracmane.
Bran, *m. emberganaj*; — de scie, *fűrészpor, fűrészhulladék.*
Brancard, *m. gyaloghintó, kólya; villás vagy két-ágú tengely; sugárfa.*
Brancardier, *m. gyaloghintós.*
Branchage, *m. galyazat.*
Branche, *f. ág, galy*; fig. *ér; kar; fiók, szak; mellékág*; — à fruit, *gyümölcs-ág*; — de vigne, *rekenyő, szőlőkacs.*
Brancher, *v. a.* fam. *ágra akasztani*; —, *v. n. szökelleni fáról fára (madarakról).*
Branchette, *f. p. u. galy.*
Branchial, ale, *adj. kopoltyúkhoz tartozó, kopolytyú* . . .
Branchiale, *f. tengeri orsóhal neme.*
Branchier, *adj.* oiseau —, *ragadozó madárfi.*
Branchies, *f. pl. kopoltyúk.*
Branchu, ue, *adj. ágas-bogas.*
Brande, *f. haraszt, kis bokor.*
Brandebourg, *m. utazó köntös neme.*
Brandevin, *m. pálinka.*
Brandevinier, *m. pálinkaégető, pálinkafőző.* [*hintálás.*
Brandillement, *m. fityegés, lógás,*
Brandiller, *v. a. lebegtetni; lógázni, hintálni.*
Brandilloire, *f. hinta.*
Brandir, *v. a. vm. forgatni, lebegtetni.*
Brandon, *m. szalmaszövétnek; fáklya; tüzes üszök; szalmacsutak.*
Brandonner, *v. a. szalmacsutakkal megjelölni.* [*bizonytalan.*
Branlant, te, *adj. ingó, rengő*; fig.
Branle, *m. ingás, rezgés; mozgás, forgás; körtáncz*; être en —, *mozgásban lenni, megindulni*; mettre en —, *mozgásba tenni, megindítni.*

Branlement, *m. rengés, ingás, rázás.*
Branle-queue, *m.* fam. *billegény, billegtető.*
Branler, *v. a. rázni, ingatni, forgatni; —, v. n. inogni, ingadozni.*
Branleur, *m. ingató, ingadoztató, hintáló.*
Branloire, *f. hinta, himba.*
Branta, *f. örvöslúd.*
Braque, *m. vizsla.*
Braquement, *m. megfordítás, igazgatás (kocsié); irányzás (ágyúé).*
Braquer, *v. v. igazgatni, irányozni;* — un canon, *fölmozdonyozni (ágyút).*
Braques, *f. pl. ráklábak, rák ollói.*
Bras, *m. kar;* fig. *hatalom, erő; kacs, inda, rekenyő; rákláb, rákolló; bálnaúszony; falgyertyatartó;* — dessus, — dessous, *karon fogva.*
Braser, *v. a. összeforrasztani.*
Brasier, *m. széntűz; szénserpenyő; lázhév, forróság.*
Brasiller, *v. a. megpiritni (parázson); —, v. n. világolni, világitni (tengerről).*
Brasque, *m. széntörek, szénpor.*
Brasquer, *v. a. szénport enni adni. szénporral etetni.*
Brassade, *f. háló neme.*
Brassage, *m. bányoló-adó, bányolóbér; serfőzőbér.*
Brassard, *m. karvas.*
Brasse, *f. öl.*
Brassée, *f. egy karral tele.*
Brasséiage *m.* (mar.) *vitorlák intézése (kötelek segítségével).*
Brasséier, *v. n.* (mar.) *a vitorlákat (kötelek segítségével) intézni.*
Brasser, *v. a. keverni, kavarni; főzni (sört);* (mar.) *a vitorlákat (kötelek segítségével) intézni;* fig. *indítni, kezdeni (valamit).*
Brasserie, *f. serfőzés.*
Brasseur, *m. serfőző.*
Brassiage, *m.* (mar.) *ölmérték.*
Brassières, *f. pl. mellényke, újjas, derékravaló.*
Brassin, *m. serfőzőkatlan; főzet, egy [főzet (sör).*
Brassoir, *m. malátakeverő.*
Brasure, *f. forrasztás, forrasz.*
Bravache, *m.* fam. *kérkedő.*
Bravacherie, *f. p. u. kérkedés.*
Bravade, *f. daczolás.*
Brave, *adj. vitéz, derék, bátor; becsületes; csinos; —, m. vitéz férfi; radó.*
Bravement, *adv. vitézül, bátran, derekasan.*
Braver, *v. a. daczolni;* — la mort, *nem rettegni a haláltól.*
Braverie, *f. ruhapompa.*
Bravoure, *f. bátorság, vitézség;* air de —, *remekária, deréklődal.*
Brayer, *m. sérszorító, sérkötő;* (fauc.) *fark;* — d'un drapeau, *zászlósark.*
Brayette, *f. nadrághasadék.*
Brayon, *m.* (chass.) *vas tőr.*
Bréant, *m. czitromsármány.*
Brebiette, *f. juhocska, birkácska.*
Brebis, *f. juh, anyajuh.*
Brèche, *f. hasadék, hézag, hiány; csorba; rés;* fig. *kár.*
Brèche-dent, *adj. csorbafogu.*
Brechet, *m. mellcsont.*
Bredi-breda, *adv.* fam. *hamarjában, sietve.*
Bredin, *m. kagyló neme.*
Brédir, *v. n. szíjacskákkal összefoglalni.* [*szíjvarrat.*
Brédissure, *f. szájgörcs, szájcsukulás;*
Bredouille, *f. kétszeresen nyert parti (toccategli-játekban), tenk, macs;* gagner la —, *kétszeresen nyerni meg a játékot;* se coucher —, *éhen lefeküdni.*
Bredouillement, *m. hebegés.*
Bredouiller, *v. a. et n. hebegni, dadogni.*
Bredouilleur, *m. hebegő.*
Bref, brève, *adj. rövid; —, adv. röviden, egyszóval;* parler —, *kelleténél hamarább beszélni;* en —, *röviden, egyszóval.*
Bref, *m. pápalevél;* (mar.) *átmenet, szoros, tengerszorulat.*
Bréhaigne, *adj. terméketlen, meddő.*
Brelan, *m. játék neme; játékház.*
Brelander, *v. n. mindig játszóasztalnál tanyázni.*
Brelandier, *m. nagy játékos.*
Brelandinier, *m. sátoros.*
Brelée, *f. téli takarmány juhok számára.* [*lanul, elhamarkodva*
Brelic-breloque, *adv.* fam. *gondolat-*
Brelle, *f. építőfa, tutaj, talp.*
Breloque, *m. apróság; óraftityelék.*
Breluche, *f. félgyapju-szövet.*
Brème, *f. spár (hal).*
Brésil, *m. berzsen, berzsenfa.*
Brésiller, *v. a. széttördelni.*
Bressin, *m.* (mar.) *felhuzókötél.*
Bressolles, *f. pl. vagdalék neme.*

Breste, *f. madarászat lépveszszőkkel.*
Brétailler, *v. n. szeretni verekedni.*
Brétailleur, *m. verekedő, radó.*
Bretauder, *v. a. fülét kurtítni (lónak); kelleténél rövidebbre nyirni (hajat);* (drap.) *egyenetlenül nyirni.*
Bretelle, *f. karpánt;* bretelles, *pl. nadrágtartó.*
Bretonne, *f. női köpeny.*
Brette, *f. vivókard.*
Bretté, ée, Brettelé, ée, *adj. fogas, fogakkal ellátott.*
Bretteler, Bretter, *v. a.* (maç.) *vakolni, bevakolni; fogas pőrölylyel megdolgozni.*
Bretteur, *m.* fam. *verekedő, veszekedő, radó.*
Bretture, *f. fogak, fogazat (műszereken).*
Breuil, *m. bozót.*
Breuiller, *v. n. vitorlákat összevonni.*
Breuilles, *f. pl. halak belei.*
Breuvage, *m. ital; gyógyital (baromnak).*
Brève, *f. rövid szótag; kétnegyedkóta.*
Brevet, *m. kegyelemlevél; pátens, nyilt rendelvény;* (mar.) *rakodási levél;* — d'apprentissage, *felszabadító-levél.*
Brevetaire, *m. pátens-tulajdonos.*
Breveter, *v. a. pátenst kiadni, nyilt rendelvényt adni.*
Bréviaire, *m.* (cat.) *zsolosmás könyv, papi imakönyv, breviáriom.*
Brévité, *f. p. u. rövidség (szótagoké).*
Bribe, *f. nagy darab kenyér, karaj kenyér;* bribes, *pl. maradék, maradvány.*
Bric-à-brac, *m. ócska holmi.*
Brick, *m. két árboczu hajó.*
Bricole, *f. ugrószíj;* (bill.) *visszapattanás;* fig. par —, de —, *tekervényesen;* aller par —, *görbe uton járni;* bricoles, *pl. hordó-szíj.*
Bricoler, *v. n.* (bill.) *visszapattanni;* fig. *mentséget keresni.*
Bricolier, *m. ostorhegyes vagy kisafás (ló).*
Bride, *f. zabla, zabola; szalag, pántlika;* (charp.) *kapocs.*
Brider, *v. a. kantározni, zaboláżni, felkantározni; erősen megkötni; szűknek lenni, szorítni;* fig. *lenyűgözni, korlátozni.*
Bridoire, *f. állszorító.*
Bridon, *m. csikózabla, kantár; állkendő (apáczáké);* — d'abreuvoir, *itatózabla.*
Brief, ève, *adj.* (dr.) *rövid, rövid tartamú.*
Brièvement, *adv. röviden.*
Brièveté, *f. rövidség.*
Brifer, *v. a. p. u. mohón enni.*
Brifeur, *m.* pop. *falánk, nagybélü, nagyevő.*
Brigade, *f. dandár.*
Brigadier, *m. dandárnok; dandárvezér, vezérőrnagy.*
Brigand, *m. utonálló, haramia.*
Brigandage, *m. haramiáskodás.*
Brigandeau, *m.* fam. *kis haramia.*
Brigander, *v. n. haramiáskodni.*
Brigandine, *f. vért-ing.*
Brigantin, *m. hadi naszád, sebes kis hajó; tábori ágy.*
Brignole, *f. lószemszilva.*
Brigue, *f. buzgó utánajárás, hajhászás; párt, ármány, csíny;* brigues, *pl. fondorlatok.*
Briguer, *v. a. buzgón keresni, hajhászni; fondorkodni.*
Brigueur, *m. p. u. kereső, hajhászó, kérő.*
Brillamment, *adv. fényesen, dicsően.*
Brillant, te, *adj. fényes, csillámló;* fig. *élénk;* —, *m. fény, csillám; fénykő, ragyogó gyémánt.*
Brillanté, ée, *part. et adj. csillagzott, ragyogósított; tele álfénynyel.*
Brillanter, *v. a. ragyogósítni.*
Briller, *v. n. csillámlani, fényleni, ragyogni; kitünni, magát kitüntetni.*
Brilloter, *v. n.* fam. *kissé fenyleni.*
Brimbale, *f. szivatyúrúd.*
Brimbaler, *v. a.* fam. *pengetni, csörgetni, csöngetni.*
Brimbelle, *f. áfonya.*
Brimborion, *m. ringyrongydolog, semmiség.*
Brimboter, *v. n. vm. morogni, mormolni, dörmögni.*
Brin, *m. száracska, szálacska, hajtáska, sarjadékocska; szálka, darabka; törzsök, tuskó.*
Brin-d'estoc, *m. ugróbot.*
Brindille, *f. görbe galyacska.*
Bringue, *f. sovány hátasló.*
Brioche, *f. vajas sütemény neme; lepény neme; sajtgombócz; nagy hiba.*
Brion, *m. famoh.*
Brionne, *f. gönye.*
Briquaillons, *m. pl. kőomladék.*

Brique, *f. tégla, épületkő.*
Briquet, *m. aczél (tüz-ütésre);* battre le —, *tüzet kiütni.*
Briquetage, *m. rakás tégla; téglafalazat.*
Briqueter, *v. a. téglaformán befesteni.*
Briqueterie, *f. téglaégetés, téglaszín.*
Briqueteur, *m. téglavetőmester.*
Briquetier, *m. téglaégető, téglavető.*
Bris, *m.* (dr.) *erőszakos feltörés; hajótöredék;* droit de —, *partjog.*
Brisable, *adj. törékeny.*
Brisant, *m. hullámtorlás, hullámzat.*
Brise, *f. rezge.*
Brise-cou, *m. nyaktörés; vakmerő (lovas).*
Brisées, *f. pl.* (chass.) *letört vagy behajtott ágak vadnyom megjelölésére; nyom;* aller sur les — de qn., *más dolgába avatkozni; valakit kitúrni akarni.*
Brise-glace, *m. jégtörő.*
Brisement, *m. hullámtörés;* fig. — de cœur, *szív töredelme.*
Brise-motte, *m. henger göröngyök széttörésére; hontmadár.*
Brise-noix, *m. diótörő.*
Brise-os, *m. halászsas, csonttörő sas.*
Briser, *v. a. törni, összetörni, összezúzni; nyomot kijelölni;* fig. *egészen ellankasztani;* brisons là-dessus! *hagyjuk el! evvel hagyjunk fel!* —, *v. n. hajótörést szenvedni; megtörni (hullámokról);* se —, *v. pr. megtörni, összetörni, hajótörést szenvedni;* table brisée, *szárnyas asztal.*
Briseur, *m. összetörő.*
Brise-vent, *m. szélellenző, szélernyő.*
Brisoir, *m. kendertörő, lentörő, tiló.*
Brisure, *f. törés, hasadék.*
Brize, *f.* (bot.) *rezge.*
Brizomancie, *f. álomfejtés.*
Broc, *m. kupa;* de bric et de —, *mindenünnen.*
Brocante, *f. rúd áruk felaggatására.*
Brocanter, *v. n. műczikkekkel stb. kereskedni.*
Brocanteur, *m. műárus.*
Brocard, *m. vagdalás, bőkőszó, csipkedés; kétéves bak-őz.*
Brocarder, *v. a. vagdalni, csipkedni.*
Brocardeur, *m. vagdalódzó (ember).*
Brocart, *m. hímszövet, aranyezüstvirágu kelme.*
Brochage, *m. fűzés (könyvé).*
Broche, *f. nyárs; gyertyavessző; orsó; peczek (lakaton); szögecs; ár; posztóczövek;* — à tricoter, *kötőtű;* broches, *pl. vaddisznó agyarai.*
Broché, *m. hímezett mű, hímszövet, szövedékmű.*
Brochée, *f. nyárssal tele; gyertyavesszővel tele.*
Brocher, *v. a. átszőni; fölszegecselni; fűzni (könyvet); kötni;* fig. *futólag elkészítni, odamázolni.*
Brochet, *m. csuka;* — salé, *sós csuka.*
Brocheter, *v. a. kifeszítni, kipeczkelni, megczövekelni, ráczövekelni.*
Brocheton, *m. kis csuka.*
Brochette, *f. peczek, faszeg, faczövek, kis nyárs; harangmérték.*
Brochetter, *v.* Brocheter.
Brocheur, *m. könyvfűző; harisnyakötő.*
Brochoir, *m. szegező-kalapács.*
Brochure, *f. füzet; röpirat.*
Brochurer, *v. n. röpiratokat írni.*
Brochurier, *m. röpiratsszerkesztő.*
Brocoli, *m. spárga.*
Brodequin, *m. topány neme;* chausser le —, *szomorújátékokat írni.*
Broder, *v. a. hímezni, hímet varrni, kivarrni;* (chap.) *beszegni;* fig. *kicsinosítni, felczifrázni.*
Broderie, *f. hímvarrás, hímezet; szegély, czifraság;* — en petits grains, *gyöngyölés.*
Brodeur, *m.* — euse, *f. hímvarró, hímző; hímvarrónő, hímzőnő.*
Brodoir, *m. selyemcsév.*
Broiement, *m. szétzuzás, széttörés.*
Brome, *m. rozsnok.*
Bromélie, *f. ananászpalánta.*
Bromos, *m. rozsnok.*
Bronchade, *f. botlás (lónál).*
Broncher, *v. n. botlani;* fig. *hibázni, tévedni; megakadni.*
Bronches, *f. pl. hörgők.*
Brochocèle, *m. golyva.*
Brontophobie, *f. vihariszony, zivatariszony, égi háborútóli félelem.*
Bronze, *m. bronsz, barnaréz; harangvegy, ércz; ércszobor.*
Bronzer, *v. a. ércszínt adni, kék színnel futtatni.*
Broquart, *m. előszarvu (gím), nyársas szarvas.*
Broque, *adj.* dent —, *görbe fog.*
Broquer, *v. a. horogszakálra rátenni.*
Broquette, *f. szögecs.*
Brossailles, *v.* Broussailles.

Brosse, *f. kefe; sörte-ecset.*
Brosser, *v. a. kefélni, kikefélni;* fig. *hamar végére járni (valaminek); —, v. n.* (chass.) *keresztüljárni.*
Brosserie, *f. kefekötő-árúk.*
Brossier, *m. kefekötő.*
Brou, *m. zöld dióhéj.*
Brouailles, *f. pl. madár-vagy halbél, melyet étekül használnak.*
Brouée, *f. lanyhaeső.*
Brouet, *m. táplaleves.*
Brouette, *f. targoncza, talyiga; gyermekkocsi.*
Brouettée, *f. targoncza, talyiga.*
Brouetter, *v. a. taligázni.*
Brouetteur, *m. taligás.*
Brouettier, *m. targonczás.*
Brouhaha, *m.* fam. *hurrahkiáltoк.*
Broui, *m. olvasztócső.*
Brouillamini, *m.* fam. *zűrzava.*
Brouillard, *m. köd; irkakönyv; —* sec, *száraz köd;* papier —, *itatópapiros.*
Brouille, *f.* fam. *viszály, villongás, czivódás, baj, bosszuság.*
Brouillement, *m. összekeverés, keverék, zagyvalék.*
Brouillé, ée, *part. et adj. összevegyített, összekevert;* œufs brouillés, *pl. kevert rántotta.*
Brouiller, *v. a. összekeverni, összezavarni, összevegyíteni;* fig. *megzavarni; összeveszteni, összeveszitni;* se —, *v. pr. megzavarodni, zavarba jőni; meghasonlani, összeveszni.*
Brouillerie, *f. egyenetlenség, czivakodás, viszály.*
Brouillon, *m. fogalom, vázlat.*
Brouillon, onne, *adj. nyugtalanitó, bajt okozó; —, m. nyugtalanitó, háborgató, izgató, nyugtalan ember.*
Brouillonner, *v. a.* fam. *vázolni, futva vagy könynyeden irni.*
Brouir, *v. a. elperzselni, megperzselni, hervasztani.*
Brouissure, *f. ragyállás.*
Broussailles, *f. pl. bokor, cserje, haraszt, bokros hely.*
Broussin, *m. eresfa, érfa, fodorfa.*
Brout, *m. új hajtás.*
Brouté, ée, *adj. lerágott, lelegelt.*
Brouter, *v. a. lerágni, lelegelni;* (jard.) *megnyesni.*
Broutilles, *f. pl. levágott gallyak;* fig. *ringyrongy, lom, tarattyú.*
Broyage, *m. selejtelő dija, portékaválogató dija.*
Broyer, *v. a. megtörni, törni, szétzúzni;* fig. — du noir, *merengni, ábrándozni.*
Broyeur, *m. festékdörgölő, festéktörő; lentörő.*
Broyon, *m. mozsártörő, mozsárkótis.*
Bru, *f. meny.*
Bruc, *m. hanga (növény).*
Brucelles, *f. pl. tollfogó.*
Bruche, *f. magfuró (bogár).*
Bruée, *f. kipárolgás (tésztaé).*
Brugnon, *m. vérbélü baraczk.*
Bruine, *f. hideg permeteg.*
Bruiner, *v. imp. permetezni, szemzeni (esőről).*
Bruir, *v. a. átpárologtatni (szöveteket).*
Bruire, *v. n. irr. zúgni, zajogni.*
Bruisiner, *v. a. malátát darálni.*
Bruissement, *m. zajgás, zúgás.*
Bruit, *m. lárma, zaj, zsibaj, moraj, robaj; hír; zenebona.*
Brûlable, *adj. égethető, éghető.*
Brûlant, te, *adj. égő, forró, hő.*
Brûlé, *m. égéses szag vagy íz.*
Brûlé, ée, *adj. égetett, elégett, megégett; égéses szagu;* vin —, *melegbor, fűszeres bor.*
Brûlement, *m. elégés, égés.*
Brûle-gueules, *m.* fam. *vég (gyertyaé).*
Brûler, *v. a. elégetni, megégetni; meggyujtani, meggyulasztani; égetni (p. o. sebről);* fig. *elmulasztani;* — du bois, *fát égetni;* — une heure, *egy óráig csavarogni, egy órát elmulasztani; —, v. n. égni, forrónak lenni;* fig. *nagyon vágyódni, forrón megkivánni;* se —, *v. pr. magát megégetni vagy elégetni.*
Brûlerie, *f. pálinkaégetés.*
Brûle-tout, *m. gyertyavégtartó.*
Brûleur, *m. gyujtogató.*
Brûlot, *m. gyujtó-hajó;* fig. *keveskedő, tüzes ember; igen fűszerezett falat; üszög.*
Brûlure, *f. égés-jel, égésseb.*
Brumaire, *m. ködhónap.*
Brumal, ale, *adj. téli, télies.*
Brume, *f. sürü köd (tengeren).*
Brumeux, euse, *adj. ködös.*
Brun, une, *adj. barna; —, m. barna szín; pirókfejü csüllő vagy sirály.*
Brunâtre, *adj. barnás.*
Brune, *f. barna hölgy, barna nő.*
Brunelle, *f. lószemszilva.*
Brunet, ette, *adj. barnás; —, m. barna haju ember;* brunette, *f. barna haju hölgy, barna nő.*

Brunir, *v. a. barnítni, barnásitni; csiszolni, fényesitni; —, v. n. barnulni.*
Brunissage, *m. csiszolás, fényesités.*
Brunisseur, *m. csiszoló, fényesitő.*
Brunissoir, *m. fényesitővas.*
Brunissure, *f. szövetek barnásitása.*
Brusc, *m. szurós péra, egértövis.*
Brusque, *adj.* — **ment**, *adv. nyers, durczás, zordon, indulatos, heves; nyersen, durczásan, indulatosan.*
Brusquer, *v. n. nyersen bánni (-val, -vel) ráriasztani; kiméletlenül eljárni; rögtön véghez vinni, azonnal létesitni.*
Brusquerie, *f. nyers bánás, mohóság, heveskedés.*
Brut, **te**, *adj. nyers, kidolgozatlan; bevégzetlen;* fig. *müveletlen.*
Brutal, ale, *adj.*—**alement**, *adv. baromi; faragatlan, goromba, vakmerő; baromilag; faragatlanul, gorombán, vakmerőleg.*
Brutaliser, *v. a. gorombáskodni, gorombául bánni.*
Brutalité, *f. baromság; gorombaság.*
Brute, *f. oktalan állat, barom, marha; esztelen ember.*
Brute-bonne, *f. körte neme.*
Bruyamment, *adv. lármásan, zajosan.*
Bruyant, te, *adj. zúgó, lármás.*
Bruyère, *f. hanga (növény); pusztaság.*
Bryonne, *f. gönye.*
Buanderie, *f. mosóház, mosda.*
Buandier, *m.* — **ière**, *f. mosó; mosónő.*
Bubale, *m. törpebivaly.*
Bube, *f. kis pattanás (testen).*
Bubon, *m. dob, lágyékdob.*
Bubonocèle, *m. lágyéksérv.*
Bucarde, *f. szüveny.*
Buccal, ale, *adj.* (anat.) *pofához vagy szájhoz tartozó, pofa . . ., száj . . .*
Buccin, *m. kürtcsiga.*
Buccine, *f. vm. hadi trombita.*
Bucéphale, *m. bucephalus, pompaló, díszló.*
Bûche, *f. hasáb; tuskó;* fig. *ostoba ember;* (mus.) *czimbalom.*
Bûcher, *m. fatartóhely; máglya.*
Bûcher, *v. a. hasábolni, fát darabokra vágni; jól elverni, megpáholni.*
Bûcheron, *m. favágó (erdőben).*
Bûchette, *f. gallyfa.*
Bucolique, *adj. pásztori.*
Budget, *m. költségvetés.*
Buffet, *m. ezüsttartó szekrény; pohárszék, mérőasztal; ezüstnemü, ezüstedények; asztali készület.*
Buffeter, *v. a. borhordót megfúrni (borlopás végett).*
Buffle, *m. bivaly; bivalybőr.*
Buffléterie, *f. bőrözet, bőrmunka.*
Buffletin, *m. bivalyborju; bivalybőr.*
Bufflonne, *f. bivalytehén.*
Bugalet, *m.* (mar.) *kirakósajka.*
Buhots, *m. pl. megfestett tollak.*
Buire, *f. mérőkanta, mérőkupa.*
Buis, *m. puszpáng, téli zöld;* (cord.) *simitófa;* **donner le —**, *pallérozni, tökéletesitni.*
Buissaie, *f. puszpángültetvény.*
Buisserie, *f. kádárfa.*
Buisson, *m. bokor; törpefa.*
Buissonnet, *m. bokrocska.*
Buissonneux, euse, *adj. bokros.*
Buissonnier, *m. hajózási felügyelő (folyókon).*
Buissonnier, ière, *adj. bokros.*
Bulbe, *f. hagyma;* — **des dents**, *foggyökér;* — **de l'œil**, *szemgolyó, szemfény.*
Bulbeux, euse, *adj. hagymanemü.*
Bullaire, *m. bullagyüjtemény.*
Bulle, *f. buborék; páparendelet; égéshólyag.*
Bullé, ée, *adj. kellő pecsétekkel ellátott.*
Bulletin, *m. napi jelentés; napi parancs; orvos naplója; irott ujság;* — **de santé**, *egészségi bizonyitvány.*
Bulliarde, *f. holdfolt.*
Bune, *m.* (forg.) *tüzfal.*
Buniade, *f. szümcső.*
Bupleure, *f.* (bot.) *szingallér.*
Bupreste, *f. ganajbogár.*
Buraliste, *m. beszedő, lutriszedő.*
Bure, *f. durva gyapjuszövet;* (mine.) *akna.*
Bureau, *m. iróasztal; iroda, kiadószoba, törvényterem.*
Bureaucratie, *f. iroda-uralom.*
Bureaucratique, *adj. hivatalbeli, irodai.*
Buret, *m. bársonycsiga.*
Burette, *f. ibrikecske, kannácska; éjszaki pacsirta.*
Buretier, *m.* (cat.) *oltárnál szolgáló.*
Burgau, *m. gyöngycsiga.*
Burgrave, *m. várgróf.*
Burgraviat, *m. várgrófság.*
Burgravine, *f. várgrófné.*
Burin, *m. árrvéső; vésnöki mesterség.*
Buriner, *v. a. vésni, metszeni;* fig. *erélyesen előtüntetni.*

Burlesque, *adj.* — ment, *adv.* *bohós; bohósan;* —, *m.* *bohók írásmód.*
Busard, *m.* *kánya neme.*
Busc, *m.* *vállsuháng, halcsont.*
Buse, *f.* *gatyás ölyv;* fig. *kamasz, totya; vízcsatorna.*
Busquer, *v. a.* *vállsuhángot vagy halcsontot fűzővállba illeszteni;* — fortune, *szerencséjét megpróbálni.*
Busquière, *f.* *halscont-tok; mellrevaló, mellény.*
Bussard, *m.* Busse, *f.* *öblös tonna, csöbör, vödör.* [*veszölő.*
Busserolle, *f.* *kukojcza bogyója, med-*
Buste, *m.* *mellkép, mellszobor.*
But, *m.* *czél;* de — en blanc, *meggondolatlanul.*
Bute, *f.* *körömhántó, patahántó.*
Buteau, *m.* *vm. goromba ember.*
Buter, *v. n. et a.* (bill. et pau.) *találni, eltalálni;* fig. *iparkodni, törekedni (...ra, ...ra), irányozni (...ra, ...re);* (man.) *botlani;* (arch.) *dúczolni;* se —, *v. pr.* *ragaszkodni (...hoz, ...hez).*
Butière, *f.* *czélpuska.*
Butin, *m.* *préda, zsákmány.*
Butiner, *v. n.* *prédálni, zsákmányolni.*
Butireux, euse, *adj.* *vajas, vajnemű.*
Butonic, *m.* *orsófa.*
Butor, *m.* *dobosgém, bölönbika; fajankó, kamasz.*
Butoide, *f.* fig. *ostoba (nő).*
Butte, *f.* *földrakás; lőfal; lőhely; szögletoszlop.*
Butter, *v. a.* *földet tölteni (fa körül);* (maç.) *dúczolni.*
Buttière, *v.* Butière.
Butyrine, *f.* *vajadék.*
Buvable, *adj.* *iható.*
Buvande, *f.* *lőre.*
Buvetier, *m.* *kocsmáros.*
Buvette, *f.* *ivószoba.*
Buveur, *m.* *ivó, iszákos.*
Buvotter, *v. n.* fam. *inni, iddogálni, szürcsölni.*
Buze, *m.* *fuvócső.*
By, *m.* *leeresztő-árok (tónál).*

C.

Çà, *adv.* fam. *ide;* ça et là, *itt ott, ide oda;* —, *int.* *nohát! nosza! nos tehát!* or çà, *most, rajta.*
Caablé, *adj.* bois —, *széltörte fa.*
Cabal, *m.* *áru, melynek eladása bizonyos százalék iránt elvállaltatik.*
Cabale, *f.* *titoktan; ármány.*
Cabaler, *v. n.* *ármánykodni.*
Cabaleur, *m.* fam. *cselszövő, ármánykodó.* [*titkos részvevő.*
Cabaliste, *m.* *rejteményfejtő;* (com.)
Caban, *m.* *matrózköpeny.*
Cabane, *f.* *kunyhó.*
Cabaner, *v. a. et n.* *kunyhót csinálni;* se —, *v. pr.* *kunyhókban lakni.*
Cabanon, *m.* *kis fogház.*
Cabaret, *m.* *csapszék, kocsma; kávétábla, theatábla.*
Cabareter, *v. n.* *mindig kocsmákban tanyázni.* [*csaplárosnő.*
Cabaretier, *m.* — ière, *f.* *csapláros;*
Cabas, *m.* *fügekosár, fügekas, gyékénykosár, gyékénykas.*
Cabéliau, *v.* Cabillaud.
Cabestan, *m.* *hajócsiga.*
Cabillaud, *m.* *tőkegadócz.*
Cabille, *f.* *arabcsapat, arabsereg.*
Cabinet, *m.* *dolgozószoba, tanulószoba, oldalszoba; kéjház;* — d'aisance, *árnyékszék.*
Câble, *m.* *alattság, horgonykötél.*
Câbleau, *m.* *sajkakötél.*
Cabochard, de, *adj.* *nagyfejű; makacs.*
Caboche, *f.* *busa;* (cord.) *sarkszeg; régi patkószeg.*
Cabocheux, euse, *v.* Cabochard.
Cabosse, *f.* *cacaohüvely.*
Cabotage, *m.* *parthajózás; marttözs, parttözs.*
Caboter, *v. n.* *parttözst űzni, parti kereskedést űzni.*
Caboteur, *m.* *parthajós.*
Caboteur, Cabotier, *m.* *parthajózási jármű.*
Cabotin, *m.* *vándorszinész.*
Cabre, *m.* *nagy emelőcsiga.*
Cabrer, *v. n.* (man.) *ágaskodni;* se —, *v. pr.* *ágaskodni;* fig. *felindulni.*
Cabri, *m.* *gödölye, kecskefi.*
Cabriole, *f.* *bakszökés, ugrándozás.*

Cabrioler, *v. n. ugrándozni.*
Cabriolet, *m. kétkerekü könnyü kocsi.*
Cabrioleur, *m. ugrándozó, szökdécselő.*
Cabron, *m. gödölyebőr.*
Cabus, *adj. fejes;* chou —, *fejes káposzta.*
Caca, *m.* pop. *kaka;* faire —, *kakálni.*
Cacade, *m.* pop. *kakálás.*
Cacao, *m. cacaobab, cacao.*
Cacaotier, Cacaoyer, *m. cacaofa.*
Cacaoyère, *f. cacaoültetvény.*
Cacarder, *v. n. gágogni.*
Cache, *f. buvóhely.*
Cache-cache, *f. bujósdi (játék);* jouer à —, *bujósdit játszani.*
Caché, ée, *adj. rejtett, elrejtett, elvonult.*
Cache-col, Cache-cou, *m.* fam. *nyakkendő, nyakravaló.*
Cachectique, *adj. senyvedő, sínlődő.*
Cachement, *m. p. u. elrejtés.*
Cachemire, *m. cachemiresál.*
Cache-pot, *m.* pop. *zugcsapszék.*
Cacher, *v. a. eldugni, elrejteni; befődni;* fig. *eltitkolni.*
Cacheron, *m. zsineg, kötő; vitorlafonal.*
Cachet, *m. pecsét; pecsétnyomó; bélyeg;* lettres de —, *elfogatási parancs*
Cacheter, *v. a. bepecsételni.*
Cachette, *f. búvóhely;* en —, *titkon.*
Cachexie, *f. senyv, sinylődés.*
Cachot, *m. börtön, ebfészek, rosz lakás.*
Cachotterie, *f.* fam. *titkolódzás.*
Cacis, *m. fekete ribiszke.*
Cacodémon, *m. rosz szellem, manó.*
Cacographie, *f. helytelen irásmód.*
Cacophonie, *f. rosszhangzat, hibás hang.*
Cacte, Cactier, *m. kaktusz, pozsgár.*
Cadastral, ale, *adj. telekkönyvi.*
Cadastre, *m. telekkönyv, földadókönyv.*
Cadastrer, *v. a. földkönyvbe irni.*
Cadavereux, euse, *adj. hullaszerü.*
Cadavre, *m. hulla, holttest, dög.*
Cadeau, *m. kis ajándék; vendégség, lakoma; czifrázat (betükön).*
Cadeler, *v. a. betüket kiczifrázni.*
Cadelle, *f. zsizsik.*
Cadenas, *m. lakat; asztali készület.*
Cadenasser, *v. a. belakatolni.*
Cadence, *f. zárhang, hanglejtés; taktus (tánczban); időmérték.*
Cadencer, *v. a. kadencziákat csinálni; taktust tartani.*
Cadène, *f. gályarab-láncz.*
Cadenette, *f. hajfonat, hajfonadék.*
Cadet, ette, *adj. ifjabb, legifjabb;* il est mon —, *ő fiatalabb nálamnál;* —, *m. öcs, öcse; ifjabbik; hadapród, kadét.*
Cadette, *f. kőlap, útkő, pallókő.*
Cadetter, *v. a. kőlapokkal kövezni.*
Cadmie, *f. gálma, kobalt.*
Cadole, *f.* (serr.) *ajtókilincs.*
Cadran, *m. számlap (órán);* — solaire, *napóra.*
Cadre, *m. ráma, keret, foglalék; tervezet, előrajz; törzs (ezredé).*
Cadrer, *v. a. négyszögüvé tenni;* —, *v. n. összeilleni.*
Caduc, uque, *adj. gyarló, hullatag; roskatag, dülékeny; elévült, lejárt, érvénytelen;* mal —, *nehéz nyavalya.*
Caducée, *m. Mercur botja; hirnökbot, hirdető botja.*
Caducité, *f. gyarlóság, hullatagság; rozzantság, dülékenység; semmiség, sikeretlenség.*
Cæcilie, *f. kúszma.*
Cafard, de, *adj. képmutató;* damas —, *fél-damasz;* —, *m. képmutató, szenteskedő.*
Cafarder, *v. n. szenteskedni.*
Cafarderie, Cafardise, *f. képmutatás.*
Café, *m. kávé; kávébab; kávéház.*
Caféier, *m. kávéültető, kávétermesztő.*
Caféière, *v.* Caféterie.
Caféirie, *f. kávéültetvény, kávétermesztés.*
Cafetan, *m. kaftán, hosszú köntös.*
Caféterie, *f. kávéültetvény, kávétermesztés.*
Cafétier, *m. kávés.*
Cafétière, *f. kávésnő; kávékanna.*
Cafier, *m. kávéfa.*
Cagarelle, *f. szélfü.*
Cage, *f. kalitka; ablakrostély; börtön; üvegszekrényke; árboczkas.*
Cagée, *f. kalitkával tele.*
Cagier, *m. p. u. madáráros.*
Cagnard, de, *adj. lusta, korhely;* —, *m. naplopó, tunya ember; kutyaól.*
Cagnarder, *v. n.* fam. *henyélni, tunyálkodni.*
Cagnardise, *f.* fam. *henyeség, henyélés.*
Cagne, *f. nősténykutya.*
Cagneux, euse, *adj. görbelábu.*
Cagot, ote, *adj. szenteskedő;* —, *m. képmutató, színeskedő.*
Cagoterie, *f. képmutatás.*

Cagotisme, *m.* *színeskedés.*
Cagou, *m.* pop. *zsugori, fukar.*
Cahier, *m.* *füzet.*
Cahin-caha, *adv.* fam. *imigy amugy.*
Cahot, *m.* *zökkenés (kocsié); baj, kelletlenség.*
Cahotage, *m.* *zökkenés (kocsié).*
Cahoter, *v. a.* *rázni, taszitni.*
Cahutte, *f.* *kunyhó.*
Caïc, *m.* *gálya-sajka.*
Caïeu, *m.* *hagymagumó.*
Caille, *f.* *fürj.*
Caillé, ée, *part. et adj.* *összement, megaludt, megfagyott; —, m. aludt téj.* [bangita (növény).
Caillebotte, *f.* *aludttej-darab; kánya-*
Caillebotté, ée, *adj.* *megaludt.*
Caille-lait, *m.* *tejoltó, galaj.*
Caillement, *m.* *megaluvás.*
Cailler, *v. a.* *megalutni, aludttá tenni;* se—, *v. pr.* *megaludni, összefutni.*
Cailletage, *m.* *trécselés.*
Cailleteau, *m.* *fürjecske.*
Cailleter, *v. n.* *trécselni, fecsegni.*
Caillette, *f.* *csacsogó, csacska; oltó-gyomor.*
Caillot, *m.* *aludtvér-darab.*
Caillot-rosat, *m.* *rózsakörte.*
Caillou, *m.* *kövecs;* — à feu, *kova, tüzkő.*
Cailloutage, *m.* *kövecsrakás; kőedény.*
Caïman, *m.* *öldök, amerikai gyil.*
Caimander, *v. a. et n. p. u.* *koldulni.*
Caimandeur, *m.* *koldus.*
Caïque, *v.* Caïc.
Caisse, *f.* *láda, szekrény; pénztár; dob; óratok; kocsiláda.*
Caissetin, *m.* *ládácska.*
Caissier, *m.* *pénztárnok.*
Caisson, *m.* *lőszerszekér; kocsisülés alatti láda.*
Cajoler, *v. a.* *czirógatni, hizelegni; víz mentében szél ellen hajózni; —, v. n. sikoltozni mint a szarka.*
Cajolerie, *f.* *hizelgés.* [gőnő.
Cajoleur, *m.* — euse, *f.* *hizelgő; hizel-*
Cajute, *f.* *hajószoba.*
Cal, *m.* *vastag bőr, bőrkéreg.*
Calade, *f.* (man.) *meneteles hely.*
Calamba, *m.* *aloefa.*
Calambour, *m.* *zöldes paradicsfa.*
Calament, *m.* *tarlói menta.*
Calamine, *f.* *gálma.*
Calamistrer, *v. a.* fam. *hajat fodoritni.*
Calamite, *m.* *mágnes, delejtű; lombász, levélbéka.*
Calamité, *f.* *szerencsétlenség, nyomorúság.*
Calamiteux, euse, *adj.* *szerencsétlen.*
Calandrage, *f.* *mángorlás.* [zsik.
Calandre, *f.* *mángorló; léprigó; zsi-*
Calandrer, *v. a.* *mángorolni.*
Calandreur, *m.* *mángorló (ember).*
Calandrine, *f.* *simitókő.*
Calcaire, *adj.* *meszes.*
Calcarifère, *adj.* *meszes, mésztartalmu.*
Calce, *f.* *mészföld.*
Calcédoine, *f.* *kalczedón.*
Calcédoineux, euse, *adj.* *kalczedonnemü.*
Calcin, *m.* *üvegszálka.*
Calcinable, *adj.* *mésszéválható.*
Calcination, *f.* *mésszéváltoztatás.*
Calciner, *v. a.* *méssé változtatni.*
Calcographe, *m.* *rézmetsző.*
Calcographie, *f.* *rézmetszés müvészete.*
Calcul, *m.* *számadás;* (méd.) *hólyagkő.*
Calculable, *adj.* *kiszámítható.*
Calculateur, *m.* *számoló, számvivő.*
Calculatoire, *adj.* *számolási, számoló . . .* [molni.
Calculer, *v. a. et n.* *számolni, kiszá-*
Calculeux, euse, *adj.* (méd.) *fővenyes, kövecses.*
Cale, *f.* *alj, aljzat, ék; tenger-öböl; kikötőhely; hajóépitőhely, hajógyár; lyukásó-vas.*
Calé, ée, *adj.* pop. *gazdag.*
Calebasse, *f.* *lopótök.*
Calebassier, *m.* *lopótökfa.*
Calèche, *f.* *hintó, cséza.*
Caleçons, *m. pl.* *gatya, lábravaló.*
Caleçonnier, *m.* *gatyacsináló; bőrfestő.* [melegítés.
Caléfaction, *f.* (chim.) *melegités, meg-*
Calemar, *v.* Calmar.
Calembour, Calembourg, *m.* *szójáték.*
Calembouriste, *m.* *szójátékcsináló.*
Calembredaine, *f.* fam. *hasztalan fecsegés, ürügy, kopasz mentség.*
Calencar, *m.* *keletindiai festett vászon.*
Calendaire, *m.* *vm. egyházi lajstrom.*
Calendrier, *m.* *naptár.*
Calepin, *m.* *szedelékkönyv, szótár.*
Caler, *v. a.* *éket vagy más valamit valami alá tenni;* (mar.) *lebocsátni a vitorlákat;* fig. *engedni; —, v. n. sülyedni, alá szállni; meghódolni.*
Calfat, *m.* *tatarozó, hajóiszkábáló.*
Calfatage, *m.* *tatarozás, kimohozás.*
Calfater, *v. a.* *tatarozni, iszkábálni (hajót).*

Calfateur, *m. tatarozó, mohozó.*
Calfatin, *m. mohozó-suhancz.*
Calfeutrage, *m. betömés.*
Calfeutrer, *v. a. hasadékot betömni.*
Calibre, *m. csőüregkör, csőöböl, nyilás, száj, torok; terjedség; minta;* fig. *érték.*
Calibrer, *v. a. üregyezni.*
Calice, *m. kehely; virágkehely.*
Califat, *m. helytartói méltóság, helytartóság.*
Calife, *m. helytartó.*
Califourchon, à —, *adv. lovagosan, lovagolva.*
Câlin, *m. hizelgő, alattomos ravasz.*
Câliner, *v. a. et n. hizelkedni;* se —, *v. pr. henyélni.*
Callais, *m. édle, tengeri kő.*
Calle, *f.* (mar.) *emelőcsiga; alátenni való gerenda; sárkányfű.*
Calleux, euse, *adj. vastag bőrű, kérges.*
Calligraphe, *m. szépiró.*
Calligraphie, *f. szépirás mestersége.*
Callosité, *f. kérges bőr, bőr keménysége, bőrkéreg; vad vagy gombós hús.*
Calmande, *f. kelme neme.*
Calmant, *m. fájdalom-enyhitőszer.*
Calmar, *m. tintaféreg.*
Calme, *adj. csendes, halk, nyugodt;* —, *m. nyugalom, szélcsend; langyosság, lankság.*
Calmer, *v. a. megnyugtatni, csillapitni, enyhitni;* se —, *lecsillapodni.*
Calmouck, *m. kalmuk.*
Calomel, *m. highalvacs.*
Calomniateur, *m.* — trice, *f. rágalmazó; rágalmazónő;* —, *adj. rágalmazó.*
Calomnie, *f. rágalom.*
Calomnier, *v. a. rágalmazni.*
Calomnieux, euse, *adj.* — eusement, *adv. rágalmazó; rágalmazólag.*
Calorifère, *m. melegitőlámpa.*
Calorifique, *adj.* (phys.) *melegitő.*
Calorimètre, *m. hőmérő.*
Calorique, *m. hév, hévany.*
Calotte, *f. sima sipka; fejtetőt befedő sipka; bibornoki méltóság; bolondok sapkája.*
Calottier, *m. sipkás, sipkacsináló.*
Calque, *m. leképezés.*
Calquer, *v. a. leképezni;* fig. *utánozni.*
Calquoir, *m. leképező-vessző.*
Calus, *m. csonttörés sebhelye;* (bot.) *bötyök, bimbó;* fig. *keményedés, keménységszürüség.*

Calvaire, *m. vesztőhely, kalvária.*
Calvanier, *m. kévét rakásba rakó.*
Calvil, *m. almafa neme.*
Calville, *f. csörgő alma.*
Calvinisme, *m. Kálvin tana, Calvintan.*
Calviniste, *m. kálvinista.*
Calvitie, *f. kopaszság, kopály.*
Camaïeu, *m. domboru vésetü drágakő, képelt kő;* (pein.) *rézmetszet tusmodorban.*
Camail, *m. püspöki palástocska.*
Camaldule, *m. néma barát.*
Camarade, *m. et f. társ, pajtás; társnő, pajtásnő.*
Camaraderie, *f. p. u. pajtásság.*
Camard, de, *adj. piszeorrú;* —, *m. piszeorr, tompaorr.*
Camarre, *m. tüskés állazó.*
Cambiste, *m. váltó, pénzváltó;* —, *adj.* place —, *váltóhely.*
Cambouis, *m. szekérkenőcs, kulimáz.*
Cambrai, *m.* toile de —, *pamutgyolcs, cambrai gyolcs.*
Cambrer, *v. a. görbitni, kanyaritni, ivelni;* se —, *v. pr. meggörbülni.*
Cambrésine, *f. pamutgyolcs.*
Cambrure, *f. ivgörbület.*
Cambuse, *f.* (mar.) *élelemtár.*
Came, *f. káma.*
Caméade, *f. farkas-boroszlán.*
Camée, *m. domboru vésetü drágakő.*
Caméléon, *m. kameleon-gyik.*
Caméléopard, *m. teveparducz.*
Camélia, camellia, *m. kamélia.*
Camelot, *m. teveszőr-szövet.*
Camelotte, *f. roszul nyomatott könyv;* reliure à la —, *rosz bekötés.*
Caméral, ale, *adv. pénzügyi, kamarai.*
Camérier, *m. pápai kamarás.*
Camérine, *f. lencseköves.*
Camériste, *f. komorna.*
Camerlingat, *m. bibornokkamarásság.*
Camerlingue, *m. bibornokkamarás.*
Camion, *m. fejék-tü; alacsony négy kerekü szekér.*
Camisade, *f. éjenti roham.*
Camisole, *f. újas, mellény, pruszli; kényszerujas.*
Camomille, *f. székfü.*
Camore, *f. ugrószij.*
Camouflet, *m. füst, mely valakinek orra alá fuvatik; pattogó akna;* fig. *meggyalázás.*
Camp, *m. tábor; csatamező, küzdhely.*
Campagnard, de, *adj. mezei, falusi;* —, *m. falusi ember;* — arde, *f. falusi nő.*

Campagne, *f. térség, nyilt mező, falu; mezei jószág; hadjárat.*

Campagnol, *m. kis mezei patkány.*

Campanaire, *adj. harangokat illető, harang ....*

Campane, *f. rojt; harangalaku czifrázat;* — blanche, *hóvirág.*

Campanelle, *f. harangcsa, harangvirág, csengetyűke.*

Campaniforme, *adj. harangalakú, harangdad.*

Campanile, *f. harangtorony.*

Campanule, *f. csengetyűke.* [*bélfa.*

Campêche, *m. kékfa, berzseny, vér-*

Campement, *m. táborozás.*

Camper, *v. a. et n. szabad ég alatt tanyázni, táborozni;* se —, *v. pr. táborba szállani;* fig. *oda helyezkedni,* [*sav.*

Camphorique, *adj.* acide —, *kámfor-*

Camphre, *m. kámfor.*

Camphré, ée, *adj. kámforos, kámfortartalmu.*

Camphrée, *f. kámforfű.*

Camphrier, *m. kámforfa.*

Campine, *f. hízott csirke.*

Campos, *m. szünóra, oskolai szünnap.*

Camus, use, *adj. piszeorrú;* fig. *zavart, hüledező;* —, *m. piszeorr.*

Camusette, *f. piszeorrocska.*

Canaille, *f. ringyrongynép, gaznép.*

Canal, *m. cső, csatorna; folyamágy, tengerszoros;* fig. *út, eszköz.*

Canamelle, *f. czukornád.*

Canapé, *m. pamlag, nyugágy.*

Canapsa, *m. bőrdőcske, szütyőcske, tarisznya.* [*kár.*

Canard, *m. kacsa; kacsagúnár; usz-*

Canardeau, *m. kis kacsa.*

Canarder, *v. a. lesből lelőni;* —, *v. n. orrán által beszélni.*

Canarderie, *f. kacsaól.*

Canardière, *f. kacsaól; kacsapuska; kacsató; lőrés.*

Canari, *m. kanári madár.*

Canarin, *m. kanári csíz.*

Canasse, Canastre, *m. kanaszter (dohány), kacsdohány.*

Cancan, *m. p. u. nagy lárma.*

Cancel, *m. körülrácsozott helyiség; pecséttartó (hely).*

Cancellation, *f. keresztülhuzás, kitörlés (irásé.)*

Cancelle, *m. kistengeri rák.*

Canceller, *v. a. keresztülhúzni (irást), kitörölni, megsemmisitni.*

Cancer, *m. rákfekély;* (astr.) *rák.*

Cancéreux, euse, *adj.* (méd.) *rákfenés, ráknemű.*

Canche, *f.* (bot.) *nápicz.*

Cancre, *m. rák neme;* fig. *zsugori.*

Candélabre, *m. karos gyertyatartó.*

Candeur, *f. nyiltszivűség, őszinteség.*

Candidat, *m. kijelölt, jelölt.*

Candide, *adj.* — ment, *adv. nyiltszivű, őszinte; nyiltszivűleg, őszintén.*

Candir, *v. a. beczukrozni.*

Candis, *m. pl. beczukrozott gyümölcs.*

Cane, *f. kacsa; nőstényuszkár;* faire la —, *bátortalannak mutatkozni.*

Canéficier, *m. kászfa.*

Canepetière, *f. kis túzok.*

Canepin, *m. síkhéj; finom kecskebőr.*

Caneter, *v. n. döczögni, biczegni.*

Caneton, *m. fiatal kacsér.*

Canette, *f. kis vagy ifju kacsa; fél pint, kanna (serről).* [*vázlat.*

Canevas, *m. kanavász; első tervezet,*

Caniche, *f. nőstényuszkár.*

Canichon, *m. kacsácska.*

Caniculaire, *adj.* jours caniculaires, *pl. kanikula, kutyahő.* [*hő.*

Canicule, *f. ebcsillag; kanikula, kutya-*

Canif, *m. tollkés.*

Canillée, *f. apró lencse.*

Canin, ine, *adj. kutyás;* faim canine, *farkas-éh.*

Canitie, *f. p. u. őszhaj.*

Canivet, *m. kis tollkés.*

Caniveau, *m. kövezet-árok, uteza-csatorna.*

Cannage, *m. rőffeli kimérés.*

Cannaie, *f. nádas, nádas hely.*

Canne, *f. nád; nádpálcza; keverőrúd.*

Cannelas, *m. czukros fahéj.*

Canneler, *v. a. kihornyolni, kirovátkolni.*

Cannelle, *f. fahéj; hordócsap.*

Cannellé, ée, *adj. fahéjszínü.*

Cannellier, *m. fahéjfa.*

Cannelure, *f. horony, aj;* (bot.) *válu.*

Canner, *v. a. spanyol rőffel kimérni.*

Cannetille, *f. csipke.*

Cannetiller, *v. a. fölcsipkezni.*

Cannette, *f. nádpáczikó; füles kanna.*

Cannibale, *m. kegyetlen, vad ember.*

Cannibalisme, *v. kegyetlenség, embertelenség.*

Cannier, *m. nádfonó.*

Canon, *m. ágyú; puskacső; cső.*

Canon, *m. egyházi törvény; szabály;* droit —, *egyházi jog.*

Canonial, ale, *adj. egyházi; kanonoki.*
Canonicat, *m. kanonokság, káptalanjószág.*
Canonique, *adj.* — **ment**, *adv. kanonoki; egyházi, egyházi törvények szerinti; egyházilag.*
Canonisation, *f. szentek közé igtatás.*
Canoniser, *v. a. szentek közé igtatni.*
Canoniste, *m. egyházjogtanító.*
Canonnade, *f. ágyúzás.*
Canonnage, *m. ágyúzó-mesterség.*
Canonner, *v. a. ágyúzni.*
Canonnier, *m. tüzér, pattantyús.*
Canonnière, *f. lőrés; tüzérsátor.*
Canot, *m. csolnak, sajka.*
Canotier, *m. sajkás.*
Cantalabre, *m. párkányzat.*
Cantarelle, *f. cserebogár.*
Cantate, *f. kar-ének, egyházi ének, kantáte.*
Cantatrice, *f. énekesnő.*
Cantharide, *f. kőrisbogár.*
Cantine, *f. pinczelok; katonacsapszék.*
Cantinier, *m. csapláros (valamely várban).*
Cantique, *m. dics-ének.*
Canton, *m. kerület, megye.*
Cantonade, *f. színház belső része.*
Cantonné, ée, *adj.* (arch.) *czifraszögletü.*
Cantonnement, *m. katonalanyázás.*
Cantonner, *v. a. et n. megyeszállásokba elhelyezni; tanyázni;* **se** —, *v. pr. összevonulni s magát elsánczolni.*
Cantonnière, *f. ágylábfüggöny; szögvasazat (bőröndön).*
Canule, *f. fecskendő-cső.*
Caout-chouc, *m. ruggyanta.*
Cap, *m. előhegy, fok; hajó előrésze;* **de pied en** —, *tetőtől talpig.*
Capable, *adj. képes, ügyes; téres, tágas.*
Capacité, *f. képesség, ügyesség; téresség, tágasság.*
Caparaçon, *m. lótakaró.*
Caparaçonner, *v. a. lóra takarót tenni.*
Cape, *f. csuklya, kámzsa.*
Capelan, *m. szegény pap.*
Capelet, *m. talpvérfolt.*
Capeline, *f. sisaklomb; napelleni kalap neme.*
Capillaire, *adj. hajdad, hajszál-alaku;* —, (bot.) *vénus-fodorka.*
Capillament, *m.* **Capillature**, *f. hajdad gyökerek.*
Capilotade, *f.* (cuis.) *sülthús-vagdalék.*
Capistre, *m. szájcsukulás.*
Capitaine, *m. kapitány; hadvezér.*
Capitainerie, *f. kapitányság.*
Capital, ale, *adj. fő, főleges, főképeni;* **ville capitale**, *főváros;* **peine capitale**, *halálbüntetés;* **ennemi** —, *halálos ellenség;* —, *m. ſődolog; tőke, tőkepénz.*
Capitale, *f. főváros; nagy betü.*
Capitalement, *adv. főleg, főkép, leginkább.*
Capitaliser, *v. tőkésítni.*
Capitaliste, *m. tőkepénzes.*
Capitan, *m. kérkedő.*
Capitane, *f. fögálya.*
Capitation, *f. fej-adó.*
Capiteux, euse, *adj. részegitő.*
Capitole, *m. kapitolium.*
Capiton, *m. durva fátyolselyem.*
Capitulaire, *adj. káptalanhoz tartozó, káptalan . . .;* —, *m. káptalanbeli.*
Capitulant, *m. káptalanbeli.*
Capitulation, *f. kapituláczió; alku, szerződés.*
Capituler, *v. n. kapitulálni, egyezkedni, alkudozni.*
Capoc, *m. selyempamut.*
Capon, *m. ravaszdi, zsebelő.*
Caponner, *v. n. játékban csalni, zsebelni.*
Caponnière, *f. fedett menet vivósánczokban.*
Caporal, *m. káplár.*
Capot, *m. kaput, kabát; macs (pikétjátékban).*
Capote, *f. női köpeny, öltöny.*
Capre, *f. kaporna, kápri;* —, *m. kalózhajó.*
Caprice, *m. önfejüség; szeszély; szeszélyes ötlet.*
se Capricier, *v. pr. p. u. makacsul valamihez ragaszkodni.*
Capricieux, euse, *adj.* — **eusement**, *adv. önfejü, makacs, szeszélyes, önfejüleg, makacson; makacsságból.*
Capricorne, *m.* (astr.) *bak (az állatkörben).*
Câprier, *m. kapornabokor.*
Capriole, *v.* **Cabriole.**
Caprisant, *adj.* **pouls** —, *egyenetlen ütérverés.*
Capron, *m. öreg szamócza.*
Capronier, *m. öreg szamóczabokor.*
Capsule, *f. téhely, tok; magrejtő.*
Captateur, *m. örökség-leső, kapkodó.*
Captation, *f. örökségvadászat, ravaszság, mesterfogás.*
Capter, *v. a. kicsalni, kiszinleni.*
Capteur, *m. rabló, kalóz*

Captieux, euse, *adj.* — eusement, *adv.* *fogárd, furfangos; fogárdul, furfangosan.*
Captif, ive, *adj. fogoly.*
Captiver, *v. a. fogságba tenni, elfogni; megbilincselni, lenyűgözni;* se —, *v. pr. magát mérsékelni, magát erőltetni;* fig. *megnyerni.*
Captivité, *f. fogság.*
Capture, *f. fogás; lefoglalás, letartóztatás, fogság.*
Capturer, *v. a. zsákmányolni; elfogni, letartóztatni.*
Captureur, *m. tengeri kalóz, zsákmányoló.* [*kámzsa.*
Capuce, Capuchon, *m. barátcsuklya,*
Capucin, *m. kapuczinus, kápás barát.*
Capucinade, *f. kapuczinus prédikáczió;* fig. *ostoba cselekedet.*
Capucine, *f. kapuczinus apácza.*
Capucinière, *f. kapuczinus klastrom.*
Caquage, *m. heringelkészités besózásra.* [*hordó.*
Caque, *f. heringhordócska; lőpor-*
Caque-denier, *m. zsugori.*
Caquer, *v. a. heringeket hordóba rakni.*
Caquerolle, *f. rézserpenyű, kondér.*
Caquesangue, *f.* fam. *vérhas.*
Caquet, *m. fecsegés;* caquets, *pl. rágalmazások.*
Caquetage, *m. hasztalan fecsegés.*
Caqueter, *v. n. kodácsolni; fecsegni, trécselni.*
Caqueterie, *v.* Caquetage.
Caqueteur, *m.* — euse, *f. fecsegő; fecsegőnő.*
Caquetoire, *f. kis alacsony karszék.*
Caqueur, *m. hering-berakó.*
Car, *conj. mert.*
Carabé, *m. borostyánkő.*
Carabin, *m. karabélyos, könnyű lovas;* mép. *borbélylegény; mit sem koczkáztató játékos.*
Carabine, *f. karabély.*
Carabiner, *v. a. puskacsőt csinálni;* —, *v. n. lődözni, csatározni;* fig. *valamit játékban koczkáztatni s azonnal ismét elmenni.*
Carabinier, *m. karabélyos.*
Caracol, *m.* escalier en —, *keringő lépcső.* [*rodás.*
Caracole, *f.* (man.) *kanyar; kanya-*
Caracoler, *v. n. lovat jobbra balra ugratni, tánczoltatni.*
Caracoli, *m. félarany.*
Caracouler, *v. n. turbékolni.*
Caractère, *m. jel, ismertető jel; betű; kézirás; sajátság; jellem, gondolkozásmód; czim, méltóság.*
Caractériser, *v. a. jellemezni, leirni, előtüntetni;* se —, *v. pr. magát megismertetni.*
Caractéristique, *adj. jellemző;* —, *f. jellemzet.*
Carafe, *f. palaczk, karafina.*
Carafon, *m. palaczkocska; hűtőedény.*
Caraïbe, *m. karaib.*
Carambolage, *m.* (bill.) *ütközés.*
Carambole, *f.* (bill.) *ütközés*
Caramboler, *v. n. ütközni.*
Caramel, *m. nyers czukor; asztali húslé.* [*fogni.*
Caranguer, *v. n.* (mar.) *működni, hozzá-*
Carassin, *m. kárász, kárászponty.*
Carat, *m. karát; érték; kis gyémánt.*
Carature, *f. karátozás.*
Caravane, *f. karaván, utazó csoport, utazó társaság.*
Caravanier, *m. karavánvezető.*
Carbatine, *f. frissiben lehúzott állatbőr.*
Carboncle, *m.* (méd.) *karbunkulus, pokolvar, dögvar; karbunkulus (drágakő).* [*szénsav.*
Carbonique, *adj. szénsavas;* acide —,
Carbonnade, *f. rostélyos, rostélyos pecsenye.*
Carcadoire, *f. nyakláncz (összvéré).*
Carcailler, *v. n. pitypalattyolni.*
Carcan, *m. nyakvas; pelengér, bitófa.*
Carcasse, *f. csontváz;* fig. *hajóváz; sodronybúb (fejkötőhez); lobgolyó.*
Carcinome, *m. rákfekély.*
Cardage, *m. kártolás.*
Cardamine, *f. fosztár.*
Cardamome, *m. paradicsmag.*
Cardasse, *f. indiai fügefa; kárt, gyapjúgyaraló.*
Carde, *f. kárt.*
Cardée, *f. gyapjugyaratóval tele.*
Carder, *v. a. kártolni, gyaratni.*
Carderie, *f. kártológyár.*
Cardeur, *m. gyarató, kártoló, gyapjufésülő.* [*görcs.*
Cardialgie, *f. szívfeszülés, gyomor-*
Cardiaque, *adj. szív-erősitő;* —, *m. szív-erősités.*
Cardier, *m. gyajugyaratókészítő, kártcsináló.*
Cardinal, ale, *adj. előkelő, sarkalatos, fő . . .;* —, *m. bibornok.*
Cardinalat, *m. bibornoki méltóság.*
Cardinaliser, *v. a. vörösre festeni.*

Cardiogme, *m. zaha, gyomorhév.*
Cardon, *m. spanyol articsóka.*
Carême, *m. bőjt; bőjti prédikáczió.*
Carême-prenant, *m. farsang utolsó napjai;* fig. *farsangi bohócz.*
Carénage, *m. tatarozás; hajógyár.*
Carence, *f.* (dr.) *hiány.*
Carène, *f. hajógerincz; tatarozás.*
Caréner, *v. a. tatarozni (hajót).*
Caressant, te, *adj. czirogató, édelgő, hízelgő.*
Caresse, *f. czirogatás, édelgés, hízelgés.*
Caresser, *v. a. édelegni, czirogatni, hízelegni.*
Caret, *m. lepcsényes tajkoncz, cserepes tajkoncz.*
Cargador, *m. hajóalkusz.*
Cargaison, *f. hajóteher; hajófuvarlevél, raklevél.*
Cargueur, *m.* (mar.) *forgatag.*
Cariatide, *f.* (arch.) *nőoszlop, gyámszobor.*
Caribou, *m. kanádiai iramszarvas.*
Carricaturo, *f. torzkép.*
Carie, *f. csontszú; üszög; szúrágás.*
Carié, ée, *part. et adj. férges, szúette.*
Carier, *v. a. kezdeni emészteni, rothasztani;* se—, *v. pr. rothadni.*
Carieux, euse, *adj.*(méd.) *veszni kezdő, rothadt.*
Carillon, *m. harangjáték; zeneóra; kiabálás, lárma.*
Caristade, *f.* fam. *alamizsna.*
Carlin, *m. kis szelindek.*
Carline, *f. körfény (növény).*
Carmagnole, *f. szabadsági dal, szabadsági tánez.*
Carme, *m. karmelita-szerzetes;* **carmes**, *pl. mind a négy (koczkában).*
Carmelite, *f. karmelitanő, karmelapácza.*
Carmin, *m. karmin, arczfesték.*
Carminatif, ive, *adj.* (méd.) *szélhajtó.*
Carnage, *m. vérontás; dög;* fig. *csatavesztés.*
Carnalage, *m. húsadó.*
Carnassier, ière, *adj. húsvágyó.*
Carnassière, *f. vadásztarisznya.*
Carnation, *f. testszín; testesülés, testtélétel.*
Carnaval, *m. farsang.*
Carne, *f. szöglet, éle, széle valaminek.*
Carné, ée, *adj. hússzinü, testszinü (virág).*
Carnèle, *f. rovátk (pénzé).*
Carneler, *v. a. szélezni, szélt csinálni.*
Carnet, *m. üzletkönyv, úti napló; adósságkönyv.*
se **Carnifier**, *v. pr. hussá lenni.*
Carnivore, *adj. húsevő.*
Carnosité, *f. húskinövés, vad vagy gombós hús.*
Carogne, *f.* pop. *dög.*
Carolin, *m. károlyarany.*
Caron, *m. darab szalonna.*
Caroncule, *f. apró mirigy, bibircs, szömölcs.*
Carotides, *f. pl. fej-üterek.*
Carotique, *adj. altató.*
Carotte, *f. murok, sárga répa.*
Carotter, *v. n.* fam. *piszkosan játszani.*
Carottier, *m. piszkos játékos.*
Caroube, *m. szent János kenyere.*
Caroubier, *m. szentjános-kenyérfa.*
Carouge, *m. szent János kenyere.*
Carousse, *f. kárász, kárászponty.*
Carpe, *f. potyka, ponty;* —, *m. kézfej.*
Carpeau, *m. tenyészponty.*
Carpette, *f. boritékvászon; pontyocska, potyka.*
Carpier, *m. pontyostó.*
Carpière, *f. pontytartó.*
Carpillon, *m. igen kis potyka.*
Carpin, *m. gyertyánfa.*
Carquèze, *m. olvasztó-kemencze.*
Carquois, *m. tegez, nyiltok.*
Carrare, *m. karrári márvány.*
Carre, *f. fölrész, felső rész.*
Carré, *m. négyszög; sima, kerített lapocska (sakkon); lépcsőkanyarulat.*
Carré, ée, *adj. négyszögü.*
Carreau, *m. négyszögü lap; négyszög; utczakövezet; tök (kártyában); vasaló; dugulás, hasszorulás;* — de foudre, *mennykő.*
Carrefour, *m. keresztút; utczasarok.*
Carréger, *v. n. labodázni.*
Carrelage, *m. kőlapokkali kirakás; kövezet.*
Carreler, *v. a. kövezni, kővel kirakni; megtalpalni.*
Carrelet, *m. négy élü tű, ár; szabóolló; szűrő; négyszegü varsa; hat bibircsós félszegusző.*
Carreleur, *m. kövező, foltozó varga.*
Carrelier, *m. téglaégető, lapkővágó.*
Carrelure, *f. új talp (ócska lábbelin).*
Carrément, *adv. négyzetesen.*
Carrer, *v. a. négyszögitni;* se—, *v. pr.* fam. *pöffeszkedni.*
Carret, *m. v.* Caret.
Carrier, *m. kőbánya-tulajdonos; kőfejtő.*
Carrière, *f. kőbánya; futópálya, pálya; vágtatás;* fig. *életpálya.*

Carrillon, v. Carillon.
Carriole, f. *kétkerekű kocsi.*
Carriotte, f. *török szilva.*
Carrosse, m. *hintó, kocsi.*
Carrossée, f. fam. *tele hintó.*
Carrosserie, f. *kocsigyármű.*
Carrossier, m. *kocsigyártó; hintóba való ló, kocsiló.*
Carrousel, m. *gyűrűbökés, lovagjáték; lovagjátéktér.*
Carrousse, f. pop. faire —, *dombérozni.*
Carrure, f. *vállszélesség.*
Cartaux, m. pl. *tengeri térképek.*
Carte, f. *táblapapiros, lemezpapir; kártya; térkép; étlap; kocsmárosi számla;* — marine, *tenger-abrosz;* — du dîner, *étlap;* jeu de cartes, *kártyajáték; egy játék kártya;* jouer aux cartes, *kártyázni;* donner — blanche, *teljhatalmat adni;* cartes, pl. *kártyák, kártyajáték.*
Cartel, m. *kihivás; fogolycsere.*
Cartelette, f. *kis palakő.*
Cartelle, f. *padló, padlódeszka, gerenda.*
Carterie, f. *kártyagyár.*
Cartero, m. p. u. *tárcza.*
Carthame, m. *vad sáfrány.*
Cartier, m. *kártyacsináló, kártyaárus.*
Cartilage, m. *porcz, porczogó.*
Cartilagineux, euse, adj. *porczogós, porczos.*
Cartomancie, f. *kártyavetés.*
Cartomancien, m. — enne, f. *kártyavető; kártyavetőnő.*
Carton, m. *táblapapiros, lemezpapir; minta, mustra.*
Cartonnage, m. *táblapapirosból készült mű, katulyák.* [*(könyvet).*
Cartonner, v. a. *táblapapirba kötni*
Cartonnerie, f. *táblapapirgyár; táblapapirból készült mű.*
Cartonnier, m. *táblapapirkészítő.*
Cartouche, m. *ékes befoglalás; zsebelő, zsebtolvaj;* —, f. *töltény, töltés; kartács.*
Cartouchier, m. *tölténytáska.*
Cartulaire, m. *oklevélgyüjtemény.*
Carvi, m. *kömény, mezei kömény.*
Caryatide, v. Cariatide.
Caryophyllacé, ée, adj. *szegfűnemű.*
Cas, m. *eset, történet; tett; büntény; eset, ejtés (nyelvtanban).*
Cas, casse, adj. p. u. *tompahangú, tompa.*
Casanier, m. *honguggoló, otthonülő.*
Casaque, f. *utazó-öltöny.*
Casaquin, m. *otthonka, házi öltöny.*
Casau, m. p. u. *házikó.*
Cascade, f. *zuhatag, vízesés; ugrás beszédben.* [*bolt.*
Cascane, f. *vár-üreg, váralag, bástya-*
Cascarille, f. *kaskaril (fa és kéreg).*
Cascatelle, f. *kis víz-esés.*
Case, f. *fiók, rekesz; sima, keritett lapocska, koczka (sakkon); négerkunyhó;* fam. patron de la —, *háziúr.*
Caséation, f. p. u. *a tej összefutása.*
Caséeux, euse, adj. *sajtos, túrós.*
Casemate, f. *bástyabolt, bástyaboltozat, vár-üreg.*
Caser, v. a. et n. *elrendezni;* se —, v. pr. fam. *letelepülni, megtelepedni.*
Caserette, f. *sajtnyomó káva, sajtkáva.*
Caserne, f. *laktanya.*
Casernement, masc. *laktanyákba elhelyezés.*
Caserner, v. a. et n. *laktanyába behelyezni; laktanyában lenni.*
Caseux, euse, v. Caséeux.
Casier, m. *fiók irószekrényben; pármai-sajtcsináló.*
Casière, f. *sajtcsináló-hely.*
Casilleux, euse, adj. *törékeny.*
Casimir, m. *félposztó.*
Casoar, m. *szalagáz (madár).*
Casque, m. *sisak.* [*sakos.*
Casqué, ée, adj. *sisakkal ellátott, si-*
Casquette, f. *sipka, süveg.*
Cassade, f. *tréfából vagy szükségből hazugság.*
Cassant, te, adj. *törékeny.*
Cassation, f. *semmisités, megsemmisités, megszüntetés; hivatalból kitevés;* cour de —, *semmitésiszék, semmitőszék.*
Casse, f. *elbocsátás, elküldés (szolgálatból).*
Casse, f. *kászfa, kászia; tollfiók; merilő-veder; levél-szekrény; betűláda;* — aromatique, *fahéj.*
Cassé, ée, part. et adj. *tört, széttört;* fig. *elcsigázott;* voix cassée, *gyenge hang.* [*vakmerő ember.*
Casse-cou, m. *nyaktörő, nyaktörés;*
Casse-cul, m. pop. *seggreesés.*
Cassement, m. *ág-törés.*
Casse-museau, m. *orr-ütés, ütés orr-ra.*
Casse-noisette, m. *diótörő.*
Casse-noix, m. *magtörő holló.*
Cassenole, f. *gubacs.*

Casser, *v. a.* *törni, széttörni, összezúzni;* fig. *érvénytelenitni, megerőtlenitni; megsemmisitni; kitenni (szolgálatból);* se —, *v. pr.* *eltörni, törni;* fig. *gyengülni.*
Casserolle, *f.* *réz-serpenyű, kondér.*
Casse-tête, *m.* fig. *fejtörő munka; fejszaggató (bor); kábitó lárma: reczecsapda; gyilkoló furkos bot.*
Cassetin, *m.* *szekrényfiók.*
Cassette, *f.* *szekrényke.*
Casseur, *m.* *érczkalapács.*
Casside, *f.* *paizsbogár.*
Cassie, *f.* *kászfa.*
Cassier, *m.* *keserfa.*
Cassine, *f.* p. u. *major, tanya; mulatóház; kis őrház.*
Cassino, *m.* *casino, gyülde.*
Cassis, *m.* *fekete ribiszke.*
Cassoire, *f.* *kendertörő.*
Cassolette, *f.* *füstölő-serpenyű; illatmillye.*
Casson, *m.* *cacao-darabka.*
Cassonade, *f.* *daraczukor.*
Cassure, *f.* *törés.*
Castagnette, *f.* *kézcsörgetyű.*
Caste, *f.* *külön-osztály, néposztály.*
Castel, *m.* *vár, kastély, palota.*
Castelane, *f.* *szilva neme.*
Castellan, *m.* *várnagy.*
Castellanie, *f.* *várnagyság.*
Castille, *f.* fam. *viszály, egyenetlenség.*
Castine, *f.* *folyókovacs.*
Caston, *m.* *gyűrűfoglalvány.*
Castor, *m.* *hód; kasztorkalap.*
Castoréum, *m.* *hódony.*
Castrat, *m.* *herélt.*
Castration, *f.* *herélés.*
Casualité, *f.* *esetlegesség.*
Casuar, *m.* *szalagáz (madár).*
Casuel, elle, *adj.* — ellement, *adv.* *esetleges, bizonytalan; esetlegesen, történetesen;* —, *m.* *járadék, mellék jövedelem.*
Casuiste, *m.* *esetfejtő.*
Cataclysme, *m.* *áradás, víz-ár, vízözön.*
Catacombes, *f. pl.* *sírbolt.*
Catadoupe, *f.* *zuhatag, zugó vizesés.*
Catafalque, *m.* *gyászravatal.*
Catalectes, *m. pl.* *töredékek.*
Catalepsie, *f.* *merevedés, dermengés.*
Cataleptique, *adj.* *dermengéskóros, dermkóros.*
Catalogue, *m.* *jegyzék, lajstrom.*
Cataplasme, *m.* *pép-egyveleg, borongatmány.*
Cataplexie, *f.* (méd.) *tagmerevülés.*
Catapulte, *f.* *hajitó-gép.*
Cataracte, *f.* *víz-esés, viz-zuhatag; külső hályog; felhőszakadás.*
se **Cataracter**, *v. pr.* *hályogot kapni.*
Catarre, *v.* Catarrhe.
Catarrhal, ale, *adj.* *hurutos.*
Catarrhe, *m.* *csúz, hurut.*
Catarrheux, euse, *adj.* *csúzos.*
Catastrophe, *f.* *főesemény, irtózatos kimenetel; szerencsefordulat.*
Catéchèse, *f.* *hit-elemzés.*
Catéchète, *m.* *vallástanitó*
Catéchétique, *f.* *hitelemzéstan.*
Catéchiser, *v. a.* *vallást tanitni.*
Catéchisme, *m.* *káté, gyermekoktatás (vallásban).*
Catéchiste, *m.* *gyermektanitó, vallástanitó.* [*hitelemző.*
Catéchistique, *adj.* *kérdő, kérdezgető;*
Catéchumène, *m.* *hittanuló.*
Catégorie, *f.* *osztály, sorzék; nem.*
Catégorique, *adj.* — ment, *adv.* *határozott; határozottan.*
Cathartique, *adj.* (méd.) *tisztitó, hashajtó.*
Cathédrale, *f.* *székes egyház.*
Cathérèse, *f.* (méd.) *kiürülés.*
Cathérétique, *m.* *marószer.*
Cathéter, *m.* *húgycsap.*
Catholicisme, *m* *katolika vallás.*
Catholicité, *f.* *igazhitüség.*
Catholicon, *m.* *átalános gyógyszer; egyetemes szótár.*
Catholique, *adj.* — ement, *adv.* *egyetemes, katolikus; katolikus módon;* —, *m.* et *f.* *katolikus ember; katolika nő.*
Catholiser, *v. a.* et *n.* *katolikussá tenni; katolikussá lenni.*
Cati, *m.* *fénysajtó.*
Catimini, *adv.* en —, *titokban, titkosan.*
Catin, *f.* pop. *feslett erkölcsü nő.*
Catir, *v. a.* *fénysajtót alkalmazni.*
Catisseur, *m.* *kelmesajtoló.*
Catopes, *f. pl.* *hasparások, has-uszonyuak.*
Catoptrique, *f.* *tükörtan;* —, *adj.* *tükörtani.*
Cauchemar, *m.* *lidércz.*
Caudataire, *m.* *uszályhordozó.*
Caudé, ée, *adj.* *farkkal ellátott.*
Caudex, *m.* *torzsa.*
Caulescent, te, *adj.* *torzsás.*
Cauliforme, *adj.* *száralaku.*
Cauris, *m.* *kagylópénz.*
Caurude, *m.* *haris.*
Causal, ale, *v.* Causatif.
Causalité, *f.* *okilagosság, okszerüség.*
Causatif, ive, *adj.* *okszerü.*

Cause, *f. ok, indok; jogügy, pör; fél, illető fél;* — pie, *kegyes alapítvány;* pour —, *alapos oknál fogva;* à — de, *miatt;* à — que, *mert, mivel;* être en —, *félnek lenni valamely pörben.*
Causer, *v. a. okozni;* —, *v. n. beszélgetni; fecsegni.* [*gés.*
Causerie, *f.* fam. *beszélgetés; fecse-*
Causeur, *m.* — euse, *f. fecsegő; fecsegőnő;* —, *adj. csacska.*
Causeuse, *f. kis pamlag.*
Causticité, *f. felmaró erő; csipős gúnyolódás.*
Caustique, *adj. maró, égető;* fig. *csipős, gúnyoros;* —, *m. marószer.*
Cautèle, *f. vm. álnokság;* (jur.) *óvás.*
Cauteleux, euse, *adj.* — eusement, *adv. álnok, ravasz; álnokul.*
Cautement, *adv. óvatason.*
Cautère, *m. folyóseb, genykutacs.*
Cautérétique, *adj. maró, égető;* —, *m. marószer.*
Cautérisation, *f. genykutacs-nyitás.*
Cautériser, *v. a. maratni, égetni; genykutacsot nyitni.*
Caution, *f. kezesség, kezes.* [*ség.*
Cautionnement, *m. kezeskedés; kezes-*
Cautionner, *v. a. kezeskedni.*
Cavalage, *m. kancza-meghágatás.*
Cavalcade, *f. díszmenet lóháton; sétalovaglás.*
Cavale, *f. kancza.*
Cavalerie, *f. lovasság.*
Cavalier, *m. lovag, lovas; főnemes, gavallér.*
Cavalier, ère, *adj. fesztelen; kissé büszke.* [*delemmel.*
Cavalièrement, *adv. fesztelenül, ille-*
Cavalon, *m. paszomány.*
Cavalot, *m. kis vas-ágyú.*
Cavalquet, *m. trombitamars.*
Cavanne, *f. tajok, békateknő.*
Cave, *f. pincze; pinczelok; pipereszekrényke;* (jeu.) *kitétel.*
Cave, *adj. ürös, beesett.*
Caveau, *m. kis pincze; kis sírbolt.*
Caveçon, *v.* Cavesson.
Caver, *v. a.* et *n. kivájni, mélyitni, kivölgyelni; játékpénzt kitenni.*
Caverne, *f. barlang, üreg.*
Caverneux, euse, *adj. barlangos, üreges.*
Cavessine, *f. állazó neme.*
Cavesson, *m. állazó, ajazó.*
Cavet, *m. horony.*
Caviar, *m. halikra.*
Cavillation, *f. álokoskodás.*
Cavillone, *f. pánczélos kolty.*
Cavin, *m. mély út.*
Cavité, *f. odú, üresség;* — du cœur, *szív-üreg.* [*(matrózok-é).*
Cayenne, *f.* (mar.) *konyha; laktanya*
Cayes, *f. pl. zátony, fövenytorlatok.*
Ce (cet), cette, *pron. ez, az.*
Céans, *adv. vm. itt, e' házban.*
Cébrion, *m. selyembogár.*
Ceci, *pron. ez, ez itt, emez.*
Cécité, *f. vakság.*
Céder, *v. a. átengedni, odaengedni;* — *v. n. engedni.*
Cedille, *f. C alatti kis jegy (Ç).*
Cédon, *m. fülfű.*
Cédrat, *m. jóillatú czitrom.*
Cèdre, *m. czédrus, czédrusfa.*
Cédrie, *f. czédrusgyanta.*
Cédrite, *m. czédrusbor.*
Cédule, *f. lapka, levelke, czédula, kézirat.* [*koszorúzni.*
Ceindre, *v. a. övezni, körülvenni; meg-*
Ceintrage, *m. alattság, kötelek.*
Ceinture, *f. öv; foglalvány;* fig. *derék.*
Ceinturette, *f. szíj a vadászkürtön.*
Ceinturier, *m. övcsináló.*
Ceinturon, *m. kardszíj.*
Cela, *pron. ez, az, emez, amaz;* à —, *azon;* pour —, *azért;* sur —, *arra, erre.* [*mes.*
Céladon, *m. tengerzöld; epedő szerel-*
Célation, *f.* (dr.) *eltitkolás.*
Célébrant, *m. misemondó pap.*
Célébration, *f. ünneplés.*
Célèbre, *adj. híres.*
Célébrer, *v. a. megünnepelni; magasztalni, dicsérni, dicsőitni;* — la messe, *misézni, misét mondani.* [*ség.*
Célébrité, *f. ünnepély; hirnév, híres-*
Céler, *v. a. titkolni, titokban tartani.*
Célère, *adj. sebes, gyors.*
Céleri, *m. zeller.*
Célérité, *f. sebesség.*
Céleste, *adj. menynyei.*
Celestin, *m. Czelestin szerzetese.*
Céliaque, *adj.* flux —, *hasmenés, hasfolyás.*
Célibat, *m. nőtelenség.*
Célibataire, *m. agglegény.*
Celle, *v.* Celui.
Cellérage, *m. ászokpénz.*
Cellérerie, *f. kulcsárság.*
Cellérier, *m.* — ière, *f. kulcsár, pinczemester; kulcsárnő, pinczemesternő*

Cellier, *m. élésbolt.*
Cellite, *m. remete, barát.*
Cellulaire, *adj. sejtes, sejtalaku; czellás.* [*szekrény.*
Cellule, *f. czella; sejt, lépsejt; fiók,*
Célosie, *f. amaránt, bárling.*
Celtique, *m. czelta nyelv.*
Celui, celle, *pron. az, azon; ez, ezen.*
Cembro, *m. czibolyafenyü.*
Cément, *m. ragacs, kőragasz, czement.*
Cémenter, *v. a.* (chim.) *czementezni, anyitani (aranynál), edzeni (aczélnál).*
Cémétérial, ale, *adj. temetői, sírkerti.*
Cénacle, *m. ét-terem (régieké).*
Cenchrée, *f. fünyüg, kősőny.*
Cendal, *m. czindeltafota.*
Cendre, *f. hamu;* — de plomb. *madárserét.* [*szürke.*
Cendré, ée, *adj. hamuszin, hamvas-*
Cendrée, *f. madárgőbecs.*
Cendrer, *v. a. hamvas-szürkére festeni.*
Cendreux, euse, *adj. hamvas.*
Cendrier, *m. hamulyuk, hamukatlan; hamuszedő.*
Cendrille, *f. szénczinege.*
Cendrillon, *m. hamupipőke.*
Cène, *f. vacsora, úrvacsora;* jour de la —, *nagyscötörtök;* célébrer la —, *úrvacsorával élni.*
Cénobie, *f. klastrom, zárda.*
Cénobite, *m. klastromi barát.*
Cénoptère, *m. haraszt, páfrán.*
Cénotaphe, *m. díszsír.*
Cens, *m. hűbéradó, földbér.*
Censal, *m. alkusz, hajhász.*
Cense, *f. p. u. major, tanya, bérjószág.*
Censé, ée, *adj. valaminek tartott.*
Censerie, *f. alkuszdíj.*
Censeur, *m. biráló.*
Censier, *adj.* seigneur —, *földbértulajdonos;* livre —, *földbérkönyv;* —, *m. majorság-bérlő.*
Censiste, *adj. bérköteles, hűbérköteles.*
Censitaire, *m. bérfizető.*
Censive, *f. földbér.*
Censuel, elle, *adj. bérköteles;* droit —, *földbérjog.*
Censurable, *adj. birálat alá tartozó, hibás, feddendő.*
Censure, *f. birálat, könyvbirálat; egyházi büntetés.*
Censurer, *v. a. birálni, megbirálni, gáncsolni.*
Cent, *adj. száz;* —, *m. száz, száza valaminek.*
Centaine, *f. száz, száza valaminek; igefonal, pászmakötő;* par centaines, *százanként, százával.*
Centaure, *m. czentaurus.*
Centaurée, *f. kis ezerjófű.*
Centenaire, *adj. százéves;* nombre —, *százas szám.*
Centenier, *m. nemzetőri százados.*
Centième, *adj. századik.*
Centime, *m. egy frank századrésze.*
Centinode, *f. gombos lelleg.*
Central, ale, *adj. középponti, központi*
Centralisation, *f. központosítás.*
Centraliser, *v. a. központosítni.*
Centre, *m. középpont, központ.*
Centrifuge, *adj. középfutó.*
Centripète, *adj. középretartó.*
Centuple, *adj. százszoros.*
Centupler, *v. a. százszorozni.*
Centurie, *f. század.*
Centurion, *m. százados.*
Cep, *m. szőlővessző; szőlőtő.*
Cependant, *adv. azonban, mégis, mindazáltal.*
Cépole, *m. csikos gadócz.*
Céracée, *f. író neme.*
Céramion, *m. vörös kláris.*
Céraphron, *m. darázs neme.*
Céraste, *m. áfrikai szarvaskígyó.*
Cérat, *m. viasz-ír.*
Cératolithe, *m. szarukő.*
Céraunias, *m. villámkő.*
Cerbère, *m. Czerberus.*
Cerceau, *m. hordóabroncs, abroncs.*
Cercelle, *f. telelő vagy makkréczе.*
Cerclage, *m. abroncsfa; bodnárdíj.*
Cercle, *m. kör, körvonal; abroncs; karika; társaság, társas kör; kerület.*
Cercler, *v. a. abroncsozni.*
Cerclier, *m. abroncskészítő.*
Cercueil, *m. koporsó.*
Céréal, ale, *adj.* semences céréales, *pl. gabonanemek.*
Cérébelleux, euse, *adj. agyacshoz tartozó, agyacs ....* [*agy ....*
Cérébral, ale, *adj. agyhoz tartozó,*
Cérémonial, ale, *adj. szertartási;* —, *m. egyházi szertartások könyve; szertartás.* [*udvariasság, teketória.*
Cérémonie, *f. szertartás; ünnepély;*
Cérémonieux, euse, *adj. szertartásos ünnepélyes; teketóriás.*
Cerf, *m. szarvas.*
Cerfeuil, *m. baraboly.*
Cerf-volant, *m. szarvasbogár; sárkány (papirból).*

Cérinthe, *f. szeplén.*
Cerisaie, *f. cseresnyés (kert).*
Cerise, *f. cseresnye.*
Cerisette, *f. kökényszilva.*
Cerisier, *m. cseresnyefa.*
Cérite, *m. kürtcsiga.*
Cerne, *m. kör, karika; bájkör.*
Cerné, ée, *part. et adj. körülvett, körülkerített; kékpatkós szeme körül.*
Cerneau, *m. fél dió, héjából kivett dióbél.*
Cernement, *m. bekerités, elzárás.*
Cerner, *v. a. kört vonni valami körül; körülkeriteni, körülvenni;* — des noix, *dióbélt kivenni.*
Cérofle, *m. erdei baraboly.*
Cérographe, *m. pecsétgyürü (régieknél).*
Céroïde, *adj. viasznemü.*
Céromance, Céromancie, *f. viaszból jóslás.*
Céromel, *m. viasz-ír.*
Céropales, *m. pl. göröncsér hernyászok.*
Cérophores, *m. pl. szarvas állatok.*
Céropisse, *f. viasztapasz.*
Céroplastique, *f. viaszképelés.*
Cerque, *m. czingolán.*
Cerquemanement, *m. vm. határkijelölés.*
Cerquemaner, *v. a. vm. határokat megvizsgálni, határköveket rakni.*
Cerquemaneur, *m. vm. határvonó, határjelelő.*
Cerre, *m. czirbolyafenyü, makkcsésze.*
Certain, aine, *adj.* — ainement, *adv. bizonyos; bizonyosan.*
Certeau, *m. körte neme.*
Certes, *adv. bizonyosan, bizonyára.*
Certificat, *m. bizonyitvány.*
Certificateur, *m. bizonyitó, bizonyitványt adó; alkezes.*
Certification, *f. bizonyitás.*
Certifier, *v. a. bizonyitni, megbizonyitni.*
Certitude, *f. bizonyosság.*
Cérumen, *m. fülzsír.*
Céruse, *f. fehér ólom;* — noir, *irla, rajzla, vas-szén.*
Cervaison, *f. szarvasvadászati idő.*
Cerveau, *m. agy, agyvelő.*
Cervelas, *m. disznósajt.*
Cervelle, *f. agy, agyvelő.*
Cervical, ale, *adj. nyakszirthez tartozó, nyakszirt ....*
Cervicorne, *adj. szarvas-szarúdad.*
Cervoise, *f. p. u. fűszeres sör.*
Cervoisier, *m. vm. sörmérő, sörárus.*
César, *m. császár, hadvezér.*
Césarienne, *adj. f.* opération —, *remek vágás.*
Cessation, *f. szünet, megszünés.*
Cesse, *f. szünet, csend.*
Cesser, *v. n. et a megszünni; megszüntetni.*
Cessible, *adj.* (dr.) *eladható, elidegenithető.*
Cession, *f. átengedés.*
Cessionnaire, *m.* (dr.) *engedményes.*
Ceste, *m. küzdő-kesztyű.*
Césure, *f.* (pros.) *versmetszet, metszet (versben).*
Cet, *v.* Ce.
Cétacé, ée, *adj. bálnanemü, czetnemü.*
Céterac, *m. bordalap, veselke.*
Cétine, *f. bálnavelőssír.*
Cette, *v.* Ce.
Cèzes, *f. pl. bagolyborsó.*
Chablage, *m. hajókormányzás veszélyes helyeken.*
Chable, Chableau, *m. huzókötél folyami hajókon.*
Chabler, *v. a. kötélhez kötni s vonni vagy emelni.*
Chableur, *m. hajósvezér (folyamokon).*
Chablis, *m. széltörés.*
Chabot, *m. serincz (hal);* chabots, *pl. állvány-kötélzet.*
Chabraque, *f. lótakaró, csótár, lóteritő.*
Chabrillon, *m. kecskesajt.*
Chacal, *m. sakál, törökróka, aranyfarkas.*
Chacun, une, *pron. minden, mindenik, mindenki.*
Chafouin, ine, *adj.* fam. *szikár, tekintélytelen, silány;* —, *m. szagos görény.*
Chagrin, *m. bú, boszúság, harag; szövet neme.*
Chagrin, ine, Chagrinant, te, *adj boszantó, boszús.*
Chagriner, *v. a. boszantani;* se —, *v. pr. búsulni, boszankodni (valamin,* de qch.).
Chaîne, *f. lánez.*
Chaîneau, *m. ereszcsatorna.*
Chaînetier, *m. sárgarézmüves, tücsináló.*
Chaînette, *f. lánczocska.*
Chaînon, *m. lánczszem.*
Chair, *f. hús;* fig. *börszín; érzékiség.*
Chaire, *f. szószék, tanitószék;* fig. *tanárság.*
Chaise, *f. szék; csésza; állvány, talap;* aller à la —, *szükséget végezni, ürszéket használni.*
Chaland, *m.* — ande, *f. vevő, rendes vevő; vevőnő;* —, *m. lapos folyami hajó.*
Chalandise, *f. rendes vevő.*
Chalaze, *f. csirfolt.*

Chalcide, *m. kigyógyik.*
Chalcographe, *m. érczmetsző, rézmetsző.*
Chalcographie, *f. rézmetszés.*
Châle, *m. sál.*
Chalet, *m. pásztorkarám.*
Chaleur, *f. melegség, hőség;* fig. *buzgalom.*
Chaleureux, euse, *adj. p. u. heves, tüzes (személyekről).*
Chalibé, ée, *adj. aczélos, aczéllal vegyült.*
Châlit, *m. vm. nyoszolya.*
Chalon, *m. gyapjúszövet.*
Chaloupe, *f. sajka, csónak.*
Chalumeau, *m. fűszár; pásztori síp; forrasztcső.*
Chalumet, *m. csővecske.*
Chalût, *m. zsákháló.*
Chamade, *f.* (gu.) *megadásjel.*
Chamailler, *v. n.* et se —, *v. pr. veszekedni, küzdeni.*
Chamaillis, *m. küzködes.*
Chamarrer, *v. a. megprémezni, beszegni.*
Chamarrure, *f. beprémezés, beszegés.*
Chambellage, *m. hűbérváltoztatási illeték.*
Chambellan, *m. kamarás.*
Chambellanie, *f. p. u. kamarási szolgálat, kamarásság.*
Chambourin, *m. silány, zöld üveg.*
Chambranle, *m. párkány, pártázat.*
Chambre, *f. szoba.*
Chambrée, *f. pajtásság; nézők száma (színházban); bevétel valamely előadásból.*
Chambrelan, *m. kontár; egyes szoba lakója.*
Chambrelant, te, *adj.* presse chambrelante, *zugnyomda.*
Chambrer, *v. a.* et *n. együtt lakni; pajtásságot kötni; szobába zárni (valakit).*
Chambrette, *f. szobácska.*
Chambrier, *m. zárdaigazgató.*
Chambrière, *f. szobaleány; korbács.*
Chambrillon, *m.* fam. *szolgáló lányka.*
Chameau, *m. teve; teveszőr.*
Chamelier, *m. levehajtó.*
Chamois, *m. zerge; zergebőr, irha; zergeszín.*
Chamoiser, *v. a. irhát gyártani.*
Chamoiserie, *f. irhagyártás.*
Chamoiseur, *m. irhagyártó, irhatimár.*
Champ, *m. mező; szántóföld; térség;* sur le —, *azonnal, nyomban, tüstént;* en plein —, *szabad mezőn;* maison de —, *mezei lak;* demeurer aux champs, *falun lakni.*
Champagne, *m. champagnei bor, pezsgő.*
Champeaux, *m. pl. mezőség, legelő.*
Champêtre, *adj. mezei; falusi;* — , *m. mező, mezőség.*
Champignon, *m. gomba.*
Champion, *m. hős, küzdő;* — de la foi, *mártír, vértanu.*
Champlure, *f. éji fagy általi kártétel.*
Chance, *f. koczkajáték neme; vetés, koczkavetés; valószinűség; szerencse; játékszerencse; baleset.*
Chancel, *v.* Cancel.
Chancelant, ante, *adj. ingadozó;* fig. *elhatározatlan, ingatag.*
Chanceler, *v. n. ingadozni, tántorogni; habozni.*
Chancelier, *m. kanczellár.*
Chancelière, *f. kanczellárné; lábzsák; lábtyu.*
Chancellement, *m. ingadozás.*
Chancellerie, *f. kanczellária.*
Chanceux, euse, *adj.* fam. *szerencsés; szerencsétlen; merészelt.*
Chanci, ie, *adj. penészes.*
Chancir, *v. n.* et se —, *v. pr. penészedni.*
Chancissure, *f. penész.*
Chancre, *m. rákfenés fekély; hőpörs, hőpörsenet.*
Chancreux, euse, *adj.* (chir.) *rákfenés.*
Chandeleur, *f. gyertyaszentelő.*
Chandelier, *m. gyertyatartó; gyertyamártó, gyertyaárus.*
Chandelle, *f. gyertya, fagygyúgyertya.*
Chanfrein, *m. lófő eleje; csillag, hóka (lovakon).*
Change, *m. csere; váltó-üzlet; váltókelet, váltófolyam; felpénz.*
Changeant, te, *adj. változó; játszószinű.*
Changement, *m. változás.*
Changer, *v. a. cserélni, elcserélni (-val, -vel,* pour qch., contre qch.); *váltani; átváltoztatni; átöltözködni;* —, *v. n. változni;* se —, *v. pr. megváltozni, átalakulni.*
Changeur, *m. pénzváltó.*
Chanlatte, *f. horogfa.*
Chanoine, *m. kanonok.*
Chanoinesse, *f. szerzetes hölgy.*
Chanoinie, *f. kanonokság.*
Chanson, *f. ének, dal;* fig. *hiábavaló fecsegés;* chansons! *gyermekség! hiábavalóság!*

Chansonner, *v. a. gúnydalt csinálni valakire.*
Chansonnette, *f. dalocska.*
Chansonnier, *m. dalköltő; dalkönyv, énekes könyv.*
Chant, *m. ének; dallam.*
Chantant, **te**, *adj. énekelhető;* air —, *énekdarab.*
Chanteau, *m. karaj (kenyér); darabka szövet, maradék;* (taill.) *pálha, ereszték.*
Chantepleure, *f. szürő; vízárok, csatorna; öntözőkanna.*
Chanter, *v. a. et n. énekelni; megénekelni, dicsőítni; kukurikolni; czirpegni;* pain à —, *ostya.*
Chanterelle, *f. ötöd, ötödhang (zenében); csalmadár.* [*kesnő.*
Chanteur, *m.* — euse, *f. énekes; éne-*
Chantier, *m. ácstér, ácsudvar, ácshely; hajógyár, hajóépitőhely, hajóda; gadnárfa; félszer, kocsiszín.*
Chantignole, *f. próbatégla.*
Chantonné, **ée**, *adj. foltos (papírról).*
Chantonner, *v. a.* fam. *dalolgatni, danolni.*
Chantourné, *m. czifrázat.* [*ritás.*
Chantournement, *m.* (men.) *kikanya-*
Chantourner, *v. a.* (men.) *kikanyaritni.*
Chantre, *m. kántor, éneklő.*
Chantrerie, *f. kántorság.*
Chanvre, *m. kender.* [*derkészitő.*
Chanvrier, *m. henderkereskedő; ken-*
Chaos, *m. zür, chaos; zürzavar.*
Chape, *f. bibornokruha; borító; boríték; tok; lombikfödél; hajtóka kesztyün.*
Chapeau, *m. kalap; biborkalap; bibornokság; férfi;* (mus.) *költjel; párkány;* — bas, *lapos kalap;* — bas! *le a kalappal!* coup de —, *kalaplevétel;* — de pipe, *kupak, pipafödél;* mettre son —, *kalapját föltenni;* mettre — bas, *kalapot letenni.*
Chapelain, *m. káplán.*
Chapeler, *v. a. héját (a kenyérnek) levakarni.* [*lapkereskedés.*
Chapélerie, *f. kalaposmesterség; ka-*
Chapelet, *m. olvasó; talpvérfolt;* dire son —, *olvasót elolvasni.*
Chapelier, *m. kalapos; kalapkereskedő.*
Chapelle, *f. kápolna; zenekar;* (cat.) *ezüstedények;* (imp.) *segélypénztár; lombik;* maître de —, *karnagy, karmester;* — d'un violon, *markolatfa (hegedün).*
Chapellenie, *f. káplánság.*
Chapellerie, *v.* Chapélerie.
Chapelure, *f. kenyérvakarék.*
Chaperon, *m. süveg; gyászsapka; barátcsuklya; fiatal nő kisérőnője.*
Chaperonnière *f. gálga.*
Chapier, *m. papköntöst hordozó; papköntös-szekrény.*
Chapiteau, *m. oszlopfej; koszorú. ékesség.* [*lanhoz tartozó.*
Chapitral, **ale**, *adj. kanonoki, kápta-*
Chapitre, *m. káptalan; fejezet;* fig. *tárgy.*
Chapitrer, *v. a. megpirongatni.*
Chapler, *v. a. kalajtálni, élesre verni.*
Chaploir, *m. kaszaüllő.*
Chapon, *m. kappan; szőlőhajtvány.*
Chaponneau, *m. kis kappan.*
Chaponner, *v. a. herélni (kakast); hajtványokat nyesni.*
Chapoter, *v. a. vm. szétvagdalni, összevagdalni.*
Chaque, *pron. minden, mindegyik.*
Char, *m. kétkerekü kocsi (régieké);* — de triomphe, *diadalkocsi;* — -à-banc, *nyeregkocsi;* — numéroté, *bérkocsi.*
Charade, *f. szótagtalány, szótagrejtvény.*
Charadrille, *f. esőszalonka.*
Charançon, *m. zsizsik.*
Charavari, *m. salavári nadrág.*
Charax, *m. kárász, kárászponty.*
Charbon, *m. szén; dögvar; üszög.*
Charbonnage, *m. szénégetés.*
Charbonnée, *f. rostélyos pecsenye; szénréteg.*
Charbonner, *v. a. szénné égetni; szénnel feketítni; szénnel megjelölni.*
Charbonneux, **euse**, *adj. dögvaras.*
Charbonnier, *m. szénégető; szénhordó; szénkamra; szénhajó.*
Charbonnière, *f. szénégetőnő; szénégetés, szénhuta; szénczinke.*
Charbouiller, *v. a. ragyásitni (gabonát).*
Charbucle, *f. üszög (gabonában).*
Charcuter, *v. a. ügyetlenül felvágni (húst).*
Charcuterie, *f. szalonna- és kolbászkereskedés, hentesség.* [*tesnő.*
Charcutier, *m.* — ère, *f. hentes; hen-*
Chardon, *m. bogács.*
Chardonner, *v. a. kártolni, felvakarni.*
Chardonneret, *m. tengelicz.*
Chardonnette, *f. kerti articsóka, olaszlapu.*

Chardonnière, *f. bogácsmező.*
Charge, *f. teher, rakomány;* fig. *panasz, gond; hivatal, meghagyás; adó; megtámadás; gyümölcsbimbó; réteg szén;* fig. *túlterhelés;* femme de —, *gazdasszony.*
Chargeant, te, *adj. terhes, súlyos.*
Chargé-d'affaires, *m. ügynök, ügyviselő, ügyvivő.*
Chargement, *m. hajóteher, hajórakomány; fuvarlevél, szállító levél; ajánlás (levél-é).*
Chargeoir, *m. ágyukanál, töltőkanál.*
Charger, *v. a. terhelni, megterhelni; alkalmatlankodni; tölteni (fegyvert);* fig. *túlterhelni; ajánlani (levelet);* — l'ennemi, *megtámadni az ellenséget;* se —, *v. pr. magát megterhelni, magát túlterhelni, magát terhelni (-val, -vel,* de qch.); temps chargé, *borult idő.*
Chargeur, *m. felrakó, rakodó; ágyutöltő; fuvaroztató; farakó.*
Charier, *v.* Charrier.
Chariot, *m. kocsi, szekér.*
Charitable, *adj.* — ment, *adv. kegyes, jótékony; keresztényi szeretetből.*
Charitatif, ive, *adj. önkényti.*
Charité, *f. keresztény szeretet; kegyes adomány, alamizsna; szegényház;* frères de la —, *irgalmas barátok.*
Charivari, *m. macskazene; veszekedés.*
Charlatan, *m. szintár, csalafinta; kuruzsuló; kérkedi, kajdász.*
Charlatane, *f. p. u. kérkedinő, kajdásznő; szintárnő; kuruzsolónő.*
Charlataner, *v. a. rábeszélni.*
Charlatanerie, *f. szintárlás; kuruzsolás; kérkedés.*
Charlatanisme, *m. nyegleség, kérkediség, kajdászság; kuruzsolói fogások.*
Charmant, te, *adj. kecses, gyönyörü, kedves.*
Charme, *m. báj, varázs-szer;* fig. *kecs; fejér gyertyánfa.*
Charmer, *v. a. megbájolni;* fig. *elragadni; elvarázsolni.*
Charmeur, *m. p. u. bűvész.*
Charmeuse, *f. p. u. bűvésznő.*
Charmille, *f. fiatal gyertyánfa (fejér); gyertyános hely.*
Charmoie, *f. gyertyánfaliget.*
Charnage, *m. húsevő-idő (katholikusoknál); húsdézsma.*
Charnaigre, *m. fürkész-eb.*
Charnel, —elle, *adj. testi, érzéki.*
Charneux, euse, *adj. húsos; húsnemü.*
Charnier, *m. csontház, tetemház; húskamra; csomó szőlőkaró.*
Charnière, *f. sarkazat, foglalás; vadászháló.*
Charnu, ue, *adj. húsos, húsnemü.*
Charnure, *f. hús (ember-é).*
Charogne, *f. dög.*
Charotte, *f. vadászszereknek való szatyor.*
Charpente, *f. épületfa; gerendázat.*
Charpenter, *v. a. ácsolni, bárdolni;* fig. *összekonczolni.*
Charpenterie, *f. ácsmesterség; ácsmunka.*
Charpentier, *m. ács.*
Charpi, *m.* (tonn.) *tuskó.*
Charpie, *f. tépet, tépett vászony.*
Charpiner, *v. a. kártolni, gyaratni (gyapjút).*
Charrée, *f. lúghamu; agyagfuró.*
Charretée, *f. taligával tele.*
Charretier, *m. taligás.*
Charretier, —ère, *adj.* chemin —, *szekér-ut.*
Charretin, *m. kis taliga.*
Charrette, *f. kétkerekü taliga.*
Charriage, *m. fuvar; szekér, hajtmü; fuvarbér.*
Charrier, *v. a.* et *n. vinni (szekeren), menni (kocsin); magával vinni.*
Charroi, *m. fuvar; fuvarbér; robotfuvar.*
Charron, *m. kerékgyártó.*
Charonnage, *m. kerékgyártómunka.*
Charroyer, *v. a. taligázni.*
Charroyeur, *m. taligás.*
Charrue, *f. eke; szántóföld.*
Charte, *f. okirat, oklevél, okmány; alkotmánylevél.*
Charti, **Chartil**, *m. kocsial, szekér alja; félszer, kocsiszín.*
Chartre, *f. börtön; gyermekek aszkórsága.*
Chartreuse, *f. karthausi szerzetes-zárda.*
Chartreux, *m.* —euse, *f. karthausi; karthausi apácza.*
Chartrier, *m. leveltár; levéltárnok.*
Chartulaire, *v.* Cartulaire.
Chas, *m. tűfok; egyenesség, simaság; szintlező, vízirány mérő.*
Châsse, *f. ereklyeszekrényke; borotvanyél; szemüvegkáva.*
Chasse, *f. vadászat;* (méc.) *moztér; aranyverőkalapács.*
Chassé, *m.* (dan.) *bizonyos mozdulat tánczban.*
Chasse-chien, *m. egyházfi.*
Chasselas, *m. fejér szépszőlő.*

Chasse-marée, *m. haltargonczás, halszatócs; ajóksajka.*
Chasse-mouche, *m. légycsapó, légyűző, szúnyogháló.*
Chasse-mulet, *m. szamarász, szamárhajtó, öszvérhajtó.*
Chasse-puce, *f. czikszár.*
Chasse-punaise, *f. csimaszölő takta.*
Chasser, *v. a. et n. űzni, kergetni, vadászni; elűzni, kikergetni;* — un clou, *szeget beverni.*
Chasseur, *m.* — euse, *f. vadász; vadásznő; heringhalász (sajka).*
Chassie, *f. csipa, szemvaj; csipásság.*
Chassieux, euse, *adj. csipás szemü.*
Châssis, *m. ráma, keret, foglalék; állás, talap; gerendázat, födelezet.*
Chassoir, *m.* (tonn.) *verőeszköz.*
Chaste. *adj.* — ment, *adv. szűz, tiszta erkölcsü; szűzen.*
Chasteté, *f. szüzesség, szemérmesség.*
Chasuble, *f. misemondóruha.*
Chasublier, *m. misémondóruhacsináló.*
Chat, *m. macska; kohókór; estellő, szintező.*
Châtaigne, *f. gesztenye.*
Châtaigné, ée, *adj. p. u. gesztenyeszínü.*
Châtaigneraie, *f. kis gesztenyés.*
Châtaignier, *m. gesztenyefa.* [*ról*).
Châtain, *adj. m. gesztenyeszínű (haj-*
Chat-bizam, *m. pézsma-macska.*
Chat-civette, *m. czibét-petymeg.*
Château, *m. kastély, vár; palota.*
Chatée, *f. macskakölykezés.*
Châtelain, *m. várnagy.*
Châtelet, *m. váracska, kis kastély.*
Châtellenie, *f. várnagyság.*
Chat-huant, *m. bagoly.*
Châtiable, *adj. büntetésre méltó.*
Châtier, *v. a. büntetni;* fig. *szorgalmasan kidolgozni.*
Chatière, *f. macskalyuk; macskatőr, macskafogó.*
Châtiment, *m. büntetés.*
Chat-manoul, *m. vadmacska.*
Chatoiement, *m. színjátszás.*
Chaton, *m. kis macska; magtok.*
Chatonner, *v.* Chatter.
Chatouille, *f. tőveshal (mint csal-étek).*
Chatouillement, *m. csiklandás.*
Chatouiller, *v. a. csiklandani.*
Chatouilleux, euse, *adj. csiklandós.*
Chatoyant te, *adj. játszószínü.*
Chatoyer, *v. n. színekkel játszani.*
Chat-pard, *m. onkamacska.*
Châtré, *m. herélt.* [*csonkitni.*
Châtrer, *v. a. herélni;* fig. *bénitni,*
Châtreur, *m. disznóherélő, herélő.*
Châtrure, *f. herélés, kiherélés.*
Chatte, *f. macska, nősténymacska.*
Chattée, *v.* Chatée.
Chattement, *adv. v. m. macska módon.*
Chattemite, *f. hizelgő.* [*káról*).
Chatter, *v. n. megkölykezni (macs-*
Chat-volant, *m. repülő mókus.*
Chaucher, *v. a. tojózni (kakasról).*
Chauchière, *f. mészkemencze.*
Chaud, de, *adj. meleg, forró;* fig. *heves, tüzes; bakzó, koslató, üzelkedő;* —, *m. melegség, forróság.*
Chaud, *adv. melegen, forrón;* tout —, *azonnal.*
Chaude, *f. izzás; parázs.*
Chaudeau, *m. borleves, kadócz, fűszeres bor; menyasszonyleves, tikverő.*
Chaudement, *adv. melegen, buzgón, rögtön.*
Chaude-pisse, *f.* pop. *ondófolyás.*
Chaudière, *f. nagy katlan; gőzkazán.*
Chaudrée, *f. tele katlan.*
Chaudron, *m. katlan, vízkazán.*
Chaudronnée, *f. katlantele.*
Chaudronnerie, *f. rézedények.*
Chaudronnier, *m. rézmüves;* — au sifflet, *üstfoltozó.*
Chauffage, *m. tüzelés, fűtés.*
Chauffe, *f.* (fond) *szitólyuk; szélkemencze.* [*legitő.*
Chauffe-chemise, *m. melegitő, ingme-*
Chauffe-cire, *m. irodaszolga, ki a pecsétviaszt melegiti.*
Chauffe-lit, *m. ágymelegitő.*
Chauffe-pied, *m. lábmelegitő.*
Chauffer, *v. a. melegitni, fűtni;* —, *v. n. melegnek lenni, megmelegedni.*
Chaufferette, *f. tüztartó.*
Chaufferie, *f. koh.*
Chauffeur, *m. fuvó-huzó; kályhafűtő.*
Chauffière, *f. tüzelőlyuk.*
Chauffoir, *m. melegedő-szoba (zárdákban); szárítókemencze.*
Chaufour, *m. mészkemencze.*
Chaufournier, *m. mészégető.*
Chaumage, *m. letarlózás.*
Chaume, *m. tarló, tarlóföld; födél, szalma; szalmafödél, szalma.*
Chaumer, *v. a. et n. letarlózni.*
Chaumière, *f. szalmakunyhó.*
Chaumine, *f. kis szalmakunyhó.*
Chaussage, *m. lábbeli.* [*(harisnya).*
Chaussant, te, *adj. könynyen felhuzható*

Chausse, *f. szűrőzsák;* — d'aisance, *árnyékszék-cső;* chausses, *pl. nadrág.*
Chausséage, *m. útpénz.*
Chaussée, *f. csinált út, kövezett út, töltevény;* rez-de-chaussée, *földszínsor.*
Chausse-pied, *m. czipőhuzó.*
Chausser, *v. a. czipőt vagy csizmát csinálni; harisnyát, czipőt vagy csizmát felhuzni;* (jard.) *körültölteni (fát földdel);* —, *v. n. jól állani, simúlni, jól illeni (czipőről és harisnyáról;* se —, *v. pr. harisnyáját s czipőjét fölhúzni.*
Chaussetier, *m. harisnyagyáros, harisnyaárus.*
Chausse-trape, *f. rókavas, vastőr;* — étoilée, *csillagbogács.* [*botos.*
Chaussette, *f. alsó harisnya, kapcza,*
Chausson, *m. alsó harisnya, kapcza; tánczczipő, tánczoló-czipő; nemezczipő.* [*stb.*
Chaussure, *f. lábbeli, csizma, czipő*
Chauve, *adj. kopasz.*
Chauve-souris, *f. bőregér, denevér.*
Chauveté, *f. p. u. kopaszság.*
Chauvir, *v. n. fülelni.*
Chaux, *f. mész.*
Chef, *m. fő; főnök; vezér;* de son —, *önszántából;* commander en —, *fővezérnek lenni.*
Chef-d'œuvre, *m. remekmű.*
Chef-lieu, *m. főhely.*
Chélidoine, *f. gódircz.*
Chelin, *m. silling (pénz neme).*
Chélone, *m. cserepes teknősbéka.*
Chêmer, *v. n.* et se —, *v. pr. p. u. megsoványodni, fogyni.*
Chemin, *m. út;* fig. *eszköz; menetel, folyamat.* [*dalló.*
Chemineau, *m. hordozható kis kan-*
Cheminée, *f. kandalló; kémény.*
Cheminer, *v. n. úton haladni, vándorolni;* fig *folyni (írásmódról).*
Chemise, *f. ing.*
Chemisette, *f. előingecske; mellény.*
Chémosis, *f. szemgyuladás, szemlob.*
Chênaie, *f. tölgyes, tölgyerdő.*
Chenal, *m. malomvíz; hajózható víz.*
Chenapan, *m.* fam. *zsivány.*
Chêne, *m. tölgy, tölgyfa, cser, cserfa.*
Chêneau, *m. fiatal tölgy.*
Chéneau, *m. csepegő, eresz-csatorna.*
Chenet, *m. vasmacska (tüznél).*
Chêne-vert, *m. tölgy.*
Chenevière, *f. kenderföld.*
Chenevis, *m. kendermag.* [*ka.*
Chenevotte, *f. kenderszár, kalászszál-*
Chenevotter, *v. n. vesszőcskéket hajtani (szőlőtőkéről).*
Chênier, *m. cserfatapló.*
Chenil, *m. kutyaól; vadászlak.*
Chenille, *f. hernyó; bársonynemü zsinór; alkalmatlan ember.*
Chenillette, *f. kacskaring.*
Chenu, ue, *adj. igen ősz;* poét. *hófedte.*
Chenure, *f. vm. őszhaj.*
Cher, chère, *adj. et adv. kedves, drága; kedvesen, drágán.*
Chercher, *v. a. keresni, fölkeresni; kutatni, nyomozni.* [*resőnő.*
Chercheur, *m.* — euse, *f. kereső; ke-*
Chère, *f. vendégség, megvendéglés;* fig. *fogadás, elfogadás;* faire bonne —, *jól enni és inni;* faire petite —, faire maigre —, *roszúl enni s inni.*
Chèrement, *adv. gyöngéden, érzékenyül; drágán.*
Chéri, ie, *adj. gyöngéden szeretett.*
Chérir, *v. a. gyöngéden szeretni, érzékenyül szeretni.* [*gokról).*
Chérissable, *adj. szeretetre méltó (dol-*
Cherme, *m. kermes (bogár).*
Chersonèse, *f. félsziget.*
Cherté, *f. drágaság.*
Chérubin, *m. kerub, kerubim.*
Chérubique, *adj. menynyei.*
Chervi, Chervis, *m. czukor-répa.*
Chétif, ive, *adj.* — ivement, *adv. nyomorú; nyomorúltan.*
Chétron, *m. fiók (bőrládában).*
Cheval, *m. ló;* fig. *nádparipa;* être à —, *lovon ülni;* aller à —, *lovagolni;* chevaux, *pl. lovak; lovasság.*
Chevalement, *m.* (arch.) *támasz.*
Chevaler, *v. a.* (arch.) *támasztani;* —, *v. n.* (tan.) *timárbakon dolgozni; ide oda futkosni.*
Chevaleresque, *adj. lovagias, lovagi.*
Chevalerie, *f. lovagság, nemesség;* ordre de —, *lovagrend, vitézrend.*
Chevalet, *m. kínpad; állás; kecskeláb, állásbak; támasz.* [*bucz, bibicz.*
Chevalier, *m. lovag;* (éch.) *ugró; li-*
Chevance, *f. vm. vagyon.*
Chevauchable, *adj. p. u. lovagolható.*
Chevauchée, *f.* (dr.) *hivatalbóli körüllovaglás.*
Chevaucher, *v. n. vm. lovagolni; egymás felett feküdni.* [*lovagolva.*
Chevauchons, *adv.* à —, *lovagosan.*

Chevau-léger, *m. könnyü lovas*; **chevau-légers**, *pl. könnyü lovasság.*
Chévecerie, *f főkanonokság.*
Chevêche, *f. bagoly.*
Chevêchette, *f. törpe csuvik.*
Chévecier, *m. főkanonok.*
Chevelu, ue, *adj. hosszúhajú; rostos.*
Chevelure, *f. haj, hajzat; gyökérrostok.* [(art.) *irány-ék.*
Chevet, *m. fej-alj, párna, vánkos;*
Chevêtre, *m. vm. kantár, kötőfék.*
Cheveu, *m. haj.*
Chevillage, *m.* (mar.) *megczövekelés.*
Cheville, *f. czövek, fa-szeg; nyelvcsap;* fig. *pótszó, hézagtöltő (szó); indok, rugony, rugó;* — du pied, *boka.*
Chevillé, ée, *part. et adj. megczövekelt;* (bl.) *fogas, csúcsos.*
Cheviller, *v. a. megczövekelni;* (teint.) *kicsavarni, kifacsarni.*
Chevillure, *f. szarvastülők.*
Chevissance, *f.* **Chevissement**, *m. vm. egyezkedés, egyesség.* [*láb.*
Chèvre, *f. kecske; emelőszer; fűrész-*
Chevreau, *m. gödölye.*
Chèvre-feuille, *m. jerikói locz, szulák.* [*faunus.*
Chèvre-pied, *adj. kecskelábu;* —, *m.*
Chevret, *m. kecskesajt.*
Chevrette, *f. őztehén, szarvastehén; kis vasmacska (tüznél); szörpfazék.*
Chevreuil, *m. őz, bakőz.*
Chevrier, *m. kecskepásztor.*
Chevrillard, *m. őzborjú.*
Chevron, *m. szarufa.*
Chevrotage, *m. kecske-adó.*
Chevrotement, *m.* (mus.) *mekegés.*
Chevroter, *v. n. elleni (kecskéről); szökdösni mint a gödölye; mekegni (éneklésben);* fam. *megharagudni.*
Chevrotin, *m. kecskebőr.*
Chez, *prp. -nál, -nél, honn;* il est — lui, *honn van;* je viens de — vous, *kegyedtől jövök;* avoir un — soi, *tulajdon házának lenni.*
Chiasse, *f. ércz-salak; légymocsok.*
Chibout, *m. jószagú gyanta.*
Chic, *m.* pop. *fortély, fogás.*
Chicambaut, *m. hajóorr.*
Chicane, *f. csíny, fondorlat, cselszövény; jogcsavarás, törvénycsavarás.*
Chicaner, *v. n. et a. fondorkodni; perpatvart kezdeni, radóskodni; zaklatni, nyugtalanitni.*
Chicanerie, *f. fondorkodás.*
Chicaneur, *m. fondorkodó, törvénycsavaró; makacs vitató.*
Chicanier, ière, *adj. rigolyás, veszekedő, czivakodó; szőrszálhasogató;* —, *m. gáncsoskodó.*
Chiche, *adj.* — **ment**, *adv. zsugori; zsugorilag;* pois —, *bagolyborsó.*
Chiche-face, *m.* fam. c'est un —, *a fösvénység személyből kilátszik.*
Chicheté, *f. zsugoriság.*
Chicorée, *f. katáng.*
Chicot, *m. facsonk; faszálka.*
Chicoter, *v. n. apróság miatt czivakodni.*
Chien, *m. kutya; kakas (puskán); alabor;* (tonn.) *abroncshuzó.*
Chiendent, *m. taraczkfű.*
Chien-marin, *m. borjú-fóka.*
Chienne, *f. nősténykutya, szuka.*
Chienner, *v. n. kölykezni (kutyáról).*
Chiennin, ine, *adj. vm. kutyai, kutyás.*
Chier, *v. n.* pop. *szarni.*
Chieur, *m.* pop. *szaró.*
Chiffé, *f. ringyrony holmi;* fig. *jellemtelen ember.*
Chiffler, *v. n. vm. fütyölni.*
Chiffon, *m. rongy;* fig. *csecsebecse;* — de papier, *darabka papiros;* chiffons, *pl. hiú vagy üres pompa.*
Chiffonner, *v. a. összegyűrni, ránczigálni;* fig. *boszantani.*
Chiffonnier, *m.* — **ière**, *f. rongyszedő; rongyszedőnő;* fig. *újdonász.*
Chiffonière, *f. fejérruhaszekrény.*
Chiffre, *m. szám, számjel; jel, jegy, iratjegy.*
Chiffrer, *v. a. et n. számokkal megjelölni; táblán számolni; titkos irással irni.*
Chiffreur, *m. számoló.*
Chignon, *m. nyakszirt, nyak; nyakhajfonat.*
Chiliade, *f. ezer (valamiből).*
Chilone, *adj. vastag ajakú.*
Chilopode, *m. százlábu.*
Chimère, *f. agyrém, ábránd.*
Chimérique, *adj.* — **ment**, *adv. ábrándszerü, képzelt; ábrándszerüleg.*
Chimie, *f. vegytan.*
Chimique, *adj. vegytani.*
Chimiste, *m. vegyész.*
Chinche, *m. szagos görény.*
Chiner, *v. a. habossá tenni.*
Chinquer, *v. n.* fam. *tobzódni, dombérozni.*
Chinure, *f. habosság (kelméken).*

Chiourme, *f. valamennyi evezőrab egy gályán.*
Chipage, *m. a bőrnek dán mód szerinti elkészitése.*
Chipeau, *m. csörgő récze.*
Chiper, *v. a. bőrőket dán mód szerint elkészitni;* fig. *lopni.*
Chipolin, *m. kifényesitett vízfestmény.*
Chipoter, *v. n. késedelmezni; rágódni;* fam. *kicsinységért czivakodni.*
Chipotier, *m.* —**ière**, *f. késedelmező; késedelmezőnő.*
Chique, *f. buvóbolha.*
Chiquenaude, *f. fricska.*
Chiquenauder, *v. a. felfricskázni.*
Chiquer, *v. a. dohányt rágni.*
Chiquet, *m.* fam. *darabka; kortyocska bor.*
Chiqueur, *m.* pop. *dohányrágó.*
Chiragre, *f. kézkőszvény;* —, *m. kézkőszvényes.*
Chirographaire, *adj. irott, kézirati.*
Chirologie, *f. ujjbeszéd, ujjnyelv.*
Chiromancie, *f. kézjóslat.*
Chiromancien, *m. kézjós.*
Chironie, *f. kis ezerjófű.*
Chirurgical, ale, *adj. sebészi.*
Chirurgie, *f. sebészet.*
Chirurgien, *m. seborvos, sebész.*
Chirurgique, *adj. sebészi.*
Chite, *f. tarka czicz.*
Chiûre, *f. légyszar, légymocsok.*
Chlorate, *m. halvsó.*
Chlore, *m. halvany.*
Chlorique, *adj.* **acide** —, *halvsav.*
Chloris, *m. zöldike.*
Chlorose, *f. sápadság, sápkór.*
Choc, *m. lökés, löket, összekoczczanás; roham.*
Chocailler, *v. n.* pop. *tele inni magát.*
Chocaillon, *f.* pop. *iszákosnő.*
Chocolat, *m. csokoládé.*
Chocolatier, *m. csokoládés.*
Chocolatière, *f. csokoládos ibrik.*
Chœur, *m. kar, énekkar.*
Choir, *v. n.* irr. *esni.*
Choisir, *v. a. válaszlani, kiválasztani, kiválogatni.*
Choix, *m. választás.*
Cholagogue, *adj. epehajtó.*
Cholélithe, *f. epekő.*
Choléra-morbus, *m. epemirigy.*
Cholérique, *adj. p. u. epekóros.*
Chômable, *adj. megülendő, megünneplendő.*
Chômer, *v. a. et n. ünnepelni, szünetelni, munka nélkül lenni; ugarban heverni.*
Chomet, *m. rétike, réti pacsirta.*
Chopine, *f. kanta, iczcze.*
Chopiner, *v. n.* fam. *gyakran és sokat inni.*
Chopinette, *f. iczczécske.*
Choppement, *m. p. u. ütődés, méglökés, megtaszitás.*
Chopper, *v. n. p. u. odaütődni, megbotlani;* fig. *bakot lőni.*
Choquant, te, *adj. illetlen, sértő, feltűnő.*
Choquart, *m. hegyi csóka.*
Choquer, *v. a. meglökni, taszitni;* fig. *botrányosnak lenni, feltünni; ellenkezni;* — **les verres**, *poharakat összekoczintani;* **se** — **de qch.**, *magát sértettnek érezni valami által.*
Choral, ale, *adj. karhoz tartozó, kar...*
Choraux, *m. pl. énekkar-tanitványok.*
Chordapse, *m. bélkőszvény.*
Chorège, *m. karvezér (a régieknél).*
Chorégraphe, *m. tánczrajzoló.*
Chorégraphie, *f. tánczrajzolás.*
Chorévêque, *m. karpüspök.*
Choriste, *m. karénekes, kardalnok.*
Chorodie, *f. karének.*
Chorographie, *f. tájrajz.*
Chorographique, *adj. tájrajzi.*
Chorus, *m. p. u. kar, énekkar.*
Chose, *f. dolog, valami.*
Choser, *v. n. p. u. enyelegni, csevegni.*
Chosette, *f. p. u. dolgocska, apróság, valamicske.*
Chou, *m. káposzta;* prov. — **pour** —, *szöget szöggel;* (chass.) — **là!** *keress keress!*
Chouan, *m. Bourbonok párthive a forradalom idejekor; bakszarvú fű magja.*
Chou-blanc, *m. elhibázott hajitás vagy vetés játékban.*
Chouc, *m. fekete varju.*
Choucalle, *f. hidőr (növény).*
Choucas, *m. csóka.*
Chouchement, *m. bagolyhuhogás.*
Chouchette, *f. csóka.*
Choucroûte, *f. savanyú káposzta.*
Chouette, *f. bagoly;* fig. *csúfolodás czéltárgya.*
Chou-fleur, *m. virágos káposzta.*
Chouguet, *m. üllőtőke.*
Chou-navet, *m. répakáposzta.*
Choupille, *m. vadászkutya.*
Chouquet, *m.* (mar.) *árboczkosár.*
Chou-rave, *m. kalaráb.*
Chourille, *m. vadászkutya.*
Choyer, *v. a. szorgalmasan vigyázni, nagyon kimélni; gyengéden ápolni;*

se —, *v. pr. magát kimélni*, *magára gondot viselni.*
Chrême, *m. szent-olaj.*
Chrémeau, *m. keresztelősapka.*
Chrêmeler, *v. n. vm. szentolajjal kenni.*
Chrétien, *m.* — enne, *f. keresztény; kereszténynő;* —, *adj. keresztény, keresztényi.*
Chrétiennement, *adv. keresztényileg, mint jó keresztény.*
Chrétienté, *f. kereszténység.*
Chrie, *f. körbeszéd, chria.*
Chrismation, *f. szentolajjali fölkenés.*
Christ, *m. Krisztus.*
Christianiser, *v. a. kereszténynyé tenni.*
Christianisme, *m. kereszténység.*
Chromatique, *adj.* — ment, *adv.* (mus.) *félhangokon járó; fokozatlan hangsorban.*
Chrome, *m. festeny.*
Chronique, *f. évkönyv, krónika;* — scandaleuse, *botránykönyv.*
Chronique, *adj.* (méd.) *idült, rögzött, tartós, hosszas.*
Chroniqueur, *m. p. u. évkönyv-iró.*
Chronogramme, *m. évszámos mondat.*
Chronographie, *f. időleirás.*
Chronologie, *f. időtan, időszámitás, kortan.*
Chronologique, *adj.* — quement, *adv. időrendszerinti, időtani; időrendszerint, kortanilag.*
Chronologiste, Chronologue, *m. idővető, kortudós.*
Chronomètre, Chronoscope, *m. időmérő, időmutató.*
Chrysalide, *f. hernyóbáb.*
Chrysalider, *v. n.* et se —, *v. pr. bábozni, pupázni.*
Chrysanthème, *m. aranyvirág.*
Chryside, *f. aranybogár.*
Chrysobéril, *m. aranyberill.*
Chrysocolle, *f. aranyenyv; hegyizöld.*
Chrysographie, *f. aranybetüirás.*
Chrysolite, *f. aranykő.*
Chrysomèle, *f. aranyos cserebüly.*
Chrysoprasin, *m.* Chrysoprase, *f. arany agát.*
Chucheter, *v. n. csicseregni.*
Chuchotement, *m. v.* Chuchoterie.
Chuchoter, *v. a. et n. suttogni, sugdosni.*
Chuchoterie, *f. suttogás, sziszegés.*
Chuchoteur, *m. susogó, sziszegő.*
Churle, *f. földimogyoró.*
Chut, *int.* fam. *csitt!*
Chute, *f. esés; bedőlés;* fig. *szerencsétlenség.*
Chyle, *m. tápnedv.*
Chyme, *m. emv.*
Chymie, *v.* Chimie.
Ci, *adv. itt;* ci-après, *ezután;* ci-devant, *ezelőtt, régenten, hajdan; hajdani, ezelőtti;* ci-dessus, *itt fen;* ci-dessous, *itt len;* ci-joint, *ide csatolva;* par ci, par là, *itt ott, imitt amott.*
Ciacale, *m. sakál, törökróka, arany-* [*farkas.*
Cibaudière, *f. zsákháló.*
Cibe, Cible, *f. czélkarika.*
Ciboire, *m. szentelt ostyatartó, cziborium.*
Ciboule, *f. kis hagyma.*
Ciboulette, *f. metélőhagyma.*
Cicatrice, *f. sebhely.*
Cicatricule, *f. sebforradáska.*
Cicatrisé, ée, *adj. teli sebhelyekkel.*
Cicatriser, *v. a. sebhelyeket csinálni;* se —, *v. pr. behegedni, begyógyulni.*
Cicerole, *f. apró bagolyborsó.*
Cicérone, *m. idegenvezető, kalauz.*
Ciche, *m.* pois ciches, *pl. bagolyborsó.*
Ciclamor, *m. foglalás, szegély.*
Cicutaire, *f. gyilkos csomorika, méregbürök.*
Ci-devant, *v.* Ci.
Cidre, *m. almabor.*
Ciel, *m. menyny, ég; égalj, éghajlat; ágymenynyezet; menynyezetfestvény (szinházban).*
Cierge, *m. viaszgyertya.*
Ciergier, *m. p. u. viaszgyertya-csináló*
Cigale, *f. kabócza, szöcske.*
Cigaler, *v. a. fecsegni, csevegni.*
Cigare, Cigarre, *m. szivar.*
Cigogne, *f. gólya.*
Cigogneau, *m. fiatal gólya.*
Ciguë, *f. bürök; bürökital.*
Cil, *m. szemszőr, pillaszőr.*
Cilice, *m. büntörő köntös, szőrzsák szőr-öv; lószőrderekalj.*
Cilier, *m. sügér neme.*
Cillement, *m. hunyorgás.*
Ciller, *v. a. hunyorgatni;* —, *v. n hunyorogni.*
Cimbalaire, *f. köldökfü.* [*neme.*
Cimbre, *m. czirbolyafenyü; gadócz*
Cime, *f. csúcs, orom; bogernyő.*
Ciment, *m. vakolat, ragacs, vízálló ragasz.*
Cimenter, *v. a. megragaszolni, összeragaszolni.*

Cimentier, *m.* ***összeragasztoló, vakolatkészítő.***
Cimeterre, *m.* ***kard, pallos.***
Cimetière, *m.* ***temető, sírkert.***
Cimette, *f.* ***káposzta hajtása.***
Cimicaire, *f.* ***csimasz-ölő takta.***
Cimier, *m.* (bl.) ***sisakdísz; czimer (bárányé stb.).***
Cimolée, *f.* ***kallóföld, csapóföld.***
Cinabre, *m.* ***czinóber.***
Cincenèle, *f.* ***csigakötél.***
Cinéfier, *v. n.* (chim.) ***elhamvadni, hamuvá égni.***
Cinéraire, *adj.* urne —, ***hamvveder.***
Cinération, *f.* (chim.) ***hamuvá-égés, hamuvá-égetés.***
Cingleau, *m.* (arch.) ***mérősinór.***
Cingler, *v. a. et n.* (mar.) ***teljes vitorlákkal menni; ostorral stb. verni; arczot metszeni (szélről);*** (arch.) ***zsinórra venni.***
Cinnamome, *m.* ***fahéjfa; fahéj (fűszer).***
Cinq, *adj.* ***öt;*** —, *m.* ***ötös szám.***
Cinquantaine, *f.* ***ötven, ötvenes szám, ötven darab;*** il a la —, ***ötven éves (ő).***
Cinquante, *adj.* ***ötven.***
Cinquantième, *adj.* ***ötvenedik;*** —, *m.* ***ötvenedrész, ötvened.***
Cinquième, *adj.* ***ötödik;*** —, *f.* ***ötödik osztály, ötödosztály;*** —, *m.* ***ötödrész, ötöd; ötödosztályos.***
Cinquièmement, *adv.* ***ötödször.***
Cintrage, *m.* (mar.) ***kötelek.***
Cintre, *m.* (arch.) ***ív-állás.***
Cintrer, *v. a.* ***boltozni, ívelni.***
Cioutat, *m.* ***petrezselyemszőlő, olaszszőlő.***
Cippe, *m.* ***emlékoszlop; békó, bilincs.***
Ciprier, *m.* ***borpálma.***
Cirage, *m.* ***megviaszolás, fényesítés; viasz-ír, fényítő, csizmakenőcs.***
Circassienne, *f.* ***gyapjuszövet.***
Circée, *f.* ***szirompár.***
Circompolaire, *adj.* ***földsark körüli.***
Circoncire, *v. a. irr.* ***körülmetélni.***
Circoncis, *m.* ***körülmetélt.***
Circonciseur, *m. p. u.* ***körülmetélő.***
Circoncision, *f.* ***körülmetélés.***
Circonférence, *f.* ***körület.***
Circonflexe, *adj.* accent —, ***hajlott ékezet, hajtott ék.***
Circonlocution, *f.* ***szóvali körülírás.***
Circonscription, *f.* ***körülkorlátozás, korlátozás.***
Circonscrire, *v. a.* ***korlátozni, határozni; körülírni.***
Circonspect, cte, *adj.* ***vigyázó, szemes, ovatos.*** [***szemesség.***
Circonspection, *f.* ***ovatosság, vigyázat,***
Circonstance, *f.* ***körülállás, körülmény;*** (dr.) ***tartozék.***
Circonstanciel, elle, *adj.* ***körülményes.***
Circonstancier, *v. a.* ***körülményesen leírni.*** [***lás, körgát.***
Circonvallation, *f.* (gu.) ***körülsánczo-***
Circonvenir, *v. a. irr.* ***rászedni, megcsalni.***
Circonvention, *f.* ***rászedés, megcsalás.***
Circonvoisin, ine, *adj.* ***körülfekvő, szomszéd.***
Circonvoler, *v. a.* ***ide s tova röpülni.***
Circonvolution, *f.* ***föltekerés, forgatás.***
Circonvoyance, *f.* ***körültekintés.***
Circuit, *m.* ***kör, körület; kerület; himezés hámozás.***
Circulaire, *adj.* —ment, *adv.* ***körded, köralaku; köralakban, körben;*** lettre —, ***körlevél;*** —, *m.* ***körirat.***
Circulateur, *m.* ***kóborló, körüljáró.***
Circulation, *f.* ***keringés, körforgás.***
Circuler, *v. n.* ***forogni, keringni.***
Circum-circa, *adv.* ***körülbelöl.***
Circus, *m.* ***kánya.***
Cire, *f.* ***viasz; viaszgyertya; fülzsír.***
Cirer, *v. a.* ***viaszolni, fényítni.***
Cirier, *m.* ***viasztekercs-eresztő, viaszáros, viaszfejérítő; viaszöntő.***
Ciroëne, *m.* ***viasz-ír, viaszkenőcs.***
Ciron, *m.* ***atka.***
Cirque, *m.* ***kerekszín, körszín.***
Cirquinçon, *m.* ***övély, pánczélos állat.***
Cirrhe, *m.* ***kacs, inda.***
Cirrheux, euse, *adj.* ***kacsos.***
Cirure, *f.* ***fényités, viaszolás; viaszboriték; fényitő.***
Cisaille, *f.* ***vertpénzhulladék;*** cisailles, *pl.* ***bádogmetszőolló.***
Ciseau, *m.* ***véső;*** ciseaux, *pl.* ***olló.***
Ciseler, *v. a.* ***kivésni, vésőzni;*** velours ciselé, ***virágos bársony.***
Ciselet, *m.* ***árrvéső.***
Ciseleur, *m.* ***vésnök.***
Ciselure, *f.* ***vert mű, vert munka.***
Cisoir, *m.* ***ércz-olló.***
Cisoire, *f.* ***bélyegmetsző-véső.***
Cist, *m.* ***szuhar.***
Cistercien, *m.* — enne, *f.* ***czisterczita; csiszterczita-apácza.***
Citable, *adj.* ***idézhető.***
Citadelle, *f.* ***fellegvár.***
Citadin, *m.* — ine, *f.* ***polgár; polgárnő.***
Citateur, *m.* ***idéző.***

Citation, *f. hivatkozás; idézés.*
Citatoire, *adj. idézési.*
Cité, *f. vm. város, óváros; polgárság.*
Citeaux, *m.pl.* ordre de —, *szent Bernát szerzete.*
Citer, *v. a. hivatkozni; idézni.*
Citérieur, eure, *adj. inneni.*
Citerne, *f. viztartó, vizfogó.*
Cithare, *f. lant.*
Citise, *m. zanót.*
Citoyen, *m.* — enne, *f. polgár, állampolgár; állampolgárnő.*
Citragon, *m. czitromszagú méhfü, czitromfü.*
Citrin, ine, *adj. czitromszinü.*
Citron, *m. czitrom; czitromszín.*
Citronnat, *m. czukros czitromhéj.*
Citronné, ée, *adj. czitrommal készített, czitromízű.*
Citronnelle, *f. czitrompálinka; czitromfü.*
Citronner, *v. a. czitromlével vegyítni.*
Citronnier, *m. czitromfa.*
Citrouille, *f. tök.*
Cive, *f. metélő-hagyma.*
Civet, *m. borsporos nyúlaprólék.*
Civette, *f. kis metélőhagyma; czibétpetymeg.*
Civière, *f. saraglya, hordó eszköz;* (pap.) *szűrőkád.*
Civil, ile, *adj.* — ilement, *adv. polgári; udvarias, művelt; polgárilag; udvariasan; polgári jog szerint.*
Civilisation, *f. polgárosítás, polgárisodás, müvelődés, miveltség; polgári pőrré átváltoztatás.*
Civiliser, *v. a. müvelni, polgárositni; polgári törvényszék elé vinni;* se —, *v. pr. müvelődni, magát kimívelni.*
Civilité, *f. udvariság, módosság;* civilités, *pl. bókok.*
Civique, *adj. polgári.*
Civisme, *m. polgári érzelem.*
Clabaud, *m.* (chass.) *csiholó, csaholó; fecsegő; csacsogó;* chapeau en —, *konya kalap.*
Clabaudage, *m.* (chass.) *csiholás.*
Clabauder, *v. n. csiholni;* fig. *lármázni s kiáltozni, szitkozódni.*
Clabauderie, *f. rikoltás, csiholás.*
Clabaudeur, *m. lármázó, zajongó.*
Claie, *f. cserény.*
Clair, ire, *adj. világos, tiszta; fényes; átlátszó;* fig. *érthető, világos;* —, *adv. világosan, tisztán;* —, *m. világosság, fény;* — de lune *holdfény.*
Clairan, *m. kolomp.*
Clairée, *f. tisztává főzött czukor.*
Clairement, *adv. világosan, tisztán, érthetőleg, szemlátomást.*
Clairet, ette, *adj.* vin —, *világos szinű bor.*
Clairette, *f. cziszerczita-apácza.*
Claire-voie, *f. nyilás a kert falában, kilátás a mezőre;* à —, *átlátszólag font vagy szőtt.*
Clairière, *f. tisztás az erdőben; ritka hely vászonyban stb.*
Clair-obscur, *m. fényhomály.*
Clairon, *m. trombita neme.*
Clairure, *f. ritka hely posztóban.*
Clairville, *f. nyári körte.*
Clair-voir, *m. átlyuggatott műfaragmány.*
Clairvoyance, *f. éles látás.*
Clairvoyant, te, *adj. éles látásu;* —, *m.* — te, *f. tündelátó, fénylátó; tündelátónő, fénylátónő.*
Clameur, *f. nagy lárma.*
Clameux, euse, *adj. lármás.*
Clampin, ine, *adj. vm. sántikáló.*
Clandestin, ine, *adj.* — inement, *adv. titkos; titkon, titokban.*
Clandestinité, *f. titkosság.*
Clapet, *m. billentyű.*
Clapier, *m. tenyeri nyúl lyuka; szelid tengerinyúl.*
Clapir, *v. n. nyivákolni mint a tengerinyúl;* se —, *v. pr. elbúni (tengerinyúlról).*
Claquade, *f.* fam. *taps, csattogás.*
Claque, *f. csattanás, csattogás; felcsipő; fogadott tapsolók;* —, *m csapott kalap.*
Claquebois, *m. faczimbalom.*
Claquement, *m. csörgés; tapsolás.*
Claquemurer, *v. a. bebörtönözni, tömlöczbe zárni.*
Claque-oreille, *m. konya kalap.*
Claquer, *v. a. megcsapni, megcsapkodni;* —, *v. n. csattanni, csattogni, csörögni; pattanni.*
Claquet, *m. malomzörgés.*
Claqueter, *v. n. czirpegni, czirpelni.*
Claqueur, *m.* fam. *fogadott tapsoló.*
Clarification, *f. megtisztálás.*
Clarifier, *v. a. megszűrni, megtisztálni;* se —, *v. pr. tisztúlni.*
Clarine, *f. tehéncsöngetyű, kolomp.*
Clarinette, *f. klarinet, sipola; klarinétos, sipolász.*
Clarté, *f. tisztaság, világosság; fény, csillám; átlátszóság;* fig. *világosság, érthetőség.*

Classe, *f.* *osztály, osztályzat, rend; szak; rang.*
Classement, *m.* *osztályozás, osztályzat.*
Classer, *v. a.* *osztályozni.*
Classification, *f.* *osztályokra felosztás, osztályzat.*
Classique, *adj.* *klaszszikai, remek, példás;* caractère —, *különböztető jelv.*
Clathre, *m.* *reczés gomba.*
Clatir, *v. n.* *ugatni, csaholni.*
Claude, *adj.* fam. *ostoba, együgyü, döre.*
Claudication, *f.* *sántikálás.*
Clause, *f.* *záradék, kikötés, föltétel.*
Clausoir, *m.* *zárkő.*
Claustral, ale, *adj.* *zárdai, klastromi.*
Clavaire, *m.* *levéltárnok.*
Claveau, *m.* *bárányhimlő.*
Clavecin, *m.* *zongora.*
Claveciniste, *m.* *zongorász.*
Clavelé, ée, *adj.* *himlős.*
Clavelée, *v.* Claveau.
Clavicorde, *m.* *zongora.*
Claviculaire, *adj.* muscle —, *vállperecz-izom.*
Clavicule, *f.* *vállperecz, kulcscsont.*
Clavier, *m.* *kulcsfej, kulcskarika; billentyűzet.*
Clayer, *m.* *nagy fonadék.*
Clayon, *m.* *sajtkosár, sajtrács.*
Clayonnage, *m.* *sövény, kerités.*
Clef, *f.* *kulcs; ék.*
Clématite, *f.* *bércse.*
Clémence, *f.* *kegyelem,*
Clément, te, *adj.* *kegyelmes.*
Clepsydre, *f.* *viz-orgona.*
Clerc, *m.* *pap; irnok.*
Clergé, *m.* *papság, papirend.*
Clérical, ale, *adj.* —alement, *adv.* *papi; papilag.*
Cléricature, *f.* *papi állapot, papirend.*
Clichage, *m.* *tömnyomatolás.*
Cliché, *m.* *öntvény-lenyomat.*
Clicher, *v. a.* *mintába önteni.*
Client, *m.* — te, *f.* *védencz; védencznő.*
Clientèle, *f.* *védenczek összege;* fig. *védelem, pártfogás.*
Clifoire, *f.* *főcskendő.*
Clignement, *m.* *szemhunyorgatás.*
Cligne-musette, *f.* *szembekötősdi.*
Cligner, *v. a.* *hunyoritni.*
Clignotement, *m.* *folytonos hunyorgatás.*
Clignoter, *v. n.* *folyton hunyorogni.*
Climat, *m.* *éghajlat, égalj.*
Climatérique, *adj* *ég-övi, ég-alji;* année —, *fok-év, elválasztó év.*
Clinche, *m.* et *f.* *kilincsfej, kilincsnyomó, ajtókilincs.*
Clin-d'œil, *m.* *szemhunyoritás.*
Clinique, *adj.* *kórodai; —, f. kóroda.*
Clinquant, *m.* *pillangólemez, sárgasik; üres pompa, álfénylés.*
Clique, *f.* fam. *csapat, csoport.*
Cliquet, *m.* *malomzörgés; zárkúp; ütőrugó.*
Cliqueter, *v. n.* *csörögni.*
Cliquetis, *m.* *zörgés, csörgés, zörej.*
Cliquette, *f.* *kelep, zörgetyű, csörgetyű.*
Clisse, *f.* *sajtrács;* (chir.) *csontküllő.*
Clissé, ée, *adj.* *körülfont;* (chir.) *csontküllő közé tett.*
Clisser, *v. a.* *körülfonni;* (chir.) *csontküllő közé tenni.*
Clisson, *m.* *kartámasz, korlát hajókon.*
Cliver, *v. a.* (joa.) *ketté hasitni.*
Cloaque, *m.* *sárcsatorna;* fig. *mocskos ember, undok ember.*
Cloche, *f.* *harang; üvegharang; vizhólyag, égéshólyag.*
Cloché, ée, *adj.* *üvegharanggal födött.*
Clocheman, *m.* *vezér-ürü, kolompos.*
Clochement, *m.* *sántikálás.*
Cloche-pied, *m.* à —, *egy lábon.*
Clocher, *m.* *templom tornya, harangtorony;* fig. *plébánia.*
Clocher, *v. n.* *sántikálni;* fig. *hiányosnak lenni; —, v. a. harangszóval egybehívni.*
Clocheton, *m.* *kis harang.*
Clochette, *f.* *harangcsa, csörgő, csöngetyű.*
Cloison, *f.* *válaszfal; rekesz.*
Cloisonnage, *m.* *rekeszték, válaszfalak.*
Cloisonner, *v. a.* *elrekeszteni.*
Cloître, *m.* *klastrom, zárda; keresztfolyosó.*
Cloîtrer, *v. a.* *klastromba zárni.*
Cloîtrier, *m.* *szerzetes barát.*
Clopin-clopant, *adv.* *sántikálva.*
Clopiner, *v. n.* fam. *kissé sántikálni.*
Cloporte, *m.* *pinczerinye, százlábú pinczebogár.*
Cloporteux, euse, *adj.* *nagyon viharos, szélvészes (tenger).*
Clore, **Clorre**, *v. a.* *irr.* *zárni, bezárni elzárni;* fig. *bevégezni; —, v. n. záródni, bezáródni.*
Clos, *m.* *keritett hely.*
Clos, close, *part.* et *adj.* *zárt, bezárt, elzárt.*
Closeau, *m.* *körülsövényzett fáskertecske; kis parasztlelek.*
Closerie, *f.* *kis major, kis tanya.*

Clôture, *f.* ***körülsövényzés; zárdai kényszer; szerzetes fogadalom; rekesz;*** fig. ***végzés, bevégzés.***
Clôturer, *v. a.* ***besövényelni;*** (dr.) ***befejezni.*** [*befejező.*
Clôturier, *m.* ***kosárfonó; számadás-***
Clou, *m.* ***szeg; vérfekély.***
Clouer, *v. a.* ***szegezni, odaszegezni.***
Clouet, *m.* (tonn.) ***tömőkés.***
Clouière, *f.* ***szegvas.***
Clouter, *v. a.* ***szögekkel beborítni.***
Clouterie, *f.* ***szegkereskedés; szegműhely.***
Cloutier, *m.* ***szegmíves.***
Cloutière, Clouvière, *f.* ***szegvas.***
Cloyère, *f.* ***halkosár, halszatyor; osztrigakosár.***
Club, *m.* ***gyülde, zárt társulat.***
Clubiste, *m.* ***gyüldetag, társulat tagja.***
Cluseau, *m.* ***pereczes galócza.***
Cluser, *v. a.* ***a kutyákat serkenteni.***
Clute, *f.* ***silány kőszén.***
Clymène, *f.* ***vad cziczerborsó.*** [*kú.*
Clypéiforme, *adj.* ***pajzsdad, paizsala-***
Clypéole, *f.* ***csukóka.***
Clystère, *m.* ***allövet.***
Clystériser, *v. a. p. u.* ***allövetezni.***
Cnesme, *m.* ***viszketés, viszketeg.***
Co-accusé, *m.* ***vádlott-társ.***
Coacteur, *m. vm.* ***vámszedői irnok.***
Coactif, ive, *adj.* ***kényszeritő.***
Coaction, *f.* ***kényszerités.***
Coadjuteur, *m.* ***segéd, hivatalsegéd.***
Coadjutorerie, *f.* ***segédi hivatal.***
Coagulation, *f.* ***megalvás, megfagyás.***
Coaguler, *v. a.* ***megalutni;*** se —, *v. pr.* ***megalunni, összefutni (tej).***
Coagulum, *m.* ***aludék, oltó.*** [*ról).*
Coailler, *v. n.* ***farkát csóválni (vizslá-***
Coak, *m.* ***kéntelenitett kőszén, pirkőszén.***
se Coaliser, *v. pr.* ***szövetkezni.***
Coalition, *f.* ***egyesülés;*** fig. ***szövetkezés, szövetség, egyesület.***
Coassement, *m.* ***vartyogás.***
Coasser, *v. n.* ***vartyogni.***
Co-associé, ée, *adj.* ***társulati, részes;*** —, *m.* ***részestárs.***
Cobalt, *m.* ***kékeny.***
Cobite, *m.* ***csík.***
Cocagne, *f.* ***csüllengszak;*** mât de —, ***kúszpózna;*** pays de —, ***kenyék országa.***
Cocarde, *f.* ***tarajka, kokárda, kalapszalag.***
Cocasse, *adj.* ***furcsa, bohókás.***
Cocâtre, *m.* ***félkappan, roszul herélt kappan.***
Coccinelle, *f.* ***füskata.***
Coccothrauste, *m.* ***kupály, magnyitó.***
Cochard, *m.* ***disznófejü ló.***
Coche, *m. p. u.* ***vidéki bérkocsi;*** — d'eau, ***vásári hajó.***
Coche, *f.* ***bevágás, berovás, rovátk;*** pop. ***hízó sörtés.***
Cochêne, *m.* ***vadberkenyefa.***
Cochenille, *f.* ***karmazsin-színbogár, biborbogár.***
Cocheniller, *v. a.* ***biborkával festeni.***
Cochenillier, *m.* ***színbogaras tölgyfa.***
Coche-pierre, *m.* ***kupály, magnyitó.***
Cocher, *m.* ***kocsis.***
Cocher, *v. a.* ***tojózni.***
Cochère, *adj.* porte —, ***kapusikátor, kapuszín.***
Cochet, *m.* ***kakaska, kis kakas.***
Cochevis, *m.* ***búbos pacsirta, pipiske.***
Cochicat, *m.* ***nagycsorrú bors-evő.***
Cochléaria, *m.* ***torma.***
Cochlite, *f.* ***csigakő.***
Cochoir, *m.* (tonn.) ***hornyoló-kés.***
Cochon, *m.* ***disznó;*** — de lait, ***malacz;*** — d'engrais, ***hízott disznó;*** — d'Inde, ***tengerimalacz.***
Cochonnée, *f.* ***malaczellés.***
Cochonner, *v. n.* ***malaczozni, megmalaczozni;*** —, *v. a.* fam. ***oda mázolni.***
Cochonnerie, *f.* fam. ***disznóság.***
Cochonnet, *m.* ***kettős koczka.***
Coco, *m.* ***kókusdió.***
Cocon, *m.* ***selyemgubó.***
Coconière, *f.* ***selyemtenyésztési ház.***
Cocotier, *m.* ***kókusfa.***
Cocrète, *f.* (bot.) ***taréjfürt.***
Coc-sigrue, *f.* ***vízi tücsök.***
Coction, *f.* ***főzés; emésztés (étel-é).***
Cocu, *m.* ***gyáva, megcsalatott férj.***
Cocuage, *m.* ***gyávaság (férjnél).***
Cocuer, Cocufier, *v. a. p. u.* ***valakinek nejét elcsábítani.***
Code, *m.* ***törvénykönyv;*** — civil, ***polgári törvénykönyv.***
Codébiteur, *m.* ***adóstárs.***
Codex, *m.* ***gyógyszerkészitési könyv.***
Codicillaire, *adj.* ***fiókrendeleti.***
Codicille, *m.* ***fiókrendelet, végintézet toldaléka.***
Codlingue, *f.* ***kis tőkegadócz.***
Codonataire, *m.* (dr.) ***adománytárs.***
Cœcum, *m.* ***vakbél.***
Coefficient, *m.* ***össztényező, együttható.***

Coégal, *adj.* (th.) *tökéletesen egyenlő.*
Coégalité, *f.* (th.) *tökéletes egyenlőség.*
Coemption, *f. együttvétel, közös vétel.*
Coercible, *adj.* (dr.) *zabolázható, kényszeríthető; elzárható, bezárható.*
Coercitif, ive, *adj.* (dr.) *kényszeritő, fékező.*
Coercition, *f. kenyszeritésjog.*
Co-état, *m. társ-állam.*
Co-éternel, elle, *adj.* (th.) *vele együtt örökös.*
Cœur, *m. szív;* fig. *kedély, hajlam; bátorság; belseje vagy belje valaminek, veleje valaminek; magrejtő, magtok;* mal de —, *gyomor-émelygés;* de bon —, *szívesen;* à contre —, *nem örömest;* par —, *könyv nélkül, fejből;* j'ai mal au —, *gyomrom kevereg, émelyeg;* dîner par —, *az asztalt üresen találni, mit sem kapni enni.*
Coévêque, *m. fölszentelt püspök, czímzetes püspök.*
Coexistence, *f. együttlét.*
Coexister, *v. n. egyidőben létezni, együttlétezni.*
Coffin, *m. vm. födeles kézikosárka.*
se Coffiner, *v. pr.* (jard.) *zsugorodni; homorodni, megvetemedni.*
Coffrage, *m.* (mine) *kideszkázás, kibélelés (deszkával).*
Coffre, *m. böröndbőrláda; szekrény;* — fort. *pénzesláda.*
Coffrer, *v. a. p. u. ládába tenni; bezárni; kideszkázni.*
Coffret, *m. ládácska, szekrényke; szabódeszka.*
Coffretier, *m. böröndös.*
Cofidéjusseur, Co-garant, *m. kezestárs.*
Cogitation, *f. gondolkodás.*
Cognac, *m. rozsszesz, francziapálinka.*
Cognasse, *f. vad birs.*
Cognassier, *m. vad birsfa.*
Cognat, *m. rokon (anyarészről).*
Cognation, *f.* (jur.) *rokonság.*
Cognatique, *adj.* succession —, *női öröködési rend.*
Cognée. *f. fejsze, bárd.*
Cogne-fétu, *m.* fam. *ki lót fut s mégis nem végez semmit.*
Cogner, *v. a. beverni, beékelni,* —, *v. n. verni, ütni;* se —, *v. pr. megütközni;* se — la tête, *fejét megütni.*
Cognet, *m. dohánytekercs.*
Cognition, *f.* (phil.) *ismerő tehetség.*
Cohabitation. *f. házassági együttlakás.*
Cohabiter, *v n. házasságilag együtt lakni.*
Cohéremment, *adv. p. u. összefüggőleg.*
Cohérence, *f. összefüggés, egyberagadás.*
Cohérent, te, *adj. összefüggő, egyberagadó.*
Cohéritier, *m.* —ière, *f. örököstárs; örököstársnő.*
Cohésion, *f.* (phys.) *összefüggés, összetartás, tatás.*
Cohibition, *f.* (phil.) *mérséklés, tartóztatás.*
Cohobation, *f. ismételt lepárlás.*
Cohober, *v. a. ismételve lepárolni vagy tisztálni.*
Cohorte, *f. csoport, csapat.*
Cohue, *f. tartományi törvényszék; tolongás.*
Coi, ie, ite, *adj. csendes, nyugalmas.*
Coïau, *m. horogfa.*
Coiffe, *f. főkötő; magtok;* — de nuit, *hálósipka;* — de chapeau, *kalapbélés.*
Coiffée, ée, *part. et adj. diszített; megfésült, fodorított haju (v.* Coiffer*);* vin —, *összekevert bor;* être — d'une personne, *bolondulásig szerelmesnek lenni valakibe.*
Coiffer, *v. a. fejét befedni; diszitni, fodoritni (hajat), fonni (hajat);* —, *v. n. jól illeni, jól állni;* se —, *v. pr. kalapját föltenni; fésülködni, haját fodorítni;* fam. *magát leinni;* se — de qn., *valaki részére hajolni.*
Coiffette, *f. sipkácska.*
Coiffeur, *m.* —euse, *f. hajfodrász; fejkötő-varrónő, piperésznő.*
Coiffure, *f. fejdísz, fej-ék.*
Coin, *m. szöglet; sarokszekrény; bélyeg, nyomat; jegy (czinen);* coins, *szemfogak (lovaknál);* (perr.) *ál hajfonadékok, ál hajfürtök.*
Coin, *v.* Coing.
Coïncidence, *f. összeötlés, összeillés.*
Coïncident, te, *adj. összeötlő, összeillő.*
Coïncider, *v. n. egymásra illeni;* fig. *összevágni.*
Coing, *m. vm. birs.*
Co-inspecteur, *m.* —trice, *f. felügyelőtárs; felügyelőtársnő.*
Co-inspection, *f. együttes felügyelés.*
Coint, te, *adj. vm. előzékeny; piperézett.*
Cointelligence, *f. egyetértés.*
Cointéressé, ée, *adj. részes, érdekelt.*
Cointise, *f. vm. csinosság.*
Colon, *m.* fam. *semmirekellő, henyélő.*

Coïonner, *v. a. et n.* fam. *kötődni, ingerkedni, gyalázatosan bánni (—val, — vel).*
Coïonnerie, *f. gazság; ingerkedés; gorombaság, neveletlenség.*
Coït, *m. bakzás, párzás.*
Col, *m. nyak (v.* Cou*); nyakravaló, nyakszorító; gallér; hegyszoros, közszoros.*
Colaphiser, *v. a. pofon ütni.*
Colature, *f.* (ap.) *átszűrés; átszűredék.*
Colchique, *m.* (bot.) *kikerics, őszike.*
Colégataire, *m. hagyományostárs.*
Coléoptère, *m. téhelyröpü.*
Colère, *f. harag; —, adj. hirtelen haragú.*
Colérique, *adj. haragra hajlandó, hirtelen haragú, heves indulatú.*
Colibri, *m. kolibri;* fig. *csélcsap, csapodár ember.*
Colifichet, *m. apróság;* fig. *csecsebecse, hitványság.*
Colin-grisart, *m. csergő kacsa, erdei rucza.*
Colin-maillard, *m. szembekötősdi;* jouer au —, *szembekötősdit játszani.*
Colin-noir, *m. fekete hóda.*
Colique, *f. kólika, bélgörcs.*
Colis, *m. göngy, köteg.*
Collaborateur, *m. munkatárs, dolgozótárs.*
Collage, *m.* (pap.) *enyvezés.*
Collataire, *m. járadékos, járadék-élvező.*
Collatéral, ale, *adj. oldalagos, mellék; —, m. oldalrokon, mellékrokon.*
Collateur, *m. adományozó.*
Collation, *f. összehasonlitás az eredetivel; adományozás; kis ebéd, kis ozsonna, estelizés.*
Collationner, *v. a. összehasonlitni az eredetivel;* (rel.) *összeegyeztetni; —, v. n. ozsonnázni.*
Colle, *f. enyv, csiriz; simaság; zákla;* fig. *hazugság;* donner une — à qn., *elámitni valakit valamivel.*
Collecte, *f. pénzszedés (segedelemre); gyüjtelék, szedett pénz; közimádság.*
Collecteur, *m. gyüjtő, szedő, beszedő.*
Collectif, ive, *adj.* (gr.) nom —, *gyüjtőnév, gyűnév.*
Collection, *f. gyüjtemény.*
Collectivement, *adv.* (gr.) *gyüjtékesen.*
Collée, *f. nyakvágás.*
Collége, *m. társulat; tanoda, tanintézet, anyaiskola; iskolaépület.*
Collégial, ale, *adj. társas, testületi; iskolai;* église collégiale, *káptalani templom.*
Collégue, *m. tiszttárs.*
Coller, *v. a. enyvezni, odaenyvezni, odaragasztani; enyvbe mártani; —, v. n. feszesen állani (ruháról);* se —, *v. pr. rátapadni;* fig. *igen jól összeilleni;* se — contre qch., *valamire támaszkodni.*
Collerage, *m. boradó, borvám.*
Collerette, *f. női gallér, női nyakfodor.*
Colleron, *m. kantárszár.*
Collet, *m. gallér;* fig. *nyak; tőr, hurok.*
Colleter, *v. a. nyakon kapni; —, v. n. tört kivetni;* se —, *v. pr. birkozni, küzdeni.*
Colleteur, *m. törvető.*
Colletier, *m. mellénycsináló.*
Colletin, *m. fodorgallér, mellény, ingváll.*
Collétique, *m. begyógyitószer.*
Colleur, *m. enyvező.*
Collier, *m. nyakkötő, nyaklánc; hámiga, lójárom; rendláncz; nyakdarab.*
Collière, *f. ászokfa.*
Colliger, *v. a. vm. gyűjteni.*
Colline, *f. domb.*
Colliquatif, ive, *adj.* (méd.) *fölbontó.*
Collision, *f. összeütközés.*
Collocation, *f. állás; állitás, helyzés.*
Colloque, *m. beszélgetés, párbeszéd, beszédváltás.*
Colloquer, *v. a. a hitelezőket osztályozni.*
Colluder, *v. n. titkon egyetérteni.*
Collusion, *f. titkos egyetértés.*
Collusoire, *adj. alattomban kicsinált.*
Collusoirement, *adv. allattomosan egyetértve.*
Collyre, *m. szem-ír.*
Colobome, *m. nyúl-ajak.*
Colombacé, ée, *adj. galambnemű.*
Colombasse, *f. fenyűrigó.*
Colombe, *f. galamb.*
Colombelle, *f. p. u. galambocska.*
Colombier, *m. galambház.*
Colombin, *m. tiszta ólomércz; —* ine, *adj. galambszínü.*
Colombine, *f. galambganéj.*
Colon, *m. gyarmatos; hurkabél.*
Colonage, *m. telepités, telepitvény.*
Colonel, *m. ezredes;* lieutenant —, *alezredes.*
Colonel, elle, *adj.* compagnie colonelle, *ezredes százada.*
Colonial, ale, *adj. gyarmati.*
Colonie, *f. gyarmat, telep.*
Colonisation, *f. gyarmatositás.*
Coloniser, *v. a. gyarmatositni.*

Colonnade, *f. oszlopsor.*
Colonne, *f. oszlop; fig. támasz, alaposzlop; hadláb, csapat; (imp.) hasáb.*
Colophane, *f. gyanta.*
Coloquinte, *f. keser-ugorka.*
Colorer, *v. a. festeni, megfesteni, színezni; fig. elsimítni, palástolni.*
Colorier, *v. a. et n. színezni.*
Colorigrade, *m. színfok, színfokozat.*
Coloris, *m. színezés; színezet.*
Coloriste, *m. színező.*
Colossal, ale, *adj. roppant, óriási.*
Colosse, *m. óriási alak.*
Colpocèle, *f. méhsérv.*
Colportage, *m. házalás.*
Colporter, *v. a. házalni, házonként árulni; fig. házról házra vinni.*
Colporteur, *m. házaló, körülhordozó.*
Colubrin, *m. umakk, siklókigyó, vipera.*
Columbellier, *m. hengercsiga.*
Colure, *m. naptérítő.*
Colza, Colzat, *m. repcze.*
Coma, *m. álomkórság.*
Comatule, *m. üstökös csillag.*
Combat, *m. ütközet, harcz, párviadal; verseny.*
Combattable, *adj. p. u. megtámadható, meggyőzhető.*
Combattant, *m. harczos, küzdő; harczos libucz (madár).*
Combattre, *v. a. et n. irr. megütközni; harczolni, küzdeni, víni; fig. megtámadni, ellenállni; versenyezni.*
Combe, *f. vm. üreg, barlang.*
Combien, *adv. mennyire, hogy, hogyan, mikint; mi áron?* — de fois, *hányszor;* — de temps, *menynyi ideig.*
Combinaison, *f. összekötés, összeegyeztetés, összevetés.*
Combinatoire, *adj. összevető, összeegyeztethető;* —, *f. összetevés mestersége.*
Combiner, *v. a. összevetni; egybevetni, összeegyeztetni; összetenni.*
Comble, *m. rakás, halmaz, ráadás, túlnérték; csúcs, szarufázat, háztető;* pour —, *nagyításul, ráadásul.*
Comble, *adj. halmozott, csordultig tele.*
Comblé, ée, *adj. tele töltött; fig. elbájolt, elragadt.*
Combleau, *m. (art.) huzókötél.*
Comblement, *m. p. u. betöltés, megtöltés.* [*megtölteni.*
Combler, *v. a. halmozni; betölteni,*
Combourgeois, *m. hajósmestertárs.*
Combrière, *f. tinnhalháló.*
Combustibilité, *f. eléghetés, éléghetőség, éghetőség, gyulékonyság.*
Combustible, *adj. éghető, eléghető, gyulékony;* —, *m. gyulószer, gyúanyag; (vap.) tüzelék.*
Combustion, *f. égés, megégés, megégetés, elégetés; zenebona.*
Comédie, *f. vígjáték, színdarab; színház; fig. bohóság, tréfa.*
Comédien, *m.* — enne, *f. színész; színésznő; vígjáteki színész.*
Comessation, *f. p. u. tobzódás, dőzsölés.*
Comestible, *adj. ehető;* comestibles, *m. pl. élelemszerek.*
Cométaire, *adj. p. u. üstökös csillagra vonatkozó.*
Comète, *f. üstökös csillag.*
Comices, *f. pl. (ant.) népgyülekezet, népgyülés.*
Comicial, a'e, *adj. országgyülési.*
Comique, *adj.* —ment, *adv. vígjátékhoz tartozó, komikai; komikailag; fig. víg, tréfás;* —, *m. komikum; komikai színész.*
Comite, *m. gályagondviselő.*
Comité, *m. választmány; egylet.*
Comma, *m. vessző.*
Command, *m. (jur.) megbizó.*
Commandant, *m. parancsnok.*
Commandante, *f. parancsnok neje.*
Commande, *f. megrendelés; meghagyás, teljhatalom; árulás, árueladás.*
Commandement, *m. parancs; vezénylet;* bâton de —, *vezérbot;* les dix commandements, *tízparancsolat;* — en chef, *főparancsnokság.*
Commander, *v. a. et n. parancsolni; vezérelni; vezényelni; uralkodni; megrendelni.*
Commanderie, *f. fővezérség (rendvitézeknél), komturság.*
Commandeur, *m. középkeresztesvitéze valamely rendnek; gyarmatfelügyelő.*
Commanditaire, *m. a ki valamely fióktőzsre pénzt ad.*
Commandite, *f. társas kereskedés, fióktőzs.*
Comme, *adv. et conj. mint, ugymint, szintén, mint, szinte, majdnem; midőn, mivel, mert;* — si, *mintha;* — ça, *így, ily módon;* il est — cela, *ez az ő szokása.*
Commémoraison, *f. emlékünnep.*
Commémoratif, ive, *adj. emlékeztető.*

Commémoration, *f. emlékezet, emlék-ünnep.* [*dönö.*
Commençant, *m.* —**te**, *f. kezdő; kez-*
Commencement, *m. kezdet;* au —, *kez-detben, kezdetkor;* commencements, *pl. első elemek.* [*dődni.*
Commencer, *v. a. et n. kezdeni, kez-*
Commendataire, *adj. adományos.*
Commende, *f. egyházi adomány, rendi adomány.*
Commensal, *m. evőtárs, éttárs.*
Commensurabilité, *f. megmérhetőség, kimérhetőség.* [*mérhető.*
Commensurable, *adj. megmérhető, ki-*
Comment, *adv. mint; hogy?*
Commentaire, *m. magyarázat, értelmezés; rosszakaratu értelmezés.*
Commentateur, *m. magyarázó, fejtegető.*
Commenter, *v. a. magyarázni, fejtegetni;* —, *v. n. rosszakaratu észrevételeket tenni.*
Commer, *v. n. p. u.* fam. *összehasonlitásokat tenni.*
Commérage, *m. trécselés, pletykaság.*
Commerçable, *adj. eladható.*
Commerçant, *m.* —**te**, *f. kereskedő; kereskedőnő.*
Commerce, *m. kereskedés; közlekedés; forgalom;* — de lettres, *levelezés;* jeu de —, *társasági játék;* faire le —, *kereskedést űzni.*
Commercer, *v. n. kereskedést űzni.*
Commercial, ale. *adj. kereskedési.*
Commère, *f. koma asszony, keresztanya; város hírharangja.*
Commettage, *m.* (cor.) *összesodrás.*
Commettant, *m.* (com.) *megrendelő, bizományzó.*
Commettre, *v. a. irr. elkövetni; meghagyni; rábízni; megrendelni;* (cor.) *összesodorni;* — le nom de qn., *valaki nevével visszsaélni;* se —, *becsületét koczkáztatni, magát kitenni;* se — avec qn., *valakivel megmérközni.*
Commier, *m. mézgafa.* [*tőzés.*
Commination, *f. fenyegetés, fenyege-*
Comminatoire, *adj. fenyegető.*
Comminutif, ive, *adj. p. u.* (chir.) *összezúzó, szétzúzó.*
Comminution, *f.* (chim.) *összetörés, összezúzás.*
Commis, *m. irnok; ügyvezető; kereskedőlegény, segéd.* [*kozás.*
Commisération, *f. könyörület, szána-*
Commissaire, *m. biztos, megbízott.*
Commissariat, *m. biztosság.*
Commission, *f. meghagyás, megbizás; elkövetés; bizottság, bizottmány; nyilt rendelet; kalózlevél.*
Commissionnaire, *m. megbizott.*
Commissionner, *v. a. megbizni.*
Commissoire, *adj.* (jur.) *bizományos.*
Commodat, *m.* (jur.) *kölcsöny; kölcsönszerződés.*
Commode, *f. fiókos szekrény.*
Commode, *adj.* —**dément**, *adv. kényelmes; kényelmesen.*
Commodité, *f. kényelem; szomszédság;* commodités, *pl. árnyékszék.*
Commotion, *f. megrázkódtatás, megrendülés; megindulás.*
Commuable, *adj. átváltoztatható.*
Commuer, *v. a. átváltoztatni.*
Commun, une, *adj. közös; közönséges; aljas, silány;* —, *m. közösség; alsó néposztály; csőcselék;* en —, *közösen, társaságban.*
Communage, *m. közlegelő.*
Communal, ale, *adj. községhez tartozó, községi.*
Communauté, *f. község; czéh; étterem (zárdában).*
Communaux, *m. pl. közlegelő.*
Commune, *f. község; község háza;* communes, *pl. polgárkatonaság; községi javak;* chambre des —, *alsóház.*
Communément, *adv. közönségesen.*
Communiant, *m.* —**te**, *f. áldozó; áldozónő.* [*ség.*
Communicabilité, *f. p. u. közölhető-*
Communicable, *adj. közölhető.*
Communicant, te, *adj.* (phys.) *közlő.*
Communicatif, ive, *adj. közlékeny.*
Communication, *f. közlés; közlekedés; meghittség; összefüggés.*
Communicativement, *adv. p. u. közösen, közlekedőleg.*
Communier, *v. a. áldoztatni;* —, *v. n. áldozni, megáldozni.*
Communion, *f. áldozás, megáldozás; község (vallási).*
Communiquer, *v. a. közleni; nyilvánitni;* —, *v. n. társalogni; közlekedni, érintkezni; értekezni; egymásba nyilni (szobákról);* se —, *v. pr. nyilatkozni; egymásba nyilni (szobákról).*
Communisme, *m. communismus.*
Communistique, *adj. communisticus.*

Commutatif, ive, *adj. csereberét illető.*
Commutation, *f. elcserélés;* (dr.) *megváltoztatás, átváltoztatás.*
Compacité, *f. tömöttség.*
Compact, *m. szerződés.*
Compacte, *adj. tömött, tömör.*
Compagne, *f. társnő; hitvestárs (nő).*
Compagnie, *f. társaság; kereskedelmi társulat, egylet; falka, csoport;* de —, *társaságban;* — d'infanterie, *század gyalogság.*
Compagnon, *m. társ, pajtás, társalkodó; mesterlegény; kereskedőtárs.*
Compagnonnage. *m. legénykedés ideje, legénykedés.*
Comparable, *adj. hasonlítható, összehasonlítható.*
Comparaison, *f. összehasonlitás, hasonlitás;* par —, *összehasonlitólag;* en — de..., *...hoz, ...hez képest.*
Comparaître, *v. n. irr. biróság előtt megjelenni.*
Comparatif, ive, *adj. összehasonlitó;* —, *m. középfok, másodfok, hasonlitófok.*
Comparativement, *adv. összehasonlitólag.*
Comparer, *v. a. összehasonlítni; párhuzamba tenni.*
Comparoir, *v. a. p. u. biróság előtt megjelenni.*
Comparse, *f. némaszemély (szinpadon).*
Compartiment, *m. osztály; fiók; virág-ágy.*
Compartiteur, *m. szavazatosztó.*
Comparution, *f. biróság előtti megjelenés.*
Compas, *m. czirkalom; talpmérték; szögmérték; iránytű.*
Compassement, *m. kiczirkalmazás; czirkalom szerinti elosztás.*
Compasser, *v. a. kiczirkalmazni, kimérni, megmérni;* fig. *jól meggondolni.*
Compasseur, *m. kiczirkalmazó.*
Compassion, *f. könyörület, részvét; együtt szenvedés.*
Compaternité, *f. komaság.*
Compatibilité, *f. összeférhetőség.*
Compatible, *adj. megférhető, egyesíthető.*
Compatir, *v. n. megkönyörülni, részvéttel lenni; elnézéssel lenni;* fig. *megférni.*
Compatissant, te, *adj. könyörületes, szánakozó.*
Compatriote, *m. et f. földi, hazafi; földinő.*
Compendium, *m. rövidlet, kivonat; kézi könyv.*
Compensable, *adj. kiegyenlítheto, pótolható.*
Compensateur, *m. p. u. kigyenlitő, pótló.*
Compensation, *f. kiegyenlités, pótlás, megtérités.*
Compenser, *v. a. kiegyenlitni; megtériteni.*
Compérage, *m. komaság.*
Compère, *m. koma; víg társalgó; ravasz ember.*
Compétemment, *adv. kellőleg, illőleg, illetékesen.*
Compétence, *f. illetékesség; másokkali folyamodás, versenyzés.*
Compétent, te, *adj. illő, kellő; illetékes, jogositott.*
Compéter, *v. n. illetni.*
Compétiteur, *m. vetélytárs, vágytárs.*
Compilateur, *m. gyüjtő, összeszedő, böngész-iró.*
Compilation, *f. összeszedegetés, összeböngészés; szedelék.*
Compiler, *v. a. összehordani, összeböngészni, összegyüjtögetni.*
Compisser, *v. a.* pop. *lehugyozni, lepeselni.*
Complaignant, te, *adj.* (dr.) *panaszló, vádló;* —, *m.* — te, *f. vádló; vádlónő.*
Complainte, *f. vád, panasz biróság előtt; jajgatás.*
Complaire, *v. n. irr. tetszeni, szívesnek, nyájasnak mutatkozni;* se —, *v. pr. önmagának tetszeni.*
Complaisamment, *adv. p. u. szívesen nyájasan.*
Complaisance, *f. szívesség.*
Complaisant, te, *adj. szíves, előzékeny;* —, *m. szemlesi (szolgalelkü ember).*
Complant, *m. szőlővesszővel, fával beültetett hely.*
Complanter, *v. a. szőlővesszővel vagy gyümölcsfákkal beültetni.*
Complanterie, *f. ültetési adó; beültetett hely, telep.*
Complément, *m. kiegészités; pótlék, pót.*
Complémentaire, *adj. kiegészitő.*
Complet, ète, *adj. teljes; tökéletes;* —, *m. teljesség, teljesszámuság.*
Complètement, *adv. teljesen, tökéletesen, egészen.*
Complètement, *m. kiegészités, pótlás.*
Compléter, *v. a. kiegészitni.*
Complexe, *adj. összetett.*
Complexion, *f. testalkotás; kedély vérmérséklet.*

Complexionné, ée, *adj.* . . . *testalkotású*, . . . *természetű*.
Complexité, *f. összetétel*.
Complication, *f. bonyolítás*, *bonyolodottság*.
Complice, *adj. bűnrészes*; —, *m. et f. bűntárs*; *bűntársnő*.
Complicité, *f. bűnrészesség*.
Compliment, *m. udvarlás*, *tisztelet*, *bók*; *hizelgés*.
Complimentaire, *m. névadó*, *kinek neve alatt t. i. űzetik a kereskedés*.
Complimenter, *v. a. tisztelkedni*, *üdvözölni*, *szerencsekivánatát nyilvánitni*; —, *v. n. bókolni*.
Complimenteur, *m. bókolgató*.
Compliqué, ée, *adj. bonyolodott*.
Compliquer, *v. a. bonyolitni*.
Complot, *m. csel*, *gonosz szándék*, *titkos összeszövetkezés*.
Comploter, *v. a. et n. titkosan összeszövetkezni*.
Componction, *f. töredelem*, *töredelmesség*, *szívbánat*.
Comportement, *m. p. u. magaviselet*.
Comporter, *v. a. megengedni*; *elszenvedni*; se —, *v. pr. magát viselni*.
Composant, te, *adj.* partie composante, *alkotó rész*, *alkatrész*.
Composé, ée, *part. et adj. összetett*; *szerkesztett*; —, *m. összetétel*.
Composer, *v. a. összetenni*, *kidolgozni*; *szerkeszteni*; (imp.) *szedni (betüt)*; — un différend, *villongást kiegyenlíteni*; —, *v. n. megegyezni*; *alkudozni*.
Composeur, *m. firkász*, *irkász*.
Compositeur, *m. író*, *szerző*; *betűszedő*.
Composition, *f. összetétel*; *szerzés*; *kidolgozás*; *szerkezet*; *fogalmazás*; *szerzemény*, *szerkesztmény*; *betűszedés*; *érczvegyiték*; fig. *kiegyenlítés*; *alkudozás*.
Composoir, *m.* (imp.) *szedődeszka*.
Compost, *m. valamely telek állapota*.
Composteur, *m. sorszedő*, *sormérde (nyomdában)*.
Compotateur, *m. p. u. iszákos*.
Compote, *f. gyümölcspép*, *befőtt gyümölcs*.
Compotier, *m. gyümölcspépcsésze*.
Compréhensible, *adj. megfogható*.
Compréhension, *f. felfogás*, *felfogó tehetség*.
Comprendre, *v. a. irr. magában foglalni*, *tartalmazni*; *hozzá számítni*; *megemlítni*; *felfogni*, *érteni*, *megérteni*; y compris, *bele tudva*, *bezárólag*; se —, *v. pr. értődni*.
Compresse, *f.* (chir.) *összehajtogatott ruha (sebre)*.
Compressibilité, *f. összenyomhatóság*.
Compressible, *adj. összenyomható*.
Compression, *f. összenyomás*, *nyomás*.
Compressif, ive, *adj. összenyomó*, *összeszorító*.
Comprimer, *v. a. összenyomni*; fig. *elnyomni*.
Compromettre, *v. n. irr. megegyezni a választott biró itéletének hódolni*, —, *v. a. bajba hozni*; se —, *v. pr. bajba keveredni*.
Compromis, *m. választott biróság kiegyenlítés*.
Compromissaire, Compromissionnaire, *m. választott biró*.
Comprotecteur, *m. társvédnök*.
Comptabilité, *f. kiszámítás lehetősége*; *számtartás*, *számadási kötelezettség*, *felelősség*.
Comptable, *adj. számadásra kötelezett*; *felelős*; —, *m. számvevői tiszt*, *számadó-tiszt*.
Comptant, te, *adj. et adv. készpénzi*, *készpénzbeli*; *készpénzen*; payer argent —, *készpénzzel fizetni*; —, *m. készpénz*.
Compte, *m. számadás*, *számolás*, *felszámolás*; *számlálás*; *összeg*; *előny*; *felelősség*; (com.) *számla*.
Compte, à —, *m. részfizetés*.
Compte-pas, *m. lépésrovó*.
Compter, *v. a. olvasni*, *számlálni*; *számolni*; *kifizetni*; *vélni*; *felszámolni*; —, *v. n. kiszámítni*; *számot tartani* (— sur, — re); *szándékozni*; — pour rien, *mibe sem venni*; — sur qch., *valamire számot tartani*.
Compteur, *m. p. u. számláló*, *számoló*.
Comptoir, *m. számoló-asztal*, *számladeszka*; *iroda*, *ügyszoba*.
Comptoriste, *m. számvivő*.
Compulser, *v. a. iratokban fölkeresni*.
Compulseur, *m. előmutatási parancs végrehajtója*.
Compulsion, *f. birói kényszerités*.
Compulsoire, *m. iratok előmutatását meghagyó birói parancs*. [*lás*.
Computation, *f. fölvetés*, *összeszámolás*.
Comtal, ale, *adj. p. u. grófi*.
Comtat, *m. p. u. grófság*.

Comte, *m. gróf; —* **palatin**, *palotagróf.*
Comté, *m. grófság.*
Comtesse, *f. grófnő.*
Comtoir, *v.* **Comptoir**.
Concapitaine, *m. kapitánytárs.*
Concassation, *f. összetörés, összezúzás.*
Concassé, *m. tört bors.*
Concasser, *v. a. összetörni, összezúzni, törni.* [kötés.
Concaténation, *f. összefüggés, össze-*
Concave, *adj. homorú, öblös.*
Concavité, *f. homor, homorúság.*
Concéder, *v. a. megengedni, engedélyezni, adni, megadni.*
Concélébrer, *v. a. együtt ünnepelni.*
Concentration, *f. összpontosítás.*
Concentrer, *v. a. összpontosítni;* **se —**, *v. pr. összepontosulni.* [tos.
Concentrique, *adj. öszpontos, közpon-*
Concept, *m. fogalom.*
Concepteur, *m. fogalmazó.*
Conceptif, **ive**, *adj. felfogni képes.*
Conception, *f. fogantatás, fogamzás;* **fig.** *felfogó tehetség; ötlet.*
Concernant, *prp. illetőleg, vonatkozólag.* [(. . ra, . . re).
Concerner, *v. a. illetni, vonatkozni*
Concert, *m. verseny, hangverseny;* **fig.** *öszhangzás, egyetértés.*
Concertant, *m. —* **te**, *f. hangversenyben játszó vagy éneklő.*
Concerté, **ée**, *part. kicsinált; erőltetett.*
Concerter, *v. a. begyakorolni, betanulni (zeneművet);* **fig.** *kicsinálni; —, v. n. hangversenyt adni;* **se —**, *v. pr. értekezni.*
Concerto, *m. hangversenymű.*
Concessif, **ive**, *adj. megengedő, engedélyező.* [engedelem.
Concession, *f. megadás, engedélyezés,*
Concessionnaire, *m. engedményes.*
Concetti, *m. pl. mesterkélt élczek.*
Concevable, *adj. megfogható.*
Concevoir, *v. a. et n. teherbe esni;* **fig.** *kapni; megfogni, felfogni; szerkeszteni.*
Conchifères, *m. pl. héjas puhányok.*
Conchoïde, *f. kagylóvonal.*
Conchyle, *m. bársonycsiga.*
Conchyliologie, *f. kagylótan.*
Concierge, *m. várnagy, házfelügyelő, házgondviselő; ajtónálló.*
Conciergerie, *f. várnagyság; fogházfelügyelő laka; fogház.*
Concile, *m. egyházi zsinat vagy gyűlés.*
Conciliable, *adj. megegyeztethető.*
Conciliabule, *m. eretneki zsinat; zuggyűlés.*
Conciliant, **te**, *adj. jámbor, kiegyenlítő, kibékítő.*
Conciliateur, *m. —* **trice**, *f. közbenjáró, kibékítő, megegyeztető; —, adj. kiegyenlítő, összeegyeztető.*
Conciliation, *f. megegyeztetés; kiegyenlítés.*
Conciliatoire, *adj. megegyeztető.*
Concilier, *v. a. megegyeztetni, egyesítni; kibékítni; szerezni;* **se —**, *v. pr. egyesülni; magának megszerezni, elnyerni.*
Concis, **ise**, *adj. tömött, rövid, velős.*
Concision, *f. tömöttség.*
Concitoyen, *m. —* **enne**, *f. polgártárs; polgártársnő.* [dásra.
Conclamation, *f. fölhivás megtáma-*
Conclave, *m. pápaválasztó terem, zárcsárnok; pápaválasztók gyűlése.*
Concluant, **te**, *adj. hathatós, velős, nyomos.*
Conclure, *v. a. et n. irr. végezni, bevégezni; befejezni; következtetni; bebizonyítni; velősnek lenni.*
Conclusif, **ive**, *adj. következtető.*
Conclusion, *f. végzés, befejezés, következtetés.*
Conclusum, *m. határozat.*
Concoction, *f. p. u. emésztés.*
Concombre, *m. uborka.*
Concordance, *f. szentirási helyek mutató könyve, egyezetességi szótár.*
Concordant, **te**, *adj. megegyező, öszhangzó; —, m.* (mus.) *középhang.*
Concordantiel, **elle**, *adj. öszhangzólagos.*
Concordat, *m. egyezmény (pápa és világi fejedelem közt).*
Concorde, *f. egyesség.*
Concorder, *v. a. összeegyeztetni, öszhangzóvá tenni; —, v. n. megegyezni, öszhangzani.*
Concourant, **te**, *adj. összeható, összemunkáló.*
Concourir, *v. n. irr. együtt hatni, elősegítni; versenyezni.*
Concours, *m. összecsődülés; versenyzés; közrehatás, közreműködés; csőd.* [dött.
Concret, **ète**, *adj. összeles; megsűrű-*
Concrétion, *f.* (méd.) *összenövés; megaluvás, megsűrűsödés; kőmag, csontár.*

Concrétionner, *v. a.* (phys.) *összehalmozni.*
Conçu, *v.* Concevoir.
Concubinage, *m.* *ágyastartás*, *ágyasság.*
Concubinaire, *m.* *törvénytelen férj.*
Concubine, *f.* *ágyas.*
Conculquer, *v. a. p. u.* *összetaposni; megsemmisitni.*
Concupiscence, *f.* *testiség, bujavágy.*
Concupiscible, *adj.* appétit —, *vágyösztön.*
Concurremment, *adv.* *közösen.*
Concurrence, *f.* *együtt keresés; versenyzés, pályázás;* — des fêtes, *ünnepek egyesülése;* jusqu'à — de, jusqu'à la — de, . . . *erejeig;* entrer en —, *versenyezni*, *pályázni.*
Concurrent, *m.* *vágytárs.*
Concussion, *f.* *zaklatás.*
Concussionnaire, *m.* *zsaroló, zaklató.*
Condamnable, *adj.* *kárhozatos*, *elitélhető.*
Condamnation, *f.* *elitélés, kárhoztatás, elmarasztaló itélet.*
Condamnatoire, *adj.* *kárhoztató*, *elitélő.*
Condamné, *m.* — ée, *f.* *elitélt.*
Condamner, *v. a.* *kárhoztatni, elitélni; félrevetni.*
Condensabilité, *f.* *sürithetőség.*
Condensable, *adj.* *sürithető.*
Condensation, *f.* *sürités; sürülés.*
Condenser, *v. a.* *süríteni, megsürítni.*
Condescendance, *f.* *engedékenység, leereszkedés.*
Condescendant, te, *adj.* *engedékeny, leereszkedő.*
Condescendre, *v. n.* *engedni, megtenni; leereszkedni.*
Condiment, *m.* *vm. fűszer.*
Condisciple, *m.* *tanulótárs, iskolatárs.*
Condition, *f.* *állapot, tulajdonság, minőség, életnem, kézmivesség, kereset; szolgálat; föltétel; ajánlat;* homme de —, *előkelő ember.*
Conditionné, ée, *adj.* . . . *minőségü.*
Conditionnel, elle, *adj.* — ellement, *adv.* *föltételes; föltételesen.*
Conditionner, *v. a.* *minősitni, kellő minőséggel fölkészitni, kellő tulajdonsággal ellátni; záradékkal ellátni.*
Condoléance, *f.* *sajnálatjelentés, részvétnyilvánitás.*
Condor, *m.* *kondor, grifkeselyü.*
se Condouloir, *v. pr. p. u.* *részvétet nyilvánitni, sajnálatát kifezni.*

Conducteur, *m.* *vezető, felügyelő; vitelnök (hajón, gyorskocsin, vaspályán);* (phys.) *vezető, villámvezető;* — de la foudre, *villámhárító;* — de sonnette, *csengetyűhuzó.*
Conductibilité, *f.* (phys.) *vezetési tulajdonság, hárithatóság.*
Conductrice, *f.* *vezetőnő, felügyelőnő.*
Conduire, *v. a. irr.* *vezetni; kisérni; felügyelni, rendelni, vezérelni, kormányozni;* se —, *v. pr.* *magát viselni.*
Conduit, *m.* *cső, csatorna.*
Conduite, *f.* *vezetés; kisérés*, *kiséret; felügyelés; kormányzás, viselet, magaviselet;* faire la —, *kisérni.*
Cône, *m.* (géom.) *kúp; fenyűtoboz, czukorminta.*
Confabulateur, *m.* fam. *fecsegő.*
Confabulation, *f. p. u.* *fecsegés.*
Confabuler, *v. n.* fam. *egymással beszélni, trécselni.*
Confanon, *m.* *pipacs.*
Confection, *f.* *elkészités, megcsinálás, bevégzés; nyelet, nyalat.*
Confectionner, *v. a.* *elkészítni, bevégezni.*
Confédéral, ale, *adj.* *szövetséghez tartozó, szövetségi.*
Confédératif, ive, *adj.* *szövetségi, szövetség szerinti;* traité —, *szövetségi szerződés.*
Confédération, *f.* *szövetség.*
Confédéré, ée, *adj.* *szövetséges*, *szövetkezett;* —, *m.* *szövetséges, frigytárs.*
se Confédérer, *v. pr.* *szövetkezni.*
Conférence, *f.* *összehasonlitás; értekezlet; értekezés, egyezkedés.*
Conférencier, *m.* *értekezlet elnöke.*
Conférer, *v. a.* *összehasonlitni; megadni, engedélyezni;* —, *v. n.* *értekezni.*
Conféreur, *m.* *javitnok.*
Conferve, *m.* *vizfonal.*
Confesse, *f.* *gyónás;* aller à —, *gyónni menni;* être à —, *gyóntatni.*
Confesser, *v. a.* *gyónni*, *megvallani; gyóntatni;* se —, *v. pr.* *gyónni.*
Confesseur, *m.* *gyóntató; vértanu.*
Confession, *f.* *vallomás, gyónás;* entendre en —, ouïr en —, *gyóntatni.*
Confessionnal, *m.* *gyontatószék.*
Confiance, *f.* *bizalom; nyiltság, őszinteség; önbizalom, magábanbizás, önhittiség, rátartós.*
Confiant, te, *adj.* *bizalmas; önhitt*

Confidemment, *adv. bizalmasan.*
Confidence, *f. bizalom, bizalmasság, meghittség; bizalmas közlés.*
Confident, *m.* — **te**, *f. meghilt.*
Confidentiel, **elle**, *adj.* — **ellement**, *bizalmas; bizalmasan.*
Confier, *v. a. bizni (valakire valamit,* qch. à qn.,*)*; se —, *bizni (...ba, ...be); támaszkodni (...ra, ...re), bízni (... ban, ... ben).*
Configuration, *f külső alakzat.*
Configurer, *v. a. p. u. alakitni, képezni.*
Confiner, *v. n. határosnak lenni (...val, ...vel)*; —, *v. a. számüzni. elzárni*; se —, *v. pr. visszavonulni.*
Confins, *m. pl. határszél.*
Confire, *v. a. irr. becsinálni, befőzni.*
Confirmatif, **ive**, *adj. megerősitő.*
Confirmation, *f. megerősités; bérmálás; beavatás.*
Confirmer, *v. a. megerősitni; bérmálni; beavatni*; se —, *v. pr. megerősödni; valósulni.*
Confiscable, *adj. elkobozható, elfoglalható.*
Confiscant, **te**, *adj. elfoglalásnak kitett.*
Confiscation, *f. biróielfoglalás, elkobzás.*
Confiserie, *f. p. u. czukrászat, czukrászság*
Confiseur, *m. czukrász.*
Confisquer, *v. a. biróilag elfoglalni, elkobozni.*
Confiture, *f. édességek, csemege, czukrász-sütemény.*
Confiturier, *m. czukrász.*
Conflagration, *f. p. u. nagy tüzvész.*
Conflit, *m. p. u. összeütközés.*
Confluent, *m. összefolyás.*
Confluer, *v. n. összefolyni.*
Confondre, *v. a. összekeverni; eltéveszteni; összezavarni; megzavarni, megszégyenitni*; se —, *pr. összevegyülni, összekeveredni; összebonyolodni; tévedni, megzavarodni*; se — en excuses, *váltig mentegetőzni.*
Conformation, *f. képezés, alakitás, alakzat.*
Conforme, *adj. megegyező, egyenlő.*
Conformément, *adv. szerint, megegyezőleg.*
Conformer, *v. a. megegyezővé tenni, alkalmaztatni (hoz, hez)*; se —, *v. pr. alkalmazkodni (hoz, hez).*
Conformité, *f. egyformaság, megegyezés, öszhangzás; szerintiség; alkalmazkodás*; en — de, *ahhoz képest, ... szerint, ... folytán.*
Confortable, *adj. kényelmes.*
Confortatif, **ive** *adj.* (méd.) *erősitő.*
Confortation, *f.* (méd.) *erősités.*
Conforter, *v. a.* (méd.) *erősitni*; fig. *vigasztalni.*
Confraterniser, *v. a. barátkoztatni, rokonitni*; se —, *v. pr. testvérülni, barátkozni.*
Confraternité, *f. barátkozás, baráti szövetség, atyafisodás.*
Confrère, *m. bajtárs, tiszttárs.*
Confrérie, *f. ajtatos társulat, papi társulat.*
Confrontation, *f. szembesités; összehasonlitás.*
Confronter, *v. a. szembesitni*; fig. *összehasonlitni.*
Confus, **use**, *adj. zavart*; fig. *bonyolodott; megzavarodott, megdöbbent, hüledező.*
Confusément, *adv. rendetlenül, zavarodva, homályosan.*
Confusion, *f. zavar, rendetlenség; megszégyenülés; nagy mennyiség, feleslegség.*
Confutation, *f. megczáfolás, czáfolat.*
Confuter, *v. a. czáfolni, megczáfolni.*
Congé, *m. bucsuvétel; szabadság; fölmondás; engedvény; párkányzógyalú*; billet de —, *búcsújegy*; donner —, *szabadságot adni (eltávozhatásra)*; donner à qn. son —, *valakit elbocsátni, fölmondani valakinek*; prendre —, *szabadságot kérni (eltávozhatásra)*; prendre — de qn., *elbúcsúzni valakitől.*
Congédier, *v. a. elbocsátni, szabadságolni.*
Congélable, *adj. megfagyható.*
Congélation, *f. megfagyás; megalvás*; terme de la —, *fagypont.*
Congéler, *v. a. fagylalni, fagyasztani*; se —, *v. pr. fagyni; megalunni.*
Congénial, **ale**, **Congénital**, **ale**, *adj. veleszületett, természeti.*
Congestion, *f. vértódulás.*
Conglomérat, *m. halmozat.*
Conglomérer, *v. a. összehalmozni, összegöngyölgetni.*
Conglutinant, **te**, *adj. összeragasztó.*
Conglutinatif, **ive**, *adj. ragadós, sürítő.*
Conglutination, *f. összeragasztás, megsürités.*
Conglutiner, *v. a. összeragasztani, megsüritni.*

Congratulation, *f. szerencsekivánat; köszöntés.* [*köszöntő.*
Congratulatoire, *adj. szerencsekivánó,*
Congratuler, *v. a. szerencsét kivánni (valakinek valamihez).*
Congre, *m. tengeri angolna.*
Congrégation, *f. gyülés, gyülekezet.*
Congrès, *m. gyülés, fejedelmek gyülése.*
Congrève, *f.* fusées à la —, *congrév-röppentyük.*
Congru, ue, *adj. nyelvszabályos; helyes, illő, kellő; összevágó, egyező.*
Congruent, te, *adj.* (méd.) *kellő;* (géom.) *egyező, összevágó.*
Congruité, *f. öszhangzás.*
Congrûment, *adv. kellőleg, illőleg; helyesen.*
Conie, *f. zákány.*
Conier, *m. kúpcsiga.*
Conifère, *adj. toboztermő.*
Coniglobe, *m. csillagkúp.*
Conique, *adj. kúpdad;* section —, *kúpmetszet.*
Conise, *f. czikszár.*
Conjectural, ale, *adj.* — alement, *adv. gyanitható, hozzávető; gyanitható-lag, hozzávetőleg.*
Conjecture, *f. gyanitás, hozzávetés, sejtés.*
Conjecturer, *v. a. gyanitni, sejteni.*
Conjoindre, *v. a. irr. összefoglalni, egyesitni, összekötni.*
Conjoint, te, *adj. összekötött, összefoglalt;* conjoints, *pl. házastársak.*
Conjointement, *adv. együtt, közösen.*
Conjonctif, ive, *adj. összekötő;* particule conjonctive, *kötszó.*
Conjonctif, *m. kötmód, foglalómód.*
Conjonction, *f. egyesités, összekötés; kötszó.* [*minőség; időpont.*
Conjoncture, *f. körülmény, állapot,*
se Conjouir, *v. pr. szerencsét kivánni, üdvözölni.*
Conjugaison, *f. igehajlitás.*
Conjugal, ale, *adj.* — alement, *adv. házassági; házasságilag.*
Conjuguer, *v. a. hajlitani (igét);* se —, *v. pr. hajlitatni.*
Conjurateur, *m. összeesküdt, összeesküvő; lélekidéző.*
Conjuration, *f. összeesküvés; lélekidézés; hathatós kérés.*
Conjuré, *m. összeesküdt.*
Conjurer, *v. a. et n. összeesküdni; ráolvasni (gonosz lélekre); hathatósan kérni.*

Connaissable, *adj. ismerhető.*
Connaissance, *f. ismeret, tudomás; eszmélet; ismeretség; megismerés.*
Connaissement, *m.* (mar.) *hajófuvarlevél.*
Connaisseur, *m.* — euse, *f. ismerő, hozzáértő; hozzáértőnő;* —, *adj. dologértő;* œil —, *jártas-szem, hozzáértőszem.*
Connaître, *v. a. irr. ismerni; megismerni; érteni; elismerni;* —, *v. n. itélni, határozni;* se — en qch., se — à qch., *valamihez érteni.*
Connétable, *m. konetábl, tábornagy.*
Connexe, *adj.* (dr.) *összefüggő, összekapcsolt.*
Connexion, *f, összefüggés.*
Connexité, *f. összekötés, összefüggés.*
Conniller, *v. n. p. u. mentséget keresni.*
Connillière, *f. p. u. tengeri nyúl lyuka;* fig. *ürügy, mentekőzés.*
Connin, *m. tengeri nyúl.*
Connivence, *f. elnézés; egyetértés.*
Conniver, *v. n. elnézni, elszenvedni; egyetérteni.*
Connotation, *f. mellékértelem.*
Connu, ue, *part. v.* Connaître.
Conocarpe, *m. czirbolyafenyü.*
Conoïde, *m. álkúp.*
Conops, *m. bagócs.*
Conque, *f. kagyló, fülcsiga.*
Conquérant, *m. hóditó.*
Conquérir, *v. a. irr. hóditani, meghóditani, elfoglalni;* fig. *megszerezni.* [*mény.*
Conquêt, *m.* (dr.) *szerzemény, keres-*
Conquête, *f. hóditás, elfoglalás.*
Conquêter, *v. a. vm. meghóditni, elfoglalni.*
Conquis, ise, *part. v.* Conquérir.
Consacrer, *v. a. szentelni, beszentelni.*
Consanguin, ine, *adj. atyafi.*
Consanguinité, *f. atyafiság.*
Conscience, *f. lelkiismeret; öntudat.*
Consciencieux, euse, *adj.* — eusement, *adv. lelkiismeretes; lelkiismeretesen.*
Conscription, *f. összeirás, katonaállitás.*
Conscrit, *m. összeirt; ujoncz.*
Consécration, *f. beszentelés, fölszentelés; beavatás.*
Consécutif, ive, *adj.* — ivement, *adv. egymásután következő; egymásután.*
Conseil, *m. tanács; tanácskozmány, végzés, határozat; tanácsülés;* —

d'état, *államtanács*; — privé, *titkos tanács*.
Conseiller, *v. a. tanácsolni, tanácsot adni*; —, *m. tanácsos*; *tanács*.
Conseillère, *f. tanácsadónő*.
Conseilleur, *m. p. u. tanácsadó*.
Consentant, te, *adj.* (dr.) *megegyező, beleegyező*.
Consentement, *m. beleegyezés, megegyezés*.
Consentir, *v. n. irr. beleegyezni, jóváhagyni, helybenhagyni*; —, *v. a. megegyezni (ban, ben)*.
Conséquemment, *adv. következetesen*; *következőleg*.
Conséquence, *f. következés*; *következtetés*; *fontosság*.
Conséquent, te, *adj. következetes*; —, *m. következmény*; par —, *következőleg*.
Conservateur, *m. fentartó, védő*; *felvigyázó*.
Conservation, *f. fentartás, megtartás*.
Conservatoire, *adj. megtartó, fentartó, eltartó*; —, *m. Conservatorium*; *ápolóintézet*; — de musique, *zenede*.
Conservatrice, *f. fentartónő, védőnő*.
Conserve, *f. befőtt vagy eltett gyümölcs*; *tartvány*; conserves, *pl. szemkímélő üveg, szemüveg*.
Conserver, *v. a. megtartani, fentartani*; *óvni, megóvni, eltenni*; (mar.) *szemmel tartani*; se —, *v. pr. magát fentartani*.
Considence, *f. összeroskadás, lesülyedés*.
Considérable, *adj.* — ment, *adv. tetemes, nevezetes*; *tetemesen, nevezetesen*.
Considérant, te, *adj.* fam. *figyelmes, gondos*.
Considération, *f. tekintet, megfontolás*; *gondosság*; *meggondoltság*; *szándok*; *indok*; *nyomosság*; *tekintet, tekintély*.
Considérément, *adv. meggondolva*.
Considérer, *v. a. meggondolni, megfontolni, tekintetbe venni*; *nagyra becsülni*.
Consignataire, *m. letéteményes*.
Consignation, *f. birói letétel*; consignations, *pl. letett pénztár*.
Consigne, *f. őrségi parancs*; —, *m. vár-irnok*.
Consigner, *v. a. letenni, őrizet alá adni*; *följegyezni*; *parancsot kiadni*; (com.) *átküldeni*; être consigné, *letartóztatva lenni*.
Consistance, *f. tömöttség*; *állandóság, tartósság*.
Consistant, te, *adj. álló (ból, ből)*; *tömött, sürü*.
Consister, *v. n. állani (ból, ből)*.
Consistoire, *m. egyházi tanács, szentszék*.
Consistorial, ale, *adj.* — alement, *adv. szentszéki*; *szentszékileg*.
Consolable, *adj. vigasztalható*.
Consolateur, *m.* — trice, *f. vigasztaló*; *vigasztalónő*.
Consolatif, ive, *adj. vigasztaló*.
Consolation, *f. vigasztalás, vigasz*.
Consolatoire, *adj. vm. örvendetes, vigasztaló*.
Console, *f. gyámkő*; *tükörasztalka*.
Consoler, *v. a. vigasztalni*; fig. *enyhítni*; se —, *v. pr. vigasztalódni*.
Consolidant, te, *adj. hegesztő, begyógyitó*.
Consolidation, *f. begyógyitás, begyógyulás*; fig. *megerősités, megerősödés*; *egyesülés, egyesités*.
Consolider, *v. a. behegeszteni, begyógyitani*; *megerősitni, szilárditni*; *biztositni*; se —, *v. pr. megszilárdulni*.
Consommateur, *m. fogyasztó, emésztő*.
Consommation, *f. fogyasztás, elhasználás*; *bevégzés, végrehajtás*; *üzlet, árukelet*.
Consommé, ée, *adj. bevégzett, tökéletes*; —, *m. táplaleves*.
Consommer, *v. a. fogyasztani elhasználni, fölemészteni*; *bevégezni, végrehajtani*.
Consomptif, ive, *adj. fogyasztó, fölemésztő*.
Consomption, *f. fogyasztás, fölemésztés, elhasználás*; *sorvadás*.
Consonnance, *f. öszhangzás, egybehangzás*.
Consonnant, te, *adj. öszhangzó*.
Consonnante, *f. kis hárfa*.
Consonne, *adj. együtt hangzó*; —, *f. mássalhangzó*.
Consorts, *m. pl.* (jur.) *társak*.
Consoude, *f. sebfü*.
Conspirateur, *m. összeesküdt*.
Conspiration, *f. összeesküvés*.
Conspirer, *v. a. et n. összeesküdni*; *szövetkezni*.
Conspuer, *v. a. lepökni*.
Constamment, *adv. állandóan*; *bizton, bizonyosan, szilárdul*.
Constance, *f. állandóság, szilárdság*.

Constant, te, *adj. állandó, biztos, bizonyos, szilárd.*
Constater, *v. a. bebizonyitni, kimutatni.*
Constellation, *f. csillagzat, csillagállás.* [*tetszeni.*
Conster, *v. imp.* (dr.) *kiviláglani, ki-*
Consternation, *f. rémülés, rémület.*
Consterner, *v. a. elrémitni, megrémitni.*
Constipation, *f.* (méd.) *dugulás.*
Constipé, ée, *part. et adj. rekedthasú.*
Constiper, *v. a. dugulást okozni.*
Constituant, te, *adj. rendelő; alkotó; alkotmányzó;* —, *m.* (jur.) *rendelő.*
Constituante, *f. alkotmányozó gyülés.*
Constitué, ée, *part. et adj. megrendelt, rendelt;* bien —, *jó testalkotásu.*
Constituer, *v. a. egészet képezni; alapitni, rendezni; megrendelni, rendelni, kinevezni;* —, *v. pr. valamivé alakulni;* se — en dépenses, *költségbe verni magát;* se — prisonnier, *letartóztatása végett jelentkezni.*
Constitutif, ive, *adj. lényegesen alkotó.*
Constitution, *f. összealkotás, rendezés; rendelet, rendelvény; alkotmány, országalkotmány; testalkotás, testalkat.*
Constitutionnalité, *f. alkotmányosság.*
Constitutionnel, elle, *adj.* —ellement, *adv. alkotmányos, alkotmányszerü; alkotmányosan, alkotmányszerüleg.*
Constricteur, *m. zár-izom.*
Constringent, te, *adj.* (méd.) *összehúzó.*
Constructeur, *m. épitő, épitész, épitőmester.*
Construction, *f épités; épitésmód; elrendelés; alkotás;* (gr.) *szófüzés, mondat; szerkezet; rajz, vázlat.*
Construire, *v. a. irr. épitni, fölépitni; rendezni, elrendezni;* (gr.) *szerkeszteni; vázolni.*
Consubstantialité, *f.* (th.) *lényegység.*
Consubstantiel, elle, *adj.* (th.) *egylényü.*
Consul, *m. consul.*
Consulaire, *adj. consuli.*
Consulat, *m. consulság.*
Consultant, te, *adj. tanácsadó, tanácskozó;* —, *m. tanácsadó.*
Consultat, *m. pápai biztos.*
Consultatif, ive, *adj. tanakodó, tanácsló.*
Consulter, *v. a. tanácsot kérni, megkérdezni;* —, *v. n. tanácskozni;* se —, *v. pr. meggondolni, megfontolni.*
Consulteur, *m. pápai tanácsadó.*
Consultrice, *f. p. u. tanácsadónő.*
Consumer, *v. a. főleméssteni;* fig. *elpazarolni.*
Contact, *m. érintés, megérintés.*
Contadin, *m. p. n. falusi ember.*
Contagier, *v. a. ragályositni.*
Contagieux, euse, *adj. ragályos, ragadós; veszélyes, dögleletes.*
Contagion, *f. ragály; ragályos járvány, dögvész.*
Contailles, *f. pl. silány fátyolselyem.*
Contamination, *f. vm. bemocskolás.*
Contaminer, *v. a. vm. beszenynyezni, bemocskolni.*
Conte, *m. mese, rege.*
Contemplateur, *m.* —trice, *f. szemlélő: szemlélőnő.*
Contemplatif, ive, *adj. szemlélődő, szemlélkedő.* [*lélkedés.*
Contemplation, *f. szemlelődés, szem-*
Contempler, *v. a. szemlélni, megszemlélni;* —, *v. n. elmélkedni.*
Contemporain, aine, *adj. egykoru, egyidejü;* —, *m.* — aine, *f. kortárs; kortársnő.*
Contemporanéité, *f. egyidejüség, egykoruság.*
Contempteur, *m. p. u. megvető.*
Contemptible, *adj. p. u. megvetendő.*
Contenance, *f. tartalom; magatartás, illem.*
Contendant, *m. vitárs, perlekedő.*
Contendre, *v. a. p. u. vitatkozni, megnyerni igyekezni.*
Contenir, *v. a. irr. magában foglalni, tartalmazni;* fig. *visszatartóztatni, mérsékelni;* se —, *v. pr. tartózkodni, magát mérsékelni.*
Content, te, *adj. elégült, megelégedett.*
Contentement, *m. elégültség, megelégedettség.*
Contenter, *v. a. kielégitni; eleget tenni;* se —, *v. pr. megelégedni.*
Contentieusement, *adv. viszálkodva.*
Contentieux, euse, *adj. veszekedő, czivakodó; kétséges, pörös.*
Contentif, ive, *adj.* (méd.) *tartóztató, lekötő.*
Contention, *f. czivakodás, veszekedés; hevesség, erőködés.*
Contenu, *m. tartalom.*
Conter, *v. a. elbeszélni, mesélni;* en — à qn., *elhitetni valakivel valamit (a mi nem igaz).*
Conterie, *f. üvegmü.*

Contestable, *adj. pőrős.*
Contestation, *f. pőrlekedés, veszekedés; —* en cause, *per elvállalása.*
Contester, *v. a. kétségbe vonni; —, v. n. pőrlekedni, veszekedni.*
Conteur, *m.* — euse, *f. mesélő, elbeszélő, fecsegő; mesélőnő, fecsegőnő.*
Contexte, *m. p. u. összefüggés, foglalat, szöveg.*
Contexture, *f. szővet, szővedék;* fig. *szerkezet.*
Contignation, *f. emelet, gerendázat.*
Contigu, uë, *adj. szomszéd, határos.*
Contiguité, *f. határosság, szomszédság.*
Continence, *f. önmegtartóztatás, visszatartóztatás, mérséklés, mérséklet.*
Continent, te, *adj. önmegtartóztató, szűz; —, m. szárazföld.*
Continental, ale, *adj. szárazföldi.*
Contingemment, *adv. történetesen, esetlegesen, véletlenül.*
Contingence, *f. esetlegesség, véletlenség;* ligne de —, *érintő, érintkezési vonal.*
Contingent, te, *adj. véletlen, esetleges; illető; —, m. rész, jutalék.*
Continu, ue, *adj. folytonos, folyvásti, egymásutáni;* à la continue, *idővel, idő folytán.*
Continuateur, *m. folytató.*
Continuation, *f. folytatás.*
Continuel, elle, *adj.* — ellement, *adv. folyvásti, folytonos, szünetlen; folyvást, folytonosan, szünetlenül.*
Continuement, *v.* Continûment.
Continuer, *v. a. folytatni; hoszszabbitni; —, v. n. tartani, megmaradni, fenmaradni; terjedni;* se —, *v. pr. folytattatni, tovább tartani.*
Continuité, *f. összefüggés, folytonosság, tartás, eltartás, megmaradás, állandóság, tartósság.*
Continûment, *adv. folyvást, szünetlenül.*
Contorsion, *f. elcsavarás, eltorzitás; fintorgás, fintorkodás, fintor.*
Contour, *m. körrajz; vázolat.*
Contourné, ée, *part. et adj. elcsavart, görbe.*
Contourner, *v. a. körrajzolni.*
Contractant, *m. szerződőfél.*
Contracte, *adj. összevont, összehúzott.*
Contracter, *v. a. et n. összehúzni, összevonni; szerződni, megalkudni;* — des dettes, *adósságokat csinálni;* — une maladie, *betegséget kapni;* — une habitude, *valamely szokást fölvenni;* se —, *v. pr. összehuzódni.*
Contracteur, *m. (nyárstartó) vasmacska (tüzhelyen).*
Contractif, ive, *adj. összehúzó.*
Contractilité, *f. összehuzhatóság, összehuzódhatás.*
Contraction, *f. összevonás, összehuzás, rövidités.*
Contractuel, elle, *adj. szerződési, szerződés szerinti.*
Contradicteur, *m. ellenmondó.*
Contradiction, *f. ellenmondás.*
Contradictoire, *adj.* — ment, *adv. ellenmondó, ellenkező; ellenkezőleg.*
Contraignable, *adj. birói illetőség alatti, biróilag kényszerithető.*
Contraindre, *v. a. irr. kényszeritni, korlátozni; szoritni (ruháról);* se —, *v. pr. erőtetni magát, erőlködni.*
Contraint, *part. v.* Contraindre.
Contrainte, *f. kényszerités, visszatartóztatás;* — par corps, *személyes letartóztatás.*
Contraire, *adj.* — ment, *adv. ellenkező; gátoló, hátráltató; ellenséges; —, m. ellenkező, ellentét;* au —, *ellenkezőleg, sőt inkább;* tout au —, *épen ellenkezőleg.*
Contralto, *m. mély felhang; mély felhangos.*
Contrariant, te, *adj. ellenmondó, ellenkező.*
Contrarier, *v. a. ellenmondani; akadályozni, hátráltatni;* se —, *v. pr. önmagának ellenmondani.*
Contrariété, *f. ellenmondás; akadály.*
Contraste, *m. különbség, ellentét.*
Contraster, *v. a. ellene állítni; —, v. n. ellenkezni, ellentétben lenni, különbözni, elütni (-tól, -től).*
Contrat, *m. szerződés.*
Contravention, *f. áthágás, sértés, ellene cselekvés.*
Contre, *prp. et adv. ellen, ellenben; mellett;* il est — moi, *ellenem van;* ci-contre, *közel ide, szomszédságban; —, m. ellenjátékos; ellenjáték.*
Contre-allée, *f. mellékfasor.*
Contre-amiral, *m. tengeri alvezér.*
Contre-appel, *m. ellencsel.*
Contre-balance, *f. ellensúly.*
Contre-balancer, *v. a. ellensúlyozni.*
Contrebande, *f. csempészet, tiltott portéka, dug-áru.*
Contrebandier, *m. dugáros, csempész*

Contre-basse, *f. mély alhang; mély alhangos; brúgó, gordon.*
Contre-batterie, *f. ellentüztelep.*
Contre-biais, *m. hátlap;* à —, *megfordítva, fonákul.*
Contre-billet, *m. ellenjegy.*
Contrebondir, *v. n. visszapattanni.*
Contre-boutant, *m. támoszlop.*
Contre-bouter, *v. a.* (arch.) *megtámasztani.*
Contre-calquer, *v. a. ellennyomni.*
Contrecarrer, *v. a. ellene dolgozni, ellene lenni.*
Contre-cédule, *f.* (dr.) *ellenkézirat.*
Contr'échange, *m. viszoncsere.*
Contre-chant, *m. p. u. hangtüzés.*
Contre-charme, *m. viszonigézés, viszonbáj.*
Contre-châssis, *m. előablak.*
Contre-clef, *f. mellékzárkő.*
Contre-cœur, *m. kandalló hátlapja;* à —, *akaratlanul, kelletlenül.*
Contre-coup, *m. visszalökés, visszapattanás;* fig. *visszahatás.*
Contre-danse, *f. sortáncz.*
Contre-dater, *v. a. p. keltét valaminek megváltoztatni.*
Contredire, *v. a. irr. ellenmondani; ellenkezni.*
Contredisant, te, *adj. ellenmondó.*
Contredit, *m. ellenmondás;* contredits, *pl. czáfolóirat.*
Contrée, *f. vidék, tájék.*
Contre-épaulette, *f. vállzsinór.*
Contre-épreuve, *f. ellennyomat.*
Contre-épreuver, *v. a. ellennyomni.*
Contrefaçon, *f. utánnyomat, utánzott áru.*
Contrefacteur, *m. utánnyomó; utánzó.*
Contrefaction, *f. utánnyomás.*
Contrefaire, *v. a. irr. utánozni; megcsúfolni; elcsufítni, torzítni, eltorzítni; utánnyomni;* se —, *v. pr. tettetni magát.*
Contrefaiseur, *m. majmoló, csúfolódó.*
Contrefait, te, *adj. utánzott; torzított, eltorzított;* —, *m. hasonmás.*
Contre-fenêtre, *f. téli ablak, ablakdeszka.*
Contre-feu, *m. tüz-ellenző.*
Contre-finesse, *f. ellencsel.*
Contre-fort, *m. gyámfal;* (cord.) *hulladékbőr.*
Contre-fugue, *f.* (mus.) *kettős futam.*
Contre-gage, *m. ellenzálog, alkezesség.*
Contre-gager, *v. a. p. u. viszonbiztosítni.*
Contre-garde, *f. bástyavéd.*
Contre-hacher, *v. n. keresztbe vonalosan metszeni.*
Contre-hachures, *f. pl. keresztvésés.*
Contre-indication, *f.* (méd.) *ellenjel.*
Contre-jour, *m. ellenfény;* à —, *álfényben.*
Contre-jumelles, *f. pl. mosléktcsatorna.*
Contre-latter, *v. a. ellenléczezni.*
Contre-lettre, *f. térítvény.*
Contre-maître, *m. főhajós; művezető.*
Contre-mandement, *m. ellenparancs.*
Contre-mander, *v. a. ellenparancsot adni.*
Contre-marche, *f. ellenmars, ellenhadmenés.*
Contre-marée, *f. ellen-ár.*
Contre-marque, *f. ellenjegy;* (orf.) *jel.*
Contre-marquer, *v. a. ellenjegyet adni;* (orf.) *megjelőlni.*
Contre-mine, *f. ellentüzakna, ellenakna.*
Contre-miner, *v. a. ellenaknázni.*
Contre-mont, *adv. hegynek, fölfelé;* à —, *víz ellenébe.*
Contre-mur, *m. ellenzőfal.*
Contre-murer, *v. a. gyámoszlopozni, gyámfallal ellátni.*
Contre-obligation, *v.* Contre-promesse.
Contre-ordre, *m. ellenparancs.*
Contre-paner, Contrepanner, *v. a.* (jur.) *ellenbiztositni.*
Contrepartie, *f.* (mus.) *másodhang; ellenőrkőnyv.*
Contre-passation, *f.* — d'ordre, *váltó viszonátengedése.*
Contre-passer, *v. a.* (com.) *ellentételezni.*
Contre-penser, *v. n. véleményt változtatni.*
Contre-peser, *v. a.* fig. *ellensúlyozni.*
Contre-pied, *m.* (chass.) *visszanyom;* fam. *ellenkező, ellentét.*
Contre-pilastre, *m. ellentámasz.*
Contre-pleige, *m. alkezes.*
Contre-poids, *m. ellensúly.*
Contre-poil, *m. szőr mentcelleniség;* à —, *fonákul; szőr mente ellen.*
Contre-point, *m. hangtüzés.*
Contre-pointer, *v. a. tüzni, tüzdelni, tüzögetve kivarrni;* fig. *ellenkezni.*
Contre-poison, *m. ellenméreg.*
Contre-porte, *f. kül-ajtó, elő-ajtó.*
Contre-porter, *v. a. házalani, házról házra vinni.*
Contre-porteur, *m. házaló; kontár.*

Contre-poser, *v. a.* (com.) *helytelenül beirni.*
Contre-poseur, *m.* (maç.) *napszámos; útkövező, útrakó.*
Contre-position, *f.* (com.) *helytelen bejegyzés a főkönyvbe.*
Contre-pouce, *m.* (méc.) *emelőrúd.*
Contre-promesse, *f. viszonigéret.*
Contre-révolution, *f. ellenforradalom.*
Contre-révolutionnaire, *adj. forradalom elleni; —, m. forradalom ellensége.*
Contre-révolutionner, *v. a. forradalom ellen dolgozni.*
Contre-ruse, *f. ellencsel.*
Contre-salut, *m. viszon-üdvözlet.*
Contrescarpe, *f. ellenlejtők.*
Contre-scel, *m. ellenpecsét.*
Contre-sceller, *v. a. ellenpecsétet rányomni, ellenpecsételni.*
Contre-seing, *m. ellenaláirás, ellenjegyzés.*
Contre-sens, *m. ellenértelem; fonák oldal.*
Contre-signal, *m. ellenjel.*
Contre-signer, *v. a. ellenjegyezni.*
Contre-signeur, *m. ellenjegyző.*
Contre-taille, *f. keresztvésés.*
Contre-temps, *m. ellenes véletlenség, akadály; à —, alkalmatlan időben;* tomber dans un —, *valamit nem annak idején tenni.*
Contre-tirer, *v. a.* (grav.) *ellennyomni.*
Contre-val, à —, *adv. p. u. völgynek lefelé.*
Contre-vallation, *f. ellensánczolás, ellensánczolat.*
Contrevenant, *m. áthágó.*
Contrevenir, *v. a. irr. áthágni, ellenére cselekedni.*
Contrevent, *m. ablaktábla.*
Contre-visite, *f.* (dr.) *ismételt vizsgálat.*
Contrevue, *f. p. u. rege, mese.*
Contribuable, *adj. adóköteles; —, m. adóköteles.*
Contribuer, *v. n. adózni, hozzáfizetni;* fig. *közreműködni, segitni.*
Contributif, ive, *adj. adói, adózási, adóbeli.*
Contribution, *f. adó, hadiadó.*
Contrister, *v. a. megszomoritni.*
Contrit, ite, *adj. töredelmes; bánkodó.*
Contrition, *f. töredelmesség.*
Contrôle, *f. ellenőrkönyv, ellenszámolás, ellenőrség, ellenőrködés, ellenőrzés; bélyeg arany- és ezüstművekon.*
Contrôler, *v. a. ellenőrkönyvbe beirni, ellenőrködni; bélyeggel ellátni (arany vagy ezüstműveket);* fig. *megszólani, ócsárolni.*
Contrôleur, *m. ellenőr; bélyegző;* fig. *ócsárló, birálgató.*
Controuver, *v. a. kigondolni, koholni.*
Controverse, *f. pör, pörös ügy, vita; hitvita.*
Controversé, ée, *adj. pörös, kétséges.*
Contumace, *f. makacsság; törvény előtti meg nem jelenés.*
Contumacer, *v. a. makacsságból elitélni.*
Contumax, *m. makacs, biró előtt meg nem jelenő.*
Contumélie, *f. vm. gyalázat.*
Contus, use, *adj. zuzott, összezúzott.*
Contusion, *f. zúzás, törés.*
Convaincant, te, *adj. meggyőző.*
Convaincre, *v. a. irr. meggyőzni;* se—, *v. pr. meggyőződni.*
Convalescence, *f. felgyógyulás.*
Convalescent, te, *adj. üdülő, lábadozó.*
Convenable, *adj.* — ment, *adv. illő, illetes, alkalmas; illőleg, illőkép.*
Convenance, *f. öszhangzás; alkalmasság; illedelem, udvariasság; jólét.*
Convenant, te, *adj. p. u. illő, illedelmes.*
Convenir, *v. a. irr. megegyezni (-ban, -ben); tetszeni, alkalmasnak lenni;* se —, *v. pr. összeilleni.*
Conventicule, *m. titkos gyülés, zugolygyülés.*
Convention, *f. megegyezés, szerződés; gyülekezet.*
Conventionnel, elle, *adj.* — ellement, *adv. szerződési; szerződésileg; —, m. nemzetgyülés tagja.*
Conventualité, *f. zárdaélet, klastromi élet.*
Conventuel, elle, *adj.* — ellement, *adv. zárdai; zárdailag; —, m. szerzetes.*
Convergence, *f.* (géom.) *együvéhajlás.*
Convergent, te, *adj.* (géom.) *összehajló, együvéhajló, egybefutó.*
Converger, *v. n.* (géom.) *összehajlani, együvéhajlani, együvétartani, egybefutni.*
Convers, se, *adj.* frère —, *világi (szerzetesek szolgálatában).*
Conversation, *f. beszélgetés, társalgás.*
Converser, *v. n. mulatozni; társalogni.*
Conversible, *adj. vm. megtérithető.*
Conversion, *f. változás, változtatás; megtérés, megtérités;* (mil.) *kanyarodás.*
Converti, *m.* — ie, *f. megtért.*

Convertible, *adj. árulható, elcserélhető, használható.*
Convertir, *v. a. átváltoztatni, elcserélni, eladni, árulni; ujra verni (pénzt), átalakítani;* fig. *megtéríteni;* **se —**, *v. pr. átváltozni, átalakulni; megtérni.*
Convertissable, *v.* **Convertible.**
Convertissement, *m. átváltozás, átváltoztatás; elcserélés, eladás; feldolgozás.*
Convertisseur, *m. téritő, megtéritő.*
Convexe, *adj. domboru.*
Convexité, *f. domboruság.*
Conviction, *f. meggyőződés.*
Convié, *m. vendég.*
Convier, *v. a. meghíni;* fig. *fölszólítni.*
Convis, *m. pl. vm. lakomák, vendégeskedés.*
Convive, *m. vendég.*
Convocation, *f. összehivás.*
Convoi, *m. temetési kiséret; kiséret, őrkiséret; hadi szállitmány.*
Convoitable, *adj. v. m. kivánatos, óhajtható.*
Convoiter, *v. a. óhajtani, megkivánni.*
Convoiteux, **euse**, *adj. p. u. kiváncsi, sovár.* [*vágy.*
Convoitise, *f. sovárgás, kiváncsiság,*
Convol, *m. p. u.* (jur.) *második házasság.*
Convoler, *v. n.* **— en secondes noces**, *másodszor házasodni.*
Convoquer, *v. a. összehíni.*
Convoyer, *v. a. kisérni, fedezetül szolgálni, födözni.*
Convulsé, **ée**, **Convulsif**, **ive**, *adj. vonagló, rángódó, rángatódzó.*
Convulsion, *f. vonaglás, rángódás.*
Convulsionnaire, *m. rángásos.*
Coobligé, *m. együtt-kötelezett.*
Coopérateur, *m. dolgozótárs, munkatárs, segéd.* [*munkálás.*
Coopération, *f. közrehatás, együtt-*
Coopérer, *v. n. együtt működni, közrehatni, elősegítni.*
Cooptation, *f. rendkivüli választás.*
Coopter, *v. a. rendkivül megválasztani.*
Coordonnée, *f. szegvény.*
Coordonner, *v. a. összerendezni, mellérendelni.*
Copage, *m. vm. fej-adó, fej-pénz.*
Copal, *m. kopál.*
Copartageant, **te**, *adj. részes, osztályos.* [*részesülni.*
Copartager, *v. a. részesnek lenni,*

Copeau, *m. forgács, gyaluforgács.*
Copec, *m. kopek.*
Copie, *f. másolat; kézirat,*
Copier, *v. a. másolni, lemásolni;* fig. **— qn.**, *valakit mintaul választani, valakit utánozni;* **se —**, *v. pr. kelletén él többször valamit ismételni.*
Copieux, **euse**, *adj.* **—eusement**, *adv. bő, gyakori; bőven, gyakran.*
Copiste, *m. másoló, lemásoló.*
Copreneur, *m. bérnőktárs.*
Copropriétaire, *m. birtoktárs, köztulajdonos, közbirtokos.*
Copropriété, *f. köztulajdon, közös tulajdon.*
Copulatif, **ive**, *adj.* (dr.) *összekötő.*
Copulation, *f.* (dr.) **— charnelle**, *testi közösülés, elhálás.*
Copulative, *f. kötszó.*
Copule, *f. kapocs.*
Coq, *m. kakas; hím;* **— de bruyère, — des bois**, *erdősz fajd;* **— de vaisseau**, *hajósszakács;* **être le — du village**, *választott kedves lenni.*
Coq-à-l'âne, *m. hasztalan fecsegés, badar beszéd.*
Coq-d'Inde, *m. pulyka, kanpulyka.*
Coquart, *m. szerelmes vén balgócz.*
Coquâtre, *m. félkappan.*
Coque, *f. tok; hüvely; magrejtő;* **— — d'œuf**, *tojáshéj;* **— de navire**, *hajó dereka;* **coques**, *pl. szalagbokrok (hajzatban).*
Coquecigrue, *v.* **Coquesigrue.**
Coquelicot, *m. pipacs.*
Coqueliner, *v. n.* fam. *kukurikolni.*
Coqueluche, *f. barátcsuklya; kegyencz; kőhhurut, hőkhurut.*
Coqueluchon, *m. csuklya, kámzsa.*
Coquereau, *m. hajócska.*
Coqueret, *m. piros páponya, moharcz*
Coquericot, *m. kukorikolás.*
Coqueriquer, *v. n. kukorikolni.*
Coqueron, *m. hajókonyha.*
Coquesigrue, *f. mesés vizi madár; sárga szőmörcze, sárga eperfa;* fam. *gyermekeskedés.*
Coquet, **ette**, *adj. kaczér, tetszelgő.*
Coqueter, *v. n. kaczérkodni.*
Coquetier, *m. tojás-árus, tyúkárus, tyúkász; tojástartó.*
Coquette, *f. kaczér, tetszelgő.*
Coquetterie, *f. kaczérkodás, tetszvágy.*
Coquillade, *f. bubos pacscirta, pipiske; parti lile.*

Coquillage, *m. kagyló; csiga; puhányok, héjas állatok.*
Coquillart, *m. csigaréteg.*
Coquille, *f. kagyló, csigahéj; széttört dió- vagy tojáshéj; fülcsiga.*
Coquilleux, euse, *adj. kagylóval tele, kagylós.*
Coquillier, *m. kagylógyüjtemény, csigatár.*
Coquillon, *m. kis kagyló.*
Coquin, *m. gazember, gaz.*
Coquin, -ine, *adj. gaz.*
Coquinaille, *f. ringyrongynép, gaznép.*
Coquine, *f. feslett életü nőszemély.*
Coquiner, *v. n. gazul élni.*
Coquinerie, *f. gazság.*
Coquinet, *m. kis kópé.*
Cor, *m. kürt, trombitakürt; tyúkszem;* — de chasse, *vadászkürt;* sonner du —, *kürtölni, trombitálni;* donner du —, *kürtöt hanggoztatni, trombitába fúni.*
Coraces, *m. pl. hollófaj, hollónemüek.*
Coracias, *m. fekete varju.*
Coracite, *f. hollókő.*
Corail, *m. burány, kláris.*
Corailler, *v. n. károgni.*
Coraillère, *f. burányfogóhajó.*
Coralleur, *m. burányfogó.*
Corallin, ine, *adj. burányszinü.*
Coralline, *f. burányrnoh.*
Coran, *v.* Alcoran.
Corassin, *m. kárász, kárászponty.*
Corbeau, *m. holló; gyámkő; kapó csáklya;* — d'eau, *kormorán, vizi pelikán, tar varju.*
Corbeille, *f. kosár, kosárka; menyasszonyi ékszer.*
Corbeillée, *f. kosárral tele.*
Corbillard, *m. vásári hajó (Corbeil és Páris között); nagy kasos kocsi; gyászkocsi, halottkocsi.*
Corbillat, *m. hollófi, fiatal holló.*
Corbillon, *m. kosárka.*
Corbine, *f. fekete varju.*
Corbleu, int. *teringettét!*
Corceron, *m. dugaszfa (horgon).*
Cordage, *m. alattság, kötelek; öllel mérés; ölmérték.*
Cordager, *v. n. kötelet gyártani.*
Cordat, *m. boritékvászon.*
Corde, *f. kötél, madzag, horogzsineg; alattság; in, rezgőin; húr; öleszsineg; szál (posztóban, kelmében);* bois de —, *ölfa.*
Cordeau, *m. zsineg, mérősinór.*
Cordeler, *v. a. fonni, füzni.*
Cordelette, *f. kötélke, zsinórka.*
Cordelier, *m.* — ère, *f. Ferencz-szerzetes; Ferencz-szerzetesnő; Ferenczapácza.*
Cordelle, *f. zsineg, madzag.*
Corder, *v. a. kötelet gyártani, sodorni, fonni; ölezni.*
Corderie, *f. kötélverőmesterség; kötélgyártóhely.*
Cordial, ale, *adj.* — alement, *adv. szíverősitő; szíverősitőleg;* fig. *szíves, őszinte; szívesen, őszintén;* —, *m. szíverősités, vigasz.*
Cordialité, *f. szívesség.*
Cordier, *f. kötélgyártó.*
Cordille, *m. kis tinnhal.*
Cordon, *m. zsinór, zsinórka, szalagocska; rendszalag; zsineg, sujtás; szél (pénzé); pázsitkerités; őrvonal, zárvonal.*
Cordonner, *v. a. összesodorni, fonni; szélezni.*
Cordonnerie, *f. vargamesterség, czipészség; czipészbolt, vargabolt.*
Cordonnet, *m. zsinórka, sujtás; pénz széle.*
Cordonnier, *m. varga, czipész.*
Cordouan, *m. kordovány.*
Cordouanier, *m. kordoványkészitő.*
Corégence, *f. együtturalkodás, közkormány.*
Corégent, *m. uralkodótárs, kormánytárs.*
Coriace, *adj. szívós;* fam. *fösvény.*
Coriandre, *m. koriándrom, zergefü.*
Corinde, *m. hólyagborsó.*
Corinthe, *m. aprószőlő.*
Corlieu, *m. póling, tantalmadár.*
Corme, *m. ökle, tejhal.*
Cormier, *m. berkenyefa.*
Cormoran, *m. kormorán.*
Cornage, *m. szarvasmarhától adó.*
Cornaline, *f. karniol.*
Cornard, *m. gyáva megcsalatott férj.*
Corne, *f. szarv; pata, köröm; csáp;* bêtes à cornes, *szarvasmarha.*
Corné, ée, *adj. szarvas.*
Cornée, *f.* (anat.) *szaruhártya; szarukő*
Corneillard, *m, kis varju.*
Corneille, *f. varju.*
Cornement, *m. fülzugás.*
Cornemuse, *f. duda.*
Cornemuseur, *m. dudás.*
Cornéole, *f. nyúlrekettye.*
Corner, *v. n. kürtölni; csengeni (fülről); horkanni, túlszögni (lóról);* —, *v. a. hallcsőn át beszélni; kikürtölni*

Cornerotte, *f. füles bagoly.*
Cornet, *m. szarvacska, kürtöcske; kocskavető;* — à bouquin, *tülök, havasi pásztorok kürtje;* — de chasse, *vadászkürt;* — de postillon, *postasíp, postakürt;* — de papier, *papirtölcsér;* — à ventouse, *köpöly.*
Cornetier, *m. szarumüves.*
Cornette, *f. főkötő; zászló; lobogó;* (bot.) *sarkvirág, szarkaláb;* — de nuit, *hálófejkötő;* —, *m. zászlótartó.*
Corneur, *m. vadászkürtös.*
Corneux, euse, *adj. szarunemü.*
Corniche, *f.* (arch.) *koszorúzat, koronázó párkány, főpárkány.*
Cornichon, *m. szarvacska; eczetes ugorka; fris kaporna.*
Cornier, ière, *adj. szegleten levő, szeglet..., sarok...;* pilastre —, *sarokgyámoszlop.*
Cornière, *f. csepegő, ereszcsatorna.*
Cornillas, *m. kis varju.*
Corniole, *f. sulyom.*
Cornouille, *f. som.*
Cornouiller, *m. somfa.*
Cornu, ue, *adj. szarvas; szögletes;* fig. fam. *esetlen, ügyetlen, nevetséges.*
Cornud, *m.* (sav.) *kupa.*
Cornue, *f.* (chim.) *göreb.*
Cornuelle, *f. sulyom.*
Corollaire, *m. folyomány, következék.*
Corolle, *f. bokréta, párta (virágoknál).*
Coronal, ale, *adj.* os —, *homlokcsont.*
Coroyère, *f. eczetszömörcze.*
Corporal, *m. fölszentelt misekendő.*
Corporation, *f. testület.*
Corporéité, *f. testiség.*
Corporel, elle, *adj.* — ellement, *adv. testi; érzéki; testileg; érzékileg.*
Corporification, *f. megtestesülés, megtestesités.*
Corporifier, *v. a. megtestesitni.*
Corps, *m. test; törzs, derék; hulla;* fig. *derék (ruhán); főrész; tömöttség; testület;* en —, *egyetemben, összesen;* à — perdu, *vaktában;* — de bâtiment, — de logis, *főépület;* — d'un carrosse, *kocsiderék;* — de garde, *őrtanya;* — de bataille, *táborderék;* — de voix, *hang erőssége, hang ereje.*
Corpulence, *f. testesség.*
Corpulent, te, *adj. testes.*
Corpuscule, *m. testecske.*

Correct, te, *adj.* — tement, *adv. hibátlan, tiszta; hibátlanul, tisztán.*
Correcteur, *m. javitó, jobbitó, büntető, fenyitő; javitnok.*
Correctif, *m. enyhitőszer; enyhitő kifejezés.*
Correction, *f. javitás, jobbitás, kiigazitás; megdorgálás, megfenyités; helyesség; számvevő kamara;* maison de —, *fegyház, fenyitőház.*
Correctionnel, elle, *adj. javitó.*
Corrégence, *v.* Corégence.
Corrélatif, ive, *adj. viszonylagos.*
Corrélation, *f. viszonylagosság.*
Correspondance, *f. összehangzás; levelezés; közlekedés; levelező.*
Correspondant, te, *adj. megfelelő, összehangzó;* —, *m. levelező.*
Correspondre, *v. n. összehangzani, megfelelni; levelezni;* se —, *v. pr. egymással levelezni.*
Corridor, *m. tornácz, pitvar, folyosó, födött folyosó.*
Corriger, *v. a. javitni, kiigazitni; megfenyitni; enyhitni;* se —, *v. pr. javulni, megjavulni.*
Corrigible, *adj. javitható.*
Corroborant, *m. erősitőszer.*
Corroboratif, *m. erősitőszer.*
Corroboration, *f. p. u.* (méd.) *erősités.*
Corroborer, *v. a. erősitni.*
Corrodant, te, *adj. marató.*
Corroder, *v. a. emészteni, maratni, föletetni.*
Corroi, *m. bőrkészités.*
Corrompre, *v. a. elrontani; meghamisitni; elcsábitni; megvesztegetni;* se —, *v. pr. roszabbulni; rothadni.*
Corrosif, ive, *adj. maró, felmarató, föletető;* —, *m. marószer.*
Corrosion, *f. föletetés, felmaratás.*
Corroyer, *v. a. kikészitni; agyagot taposni.*
Corroyère, *f. eczetszömörcze.*
Corroyeur, *m. bőrkészitő.*
Corrude, *f. vadspárga.*
Corrupteur, *m.* — trice, *f. elrontó, csábitó, megvesztegető; csábitónő;* —, *adj. veszélyes, ártalmas, csábos.*
Corruptibilité, *f. romlékonyság.*
Corruptible, *adj. romlékony; megvesztegethető.*
Corruptif, ive, *adj. ártalmas, veszélyes.*
Corruption, *f. elromlás; rothadás;* fig. *romlottság; meghamisitás; csábitás, elcsábitás, megvesztegetés.*

Cors, *m. pl. szarvastülők ágai.*
Corsage, *m. föltest, felső test; termet.*
Corsaire, *m. tengerirabló, kalóz; rablóhajó, kalózhajó.*
Corsé, ée, *adj. fűzött.*
Corselet, *m. mellrész.*
Corset, *m. mellényke, váll, derékra való.*
Cortége, *m. kiséret.*
Cortical, ale, *adj. kéregnemű, kérges.*
Cortiqueux, euse, *adj.* (bot.) *kérges.*
Coruscation, *f. csillámlás, villogás;* (chim.) *ezüstpill.*
Corvéable, *adj. robotos, robot alá vetett, robotköteles; —, m. robotos.*
Corvée, *f. robot, szakmány.*
Corvéieur, *m. robotos, robotoló.*
Corvette, *f. nászád, gyorshajó.*
Corymbiole, *f. farkkóró.*
Corynète, *f. hangyászbogár.*
Coryphée, *m. karvezető; pártfőnök, előcsahos, vezér, előkolompos.*
Cosaque, *m. kozák.*
Cosmétique, *adj. bőrszépitő; —, m. szépitőszer.*
Cosmique, *adj.* (astr.) *világegyetemi.*
Cosmocratie, *f. világuralom.*
Cosmogonie, *f. a világ eredetéről szóló tan, teremtéstan.*
Cosmographe, *m. világleiró.*
Cosmographie, *f. világrajz.*
Cosmographique, *adj. világrajzi.*
Cosmologie, *f. világtan.*
Cosmologique, *adj. világtani.*
Cosmopolitain, *m.* — ne, *f.* Cosmopolite, *m. et f. világpolgár; világpolgárnő; —, adj. világpolgári.*
Cosmorama, *m. világfestvény.*
Cosse, *f. hüvely; magrejtő, magtok.*
Cosser, *v. n. et* se —, *v. pr. öklelni, dőfni, öklelkedni.*
Cosson, *m. zsizsik; famoly, kopogó termesz; szőlőrügy.*
Cossu, ue, *adj. vastaghüvelyü;* fig. *vagyonos.*
Cossus, *m. fűzpille, szúpille.*
Costal, ale, *adj. oldalbordai, bordai.*
Costume, *m. viselet, ruhaviselet, öltözék, jelmez; korjelmez.*
Costumé, ée, *part. et adj. öltöztetett, felöltöztetett, felruházott, jelmezelt; jelmezben.*
Costumer, *v. a. öltöztetni, felöltöztetni, ruházni, felruházni, jelmezelni.*
Costumier, *m. ruhatárfelügyelő; színház szabója.* [*rész.*
Cote, *f. ügyiratszám; hányad, hányad-*

Côte, *f. borda; tengerpart, mart; lejtőség; hegyoldal;* fig. *származás;* (bou.) *disznóbél; —* à *—, egymás mellett; —* de melon, *dinnyeszelet;* mettre qn. à la —, *valakit zavarba ejteni.*
Côté, *m. oldal.*
Côteau, *m. domb.*
Cotelet, *m. hegedűfa.*
Côtelette, *f. sült oldalszelet.*
Coter, *v. a. megszámozni, rovatozni.*
Cotereaux, *m. pl. hosszú hálókötelek; portyázók.*
Coterie, *f. zárt társaság, zárt kör, égylet.*
Cothurne, *m. szekernye, nehéz sarú;* fig. *dagályos irásmód, komoly színi nyelv.*
Coti, ie, *part. et adj. zúzott, összetört.*
Côtier, *m. tengerparti hajókalauz.*
Côtière, *f. tengermellék, partvidék.*
Cotignac, *m. birsnyalat.*
Cotillon, *m. alsó szoknya; füzértáncz.*
Cotir, *v. a. törni, zúzni.*
Cotisation, *f. becslés, árbecslés.*
Cotiser, *v. a. becsülni, megbecsülni, valaminek becsét vagy árát határozni.*
Cotissure, *f. ütődés, folt gyümölcsön.*
Coton, *m. gyapot, pamut;* (bot.) *szösz; piheszakáll.*
Cotonnade, *f. kártonvászon.*
Cotonnée, ée, *adj. gyapjas.*
Cotonner, *v. n.* et se —, *v. pr. gyapjasodni; szőrösödni.*
Cotonnerie, *f. pamutföld.*
Cotonneux, euse, *adj. szőszös; szőrös*
Cotonnier, *m. pamutfa, gyapot-cserje*
Cotonnine, *f. vitorlavászon.*
Côtoyer, *v. a. valaminek hosszában menni.*
Cotret, *m. rőzsenyaláb.*
Cotte, *f szoknya; —* d'armes, *katonakabát; —* de mailles, *vért-ing; —, m. pánczélos kolty.*
Cottée, *f. bukrucza.*
Cotteron, *m. kurta alszoknya.*
Co-tuteur, *m. gyámtárs.*
Cou, *m. nyak.*
Couard, de, *adj. vm. gyáva; —, m. pulya ember, gyáva.*
Couardise, *f. vm. gyávaság.*
Couchant, *part.* (*v.* Coucher); chien —, *foglyászeb;* soleil —, *lealkonyodó nap; —, m. a nap lemente, nap leáldozása; nyugat, napnyugat.*

Couche, *f. ágy; nyoszolya; gyermekágy; lebetegedés; pólya; réteg; küszöb; betétel; melegágy;* (boul.) *sütő teknő;* être en couches, *gyermekágyat feküinni.*
Couchée, *f. hálóhely, éjjeli szállás.*
Coucher, *v. a. lefektetni, ágyba vinni; letenni, odafektetni; játékban tenni;* — par écrit, *felirni;* — une couleur, *festéket rákenni;* — en dépense, *kiadásba tenni,* — en recette, *bevételbe tenni;* — en joue, *czélozni, neki szegezni (fegyvert);* —, *v. n. feküdni, alunni, meghálni;* — à la belle étoile, *szabad ég alatt meghálni;* se —, *lefeküdni, ágyba feküinni; nyujtózkodni; lenyugodni (napról);* —, *m. alvás ideje; hálóhely; ágynemü; lealkonyodás, lenyugvás.*
Coucherie, *f. pop. szerelemügy.*
Couchette, *f. deszkaágy, fekpad.*
Coucheur, *m.* — euse, *f. hálótárs; hálótársnő.*
Couchis, *m. alj, fek, aljzat.*
Couci-couci, *adv.* fam. *imigy amúgy, meglehetősen.*
Coucou, *m. kakuk.*
Coude, *m. könyök; tompa szöglet.*
Coudé, ée, *adj. térdformán görbült.*
Coudée, *f. kézszár-hoszszaság.*
Coude-pied, *m. lábcsukló.*
Couder, *v. a. térdformán görbítni.*
Coudoyer, *v. a. könyökkel taszitni.*
Coudraie, *f. mogyoróbokor.*
Coudran, *m. hajószurok, hajódeget.*
Coudranner, *v. a. degetelni, kátrányolni.*
Coudranneur, *m. kötélkátrányoló.*
Coudre, *v.* Coudrier.
Coudre, *v. a. irr. varrni.*
Coudrier, *m. mogyoróbokor.*
Coudroir, *m.* (tan.) *csávahordó.*
Couenne, *f. szalonnabőr.*
Couenneux, euse, *adj. szalonnás, bőrkés.*
Couillon, *m.* pop. *tök, here.*
Couis, *m. lopótök.*
Coulamment, *adv. folyvást.*
Coulant, te, *adj. folyó;* nœud —, *csukor, csomó, hurok.*
Coule, *f. bernátrendüek kámzsás ruhájuk.*
Coulemelle, *f. méhszéditő pöfeteg.*
Coulement, *m. folyás.*
Couler, *v. n. et a. folyni; elfolyni; kicsúszni; éretlenül leesni (gyümölcsről); átszivárogni; átszűrni;* (dan.) *csusztatni;* fig. *becsusztatni;* — à bas, — à fond, *elsülyedni;* — à fond une affaire, *valamely ügyet bevégezni;* — sur un fait, *valamely tényt csak könnyedén vagy futólag megérinteni;* — des jours paisibles, *csendesen élni;* — une cloche, *harangot önteni;* — du vin, *bort lefejteni;* se —, *v. pr. odalopódzni; ellopódzni, elsompolyogni.*
Couleur, *f. szin; festék;* fig. *ürügy; látszat;* de —, *szines;* habit de —, *szines ruha.*
Couleuvre, *f. kigyó, vipera.*
Couleuvreau, *m. kis vipera.*
Couleuvré, ée, *adj. p. u. kigyózott.*
Couleuvrée, *f. gönye.*
Couleuvrine, *f.* (art.) *sugár-ágyú.*
Coulière, *f.* — d'une digue, *töltés áttörése, átrontása.*
Coulis, *m. átszűrt táplaleves;* — de bois, *áttörtborsó;* vent —, *szélvonal.*
Coulisse, *f. ablakfiók, ablakdeszka, toló; szinfal; hajték.*
Coulisseur, *m. ajgyalu, hornyagyalu, szélgyalu.*
Couloir, *m. szürő; rejtek-út.*
Couloire, *f. szürőkas, szürő.*
Coulombe, *m. bocska, kád.*
Coulpe, *f.* (th.) *vétek.*
Coulure, *f.* (fond.) *olvasztott ércz folyása; lehullás (gyümölcsé).*
Coumène, *f.* (bot.) *szurós gyöngyhím.*
Coup, *m. ütés, csapás, lökés, dobás, vágás, döfés, szúrás; korty, nyelet;* — de feu, *lövés, lőttseb;* — d'état, *államcsíny;* — de théâtre, *színpadi csíny;* — de plume, *tollrántás, tollvonás;* — d'archet, *nyirettyűvonás;* — de sang, *szélhüdés, guta;* — d'ami, *baráti szivesség;* le premier —, *első izben, először;* après —, *későn;* à tous coups, *minden pillanatban;* tout-à —, *hirtelen, rögtön, azonnal.*
Coupable, *adj. vétkes, büntetésre méltó;* —, *m. vétkes, bűnös.*
Coupant, te, *adj. vágó, metsző, éles;* —, *m. él, valaminek éle.*
Coupe, *f. metszés, vágás; szabás (ruháé); favágás; kártyaemelés; ivócsésze.*
Coupé, *m. félignyilt kocsi, félfedelű.*
Coupé, ée, *adj.* (v. Couper); fig. *elválasztott, felosztott, elrekesztett;* lait —, *vizzel vegyitett tej;* cheval —, *herélt ló.*
Coupeau, *m. tető, csúcs, orom.*

Coupe-cors, *m. tyukszemkés.*
Coupe-cu, à —, *adv.* jouer **à —**, *csak egy játékot játszani.*
Coupe-gorge, *m. orbarlang; játékház.*
Coupe-jarret, *m. zsivány, orgyilkos.*
Coupeler, *v.* Coupeller.
Coupellation, *f.* (chim.) *kohózás.*
Coupelle, *f.* (chim.) *kémcsésze, koksza; ágyukanál, töltőkanál.*
Coupeller, *v. a.* (chim.) *kohózni, elhajtani, eltávolitni.*
Coupe-paille, *m. szecskavágó.*
Coupe-papier, *m. hajtogató csont.*
Coupe-pâte, *m. czifravas.*
Couper, *v. a. et n. vágni, metszeni, korülmetszeni, keresztülmetszeni; szabni; levágni; kártyát emelni; ütni (játékban);* fig. *félbeszakasztani, gátolni, akadályozni;* — un cheval, *lovat herélni;* — qn., *valakit megelőzni;* se —, *v. pr. megvágni (p. o. újját); megtörődni (kelmékről);* fig. *magának ellentmondani.*
Couperet, *m. vágókés.*
Couperose, *f. gálicz.*
Couperosé, ée, *adj. rezes; pörsenéses.*
Coupe-tête, *m. guggolás (játék).*
Coupeur, *m. levágó, lemetsző; szüretelő, szőlőszedő;* — de bourse, *zsebelő zsivány.*
Couple, *f. pár; kötő, kötőlék;* —, *m. hitves-pár.*
Coupler, *v. a. párositni, párjával összetenni, összefűzni.*
Couples, *m. pl. hajó bordái.*
Couplet, *m. dalszak, versszak.*
Coupleter, *v. a. versben kicsúfolni.*
Couplière, *f. tutajgúzs.*
Coupoir, *m. bádogmetszőolló.*
Coupole, *f. kúpfödél.*
Coupon, *m. darabka, kelmedarabka; szelvény, kamatszelvény.*
Coupure, *f. vágás, bemetszés.*
Couquet, *m. erdei baraboly.*
Cour, *f. udvar; udvarlás; törvényszék.*
Courable, *adj. vadászható.*
Courage, *m. bátorság; buzgalom; keménységzivűség.*
Courageux, euse, *adj.* — eusement, *adv. bátor; bátran.*
Couramment, *adv. folyvást; futólag.*
Courant, te, *adj. folyó, futó;* fig. *forgó, kelendő;* chien —, *agár;* —, *m. folyam, folyás;* — du marché, *vásári ár, piaczi ár;* il y a ici un —, *légfolyam van.*
Courante, *f. folyóirás.*
Courbatu, ue, *adj. mereven, merevedett, meredt.*
Courbature, *f. merevenség.*
Courbe, *adj. görbe, meghajlott;* —, *f. görbe vonal, görbe.*
Courber, *v. a. görbitni, meggörbeszteni;* —, *v. n.* et se —, *v. pr. meggörbülni, meghajlani; magát megalázni.*
Courbette, *f.* (man.) *ívszökés.*
Courbetter, *v. n.* (man.) *ívszökéseket tenni.*
Courbure, *f. görbület, hajlás.*
Courcaillet, *m. pitypalattyolás*
Courcet, *m. kertészkés.*
Courette, *f. kis udvar.*
Coureur, *m. futó;* fig. *kóborló.*
Coureuse, *f.* pop. *csavargónő.*
Courge, *f. tök; rúd, pózna.*
Courier, *v.* Courrier.
Courir, *v. n. et a. irr. futni, szaladni; folyni, elfolyni; forgásban lenni; űzni, kergetni; vitorlázni.*
Courlis, Courlieu, *m. póling.*
Couronne, *f. koszoru; korona.*
Couronnement, *m. koronázás; tökély, tökéletesség;* (arch.) *koszorúzat; orom, ormó;* (mar.) *tatpárkány.*
Couronner, *v. a. koronázni, megkoronázni; megkoszoruzni; körülfoglalni; megjutalmazni.*
Courre, *v. a. irr. futni, hajtani, kergetni* (*v.* Courir).
Courrier, *m. futár, hirnök; levélposta.*
Courrière, *f. futónő.*
Courroie, *f. szíj.*
Courroucer, *v. a. boszantani, megharagitni.*
Courroux, *m. harag, méreg.*
Courroyer, *v. a.* (teint.) *kifeszitni.*
Cours, *m. folyás, futás, menet, járás; folyam;* — de ventre, *hasmenés;* — du change, *váltófolyam;* — du marché, *piaczi ár;* avoir —, *forgásban lenni;* prendre —, *divatba jönni.*
Course, *f. futás, szaladás, pályázás; ut, menet, száguldozás, portyázás; pálya;* — de chevaux, *lófuttatás.*
Coursier, *m. paripa.*
Courson, *m. szőlőhajtás.*
Court, te, *adj. rövid, kurta.*
Courtage, *m. hajhászság; hajhászdíj.*
Courtaud, de, *adj. megkurtitott; vaskos, zömök;* —, *m. kurtafarku (ló); vaskos ember.*

Courtauder, *v. a. megkurtitni.*
Court-bouillon, *m. leves neme.*
Courte-botte, *m.* pop. *pöttön.*
Courtement, *adv. röviden, kurtán.*
Courte-haleine, *f. szűkmellűség.*
Courte-pointe, *f. tüzögetve kivarrott ágyteritő, tűzött paplan.*
Courte-pointier, *m. paplanos.*
Courtie, *f. v.* Courtil.
Courtier, *m. alkusz, hajhász; közbenjáró.*
Courtière, *f. alkusznő, közbenjárónő.*
Courtil, *m. kenderföld.*
Courtilière, *f. lótetü.*
Courtine, *f. ágyelőző, kárpit; középsáncz.*
Courtisan, *m. udvaroncz.*
Courtisanne, *f. kéjnő.*
Courtiser, *v. a. udvarolni.*
Courtois, ise, *adj.* — isement, *adv. udvarias, nyájas, módos; udvariasan.*
Courtoisie, *f. udvariság, módosság.*
Courton, *m. rövid kender.*
Couru, ue, *adj. keresett, tetsző, tetszetes;* être couru, *keresettnek vagy kedveltnek lenni.*
Cous, *m. fenkő.*
Couseuse, *f. varrónő.*
Cousin, *m. fiunoka testvér;* cousins germains, *unokatestvérek.*
Cousinage, *m. rokonság.*
Cousine, *f. nőunoka testvér, rokon, unokanővér.*
Cousiner, *v. a. vm. unokatestvérnek, rokonnak, bácsinak, néninek híni (valakit);* —, *v. n. rokonoknál élődni.*
Cousinerie, *f. rokonság.*
Cousinière, *f. szúnyogfátyol.*
Cousinisme, *m. vm. rokonságpártolás.*
Cousoir, *m.* (rel.) *füzőszekrény.*
Coussin, *m. párna, vánkos.*
Coussiné, ée, *adj.* siège —, *párnás ülés.*
Coussinet, *m. kis párna.*
Coussinure, *f.* (sell.) *alj, fek, aljzat.*
Cousu, ue, *adj. varrott, varrt* (*v.* Coudre)*;* joues cousues, *beesett arcz;* bouche cousue! *titkot tarts! hallgatás!*
Coût, *m. p. u.* (dr.) *költségek.*
Coûtant, *adj.* prix —, *vételár.*
Couteau, *m. kés.*
Coutelas, *m. rövid, széles kard.*
Coutelier, *m. késmives.*
Coutelière, *f. késtokmány.*
Coutellerie, *f. késmivesség; késmivesmunka; késműhely.*

Coûter, *v. n. et imp. kerülni (-ba, -be).*
Couteux, euse, *adj. költséges.*
Coutier, *m. sávoly-takács, csinvatszövő.*
Coutil, *m. sávoly, csinvat.*
Coutillade, *f. vágás, vágásseb, szúrás.*
Coutre, *m. ekevas.*
Coutrier, *m. forgató eke.*
Coutume, *f. szokás.*
Coutumier, *m. p. u. szokásbeli jog.*
Coutumier, ière, *adj. megszokott, szokott.*
Couture, *f. varrás; forradás, sebhely.*
Couturé, ée, *adj. bevarrott;* fig. *forradásos, sebhelyes.*
Couturière, *f. varrónő.*
Couvain, *m. méh-ivadék.*
Couvaison, *f. költés vagy fészkelés ideje.*
Couvée, *f. ivadék, madárfiak; lojás fészek.*
Couvent, *m. zárda.*
Couver, *v. a. et n. költeni (a tojást);* fig. *koholni.*
Couvercle, *m. födő, fedő.*
Couvert, *m. asztalnemű, teríték; evőeszköz; hajlék, födél; árnyas hely; boriték.*
Couvert, te, *part.* (*v.* Couvrir)*; fedett, rejtett; homályos; borongós; árnyas.* [(pap.) *rima.*
Couverte, *f. máz;* (mar.) *födélzet;*
Couvertement, *adv. vm. alattomban, titkosan.*
Couverture, *f. takaró, boriték, fedél; ágytakaró; házfedél;* fig. *ürügy.*
Couverturier, *m. paplanos.*
Couvet, *m. tűztartó, szénfazék.*
Couveuse, *f. kotlótyúk.*
Couvi, *adj. m. kotlott.*
Couvre-chef, *m. fejtakaró (parasztnőké).*
Couvre-face, *f. bástyavéd.*
Couvre-feu, *m. tüzellenző, tűzfödelék;* fig. *esti harangozás.*
Couvre-pied, *m. lábtakaró.*
Couvre-plat, *m. fedő, magas üvegfedő.*
Couvreur, *m. házfedő.*
Couvreuse, *f.* — de chaises, *székfonónő.*
Couvrir, *v. a. irr. fedni, befedni, betakarni, bevonni, beboritni; felruházni, öltöztetni;* fig. *védni, födözni, oltalmazni; titkolni; meghágni (állatokról);* se —, *v. pr. kalapját föltenni; beborulni; ürügyet használni.*
Co-vendeur, *m. eladótárs.*
Coxal, *adj. m.* os —, *csipőcsont.*

Coyau, *m. horogfa.*
Crabe, *m. ollótlan rák.*
Crac, *m. reccsenés, ropogás ; —, int. huss! tüstént!*
Crachat, *m. köpés, köp ;* pop. *rendcsillag.* [*vérköpés.*
Crachement, *m. kiköpés ;* — de sang,
Cracher, *v. a. et n. köpni, kiköpni ;* c'est son père tout craché, *szakasztott mása apjának.*
Cracheur, *m. köpdöső.*
Crachoir, *m. pökcsésze, köpdöcze.*
Crachotement, *m. köpdösés.*
Crachoter, *v. n. köpdösni.* [*lő.*
Cracra, *m. fanyal kukojcza, medvesző-*
Craffe, *f. földréteg, kőréteg.*
Craie, *f. kréta.*
Craindre, *v. a. irr. félni, tartani (-tól, -től).*
Crainte, *f. félelem.*
Craintif, ive, *adj. félénk.*
Craintive, *f. bagoly-faj.* [*zsin.*
Cramoisi, *m. karmazsinszín, karma-*
Cramoisi, ie, *adj. karmazsinszinü.*
Crampe, *f. görcs.*
Se Crampiller, *v. pr. sok üléssel magának (testi) bajokat szerezni.*
Crampon, *m. kapocs ;* (bot.) *kajmacs.*
Cramponner, *v. a. kapocscsal összefoglalni ;* se —, *v. pr. kapaszkodni (-hoz, -hez).*
Cramponnet, *m. kis kapocs.*
Cran, *m. horony, rovátk ; jel, jelzék, jelzet.*
Crâne, *m. koponya ; kérkedő.*
Cranequin, *m. ívfeszítő.*
Cranequinier, *m. vm. nyilas, ijász.*
Crânerie, *f.* fam. *kérkedékenység.*
Crâniologie, Crânologie, *f. koponyatan.*
Crânologue, *m. koponyatanban jártas.*
Crânomancie, *f. koponyajóslat.*
Cranson, *m. kalántorma ;* — rustique, *orrtekerő torma.*
Crapaud, *m. béka.*
Crapaudière, *f. békafészek.*
Crapaudine, *f. varangykő ; csap-ágy ; tülökrepedék.*
Crapelet, *m. kis béka.*
Crapone, *f. nagyoló-ráspoly.*
Crapousin, *m.* fam. *pöttön, kótyonfitty.*
Crapule, *f.* pop. *tobzódás, dőzsölés, ütasság.*
Crapuler, *v. n.* pop. *dőzsölni.*
Crapuleux, euse, *adj. dőzsölő.*
Craquelin, *m. perecz.*
Craquelot, *m. füstölt hering.*
Craquelotière, *f. füstölt heringeket készítő nő.*
Craquement, *m. recsegés, pattogás.*
Craquer, *v. n. ropogni, roppanni, pattanni ; csikorogni ;* fig. *nagyítni, fillenteni, kérkedni.* [*lentés.*
Craquerie, *f.* pop. *nagyítás, tulzás, fil-*
Craquètement, *m. fogcsikorgás.*
Craqueter, *v. n. ropogni, sustorogni, recsegni ; kelepelni (gólyáról).*
Craqueur, *m. kérkedi, fillentő, vasgyuró.*
Crassane, *f. körtve neme.*
Crasse, *f. piszok, sár, salak.*
Crasse, *adj. vastag, goromba, durva.*
Crasses, *f. pl. vaspor, vassalak.*
Crasseux, euse, *adj. piszkos, sáros ;* fig. *zsugori ; —, m. piszkos ember.*
Crassule, *f. pozsga.*
Cratère, *m. tölcsér, tüzokádó hegy nyilása.*
Craticule, *m.* (pein.) *hálórostély.*
Craticuler, *v. n.* (pein.) *berostélyozni.*
Cravache, *f. korbács.*
Cravan, *m. örvös lúd.*
Cravate, *f. nyakravaló, nyakkötő.*
Cravatier, *m. nyakravalókészítő.*
Crayeux, euse, *adj. krétás.*
Crayon, *m. rajzkréta ; rajzón ; krétarajzolat ; vázlat, előrajz ; leírás.*
Crayonner, *v. a. rajzolni, vázolni.*
Crayonneur, *m. rajzoló.*
Crayonneux, euse, *adj. krétás, krétanemü.*
Créance, *f. titkos utasitvány ; adósságkövetelés ; bizalom ; hitelesség ;* lettre de —, *meghitelező vagy meghatalmazó levél.* [*zőnő.*
Créancier, *m.* — ère, *f. hitelező ; hitele-*
Créateur, *m. teremtő ; —, adj. teremtői.*
Création, *f. teremtés ;* fig. *alkotás, felállitás, alapitás.*
Créatrice, *f. teremtőnő.*
Créature, *f. teremtmény.*
Crécelle, *f. kelep, csörgetyű.*
Crécerelle, *f. vércse.*
Crèche, *f. jászol ; bölcsőde.*
Crédence, *f. pohárszék, csemegetár.*
Crédencier, *m. konyhamester.*
Crédibilité, *f. hitelesség.*
Crédit, *m. hitel ; hitelbevétel, kölcsönvevés ; követelés, követelmény ;* fig *tekintet, tekintély.*
Créditer, *v. a. hitelezni.*
Créditeur, *m. hitelező.*
Credo, *m. hiszekegy.*
Crédule, *adj. hiszékeny.*

Crédulité, f. hiszékenység.
Créer, v. a. teremteni, alkotni; feltalálni, kigondolni; felállítni, kinevezni.
Crémaillère, f. kazánhorog.
Crémaillon, m. kis kazánhorog.
Crême, f. tejföl, tejszín; csemegeétel; fig. java valaminek.
Crément, m. növedék; szójnyujtás.
Crêmer, v. n. felesedni, tejfelt feladni.
Crémier, m. —ière, f. tejfölárus; tejfölös asszony.
Crémillon, v. Crémaillon.
Créné, ée, adj. (bot.) csipkés.
Créneau, m. pártázat, lőrés; rés, hézag.
Crénelage, m. szélezés, szegélyezés; szél (pénzdarabé), karimácska.
Créneler, v. a. kirovátkolni; lőrésekkel ellátni; szélezni, szegélyezni.
Crénelure, f. hegyes végekkel készített munka.
Créole, m. et f. kreol; kreolnő.
Crépage, m. fátyol fodorítása.
Crêpe, m. fátyol, fátyolszövet; gyászfátyol.
Crêper, v. a. fodorítni; se —, bodorodni, göndörödni.
Crépi, m. mészvakolat, vakolat.
Crepin, m. fig. fam. vagyon, jószág, holmi.
Crépir, v. a. bevakolni, kimeszelni; fodorítni, göndörítni.
Crépissure, f. mészvakolat.
Crépitation, f. sustorgás, pattogás, serczegés.
Crépodaille, f. főkötő-fátyol.
Crépon, m. krep (szövet).
Crépu, ue, adj. fodor, göndör.
Crépusculaire, adj. szürkülő, alkonyuló, homályos.
Crepuscule, m. szürkület.
Cresse, f. fodorka.
Cresserelle, v. Crécerelle.
Cresson, m. zsázsa.
Cressonnière, f. hely, hol sok zsázsa terem.
Creston, m. kis kecskebak.
Crétacé, ée, adj. krétás.
Crête, f. taraj; forgó, tollbokréta; hegygerincz; vakolat; lever la —, pöffeszkedni, kérkedni; baisser la —, magát megalázni.
Crêté, ée, adj. tarajos.
[illegible]eler, v. n. gágogni, kodácsolni.
[illegible]n, m. talóka, hülye.

Crétons, m. pl. töpörtő; fagygyúsal[illegible]
Creusage, m. kivájás, homorúság.
Creusement, m. kiásás, kivájás.
Creuser, v. a. et n. ásni, kiásni, k[illegible] vájni, kivölgyelni; fig. kitanul[illegible] kitalálni; se — le cerveau, törni fejét (valamin).
Creuset, m. olvasztótégely.
Creusoir, m. homorító.
Creux, euse, adj. ürös, üreges, odva[illegible] kivájt; fig. ábrándos; hiu, üres; — m. üreg, mélyedés, gödör, verem[illegible] mély hang; öntőminta.
Crevaille, f. pop. dőzsölés.
Crevasse, f. hasadék, repedék.
Crevasser, v. a. felhasitni, hasadék[illegible]kat csinálni; se —, v. pr. megh[illegible]sadni, megrepedni.
Crève-cœur, m. szívfájdalom.
Crever, v. a. hasitni, repeszteni, sz[illegible] pattantani; —, v. n. meghasad[illegible] szétrepedni; megdögleni.
Cri, m. kiáltás, lárma.
Criailler, v. a. fam. kiabálni, lármáz[illegible]
Criaillerie, f. lármázás, kiabálás.
Criailleur, m. lármázó, veszekedő.
Criard, de, adj. kiabáló, lármázó.
Crible, m. szita, rosta.
Criblement, m. p. u. szitálás, rostálá[illegible]
Cribler, v. a. szitálni, rostálni; külön[illegible] választani.
Cribleur, m. szitáló, rostáló.
Criblier, m. szitás, rostás.
Cribration, f. szitálás, rostálás, kisz[illegible]tálás. [alak[illegible]
Cribriforme, adj. szita-alaku, rost[illegible]
Cric, m. szekér-emeltyű.
Cric-crac, m. recscsenés, ropogás.
Cri-cri, m. házi tücsök.
Criée, f. bírói kikiáltás.
Crier, v. a. et n. kiabálni, kiálta[illegible] kikiáltani; panaszkodni; zsémb[illegible]lődni, szidni.
Crierie, f. fam. lárma, kiáltás.
Crieur, m. kiáltozó, lármázó; kikiált[illegible] kihirdető.
Crime, m. bűn, bűntény; gonoszte[illegible] gaztett, vétek. [vényl[illegible]
Criminaliste, m. bűnperes; bűnt[illegible]
Criminalité, f. bűntény, fenyítéki bű[illegible]
Criminel, elle, adj. —ellement, ad[illegible] bűnös, büntetendő; bűnösen; bü[illegible]tető, fenyítő; fenyítőleg; —, [illegible] — elle, f. bűnös, bűntettes; bűnte[illegible]tesnő. [illegible]
Crin, m. lószőr, szőr; crins, pl. s[illegible]

rinier, *m. szőrkészitő.*
rinière, *f. sörény; nyaktakaró;* fig. *borzas haj.*
rinoline, *f. szőrszövet; igen bő szoknya.*
rinon, *m. bőrnyű.*
ripards, *m. közönséges fakúsz.*
rique, *f. átmetszési árok; természetes kis rév.*
riquer, *v. n.* fam. *nyikorogni, sustorogni.*
riquet, *m. gebe; tücsök.*
rise, *f. fordulópont (betegségben), válpont.*
rispation, *f. fodoritás, fodorodás;* (méd.) *összehuzódás.*
risper *v. a. fodoritni; összehúzni;* se —, *v. pr. bodorodni, összezsugorodni.*
rissement, *m. fogcsikorgás, fogcsikorgatás.*
risser, *v. a. csikorgatni.*
ristal, *m. jegecz, kristály; jegeczedés.*
ristallerie, *f. kristálygyártás.*
ristallier, *m. kristálymetsző.*
ristallière, *f. kristalybánya.*
ristallin, ine, *adj. kristályos, jegeezes; jegecztiszta.*
ristallisation, *f. jegedés, kristályosodás.*
ristalliser, *v. a. et n. kristályozni, jegeszteni;* se —, *v. pr. jegeczesülni.*
rite, *m. árpa (szemen).*
ritérium, *m. ismertető jel, ismérv.*
rithe, *v.* Crite.
ritiquable, *adj. ócsárolható, rostálgatható.*
ritique, *adj. kritikai, itészeti, birálati;* fig. *válságos; veszélyes;* —, *m. itész, biráló; gáncsoskodó;* —, *f. itészet, birálat, kritika; gáncsoskodás.*
ritiquer, *v. a. et n. megitélni, megbirálni, rostálgatni, ócsárolni.*
roassement, *m. károgás, krákogás.*
roasser, *v. n. károgni, krákogni.*
roc, *m. horog;* fam. *csaló.*
roc, *int.* fam. *ropp!*
roc-en-jambe, *m. gancsvetés.*
roche, *adj. görbe;* —, *f. nyolczad;* double —, *tizenhatod.*
rocher, *v. a.* — des notes, *kótát megfarkazni.*
rochet, *m. horog, kampó, tolvajkulcs; körtefont, csapófont;* crochets, *pl. hajfürtök; horog ágai v. fogai; kapfogak, ebfogak.*
rochetage, *m. tolvajkúlcscsal felnyitás.*
rocheter, *v. a. tolvajkúlcscsal felnyitni.*
rocheteur, *m. házaló;* santé de —, *ép egésség.*

Crochetier, *m. p. u. sárgarézmives, gombos.*
Crocheton, *m. horgacs, horgacska.*
Crochetoral, ale, *adj.* pop. *durva, goromba.*
Crochu, ue, *adj. görbe, meghajlott, horgas.*
Crocodile, *m. krokodil, gyík.*
Croire, *v. a. et n. irr. hinni.*
Croisade, *f. keresztes háború.*
Croiseau, *m. vadgalamb.*
Croisé, *m. keresztes vitéz, keresztes.*
Croisé, ée, *part. et adj. keresztbe tett;* chemin —, *keresztút.*
Croisée, *f. ablaknyilás; ablak; ablakkereszt.*
Croisement, *m. keresztülvágyas egymáson; selyemszálak sodortatása.*
Croiser, *v. a. keresztbe tenni; kereszttel megjelölni; kitörülni;* —, *v. n. kóválygni (hajóval);* se —, *v. pr. egymást keresztbe vágni;* fig. *egymás utjában lenni.*
Croisette, *f. szálkanyak;* (bl.) *keresztecske.*
Croiseur, *m. kalóz.*
Croisié, ée, *ad. keresztalaku.*
Croisière, *f. kóválygás; keresztszíj.*
Croisiers, *m. pl. keresztviνők.*
Croisillon, *m. keresztfa, átfa.*
Croissance, *f. növes, növekedés.*
Croissant, te, *part. v.* Croître; —, *m. növekedő hold; holdszaru.*
Croît, *m. növedékmarha.*
Croître, *v. n. irr. nőni;* fig. *növekedni, szaporodni.*
Croix, *f. kereszt;* fig. *baj; előlap, képlap (vert pénzen).*
Croler, *v. n. kurranni, kurrantani.*
Cron, *m. csigafövény.*
Crone, *m. emelő-csiga, darucsiga; sutton, szurdok.*
Croquant, te, *adj. fog alatt ropogó, recsegő;* —, *m. ringyrongy ember.*
Croque-abeilles, *m. szénczinege.*
Croque-au-sel, à la —, *adv. csupán csak sóval behintve.*
Croque-lardon, *m.* fam. *tányérnyaló.*
Croque-noisette, *m. mogyorótörő.*
Croque-notes, *m.* fam. *kótafaló.*
Croquer, *v. a. porczogtatni, ropogtatni;* fig. *mohón enni; vázolni; elcsenni; elvesztegetni;* — le marmot, *száját tátni, bámészkodni;* —, *v. n. fog alatt ropogni, recsegni.*
Croquet, *m. vékony és kemény mézeskalács.*

Croqueur, *m. nyalánk, nyalánkodó.*
Croquignole, *f. fricska.*
Croquignoler, *v. a. felfricskázni.*
Croquis, *m. vázlat.*
Crosse, *f. püspökpálcza; mankó; —* de fusil, *puska-agy, puskafej, puskatusa.*
Crossé, ée, *adj. püspökpálczát hordó.*
Crosser, *v. a. bunkót vagy fejet csinálni (valaminek); megvetőleg bánni (-val, -vel).*
Crossette, *f. hajtás, sarjadék.*
Crotale, *m. csörgő kigyó.*
Croton, *m. kacskaring.*
Crotte, *f. szar, ganéj, sár.*
Crotté, ée, *adj. sáros.*
Crotter, *v. a. bemocskolni.*
Crottin, *m. ganéj; fürtös gyapju.*
Crotu, ue, *adj. p. u. himlőhelyes.*
Croulant, te, *adj. düledező, roskatag, dülékeny.*
Croulement, *m. düledezés, bedülés.*
Crouler, *v. n. et a. bedőlni.*
Croulier, ière, *adj. láb alatt engedő.*
Croulière, *f. porhanyó föld.*
Croup, *m. hártyás torokgyik; gégelob.*
Croupade, *f. lóiskolai lónak bizonyos ugrása.*
Croupe, *f. keresztcsont, hátulsó rész, far; hegy-orom, hegygerincz; födélzet.*
Croupelin, *m. csótár, lóteritő.*
Croupetons, à —, *adv. guggolva.*
Croupier, *m. bankadó segédje, játéksegéd; titkos társ (kereskedésben).*
Croupière, *f. farmatring, farszij.*
Croupion, *m. farcsikcsont, farcsik.*
Croupir, *v. n. állani (vizről), poshadni.*
Croupissant, te, *adj. álló (vizről).*
Croupissement, *m.* (méd.) *megakadás, megrekedés.*
Crousille, *f. körülhálózás.*
Croustille, *f. kenyérhajacska.*
Croustiller, *v. n. kenyérhajacskát enni ivásközben.*
Croustilleux, euse, *adj.* — eusement, *adv. furcsa, bohókás; furcsán, bohókásan.*
Croûte, *f. héj; kosz, var;* (pein.) *mázolás; —* de pain, *kenyérhaj.*
Croûtelette, *f. kenyérhajacska.*
Croûtier, *m. mázoló, rosz festész.*
Croûton, *m. kenyérhajacska.*
Croyable, *adj. hihető.*
Croyance, *f. hit, vélemény.*
Croyant, *m.* — te, *f. hivő; hivőnő.*

Crû, *m. föld, hol valami terem, term föld; növény.*
Cru, ue, *adj. nyers, főtlen;* fig. *kidgozatlan, nyers; emészthetlen; du va, kemény.*
Cruauté, *f. kegyetlenség.*
Cruche, *f. korsó;* fig. *ostoba.*
Cruchée, *f. korsóval tele.*
Cruchérie, *f.* pop. *ostobaság.*
Cruchon, *m. korsócska, csupor.*
Crucié, ée, *v.* Cruciforme.
Crucifère, *adj. keresztvivő.*
Crucifiement, *m. keresztrefeszités.*
Crucifier, *v. a. keresztrefeszitni.*
Crucifix, *m. feszület.*
Crucifixion, *f. keresztrefeszités.*
Cruciforme, *adj. keresztalaku.*
Crudité, *f. nyerseség; emészthetle ség, keménység;* crudités, *pl. emészhetlen ételek.* [*kedés; szaporod*
Crue, *f. gyarapodás, növés, nö*
Cruel, elle, *adj.* — ellement, *adv. kegyetlen; kiálhatlan; kegyetlenü kiállhatlanul.*
Crûment, *adv. durván, gorombául.*
Cruor, *m.* (méd.) *vér.*
Crural, ale, *adj. szárhoz vagy czom hoz tartozó.*
Crustacé, *m. héjas állat.*
Crustacite, *m. megkövesült héjas áll*
Crypte, *f. sirbolt.*
Cryptogame, *adj.* (bot.) *lopvanősző.*
Cryptographie, *f. titkos irás.*
Cryptographique, *adj. titkos irási.*
Crystal, *v.* Cristal.
Cu, *v.* Cul.
Cube, *m. köb; köbszám, köbös szá —, adj. köb . . ., köbös, köbi.*
Cubèbe, *f. kubéba, mazsola.*
Cubique, *adj. köbös, köb . . ., koczka.*
Cubital, ale, *adj. könyök . . .*
Cuceron, *m. borsózsizsik.*
Cucubale, *f. nyúlrekettye.*
Cuculle, *f. utazósapka; vállruha.*
Cucuphe, *f. fütüsző.*
Cucurbitacé, ée, *adj. tőkalaku.*
Cucurbite, *f. lombik.*
Cueillage, *m. leszakasztás, lesze (gyümölcsről stb.).*
Cueille, *f. vitorlavászon szélessége.*
Cueilleret, *m. adókönyv, adólajstro*
Cueillette, *f. gyüjtés, szedegetés.*
Cueilleur, *m. gyüjtő.*
Cueillie, *f.* (maç.) *első meszelés.*
Cueillir, *v. a. irr. leszakasztani, szed (gyümölcsöt stb.), gyüjtögetni.*

Cueilloir, *m. gyümölcskosár.*
Cuider, *m. hosszú gyümölcskosár.*
Cuiller, Cuillère, *f. kanál; vakoló kanál; utczacsatorna;* — à café, *kávés kanál;* — à soupe, — à potage, *leveseskanál;* — à pot, *főzőkanál.*
Cuillerée, *f. kanállal tele.*
Cuilleron, *m. kanálfej.*
Cuillier, *m. kanálos gém.*
Cuir, *m. bőr.*
Cuirasse, *f. mellvas.*
Cuirassé, ée, *adj.* **mellvasas;** fig. *felfegyverkezett, csatakész;* —, *m. bicskahal.*
Cuirasser, *v. a. mellvassal ellátni.*
Cuirassier, *m. vasas katona, vértes.*
Cuire, *v. a.* et *n. irr. főzni; főni; emészteni; fájni;* il vous en cuira, *kegyed meg fogja bánni.*
Cuiré, ée, *adj. bőrrel bevont.*
Cuisant, *part. v.* Cuire.
Cuiseur, *m. téglaégető.*
Cuisine, *f. konyha;* fig. *szakácsság, főzés, szakácsmesterség; konyhaszemélyzet; fűszerkatulya.*
Cuisiner, *v. n.* fam. *szakácskodni, főzni.*
Cuisinerie, *f. p. u. konyhaügy.*
Cuisinier, *m.* —ère, *f. szakács; szakácsnő.*
Cuisinière, *f. pecsenyesütő serpenyő (vasból).*
Cuissage, *m.* droit de —, *jog amenyasszonynyal első éjjel hálni.*
Cuisse, *f. czomb.*
Cuisson, *f. főzés, sütés;* fig. *égetés.*
Cuissot, *m. vadnak hátulsó czimere.*
Cuit, *part. v.* Cuire; vin —, *megsavanyodott bor;* il a du pain —, *van miből élnie.*
Cuite, *f. égetés (tégláé stb.); befőzés.*
Cuivre, *m. réz;* —jaune, *sárgaréz.*
Cuivré, ée, *v.* Cuivreux.
Cuivrer, *v. a. rézlemezkékkel bevonni.*
Cuivrette, *f. billentyű (fuvóhangszeren).* [*részvegyes.*
Cuivreux, euse. *adj. rézszinű; rezes,*
Cujelier, *m. erdei pacsirta.*
Cul, *m. alfel, segg;* fig. *alsó rész, alj, talaj;* — de sac, *vakutcza, zsákutcza.*
Culasse, *f. farcsavar.*
Cul-blanc, *m. gyepi-csirke.*
Culbute, *f. bukfencz; esés.*
Culbuter, *v. a. felforditni;* —, *v. n. kanyatt bukni, bukfenczet hányni;* fig. *lebukni.*
Culbutis, *m.* fam. *zagyvalék.*
Cul-d'âne, *m. virágféreg.*
Cul-de-jatte, *m. nyomorék, béna.*
Cul-de-lampe, *m. lámpa alja, feneke;* (imp.) *zárjel.*
Cul-de-sac, *m. vakutcza, zsákutcza.*
Culée, *f.* (arch.) *boltfészek, boltszék; karózat.*
Culer, *v. n.* (mar.) *hátrálni, farolni.*
Culier, *adj.* boyau —, *végbél.*
Culière, *f. farmatring; ercszcsatornakő.*
Culinaire. *adj. konyhai, konyha . . .*
Culminant, te, *adj.* (astr.) *delelő, tetőző;* point —, *tetőzési pont.*
Culmination, *f.* (astr.) *delelés, tetőzés.*
Culminer, *v. n.* (astr.) *delelni, tetőzni.*
Culot, *m. fészekfentő, utolsó költés;* fig. *utolsó szülött; alj, fenék; csésze, kehely (virágoknál); fagygyűtölcsér;* (bou.) *farkremek.*
Culotte, *f. nadrág.*
Culotter, *v. a. nadrágba öltöztetni;* —, *v. n. nadrágot varrni; jól hozzá állani a testhez;* se —, *v. pr. nadrágot felhuzni.*
Cullottier, *m. nadrágszabó.*
Cullottin, *m. rövid és szük nadrág;* fam. *legelső nadrágját hordozó fiúcska.* [*messég.*
Culpabilité, *f. büntethetőség, feddel-*
Culte, *m. istenitisztelet;* ministre du —. *cultusminister.*
Cultivable, *adj. mivelhető.*
Cultivateur, *m. földmivelő;* —, *adj. foldmivelő.*
Cultivation, *f. földmivelés.*
Cultiver, *v. a. mivelni (földet), ültetni;* fig. *mivelni, képezni; gyakorolni; becsben tartani.* [*zettség.*
Culture, *f. mivelés;* fig *miveltség, kép-*
Cumin, *m. kömény.*
Cumulatif, ive *adj.* (jur.) *összesitett.*
Cumulativement, *adv. összesítve.*
Cumuler, *v. a. halmozni.*
Cunéiforme, *adj. ékalaku, ékded.*
Cunette, *f. vezérárok, lecsapolóárok.*
Cupide, *adj. vágyó, sóvár.*
Cupidité, *f. vágyakozás, sóvárgás; kapzsiság.*
Cupidon, *m. szerelemisten.*
Cupidoné, ée, *adj. cupidoszépségű, szép mint a szerelemisten.*
Curabilité, *f. gyógyithatóság.*
Curable, *adj. p. u. gyógyitható.*
Curage, *m. tisztítás; borsos czikkszár.*

Curatelle, *f. gondnokság.*
Curateur, *m. gondnok.*
Curatif, ive, *adj. gyógyitó.*
Curation, *f. gyógyitás, gyógymód.*
Curatrice, *f. gyámnő, gondnoknő.*
Curcas, *m. fekete ebvész.*
Curcuma, *m. sárga gyömbér, sárga kémgyökér.*
Cure, *f. gyógyitás; plebánia; tisztitószer.*
Curé, *m. plebános, lelkész.*
Cure-dent, *m. fogpiszkáló.*
Curée, *f.* (chass.) *vadászjog; zsákmány;* mettre qn. en —, *valakit valamire nézve kiváncsivá tenni.*
Cure-langue, *m. nyelvtisztitó.*
Curement, *v.* Curage.
Cure-oreille, *m. fülvájó, fültisztitó.*
Cure-pied, *m. lókőrömtisztitó.*
Cure-pipe, *m. pipatisztitó, pipavájó.*
Curer, *v. a. tisztitani, kiseperni, kiiszapolni, kitisztitni, kitakaritni.*
Cureur, *m. tisztitó, kitisztitó.*
Curial, ale, *adj. plebániai, plebánia...*
Curicule, *m. kocsika.*
Curieux, euse, *adj.* —eusement, *adv. kiváncsi, kandi; tudnivágyó; különös; kiváncsilag; különösen;* —, *m. kiváncsi; kedvelő, műkedvelő.*
Curiosité, *f. kiváncsiság, kandiság, tudnivágyás;* curiosités, *pl. ritkaságok.*
Curle, *f. sarkantyútaraj.*
Curoir, *m. ösztöke.*
Curricle, *m. kocsika.*
Cursive, *adj.* écriture —, *dült irás, folyóirás.*
Curures, *f. pl. kivetett iszap, tisztátlanság.*
Curviligne, *adj. görbevonalu.*
Curvirostres, *f. pl. görbecsőrüek.*
Curvité, *f. p. u. görbeség.*
Cuscute, *f. fünyüg.*
Cuspidé, ée, *adj.* (bot.) *tőrhegyü.*
Cussonné, ée, *adj. férges.*
Custode, *m. őrző, őr; hintópárna; pisztolytok-kápa.*
Custodie, *f. felügyelés (zárdákra).*
Cutambule, *adj.* ver —, *bőrféreg.*
Cutané, ée, *adj.* maladie cutanée, *bőrbetegség.*

Cuticule, *m. felbőröcske.*
Cutter, *m. kutter (hajó).*
Cuvage, *m. erjedésideje, pezsgésideje.*
Cuve, *f. kád, csöbör.*
Cuveau, *m. kádacska, veder, rocska.*
Cuvée, *f. tele kád.*
Cuvelage, *m. bányakötés, aknakiácsolás.*
Cuveler, *v. a.* (mine) *kiácsolni, kideszkázni.*
Cuver, *v. a. et n. pezsegni, forrni, erjedni;* — son vin, *részegségét kialudni.*
Cuvette, *f. öblögető üst, öblögető edény; virágcserép alá való csésze.*
Cuvier, *m. mosókád.*
Cycle, *m. időkör; körzet, sorzat.*
Cyclique, *adj. időköri;* poète —, *alkalmi költő.*
Cycloïde, *f.* (géom.) *kerékvonal, körded vonal.*
Cyclométrie, *f. körmérés.*
Cyclope, *m. Czyclóp, óriási szörnyeteg.*
Cyclopéen, enne, *adj. czyclópi, czyclóp..., szörnyeteges, óriási.*
Cygne, *m. hattyú.*
Cylindre, *m. henger; hengercsiga.*
Cylindriforme, Cylindrique, *adj. hengeralaku, hengeres.*
Cymaise, *f. horony.*
Cymbalaire, *f. konyakősőny, köldökfü.*
Cymbale, *f. háromszög.*
Cyme, *f. bog-ernyő.*
Cymophane, *m. aranyberill.*
Cynips, *m. gubonez, bugalégy*
Cynique, *adj. tisztátlan, mosdatlan, dancsos;* —, *m. tisztátlan ember.*
Cynisme, *m. czinikusok tana;* fig. *szemtelenség.*
Cynorexie, *f.* (méd.) *mohóehség, kutyaéhség.*
Cynorrhodon, *m. vadrózsa, csipkerózsa.*
Cynosure, *f.* (astr.) *kis medve.*
Cyprée, *f babos csüllőr.*
Cyprès, *m. cziprus, cziprusfa.*
Cyprière *f czipruserdő.*
Cystalgie, *f. hólyagfájás.*
Cystotomie, *f. kőmetszés.*
Cytise, *f. jerikói lonez.*
Czar, *m. czár.*
Czarine, *f czárnő.*

D.

Dà, *int.* fam. oui-dà, *ó igen, csakugyan;* nenni-dà, *dehogy.*
D'abord, *v.* Abord.
Dactyle, *m.* (pros.) *lengedi; ebfü.*
Dactylion, *m. végbél.*
Dactyliothèque, *f. gyürüszekrényke.*
Dactylolalie, Dactylologie, *f. újjbeszéd, ujjnyelv.*
Dactylonomie, *f. ujjszámolás, ujjon számolás.*
Dada, *m. ló (gyermeknyelven).*
Dadais, *m. oktondi, pimasz, tajbász.*
Dagorne, *f. egyszarvu tehén.*
Dague, *f. tőr, gyilok, dákos;* (rel.) *vakarókés.*
Daguer, *v. a. vm. meggyilkolni, gyilokkal leszúrni;* — le lin, *tilólni (lent).*
Daguerreotype, *m. fénykép.*
Daguerréotyper, *v. a. fényképezni.*
Daguerreotypie, *f. fényképezés.*
Daguet, *m. előszarvu (gim), nyársas szarvas.*
Daigner, *v. n. méltoztatni, kegyeskedni.*
Dail, *m. fúrókagyló.*
Daim, *m. dámgim.*
Daine, *f. dámvad, nőstény dámvad.*
Dais, *m. mennyezet.*
Dalème, *f. füstháritócső.*
Dalle, *f. kőlap; csatorna, csorga; kőcsatorna; kaszakő, fenkő.*
Dalmatique, *f. dalmatica (miseruha neme).*
Dalot, *m. vizlék.*
Dam, *m. vm. kár, hátrány;* à son —, *kárára.*
Damas, *m. damasz, habos szövet; damasz-szilva; dömöczki penge.*
Damasonie, *f. vizi hidőr.*
Damasquine, *f. dömöczki munka.*
Damasquiner, *v. a. dömöczközni, habosra edzeni.*
Damasquinerie, *f. dömöczközés.*
Damasquineur, *m. dömöczköző.*
Damasquinure, *f. dömöczki munka.*
Damassé, ée, *adj. damaszolt, habos virágu: dömöczközött;* —, *m. damaszvászon, habos vászon.*
Damasser, *v. a. damaszformán szőni.*
Damasseur, *m. damaszszövő.*
Damassin, *m. féldamasz.*
Damassure, *f. damaszszövés.*
Dame, *f. nemeshölgy; úrhölgy, dáma, asszonyság; ostáblakarika; királyné (sakkjátékban); király (kúpjátékban); dáma (kártyában);* — en bois, *félkéz-sulyok;* — d'honneur, *udvarihölgy, udvari delnő;* jeu de dames, *ostáblajáték;* jouer aux dames, *ostáblázni.*
Dame, *int. ej! ejnye! lánczos lobogós! teringettét!*
Dame-dame, *m. sajt neme.*
Dame-damée, *f. igen előkelő nő; dáma (ostáblajátékban).*
Dame-jeanne, *f. nagy palaczk.*
Damer, *v. a.* (dam.) *dámát föltenni (ostáblán).*
Dameret, *m. hölgyrab.*
Dames, *f. pl. gyepgát.*
Damier, *m. ostábla.*
Damnable, *adj.* — ment, *adv. kárhozatos, gyalázatos; kárhozatosan, gyalázatosan.*
Damnation, *f. kárhoztatás.*
Damné, *m.* — ée, *f. elkárhozott.*
Damner, *v. a. kárhoztatni.*
Damoiseau, Damoisel, *m. vm. nemes fiu;* fig. *hölgyrab.*
Damoiselle, *f. vm.* (dr.) *nemes kisaszszony.*
Dandin, *m.* fam. *bangó, pimasz.*
Dandinement, *m. hintálás, hintázás.*
Dandiner, *v. n.* et se —, *v. pr. hintókázni, hintálódni; csekélységekkel foglalkozni.*
Danger, *m. veszély.*
Dangereux, euse, *adj.* — eusement, *adv. veszélyes; veszélyesen.*
Dans, prp. . . . *ban,* . . . *ben.*
Danse, *f. táncz.*
Danser, *v. a. et n. tánczolni.*
Danseur, *m.* — euse, *f. tánczos; tánczosnő;* — de corde, *kötéltánczos.*
Dansomanie, *f. tánczdüh.*
Dante, *m. tapir.*
Dantes, *m. pl. vm. játékbarczák.*
Daphné, *m. boroszlán.*
Daphnée, *f. bolhakandics.*
Dapifer, *m. asztalnok, tálnok.*
Dareises, *f. pl. zúgó.*
Dard, *m. hajitódárda, szigony; fulánk;* dards, *pl. szálcsák.*

Darder, *v. a. hajitni; melléksurjadékot hajtani.*
Dardeur, *m. dárdahajitó.*
Dardille, *f. szegfü szára.*
Dardiller, *v. n. szárba menni, szárasodni.*
Darins, *m. pl. kendervászon.*
Dariole, *f. tejfölös sütemény.*
Darivette, *f. tutajgúzs.*
Darne, *f. halszeletke.*
Daron, *m. vm. ravasz öreg.*
Darse, *f. benrév.*
Dartre, *f. sömör, bőrszenny.*
Dartreux, euse, *adj. sömörös.*
Dasymètre, *m. légsürmérő.*
Date, *f. kelte (valamely iratnak).*
Dater, *v. a. keltezni; keletkeztetni.*
Daterie, *f. pápai iroda.*
Datif, *m. tulajdonitó (eset).*
Dation, *f.* (dr.) *kötelezett adomány.*
Dative, *adj. adott, rendelt;* tutelle —, *hatóság rendelte gyámság.*
Datte, *f. törökszilva.*
Dattier, *m. dátoly, dátolypálma.*
Dature, *f. csudafa.*
Daube, *f. befojtás, párolás (hus-é); fojtott hús.*
Dauber, *v. a. fojtani (húst);* fig. *kötekedni (-val. -vel).*
Daubeur, *m.* fam. *kötekedő, ingerkedő.*
Dauphin, *m. franczia koronaherczeg; cselle (tengeri hal), delfin;* (bot.) *sarkvirág, szarkaláb.*
Dauphine, *f. franczia koronaherczegné.*
Dauphinelle, *f.* (bot.) *sarkvirág.*
Davantage, *adv. több, még több.*
Davier, *m.* (den.) *pelikán fogó, foghúzó;* (tonn.) *kapocs, kapocsvas.*
De, *prp. ... tól, ... től, ... ról, ... ről, ... val, ... vel;* — nuit, *éjjel;* — jour, *nappal.*
Dé, *m. gyüszü; koczka;* — chargé, *hamis koczka;* coup de —, *véletlenség, történet;* jouer aux dés, *koczkázni, koczkával játszani.*
Déambulation, *f. sétálás.*
Débâclage, *m. kikötő kiüritése.*
Débâcle, *f.* **Débâclement**, *m. zajlás; kikötő kiüritése;* fig. *átalakitás.*
Débâcler, *v. a. kikötőt kiüriteni;* — une porte, *ajtót betörni;* —, *v. n. olvadni, fölengedni (jégről).*
Débâcleur, *m. révmester.*
Déballage, *m. kirakolás, kipakolás, kigöngyölés.*
Déballer, *v. a. kirakni, kirakolni, kipakolni, kigöngyölni.*

Débandade, *f. p. u. eloszlás, bontakozás; szétszóratás;* à la —, *legnagyobb rendetlenségben, összevissza.*
Débandement, *m. szétszaladás (katonáké).*
Débander, *v. a. eloldani, eloldozni, leoldozni; leereszteni (puskaszerszámot);* se —, *v. pr. szétmenni, feloldódni, tágulni; szétszaladni;* le fusil se débanda, *a puska elsült.*
Débanquer, *v. a. megbuktatni a bankot.*
Débaptiser, *v. a. ujra keresztelni.*
Débarbariser, *v. a. p. u. megszeliditni, vadságból kivetkeztetni.*
Débarbouiller, *v. a. megmosni (kezet, arczot).*
Débarcadour, *m.* (mar.) *kirakodóhely.*
Débardage, *m. kirakodás.*
Débarder, *v. a.* (for.) *a fát kitakaritni az erdőből.*
Débardeur, *m. kirakodó.*
Débarqué, *m.* nouveau —, *új jövevény.*
Débarquement, *m. kikötés, partraszállás.*
Débarquer, *v. a. partra szállitni, kiszállitni (hajón);* —, *v. n. partra szállani.*
Débarras, *m.* fig. *megszabaditás, megszabadulás, megmenekedés.*
Débarrassement, *m. megszabadulás megszabaditás.*
Débarasser, *v. a. kiszabaditni, megszabaditni; kibontani;* se —, *v. pr. kibontakozni.*
Débarrer, *v. a. sorompót elszedni; felzárolni, reteszt hátrahúzni.*
Débat, *m. szóvita, vita.*
Débâter, *v. a. lenyergelni.*
Débâtir, *v. a. a férczelő czérnát kihúzni.*
Débattable, *adj. p. u. kétségbe vonható.*
Débattre, *v. a. irr. vitatni, megtámadni, kikelni ellene; vini (... ért), védelmezni,* se —, *v. pr. vonakodni, vergődni, eviczkélni;* fig. *gyötrődni.*
Debattu, ue, *part. vitatott* (v. **Débattre**); *jól megvizsgált, tisztába hozott.*
Débauche, *f. tobzódás, kicsapongás.*
Débauché, *m. tobzódó, kéjencz, élvkergető. kicsapongó.*
Débauché, ée, *part. et adj. tobzódó,*
Débauchement, *m. elcsábitás.*
Débaucher, *v. a. elcsábitni; elidegenitni (-tól, -től), elvonni;* se —, *v. pr. kicsapongóvá lenni, korhelkedni; magát visszatartóztatni.*

Débaucheur, *m.* — **euse**, *f. csábító; csábítónő.*
Débeller, *v. a. küzdeni (-val, -vel).*
Débet, *m. tartozás, hátralék.*
Débêter, *v. a. megszelidítni, durvaságból kivetkeztetni.*
Débiffer, *v. a. gyengitni, megrongálni.*
Débile, *adj. gyenge, erőtlen.*
Débilement, *adv. gyengén.*
Débilitation, *f.* (méd.) *gyengités, gyengülés.*
Débilité, *f. gyengeség.*
Débiliter, *v. a. gyengitni.*
Débit, *m. eladás, kelet; kiskereskedés;* fig. *előadás;* (com.) *tartozás.*
Débitant, *m.* — **te**, *f. kis kalmár, szatócs; kalmárnő, szatócsnő.*
Débiter, *v. a. eladni; előadni; tartozásul beirni, megterhelni;* — des nouvelles, *ujságokat hiresztelni.*
Débiteur, *m. ujdonász.*
Débiteur, *m.* — **trice**, *f. adós; adósnő.*
Déblai, *m. kiásott föld, omladék, halmaz; elhordás.*
Déblaier, *v.* **Déblayer.**
Déblatérer, *v. n. p. u. hevesen kikelni (valaki ellen).*
Déblayer, *v. a. elhordani, eltakaritni.*
Débloquement, *m. ostromzár megszüntetése.*
Débloquer, *v. a. ostromzárt megszüntetni.*
Déboire, *m. kellemetlen utóiz;* fig. *undor, kedvetlenség.*
Déboîtement, *m. ficzamodás, menülés.*
Déboîter, *v. a. kificzamitni, kimenitni;* se —, *v. pr. kificzamodni; sarkából kimozdulni.*
Débonder, *v. a. fel-, kiszádolni;* — un étang, *valamely tó vizét kiereszteni;* —, *v. n.* et se —, *v. pr. keresztül törni, kiömleni;* fig. *kitörni.*
Débondonner, *v. a. fel-, kiszádolni.*
Débonnaire, *adj.* — **ment**, *adv. szelid, türelmes; szeliden, türelmesen.*
Débonnaireté, *f. vm. szelidség.*
Débord, *m. karima, szél (pénzeken); mellékút;* — de la bile, *epekiömlés.*
Débordé, **ée**, *adj kiáradt, kiömlött;* fig. *korhely, vásott, feslett.*
Débordement, *m. kiömlés, áradás;* fig. *betörés; kicsapongás.*
Déborder, *v. a. szélét levenni;* (gu.) *túlszárnyalni;* —, *v. n.* et se —, *v. pr. kinyúlni; kiömleni; betörni; kitörni; kicsaponganí.*
Débordoir, *m. faragókés; kőszörűtál.*
Débotter, *v. a. csizmát lehúzni;* se —, *v. pr. maga csizmáját lehúzni.*
Débouché, *m. eszköz vagy út áruk eladására, hely, hová az áruk eladatnak;* fig. *kimenet, nyilás.*
Débouchement, *m. kinyitás; kitakaritás, kiürités;* fig. *kimenet, nyilás.*
Déboucher, *v. a. fel-, kidugaszolni, kinyitni;* (méd.) *széket előidézni;* —, *v. n. kündulni, kimenni;* —, *m.* (mil.) *elémozdulás.*
Déboucler, *v. a. lecsatolni; hajfürtöket lefésülni.*
Débouilli, *m. szinkémle.*
Débouillir, *v. a. irr.* (teint.) *szinét (a kelmének) megpróbálni.*
Débouillissage, *v.* **Débouilli.**
Débouquer, *v. n.* (mar.) *kihajózni.*
Débourbement, *m. kitisztitás (iszaptól).*
Débourber, *v. a. kitisztitni (iszaptól).*
Débourgeoiser, *v. a. finomabb bánásmódhoz szoktatni.*
Débourrer, *v. a. szőrét leszedni, megkoppasztani;* fig. *fölkészitni, megnyirbálni; dugaszt kihúzni;* se —, *v. pr. finom bánásmódot követni.*
Débours, *m. előlegezés.*
Déboursé, *m. kiadás; előlegezés.*
Déboursement, *m. kifizetés; előlegezés.*
Débourser, *v. a. kifizetni; előlegezni.*
Debout, *adv. állva, fenállva;* être —, *fenlenni;* rester —, demeurer —, *fenmaradni;* —, *int. keljetek fel!*
Débouter, *v. a.* (dr.) *elutasitni.*
Déboutonner, *v. a. kigombolni;* se —, *v. pr. kigombolózni;* fig. *szivét kitárni.*
se **Débrailler**, *v. pr. nyakát s mellé meztelenitni.*
Débredouiller, *v. a.* (jeu.) *macsot akadályozni; kisegitni.*
Débrider, *v. a.* et *n. lezablázni, lekantározni; sietve elvégezni;* sans —, *szakadatlanul.*
Débris, *m. rom, omladék;* fig. *maradék, maradvány.*
Débrouillement, *m. fejlődés, rendbehozás, kifejlesztés.*
Débrouiller, *v. a. rendbehozni, tisztába hozni;* fig. *felvilágositni;* se —, *v. pr. rendbe jönni.*
Débrutaliser, *v. a. megszeliditni.*
Débrutir, *v. a. nagyából köszörülni, simitni.*
Débrutissement, *m. nagyábóli köszörülés, simitás.*
Débucher, *v. a.* (chass.) *felverni, felhajtani;* —, *v. n. fektét elhagyni.*
Débusquer, *v. a. elűzni;* fig. *kitúrni, kiszoritni.*

Début, *m.* ***első dobás, első lökés;*** fig. ***kezdet, belépés, első fellépés;*** rôle de —, ***első fellépési szerep.***
Débutant, *m.* — te, *f.* ***először fellépő, kezdő.***
Débuter, *v. n.* ***először fellépni, kezdeni.***
Deçà, *prp. et adv. innen.*
Décacheter, *v. a. pecsétet levenni, letörni, feltörni.*
Décadence, *f. csökkenés, hanyatlás.*
Décagone, *m. tízszeg; —, adj. tízszegü.*
Décaisser, *v. a. kirakni.*
Décalogue, *m. tízparancsolat.*
Décamètre, *m. tíz méter.*
Décampement, *m. tábor elhagyása.*
Décamper, *v. n. tábort bontani, tábort elhagyni;* fig. *sátorfát fölszedni.*
Décan, *m. p. u. dékány.*
Décanal, ale, *adj. dékányi, dékány...*
Décanat, *m. dékányság.*
Décantation, *f.* (chim.) *lefejtés.*
Décanter, *v. a.* (chim.) *lefejteni.*
Décaper, *v. a. tisztítni (rézrozsdától); —, v. n. hegyfokot körülvitorlázni.*
Décapitation, *f. lefejezés, fővétel.*
Décapiter, *v. a. lefejezni, fejét venni (. . . nak, . . . nek).*
Décapode, *adj. tízlábu.*
Décaptiver, *v. a. vm. kiszabadítni (fogságból), megszabadítni.*
Décarreler, *v. a. kövezetet fölszedni.*
Décastyle, *adj. tízoszlopu.*
Décasyllabe. **Décasyllabique**, *adj. tízszótagú, tíztagú (szó).* [*tónak*).
Décatir, *v. a. fényét venni (a posz-*
Décatissage, *m. fényvétel (posztóról).*
Décaver, *v. a.* (jeu.) *a kitételt megnyerni;* être décavé, *a kitételt elvesztitni.*
Décédé, *m.* — ée, *f. meghalt, elhúnyt.*
Décéder, *v. n. elhúnyni, meghalni.*
Déceindre, *v. a. irr. p. u. leövezni.*
Décèlement, *m. p. u. fölfedezés.*
Déceler, *v. a. fölfedezni, elárulni.*
Décembre, *m. karácsonhó, deczember.*
Décemment, *adv. illedelmesen.*
Décence, *f. illedelem.*
Décennal, ale, *adj. tizéves, tizévi.*
Décent, te, *adj. illedelmes.*
Déceptif, ive, *adj. vm. csalárd, csalfa, csalóka.*
Déception, *f. csalás.*
Décerner, *v. a. határozni, végezni.*
Décès, *m. halálozás, kimúlás.*
Décevable, *adj. p. u. könnyen megcsalható.*
Décevance, *f. vm. rászedés, megcsalás.*
Décevant, te, *adj. p. u. csalárd, csalfa.*
Décevoir, *v. a. irr. megcsalni, rászedni.*
Déchagriner, *v. a. p. u. kibékítni, haragját (valakinek) megszüntetni.*
Déchaînement, *m.* fig. *dühöngés, tombolás.*
Déchaîner, *v. a. leláncزolni;* fig. *felizgatni, felbujtani;* se —, *v. pr.* fig. *nagyon kikelni (valaki ellen).*
Déchalander, *v.* **Désachalander.**
Déchanter, *v. n.* fam. *alábbhagyni, engedni.*
Décharge, *f. kirakás; elsütés (lőszer-é); könnyítés; felszabadítás; nyugtatvány; lefolyás; szemétzug; támaszív; támaszkötés, gyámfa;* — du canon, *ágyúzás;* faire une —, *sorlövést tenni.*
Déchargement, *m. kirakás; törlesztés.*
Décharger, *v. a. kirakni, lerakni; törleszteni; fölszabadítni; megkönnyítni; nyugtatványozni, elsülni (fegyvert); töltést kivenni;* se —, *v. pr. elsülni (fegyverről), megkönnyebbülni; színét elhagyni; ömleni (... ba, ... be); elkopni (posztóról.)*
Déchargeur, *m. kirakó, lerakó, kirakodó.* [*badítni.*
Décharmer, *v. a. bűvöléstől megsza-*
Décharné, ée, *adj. kiaszott, testében megfogyott, megsoványodott;* fig. *száraz.*
Décharner, *v. a. húsát lefosztani.*
Déchasser, *v. a. kiverni, kiütni.*
Déchaumer, *v. a. tarlóföldet fölszántani.* [*mezítláb.*
Déchaussé, ée, *adj. meztelen lábu,*
Déchausser, *v. a. czipőt, harisnyát lehúzni; földet felásni, felkapálni;* se —, *v. pr. czipőt, harisnyát lehúzni.*
Déchaussures, *f. pl. farkastanya.*
Déchaux, *adj.* Carmes —, *sarutlan karmeliták.* [*ség.*
Déchéance, *f.* (jur.) *elvesztés, veszte-*
Déchet, *m. veszteség.*
Déchevelé, ée, *part. et adj. hullámzó hajjal, zilált hajjal.*
Décheveler, *v. a. szétbontani, összeborzazni, szétkuszálni haját (valakinek).*
Déchevêtrer, *v. a. lekantározni.*
Déchiffrable, *adj. megfejthető.*
Déchiffrement, *m. megfejtés.*
Déchiffrer, *v. a. megfejteni; megmagyarázni; leírni.*

Déchiffreur, *m. megfejtő.*
Déchiqueter, *v. a. kicsipkézni, kifogazni; szétszedni.*
Déchiqueture, *f. kifogazás, kicsipkézés.*
Déchirage, *m. széttörés.*
Déchirant, **te**, *adj. szívszaggató.*
Déchirement, *m. szétsaggatás; szétdarabolás.*
Déchirer, *v. a. szétszaggatni, széttépni;* fig. *szidalmazni.*
Déchirure, *f. hasadék, repedék*
Déchoir, *v. n. irr. lejárni, csökkenni, hanyatlani;* (mar.) *utról eltérni.*
Déchouer, *v. a. ismét lengővé tenni.*
Décidément, *adv. határozottan.*
Décider, *v. a. elhatározni; elhatározásra bírni; —, v. n. határozni, végezni;* **se** *—, v. pr. magát elhatározni.*
Décideur, *m. elhatározó, eldöntő; —, adj. határozó, döntő.*
Décigramme, *m. tizedrésze a grammamértéknek.*
Décilitre, *m. tizedrésze a litermértéknek.* [*kőteles.*
Décimable, *adj. tizedelhető, tized-*
Décimal, **ale**, *adj. tized . . ., tizedes.*
Décimateur, *m. tizedtulajdonos.*
Décimation, *f. tizedelés.*
Décime, *m. egy frank tizedrésze; —, f. papi tized.*
Décimer, *v. a. tizedelni.*
Décimestre, *adj. tízhónapi.*
Décimètre, *m. tizedméter.*
Décirer, *v. a. viaszkot levenni, levájni.*
Décisif, **ive**, *adj. határzó, döntő, eldöntő.*
Décision, *f. eldöntés, elhatározás.*
Décisivement, *adv. elhatározólag, eldöntőleg.*
Décisoire, *adj.* serment *—, ügydöntő vagy elhatározó eskü.*
Déclamateur, *m. szavaló; szónokló; —, adj. szavalási, szavalati.*
Déclamation, *f. szavalás; szópompa, szóczikornya; heves kitörés.*
Déclamatoire, *adj. szavalási, szavalati.*
Déclamer, *v. a. et n. szavalni, szónokilag előadni; kikelni (valaki ellen).*
Déclarateur, *m. p. u. nyilatkozó, magyarázó, fejtegető.*
Déclaratif, **ive**, *adj. nyilatkozó, magyarázo, fejtegető.*
Déclaration, *f. nyilatkozás, nyilatkozat; nyilvánítás, kijelentés; rendelet; jegyzék.*
Déclaratoire, *adj.* (dr.) *magyarázó, felvilágosító.*
Déclarer, *v. a. nyilvánítni, kijelenteni;* **se** *—, v. pr. nyilatkozni; kitörni (betegségről).*
Déclencher, *v. a. p. u. felkilincselni.*
Déclic, *m. ütőkos, czölöp.*
Déclimater, *v. a.* (bot.) *más éghajlathoz szoktatni.*
Déclin, *m. fogyás, fogyatkozás, hanyatlás; fogyaték, fogyta (valaminek).*
Déclinable, *adj. ejtegethető.*
Déclinaison, *f. ejtegetés;* (astr.) *elhajlás.*
Déclination, *f. lejtősség; elhárítás, el nem fogadás.* [*lőző.*
Déclinatoire, *adj.* (dr.) *elhárító, elmel-*
Décliner, *v. n. fogyni;* (astr.) *elhajlani; —, v. a. ejtegetni;* (dr.) *elhárítni, el nem fogadni.*
Déclive, *adj. lejtős.*
Declivité, *f. lejtősség.*
Déclore, *v. a. irr. sövényt elvenni, eltakarítni.* [*nyilt.*
Déclos, **ose**, *part. et adj. sövénytelen,*
Déclouer, *v. a. szögeket kihúzni.*
Décocher, *v. a. nyilat ellőni.*
Décoction, *f. főzet.*
Décoiffer, *v. a. fej-éket levenni; hajat szétbontani, rendetlenségbe hozni;* — une bouteille, *palaczk dugaját kihúzni.*
Décollation, *f.* (bib.) *fejvétel.*
Décoller, *v. a. lefejezni; enyvtől elválasztani;* **se** *—, v. pr. szétmenni.*
Décolleter, *v. a. nyakát, és mellét meztelenítni;* **se** *—, v. pr. meztelen mellel járni.*
Décoloré, **ée**, *adj. színtelen, színehagyott, halvány.*
Décolorer, *v. a. színtelenítni, halványítni;* **se** *—, v. pr. halványulni, színét elhagyni.*
Décombrement, *m. omladék.*
Décombrer, *v. a. omladékot eltakarítni (. . .ról, . . . ről).*
Décombres, *m. pl. omladék; hulladék.*
Décommander, *v. a. visszahúzni (tett rendelést).*
Décomposable, *adj. szétbontható.*
Décomposer, *v. a.* (chim.) *fölbontani, oldani; szétbontani;* fig. *megfejteni.*

Décomposition, *f.* (chim.) *fölbontás; fölbomlás;* fig. *fejtegetés, megmagyarázás.*
Décompte, *m. leszámolás.*
Décompter, *v. a. leszámolni, levonni.*
Déconcert, *m. egyenetlenség.*
Déconcertement, *m. p. u. rémülés, rémület.*
Déconcerter, *v. a. megzavarni, zavarba hozni; meghiúsítni;* se —, *v. pr. zavarba jőni, megzavarodni.*
Déconfès, *adj.* mourir —, *végrendelet nélkül meghalni.*
Déconfit, ite, *part. et adj. megrémült, megdöbbent.*
Déconfiture, *f. vm. teljes megveretés; teljes romlás, bukás.*
Déconforter, *v. a. bátortalanítni;* se —, *v. pr. bátorságát veszteni, elcsüggedni.*
Déconseiller, *v. a. nem tanácsolni (valakinek valamit), lebeszélni (valakit valamiről).*
Déconsidération, *f. kegyelemvesztés.*
Déconsidérer, *v. a. tisztelettől megfosztani.*
Déconstruire, *v. a. szétbontani;* fig. *taglalni.*
Décontenance, *f. rémülés, rémület, megdöbbenés.*
Décontenancer, *v. a. zavarba ejteni;* se —, *v. pr. zavarba jőni, megzavarodni.*
Déconvenue, *f. kellemetlenség, kedvetlenség, baj, viszály.*
Décor, *m.* (arch.) *ékítmény.*
Décorateur, *m. díszítményfestő.*
Décoration, *f. diszítés; diszitmény; rend, vitézrend.*
Décorer, *v. a. földiszitni, fölékesitni, diszitni;* être décoré, *rendjének lenni.*
Décortication, *f. lehámozás.*
Décorum, *m. illedelem, illendőség, illem.*
Découcher, *v. n. máshol, künn aludni.*
Découdre, *v. a. irr. fölfejteni, elfejteni; el-, leszakasztani;* en —, *v. n. összekapni, összeverekedni;* se —, *v. pr. kifesleni;* fig. *tönkre menni, alászállani.*
Découlant, te, *adj. folyó, lefolyó.*
Découlement, *m. lefolyás.*
Découler, *v. n. lefolyni, csöpögni.*
Découpé, *m. virág-ágy.*
Découpement, *m. szétvágás, elvagdás.*
Découper, *v. a. szétvágni, elvagdalni; csinosan kimetszeni; ágyakra osztani (kertet stb.).*
Découpeur, *m. czetvágó, czetbonczoló.*
Découple, *m. kifüzés, szétfüzés.*
Découplé, ée, *adj. karcsu, nyulánk.*
Découplement, *m. kifüzés, szétfüzés, kicsatolás.*
Découpler, *v. a. et n. feloldani, kifüzni, kicsatolni;* fig. — après qn., *ráereszteni valakire, valakinek nyakára küldeni.*
Découpoir, *m. kivágó-olló.*
Découpure, *f. kivágás, metszvény.*
Découragé, ée, *part. et adj. bátortalanított, elcsüggedt.*
Découragement, *m. bátortalanság, csüggedés, elkedvetlenedés, elcsüggedtség.*
Décourager, *v. a. bátortalanitni, kedvét szegni, elkedvetlenitni, csüggeszteni;* se —, *v. pr. elcsüggedni.*
Découronner, *v. a. koronától megfosztani.*
Décours, *m. lefolyás; fogyás.*
Décousu, ue, *part. et adj. kifeslett, össze nem függő.*
Décousure, *f. kifeslett varrás.*
Découvert, te, *part. et adj. lefödött, födetlen, nyilt; fölfedezett;* à —, *födetlen, szabadban, szabad ég alatt; nyiltan;* visage —, *nyilt arcz.*
Découverte, *f. fölfedezés;* (esc.) *födetlen rész (vivásban).*
Découvrir, *v. a. irr. feltakarni, meztelenitni;* fig. *fölfedezni, észrevenni; kitenni (... nak, ... nek);* se —, *v. pr. nyilatkozni.*
Décrampiller, *v. a.* — la soie, *selymet kibontani.*
Décramponner, *v. a. kikapcsolni, lekapcsolni.*
Décrasser, *v. a. tisztitni;* fam. *módositni, finomitni;* se —, *v. pr. tisztulni;* fig. *mivelődni.*
Décrédité, ée, *part. et adj. hitelnélküli, hiteltelen, csökkent hitelü.*
Décréditement, *m. hitelvesztés, hitelhiány.*
Décréditer, *v. a. rosz hitelbe, rosz hírbe hozni, hitelét csökkenteni (... nak, ... nek);* se —, *v. pr. hitelét veszteni; alászállani.*
Décrépit, ite, *adj. élemült, elvénült.*
Décrépiter, *v. a. et n.* (chim.) *elpattogtatni; elpattogni.*

Décrépitude, *f.* *élemültség*, *elaggottság.*
Décret, *m.* *hatósági rendelet*, *rendelvény.*
Décréter, *v. a. et n.* *biróilag határozni*, *végezni*, *rendelni*, *megrendelni*; — une maison, *valamelg ház eladását hirdetni*, *rendelni.*
Décrétoire, *adj.* (méd.) *eldöntő*, *elválasztó.*
Décri, *m.* *valamely pénznek forgásból kivétele*, *áruletiltás*; fig. *rosz hirnév.*
Décrier, *v. a.* *forgásból kivenni (pénzt)*, *eltiltani (árut)*; fig. *rosz hirbe hozni.*
Décrire, *v. a. irr.* *leirni.*
Décrocher, *v. a.* *horogról levenni.*
Décroire, *v. a. irr. p. u.* *nem hinni.*
Décroissement, *m.* *fogyás*, *csökkenés*, *apadás.*
Décroître, *v. n. irr.* *fogyni*, *apadni.*
Décrotter, *v. a.* *tisztítni*, *sártól megtisztítni.*
Décrotteur, *m.* *csizmatisztitó*, *czipőtisztitó.*
Décrottoire, *f.* *czipőkefe*, *csizmakefe.*
Décrue, *f.* *apadás*; *hanyatlás.*
Décruer, *v. a.* (teint.) *lúgozni*, *kiszapulni.*
Déçu, ue, *part. v.* Décevoir.
Décuire, *v. a. irr.* *higitni.*
Décuple, *adj.* *tízszeres.*
Décupler, *v. a.* *tizszerezni.*
Décussation, *f.* (géom.) *átmetszésipont.*
Décussé, ée, *adj.* (bot.) *össztörüs.*
Décuver, *v. a.* *vm. lehúzni (bort).*
Dédaignable, *adj.* *vm. megvetendő.*
Dédaigner, *v. a. et n.* *megvetni.*
Dédaigneux, euse, *adj.* — eusement, *adv.* *megvető*, *csekélylő*; *megvetőleg*, *csekélylőleg.*
Dédain, *m.* *csekélylés*, *kevésrebesülés*, *megvetés.*
Dédale, *m.* *tömkeleg.*
Dedans, *adv.* *bent*, *benne*, *be*; en —, *belől*; de —, *belőlről*; par — la ville, *a város közepén keresztül*; donner —, *kelepczébe kerülni*; —, *m.* *belső*, *belseje valaminek.*
Dédicace, *f.* *fölszentelés*, *fölavatás*, *búcsú*, *egyháznap*; *ajánlás.*
Dédicateur, *m.* *ajánló.*
Dédicatoire, *adj.* épître —, *ajánló irat.*
Dédier, *v. a.* *szentelni*; *ajánlani.*
Dédire, *v. a. irr.* *érvénytelenitni*, *ellenzeni*; se —, *v. pr.* *szavát visszavenni*, *visszalépni.*
Dédit, *m.* *visszahúzás*; *bánatvásár.*
Dédommagement, *m.* *kárpótlás*, *kártalanitás.*
Dédommager, *v. a.* *kártalanitni*, *kármentesitni.*
Dédorer, *v. a.* *aranyozatot levakarni.*
Dédoubler, *v. a.* *bélést lefejteni*; *felezni.*
Déduction, *f.* *levonás (összegből)*, *leszámolás*; *kimeritő elbeszélés*; *kimutatás.*
Déduire, *v. a. irr.* *lehúzni*, *levonni*, *leszámolni*; *kimeritőleg elbeszélni*; *kimutatni.*
Déesse, *f.* *istennő.*
Défâcher, *v. a. p. u.* *megbékítni*; se —, *v. pr.* *megbékülni.*
Défaillance, *f.* *alélás*, *ájulás*; *gyöngeség*; (chim.) *szétfolyás*; tomber en —, *elájulni.*
Défaillant, te, *adj.* *ájult*, *elájult*; (dr.) *makacsul elmaradó.*
Défaillir, *v. n. irr.* *kihalni*, *kimúlni*; *hiányozni*; *gyengülni.*
Défaire, *v. a. irr.* *leoldani*, *eloldani*, *feloldani*, *megsemmisitni*; *megfutamitni*; *felülhaladni*; *elsoványitni*; *megszabaditni (valakit valamitől)*; se —, *v. pr.* *föloldzani*; *izetlenné lenni*; *zavarba jőni*; se — de qn., *túladni valakin.*
Défait, te, *part. et adj.* *megsoványodott*, *kiaszott.*
Défaite, *f.* *megverettetés*, *csatavesztés*; (com.) *kelet*, *kelendőség*; fig. *mentség.*
Défalcation, *f.* *levonás.*
Défalquer, *v. a.* *levonni*, *leszámolni.*
Défaut, *m.* *hiba*, *hiány*; *törvényszék előtt meg nem jelenés*; *lágyék*, *vékony*; fig. *gyönge oldal*; à —, au —, *hiányában (. . . nak, . . . nek).*
Défaveur, *f.* *nem kedvezés*, *kegyvesztés*; *hitelhiány.*
Défavorable, *adj.* — ment, *adv.* *nem kedvező*; *nem kedvezőleg.*
Défavoriser, *v. a. p. u.* *kegyét elvonni (. . . tól, . . . től).*
Défécation, *f.* (chim.) *megtisztálás.*
Défectif, ive, *adj.* *hiányos.*
Défection, *f.* *elszakadás*, *elhagyás*; — de la lune, *holdfogyatkozás.*
Défectueux, euse, *adj.* — eusement, *adv.* *hiányos*; *hiányosan.*
Défectuosité, *f.* *hianyosság.*
Défendeur, *m.* — deresse, *f.* *bevádolt.*
Défendre, *v. a.* *védeni*; *ótalmazni*; *tiltani*; se —, *v. pr.* *magát védelmezni*;

szabadkozni; se — de qch., *valamitől tartozkodni; valami ellen tiltakozni.*
Défends, *m.* être en —, *tiltva lenni, tilosnak lenni.* [*hető.*
Défensable, *adj. védhető, védelmez-*
Défense, *f. védelem, védelmezés; tilalom; ellenvetés;* défenses, *pl.* (dr.) *válasz, felelet, védirat;* (chass.) *agyar.*
Défenseur, *m. védő, védelmező.*
Défensif, ive, *adj. védelmi;* remède —, *védeszköz, ótalomszer;* sur la défensive, *védőleg, védelmezőleg.*
Déféquer, *v. a.* (chim.) *tisztálni.*
Déférant, te, *adj. engedékeny, szíves.*
Déférence, *f. engedékenység, tisztelet, tiszteletmutatás.*
Déférent, *m. a pénzverőhelyt mutató jel (pénzen).*
Déférer, *v. a. átadni, oda itélni;* — qn. en justice, *valakit bevádolni;* —, *v. n. tiszteletből engedni, beleegyezni.*
Défermer, *v. a. eloldani.*
Déferrer, *v. a. lópatkót leszakasztani;* fig. *zavarba ejteni.*
Défet, *m. hiányos ív.*
Défeuillaison, *f. levelek hullása.*
Défeuiller, *v. a. levéltől megfosztani; lelevelezni.*
Deffais, *m. pl. tilos víz.*
Défi, *m. kihivás.*
Défiance, *f. gyanú, bizalmatlanság.*
Défiant, te, *adj. gyanakodó, bizalmatlan.*
Déficient, te, *adj. hiányos.*
Déficit, *m. hiány.*
Défier, *v. a. kihíni; daczolni;* se —, *v. pr. nem hinni (. . . nak, . . . nek), gyanakodni, nem bizni.*
Défigurer, *v. a. elcsúfítni, alakjából kivenni;* se —, *v. pr. elcsufulni.*
Défilé, *m. szorulat, szorosút; szorultság.*
Défiler, *v. a. lefűzni, leszedni;* —, *v. n. elléptetni, elvonulni (valaki előtt).*
Défini, ie, *adj. határozott, meghatározott, elhatárzott.*
Définir, *v. a. meghatározni; értelmezni; leirni; elhatározni, eldönteni.*
Définiteur, *m. Definitor (szerzetben).*
Définitif, ive, *adj.* — ivement, *adv. elhatárzó, eldöntő; elhatárzólag, eldöntőleg.*
Définition, *f. magyarázat, értelmezés; elhatárzás, eldöntés.*
Déflagration, *f.* (chim.) *elégés, megégés; elégetés.*
Défleuraison, *f. elvirágzás.*
Défleurir, *v. a. virágát leszedni (. . . nak, . . . nek;* —, *v. n. elvirágzani, elviritni*
Défleurissement, *m. v.* Défleuraison.
Déflexion, *f.* (phys.) *eltérés.*
Défloration, *f. szüzességtől megfosztás.* [*tani.*
Déflorer, *v. a. szüzességtől megfosz-*
Défoncement, *m. hordófenék beverése.*
Défoncer, *v. a. feneket beverni.*
Déformation, *f. idomtalanság.*
Déformer, *v. a. elcsúfítni, alakjából kivenni;* se —, *v. pr. alakját veszteni.*
Défortune, *f. p. u. balsors.*
Défouler, *v. a. letaposni.*
Défourner, *v. a. sütőkemenczéből kivenni.* [*ségén tartás.*
Défrai, *m. vm. kitartás, maga költ-*
Défrauder, *v. a. megkárositni, meg csalni.*
Défrayer, *v. a. kitartani, maga költségén tartani.*
Défrichement, *m. telkesités.*
Défricher, *v. a. termővé tenni (földet);* fig. *vetni, ültetni.*
Défricheur, *m. földmivelő, bevető, beültető.*
Défriser, *v. a. hajfodrozatot elrontani, összekuszálni (hajat).*
Défroncer, *v. a. redőket kiegyenlítni.*
Défroque, *f. szerzetes hagyománya.*
Défroquer, *v. a. csuklyát levetni;* se —, *v. pr. csuklyás ruhát letenni, zárdából kilépni.*
Défruiter, *v. a. p. u. gyümölcstől megfosztani.*
Défuner, *v. a. hajó köteleit leszedni.*
Défunt, te, *adj. elhúnyt, meghalt;* —, *m.* — te, *f. meghalt, megholt, halott.*
Dégagé, ée, *part. et adj. szabad, könnyű, fesztelen;* escalier —, *titkos lépcső.*
Dégagement, *m. feloldás, fölszabaditás; beváltás; fesztelenség; titkos kijárás.*
Dégager, *v. a. feloldani, fölmenteni, fölszabaditni; beváltani;* — sa parole, *szavát visszavenni; igéretét teljesitni;* se —, *v. pr. kibontakozni; szolgálatból kilépni.*
Dégaine, *f.* fam. *magaviselet.*
Dégainer, *v. a. et n. hüvelyből kihúzni kardot rántani.*

Déganter, *v. a. keztyüt lehúzni*; se —, *v. pr. keztyüjét lehúzni.*
Dégarnir, *v. a. boritékot lehúzni, levenni; levenni (... ról, ... ről); bútort elvinni; köteleket leszedni;* — un bois, *erdőt kivágni*; se —, *v. pr. könnyebb ruhát fölvenni.*
Dégât, *m. elpusztitás; pazarlás, vesztegetés.*
Dégâter, *v. a. p. u. elpusztitni.*
Dégauchir, *v. a. elkészitni, megfaragni.*
Dégauchissement, *m. elkészülés, előkészités.* [idő.
Dégel, *m. fölengedés, fölolvadás; lágy*
Dégeler, *v. a. et n. fölengesztení; fölengedni, felolvadni*; se —, *v. pr. fölengedni (jégről).*
Dégénération, *f. elkorcsosodás.*
Dégénérer, *v. n. elkorcsosodni.*
Dégingandé, ée, *adj.* fam. *biczegő;* fig. *ingó, ingadozó.*
Dégingandement, *m. biczegő járás.*
Déglacer, *v. a. feltöretni, jeget összetörni.*
Dégluer, *v. a. lépvesszőről levenni;* se — les yeux, *csipáját kitörölni.*
Déglutition, *f.* (méd.) *elnyelés.*
Dégobiller, *v. a.* fam. *ismét kiköpni, kihányni.*
Dégobillis, *m.* fam. *köpedék, kihányás.*
Dégoiser, *v. a. et n. vm. csiripolni; kifecsegni, kilocsogni.*
Dégommer, *v. a. selyemből kifőzni a mézgát.*
Dégonder, *v. a. sarkából kiemelni.*
Dégorgement, *m. kitisztitás (iszaptól), kitakaritás; kiöblités.*
Degorgeoir, *m.* (art.) *piszkatű.*
Dégorger, *v. a. kitakaritni, tisztitni; kiöblitni*; —, *v. n. elömleni, kiömleni, kitörni*; se —, *v. pr. ömleni;* fig. *hányni, okádni.*
Dégoter, *v. a.* fam. *helyéről elüzni, kitúrni, kiszoritni.*
Dégourdi, *m. ravasz ember.*
Dégourdir, *v. a. megmerevedést megszüntetni;* fig. *feszességet megszüntetni*; se —, *v. pr. ismét megmelegedni, ujra fölelevenedni;* fig. *fürgévé lenni.*
Dégourdissement, *m. fölmelegedés, ujra fölelevenedés, föléleszlés.*
Dégourmer, *v. a. leállazni.*
Dégoût, *m. undor, idegenkedés; boszuság.* [fig. *bosszús.*
Dégoûtant, te, *adj. undoritó; untató;*
Dégoûté, ée, *adj. undoros;* faire le —, *akaratoskodni.*
Dégoûter, *v. a. undort okozni, utálatot gerjeszteni, meguntatni (valakivel valamit)*; se —, *v. pr. undorodni; megúnni.*
Dégoutter, *v. n. cseppenni, csepegni.*
Dégradation, *f. leléptetés, letétel; kárvallás, veszteség; rosszabbitás; hanyatlás; lealacsonyitás.*
Dégrader, *v. a. leléptetni, ki-, letenni (hivatalból);* fig. *lealacsonyitni; kárositni; rosszabbitni*; se —, *v. pr. lealacsonyodni.* [levenni.
Dégrafer, Dégraffer, *v. a. horogról*
Dégraisser, *v. a. zsirt lemerni; zsirtól megtisztitni (gyapjut).*
Dégraisseur, *m. zsírtól megtisztító; folttisztitó.*
Dégraissoir, *m.* (drap.) *mosópad, mosószék; vakaróvas.*
Dégrapiner, *v. a.* (mar.) *jégtől megszabaditni.* [titni.
Dégraveler, *v. a. homoktól megtisz-*
Dégravoiement, *m. föld alámosása.*
Dégravoyer *v. a. (földet) alól kimosni.*
Dégré, *m. hágcsó, lépcső; fok.*
Dégréer, *v. a. leszerszámozni (hajót).*
Dégrèvement, *m. adóelengedés.*
Dégréver, *v. a. adót elengedni.*
Dégringolade, *f. bukfenczezés.*
Dégringoler, *v. n.* fam. *leesni, bukfenczezni.*
Dégriser, *v. a. megjózanitni.*
Dégrosser, *v. a. kinyujtani, húzni.*
Dégrosseur, *m. sodronyhúzó.*
Dégrossi, *m. nyujtómű; sodronyhúzás.*
Dégrossir, *v. a. nagyából dolgozni; nagyolni, megfaragni.*
Déguenillé, ée, *adj. rongyos, ronda.*
Déguerpir, *v. a. et n.* (dr.) *vagyonát a hitelezőknek átengedni; elhagyni.*
Dégueuler, *v. n.* pop. *okádni.*
Dégu'der, *v. a. elcsábitni.*
Déguignonner, *v. a.* fam. *szorultságból kisegitni.* [szinlés.
Déguisement, *m. álöltözet; tettetés,*
Déguiser, *v. a. álruhába öltöztetni;* fig. *tettetni*; se —, *v. pr. álruhába öltözködni;* fig. *tettetni magát, szineskedni.*
Dégustateur, *m. borizlelő, borkóstoló.*
Dégustation, *f. izelés, kóstolás.*
Déguster, *v. a. izelni, kóstolni (italokat).* [szüntetni.
Déhâler, *v. a. naptóli barnulást meg-*

Déhanché, ée, *adj. bénavéknyu, bénaágyéku.*
Déharder, *v. a. kifűzni, szétfűzni.*
Déharnacher, *v. a. leszerszámozni.*
Déhonté, ée, *adj. szemtelen.*
Déhonter, *v. a. szemtelenné tenni;* se —, *v. pr. szemtelenné lenni.*
Déhors, *adv. ki, künn, kinn, ottkinn, kifelé;* en —, *kifelé;* de —, par —, *kivülről;* aller —, *kimenni;* —, *m. külső; külszín;* au —, *kivülről, külsőleg;* dehors, *pl.* (fort.) *külbástya;* sauver les —, *külszinét megmenteni (. . . nak, . . . nek).*
Déhortatoire, *adj.* lettre —, *intőlevel.*
Déicide, *m. istengyilkolás; istengyilkos.*
Déicole, *m. istentisztelő.*
Déification, *f. istenités.*
Déifier, *v. a. isteníteni.*
Déifique, *adj. isteni. dicső, nagyon jeles.*
Déisme, *m. deismus, istenhivés.*
Déiste, *m. deista, istenhivő.*
Déité, *f. istenség.*
Déjà, *adv. már.*
Déjection, *f. hasürülés.*
se Déjeter, *v. pr. megvetemedni (fáról).*
Déjeûné, Déjeûner, *m. reggeli;* — à la fourchette, *ebédfia, vékonyebéd.*
Déjeûner, *v. n. reggelizni;* — à la fourchette, *vékonyebédet tartani.*
Déjoignement, *m. szétválás, elválás, eresztékeiből kirántás.*
Déjoindre, *v. a. irr. szétszaggatni;* se —, *v. pr. eresztékeiből szétmenni, szétválni.*
Déjointure, *f. v.* Déjoignement.
Déjouer, *v. a. meghiusitani;* —, *v. n. lobogni (zászlóról).*
Déjucher, *v. a. et n. fölkergetni, fölhajtani; ülőrudról leszállani.*
De-là, *adv. innen, innét;* de —, *onnan, onnét.*
Delà, *prp. túl.*
Délabrement, *m. romlás, hanyatlás; bomladozó állapot, rongyáltság.*
Délabrer, *v. a. szétszaggatni, széttépni; megrontani, megrongálni.*
Délacer, *v. a. kifűzni.*
Délai, *m. haladék.*
Délaissement, *m. gyámoltalanság, elhagyottság; elhagyás, odaengedés.*
Délaisser, *v. a. elhagyni;* (dr.) *átengedni, odaengedni.*
Délassement, *m. kinyugvás, kipihenés.*
Délasser, *v. a. kipihentetni, felfrisitni;* se —, *v. pr. kipihenni, nyugodni.*

Délateur, *m.* — trice, *f. feladó; feladónő.*
Délation, *f. feladás, bejelentés.*
Délatter, *v. a. léczeket leszedni, letörni.*
Délaver, *v. a.* (teint.) *elmosni, elvékonyitni (festéket).*
Délayant, *m. vékonyító, ritkító szer.*
Délayement, *m. ritkítás.*
Délayer, *v. a. ritkítni.*
Délébile, *adj. kitörülhető, elenyészhető.*
Délectable, *adj. kellemes, kedves, gyönyörködtető.*
Délectation, *f. gyönyörködés, gyönyör, gyönyörködtetés.*
Délecter, *v. a. gyönyörködtetni;* se —, *v. pr. gyönyörködni.*
Délégant, *m. megbizó.*
Délégataire, *m. megbizott.*
Délégation, *f. meghagyás, megbizás; utalás.*
Délégué, *m. küldött, követ.*
Déléguer, *v. a. megbizni, kiküldeni, követűl rendelni; utalni.*
Délester, *v. a. súlyterhet kihányni.*
Délesteur, *adj. súlyteher . . ., sulyasztérk . . .*
Délétère, *adj. megölő, halálos.*
Déliable, *adj. vm. feloldható.*
Délibation, *f. izlelés, kóstolás.*
Délibératif, ive, *adj. tanakodó.*
Délibération, *f. tanakodás, tanácskozás; határozat, végzés.*
Délibéré, *m. véghatározat.*
Délibéré, ée, *part. et adj.* — ment, *adv.* (*v.* Délibérer) *eltökélt, elhatárzott, meggondolt; eltökélten, elhatárzottan, meggondolva, szándokosan.*
Délibérer, *v. n. et a. tanakodni, tanácskozni, vitatni, megfontolni; elhatározni.*
Délicat, te, *adj.* — atement, *adv. jóizű, kedves, finom; gyöngéd; gyönge; érzékeny, finnyás, csiklandós, kényes; élczes; jóizüen stb.;* oreille délicate, *finom hallás.*
Délicater, *v. a. elkényeztetni.*
Délicatesse, *f. jóiz; finomság; gyöngédség; érzékenység; kéjelgés;* délicatesses, *pl. nyalánkságok, nyalánkszerek.*
Délice, *m. gyönyör, kéj.*
Délicieux, euse, *adj.* — eusement, *adv. gyöngörü, felette kedves, kellemes; gyönyörüen, felette kellemesen.*
Délicoter, *v. a. lefékezni, lekantározni.*
Délié, *m. hajszálvonás, vékony vonás;*

—, ée, *adj. eloldott; karcsu, gyöngéd, finom; ravasz.*
Délier, *v. a. leoldani; feloldani, elengedni;* (th.) *eltörölni, megszüntetni.*
Déligation, *f.* (chir.) *lekötés.*
Délinéation, *f. vázlat, rajz.*
Délinquant, *m. bűnös, vétkes, gonosztevő.*
Délinquer, *v. n.* (dr.) *gonosztettet elkövetni.*
Délirant, te, *adj. őrült.*
Délire, *m. őrültség.*
Délirer, *v. n. félrebeszélni (betegkről).*
Délisser, *v. a.* (pap.) *szétválogatni.*
Délit, *m. bűn, bűntény, gonosztett.*
Délivrance, *f. megszabaditás, megszabadulás; kiadás, kibocsátás, szülés.*
Délivre, *m. szülep.*
Délivrer, *v. a. megszabaditni, fölmenteni; kiszabaditni; szültetni; átadni, kiadni;* se —, *v. pr. megszabadulni; megszülni.*
Délivreur, *m. kiadó, átadó; abrakoló szolga.*
Délogement, *m. szállásváltoztatás; elmenetel, elindulás (katonaság-é).*
Déloger, *v. a. elűzni;* —, *v. n. hurczolkodni (más szállásba); elmenni, elindulni (katonaságról).*
Déloyal, ale, *adj.* — alement, *adv. hütlen; hütlenül.*
Déloyauté, *f. hütlenség.*
Déluge, *m. árviz, áradás, vizár;* fig. *nagy sokaság.*
Délustrer, *v. a.* (drap.) *fényétől megfosztani.*
Démagogie, *f. népizgatás, népvezérlet.*
Démagogique, *adj. népizgatási, népizgató.*
Démagogue, *m. népizgató, népvezér, népbarát.*
Démaigrir, *v. a. hegyesitni;* —, *v. n. ismét hizni.*
Démailler, *v. a. feloldani, leoldani, kioldani.*
Démaillotter, *v. a. kipólyázni.*
Demain, *adv. holnap;* — matin, *holnap reggel;* à —, *holnapra;* —, *m. holnap, holnapi nap.*
Démancher, *v. a. nyelet levenni;* se —, *v. pr. nyelről leválni;* fig. *ki nem állani a próbát.*
Demande, *f. kérés, kérelem; követelés; kérdés; biró előtti panasz.*
Demander, *v. a. et n. kérni, megkeresni, megszólitni; kivánni, követelni;* — qn., *tudakozódni (...ról, ...ről);* — son pain, *koldulni;* se —, *v. pr. kéraésnek lenni;* cela ne se demande pas, *ez magától értetik.*
Demanderesse, *f. vádlónő, fölperesnő.*
Demandeur, *m.* — euse, *f. koldus; vádló; koldusnő; vádlónő.*
Démangeaison, *f. viszketés, viszketeg;* fig. *testi kivánság.*
Démanger, *v. n. et imp. viszketni.*
Démantèlement, *m. lerontás.*
Démanteler, *v. a. lerontani (körfalat).*
Démantibuler, *v. a. vm. állkapczát összezúzni.*
Démarcation, *f.* ligne de —, *határvonal, elválasztó vonal.*
Démarche, *f. menet, járás, lépés; magaviselet.*
Démariage, *m. vm. elválás (házasságban).*
Démarier, *v. a. házasságot szétbontani, elválasztani;* se —, *v. pr. elválni.*
Démarquer, *v. a. jelt eltenni; elforgatni (levelet könyvben).*
Démarrage, *m.* (mar.) *horgonykötélről leoldás.*
Démarrer, *v. a.* (mar.) *leoldani;* —, *v. n. elvitorlázni, elindulni;* se —, *v. pr. elvonulni.*
Démasquer, *v. a. leálorczázni, az álarczot levonni (...ról, ...ről);* se —, *v. pr. álarczát letenni.*
Démastiquer, *v. a. el-, szétválasztani (összeragasztottat).*
Dématage, *m. leárboczozás.*
Démâter, *v. a. leárboczozni.*
Démêlé, *m. perlekedés, veszekedés.*
Démêlement, *m. kibontakozás, kibontás.*
Démêler, *v. a. kibontani; elkülönitni; megfejteni, magyarázni;* fig. *megkülönböztetni, megismerni; veszekedni;* se —, *v. pr. kibontakozni.*
Déméleur, *m. téglavető.*
Démembrement, *m. feldarabolás, feltagolás.*
Démembrer, *v. a. feldarabolni, szétdarabolni;* fig. *elosztani.*
Déménagement, *m. kihurczolkodás, kirakodás.*
Déménager, *v. a. et n. kihurczolkodni.*
Démence, *f. őrültség.*
se Démener, *v. pr.* fam. *fáradozni, szepelkedni.*
Démenti, *m. meghazudtolás;* donner un — à qn., *valakit meghazudtolni.*
Démentir, *v. a. irr. meghazudtolni; megczáfolni; útba igazitani;* — sa naissance, *születését megtagadni;* se —, *v. pr. önmagának ellenmondani; dülékennyé lenni.*

Démérite, *m. bünhödés, hiba, vétek.*
Démériter, *v. n. vétni, hibázni, bünhödni.*
Démesure, *f.* à —, *mértéken túl.*
Démesuré, ée, *adj.* — ment, *adv. mértéken túli, túlságos; mértéken túl, túlságosan;* fig. *határtalan; határtalanul.*
Démettre, *v. a. irr. letenni; kificzamitni;* se —, *v. pr. kificzamodni; lemondani (valamiről).*
Démeublement, *m. kirakodás, kiürités, kihordás.* [*kiüresitni.*
Démeubler, *v. a. kihordani (bútort),*
Demeurant, te, *adj. lakó, lakos;* au —, *egyébiránt.*
Demeure, *f. lak, tartózkodás; hátralék;* être en —, *hátralékban lenni.*
Demeurer, *v. n. lakni; maradni; megakadni; hátramaradni, megmaradni; késni, időzni;* en —, *valaminél megállapodni;* — court, *beszédben megakadni.*
Demi, ie, *adj. et adv. fél; majd, csaknem;* à —, *félig;* demi mort, *félholt.*
Demi-bosse, *f. féldomború mű.*
Demi-cercle, *m. félkör.*
Demi-circulaire, *adj. félkörded.*
Demi-déesse, *f. félistennő.*
Demi-deuil, *m. félgyász.*
Demi-diamètre, *m. félátmérő, sugár.*
Demi-dieu, *m. félisten.*
Demi-durée, *f. féltartam.*
Demie, *f. fél, fele (... nak, ... nek); félóra.*
Demi-fortune, *f. egyfogatú, féligás.*
Demi-futaie, *f. félnövésü fa.*
Demi-litron, *m. féliczcze.*
Demi-lune, *f.* (fort.) *félhold.*
Demi-masque, *m. félálcza.*
Demi-mesure, *f. félszabály, félintézkedés.*
Demi-métal, *m. félfém, félércz.*
Demi-saisons, *f. pl. félnyárias ruha.*
Demi-savant, *m. féltudós.*
Démise, *f. kificzamitás, ficzamodás.*
Demi-setier, *m. félkanta.*
Demi-solde, *f. félzsold.*
Demi-soupir, *m. nyolczadszünet.*
Démission, *f. leköszönés, letevés; lelépés.*
Démissionnaire, *m.* (dr.) *kinek részére leköszönés történt.*
Démissoire, *m. püspök engedélye.*
Demi-ton, *m. félhang.*
Démocrate, *m. népbarát, democrata.*
Démocratie, *f. népuralom.*
Démocratique, *adj.* — ment, *adv. népuralmi; népuralmilag.*
Demoiselle, *f. leányasszony, kisasszony; félkéz-sulyok.*
Démolir, *v. a. lerontani, ledönteni, földig lerontani.*
Démolisseur, *m. pusztitó, dúló.*
Démolition, *f. lerontás, ledöntés.*
Démon, *m. demon, rosz szellem.*
Démonétisation, *f. pénzértéktelenités.*
Démonétiser, *v. a. értéktelenitni (pénzt).*
Démoniaque, *adj. ördöngös, ördögtől megszált;* —, *m. ördöngös.*
Démoniste, *m. demonista.*
Démonolâtre, *m. ördögimádó, ördögtisztelő.*
Démonolâtrie, *f. ördögimádás, ördögtisztelet.*
Démonologie, *f. demontan.*
Démonstrabilité, *f. bebizonyithatóság.*
Démonstrable, *adj. bebizonyitható.*
Démonstrateur, *m. bebizonyitó, magyarázó, megfejtő.*
Démonstratif, ive, *adj. bebizonyitó, meggyőző;* pronom —, *mutató névmás.* [*ismertelő jel; előadás.*
Démonstration, *f. bebizonyitás; jel;*
Démonstrativement, *adv. bebizonyitólag, meggyőzőleg.*
Démonter, *v. a. ledobni, levetni; lelovazni; szétbontani; hasznavehetlenné tenni;* fig. *megzavarni, zavarba hozni;* se —, *szétmenni.*
Démontrable, *adj. megmutatható, bebizonyitható.*
Démontrer, *v. a. bebizonyitni, meggyőzni (valakit valamiről); elémutatni.* [*kölcstelenedés.*
Démoralisation, *f. erkölcstelenités, er-*
Démoraliser, *v. a. erkölcstelenitni.*
Démoraliseur, *m. erkölcsvesztegető.*
Démordre, *v. n. irr. kibocsátni, eleresztení;* fig. *elállani (... tól, ... től).*
Démouler, *v. a. lemintázni.*
Démourée, *f. vm. késés, mulatás.*
Démunir, *v. a. hadiszerektől megfosztani.*
Démurer, *v. a. ismét kinyitni vagy feltörni (befalazottat).*
Démuscadiner, *v. a. piperészkedéstől elszoktatni.*
Dénaire, *adj. tizedelt.*
se **Dénantir**, *v. pr. zálogot kézből kibocsátni.*

Dénationaliser, *v. a. nemzetiségtől megfosztani, nemzetlenitni.*
Dénatter, *v. a. kibontani*; se —, *v. pr. fölоldzani.*
Dénaturalisation, *f. honiság elvesztése.*
Dénaturaliser, *v. a. honiságtól megfosztani.* [*bertelen.*
Dénaturé, ée, *adj. természetlen; em-*
Dénaturer, *v. a. eltorzitni*; se —, *v. pr. elfajulni.*
Dendrite, *f. lombkő.*
Dendrographie, *f. faleirás.*
Dendrolithes, *f. pl. faköviiletek.*
Dendrologie, *f. faisme.*
Dénégation, *f.* (dr.) *tagadás, eltagadás.*
Déni, *m. megtagadás.*
Déniaisé, *m. ravaszdi.*
Déniaisement, *m.* fam. *okosabbá tevés; elbolonditás, megcsalás, rászedés.*
Déniaiser, *v. a. okosabbá tenni; rászedni*; se —, *v. pr. megokulni.*
Dénicher, *v. a. fészekből kiszedni*; fig. *elkergetni; kifürkészni; kipuhatolni*; —, *v. n. kirepülni*; fig. *elillanni, odább állani.*
Dénicheur, *m. madárfiakat elszedő*; fig. — de merles, — de fauvettes, *szerencsevadász, iparlovag.*
Denier, *m. fillér, batka; kamatláb*; deniers, *pl. pénz*; — comptants, *késspénz.*
Dénier, *v. a. tagadni; megtagadni, megvonni (. . . tól, . . . től).*
Dénigrement, *m. rágalmazás; megvetés.*
Dénigrer, *v. a. rágalmazni, ócsárolni.*
Dénombrement, *m. olvasás, számlálás.*
Dénombrer, *v. a. olvasni, számlálni.*
Dénominateur, *m.* (ar.) *nevező.*
Dénominatif, ive, *adj. megnevező.*
Dénomination, *f. megnevezés.*
Dénommer, *v. a. megnevezni.*
Dénoncer, *v. a. hirdetni; feladni (felsőségnél).*
Dénonciateur, *m. feladó, vádló.*
Dénonciation, *f. feladás (felsőségnél).*
Dénonciatrice, *f. feladónő, vádlónő.*
Dénotation, *f. megjelölés.*
Dénoter, *v. a. megjelölni, ismerhetővé tenni.*
Dénouable, *adj. feloldható.*
Dénouement, *v.* Dénoûment.
Dénouer, *v. a. feloldani, kibontani*; fig. *megmagyarázni; hajlékonyabbá tenni*; se —, *feloldzani, feloldódzni*; fig. *kibontakozni, kifejleni; hajlékonyabbá lenni.*
Dénoûment, *m. megoldás, kifejlés; eldöntés; elhatározás.*
Denrée, *f. élelem, eledel, eleség*; denrées, *pl. élelemszerek*; — coloniales, *gyarmat-áruk.*
Dense, *adj.* (phys.) *sűrű.*
Densité, *f.* (phys.) *sűrűség.*
Dent, *f. fog*; fig. *csorba.*
Dentale, *adj.* lettre —, *fogbetű.*
Dent-de-lion, *m.* (bot.) *pitypang.*
Dent-de-loup, *m. farkasfog.*
Denté, ée, *adj. fogas, fogakkal ellátott.*
Dentée, *f. agyarolás.*
Denteler, *v. a. megfogazni, kifogazni, kicsipkézni.*
Dentelle, *f. csipke.*
Dentellier, *m.* —ière, *f. csipkeverő; csipkeverőnő.*
Dentelure, *f.* (arch.) *fogmetszés, fogszelet, fogazat.* [*gazat.*
Dentier, *m. p. u. fogsor, fogak, fo-*
Dentiforme, *adj. fogdad, fogalakú.*
Dentifrice, *m. fogszer, fogpor.*
Dentiste, *m. fogorvos.*
Dentition, *f. fogzás.*
Denture, *f. fogsor, fogak, fogazat.*
Dénudation, *f. meztelenités.*
Dénué, ée, *adj. meztelen; gyámoltalan, segélytelen.*
Dénuement, *v.* Dénûment.
Dénuer, *v. a. meztelenitni, megfosztani.*
Dénûment, *m. meztelenség, meztelenités.*
Dépaître, *v. a. lelegelni.*
Dépaqueter, *v. a. kirakni, kirakolni, kipakolni.* [*sitni.*
Déparager, *v. a. rangján alól kiháza-*
Dépareiller, *v. a. szétválasztani.*
Déparer, *v. a. ékétől megfosztani, disztelenitni*; fig. *elcsúfítni.*
Déparier, *v. a. elválasztani (párokat).*
Déparler, *v. n. beszélni megszünni.*
Départ, *m. elutazás; elválás*; être sur son —, *már-már elutazni, elutazni készülni.*
Départager, *v. a. szavazategyenlőséget megszüntetni.*
Département, *m. felosztás, elosztás; osztály; megye, kerület; szak, hivatal.*
Départemental, ale, *adj. osztály . . .; megyei, kerületi.*
Départie, *f. vm. elutazás.*

Départir, *v. a. elosztani, szétosztani; elválasztani;* se —, *v. pr. felhagyni (. . . val, . . . vel), lemondani (. . . ról, . . . ről); elterni, elhanyagolni.*
Dépasser, *v. a. ismét kihúzni; utólérve elhagyni;* — les bornes, *a határon túllépni.*
Dépâtisser, *v.a.* (imp.) *betüketrendezni.*
se **Dépatouiller**, *v. pr. elválni, elszakadni (. . . tól, . . . től).*
Dépaver, *v. a. kövezetet felszaggatni.*
Dépayser, *v. a. külföldre küldeni;* fig. *módosabbá tenni; eltévelyitni, tévutra vezetni;* se —, *v. pr. külföldre menni.*
Dépécement, *m. szétdarabolás.*
Dépécer, *v. a. szétdarabolni.*
Dépêche, *f. sürgöny, hivatalos levél.*
Dépêcher, *v. a. tovább szállitni, elküldeni; más világra küldeni;* se —, *v. pr. sietni.*
Dépeindre, *v. a. irr. lefesteni, leirni.*
Dépenaillé, ée, *adj. rongyos.*
Dépenaillement, *m. rongyos öltözet.*
Dépendamment, *adv. függőleg.*
Dépendance, *f. függés;* dépendances, *pl. tartozék.*
Dépendant, te, *adj. függő.*
Dépendre, *v. a. leakasztani, levenni (a mi fel van akasztva);* —, *v. n. függeni; valamihez tartozni; következni (. . . ból, . . . ből).*
Dépens, *m. pl. költség, perköltség.*
Dépense, *f. kiadás, költség; éléskamra.*
Dépenser, *v. a. et n. költeni (pénzt); sokat költeni.*
Dépensier, ière, *adj. pazar;* —, *m. tékozló; konyhamester (zárdában).*
Déperdition, *f. veszteség, fogyás.*
Dépérir, *v. n. fogyni; romlani.*
Dépérissement, *m. hanyatlás, csökkenés, fogyás; roskatagság.*
Dépessir, *v. a. olvasztani.*
Dépêtrer, *v. a. lábait kibontani, kiszabaditni.*
Dépeuplement, *m. néptelenités; néptelenedés.*
Dépeupler, *v. a. néptelenitni.*
Dépicage, *m. kitörés, kizúzás, kiütés.*
Dépié, *m. hűbérjószág szétdarabolása.*
Dépiécer, *v. a. p. u.* (féod.) *széldarabolni.*
Dépilatif, ive, *adj. hajat, szőrt lemaró.*
Dépilation, *f. haj-, szőrlemaratás, lehullás.*
Dépiler, *v. a. hajat, szőrt lemarni, hullasztani;* se —, *v. pr. haját, szőrét hullajtani.*
Dépiquer, *v. a. haragját megszüntetni (. . . nak, . . . nek);* se —, *haragját elfeledni, haragosnak lenni megszünni.*
Dépister, *v. a. kikutatni, kinyomozni.*
Dépit, *m. bosszú, bosszúság, harag;* en — de qn., *valaki daczára;* par —, *bosszúból.*
Dépiter, *v. a. bossantani;* se —, *v. pr. bosszankodni.*
Déplacé, ée, *part. et adj.* (*v.* Déplacer) *letett, eltett (helyéről); rosszul alkalmazott.* [ről).
Déplacement, *m. letevés, eltevés (helyé-*
Déplacer, *v. a. elmozditni, eltenni, letenni (helyéről);* se —, *v. pr. helyét elhagyni.*
Déplaire, *v. n. irr. nem tetszeni; boszontani;* se —, *elégedetlennek lenni.*
Déplaisance, *f. elégedetlenség, nemtetszés.* [tetsző, kellemetlen.
Deplaisant, te, *adj. kelletlen, nem-*
Déplaisir, *m. kelletlenség, kedvetlenség, elégületlenség.*
Déplanter, *v. a. elültetni.*
Déplanteur, *m. ültető.*
Déplantoir, *m.* (jard.) *öblös lapoczka.*
Déplétion, *f. vér-kiürülés.*
Déplier, *v. a. kifejteni;* fig. *kirakni, kitálalni;* se —, *v. pr. kifejlődni.*
Déplisser, *v. a. ránczaiból kibontani, fölfejteni, elfejteni;* se —, *v. pr. föloldzani, kifeslent.*
Déploiement, **Deploîment**, *m. szétrakás, kirakás, kitálalás.*
Déplorable, *adj.* —ment, *adv. siralmas; siralmasan.*
Déplorer, *v. a. siratni, megsiratni.*
Déployer, *v. a. kifejteni, kibontani;* rire à gorge déployée, *tele torokból nevetni.*
Déplumer, *v. a. megkopasztani, megmelleszteni;* se —, *v. pr. tollát hullasztani.*
Dépointer, *v. a.* — une étoffe, *egy vég szövetet felvágni.*
Dépolir, *v. a. fénytelenitni, fényét elvenni;* se —, *v. pr. fényét veszteni.*
Déponent, te, *adj.* verbe —, *középige.*
Dépopulariser, *v. a. a nép kedvezésétől megfosztani, népszerűtlenitni.*
Dépopulation, *f. néppusztitás, néptelenités.*
Déport, *m. haladék.*

Déportation, *f. hon-üzés, számkivetelés.*
Déporté, *m. számüzött, számkivetett.*
Déportement, *m.* Déportements, *m. pl. magaviselet.*
Déporter, *v. a. számüzni az országból; se —, v. pr. elállani (... tól, ... től).*
Déposant, te, *adj. tanuskodó; —, m. letevő; kihallgatott tanu.*
Déposer, *v. a. et n. letenni; gond vagy őrizet alá tenni; rábizni; biró előtt vallani;* — un corps, *hullát eltemetni.*
Dépositaire, *m. letéteményes, letét-őr; kincstárnok (zárdákban).*
Dépositer, *v. a. p. u. letenni.*
Dépositeur, *m. letevő, letéteményező.*
Déposition, *f. letevés, letétel; tanuvallomás.*
Déposséder, *v. a. elűzni.*
Dépossession, *f. birtokból elűzés.*
Déposter, *v. a. helyéről elűzni.*
Dépôt, *m. letét; valakire bizott jószág; raktár; levéltár; rakhely.*
Dépoter, *v. a.* (jard.) *virágcserépből kivenni.*
Dépoudrer, *v. a. kiporozni, leporozni, hajport letörölni.*
Dépouille, *f. lehúzott bőr; levetett ruha; zsákmány, jövedelem; hagyaték.*
Dépouillement, *m. megfosztás, kivetkeztetés; felhagyás, lemondás; eltagadás; megtagadás; számadási kivonat.*
Dépouiller, *v. a. bőrt lehúzni, lenyúzni, megnyúzni; meztelenitni; levelektől megfosztani; megfosztani; learatni;* — un compte, *számadási kivonatot csinálni;* se —, *v. pr. vedleni; vetkezni; magát megfosztani (... től, ... től).*
Dépourvoir, *v. a. irr. megfosztani, meztelenitni;* au dépourvu, *véletlenül.*
Dépravateur, *m. rontó, elrontó.*
Dépravation, *f. romlottság.*
Dépraver, *v. a. elrontani.*
Déprécation, *f. megkövetés, engesztelés, bocsánatkérés.*
Dépréciation, *f. értékcsökkentés, értékcsökkenés.*
Déprécier, *v. a. leszállitni értékét, becsét, lealacsonyitni.*
Déprédateur, *m. rabló, zsákmányoló; elsikkasztó.*
Déprédation, *f. rablás, zsákmányolás; elsikkasztás.*
Dépréder, *v. a. elpusztitni, rabolni.*
Déprendre, *v. a. irr. eloldani, föloldani.*
Dépresser, *v. a. sajtó alól kivenni; sajtófényét elvenni.*
Dépression, *f. lenyomás; nyomás.*
Déprêtriser, *v. a. papi állástól megfosztani, papságból kitenni;* se —, *v. pr. papságból kilépni.*
Déprévenir, *v. a. irr. előitélettől fölszabaditni;* se —, *v. pr. előitéleteivel felhagyni.*
Déprier, *v. a. visszahúzni, lemondani; árukat bejelenteni a vámhivatalnál.*
Déprimer, *v. a. lenyomni;* fig. *elnyomni;* se —, *v. pr. magát lealacsonyitani.*
Dépriser, *v. a. csekélyleni, kevésre becsülni.*
Dépuceler, *v. a. szüzességtől megfosztani.*
Dépucellement, *m. szüzességtől megfosztás.*
Depuis, *prp. et adv. óta, mióta, azóta, időközben;* — peu, *rövid idő óta.*
Dépuratif, ive, *adj. vértisztitó.*
Dépuratoire, *adj. tisztitó.*
Dépurer, *v. a. tisztitni; megszürni, leszürni.*
Députation, *f. küldöttség; kiküldetés.*
Député, *m. küldött, követ.*
Députer, *v. a. et n. kiküldeni, követül rendelni.*
Déracinement, *m. gyökérből kiforgatás.*
Déraciner, *v. a. gyökerestől kitépni;* fig. *kiirtani.*
Déraison, *f. oktalanság, esztelenség.*
Déraisonnable, *adj.* —ment, *adv. oktalan; oktalanul.*
Déraisonner, *v. n. oktalanul beszélni.*
Déramer, *v. a. legallyazni.*
Dérangé, ée, *part. et adj. rendetlen, zavart.*
Dérangement, *m. rendetlenség.*
Déranger, *v. a. rendetlenségbe hozni;* fig. *megzavarni; háboritani; tévutakra vinni;* se —, *v. pr. rendetlenné lenni, kicsapongani.*
Dératé, ée, *part. et adj. fürge, ravasz; —, m. gyorsfutó, pályafutó.*
Dérayage, *m.* (chem.) *lecsúszás.*
Dérayer, *v. n.* (chem.) *sinek közül kimozdulni.*
Dérayure, *f. elválasztó barázda.*
Derechef, *adv. vm. ismét.*
Déréglé, ée, *adj.* —ment, *adv. rendetlen; rendetlenül.*

Déréglement, *m. rendetlenség, zavar.*
Dérégler, *v. a. rendetlenségbe hozni, megzavarni;* se —, *v. pr. rendetlenségbe keveredni.*
Dérider, *v. a. kiredőzni, kiráncsolni;* fig. *fölviditni.*
Dérision, *f. kinevetés.*
Dérisoire, *adj. csúfolódó, kinevető.*
Dérivatif, **ive**, *adj. elhárító; leszármaztató.* [*mazás.*
Dérivation, *f. származtatás; leszár-*
Dérive, *f.* (mar.) *irányváltozás, irányváltoztatás.*
Dérivé, *m. származékszó.*
Dériver, *v. n. származni; keletkezni; hajózásban eltévedni;* —, *v. a. leszármaztatni; felszögzöttet levenni, leszakasztani.*
Derme, *m. bőr (ember-é).*
Dermeste, *m. porva.*
Dermologie, *f. bőrtan.*
Dernier, **ère**, *adj. utolsó; múlt, minapi.*
Dernièrement, *adv. a minap, nem régiben, múltkor.*
Dérober, *v. a. elcsenni, lopni; elvonni; eltitkolni;* se —, *v. pr. ellopódzni; eltűnni.*
Dérocher, *v. a. sziklároól letaszitni, lelökni; választóvizzel megtisztitni.*
Dérogation, *f. csökkentés, megszüntetés; csonkulás, hiány.*
Dérogatoire, *adj. csökkentő.*
Dérogeance, *f. csonkulás, csökkenés.*
Dérogeant, **te**, *adj. csökkentő, ártalmas.*
Déroger, *v. n. érvénytelenitni, megszüntetni; csökkenteni.*
Déroidir, *v. a. petyhüdtté tenni, ernyedtté tenni;* se —, *v. pr. hajlékonyabbá lenni.*
Dérompoir, *m.* (pap.) *rongyvágó.*
Dérompre, *v. a.* (pap.) *rongyot vágni.*
Dérougir, *v. a. verességtől megfosztani;* —, *n. et* se—, *v. pr. verességét elveszteni.*
Dérouiller, *v. a rozsdától megtisztitni;* fig. *finomitni;* se —, *v. pr.* fig. *finomulni.*
Dérouler, *v. a felgombolyitni, kigöngyölgetni, kifejteni;* se —, *v.pr. felgöngyölegni; kifejleni.*
Déroute, *f. rendetlen futás; zavar, felbomlás.*
Dérouter, *v. a. eltévelyitni;* fig. *megrongálni, megzavarni;* se —, *v. pr. megzavarodni.*
Derrière, *prp. et adv. mögött; hátul;* par —, *hátulról;* —, *m. hátulsó rész, hátrész, hátulja (... nak, ... nek); alfel.*
Derviche, *m. török barát, török pap.*
Des, *art.* (de les) *... nak, ... nek stb.; nehány.*
Dès, *prp. óta, ... tól, ... től fogva, kezdve;* — que, *mihelyt, mihelyest.*
Désabuser, *v. a. utba igazitani, eligazitani (... ban, ... ben);* se —, *v. pr. tévedéséből kibontakozni.*
Désaccord, *m. elhangultság, összenem-hangzás;* fig. *egyenetlenség*
Désaccorder, *v. a. elhangolni.*
Désaccoupler, *v. a. szétfűzni, kifűzni*
Désaccoutumer, *v. a. el-, leszoktatni* se —, *v. pr. el-, leszokni.*
Désachalander, *v. a. ismerős vevőktő megfosztani.*
Désaffection, *f. idegenkedés, idegenség*
Désaffectionné, **ée**, *part. et adj. idegenkedő, idegen, nem hajlandó.*
Désaffectionner, *v. a. kedvezéstől megfosztani.*
Désagencer, *v. a. elrontani.*
Désagréable, *adj.* —ment, *adv. kellemetlen; kellemetlenül.*
Désagréer, *v. n. nem tetszeni;* —, *a. hajó köteleit leszedni.*
Désagrément, *m. kellemetlenség, kiba*
Désaigrir, *v. a. savanyuságát elvenni.*
Désajuster, *v. a. rendetlenségbe hozni;* fig. *meghiusitni.*
Désallier, *v. a. egyenetlen vagy balházasságot létesitni.*
Désaltérer, *v. a. szomjat oltani;* se —. *v. pr. szomját oltani.*
Désancrer, *v. n. horgonyt fölszedni.*
Désangler, *v. a. leővezni.*
Désappétiser, *v. a. p. u. étvágytól megfosztani.* [*vonni*
Désappliquer, *v. a. szorgalomtól el-*
Désappointement, *m. p. u. felsülés, megcsalt remény.*
Désappointer, *v. a. kitörölni; várakozásban megcsalni.*
Désapprendre, *v. a. irr. elfeledni, kiokni v. kitanulni (... ból, ... ből).*
Désapprivoiser, *v. a. elvadulni hagyni;* se —, *v. pr. ismét elvadulni.*
Désapprobateur, *m. rosszaló, nem helyeslő;* —, *adj. rosszaló, helytelenitő.*
Désapprobation, *f. rosszalás, helyben nem hagyás.*

Désappropriation, *f.* (dr.) *lemondás, túladás.*
se Désapproprier, *v. pr. lemondani (...ról, ...ről).*
Désapprouver, *v. a. nem helyeselni.*
Désapprovisionner, *v. a. élelemszerektől megfosztani.*
Désarborer, *v. a.* (mar.) *levenni a zászlót.*
Désarçonner, *v. a. nyeregből kivetni.*
Désargenter, *v. a. ezüstözést levenni (...ról, ...ről); kizsebelni.*
Désarmement, *m. lefegyverzés; leszerszámozás (hajó-é).*
Désarmer, *v. a. lefegyverezni; leszerszámozni (hajót); —, v. n. katonaságot elbocsátni, lefegyverkezni, fegyvert letenni.*
Désarranger, *v. a. rendetlenségbe hozni.*
Désarroi, *m. rendetlenség, zavar.*
Désassembler, *v. a. szétszedni, szétrakni; se —, v. pr. szétmenni.*
Désassiéger, *v. a. p. u. ostrom alól felszabadítni.*
Désassortir, *v. a. együvé tartozó árukat elválasztani.*
Désassurer, *v. a. p. u. bizonytalanná tenni.*
Désastre, *m. balcsillagzat, baleset.*
Désastreux, **euse**, *adj.* — **eusement**, *adv. szerencsétlen; szerencsétlenül.*
Désattrister, *v. a. fölvidítni.*
Désavancer, *v. a. p. u. késleltetni.*
Désavantage, *m. hátrány, kár, veszteség.*
Désavantager, *v. a. kárt okozni.*
Désavantageux, **euse**, *adj.* — **eusement**, *adv. káros, nem kedvező; károsan, nem kedvezőleg.*
Désaventure, *f. p. u. szerencsétlenség, baleset.*
Désaveu, *m. tagadás, visszahuzás, visszavétel; helyben nem hagyás.*
Désaveugler, *v. a.* fig. *szemeit felnyitni (...nak, ...nek).*
Désavouer, *v. a. tagadni, eltagadni, visszavonni, helyben nem hagyni; kétségbe vonni.*
Désceller, *v. a. pecsétet feltörni; szétválasztani.*
Descendance, *f. származás.*
Descendant, **te**, *adj. lemenő, leszálló; —, m. ivadék, sarjadék, származék.*
Descendre, *v. a. et n. lemenni, lelépni, leszállani, leereszteni; alább hangolni, lehangolni;* fig. *leereszkedni; leesni; lejőni; származni; partra szállni.*
Descente, *f. lemenés, lejövés, lemenet; lejtősség; partra szállás; ereszcsatorna; —* **de la garde**, *őrnek felváltása; —* **de croix**, *keresztlevétel.*
Descripteur, *m. leíró.*
Descriptif, **ive**, *adj. leíró.*
Description, *f. leírás.*
Désemballage, *f. kirakodás, kigöngyölés.*
Désemballer, *v. a. kigöngyölni.*
Désembarquement, *m. ismételi kiszállítás (hajón).*
Désembarquer, *v. a. ismét kiszállitni (hajón).*
Désembarrassé, **ée**, *adj.* **style —**, *folyó írásmód.*
Desembourber, *v. a. sárból kisegitni.*
Désemparé, **ée**, *part. et adj.* (mar.) *készületlen.*
Désemparement, *m. eltakarodás, helynek elhagyása.*
Désemparer, *v. a. et n. elmenni, elhagyni;* (mar.) *készülete-fosztottá tenni.*
Désempenné, **ée**, *adj. tollatlan.*
Désempeser, *v. a. a keményitő kimosni (fejér ruhából).*
Désempêtrer, *v. a. megmenteni, megszabadítni.*
Désemplir, *v. a. kiüresítni, leönteni, kiönteni; —, v. n. et se —, v. pr. megüresülni, üresedni.*
Désemprisonner, *v. a. kiszabadítni, szabad lábra állitni.*
Désenchaîner, *v. a. leláncczolni, lánczot levenni (...ról, ...ről).*
Désenchanter, *v. a. bűvöléstől megszabaditni.*
Désenclouer, *v. a. a szögeket kihúzni.*
Désendormi, **ie**, *adj. félig éber.*
Désenfler, *v. a. daganatot eloszlatni; —, v. n. et se —, v. pr. daganattól megszabadulni, lelohadni.*
Désenflure, *f. daganat lohadása.*
Désengager, *v. a. kitörölni, elbocsátni (szolgálatból), fölmenteni; beváltani; se —, v. pr. lemondani (...ról, ...ről).*
Désenger, *v. a. féregtől megtisztítni.*
Désenivrer, *v. a. kijózanitni; —, v. n. kijózanodni.*
Désenlacement, *m. kibontás, kiszabaditás.*
Désenlacer, *v. a. hurokból kiszabadítni.*
Désenlaidir, *v. a. rútságot megszüntetni, mérsékelni.*
Désennuyer, *v. n. et se —, v. pr. unalmat elűzni.*
Désenrayer, *v. a. et n. megoldani (kereket), alabort leakasztani.*

Désenrhumer, *v. a. náthát elűzni*; se —, *v. pr. náthától megszabadulni.*
Désenrôler, *v. a. kitörölni, elbocsátni.*
Désenrouer, *v. a. rekedtségtől megszabadítni*; se —, *v. pr. rekedtségtől megszabadulni.*
Désensevelir, *v. a. halottlepelből kivenni.*
Désensorceler, *v. a. bűvöléstől megszabadítni.*
Désensorcellement, *m. varázsmegszűnés, varázsmegszűntetés.*
Désenterrer, *v.* Déterrer.
Désentêter, *v. a. fejéből kiverni (valakinek valamit).*
Désentortiller, *v. a. szétgöngyölni.*
Désentraver, *v. a. kinyügözni.*
Désenvenimer, *v. a. mérgét elvenni (...nak, ...nek).*
Déséquiper, *v. a. leszerszámozni (hajót.*
Désert, te, *adj. puszta, elhagyott*; —, *m. vadon, sivatag.*
Déserter, *v. a. et n. valamely helyet elhagyni, elhagyottá tenni*; *megszökni, elszökni.*
Déserteur, *m. szökevény.*
Désertion, *f. megszökés*; *elpártolás, elszakadás.*
Désespérade, *adv.* à la —, fam. *őrjöngve.*
Désespérant, te, *adj.* cela est —, *ez kétségbe ejtő.*
Désespéré, ée, *adj.* —ment, *adv. kétségbeesett*; *kétségbeesetten*; fig. *javithatlan*; *vigasztalhatlan*; *javithatlanul*; *vigasztalhatlanul*; en —, *őrjöngve.*
Désespérer, *v. n. kétségbeesni*; —, *v. a. kétségbeejteni*; se —, *v. pr. kétségbeesve lenni.*
Désespoir, *m. kétségbeesés.*
Désestimer, *v. a. többé nem becsülni, nem tisztelni.*
Désétrier, *v. n. kengyelvasból kijönni.*
Déshabillé, *m. reggeli ruha, pongyola, házi ruha.*
Déshabiller, *v. a. levetköztetni*; se —, *v. pr. levetközni.*
Déshabité, ée, *part.* et *adj. lakatlan, nem lakott.*
Déshabituer, *v. a. elszoktatni*; se —, *v. pr. elszokni.*
se **Déshâler**, *v. pr. ismét megfejéredni.*
Déshanché, ée, *adj. kificzamodott csipejű.*
Désharnacher, *v. a. leszerszámozni ((lovat).*
Déshérence, *f. háramlás, rászállás.*
Déshériter, *v. a. örökségből kitagadni.*
Déshonnête, *adj.* —ment, *adv. illetlen*; *illetlenül.*
Déshonnêteté, *f. illetlenség.*
Déshonneur, *m. szégyen, gyalázat.*
Déshonorable, **Déshonorant**, te, *adj. becstelenitő.*
Déshonorer, *v. a. becstelenitni, meggyalázni.*
Déshumaniser, *v. a. emberi érzésből kivetkeztetni.*
Désignatif, ive, *adj. megjelelő, megjelező.*
Désignation, *f. kijelölés, megjelölés, kinevezés.*
Désigner, *v. a. kijelölni, kinevezni.*
Désincorporer, *v. a. kikebelezni.*
Désinence, *f.* (gr.) *végződés.*
Désinfatuer, *v. a. balgaságtól elvonni.*
Désinfecter, *v. a. ragályos anyagtól megtisztitni.*
Désinfection, *f. ragályos anyagtóli megtisztitás.*
Désintéressé, ée, *adj. önzetlen, önzéstelen*; *részrehajlatlan.*
Désintéressement, *m. önzetlenség.*
Désintéresser, *v. a. kártalanitni.*
Désinviter, *v. a. meghivást visszavonni.*
Désir, *m. kivánság, óhajtás, vágy.*
Désirable, *adj. kivánatos.*
Désirer, *v. a. kivánni, óhajtani.*
Désireux, euse, *adj. vágyó.*
Désistement, *m.* (dr.) *lemondás.*
se **Désister**, *v. pr. elállani (... tól, ... től), lemondani.*
Dès-lors, *adv. onnan kezdve, azóta.*
Desman, *m. pézsmahód.*
Desmologie, *f. szálagtan.*
Désobéir, *v. n. nem engedelmeskedni, engedetlenkedni.*
Désobéissance, *f. engedetlenség.*
Désobéissant, te, *adj. engedetlen.*
Désobligeamment, *adv. kelletlenül.*
Désobligeance, *f. udvariatlanság.*
Désobligeant, te, *adj. nem módos, neveletlen.*
Désobligeante, *f. együlésü kocsi.*
Désobliger, *v. a. durván bánni (...val, ...vel), durvasággal illetni, udvariatlannak lenni.*
Désobstruant, te, **Désobstructif**, ive, *adj.* (méd.) *kiüritő.*
Désobstruer, *v. a.* (méd.) *ürülést okozni.*
Désoccupation, *f. p. u. munkátlanság.*
Désoccupé, ée, *adj. faglalkodás nélküli, munkátlan.*
se **Désoccuper**, *v. pr. foglalkodással felhagyni.*

Désœuvré, ée, *adj. munkátlan, heverő, dologtalan.* [*lanság.*
Désœuvrement, *m. heverés, munkát-*
Désolant, te, *adj. szomoru, leverő;* fig. *felette unalmas.*
Désolateur, *m. pusztitó.*
Désolation, *f. pusztitás, pusztaság; vigasztalatlanság.*
Désolé, ée, *part. et adj. elpusztitott; vigasztalatlan.*
Désoler, *v. a. elpusztitni; nagyon megszomoritni;* se —, *v. pr. mélyen szomorogni.* [*hashajtó.*
Désopilatif, ive, *adj.* (méd.) *kiürítő,*
Désopilation, *f.* (méd.) *ürülés.*
Désopiler, *v. a. dugulást megszüntetni.*
Désordonné, ée, *adj.* — ment, *adv. rendetlen; rendetlenül.*
Désordonner, *v. a. p. u. rendetlenségbe hozni;* se —, *v. pr. rendetlenségbe keveredni.*
Désordre, *m. rendetlenség; zavar; kicsapongás; egyenetlenség.*
Désorganisateur, *m. rendzavaró;* —, trice, *adj. pusztitó, szétbontó.*
Désorganisation, *f. szétbomlás, rongált állapot.*
Désorganiser, *v. a. feldúlni, rendetlenségbe hozni;* se —, *v. pr. felbomlani, feloszlani.*
Désorienter, *v. a. megzavarni, zavarba ejteni.* [*vendőben.*
Désormais, *adv. ezentúl, ezután, jö-*
Désorner, *v. a. p. u. disztelenitni, éktelenitni.* [*kiszedni.*
Désosser, *v. a. csontokat, szálkákat*
Désoufrage, *m. kéntelenités.*
Désoufrer, *v. a. kéntelenitni.*
Désourler, *v. a. szegést fölfejteni.*
Désoxyder, *v. a. élenytelenitni.*
Déspectueux, euse, *adj. megvető, tiszteletlen.*
Desponsation, *f. eljegyzés.*
Despote, *m. kényúr; zsarnok.*
Despotique, *adj.* — ment, *adv. kényúri; zsarnoki; kényúrilag; zsarnokilag.*
Despotisme, *m. kényuraság, kényuralom; zsarnokság.*
Despumer, *v. a.* (chim.) *letajtékozni, habját leszedni.*
Desquamation, *f. lepikkelyezés.*
Désrèner, *v. a. vm. törvényszék előtt tagadni, eltagadni.*
Dessacrer, *v. a. megszentségtelenitni.*
Dessaigner, *v. a.* (tan.) *vértől megtisztitni.*
Dessaisir, *v. a. birtokból kitenni;* se —, *v. pr. átengedni, kiadni (valamely dolgot).* [*gáltatás, kiadás.*
Dessaisissement, *m. átengedés, kiszol-*
Dessaisonner, *v. a.* (agr.) *alkalmatlan, nem kellő időben véghez vinni.*
Dessalé, *m.* fam. *ravaszdi.*
Dessaler, *v. a. beáztatni.*
Dessangler, *v. a. leővezni.*
Dessarter, *v. a. kigyomlálni.*
Desséchement, *m. kiszáritás, kiszáradás.*
Dessécher, *v. a. kiszáritni;* fig. *eltompitni;* se —, *v. pr. el-, kiszáradni.*
Dessein, *m. szándok, terv.*
Desseller, *v. a. lenyergelni.*
Desserre, *f.* être dur à la —, *zsugorinak lenni.* [*megtágitni.*
Desserrer, *v. a. eloldani, feloldani,*
Dessert, *m. csemege.*
Desserte, *f. elszedett étkek.*
Dessertir, *v. a.* (joa.) *foglalványt levenni (. . . ról, . . . ről).*
Desservant, *m. helyettes lelkész.*
Desservice, *m. vm. bal, rosz szolgálat.*
Desservir, *v. a. étell asztalról elszedni;* fig. *cselet csapni; másért egyházi szolgálatot teljesitni.*
Dessiccation, *f.* (méd.) *kiszáritás, kiszáradás.* [*meit).*
Dessiller, *v. a. felnyitni (valaki sze-*
Dessin, *m. rajzolat, rajz, terv; rajzművészet, rajzmesterség.*
Dessinateur, *m. rajzoló.*
Dessiner, *v. a. et n. rajzolni; vázolni.*
Dessonger, *v. a. p. u. álmából felkölteni.* [*tani.*
Dessouder, *v. a. forrasztást kiolvasz-*
Dessoufrer, *v.* Désoufrer.
Dessoûler, *v. a. kijózanitni;* —, *v. n. kijózanodni.*
Dessous, *adv. et prp. alant, alatt;* —, *m. alj, alsó rész.*
Dessuinter, *v. a.* (drap.) *zsirt leszedni.*
Dessus, *adv. et prp. fent, felett;* —, *m. felső rész;* fig. *elsőség; felhang; felhang-éneklő.*
Destin, *m. sors, végzet.* [*helye.*
Destination, *f. rendeltetés; rendeltetés*
Destinée, *f. végzet, sors.*
Destiner, *v. a. rendelni;* —, *v. n. elhatározni, magában föltenni;* se —, *v. pr. magát eltökélni (. . . ra, . . . re).*
Destituable, *adj. letehető, kitehető.*
Destitué, ée, *part. et adj. letett, kitett;* fig. *megfosztott.*

Destituer, *v. a. letenni, kitenni.*
Destitution, *f. ki-, letétel (hivatalból).*
Destrier, *m. v. csataló.*
Destructeur, *m. feldúló, elpusztító, elrontó;* —, trice, *adj. elpusztító, elrontó, romboló.*
Destructibilité, *f. elronthatóság, romlékonyság.*
Destructif, ive, *adj. elrontó, romboló.*
Destruction, *f. elrontás, rombolás; romlottság; végromlás.*
Désuétude, *f. szokásból kimenetel.*
Désulfurer, *v. a. kéntelenitni.*
Désunion, *f. elválás; elválasztás;* fig. *egyenetlenség.*
Désunir, *v. a. elválasztani;* fig. *összevesziteni;* se —, *v. pr. elválni;* fig. *meghasonlani.*
Désusité, ée, *adj. vm. szokáson kivüli.*
Détachement, *m. leoldás, eloldás, kibontakozás; szabadság;* (mil.) *kiküldött csapat.*
Détacher, *v. a. leoldani, eloldani, elválasztani; levenni (...ról, ...ről);* fig. *lebeszélni; csapatot küldeni; pecséteket kivenni;* se —, *v. pr. feloldódni, leválni;* fig. *kibontakozni, megszabadulni.*
Détacheur, *m. folttisztító.*
Détail, *m. részlet; kicsinyben árulás, aprólózs;* en —, *részletesen; körülményesen.*
Détaillant, *v.* Détailleur.
Détailler, *v. a. szétvágni, szétdarabolni; kicsinyben árulni; körülményesen elbeszélni.*
Détailleur, *m. kiskereskedő, kicsinyben kereskedő.*
Détailliste, *m. kiskalmár, kiskereskedő.*
Détalage, *m. berakás, bepakolás (áruk-é).*
Détaler, *v. a. berakni, bepakolni (árukat);* —, *v. n.* pop. *eltakarodni.*
Détalinguer, *v. a. horgonykötelet leoldani.*
Déteindre, *v. a. irr. szinét elvenni;* —, *v. n. et* se —, *v. pr. színét elhagyni.*
Dételer, *v. a. kifogni (lovakat), leereszteni.*
Détendre, *v. a. levenni; megereszteni;* se —, *v. pr.* fig. *megpihenni, kinyugodni magat.*
Détenir, *v. a. irr. letartoztatni.*
Détente, *f. ravasz (puskaszerszámon); kisülés, elsülés.*
Détenter, *v. a. et n. letartoztatni; eltasszitónak lenni.*
Détenteur, *m. letartoztató.*
Détention, *f. letartoztatás; birói lefoglalás; visszatartás.*
Détenu, ue, *part. et adj.* (*v.* Detenir); *fekvő beteg;* —, *m. letartóztatott, fogoly, fogságban levő.*
Déterger, *v. a.* (méd.) *tisztitni.*
Détérioration, *f. rosszabbitás, rosszabbulás.*
Détériorer, *v. a. rosszabbitni, elrontani.*
Déterminatif, ive, *adj.* (gr.) *határozó.*
Détermination, *f. elhatározás; meghatározás.*
Déterminé, ée, *part. et adj.* —ment, *adv. elhatározott, határzott; határzottan.*
Déterminer, *v. v. határozni, elhatározni; pontosan leirni;* —, *v. n. végezni, elvégezni;* se —, *v. pr. magát eltökélni (valamire).*
Déterrer, *v. a. kiásni;* fig. *kikutatni, kikémlelni.*
Déterreur, *m. kiásó;* fig. *kém, kémlő.*
Détersif, ive, (méd.) *tisztitó, hashajtó;* —, *m. hashajtószer.*
Détestable, *adj.* —ment, *adv. utálatos, utálatosan.*
Détestation, *f. utálat, elutálás.*
Détester, *v. a. utálni; megátkozni.*
Détirer, *v. a. kinyujtani.*
Détiser, *v. a. szétszitni.*
Détisser, *v. a. kibontani (szövetet).*
Détitrer, *v. a. czimtől megfosztani.*
Détonation, *f. hamis éneklés; durranás, durranat.*
Détoner, **Détonner**, *v. n. hamisan énekelni; durranni, elpattogni.*
Détordre, *v. a. irr. felscavarni, kicsavarni; elcsavarni;* se —, *v. pr. kificzamodni.*
Détorquer, *v. a. elcsavarni.*
Détorse, *f.* (chir.) *ficzamodás, menülés.*
Détortiller, *v. a. szétbontani.*
Détoucher, *v. n. ismét lengővé lenni, elindúlni.*
Détour, *m. kanyarodás; kerülés, kerülő (út);* fig. *himezés hámozás.*
Détourné, eé, *part. et adj. távol levő, messze levő, félre eső.*
Détournement, *m. elforditás, elháritás, eltávolitás.*
Détourner, *v. a. elforditni, elháritni; eltávolitni; elidegenitni; tartóztatni;* —, *v. n. elfordulni;* se —, *v. pr. más utra fordulni.*

Détracter, v. a. et n. *kisebbitni, ócsárolni.* [*galmazó.*
Détracteur, m. *rágalmazó*; —, *adj. rá-*
Détraction, f. *rágalmazás*; droit de —, *levonási jog.*
Détraquer, v. a. *rendetlenségbe hozni, megzavarni; elcsábítni*; se —, v. pr. *rendetlenné lenni, megzavarodni.*
Détrempe, f. *vizfesték; vizfestés.*
Détremper, v. a. *elegyitni, keverni; lágygyá tenni, meglágyitni.*
Détresse, f. *aggály, aggodalom, elfogódás; szükség, baj*; coup de —, *vészlövés.*
Détresser, v. a. *kifonni.*
Détret, m. *fogó.*
Détriment, m. *kár, hátrány, ártalom.*
Détritage, m. *olajbogyók összezúzása.*
Détriter, v. a. *olajbogyókat összezúzni.*
Détritoir, m. *olajütő.*
Détroit, m. *tengerszoros; hegyszoros, közszoros; törvényhatóság.*
Détromper, v. a. *kiábrándítni, tévedésből kihozni*; se —, v. pr. *kiábrándulni, tévedését elismerni.*
Détrônement, m. *letétel (trónból).*
Détrôner, v. a. *trónból kitenni.*
Détroquer, v. a. *cserét megszüntetni.*
Détrousse, f. *zsákmány, ragadomány, préda.* [*kül.*
Détroussément, adv. *tartózkodás nél-*
Détrousser, v. a. *leövezni, leereszteni; letürni*; fig. *kizsákmányolni*; se —, v. pr. *ruháját leereszteni.*
Détroy, m. (dr.) *pénzbírság.*
Détruire, v. a. irr. *lerontani, elrontani, megrontani; kürtani*; se —, *összeomlani, összedőlni.*
Dette, f. *adósság.*
Deuil, m. *gyász, szomoruság; gyászruha; gyászkiséret.*
Deutéronome, m. *Mózes ötödik könyve.*
Deux, adj. *kettő; mindkettő; második*; — à —, *párosan, páronként, párjával*; de — en — jours, *minden másnap.*
Deuxième, adj. *második.*
Deuxièment, adv. *másodszor.*
Dévaler, v. a. et n. *leereszteni, lebocsátni; leereszkedni; leszállni.*
Dévaliser, v. a. *kirabolni, megfosztani.*
Devancer, v. a. *megelőzni*; fig. *felülhaladni.*
Devancier, m. —ière, f. *előd; elődnő.*
Devant, prpr. et adv. *előtt, elől; jelenlétében (... nak, ... nek)*; par —, *elöről*; — que, *mielőtt*; pied de —, *lábfej, lábhegy*; aller au-devant de qn., *valakinek elejébe menni*; —, m. *előrész, eleje (... nak, ... nek); előszin, előtér; hátulsó ülés (hintó-é).*
Devantière, f. *női lovaglóruha.*
Devanture, f. (arch.) *eleje (... nak, ... nek), előrész.*
Dévastateur, m. *pusztító.*
Dévastation, f. *pusztítás.*
Dévaster, v. a. *pusztítni, elpusztítni.*
Développement, m. *kigöngyölgetés*; fig. *fejlődés.*
Développer, v. a. *kigöngyölgetni*; fig. *fejleszteni, kifejteni, fejtegetni, fölfedezni*; se —, v. pr. *kigöngyölögni*; fig. *fejlődni.*
Devenir, v. n. irr. *lenni.*
Déventer, v. a. *a vitorlákat szél elől elvonni.*
Dévergondage, m. *korhelykedés.*
Dévergondé, ée, adj. *szemtelen.*
se Dévergonder, v. pr. p. u. fam. *szemtelenné lenni, korhelykedni.*
Déverrouiller, v. a. *felzárolni, reteszt vagy tolózárt hátrahúzni.*
Devers, prp. vm. *felé, körül.*
Dévers, se, adj. *nem függőleges.*
Déversé, ée, part. et adj. *homorodott (asztalosmű).*
Déverser, v. a. *görbén beilleszteni*; —, v. n. *görbén állani.*
Déversoir, m. *gát, töltés.*
se Dévêtir, v. pr. irr. *levetkőzni*; (dr.) *túladni, átengedni.*
Dévêtissement, m. (dr.) *átengedés.*
Déviation, f. *eltéres, eltévedés.*
Dévider, v. a. *lemotólálni, legombolyítni*; —, v. n. *trécselni.*
Dévideur, m. *motóláló, gombolyító, csévelő.*
Dévidoir, m. *motóla, gombolyító.*
Dévier, v. n. *utról eltérni*; fig. *eltérni*; —, v. a. *eltériteni, eltévelyitni.*
Devin, m. *jósló, jós.*
Deviner, v. a. *jósolni, jövendölni; kitalálni, eltalálni.*
Devineresse, f. *jósnő.*
Devineur, m. *jós, jövendölő.*
Devis, m. *építési költségvetés.*
Dévisager, v. a. *arczát összekarczolni (... nak, ... nek).*
Devise, f. *jelmondat, jelszó.*
Deviser, v. n. vm. *beszélgetni.*

Dévisser, *v. a. lesrófolni, kisrófolni, kicsavarolni.* [*zés.*
Dévoilement, *m. lefátyolozás, leleple-*
Dévoiler, *v. a. lefátyolozni, leleplezni; fölfedezni.*
Devoir, *v. a. irr. adósnak lenni, tartozni; köszönhetni; kelleni; kötelesnek lenni; —, m. kötelesség.*
Dévole, *f.* (jeu.) *tenk, macs.*
Dévoler, *v. n. macs lenni.*
Dévolu, ue, *adj. rászállott.*
Dévolu, Dévolut, *m. háramlat.*
Dévolutif, ive, *adj. háramlati.*
Devolution, *f.* (jur.) *háramlás, rászállás.*
Dévorant, te, *adj. faló, ragadozó.*
Dévorateur, *m. faló, elnyelő.*
Dévorer, *v. a. falni, elnyelni; szétszaggatni.*
Dévot, ote, *adj.* — otement, *adv. ajtatos; ajtatosan; —, m.,* — ote *f. ajtatos; szenteskedő.*
Dévotion, *f. ajtatosság.*
Dévouement, *m. hódolat, odaadás, neki szentelés.*
Devouer, *v. a. szentelni, ajánlani;* se —, *v. pr. magát szentelni, (. . . ra, . . . re), odaadni, ráadni magát, magát feláldozni.*
Dévoyé, *m. eltévedt; tévhitü.*
Dévoyer, *v. a. eltéveszteni, tévutravezetni; hasmenést okozni;* se —, *v. pr. igaz utról eltérni.*
Dextérité, *f. ügyesség.*
Dextre, *adj. jobb; —, f. jobb kéz.*
Dextrement, *adv. vm. ügyesen.*
Dia, *adv. hozzád, hajsz.*
Diabétès, *m. húgyár.*
Diabétique, *adj. húgyárban sínlődő.*
Diable, *m. ördög.*
Diablement, *adv. ördögileg, ördögi módra.*
Diablerie, *f. ördöngösség, ördögség.*
Diablesse, *f. ördögasszony.*
Diablezot, *int. oly bolond ördög nem vagyok! azt ugyan nem fogom cselekedni!*
Diablotin, *m. ördögöcske.*
Diabolique, *adj.* — ment, *adv. ördögi; ördögileg.*
Diachorèse, *f. hasürülés.*
Diachriste, *adj. nyálka elválasztó.*
Diaconal, ale, *adj. diakonusi, szerpapi.*
Diaconat, *m. diakonatus, szerpapság.*
Diaconesse, *f. diakonusnő, szerpapnő.*
Diaconie, *f. kórház, kóroda.*
Diacre, *m. diakonus, szerpap.*
Diacritique, *adj.* signes diacritiques, *pl. eldöntő vagy elhatárzó jelek.*
Diadème, *m. fejdisz, homlokdisz.*
Diagnose, *f. kórisme.*
Diagnostique, *adj. kórismei; —, f. kórismetan.*
Diagonal, ale, *adj.* — alement, *adv. szögirányos; szögirányosan.*
Diagonale, *f. szögirányos vonal.*
Diaire, *adj. egynapos, egynapi;* fièvre —, *egynapos láz.*
Dialecte, *m. szójárás, nyelvejtés, nyevjárás.*
Dialectique, *f. észtan.*
Dialogique, *adj. párbeszédalaku.*
Dialogisme, *m. beszélgetési költemény*
Dialogiste, *m. beszélgetésköltő.*
Dialogue, *m. beszélgetés, párbeszéd.*
Dialoguer, *v. a. beszéltetni.*
Dialyse, *f.* (gr.) *kettéválasztás.*
Diamant, *m. gyémánt;* — brillant, *ragyogó gyémánt.*
Diamantaire, *m. gyémántmetsző.*
Diamanter, *v. a. gyémánttal kirakni.*
Diamétral, ale, *adj.* — alement, *adv. átmérői; átmérőileg.*
Diamètre, *m. átmérő.*
Diane, *f. dobszó viradáskor, viradólövés.*
Diantre, *m. ördög.*
Diapason, *m. hangvilla; mérv, mérték.*
Diaphane, *adj. átlátszó.*
Diaphanéité, *f. átlátszóság.*
Diaphonie, *f.* (mus.) *rosz hangzat.*
Diaphorèse, *f. kigőzölgés, kipárolgás.*
Diaphorétique, *adj. izzasztó.*
Diaphragme, *m. rekeszizom, ágyékhártya.*
Diapnoïque, *adj. izzasztó.*
Diapré, ée, *adj. vm. sokszínű.*
Diaprée, *f. violaszinü szilva.*
Diaprun, *m. szilvanyalat.*
Diaprure, *f. vm. tarkaság.*
Diarrhée, *f. hasmenés.*
Diastase, *f. ficzamodás, menülés.*
Diastème, *m.* (mus.) *szünet, szünjel.*
Diastole, *f. nyujtás, megnyujtás, tágulás (szivé).*
Diastyle, *m. gyéroszlopú épület.*
Diathèse, *f.* (méd.) *testalkotás.*
Diatonique, *adj.* — ment, *adv. hangfokozatos; hangfokozatosan.*
Diatribe, *f. hosszas fejtegetés; vitázó irat, gúnyirat.* [*törvényhatóság.*
Dicastère, *m. törvényszék, itélőszék,*

Dicéphale, *adj. kétfejü.*
Dichotomie, *f. félhold.*
Dicoque, *adj.* (bot.) *kéthüvelyü.*
Dictame, *m. ezerjó.*
Dictateur, *m. diktátor.*
Dictatorial, ale, *adj. diktátori.*
Dictature, *f. diktátorság.*
Dictée, *f. toll alá mondás; toll alá mondott.*
Dicter, *v. a. toll alá mondani;* fig. *nyelvére adni.*
Diction, *f. írásmód; beszéd.*
Dictionnaire, *m. szótár.*
Dicton, *m. példabeszéd, példaszó, czélzás, vágás (szóval).*
Dictum, *m. birói határozat.*
Didactique, *adj. tanitási, tan ...; —, f. oktatástan.*
Didascalies, *f. pl. érvek, bizonylatok.*
Didascalique, *adj. p. u. tudományos.*
Didelphe, *f. erszényes fiahordó.*
Dielle, *f. kövér agyagföld.*
Diérèse, *f.* (gr.) *kettéválasztás.*
Diérétique, *adj.* (méd.) *eloszlató; maró, etető.*
Dièse, *m.* (mus.) *keresztjegy (kóta előtt).*
Diéser, *v. a.* (mus.) *kereszttel megjegyezni.*
Diète, *f. életrend, étrend; országgyülés.*
Diététique, *adj. dietetikai, életrendi; —, f. éptan, életrendtan.*
Dieu, *m. isten.*
Dieutelet, *m. istenke, kis isten.*
Diffamant, te, *adj. meggyalázó, becsületsértő.*
Diffamateur, *m. rágalmazó.*
Diffamation, *f. rágalmazás.*
Diffamatoire, *adj. becsületsertő;* libelle —, *gúnyirat, gyalázóirat.*
Diffamé, ée, *part et adj. elhiresztelt, hirhedt.*
Diffamer, *v. a. kihiresztelni, rágalmazni, megszólni.*
Différemment, *adv. másként, különbözőleg.*
Différence, *f. különbség, különbözés.*
Différencier, *v. a. különböztetni; külzelni.*
Différend, **Différent**, *m. perlekedés, vita, pörös ügy.*
Différent, te, *adj. különböző.*
Différentiation, *f. külzelés.*
Différentiel, elle, *adj.* calcul —, *külzelékhánylás.*
Différer, *v. a. elhalasztani;* sans —, *haladék nélkül; —, v. n. különbözni; különböző véleményben lenni;* se —, *v. pr. elhalasztódni, elhúzódni.*
Difficile, *adj.* —ment, *adv. nehéz, bajos, fáradságos; nehezteló; önfejü; nehezen stb.*
Difficulté, *f. nehézség; perlekedés.*
Difficulter, *v. a. nehezitni.*
Difficultueux, euse, *adj. nehézséget okozó.*
Diffluent, e, *adj. elolvadó.*
Difforme, *adj. formátlan, idomtalan, rút.*
Difformer, *v. a. átalakitni; elrútitni.*
Difformité, *f. idomtalanság.*
Diffraction, *f. fény hajlása.*
Diffus, use, *adj.* —sément, *adv. terjedelmes; terjedelmesen.*
Diffusion, *f.* (phys.) *szétömlés, szétterjedés;* fig. *terjedelmesség.*
Digérer, *v. a. et n. emészteni;* fig. *meggondolni; eltürni;* (chim.) *pállitani.*
Digeste, *m. pandekták, (római) törvénygyüjtemény.*
Digesteur, *m. pállitó.*
Digestible, *adj. emészthető.*
Digestif, ive, *adj. emésztést előmozditó; genyedést siettető; —, m. emésztőszer; genyesztőszer.*
Digestion, *f. emésztés; genyedés siettetése.*
Digital, ale, *adj. ujjas.*
Digitale, *f. gyüszüvirág.*
Digne, *adj.* —ment, *adv. méltó; méltólag, méltán, érdem szerint.*
Dignitaire, *m. főrangu, főúr.*
Dignité, *f. méltóság; nevezetesség.*
Digon, *m. lobogónyél.*
Digone, *adj. kétszögletü.*
Digression, *f. eltérés.*
Digue, *f. gát.*
Diguon, *v.* Digon.
Dilacération, *f. széttépés, szétszakasztás.*
Dilacérer, *v. a. szettépni, szétszaggatni.*
Dilapidateur, *m. pazarló, elpazarló; —, adj. elpazarló.*
Dilapidation, *f. elpazarlás, elharácsolás.*
Dilapider, *v. a. elharácsolni, elpazarolni; közpénzt elcsenni.*
Dilatabilité, *f. nyujtékonyság.*
Dilatable, *adj. nyujtékony.*
Dilatateur, *m. tágitó, kiterjesztő izom.*
Dilatation, *f. kinyujtás (fémek-é);* (chir.) *tágulás; tágitás.*
Dilater, *v. a. kinyujtani, kiterjeszteni;* (chir.) *kitágitni.*
Dilatoire, *adj.* —ment, *adv.* (dr.) *elhalasztó; elhalasztólag.*
Dilayer, *v. a.* (dr.) *halasztani.*

Dilection, *f.* *szeretet;* votre —, *Kedvességed.*
Dilemme, *m.* *dilemma, kétszarvu észlet.*
Dilettant, *m.* *műkedvelő.*
Dilettantisme, *m.* *műkedvelőség.*
Diligemment, *adv.* *szorgalmasan, buzgón.*
Diligence, *f.* *szorgalom; postakocsi, gyorskocsi.*
Diligent, te, *adj.* *szorgalmas.*
Diligente, *f.* *korán nyiló tulipán.*
Diligenter, *v. a.* *et n.* *siettetni;* se —, *v. pr.* *sietni.*
Diluvien, enne, *adj.* *vizözönhöz tartozó, özönvizi, özönyi.*
Dimanche, *m.* *vasárnap.*
Dime, *f.* *tized.*
Dimension, *f.* *terjedék, terjedelem, mérv, méret.*
Dimer, *v. a.* *et n.* *tizedelni.*
Dimerie, *f.* *tizedmező, dézsmamező.*
Dimeur, *m.* *tizedlő, dézsmáló.*
Diminuer, *v. a.* *megkisebbitni, kevesbiteni; korlátozni;* —, *v. n.* *kisebbülni, kevesebbedni, fogyni.*
Diminutif, *m.* *kicsinyező, kicsinyítő szó.*
Diminution, *f.* *kicsinyités.*
Dimissoire, *m.* *elbocsátvány.*
Dimissorial, ale, *adj.* lettres dimissoriales, *pl.* *elbocsátólevél.*
Dinanderie, *f.* *sárgarézáru, sargarézedény.*
Dinandier, *m.* *sárgarézmüves.*
Dinatoire, *adj.* heure —, *ebéd ideje, evés ideje;* déjeûner —, *nagyszerü reggeli.*
Dindan, *m.* fam. *csengéspengés.*
Dinde, *f.* *nöstény pulyka.*
Dindon, *m.* *kanpulyka.*
Dindonneau, *m.* *pulykácska.*
Dindonnier, *m.* *pulykapásztor*
Dine, *f.* *dámvad.*
Diné, *v.* Diner, *m.*
Diner, *m.* *ebéd.*
Diner, *v. n.* *ebédelni.*
Dinète, *m.* *darázs neme.*
Dinette, *f.* fam. *szük ebéd.*
Dineur, *m.* *ebédlő; nagyevő.*
Dinique, *m.* *szédülés elleni szer.*
Diocésain, ine, *adj.* *megyebeli.*
Diocèse, *f.* *egyházmegye, püspöki megye.*
Diodon, *m.* *csepűhal, borzashal.*
Dioptre, *m.* *irányzó.*
Dioptrique, *f.* *fénytöréstan;* —, *adj.* *fénytöréstani, fénytörési.*

Dioscures, *m. pl.* (astr.) *ikrek.*
Diphthongue, *f.* *ikerhangzó, kettős hangzó.*
Diphylle, *adj.* (bot.) *kétlevelü.*
Diplolèpe, *m.* *guboncz, bugalégy.*
Diplomate, *m.* *országnok.*
Diplomatie, *f.* *országnokság, országügyvitel, államügyek vitele.*
Diplomatique, *f.* *oklevéltan, okmánytan; országnokság;* —, *adj.* —ment, *adv.* *okmányi; oklevéltani; országnoki, követséghez tartozó; oklevelekkel; országnokilag.*
Diplomatiste, *m.* *oklevelész, oklevélbuvár; országnok.*
Diplôme, *m.* *okmány, oklevél.*
Diplopsie, *f.* *kettős látás.*
Diptère, *adj.* *kétszárnyú.*
Dire, *v. a.* *irr.* *mondani, beszélni; elmondani; jelenteni;* —, *m.* *mondás fecsegés.*
Direct, te, *adj.* *egyenes; közvetlen*
Directe, *f.* *hűbéri uraság.*
Directement, *adv.* *egyenesen; közvetlenül.*
Directeur, *m.* *igazgató.*
Directif, ive, *adj.* *p. u.* *vezető, igazító útmutató.*
Direction, *f.* *irány, irányzat; igazgatás, felügyelés.*
Directoire, *m.* *igazgatóság.*
Directorat, *m.* *igazgatóság.*
Directorial, ale, *adj.* *igazgatói.*
Directrice, *f.* *igazgatónő.*
Diriger, *v. a.* *igazitni, irányozni; rezetni; igazgatni.*
Dirimant, te *adj.* *érvénytelenitő.*
Disant, te, *adj.* *mondó* (*v.* Dire); soi disant, *úgynevezett, álkitólagos*
Discale, *f.* (com.) *súlyhiány.*
Discant, *m.* *felhang.*
Disceptateur, *m.* *vitatkozó.*
Disceptation, *f.* *tudományos vita*
Discepter, *v. n.* *p. u.* *vitatkozni.*
Discernement, *m.* *különbözletés; ítélőtehetség, éles elme.*
Discerner, *v. a.* *megkülönböztetni, megismerni.*
Disciple, *m.* *tanitvány.*
Disciplinable, *adj.* *tanitható, tanulékony, engedelmes.*
Discipline, *f.* *fegyelem; fenyíték, házi fenyíték; ostor, korbács; vessző.*
Discipliné, ée, *part.* *et adj.* (*v.* Discipliner); *tanított, betanított; idomított.*

Discipliner, *v. a. fegyelemben s rendben tartani; fegyelemre tanitani; ostorozni, korbácsolni.*
Discoïde, *adj. tárcsaalakú.*
Discolore, *adj. kétszínű.*
Discompte, *v.* **Escompte.**
Discontinu, **ue**, *adj. félbeszakasztott, félbehagyott.*
Discontinuation, *f. félbeszakasztás.*
Discontinuer, *v. a. et n. félben szakasztani, nem folytatni, megszűnni.*
Disconvenable, *adj. nem illő, illetlen.*
Disconvenance, *f. egyenetlenség, megegyezés hiánya.*
Disconvenir, *v. n. irr. tagadni.*
Discord, *m. viszály; —, adj.* (mus.) *elhangolt.* [*netlenség.*
Discordance, *f. rosz hangzat; egye-*
Discordant, **te**, *adj. széthangzó, össze nem hangzó.*
Discorde, *f. viszálkodás, viszály.*
Discorder, *v. n.* (mus.) *elhangulva lenni.*
Discoureur, *m. fecsegő; szeleburdi.*
Discourir, *v. a. irr. beszélni, beszélgetni.* [*szélgetés.*
Discours, *m. beszéd; értekezés; be-*
Discourtois, **ise**, *adj. vm. udvariatlan.*
Discourtoisie, *f. vm. udvariatlanság.*
Discrédit, *m. rosz hír, hitelhiány, hitelvesztés.*
Discrédité, **ée**, *adj. rosszhírü.*
Discréditer, *v. a. rosz hírbe hozni.*
Discrépance, *v.* **Disconvenance.**
Discret, **ète**, *adj.* — **ètement**, *adv. mindent meggondoló, ovatos, okos, szerény; hallgatag, titoktartó; méltányos; nagytiszteletü, igen tisztelt.*
Discrétion, *f. meggondoltság; hallgatagság; szerénység; tetszés, kény.*
Discrétionnaire, *adj. tetszésre hagyott.*
Discrétoire, *m. tanácsszoba, tanácsterem.*
Discrime, *m. különbség.*
Disculpation, *f. igazolás.*
Disculper, *v. a. igazolni.*
Discussif, **ive**, *adj.* (méd.) *eloszlató.*
Discussion, *f. vitatás, megvitatás, meghányás; vita; megzálogolás.*
Discuter, *v. a. megvizsgálni, vitatni; megperleni.*
Disert, **te**, *adj.* — **tement**, *adv. beszédes; ékesszóló; beszédesen; ékesen szólva.*
Disette, *f. szükség, szükölködés.*
Disetteux, **euse**, *adj. vm. szegény.*

Diseur, *m.* — **euse**, *f. beszélő, elbeszélő; beszélőnő.* [*eset.*
Disgrâce, *f. kegyelemvesztés;* fig. *bal-*
Disgracié, **ée**, *adj. kegyből kiesett;* fig. *idomtalan, rút; —, m. nyomorék.*
Disgracier, *v. a. kegyből kiejteni.*
Disgracieux, **euse**, *adj.* — **eusement**, *adv. kellemetlen; kellemetlenül.*
Disjoindre, *v. a. irr. elválasztani;* **se** *—, v. pr. elválni.*
Disjonctif, **ive**, *adj.* (gr.) *elválasztó.*
Disjonction, *f.* (dr.) *szétválasztás, szétosztás.*
Dislocation, *f. kificzamodás;* fig. *elhelyezés (katonaság-é).*
Disloquer, *v. a. kificzamitni; —* **une armée**, *hadsereget széthelyezni.*
Dispache, *f. tengerúti kár, hajókár.*
Dispacheur, *m. (hajó) kárbíró, kárjegyző.*
Disparaître, *v. n. irr. eltűnni.*
Disparate, *f. egyezhetlenség; képtelenség; —, adj. össze nem illő, egyezhetlen; képtelen.*
Disparité, *f. egyenlőtlenség.*
Disparition, *f. eltűnés.*
Dispaste, **Dispâte**, *f. két hengerű emelőcsiga.*
Dispendieux, **euse**, *adj. költséges.*
Dispensaire, *m. gyógyszerkönyv.*
Dispensateur, *m. kiosztogató.*
Dispensatif, **ive**, *adj. p. u. fölmentő, fölszabadító.*
Dispensation, *f. kiosztás; gyógyszerkészités.*
Dispense, *f. fölmentés.*
Dispenser, *v. a. kiosztani; fölmenteni; gyógyszereket késziteni.*
Dispepsie, *f. rosz emésztés.*
Disperser, *v. a. elhinteni, kiszórni; kiosztani, felosztani, elosztani.*
Dispersion, *f. szétszórás; elosztás.*
Disponibilité, *f. rendelkezhetőség.*
Disponible, *adj. rendelkezésre álló, rendelkezhető.* [*séges.*
Dispos, *adj. vidor, élénk, fürge, egész-*
Disposé, **ée**, *adj. kész, hajlandó.*
Disposer, *v. a. rendezni, rendelni, elrendezni; előkészitni, hajlandóvá tenni, rábirni; —, v. n. rendelkezni; eladni;* **se** *—, v. pr. készülni (... hoz, ... hez), elkészülve lenni (... ra, ... re).*
Dispositif, **ive**, *adj.* (méd.) *előkészitő.*
Disposition, *f. rendelés, intézkedés; szándok; önkény, tetszés; haj-*

lam, képesség; hangulat; egészségi állapot.
Disproportion, *f. aránytalanság.*
Disproportionné, ée, *adj. aránytalan.*
Disproportionner, *v. a. p. u. aránytalanitni.*
Disputable, *adj. pörös, kétségbe vonható.*
Disputailler, *v. n.* fam. *csekélységek miatt perlekedni, veszekedni.*
Disputaillerie, *f.* fam. *hiábavaló veszekedés.*
Disputailleur, *m.* fam. *veszekedő, perlekedő, czivakodó.*
Dispute, *f. pörpatvar, szóváltás, versengés, perlekedés; vitázás, vita.*
Disputer, *v. n. versengeni, vitázni, perlekedni, összeveszni;* fig. *versenyezni;* —, *v. a. elperleni akarni;* se —, *v. pr. versenyezni; megvonni magától.*
Disputeur, *m. perlekedő, veszekedő, czivakodó.*
Disque, *m. hajitókorong; kehelyfedő, kehelytányér.*
Disquisition, *f. megvizsgálás, vizsgálódás, értekezés.*
Dissection, *f. bonczolás; taglalás.*
Dissemblable, *adj. hasonlatlan, hasontalan.*
Dissemblance, *f. hasonlatlanság.*
Disséminer, *v. a. elszórni, elhinteni, elvetni;* fig. *terjeszteni.*
Dissension, *f. egyenetlenség.*
Dissentiment, *m. eltérő vélemény.*
Disséquer, *v. a. taglalni; bonczolni.*
Disséqueur, *m. taglaló, bonczoló.*
Dissertateur, *m. értekezetiró.*
Dissertatif, ive, *adj. értekező.*
Dissertation, *f. értekezés.*
Disserter, *v. n. értekezni.*
Dissidence, *f. meghasonlás, egyenetlenség.*
Dissident, *m. máshitü.*
Dissimilaire, *adj. különnemü.*
Dissimilitude, *f. különnemüség.*
Dissimulateur, *m.* — trice, *f. képmutató, szineskedő.*
Dissimulation, *f. tettetés.*
Dissimuler, *v. a. et n. eltitkolni, tettetni, szineskedni;* se —, *v. pr. rejtezni; önmagát ámitni akarni.*
Dissipateur, *m. pazarló, tékozló.*
Dissipation, *f. pazarlás; szorakodottság; elszórás, szétszórás.*
Dissiper, *v. a. eltékozolni; szétszórni;* fig. *megsemmitni;* se —, *v. pr. eloszolni; eltünni.*
Dissociable, *adj. vm. társaságtalan.*
Dissolu, ue, *adj.* — ment, *adv. feslett, kicsapongó; fesletten, csapongva.*
Dissoluble, *adj. feloldható.*
Dissolutif, ive, *adj. oszlató, feloszlató.*
Dissolution, *f. eloszlatás, feloldás;* fig. *elválasztás, kicsapongás.*
Dissolvant, *m. oldószer.*
Dissonance, *f. rosz hangzat;* fig. *egyenlőtlenség, egyenetlenség.*
Dissonnant, te, *adj. visszánhangzó.*
Dissonner, *v. n. vm. roszúl hangzani.*
Dissoudre, *v. a. irr. eloszlatni;* fig. *elválasztani, megszüntetni.*
Dissuader, *v. a. nem javasolni, lebeszélni.*
Dissuasif, ive, *adj. ellenző, nem javasló, lebeszélő.*
Dissuasion, *f. nem tanácslás, lebeszélés.*
Dissyllabe, *adj. kéttagu, kétszótagu.*
Distance, *f. távolság;* fig. *különbség.*
Distant, te, *adj. távollevő, távol.*
Distendre, *v. a. kifeszitni.*
Distillateur, *m. szeszégető, pálinkafőző.*
Distillation, *f. szeszégetés, pálinkafőzés.*
Distillatoire, *adj.* art —, *tisztálás, lepárolás mestersége;* vessie —, *lombik.*
Distiller, *v. a. lepárolni, lepárlatni;* —, *v. n. lecsepegni.*
Distillerie, *f. égetőház, szeszégetés.*
Distinct, te, *adj.* — ement, *adv. különböző; világosan, tisztán, érthetőleg.*
Distinctif, ive, *adj. különböztető.*
Distinction, *f. különböztetés, megkülönböztetés; különbség; osztály; kitüntetés; méltóság, rang.*
Distingué, ée, *part.* (v. Distinguer) *kitüntetett, kitünő, előkelő.*
Distinguer, *v. a. megkülönböztetni; kitüntetni;* se —, *v. pr. különbözni, kitünni.*
Distique, *m. párvers, páros vers.*
Distorsion, *f. elcsavarás, eltorzülás.*
Distraction, *f. eldarabolás, széldarabolás; szórakozás.*
Distraire, *v. a. irr. elosztani, elkülönitni; elsikkasztani;* fig. *elszórakoztatni, elvonni, háborgatni; lebeszélni;* se —, *v. pr. szórakozni; szétoszlani.*
Distribuer, *v. a. elosztani, szétosztani; felosztani.*
Distributeur, *m. kiosztó.*
Distributif, ive, *adj. osztó, elosztó, kiosztó.*

Distribution, *f. kiosztás, felosztás, elosztás.* [*lőn.*
Distributivement, *adv. egyenkint, kü-*
District, *m. kerület;* fig. *szak.*
Dit, dite, *part. et adj.* (v. **Dire**) *mondott, jelentett; eldöntött, elhatározott;* —, *m. mondat.*
Dithyrambe, *m. fellengő (dal).*
Dithyrambique, *adj. fellengős.*
Diurétique, *adj. húgyhajtó.*
Diurnal, *m. imakönyv.*
Diurne, *adj.* (astr.) *naponkénti.*
Divagation, *f. kitérés, elcsapongás (beszédben).* [*tárgytól*).
Divaguer, *v. n. kitérni, elcsapni* (*a*
Dive, *adj. v. isteni.*
Divergence, *f. széthajlás.*
Divergent, te, *adj. széthajló;* fig. *eltérő.* [*térni.*
Diverger, *v. n. széthajlani;* fig. *el-*
Divers, rse, *adj.* —**rsement**, *adv. különböző, többféle; különbözőleg, többféleképen.*
Diversifiable, *adj. változtatható.*
Diversifier, *v. a. változtatni, változatossá tenni.*
Diversion, *f. elvonás, elterítés, eltérés;* (méd.) *eltávolítás;* (mil.) *mellékes és váratlan megtámadás.*
Diversité, *f. változatosság, különféleség.*
Diversoire, *m. vm. szállás, tanya.*
Divertir, *v. a. eltéríteni, elvonni, visszatartóztatni; mulattatni; elsikkasztani;* **se** —, *v. pr. mulatni; tréfát űzni (valakiből,* de qn.).
Divertissant, te, *adj. mulattató;* —, *m. tréfás ember.*
Divertissement, *m. mulatság; elsikkasztás.* [*osztalék.*
Dividende, *m. osztandó, osztanivaló;*
Divin, ine, *adj.* —**inement**, *adv. isteni; isteníleg.* [*jósló.*
Divinateur, trice, *adj. sejtő, sejdítő,*
Divination, *f. jóslás, jóslat.*
Divinatoire, *adj.* **baguette** —, *varázsvessző.*
Diviniser, *v. a. istenitni.*
Divinité, *f. istenség; istenség.*
Divis, *adv.* **par** —, *felosztva, részenkint.*
Divisément, *adv. felosztva, külön.*
Diviser, *v. a. osztani, elosztani;* fig. *összeveszítni;* **se** —, *v. pr. eloszlani;* fig. *meghasonlani.*
Diviseur, *m. osztó.*
Divisibilité, *f. elosztathatóság.*
Divisible, *adj. elosztható.*
Divisif, ive, *adj. osztó, elosztó.*
Division, *f. osztás, elosztás, felosztás; osztály;* fig. *egyenetlenség; osztás; osztás jegye, osztójel.*
Divisionnaire, *m. osztálytábornok.*
Divorce, *m. elválás (házasságban);* fig. *egyenetlenség.*
Divorcer, *v. n. elválni (házasságban).*
Divulgateur, *m. terjesztő, elterjesztő, híresztelő.*
Divulguer, *v. a. terjeszteni, híresztelni.*
Dix, *aj. tíz;* —, *m. tízes;* **le — du mois**, *a hó tizedike.*
Dix-huit, *adj. tizennyolcz.*
Dix-huitième, *f. tizennyolczadik.*
Dixième, *adj. tizedik;* —, *m. tized, tizedrész.*
Dixièmement, *adv. tizedszer.*
Dizaine, *f. tíz; tízes.*
Dizeau, *m. tízkévés rakás; tíz osomó széna.*
Dizenier, *m. tizedes.*
Docile, *adj.* —**ment**, *adv. tanulékony, engedelmes; tanulékonyan; engedelmesen.* [*messég.*
Docilité, *f. tanulékonyság; engedel-*
Docte, *adj.* —**ment**, *adv. tudós, tanult; tudósan;* —, *m. tudós.*
Docteur, *m. tudor; tanár, tanító.*
Doctoral, ale, *adj. tudori.*
Doctorat, *m. tudorság, tudorrang.*
Doctorerie, *f. tudorságra iktatás (theologiában).*
Doctoresse, *f. p. u. tudornő.*
Doctrinaire, *m. tanítmányos, tanszerű.*
Doctrinal, ale, *adj. tanult.*
Doctrine, *f. tudományosság; tan.*
Document, *m. oklevél, okmány.*
Dodécagone, *m. tizenkétszög.*
Dodécuple, *adj. tizenkétszeres.*
Dodine, *f. kacsa-lé, kacsamártalék.*
Dodiner, *v. n.* (horl.) *járni, rezegni;* **se** —, *v. pr.* fam. *elkényeztetni magát.*
Dodo, *m.* **faire** —, *aludni (gyermeknyelven);* **aller à** —, *aludni menni.*
Dodu, ue, *adj.* pop. *lotyogós.*
Dogat, *m. dózsei méltóság.*
Doge, *m. dózse (köztársaság feje hajdan Venetiában és Genuában).*
Dogesse, *f. dózse neje.*
Dogmatique, *adj.* —**ment**, *adv. hittani; hittanilag; határzottan.*
Dogmatiser, *v. n. tévtanokat előadni;* fig. *oktatói hangon szólani, fennyen és elhatározva ítélni.*

Dogmatiseur, *m. tévtanító.*
Dogmatiste, *m. észszerü orvos.*
Dogme, *m. hitczikk, hitágazat; tanáltitmány, tanczikk.*
Dogue, *m. szelindek (angol kutya).*
se Doguer, *v. pr. türkölődzeni.*
Doguin, *m.* —ine, *f. kis szelindek.*
Doigt, *m. ujj; lábújj; karom; fig. ujjnyi vastagság; tele gyűszűnyi mennyiség.*
Doigté, Doigter, *m.* (mus.) *ujjrakás.*
Doigter, *v. n.* (mus.) *az ujjakat rakni.*
Doigtier, *m. hüvelyktyű.*
Doit, *m.* (com.) *tartozik, adós;* être sur le —, *tartozni.*
Doite, *f. vastagság (fonal-é).*
Doitée, *f.* (tiss.) *próbafonal.*
Dol, *m. p. u.* (dr.) *csalás; nagy dob.*
Dolabelle, *f. kis bodnárkés.*
Doléance, *f.* fam. *panasz, sérelem.*
Dolemment, *adv.* fam. *panaszosan, búsan, siránkozva.*
Dolent, te, *adj. panaszos, siránkozó, szomorú.*
Dolenter, *v. a.* fam. *panaszolni.*
Doler, *v. a. gyalúlni, meggyalúlni; elkészitni.*
Dolic, *m. babuga, futópaszuly.*
Doliman, *m. dolmány.*
Dollar, *m. dollár.*
Doloire, *f. gyalúvas, gyalúkés;* (tonn.) *bodnárkés; ácsbárd, szekercze.*
Dolomède, *m. futópók.*
Domaine, *m. országos vagy állami jószág; örökbirtok.*
Domanial, ale, *adj. államjószági.*
Domanialiser, *v. a. államjószággá tenni.*
Dôme, *m. kúp, kúptető.*
Dômerie, *f. apátos monostor.*
Domesticité, *f. cselédség.*
Domestique, *adj.* —ment, *adv. házi; honi; szelid; házilag; inasként;* —, *m. inas, cseléd;* —, *f. szolgáló.*
Domestiquer, *v. a. p. u. megszeliditni.*
Domicile, *m. lak, lakhely.*
Domiciliaire, *adj.* visite —, *házmotozás.*
Domicilié, ée, *adj. lakó, lakos.*
se Domicilier, *v. pr. letelepedni, megtelepedni;* —, *v. a. telepiteni, honositani.*
Dominante, *f.* (mus.) *uralkodó (hang).*
Dominateur, *m. uralkodó.*
Domination, *f. uraság, uralom, főhatalom, uralkodás.*
Dominer, *v. a. et n. uralkodni.*
Dominicain, *m. domonkos, patyolatos barát, fehér barát.*
Dominical, ale, *adj. vasárnapi;* oraison dominicale, *miatyánk, Úrimádsága.*
Dominicale, *f. vasárnapi szentbeszéd.*
Dominicalier, *m. vasárnapi szentszónok.*
Domino, *m. domino (álarczosöltözet és játék neme).*
Dominoterie, *f. tarkapapirkereskedés.*
Dominotier, *m. tarkapapirárus, képárus.*
Dommage, *m. kár.*
Dommageable, *adj.* —ment, *adv. káros; károsan, kárral.*
Domptable, *adj. megszelidithető.*
Dompter, *v. a. megszeliditni, fékezni.*
Don, *m. ajándok; tehetség.*
Donataire, *m.* (jur.) *adományos.*
Donateur, *m.* — trice, *f. ajándékozó; ajándékozónő.*
Donation, *f. adomány; ajándékozás.*
Donc, *conj. tehát, mégis, hát.*
Dondon, *f. vastag, veres pofáju nőszemély, nyocska.*
Donjon, *m. őrtorony; kis torony, torkő.*
Donnant, te, *adj. adakozó.*
Donne, *f. kártyaosztás; kártyapénz.*
Donnée, *f. alap, alapzat.*
Donner, *v. a. adni, odaadni, ajándékozni; közölni; odanyujtani, kézbesítni; okozni, létre hozni; tulajdonitni; megadni, engedélyezni;* —, *v. n. bele-, hozzáütődni.*
Donneur, *m. adó;* — d'avis, *tanácsadó.*
Dont, *part. kinek, minek, kiről, miről, mivel stb.*
Donte, *f. kidúdorodás, dombor.*
Donzelle, *f.* mép. *gyanus erkölcsü leány.*
Dorade, *f. aranyhal;* (astr.) *kardhal.*
Doradille, *f. bordalap.*
Dorage, *m.* (chap.) *finom szőrreli bevonás vagy borítás;* (boul.) *tojás sárgájávali megkenés.*
Dorche, *m. dorsgadócz.*
Doré, ée, *part. et adj. megaranyozott, aranyos, aranysárga.*
Dorénavant, *adv. jövőben, jövendőben.*
Dorer, *v. a. aranyozni, megaranyozni; tojás sárgájával megkenni.*
Doreur, *m. aranyozó.*
Dorien, enne, Dorique, *adj. dóriai.*
Doris, *m. héjatlan tengeri csiga.*
Dorloter, *v. a. elkényeztetni.*

Dormant, te, *adj. alvó; fig. álló, mozdulatlan; —, m. asztaldísz.*
Dormeur, m. — euse, *f. alvó; alvónő.*
Dormeuse, *f. alváshoz alkalmazott utazókocsi; hálósüveg, hálófejkötő.*
Dormir, *v. n. irr. aludni; fig. állani, nem mozogni, nem folyni (vizről); tunyának lenni.*
Dormitif, ive, *adj. altató.*
Doroir, *m. aranyozóecset.*
Dorsal, ale, *adj. háthoz tartozó, hát...*
Dortoir, *m. hálóterem.*
Dorure, *f. aranyozás; tojás sárgájával megkenés.*
Dos, *m. hát; hátlap;* tourner le —, *hátat fordítni; elszaladni;* — à —, *háttal egymáshoz.*
Dose, *f. adag.*
Doser, *v. a. adagokra elosztani, az adagot meghatározni.*
Dosse, *f.* (charp.) *kérges deszka; béleldeszka.*
Dossier, *m. támasz, hátlap; iratcsomag;* — d'un lit, *ágyfő.*
Dossière, *f. hordósszíj (taligás lóé).*
Dossoyer, *v a. háttal egymáshoz felállítni.*
Dot, *f. nászajándék, hozomány.*
Dotal, ale, *adj. hozományi, hozomány . . .*
Dotation, *f. jegyadományzás; javadalmazás.*
Doter, *v. a. jegyadományozni; javadalmazni.*
D'où, *adv. honnan? honnét?*
Douaire, *m. élelemalku.*
Douairière, *f. főrangu özvegyasszony;* reine —, *özvegy királyné.*
Douane, *f. vám, vámház.*
Douaner, *v. a.* (com.) *olmozni, ónjegyet tüzni (. . . ra, . . . re).*
Douanier, *m. vámhivatalnok, vámtiszt.*
Doublage, *m. sodrás (selyemről); kettőzés, kettőztetés.*
Double, *adj.* — ment, *adv. kettes, kettős; kettősen, kétszerezve;* fig. *hamis; —, m. kétszerannyi; másodlat, másod példány; —, f. böndő (a kérődzőknek első gyomra).*
Doublé, *m.* (bill.) *kettes lökés.*
Double-fleur, *f. téli körte.*
Double-louis, *m. kettes lajosarany.*
Doublement, *m. kettőzés, megkettőztetés, kétszerezés.*
Doubler, *v. a. kettőzni, megkettőzni, megkettőztetni;* (bill.) *kettest lökni; bélelni;* — un cap, *előhegyet körülvitorlázni.*
Doublet, *m. kettős példány, kettődlet.*
Doubleur, *m. sodró.*
Doubloir, *m. sodorfa.*
Doublon, *m. (spanyol pénznem).*
Doublure, *f. bélés; hajtóka.*
Douçain, *m. mézalmafa.*
Douce, *v.* Doux.
Douceâtre, *adj. édeses, édeskés, édeske.*
Doucement, *adv. szendén; halkan, gyöngéden, óvatosan, kényelmesen; csendesen; türhetőleg; —, int. lassan! halkkal!*
Doucereux, euse, *adj. édeses, émelygésig édes; —, m. édelgő.*
Doucet, ette, *adj. édes, édeses; feszelgő; —, m. édelgő; sárkánypegáz.*
Doucettement, *adv. csendesen, halkkal.*
Douceur, *f. édesség; kedvesség, kellemesség, kellem, szendeség; borravaló; kedveskedő ajándék;* douceurs, *pl. hizelgés; nyalánkságok.*
Douche, *f. zuhany.*
Doucher, *v. a. megzuhanyozni.*
Douchi, *m. tükörköszörülés.*
Doucin, *m. rosz italu édes viz.*
Doucine, *f.* (arch.) *csorgalj, csatornapárkány; párkánygyalu.*
Doucir, *v. a. köszörülni (tükröt).*
Douègne, *f. nevelőnő.*
Douelle, *f. ívgömbölyüség, karajosság; hordódongácska.*
Douer, *v. a. megajándékozni, megadományozni.*
Douille, *f. bélcső.*
Douillet, ette, *adj.* — ettement, *adv. gyöngéd, szelid; gyöngéden;* fig. *elpuhult; elpuhulva; —, m. elkényeztetett ember.*
Douillette, *f. rövid nőköpeny.*
Douleur, *f. fájdalom;* fig. *bú, keserv.*
se **Douloir**, *v. pr. vm. panaszkodni.*
Douloureux, euse, *adj.* — eusement, *adv. fájdalmas; fájdalmasan.*
Doute, *m. kétség.*
Douter, *v. n. kétkedni, kételkedni;* se —, *v. pr. sejdítni.*
Douteur, *m. kételkedő, kétkedő.*
Douteux, euse, *adj.* — eusement, *adv. kétséges; gyanus; kétségesen.*
Douvain, *m. dongafa.*
Douve, *f. hordódonga; várárok; szironták neme.*
Douvelle, *f. hordódongácska.*
Doux, douce, *adj. édes; kedves, kellemes; szelid, szende; gyöngéd;*

csendes; hajlékony; —, *adv. lassan, csendesen;* fig. filer —, *beljebb szedni a gyeplőt, alábbhagyni követeléseivel.*
Douzain, *m. tizenkétsoros vers-szak.*
Douzaine, *f. tuczet, tizenkettő;* à la —, *tuczetenként, tizenkettenként.*
Douze, *adj. tizenkét, tizenkettő;* —, *m. tizenkettő;* le — du mois, *a hó tizenkettedike.*
Douzième, *adj. tizenkettedik;* —, *m. tizenkettedrész.*
Douzièmement, *adv. tizenkettedszer.*
Doyen, *m. legöregebb, legkorosabb; dékán;* fam. je suis votre —, *én korosabb vagyok kegyednél.*
Doyenné, *m. dékánság.*
Drac, *m. manó.*
Drachme, *f. drachma, nehezék.*
Draconcule, *m. sárkányhal.*
Draconite, *f. sárkánykő.*
Dragan, *m. gálya tatja.*
Dragée, *f. apró czukros csemege; elegytakarmány; sörét;* menue —, *madárgöbecs;* petite —, *nyúlsörét.*
Drageoir, *m. csemegetartó.*
Drageon, *m. tőhajtás.*
Drageonner, *v. n. sarjadzani.*
Dragoire, *m.* (tan.) *vakarókés.*
Dragoman, *v.* Drogman.
Dragon, *m. sárkány; kurtályos, könnyü vasas, dragonyos; szemfolt.*
Dragonistes, *m. pl. sárkánykövek.*
Dragonne, *f. dragonyos-induló; kardbojt; vállbojt.*
Dragonneau, *m. vízi agyagfúró.*
Dragonner, *v. a. kisajtolni;* se —, *v. pr. gyötrődni.*
Dragonnier, *m. barkóczagalagonya.*
Drague, *f. homoklapát; kútfúró.*
Draguer, *v. n. kitisztítni (iszaptól); horgonyt halászni.*
Dragueur, *m. homoktakarító, halászsajka.*
Draine, *f. gyöngyevő húros, léprigó.*
Drainette, *f. úszórecze.*
Dramatique, *adj. színműi, drámai.*
Dramatiste, *m. színköltő, drámairó.*
Dramaturge, *m. színművész, színműköltő.*
Drame, *m. színmű, dráma.*
Dranet, *m. kerítőháló, gyalom.*
Dranguelle, *f. húzóháló.*
Drap, *m. posztó; lepedő;* — de soie, *selyemkelme.*
Drapeau, *m. darab ruha, rongy, czafat; zászló; zászlótartói állomás;* drapeaux, *pl. pólya; zászlóinduló.*
Drapelière, *f. rongyszedőnő.*
Draper, *v. a. posztóval behúzni; k... függönyözni, függönyökkel fölék... sítni;* fig. *megszólani.*
Draperie, *f. posztógyártás; posztó... kereskedés; posztóáruk; redőzés... redőzet;* draperies d'un lit, *pl. ágy... előzők, kárpitok.*
Drapier, *m. posztós, posztóműves, posztókereskedő.*
Drapière, *f. posztóczövek.*
Drastique, *adj.* (méd.) *gyorshatású.*
Drèche, *f. maláta, szalad.*
Drége, *f. kerítőháló, gyalom; buga... gereben, lenmagszedő.*
Dréger, *v. a. lenbugát gerebezni.*
Dresser, *v. a. felegyenesítni; felál... lítni; elkészítni; vasalni, kivasaln... téglázni; idomítni; képezni, kike... pezni;* —, *v. n. felállani (hajról);* se —, *v. pr. felállani; készülni.*
Dresseur, *m.* (épl.) *sodronyegyenítő elkészítő.*
Dressoir, *m. tálalóasztal.*
Drille, *m. vm. katona;* fam. *ficzkó;* — *f.* (pap.) *rongy.*
Driller, *v. n.* (pop.) *sebesen futni.*
Drilleux, *adj. vm. rongyos.*
Drillier, *m. rongyszedő.*
Drisse, *f. felhúzó-alattság.*
Drogman, *m. magyarázó, tolmács.*
Drogue, *f. gyogyszeráru, fűszeráru;* fam. *hitványság, söpredék.*
Droguer, *v. a. sok orvosságot beadni;* fam. *meghamisítni.*
Droguerie, *f. gyógyszeráruk, fűszeráruk; fűszerkereskedés.*
Droguet, *m. félgyapjúszövet.*
Drogueur, *m. p. u. szeráru, kuruzsoló, javos.*
Droguier, *m. gyógyszerszekrény; természetgyüjteményi szekrény.*
Droguiste, *m. fűszerárus.*
Droit, te, *adj. et adv. egyenes; jobb egyenesen;* fig. *őszinte;* à droite, *jobbra;* —, *m. jog; jogtudomány hatalom; adó.*
Droite, *f. jobbkéz, jobboldal;* (mil... *jobbszárny;* à —, *jobbra.*
Droitement, *adv. egyenesen; éppen helyesen.*
Droitier, *m.* —ière, *f. jobbra levő.*
Droiture, *f. egyenesség, őszinteség.*
Drôlatique, *adj. p. u. furcsa, bohókás*

Drôle, *adj.* — **ment**, *adv. bohókás, tréfás; bohókásan, furcsán;* —, *m. kópé.* [*bohóság.*
Drôlerie, *f. furcsaság, bohózat, tréfa,*
Drôlesse, *f. dada, szipa.*
Dromadaire, *m. egynyergü teve.*
Drossart, *m. tartománynagy, kerületnagy, kerületi kapitány.*
Drosse, *f.* (mar.) *ágyúkötél.*
Drouille, *f. vm. fölpénz.*
Drouineur, *m. üstfoltozó.*
Droupe, *f. csontárgyümölcs.*
Drousser, *v. a. gyapjut bekenni.*
Droussette, *f. nagy gyapjugyaratό.*
Drousseur, *m. gyaratoló.*
Dru, ue, *adj. szállós (madár)*; fig. *vidám, fürge, vidor;* —, *m.* fam. *meghitt.*
Druë, *f.* fam. *ágyas.*
Druement, *adv. p. u. híven.* [*ség.*
Druerie, *f. vm. bizalmasság, meghitt-*
Druge, *f.* (jard.) *bujahajtás.*
Druide, *m. druid.*
Drugeon, *m. bimbó, rügy.*
Drupe, *v.* Droupe.
Dryade, *f. erdei nimfa.*
Dû, ue, *part. et adj.* (*v.* Devoir) *tartozó, illető;* —, *m. illeték, követelés, adósság, kötelesség.*
Dubitateur, *m. kétkedő.*
Dubitation, *f.* (rhét.) *kétkedés.*
Dubitativement, *adv. p. u. kétkedőleg, kételkedve.*
Duc, *m. herczeg; füles bagoly.*
Ducal, ale, *adj.* — **alement**, *adv. herczegi; herczegileg.*
Ducat, *m. arany (pénz).*
Duc-duc, *m. kenyérfa.*
Duché, *m. herczegség.*
Duchesse, *f. herczegnő; nyugágy háttámasszszal.*
Ductile, *adj. húzható, nyújtható.*
Ductilité, *f. nyulékonyság, nyujthatóság.* [*ritőnő.*
Duègne, *f. kisérőnő, felügyelőnő; ke-*
Duel, *m. párviadal;* (gr.) *kettős.*
Duelliste, *m. párbajvivó, párviadalos.*
Dugone, *m. rozmár.*
Duire, *v. n. irr. tetszeni, kelleni;* —, *v. a. idomítni, kitanitni, megtanitni.*
Duit, *m. keresztgát.* [*édesitni.*
Dulcifier, *v. a.* (chim.) *édesitni, meg-*
Dulcinée, *f. szerető (nő), kedves (nő).*
Dulie, *f. szentek tisztelése.* [*lőleg.*
Dûment, *adv.* (dr.) *illendőképen, kel-*
Dune, *f. fövenyhalom, sekély.*

Duo, *m. párdal; párzene, kettős zene.*
Duodénal, ale, *adj. nyombélhez tartozó, nyombél . . .*
Duodénum, *m. nyombél.*
Dupe, *f. megcsalt; buta, ostoba.*
Duper, *v. a. rászedni, bolonddá tenni.*
Duperie, *f. csalás, rászedés; bolondság.*
Dupeur, *m. p. u. csaló.*
Duplicata, *m. másodlat, másodpéldány.*
Duplicatif, ive, *adj. kettőztető.*
Duplication, *f. megkettőztetés.*
Duplicité, *f. kettősség;* fig. *kétszinüség, hamisság.* [*válasz.*
Duplique, *f.* (dr.) *viszválasz, viszon-*
Dur, dure, *adj. kemény;* fig. *szigoru; zordon; darabos; érzékellen; nehéz, terhes;* entendre —, *nagyot hallani.*
Durable, *adj. tartós.*
Duracine, *f. őszibaraczk neme.*
Durant, *prp. alatt, közben, ideje alatt.*
Dur-bec, *m. vasorru kupály, magnyitó.*
Durcir, *v. a. megkeményitni;* —, *v. n. et se* —, *v. pr. megkeményedni.*
Durcissement, *m. keménység, keményedés.*
Dure, *f. kemény föld.*
Durée, *f. tartam, tartás.*
Durelin, *m. csertölgyfa.*
Durement, *adv. keményen.*
Durer, *v. n. tartani.*
Duret, te, *adj.* fam. *kissé kemény.*
Dureté, *f. keménység; keményedés; érzékellenség;* — de ventre, *hasszorulás;* duretés, *pl. gorombaságok.*
Durillon, *m. bőrkéreg.*
Durillonner, *v. n. p. u. megkeményedni, megkérgesedni.*
Duriuscule, *adj. keményes.*
Dusi, Dusil, *m. facsap (hordón).*
Duumvirat, *m. kettedes uralom, kettedesség.*
Duvet, *m. pehely.*
Dyarchie, *f. két-uralom.*
Dynamique, *f. erőtan, erőszet.*
Dynaste, *m. uralkodó, hatalmas, főúr.*
Dynastie, *f. uralkodóház, uralkodócsalád.* [*vegyülete*
Dyscrasie, *f. vérnek vagy nedvek rosz*
Dysécie, *f. nehézhallás, nagyothallás.*
Dysopie, *f. kettőzött látás.*
Dyspepsie, *f. rosz emésztés.*
Dyssenterie, *f. vérhas.*
Dyssentérique, *adj. vérhasnemü.*
Dysurie, *f. húgyrekedés.*

E.

Eau, f. víz; eső; vizelet; izzadság; fény (gyémánton stb.); eaux, pl. vízművek; fürdők; aller aux —, fürdőbe utazni; prendre les —, gyógyvízorvoslással élni.
Eau-de-vie, f. pálinka.
Eau-mère, f. tisztalúg, anyalúg.
Eaux-et-forêts, f. pl. erdészet, vadászat és halászat.
s'Ebahir, v. pr. vm. csodálkozni.
Ebahissement, m. vm. csodálkozás.
Ebarber, v. a. elvágni, körülvágni, megnyesni, megmetszeni; — des plumes, tollat fosztani.
Ebarboir, m. vágókés.
Ebats, m. pl. fam. mulatság, vigalom.
Ebattement, m. p. u. öröm, gyönyör, jókedv.
s'Ebattre, v. pr. irr. mulatni.
Ebaubi, ie, adj. pop. bámuló, hüledező.
Ebauche, f. vázlat.
Ebaucher, v. a. vázolni; nagyából dolgozni. [durva gereben.
Ebauchoir, m. viaszképnyomócsont;
Ebaudissement, m. vm. vigalom, nagy öröm, örömzaj.
Ebbe, Ebe, f. apály.
Ebénacé. ée, adj. ébenfanemű.
Ebène, f. ében, ébenfa.
Ebéner, v. a. ébenfeketére festeni.
Ebénier, m. ébenfa.
Ebéniste, m. ébenfából dolgozó, ébenfából dolgozó műasztalos, ébenész.
Ebénisterie, f. műasztalosmű.
Ebêtement, m. elbutítás; butaság.
Ebêtir, v. a. elbutítni.
Ebétude, f. p. u. tompaság.
Ebeurrer, v. a. lefölözni, a tejfölt leszedni. [penteni.
Ebiber, v. a. vm. behörpölni, behör-
Ebie, f. lócsatorna.
Eblouir, v. a. vakítni; ámítni, elámítni; s'—, v. pr. csalódni.
Eblouissant, e, adj. vakító.
Eblouissement, m. vakítás; fig. ámítás, elámítás.
Eborgner, v. a. félszeművé tenni.
Eboter, v. a. (jard.) megnyesni.
Ebouffer, v. n. et s'—, v. pr. — de rire, megpukkadni nevettében.
Ebouillir, v. n. irr. befőni.
Eboulement, m. beszakadás, összedőlés. [összedőlni.
Ebouler, v. n. et s'—, v. pr. beszakadni,
Eboulis, m. omladék.
Ebouqueuse, f. (fab.) kitépőnő.
Ebourgeonnement, m. fölösleges bimbók letépése.
Ebourgeonner, v. a. fölösleges bimbókat letépni.
Ebourgeonnoir, m. (jard.) nyesőkés.
Ebouriffé, ée, adj. szétkuszált, zilált.
Ebourrer, v. a. (tan.) szőrét leszedni, megkoppasztani.
Ebraillé, ée, adj. p. u. meztelen mellel.
Ebraisoir, m. szénlapát; szitólyuk.
Ebranchement, m. lenyesés, legallyazás.
Ebrancher, v. a. lenyesni, legallyazni.
Ebranchoir, m. kaczor, görbe kertészkés. [renditės.
Ebranlement, m. megrendülés, meg-
Ebranler, v. a. megrázni, rázkódtatni, megrendítni; fig. megingatni; mozgásba hozni; s'—, v. pr. ingani; (mil.) indulni.
Ebraser, v. a. (arch.) tágítni szélesbítni (ajtót stb.).
Ebrécher, v. a. csorbává tenni, kicsorbítni, kitörni.
Ebrener, v. a. fam. megtisztogatni piszoktól (gyermeket).
Ebrillade, f. (man.) rántás zablával.
Ebrosser, v. a. (vig.) kacsolni.
Ebrouement, m. horkanás, hortyogás, fúvás (lóé). [mosni.
Ebrouer, v. a. (teint.) kiöblitni, ki-
s'Ebrouer, v. pr. tüsszszögni, hortyanni, horkanni (lóról).
Ebruiter, v. a. kifecsegni; s'—, v. pr. elhíresedni.
Ebuard, m. ék, czövek (fahasitásra).
Ebullition, f. felforrás; fig. felhevülés; (méd.) küteg, pörsenés.
Ecachement, m. szétzúzás.
Ecacher, v. a. szétzúzni, lapítni, lapossá nyomni; nez écaché, lapos orr. [verő.
Ecacheur, m. lapító; — d'or, arany-
Ecachure, f. szétzúzás.

Ecagne, *f. pászma.*
Ecaillage, *m.* (sal.) *lehántás, meghámozás.*
Ecaille, *f. pikkely; héj.*
Ecaillé, ée, *adj. pikkelyezett, pikkelyes.*
Ecailler, *m.* — ère, *f. osztrigaárulö; osztrigaárulónő.*
Ecailler, *v. a. levakarni (halat), héjából kivenni;* s'—, *v. pr. elmorzsálódni, letördelőzni.*
Ecailleux, euse, *adj. pikkelyes.*
Ecale, *f. héj, hüvely; ideiglenes kikötő;* — de noix, *dióhéj.*
Ecaler, *v. a. hámozni, héjból kifejteni.*
Ecalot, *m. vm. dió.*
Ecang, *m. tiló.*
Ecanguer, *v. a. tilolni (lent).*
Evangueur, *m. lentörő.*
Ecarbouiller, *v. a.* pop. *szétzúzni, összetörni.*
Ecardonneux, *m. kenderikepinty.*
Ecarissoir, *m. furóárr, piszkatű, szurkáló.*
Ecarlate, *f. skarlátszín, skarlát.*
Ecarlatine, *v.* Scarlatine.
Ecarquiller, *v. a. kiterpeszteni, kinyitni, kimereszteni.*
Ecarrir, *v. a. szögletétől, hegyeitől megfosztani.*
Ecarrissement, *m. négyszögités.*
Ecarrissoir, *v.* Ecarissoir.
Ecart, *m. félreugrás, kitérés; eltérés;* (jeu) *letevés; utóadó, pótlékadó; ficzamodás;* mettre à l' —, *félretenni.*
Ecarté, ée, *adj. félre eső, távol levő;* cartes écartées, *pl. elhányt kártya;* —, *m. kártyajáték neme.*
Ecartèlement, *m. fölnégyelés.*
Ecarteler, *v. a. el-, fölnégyelni.*
Ecartement, *m. eltávolitás, eltérités, eltérés, eltávozás, elkülönzés.*
Ecarter, *v. a. eltávolitni; elkülönitni; elszórni, szélkergetni;* (jeu) *letenni; rendes utjából kitérni;* — les jambes, *lábait szétterpeszteni;* s'—, *v. pr. eltávozni, elterni; eltévedni.*
Ecartiller, *v.* Ecarquiller.
Eaveçade, *f. rántás az állazóval.*
Ecclésiarque, *m. templomatya, egyháznagy.*
Ecclésiastique, *adj.* — ment, *adv. egyházi, papi; egyházilag;* —, *m. pap, egyházi személy; Szirak Jézus könyve.*
Ecerneau, *m. dióbél.*
Ecerner, *v. a. magot kivenni.*
Ecervelé, ée, *adj. agyatlan, ostoba.*
Echafaud, *m. állás, állvány; vérpad.*
Echafaudage, *m. épitő-állás;* fig. *készületek.*
Echafauder, *v. n. állást, felállitni.*
Echalas, *m. szőlőkaró.*
Echalasser, *v. a. megkarózni, karóhoz kötni.*
Echalier, *m. palánksövény.*
Echalotte, *f. mogyoróhagyma, metélőhagyma.*
Echampeau, *m. horogzsineg tőkehal-halászatnál.* [*kiemelni.*
Echampier, **Echampir**, *v. a.* (pein.)
Echancré, ée, *part. et adj. kikanyarított, kiivelt;* (bot.) *kicsipett, csorba.*
Echancrer, *v. a. kikanyaritni, kiivelni.*
Echancrure, *f. kikanyaritás, kiivelés.*
Echandole, *f. szelmény, zsindel.*
Echange, *m. csere.*
Echangeable, *adj. el-, fölcserélhető.*
Echanger, *v. a. el-, fölcserélni, kicserélni.*
Echangiste, *m.* (dr.) *cserélő.*
Echanson, *m. pohárnok;* grand —, *főpohárnok.*
Echansonnerie, *f. pohárnokság; udvari pinczeszolgálat.*
Echantiller, *v.* Echantillonner.
Echantillon, *m. minta, próba, példány; anyamércze.*
Echantillonner, *v. a. mustrát, próbát levágni; próbamértékkel összehasonlitni.*
Echanvrer, *v. a. kendert törni.*
Echanvroir, *m. kendertörő.*
Echappade, *f.* (grav. b.) *hibás metszés, hibmetszés.*
Echappatoire, *f.* fam. *ürügy, mentség.*
Echappée, *f. meggondolatlanság;* par échappées, *néha néha, hébekorba.*
Echappement, *m.* (horl.) *ketyegő;* — de la vapeur, *a gőznek elszállása.*
Echapper, *v. a. elháritni; elkerülni; kikerülni;* (vap.) *kiömleszteni, kieresztení;* —, *v. n. elillanni, elszökni* — de la main, *kézből kicsúszni;* cela est échappé de ma mémoire, *ezt elfelejtettem;* s'—, *v. p. elszökni, elfutni, elszaladni, elillanni; hamarkodni;* la couture s'échappe, *feslik a varrás.*
Echarbot, *m. sulyom.* [*kar.*
Echard, *m. vm. fösvény, zsugori, fu-*
Easharde, *f. szálka.*

Echardonner, *v. a. bogácsot kigyomlálni.* [*kapa, bogácssarló.*
Echardonnoir, *m. bogácsgyomláló-*
Echarner, *n. a.* (tan.) *hurnyázni, lehúsolni.* [*bántani.*
Echarnir, *v. a. durván sérteni, meg-*
Echarnoir, *m.* (tan.) *húsoló.*
Echarnure, *f.* (tan.) *vakarék; enyvbőr.*
Ercharpe, *f. vitéz-öv, tiszt-öv, hadöv, táboröv; vállruha, vállravaló; karpólya;* en —, *rézsútosan, oldalast.*
Echarpé, ée, *adj. tisztövvel ellátott, tisztöves.*
Echarper, *v. a. keresztvágást adni; teher köre kötelet tekerni.*
Echarpillerie, *f. vm. rablás.*
Echars, se, *adj.* — sement, *adv. fukar, zsugori; csekélyértékü.*
Echarser, *v. n. gyöngének s változónak lenni (szélről).* [*küség.*
Echarseté, *f. fukarság; csekélyérté-*
Echarseter, *v. a.* (mon.) *kelleténél csekélyebb értékben verni (pénzt).*
Echasse, *f. mankó, faláb; gyöngyvér (madár).*
Echassier, *f. libucz, bibicz.*
Echauboulé, ée, *adj. kipörsedt, kipattogzott.*
Echauboulure, *f. hőpörs, hőpörsenet.*
Echaudé, *m. tolófánk; kis táboriszék.*
Echauder, *v. a. forrázni, leforrázni; elégetni, megégetni.*
Echaudoir, *m. leforrázó katlan.*
Echaudoire, *f. vágószín.*
Echaudole, *m. p. u. zsindel, szelmény.*
Echauffant, ante, *adj. hevitő.*
Echauffe, *f.* (tan.) *izzadás.*
Echauffé, *m. pörzs-szag.*
Echauffement, *m. felhevülés; fölmelegedés, fölmelegités.*
Echauffer, *v. a. melegitni, megmelegitni, fütni;* fig. *fölhevitni;* —, *v. n. megmelegedni; fölmelegedni;* s' —, *megmelegedni, felhevülni;* fig. *megharagudni.*
Echauffourée, *f. véletlen csetepaté;* fig. *dőreség, esztelen eselekedet.*
Echauffure, *f. hőpörs, hőpörsenet.*
Echauguette, *f.* (fort,) *őrtorony.*
Echaux, *m. pl. lecsapoló árkok, csapárkok.* [*lejárat.*
Echéance, *f. lejárati idő, lejárati nap,*
Echec, *m. sakk;* fig. *veszteség, kudarcz;* — et mat, *tenksakk;* échecs, *pl. sakkjáték;* jouer aux —, *sakkozni.*
Echée, *f. motring.*
Echelage, *m. lábtójog.*
Echelette, *f. lábtóka; szekéroldal; falmászó fakúsz.*
Echelier, *m. emelő-csigalajtorja.*
Echelle, *f. lábtó, lajtorja; hanglajtorja, hangmenetel, zenei hangsor; kisebbre vett mérték.*
Echelon, *m. lábtófog, hágcsófog, létrafog;* fig. *fok, lépcső.*
Echelonner, *v. a.* (mil.) *lépcsőalakban felállitani.*
Echémer, *v. a. rajt kibocsátni;* —, *v. n. rajozni, rajzani.*
Echenal, **Echeneau**, **Echenet**, *m. faereszcsatorna.*
Echeniller, *v. a. lehernyászni, lehernyózni.*
Echenilloir, *m. hernyászolló.*
Echer, *v. a. csalétket akasztani vagy rakni.*
Echerpiller, *v. a. vm. haramiáskodni.*
Echeveau, *m. motring.*
Echevelé, ée, *adj. zilált (hajról).*
Echevin, *m. törvényszéki ülnök.*
Echevinage, *m. ülnökség, tanács*
Echiffre, *m. lépcsőfal.*
Echignole, *f.* (pass.) *orsó.*
Echillon, *m. vizforgatag.*
Echine, *f. hátgerincz.*
Echiné, ée *adj.* (bot.) *tüskés.*
Echinée, *f. disznóorj.*
Echiner, *v. a. derekát letörni;* fam *agyonverni.*
Echinopude, *m. labdaborz.*
Echiqueté, ée, *adj.* (bl.) *koczkás.*
Echiquier, *m. sakktábla, ostábla, kincstári tiszteg (Angliába), pénzügyi társulat;* en —, *keresztbe.*
Echo, *m. viszhang.*
Echoir, *v. n. irr. háramlani; elévülni, elidősülni.*
Echome, *m. evezőszög.*
Echomètre, *m. hangmérő.*
Echoppe, *f. kalmárbódé (házak mellett); karcztü.* [*gozni.*
Echopper, *v. a.* (grav.) *karcztűvel dol-*
Echoppière, *f.* (pop.) *zsiradékárusnő.*
Echouement, *v.* Echoûment.
Echouer, *v. a. zátonyra tenni, partra vetni;* —, *v. n. partra vettetni;* fig. *nem sikerülni.*
Echoûemeet, *m. partra vettetés.*
Ecimer *v. a. botolni (fát).*
Eclabousser, *v. a. sárral bekányni.*
Eclaboussure, *f. ráfecscsent sár.*

Eclair, *m. villám, villogás; fig. fény; csillámtűz.*
Eclairage, *m. kivilágitás (lámpákkal).*
Eclairci, *m. szabad hely erdőben.*
Eclaircir, *v. a. felvilágositni; kideritni; s'—, v. pr. kiderülni; vigályitni, ritkitni.*
Eclaircissement, *m. felvilágositás;* (for.) *vigályitás.*
Eclaire, *f. gódircz.*
Eclairer, *v. a. megvilágositni; fig. felvilágositni; szemmel tartani; —, v. n. et imp. csillogni; villámlani.*
Eclairette, *f. ékes csilla (növény).*
Eclaireur, *m. felvilágositó; csatár.*
Eclamé, *adj. szárnyaszegett.*
Eclanche, *f. ürüczomb.*
Eclat, *m. szálka, forgács; hang, csattanás; fény; fig. feltünés, felötlés, szembeszökés; lárma, zaj.*
Eclatant, te, *adj. fényes; csengő; fig. kitünő; —, m. csinált gyémánt.*
Eclatante, *f. gyémántröppentyű.*
Eclater, *v. n. hasadozni, hasadni; csattanni, ropogni; fényleni, csillámlani; fig. kitörni, kifakadni; nyilvánulni; s'—, v. pr. szakadni; megpukkanni.*
Eclèche, *m. bérföld eldarabolása.*
Eclectique, *adj. válogató; —, m. elvgyüjtő, válogató.*
Eclectisme, *m. evlgyüjtés, válogatóság.*
Eclichement, *v.* **Eclèche.**
Eclicher, *v. a. bérföldet eldarabolni.*
Eclipse, *f.* (astr.) *fogyatkozás; fig. elsőtétedés, elhomályosulás.*
Eclipser, *v. a. elhomályositni, elsötétitni; s'—, v. pr. elsötétedni; fig. eltünni.* [*földpálya.*
Ecliptique, *f. pályakör; nappálya.*
Eclisse, *f.* (chir.) *csontküllő; hasitot füzfavessző; szalmatányér; sajtkáva, sajtrács.* [*tenni.*
Eclisser, *v. a.* (chir.) *csontküllő közé*
Eclopрé, ée, *adj. bénavéknyu, bénaágyéku; nyomorék.*
Eclopper, *v. a. p. u. bénitni, megsántitni.*
Eclore, Eclorre, *v. n. irr. kibújni, kimászni, kicsúszni; kifeslni, nyilni, fakadni, kivirágzani; viradni; fig. napfényre jönni, kiderülni.*
Eclosion, *f. kibuvás, kimászás; fakadás, kivirágzás.*
Ecluse, *f. zsilip.*
Eclussée, *f. zsilipriz.*
Eclusier, *m. zsilipes, zsilipmester.*
Ecobuage, *m. perzselés (tarlóé), fölégetés (erdőé).*
Ecobue, *f. pázsitszelő, hantszelő.*
Ecobuer, *v. a. perzselni (tarlót), fölégetni (erdőt).* [*gyúrni.*
Ecocher, *v. a.* — **la pâte**, *a tésztát*
Ecofrai, Ecofroi, *m. műhely.*
Ecoinson, *m. sarokkő, szögletkő; sarokszekrény.*
Ecole, *f. iskola, tanoda.*
Ecoletage, *m. kivájás, homorúság.*
Ecolier, *m.* —**ière**, *f. tanitvány.*
Ecompte, *m.* (com.) *levonat.*
Ecompter, *v. a. levonni (valamely öszszegről).* [*elutasitni.*
Econduire, *v. a. irr. kivezetni; fig. elutasitni.*
Economat, *m. gondviselőség.*
Econome, *adj. gazdaságos; m. et f. gazda; gazdasszony.*
Economie, *f. gazdálkodás, gazdaság; takarékosság; fig. czélszerü felosztás.*
Economique, *adj.* —**ment**, *adv. gazdasági, gazdaságos; gazdaságosan, takarékosan; —, f. gazdálkodás mestersége.* [*karitni.*
Economiser, *v. a. gazdálkodni megta-*
Economiste, *m. államgazdaságbuvár.*
Ecope, *f.* (mar.) *vizlapát; kertészeszköz.*
Ecoperche, *f. emelőcsigagerenda.*
Ecorce, *f. fakéreg; héj; fig. külső.*
Ecorcement, *m. meghántás, meghéjazás, meghámozás.*
Ecorcer, *v. a. hámozni.*
Ecorche, *m. báb, bábu.*
Ecorche-cu, *adj.* **à** —, *seggen csússzó, kénysszeritve.*
Ecorché, ée, *part. et adj.* (*v.* **Ecorcher**); *feltört (ló háta).*
Ecorcher, *v. a. lehúzni a bőrét, megnyúzni; fig. meghúzni, megrántani (valakit); megsérteni; törni (nyelvet); feltörni (ló hátát); —* **la gorge**, *a torkot csipni; s' —, v. pr. maga bőret lehúzni, vérig vakarodzni; kisebesedni (fekvésben vagy lovaglásban).*
Ecorcherie, *f. dögnyúzóhely.*
Ecorcheur, *m. nyúzó.*
Ecorchure, *f. karcz, karczolás, karmolás; seb, feltörés.*
Ecorner, *v. a. szarvát letörni; szögletétől, hegyeitől megfosztani.*

Ecornifler, *v. a.* fam. *élősködni (valaki nyakán).* [*lóság.*
Ecornifierie, *f. élősködés, tányérnya-*
Ecornifleur, *m. tányérnyaló, élősködő.*
Ecornure, *f. letört szöglet, csonka szöglet.*
Ecossaise, *f. skót táncz.*
Ecosse, *f. hüvely.*
Ecosser, *v. a. kifejteni, köpeszteni, kihántani, hüvelyből kifejteni.*
Ecot, *m. költség (ételre italra); dőzstársaság, tivornya, vendégség; görcsös faderék.*
Ecôter, *v. a. dohányt leindázni.*
Ecouane, *f. pénzráspoly.*
Ecouaner, *v. a.* (mon.) *elfűrészelni.*
Ecouanette, *f. aranyráspoly.*
Ecoué, ée, *part. et adj. kurtafarkú, kusza.*
Ecouer, *v. a. farkát rövidre vágni.*
Ecoufe, **Ecoufle**, *m. csirkésző kánya; papirsárkány.*
Ecoulement, *m. lefolyás;* (com.) *kelendőség, kelőség, kelet.*
Ecouler, *v. n. et* s' —, *v. pr. lefolyni;* fig. *elmulni, eltelni, lejárni; visszavonulni.*
Ecoupe, **Ecoupée**, *f. hajóseprő; földvakaró, doroszló.*
Ecourgée, *f. p. u. kancsuka, korbács.*
Ecourgeon, *v.* Escourgeon.
Ecourter, *v. a. kurtítni, rövidre vágni; kelletén túl rövidre vágni.*
Ecoussage, *m. folt (kőedényben).*
Ecoute, *f. hallgató-zug; rácsszék (zárdákban);* écoutes, *pl. szelelőlyukak (bástyaboltozatokban).*
Ecouté, ée, *part. et adj.* (man.) *tanszerü, iskolaszerü.*
Ecouter, *v. a. hallgatni, meghallgatni; hallgatódzni.*
Ecouteur, *m. p. u. hallgatódzó, fülelő.*
Ecouteux, euse, *adj.* (man.) *fülelő.*
Ecoutille, *f.* (mar.) *lyuk, ablak (hajón).*
Ecoutillon, *m.* (mar.) *ugróablak.*
Ecouvette, *f. seprő.*
Ecouvillon, *m.* (boul.) *pemet;* (art.) *ágyútörlő.*
Ecouvillonner, *v. a.* (art.) *kitörölni.*
Ecraigne, *f. esti mulatókör (falun).*
Ecran, *m. tüzellenző, fényellenző.*
Ecrancher, *v. a. ránczot kisimitni.*
Ecrasé, ée, *part. et adj. (v.* Ecraser*);* fig. *lapos, nyomott.*
Ecrasement, *m. p. u. összezúzás, szétrombolás.*
Ecraser, *v. a. széttörni, összezúzni, szétrombolni.*
Ecravanter, *v. n. p. u. szétkoppanni szétpattanni.*
Ecrêmage, *m.* (verr.) *hableszedés.*
Ecrêmer, *v. a. lefölözni, a tejfölt leszedni;* fig. *javát elszedni.*
Ecrêmoire, *f. tejfelszedő-kanál.*
Ecréner, *v. a. öntött betüket körülmetszeni.*
Ecrénoir, *m.* (fond. c.) *metszőkés.*
Ecrevisse, *f. rák.*
Ecrier, *v. a.* (tir.) *tisztitni (sodronyt).*
s'Ecrier, *v. a. felkiáltani.*
Ecrille, *f. halrekesz.*
Ecrin, *m. ékszekrényke.*
Ecrire, *v. a. et n. irr. irni; irásban föltenni;* s'—, *v. pr. egymásnakirni; iratni.*
Ecrisée, *f. gyémántpor.*
Ecrit, *m. irat; kézirat.*
Ecriteau, *m. felirat; czédula, raglap, hirdetvény.*
Ecritoire, *f. irószer.*
Ecriture, *f. irás; kézirás, kézirat; irat, fogalmazat; szentirás; kereskedői könyvek.*
Ecriturier, *m. vm. leiró, masoló.*
Ecrivailler, *v. n.* fam. *firkálni, mázolni.*
Ecrivaillerie, *f.* fam. *irkafirka, mázolat.*
Ecrivailleur, *m. irkafirkáló, irkász.*
Ecrivain, *m. irnok; iró, szerző.*
Ecrivassier, mép. *v.* Ecrivailleur.
Ecriveur, euse, *adj. irni szerető, irvágyas.*
Ecrou, *m. anyacsavar, csavarlok; foglyok lajstroma.* [*mirigy.*
Ecrouelles, *f. pl. görvély, futosó*
Ecrouelleux, euse, *adj. görvélyes.*
Ecrouer, *v. a. foglyok jegyzékébe beirni.*
Ecrouir, *v. a. megkalapálni.*
Ecrouissage, **Ecrouissement**, *m. kalapálás.*
Ecroulement, *m. beomlás, bedőlés.*
s'Ecrouler, *v. pr. bedőlni, összeomlani;* fig. *elveszni.*
Ecroûter, *v. a. lehántani, lehámozni.*
Ecru, ue, *adj. nyers;* toile écrue, *kallatlan vászon.*
Ecu, *m. pajzs, czimerpajzs; tallér.*
Ecuage, *m.* (féod.) *szakmánypénz.*
Ecueil, *m. szikla, szirt, kőszál.*
Ecuelle, *f. csésze, szilke.*
Ecuellée, *f. csészével tele.*

Eculer, *v. a. letaposni, félrenyomni (a czipőt).*
Eculon, *m. merítőkazán.*
Ecumage, *m. lehabozás, letajtékozás, hableszedés.*
Ecume, *f. tajték.*
Ecumer, *v. a. et n. tajtékzani; habját leszedni.* [tékszedő.
Ecumeresse, *f.* (sucr.) *habszedő, taj-*
Ecumette, *f. habszedőszita.*
Ecumeur, *m. hableszedő.*
Ecumeux, euse, *adj.* (poét.) *habzó, tajtékzó.*
Ecumoire, *f. habszedő, tajtékszedő.*
Ecurage, *m. súrolás, tisztitás.*
Ecurer, *v. a. súrolni, tisztitni.*
Ecureuil, *m. mókus, evet.*
Ecureur, *m. súroló, tisztító.*
Ecureuse, *f. sikárló vagy súrlónő.*
Ecurie, *f. lóistálló, istálló.*
Ecusson, *m. kis pajzs; fültüszö; czímer, czégér;* enter en —, *szemre oltani.* [oltani.
Ecussonner, *v. a. szemezni, szemre*
Ecussonnoir, *m. szemzőkés.*
Ecuyer, *m. fegyvernök, paizshordozó; lovász, lovászmester; udvarnok; fakaró, fagyám;* (vig.) *melléksarjadék.* [emésztő ereje.
Edacité, *f.* fig. l' — du temps, *az idő*
Edenté, ée, *adj. fogatlan, csorbafogu.*
Edenter, *v. a. fogait kitörni (fésűnek stb.).*
Edictal, ale, *adj. felsőségi.*
Edifiant, te, *adj. épületes.*
Edificateur, *m. építtető, építkező.*
Edification, *f. épités; épületesség.*
Edifice, *m. épület.*
Edifié, ée, *adj.* fig. *megindúlt, elérzékenyült.*
Edifier, *v. a. épitni, felépitni; épülni (valamin); kielégitni, megörvendeztetni.* [rendelet, parancsolat.
Edit, *m. közhirdetmény, bocsátmány;*
Editer, *v. a. vm. hirdetményt, rendeletet kibocsátni, hirdetni, rendelni; kiadni (könyvet).* [kiadó.
Editeur, *m. kiadó, kibocsátó; könyv-*
Edition, *f. kiadás.*
Edredon, *m. dunnalúd pelyhe, dánpehely.* méhész.
Educateur, *m. vm. nevelő;* — d'abeilles.
Education, *f. nevelés;* — des abeilles, *méhtartás, méhtenyésztés;* — des bestiaux, *marhatenyésztés.*
Edulcorer, *v. a.* (chim.) *édesitni.*
Edule, *adj. megehető.*
Eduquer, *v. a.* pop. *nevelni.*
Efaufiler, *v. a. kifosszlatni;* s'—, *v. pr. kifoszlani, kirostallani.*
Effaçable, *adj. kitörölhető.*
Effacer, *v. a. kitörölni;* fig. *megsemmitni, megsemmisitni.*
Effaçure, *f. p. u. a mi ki van törölve.*
Effaner, *v. a. lelevelezni, leveleit lefosztani.*
Effarer, *v. a. megrémitni, elrémitni, megzavarni.* [tani.
Effaroucher, *v. a. elijeszteni, elriasz-*
Effarvatte, *f. fűzike.*
Effectif, ive, *adj.* — ivement, *adv. valóságos, igazi; valósággal.*
Effectuer, *v. a. teljesítni, végrehajtani, sikeresitni;* s'—, *v. pr. valósulni.*
Effémination, *f. elpuhultság, elpuhulás.*
Efféminé, ée, *part. et adj. asszonyos, elpuhult;* —, *m. elpuhult ember.*
Efféminer, *v. a. elpuhitni, elkényeztetni;* s'—, *v. pr. elpuhulni.*
Effervescence, *f. pezsgés, forrás;* fig. *felhevülés.*
Effet, *m. siker, hatás; végrehajtás, sikeresités; ingó vagyon; állampapir; váltó;* en —, *valósággal, valójában;* effets, *pl. jószág, ingó jószág, holmi.*
Effeuiller, *v. a. levelektől megfosztani, lelevelezni;* s'—, *v. pr. leveleit elhullatni.*
Efficace, *adj.* — ment, *adv. hatályos; hatályosan;* —, *f. hatály, hatályosság.*
Efficacité, *f. hatályosság.*
Efficient, te, *adj. ható.*
Effigie, *f. kép; képlap.*
Effigier, *v. a. képleg kivégezni.*
Effilé, *m. rojt, czafrang.*
Effilé, ée, *part. et adj. kifoszlott, rojtos;* fig. *sovány, karcsu, sugár.*
Effiler, *v. a. kifosszlatni, kitépni, kihúzni (szálonként);* s'—, *v. pr. kifoszlani.*
Effiloquer, *v. a. kifosszlatni, kitépni, kihúzni (szálonként).*
Effiloques, *f. pl. fátyolselyem; kiálló szálak.*
Effilure, *f. kifoszlott része a kelmének.*
Efflanquer, *v. a. elcsigázni.*
Effleurer, *v. a. leszakasztani, leszedni;* fig. *felületesen érinteni; megkarczolni.*
Efflorescence, *f.* (chim.) *kivirágzás;*

(méd.) *bőrvirág, küteg; virágzás, virágzás ideje.*
Effluence, *f.* (phys.) *kifolyás, kiömlés.*
Effluer, *v. n.* (phys.) *kifolyni, kiömleni.*
Effluve, *f.* (phys.) *kifolyás.*
Effondrer, *v. a. mélyen felásni, forgatni;* (cuis.) *kivenni.*
Effondrilles, *f. pl. szálladék, üledék, seprü, iszap.*
s'Efforcer, *v. pr. erőködni; törekedni.*
Effort, *m. erőködés, törekvés.*
Effraction, *f. erőszakos betörés.*
Effraie, *f. gyöngybagoly.*
Effrayant, te, *adj. szörnyü, rettenetes, remitő.*
Effrayer, *v. a. megrettenteni, elrémitni; s'—, v. pr. megijedni.*
Effréné, ée, *adj.* — ment, *adv. zabolátlan; zabolátlanul.*
Effriter, *v. a.* (agr.) *kiszíni.*
Effroi, *m. rémülés, ijedés.*
Effronté, ée, *adj.* — ment, *adv. szemtelen; szemtelenül.*
Effronterie, *f. szemtelenség.*
Effroyable, *adj.* — ment. *adv. szörnyü, rettenetes, rémitő; rémitőleg.*
Effusion, *f. kiöntés; kiömlés;* — de cœur, *szívömledezés.*
Egal, ale, *adj. egyenlő.*
Egalement, *m.* (dr.) *kiegyenlités.*
Egalement, *adv. egyenlően, hasonlóan, mint, ugy mint.*
Egaler, *v. a. egyenlővé tenni, egyenlitni;* — qn. à qn., *valakit valakivel összehasonlitni; —, v. n. egyenlőnek lenni.*
Egaliser, *v. a. egyenlővé tenni, egyenlitni.*
Egalité, *f. egyenlőség; egyformaság.*
Egard, *m. tekintet; à l'—, tekintőleg.*
Egardé, ée, *adj. megtekintett, megnézett.*
Egarement, *m. eltévedés; fig. kicsapongás.*
Egarer, *v. a. eltévelyitni; fig. zavarba ejteni, megzavarni; s'—, v. pr. eltévedni; fig. eltérni.*
Egayer, *v. a. felviditni; s'—* sur qn., *valakiből tréfát űzni.*
Egide, *f. paizs, oltalom.*
Eglander, *v. a.* (vét.) *mirigyet kivágni.*
Eglantier, *m. csipkerózsabokor.*
Eglantine, *f. vadrózsa.*
Eglise, *f. templom, egyház; fig. papság; község.*
Eglogue, *f. pásztori költemény.*
Egohine, *f. kézi fürész.*
Egoïser, *v. n. kelletén túl önmagáról beszélni.*
Egoïsme, *m. önzés.*
Egoïste, *m. önző; —, adj. önző.*
Egorger, *v. a. torkát szegni vagy elmetszeni; megfojtani;* fig. *tönkre juttatni.*
Egorgeur, *m. fojtó, öldöklő, gyilkos.*
s'Egosiller, *v. pr. rekedtségig kiabálni.*
Egotisme, *m. p. u. önzés, önség.*
Egotiste, *m. p. u. önző.*
Egougeoir, *m. szemétgödör, pöcze.*
Egout, *m. lefolyás, csorgó, eresz, sárcsatorna; nyilvános kár.*
Egoutter, *v. a. et n. lecsöpögtetni; s'—, v. pr. lecsöpögni.*
Egouttoir, *m. csöpögtető deszka;* (cuis.) *szűrő.*
Egouttures, *f. pl. utolsó csöppök.*
Egrapper, *v. a. leszemezni, lebogyózni.*
Egratigner, *v. a. et n. vakarni, felvakarni, karczolni; firkálni.*
Egratignure, *m. vakarás, karczolás, karcz, forradás.*
Egravillonner, *v. a. kivenni, kiszedni (fát gyökerestül), átültetni.*
Egrener, *v. a. kiszedni (magot, szemet), lebogyózni; —, v. n. élesnek lenni (borotváról); s'—, v. pr. kiesni (magról).*
Egrillard, de, *adj. víg, éber, vidor.*
Egrilloir, *m. iszapvonó, tógereblye, rekesz (tóban).*
Egriser, *v. a. gyémántot kiköszörülni.*
Egrisoir, *m. gyémántmozsár.*
Egrisures, *f. pl. hasadékok gyémántban.*
Egrugeoir, *m. bugagereben.*
Egruger, *v. a. kicsinyre törni, darálni.*
Egrugeûre, *f. mi széttöretett, szétzúzatott.*
Egueulé, *m. durva ember.*
Egueulement, *m. kilövés*
Egueuler, *v. a. valamely edény nyakát letörni; s'—, v. pr. kilövöttnek lenni;* fam. *rekedtségig kiabálni.*
Eguillettes, *f. pl.* (mar.) *vitorlarudaló; vállbojtok.*
Egyptien, *m.* — enne, *f. czigány; czigánynő.*
Eh, *int. ej!*
Eherber, *v. a. kigyomlálni.*
Ehonté, ée, *adj. szemtelen.*
Ehouper, *v. a. levagdalni vagy letörni tetejét, lebotolni.*
Eider, *m. dunnalúd.*
Ejaculation, *f. kifecskendezés; felfohászkodás.*
Ejamber, *v. a. meg vagy leindázni (a dohányt).*

Ejection, *f.* (méd.) *kihányás, kiköpés;* (dr.) *kiszabás, meghatározás.*
s'Ejouir, *v. pr. vm. örülni, megörülni.*
Elaboration, *f.* (méd.) *elkészités.*
Elaborer, *v. a.* (méd.) *elkészíteni, készitni.*
Elaguer, *v. a. fát megnyesni, tisztogatni;* fig. *megrövidítni.*
Elais, *m. olajbimbó.*
Elan, *m. jávorszarvas; ugrás, rárohanás;* fig. *nekihevülés.*
Elancé, ée, *adj. sugártermetü.*
Elancement, *m. ugrás; nyilalás, szúrás (testben);* fig. *emelkedés.*
Elancer, *v. nyilalni, szúrni;* s'—, *v. pr. rárohanni, neki szaladni;* fig. *fölemelkedni;* s' — sur son cheval, *lóra pattanni.*
Elaphre, *m. szarvasbogár.*
Elargir, *v. a. kitágitni, szélesbítni;* fig. *szabadon bocsátni;* —, *v. n. et* s'—, *v. pr. kitágulni, kiterjedni, kiszélesedni.*
Elargissement, *m. kitágítás, kiszélesités;* fig. *szabadon bocsátás.*
Elargissure, *f. berakott darab.*
Elasticité, *f. rugékonyság.*
Elastique, *adj. rugékony, rugalmas.*
Elatine, *f. vadlen.*
Elation, *f. p. u. gőg, dölyf.*
Electeur, *m. választó; választó fejedelem.*
Electif, ive, *adj. választási.*
Election, *f. választás, megválasztás; adóhivatal;* — à la grâce, *örök végzet szerinti rendeltetés.*
Electivité, *f. választhatóság.*
Electoral, ale, *adj. választási, választófejedelmi.*
Electorat, *m. választói méltóság, választóság; választófejedelemség.*
Electrice, *f. választófejedelemnő.*
Electricité, *f. villanyosság, villany.*
Electrique, *adj. villanyos.*
Electrisation, *f. villanyozás.*
Electriser, *v. a. villanyozni.* [*jes.*
Electro-magnétique, *adj. villamdele-*
Electromètre, *m. villanymérő.*
Electuaire, *m. nyelet, nyalat.*
Elégamment, *adv. csinosan, díszesen.*
Elégance, *f. csinosság.*
Elégant, te, *adj. csinos, szép, díszes, ízletes;* —, *m. piperkőcz.*
Elégiaque, *adj. alagyás, alagyai.*
Elégie, *f. alagya.*
Elégiographe, *m. alagyaköltő.*

Elément, *m. elem;* éléments, *pl. elemek, első elemek.*
Elémentaire, *adj. elemi.*
Elémi, *m. jószagú gyanta.*
Elenctique, *adj. vitázó.*
Eléphant, *m. elefánt.*
Eléphantiasis, *m. lábpokol.*
Eleusinies, *f. pl. eleusiai rejtelmek.*
Eleuthéromanie *f. szabadságszédülés.*
Elévation, *f. fölemelés; magasság;* fig. *fölemelkedés, emelkedettség, felmagasztalás, magasztosság; előmozdítás;* (cat.) *Ur felmutatása.*
Elévatoire, *f.* (chir.) *emelő-fogó.*
Elève, *m. et f. tanítvány, növendék; nőtanítvány, nőnövendék.*
Elevé, ée, *part. et adj. fölemelt (v.* **Elever**)*; magasztos, magas.*
Elever, *v. a. fölemelni, felmagasitni; felállítni; fölnevelni;* s' —, *v. pr. emelkedni, fölemelkedni;* fig. *magát elbizni.*
Elevure, *f. köpörs.*
Elider, *v. a.* (gr.) *elnyelni, kivetni (hangot).*
Eligibilité, *f. választhatóság.*
Eligible, *adj. választható.*
Elimé, ée, *part. et adj. elkopott.*
s'Elimer, *v. pr. elkopni.*
Eliminer, *v. a. kiküszöbölni.*
Elinguet, *m. zárkup.*
Elire, *v. a. irr. választani, megválasztani.* [*(hangé).*
Elision, *f.* (gr.) *kivetés, elnyelés*
Elite, *f. java, színe valaminek.*
Eliter, *v. a.* (com.) *javát kikeresni.*
Elixir, *m. szerital, gyógyital, főzet;* fig. *java valaminek.* [*maga.*
Elle, *prön. ő;* elle-même, *ő maga, ön-*
Ellébore, *m. hunyor.*
Ellipse, *f.* (gr.) *kihagyás.*
Elliptique, *adj. köröndös, körkörös, tojásdad.*
Elme, *m.* feus saint —, *bolygófény.*
Elocution, *f. előadás, kiejtés.*
Eloge, *m. dicséret, dicsbeszéd.*
Elogier, *v. a. p. u. dicsbeszédet tartani.* [*kesztő.*
Elogiste, *m. p. u. dicsbeszédszer-*
Eloignement, *m. távolság;* fig. *elidegenedés; elhanyagolás.*
Eloigner, *v. a. eltávolítni; eltenni, félretenni;* fig. *elhalasztani; elidegenítni;* s' —, *v. pr. eltávozni (... tól, ... től);* fig. *elhanyagolni.*
Elophore, *m. orzony.*

Eloquemment, *adv. ékesen szólva.*
Eloquence, *f. ékesszólás.*
Eloquent, te, *adj. ékesszóló.*
Elourdir, *v. a. p. u. elkábitni.*
Elu, *m. kiválasztott; adóhivatalnok.*
Elucidation, *f. magyarázat.*
Elucider, *v. a. p. u. magyarázni, felvilágositni.*
Elucubration, *f. éjjelezés közben készitett munka.*
Eluder, *v. a. kijátszani; ügyesen kitérni.*
Elusif, ive, *adj. kitérő, kijátszó.*
Elusion, *f. p. u. kijátszás.*
Elysée, *m. elizium, kéjhon.*
Elytre, *m. röptyű.*
Emaciation, *f. kiaszottság.*
Emacié, ée, *adj. megsoványodott.*
Email, *m. zománcz; máz; zománczmű.*
Emailler, *v. a. zománczozni.*
Emailleur, *m. zománczozó.*
Emaillure, *f. zománczmű.*
Emanation, *f. kifolyás.*
Emancipation, *f. felszabaditás.*
Emanciper, *v. a. felszabaditni.*
Emaner, *v. n. kifolyni, kiömleni.*
Emarger, *v. a. szélét levágni;* (com.) *összvegezni.*
Emasculer, *v. a. kiherélni.*
Embabouiner, *v. a.* fam. *rábeszélni.*
Embaillonner, *v. a. összekötni, összehusángolni, megpeczkelni.*
Emballage, *m. bepakolás; boriték; rakadóbér, göngyöletbér.*
Emballer, *v. a. göngyölni, begöngyölni.*
Emballeur, *m. málhakötő;* fig. *szeleburdi.*
Embandé, ée, *adj.* enfant —, *pólyás gyermek.*
Embarcadère, Embarcadour, *m. rakodóhely.*
Embarcation, *f. kis hajó.*
Embargo *m. hajólefoglalás, hajózár.*
Embariller, *v. a. hordókba pakolni, berakni.*
Embarquement, *m. hajóra szállás; hajóra szállitás.*
Embarquer, *v. a. hajóra rakni, hajóra szállitni;* fig. *bebonyolitni;* s' —, *v. pr. hajóra szállani;* fig. *bebonyolodni, beavatkozni*
Embarras, *m. akadály;* fig. *bonyodalom, zavar; szorultság.*
Embarrassant, te, *adj. terhes, akadályos, hátráltató; zavarba ejtő.*
Embarrasser, *v. a. elzárni; akadályozni;* fig. *megzavarni, zavarba ejteni;* s' —, *v. pr. bebonyolodni;* fig. *nyugtalankodni, aggódni; magának bajt szerezni;* s' — dans une affaire, *valamibe avatkozni.*
s'Embarrer, *v. pr. rekeszrudat áthágni.*
Embasement, *m. alapfal.*
Embastiller, *v. a. bastillebe zárni, fogházba tenni.*
Embâter, *v. a. tehernyerget föltenni, rátenni;* fig. *megterhelni, rárakni.*
Embâtonner, *v. a. p. u. bottal ellátni.*
Embattage, *m. kerék megvasalása.*
Embattre, *v. a. megvasalni (kereket).*
Embauchage, *m. legény felfogadása, szegődési lakoma; lélekvásárlás.*
Embaucher, *v. a. legényt felfogadni; ravaszul felfogadni.*
Embaucheur, *m. lélekárus.*
Embaumement, *m. bebalzsamozás.*
Embaumer, *v. a.* et *n. bebalzsamozni.*
Embaumeur, *m. bebalzsamozó.*
Embéguiner, *v. a. főkötőt fölvenni, fejét befödni;* — qn. d'une opinion, *valakivel valamit elhitetni;* s' —, *v. pr. föltenni magában valamit, elfogulva lenni (valami irányában).*
Embelle, *f.* (mar.) *felső hajófödél.*
Embellir, *v. a. szépitni; földiszitni, kicsinositni;* —, *v. n.* et s' —, *v. pr. szépülni, szebbülni.*
Embellissement, *m. szépités; szebbülés.*
Embéquer, *v. a. madárfiakat etetni.*
Emberise, *f. sármány;* — verdier, *csitromsármány.*
Embesas, *m. két ász.*
Embesogné, ée, *adj.* fam. *serény, elfoglalt (tréfából).*
Embeurrer, *v. a. vajjal bekenni.*
Emblaver, *v. a. gabonával bevetni.*
Emblaves, *f. pl. gabonaföld.*
Emblavure, *f. gabonaföld, vetés, bevetett föld.*
Emblée, d' —, *adv. rohammal.*
Emblématique, *adj. jelképes.*
Emblème, *m. jelkép.*
Embler, *v. a. erőszakkal vagy fortélylyal elvenni.*
Embobeliner, *v. a. elcsábitni, megcsalni.*
Emboche, *f. makkon hizlalás, makkoltatás.*
Embocher, *v. a. makkolni küldeni.*
Emboire, *v. a. irr. olajjal beitatni.*
Emboiser, *v. a.* pop. *rábeszélni.*
Emboîtement, *m. befoglalás, egymásba eresztés.*
Emboîter, *v. a. összefoglalni, egymásba*

eresztení, beléillesztení; s'—, *v. pr. egymásba illeni.*
Emboîture, *f. eresztèk; beillesztés.*
Embonpoint, *m. testesség.*
Emborduror, *v. a. rámába foglalni.*
Embosser, *v. a.* (mar.) *keresztbe fektetni.* [*ket beszélő.*
Embouché, ée, *adj.* mal —, *illetlene-*
Embouchement, *m. szájhoz vitel, szájratétel.*
Emboucher, *v. a. ajkához tenni (fuvókangszert);* fig. — qn., *valakinek a szókat szájába tenni;* s'—, *v. pr. kiömleni (folyókról).*
Embouchoir, *m. fuvóka; sámfa.*
Embouchure, *f. nyilás, száj, torok, torkolat; kályhaszáj, kályhalyuk; fuvóka, szopóka.*
Embouer, *v. a.* fam. *bemocskolni.*
Embouquement, *m. csatorna szája.*
Embouquer, *v. a. tengerszorosba behajózni.*
Embourber, *v. a. iszapba, sárba vinni;* fig. *bebonyolitni;* s'—, *v. pr. cserben maradni;* fig. *bajba keveredni.*
Embourrer, *v. a. kitömni; bekenni, bemázolni.*
Embourrure, *f. tömlő.* [*tevés.*
Emboursement, *m. p. u. bedugás, be-*
Embourser, *v. a. erszénybe tenni.*
Embouti, *m. vert mű, vert munka.*
Emboutir, *v. a. kipohítni, kipohasztani;* broderie emboutie, *domboru himezet.*
Emboutissoir, *m. szögvas.*
Embranchement, *m. galylyal átfonás;* (chem.) *melléképálya.*
Embrancher, *v. a. galylyal átfonni; keresztbe tenni;* s'—, *v. pr. átfűződni.*
Embrasement, *m. tűzvész, égés;* fig. *zendülés.*
Embraser, *v a. meggyújtani, felgyújtani; fölhevítni;* s'—, *v. pr. meggyúlni;* fig. *fölhevülni.* [*kezés.*
Embrassade, *f. szíves átölelés, ölel-*
Embrassement, *m. megölelés.*
Embrasser, *v. a. megölelni, átölelni, átkarolni;* fig. *magában foglalni; fogni (... hoz, ... hez);* s'—, *v. pr. ölelkezni.*
Embrassoires, *f. pl.* (orf.) *kis fogó.*
Embrassure, *f. lantnyereg.*
Embrasure, *f. lőrés; ablakmélyedés; kemenczeszáj.* [*kérhez).*
Embreler, *v. a. erősen odakötni (sze-*
Embrener, *v. a.* pop. *bepiszkolni, leszarni.* [*megitatni.*
Embreuver, *v. a. p. u. inni adni,*
Embrèvement, *m.* (men.) *horony, rovátk.* [*leszteni.*
Embrever, *v. a.* (men.) *horonyba il-*
Embrigader, *v. a. dandárokra felosztani.*
Embrocher, *v. a. nyársra húzni;* fig. *keresztül dőfni, átszúrni.*
Embrouillement, *m. zavar.*
Embrouiller, *v. a. zavarni, megzavarni, összezavarni;* s'—, *v. pr. összezavarodni, bonyolodni.*
Embrumé, ée, *adj. ködös.*
s'Embruncher, *v. pr.* fig. *beburkolódzni.*
Embrunir, *v. a.* (pein.) *homályosra festeni, megsötétítni;* —, *v. n. később megbarnulni, meghomályosodni.*
Embryologie, *f. ébrénytan.*
Embryon, *m. méhmagzat, ébrény; csira.*
Embryulce, *m. szülészek fogója.*
Embûche, *f. les, kelepcze, tőr.*
Embûchement, *m. leselkedés, cselvetés.*
Embûcher, *v. a.* (chass.) *ismét erdőbe kergetni;* s'—, *v. pr. ismét erdőnek menni, erdő felé vonulni.*
Embuscade, *f. leshely.*
s'Embusquer, *v. pr. lesbe állani.*
Emécher, *v. a. fürtökbe szedni.*
Emender, *v. a.* (dr.) *javítni, megjavítni.*
Emeraude, *f. smaragd.*
Emeraudin, ine, *adj. smaragdnemű.*
Emeraudine, *f. aranyos cserebüly.*
Emergent, te, *adj.* (phys.) *kijövő, kilépő.*
Emeri, Emeril, *m. csiszoló.*
Emérillon, *m. pacsirtavadászó sólyom.*
Emérillonné, ée, *adj.* fam. *vidor, fürge.*
Emérite, *adj. kiszolgált, érdemült, volt.*
Emersion, *f.* (astr.) *kijövet, kimerülés, csillag kibukkanása vagy kilépte.*
Emerveillement, *m. p. u. csodálkozás, meglepetés.*
Emerveiller, *v. a. csodálkozásra indítni;* s'—, *v. pr. csodálkozni.*
Emétique, *adj. hánytató;* —, *m. hánytatószer.*
Emétiser, *v. a. hánytatóval kitisztítni.*
Emettre, *v. a. irr. kiadni, forgásba hozni; nyilatkoztatni.*
Emeu, *m. kazuár.*
Emeut, *m.* (fauc.) *ganéj.* [*galom.*
Emeute, *f. lázongás, zendülés, moz-*

Emier, Emietter, v. a. megaprítni, elmorzsálni.
Emigrant, m. kivándorló, kikőltöző.
Emigration, f. kivándorlás, kikőltözés.
Émigré, m. kikőltözött, kivándorlott.
Emigrer, v. n. kivándorolni.
Emincée, f. hússzeletke.
Emincer, v. a. húst apró szeletekre vagdalni.
Eminemment, adv. kitünőleg.
Eminence, f. emelkedés, magaslat; Eminencziád, Fenséged (czim).
Eminent, te, adj. kitünő, kiálló, magas; fig. kitünő, jeles.
Eminentifier, v. a. „Eminencziád" czímet adni. [Eminencziád!
Eminentissime, adj. bibornok czíme,
Emissaire, m. kém.
Emission, f. kibocsátás (pénzről s papirokról); nyilatkozás; kifolyás; tétel (fogadásról).
Emmagasiner, v. a. csűrbe hordani vagy rakni.
Emmaigrir, v. a. megsoványitni; —, v. n. et s' —, v. pr. megsoványodni.
Emmailloter, Emmaillotter, v. a. bepólyázni.
Emmaller, v. a. bőröndbe rakni.
Emmancher, v. a. nyellel ellátni; —, v. n. a csatornába behajózni; s' —, v. pr. lehetségesnek lenni.
Emancheur, m. nyelkészitő.
Emmanchure, f. (taill.) karőltő.
Emmannequiner, v. a. (jard.) betenni, földbe rakni.
Emmantelé, ée, adj. corneille emmantelée, közönséges varjú.
Emmanteler, v. a. köpenybe takarni, burkolni.
Emmarer, v. n. mocsárba sülyedni.
Emmariner, v. a. (mar.) katonákkal megrakni, fölleyényezni, fölhadazni (hajót); gens emmarinés, pl. tengerhez szokott emberek.
Emmédaillé, ée, adj. érdempénzzel diszitett. [lodott.
Emêlé, ée, adj. összezavart, bonyo-
Emménagement, m. felbútorozás, gazdaság elrendezése.
s'Emménager, v. pr. a szükséges házi eszközöket beszerezni.
Emmener, v. a. elvinni, magával vinni.
Emmenotter, v. a. kézbilincset rátenni.
Emmenuiser, v. a. apróra vagdalni.
Emmeuler, v. a. felboglyázni.

Emmiellé, ée, adj. mézédességű.
Emmieller, v. a. mézzel bekenni, édesitni.
Emmiellure, f. méztapasz.
Emmitouffer, v. a. fam. beburkolni; s' —, v. pr. beburkolódzni.
Emmortaiser, v. a. csappal összefoglalni. [kivett fa.
Emmotté, ée, adj. arbre —, földestül
Emmuseler, v. a. szájkosarat rátenni.
Emoëller, v. a. velőt kivenni.
Emoi, m. vm. nyugtalanság.
Emollient, te, adj. (méd.) lágyitó; —, m. lágyitószer.
Emollitif, ive, adj. (méd.) lágyitó.
Emolument, m. haszon, előny; émoluments, pl. mellékjövedelem.
Emolumenter, v. n. hasznot húzni.
Emonde, f. madárganaj; émondes, pl. rőzse, galylyak.
Emonder, v. a. (jard.) megtisztitni.
Emondeur, m. fatisztitó.
Emorceler, v. a. el-, szétdarabolni.
Emotion, f. megindulás, fölhevülés; fig. forrongás. [delni.
Emotter, v. a. göröngyöket széttör-
Emouchet, m. himkarvaly.
Emouchette, f. szúnyogháló.
Emouchoir, m. légyverő, légyűző.
Emoudre, v. a. irr. köszörülni, megköszörülni.
Emouleur, m. köszörűs, ollóköszörűs.
Emoulu, e, part. et adj. köszörült, éles.
Emousser, v. a. lemohozni; meg-, eltompitni; s' —, v. pr. el-, megtompúlni.
Emouvoir, v. a. irr. megindítni, felindítni, ingerelni; megindítni, elérzékenyitni; s' —, v. pr. megindulni, felindulni, mozdulni; fölemelkedni; fölgerjedni. [s inni.
s'Empaffer, v. pr. pop. magát teli enni
Empaillage, m. szalmával kitömés.
Empailler, v. a. szalmába elrakolni; szalmával kitömni.
Empailleur, m. szalmával kitömő.
Empalement, m. karózás, megkarózás.
Empaler, v. a. megkarózni, karóba húzni.
Empan, m. arasz.
Empanacher, v. a. forgóval ellátni.
Empané, ée, adj. vm. hegyes, éles
Empanner, v. a. (mar.) szélnek fordítni.
Empaqueter, v. a. elrakolni, bepakolni; s' —, v. pr. beburkolódzni.

s'Emparer, *v. pr. hatalmába keríteni, magaévá tenni, elfoglalni.*
Empasteler, *v. a. csüllenggel festeni.*
Empâteler, *v. a. etetni, enni adni.*
Empatement, *m. alapfal.*
Empâtement, *m. ragadósság; benyálkásodás;* (pein.) *tapaszolás;* (cuis.) *csíkdad tésztadarabokkal tömés.*
Empâter, *v. a. tésztássá, ragadóssá tenni; benyálkásítni;* (pein.) *tapaszolni, a festéket tésztásan fölrakni;* (cuis.) *csíkdad tésztadarabokkal tömni.*
Empatronner, *v. a. pártfogót adni.*
Empaumer, *v. a.* (pau.) *felfogni a laptát és visszaütni;* fig. *bolondot űzni (...ból, ...ből).*
Empaumure, *f. kesztyű belső része; lombár szarv.* [*vány.*
Empeau, *m. szemreoltás; oltóág, olt-*
Empêché, ée, *adj. megakadályozott, nagyon elfoglalt.* [*zás.*
Empêchement, *m. akadály, akadályo-*
Empêcher, *v. a. akadályozni, megakadályozni;* s'—, *v. pr. tartózkodni, elmulasztani.*
Empeigne, *f. felső bőr.*
Empellement, *m. zúgó, zsiliptábla.*
Empenneler, *v. a.* (mar.) *elhorgonyozni, behorgonyozni.*
Empennelle, *f. mellékhorgony.*
Empenner, *v. a. feltollazni.*
Empenoir, *m. görbe véső.*
Empereur, *m. császár; ökörszem (madár); góliátkigyó.*
Empesage, *m. ruhakeményités.*
Empesé, ée, *part. et adj.* (*v.* Empeser); fig. *feszes, erőtetett.*
Empeser, *v. a. keményitni, kikeményitni (vászonneműt).*
Empeseur, *m. keményitő.*
Empester, *v. a. döglelelessé tenni, ragályositni.*
Empêtrer, *v. a. lábait megkötni;* fig. *összebonyolitni;* s'—, *lábaival kötélbe akadni;* fig. *összebonyolodni, belékeveredni.*
Emphase, *f. nyomatosság, nyomosság.*
Emphasé, ée, *adj. p. u. dagályos.*
Emphatique, *adj.* — ment, *adv. nyomatékos; nyomatékosan.*
Emphytéose, *f. örök bérlet, örökös hasszonbérlés, örökös haszonbér.*
Emphytéote, *m. örökberlő, örökös haszonbérlő.*
Emphytéotique, *adj.* bail —, *örök bérlet;* rendevance —, *örökségre vetett adó.*
Empiéger, *v. a. kelepczébe keríteni.*
Empiéner, *v. a. vm. menésre kénytetni.*
Empierrement, *m. kövezet alapzata.*
Empiètement, *m. beavatkozás.*
Empiéter, *v. a. et n. belényúlni;* fig. *magáévá tenni; beléavatkozni.*
Empiffrer, *v. a. hizlalni, tömni;* s'—, *v. pr. tele tömni magát (étellel).*
Empignon, *m. kártkócz.*
Empiler, *v. a. fölrétegezni, rétegenkint felhalmozni, félkúpozni.*
Empirance, *f. érczpénzérték csorbitása; áruk romlása (hajón); tengerúti kár.*
Empire, *m. uralom, hatalom, uralkodás; császárság, birodalom.*
Empirement, *m. roszabbulás.*
Empirer, *v. a. roszabbítni;* —, *v. n. roszabbulni.*
Empirique, *adj. tapasztalati;* —, *m. tapasztalati orvos.*
Empirisme, *m. tapasztalatiság.*
Emplacement, *m. épülethely, építségi hely; feltöltés (sóé).* [*tenni.*
Emplacer, *v. a. feltölteni (sót), oda-*
Emplastration, *f. tapaszrátevés.*
Emplâtre, *m. tapasz, ír.*
Emplâtrier, *m. tapaszszekrény.*
Emplette, *f. áruk bevásárlása.*
Emplir, *v. a. töltöni, megtölteni, tele tölteni;* s'—, *v. pr. megtelni.*
Emploi, *m. használás, használat; hivatal, alkalmazás; felhozás, említés (számadásban).*
Employé, *m. hivalnok.*
Employer, *v. a. használni; alkalmazni; hivatalba tenni; bevételbe tenni;* s'—, *v. pr. foglalatoskodni; közbevetni magát (valakiért); neki feküdni (...nak, ...nek).*
Emplumer, *v. a. feltollazni;* —, *v. pr. megtollasodni.*
Empocher, *v. a. zsebbe tenni; zsákba tenni.* [*fogni.*
Empoigner, *v. a. megragadni, meg-*
Empointer, *v. a.* (drap.) *férczelni;* (ép.) *tűket meghegyezni.*
Empois, *m. keményitő (fehérneműhez).*
Empoisonnement, *m. megmérgezés.*
Empoisonner, *v. a. megmérgezni.*
Empoisonneur, *m. méregkeverő;* —, *adj. csábító, csábos.*
Empoisser, *v. a. beszurkolni.* [*rakni.*
Empoissonner, *v. a. halivadékkal meg-*

Emporté, ée, *adj. heves, tüzes, indulatos; hirtelen haragú;* —, *m. hirtelen, heveskedő, tüzes ember.*
Emportement, *m. boszankodás, harag, felhevülés, hirtelen harag.*
Emporte-pièce, *m. kimetélő vas; talpkerítő;* fig. *gúnykodó.*
Emporter, *v. a. elvinni, elvenni, elhordani, elragadni;* fig. *maga után húzni; elérni;* — la pièce, *gúnyolni, gúnyorolni, gúnykodni;* s' —, *v. pr. felgerjedni, felindulni, felpattanni; elragadni (lóról); ágazni, sarjadzani.*
Empoter, *v. a.* (jard.) *cserepekbe rakni;* (cuis.) *eltenni, becsinálni.*
Empoudrer, *v. a. beporozni, behajporozni.*
Empouille, *f. lábán levő gabona.*
Empreindre, *v. a. irr. kinyomni, rányomni;* fig. *verni, pénzt verni.*
Empreinte, *f. lenyomat;* fig. *nyomat, bélyeg.*
Empressé, ée, *adj. buzgó, foglalkodó, siető, elfoglalt.*
Empressement, *m. buzgalom, munkásság, sietés.*
s'Empresser, *v. pr. buzogni, serénykedni, törekedni, iparkodni.*
Emprisonnement, *m. bebörtönzés; fogság.*
Emprisonner, *v. a. elfogni, letartóztatni, tömlöczbe tenni.*
Emprunt, *m. kölcsön;* vertu d' —, *színlett erény.*
Emprunter, *v. a. et n. kölcsönözni, kölcsön venni.*
Emprunteur, *m. kölscönvevő.*
Empsycose, *f. meglelkesités; megelevenités.*
Empuantir, *v. a. elbüdösitni;* s' —, *v. pr. megbüdösödni.*
Empuantissement, *m. megbüdösödés.*
Empyrée, *m. tüzmenny.*
Empyrèumatique, *adj. kozmás.*
Empyreume, *m. kozmás szag vagy íz.*
Emu, e, *part. et adj. megindult, izgatott.*
Emulateur, *m. vetélytárs, vetélkedő.*
Emulation, *f. vetélkedés.*
Emulatrice, *f. vetélkedőnő.*
Emule, *m. vetélytárs, versenytárs.*
Emulsif, ive, *adj.* suc —, *tejnye, tápnedv.*
Emulsion, *f. hüsitő ital.*
Emyde, *m. folyami teknősbéka.*
En, *part. rel., abból, ebből, avval, evvel, rajta, hozzá, róla, azon, ezen, közülök; mely;* —, *prp. ... ban, .. ben, ...ba, ...be, ...an, ...en belől.*
Enaigrir, *v. a. megsavanyitni;* —, *v. n. megsavanyodni.*
Encadrement, *m. rámába foglalás.*
Encadrer, *v. a. rámába foglalni.*
Encager, *v. a. kalitkába zárni;* fig. *bezárni.*
Encaissement, *m. ládákba rakás;* (com.) *behajtás, pénzbehajtás, pénzbeszedés.*
Encaisser, *v. a. ládába rakni; beszedni, behajtani.* [*elárverezni.*
Encan, *m. árverés;* vendre à l' —,
Encanailler, *v. a. csőcselékkel összehozni, csürhe néppel érintkezésbe hozni;* s' —, *v. pr. csürhe néppel társalogni.*
Encapuchonner, *v. a. becsuklyázni.*
Encaquer, *v. a. hordókba rakni.*
Encartonner, *v. a.* (rel.) *összehajtogatni, fáczolni.*
Encassure, *f.* (charr.) *rovátk, horny.*
Encastelé, ée, *adj. szorospatáju.*
s'Encasteler, *v. pr. szorospatájuvá lenni.* [*lás.*
Encastelure, *f. pataszor, pataszoru-*
Encastiller, *v. a. beereszteni, összefoglalni.* [*beléilleszteni.*
Encastrer, *v. a. egymásba ereszteni,*
Encaume, *m.* (chir.) *égésfolt.*
Encaustique, *adj. beégetett;* —, *f. viaszfestészet.*
Encavement, *m. bekorcsolyázás, pinczébe rakás.*
Encaver, *v. a. pinczébe rakni.*
Encaveur, *m. korcsolyás.*
Enceindre, *v. a. irr. körülvenni, övezni.*
Enceinte, *f. kerület; kerités; bekörözés;* (fort.) *külbástyák.*
Enceinturer, *v. a. vm. terhbe ejteni;* —, *v. n. teherbe esni, nehézkesedni.*
Encens, *m. tömjén;* fig. *hizelgés.*
Encensement, *m. füstölés.*
Encenser, *v. a. füstölni;* fig. *tömjénezni.*
Encenseur, *m. hizelgő.*
Encensier, *m. rozmarin.*
Encensoir, *m. füstölő.*
Enchaînement, *m. odaláncolás;* fig. *összeláncolás.*
Enchaîner, *v. a. lánczra kötni; vasra verni, lánczra tenni;* fig. *összefüzni összeláncolni.*

Enchaînure, *f. összeláncczolás.*
Enchalage, *m.* (sal.) *fafelrakás.*
Enchaler, *v. a.* (sal.) *fát felrakni.*
Enchambrer, *v. a. kincstárba tenni.*
Enchanté, ée, *part. et adj. megbájolt;* fig. *bájoló, csodaszép; elbájolt, elragadt.*
Enchanteler, *v. a. ászokfákra tenni; fölrétegezni, rétegenkint felhalmozni.*
Enchantement, *m. megigézés, megbájolás;* fig. *báj, varázs.*
Enchanter, *v. a. megigézni, megbabonázni;* fig. *bájolni, el-, megbájolni, elragadni.*
Enchanterie, *f. p. u. varázslat, igézet.*
Enchanteur, *m.* — **teresse**, *f. bűvész; bűvésznő; —, adj. bájló, varázs.*
Enchapeler, *v. a. vm. kalapot föltenni.*
Enchaperonner, *v. a. becsuklyázni.*
Encharboter, *v. a. összevissza dobni.*
Encharger, *v. a.* fam. *elméjébe verni.*
Encharner, *v. a. horogba akasztani.*
Enchartrer, *v. a. vm. bebörtönözni.*
Enchâsser, *v. a. foglalni, befoglalni (drágakövet);* fig. *beiktatni, közétenni.* [*(drágakőé).*
Enchâssure, *f. befoglalás, foglalvány*
Enchaussener, *v. a. bőrt meszezni.*
Enchausser, *v. a.* (jard.) *ganéjjal befödni.*
Enchaux, *m.* (még.) *meszesvíz, mészlé.*
Enchère, *f. árigéret, többet igérés;* folle —, *bánatvásár.*
Enchérir, *v. a. többet igérni, drágítni;* fig. *felülhaladni; —, v. n. megdrágulni.*
Enchérissement, *m. árfelemelés.*
Enchérisseur, *m. legtöbbet igérő.*
Enchevalement, *m. gyámállvány.*
Enchevêtrer, *v. a. felkantározni;* fig. *akadályozni.*
Enchifrènement, *m. rekedő nátha.*
Enchifréner, *v. a. náthát okozni.*
Encirer, *v. a. beviaszkolni.*
Enclancher, *v. n. ütközni (. . . ba, . . . be).* [*osztályba sorozni.*
Enclasser, *v. a. p. u. osztályozni,*
Enclave, *f. benvidék, berekesztett föld; kerület, megye.*
Enclavement, *m. berekesztés idegen terület körébe;* (arch.) *csapra eresztés, csappal összefoglalás.*
Enclaver, *v. a. berekeszteni;* (arch.) *csapra ereszteni, csappal összefoglalni.*
Enclin, ine, *adj. hajlandó.*
Encloîtrer, *v. a. zárdába zárni.*
Enclore, Enclorre, *v. a. irr. bezárni; bekeríteni; körülvenni.*
Enclos, *m. bekerített hely; sövény, kerítés.*
s'Enclôtir, *v. pr.* (chass.) *elbúni.*
Enclôture, *f. hímzett munka szegélyzete.*
Enclouer, *v. a. beszögezni.*
Enclouure, *f. megnyilazás (lóé);* fig. *nehézség, akadály, baj.*
Enclume, *f. üllő, üllővas.*
Enclumeau, *m. kéz-üllő, kézi kis üllő.*
Enclumette, *f. kis üllő.*
Encoche, *f. horony, rovátk.*
Encocher, *v. a. horonyba tenni.*
Encoffrer, *v. a. bőrládába tenni;* fig. *bezárni.* [*rény.*
Encoignure, *f. szöglet, zug; sarokszek-*
Encoller, *v. a. enyvvizbe áztatni.*
Encollure, *f.* (maréch.) *forrasz.*
Encolure, *f. ló nyaka;* fig. *külső tekintet; gallér.*
Encombrant, te, *adj. terepes, terepélyes, nehezen elvihető.*
Encombre, *m. vm. halmaz, omladék;* fig. *akadály.*
Encombrement, *m. elzárás, elrekesztés;* fig. *akadály.*
Encombrer, *v. a. behányni, betölteni;* fig. *elrekeszteni, elzárni.* [*ló.*
Encomiaste, *m. dicsszónok, magasztaló.*
Encontre, *f. vm. történet, eset, esemény;* à l'—, *ellen.*
Encore, (Encor, poét.) *adv. még, mégegyszer, ismét, továbbá, jeleniglen; mégis; legalább;* pas —, *még nem;* — que, *jóllehet, ámbár, noha.*
Encornaillé, ée, *adj.* iron. *szarvas, szarvazott.*
Encorner, *v. a. szarvakkal ellátni.*
Encorneter, *v. a. papirtölcsérbe tenni;* s' —, *v. pr. asszonyfejkötőt föltenni.*
Encouragement, *m. serkentés, felbátorítás.*
Encourager, *v. a. serkenteni, buzdítni; felbátorítni;* s' —, *v. pr. neki bátorodni.*
Encourement, *m. büntetésbe esés.*
Encourir, *v. a. irr. magára vonni, esni (. . . ba, . . . be).* [*látni.*
Encourtiner, *v. a. függönyökkel el-*
Encrasser, *v. a. elpiszkolni;* s' —, *bepiszkolódni; magát lealacsonyítni, magát utálatossá tenni.*

Encre, *f. tinta; nyomtatófesték;* — **de la Chine**, *tusfesték.*
s'Encrêper, *v.pr. gyászfátyolt fölvenni.*
Encrer, *v. a.* (imp.) *fekete festékkel bekenni;* —, *v.n. a festéket bevenni.*
Encrier, *m. tintatartó; festékkő.*
Encroiser, *v. a. keresztbe tenni.*
Encroûter, *v. a. kéreggel bevonni.*
Encuirasser, *v. a. mellvassal ellátni;* **s'** —, *v. pr. fölfegyverkezni;* fig. *piszoktól merevedni.*
Encuver, *v. a. kádba önteni; szaladot beforrázni, erjeszteni.*
Encyclique, *adj.* lettre —, *körlevél.*
Encyclopédie, *f. ismetár, ismerettár, enciclopedia.*
Encyclopédique, *adj. ismerettári, enciclopediai.*
Encyclopédiste, *m. enciclopedia írója, [szerkesztője.*
En-deçà, *prp. et adv. innen,* ... *n innen.*
En-delà, *adv. továbbá.*
Endémique, *adj. honos, honi.*
Endente, *f.* (charp.) *megfogazás.*
Endenter, *v. a. fogakkal ellátni.*
Endenture, *f. fogazat.*
Endépartementer, *v. a. megyékre felosztani.*
Endetté, **ée**, *part. et adj. adósságoktól terhelt, eladósodott.*
Endetter, *v. a. adóssággal megterhelni;* **s'** —, *v. pr. adósságba verni magát.*
Endêvé, **ée**, *adj.* fam. *haragos, boszús;* —, *m. morgó zsémbes.*
Endêver, *v. n. nagyon boszankodni, megharagudni.*
Endiablé, **ée**, *adj. ördögi, ördögős, átkozott, pogány;* —, *m. mennykő ficzkó.*
Endiabler, *v. n. felbőszülni.*
Endicter, *v. a. bevádolni, feladni.*
s'Endimancher, *v. pr. vasárnapi ruhába öltözködni.*
Endive, *f. endivia katáng.*
Endoctriner, *v. a. oktatni, tanítni; idomitni.*
Endolori, **ie**, *adj. fájdalmas, fájós.*
Endommagement, *m. károsítás, károsodás.*
Endommager, *v. a. károsítni.*
Endormeur, *m. elaltató;* fig. *hizelgő.*
Endormi, **ie**, *part. et adj. elaludt;* fig. *álmos, tunya.*
Endormie, *f. maszlagos redőszirom, [csudafa.*
Endormir, *v. a. irr. elaltatni; elámítni; untatni;* **s'** —, *elaludni.*
Endormissement, *v.* Assoupissement.
Endos, *v.* Endossement.
Endosse, *f.* fam. *baj, teher.*
Endossement, *m.* (com.) *hátiratolás, hátirat, forgatás.*
Endosser, *v. a. hátára venni;* (com.) *hátiratolni.*
Endosseur, *m. hátíró.*
Endroit, *m. hely; jó oldal (kelme-é); születéshely.*
Enduire, *v. a. irr. bevonni, behúzni, rákenni; bevakolni, tapasztani, ráhányni, behányni.*
Enduisson, *m.* (maç.) *bevakolás.*
Enduit, *m. héj, boríték; mészvíz.*
Endurant, **te**, *adj. türelmes.*
Endurcir, *v. a. megkeményitni; edzeni, megedzeni;* **s'** —, *v. pr. megkeményedni, megedződni.*
Endurcissement, *m. megkémenyedés; megátalkodottság.*
Endurer, *v. a. szenvedni; türni.*
Energie, *f. erő, erély.*
Energique, *adj.* —**ment**, *adv. nyomatékos, erélyes; erélyesen.*
Energiser, *v. a. erélyessé tenni.*
Energumène, *m. et f. ördöngős, megszállott (ördögtől).*
Enervation, *f. elerőtlenités; elerőtlenedés.*
Enerver, *v. a. elerőtlenitni, elgyön- [gitni.*
Enfagoter, *v. a. csomóba kötni.*
Enfaîteau, *m. gerinczcserép.*
Enfaîtement, *m. ormozat.*
Enfaîter, *v. a. ormozni.*
Enfance, *f. gyermekség.*
Enfançon, *m. vm. gyermekcse.*
Enfant, *m. et f. gyermek.*
Enfanteau, *m. gyermekcse.*
Enfantement, *m. szülés.*
Enfanter, *v. a. et n. szülni, megszülni;* fig. *előhozni; okozni.*
Enfantillage, *m. gyermekesség, gyermekeskedés.*
Enfantin, **ine**, *adj. gyermekes.*
Enfariné, **ée**, *adj. liszttel behintett;* fig. *elfogult.*
Enfariner, *v. a. liszttel behinteni;* **s'** — **d'une opinion**, *valamely véleménytől elfogúlva lenni.*
Enféer, *v. a. vm. megbűvölni.*
Enfer, *m. pokol;* **enfers**, *pl. alvilág.*
Enfermer, *v. a. et n. bezárni; elzárni;* fig. *körülvenni; tartalmazni;* **s'** —, *v. pr. elzárkozni, bezárkozni;* **sentir l'enfermé**, *dohos szagunak lenni.*

Enferrer, *v. a. átszúrni, átdöfni.*
Enficeler, *v. a. felfűzni, ráfűzni.*
Enfilade, *f. sor; szobasor.*
Enfiler, *v. a. beléhúzni, beléölteni (czérnát a tűbe), felfűzni, sorba rakni;* — qn., *valakit keresztüldöfni;* s'—, *v. pr. az ellenség kardhegyébe rohanni; bebonyolodni.*
Enfin, *adv. végre, végül, egyszóval.*
Enflammer, *v. a. meggyújtani;* fig. *fölgerjeszteni, fölhevíteni;* s'enflammer, *v. pr. meggyúlni, meggyúladni;* fig. *fölgerjedni, fölhevülni.*
Enflement, *m. p. u. daganat.*
Enfler, *v. a. felfúni, felpuffasztani;* —, *v. n. et* s'—, *v. pr. megdagadni, felpuffadni; felfuvalkodni.*
Enflure, *f. daganat;* fig. *dagály; felfuvalkodottság.*
Enfonçage, *m.*(tonn.) *fenék beillesztése (hordóba stb.).*
Enfoncé, ée, *part. et adj.* (*v.* Enfoncer); fig. *elmerült.*
Enfoncement, *m. betörés, berontás; mélyedés; háttér.*
Enfoncer, *v. a. mélyen beverni; benyomni, betörni; elsülyeszteni; kiesztergálni;* —, *v. n. elsülyedni;* s'—, *mélyen bemenni;* fig. *elmélyedni; elsülyedni.*
Enfonçure, *f. fenék; gödör, mélyedés.*
Enfondrer, *v. a.* fam. *betörni (erőszakkal).*
Enforcir, *v. a. megerősítni;* —, *v. n. et* s'—, *v. pr. erősbülni.*
Enforester, *v. a. fákkal beültetni.*
Enformer, *v. a. kaptára ütni, formára ütni.*
Enfouir, *v. a. elásni, beásni.*
Enfouissement, *m. elásás, beásás.*
Enfouisseur, *m. elásó, beásó.*
Enfourché, ée, *adj. kétágu, villádad.*
Enfourchement, *m. hasadékba oltás.*
Enfourcher, *v. a.* — un cheval, *lovagolni (lovagosan).*
Enfourchi, ie, *adj.* tête enfourchie, *villaszarv.*
Enfourchure, *f. villaszarv; hasadék.*
Enfournée, *f. bevetés (kenyér-é a kemenczébe).*
Enfourner, *v. a.* (boul.) *bevetni (kemenczébe);* —, *v. n.* bien ou mal —, *jól vagy roszúl kezdeni.*
Enfourneur, *m. betoló, bevető.*
Enfourrer, *v. a. tokba tenni.* [ni.
Enfreindre, *v. a. irr. megszegni, áthág-*
Enfréner, *v. a. felkantározni.*
s'Enfricher, *v. pr. terméketlenné lenni.*
s'Enfroidurer, *v. pr. hidegtől elmerevedni.*
Enfroquer, *v. a.* fam. *kámzsás ruhába öltöztetni.* [szökni.
s'Enfuir, *v. pr. irr. elszaladni, el-*
Enfumement, *m. meg —, befüstölés; ganajozás.*
Enfumer, *v. a. füstölni, befüstölni; ganajozni.*
Enfutailler, *v. a. hordókba rakni.*
Engageant, te, *adj. megnyerő, kellemes.*
Engageante, *f. mellbokor.*
Engagement, *m. elzálogositás, zálog; kötelezettség; felszólítás; hadfogadás; felfogadás, beszegődtetés; összekapás, összecsapás; szerelmi viszony.*
Engager, *v. a. elzálogositni; valamire kérni, rávenni; szegődtetni, felfogadni;* — le combat, *csatát kezdeni;* s'—, *v. pr. magát lekötelezni, szegődni;* fig. *bebonyolodni, belebocsátkozni; adósságba verni magát; kezeskedni.*
Engainer, *v. a. hüvelybe tenni.*
Engarder, *v. a. vm. megtiltani, eltiltani;* s'—, *v. pr. óvakodni; tartózkodni.* [beszélő.
Engastriloque, *m. hasból beszélő, has-*
Engaver, *v. a. etetni (galambfiakat).*
Engeance, *f. faj, fajzat, ivadék.*
Engeancer, *v. a. megterhelni.*
Engelure, *f. fagydag, fagydaganat.*
Engencement, *m. redőzet.*
Engendrer, *v. a. nemzeni;* fig. *okozni;* s'—, *v. pr. eredni.*
Enger, *v. a. vm. megterhelni.*
Engerber, *v. a. kévébe kötni; felhalmozni.* [csalni.
Engigner, *v. a. p. u. ravaszul meg-*
Engin, *m. emelőszer, emelőcsiga; szerszám, eszköz; vadászeszköz.*
Enginer, *v.* Engigner.
Englober, *v. a. egybehúzni.*
Engloutir, *v. a. elnyelni;* fig. *elpazarolni; lélekzetet akadályozni.*
Engluement, *m. fakenőcs.*
Engluer, *v. a. léppel vagy fakenőcscsel bekenni.*
Engoncer, *v. n. nyak táján kelleténél magasbra felnyúlni (ruháról).*
Engorgement, *m. dugulás, rekedés, benyálkásodás.*
Engorger, *v. a. bedugni; nyálkával be-*

vonni; vászonynyal behúzni; **s' —,** *v. pr. bedugulni.*
Engouement, *m. fojtogatás, fuldoklás; megátalkodás.*
Engouer, *v. a. fojtogatni; megátalkodni;* **s' —,** *v. pr. fuldoklani.*
s'Engouffrer, *v. pr. bonyolodni, megakadni; elveszni, eltűnni.*
Engouler, *v. a.* fam. *elnyelni.*
Engoulevent, *m. kecskefejő.*
Engourdir, *v. a. elzsibbasztani;* **s' —,** *v. pr. elzsibbadni, megmerevülni.*
Engourdissement, *m. megmerevülés; elzsibbadás.*
Engrainer, *v.* Engrener.
Engrais, *m. hizlalás; trágya.*
Engraissement, *m. hizlalás, hízás; trágyázás.*
Engraisser, *v. a. hizlalni; trágyázni; bekenni; —, v. n. et* **s' —,** *v. pr. hízni; piszkolódni;* fig. *meggazdagodni.*
Engrangement, *m. behordás (gabo-na-é).*
Engranger, *v. a. bevinni, behordani (gabonát).*
Engravement, *m. megfeneklés.*
Engraver, *v. a. fővenyre vinni (hajót); —, v. n. et* **s' —,** *v. pr. megfenekleni.*
Engrêler, *v. a.* (cout.) *kicsipkézni.*
Engrenage, *m. kerekeknek egymásba kapása.*
Engrener, *v. a. et n. belekapni (kerekekről); maggal etetni;* (meu.) *felönteni;* **s'—,** *v. pr. egymásba kapni.*
Engrenure, *f. kerekeknek egymásba kapása vagy fogódzása.*
Engrosser, *v. a.* fam. *terhbe ejteni.*
Engrosseur, *m. terhbeejtő.*
s'Engrumeler, *v. pr. összefutni, megaludni.*
Enguenillé, ée, *adj. p. u. rongyos.*
Enhardir, *v. a. bátorítni, felbátorítni;* **s' —,** *v. pr. merészelni, bátorodni.*
Enharnachement, *m. felszerszámozás; lószerszám.*
Enharnacher, *v. a. felszerszámozni.*
Enherber, *v. a. begyepesítni; megmérgezni.*
Enhydre, *f. vízi kigyó.*
Enigmatique, *adj.* **— ment,** *adv. rejtélyes; rejtélyesen.*
Enigmatiser, *v. a. talányokban beszélni.*
Enigme, *f. talány, rejtély.*
Enivrement, *m. ittasság, részegség.*
Enivrer, *v. a. megrészegítni;* **s' —,** *v. pr. megrészegedni.*
Enjabler, *v. a.* (tonn.) *fenekét betenni (. . . nak, . . . nek).*
Enjalouser, *v. a. p. u. féltékenynyé tenni;* **s'—,** *v. pr. féltékenynyé lenni.*
Enjambé, ée, *adj.* haut —, *hórihorgas, hosszulábú.*
Enjambée, *f. lépés.*
Enjamber, *v. a. et n. átlépni; nagyot lépni;* fig. *beavatkozni; elterjedni.*
Enjaveler, *v. a. garmadába rakni (gabnát).*
Enjeu, *m.* (jeu) *betétel.*
Enjoindre, *v. a. irr. meghagyni, ráparancsolni.*
Enjôler, *v. a.* fam. *rábeszélni, rászedni.*
Enjolivement, *m. czifraság, fölczifrázás.*
Enjoliver, *v. a. fölékesítni, fölczifrázni.*
Enjoliveur, *m. díszítő.*
Enjolivure, *f. kis czifraság.*
Enjoué, ée, *adj. víg, vidor, jó kedvű.*
Enjouement, *m. vigság, vidámság, vidorság.*
Enlacement, *m. befonás, összefonás.*
Enlacer, *v. a. egymásba fonni, belefonni.*
Enlaçure, *f. csaplyuk.*
Enlaidir, *v. a. elrutítni; —, v. n. elrútulni.*
Enlaidissement, *m. elrutítás.*
Enlarme, *m.* (pch.) *nagy hurok.*
Enlarmer, *v. a.* (pch.) *hurkolni, beszegni (hálót).*
Enlèvement, *m. elszöktetés; elvétel.*
Enlever, *v. a. fölemelni; elszöktetni; elsodorni; elvinni; összevásárolni;* fig. *elragadni, elbájolni; letartóztatni, elfogni;* **s' —,** *v. pr. leválni, lehámlani;* fig. *fölhevülni.*
Enlevure, *f. leütött darab vas; bőrhulladék, pöszlék.*
Enligner, *v. a. zsinór után irányozni.*
Enlissé, ée, *adj. simitott.*
Enlissure, *f. simitás.*
Enloyer, *v. a.* (jur.) *eskűre utasítni.*
Enluminer, *v. a. kivilágítni; színezni, kifesteni.*
Enluminure, *f. kiszinezés; kivilágítás.*
Ennemi, *m.* **— ie,** *f. ellenség.*
Ennemi, ie, *adj. ellenséges, ellenes; kedvezőtlen, összeférhetlen.*
Ennoblir, *v. a. megnemesítni.*
Ennoblissement, *m. megnemesítés, megnemesedés.*
Ennoie, *m. kúszma, vakkigyó.*
Ennui, *m. unalom, unalkozás.*
Ennuyant, te, *adj. unalmas, untató.*

Ennuyer, *v. a. untatni; s'—, v. pr. unalkozni.*
Ennuyeux, euse, *adj.* — eusement, *adv. unalmas; unalmasan; —, m. unalmas ember.*
Enombrer, *v. a. beárnyazni.*
Enoncé, *m. kifejezés, előadás.*
Enoncer, *v. a. kifejezni, előadni, kimondani; s'—, v. pr. magát kifejezni, nyilatkozni.*
Enonciatif, ive, *adj.* (dr.) *említő, megemlítő.*
Enonciation, *f. kifejezés, előadás.*
Enorgueillir, *v. a. elkevélyitni; s'—, v. pr. elkevélyedni.*
Enorme, *adj.* — mément, *adv. roppant, tömérdek, szörnyű; szörnyen, roppantúl;* fig. *hallatlan; hallatlanul.*
Enormité, *f. roppantság, szörnyüség; utálatosság.*
Enouer, *v. a. csipkedni (csomókat posztóról), tisztogatni a csomóktól.*
Enquérant, te, *adj.* fam. *kotynyeles, kandi.*
s'Enquérir, *v. pr. irr. tudakozni.*
Enquerre, *m. tudakozás, nyomozás.*
Enquête, *f. biròi vizsgálat.*
s'Enquêter, *v. a. tudakozni.*
Enquêteur, *m. vizsgáló biró.*
Enraciner, *v. n. et s'—, v. pr. meggyökerezni.*
Enragé, ée, *part. et adj. dühös, bőszült; —, m. dühös ember.*
Enrageant, te, *adj. felbőszitő, nagyon bosszantó.*
Enrager, *v. n. felbőszülni.*
Enraiement, *m. megkötés (keréké).*
Enrayage, *m. megkötés (kerék-é);* chaîne d'—, *kerékkötőláncz.*
Enrayer, *v. a. et n. megkötni (kereket);* fig. *megakadályozni;* (agr.) *megszántani.*
Enrayoir, *m. lőcs.*
Enrayure, *f. kerékkötőláncz;* (agr.) *első barázda.*
Enrégimenter, *v. a. ezredet alakitni, ezredekre osztani.*
Enregistrable, *adj. beigtatható.*
Enregistrement, *m. beigtatás; beigtatási díj.*
Enregistrer, *v. beigtatni.*
Enregistreur, *m. lajstromozó.*
Enrêner un cheval, *v. a. zabolát tenni ló szájába.*
Enrhumé, ée, *part. et. adj. náthás.*
Enrhumer, *v. a. náthát okozni; s'—, v. pr. náthát kapni.*
Enrichir, *v. a. gazdagitni;* fig. *fölékesitni; s'—, v. pr. meggazdagodni.*
Enrichissement, *m. gazdagitás; fölékesités, ékesség.*
Enrôlement, *m. hadfogadás, toborzás; toborzójegyzék.*
Enrôler, *v. a. toborzani, fogadni (katonát); s'—, v. pr. magát beiratni, katonává lenni.*
Enrôleur, *m. toborzó, hadfogadó.*
Enronce, ée, *adj. tüskés, tövises;* fig. *búteljes, gondteljes.*
Enroué, ée, *part. et adj. rekedt.*
Enrouement, *m. rekedtség.*
Enrouer, *v. a. rekedtté tenni; s'—, v. pr. elrekedni.*
Enrouiller, *v. a. megrozsdásitni; s'—, v. pr. megrozsdásodni, belérozsdásodni.*
Enroulement, *m.* (arch.) *czikornya.*
Enrouler, *v. a. összegöngyölgetni.*
Enrubaner, *v. a. felszalagolni.*
Enrue, *f. széles és mély barázda.*
Ensablement, *m. behomokosodás; sekély, gázlóhely.*
Ensabler, *v. a. homokra tenni; s'—, homokban megfenekleni.*
Ensablonner, *v. a. homokkal betölteni.*
Ensacher, *v. a. zsákba tenni.*
Ensacheur, *m. zsákbarakó.*
Ensafraner, *v. a. sáfránynyal festeni.*
Ensaisiner, *v. a.* (jur.) *bevezetni.*
Ensanglanter, *v. a. bevéresitni, bevérezni.*
Ensavonner, *v. a. beszappanozni.*
Enseigne, *f. ismertető jel, jel, czimer (házakon); zászló; zászlótartói állomás; —, m. zászlótartó.*
Enseignement, *m. tanitás, oktatás;* enseignements, *pl. okiratok.*
Enseigner, *v. a. tanitani, oktatni; mutatni.*
Ensellé, ée, *adj. behajlott hátu.*
Enseller, *v. a. p. u. megnyergelni.*
Ensemble, *adv. együtt; —, m. az egész.*
Ensemencement, *m. bevetés (maggal).*
Ensemencer, *v. a. bevetni (maggal).*
Enserrer, *v. a. p. u. bezárni; növényházba tenni.*
Ensevelir, *v. a. eltemetni.*
Ensevelissement, *m. temetés, eltemetés.*
Ensifère, *m. kardvivő, kardhordó.*
Ensimer, *v. a.* (drap.) *beitatni, beszivatni (zsíranyaggal).*
Ensorceler, *v. a. megigézni, megbűvölni.*

Ensorceleur, m. —euse, f. *bűvész; bűvésznő.*
Ensorcellement, m. *bűvőlet.*
Ensouflé, ée, adj. *felfuvalkodott, felfújt.*
Ensoufrer, v. a. *kénezni, megkénezni.*
Ensoufroir, m. *kénkamara.*
Ensouple, f. *zúgoly, zúgolyfa.*
Ensourdir, v. a. p. u. *siketitni, megsiketitni.*
Ensucrer, v. a. *beczukrozni.*
Ensuiffer, v. a. *fagygyúval bekenni.*
Ensuite, adv. et prp. *azután, folytán;* — de quoi, *mire.*
Ensuivant, te, adj. (dr.) *legközelebbi, rákövetkező.*
s'Ensuivre, v. pr. irr. *következni.*
Entablement, m. *párkányzat, gerendázat.*
Entacage, m. *bársonyszövés.*
Entacher, v. a. p. u. *ragálgozni, ragályositni.*
Entaille, f. *bemetszés.*
Entailler, v. a. *bemetszeni, felróni.*
Entailloir, m. *rovátkvéső.*
Entaillure, f. *bemetszés, rovátk.*
Entame, f. *megszegés, első szelet.*
Entamer, v. a. *felkarczolni, megsérteni; megszegni; megkezdeni;* (mil.) *keresztültörni (...on, ...ön, ...en).*
Entamure, f. *karcz, karczolat; karajocska.*
Entassement, m. *halmozás; rakás, halmaz.*
Entasser, v. a. *halmozni, felhalmozni;* homme entassé, *zömök, köpczös ember.*
Entasseur, m. *felhalmozó.*
Ente, f. *oltóág; ecset vagy pemecs nyele.*
Entées, f. pl. *sűrű füstfellegek.*
Entement, m. *oltás.*
Entenal, m. *szőlőbujtvány.*
Entendement, m. *ész, itélőtehetség.*
Entendeur, m. p. u. *hallgató.*
Entendre, v. a. *hallani, hallgatni, ki—, meghallgatni; érteni; tudni;* —, v. n. *vélekedni, érteni (...hoz, ...hez);* s'—, v. pr. *értekezni;* s' — à qch., en qch., *valamihez érteni;* cela s'entend, *ez magától értetik.*
Entendu, ue, part. et adj. (v. Entendre); *értelmes, tapasztalt, ügyes; okosan elrendezett.*
Entente, f. *értelem; helyes elrendezés, rendelés.*
Enter, v. a. *oltani.*
Entérinement, m. *birói elfogadás.*
Entériner, v. a. *biróilag erősitni.*
Entérite, f. *bellob.*
Entérocèle, f. *bélsérv, bélszakadás.*
Entérologie, f. *béltan.*
Entéromphale, f. *köldöksérv.*
Entéroraphe, f. *bélvarrat.*
Enterrage, f. (fond.) *mintaföld.*
Enterrement, m. *temetés, eltemetés.*
Enterrer, v. a. *temetni, eltemetni; elásni, beásni.*
Entes, f. pl. *kitömött csalmadarak.*
Entêté, ée, part. et adj. *elfogult; konok, fejes, makacs;* —, m. *makacs ember.*
Entêtement, m. *makacsság, nyakasság, fejesség.*
Entêter, v. a. *fejébe szállani, kábítni;* fig. *hiuvá tenni;* s' —, v. pr. *elfogulva lenni; makacsul ragaszkodni makacsul ragaszkodni (...hoz ...hez); makacskodni.*
Enthousiasme, m. *lelkesedés, felbuzdulás, ábrándozás, rajongás.*
Enthousiasmer, v. a. *lelkesitni, föllelkesitni, felbuzditni;* s' —, v. pr. *föllelkesülni, felbuzdulni.*
Enthousiaste, m. et f. *rajongó, ábrándozó;* —, adj. *ábrándos.*
Entiché, ée, adj. *tőrődött (gyümölcs), rothadni kezdő;* fig. *ragályos, megrontott.*
Enticher, v. a. *rothasztani;* s'—, v. pr. *elfogulva lenni.*
Entier, ère, adj. — èrement, adv. *egész; egészen; makacs; makacsul;* cheval —, *ménló, csődör;* —, m. *az egész;* en son —, *épen, magá épségében.*
Entité, f. *lényeg.*
Entoilage, m. *csipkézet, szőtt csipke.*
Entoiler, v. a. *vásznat stb. czipkéhez varrni.*
Entoir, m. *oltókés.*
Entoiser, v. a. *ölbe rakni.*
Entomographie, f. *rovarleirás.*
Entomologie, f. *rovartan.*
Entomologiste, m. *rovarász.*
Entonnement, m. *hordókba töltés.*
Entonner, v. a. *hordókba tölteni; énekre kezdeni, hangoztatni; kérkedni;* s'—, v. pr. *megfogódni, megakadni, beléakadni (szélről).*
Entonnerie, f. *töltőpincze.*
Entonnoir, m. *tölcsér.*
Entorse, f. *kificzamitás, kitekerés, elcsavarás;* fig. *szócsavarás.*
Entortillement, m. *tekeredés, kanyarulat;* fig. *bonyolodás.*

Entortiller, *v. a. bebonyolni, begöngyölni, körültekerni;* fig. *bebonyolitni;* **s' —**, *tekergőzni; bebonyolodni.*
Entourage, *m. foglalás, foglalvány.*
Entourer, *v. a. körülvenni, körülfoglalni;* **s'—**, *v. pr. maga körül egybehíni.*
Entournure, *f. ruhaujj-kimetszés.*
Entours, *m. pl. környék;* fig. *környezet.*
s'Entr'accorder, *v. pr. megegyezni.*
s'Entr'accuser, *v. pr. egymást vádolni, bevádolni.*
Entr'acte, *m. felvonásköz, játékköz.*
s'Entr'admirer, *v. pr. egymást csodálni.*
s'Entr'aider, *v. pr. egymást segítni.*
Entrailles, *f. pl. belek.*
s'Entr'aimer, *v. pr. egymást szeretni.*
Entraînant, **te**, *adj. elragadó, vonzó, elragadtató.*
Entraînement, *m.* fig. *elragadtatás.*
Entraîner, *v. a. elragadni, magával ragadni.*
Entrait, *m. feszitőgerenda, feszitőkötés.*
Entrant, **te**, *adj. p. u. megnyerő, magát kedveltető.*
s'Entr'appeler, *v. pr. egymásra kiáltani.*
Entraver, *v. a. megbilincselni, lenyűgőzni;* fig. *akadályozni.*
s'Entr'avertir, *v. pr. egymást tudósitni.*
Entraves, *f. pl. szoritólánez, keréklánez; nyüg, békó.*
Entre, *prp. között, közt;* — **nous**, *köztünk, köztünk maradjon.*
Entre-bailler, *v. a. félig kinyitni (ajtót stb.).*
s'Entre-baiser, *v. pr. csókolózni.*
Entrebandes, *f. pl. posztószél.*
Entrebas, *m. egyenetlen szövés.*
s'Entre-battre, *v. pr. egymást ütni, ütközni.*
s'Entrechasser, *v. pr. egymást kergetni.*
Entrechat, *m.* (dan.) *keresztugrás.*
s'Entre-chercher, *v. pr. egymást keresni.*
s'Entre-choquer, *v. pr. egymást lökni; egymásnak ellenmondani.*
Entre-colonne, *f.* **Entrecolonnement**, *m.* (arch.) *oszlopköz.*
s'Entreconnaître, *v. pr. irr. egymást ismerni.*
Entrecouper, *v. a. keresztülvágni, keresztülmetszeni;* fig. *félbeszakasztani.*
Entre-cours, *m. szabadkölözés, kölközhetés.*
s'Entre-croiser, *v. pr. keresztülvágni egymáson.*
s'Entre-déchirer, *v. pr. egymást marczangolni.*
Entredent, *m. két fog közti űr.*
s'Entre-détruire, *v. pr. irr. egymást megrontani.*
Entre-deux, *m. távköz, köz, hézag; válaszfal, közfal, középső darab;* —, *adv.* fam. *közbe, félig-meddig.*
s'Entre-dévorer, *v. pr. egymást elnyelni.*
s'Entre-diffamer, *v. pr. egymást rágalmazni.*
s'Entre-dire, *v. pr. irr. egymásnak mondani.*
s'Entre-disputer, *v. pr. egymás közt perelni, czivakodni.*
s'Entre-donner, *v. pr. egymásnak viszonozni.*
s'Entre-dormir, *v. pr. irr. félig meddig elaludni.*
Entrée, *f. bemenet, bemenetel; belépti díj; bevitelvám; előebéd;* (mus.) *belekezdés; kulcslyuk;* fig. *kezdet, ok;* **d' —**, *mindjárt kezdetben.*
s'Entr'embarrasser, *v. pr. egymásnak akadályul lenni.*
s'Entre-fâcher, *v. pr. egymást bosszantani.*
Entrefaites, *f. pl.* **dans ces —, sur ces —**, *időközben, azonközben.*
Entre-fermer, *v. a. félig bezárni.*
s'Entre-fouetter, *v. pr. egymást korbácsolni, ostorozni.*
s'Entre-frapper, *v. pr. egymást ütni.*
Entregent, *m.* fam. *ügyesség, módosság.*
s'Entr'égorger, *v. pr. egymást megfojtani.*
s'Entre-gronder, *v. pr. egymást megszidni, lehordani.*
s'Entrehaïr, *v. pr. irr. egymást gyűlölni.*
s'Entre-heurter, *v. pr. egymásba ütközni.*
Entre-jet, *m. távolság, köz, hézag.*
Entrelacer, *v. a. egymásba fűzni, átfonni, összefonni.*
Entrelacis, *m. összefonás, összefűzés, beléfonás.*
Entrelacs, *m. pl. béfont mű, szövemény; egybevont betűk.*
Entrelarder, *v. a. szalonnával megtűzdelni.*
Entre-ligne, *f. középsor.*
Entre-lire, *v. n. irr. felváltva olvasni.*
s'Entre-louer, *v. pr. egymást dicsérni.*
Entre-luire, *v. n. irr. átvilágl ani, átlátszani.*
s'Entre-manger, *v. pr. egymást felfalni.*

Entre-mêler, *v. a. közbevegyíteni, öszszeelegyíteni; s'—, v. pr. avatkozni, beavatkozni.*
Entremets, *m. középétek, mellékétel.*
Entremetteur, *m.* — euse, *f. alkudozó, közbenjáró; alkudozónő, közbenjárónő.*
s'Entremettre, *v. pr. irr. közbevetni magát; avatkozni (... ba, ... be).*
Entremise, *f. közbenjárás; faék.*
s'Entre-moquer, *v. pr. egymást csúfolni.* [*mardosni.*
s'Entre-mordre, *v. pr. egymást marni,*
s'Entre-empêcher, *v. pr. eyymásnak akadályul lenni.*
s'Entr'entendre, *v. pr. egymást érteni.*
s'Entre-nuire, *v. pr. irr. egymásnak ártani.*
s'Entre-pardonner, *v. pr. egymásnak megbocsátni.*
s'Entreparler, *v. pr. p. u. egymással beszélni.* [*szépporoczka.*
Entrepas, *m.* (man.) *középlépés, kö-*
s'Entre-persécuter, *v. pr. egymást üldözni.*
Entre-pont, *m. födélköz.*
Entreposer, *v. a. raktárba tenni.*
Entreposeur, *m. raktárfelügyelő.*
Entrepôt, *m. raktár;* ville d'—, *áruállító város.*
s'Entrepousser, *v. pr. egymást taszitni, lökni.*
Entreprendre, *v. a. irr. kezdeni, vállalni, elvállalni, hozzáfogni;* — sur qch., *valamibe avatkozni.*
Entrepreneur, *m.* — euse, *f. vállalkozó; vállalkozónő.*
Entrepris, ise, *part. et adj.* (*v.* Entreprendre) fig. *elfogult; zavarodott; bénított.*
Entreprise, *f. vállalat; beavatkozás; jogbitorlás.*
Entrer, *v. n. bemenni, belovagolni; belépni; benyomulni; bebocsátkozni.* [*nézni.*
s'Entre-regarder, *v. pr. egymásra*
s'Entre-regretter, *v. pr. egymást sajnálni, egymás után sovárogni.*
s'Entre-répondre, *v. pr. egymásnak felelni.* [*köszönteni.*
s'Entre-saluer, *v. pr. egymásnak*
s'Entre-secourir, *v. pr. irr. egymást gyámolitni.*
Entre-sol, *m. félemelet.*
Entre-sourcil, *m. a szemöldökök közti hely.*
Entre-suite, *f. p. u. középépület.*
s'Entre-suivre, *v. pr. irr. felváltva egymásra következni.*
Entre-temps, *m. időköz.*
Entretènement, *m.* — des chemins, *utak fentartása.*
Entreteneur, *m. fentartó.*
Entretenir, *v. a. irr. összetartani; tartani, fentartani; eltartani; beszélni valakivel;* s'—, *v. pr. egymást tartani; mulatni, beszélni (... ról, ... ről); magát fentartani, élni, (... ból, ... ből).*
Entretien, *m. tartás, fentartás; beszélgetés, értekezés.*
Entre-tisser, *v. a. beszőni, beleszőni.*
Entretissu, *m. beszőtt, beléssződött.*
Entretissure, *f. szövedék, szövegmű.*
s'Entre-toucher, *v. pr. érintkezni.*
s'Entre-tuer, *v. pr. egymást megölni.*
Entreval, *m. két ház közti tér, hézag.*
s'Entrevêcher, *v. pr. bebonyolodni.*
s'Entre-visiter, *v. pr. egymást meglátogatni.*
Entrevoir, *v. a. irr. félszemmel látni, félig látni;* s'—, *összejőni, egymással beszélni.* [*kozás.*
Entrevue, *f. összejővetel, összetalál-*
s'Entr'obliger, *v. pr. magát egymás irányában lekötelezni.*
Entr'ouïr, *v. a. fülhegygyel hallani, nem tisztán hallani.*
Entr'ouvert, te, *part. et adj. félig nyilt.*
Entr'ouvrir, *v. irr. félig nyitni, kissé kinyitni.*
Enture, *f. oltómetszés, oltóhasadék.*
Enumérateur, *m. elszámláló, felszámláló.* [*számláló.*
Enumératif, ive, *adj. felszámláló, elő-*
Enumération, *f. felszámítás, előszámlálás.* [*lálni.*
Enumérer, *v. a. felszámlálni, előszám-*
Envahir, *v. a. erőszakkal elvenni, magához ragadni.*
Envahissement, *m. erőszakos becsapás, magához ragadás.*
Envahisseur, *m. országrabló.*
Envasement, *m.* (mar.) *beiszaposodás.*
Envélioter, *v. a. kis rakásokkba szedni, gyűjteni.*
Enveloppe, *f. boriték, takaró; héj.*
Enveloppement, *m. begöngyölés, beburkolás.*
Envelopper, *v. a. begöngyölgetni, beboritni, bekurkolni, betakargatni;* fig. *elrejteni; bebonyolitni; elzárni;*

s'—, *v. pr. beburkolódzni, betakaródzni; magát körülvenni (... val, ... vel).*
Envenimé, ée, *part. et adj.* (v. Envenimer) *mérges, gonosz.*
Envenimer, *v. a. megmérgesítni;* s'—, *v. pr. megmérgesedni.*
Enverger, *v. a. vesszővel átfonni.*
Envergner, *v. a. vitorlarúdhoz kötni.*
Envergure, *f. vitorlák rúdjaikkal együtt; vitorlarudak hossza; két szárnyhegy közti szélesség.*
Enverjure, *f.* (soi.) *keresztszövés.*
Enverrer, *v. a. be —, megüvegezni.*
Envers, *prp. iránt, irányában;* —, *m. hátlap, fonákja (valaminek);* à l'—, *megfordítva, hátra, hátrafelé;* tomber à l'—, *hanyatt esni.*
Envi, *m.* faire un —, *túligérni, többet igérni;* à l'—, *vetélkedve.*
Envie, *f. irigység; sovárság; testi kívánság, megkívánás;* avoir — de ..., *kedvének lenni ... hoz, ... hez.*
Envié, ée, *part. et adj.* (v. Envier) *igen keresett, nagyon kapós.*
Envieilli, ie, *part. et adj. vénült, elvénült, öreg.* [*letet adni.*
Envieillir, *v. a. elvénítni, vén tekin-*
Envier, *v. a. irrigyelni; sóvárogni (valami után), nagyon megkívánni.*
Envieux, euse, *adj. irigy;* —, *m.* — euse, *f. irigylő.*
Enviné, ée, *adj. szőlőzöld; borszagu; borral ellátott.*
Environ, *adv. körülbelől, mintegy.*
Environnant, te, *adj. körülfekvő.*
Environner, *v. a. körülvenni, környezni.*
Environs, *m. pl. környék.*
Envisager, *v. a. megnézni, ránézni, megtekinteni.*
Envoi, *m. küldés, elküldés, megküldés.*
Envoie, *int.* (mar.) *szél ellen! szélnek!*
Envoisiné, ée, *ad. kinek szomszédai vagynak.*
s'Envoler, *v. pr. elröpülni, kiröpülni.*
Envoyé, *m. követ, küldött.*
Envoyée, *f. követ neje.*
Envoyer, *v. a. irr. küldeni, elküldeni, átküldeni;* — chercher qn., *valaki után küldeni.*
Eole, *m. szelek istene.*
Eolien, enne, *adj. szél ...*
Eolipyle, *m. szélgolyó.*
Epacte, *f. holdkulcs.*
Epagneul, *m. fürjészeb.*
Epais, isse, *adj. sűrű, tömött; vastag;* fig. *nehézkés;* —, *adv. vastagon, tömötten;* —, *m. tömöttség, sűrűség, vastagság.*
Epaisseur, *m. vastagság, sűrűség, tömöttség.*
Epaissir, *v. a. sűrítni, besűrítni;* —, *v. n. et* s'—, *v. pr. megsűrűlni, megsűrűdni;* fig. *nehézkéssé lenni.*
Epaississement, *m. megsűrűdés.*
Epamprer, *v. a. leindázni.*
Epanchement, *m.* (méd.) *kiömlés.*
Epancher, *v. a. kiönteni.*
Epanchoir, *m. ereszcsatorna.*
Epandre, *v. a. kiterjeszteni; kiönteni;* s'—, *v. pr. kiterjedni, elterjedni; kiömleni.*
Epanouir, *v. a. kinyitni, megnyitni;* fig. *mulattatni;* s'—, *v. pr. kinyilni, fakadni;* fig. *magát felvidítni, mulatozni.* [*sadás.*
Epanouissement, *m. kifakadás, kiho-*
Eparcet, *m. lóhere neme.*
Epargnant, te, *adj. takarékos.*
Epargne, *f. takarékosság.*
Epargner, *v. a. megtakarítni; megkimélni.*
Eparpiller, *v. a. elszórni, elhullatni.*
Epars, se, *adj. elszórt, szétszórt;* —, *m. hajózászló rúdja, lobogórúd.*
Eparselle, *f. kis lobogórúd.*
Epart, *m. káka.*
Eparvin, *m. csontpók, inpók.*
Epaté, ée, *adj.* verre —, *talpatlan pohár.*
s'Epater, *v. pr. p. u. folyni.*
Epaulard, *m. orka-delfin.*
Epaule, *f. váll.*
Epaulé, ée, *part. et adj. rokkant, izrokkant;* fig. *gyámolított, támogatott.*
Epaulée, *f. vállal tolás.*
Epaulement, *m. mellvéd, vállvéd.*
Epauler, *v. a. rokkanttá tenni;* fig. *gyámolítni, támogatni;* (mil.) *fedezni.*
Epaulette, *f. vállrojt, vállbojt.*
Epaulière, *f. vállvas.*
Epave, *adj. uratlan, gazdátlan, bitang;* —, *f. uratlan, gazdátlan dolog;* droit d'—, *partjog.*
Epeautre, *m. tönköly.*
Epée, *f. kard;* passer au fil de l'—, *kardra hányni.*
Epeiche, *f. tarka harkály.*
Epeler, *v. a. szótagolni, betűzni.*

Epellation, *f. szótagolás, betüzés.*
Eperdu, ue, *adj.* —ument, *adv. rémült, megrémült, magánkivül; körömszakadtáig, szakadásig, fölötte nagyon.*
Eperlan, *m. eperlán-szemling.*
Eperon, *m. sarkantyú; fatytyúköröm; hajóorr; jégtörő.*
Eperonelle, *f.* (jard.) *sarkvirág.*
Eperonner, *v. a. sarkantyúzni.*
Eperonnier, *m. sarkantyúmüves; pávafáczán.*
Eperonnière, *f.* (jard.) *sarkvirág.*
Epervier, *m. karvaly; vetőháló, merítőháló.*
Epervière, *f. holgyomál.*
Ephélides, *f. pl. szeplő; tarjagfolt, kanyaró, májfoltok.*
Ephémère, *adj. egynapi;* fig. *rövid ideig tartó; —, f. kérész.*
Ephémérides, *f. pl. napló, hirlap.*
Ephialte, *m. lidércz.*
Epi, *m. kalász; üstök, ló üstöke.*
Epiaire, *f. erdei hunnyász.*
Epiale, *adj.* fièvre —, *forróláz.*
Epicarpe, *m. magrejtő, külhéj.*
Epice, *f. füszer.*
Epicea, *f. szurkos fenyű.*
Epicède, *m. halotti beszéd, gyászbeszéd.*
Epicer, *v. a. füszerezni.*
Epicerie, *f. füszeráruk; füszerkereskedés.*
Epicier, *m. füszeres, füszeráros.*
Epicrâne, *m. koponyahártya.*
Epicurien, enne, *adj. epicurusi; —, m. Epicurus követője;* fig. *kéjencz.*
Epicurisme, *m. Epicurus tana;* fig. *kéjvadászat, kéjelgő életmód.*
Epidémie, *f. dög, ragály, ragályos járvány, járványnyavalya.*
Epidémique, *adj. járványos, ragályos, ragadós.*
Epiderme, *m.* (anat.) *felbőr.*
Epie, *f. p. u. kémlőnő.*
Epier, *v. n. kalászt hányni; —, v. a. meglesni, kikémlelni.*
Epierrer, *v. a. kövektől megtisztítni.*
Epiette, *f. tippan.*
Epieu, *m. vadásznyárs, vadászdárda.*
Epigastre, *m. fölhas.*
Epigeonner, *v. a. vastagon bevakolni.*
Epiglotte, *f. torokcsap, nyelvcsap, lebedeg.*
Epigonate, *f. térdkalács.*
Epigrammatique, *adj. epigrammai, villanykás.*
Epigrammatiser, *v. a. villanykát költeni (. . . ra, . . . re).*
Epigrammatiste, *m. villanykaköltő.*
Epigramme, *f. villanyka, bökvers.*
Epigraphe, *f. fölirás, fölülirás.*
Epilatoire, *adj. szőrkullasztó, szőrpusztitó.*
Epilepsie, *f. nehézkór, nyavalyatörés.*
Epileptique, *adj. nehéznyavalyás, nehézkóros; —, m. nehézkórban sínlődő.* [. . . *nek*).
Epiler, *v. a. szőrét pusztitni (. . . nak,*
Epillet, *m. kis kalász.*
Epilogue, *m. végbeszéd, zárszó.*
Epiloguer, *v. a.* et *n. birálgatni, restálgatni.*
Epilogueur, *m. gánczoskodó.*
Epimane, *adj. dühös; —, m. dühös (ember).*
Epinaie, *f. tövisbokor.*
Epinards, *m. pl. laboda, paraj.*
Epincette, *f. csipkedővas.*
Epinçoir, *m.* (pav.) *kövezetcsinálók csákánya.*
Epine, *f. tövisbokor, tövis; baj, nehézség;* — du dos, *hátgerincz.*
Epineux, euse, *adj. tövises, tüskés;* fig. *bajos, veszedelmes; —, m. hegyesorrú csuka.*
Epingle, *f. gombostű; kapocsfa;* épingles à friser, *hajtük;* épingles, *pl. tűpénz.*
Epingler, *v. a.* (cart.) *tűvel felszúrni, tűvel szurdalni.*
Epinglette, *f. szurkáló, piszkatű.*
Epinglier, *m. tüs, tűcsináló, tűmives; tűpárna.*
Epinière, *adj. f.* moëlle —, *gerinczvelő, gerinczagy;* colonne —, *hátgerincz.*
Epinoche, *m.* (com.) *kávénak legjobb neme; —, f. durbancs.*
Epinocher, *v. n.* fam. *babrálni, bibelődni, rágódni.* [*kereszt.*
Epiphanie, *f. vízkeresztnapja, víz-*
Epiphore, *m. szemfolyás.*
Epiplocèle, *f. csepleszsérv.*
Epiploon, *m.* (anat.) *reczehártya.*
Epique, *m. epikai.*
Episcopal, ale, *adj. püspöki.*
Episcopat, *m. püspökség; püspöki méltóság.*
Episode, *m. közbeszőtt mese vagy cselekvény; közbeszövés, közbetét.*
Episodique, *adj. közbeszőtt.*
Epispastique, *m. hólyagtapasz.*

Episperme, *m. maglok.*
Epissière, *m. szúnyogháló.*
Epistolaire, *adj. levélszerinti, levél...; style —, levélirály, levélirmodor; —, m. levéliró; levelező (könyv).*
Epitaphe, *f. sirirat, sirvers.*
Epite, *m. faczövek.*
Epithalame, *m. nászköltemény.*
Epithème, *m.* (méd.) *borogatmány.*
Epithète, *f. melléknév.*
Epithyme, *m. fonalfünyüg, aranka, fecskefonál.*
Epitoir, *m. hajóvéső.*
Epitome, *m. kivonat.*
Epître, *f. levél.*
Epizootie, *f. marhadög.*
Epizootique, *adj. ragályos.*
Eplaigner, *v. a. felbolyhozni, bojtozni.*
Eplaigneur, *m. posztókészitő.*
Eploré, ée, *adj. siránkozó.*
Epluchage, *m. kitépés; tisztitás.*
Epluchement, *m. kitépés; kitisztitás.*
Eplucher, *v. a. kiszedni, kiválogatni, szedni, tisztitni, kitépni, kiszaggatni; kivenni (magot);* fig. *pontosan megvizsgálni.*
Eplucheur, *m. válogató, tisztogató.*
Epluchoir, *m. csipkedővas; faragókés.*
Epluchure, *f. hulladék, szemet.*
Epode, *f. végdalszak.*
Epointé, ée, *adj. csipejére sánta; eltompult.*
Epointer, *v. a. hegyét letörni; eltompitni.*
Epois, *m. szarvastülök ága.*
Eponge, *f. szivacs; lábizom (állaté).*
Eponger, *v. szivacscsal letörölni.*
Epongier, *m. szivacsáros.*
Epopée, *f. hösköltemény.*
Epoque, *f. korszak, időszak.*
Epoudrer, *v. a. le-, kiporozni.*
s'Epouffer, *v. pr.* fam. *elillanni.*
s'Epouiller, *v. pr. tetüt keresni.*
Epoularder, *v. a. dohánycsomókat szétbontani és tisztitni.*
Epoulle, *f. fölcsévézett fonal.*
Epoulleur, *m. csévelő.*
Epoullin, *m. cséve, fonalcséve.*
Epoumonner, *v. a. leheletet elállitni; s'—, v. pr. elfuladni, alig lélekzeni.*
Epousailles, *f. pl. esküvő, egybekelés.*
Epouse, *f. nő, feleség, hitestárs.*
Epousé, *m.* — ée, *f. vőlegény; menyasszony.*
Epouser, *v. a. nőül venni, férjhez menni; s'—, v. pr. megházasodni.*
Epouseur, *m. kérő, házasulandó.*
Epousseter, *v. a. kikefélni, kiporozni;* fig. *jól elverni.*
Epoussetoir, *m. tollseprő.*
Epoussette, *f. ruhakefe; seprőkefe.*
Epouvantable, *adj.* —ment, *adv. rémitő, borzasztó; rémitőleg.*
Epouvantail, *m. rémkép, ijesztő, madárváz.*
Epouvante, *f. rémület, ijedelem.*
Epouvanter, *v. a. elrémitni; s'—, v. pr. megijedni, elrémülni.*
Epoux, *m. férj, hitvestárs;* époux, *pl. házasok.*
Epreindre, *v. a. irr. kicsavarni (levet).*
Epreinte, *f. székerőltetés;* épreintes, *pl. vajudás, szülő fájdalmak.*
s'Eprendre, *v. pr. irr. egészen odaengedni magát (. . . nak, . . . nek), magát megszédittetni.*
Epreuve, *f. próba, kisérlet; javitékiv, próbanyomat, mutatványlap.*
Epris, ise, *part. et adj. elfogult, szerelmes.*
Eprouver, *v. a. próbálni, megkisérteni, kisérleni;* fig. *érzeni, tapasztalni.*
Eprouvette, *f. kutasz; akolópálcza.*
Epucer, *v. a. bolházni, kibolházni.*
Epuche, Epuchette, *f. tőzeglapát.*
Epuisable, *adj. p. u. kimerithető.*
Epuisement, *m. kimerültség;* fig. *elgyengülés.*
Epuiser, *v. a. kimeritni; kiszini; s'—, v. pr. kimerülni.*
Epuisette, *f. kis madárháló.*
Epulide, Epulie, *f. fogfekély.*
Epulotique, *adj. behegesztő.*
Epurateur, *m. kiválogató, rosszsát kihányó.*
Epuration, *f. kiválogatás, kiselejtezés.*
Epuratoire, *adj. tisztitó.*
Epurement, *m. tisztitás, tisztulás.*
Epurer, *v. a. tisztitni; s'—, v. pr. tisztulni.*
Epurge, *f. hashajtó szulák.*
Equanimité, *f. vm. egykedvüség.*
Equarrir, *v. a. négyszögletesre faragni.*
Equarrissage, *m. négyzet.*
Equarrissement, *m. négyszögités.*
Equarrisseur, *m. nyúzó.*
Equarrissoir, *m. négyszögü lyukásóvas.*
Equateur, *m. egyenlitő.*
Equation, *f. egyenlet;* — carrée, *négyzetes egyenlet.*
Equerre, *f. szögletmérő, szögletmérték.*
Equestre, *adj. lovagi, lovag . . . .*

Equiangle, *adj. egyenszögü, egyenlőszögü.*
Equidistant, te, *adj. egyenlő távolságú egymástól.*
Equilatéral, ale, **Equilatère**, *adj. egyenlőoldalu.*
Equilibre, *m. egyensúly.*
Equilibrer, *v. a. p. u. egyensúlyozni.*
Equinoxe, *m. éjnapegyen.*
Equinoxial, ale, *adj. éjnapegyeni.*
Equipage, *m. utazási készület, málha, podgyász; építési eszközök; öltözet; hajólegénység;* avoir un —, *kocsijának lenni (lovastul);* être en bon —, *jól öltözve lenni.*
Equipée, *f. meggondolatlanság.*
Equipement, *m. fölkészület, fölszerelés.*
Equiper, *v. a. fölkészitni, fölszerelni; ellátni (ruhával stb.).*
Equipeur-monteur, *m. puskaágymüves.*
Equipollence, *f. értékegyenlőség.*
Equipollent, te, *adj. egyenlőértékü;* —, *m. egyenlő érték, hasonérték, egyenérték.*
Equipoller, *v. a. egyenlő értékünek lenni (...val, ...vel).*
Equipondérance, *f. súlyegyenlőség.*
Equipondérant, te, *adj. egyenlő súlyu.*
Equitable, *adj.* —ment, *adv. méltányos; méltányosan.*
Equitation, *f. lovaglás mestersége;* école d'—, *lovarda, lovaglóiskola.*
Equité, *f. méltányosság.*
Equivalent, te, *adj. egyenlő értékü;* —, *m. egyenlő érték, egyenérték.*
Equivaloir, *v. n. irr. egyenlő értékünek lenni (... val, ... vel).*
Equivoque, *adj. kétértelmü; gyanus;* —, *m. kétértelmüség.*
Equivoquer, *v. n. kétértelmüleg beszélni;* s'—, *v. pr.* fam. *beszédben megtévedni.*
Equoine, *f. görbe ráspoly.*
Erable, *m. jávorfa.*
Eradication, *f. gyökerestül kitépes; végképi kiirtás.*
Erafler, *v. a. fel-, megkarczolni, karmolni.*
Eraflure, *f. karcz.*
Eranthème, *m. szapúka, farkkóró.*
Eraté, ée, *adj. p. u. vidor, fürge, élénk.*
Erater, *v. a. lépjét kivágni (... nak, ... nek);* fig. *felviditni.*
Erbin, *m.* (bot.) *nápicz.*
Ere, *f. évrend, időszámitás.*
Erection, *f. felállitás, fölemelés, felállás*
Ereinter, *v. a. rokkant csipejüvé tenni;* fig. *felette erőltetni;* s'—, *csipején megbénulni;* fig. *magát felette megerőltetni.*
Erémitique, *adj. remetés.*
Ergo, *conj.* fam. *tehát, következőleg,* —, *m. következtetés.*
Ergot, *m. sarkantyú (madarak lábain), fattyúköröm; csúzhólyag; varjúköröm.* [*ragyaverte*
Ergoté, ée, *adj. sarkantyús; üszögös,*
Ergoter, *v. n. minden csekélység felett czivakodni.*
Ergoterie, *f. vitatási makacsság.*
Ergoteur, *m. makacs vitató.*
Ergotisme, *m. vitatási makacsság.*
Eriger, *v. a. fölállitni, fölemelni;* s'—, *v. pr. fejét felütni.*
Erminette, *f. kádárbárd.*
Ermitage, *m. remeteség, remetelak.*
Ermite, *m. remete.*
Ernote, *f. földimogyoró.*
Erosion, *f.* (méd.) *kirágás, összerágás.*
Erotique, *adj. buja, szerelmi.*
Erotomanie, *f. szerelemdüh.*
Errant, te, *adj. tévelygő.*
Errata, *m. nyomtatási hibák.*
Erratique, *adj.* (méd.) *szabálytalan, változó.*
Erre, *f.* (chass.) *járás, futás;* erres, *pl. nyom, nyomdok, csapa, csapás.*
Errements, *m. pl.* — du procès, *törvénykezési eljárás, pörbeli eljárás.*
Errer, *v. n. tévelyegni, bolyongani; tévedni.*
Erreur, *f. tévedés, hiba.*
Erroné, ée, *adj.* —ment, *adv. hibás; hibásan.*
Ers, *m. lednek.*
Erubescence, *f. pirulás, arczpirulás.*
Eructation, *f. felböfögés.*
Erudit, ite, *adj. tudós;* —, *m. tudós.*
Erudition, *f. tudományosság.*
Erugineux, euse, *adj. grispánzöld.*
Eruptif, ive, *adj. kitörő.*
Eruption, *f. kitörés;* — à la peau, *küteg, bőrvirág.*
Erynge, *m.* (bot.) *iringó.*
Erysime, *m. szegecs.*
Erysipélateux, euse, *adj. orbánczos.*
Erysipèle, *m. orbáncz.*
Erythrin, *m. pirosszárnyu keszeg.*
Erythrine, *f. klárisfa.*
Escabeau, *m. zsámoly, lábüó, lábtámasz.*
Escabelle, *f. v.* **Escabeau.**
Escadre, *f. hajócsapat.*
Escadrille, *f. kis hajócsapat.*

Escadron, *m.* *század (lovasságnál);* fig. *sereg.*
Escadronner, *v. n.* *századonkint felállani.*
Escafer, *v. a.* *vm. farba rúgni.*
Escalade, *f.* *ostromlajtorján megmászás.*
Escalader, *v. a.* *megostromolni, ostrommal bevenni;* fig. *áthágni.*
Escale, *f.* *rév, kikötő.*
Escalier, *m.* *lépcső.*
Escalin, *m.* *schilling (pénz).*
Escamotage, *m.* *szemfényvesztés.*
Escamote, *f.* *kis golyó (szemfényvesztőknél).*
Escamoter, *v. a.* *hirtelen eltüntetni.*
Escamoteur, *m.* *szemfényvesztő, bűvész.*
Escampade, *v.* Escapade.
Escamper, *v. n.* fam. *elosonni, elillanni.*
Escampette, *f.* fam. prendre de la poudre d'—, *illa berek nád a kert. elillanni.*
Escapade, *f.* (man.) *hamis ugrás;* fig. *meggondolatlanság.*
Escarbillard, *m.* *víg pajtás, víg, jókedvű ember.*
Escarbot, *m.* *bogár.*
Escarboucle, *f.* *karbunkulus.*
Escarcelle, *f.* *pénztáska, erszény, zseb.*
Escare, *f.* *kosz;* fig. *hézag.*
Escargot, *m.* *csiga héjastul.*
Escarmouche, *f.* *csetepaté, apró csata.*
Escarmoucher, *v. n.* *csatározni, csetepatézni.*
Escarmoucheur, *m.* *csatár.*
Escarole, *f.* *katáng.*
Escarpe, *f.* *árok belső lejtéke.*
Escarpé, ée, *adj.* *meredek, lejtős.*
Escarpement, *m.* *meredek lejték.*
Escarper, *v. a.* *meredekké tenni.*
Escarpin, *m.* *tánczczipő.*
Escarpolette, *f.* *hinta.*
Escarre, *v.* Escare.
Escaude, *f.* provinc. *sajka, csónak.*
Escavessade, *f.* *állazó megrántása.*
Escharbot, *m.* *sulyom.*
Eschare, *v.* Escare.
Esciemment, *adv. p. u.* *tudva, készakarva, szándékkal.*
Escient, *m.* à son —, *tudva, szántszándékkal.*
Esclandre, *m.* *bosszantó esemény.*
Esclavage, *m.* *rabszolgaság.*
Esclave, *m. et f.* *rab; rabnő;* —, *adj.* *rabszolgai.*
Escobarder, *v. n.* *színeskedni, ravaszkodni.*
Escobarderie, *f.* *ravasz csín.*
Escocher, *v. a* *tenyérrel verdesni (tésztát).*
Escoffier, *v. a.* pop. *lopni; agyonütni.*
Escoffion, *m.* pop. *fejkötő.*
Escogriffe, *m.* *szemtelenkedő, goromba pimasz.*
Escompte, *m.* *levonás, le-, beszámítolás.*
Escompter, *v. a.* *beleszámítolni, leszámítolni.*
Escopette, *f. p. u.* *rövid puska.*
Escorte, *f.* *kiséret, őrkiséret, födözet.*
Escorter, *v. a.* *kisérni, födözetül szolgálni.*
Escouade, *f.* *csapat, csoport; káplárság.*
Escouène, *f.* *ráspoly, reszelő.*
Escourgée, *f.* *szíjostor.*
Escourgeon, *m.* *koránérő árpa.*
Escousse, *f.* *nekiiramodás.*
Escrime, *f.* *vívómesterség;* salle d'—, *vívóhely, vivárda, viárda;* maître d'—, *vívómester, vímester.*
Escrimer, *v. n.* *víni, vivni, viaskodni;* s'—, *v. pr.* *egymással viaskodni.*
Escrimeur, *m.* *vívó.*
Escroc, *m.* *zsebelő, tolvaj.*
Escroquer, *v. a.* *ravaszul megcsalni.*
Escroquerie, *f.* *rászédés, csalás.*
Escroqueur, *m.* *csaló.*
Esculus, *m.* *vadgesztenyefa.*
Esoce, *m.* *csuka.*
Esotérique, *adj.* *avatott, avatottsági.*
Espace, *m.* *tér, hely, férhely; időszak, időköz; térség, rónaság;* (imp.) *térző, hézag, ritkítás.*
Espacement, *m.* *köz, hézag;* (imp.)
Espacer, *v. a.* *kellő hézagot vagy közt fenhagyni.*
Espade, *m.* (cor.) *verőfa.*
Espader, *v. a.* *rázni, törni (kendert).*
Espadeur, *m.* *kendertörő.*
Espadon, *m.* *pallos, kard.*
Espadonner, *v. n.* *karddal víni.*
Espadot, *m.* *halászgamó.*
Espagnolette, *f.* *forgóretesz (ablakon).*
Espalement, *m.* *akolás, megakózás.*
Espalier, *m.* *léczkorlát, léczezet; sor*
Espalier, *v. a.* *sorba irányozni.*
Esparcet, *m.* Esparcette, *f.* *lóhere neme.*
Espargoutte, *f.* *színfű, anyaméhfű.*
Espèce, *f.* *nem, faj, fajta;* espèces, *pl* *pénznemek;* en —, *pengő pénzben.* convertir en —, *pénzzé tenni.*
Espérance, *f.* *remény.*
Espère, *f.* à l'—, *szerencsére bízva*
Espérer, *v. a. et n.* *reményleni.*

Esperlucat, *m.* pop. *furfangos ember.*
Espiègle, *adj.* fam. *csintalan, hamis;* —, *m. kópé.*
Espièglerie, *f. csintalanság.*
Espigon, *m.* (mar.) *őrhajó.*
Espingole, *f. rövid puska.*
Espion, *m. kém.*
Espionnage, *m. kémkedés, kémlelés.*
Espionner, *v. a. et n. kikémlelni, kémkedni.*
Espiotte, *v.* Epeautre. [*tér.*
Esplanade, *f. vártér, vársík, szabad*
Espoir, *m. remény; ágyú neme.*
Espouler, *v. a. csévelni.*
Espouleur, *m. csévelő.*
Espoulir, *m. cséve, fonalcséve.*
Espringale, *f. parittya.*
Esprit, *m. szellem; lélek; ész, elmésség, éles elme; kedély; kisértet; szesz;* esprits, *pl. szeszes italok; forgó.*
Esquicher, *v. n. et* s'—, *v. pr.* (jeu.) *elosonni, titkon eltávozni;* fig. *kitérni.*
Esquif, *m. kis hajó, sajka, csónak.*
Esquille, *f. csontszálka.*
Esquinancie, *f. gégelob, torokgyik.*
Esquine, *f. ló hátgerincze.*
Esquisse, *f. vázlat.*
Esquisser, *v. a. vázolni.*
Esquiver, *v. a. et n. hirtelenül kitérni, elkerülni;* s'—, *v. pr. elosonni, elillanni.* [*latványdarab.*
Essai, *m. kisérlet, próba; minta; mu-*
Essaierie, *f.* (mon.) *kémlelde.*
Essaim, *m. méhraj;* fig. *sereg.*
Essaimer, *v. n. rajzani.*
Essanger, *v. a. fehérruhát beáztatni.*
Essarder, *v. a. megszárasztani.*
Essart, *m. irtvány, irtásföld.*
Essarter, *v. a. kiirtani.* [*teni.*
Essayer, *v. a. megpróbálni, megkisér-*
Essayerie, *v.* Essaierie.
Essayeur, *m. pénzbecsőr, pénzvizsgáló.* [*egyenitő.*
Esse, *f. tengelyvégszeg;* (ép.) *sodrony-*
Esseau, *m. kádárbárd; szelmény, zsindel.*
Esselier, *m. karpánt.*
Essence, *f. lényeg, lét, létalap; lég, lél, szesz; nem, faj, fajta.*
Essentiel, elle, *adj.* — ellement, *adv. lényeges; lényegesen;* —, *m. lényeg, fődolog.*
Essera, *f. csalánküteg.*
Esseret, *m.* (charr.) *nyergesárr.*
Essorné, ée, *adj.* papier —, *selejt papiros.*
Essette, *f. balta.*
Esseulé, ée, *adj. magányos, elhagyott.*
Essieu, *m. kocsitengely.*
Essor, *m. ölrepülés;* prendre l'—, *fölrepülni;* fig. *magát felszabadítni.*
Essorer, *v. a. levegőn szárítni;* s'—, *v. pr. fölemelkedni.*
Essoriller, *v. a. fülét rövidre vágni* (. . . *nak*, . . . *nek*).
Essoucher, *v. a.* (agr.) *kiirtani.*
Essouflé, ée, *part. et adj. alig lihegő, lelkeszakadt.*
Essouflement, *m. nehéz lélekzés.*
Essoufler, *v. a. elfulasztani, lélekzetét megállítni* (. . . *nak*, . . . *nek*); s'—, *v. pr. elfuladni, alig lihegni.*
Essui, *m. szárasztóhely.*
Essuie-main, *m. törülközőkendő.*
Essuyer, *v. a. letörülni, leszárítni; tűrni, kiállani;* s'—, *v. pr. törülközni, megtörülközni.*
Essuyeur, *m. ágyútörlő.*
Est, *m. kelet, napkelet.*
Estacade, *f.* (mar.) *elpalánkolás, elkarózás.*
Estaches, *m. pl. hidkarók.*
Estafette, *f. sürgöny.*
Estafier, *m. cselédruhás inas; bordélygazda, bordélyos.*
Estafilade, *f. sebhely, heg; szakasztás (szövetben).*
Estafilader, *v. a. összemarczangolni arczát* (. . . *nak*, . . . *nek*).
Estame, *f. sodrott gyapjú.*
Estamet, *m. szövet neme.*
Estaminet, *m. dohánytársaság; dohányzószoba.*
Estampe, *f. rézmetszet, lenyomat.*
Estamper, *v. a. bélyegezni, megbélyegezni; lenyomtatni; verni.*
Estampille, *f. bélyeg.*
Estampiller, *v. a. bélyegezni.*
Estampoir, *m. lapos harapófogó.*
Estanc, *adj.* navire —, *áthatlan hajó.*
Estaquet, *m.* (pch.) *kötél.*
Ester, *v. n.* — en jugement, *biróság előtt megjelenni.*
Estère, *f. gyékény.*
Esterlet, *m. söreg.*
Esterre, *f. kikötő.*
Esthétique, *f. széptan;* —, *adj.* — ment *adv. széptani; széptanilag.*
Estier, *m. lecsapolóárok.*
Estiffet, *m. csekélység, apróság.*

Estimable, *adj. becses.*
Estimateur, *m. becslő, becsüs.*
Estimatif, **ive**, *adj. becsülő.*
Estimation, *f. becslés, becsü.*
Estime, *f. tisztelet, megbecsülés; költségvetés.*
Estimer, *v. a. becsülni, becsleni, megbecsülni; tisztelni; vélni.*
Estival, **ale**, *adj. nyári.*
Estive, *f.* (mar.) *súlyegyen.*
Estiver, *v. n. nyaralni.*
Estoc, *m. koszperd, dákos; kardhegy; törzs, törzsök; nemzetségfa; fogás (kártyázásban).*
Estocade, *f. koszperd, dákos; karddöfés;* fig. *rászedés, csalás.*
Estocader, *v. n.* (esc.) *döfni;* fig. *hevesen vitatkozni.*
Estomac, *m. gyomor.*
s'Estomaquer, *v. pr.* fam. *bosszankodni.*
Estompe, *f.* (dess.) *törlő.*
Estomper, *v. a.* (dess.) *törölni.*
Estou, *m.* (bou.) *vágószék.*
Estouffade, *f.* (cuis.) *párolás.*
Estrade, *f. ablaklépcső; emelvény, küszöb (ablak előtt); országút.*
Estragale, *f. rúdvéső, pálczavéső.*
Estragon, *m. tárkony (növény).*
Estrain, *m.* (tiss.) *czérnabélfonal.*
Estramaçon, *m. vm. pallos.*
Estrapade, *f. törvényfa, karosakasztófa.*
Estrapader, *v. a. vm. hintálni.*
Estrapasser, *v. a.* (man.) *elfárasztani.*
Estrelage, *m. sóvám.*
Estrigue, *f.* (verr.) *hütőpest.*
Estriqueur, *m. csapófa.*
Estropiat, *m. nyomorék, béna.*
Estropier, *v. a. elnyomorítni, bénítni, csonkítni.*
Esturgeon, *m. tok (hal).*
Esule, *f.* (bot.) *fütej.*
Et, *conj. és.*
Etablage, *m. istállópénz; helypénz.*
Etable, *f. istálló.*
Etabler, *v. a. istállóba állítni.*
Etableries, *f. pl. istállók.*
Etabli, *m. műhely, gyalúszék, gyalúpad.*
Etablir, *v. a. megállapítni; ellátni, alkalmazni, elhelyezni; felállítni, alapítni; behozni, gyakorlatba hozni;* **s'—**, *v. pr. megtelepedni, letelepedni; megházasodni.*
Etablissement, *m. megállapitás, felállitás, alapitás, ellátás; letelepedés, telepitvény; intézet; ültetmény.*

Etage, *m. emelet; fiók, rekesz;* fig. *lépcső.*
Etagères, *f. pl. téglatartó; könyvtartó deszka, könyvpolcz.*
Etagne, *f. vadkecske (nőstény).*
Etai, *m. árboczkötél.*
Etaie, *f. támgerenda.*
Etaiement, *m. megtámasztás, támogatás.*
Etaim, *m. kártolt gyapjú.*
Etain, *m. czin, fehér ón.*
Etal, *m. mészárszék.*
Etalage, *m. kirakás; helypénz; kérkedés; czifrázat, czifraság.*
Etalagiste, *m. sátoros, kiskalmár.*
Etale, *adj.* (mar.) *veszteg álló.*
Etaler, *v. a. kirakni, kirakodni;* fig. *mutogatni.*
Etaleur, *m kiskalmár, sátoros.*
Etalier, *m. székvágó, székrevágó.*
Etalon, *m. mén, csődör; akólórúd.*
Etalonnage, **Etalonnement**, *m. akólás*
Etalonner, *v. a. akólni, megakólni;* (mil.) *távolközökre felosztani.*
Etalonneur, *m. akóló.*
Etamage, *m. czinezés, czinezet.*
Etamer, *v. a. megczinezni.*
Etameur, *m. czinező.*
Etamine, *f. szitaszövet;* (bot.) *poroda, porcsék; kelme neme;* — de crin, *szőrszita, szita;* passer par l'—, *átszitálni.*
Etamure, *f. megczinezés.*
Etanchement, *m. megállitás; akadályozás.*
Etancher, *v. a. megállitni, bedugni;* fig. *akadályozni.*
Etançon, *m. támasz; födögerendatámasz.*
Etançonner, *v. a.* (maç.) *megtámasztani.*
Etang, *m. tó, halastó; oltóteknő, oltóválú.*
Etant, *m.* (for.) bois en —, *szálas erdő, szálasfa.*
Etape, *f. árurakhely; táptanya; tápreszlet.*
Etapier, *m. élésmester.*
Etat, *m. állapot, kar; tulajdonság, minőség; fölvetés, számbavétel; számadás; jegyzék; költség; állam, álladalom;* tenir un —, *házat tartani;* états, *pl. államok; országos rendek, ország rendei;* — généraux, *ország rendei Németalföldön.*
Etau, *m. solu, csavarfogó, kösü; mészárszék.*
Etaupinier, *m. vakondász.*
Etayement, *v.* Etaiement.

Etayer, *v. a. támasztani, megtámasztani*; fig. *segitni*.
Eté, *m. nyár*.
Eteignoir, *m. oltókúp; légyölő galócza; homályfi, sötétkedő*.
Eteindre, *v. a. irr. eloltani*; fig. *mérsékelni, leesendesitni; megsemmisitni, megszüntetni*; s'—, *v. pr. elaludni, elenyészni*.
Etèles, *f. pl. gyalúhulladék*.
Etendard, *m. zászló*.
Etendeur, *m. kifeszitő vagy nujtó izom*.
Etendoir, *m.* (imp.) *akasztórúd; szárasztó*.
Etendre, *v. a. kiterjeszteni, kifeszitni, kinyujtani; nagyitni; föl-, rákenni*; s'—, *v. pr. kiterjedni*.
Etendu, ue, *part. et adj. kiterjesztett, kiterjedt, kinyujtott, terjedelmes*.
Etendue, *f. kiterjedés, terjedelem; szélesség; körület; időköz, tartam*.
Eternel, elle, *adj.* —ellement, *adv. örök, örökös; örökké*.
Eternelle, *f. aranygyopár*.
Eterniser, *v. a. örökitni*.
Eternité, *f. örökkévalóság, öröklét, örökség*.
Eternue, *f. tippan*.
Eternuer, *v. n. tüsszszenteni*.
Eternûment, *m. tüsszszentés*.
Etersillon, *m. támasz*.
Etésien, *adj. m.* vents étésiens, *pl. pásztás szelek*.
Etêtement, *m. megnyesés*.
Etêter, *v. a. megnyesni, tetejét levágni*.
Eteuf, *m. labda*.
Eteule, *f. tarló; bötyök*.
Ether, *m. égény*.
Ethéré, ée, *adj. aetheri*.
Ethérifier, *v. a. aetherré változtatni*.
Ethiops, *m. szerecsen, mór*.
Ethique, *f. erkölcstan*; —, *adj. erkölcsi, erkölcstani*.
Ethmoïde, *m. rostacsont, szitacsont*.
Ethnarchie, *f. helytartóság*.
Ethnarque, *m. helytartó*.
Ethnique, *adj. pogány*.
Ethnographie, *f. néprajz, népleirás*.
Ethnographique, *adj. néprajzi*.
Etiage, *m. alacson vizállás*.
Etier, *m. tengermelletti halasárok; bevezetőcsatorna*.
Etincelant, e, *adj. csillogó*.
Etinceler, *v. n. csillogni, ragyogni; szikrázni*; fig. *villámlani*.
Etincelette, *f. szikrácska*.
Etincelle, *f. szikra*.
Etincellement, *m. szikrázás*.
s'Etioler, *v. pr. gyéren indulni szárba*.
Etique, *adj. aszkóros; kiaszott*.
Etiqueter, *v. a. ragjegyezni, felirással ellátni*.
Etiquette, *f. czédulácska, árujegy, ragjegy, függjegy; orvosjegyzék; díszillem, díszilledék*.
Etire, *f.* (tan.) *simitóvas*.
Etirer, *v. a. kinyujtani*; (tan.) *kisimitni, kiegyengetni*.
Etisie, *f. aszkór, szárazbetegség*.
Etoc, *m. kiveszett, kiszáradt tőke*.
Etocage, *m. gyapjúkártolás*.
Etoffe, *f. anyag, kelme; származás*, étoffes, *nyomtatási költség*.
Etoffer, *v. a. fölkészitni, jól ellátni*.
Etoffure, *f. p. u. fölkészités, ellátás; czinezés*.
Etoile, *f. csillag*.
Etoilé, ée, *adj. csillagos, csillagdad*.
Etoilée, *f. gerepcsin*.
s'Etoiler, *v. p. csillagdad repedést kapni (üvegárukról)*.
Etole, *f. papöltöny, stóla*.
Etonnamment, *adv. bámitólag*.
Etonnant, te, *adj. bámulatos, rendkivüli*.
Etonnement, *m. bámulás, álmélkodás*; — d'une maison, *valamely ház megrendülése*.
Etonner, *v. a. elbámitni, bámulásra ragadni*; fig. *megrenditni, megdöbbenteni*; s'—, *v. pr. csodálkozni, megdöbbenni*.
Etoqueresse, *f. kártó*.
Etoquetau, **Etoquiau**, *m. zárkup*.
Etou, *m. vágószék*.
Etouffade, *f. befojtás, párolás (hús-é)*.
Etouffant, te, *adj. fojtó, rekkenő, tikkasztó*.
Etouffement, *m. szükmellüség, fuldoklás*.
Etouffer, *v. a. megfojtani*; fig. *elfojtani*; —, *v. n. fúladozni, megfúladni*.
Etouffeur, *m. góliátkigyó*.
Etouffoir, *m. szénoltó; hangtompitó*.
Etoupade, *f. tépsodrat csepűből*.
Etoupe, *f. kócz, csepü*.
Etouper, *v. a. csepüvel kitömni*.
Etouperie, *f. darócz*.
Etoupille, *f. kanócz*.
Etoupin, *m.* (mar.) *fojtás, ágyufojtás*.
Etourderie, *f. meggondolatlanság*.
Etourdi, ie, *adj. meggondolatlan*; —*m.* —ie, *f. szeles, meggondolatlan*.

Etourdiment, *adv. meggondolatlanul.*
Etourdir, *v. a. elkábitni; fig. megdöbbenteni, elrémítni.*
Etourdissement, *m. elbódulás, elkábulás; fig. rémülés, megdöbbenés; szédülés, szédelgés.*
Etourneau, *m. seregély; szürke, fejérszürke (ló).*
Etramée, *f. darócz; vitorlavászon.*
Etrange, *adj.* —**ment**, *adv. különös, furcsa; rendkivül, szerfölött.*
Etranger, **ère**, *adj. idegen, külföldi; idegennemű;* —, *m.* —**ère**, *f. idegen, külföldi; idegennő, külföldinő.*
Etranger, *m. külföld, idegen ország.*
Etranger, *v. a. elűzni, elkergetni;* **s'**—, *v. pr. elszokni.*
Etranglé, **ée**, *part. et adj.* (*v.* **Etrangler**)*; fig. szoros, sűrű, tömött.*
Etranglement, *m. összehuzódás; szükülés, szorulás.*
Etrangler, *v. a. megfojtani; fig. szükitni, összeszorítni;* —, *v. n. megfúlni; eltikkadni.*
Etranglure, *f. dagály, dombor, tekercs, rántz (posztóban).*
Etranguillon, *m. torokgyík (lovaknál).*
Etrape, *f. tarlózó sarló.*
Etraper, *v. a. tarlót levágni.*
Etrapoire, *f. tarlókasza.* [lény.
Etre, *v. n. et aux. irr. lenni;* —, *m.*
Etrécir, *v. a. szorosabbá tenni, szükítni;* **s'**—, *v. pr. szükülni, összemenni.*
Etrécissement, *m. szükülés.*
Etrécissure, *f. összemenés, összezsugorodás.*
Etreindre, *v. a. irr. szorosan összehúzni, megszorítni.* [tözés.
Etreinte, *f. összehuzás, szorosra kö-*
Etrenne, *f. újévi ajándék, fölpénz, foglaló, kézpénz; első használás.*
Etrenner, *v. a. foglalót adni, kézpénzt adni, beavatni; újéviajándékot adni;* —, *v. n. kézpénzt fölvenni.*
Etrésillon, *m. ellentálló gerenda, támasz.*
Etrésillonner, *v. a. támasztani.*
Etrier, *m. kengyel; fig.* **vin de l'**—, *búcsúpohár.*
Etrière, *f. kengyelszíj.*
Etrille, *f. vakaró, lóvakaró; kocsma, hol meghúzzák az embert.*
Etriller, *v. a. vakarni, megvakarni (lovat); fam. pénzt csikarni, rászedni.*
Etriper, *v. a. kizsigerelni, beleket kivenni;* **s'**—, *v. pr. foszlani, kifoszlani.* [lötte szük (ruháról).
Etriqué, **ée**, *adj. nagyon szoros, fö-*
Etriquer, *v. a. nagyon is szükre csinálni (ruhát).*
Etristé, **ée**, *adj.* (chass.) *vékonylábu.*
Etrivière, *f. kengyelszíj.*
Etroit, **ite**, *adj.* —**ement**, *adv. szük, szoros, keskeny; szüken, szorosan; fig. korlátolt; pontos; pontosan.*
Etron, *m. sár, szar.*
Etronçonner, *v. a. botolni, tetejét levagdalni.*
Etuailles, *f. pl. sóraktár.*
Etude, *f. tanulmány, tudomány, tudományosság; tanulószoba.*
Etudiant, *m. tanuló, diák.*
Etudié, **ée**, *part. et adj. tanult; mesterkélt, keresett.*
Etudier, *v. a. et n. tanulmányozni, tanulni; kigondolni.*
Etudiole, *f. irószekrényke.*
Etui, *m. tok, tartó.*
Etuve, *f. fürdőszoba, izzasztószoba; szárasztó;* — **humide**, *gőzfürdő.*
Etuvée, *f. befojtás, párolás, pörkölés; párolt, fojtott (étel).*
Etuvement, *m. melengetés.*
Etuver, *v. a. melengetni; szárasztani.*
Etuviste, *m. fürdős.*
Etymologie, *f. szónyomozás, szószármazás.* [szónyomozási.
Etymologique, *adj. szószármazati,*
Etymologiste, *m. szóbúvár, szónyomozó.*
Eucharistie, *f. Ur vacsorája.*
Eucrasie, *f. egészséges testalkat.*
Eudiomètre, *m. élenymérő, légkémlő.*
Eufraise, *f.* (bot.) *szemfű.*
Eunuque, *m. herélt.*
Eupathie, *f. türelmesség.*
Eupepsie, *f. jó emésztés.*
Euphémisme, *m. gyöngédités, szelidítő kifejezés.*
Euphonie, *f.* (gr.) *széphangzat, jóhangzat.* [zatu.
Euphonique, *adj.* (gr.) *szép-, jóhang-*
Euphotide, *m. türle, gávor, kigyla, kigyókő.*
Eurus, *m. déli szél.*
Eurythmie, *f. egybeillés, arányos idomzat, szép idomzat.*
Eustache, *m. kaczor.*
Eustyle, *m. oszlopköz.*
Eutrophie, *f. egészséges táplálék.*

Eux, *pron. m. pl. ők.*
Evacuant, **te**, **Evacuatif**, **ive**, *adj.* (méd.) *ürítő*, *hashajtó*; —, *m. hashajtószer.*
Evacuation, *f.* (méd.) *kiürítés*; (gu.) *odahagyás*, *elhagyás.*
Evacuer, *v a.* (méd.) *meghajtatni (hasat)*; (mil.) *odahagyni*; —, *v. n. kiürülésnek lenni (...nak, ...nek).*
s'Evader, *v. pr. elillanni.*
Evagation, *f. szórakozottság.*
s'Evaltonner, *v. pr. elkapatni.*
Evaluation, *f. becslés*, *árbecsülés.*
Evaluer, *v. a. becsülni*, *megbecsülni.*
Evangéliaire, *m. evangyeliom.*
Evangélique, *adj.* —**ment**, *adv. evangyeliomi*; *evangyeliomilag.*
Evangéliser, *v. a. et n. evangyeliomot hirdetni.*
Evangeliste, *m. evangyelista*; *okmányvizsgáló*; *választott tanu.*
Evangile, *m. evangyeliom.*
s'Evanouir, *v. pr. elájulni*; fig. *eltünni*, *elenyészni.*
Evanouissement, *m. ájulás.*
Evaporabilité, *f. el-*, *kigőzölöghetés.*
Evaporable, *adj. el-*, *kigőzölöghető.*
Evaporatif, **ive**, *adj. kigőzölgést elősegitő.*
Evaporation, *f. kigőzölés*, *kipárolgás*; fig. *könnyelmüség.*
Evaporé, **ée**, *part. et adj.* (*v.* **Evaporer**) *könnyelmü*; —, *m. szeleburdi*, *szeles.*
Evaporer, *v. a. elgőzöltetni*, *elpárologtatni*; **s'**—, *v. pr. elgőzölögni*, *elpárologni*; *csintalankodni.*
Evasé, **ée**, *adj. kitágitott*, *tág.*
Evasement, *m. kitágitás*, *tágasság.*
Evaser, *v. a. kitágitni*; **s'**—, *v. pr. tágulni.*
Evasif, **ive**, *adj. kitérő.*
Evasion, *f. elillanás*, *megszökés*; *ürügy*, *szabadkozás.*
Evasure, *f. v.* **Evasement.**
Evêché, *m. püspökség.*
Eveil, *m.* fam. *hir*, *intés.*
Eveillé, **ée**, *part. et adj. fürge*, *vidor*, *vidám*; *figyelmes*; —, *m. eleven*, *fürge ember.*
Eveiller, *v. a. felkölteni*; fig. *fölserkenteni*; **s'**—, *v. pr. fölébredni.*
Evénement, *m. kimenetel*, *következmény*; *esemény*, *történet*; **à tout** —, *minden esetre.*
Event, *m. rothadt büz vagy iz*; *szabad levegő*; *szelelőlyuk*; *ráadás (rőföruknál).*
Eventail, *m. legyező*; *tüzellenző.*
Eventailler, **Eventailliste**, *m. legyezőkészitő.*
Eventaire, *m. lapos kosár*, *gyümölcskosár.*
Evente, *f. gyertyaszekrény.*
Eventé, **ée**, *adj. szellős*; *könnyelmü*; —, *m. könnyelmü ember.*
Eventement, *m. legyezés*, *szellőztetés*; *izetlenedés.*
Eventer, *v. a. legyezni*, *szellőztetni.*
Eventif, **ive**, *v.* **Eventuel.**
Eventoir, *m. tüzlegyező.*
Eventouse, *f. szelelőlyuk.*
Eventrer, *v. a. kizsigerelni*, *beleket kivenni.*
Eventualité, *f. történhetőség.*
Eventuel, **elle**, *adj.* —**ellement**, *adv. esetleges*, *történetes*; *esetlegesen*, *történetesen.*
Evêque, *m. püspök.*
Everdillonner, *v. a. fölelevenitni*, *fürgévé tenni.*
Evergeter, *v. a. elverni*, *verve kihajtani.*
Eversif, **ive**, *adj. feldúló*, *felforgató.*
Eversion, *f. pusztitás*, *pusztulás*, *felforgatás*, *feldúlás.*
s'Evertuer, *v. pr. neki bátorkodni*, *erejét megfeszitni*, *erölködni.*
Eviction, *f. birtokból kiverés.*
Evidemment, *adv. szemlátomást*, *világosan.*
Evidence, *f. szemmelláthatóság*, *világosság.*
Evident, **te**, *adj. világos*, *szemmelláthato.*
Evider, *v. n. keményitőt kimosni*; *csinosan kifaragni*, *kivájni.*
Evidoir, *m. vájfuró.*
Evier, *m. kőcsatorna.*
Evincer, *v. a.* (dr.) *birtokból kivetni.*
Evitable, *adj. p. u. elkerülhető.*
Eviter, *v. a. elkerülni*; *kikerülni*, *kitérni.*
Evocable, *adj. más biróság elébe idézhető.*
Evocation, *f. más biróság elibe idézés*; *ördögüzés*, *lélekidézés.*
Evolé, **ée**, *adj. p. u. gondatlan*, *könnyelmü.*
Evoluer, *v. n. bontakozni*, *kanyarodni*, *fordulásokat tenni.*
Evolution, *f.* (mil.) *kanyarodás*, *bontakozás*, *fordulat.*
Evoquer, *v. a. idézni*, *(ördögöt, szellemeket)*; (dr.) *más törvényszék elibe idézni.*
Evulsion, *f. kihuzás.*

Exact, te, *adj.* —**ment,** *adv.* *szabatos, pontos; pontosan.*
Exacteur, *m.* *zsaroló.*
Exaction, *f.* *zsarolás.*
Exactitude, *f.* *pontosság.*
Exagérateur, *m.* *túlzó, nagyító.*
Exagératif, ive, *adj.* *tulzó, tulságos.*
Exagération, *f.* *tulzás, nagyitás.*
Exagérer, *v. a. et n.* *nagyitni, túlozni.*
Exaltation, *f.* *felmagasztalás, magasztosság; lelkesedés, lelkesültség.*
Exalter, *v. a.* *magasztalni, dicsérni; tüz által tisztitni;* fig. *lelkesítni.*
Examen, *m.* *vizsga, próbatét.*
Examinateur, *m.* *vizsgáló.*
Examiné, ée, *part. et adj.* (*v.* **Examiner**) fam. *kopott.*
Examiner, *v. a. et n.* *vizsgálni, kikérdezni; szemügyre venni, jól megnézni;* **s'—,** *v. pr.* *elkopni; önmagát megvizsgálni.*
Exanimation, *f.* *életétől megfosztás, lelkellenedés.*
Exanthème, *m.* *bőrküteg.*
Exaspération, *f.* *meg-, elkeserités, el-, megkeseredés.*
Exaspérer, *v. a.* *el-, megkeserítni.*
Exaucer, *v. a.* *ki-, meghallgatni.*
Excavation, *f.* *kivájás, gödör.*
Excaver, *v. a.* *kivájni.*
Excédant, *m.* *fölösleg, ráadás.*
Excédant, te, *adj.* *felesleges.*
Excéder, *v. a.* *túllépni, meghaladni; kimerítni; túlterhelni;* **s'—,** *v. pr.* *kimerülni.*
Excellemment, *adv.* *jelesen, kitünőleg.*
Excellence, *f.* *jelesség, kegyelmesség (czím);* **par —,** *főkép, jelesen, kiválólag.*
Excellent, te, *adj.* *jeles, kitünő.*
Excellentissime, *adj.* *igen jeles.*
Exceller, *v. n.* *kitünni.*
Excentricité, *f.* *körhagyás, körkivüliség; szertelenkedés, túlcsapongás, túlzás.*
Excentrique, *adj.* *körhagyó, körkivüli; túlzó, szertelen.*
Excepté, *prp.* *kivéve, kivevén, ... n kivül.*
Excepter, *v. a.* *kivenni, kizárni.*
Exception, *f.* *kivétel; kifogás.*
Exceptionnel, elle, *adj.* *kivételes.*
Excès, *m.* *felesleg, túlmérték; kihágás, kicsapongás;* **à l'—,** *túlságig, mértékletlenül.*
Excessif, ive, *adj.* —**ivement,** *adv.* *fölösleges, mértékletlen, szerfeletti, túlságos; mértékletlenül, túlságosan.*
Exciper, *v. n.* *kifogást tenni.*
Excise, *f.* *italadó.*
Excitateur, *m.* *keltő, fölkeltő (zárdákban).*
Excitatif, ive, *adj.* *izgató;* **—,** *m.* *izgatószer, ingerlőszer.*
Excitation, *f. p. u.* *ösztönzés; felgerjesztés, felizgatás.*
Exciter, *v. a.* *felgerjeszteni, felizgatni; serkenteni, buzditni.*
Exclamatif, ive, *adj.* *felkiáltó, felkiáltási.*
Exclamation, *f.* *felkiáltás.*
Exclure, *v. a. irr.* *kizárni.*
Exclusif, ive, *adj.* —**ivement,** *adv.* *kizáró; kizárólag.*
Exclusion, *f.* *kizárás, kirekesztés.*
Excommunication, *f.* *egyházi átok, egyházbóli kirekesztés.*
Excommunié, *m.* —**ée,** *f.* *egyházból kirekesztett, kiátkolt, átok alá vetett.*
Excommunier, *v. a.* *egyházból kitiltani, kirekeszteni, kiátkolni, átok alá vetni.*
Excorier, *v. a.* *felkarczolni, felkarmolni.*
Excréation, *f.* *kihányás, köp.*
Excrément, *m.* *ganaj, undokság, szar.*
Excrétion, *f.* *elválasztás, kiürités, kiürülés.*
Excroissance, *f.* *kinövés; bütyök, csomó.*
Excursion, *f.* *száguldozás; kirándulás.*
Excusable, *adj.* *menthető.*
Excusation, *f.* (dr.) *mentség.*
Excuse, *f.* *mentség, bocsánat.*
Excuser, *v. a.* *mentegetni, megbocsátni; megkimélni;* **s'—,** *v. pr.* *mentegetődzni, mentekezni.*
Exéat, *m.* *kilépési bizonyitvány; engedménylevél (tanulók számára).*
Exécrable, *adj.* —**ment,** *adv.* *utálatos; utálatosan.*
Exécration, *f.* *fertelem, utálat; megátkozás, átok.*
Exécratoire, *adj.* *megátkozó, elátkozott.*
Exécrer, *v. a. p. u.* *utálni, megátkozni.*
Exécutable, *adj.* *kivihető, végrehajtható.*
Exécuter, *v. a.* *kivinni, végrehajtani, teljesitni; megzálogolni; kivégezni;* **s'—,** *v. pr.* *kivitetni, teljesittetni, végrehajtatni, előadatni.*
Exécuteur, *m.* *végrehajtó; bakó; hóhér.*
Exécutif, ive, *adj.* *végrehajtó, teljesitő.*
Exécution, *f.* *végrehajtás, teljesités; megzáloglás; kivégzés;* **— d'un opéra,** *dalszinmű előadása.*

Exécutoire, *adj.* *végrehajtási; végrehajtható.*
Exégèse, *f.* *szentirás magyarázata.*
Exégète, *m.* *magyarázó.*
Exégétique, *adj.* *magyarázati.*
Exemplaire, *m.* *példány, minta;* —, *adj.* — ment, *adv.* *példás; példásan.*
Exemple, *m.* *példa, minta; tanusitmány;* par —, *például, példának okáért;* —, *f.* *példányirat.*
Exempt, te, *adj.* *ment, szabad, (valamitől);* —, *m.* *őrvezető, alkáplár.*
Exempter, *v. a.* *fölmenteni, felszabadítni, megkimélni.*
Exemption, *f.* *fölmentés, felszabadítás.*
Exéquatur, *m.* *végrehajtási parancs.*
Exercer, *v. a.* *gyakorolni; űzni;* s'—, *v. pr.* *magát gyakorolni.*
Exercice, *m.* *gyakorlat; testgyakorlat; fegyvergyakorlat; iskolai gyakorlat; hivataloskodás; közigazgatási év.*
Exfoliation, *f.* *elfosslás.*
s'Exfolier, *v. pr.* *el-, lefoszlani, szétfoszlani.*
Ex-général, *m.* *volt tábornok.*
Exhalaison, *f.* *kigőzölgés.*
Exhalation, *f.* *kipárolgás.*
Exhaler, *v. a.* *elpárologtatni;* s'—, *v. pr.* *elpárologni.*
Exhaussement, *m.* (arch.) *toldás (magasságban).*
Exhausser, *v. a.* (arch.) *megtoldani (magasságban), fölemelni.*
Exhérédation, *f.* *örökségből kitagadás.*
Exhéréder, *v. a.* *örökségből kitagadni.*
Exhiber, *v. a.* *előmutatni, benyujtani.*
Exhibition, *f.* *előmutatás, benyujtás.*
Exhortatif, ive, *adj.* *intő.*
Exhortation, *f.* *intés, megintés.*
Exhorter, *v. a.* *inteni, buzdítni.*
Exhumation, *f.* *kiásatás, kiásás (hulláé).*
Exhumer, *v. a.* *kiásni (hullát).*
Exigeant, te, *adj.* *követelős, igényteljes.*
Exigence, *f.* *kivánalom, kivántatóság, kellék.*
Exiger, *v. a.* *követelni, kivánni; behajtani, beszedni.*
Exigible, *adj.* *beszedhető.*
Exigu, uë, *adj.* *csekély.*
Exiguité, *f.* *csekélység.*
Exil, *m.* *számüzés, számkivetés.*
Exilé, *m.* — ée, *f.* *számüzött.*
Exiler, *v. a.* *számüzni.*
Exilité, *f. p. u.* *csekélység.*
Existence, *f.* *létezés, lét, létel;* fig. *élet.*
Exister, *v. n.* *létezni; élni.*
Exitial, ale, *adj.* *halálos, halálhozó.*
Ex-jésuite, *m.* *volt jezsuita.*
Exoculation, *f.* *félszemére vakság.*
Exode, *m.* *Mózes második könyve; vég, kimenet (szomorú színműé), utójáték.*
Exomphale, *f.* *köldöksérv.*
Exorable, *adj.* *megkérlelhető.*
Exorbitamment, *adv.* *rendkivül, szörnyen, irtóztatólag.*
Exorbitant, te, *adj.* *rendkivüli, szörnyü.*
Exorciser, *v. a.* *ördögöt űzni;* fig. *igen kérni, esedezni.*
Exorcisme, *m.* *ördögűzés.*
Exorciste, *m.* *ördögűző.*
Exorde, *m.* *beszédkezdet.*
Exostose, *f.* *csontdaganat, holttetem.*
Exotique, *adj.* *külföldi.*
Expansibilité, *f.* (phys.) *feszülékenység.*
Expansible, *adj.* (phys.) *feszülékeny.*
Expansif, ive, *adj.* (phys.) *feszitő, kinyujtó.*
Expansion, *f.* (phys.) *feszülés, kifeszülés, kifeszités.*
Expatriation, *f.* *kivándorlás, honelhagyás.*
Expatrier, *v. a.* *honából kiüzni;* s'—, *v. pr.* *kivándorolni.*
Expectant, te, *adj.* *váró, várományos;* —, *m.* *várományos.*
Expectation, *f.* *vm.* *várakozás.*
Expectative, *f.* *várakozás; várómány*
Expectorant, te, *adj.* *melltisztító.*
Expectoration, *f.* *kihányás.*
Expectorer, *v. a.* *köpni, köhögni.*
Expédient, *m.* *eszköz, útmód, rés;* —, *adj.* *tanácsos, hasznos, helyes.*
Expédier, *v. a.* *előmozdítni; kiadni, elküldeni, megküldeni.*
Expéditeur, *m.* *szállitó, áruszállitó.*
Expeditif, ive, *adj.* *fürge, gyors.*
Expédition, *f.* *elküldés, szétküldözés, szállitás; kiadás, kiszolgáltatás; hadjárat; ügyesség.*
Expéditionnaire, *m.* *kiadó, kiszolgáltató; szállitó, áruszállitó.*
Expeller, *v. a.* *vm.* *kikergetni, elüzni.*
Expérience, *f.* *tapasztalás; kisérlet.*
Expérimental, ale, *adj.* *tapasztalati, gyakorlati, kisérleti.*
Experimenté, ée, *part.* et *adj.* *tapasztalt, megkisérlett.*
Experimenter, *v. a.* et *n.* *kisérletet tenni (. . . val, . . . vel), kisérletezni.*

Expert, te, *adj. tapasztalt, gyakorlott;* —, *m. szakértő.* [*lélés.*
Expertise, *f. műértők általi megszem-*
Expiable, *adj. megengesztelhető.*
Expiateur, *m. bünhődő, meglakoló.*
Expiation, *f. bünhődés, lakolás; engesztelőáldozat.*
Expiatoire, *adj. engesztelő.*
Expier, *v. a. bünhődni, lakolni, megszenvedni (valamiért).*
Expilation, *f. ellopás, elidegenités.*
Expiration, *f. kilehelés; utolsó lélekzet;* fig. *lejárati idő.*
Expirer, *v. a. et n. kilehelni, meghalni;* fig. *megszünni; lejárni (idő).*
Explétif, ive, *adj. kitöltő, pótló, betöltő;* mot —, *pótszó, hézagtöltő (szó).* [*fejthető.*
Explicable, *adj. magyarázható, meg-*
Explicateur, *m. magyarázó.*
Explication, *f. magyarázat, megfejtés, fejtegetés.* [*fejtő.*
Explicatif, ive, *adj. magyarázó, meg-*
Explicite, *adj.* —ment, *adv.* (th.) *világos, tiszta; világosan, tisztán.*
Expliquer, *v. a. megmagyarázni;* s'—, *v. pr. ngilatkozni; nyilvánulni.*
Exploit, *m. tett, hőstett; birói parancs, idézés.* [*nálható.*
Exploitable, *adj. zálogolható; hasz-*
Exploitatif, ive, *adj. használatos, hasznavehető.*
Exploitation, *f. birói eladás; használás;* — des mines, *bányászat, bányamivelés.*
Exploiter, *v. a. et n. használni; megmunkálni, mivelni; megidézni; megzálogolni.*
Exploiteur, *m. haszonvevő.*
Explorateur, *m. kém;* —, — trice, *adj. kikémlelő.*
Exploration, *f. kikémlés; nyomozás, vizsgálat.*
Explorer, *v. a. kikémlelni, megvizsgálni.* [*ranás.*
Explosion, *f. kitörés, csattanás, dur-*
Expoliation, *f.* (jard.) *kitisztitás, megtisztitás.*
Exponentiel, elle, *adj.* quantité exponentielle, *hatványjeles mennyiség.*
Exportateur, *m. áruszétküldöző.*
Exportation, *f. kivitel.*
Exporter, *v. a. kivinni (árukat).*
Exposant, *m.* (dr.) *kereső, panaszló;* (alg.) *mutató, aránymutató, hányszoros.*
Exposé, *m.* (dr.) *előadás.*
Exposer, *v. a. előterjeszteni, előadni; kitenni;* s' —, *v. pr. magát (veszélynek) kitenni.*
Expositeur, *m. hamispénz kiadója.*
Exposition, *f. kiállitás; előadás; kivétel; magyarázat.*
Exprès, *m. hirnök;* —, *adv. készakarva, világosan, határozottan;* —, — esse, *adj. világos, határozott.*
Expressément, *adv. világosan, határozottan.*
Expressif, ive, *adj. nyomatékos.*
Expression, *f. kinyomás, kisajtolás; kifejezés.*
Exprimable, *adj. kifejezhető.*
Exprimer, *v. a. kisajtolni, kinyomni; kifejezni;* s'—, *v. pr. magát kifejezni.*
Exprimitif, ive, *adj. p. u. kifejező.*
Ex-professo, *adv. készakarva, tüzetesen.*
Expropriation, *f. kisajátitás.*
Exproprier, *v. a. kisajátítni.*
Expulser, *v. a. kiűzni, kihajtani.*
Expulsif, ive, *adj. adj. kiüző, kihajtó; hashajtó.* [*hajtás.*
Expulsion, *f. elüzés, kihajtás; has-*
Expurgade, *f.* (for.) *vigályítás, ritkítás.*
Exquis, ise, *adj.* — isement, *adv. válogatott, jeles; jelesen.*
Exsangue, *adj. véretlen.*
Exsanguin, ine, *adj. vértelen.*
Exsiccation, *f. kiszárítás, kiszáradás.*
Exsuccion, *f. kiszívás.*
Exsudation, *f. küzzadás.*
Exsuder, *v. a. küzzadni.*
Extant, te, *adj.* (dr.) *létező.*
Extase, *f. elragadtatás.*
Extasier, *v. a. elragadni, elbájolni;* s' —, *v. pr. elragadtatni.*
Extatique, *adj. elragadtató;* —, *m. et f. elragadott.*
Extensibilité, *f. nyulékonyság.*
Extensible, *adj. nyulékony.*
Extensif, ive, *adj. nyujtó, tágitó; kitágult, kinyuló, kiterjedt.*
Extension, *f. kiterjedés.*
Exténuation, *f. gyengülés; kevesbités, kevesbülés.*
Exténuer, *v. a. elerőtlenítni, gyengítni;* fig. *enyhítni.*
Extérieur, *m. külső;* à l' —, *külsőleg.*
Extérieur, re, *adj.* — eurement, *adv. külső; külsőkép, külsőleg.* [*szín.*
Extériorité, *f. p. u. külső, felület, fel-*

Exterminateur, *m. pusztító, kiirtó*; —, *adj. pusztító, kiirtó*; ange —, *öldöklő angyal.*
Exterminatif, ive, *adj. kiirtó.*
Extermination, *f. kiirtás.*
Exterminer, *v. a. kiirtani.*
Externe, *adj. külső.*
Extinctif, ive, *adj. p. u. eloltó.*
Extinction, *f. eloltás*; fig. *megszűntetés.*
Extirpateur, *m. p. u. kiirtó.*
Extirpation, *f. kiirtás.*
Extirper, *v. a. kiirtani.*
Extorquer, *v. a. kicsikarni.*
Extorsion, *f. kicsikarás.*
Extractif, ive, *adj. kihúzó, kivonó*; —, *m.* (chim.) *kivont anyag, vonatanyag.*
Extraction, *f. kihuzás, kivonás; származás.*
Extracto-sucré, *m. czukorkivonat.*
Extradition, *f. kiadás, kiszolgáltatás.*
Extraire, *v. a. irr. kihúzni, kivonni.*
Extrait, *m. kihuzás; kivonat*; — baptistaire, *keresztlevél*; — mortuaire, *halotti bizonyitvány*; — de mariage, *esketési bizonyitvány.*
Extraordinaire, *adj.* — ment, *adv. rendkivüli; rendkivül*; —, *m. rendkivüliség; mellékkiadás; melléklap.*
Extravagance, *f. esztelenség, balgaság, képtelenség.*
Extravagant, te, *adj. képtelen, bolond, ostoba*; —, *m.* — te, *f. bolond.*
Extravaguer, *v. n. eszelősködni, ábrándozni.*
Extravasation, *f.* (méd.) *kiömlés.*
s'Extravaser, *v. pr.* (méd.) *kiömleni.*
Extrême, *adj.* — ment, *adv. tulságos, rendkivüli, szélső; rendkivül, szélsőségig, túlságosan*; —, *m. szélsőség, véglet.*
Extrême-onction, *f. utolsó kenet.*
Extrémité, *f. szélsőség, vég; végínség; túlság, túlzat*; extrémités, *pl. végtagok; szélsőségek; túlságok.*
Extrinsèque, *adj. külső.*
Extumescence, *f. dag, daganat.*
Exubérance, *f. fölösleg; hosszadalmasság.*
Exubérant, te, *adj. fölösleges.*
Exubère, *adj.* enfant —, *csecstől elválasztott gyermek.*
Exulcération, *f. fekély, kelés.*
Exulcérer, *v. a. fekélyt okozni*; fig. *nagyon megsérteni.*
Exultation, *f. vm. örvendezés, ujjongatás.*
Exulter, *v. n. örvendezni, ujjongani.*
Exutoire, *m. folyóseb, kutacs, genykutacs.*
Ex-voto, *m. fogadásbóli ajándok.*

F.

Fa, *m.* (mus.) *F.*
Fable, *f. mese.*
Fabler, *v. n. vm. mesét mondani.*
Fablier, *m. p. u. mesekönyv.*
Fabricant, *m. gyárnok, gyáros.*
Fabricateur, *m. gyártó.*
Fabrication, *f. gyártás, készités.*
Fabricien, **Fabricier**, *m. templomatya, egyháznagy.*
Fabrique, *f. gyár; gyártás, készités; templomépités, egyházi vagyon*; fabriques, *pl.* (pein.) *omladék, romok.*
Fabriquer, *v. a. gyártani, készitni*; fig. *koholni.*
Fabuleux, euse, *adj.* — eusement, *adv. mesés; mesésen.*
Fabuliste, *m. meseköltő.*
Façade, *f. homlokzat.*
Face, *f. arcz, arczulat*; fig. *tekintet; külszín; térség; felület; homlokvonal; előlap, képlap.*
Facé, ée, *adj.* bien —, *jó arczvonású.*
Facétie, *f. bohózat, bohóság, tréfa.*
Facétieux, euse, *adj.* — eusement, *adv. tréfás, bohó; tréfásan.*
Facette, *f. metszett oldal, metszett lap, oldallap.*
Facetter, *v. a. metszeni (üvegeket, drágaköveket stb.).*
Fâché, ée, *part. et adj.* (*v.* **Fâcher**), *bosszús, neheztelő, haragos.*
Fâcher, *v. a. boszantani, megharagítni*; se —, *v. pr. boszonkodni, haragudni; összeveszni.*
Fâcherie, *f. vm. boszú, bosszúság, kedvetlenség.*
Fâcheux, euse, *adj. bosszús, kellemetlen, nagyon alkalmatlan.*

Facial, ale, *adj.* nerf —, *arczideg.*
Faciende, *f. ármány.*
Facile, *adj.* —ment, *adv. könnyü; könnyen felfogó; engedékeny; társas, nyájas; könnyen.*
Facilité, *f. könnyüség; engedékenység; ügyesség.*
Faciliter, *v. a. könnyitni, megkönnyitni; elömozditni.*
Façon, *f. alak, forma; mód; minta; munkabér;* (agr.) *mivelés, megmunkálás; irnoki dij;* façons, *pl. teketória, bókolatok.*
Façonner, *v. a. alakitni, képezni;* (agr.) *megmunkálni; mivelni;* —, *v. n. teketóriázni;* se —, *v. pr. szokni (... hoz, ... hez), magát szoktatni (... hoz, ... hez).*
Façonnier, ère, *adj. teketóriás, czeremóniázó.*
Fac-simile, *m. kézmás, hasonmás.*
Facteur, *m. tényező; levélhordó; ügyviselő; szorozó;* — d'orgues, *orgonacsináló.*
Factice, *adj. mesterséges, utánzott.*
Factieux, euse, *adj. pártos, zenebonás,* —, *m. lázító, bujtogató.*
Faction, *f. őrt állás; párt.*
Factionnaire, *m. őr, őrálló.*
Factorage, *m.* (com.) *ügyviselő fizetése; bizamánydij; tőzsdij, dij.*
Factorerie, **Factorie**, *f. ügyviselőség.*
Factum, *m. tény.*
Facture, *f.* (com.) *küldelék, árujegyzék; küldelékkönyv, árujegyzéki könyv; munka.*
Facturer, *v. a. árujegyzékbe irni.*
Facultatif, ive, *adj. jogot s hatalmat adó.*
Faculté, *f. tehetség; jogozat, jog, szabadék; kar, tudománykar, tankar;* facultés, *pl. vagyon.*
Fadaise, *f. izetlenség, sületlenség.*
Fadasse, *adj.* fam. *izetlen, sületlen.*
Fade, *adj. izetlen.*
Fadeur, *f. izetlenseg.*
Fagone, *f. mellmirigy.*
Fagot, *m. rőzsecsomó;* fam. *batu, motyó; búgósip, fagót;* fagots, *pl. sületlenség, izetlenség.*
Fagotage, *m. gallyak vagy rőzsének csomóba kötése.*
Fagoter, *v. a. rőzsecsomókat csinálni;* fig. *összevissza hányni; nevetségesen öltöztetni;* se —, *v. pr. nevetségesen öltözködni;* se — de qn., *valakit kicsúfolni.*
Fagotin, *m. piperkőcz; bohócz.*
Faguenas, *m. dohos, izzos szag.*
Faible, *adj.* —ment, *adv. gyenge; gyengén;* —, *m. gyengeség.*
Faiblesse, *f. gyengeség;* tomber en —, *elájulni.*
Faiblir, *v. n. gyengülni; csüggedni; csökkenni.*
Faide, *m. vérbosszu;* —, *f. had, ellenségeskedés.*
Faïence, *f. félporczellán, faenzai anyag, faenzai köedény.*
Faïencerie, *f. félporczellángyár.*
Faïencier, *m. félporczellángyáros.*
Faille, *f. fejkendő.*
Failli, *m. bukott.*
Faillibilité, *f. hibázhatóság, tévedhetőség.*
Faillible, *adj. hibázható, tévedhető.*
Faillir, *v. n. irr. hibázni, tévedni; fogyni; gyengülni; bukni; megbukni;* j'ai failli tomber, *majdnem elestem.*
Faillite, *f. bukás, tönk.*
Faim, *f. éhség.*
Faim-canine, *f. farkaséh.*
Faim-valle, *f.* (vét.) *zabállóláz, falánkság.*
Faine, *f. bikkmakk.*
Fainéant, te, *adj. tunya, rest;* —, *m. henye, rőst (ember).*
Fainéanter, *v. n.* fam. *lustálkodni, heverni.*
Fainéantise, *f. tunyaság, henyélés.*
Faire, *v. a. irr. csinálni, tenni, késziteni; okozni; végezni; gyakorolni; űzni; elkövetni;* —, *v. n. működni; összeilleni;* il fait froid, *hideg (van);* se —, *v. pr. történni; szokni (... hoz, ... hez); tettetni magát;* —, *m.* (pein.) *modor.*
Faisable, *adj. lehetséges, tanácsos, hasznos.*
Faisan, *m. fáczán.*
Faisandeau, *m. fiatal fáczán.*
Faisanderie, *f. fáczánkert.*
Faisandier, *m. fáczánőr.*
Faisane, *v.* Faisan.
Faisceau, *m. köteg, csomó, nyaláb.*
Faiseur, *m. csináló;* — d'esprit, *elméncz.*
Faiselle, *f. sajtkáva.*
Faisserie, *f. kosárfonás; kosárfonómü.*
Faissier, *m. kosárfonó, kaskötő.*
Fait, *m. tény, tett, cselekedet;* en — de, *... ra, ... re, nézve, vonatkozólag ... ra, ... re;* de —, *valójában;*

mettre qn. au — de qch., *valakit valamiről értesitni;* être au — de qch., *valamit jól tudni, valamiről igen jól értesülve lenni.*
Fait, faite, *part. et adj.* (v. **Faire**) *bizonyos, kicsinált;* bien —, *szép termetű;* homme —, *meglett ember;* prix —, *szabott ár;* c'en est —, *vége annak;* c'est — de moi, *oda vagyok.*
Faîtage, *m. szarufaállás, födélfészek.*
Faîte, *m. tetőél, gerincz, ormó, csúcs;* — d'une étoffe, *valamely szövet visszája.*
Faîtière, *f. vájt cserép, ürös tégla.*
Faix, *m. teher.*
Falaise, *f. meredek part, hullámtorlás.*
Falbala, *m. szélfodor.*
Falciforme, *adj. sarlódad.*
Falcourde, *f. czerkó.*
Faligoterie, *f. ostobaság.*
Fallacieux, euse, *adj.* —eusement, *adv. csalfa; csalfán.*
Falloir, *v. imp. irr. kelleni; szükségének lenni;* s'en —, *hiányzani;* il faut, *kell.* [*csalni.*
Fallorder, Falorder, *v. a. csalni, meg-*
Falot, *m. nyeles lámpa; szurokserpenyő;* —te, *adj.* —otement, *adv. ostoba, balga; bolondos; ostobául,* —, *m. bolond ember.*
Falotier, *m. lámpagyujtogató.*
Falourde, *f. egy kötés gallyfa.*
Falouse, *f. rétike, réti pacsirta.*
Falqué, ée, *adj. sarlódad.*
Falsificateur, *m. hamisitó.*
Falsification, *f. hamisitás.*
Falsifier, *v. a. hamisitni.*
Falun, *m. csigahéjföld.*
Falunière, *f. kagylófészek.*
Fame, *f. hir.*
Famé, ée, *adj.* bien —, *jó hirben álló;* mal —, *rosszhirű.*
Famélique, *adj. nagyon éhes;* fig. *kiéheztetett;* —, *m. telhetetlen.*
Fameux, euse, *adj. híres; hirhedt.*
Famil, *adj.* oiseau —, *szelid, házi sólyom.*
Familiariser, *v. a. szoktatni;* se —, *v. pr. szokni; megbarátkozni.* [*ság.*
Familiarité, *f. meghittség, bizalmas-*
Familier, ère, *adj.* —èrement, *adv. bizalmas, barátságos; bizalmasan, barátságosan; ismert, közönséges; közönségesen.* [*ség.*
Famille, *f. család; nemzetség; cseléd-*
Famine, *f. éhség.*
Famosité, *f. hirhedtség.*
Fanage, *m. szénatakarás, szénagyüjtés; kaszásbér.* [*tés.*
Fanaison, *f. szénatakarás, szénagyüj-*
Fanal, *m. hajólámpa; fénytorony, jeltorony.*
Fanatique, *adj. vakbuzgó, ábrándos;* —, *m. hitábrándos, vakbuzgó.*
Fanatiser, *v. a. bősziteni, vakbuzgóvá tenni.* [*ember.*
Fanatiseur, *m. rajongó, ábrándozó*
Fanatisme, *m. vakbuzgóság.*
Fandango, *m. spanyoltáncz, csörgetyűtáncz.*
Fane, *f. növény levele, száraz levelek.*
Faner, *v. a. szénát gyűjteni, hervasztani;* se —, *v. pr. elhervadni, elfonnyadni.*
Faneur, *m. szénagyűjtő.*
Fanfan, *m. babácska.*
Fanfare, *f. harsonyaszó, tus, duska.*
Fanfarer, *v. n. trombitát harsogtatni; ugrándozni.*
Fanfaron, *m. szájhős;* —, onne, *adj. fitogató, kérkedékeny.*
Fanfaronnade, *f. dicsekedés, kérkedés.*
Fanfaronnerie, *f. kérkedés.*
Fanfreluche, *f.* fam. *üres pompa, álfénylés.*
Fange, *f. sár.*
Fangeux, euse, *adj. sáros.*
Fanon, *m. lebernyeg; halcsont, halhéj (bálna-é); kis lobogó (dzsidán).*
Fantaisie, *f. képzelő tehetség, képzerő; képzelés, képzelet; ötlet; szeszély, ábránd, önfejüség.*
Fantasier, *v. a. megharagitni.*
Fantasmagorie, *f. képbüvészet.*
Fantasque, *adj.* —ment, *adv. szeszélyes, önfejü; furcsa; szeszélyesen; furcsán.*
Fantassin, *m. gyalogkatona.*
Fantastique, *adj.* —ment, *adv. ábrándos, képzelgő; képzelegve, ábrándszerüleg.*
Fantôme, *m. rém, rémkép, csalkép; ábránd.* [*őzborjú, őzolló.*
Faon, *m. szarvasborjú, szarvasgím,*
Faonner, *v. n. borjazni (gímvadról).*
Faquin, *m. gazember.*
Faquinerie, *f.* fam. *gazság, gaztett.*
Faraillon, *m. kis zátony.*
Farais, *m. háló (burányfogásra).*
Farce, *f.* (cuis.) *töltelék; bohózat.*
Farceur, *m. bohócz.*
Farcin, *m.* (vét.) *féreg.*

Farcir, *v. a.* (cuis.) *tölteni, megtölteni;* fig. *túlterhelni.*
Farcissure, *f.* (cuis.) *töltés töltelékkel.*
Fard, *m. arczfesték, pirosító ;* fig. *tettetés, színlés.*
Fardeau, *m. teher.*
Fardement, *m. kendőzés.*
Farder, *v. a. kendőzni, pirosítni;* fig. *színt adni; eltitkolni.*
Fardier, *m. nagy szekér.*
Farfadet, *m. hegyi manó, bányarém; balgócz, kaczkos.*
Farfouiller, *v. a. et n. összekuszálni, motozni.*
Faribole, *f.* fam. *balgaság.*
Farinacé, ée, *adj. lisztnemü.*
Farine, *f. liszt.*
Fariner, *v. a. liszttel behinteni.*
Farinet, *m. koczka, melynek csak egyik lapján vannak pontok.*
Farineux, euse, *adj. lisztes; lisztnemü, fejéres ; —, m. pl. tésztás ételek.*
Farinier, *m. lisztáros.*
Farinière, *f. lisztes szekrény, lisztes kamara.*
Fario, *m. pisztráng.*
Farlouse, *f. rétike, réti pacsirta.*
Farouche, *adj. vad, szilaj ;* fig. *emberkerülő.*
Farrage, *m. kétszeres (búza).*
Fasce, *f.* (bl.) *pászta, közép pászta.*
Fascies, *f. pl. csíkok (kagylókon).*
Fascinage, *m. rőzsezet.*
Fascination, *f. megigézés, elámitás.*
Fascine, *f. rőzse, rőzsenyaláb.*
Fasciner, *v. a. megigézni, elámítni.*
Fasciole, *f. métely.*
Faséole, *f. futópaszuly.*
Fasier, *v. n.* (mar.) *lobogni.*
Faste, *m. pompa, fény;* fig. *dagály, dagályosság.*
Fastes, *m. pl. évkönyvek.*
Fastidieux, euse, *adj.* — eusement, *adv. unalmas, boszantó; unalmasan, boszantólag.*
Fastueux, euse, *adj.* — eusement, *adv. pompás, fényelgő; pompásan; fenhéjázó ; fenhéjázólag.*
Fat, *m. kamasz, pimasz, balgócz; —, adj. bárgyú, együgyü, illetlen, kaczki.*
Fatal, ale, *adj.* — alement, *adv. balságos, vészteljes, szerencsétlen; szerencsétlenül.*
Fatalisme, *m. sorshivőség, végzetesség.*
Fataliste, *m. sorshivő, végzethivő.*
Fatalité, *f. baj, kedvetlenség, balsors.*
Fatidique, *adj. jövendölő.*
Fatigant, Fatiguant, te, *adj. fárasztó, terhes,*
Fatigue, *f. fáradság ; fáradalom, baj.*
Fatiguer, *v. a. fárasztani ; —, v. n.* et se —, *v. pr. fáradozni.*
Fatras, *m. tarattyu.*
Fatuaire, *m. ihletett.*
Fatuité, *f. balgaság, ízetlenség.*
Fatum, *m. végzet.*
Faubert, *m. hajoseprő.*
Fauberter, *v. a.* (mar.) *kiseperni.*
Fauberteur, *m.* (mar.) *suroló.*
Faubourg, *m. külváros.*
Faubourien, *m.* — enne, *f. külvárosi.*
Fauchage, *m. kaszálás ; kaszásbér.*
Fauchaison, *f. szénatakarás, szénagyüjtés.*
Fauchard, *m. sarló hosszú nyellel.*
Fauche, *f. kaszálás.*
Fauchée, *f. napszám, egyembervágó rét.*
Faucher, *v. a. kaszálni.*
Fauchet, *m. szénagereblye.*
Faucheur, *m. kaszás.*
Faucheux, *m. hosszúlábú pók.*
Fauchon, *m. tarlókasza.*
Faucille, *f. sarló.*
Faucillette, *f. falfecske.*
Faucillon, *f. kacsor, bicsak.*
Faucon, *m. sólyom.*
Fauconneau, *m. fiatal sólyom, sólyomfi.*
Fauconnerie, *f. solymászat.*
Fauconnier, *m. solymász.*
Fauconnière, *f. solymásztarisznya.*
Fauder, *v. a. posztót hosszában összehajtani.*
Faufel, *f. arékdió.*
Faufiler, *v. a. összeakasztani, férczelni, ráférczelni;* se —, *v. pr. megismerkedni.*
Faulde, *f. milehely.*
Faultrage, *m. legeltetési jog.*
Faune, *m. faunus.*
Fauperdrieu, *m. csirkésző kánya.*
Faussaire, *m. hamisitó.*
Fausse-alarme, *f. vak lárma.*
Fausse-braie, *f. alsó falga, rekesz, rekeszték.*
Fause-clef, *f. tolvajkulcs.*
Fausse-couche, *f. idétlen szülés.*
Fausse-fenêtre, *f. vakablak.*
Faussement, *adv hamisan, jogtalanul.*
Fausse-monaie, *f. hamispénz.*
Fausse-ombelle, *f. bogernyő.*
Fausse-page, *f. szennyczim, vakczim mellékczim.*

Fausse-porte, *f. vakajtó, hátulsó ajtó.*
Fausser, *v. a. elgörbítni, elcsavarni;* **se** —, *v. pr. meggörbülni.*
Fausset, *m. álhang, fattyúhang.*
Fausseté, *f. hamisság.*
Faut, *m. vm. engedetlenség.*
Faute, *f. hiba; hiány.*
Fauteau, *m. faltörőkos.*
Fauteuil, *m. karszék.*
Fauteur, *m. kedvező, pártfogó.*
Fautif, ive, *adj. hibás.*
Fautrage, *m.* (féod.) *legelőjog.*
Fauve, *adj. fakó;* bêtes fauves, *pl. gímvad; —, m. fakó szín, fakósság; rőtvad.*
Fauvette, *f. poszáta, barázdabillegető;* — de roseaux, *füzike.*
Faux, *f. kasza.*
Faux, fausse, *adj. hamis; ál, nem valódi; —, à —, adv. hamisan; —, m. hamisság; hamispénzcsinálás, pénzhamisítás.*
Faux-accord, *m. rosz hangzat, hamis hangzat.*
Faux-bourdon, *m. here.*
Faux-coup, *m. hibszúrás, elhibázott vágás.* [*(fegyveré).*
Faux-feu, *m. elcsettenés, el nem sülés*
Faux-fourreau, *m. bőrtok (lőfegyverre).*
Faux-frais, *m. pl. mellékköltség.*
Faux-fuyant, *m. mellék-út;* fig. *mentség.*
Faux-germe, *m. méhüszög.*
Faux-jour, *m.* (pein.) *hamis fény.*
Faux-monnayeur, *m. hamispénzcsináló.*
Faux-or, *m. sárga csillámkő.*
Faux-pas, *m. hibás lépés.* [*irány.*
Faux-pli, *m. helytelen redő;* fig. *ál-*
Faux-saunage, *m. sócsempészet.*
Faux-saunier, *m. sócsempész.*
Faux-seigle, *m. üre.*
Faux-sel, *m. csempsó.*
Faux-semblant, *m. hamis szín, csalóka látszat.*
Faux-titre, *m.* (jur.) *hamis jogczím;* (imp.) *szennyczím, vakczím, mellékczím.*
Faux-tremble, *m. rezgőnyárfa.*
Faveur, *f. kedvezés, jóakarat, hajlandóság; szivesség; tekintet; tetszés, helyeslés.*
Favorable, *adj.* — ment, *adv. kedvező; kedvezőleg.*
Favori, *m.* — ite, *f. kegyencz, kedvencz, kedvelt; kegyencznő; barkó;* — auteur, *kedvenczíró;* — air, *kedvenczdal.*
Favoriser, *v. a. kedvezni.*
Fayence, *v.* **Faïence.**
Féage, *m. hűbérlevél; hűbérjószág.*
Féal, ale, *adj. vm. hű;* à nos aimés et féaux, *szeretett híveinknek.*
Fébricitant, te, *adj. lázbeteg, hideglelős.* [*leni szer.*
Fébrifuge, *adj. lázelleni; —, m. lázel-*
Fébrile, *adj. lázas.*
Fécale, *adj. f.* matière —, *emberganaj.*
Fèces, *f. pl.* (chim.) *üledék.*
Fécond, de, *adj. termékeny.*
Fécondance, *f. termékenyítő erő, tenyészerő.*
Fécondant, te, *adj. termékenyítő.*
Fécondation, *f. termékenyítés.*
Féconder, *v. a. termékenyitni.*
Fécondité, *f. termékenység.*
Fécule, *f. keményitő lisz; üledék.*
Féculent, te, *adj. üledéket csináló, tisztátlan.*
Fédéral, ale, *adj. szövetséges.*
Fédéraliser, *v. a. frigyesitni;* se —, *v. pr. frigyesülni, szövetségre lépni.*
Fédéralisme, *m. szövetségrendszer.*
Fédératif, ive, *adj. szövetséges, szövetségi.* [*gyűlés.*
Fédération, *f. szövetség; szövetségi*
Fédéré, ée, *adj. szövetkezett, szövetséges; —, m. frigyes, szövetséges, frigytárs.*
Fée, *f. tündér (nő), tünde;* — Morgane, *délibáb, légkép.*
Féerie, *f. tündérség.*
Feindre, *v. a. et n. irr. tettetni, színlelni; sántikálni.*
Feinte, *f. tettetés, színlelés; csel.*
Félatier, *m. üvegfuvó.*
Feldmaréchal, *m. tábornagy.*
Feldspath, *m. mezőpat.*
Fêle, *f.* (verr.) *fuvócső.*
Fêlé, ée, *adj. hasadt, hasadékos.*
Fêler, *v. a. szétrepeszteni, széthasítni;* se —, *v. pr. hasadni, repedni.*
Félicitation, *f. szerencsekivánat, köszöntés.*
Félicité, *f. boldogság.*
Féliciter, *v. a. sczerencsét kivánni, megköszönteni;* se —, *v. pr. örvendeni, magát szerencsésnek mondani.*
Félon, onne, *adj. hűtelen, hitszegő; kegyetlen.*
Félongène, *f. gódircs.*

Félonie, *f. hűbéri vétség, hűtlenség.*
Felouque, *f. nyilsajka, röpsajka.*
Fêlure, *f. hasadás, hasadék, repedés.*
Femelle, *f. nőstény; —, adj. nőstény.*
Féminin, ine, *adj. nőnemű, női; asszonyos.*
Femme, *f. nő, asszony.*
Femmelet, *m. elpuhult, asszonyos ember.*
Femmelette, *f. ostoba nő.*
Fémoral, ale, *adj. czombhoz tartozó, czomb ....*
Fémur, *m. czombcsont.*
Fenaison, *f. szénatakarás, szénagyűjtés.*
Fenasse, *f. abrak.*
Fendant, *m. kérkedi;* faire le —, *füllenteni, kérkedni.*
Fenderie, *f. rudakba verés, rudazás; rúdhámor.*
Fendeur, *m. hasító; rudazó;* — de naseaux, *kérkedi.*
Fendiller, *v. a. karczolni, hasítni; —, v. n. et* se —, *v. pr. hasadni, repedni.*
Fendoir, *m. hasogató; oltókés;* (bou.) *vágókés.*
Fendre, *v. a. hasítni, hasogatni; felszakítni; —, v. n. szétrepedni, szétpattanni;* se —, *v. pr. hasadni, repedni; leválni magjáról.*
Fenêtrage, *m. ablakzat.*
Fenêtre, *f. ablak.*
Fenêtrelle, *f. ablakocska.*
Fenil, *m. szénapajta.*
Fenin, *m. fillér.*
Fenouil, *m. ánizs, édes kömény.*
Fenouillet, *m.* **Fenouillette**, *f. ánizsporvíz.*
Fente, *f. hasadék, repedék; hézag.*
Féodal, ale, *adj. hűbéri.*
Féodalité, *f. hűbérnökség; bérhűség.*
Fer, *m. vas;* — de cheval, *lópatkó;* — à répasser, *vasaló;* fers, *pl.* fig. *bilincs.*
Fer-blanc, *m. fehér fémlemez, bádog.*
Ferblanterie, *f. bádogárú.*
Ferblantier, *m. bádogos.*
Fer-chaud, *m. zaha, gyomorhév.*
Feret, *m. vérkő, vérle.*
Férial, ale, *adj.* (égl.) *hétköznapi.*
Férie, *f. hétköznap;* féries, *pl. szünnapok.*
Ferié, ée, *adj.* jour —, *ünnep, ünnepnap.*
Férir, *v. a.* sans coup —, *kardvágás nélkül.*
Ferler, *v. a. vitorlákat behúzni.*
Fermage, *m. bérpénz.*
Fermant, te, *adj.* à jour —, *nap végén;* à nuit fermante, *éj beálltával;* à portes fermantes, *kapuzáráskor.*
Ferme, *f. bérlett jószág; haszonbérlés.*
Ferme, *adj.* —ment, *adv. szilárd, mozdulatlan, ingatlan; erős; állandó, szilárdul stb.; —, adv. erősen;* parler —, *nyomatékosan beszélni;* frapper —, *erősen ütni; —, int. bátran!*
Ferme-bourse, *m. erszényzár.*
Ferment, *m. keleszió, forranyag, erj, élesztő.*
Fermentable, *adj. kelhető, forrható.*
Fermentatif, ive, *adj. forrást, kelést okozó.*
Fermentation, *f. forrás, pezsgés, kelés.*
Fermenter, *v. n. forrni.*
Fermer, *v. a. bezárni; bedugni; —, v. n. et* se —, *v. pr. bezáródni, becsukkanni.*
Fermeté, *f. szilárdság.*
Fermeture, *f. bezárás, elzárás; retesz, tolózár.*
Fermier, *m.* —ière, *f. bérnök, haszonbérlő; bérnöknő.*
Fermoir, *m. zárhorog, zárkapocs; véső.*
Fernambouc, *m. berzsenfa.*
Féroce, *adj. vad, dühös, bőszült; dühösen, marczonán;* fig. *durva, nyers.*
Férocité, *f. vadság, durvaság.*
Ferrage, *m. megvasalás.*
Ferraille, *f. régi, ócska vasak.*
Ferrailler, *v. n. vagdalózni; verekedni.*
Ferrailleur, *m. ócskavasárus; verekedő.*
Ferrant, *adj. m.* maréchal —, *patkoló kovács.*
Ferre, *f. üvegfuvók ollója.*
Ferrement, *m. betörőszerek; vasak, vasholmi.*
Ferremente, *f. vasak, vasazat (hajón).*
Ferrer, *v. a. vasazni, megvasazni.*
Ferret, *m. fűzőhegy.*
Ferretier, *m. pőröly.*
Ferreur, *m. megvasaló, vasazó.*
Ferrière, *f. patkolótarisznya.*
Ferrique, *adj. vasnemü.*
Ferron, *m. vaskereskedő, vasárus.*
Ferronnerie, *f. vashámor, vaskofa.*
Ferronnier, *m. vasáros.*
Ferrotier, *m. üveggyártólegény.*
Ferrugineux, euse, *adj. vasas, vastartalmú.*
Ferrure, *f. megvasalás; vasazat.*
Ferté, *f. p. u. szilárdság.*
Fertile, *adj.* —ment, *adv. termékeny; bőven.*

Fertilisation, *f. termékenyités.*
Fertiliser, *v. a. termékenyitni.*
Fertilité, *f. termékenység.*
Feru, ue, *part. et adj. vert, ütött;* être — contre qn., *haragudni valakire;* être — d'une femme, *valamely nőt halálból szeretni.*
Férule, *f. vessző, lapoczka.*
Fervemment, *adv. buzgón.*
Fervent, te, *adj. buzgó.*
Ferveur, *m. buzgalom.*
Fesse, *f. far, alfel.*
Fesse-cahier, *m.* mép. *leiró.*
Fessée, *f.* fam. *ütések az ülepre.*
Fesse-mathieu, *m.* fam. *uzsorás.*
Fesser, *v. a.* fam. *ülepére verni (...nak, ...nek);* — bien, *dőzsölni.*
Fesseur, *m. seggpuhoiló.*
Fessier, *m. alfel, segg.*
Fessu, ue, *adj.* pop. *faros, nagy-ülepű.*
Festin, *m. lakoma.*
Festiner, *v. a. ünnepileg megvendegelni;* —, *v. n. vendégeskedni, lakmározni.*
Festivité, *f. ünnepély; ünnepélyesség.*
Feston, *m. virágfüzér.*
Festonner, *v. a. virágfüzérekkel fölékesitni.*
Festoyer, *v.* Fêtoyer.
Fête, *f. ünnep; névnap.*
Fête-dieu, *f. Úrnap, Úrnapja.*
Fêter, *v. a. ünnepelni, megünnepelni.*
Féteur, *f.* (méd.) *bűz.*
Fétiche, *m. bálvány.*
Fétichisme, *m. bálványozás.*
Fétide, *adj. büdös.*
Fétidité, *f. büdösség.*
Fêtoyer, *v. a.* fam. *ünnepélyesen megvendégelni.*
Fétu, *m. szalmaszál; szálka.*
Fétus, *v.* Fœtus.
Feu, *m. tűz;* — d'artifice, *tűzjáték.*
Feu, feue, *adj. elhunyt, boldogult.*
Feudal, *v.* Féodal.
Feudataire, *m. hűbérnők.*
Feudiste, *m. hűbérjogtudós.*
Feuillage, *m. lombozat.*
Feuillaison, *f. lombosodás, hajtás.*
Feuillard, *m.* (tonn.) *abroncsfa.*
Feuille, *f. levél; iv; jegyzék.*
Feuillée, *f. lugos, levélszin; lombozat.*
Feuille-morte, *adj. sötétsárga, szőgsárga.* [*m. lombozat.*
Feuiller, *v. n. lambozatot festeni;* —,
Feuillère, *f. föld-ér.*
Feuilleret, *m. horonygyalu, szélgyalu.*
Feuillet, *m. ivpapiroslevél; cséve.*
Feuilletage, *m. leveles tészta, rétestészta.*
Feuilleter, *v. a. átlapozni; fölkeresni, kikeresni (könyvben valamit); szeletkékre vagdalni (szalonnát);* gâteau feuilleté, *levelensült.*
Feuilleton, *m. levélke, levelecske; melléklap.*
Feuillette, *f.* 120 *kannás hordó.*
Feuillu, ue, *adj. sűrűlombos.*
Feurre, *m. takarmányszalma.*
Feutre, *m. nemez; tömszőr.*
Feutrer, *v. a. nemezelni; szőrrel kitömni.* [*nemezlő.*
Feutrier, *m. vm. nemezgyártó;* (drap.)
Feutrière, *f.* (chap.) *nemezposztó.*
Fève, *f. bab; báb, buga;* (vét.) *ínydaganat.*
Féverolle, *f. mezei bab.*
Févier, *m. zanót, lepénfa, dögfa.*
Février, *m. télutó, másodhó, február.*
Fi, *int. piha!*
Fiacre, *m. bérkocsi; bérkocsis.*
Fiamette, *f. tűzveres, lángpiros szin.*
Fiançailles, *f. pl. eljegyzés, kézfogás.*
Fiancé, *m.* —ée, *f. jegyes, mátka, eljegyzett.*
Fiancer, *v. a. eljegyezni;* se —, *v. pr. jegyben lenni.*
Fiat, *int. legyen!*
Fibre, *f. rost, szálag; erecske.*
Fibreux, euse, *adj. rostos.*
Fibrille, *f. rostocska.*
Fibrine, *f. rostanyag.* [*poc.*
Fibule, *f. csat, pityke, gomb; szárka*
Fic, *m. fügöly;* (vét.) *ínydaganat.*
Ficeler, *v. a. zsineggel megkötni fűzni, befűzni.*
Ficelle, *f. zsineg, kötő.*
Ficellier, *m. zsineghenger.*
Fiche, *f.* (serr.) *szakállas vagy leveles sarkvas; játékbarcza; czövek, faszeg; kalászszálka;* (maç.) *falcsapó vagy vakoló kanál.*
Ficher, *v. a. beütni, beverni, leczövekelni;* —, *v. n.* (gu.) *elölről lődözni;* se —, *v. pr.* fam. je m'en fiche, *nem gondolok vele.*
Fichet, *m. ostáblakarika; papírdarabka levélpecsételéshez.*
Fichoir, *m. kapocsfa.*
Fichu, *m. háromszegletű nyakkendő;* —, ue, *adj.* pop. *nyomorú, nyomorült.*
Fichure, *f. szigony.*

Fiction, *f. költés, költemény, koholmány.*
Fictivement, *adv. képzelmileg.*
Fidéicommis, *m. hitbizomány, hitrebizottság, hitre bizott jószág.*
Fidéicommissaire, *m. hitre bizott jószág örököse, hitbizományos örökös.*
Fidéjusseur, *m.* (jur.) *kezes.*
Fidéjussion, *f.* (jur.) *kezesség, jótállás.*
Fidèle, *adj.* —ment, *adv. hü, hív; híven;* —, *m. et f. hivő, hív.*
Fidélité, *f. hüség, hívség.*
Fief, *m. hübér.*
Fieffant, *m. hüvédúr.*
Fieffataire, *m. hübéres, hübérnők.*
Fieffé, ée, *part. et adj. hübéres;* fig. *fő . . ., nagy;* fripon —, *nagy gaz ember.*
Fieffer, *v. a. hübérül adni.*
Fiel, *m. epe.*
Fiente, *f. ganéj (marháé).*
Fienter, *v. n. ganajlani.*
Fier, *v. a. bízni.*
Fier, ère, *adj.* — èrement, *adv. kevély; bátor, dacsos;* fam. *erős; kevélyen stb.*
Fier-à-bras, *m. kérkedi.*
Fierté, *f. kevélység, büszkeség; délczegség; bátorság.*
Fièvre, *f. láz, hideglelés.*
Fiévreux, euse, *adj. lázas; hideglelős;* —, *m.* — euse, *f. lázbeteg, hideglelős.*
Fiévrotte, *f. csekély láz.*
Fifre, *m. harántsíp; harántsípos*
Figement, *m. megalvás.*
Figer, *v. a. megalutni;* se —, *v. pr. összefutni, megaludni.*
Fignoler, *v. n.* pop. *czifrálkodni.*
Figue, *f. füge.*
Figuerie, *f. fügés, fügekert.*
Figuier, *m. fügefa.*
Figurant, *m. némaszemély, némaszereplő.*
Figuratif, ive, *adj.* —ivement, *adv. képleges; képleg.*
Figuration, *f. leképlés, ábrázolat.*
Figure, *f. alak, idom; ábra; kép; alakzat, ábrázolat.*
Figuré, ée, *part. et adj.* —ment, *adv.* (*v.* Figurer) *képleges; képleg;* —, *m. képleges kifejezés.*
Figurer, *v. a. leábrázolni, képleg előadni;* (dess.) *lerajzolni;* —, *v. n. szerepet játszani; összeilleni;* se —, *v. pr. képzelni magának.*
Figurine, *f.* (pein.) *mellékábra.*
Fil, *m. fonal, czérna; sodrony;* fig. *él; irány;* — de perles, *egy sor vagy füzér gyöngy.*
Filadière, *f. lapos vízi jármű, dereglye, komp.*
Filage, *m. fonás; fonat, fonal.*
Filaire, *f. sodorka.*
Filament, *m. rost, szál.*
Filamenteux, euse, *adj. rostos.*
Filandière, *f. fonónő.*
Filandres, *f. pl. békanyál, őkörnyál; rostok.*
Filandreux, euse, *adj. rostos.*
Filardeau, *m. rántott hal; fiatal szálas fa.*
Filardeux, euse, *adj. eres (kövekről).*
Filasse, *f.* — de lin, *gerebenelt kender, len.*
Filassier, *m. kender —, lenkészitő; kender —, lenkereskedő.*
Filateur, *m. fonóintézet tulajdonosa.*
Filatier, *m. czérnaárus.*
Filatoire, *m. motóla, gombolyitó.*
Filatrice, *f. selyemgombolyitónő.*
Filature, *f. fonóintézet.*
File, *f. sor.*
Filé, *m.* — d'or, *aranysodrat;* — d'argent, *ezüstsodrony.*
Filer, *v. a. fonni;* —, *v. n. fonni (mint a macska); sorban menni.*
Filerie, *f. kenderfonás.*
Filet, *m. szálacska; háló; vesepecsenye;* (bot.) *szálcsa; kantár;* fig. *egy kevés, egy csep.*
Fileur, *m.* — euse, *f. fonó; fonónő;*
Fil-gros, *m. vargafonal.*
Filial, ale, *adj.* — alement, *adv. fiúi, gyermeki; gyermekileg.*
Filiation, *f. örökbefogadás; származás;* fig. *összeköttetés, összefüggés*
Filière, *f. húzó —, nyujtóvas.*
Filigrane, *m. sodronymű.*
Fillage, *f. hajadonság, szűz állapot.*
Fille, *f. leánygyermek; leány; szolgáló; apácza;* petite —, *unoka (nő);* belle —, *mostoha leány; meny;* filles, *pl. apáczák.*
Fillette, *f. leányka; ujjantyú.*
Filleul, *m.* — eule, *f. keresztgyermek, keresztfiú; keresztleány.*
Filoir, *m. fonógép.*
Filon, *m. érczér, ércztelér.*
Filoselle, *m. fátyolselyem.*
Filotier, *m.* — ière, *f. fonalárus; fonalárusnő.*
Filou, *m. gazember.*
Filouter, *v. a. et n. lopni, csalni, rászedni*

Filouterie, *f. gazság, csalás.*
Fils, *m. fiu;* petit —, *unoka;* beau —, *mostoha fiu; vő.*
Filtration, *f. átszűrés.*
Filtre, *m. szűrő.*
Filtrer, *v. a. szűrni, átszűrni, megszűrni;* fig. *becsepegtetni;* —, *v. n. et* se —, *v. pr. átszivárogni.*
Filure, *f. fonat, fonal.*
Fin, *f. vég;* fig. *czél; halál;* —, *m. főpont, fődolog.*
Fin, fine, *adj. finom, gyöngéd;* fig. *ravasz, álnok, furfangos.*
Finage, *m. megye, terület, kerület.*
Final, ale, *adj.* — alement, *adv. végső; végtére.*
Finance, *f. készpénz; adó;* finances, *pl. pénzügy; közjövedelem; pénzügytudomány.*
Financer, *v. a. et n. kincstárba fizetni;* fam. *fizetni.*
Financiel, elle, Financier, ère, *adj. pénzügyi.*
Financier, *m. pénzügyhöz értő; kincstári tiszt.*
Finasser, *v. n.* fam. *ravaszkodni.*
Finasserie, *f. fondorkodás.*
Finasseur, *m. cselszővő.*
Finaud, de, *adj. furfangos.*
Finement, *adv. finomul, elmésen.*
Finer, *v. a. vm. el-, bevégezni;* —, *v. n. meghalni.*
Finesse, *f. finomság; ravaszság, fortély.*
Finet, ette, *adj. ravasz, álnok;* —, *m.* ette, *f.* fam. *hizelgő.*
Fini, ie, *part. et adj. (v.* Finir*) tökéletes; véges.*
Finiment, *m. bevégzés, elvégzés.*
Finir, *v. a. el-, bevégezni;* —, *v. n. et* se —, *v. pr. végződni; megszünni.*
Finisseur, *m. csiszoló, pallérozó.*
Finoterie, *f.* pop. *kis cselfogás.*
Fiole, *f. paliczka.*
Fioler, *v. a.* pop. *inni.*
Firmament, *m. égbolt.*
Fisc, *m. álladalmi pénztár, közkincstár; ügyész, ügyvéd.*
Fiscal, ale, *adj. ügyvédi, ügyészi; kincstári.*
Fiscalité, *f. kincstári jog.*
Fissipède, *adj. hasadtlábu.*
Fissure, *f. hasadék.*
Fistule, *f. sipoly, sipfekély.*
Fistuleux, euse, *adj. sipolyos.*
Fixation, *f. megállapitás.*
Fixe, *adj.* — ment, *adv. állandó, mozdulatlan; megállapitott, meghatározott; állandóan stb.;* (chim.) *tüzálló;* air —, *fojtó levegő.*
Fixer, *v. a. megszilárditni;* fig. *meghatározni;* — les regards sur qch., *szemeit valamire szegezni;* — l'attention, *figyelmet gerjeszteni;* se —, *v. pr. elhatározni magát (... ra ... re); megtelepedni.*
Fixes, *f. pl. állócsillagok.*
Fixité, *f.* (chim.) *tüzállóság;* fig. *változhatlanság.*
Flabeller, *v. a. szellőzni.*
Flac! *int. lotty!*
Flache, *f. mélyedés kövezeten.*
Flacon, *m. üvegcse.*
Flaconner, *v. n.* pop. *derekasan inni.*
Flagellants, *m. pl. hátukat ostorozó barátok.*
Flagellation, *f. ostorozás.*
Flageller, *v. a. ostorozni.*
Flageolet, *m. kis fuvola.*
Flageoleur, *m. fuvolácskán játszó.*
Flagorner, *v. n.* fam. *farkát csóválni, hizelegni.*
Flagornerie, *f.* fam. *farkcsóválás, hizelgés, árulkodás.*
Flagorneur, *m.* — euse, *f.* fam. *hirhordó, árulkodó.*
Flagrant, te, *adj.* en — délit, *kereszt nyében.*
Flair, *m.* (chass.) *nyom, szag.*
Flairer, *v. a.* (chass.) *szagolni.*
Flaireur, *m.* fam. — de table, *ebédlesö, tányérnyaló.*
Flamant, *m. lángmadár, vörös gém.*
Flambant, te, *adj. lángoló.*
Flambart, *m. élőszén; bolygófény.*
Flambe, *f. nőszirom.*
Flambé, ée, *adj. pörzsölt, kiégetett;* être —, *oda lenni.*
Flambeau, *m. fáklya; magas gyertyatartó.*
Flamber, *v. a. pörkölni, pörzsölni, kiégetni;* —, *v. n. lángolni, lobogni.*
Flamberge, *m. vivókard.*
Flamboyant, te, *adj. villogó, villámló.*
Flamboyante, *f. röppentyü neme.*
Flamboyer, *v. n. villogni, csillámlani.*
Flamme, *f. láng; lobogó; érvágó (eszköz).*
Flammèche, *f. lángocska.*
Flammerole, *f. bolygótüz, futosótüz.*
Flammette, *f. köpölyvas.*
Flan, *m. lepény.*
Flanc, *m. oldal, lágyék; oldalék, szárnyék;* flancs, *pl.* fig. *méhanya.*
Flanchet, *m. tőkehalnak, ökörnek oldalhúsa.*

Flanconnade, *f. oldaldőfés.*
Flandrelet, *m. lepényke.*
Flandrin, *m.* pop. *magas, szikár ember.*
Flanelle, *f. flanel.*
Flaner, *v. n. őgyelegni, ácsorogni.*
Flanerie, *f. őgyelgés; unalom.*
Flanet, *v.* **Flandrelet.**
Flaneur, *m. őgyelgő, ácsorgó.*
Flanquer, *v. n. oldalról lődözni; szárnyékolni, oldalozni, oldalogni;* fam. — un soufflet, *jól pofon ütni;* se —, *v. pr.* fam. *betolakodni, oda állani.*
Flanqueur, *m. csatár.*
Flaque, *f. pocsolya.*
Flaquée, *f.* fam. *ömlés, öntet, kiöntött víz stb.*
Flaquer, *v. a. kiönteni, önteni.*
Flasque, *adj. petyhüdt, ernyedt, erőtlen;* —, *f. lőportartó.*
Flatin, *m. p. u. bicsak.*
Flatter, *v. a. hizelegni.*
Flatterie, *f. hizelgés.*
Flatteur, *m.* —euse, *f. hizelgő;* —, *adj. hizelgő, hizelkedő.*
Flatteusement, *adv. hizelgőleg.*
Flatueux, euse, *adj. felfuvó, puffasztó.*
Flatuosité, *f. felfuvás, felpuffadás.*
Fléau, *m. csép, cséplő; mázsarúd; sorompó;* fig. *ostor, csapás, országos csapás.*
Flèche, *f. nyíl; toronytető; saroglya;* — de lance, *dzsida hegye;* — de lard, *oldalszalonna.*
Flécher, *v. n. sarjadzani.*
Fléchière, *f. nyílfű.*
Fléchir, *v. a. meghajtani, meggörbítni;* fig. *megindítni;* —, *v. n.* et se —, *v. pr. meghajlani, meggörbülni;* fig. *engedni, megindulni, meghajolni.*
Fléchissable, *adj. p. u. hajlós, hajlékony, hajtható.*
Fléchissement, *m. hajtás, meghajtás, hajlás.*
Fléchissure, *f.* (anat.) *hajlás, csukló.*
Flégard, **Flégart**, *m. átjárat, átmenet, országút.*
Flegmatique, *adj. közönyös, hideg;* —, *m. hidegvérű (ember).*
Flegme, *m. hidegvérűség; nyálka;* fig. *lomhaság.*
Flésole, *f. komócsin.*
Flet, *m. félszegúszó (hal).*
Flétrir, *v. a. fonnyasztani;* fig. *meggyalázni; nagyon busítni;* se —, *v. pr. elhervadni.*
Flétrissure, *f. hervadás;* fig. *gyalázat, piszok.*
Flette, *f. kis vásári hajó.*
Fleur, *f. virág; virágzat; gyümölcs hamva; bőr színe;* fig. *színe, java (...nak, ...nek); első használat;* fleurs, *pl. havi tisztulás.*
Fleurage, *m. darakorpa.*
Fleuraison, *f. virágzás ideje, virágzás.*
Fleurdeliser, *v. a. liliomokkal fölékesítni.*
Fleurer, *v. n. szagának lenni, illatozni.*
Fleuret, *m. fátyolselyem; fátyolselyemszalag; vípenge, gömbös penge.*
Fleurette, *f. virágocska; hizelgés.*
Fleureur, *m.* — de cuisine, *tányérnyaló.*
Fleuri, ie, *adj. virágzó;* fig. *virágos;* Pâques fleuries, *virágvasárnap.*
Fleurir, *v. n. virágzani.*
Fleurisme, *m. virágkedvelés.*
Fleurissant, te, *adj. virágzó.*
Fleuriste, *m. virágkedvelő;* jardinier —, *virágkertész;* peintre —, *virágfestő.*
Fleuron, *m. virágékítvény, virágok;* (imp.) *czímkép, díszkép.*
Fleuve, *m. folyam.*
Flexibilité, *f. hajlékonyság.*
Flexible, *adj. hajlékony, hajtható;* fig. *engedelmes, engedékeny.*
Flexion, *f. hajlás.*
Flibot, *m. gyorshajó.*
Flibustier, *m. kalóz.*
Flic-flac, *int. pocs! pacs!*
Flint-glas, *m. ólomüveg, csőüveg.*
Flocon, *m. pehely;* — de neige, *hópihe.*
Floconner, *v. n. tapogatózni (haldoklókról).*
Floconneux, euse, *adj. pehelynemű.*
Flofiotter, *v. n. hullámzani; felbuzogni.*
Floraison, *f. virágzás, virágzás ideje.*
Flore, *f. virány.*
Floréal, *m. virághó, tavaszutó.*
Florence, *m. tafota neme.*
Florentine, *f. florenczi atlacz.*
Flores, fam. faire —, *kedvére élni, bőven élni.*
Florilége, *m. virágszedés.*
Florimane, *m. virágbolond.*
Florin, *m. forint.*
Florissant, te, *part. et adj. virágzó.*
Floriste, *m. növényleíró.*
Flot, *m. hab, hullám; szál, talp, tutaj;* flots, *pl.* fig. *sokaság.*
Flottable, *adj. úsztatható.*
Flottage, *m. faúsztatás.*

Flottaison, *f. egy vitel víz.*
Flotte, *f. hajósereg.*
Flotté, ée, *part. et adj. usztatott.*
Flottement, *m. ingás, ingadozás.*
Flotter, *v. a. et n. úszni;* fig. *lengeni, lebegni, ingadozni;* — du bois, faire — du bois, *fát usztatni.*
Flottille, *f. hajócsapat.*
Flouette, *f. szélvitorla.*
Fluant, te, *adj.* papier —, *itatópapiros.*
Fluctuation, *f. ingadozás.*
Fluctuer, *v. n. ingadozni.*
Fluctueux, euse, *adj. habozó, ingatag.*
Fluer, *v. n. folyni.*
Fluet, ette, *adj. gyöngélkedő, beteges.*
Flueurs, *f. pl. havi tisztulás.*
Fluide, *adj. folyó, folyékony, híg;* —, *m. folyadék.*
Fluidité, *f. folyóság, folyékonyság; hígság.*
Fluor, *m.* — de quarz, *színbánya-virág.*
Flustre, *m. rejtkorall.*
Flûte, *f. fuvola; lapos hajtó; vaj-szedő.*
Flûté, ée, *adj.* voix flûtée, *fuvola-hang.*
Flûter, *v. n.* mép. *fuvolázni;* pop. *iszákoskodni.*
Flûteur, *m. dúdoló; iszákos.*
Flûtiste, *m. fuvolás.*
Fluvial, ale, *adj.* eau fluviale, *folyam-víz.*
Fluviales, *f. vízi növények.*
Fluviatile, *adj.* animal —, *folyami vagy vízi állat.*
Flux, *m. ár, áradás; folyás.*
Fluxion, *f. csúz.*
Fluxionnaire, *adj. csúzra hajlandó.*
Focile, *m. könyökkoncz, könyökorsó, lábszár.*
Foëne, *f. horog (angolnafogásra).*
Fœrre, *m. zsúpszalma.*
Fœtus, *m. magzat, méh gyümölcse;* — végétal, *növénycsira.*
Foi, *f. hit; hűség; bizonyíték, meg-hitelesités, bizonyitás.*
Foible *etc.*, *v.* Faible *etc.*
Foie, *m. máj.*
Foi-mentir, *v. n. hűségi esküt meg-szegni.*
Foin, *m. széna;* foins, *pl. fű.*
Foirande, *f. szélfű.*
Foire, *f. vásár, országos vásár; vá-sárfia.*
Foirer, *v. n.* pop. *hasfolyásban szen-vedni.*
Foireux, euse, *adj. hasfolyásban szen-vedő;* —, *m. fosos.*
Fois, *f. íz, ...szor, ...szer, ...ször, ...kor;* une —, *egyszer;* plusieurs —, *többször;* tant de —, *annyiszor;* de — à autres, *néha néha, hébe-korba;* par —, *némelykor;* à la — tout à la —, *egyszerre.*
Foison, *f. bőség;* à —, *bőven.*
Foisonner, *v. n. bővelkedni; szapo-rodni (állatokról).*
Fol, *v.* Fou.
Folâtre, *adj.* —ment, *adv. csintalan pajzán; csintalanul, pajkosan.*
Folâtrer, *v. n. enyelegni, tréfálódni.*
Folâtrerie, *f. enyelgés, pajzánság.*
Folichon, onne, *adj.* fam. *csintalan vidám;* —, *m.* —onne, *f. enyelgő tréfás.*
Folichonner, *v. n.* fam. *enyelegni.*
Folie, *f. őrültség, esztelenség.*
Folio, *m. ivrét, ivnagyság; ívlap.*
Folle, *f. zsákháló.*
Follement, *adv. esztelenül, bolondul.*
Follet, ette, *adj. gyermekes, bohós.*
Follicule, *m. genyfészek; bőrmirígy* —, *f. tüsző.*
Fomentatif, ive, *adj. borongatási, bo-rongató.*
Fomentation, *f. borongatás.*
Fomenter, *v. a. borongatni;* fig. *fön-tartani, táplálni.*
Fonçailles, *f. pl. ágydeszkák; don-gafa (hordófenékhez).*
Foncé, ée, *adj. sötét (színekről);* fig *gazdag, vagyonos; gyakorlott, jár-tas (valamiben).*
Foncer, *v. a.* (tonn.) *feneket betenni befenekelni, megfenekelni;* — une couleur, *színt sötétíteni;* —, *v. n. pénz adni;* — sur l'ennemie, *ellenségen rajtaütni.*
Foncier, ère, *adj.* —èrement, *adv. telekhez tartozó; alaposan;* seigneur —, *földesúr.*
Foncière, *f. palakőréteg.*
Fonction, *f. dolog, munka; hivatalo működés, foglalkodás, eljárás.*
Fonctionnaire, *m. hivatalnok.*
Fonctionner, *v. n. működni.*
Fond, *m. alap, fenék; alja, belseje valaminek; fődolog; háttér; hátuls ülés, hátülés (hintóban).*
Fondalité, *f. földesúri jog*
Fondamental, ale, *adj.* —alement, *adv. sarkalatos, alap ...; alaposan.*
Fondant, te, *adj. leves (gyümölcsről)* (chim.) *oldó.*
Fondateur, *m.* —trice, *f. alapitó; ala-pítónő.*

Fondation, *f. alapitmány, alapitás.*
Fonde, *f.* (mar.) *f. fenék.*
Fondé, ée, *part. et adj.* (*v.* **Fonder**) *jogositott.* [*alfel.*
Fondement, *m. alapfal; fig. alapzat;*
Fonder, *v. a. alapitani; támogatni;* se —, *v. pr. támaszkodni.*
Fonderie, *f. öntőde, kohó, olvasztókuta.*
Fondeur, *m. öntő; olvasztó.*
Fondis, *m. leülepedett, sülyedt föld.*
Fondoir, *m. olvasztóhely.*
Fondre, *v. a. et n. olvasztani; önteni; olvadni, elolvadni;* fig. *egybeolvadni; fogyni;* se —, *v. pr. olvadni.*
Fondrière, *f. hegyzug, völgytorok, hegynyilás.*
Fondrilles, *f. pl. szálladék, üledék.*
Fonds, *m. telek, föld; tőke (pénz); törzs, törzsök; árutár, áruraktár.*
Fonge, *m. gomba.*
Fonger, *v. n. itatni, szitatni, átszivárogni.* [*szerint eladó.*
Fongible, *adj. szám, mérték és súly*
Fongosité, *f. taplósság.*
Fongueux, euse, *adj. taplós, taplódad.*
Fongus, *m.* (méd.) *taplós kinövés.*
Fontaine, *f. forrás, csöves kút; ugrókút, szökőkút; vizmű; bocska, kád.*
Fontainier, *m. kútmester, kútas.*
Fontange, *f. szalagbokor, (fejkötőn); szalagbokrokból fejék.*
Fonte, *f. olvalsztás, öntés; öntet, öntmény; harangvegy;* — noire, *öntött vas;* fontes, *pl. pisztolytok.*
Fonticule, *m.* (chir.) *genykutacs.*
Fonts, *m. pl. keresztelőkő.* [*ság.*
For, *m. birói szék, törvenyszék, biró-*
Forain, ine, *adj. külföldi.*
Forban, *m. tengeri rabló.*
Forçat, *m. gályarab.*
Force, *f. erő; erőszak; kényszer;* maison de —, *fegyház;* à —, de —, par —, *erővel;* forces, *pl. haderő, katonaerő; bádogmetsző olló;* force amis, *sok barát;* — argent, *sok pénz.*
Forcé, ée, *part. et adj.* (*v.* Forcer); fig. *természetlen, természetelleni.*
Forcément, *adv. kényszerülve, erővel.*
Forcené, ée, *adj. dühös, bősz.*
Forcer, *v. a. kényszeríteni, nógatni; erőltetni; erőt venni (valamin); elnyomni; fel-, betörni;* — une clef, *kulcsot elforditani;* se —, *v. pr. magát erőltetni.*
Forcet, *m. zsineg, kötő.* [*olló.*
Forcettes, *f. pl. posztó vagy juhnyiró*
Forcine, *f. bütyök.*
Forclorre, *v. a. irr.* (dr.) *kizárni, elmozditani.*
Forclusion, *f.* (dr.) *kizárás, elmozdités.*
Forer, *v. a. fúrni.*
Forerie, *f. ágyúfúratás.*
Forestier, ère, *adj. erdei; erdészeti;* —, *m. erdész.*
Foret, *m. fúró.*
Forêt, *f. erdő.*
Forfaire, *v. a. et n. elveszteni, eljátszani; tiszti kötelessége ellen cselekedni.*
Forfait, *m. gonosztett; alku, egyezés.*
Forfaiture, *f. kötelességmulasztás.*
Forfante, *m.* fam. *kérkedi.*
Forfanterie, *f. kérkedés.*
Forge, *f. kovácsműhely; vashámor.*
Forgeable, *adj. kovácsolható.*
Forger, *v. a. kovácsolni;* fig. *koholni.*
Forgeron, *m. kovács.*
Forgeur, *m. kovács, koholó.*
Forgis, *m. sodronyvas.*
Forhus, *m.* (chass.) *összekürtölés.*
Forlancer, *v. a.* (chass.) *fölverni, felhajtani.*
Forligner, *v. n. elfajulni; megesni.*
Formaire, *m.* (pap.) *mintász.*
se **Formaliser**, *v. pr. rosz néven venni, megütközni (valamiben).*
Formaliste, *m. czeremoniász;* —, *adj. czeremoniás.*
Formalité, *f. szertartás, külszerűség.*
Format, *m. alak, rét (könyv-é).*
Formateur, trice, *adj. képző.*
Formation, *f. képződés.*
Forme, *f. alak, forma, kép, mód; kapta; kalapsám; minta; hajóda; ragadozó madár nősténye.*
Formel, elle, *adj.* —ellement, *adv. alakszerü, módszeres, formaszerü; annak módja szerint.*
Former, *v. a. alakitani, képezni; készítni; csinálni, előhozni, fölvetni (kérdést);* se —, *v. pr. képződni, eredni, támadni; magának képzelni;* (mil.) *alakulni.*
Formidable, *adj. rettentő.*
Formier, *m. kaptás, sámfacsináló.*
Formulaire, *m. minta.*
Formule, *f. minta, formula; vény, gyógyrendelet.*
Formuler, *v. n. orvosi rendelményt irni.*

Fornicateur, *m.* — trice, *f. kurválkodó, parázna; paráznanő, kurva.*
Fornication, *f. kurválkodás, paráználkodás.* [nálkodni.
Forniquer, *v. a. kurválkodni, paráz-*
Forsenant, *adj.* chien —, *tüzes vadászkutya.*
Fort, *m. legerősebb rész;* fig. *erő; legmagasabb fok;* (chass.) *fekhely, tanya; erőde, várad, kisvár; terehhordó (Párisban).*
Fort, forte, *adj. erős, szilárd, sűrű, tömött; hatalmas, tekintélyes; heves;* beurre —, *avas vaj;* —, *adv. erősen; nagyon.*
Fortement, *adv. erősen, nyomatékosan.*
Forté-piano, *v.* Piano.
Forteresse, *f. vár, erőde.*
Fortifiant, te, *adj. erősítő.*
Fortificateur, *m. várépitész.*
Fortification, *f. erődités, hadépitészet.*
Fortifier, *v. a. erősíteni, megerősíteni; erődítni, elsánczolni.*
Fortin, *m. kis sáncz.*
Fortrait, ite, *adj. elcsigázott (lóról).*
Fortuit, ite, *adj.* —itement, *adv. véletlen; véletlenül.*
Fortunal, *m. forgószél, szélvész, szélvihar.*
Fortune, *f. szerencse; sors; szerencse-istennő; vagyon;* de —, *véletlenül;* de bonne —, *szerencsére.*
Fortuné, ée, *adj. szerencsés, boldog.*
Fort-vêtu, *m. rangját vagy állapotát meghaladólag öltözkedő.*
Forure, *f. fúrtlyuk; lyuk a kulcs szárában.*
Fosse, *f. gödör; sír; akna.*
Fossé, *m. árok.*
Fossette, *f. gödröcske, gödörke.*
Fossile, *m. ásvány, ásla.*
Fossoyage, *m. árkolás.*
Fossoyer, *v. a. körülárkolni.*
Fossoyeur, *m. sírásó.*
Fou, (fol), folle, *adj. bolond, őrült, eszeveszett; esztelen; pajzán;* folle avoine, *héla zab;* —, *m.* folle, *f. bolond, őrült; futó (sakjátékban); őrült (nő).*
Fouace, *f. hamú alatt sült pogácsa.*
Fouage, *m. kéménysepre bére, kéménypénz, füstpénz.*
Fouaille, *f.* (chass.) *vadászjog.*
Fouailler, *v. a.* fam. *ostorozni, korbácsolni.* [mennykőcsapás.
Foudre, *f. et m. villám, mennykő;*
Foudre, *m. bormérték neme.*
Foudroiement, *m. mennykőütés.*
Foudroyante, *f. roncsaröppentyű.*
Foudroyer, *v. a. et n. mennykővel megütni, mennykövezni; halomra lőni, lelőni; szidni.*
Fouée, *f. fáklyás vadászat.*
Fouet, *m. ostor, vessző; suhogó, ostorcsapó.*
Fouetté, ée, *part. et adj.* (*v.* Fouetter); *csíkos (virágokról).*
Fouetter, *v. a. ostorozni, korbácsolni; megvesszőzni; habbá verni; vakolni, bevakolni.*
Fougade, Fougasse, *f. pattogó akna.*
Fouge, *f. disznótúrás.*
Fouger, *v. n. túrni (disznóról).*
Fougère, *f. haraszt, páfrán, páprágy.*
Fougon, *m. hajókonyha.*
Fougue, *f. hirtelen harag;* fig. *lelkesedés;* fougues, *pl.* (artif.) *rajkák, rajgók.* [tüzes.
Fougueux, euse, *adj. hirtelen haragú,*
Fouille, *f. felásás, feltúrás.*
Fouille-au-pot, *m.* fam. *kis kukta.*
Fouille-merde, *m. galacsár, galacsinhajtó cserebüly.*
Fouiller, *v. a. et n. felásni, feltúrni; felkutatni, megmotozni.*
Fouilleur, *m. sánczásó.* [villa.
Fouine, *f. nyestmenyét; szénahányó-*
Fouir, *v. a. ásni.*
Fouissement, *m. ásás.* [kás.
Foulage, *m. kollózás; hordókba ra-*
Foulard, *m. tarka indiai tafota; selyemkendő.*
Foule, *f. tolongás, sokaság, tóduló tömeg; kallómalom.*
Fouler, *v. a. lenyomni, letiporni, letaposni; kallani;* fig. *elnyomni; szimatolni, fürkészni; megránt*ani *(p. o. lábát).*
Foulerie, *f. kallómalom; sajtóház, borház.* [lőtaposó.
Fouleur, *m. kalló, csapó, kallós; sző-*
Fouloir, *m. kallórúd; töltőrúd, ágyutöltő.*
Fouloire, *f. kallóteknő.*
Foulon, *m. kallós;* moulin à —, *kallómalom;* terre à —, *kallóföld.*
Foulonnier, *m. kalló, csapó.*
Foulque, *f. fú, hóda.*
Foulure, *f. zúzás, ficzamodás; nyomás; kallás;* foulures, *pl. nyom, csapás, csapa.* [cze; sütőház.
Four, *m. sütőkemencze; égető kemen-*

Fourbe, *f. gazság, csíny; —, m. gazember; —, adj. gaz.*
Fourber, *v. a. gazúl megcsalni.*
Fourberie, *f. gazság, csalás.*
Fourbir, *v. a. tisztítni, fényesítni, csiszárolni.*
Fourbisseur, *m. kardcsiszár.*
Fourbissure, *f. sikárlás, csíszolás, csiszárolás; fegyvervinnye, fegyvergyár.*
Fourbu, ue, *adj. rokkant (ló).*
Fourbure, *f.* (vét.) *rokkantság*
Fourche, *f. vasvilla; támasztv.*
Fourcher, *v. n. et* se —, *v. pr. hasadni.*
Fourchette, *f. villa.*
Fourchon, *m. fog, hegy (villán).*
Fourchu, ue, *adj. villás, villádad.*
Fourchure, *f. hasadék.*
Fourgon, *m. társzekér; fűtővilla, piszkafa.* [*piszkálni.*
Fourgonner, *v. n. tüzet szítni;* fig.
Fourmi, *f. hangya.*
Fourmilier, *m. hangyász.*
Fourmilière, *f. hangyaboly.*
Fourmi-lion, *m. hangyapazér.*
Fourmillant, te, *part. et adj.* pouls —, *egyenlőtlen és gyenge érütés.*
Fourmillement, *m. viszketés.*
Fourmiller, *v. n. hemzsegni; viszketni.*
Fournage, *m. sütőpénz; kemenczeadó.*
Fournaise, *f. égetőkemencze; koh, olvasztókemencze.*
Fourneau, *m. kemencze.*
Fournée, *f. kemenczével tele.*
Fournette, *f. kis kemencze.*
Fournier, *m. kenyérsütő.*
Fournil, *m. sütőszoba, sütőház, sütőde.*
Fourniment, *m. lőportülök.*
Fournir, *v. a. et n. ellátni (... val, ... vel); szállítni, szolgáltatni, szerezni; hozzájárulni, hozzáadni.*
Fournissement, *m. hozzáadott tőkepénz.*
Fournisseur, *m. szállító.*
Fourniture, *f. szállítás, szállítmány; készlet, szükséglet;* (tail.) *hozzávaló.*
Fourrage, *m. takarmány, abrak.*
Fourrager, *v. n. takarmányozni, szükségéget hordani; —, v. a. minden takarmányt elvenni, elpusztítni.*
Fourrageur, *m. takarmánynyal ellátó.*
Fourrageux, euse, *adj.* plantes fourrageuses, *pl. takarmánynövények.*
Fourré, *m. sűrű bokor.*
Fourreau, *m. hüvely, tok, boríték.*
Fourrelier, *m. tokcsináló.*
Fourrer, *v. a. bedugni, beledugni;* se —, *v. pr. beavatkozni; betolakodni; beburkolózni.*
Fourreur, *m. szűcs.*
Fourrier, *m. hadírnok.*
Fourrière, *f. fásudvar, fáskert; zálogól, zálogistálló.*
Fourrure, *f. szőrme; ködmönöltöny.*
Fourvoyer, *v. a. tévutra vezetni;* se —, *v. pr. eltévedni.*
Fouteau, *m. bikkfa.*
Foutelaie, *f. bikkes, bikkerdő.*
Foyer, *m. tüzhely; melegedőszoba (szinházban); gyúpont;* foyers, *pl.* fig. *háztűz.*
Frac, *m. frakk.*
Fracas, *m. szétzúzás; robaj; zaj.*
Fracasser, *v. a. szétzúzni.*
Fraction, *f. törés;* (ar.) *törtszám.*
Fractionnaire, *adj.* nombre —, *tört szám.* [*törés.*
Fracture, *f. feltörés;* (chir.) *sérv,*
Fracturer, *v. a.* (chir.) *eltörni, kitörni.*
Fragile, *adj. törékeny, töredékeny;* fig. *gyarló, gyönge.*
Fragilité, *f. törékenység;* fig. *gyarlóság; mulandóság.*
Fragment, *m. töredék; szálka.*
Fragmenté, ée, *adj. töredékes.*
Fragon, *m.* (bot.) *szurós péra.*
Fragrant, e, *adj. erős szagu, illatozó.*
Frai, *m. ivadék, halikra; ivás, halívás.*
Fraîchement, *adv. hüvösen, hüvösben; imént, kevéssel ezelőtt.*
Fraîcheur, *f. hüsség, hüvösség, frisség; eleven szín.*
Fraîchie, *f.* (mar.) *hüs szellő.*
Fraîchir, *v. n.* (mar.) *hüvösbülni.*
Fraie, *v.* Frai.
Frairie, *f.* fam. *lakmározó társaság.*
Frais, *m. hüsség; fris levegő;* il fait —, *hüvös a levegő.*
Frais, *m. pl. költség.*
Frais, fraîche, *adj. fris, híves, hüvös; eleven, élénk.*
Fraise, *f. földi eper, szamócza; bélfodor; fodor; ostromkarók.*
Fraisement, *m. karózat.*
Fraiser, *v. a. göndörítni, redőzni, redőzgetni; ostromkarókkal ellátni;* — la pâte, *a tésztát meggyúrni.*
Fraisette, *f. kis fodor, kis gallér.*
Fraisier, *m. szamóczarássza.*
Fraisière, *f. szamóczaágy.*
Framboise, *f. málna.* [*nálni.*
Framboiser, *v. a. málnalével becsi-*

Framboisier, *m. málnabokor.*
Franc, *m. frank (pénz).*
Franc, **franche**, *adj. szabad; őszinte; igazi, valódi; egész, teljes; —, adv. szabadon, nyiltan, őszintén.*
Français, **aise**, *adj. franczia; —, m. franczia; francziányelv.*
Franc-arbitre, *m. szabadakarat.*
Franc-archer, *m. büvős vadász.*
Franc-bourgeois, *m. szabad polgár.*
Franche-maçonnerie, *v.* **Franc-maçonnerie.**
Franchement, *adv. szabadon; őszintén, nyiltan.*
Franchir, *v. a. átugrani, átlépni.*
Franchise, *f. szabadság; menedékhely; őszinteség.*
Francin, *m. tiszta pergamen.*
Franciscain, *m. Ferenczbarát.*
Franciser, *v. a. francziásítni.*
Franc-maçon, *m. szabadkőmives.*
Franc-maçonnerie, *f. szabadkőmivesség.*
Francolin, *m. hegyi császármadár.*
Franc-parler, *m. szabadszólás, szólásszabadság.*
Frange, *f. rojt, czafrang.*
Frangé, **ée**, *adj. rojtos, czafrangos.*
Frangeon, *m. rojtocska.*
Franger, *v. a. rojtozni, megrojtozni, felrojtozni.*
Franger, *m. rojtkötő.*
Frangibilité, *f. törékenység.*
Frangible, *adj. törékeny.*
Frangier, *v.* **Franger.**
Frangipane, *f. mandulasütemény neme; jóillatú kenőcs.*
Frangule, *f. barkócza.*
Franquette, *f.* à la —, à la bonne —, *egyenesen, bátran, őszintén.*
Frappant, **te**, *adj. szembeszökő, feltünő, megdöbbentő.*
Frappe, *f.* (mon.) *nyomat.*
Frappé, **ée**, *part. et adj.* (*v.* **Frapper**) *eltalált; elfogúlt.*
Frapper, *v. a. et n. ütni, verni; zúzni, törni; kopogni;* fig. *benyomást tenni, feltünni.*
Frappeur, *m. kopogó, koczogó.*
Fraque, *v.* **Frac.**
Frasque, *f. csíny.*
Frater, *m. p. u. borbélylegény.*
Fraternel, elle, *adj.* — ellement, *adv. testvéri; testvérileg.*
Fraternisation, *f. barátkozás, atyafisodás, testvérités, testvéresülés.*
Fraterniser, *v. n. megbarátkozni, testvérileg élni;* se —, *v. pr. testvéresülni.*
Fraternité, *f. testvériség; testvéri egyetértés.*
Fratricide, *m. testvérgyilkolás; testvérgyilkos.*
Fraude, *f. csalás.*
Frauder, *v. a. csalni, megcsalni.*
Fraudeur, *m.* — euse, *f. csaló.*
Frauduleux, euse, *adj.* — eusement, *adv. csaló, csalfa, csalóka; csalfán.*
Fraux, *m. pl. ugarföld.*
Fray, *v.* **Frai.**
Frayer, *v. a. egyengetni; felületét megérinteni; elkoptatni; —, v. n. ívni, porondozni; ledörzsölődni;* fig. *összeférni.*
Frayeur, *f. ijedség, félelem.*
Frayeuse, *f. vörösbegy.*
Fredaine, *f. ifjui csin.*
Fredon, *m.* (mus.) *trilla.*
Fredonnement, *m.* (mus.) *trillázás; dongás, bongás.*
Fredonner, *v. a. et n. trillázni; dúdolni.*
Frégate, *f. fregát, háromárboczos.*
Frégaton, *m. kis fregát.*
Frein, *m. fogak;* fig. *zabla.*
Frelampier, *m. czudar, semmirekellő.*
Frelater, *v. a. hamisítni (bort).*
Frêle, *adj. törékeny, mereven; —, f. kisasszony.*
Frelon, *m. lódarázs.*
Freluche, *f. selyembojtocska.*
Freluquet, *m.* fam. *piperkőcz.*
Frelus, *m. semmirekellő, zsivány.*
Frémir, *v. n. remegni, borzadni; zúgni, forrni, pezsegni.*
Frémissement, *m. borzadás, remegés; zörgés, csörgés.*
Frêne, *m. kőris.*
Frénésie, *f. agydüh;* fig. *őrültség.*
Frénétique, *adj. esztelen, őrült; —, m. et f. őrült.*
Fréquemment, *adv. sokszor, gyakran.*
Fréquence, *f. többszöri ismétlés; sokaság.*
Fréquent, **te**, *adj. gyakori, sokszori.*
Fréquentatif, **ive**, *adj.* (gr.) verbe —, *gyakorító ige.*
Fréquentation, *f. gyakori meglátogatás, társalgás, közlekedés.*
Fréquenter, *v. a. et n. gyakran meglátogatni, társalogni.*
Frère, *m. fitestvér;* — germain, *testvérbátya vagy testvéröcs;* — de lait, *embátya, emöcs;* beau —, *sógor.*
Fresaie, *f. gyöngybagoly.*
Frésillon, *m. veszszős fagyal.*
Fresque, *f. falfestészet; falfestmén.*

Fressure, *f.* (bou.) *zsiger, belek.*
Fret, *m. bérlés, hajónak bérbeadása; hajóteher.*
Fréter, *v. a. bérbe adni, kibérelni (hajót).*
Fréteur, *m. hajósmester, hajó gazdája.*
Frétillant, **te**, *adj.* fam. *nyugtalan, szökdöső, ugroső.*
Frétillement, *m.* fam. *nyugtalanság, szökdösés, ugrosás.*
Frétiller, *v. n. nyugtalankodni, szökdösni, ugrosni.*
Frétillet, *m. füzike.*
Fretin, *m. halivadék, haltojás;* fig. fam. *hitványság.*
Frette, *f. pánt.*
Fretter, *v. a. megvasazni.*
Freux, *m. fekete varjú.*
Friabilité, *f. dörzsölékenység.*
Friand, **de**, *adj. nyalánk; kiváncsi, sovár; éles (kés); —, m. nyalánk, édesszáj; kendericze.*
Friander, *v. n. p. u. nyalánkoskodni.*
Friandise, *f. nyalánkság;* friandises, *pl. nyalánkságok, csemege.*
Fricandeau, *m. tűzdelt borjússzelet.*
Fricandelles, *f. pl. husgombócz neme.*
Fricassée, *f. vagdalt hús, vagdalék; élénk dobszó.*
Fricasser, *v. a.* (cuis.) *vagdalni;* fig. *elpazarolni.*
Fricasseur, *m. csömörfőző, kotyvasz.*
Friche, *f. ugar, ugarföld.*
Friction, *f. dörzsölés; bedörzsölés.*
Frigane, *f. tavaszi légy.*
Frigard, *m. beeczetelt hering.*
Frigide, *adj.* zone —, *hideg éghajlat.*
Frigidité, *f. hidegség.*
Frigorifique, *adj. hidegséget okozó.*
Frigotter, *v. n. csicseregni (pintyről).*
Frileux, **euse**, *adj. fagyos.*
Frimaire, *m. dérhó.*
Frimas, *m. dér.*
Frime, *f. tekintet, ábrázat, arcz.*
Fringant, **te**, *adj. fürge, vidám.*
Fringille, *f. pinty, pintyőke.*
Fringotter, *v. n. csicseregni; dúdolni.*
Fringuer, *v. a. kiöblíteni; —, v. n. szökdécselni.*
Frinson, *m. zöld pinty.*
Frion, *m. ekevas.*
Friper. *v. a. szétgyűrni, összegyűrni;* fig. *elrontani; elpazarolni; mohón enni, mohókodni.*
Friperie, *f. zsibárú, zsibvásár.*
Fripier, *m.* — **ière**, *f. zsibáros; zsibárosnő.*
Fripon, *m.* — **onne**, *f. gazember, hamis; gaznő;* fig. *kópé; csintalan (nő); —, adj. csintalan, hamis.*
Friponneau, *m.* fam. *kis kópé.*
Friponner, *v. a. rászedni, megcsalni; —, v. n. csínyt tenni, csintalankodni.*
Friponnerie, *f. gazság, csíny.*
Friquet, *m. fenyőpinty.*
Frire, *v. a. et n. irr. sütni; sülni.*
Frisage. *m.* (charp.) *léczezet.*
Frise, *f. bolyhos darócz, cserge.*
Friser, *v. a. göndöríteni, fodorítni, fonni (hajat); —, v. n. göndörödni, bodorodni.*
Friseur, *m. fodrász, hajfodrász.*
Frisoir, *m. árrvéső.*
Frisotter, *v. a. csinosan, finomul göndöríteni; csinosan redőzni.*
Frisque, *adj. fris, eleven.*
Frisson, *m. borzadás, borzalom.*
Frissonnement, *m. borzongás.*
Frissonner, *v. n. borzadni.*
Frisure, *f. fodrozat; hajfodrozat.*
Friteau, *m. sült hal.*
Fritte, *f.* (verr.) *üveganyag.*
Friture, *f. serpenyőben sütés; rántott hal; olvasztott vaj.*
Frivole, *adj. hiu, haszontalan, hiábavaló, könnyelmü.*
Frivolité, *f. hiúság, haszontalanság, lengeség, könnyelmüség.*
Froc, *m. barátcsuklya, barátköntös; bányászkabát.*
Frocard, *m. kámzsás ruhában járó.*
Froid, **oide**, *adj.* — **dement**, *adv. hideg; hidegen; —, m. hidegség, fagy;* j'ai —, *fázom.*
Froideur, *f. hidegség.*
Froidir, *v. n. meghidegszeni, hidegülni*
Froidure, *f. hideg levegő.*
Froissement, *m. zúzás, dörzsölés.*
Froisser, *v. a. zúzni, egymáshoz dörzsölni; összegyűrni.*
Froissure, *f. zúzás; töret, rancz (kelmében).*
Frôler, *v. a. érinteni, horzsolni.*
Fromage, *m. sajt.*
Fromageon, *m. kerek mályva, papsajt.*
Fromager, *m.* — **ère**, *f. sajtcsináló, sajtárus; sajtárusnő.*
Fromager, *m. sajtnyomó káva, sajtrács.*
Fromagerie, *f. sajtház.*
Fromageux, **euse**, *adj. p. u. sajtos. túrós.*
Froment, *m. búza;* — d'Inde, *törökbúza, tengeri, kukoricza.*

Fromental, *m.* *üre.*
Fromentée, *f.* *búzadara.*
Fromenteux, euse, *adj.* *búzában, gabnában gazdag.*
Froncement, *m.* *homloknak ránczba szedése; orrfintorgatás.*
Froncer, *v. a.* *redőzni, ránczba szedni.*
Froncis, *m.* **Fronçure**, *f.* *redőzet (ruhán).*
Fronde, *f.* *parittya.*
Fronder, *v. a. et n.* *prittyázni, hajítni, lökni;* fig. *ócsárolni.*
Frondeur, *m.* *parittyás, parittyász; gáncsoskodó.*
Front, *m.* *homlok; homlokzat;* (mil.) *arczvonal; szemtelenség.*
Frontail, *v.* **Fronteau.**
Frontal, *m.* *homlokkötő, homlokszorító.*
Fronteau, *m.* *homlokkötő (zsidók-é).*
Frontière, *f.* *határszél; —, adj. határszélen fekvő, határszéli.*
Frontispice, *m.* *homlokzat; czímlap.*
Fronton, *m.* *orom, ormó, oromzat.*
Froqué, ée, *adj.* *csuklyás ruhába öltözött.*
Froqueur, *m.* *utjavító.*
Frottage, *m.* *dörzsölés, sikárlás, surolás.*
Frottée, *f.* *morzsolt kenyér.*
Frottement, *m.* *dörzsölés.*
Frotter, *v. a. et n.* *dörzsölni, dörgölni, sikárolni, kisimitni, megfényesitni;* fig. fam. *megverni.*
Frotteur, *m.* *dörzsölő, kisikárló, kisimító.*
Frottoir, *m.* *dörzsölőruha, surlóruha, simitórongy;* (rel.) *simitó.*
Fructidor, *m.* *őszelő.*
Fructifère, *adj.* *gyümölcsöző, termő.*
Fructifier, *v. n.* *gyümölcsözni; díszleni, tenyészni, használni.*
Fructueux, euse, *adj.* — eusement, *adv.* *gyümölcsöző; gyümölcsözőleg;* fig. *hasznos; sikerrel.*
Frugal, ale, *adj.* — alement, *adv.* *takarékos, egyszerü, mértékletes; takarékosan.*
Frugalité, *f.* *mértékletesség, egyszerüség, megelégedés.*
Fruit, *m.* *gyümölcs;* fig. *haszon, jövedelem.*
Fruitage, *m. p. u.* *gyümölcsféle.*
Fruitager, *v. a.* *gyümölcsöt szedni.*
Fruiterie, *f.* *gyümölcsös kamra; gyümölcskereskedés.*
Fruitier, ère, *adj.* *gyümölcstermő; —, m.* — ière, *f.* *gyümölcsárus; gyümölcsárusnő.*
Fruition, *f.* *haszonélvezet.*
Frusquin, *m.* fam. *vagyon.*
Fruste, *adj.* *kopott.*
Frustratoire, *adj.* (dr.) *alaptalan; —, m.* *füszeres bor, füszerbor.*
Frustrer, *v. a.* *megcsalni.*
Fugacité, *f.* *rövid tartam, mulandóság, mulékonyság.*
Fugitif, ive, *adj.* *futó; —, m.* *szökevény.*
Fugue, *f.* (mus.) *futam.*
Fuie, *f.* *kis galambház.*
Fuir, *v. a. et n. irr.* *futni, elfutni, kerülni; mentséget keresni.*
Fuite, *f.* *szaladás, futás;* fig. *mentség.*
Fulguration, *f.* (chim.) *ezüstpill.*
Fuligineux, euse, *adj.* *kormos, koromnemü.*
Fulmar, *m.* *sirály.*
Fulmicoton, *m.* *lőgyapot.*
Fulminant, te, *adj.* (*v.* **Fulminer**) poudre fulminante, *durranó por;* argent —, *durranó ezüst.*
Fulmination, *f.* *egyházi átok kihirdetése;* (chim.) *elpattogás; elpattogtatás.*
Fulminer, *v. a.* — l'excommunication, *egyházi átkot kihirdetni; —, v. n.* *mennydörögni, dörögni, tombolni, szidalmazni; elpattogni.*
Fumage, *m.* *tüzhelypénz, házadó.*
Fumée, *f.* *füst; gőz.*
Fumer, *v. a. et n.* *füstölni; füstölögni, gőzölögni; dohányozni; trágyázni;* fig. *boszankodni.*
Fumeron, *m.* *gőzszén.*
Fumet, *m.* *kellemes szag (ételektől); zamat.*
Fumeur, *m.* *dohányos, dohányzó.*
Fumeux, euse, *adj.* *bódító, részegitő.*
Fumier, *m.* *trágya, ganéj.*
Fumigateur, *m.* *füstölő.*
Fumigation, *f.* *füstölés.*
Fumigatoire, *m.* *füstölőszer.*
Fumiger, *v. a.* *meg-, befüstölni.*
Funèbre, *adj.* *temetési, halotti; szomorú, gyászos.*
Funer, *v. a.* (mar.) *vitorlákkal és kötelekkel fölszerelni.*
Funérailles, *f. pl.* *temetés.*
Funéraire, *adj.* frais funéraires, *pl.* *temetési költség.*
Funeste, *adj.* — ment, *adv.* *szomoru, gyászos; szomoruan.*
Funeur, *m.* *kötélmester.*
Funin, *m.* *kötélzet, hajókötelek.*
Fur, *adv.* fam. au (à) —, *et* à mesure,

aránylag, mérték szerint, ...hoz, ...hez képest.
Furet, *m. vadász vagy fúrómenyét, petymeg.*
Fureter, *v. a. et n. petymegelni;* fig. *nyomozni, kimotozni.*
Fureteur, *m. petymegelő;* — de nouvelles, *újdonász.*
Fureur, *f. düh.*
Furfure, *f. kosz.*
Furibond, de, *adj. dühős.*
Furie, *f. düh; fúria.*
Furieux, euse, *adj.* —eusement, *adv. dühős; dühősen;* fig. *bámulatos, szőrnyű; szőrnyen.*
Furin, *m. nyilt, síktenger.*
Furolles, *f. pl. bolygótűz.*
Furoncle, *m. kelés, vérkelés.*
Furtif, ive, *adj.* —ivement, *adv. titkos, alattomos; alattomban, lopva.*
Fusain, *m. papsüveg, kecskerágó bogyója.*
Fuseau, *m. orsó.*
Fusée, *f. orsóval tele; gyutacs; rőppentyű.* [*olvadni.*
Fuser, *v. n. elterjedni, szétfolyni, szét-*
Fusible, *adj. olvadékony, olvatag.*
Fusil, *m. tűzszerszám; fenaczél, fenőaczél; puska.*
Fusilier, *m. gyalogkatona, puskás.*
Fusillade, *f. puskatüzelés; meglövés puskával.*
Fusiller, *v. a. puskával meglőni.*
Fusion, *f. olvasztás; folyás.*
Fuste, *f. kis evezős hajó vitorlákkal.*
Fustet, *m. sárga szömörcze, sárga eperfa.* [*lás.*
Fustigation, *f. megsuprálás, kisuprá-*
Fustiger, *v. a. meg-, kisuprálni.*
Fût, *m. puskaágy; oszlopderék, oszlopszár; hordó; dobkas; rőppentyűbot;* — de scie, *fűrészfa, fűrésznyél.*
Futaie, *f. szálas erdő; szálasfa.*
Futaille, *f. hordó, tonna.*
Futaine, *f. parket.*
Futainier, *m. parketszővő.*
Futé, ée, *adj. ravasz, furfangos.*
Futée, *f. ragasz.*
Futile, *adj. haszontalan.*
Futilité, *f. haszontalanság.*
Futur, ure, *adj. jövendő, jövő;* —, *m.* —ure, *f. vőlegény, jegyes, mátka; ara, menyasszony, mátka;* —, *m.* (gr.) *jövő (idő).*
Fuyard, de, *adj. futó, szaladó; félénk, bátortalan; gyáva;* —, *m. szökevény.*

G.

Gabare, *f. komp, dereglye.*
Gabatine, *f.* fam. donner de la — à qn., *valakit elámitani.*
Gabeler, *v. a. sót szárítni.*
Gabeleur, *m. sóházszolga.*
Gabelle, *f. sóadó; sóraktár.*
Gaber, *v. a. et n. p. u. kicsúfolni.*
Gabie, *f. árboczkas, árboczkosár.*
Gabier, *m. árboczőr.*
Gabion, *m. sánczkosár.*
Gabionner, *v. a. sánczkosarakkal fedezni.*
Gabre, *m. kanpulyka; fogolykakas.*
Gâche, *f. vakoló lapoczka.*
Gâcher, *v. a. meszet oltani; evezni; megkenni.*
Gachet, *m. fekete czerkó.*
Gâcheur, *m. meszet oltó;* fig. *mázoló.*
Gâcheux, euse, *adj. iszapos.*
Gâchis, *m. pocsolya.*
Gade, *m. gadócz neme.*
Gadelle, *f. pöszméte.*
Gadellier, *m. pöszmétebokor.*
Gadouard, *m. árnyékszéktisztító.*
Gadoue, *f. árnyékszékpocsék.*
Gaffe, *f. csáklya; sóhajó.*
Gagate, *f. szurokszén, gágátszén.*
Gage, *m. zálog;* gages, *pl. zsold, bér, fizetés; fogadási díj.*
Gager, *v. a. et n. fogadni; zálogba adni; fizetni, fizetést adni.*
Gageur, *m. fogadó.*
Gageure, *f. fogadás.*
Gagier, *m. falusi egyházfi, harangozó.*
Gagiste, *m. zsoldos, bérencz.*
Gagnable, *adj. nyerhető, megnyerhető; termővé tehető.*
Gagnage, *m. legelő.*
Gagne-denier, *m. napszámos.*
Gagne-pain, *m. kenyérkereset.*

Gagne-petit, *m. vándorló ollókőszőrüs.*
Gagner, *v. a. et n. nyerni, szerezni; elérni;* fig. *elvinni; utólérni; érni, megérni, értékének lenni.*
Gai, gaie, *adj. et adv. víg, vidám; világos, tiszta; vígan stb.*
Gaïac, *m. gajákfa.*
Gaiement, *adv. vigan, elevenen; örömest.* [*pajkosság.*
Gaieté, *f. vígság, vidámság, jókedv;*
Gaillard, de, *adj.* — dement, *adv. víg, pajkos; merész.*
Gaillarde, *f. buja személy.*
Gaillardise, *f. vígság, pajkosság.*
Gain, *m. nyereség; előny.*
Gaîne, *f. hüvely, tok.*
Gaînier, *m. tokkészítő, tokcsináló.*
Gaîté, *v.* Gaieté.
Gala, *m. gála, díszünnepély, udvari ünnepély.*
Galactite, *f. tejkő.*
Galamment, *adv. udvariasan, finomul, nyájasan.*
Galans, *m. pl. czitrom- és narancshéj.*
Galant, te, *adj. udvarias, nyájas, finom, kedves; derék; szerelmes;* —, *m. szerető.*
Galanterie, *f. udvariasság, finomság, hizelgés; kis ajándék; kis tréfa; szerelemügy.*
Galantin, *m. édelgő.*
Galaxie, *f.* (astr.) *tejút.*
Galbanum, *m. galbán.*
Gale, *f. rüh.*
Galéace, *f. kis hajó, egyárboczos hajó.*
Galefretier, *m. ringyrongy, gézengúz (ember).*
Galène, *f. ólomfényle; ólommáz.*
Galer, *v. a.* pop. *vakarni;* se —, *v. pr. vakaródzani.*
Galerand, *m. dobosgém, bölömbika.*
Galère, *f. gálya.*
Galerie, *f. karzat; csarnok; képcsarnok; aknatornácz, tárna.*
Galérien, *m. gályarab.*
Galetas, *m. padláskamra, padlásszoba.*
Galette, *f. tengeri kétszersült.*
Galettier, *m. lepénysütő.*
Galeux, euse, *adj. rühes.*
Galfatre, *m.* pop. *tetves, semmirekellő.*
Galimafrée, *f. vagdalthús neme;* fig. *keverék, zagyvalék.* [*ság.*
Galimatias, *m. zagyvabeszéd, badar-*
Galion, *m. nagy hadi hajó, galiona.*
Galiote, *f. egyárboczos gömbölyded hajó, galóta.*

Galipot, *m. fenyőgyöngy, fenyőmézga.*
Galle, *f. gubóbogár;* noix de —, *gubacs, suska.*
Gallican, ane, *adj. franczia egyházat illető.* [*ság.*
Gallicisme, *m. franczia nyelvsajá-*
Gallinacées, *f. pl. tyúkfajok.*
Gallinule, *f. fú, hóda.*
Gallisme, *m. Gall rendszere, Gall koponyatana.*
Gallomanie, *f. előszeretet mindenhez, a mi franczia.*
Gallon, *m. paszomán, rojt.*
Gallophile, *m. francziákat kedvelő, francziák barátja.*
Galoche, *f. felsaru, sárczipő.*
Galocher, *m. sárczipész.*
Galon, *m. paszomány; csemegedobosz.*
Galonner, *v. a. paszománynyal beszegni, borítni.*
Galonnier, *m. paszományos.*
Galop, *m. nyargalás, vágtatás, nyargaló, vágta.* [*macskaugrás.*
Galopade, *f. nyargalás, vágtatás;* fig.
Galoper, *v. a. vágtatni;* fig. — qn., *üldözni valakit;* —, *v. n. nyargalni.*
Galopin, *m. nyargoncz; járóinas; kukta.* [*galvános.*
Galvanique, *adj. galváni, galván . . .,*
Galvaniser, *v. a. galvánozni.*
Galvanisme, *m. galvánosság.*
Gamache, *f. gombolyóharisnya.*
Gambade, *f. légszökés.*
Gambader, *v. n. légszökéseket tenni.*
Gambage, *m. sőradó.*
Gambiller, *v. n. lábát lógatni.*
Gamelle, *f. fasszilke.*
Gamin, *m. kószagyerek, semmirekellő.*
Gamme, *f. zenei hangsor, hangmenetel.*
Ganache, *f. ló állkapczája.*
Ganglion, *m. holttetem.*
Gangrène, *f.* (méd.) *fene.*
se Gangrener, *v. pr. fenének bele esni.*
Gangréneux, euse, *adj. fenés.*
Ganse, *f. selyemzsineg.*
Gant, *m. keztyű.*
Gantelet, *m. vértkeztyű.*
Ganter, *v. a. et n. keztyűt felhúzni;* ces gants gantent bien, *jól áll a keztyű;* se —, *v. pr. keztyűjét felhúzni.* [*kedés.*
Ganterie, *f. keztyűsség; keztyűkeres-*
Gantier, *m. keztyűs, keztyűáros.*
Garance, *f. pirosító buzér.*
Garancer, *v. a. pirosító buzérral festeni.*

Garanceur, *m. pirosító buzérral festő, buzérfestő.*
Garancière, *f. buzérföld.*
Garant, *m. kezes.*
Garantie, *f. kezesség; biztosíték; kárpótlás, kármentesités.*
Garantir, *v. a. biztositni, kezeskedni, jót állani.*
Garbon, *m. fogolykakas.*
Garçailler, *v. n.* pop. *kurvákkal társalogni.*
Garce, *f.* pop. *kurva.*
Garcier, *m.* pop. *kurafi.*
Garçon, *m. fiú, legény; nőtelen ifjú, nőtelen; mesterlegény; pinczér.*
Garçonnet, *m. legényke, gyerkőcze, suhancz.*
Garde, *f. őrség; testőrség; ápolónő, felügyelőnő; megőrzés; őrizet;* (jeu) *segédkártya; pagony, erdőkerület;* prendre —, *vigyázni, felügyelni;* être sur ses gardes, *magára vigyázni, óvakodni;* gardes, *pl.* (serr.) *őrlemez;* (chass.) *fatytyúkörőm; —, m. őr;* — national, *nemzetőr.*
Garde-ban, *m. mezőcsősz.*
Garde-barrière, *f.* (chem.) *védkorlát, védsorompó.*
Garde-bois, *m. erdőcsősz.*
Garde-bonnet, *m. süvegboríték.*
Garde-boutique, *m. boltőr.*
Garde-chasse, *m. erdőnyargaló, erdőcsősz, erdőkerülő.*
Garde-côte, *f. tengerpartőrség; —, m. partőrhajó, partvédhajó.*
Garde-crotte, *m. előbőr (kocsikon).*
Garde-feu, *m. kályharács.*
Garde-forêt, *v.* Garde-bois.
Garde-fou, *m. korlát, karfa.*
Garde-foudre, *m. villámhárító.*
Garde-magasin, *m. tárügyelő; boltőr.*
Garde-malade, *m. et f. betegápoló; betegápolónő.*
Garde-manche, *m. felső új, felúj.*
Garde-manger, *m. éléskamra.*
Garde-meuble, *m. bútortár.*
Garde-nappe, *m. szalmatányér, szalmakendő (abroszon).*
Garder, *v. a. őrizni; megtartani; oltalmazni, védni; felügyelni, ápolni; vigyázni;* se —, *v. pr. óvakodni.*
Garde-robe, *f. ruhatár; összesruházat; vászonnemü; —, m. kötény, előkötő, konyhakötény.*
Garde-sacs, *m. iratőr.*
Garde-scel, *m. pecsétőr.*
Gardeur, *m. pásztor.*
Garde-vaisselle, *m. ezüstreügyelő cseléd.*
Garde-vue, *m. szemellenző, fény —, világellenző.*
Gardien, *m. felvigyázó, felügyelő, zárdanagy, zárdafő, gvárdián;* ange —, *őrangyal.*
Gardon, *m. pirosszárnyú keszeg.*
Gare! *int. vigyázz! —, f. öböl (folyamban).*
Garenne, *f. tengeri nyulak tanyája.*
Garennier, *m. tengeri nyúlőrző.*
Garer, *v. a. öbölben kikötni;* se —, *v. pr. óvakodni, kitérni.*
se **Gargariser**, *v. pr. gargarizálni.*
Gargarisme, *m. torokőblintő, gargarizáló viz; gargarizálás.*
Gargotage, *m.* fam. *csömörfőzés.*
Gargote, *f. piaczi vagy laczikonyha.*
Gargoter, *v. n. roszul enni, inni, laczikonyhán főzni.*
Gargotier, *m.* — ière, *f. ételárus, piaczi szakács, csömörfőző; ételárusnő stb.*
Gargouille, *f. ereszcsatorna szája.*
Gargouillée, *f. vizömlés ereszcsatornából.*
Gargouillement, *m. garganizálás hangja, haskorgás.*
Gargouiller, *v. n. vizben pocskolni.*
Gargouillis, *m. haskorgás.*
Gargoulette, *f. vizkancsó, vizes korsó.*
Gargousse, *f. ágyútöltés.*
Garidelle, *f. vörösbegy.*
Garnement, *m.* pop. *akasztófakötél; akasztófavirág.*
Garnir, *v. a. ellátni, felkészítni; beboritani, kirakni; bútorozni; kihányni, kitömni, bevonni; fölszerelni, ráverni, fölszegezni, fölékesitni;* chambre garnie, *bútorozott szoba.*
Garnisaire, *m. végrehajtó.*
Garnison, *f. őrsereg; várőrség; végrehajtás.*
Garnisseur, *m. fölékesitő, fölkészitő.*
Garniture, *f. tartozék, káva, szegélyzet; készület; vitorlákkal és kötelekkel fölszerelés;* (serr.) *őrlemez.*
Garou, *m. boroszlán.*
Garrot, *m. mar; málhadorong, fütykős, furkósbot; nyeregfa.*
Garrotter, *v. a. összekötni, megpeczkelni.*
Garsette, *f. fehér gém.*
Garvance, **Garvanche**, *f. bagolyborsó.*
Gas, *v.* Gaz.

Gascalope, *f.* (cuis.) *sulykozott hús.*
Gascon, onne, *adj. kérkedékeny, fitogató, tulzott; —, m. kérkedi.*
Gasconnade, *f. kérkedés, kérkediség.*
Gasconner, *v. n.* fam. *kérkedni, fillenteni.*
Gaspillage, *m. eltekozlás.*
Gaspiller, *v. a. elpazarolni.*
Gaspilleur, *m. tékozló.*
Gastriloque, *m. hasbeszélő.*
Gastrique, *adj. gyomor . . .*
Gastrite, Gastritis, *f. gyomorlob.*
Gastrolâtre, *m. hashizlaló.*
Gastromane, *m. jófalatokat szerető.*
Gastromanie, *f. hasápolás.*
Gastronome, *m. étmüvész.*
Gastronomie, *f. étmüvészet.*
Gastrotomie, *f.* (chir.) *hasnyitás, hasmetszés.*
Gat, *m.* (mar.) *tat, kirakodási lépcső.*
Gâteau, *m. lepény; lép, sejtes méz; szülep.*
Gâte-bois, *m. farontó.*
Gâte-enfant, *m. gyermekrontó, gyermek-elkényeztető.*
Gâte-métier, *m. himpellér, kontár.*
Gâte-papier, *m. mázoló, firkáló.*
Gâte-plâtre, *m. ügyetlen kőmives.*
Gâter, *v. a. rontani, elrontani, elkontározni;* se —, *v. pr. elromlani; roszabbulni.*
Gâteur, *m. rontó, elrontó.*
Gauche, *adj.* — ment, *adv. bal; balul;* fig. *ferde; ügyetlen; —, f. balkéz;* à —, *balra;* fig. *fonákul, megfordítva.*
Gaucher, ère, *adj. balfelőli, bal . . . .*
Gaucherie, *f. ügyetlenség, balgaság.*
Gauchir, *v. n. oldalra fordulni, kitérni.*
Gaude, *f. fogas rezeda, korbácsfü.*
Gauder, *v. a. fogas rezedával festeni.*
Gaufre, *f. lép, sejtes méz; koczkalepény.* [*habosra szőni.*
Gaufrer, *v. a. mintázni, virágosra vagy*
Gaufreur, *m. kelmemintázó.*
Gaufrier, *m. koczkalepénysütővas; koczkalepénysütő.*
Gaufrure, *f. minta; kelmemintázás.*
Gaule, *f. rúd; lovagvessző.*
Gauler, *v. a. ruddal leütni, leverni.*
Gaulette, *f. vesszőcske.*
Gaulis, *f.* (for.) *magcsemete, utófa.*
Gaulois, ise, *adj. ódonságos, ószerü; igazlelkü, becsületes, jámbor.*
Gaupe, *f.* pop. *ronda nőszemély.*
Gauperie, *f.* pop. *szenny, mocsok.*
Gausse, *f.* pop. *furcsaság, bohózat.*
Gausser, *v. n. furcsaságokat elbeszélni;* se —, *v. pr. kötekedni, ingerkedni.* [*kedés.*
Gausserie, *f.* pop. *kötekedés, inger-*
Gausseur, *m.* pop. *ingerkedő.*
Gavache, *m. semmirekellő, gaz.*
Gaveau, *m. czéhtárs.* [*rony.*
Gavette, *f. megaranyozott ezüstsod-*
Gavion, *m.* pop. *torok.*
Gaz, *m. légszesz, szesz, gáz.*
Gaze, *f. fátyolszövet, patyolat; fátyol.*
Gazéifier, *v. a. gázzá átváltoztatni.*
Gazéiforme, *adj. gáznemü, légszeszféle.*
Gazelle, *f. zerge.*
Gazer, *v. a. fatyolszövettel bevonni.*
Gazetier, *m. újságiró, hirlapiró.*
Gazetin, *m. kis irott hirlap.*
Gazette, *f. hirlap.*
Gazeux, euse, *adj. légszesznemü.*
Gazier, *m. patyolatszövő.*
Gazomètre, *m. gázmérő; gáztartó, légtartó.*
Gazon, *m. pázsit, gyep.*
Gazonner, *v. a. begyepesitni.*
Gazouillement, *m. csevegés, csicsergés; csörgedezés (patak-é).*
Gazouiller, *v. n. csicseregni, csevegni; csörgedezni; gagyogni.* [*buka.*
Geai, *m. szarka;* — huppé, *banka, ba-*
Géant, *m.* — te, *f. óriás; óriásnő.*
Geindre, *v. n. irr.* fam. *nyőszörögni.*
Gelable, *adj. megfagyható.*
Gélasine, *f. arczgödröcske;* gélasines, *f. pl. metsző —, harapófogak.*
Gélatine, *f. kocsonya, fagyalék.*
Gélatineux, euse, *adj. kocsonyanemü.*
Gelée, *f. fagy;* (cuis.) *fagyalék.*
Geler, *v. a. fagyasztani, megfagyasztani; meghidegülni; —, v. n.* et se —, *v. pr. fagyni, megfagyni; elfagyni.*
Gelinotte, *f. kövér csirke;* — de bois, *császármadár.*
Gelivure, *f.* (for.) *fagyrepedék.*
Gème, *f. színgyanta.*
Gémeaux, *m. pl.* (astr.) *ikrek.*
Gémir, *v. n. sohajtozni, nyögni; nyögdécselni, turbékolni.*
Gémissement, *m. sohajtozás, nyögés; nyögdécselés.*
Gemme, *adj. m.* sel —, *aknasó, kősó; —, f. vésett, bevésett (drága) kő.*
Gemmule, *f. bimbócska, rügyecske.*
Génal, ale, *adj. arczhoz tartozó, arcz...*

Génant, te, *adj. alkalmatlan, terhes.*
Gencive, *f. íny, foghús.*
Gendarme, *m. csendőr, rendőr, hadrendőr.*
Gendarmerie, *f. csendőrség, rendőrség, hadrendőrség.*
Gendre, *m. vő.*
Gêne, *f. kínpad;* fig. *kín, gyötrelem; kényszer.*
Généalogie, *f. nemzéktan;* arbre de —, *nemzetségfa.*
Généalogique, *adj. nemzéktani, származatrendi.*
Génélaogiste, *m. nemzéktanban jártas.*
Géner, *v. a. nyomni, szorítni, feszítni;* fig. *korlátozni, gátolni, alkalmatlankodni;* se —, *v. pr. magát erőltetni, feszkedni.*
Général, ale, *adj. közönséges, általános, köz;* en —, *általában;* —, *m. tábornok; vezér, hadvezér.*
Généralat, *m. tábornokság, vezérség.*
Générale, *f. tábornokné; közriadal.*
Généralement, *adv. általában, közönségesen.*
Généralisation, *f. közönségesítés, általánosítás.*
Généraliser, *v. a. általánosítni.*
Généralissime, *m. legfőbb vezér.*
Généralité, *f. közönségesség, általánosság; hadvezérség, hadvezérkar.*
Génératif, ive, *adj.* vertu —, *nemzőerő, nemzőtehetség.*
Génération, *f. nemzés; nemzedék, ivadék.*
Généreux, euse, *adj.* —eusement, *adv. nagylelkű; bőkezű; bátor, vitéz; nagylelküleg stb.*
Générique, *adj. nemi, nembeli.*
Générosité, *f. nagylelkűség; bőkezűség.*
Genèse, *f. Mózes első könyve.*
Genêt, *m. rekettye.*
Genet, *m. poroszka.*
Genette, *f. vadmacska.*
Genèvre, *v.* Genièvre.
Genevrette, *f. borókabor, fenyűmagos bor.*
Genévrier, *m. gyalogfenyű, borókafenyű.*
Genevrière, *f. fenyűrigó.*
Génie, *m. teremtő lélek, teremtő szellem; lángelme, lángész; természeti adomány; lelkület, szellem, jellem;* corps du —, *mérnöki kar.*
Genièvre, *m. gyalogfenyű; boróka, borókabogyó, fenyűmag; borókapálinka.*
Génisse, *f. üsző, ünő.*
Génital, ale, *adj.* parties génitales, *szeméremtest.*
Génitif, *m.* (gr.) *sajátító (eset), második eset.*
Génitoires, *m. pl. herék, tökgolyók.*
Genou, *m. térd;* (bot.) *bötyök, göcs, íz.*
Génouillé, ée, *adj.* (bot.) *göcsös.*
Genouillère, *f. térdvas; térdszíj; csizmatürem.*
Genre, *m. nem; faj, fajta; írásmód.*
Gens, *m. et f. pl. emberek.*
Gent, te, *adj.* poét. *takaros, csinos, kedves, módos.*
Gentiane, *f.* (bot.) *tarnics.*
Gentil, ile, *adj. pogány;* —, *m. pogány.*
Gentil, ille, *adj. csinos, takaros, kedves, módos; különös.*
Gentilhomme, *m. nemes, nemesember, úriember.*
Gentilhommer, *v. n.* fam. *urat játszani.*
Gentilhommerie, *f. nemesség.*
Gentilisme, *m.* Gentilité, *f. pogányság.*
Gentillâtre, *m. falusi nemes.*
Gentillesse, *f. nyájasság, módosság, kedvesség;* gentillesses, *pl. csinos munka; csinek.*
Gentiment, *adv. módosan, csinosan, takarosan.*
Génuflexion, *f. térdhajtás.*
Géodésie, *f. földmérés.*
Géodésique, *adj. földmérési.*
Géognosie, *v.* Géologie.
Géognoste, *m. földismerő.*
Géographe, *m. földiró, földleiró.*
Géographie, *f. földleirás, földirat, földrajz.*
Géographique, *adj. földirati, földrajzi.*
Geolage, *m. börtönpénz.*
Geole, *f. börtön, fogház.*
Geolier, *m. tömlöcztartó.*
Géologie, *f. földtan, földészet.*
Géologique, *adj. földtani, földészeti.*
Géologue, *m. földtudós, földész.*
Géomance, *f. pontjóslat.*
Géomètre, *m. földmérő, mérnök.*
Géométrie, *f. mértan; földmérészet.*
Géométrique, *adj.* —ment, *adv. mértani; mértanilag.*
Gérant, *m. ügyvivő, ügynök.*
Gerbe, *f. kéve; gabnatized.*
Gerbée, *f. takarmányszalma.*
Gerber, *v. a. kévébe kötni; rakásba rakni.*
Gerbière, *f. kereszt, csomó (kévékből)*
Gerbillon, *m kévécske.*

Gerce, *f. ruhamoly; kártékony furdancs.*
Gercer, *v. a. felkarczolni, felszakasztani;* —, *v. n. et se* —, *v. pr. kirepedezni, elrepedni, elpattanni.*
Gerçure, *f. hasadék, repedék, karczolás.*
Gérer, *v. a. vezetni, igazgatni.*
Germain, ine, *adj. vérszerinti, édes, testvér . . .;* frère —, *testvérbátya vagy öcs.*
Germandrée, *f.* (bot.) *tarorja.*
Germanisme, *m. németesség.*
Germe, *m. csira; kezdet, eredet.*
Germer, *v. n. csirázni.*
Germinal, *m. csirázás hava.*
Germination, *f. csirázás.*
Gérondif, *m. állapotjelző.*
Gerzeau, *m. konkoly.*
Gésier, *m. begy (madarak-é).*
Gésir, *v. n. irr.* ci-gît, *itt fekszik.*
Gèsse, *f. csicseri borsó.*
Gestatoire, *adj.* chaise —, *gyaloghintó, kólya.*
Geste, *m. tagjártatás, taglejtés;* gestes, *pl. vm. hőstettek.*
Gesticulateur, *m. mímész, némajátékos.*
Gesticulation, *f. mímjáték, némajáték.*
Gesticuler, *v. n. tagjait jártatni*
Gestion, *f. vezetés, vezérlés, igazgatás.*
Gibbeux, euse, *adj. púpos, görbehatu.*
Gibbosité, *f. púp, hoporj.*
Gibecière, *f. szütyő, tüszű; vadásztarisznya; varázstáska.*
Gibelet, *m. csapfuró.*
Gibelotte, *f. csirkevetrecze, csibevagdalék.*
Giberne, *f. töltéstartó, tölténytáska.*
Gibet, *m. akasztófa, vesztőhely*
Gibier, *m. vad.*
Giboulée, *f. záporeső.*
Giboyer, *v. n. vadászni, cserkészni.*
Giboyeur, *m. cserkésző vadász.*
Giboyeux, euse, *adj. vaddal bővelkedő.*
Gigantesque, *adj. óriási.*
Gigot, *m. ürücomb;* gigots *pl. lónak hátulsó lábszára.*
Gigotter, *v. n. rugoldozni, vergődni.*
Gilet, *m. mellény.*
Gille, *m. bohócz, ugrócz; bangó.*
Gillette, *f.* fig. *felpiperézett nőszemély.*
Gimblette, *f. perecz.*
Gingembre, *m. gyömbér.*
Ginguer, *v. n.* pop. *fityegni, lógni.*
Ginguet, *m. rosszbor, torokcsipő bor.*
Ginguet, ette, *adj. gyenge, rosz, silány.*
Gipe, *f. pórruha.*
Girafe, *f. tevepárducz, nyakorjány.*
Girandole, *f. tűzkerék; karos gyertyatartó.*
Girofle, *m. szegfű, szegfűbors.*
Giroflé, ée, *adj. szegfűnemű.*
Giroflée, *f. szines ibolya.*
Giroflier, *m. szegfűfő; ibolyató.*
Girolle, *f. czukorrépa.*
Giron, *m. lépcsőfok szélessége; öböl.*
Gironner, *v. a. kerekitni, kikerekitni.*
Girouette, *f. szélkakas, kakasvitorla.*
Gisant, te, *adj. fekvő.*
Gisement, *m. fekvés.*
Gîte, *m. hálóhely, hálótanya; fekhely.*
Gîter, *v. n.* fam. *hálni, meghálni;* (chass.) *lesni.*
Givre, *m. mara, zúzmara.*
Glabre, *adj.* (bot.) *sima.*
Glaçant, te, *adj. jéghideg.*
Glace, *f. jég; tükörüveg; kocsiablak; fagylalt; czukoröntet.*
Glacer, *v. a. megfagyasztani; meghidegitni, megmerevitni; czukoröntettel bevonni;* (cord.) *kifényesitni;* —, *v. n. et se* —, *v. pr. megfagyni.*
Glacerie, *f. tüköröntőde.*
Glaceux, euse, *adj.* (joa.) *tisztátlan, homályos.*
Glacial, ale, *adj. jéghideg.*
Glacier, *m. jeges (hegy), jéghegy; czukrász; tükörgyáros.*
Glacière, *f. jégverem, jégpincze.*
Glacis, *m.* (fort.) *vársík, vártér; festőmáz;* en —, *lejtősen.*
Glaçon, *m. jégdarab.*
Gladiateur, *m. vivó.*
Glaïeul, *m. nőszirom.*
Glaire, *f. nyálka; tojás fejére.*
Glairer, *v. a. tojásfejérrel bevonni.*
Glaireux, euse, *adj. nyálkás.*
Glaise, *f. agyag, fazekasagyag.*
Glaiser, *v. a. agyaggal bevonni.*
Glaiseux, euse, *adj. agyagos.*
Glaisière, *f. agyaggödör.*
Glaive, *m. pallos, kard.*
Glame, *f. szemtajték.*
Glanage, *m. kalászszedés.*
Gland, *m. makk.*
Glande, *f. mirigy.*
Glandée, *f. makkszedés; makkon hizlalás.*
Glandule, *f. kis mirigy.*
Glanduleux, euse, *adj. mirigyes.*
Glane, *f. marok kalász, kalászcsomó*

Glaner, *v. a. kalászt szedni.*
Glaneur, *m.* — euse, *f. kalászszedő; kalászszedőnő.*
Glanis, *m. harcsa.*
Glanure, *f. kalászszedés.*
Glapir, *v. n. csiholni; rikácsolni.*
Glapissement, *m. csiholás; rikácsolás.*
Glaréole, *f. libucz, bibicz.* [*dítő.*
Glas, *m. halálharang hangja; csen-*
Glèbe, *f. rög, göröngy.*
Glette, *f. ólomtajt.*
Glissade, *f. sikamlás, elcsúszás.*
Glissant, te, *adj. sikamlós, síkos, sima.*
Glissement, *m. sikamlás, elcsúszás.*
Glisser, *v. n. csúszni, elcsuszni; —, v. a. becsusztatni.*
Glisseur, *m. csuszó, elcsuszó.*
Glissoire, *f. ironga, csuszka.*
Globe, *m. golyó.*
Globeux, euse, *adj. tekéded, tekealaku.*
Globule, *f. m. golyócska.*
Gloire, *f. dicsőség.*
Gloriette, *f. kéjházikó.*
Glorieuse, *f.* (bot.) *dicsőke; rája (halnem).*
Glorieux, euse, *adj.* — eusement, *adv. dicső, dicsőséges; dicsőségesen; dicsszomjú, kérkedő; dicsekedve; —, m. kérkedő.*
Glorification, *f. dicsőités; dicsőülés.*
Glorifier, *v. a. dicsőítni;* se —, *v. pr. dicsekedni.*
Gloriole, *f. kicsinyes dicsszomj.* [*zet.*
Glose, *f. fejtegetés, magyarázat, jegy-*
Gloser, *v. a. magyarázni; birálgatni.*
Gloseur, *m. magyarázó; birálgató.*
Glossaire, *m. szómagyarázattár.*
Glossateur, *m. magyarázó.*
Glotte, *f. hangrés.*
Glouglou, *m. hurukkolás (kanpulykáé); bugyogás.*
Glouglouter, *v. n. hurukkolni (mint a kanpulyka).*
Gloussement, *m. kotyogás.*
Glousser, *v. n. kotyogni.*
Glouteron, *m. bojtorján, lapu.*
Glouton, onne, *adj.* — onnement, *adv. falánk, nagyéhes; falánkúl, mohón; —, m. falánk, nagybélü.*
Gloutonnerie, *f. falánkság.*
Glu, *f. lép, madárlép.*
Gluant, te, *adj. ragadós, enyves.*
Gluau, *m. lépvessző.*
Gluer, *v. a. madárléppel bekenni.*
Glui, *m. durva rozsszalma.*
Glutineux euse, *adj. ragadós.*
Glutinosité, *f. ragadósság.*
Glyphe, *f. horony.*
Glyptique, *f. kőbefaragás, kövésés.*
Gnome, *m. földmanó; emlékszó, emlékmondat, jeles mondat, elvmondat.*
Gnomique, *adj. jeles mondatu, tanulságos.*
Gnomon, *m.* (astr.) *napórai mutató.*
Gnomonique, *f. napóratan.* [*don.*
Go, tout de —, *adv. egyenesen, szaba-*
Goailler, *v. a.* pop. *kigúnyolni.*
Gobbe, *f. mérges falat, maszlag.*
Gobelet, *m. pohár.*
Gobelin, *m. hegyi manó;* gobelins, *pl. szőnyeggyár Párisban.*
Gobelotter, *v. n. poharazni.*
Gobe-mouches, *m. légykapó (madár).*
Gober, *v. a. mohón lenyelni;* fig. *komolyan érteni; elkapni, elkaparitni.*
Goberge, *m. gadócz neme;* goberges, *pl. nyoszolyafenék deszkái.*
se Goberger. *v. pr.* pop. *tréfát űzni (valakiből).*
Gobet, *m.* fam. *harapás, falat.*
Gobeter, *v. a. bevakolni.*
Gobeur, *m. lenyelő; könnyenhivő, hiszékeny.*
Gobichonner, *v. a. mohón lenyelni.*
Gobie, *m. fekete gobhal.*
Gobillard, *m. dongafa.*
Gobin, *m.* fam. *púpos, görbehátú.*
Godaille, *f.* pop. *részegeskedés, ivás.*
Godailler, *v. n.* pop. *poharazni, iszákoskodni.*
Godelureau, *m.* fam. *piperkőcz.*
Godenot, *m. szemfényvesztők bábja.*
Godet, *m. pohár neme, billikom; festékteknőke; csésze, kehely (virágoknál);* (fond.) *öntőlyuk.*
Godiche, *m.* fam. *oktondi.*
Godine, *f. vásott, feslett nőszemély.*
Godiveau, *m. pastétom vagdalt bornyuhúsból.*
Godron, *m. gömbölyü redő.*
Godronner, *v. a. gömbölyü redőkbe szedni.*
Goet, *m. tokaji szőlő.*
Goétien, *m. bűvész.*
Goétique, *adj. igéző, bűvös.*
Goffe, *adj.* fam. *parasztos, ügyetlen.*
Gogaille, *f. vendégség, lakoma; torokcsipő bor.*
Gogo. *adv.* à —, fam. *bőven, bőségesen.*
Gogue, *f.* (cuis.) *töltelék.*
Goguenard, de, *adj. aljas tréfával élő.*
Goguenarder, *v. n. aljas tréfával élni*

Goguenarderie, *f. aljas tréfa.*
se Goguer, *v. pr.* pop. *mulatozni, tréfát űzni.*
Goguettes, *f. pl.* fam. *bohózatok.*
Goier, *m.* pop. *kurafi.*
Goinfre, *m.* fam. *tobzódó.*
Goinfrer, *v. n.* fam. *tobzódni.*
Goinfrerie, *f.* fam. *tobzódás.*
Goître, *m. golyva.*
Goîtreux, euse, *adj. golyvás; —, m. golgvás gyík.*
Golfe, *m. tengeröböl.*
Golfiche, *f. gyöngyházkagyló.*
Golis, *m.* (for.) *húszéves fa.*
Gomme, *f. mézga.*
Gommer, *v. a. mézgázni.*
Gommeux, euse, *adj. mézganemü.*
Gommier, *m. mézgafa.*
Gond, *m. ajtósark.*
Gondole, *f. sajka, csónak; szemfürésztő, szemszilke.*
Gondolier, *m. sajkás.* [*bogó.*
Gonfalon, *m. templomi zászló; kis lo-*
Gonfalonier, *m. zászlóvivő.*
Gonfanon, *v.* Gonfalon.
Gonflement, *m. felpöffedés, feldagadaas.*
Gonfler, *v. a. felfúni, puffasztani; —, v. n. et* se —, *v. pr. feldagadni.*
Gonin, *m.* fam. maître —, *ravasz gazfi.*
Goniomètre, *m. szögmérő.*
Goniomètrie, *f. szögmértan.*
Gonne, *f.* (mar.) *tonna.*
Gonorrhée, *f. ondófolyás.*
Gord, *m. halrekesz.* [*csomó.*
Gordien, *adj. m.* nœud —, *gordiusi*
Goret, *m. malacz;* (cord.) *öreglegény;* (mar.) *hajóseprő.* [*pörni.*
Goreter, *v. a.* (mar.) *hajóseprővel sö-*
Gorge, *f. torok, gége; nyak, mell; begy; mellbodor; henger, görfa.*
Gorge-bleue, *f. füstfarku billegény.*
Gorge-de-pigeon, *f. galambszín.*
Gorgée, *f. korty.*
Gorger, *v. a. tele tömni, túlterhelni (ételekkel);* fig. *elhalmozni.*
Gorgerette, *f. fodorgallér (női ruhán).*
Gorge-rouge, *m. vörösbegy.*
Gorget, *m. hornyoló gyalu.*
Gosier, *m. torok, gége.*
Gothique, *adj. góth;* fig. *ósszerü.*
Gouache, *f. vízfestészet.*
Goudron, *m. kátrány.*
Goudronner, *v. a. kátrányolni.*
Gouffre, *m. örvény.*
Gouge, *f.* pop. *szipa; völgyelő véső.*
Gouger, (men.) *kivölgyelni.*

Gougère, *f. túrós lepény.*
Gouine, *f.* pop. *lotyó.*
Goujard, *m. bádogoslegény.*
Goujat, *m. katonaszolga; napszámos*
Goujon, *m. görgöcse, kövi ponty, gömbhal; peczek, czövek.* [*sütni.*
Goujonner, *v. a. czövekekkel megerő-*
Goujure, *f. rovátk, horny.*
Goule, *f.* pop. *száj.*
Goulée, *f.* pop. *egy harapás.*
Goulet, *m. szoros bejárás kikötőbe.*
Gouliafre, *m.* pop. *nagybélü, torkos; —, adj. falánk.*
Goulot, *m. szük nyak (palaczké); tűzcsőte, gyúcsőte.*
Goulu, ue, *adj.* —ment, *adv. falánk; mohón; m. nagybélü.*
Goupille, *f. peczek, czövek.*
Goupiller, *v. a. czöveket, leverni.*
Goupillon, *m. szentelő ecset; palaczkkefe.* [*(palaczkot stb.)*
Goupillonner, *v. a. kefével tisztítn*
Gourd, de, *adj. hidegtől megdermedt.*
Gourde, *f. lopótök.*
Gourdin, *m.* fam. *fütykös, furkós bot.*
Gourdiner, *v. a.* fam. *megbotozni megverni.*
Goure, *f. meghamisított fűszeráru.*
Gourer, *v. a.* pop. *megcsalni, rászedni*
Goureur, *m. áruhamisító;* pop. *csaló.*
Gourgandine, *f. utczakurva, kószaszajha.*
Gourmade, *f. ütleg.*
Gourmand, de, *adj. nyalánk; —, m. haskegyelő.*
Gourmander, *v. a. ki-, megszidni; —* ses passions, *szenvedélyeit megzabolázni.* [*ság*
Gourmandise, *f. haskegyelet, falánk*
Gourme, *f. lótakony.*
Gourmer, *v. a. fölállazni; pufolni, pu fogtatni.*
Gourmet, *m. borismerő, borhoz értő.*
Gourmette, *f. állazó.* [*(ló)*
Goussant, Goussaut, *m. vastagnyak*
Gousse, *f. hüvely.*
Gousset, *m. hónalj; hónaljszag.*
Goût, *m. izlés; szag;* fig. *hajlam.*
Goûter, *v. a. izelni; kóstolni; helyeselni, tetszeni; —, v. n. ozsonnázni —, m. ozsonna.*
Goutte, *f. csep, csöpp; köszvény.*
Gouttelette, *f. csöppecske.*
Goutteux, euse, *adj. köszvényes.*
Gouttière, *f. csepegő, eresz; elöb (kocsikon).*

Gouvernail, m. *kormánylapát.*
Gouvernante, f. *nevelőnő; kormányzónő.*
Gouvernants, m. pl. *uralkodók.*
Gouvernement, m. *helytartóság; kormány, közigazgatás.*
Gouverner, v. a. et n. *kormányozni; igazgatni.*
Gouverneur, m. *kormányzó, helytartó; nevelő; főnök, igazgató.*
Grabat, m. *rosz ágy.*
Grabataire, adj. *fekvő beteg.*
Grabeler, v. a. *rostálni.*
Grabuge, m. fam. *kis czivakodás.*
Grâce, f. *kellem; kegyelem; kegy, kedvezés;* — à Dieu, *Istennek hála!* de —, *kérem, engedelméből.*
Grâces, f. pl. *kegyistennők.*
Graciable, adj. *megbocsátható.*
Gracieuser, v. a. fam. *kegyesen, szívesen, kedvesen bánni (val, ...vel).*
Gracieuseté, f. *szívesség, udvariság, nyájasság; háladatosság.*
Gracieux, euse, adj. — eusement, adv. *kegyes; szíves, kedves, nyájas; kegyesen stb.*
Gracilité, f. p. u. — de la voix, *hang* [*tisztasága.*
Gradation, f. *fokozat, lépcsőzet.*
Grade, m. *tiszteletfok, akademiai rang;* — de docteur, *tudorság, tudorrang;* grades, pl. *oklevél.*
Grader, v. a. *tudorrá avatni.*
Gradin, m. *hágcsó.*
Graduation, f. *fokokra elosztás; párló, párlóház.*
Gradué, m. *tudorrá avatott.*
Graduel, elle, adj. — ellement, adv. *fokonkénti; fokonként.*
Graduer, v. a. *fokokra elosztani; akademiai rangot adni.*
Grague, m. *halrekesz.*
Graille, f. *fekete varju.*
Graillement, m. *rekedtség.*
Grailler, v. n. *vadászkürtbe fúni.*
Graillon, m. *maradék; márványhulladék.*
Grain, m. *gabona; mag, szem; bogyó; szemer; árpa (szemen); fövenyszem; hornyoló gyalu; barka (bőrön).*
Grainailles, f. pl. *veteménymagok.*
Graine, f. *mag, szem.*
Grainer, v. Gréner.
Grainier, m. *magkereskedő.*
Grainoir, m. *magtár, magszín.*
Graissage, m. *bekenés.*
Graisse, f. *zsír.*
Graisser, v. a. *kenni;* —, n. *szivósodni.*
Graisset, m. *levélbéka.*
Graisseux, euse, adj. *zsíros.*
Gramen, m. *fű.*
Grammaire, f. *nyelvtan.*
Grammairien, m. *nyelvtudós.*
Grammatical, ale, adj. — alement, adv. *nyelvtani; nyelvtanilag.*
Gramme, m. *gramma.*
Granadille, v. Grenadille.
Grand, de, adj. *nagy.*
Grand-duc, m. *nagyherczeg.*
Grand-ducal, ale, adj. *nagyherczegi.*
Grand-duché, m. *nagyherczegség.*
Grande-duchesse, f. *nagyherczegnő.*
Grandelet, ette, adj. fam. *meglehetős nagy.*
Grandement, adv. fam. *nagyszerüen, nagyszerüleg, nagyon, fölötte.*
Grandesse, f. *országnagyi rang (Spanyolhonban).*
Grandeur, f. *nagyság; magasság.*
Grandiose, adj. *nagy, nagyszerü.*
Grandioseté, f. *nagyszerüség.*
Grandir, v. n. *nőni.*
Grandissime, adj. fam. *igen nagy.*
Grand-maître, m. *nagymester.*
Grand-merci, fam. *köszönöm szépen.*
Grand'mère, f. *nagyanya.*
Grand'messe, f. *nagymise.*
Grand-oncle, m. *nagybátya.*
Grand-père, m. *nagyatya.*
Grand-seigneur, m. *nagyúr, szultán.*
Grand'tante, f. *ős néne.*
Grange, f. *csűr;* batteur en —, *cséplő.*
Granit, Granite, m. *gránit.*
Granitique, adj. *gránit . . . .*
Granivores, m. pl. *magevők.*
Granuler, v. a. *szemmé törni.*
Grapelle, f. fam. *bojtorján, lapu.*
Graphique, adj. — ment, adv. *ábrázolt; ábrázolva.*
Graphite, m. *irla, vasas szén.*
Grappe, f. *fürt; pók (lovak lábán);* — de raisin, *szőlőfej;* fig. mordre à la —, *törbe esni.*
Grappillage, m. (vig.) *böngészet.*
Grappiller, v. a. et n. *böngészni; csereberével kapni.*
Grappilleur, m. *böngésző.*
Grappillon, m. *fürtöcske.*
Grappin, m. *horgony neme; vakaróvas;* — d'abordage, *kapó csáklya.*
Grappiner, v. a. *csáklyát bevágni (hajóba).*

Grappu, ue, *adj. szőlődús, fürtdús.*
Gras, grasse, *adj. kövér, zsíros, piszkos; nyulós, szivós; trágár;* mardi —, *hushagyó kedd;* temps —, *ködös idő;* —, *m. kövérség;* — de la jambe, *lábikra;* —, *adv. kövéren, zsírosan;* parler —, *selypegni.*
Gras-double, *m. végbél.*
Grasseiement, *v.* Grasseyement.
Grassement, *adv. kövéren, dúsan, gazdagon; kényelmesen.*
Grasset, ette, *adj. kövérecske.*
Grasseyement, *m. selypités, pergés a beszédben.*
Grasseyer, *v. n. selypitni, peregni a* [*beszédben.*
Grasseyeur, *m. csörgő, pergő.*
Grassouillet, ette, *adj.* fam. *lotyogós, húsos.*
Grateau, *m. vakaróvas.*
Gratification, *f. ajándék, kedveskedés, kegyajándok; jutalom, megjutalmazás.*
Gratifier, *v. a. megajándékozni.*
Gratin, *m. fazékhoz tapadt étel.*
Gratis, *adv. ingyen;* —, *m. szabadjegy, szabad beléptijegy.*
Gratitude, *f. háladatosság.*
Grattage, *m. levakarás.*
Gratte, *f. vakaróvas, vakarószer.*
Gratteau, *v.* Grateau.
Gratte-boësse, *f. vakaró.*
Gratte-boësser, Gratte-bosser, *v. a. vakarni, megvakarni, vakaróval tisztitni.*
Gratte-cu, Gratte-cul, *m. csipkerózsa.*
Gratte-langue, *m. nyelvvakaró.*
Gratteler, *v. a. könnyedén vakarni.*
Gratteleux, euse, *adj. rühes.*
Grattelle, *f. száraz rüh.*
Gratte-paille, *m. kenderike, kendericze.*
Gratte-papier, *m. firkáló, mázoló.*
Gratter, *v. a. vakarni; levakarni; kivakarni;* se —, *v. pr. vakaródzani; dörzsölődni.*
Grattoir, *m. vakaróvas; kivakarókés.*
Gratuit, ite, *adj.* — itement, *adv. önkényti; önkényt; ingyenvaló; ingyen; önkényes, önkényü; önkényesen, ok nélkül.*
Gratuité, *f. meg nem érdemlett kegye-* [*lem.*
Gratule, *f. vakaróvas.*
Gravatier, *m. lomhordozó.*
Grave, *adj.* — ment, *adv. nehéz; nehezen;* fig. *komoly, nyomos; mély (hangról); komolyan stb.;* odeur —, *erős szag;* accent —, *súly-ék.*
Gravelée, *f. nyers borkő.*
Graveleux, euse, *adj. kövecses;* fig. *sikos, sikamló.*
Gravelle, *f. föveny, apró kövecs, vese porond, vesekövecs.*
Gravelure, *f.* fam. *trágárság.*
Graver, *v. a. metszeni, vésni.*
Graveur, *m. vésnök, metsző.*
Gravier, *m. kövecs; húgyföveny.*
Gravifique, *adj. súlyositó, nehezitő.*
Gravimètre, *m. súlymérő.*
Gravir, *v. a. et n. mászni, felmászni.*
Gravitation, *f.* (phys.) *nehézkedés.*
Gravité, *f. nehézség;* fig. *komolyság, nyomosság; mélység (hangé).*
Graviter, *v. n.* (phys.) *nehézkedni.*
Gravoir, *m. árrvéső.* [*ladvány,*
Gravois, *m. pudva, porladék, lom, om-*
Gravure, *f. rézmetszés mestersége, vésnökség; rézmetszvény, rézmetszet;* — en bois, — sur le bois, *fametszés mestersége; fametszvény, fametszet.*
Gré, *m. jó akarat, jó kedv, szabad akarat;* à son —, *tetszése szerint;* contre son —, *akarata ellen;* bon — mal —, *akarja vagy sem, akarva nem akarva.*
Grec, grecque, *adj. görög;* fig. *fukar, zsugori;* être — en qch., *valamihez tudni, érteni;* —, *m. görög; görög nyelv.* [*ősz-*
Gréciser, *v. n. görögösködni, görög-*
Grécisme, *m. görögnyelvsajátság.*
Gredin, *m. korhel, semmirekellő;* — ine, *adj. ringyrongy, nyomorult, szegény.*
Gredinerie, *f. koldusság; nyomorúság.*
Gréement, *m. hajókötelek.*
Gréer, *v. a.* (mar.) *fölszerelni.*
Greffe, *m. városi iroda, hivatalos iroda, irószoba; törvényszéki irnok állomása;* —, *f. oltóág, szem.*
Greffer, *v. a. oltani, szemezni.*
Greffier, *m. törvényszéki irnok, városi irnok, tollnok, tollvivő.*
Greffoir, *m. oltókés.*
Grège, *adj.* soie —, *nyers selyem;* — *m. lenbugagereben.*
Grégeois, *adj.* feu —, *görögtüz.*
Grégorien, enne, *adj. gergelyi.*
Grèle, *adj. karcsu, sugár; ... (hangról), harsány, hangos.*
Grêle, *f. jégeső; árpa (a szemen).*
Grêlé, ée, *adj. jégelverte;* fig. *himlőhelyes.*

Grêler, *v. imp.* il grêle, *jég esik*; —, *v. a. elverni a jégnek (buzát stb.)*
Grêlon, *m. nagy jégdara.*
Grelot, *m. csörgő, csörgetyű*; fil au —, *tűző czérna.*
Grelotter, *v. n. dideregni.*
Grémil, *m. gyöngykőmag, gyöngyköles.*
Grémillet, *m. nefelejts, emlény.*
Grenade, *f. gránátalma; gránát.*
Grenadier, *m. gránátalmafa*; (mil.) *gránátos.*
Grenadière, *f. gránátostáska.*
Grenadille, *f. golgota.* [*kék.*
Grenadin, *m. fojtott borjuhús-szelet-*
Grenaille, *f. szemmé tört ércz; vasgöbecs, vasszemer.*
Grenailler, *v. a. érczet szemmé törni.*
Grenat, *m. gránát; czitromhéj.*
Greneler, *v. a. kopasztani (bőrt).*
Grener, *v. a. szemmé törni*; —, *v. n. szemesedni, magvasodni.*
Grenetier, *m. darakereskedő.*
Grenier, *m. magtár, csűr, pajta.*
Grenoir, *m. hambár, életesház, magtár.*
Grenouillard, *m. béka (tréfásan).*
Grenouille, *f. béka*; — d'arbre, *levélbéka.* [*harazni.*
Grenouiller, *v. n.* pop. *dőszölni, po-*
Grenouillère, *f. békástó.*
Grenouillette, *f. tavaszi szironták.*
Grenu, ue, *adj. tele szemmel; sebhelyes, ripacsos.*
Grès, *m. fövenykő, homokkő; kőedény, kőanyag.*
Grésil, *m. kis jégeső.*
Grésillement, *m. jégeső, daraeső.*
Grésiller, *v. imp. zuzmara, dara esik*; —, *v. a. ránczossá tenni.*
Grésillon, *m. daraliszt.*
Gresillonner, *v. n. csirpegni (tücsökről).* [*kőedény.*
Gresserie, *f. fövenykőbánya; kőanyag,*
Grève, *f. lapos homokpart; vesztőhely (Párisban).*
Grever, *v. a. jogtalanságot elkövetni, nyomni, megterhelni.*
Griannean, *m. kis fajdtyúk.*
Griblette, *f. szalonnával tűzdelt hússzeletkék.*
Gribouillage, *m.* fam. *mázolás.*
Gribouille, *m. oktondi, bonfordi, oshba.* [*firkálni.*
Gribouiller, *v. a. et n.* fam. *mázolni,*
Gribouillette, *f.* fam. *kapkodás.*
Grièche, *adj. tarka, pettyegetett.*
Grief, ève, *adj. nehéz, kemény.*
Grief, *m. kár, károsodás, sérelem, rövidség.* [*nagyon.*
Grièvement, *adv. nehezen, keményen,*
Grièveté, *f. nehézség, nagyság, súly.*
Griffade, *f. karmolás, körmölés.*
Griffe, *f. köröm, karom; szirontákhagyma.*
Griffer, *v. a. körmeivel megragadni.*
Griffet, *m. falfőcske.*
Griffon, *m. grifkeselyű.*
Griffonnage, *m. firka, firkálás.*
Griffonnement, *m. rosz rajzolat.*
Griffonner, *v. a. et n. firkálni, karczogni; rosszul rajzolni*; fig. *futva vagy könnyeden festeni, vázolni.*
Griffonneur, **Griffonnier**, *m. mázoló, firkáló.*
Grignet, *m. légykapó.*
Grignon, *m. kenyérkarajocska*; grignons d'olives, *pl. olajszak, olajtörköly.*
Grignoter, *v. n. babrálni, bibelődni*; fig. *kissé nyerekedni.*
Grigou, *m.* pop. *gézengúz (ember).*
Gril, *m. sütőrács, rostély.*
Grillade, *f. rostélyos pecsenye.*
Grillage, *m. roston sütés, pirítás; sodronyrostély, sodronyrács; rácsozat.*
Grille, *f. rács, rostély; tűzrács; rácsozat; sisakrostély.*
Griller, *v. a. et n. rostélyon sütni; megperzselni; berácsozni*; se —, *v. pr. pörkölődni*; fig. *magát megégetni.*
Grilloir, *m. rácskemencze.*
Grillon, *m. tücsök; hüvelyktyű.*
Grillotter, *v. n. czirpegni.*
Grimace, *f. fintor, fintorkép, fintorgás; tűpárnás szekrényke.*
Grimacer, *v. n. arczát fintorítani, fintorkodni; nagy ránczokba állni (ruháról); vonakodni.*
Grimacerie, *f. arczfintorgatás.*
Grimacier, *m. fintorkodó, arczfintorgató.*
Grimaud, *m. p. u. ábéczetanuló.*
Grimauder, *v. n. ábéczét tanítani.*
Grime, *m. ábéczetanuló; iskolás fiú.*
Grimelin, *m. buta fiu; zsugori.*
Grimeliner, *v. n. zsugorian játszani; kis nyereséget csinálni.*
se **Grimer**, *v. pr.* (tht.) *ránczokat magának csinálni.*
Grimoire, *m. varázskönyv; érthetlen zagyvalék.*
Grimpart, *m. közönséges fakúsz.*

Grimpe-mur, *m. falmászó fakúsz.*

Grimper, *v. n. mászni, kapaszkodni;* se —, *v. pr. tekergőzni.*

Grimpereau, *m. közönséges fakúsz, kurukuru.*

Grimpeur, *m. közönséges fakúsz, fahágó kurukuru.*

Grincement, *m. fogcsikorgatás, fogvicsoritás.*

Grincer, *v. a. et n.* — les dents, — des dents, *fogait csikorgatni.*

Gringotter, *v. a. et n. csicseregni;* fam. *fütyörészni, danolni.*

Gringuenotter, *v. n. csattogni (fülemiléről).*

Griot, *m. korpaliszt.*

Griotte, *f. meggy.*

Griottier, *m. meggyfa.*

Grippe, *f. szeszély, ábrándozás; náthaláz, náthahurut.*

se Grippeler, *v. pr.* (tiss.) *összezsugorodni.*

Gripper, *v. a. megcsipni, megfogni, megkapni; elmarkolni, elcsenni;* se —, *v. pr. ránczosodni, összezsugorodni.*

Gris, ise, *adj. szürke;* fig. *kissé becsipett;* il fait —, *borus és hideg (az idő);* —, *m. szürkeszín;* petit —, *szürkeprém.* [*színre.*

Grisaille, *f.* (pein.) *szürkeszín szürke-*

Grisailler, *v. a. szürkére festeni.*

Grisard, *m. pettyegetett csüllő.*

Grisâtre, *adj. szürkés.*

Griselette, *f. csüllő, sirály.*

Griser, *v. a. kevéssé megrészegitni.*

Grisette, *f. kelme neme; szürke háziruha; közönséges hölgy; kékbegyü magnyitó.* [*csirtáról).*

Grisoller, *v. n. trillázni, énekelni (pa-*

Grison, onne, *adj. ősz, fejér (hajról).*

Grison, *m. ősz, vén, ősz ember; parti fecske.*

Grisonner, *v. n. őszülni.*

Grive, *f. rigó, hurosmadár.*

Grivelé, ée, *adj fejérrel és szürkével pettegetett.*

Grivelée, *f.* fam. *dugpénz.*

Griveler, *v. a. et n.* fam. *nyerni.*

Grivette, *f. éneklőrigó.*

Grivois, se, *adj. víg, vidám.*

Grognard, *m. morgó, zsémbes.* [*ság.*

Grogne, *f. morgás, dörmögés; boszu-*

Grognement, *m. röfögés;* fig. *morgás.*

Grogner, *v. n. röfögni; morogni, dörmögni.*

Grogneur, euse, *adj.* fam. *morgó;* — *m. morgó, zsémbes.*

Grognon, *m.* fam. *zsémbes, dörmög(ő) (ember).*

Groin, *m. disznóorr.*

Grolle, *f. fekete varju.*

Grommeler, *v. n.* fam. *morogni.*

Grondement, *m. morgás, dörgés.*

Gronder, *v. n. morogni; dörögni;* — *v. a. megszidni, lehordani.*

Gronderie, *f. szidás, czivakodás.*

Grondeur, euse, *adj. czivakodó, zsémbes;* —, *m. czivakodó, veszekedő.*

Gros, grosse, *adj. vastag; nagy; durva, goromba; nyomos; nehéz;* grosse femme, *vastag asszony;* femme grosse, *viselős asszony;* — *m. legvastagabb, legerősb rész, legnagyobb rész, zöm, tömeg; fődolog; nehezék; garas;* en —, *nagyban;* — de l'armée, *seregzöm;* marchand en —, *nagykereskedő;* — *adv. sokat.*

Gros-bec, *m. vasorru magnyitó.*

Groseille, *f. ribiszke;* — verte, *pöszméte, egres.*

Groseillier, *m. ribiszke (bokor);* — épineux, *pöszmétebokor.*

Gros-grain, *m. nápolyi vastag selyem*

Grosse, *f. nagytuczet, tizenkét tuczet oklevél kiadása.*

Grosserie, *f. durva vasáru; nagykereskedés.*

Grossesse, *f. terhesség, viselősség.*

Grosseur, *f. vastagság, nagyság; daganat.*

Grossier, ère, *adj.* —èrement, *adv. goromba, durva; gorombán, gorombául, durván;* marchand —, *nagykereskedő.*

Grossièreté, *f. gorombaság, durvaság*

Grossir, *v. a. vastagitni, nagyitni;* — *v. n.* et se —, *v. pr. megvastagodni, nagyobbodni, erősbülni, megdagadni; kevélyedni.*

Grossissement, *m. nagyitás (üveg által*

Grossoyer, *v. a.* (dr.) *kiadni, kiállitni.*

Grotesque, *adj.* —ment, *adv. tarkalékos, czifrafurcsa, csodás, nagyszerü; csodásan stb.;* fig. *furcsa furcsán.*

Grotte, *f. barlang, odor.*

Grouette, *m. köveces föld.*

Grouetteux, euse, *adj. köves, köveces*

Grouillement, *m. haskorgás.*

Grouiller, *v. n. et* se —, *v. pr. hem*

zsegni, megmoczczanni; le ventre lui grouille, *korog a hasa.*
Grouiner, *v. n. röfögni.*
Groulard, *m. pirók, süvöltő (madár).*
Group, *m.* (com.) *pénztekeres.*
Groupe, *m. csoport;* fig. *társaság.*
Grouper, *v. a. csoportositni, összeállitni.*
Gruau, *m. dara; darufi.*
Grue, *f. daru;* fig. *ostoba.*
Gruger, *v. a. rágódni; fölemészteni.*
Grugeur, *m. csaló, pénzcsikaró.*
Grumeau, *m. csomócska.*
se Grumeler, *v. pr. csomósodni.*
Grumeleux, euse, *adj. csomós; bötykös.*
Gruyer, *m. erdőbiró.*
Gué, *m. gázló, sekély, zátony.*
Guéable, *adj. átgázolható.* [*fü.*
Guède, *f. (festő) csülleng, izacs, festő-*
Guéder, *v. a. csüllenggel festeni; étellel túlterhelni;* se —, *v. pr. magát tele tömni (étellel).*
Guédron, *m. festő, műfestő.*
Guéer, *v. a. p. u. le —, kimosni, meg-, kiöblitni.*
Guenille, *f. rongy.*
Guenilleux, euse, *adj. rongyos.*
Guenillon, *m. rongyocska.*
Guenipe, *f. csámpás (nőszemély), banya.*
Guenon, *f. nősténymajom; majomarcz.*
Guenuche, *f nősténymajom, macskamajmocska.*
Guépard, *m. tigrisszőrü farkas.*
Guêpe, *f. darázs.*
Guêpier, *m. darázsfészek; piripio.*
Guère, Guères, *adv. kevéssé, nem igen, nem régen, ritkán.*
Guéret, *m. ugarföld.*
Guéridon, *m. gyertyaláb.*
Guérir, *v. a. gyógyitni; —, v. n. et* se —, *v. pr. gyógyulni.*
Guérison, *f. gyógyulás.*
Guérissable, *adj. gyógyitható.*
Guérite, *f. őrház.*
Guerre, *f. háboru, had.*
Guerrier, ère, *adj. háborus, hadi, harczias; —, m. harczos, harczfi.*
Guet, *m. őr, őrálló; őrség, őrkatonaság.* [*lás.*
Guet-à-pens, *m. lesekedés; les; áru-*
Guêtre, *f. gombolóharisnya.*
Guêtrer, *v. a. gombolóharisnyát felhúzni.*
Guetter, *v. a. lesni; meg-, elvárni.*
Guetteur, *m. leskelődő.*
Gueulard, *m. kiabáló.*
Gueule, *f. torok, száj.*
Gueulée, *f. tele szájjal;* dire des gueulées, *trágárkodni.*
Gueuler, *v. n. lármázni.*
Gueusaille, *f. koldusnép.*
Gueusailler, *v. n. koldulni.*
Gueusard, *m. koldusfiú.*
Gueuser, *v. n. et a.* fam. *koldulni.*
Gueuserie, *f. koldulás.*
Gueux, euse, *adj. koldus; nyomorult; —, m. koldus.*
Gui, *m. fagyöngy, gyimbor.*
Guiche, *f. öv vagy szorító a szerzetes ruhán, korda.*
Guichet, *m. ajtócska, kapucska; ablakcsa; szekrényajtó.*
Guichetier, *m. tömlöcztartó legénye.*
Guide, *m. vezető, kalauz.*
Guide, *f. gyeplő.*
Guide-âne, *m.* fig. *szamárhid.*
Guider, *v. a. vezetni, kalauzolni.*
Guidon, *m. zászló; zászlótartó.*
Guigne, *f. cseresznye neme.*
Guigner, *v. a. et n. kancsalitni, bandsalogni, sanditni; szemügyre venni.*
Guignon, *m. szerencsétlenség (játékban).*
Guignot, *m. pinty, pintyőke.*
Guilée, *f. esőszakadás.*
Guillaume, *m. gyalu.*
Guilledin, *m. poroszka.*
Guillemet, *m.* (imp.) *idézőjel.* [*ni.*
Guillemeter, *v. a. idézőjellel megjelöl-*
Guillemot, *m. vecsek, vőcsög.*
Guiller, *v. n. erjedni, forrni.*
Guilleret, ette, *adj. fürge, vidám, víg, vidor.* [*veréb.*
Guilleri, *m. csiripelés (veréb-é);*
Guillochis, *m.* Gillochure, *f.* (orf.) *font vonások, czifrázat.*
Guilloire, *f.* (br.) *forrkád.*
Guillotine, *f. nyaktiló.* [*zés.*
Guillotinement, *m. nyaktilóval kivég-*
Guillotiner, *v. a. nyaktilóval kivégezni, nyaktilózni.*
Guimauve, *f.* (bot.) *ziliz.*
Guimaux, *m. pl. kétkaszálatu rétek.*
Guimbarde, *f. teherhordó szekér, rakszekér; doromb; horonygyalu.*
Guimpe, *f. mell-lepel (apáczáké).*
se Guimper, *v. pr.* fam. *apáczává lenni.*
Guinche, *f.* (cord.) *simitófa.*
Guindage, *m. föltekerés, felhuzás.*
Guindal, *m. emelőszer, csiga.*

Guinder, *v. a. föltekerni, felhúzni; fig. túlfeszitni.*
Guinderesse, *f. felhúzókötél.*
Guinderie, *f. p. u. feszültség, feszesség.*
Guindre, *m. kis sodró rokka, gombolyító.*
Guindoule, *f. hajócsiga.*
Guinée, *f. giné, angol arany.*
Guingois, *m. ferdeség, görbeség.*
Guinguette, *f. csapszék; mezei házikó; rosz bor.*
Guiper, *v. a.* (pass.) *be-, körülfonni.*
Guipure, *f. befont munka.*
Guirlande, *f. virágfüzér.*
Guirlander, *v. a. p. u. virágfüzérekkel fölékesitni.*
Guisarme, *f. kétélü bárd.*
Guisarmier, *m. alabárdos, dárdabárdos.*
Guise, *f. mód.*
Guitare, *f. pengedü, gitár.*
Guitarin, *m. hegedüfa.*
Guitariser, *v. n. gitárt pengetni.*
Guitariste, *m. gitárjátszó, gitárász.*
Gustation, *f. izlés, izlelés, kóstolás.*
Guttural, ale, *adj. torokhoz tartozó, torok . . .;* son —, *torokhang.*
Guy, *m.* mal de St. —, *vidatáncz.*
Gymnase, *m. gymnasium, középtanoda.*
Gymnaste, *m. testgyakorlat tanitója.*
Gymnastique, *f. testgyakorlat; —, adj. testgyakorlási.*
Gymnique, *adj. testgyakorlati.*
Gynécée, *m. nöterem, nöcsarnok.*
Gynécocratie, *f. nöuralom.*
Gypse, *m. gipsz.*
Gypseux, euse, *adj. gipsznemü.*
Gyratoire, *adj. körded.*

H.

☞ *Azon szavak, melyeknél a* H *kimondatik,* ' *jegygyel vagynak megjelölve.*

'Ha, *int. ha! oh! áh!*
Haberon, *m. hélazab.*
Habile, *adj.* — ment, *adv. ügyes; képes, alkalmas.*
Habileté, *f. ügyesség.*
Habilité, *f.* (dr.) *képesség.*
Habiliter, *v. a.* (dr.) *képesitni.*
Habillage, *m. húskimérés; bör elkészitése.*
Habillement, *m. ruházat.*
Habiller, *v. a. et n. öltöztetni, felöltöztetni; ruhát csinálni; húst kimérni; elkészitni, begöngyölgetni, betakargatni;* s'—, *v. pr. öltözködni, ruházkodni.*
Habilleur, *m. húskimérö;* (pell.) *elkészitö.*
Habit, *m. ruha; szerzetruha.*
Habitable, *adj. lakható.*
Habitacle, *m.* (bib.) *lak, lakás.*
Habitant, te, *adj. lakó; —, m.* — te, *lakos; lakosnö.*
Habitation, *f. lakás, lak, lakhely.*
Habiter, *v. a. et n. lakni.*
Habituation, *f. segédlelkészi állomás.*
Habitude, *f. szokás; szoros ismeretség; magatartás;* (méd.) *természet.*
Habitué, *m. segédlelkész; szokott vendég.*
Habituel, elle, *adj.* — ellement, *adv. megszokott, szokott; meggyökerezett, megrögzött; szokás szerint, szokásszerüleg.*
Habituer, *v. a. szoktatni;* s' —, *v. pr. szokni.*
'Hâbler, *v. n. dicsekedni, kérkedni.*
'Hablerie, *f. fillentés, tulzás.*
'Hableur, *m. kérkedö.*
'Hache, *f. fejsze, bárd.*
'Hachement, *m. sisakdísz.*
'Hache-paille, *f. szecskavágó.*
'Hacher, *v. a. vágni.*
'Hachereau, 'Hacheron, *m. szekercécske, balta.*
'Hachette, *f. vágóbárd.*
'Hachis, *m. vagdalt hús.*
'Hachoir, *m. vágódeszka; vágókés.*
'Hachot, *v.* Hachereau.
'Hachure, *f. vonalos metszés.*
'Hagard, de, *adj. vad; makacs, csökönös.*
'Haie, *f. sövény.*
'Haillon, *m. rongy.*
'Haim, *m. horogszakáll.*
Haine, *f. gyülölség; utálat.*
'Haineux, euse, *adj. gyülöletes.*
'Haïr, *v. a. gyülölni; utálni.*

'Haire, *f. bűntörő köntös, daróez.*
'Haïssable, *adj. gyülöletre méltó.*
'Halage, *m. hajóvontatás; vitel vagy lovaszállítás lovakkal (vaspályán).*
'Hâle, *m. naphév.*
'Hâlé, ée, *part. et adj. nap megégette.*
Haleine, *f. lélekzet.*
Halenée, *f. kellemetlen lehelet.*
'Halener, *v. a.* fam. *megszagolni; szagát érzeni, szaglálni;* fig. *kipuhatolni.*
'Hâler, *v. a. megégetni, barnitni, pergelni; szárítni (kendert);* se —, *v. pr. naptól megfeketedni.*
'Haler, *v. a.* (mar.) *meghúzni; uszítani.*
'Haleter, *v. n. lihegni, pihegni.*
'Haleur, *m. hajóhúzó.*
'Hallage, *m. csarnokpénz, sátorpénz, bódépénz, helypénz.*
'Halle, *f. csarnok;* dames de la —, *párisi halárusnők.*
'Hallebarde, *f. alabárd, dárdabárd.*
'Hallebardier, *m. alabárdos, dárdabárdos.*
'Hallebreda, *m.* pop. *nagy kamasz.*
'Hallier, *m. csarnokőr; sátoros, kalmár; bokor.*
'Hallucination, *f. elámitás.*
'Halo, *m. udvar (nap vagy hold körül); csecshomály.*
'Haloir, *m. kenderszárító.*
'Halte, *f.* (mil.) *megállás;* faire —, *megállani;* —, *int. megállj!*
'Hamac, *m. függőágy.*
'Hameau, *m. tanya.*
Hameçon, *m. horog.*
'Hampe, *f. nyel; szár.*
Hamster, *m. hörcsög.*
'Hanche, *f. csípő, tomp.*
'Hangar, *m. szín, félszer.*
'Hanneton, *m. cserebogár.*
'Hannetonner, *v. n. cserebogarászni.*
'Hanse, *f. hanza (szövetség).*
'Hanséatique, *adj. hanzai.*
'Hanter, *v. a. et n. sokszor meglátogatni, társalogni, járni (... hoz, ... hez).*
'Hantise, *f.* fam. *bizalmas társalgás.*
'Happe, *f. tengelyvas, marokvas; kapocs.*
'Happelourde, *f. hamis drágakő.*
'Happer, *v. a. bekapni, megkapni;* fig. *megcsipni, megfogni.*
'Haquenée, *f. poroszka.*
'Haquet, *m. görkocsi, könynyűkocsi, zörgekocsi.*
'Haquetier, *m. taligás.*
'Harangue, *f. nyilvános beszéd; unalmas csacsogás.*
'Haranguer, *v. a. et n. nyilvános beszédet tartani, szónokolni; buzdítni.*
'Harangueur, *m. szónok;* fam. *fecsegő, csacsogó.*
'Haras, *m. ménes.*
'Harasser, *v. n. kifárasztani.*
'Harassier, *m. ménes-szolga.*
'Harceler, *v. a. ingerelni; nyugtalanitni.*
'Harceleur, *m. ingerkedő.*
'Harde, *f. falka, csoport; kötölék, füzér.*
'Hardeau, *m.* (charp.) *tartókötél;* fig. *semmirekellő.*
'Hardées, *f. pl. vadkár, vadokozta kár.*
'Harder, *v. a. összefűzni, összekötni.*
'Hardes, *f. pl. ruhadarabok, holmi.*
'Hardi, ie, *adj.* — ment, *adv. bátor, merész; bátran.*
'Hardiesse, *f. bátorság, merészség.*
Hare! *int.* (chass.) *hahó!*
'Harem, *m. hárem, nőterem, nőlak.*
'Hareng, *m. hering.*
'Harengaison, *f. heringhalászat.*
'Harengère, *f. heringárosnő.*
'Harengerie, *f. heringvásár.*
'Harenguière, *f. heringháló.*
'Hargner, *v. n. et* se —, *v. pr. czivakodni, veszekedni.*
'Hargneux, euse, *adj. czivakodó; marakodó.*
Hargouler, *v. a. jól megrázni.*
'Haricot, *m. babuga, futó paszuly.*
'Haridelle, *f. gebe.*
'Harle, *f. bukrucza.*
Harmonica, *m. hangora.*
Harmonie, *f. összhangzat, összhang;* fig. *egyetértés, összhangzás.*
Harmonieux, euse, *adj.* — eusement, *adv. összhangzó; zenélyes; összhangzólag.*
Harmonique, *adj.* — ment, *adv. összhangzó; összhangzólag.*
Harmoniser, *v. a. összhangzásba hozni;* s' —, *v. pr. összhangzani.*
Harmoniste, *m. hangász.*
'Harnachement, *m. fölszerszámozás; lószerszám.*
'Harnacher, *v. a. fölszerszámozni.*
'Harnacheur, *m. nyereggyártó, szíjgyártó.*
'Harnais, *m. vért, pánczél, fegyverderék, fegyverzet; szerszám; lószerszám; jármű, szekér.*

'Haro, *m. jajveszéklés.*
'Harpagon, *m. zsobrák, fösvény.*
se 'Harpailler, *v. pr. veszekedni, verekedni.*
'Harpe, *f. hárfa.*
'Harpeau, *m. kapócsáklya.*
'Harper, *v. a. megfogni, megkapni.*
'Harpie, *f. harpia.*
se 'Harpigner, *v. pr.* pop. *küzködni.*
'Harpin, *m. csáklya.*
'Harpiste, *m. et f. hárfás; hárfásnő.*
'Harpon, *m. szigony; vaskapocs.*
'Harponner, *v. a. szigonyászni, szigonyozni.*
'Harponneur, *m. szigonyász.*
'Hart, *f. gúzs, fűzgúzs; kötél.*
'Hasard, *m. eset, történet, véletlen, szerencse; merénylet;* par —, *esetleg, véletlenül.*
'Hasarder, *v. a. merni, merényelni, koczkáztatni;* se —, *v. pr. veszélynek magát kitenni.*
'Hasardeux, euse, *adj.* —eusement, *adv. merész, veszélyes, koczkáztatott; koczkáztatva.*
'Hase, *f. nyúl vagy tengeri nyúl nősténye.*
Haste, *f. dárda.*
'Hâte, *f. sietség;* à la —, *sietve, hamarjában.*
'Hâtelette, *f.* (cuis.) *rostélyos szeletkék.*
'Hâter, *v. a. siettetni;* se —, *v. pr. sietni;* hâtez-vous, *siessen.*
'Hatereau, *m. pörkölt májszeletek.*
'Hâtier, *m. (nyárstartó) vasmacska (tüzhelyen).*
'Hâtif, ive, *adj. kora, korán való;* fig. *koránérő.*
'Hâtiveau, *m. koránérő gyümölcs.*
'Hâtiveté, *f. koraság, koránérés, koránérőség.*
'Hauban, *m.* (arch.) *állásköték.*
'Haubert, *m. vérting.*
'Hausse, *f. alj. aljzat, talap; állampapirok félszökkenése;* (cord.) *czipőfolt.*
'Haussement, *m. fölemelés; magasulás;* — d'épaules, *vállvonitás.*
'Hausser, *v. a. fölemelni; magasítni;* —, *v. n. nőni; növekedni (ár irányában);* se —, *v. pr. emelkedni;* le temps se hausse, *tisztul az idő.*
'Haussoire, *f. zsiliptábla, zugó.*
'Haut, 'haute, *adj. magas; hangos; gőgös;* chambre haute, *felső ház (országgyülésen);* —, *m. magasság, csúcs, orom, tető;* —, *adv. magasan; fen, fön, felül.*
'Haut-à-bas, *m. házaló.*
'Hautain, aine, *adj.* —ainement, *adv. gőgös, dölyfös; dölyfösen, gőgösen.*
'Haut-bois, *m. hoboa; hoboás.*
'Haute-côté, *m. ürüszegy.*
'Haut-de-chausses, *m. nadrág.*
'Haut-dessus, *m. első felhang; első felhangéneklő.*
'Haute-contre, *f. mély felhang; mély felhangos;* — de violon, *brácsa, őreghegedű, karvas.*
'Haute-cour, *f. főtörvényszék.*
'Haute-justice, *f. főbiróság.*
'Haute-marée, *f. teljes ár.*
Hautement, *adv. kereken, nyiltan, szabadon, merészen; nyomosan, nyomatékosan.*
'Haute-paie, *f. fölemelt zsold, bér, fizetés.*
'Hautesse, *f. magasság, fenség (czím).*
'Haute-taille, *f. magas tenorhang.*
'Hauteur, *f. magasság; magaslat, tető; mélység;* fig. *magasztosság, fönség; bátorság; büszkeség, gőg;* hauteurs, *pl. dölyfös, gőgös magaviselet.*
'Hautin, *m. ezüsthal, ezüstpikkelyes hal.*
'Haut-justicier, *m. főtörvényszék tagja.*
'Haut-mal, *m. nehéz nyavalya.*
'Havana, 'Havane, *m. havannaszivar.*
Have, *adj. halvány, sápadt, kiaszott, megsoványodott.*
'Haveau, *m.* (sal.) *sulyok, ütü.*
'Haveron, *m. héla zab, fekete zab.*
'Havir, *v. n. et* se —, *v. pr. elégni, megégni, el-, megperzselődni.*
'Havre, *m. tengerrév, tengeri kikötő.*
'Havresac, *m. tarisznya.*
'Hazard, *etc., v.* 'Hasard, *etc.*
'Hé, *int. hehj! héh!*
'Heaumier, *m. sisakműves.*
Hebdomadaire, *adj. hetenkénti;* journal —, feuille —, *heti lap.*
Hebdomadier, *m. hetes.*
Héberger, *v. a.* fam. *szállást adni (. . . nak, . . . nek).*
Hébété, ée, *adj. buta, eltompúlt;* —, *m. oktondi, bonfordi.*
Hébéter, *v. a. butitni, elbutitni.*
Hébraïsme, *m. sajátságos héber kifejezés.*
Hébreu, *adj. héber;* —, *m. héber nyelv.*
Hécatombe, *f. száz ökörnyi áldozat.*
Hèche, *f. farhám, farszíj.*
Hectique, *adj. aszkóros.*

Heiduque, *m. hajdu.*
Hélas! *int. fájdalom! sajnos!* —, *m. jajszó, jajveszéklés.*
Hélianthe, *m. napvirág.*
Hélianthème, *m. földi borostyán.*
Hélice, *f. kacskaringó, csavarvonal;* escalier en —, *csigalépcsőzet.*
Héliognostique, *m. napimádó.*
Héliomètre, *m. napmérő.*
Héliotrope, *m.* (bot.) *kunkor.*
Hellénisme, *m. görögösség, görög nyelvsajátság.*
Helléniste, *m. hellenbarát.*
Hélope, *m. rejtény.*
Helvétique, *adj. helvét;* corps —, *helvét szövetség.*
'Hem, *int. hm! hé!*
Hématologie, *f. vértan.*
Hématurie, *f. vérvizelés.*
Hémi, *(összetételekben) fél ....*
Hémicycle, *m. félkör.*
Hémiplégie, Hémipléxie, *f. szélütés.*
Hémisphère, *m. félteke, félgömb.*
Hémisphérique, *adj. féltekéded, félgolyóalaku.*
Hémoptysie, *f. vérköpés, vérhányás.*
Hémorragie, *f. véromlás, vérhányás.*
Hémorroïdal, ale, *adj. aranyeres.*
Hémorroïdes, *f. pl. aranyér.*
'Hennir, *v. n. nyeríteni.*
'Hennissement, *m. nyerités.*
Hépar, *m. kénmáj.*
Hépatalgie, *f. májbetegség, májkór.*
Hépatique, *adj. máj ....*
Hépatite, *f. májlob.*
Hépatologie, *f. májtan.*
Héraldique, *adj. czimertani;* science —, *czimertan, czimertudomány.*
'Héraut, *m. hirnök, czimernök;* — d'armes, *czimervizsgáló.*
Herbacé, ée, *adj. fünemü.*
Herbage, *m. növények; pázsit, gyep.*
Herbe, *f. fü.*
Herbeiller, *v. n. legelni, füvelni.*
Herber, *v. a. füvön száritni.*
Herberie, *f. viaszfejérités.*
Herbette, *f. alacsony, ritka fü.*
Herbeux, euse, *adj. füves, füvel benőtt.*
Herbier, *m. füvészkönyv; böndő (kérődzők első gyomra).*
Herbière, *f. füszedő asszony, füszedőnő.*
Herbivore, *adj. füevő.*
Herborisation, *f. füvészés, füszedés.*
Herboriser, *v. n. füvészkedni.*
Herboriseur, *m. füszedő, füvész.*
Herboriste, *m. növenyész; füáros.*
Herbu, ue, *adj. füves, füvel benőtt.*
'Hère, *m. koldusjáték;* (chass.) *szarvasüsző, őzüsző;* un pauvre —, *szegény ördög.*
Héréditaire, *adj.* —ment, *adv. örök, örökös; ősi; öröklött, örökösödési; öröködésileg;* prince —, *örökös herczeg.*
Hérédité, *f. örökség.*
Hérémitique, *adj. remete, remetés.*
Hérésie, *f. eretnekség.*
Hérétique, *adj. eretneki;* —, *m. et f. eretnek; eretneknő.*
'Hérissé, ée, *adj. sörtés, borzas;* fig. *csökönös, makacs;* —, *m. hal neme.*
'Hérissement, *m. p. u. borzadás, berzenkedés.*
'Hérisser, *v. a. felborzazni, felborzasztani;* —, *v. n. et* se —, *v. pr. felborzadni.*
'Hérisson, *m. sün, sül, sül- vagy tövises disznó;* (méc.) *homlokkerék, hengeralaku fogaskerék.*
'Hérissone, 'Hérissonne, *adj. f.* humeur —, *zsémbes szeszély.*
Héritage, *m. örökség, örökjószág; örökrész, örökös rész.*
Hériter, *v. a. et n. örökölni, öröködni.*
Héritier, *m.* —ère, *f. örökös; örökösnő.*
Hermaphrodite, *m. csira, himnő.*
Hermeline, *f. hölgymenét; hölgyprém.*
Hermès, *m. hermesi szobor, Merkúr oszlopképe.*
Hermétique, *adj.* —ment, *adv. légmentes, léghatlan; légmentesen, léghatlanul.*
Hermine, *f. hölgymenét; hölgyprém.*
Herminé, ée, *adj.* (bl.) *hölgyprémes.*
'Herniaire, *adj. szakadási, sérv ....*
'Hernie, *f. sérv, sérvés, szakadás.*
'Hernieux, euse, *adj. sérüs, tökös.*
Hernutes, *m. pl. herrnhuterek.*
Héroï-comique, *adj. hőskomikai.*
Héroïne, *f. hősnő.*
Héroïque, *adj.* —ment, *adv. hős ..., hősi; hősileg.*
Héroïsme, *m. hősiség, hőslet.*
'Héron, *m. gém, kócsag;* masse de — *kócsagforgó.*
'Héronneau, *m. kis kócsag.*
'Héronner, *v. n. gémet vadászni (sólymokkal), gémészni.*
'Héronnier, ère, *adj. gémvadászatra alkalmas.*
'Hérounière, *f. gémtanya.*

'Héros, *m.* *félisten; hős.*
Herpaille, *f.* *gímvad-csoport.*
Herpe, *f.* *sömör, bőrsenny bőrszenny.*
Herpétique, *adj.* *sömörös.*
'Hersage, *m.* *boronálás.*
'Herse, *f.* *borona.*
'Herser, *v. a.* *boronálni.*
'Herseur, *m.* *boronáló.*
Hésitation, *f.* *akadozás; kétkedés, habozás.*
Hésiter, *v. n.* *akadozni (beszédben); kétkedni, habozni.*
Hesper, *m.* *estcsillag.*
Hespéris, *m.* *estike.*
Hétaire, *f.* *kéjnő, kéjhölgy.*
Hétérodoxe, *adj.* *tévhitü, különhitü.*
Hétérodoxie, *f.* *tévtan, tévhit, különhitüség.*
Hétérogène, *adj.* *különnemü.*
Hétérogénéité, *f.* *különnemüség.*
'Hêtre, *m.* *bükk, bükkfa.*
Heu! *int.* *ej! óh! ejnye!* —, *m.* *ócska, leszerszámozott hajó.*
'Heudrir, *v. a.* *vm. rothasztani;* —, *v. n.* *rohadni.*
Heur, *m.* *vm. szerencse.*
Heure, *f.* *óra;* tout à l' —, *tüstént;* à la bonne —, *jókor; nem bánom, meglehet, isten neki.*
Heureux, euse, *adj.* —eusement, *adv.* *szerencsés; szerencsésen.* [*kés.*
'Heurt, *m.* *összeütközés, ütközés, lö-*
'Heurtequin, *m.* *tengelyvas, marokvas.*
'Heurter, *v. a.* et *n.* *taszitni, lökni, ütközni (... ba, ... be);* fig. *megsérteni;* — à la porte, *kopogtatni;* se —, *v. pr.* *egymásba ütődni.*
'Heurtoir, *m.* *ajtózörgetyü.*
Hexagone, *adj.* *hatszögü;* —, *m.* *hatszög.* [*hatos.*
Hexamètre, *m.* *hatméretü, hősi vers,*
'Hibou, *m.* *bagoly.*
'Hideux, euse, *adj.* —eusement, *adv.* *utálatos, borzasztó, iszonyu; utálatosan stb.*
'Hie, *f.* *félkéz-sulyok.*
Hièble, *f.* *földi bodza.*
'Hiène, *f.* *hiéna.*
'Hier, *v. a.* *besulykolni, bekótisolni;* —, *v. n.* *csikorogni, nyikorogni.*
Hier, *adv.* *tegnap;* d' —, *tegnapi.*
'Hiérarchie, *f.* *papuralom, rangrend, rangsor.*
'Hérarchique, *adj.* — ment, *adv.* *papuralmi; papuralmilag.*
Hiéroglyphe, *m.* *képjel, pontz.*
Hiéroglyphique, *adj.* *képjeles, ponczolt.*
Hilarieux, euse, *adj. p. u.* *víg, vidám.*
Hilarité, *f.* *vidámság, jókedvüség.*
Hippiatre, *m.* *lóorvos.*
Hippiatrique, *f.* *lóorvoslás, lóorvostan.*
Hippocrène, *f.* *muzák forrása.*
Hippodrome, *m.* *versenypálya (lóversenynél).*
Hippomanie, *f.* *lókórság.*
Hippopotame, *m.* *viziló.*
Hircin, ine, *adj.* *baknemü;* odeur —, *bakbüz.*
Hirondelle, *f.* *fecske.*
Hirsutie, *f.* *szőrősség.*
Hispe, *f.* *tüskés bogár.*
Hispide, *adj.* (bot.) *borzas.*
'Hisser, *v. a.* (mar.) *felhúzni.*
Histoire, *f.* *történet; történelem; történészet, történettan.*
Historial, ale, *adj.* *történelmi, történeti;* —, *m.* *történelkönyv.*
Historien, *m.* *történetiró, történelmész.*
Historier, *v. a.* (arch.) *czifrázatokkal fölékesitni.*
Historiette, *f.* *történetke.*
Historiographe, *m.* *történetiró.*
Historique, *adj.* — ment, *adv.* *történeti, történelmi; történelmileg.*
Histrion, *m.* *bohócz.* [*vesztő.*
Histrionique, *adj.* *bohókás, szemfény-*
Hiver, *m.* *tél.*
Hivernade, *f. p. u.* *téli tartózkodás, téli lakás.* [*lelés; téli idő, tél.*
Hivernage, *m.* *tél munka (mezei); te-*
Hivernal, ale, *adj.* *téli.*
Hivernant, te, *adj.* *telelő, kitelelő, téli álomba merült.* [*lelni.*
Hiverner, *v. a.* et *n.* *kiteleltetni; te-*
Ho, *int.* *hehj! hé!*
'Hobereau, *m.* *pacsirtavadászó sólyom; falusi vagy kurta nemes.*
'Hoche, *f.* *rovátk; csorba.*
'Hochement, *m.* *fejcsóválás, fejrázás.*
'Hochepot, *m.* *húsvagdalék répával, vöröshagymával stb.*
'Hochequeue, *m.* *billegény, billegtelő.*
'Hocher, *v. a.* *rázni.*
'Hochet, *m.* *csörgetyü, gyermekkelep.*
Hogner, *v. n.* fam. *morogni.*
Hoir, *m.* (dr.) *természeti örökös.*
Hoirie, *f.* (dr.) *örökség.*
'Holà, *int.* *hó! lassan!*
'Holement, *m.* *bagolyhuhogás.*
'Holer, *v. n.* *huhogni (bagolyról).*
'Hollandille, *f.* *hollandi vászon.*

Hollans, *m. pl. flandriai patyolat.*
Holocauste, *m. égőáldozat.*
Holotomie, *f. ínmeredtség.*
Hom! *int. hüm!*
'Homard, *m. tengeri rák.*
Hombre, *m. játék neme.*
Homélie, *f. szentbeszéd.*
Homéopathe, *m. hasonszenvész;* —thie, *f. hasonszenv;* —thique, *adj. hasonszenvi;* —thiser, *v. a. hasonszenvileg gyógyitni.*
Homicide, *m. gyilkosság, ölés; gyilkos;* —, *adj. gyilkos.*
Hommage, *m. hódolat.*
Hommager, *m. hűbéres, hűbérnők.*
Hommasse, *adj. férfi, férfiúi, férfias.*
Homme, *m. ember; férfi.*
Hommée, *f. napszám, napi munka.*
Hommelet, *m. emberke.*
Homogène, *adj. egynemű, hasonnemű.*
Homogénéité, *f. hasonneműség.*
Homologuer, *v. a. biróilag megerősitni.*
Homonyme, *adj. egyenlőn hangzó, hangazonos;* —, *m. egyenlőn hangzó szó.*
Homonymie, *f.* (gr.) *egyenhang; hangegyezés.*
Hon! *int. ej! óh!*
'Hongre, *m. herélt ló.*
'Hongrer, *v. a. herélni (lovat).*
'Hongroyeur, *m. irhász, irhatimár.*
Honnête, *adj.* —ment, *adv. becsületes; illendő, illedelmes; udvarias, nyájas, módos; becsületesen stb.*
Honnêteté, *f. becsületesség; illedelem; udvariság, módosság; háladatosság;* honnêtetés, *pl. megtisztelés.*
Honneur, *m. becsület; tisztesség; tisztelet, tiszteletadás;* honneurs, *pl. méltóságok, tisztségek; megtisztelés, tiszteletttétel.*
'Honnir, *v. a. p. u. kigúnyolni.*
'Honnisseur, *m. p. u. rágalmazó.*
Honorable, *adj.* —ment, *adv. becsületes, tiszteletreméltó, tisztes, tisztességes; becsületesen stb.*
Honoraire, *adj. tiszteletbeli;* —, *m. tiszteletdij.*
Honorer, *v. a. tisztelni, megtisztelni;* (com.) *névbecsülni, névbecsülésből elfogadni (váltót);* s'—, *v. pr. dicsekedni (. . . val, . . . vel).*
Honorifique, *adj. becsületet hozó.*
'Honte, *f. szégyen; szemérmesség.*
'Honteux, euse, *adj.* —eusement, *adv. szemérmes; gyalázatos; szemérmesen; gyalázatosan;* parties honteuses, *pl. szeméremtest;* pauvres —, *házi szegények*
Hôpital, *m. kórház.*
'Hoquet, *m. csuklás.*
Horaire, *adj. óránkénti, óráigvaló.*
'Horde, *f. csorda, sereg.*
Horizon, *m. látkör, láthatár.*
Horizontal, ale, *adj.* —alement, *adv. vizirányos; vizirányosan.*
Horloge, *f. óra, óramű.*
Horloger, *m. órás, óraműves.*
Horlogerie, *f. órásság; órakereskedés.*
Hormis, *prp. kivül.*
Horoscope, *m. csillagvetés.*
Horreur, *f. iszony; borzalom; undokság, gyalázatosság.*
Horrible, *adj.* —ment, *adv. borzasztó; borzasztólag.*
Horripilation, *f. borzadás.*
'Hors, *prp. kivül.*
'Hors-d'œuvre, *m. mellékdolog; melléképület.*
Horticultural, ale, *adj. kertészeti.*
Hortolage, *m. melegágyaknak s zöldségnek való hely.*
Hospice, *m. szállás;* fig. *menhely, menedék.*
Hospitalier, ère, *adj. vendégszerető.*
Hospitalité, *f. vendégszeretés; vendégjog.*
Hostie, *f. ostya; áldozatállat.*
Hostile, *adj.* —ment, *adv. ellenes, ellenséges; ellenségesen.*
Hostilité, *f. ellenesség, ellenségesség*
Hôte, *m. vendéglős, kocsmáros; gazda; vendég; bérlő;* table d'—, *közasztal, társas ebéd vagy asztal.*
Hôtel, *m. palota; szálloda;* —de ville, *városház;* maître d'—, *udvarmester, udvarnagy.*
Hôtel-Dieu, *m. kórház (Párisban).*
Hôtelier, *m.* —ère, *f. vendéglős, fogadós; vendéglősnő, fogadósnő.*
Hôtellerie, *f. fogadó, vendégfogadó.*
Hôtesse, *f. fogadósnő, gazdasszony.*
'Hotte, *f. puttony.*
'Hottée, *f. puttonnal tele.*
'Hotteret, *m. kosaracska.*
'Hotteur, *m. puttonos.*
'Houblon, *m. komló.*
'Houblonner, *v. a. komlózni.*
'Houblonnière, *f. komlókert, komlóföld.*
'Houe, *f. kapa.*
'Houer, *v. a. kapálni, fel-, megkapálni.*
'Houette, *f. kis kapa.*

'Houille, *f. kőszén.*
'Houillère, *f. kőszénbánya.*
'Houilleur, *m. kőszénbányász.*
'Houle, *f.* (mar.) *hullámzó tenger.*
'Houlette, *f. pásztorbot.*
'Houleux, euse, *adj.* (mar.) *hullámos.*
'Houp, *int. hehj! hé!*
'Houper, *v. a.* (chass.) *kiáltani.*
'Houppe, *f. bojt, rojt.*
'Houppé, ée, *adj. bojtos, rojtos.*
'Houppée, *f.* (mar.) *hullámemelkedés.*
'Houppelande, *f. utazóöltöny.*
'Houpper, *v. a. rojtokkal ellátni;* — de la laine, *gyapjut kártolni.*
'Houra, *m. hurrahkiáltás.*
'Hource, *f.* (mar.) *vitorlakötél.*
'Hourdage, *m.* (maç.) *darabos vakolat.*
'Hourder, *v. a. durván bevakolni.*
'Houret, *m. rosz vadászebecske.*
'Hourvari, *int.* (chass.) *ide! erre!* —, *m. lárma, zsivaj, zaj; akadály.*
'Housard, *v.* Houssard.
'Houspiller, *v. a. tépni, megtépni, rángatni, ránczigálni.*
'Houssage, *m. lesöprés, leporozás.*
'Houssard, *m. huszár.*
'Housse, *f. csótár; boríték, takaró.*
'Housseau, *m. nagy gombostű.*
'Houssée, *f. juhbőr gyapjustól.*
'Housser, *v. a. leporozni, lesöpörni.*
'Housset, *m.* 'Houssette, *f. esőzár (bőröndökön stb.).*
'Housseur, *m. lesöprő.*
'Houssine, *f. lovagvessző.*
'Houssiner, *v. a. vesszővel kiporozni.*
'Houssoir, *m. tollseprő.*
'Housson, *v.* Houx.
'Hout, *m. fűrészláb.* [*tövis.*
'Houx, *m. téli magyal;* petit —, *egér-*
'Houyau, *m. kétágu kapa, irtókapa.*
'Huaille, *f. pórnép.*
'Huard, *m. halász-sas.*
'Huaux, *m. pl. madárváz.*
'Huche, *f. sütőteknő; kenyérláda; haltartó.*
'Huchet, *m. vadászkürt.*
Hue! *int. ho!*
'Huée, *f.* (chass.) *lárma farkasvadászatkor; gúnykaczaj.*
'Huer, *v. a. hangos kiáltással űzőbe venni a farkast;* fig. *kipisszegni.*
'Huette, *v.* 'Hulotte.
'Huguenot, *m.* — te, *f. hugonotta; hugonottanő.*
'Huguenote, *f. kis főzőkemencze; tégely, köcsög.*
'Huhule, *f. huhogó bagoly.*
Huile, *f. olaj.*
Huiler, *v. a. olajjal bekenni.*
Huilerie, *f. olajraktár; olajmalom.*
Huileux, euse, *adj. olajos; olajnemű.*
Huilier, *m. olajos üvegecske; olajütő.*
Huilière, *f. olajos korsó.* [*tóknál.*
Huis, *m. vm. ajtó;* à — clos, *zárt aj-*
Huisserie, *f. ajtófél.*
Huissier, *m. ajtónálló; törvényszolga, poroszló, hajdu.*
Huit, *adj. nyolcz; nyolczadik;* —, *m. nyolcz; nyolczadik.*
Huitaine, *f. nyolcznapi idő.*
Huitième, *adj. nyolczadik;* —, *m. nyolczad, nyolczadrész; a hó nyolczadika.*
Huitièmement, *adv. nyolczadszor.*
Huître, *f. osztriga, szőrbencs.*
Huîtrier, *m. osztrigaáros.*
'Hulotte, *f. füles bagoly.*
Humain, ine, *adj.* —inement, *adv. emberi; emberséges, emberszerető, nyájas, szíves; emberileg stb.;* lettres humaines, *pl. szép tanulmányok, nyelvi tanulmányok.*
Humaniser, *v. a. emberítni, szelidítni;* s'—, *v. pr. művelődni, szelidülni;* s'— avec qn., *valakihez lebocsátkozni.*
Humaniste, *m. iskolatudós.*
Humanité, *f. emberi természet, emberiség; emberség, emberségesség, emberszeretés, nyájasság;* humanités, *pl. szép tanulmányok, nyelvi tanulmányok.*
Humantin, *m. tengeridisznó.*
Humble, *adj.* — ment, *adv. alázatos; alázatosan.* [*frisitni.*
Humecter, *v. a. megnedvesitni, meg-*
'Humer, *v. a. szörpölni; beszívni.*
Huméral, ale, *adj. váll...;* muscle —, *vállizom.* [*kulcs.*
Humérus, *m.* (anat.) *vállperecz, váll-*
Humeur, *f. nedv, nedvesség; kedély, hangulat, szeszély, kedv.*
Humide, *adj.* —ment, *adv. nedves; nedvesen.*
s'Humider, *v. pr. locsolódni.*
Humidité, *f. nedvesség;* humidités, *pl. nyálka.*
Humiliation, *f. megalázás, lealázás; bántás, sértés.*
Humilier, *v. a. megalázni;* s'—, *v. pr. magát megalázni.*
Humilité, *f. alázat, alázatosság.*

Humoral, **ale**, *adj. testi nedveket illető;* **fièvre humorale**, *csúzláz.*
Humoriste, *adj. humoros; szeszélyes; különködő;* —, *m. humorista, szeszélyész.*
Humoristique, *adj. szeszélyes.*
Humus, *m. televényföld.*
'Hune, *f. árboczkosár; harangláb.*
'Hunier, *m. árboczkasvitorla.*
'Huppe, *f. bunka, babuka.*
'Huppé, **ée**, *adj. bóbitás, búbás;* fig. *előkelő; ravasz.*
'Hure, *f. vadkan, farkas, csuka stb. feje.*
'Hurlement, *m. ordítás, üvöltés, vonítás.*
'Hurler, *v. n. ordítni, vonítni.*
'Hurleur, *m. bőgőncz.*
Hurluberlu, **Hurlubrelu**, *adv. hebehurgyán;* —, *m. meggondolatlan, szeles ember.*
'Hussard, *v.* **'Houssard.**
'Hussite, *m. husszita.*
Husso, *m. viza.*
'Hutte, *f. kunyhó.*
Huyau, *m. kakuk.*
Hyacinthe, *f. jáczint; jáczintkő.*
Hybride, *adj.* **animal** —, *korcsállat.*
Hydrargyre, *m. higany, kéneső.*
Hydrate, *m.* (chim.) *vizegy.*
Hydraulique, *f. vízépítészet;* —, *adj. vízépítészeti.*
Hydre, *f. vizikigyó.*
Hydrocéphale, *f. agyvízkór.*
Hydrocyanique, *adj.* **acide** —, *kéksav.*
Hydrodynamique, *f. vizmütan, vizerőszet, vizmoztan.*
Hydrogène, *m.* (chim.) *kőneny, gyulany, vizany.*
Hydrographe, *m. vizleiró.*
Hydrographie, *f. vizrajz, vizleirás.*
Hydrographique, *adj. vizrajzi, vizleirási.*
Hydrologie, *f. víztan.*
Hydromel, *m. méhser;* — **vineux**, *mézes bor.*
Hydromètre, *m. vizmérő.*
Hydrométrie, *f. vizmértan.*
Hydropathie, *f. vízgyógyászat.*
Hydropathique, *adj. vízgyógyászati.*
Hydrophobe, *m. viziszonyos.*
Hydrophobie, *f. viziszony, veszettség.*
Hydrophobique, *adj. viziszonyos.*
Hydrophytes, *f. pl. vizi növények.*
Hydropique, *adj. vízkóros;* —, *m. et f. vízkórságban sínlő.*
Hydropisie, *f. vízkór, vízkórság.*
Hydropote, *m. vízivó, vizisza.*
Hydroscope, *m. vízóra.*
Hydrostatique, *f. víznyugtan;* —, *adj.* —**ment**, *adj. viznyugtani; vizynugtanilag.*
Hydrotechnique, *f. vízműtan.*
Hydrothorax, *f. mellvizkór.*
Hydrotique, *adj. izzasztó.*
Hyène, *f. hiéna.*
Hygiène, *f. éptan, egészségtan.*
Hygiènique, *adj. egészség fentartására szolgáló.*
Hygromètre, *m. nedmérő, légnedmérő.*
Hygrométrique, *adj. légnedmérési, nedmértani.*
Hygroscope, *v.* **Hygromètre.**
Hymen, *m.* (anat.) *szűz-őr.*
Hymen, **Hyménée**, *m. nászisten, házasság istene;* fig. *házasság.*
Hymnaire, *m. énekeskönyv.*
Hymne, *m. hymnusz, dicsének;* —, *f. solosma, imadal.*
Hymniste, *m. hymnuszköltő.*
Hypallage, *f.* (rhét.) *visszás szórend.*
Hyperbole, *f. tulzás.*
Hyperbolique, *adj.* —**ment**, *adv. tulzó; tulzólag.*
Hyperboréen, *m. éjszakvidéki, éjszaki.*
Hypercritique, *m. túlszigoru biráló.*
Hypnobate, *m. alvajáró.*
Hypnologie, *f. álomtan.*
Hypocondre, *m.* (anat.) *lágyék, vékony, a test véknya;* fig. *rasztos, lépkoros.*
Hypocondriaque, *adj. lépkóros;* —, *m. rásztos, lépkóros.*
Hypocondrie, *f. rászt, lépkór.*
Hypocras, *m. füszeres bor, füszerbor.*
Hypocriser, *v. n. kétszinüsködni, szineskedni.*
Hypocrisie, *f. képmutatás.*
Hypocrite, *m. et f. kétszinü, képmutató, szineskedő;* —, *adj. kétszinű, szineskedő.*
Hypogastre, *m.* (anat.) *alhas.*
Hypogastrique, *adj. alhashoz tartozó, alhas . . . .*
Hypogée, *m. sírbolt, holtalag.*
Hyposarque, *m. hasvízkór.*
Hypostase, *f. tárgyasitvány, alanyítvány;* (méd.) *vizeletszálladék.*
Hypoténuse, (géom.) *átfogó.*
Hypothécaire, *adj.* —**ment**, *adv. hitelzálogi; hitelzálogilag;* **créancier** —, *zálogos hitelező.*
Hypothèque, *f. jelzálog, hitelzálog zálogjog, zálogos jog.*

Hypothéquer, *v. a. elzálogosítni.*
Hypothèse, *f. föltét, föltétel.*
Hypothétique, *adj.* —ment *adj. föltétes, föltételes; föltétesen, föltételesen.*
Hysope, Hyssope, *f. izsóp.*
Hystéralgie, *f.* (méd.) *méhfájás.*
Hystérie, *f.* (méd.) *méhgörcs, méhbaj.*
Hystérique, *adj. méhgörcsös, méhkór.*
Hystérocèle, *f.* (chir.) *méhsszam.*

I.

Iambe, *m.* (pros.) *menő, szökő (láb), jambus.*
Iambique, *adj. menő, szökő, jambus.*
Iatrique, *adj. gyógyászati.*
Iatrochimiste, *m. vegyészorvos.*
Ibira, *m. berzsenfa.*
Ibis, *m. batla, czibik, ibis.*
Icelui, Icelle, *pron.* (dr.) *említett, mondott.*
Ichneumon, *m. egyiptomi petymeg; fürkész, nyergesbogár, gyilkos darázs.*
Ichnographie, *f. épület alaprajza.*
Ichnographique, *adj. alaprajzi.*
Ichor, *m. sebviz.*
Ichoreux, euse, *adj. genyes.*
Ichtyocolle, *m. vizahólyag.*
Ichtyologie, *f. halak leirása.*
Ichtyophage, *m. halevő.*
Ici, *adv. itt, ide.*
Iconique, *adj. utánképzett.*
Iconoclaste, *m. képromboló.*
Iconographe, *m. képleiró.*
Iconographie, *f. képek leirása.*
Iconographique, *adj. képleirási.*
Iconolâtre, *m. képimádó.*
Iconologie, *f. képtan.*
Ictère, *m. epekór, epekórság.*
Ictérique, *adj. sárgakóros.*
Idéal, ale, *adj. képzelt; eszményi; —, m. műeszmény, eszmekép.*
Idéalisme, *m. eszmeelviség, eszmésség, eszmeiség.*
Idée, *f. eszme; ötlet; képzelgés.*
Idemiste, *m. p. u. mindent igenlő, igenlősdi.*
Identification, *f. azonosítás.*
Identifier, *v. a. azonosítani; s'—, v. pr. azonosulni.*
Identique, *adj.* —ment, *adv. azonos; azonosan.*
Identité, *f. azonosság, azon ág.*
Idéologie, *f. eszmetan.*
Idiocrase, Idiocrasie, *f. testi tulajdonság, testsajátság.*
Idiome, *m. nyelv, tájnyelv.*
Idiosyncrase, Idiosyncrasie, *f. természeti szenv, szenvkülönösség.*
Idiot, ote, *adj. együgyü, tudatlan; —, m. oktondi, bonfordi.*
Idiotisme, *m. nyelvsajátság.*
Idolâtre, *adj. bálványozó; bolondulásig szerelmes; —, m. bálványimádó.*
Idolâtrer, *v. a. istenitni; —, v. n. bálványt imádni.*
Idolâtrie, *f. bálványozás, bálványimádás; fig. istenités.*
Idolâtrique, *adj. bálványos, bálványozó.*
Idole, *f. bálványkép, bálvány.*
Idonéité, *f. p. u. alkalmatoslét, alkalmasság.*
Idylle, *f. pásztori költemény.*
If, *m. tiszafa, ternyőfa.*
Ignare, *adj. tudatlan.*
Igné, ée, *adj. tüzes.*
Ignicole, *m. tüzimádó.*
Ignivome, *adj. tüzhányó.*
Ignivore, *m. tüzevő.*
Ignoble, *adj.* —ment, *adv. nemtelen, közönséges, aljas.*
Ignominie, *f. gyalázat.*
Ignominieux, euse, *adv.* —eusement, *gyalázatos; gyalázatosan.*
Ignoramment, *adv. nem tudva, tudatlanul.*
Ignorance, *f. tudatlanság, nemtudás.*
Ignorant, te, *adj. tudatlan; —, m. — te, f. tudatlan.*
Ignoré, ée, *part. et adj.* (*v.* Ignorer) *ismeretlen, nem tudott.*
Ignorer, *v. a. nem tudni; nem érteni.*
Il, *pron. ő; ez, az;* ils, *pl. ők.*
Ile, *f. sziget.*
Iles, *m. pl. lágyék;* os des—, *bélcsont.*
Iliaque, *adj.* passion —, *bélkőszvény.*
Illation, *f. következtetés.*
Illégal, ale, *adj.* —alement, *adv. törvénytelen; törvénytelenül.*
Illégalité, *f. törvénytelenség.*
Illégitime, *adj.* —ment, *adv. törvénytelen, jogtalan; tövenytelen, házasságon kivüli; törvénytelenül stb*

Illégitimité, *f. törvénytelenség, jogtalanság.*
Illettré, ée, *adj. tanulatlan.*
Illibéral, ale, *adj. nem adakozó, nem bőkezű; aljas.*
Illicite, *adj.* — ment, *adv. tilos, tilalmas; tilosan, tilalmasan.*
Illimitée, ée, *adj. határtalan, korlátlan.*
Illisible, *adj. olvashatlan.*
Illitéré, ée, *v.* Illettré.
Illogique, *adj. logikátlan.*
Illuminateur, *m. meg-, felvilágositó.*
Illumination, *f. megvilágositás; kivilágitás.*
Illuminé, ée, *adj. meg-, felvilágosodott; —, m. világosult, felvilágosult.*
Illuminer, *v. a. meg-, kivilágositni, kivilágitni; színezni, kiszínezni.*
Illusion, *f. áltatás, ámitás, csalódás; ábránd, képzelgés; csalkép.*
Illusoire, *adj.* — ment, *adv. csalékony, csalóka, látszatos, ámitó, ál; látszólag.*
Illustration, *f. fény, dicsőség, kitüntetés; magyarázat, értelmezet.*
Illustre, *adj. híres; dicső; elhíresült.*
Illustrer, *v. a. hiressé tenni.*
Illustrissime, *adj. méltóságos, nagyméltóságu.*
Ilot, *m. kis sziget, szigetke.*
Ilote, *m. helota.*
Image, *f. kép, szentkép; képmás, hasonmás.*
Imagé, ée, *adj. képes, képekkel teljes.*
Imager, *m. képáros.*
Imaginable, *adj. képzelhető.*
Imaginaire, *adj. képzelt.*
Imaginatif, ive, *adj. találékony, leleményes.*
Imagination, *f. képzelőerő, képzelődés, ötlet, gondolat.*
Imaginative, *f. képzelőerő.*
Imaginer, *v. a. kigondolni; s'—, v. pr. magának képzelni, képzelődni.*
Imbecile, *adj.* — ment, *adv. tompaelmü, gyöngefejü, higeszü; —, m. et f. tompaelmü.*
Imbécilité, *f. tompaelmüség, értelem gyöngesége.*
Imbécille, *etc., v.* Imbécile.
Imberbe, *adj. szakállatlan.*
Imbiber, *v. a. átáztatni, keresztüláztatni; s'—, v. pr. beszivódni.*
Imbibition, *f. beszívás.*
Imblamable, *adj. p. u. feddhetlen.*
s'Imboire, *v. pr. vr. v.* s'Imbiber.

Imbriaque, *adj.* fam. *részeg; —, m. részeg (ember).*
Imbricée, *adj. f.* tuile —, *vájt cserép, ürös tégla.*
Imbroglio, *m. bonyolodás.*
Imbu, ue, *adj.* (chim.) *beitatott (...val, ...vel);* fig. *áthatott (...tól, ...től).*
Imitable, *adj. utánozható.*
Imitateur, *m.* — trice, *f. utánzó; utánzónő; —, adj. utánozó.*
Imitatif, ive, *adj. utánozó.*
Imitation, *f. utánzás.*
Imiter, *v. a. utánozni.*
Immaculé, ée, *adj. szeplőtelen.*
Immangeable, *adj. meg nem ehető.*
Immanquable, *adj.* — ment, *adv. kibázhatlan, csalhatatlan; bizonyosan.*
Immatérialité, *f. anyagtalanság.*
Immatériel, elle, *adj.* — ellement, *adv. anyagtalan; anyagtalanúl.*
Immatriculation, *f. anyakönyvbe iglatás.*
Immatricule, *f. anyakönyv, névkönyv.*
Immatriculer, *v. a. anyakönyvbe beigtatni.*
Immaturité, *f. p. u. éretlenség.*
Immédiat, ate, *adj.* — atement, *adv. közvetlen; közvetlenül.*
Immédiation, *f. közvetlenség.*
Immémorial, ale, *adj. emlékezethaladó.*
Immense, *adj.* — ment, *adv. megmérhetlen, temérdek; megmérhetlenüll.*
Immensité, *f. megmérhetlenség, temérdekség.*
Immensurable, *adj. megmérhetlen.*
Immerger, *v. a. elmeritni, bemártani.*
Immersion, *f. elmerülés;* (ap.) *beáztatás.*
Immeuble, *adj.* (dr.) *ingatlan; —, m. ingatlanjószág.*
Immigration, *f. p. u. beköltözés, bevándorlás.*
Imminemment, *adv. közelgőleg, jövőleg.*
Imminence, *f. közelebbi jövő.*
Imminent, te, *adj. közelgő.*
s'Immiscer, *v. pr. beavatkozni.*
Immixtion, *f.* (dr.) *beavatkozás.*
Immobile, *adj. mozdulatlan, mozdíthatlan;* fig. *rendíthetlen.*
Immobilier, ère, *adj. ingatlan jószágot illető; —, m. ingatlan jóssztág.*
Immobiliser, *v. a.* (dr.) *ingatlanná tenni.*
Immobilité, *f. mozdíthatlanság, mozdulatlanság.*
Immodération, *f. p. u. mérsékletlenség.*
Immodéré, ée, *adj.* — ment *adv. mértékletlen; mértékletlenül*

Immodeste, *adj.* **—ment,** *adv. szerénytelen; erkölcstelen; szerénytelenül; erkölcstelenül.*
Immodestie, *f. szerénytelenség; erkölcstelenség.*
Immolation, *f. áldozás.*
Immoler, *v. a. áldozni;* fig. *feláldozni.*
Immonde, *adj.* (bib.) *tisztátlan.*
Immondice, *f. tisztátlanság;* **immondices,** *pl. szemet, gaz, szenny, mocsok.*
Immoral, ale, *adj. erkölcstelen.*
Immoralité, *f. erkölcstelenség.*
Immortaliser, *v. a. halhatlanitni.*
Immortalité, *f. halhatlanság.*
Immortel, elle, *adj. halhatlan;* —, *m. halhatlan.*
Immortelle, *f.* (bot.) *tündök.*
Immuable, *adj.* **— ment,** *adv. változhatlan; változhatlanul.*
Immunité, *f. szabadság, mentesség.*
Immutabilité, *f. változhatlanság.*
Impair, ire, *adj. páratlan.*
Impalpable, *adj. tapinthatlan.*
Impardonnable, *adj. megbocsáthatlan.*
Imparfait, ite, *adj.* **— aitement,** *adv. tökéletlen; tökéletlenül.*
Imparfait, *m.* (gr.) *félmúlt.*
Impartable, Impartageable, *adj oszthatlan.*
Impartial, ale, *adj.* **—alement,** *adv. részrehajlatlan; részrehajlatlanul.*
Impartialité, *f. részrehajlatlanság.*
Impartibilité, *f.* (dr.) *oszthatlanság.*
Impartible, *adj.* (féod.) *oszthatlan.*
Impasse, *f. vakutcza.*
Impassibilité, *f. érzetlenség, érzéketlenség.*
Impassible, *adj. érzetlen, érzéketlen, szenvedéstől ment.*
Impastation, *f. vakolat neme;* (ap.) *tésztává átváltoztatás.*
Impatiemment, *adv. türelmetlenül.*
Impatience, *f. türelmetlenség.*
Impatient, te, *adj. türelmetlen.*
Impatienter, *v. a. türelmetlenné tenni;* **s'** —, *v. pr. türelmetlenkedni.*
s'Impatroniser, *v. pr.* fam. *befészkelődni.*
Impayable, *adj. megfizethetlen.*
Impeccabilité, *f. vétkezhetlenség.*
Impeccable, *adj. vétkezhetlen.*
Impeccance, *f. ártatlanság, vétlenség.*
Impénétrabilité, *f. áthatlanság;* fig. *megfejthetlenség.*
Impénétrable, *adj.* **— ment,** *adv. áthatlan; áthatlanul;* fig. *kitanulhatatlan; kitanulhatatlanul.*
Impénitence, *f. töredelmetlenség.*
Impénitent, te, *adj. töredelmetlen.*
Impenses, *f. pl. költségek.*
Impératif, ive, *adj.* **—ivement,** *adv. parancsoló; parancsolólag;* —, *m.* (gr.) *parancsoló (mód).*
Impératrice, *f. császárné, császárnő.*
Imperceptible, *adj.* **— ment,** *adv. észrevehetlen; észrevehetlenül.*
Imperdable, *adj. elveszthetetlen.*
Imperfectible, *adj. tökéletesíthetlen.*
Imperfection, *f. tökéletlenség;* **imperfections,** *pl. hiányos ívek.*
Impérial, ale, *adj. császári.*
Impériale, *f. hintófödél; ágymenynyezet;* (bot.) *koronás hatkotú, császárkorona, császna.*
Impérieux, euse, *adj.* **— eusement,** *adv. parancsoló; sürgős; parancsolólag; sürgősen.*
Impériosité, *f. p. u. parancsoló volta (. . . nak, . . . nek).*
Impérissable, *adj. el nem muló, elenyészhetlen.*
Impéritie, *f. tapasztalatlanság.*
Imperméabilité, *f. áthatlanság.*
Imperméable, *adj. áthatlan; vízhatlan, vízálló.*
Impermutable, *adj. el nem cserélhető.*
Impersonnalité, *f.* (gr.) *személytelenség.*
Impersonnel, elle, *adj.* (gr.) *személytelen.*
Impertinemment, *adv. helytelenül, illetlenül; képtelenül.*
Impertinence, *f. illetlenség, meggondolatlanság, gorombaság.*
Impertinent, te, *adj. illetlen, szerénytelen, goromba, szemtelen;* —, *m. szemtelen.*
Imperturbable, *adj.* **— ment,** *adv. rendithetlen; rendithetlenül.*
Impétrable, *adj. elérhető.*
Impétrant, *m.* **— te,** *f.* (dr.) *nyerő, adományos; nyerőnő, adományosnő.*
Impétration, *f.* (dr.) *megnyerés.*
Impétrer, *v. a.* (dr.) *elérni, megnyerni.*
Impétueux, euse, *adj.* **— eusement,** *adv. heves, erőszakos; hevesen.*
Impetuosité, *f. hevesség.*
Impie, *adj. istentelen;* —, *m. et f. istentelen.*
Impiété, *f. istentelenség.*
Impiteux, euse, *adj. irgalmatlan.*
Impitoyable, *adj.* **— ment,** *adv. irgalmatlan, érzéketlen; irgalmatlanul.*
Implacable, *adj. engesztelhetlen.*

Implantation, *f. beültetés, beplántálás.*
Implanter, *v. a. beültetni, beplántálni.*
Implexe, *adj. belészőtt; bonyolult.*
Impliable, *adj. p. u. hajthatlan.*
Implication, *f.* (dr.) *bonyolodás (bűnténybe).*
Implicite, *adj.* —**ment**, *adv. beleértett; beleértve;* foi —, *vakhit.*
Impliquer, *v. a. bonyolitni, bebonyolitni;* — **contradiction**, *ellentmondást magában foglalni;* **s'** —, *v. pr. magának ellentmondani (tételekről).*
Implorer, *v. a. esedezni, kérni.*
Impoli, ie, *adj. udvariatlan, goromba.*
Impolitesse, *f. udvariatlanság.*
Impolitique, *adj.* —**ment**, *adv. politikátlan, ildomtalan; politikátlanul, ildomtalanul;* —, *ildomtalanság.*
Impondérable, *adj. megmérlegelhetlen.*
Impopulaire, *adj. népszerűtlen.*
Impopularité, *f. népszerűtlenség.*
Importable, *adj.* (com.) *bevihető, behozható.*
Importance, *f. fontosság, nyomosság.*
Important, te, *adj. nyomos, fontos, nevezetes.*
Importation, *f.* (com.) *bevitel, behozatal.*
Importer, *v. a.* (com.) *bevinni, behozni;* —, *v. n. et imp. fontosnak, nyomosnak lenni, érdekelni;* il lui importe, *érdekelve van ebben;* qu'importe? *mit bánom!* n'importe, *mit sem tesz.*
Importun, une, *adj.* —**nément**, *adv. tolakodó, alkalmatlan; alkalmatlanul;* —, *m. tolakodó.*
Importuner, *v. a. alkalmatlankodni.*
Importunité, *f. tolakodás, alkalmatlankodás.*
Imposable, *adj. adóalatti, adóköteles.*
Imposant, te, *adj. tekintélyes, nagy hatású.*
Imposer, *v. a. rátenni (kezet); rárakni, megterhelni; megadóztatni; megparancsolni; tekintetet parancsolni, nagy hatással lenni;* (imp.) *beemelni;* en — à qn., *valakit megcsalni; valakit rászedni;* s'en —, *önmagát ámitani.*
Imposeur, *m. p. u. megadóztató;* (imp.) *beemelő.*
Imposition, *f. föltevés, rátevés (kézről); adókivetés, megadóztatás;* (imp.) *elrakás, elhelyezés; beemelés;* — d'un nom, *elnevezés.*
Impossibilité, *f. lehetlenség.*
Impossible, *adj. lehetlen.*
Imposte, *m.* (arch.) *föte, oszlopfej.*
Imposteur, *adj. csalárd;* —, *m. csaló.*
Imposture, *f. csalás.*
Impôt, *m. adó.*
Impotence, *f. nőszhetlenség, nősztehetetlenség.*
Impotent, te, *adj. gyönge, tehetlen; képtelen, alkalmatlan.*
Impraticable, *adj. kivihetlen; össze-, megférhetlen; járhatlan.*
Imprécation, *f. megátkozás; átkozódás.*
Imprécatoire, *adj. átkos, átkozódó.*
Imprégner, *v. a.* (chim.) *telitni;* s'—, *v. pr. magába fölvenni, beszíni.*
Imprenable, *adj. bevehetlen, elfoglalhatlan, megvíhatlan.*
Imprescriptibilité, *f. elévülhetlenség.*
Imprescriptible, *adj. elévülhetlen.*
Impressif, ive, *adj. hathatós.*
Impression, *f. benyomás, hatás; lenyomat, nyomtatvány; kiadás.*
Imprévoyance, *f. vigyázatlanság.*
Imprévoyant, te, *adj. vigyázatlan.*
Imprévu, ue, *adj. előre nem látott.*
Imprimable, *adj. nyomtatható.*
Imprimé, *m. nyomtatvány.*
Imprimer, *v. a. et n. lenyomni, lenyomatot késziteni, verni;* (imp.) *nyomtatni;* fig. *beleoltani, elméjébe verni; alapozni, alagyozni;* faire —, *nyomatni (könyvet);* — **du respect**, *tekintetet gerjeszteni;* **s'**—, *v. pr. benyomódni.*
Imprimerie, *f. nyomda.*
Imprimeur, *m. könyvnyomtató, nyomdász.*
Imprimure, *f.* (pein.) *alapozás, alagyozás, aljazás.*
Improbabilité, *f. valószinütlenség.*
Improbable, *adj. nem valószinü.*
Improbateur, *m. helyben nem hagyó, roszaló, helytelenitő;* —, **trice**, *adj. roszaló.*
Improbation, *f. roszalás.*
Improbité, *f. roszhiszemüség, hamisság.*
Impromptu, *m. rögtönzet.*
Impromptuaire, *v.* Improvisateur.
Impropre, *adj.* — **ment**, *adv.* (gr.) *sajátlan; sajátlanul.*
Impropreté, *f. használhatlanság.*
Impropriété, *f.* (gr.) *sajátlanság.*
Improuver, *v. a. roszalni, nem helyeselni.*
Improvisateur, *m. rögtönző, hevenyésző.*
Improvisation, *f. rögtönzés.*
Improviser, *v. a. rögtönözni.*

Improviste, *adv.* à l'—, *véletlenül.*
Imprudemment, *adv. oktalanul, ildomtalanul.*
Imprudence, *f. ildomtalanság, eszélytelenség.*
Imprudent, te, *adj. ildomtalan.*
Impubère, *adj. kiskorú.*
Impudemment, *adv. szemtelenül.*
Impudence, *f. szemtelenség.*
Impudent, te, *adj. szemtelen.*
Impudeur, *f. szemtelenség.*
Impudicité, *f. szemérmetlenség, szemtelenség, fajtalanság.*
Impudique, *adj.* —ment, *adv. szemérmetlen, szemtelen; szemérmetlenül, szemtelenül.*
Impugner, *v. a. megtámadni.*
Impuissance, *f. tehetlenség; nősztehetlenség.*
Impuissant, te, *adj. tehetlen; nősztehetlen.*
Impulsif, ive, *adj. ösztönző.*
Impulsion, *f. hajtás;* fig. *ösztönzés.*
Impunément, *adv. büntetlenül.*
Impuni, ie, *adj. büntetlen.*
Impunité, *f. büntetlenség.*
Impur, ure, *adj.* —rement, *adv. tisztátlan; szemérmetlen; tisztátlanul; szemérmetlenül.*
Impureté, *f. tisztátlanság;* fig. *szemérmetlenség, bujaság.*
Imputabilité, *f. beszámithatás.*
Imputable, *adj. beszámitható.*
Imputatif, ive, *adj. hibáztató, vétkelő.*
Imputation, *f. leszámitás; beszámitás; vádolás, vád.*
Imputer, *v. a. vádolni, okolni, vétkelni, tulajdonitni (... nak, ... nek); leszámitni, betudni.*
Imputrescible, *adj. rothadatlan.*
Inabondance, *f. bőségtelenség.*
Inabordable, *adj. hozzáférhetlen.*
Inabordé, ée, *adj. elhagyott, nem keresett.*
Inabrogeable, *adj. eltörölhetlen.*
Inacceptable, *adj. el nem fogadható.*
Inaccessibilité, *f. p. u. hozzáférhetlenség.*
Inaccessible, *adj. hozzáférhetlen.*
Inaccommodable, *adj. kiegyenlíthetlen.*
Inaccordable, *adj. össze nem egyeztethető.*
Inaccostable, *adj. nem társaságos.*
Inaccoutumé, ée, *adj. nem szokott; szokatlan.*
Inachevé, ée, *adj. be nem végzett.*
Inactif, ive, *adj. munkátlan, tétlen; hatástalan.*
Inaction, *f. tétlenség.*
Inactivité, *f. tétlenség.*
Inadmissible, *adj. meg nem engedhető.*
Inadvertance, *f. vigyázatlanság.*
Inaliénabilité, *f. elidegenithetlenség.*
Inaliénable, *adj. elidegenithetlen.*
Inalliable, *adj. vegyithetlen.*
Inaltérable, *adj. változhatlan.*
Inamissibilité, *f. elveszthetetlenség.*
Inamissible, *adj. elveszthetlen.*
Inamovibilité, *f. elmozdithatlanság.*
Inamovible, *adj. elmozdithatlan.*
Inanimé, ée, *adj. lelketlen.*
Inaniser, *v. a. p. u. meghiusitni.*
Inanité, *f. hasztalanság.*
Inanition, *f. erőtlenedés, kimerültség.*
Inapercevable, *adj. észrevehetlen.*
Inaperçu, ue, *adj. észre nem vett.*
Inapplicable, *adj. használhatatlan, alkalmazhatlan.*
Inapplication, *f. vigyázatlanság, szorgalmatlanság.*
Inappliqué, ée, *adj. figyelmetlen, gondatlan, hanyag.*
Inappréciable, *adj. megbecsülhetetlen.*
Inapprêté, ée, *adj. készitetlen.*
Inapprivoisable, *adj. szelidithetlen.*
Inaptitude, *f. ügyetlenség.*
Inarticulé, ée, *adj. tagolatlan, szószerütlen.*
Inassignable, *adj. meghatározhatlan.*
Inattaquable, *adj. megtámadhatatlan.*
Inattendu, ue, *adj. váratlan.*
Inattentif, ive, *adj. vigyázatlan.*
Inattention, *f. vigyázatlanság.*
Inaugural, ale, *adj. beavatási.*
Inauguration, *f. ünnepélyes fölszentelés; beavatás, beigtatás.*
Inaugurer, *v. a. ünnepélyesen beigtatni, beavatni, fölszentelni.*
Incalculable, *adj. ki-, felszámithatlan.*
Incandescence, *f. tüzesedés, megtüzesedés, izzás.*
Incandescent, te, *adj. izzó.*
Incantation, *f. bűvölés, igézés.*
Incapable, *adj. nem képes, alkalmatlan, ügyetlen.*
Incapacité, *f. képességhiány.*
Incarcération, *f. bebörtönzés.*
Incarcérer, *v. a. bebörtönözni.*
Incarnadin, ine, *adj. halványpiros;* —, *m. testszín.*
Incarnat, ate, *adj. kiáltóveres, testszínű, húsvörös;* —, *m. testszín, királyvörös (szín).*
Incarnation, *f.* (th.) *testtélétel, megtestesülés, megemberülés.*

Incarné, ée, *adj.* (th.) *megtestesült;* fig. *megtestesült, valóságos.*
s'Incarner, *v. pr.* (th.) *megtestesülni;* (chir.) *húsosodni.*
Incartade, *f. pajkos megbántás, megsértés, gyalázás; esztelenség.*
Incendiaire, *m. et f. gyujtogató; gyujtogatónő.*
Incendie, *m. égés, gyuladás, tűzvész; zenebona.*
Incendier, *v. a. felgyujtani.*
Incération, *f. megviaszolás.*
Incertain, aine, *adj.* — ainement, *adv. bizonytalan, határozatlan; bizonytalanul.*
Incertitude, *f. bizonytalanság; változékonyság.* [*nem szűnő.*
Incessable, *adj. p. u. végtelen, meg*
Incessamment, *adv. szűnetlenül; haladéktalanul; nem sokára.*
Incessant, te, *adj. szüntelen.*
Incessible, *adj.* (dr.) *átengedhetlen.*
Incession, *f. p. u. menés, járás.*
Inceste, *m. vérfertőzet.*
Incestueux, euse, *adj.* — eusement, *adv. vérfertőzési; vérfertőzőleg;* —, *m. vérfertőző.*
Inchantable, *adj. énekelhetlen.*
Incidemment, *adv. mellesleg, közben.*
Incident, te, *adj.* (dr.) *közbejövő,* (opt.) *beeső;* —, *m. közbejött eset, mellékkörülmény; nehézség, baj.*
Incidenter, *v. n. nehézségeket előhozni.*
Incinérer, *v. a. elhamvasztani.*
Incirconcis, ise, *adj. körül nem metélt.*
Incise, *f. közbetét, mondatszak.*
Inciser, *v. a. bemetszeni;* (méd.) *eloszlatni.*
Incisif, ive, *adj.* (méd.) *eloszlató;* dent incisive, *metszőfog, előfog.*
Incision, *f. bemetszés.*
Incisoire, *adj.* dent —, *metszőfog.*
Incitabilité, *f. izgatagság.*
Incitateur, *m.* — trice, *f. izgató; izgatónő.*
Incitatif, ive, *adj. izgató, ingerlő.*
Incitation, *f. ingerlés, izgatás.*
Inciter, *v. a. buzdítni; izgatni, bujtogatni.*
Incivil, ile, — ilement, *adv. udvariatlan; illetlen; udvariatlanul; illetlenül.*
Incivilisé, ée, *adj. műveletlen.*
Incivilité, *f. udvariatlanság.*
Incivique, *adj. polgáriatlan.*
Incivisme, *m. polgári érzület hiánya.*
Inclémence, *f. zordonság.*
Inclinaison, *f.* (astr.) *hajlás.*
Inclinant, te, *adj. egyik oldalra hajló.*
Inclination, *f. hajlás, meghajlás, magameghajtás; hajlam; kedvelés, gyönyörködés.*
Incliner, *v. a. meghajtani;* —, *v. n. meghajlani;* fig. *hajlani (...ra, ...re);* s'—, *v. pr. meghajolni, meghajtani magát (valaki előtt).*
Inclus, use, *adj. beléfoglalt, mellékelt.*
Incluse, *f. melléklet.*
Inclusivement, *adv. bezárólag.*
Incoërcible, *adj. zabolázhatlan.*
Incognito, *adv. ismeretlenül.*
Incohérence, *f. össze nem függés.*
Incohérent, te, *adj. össze nem függő.*
Incolat, *m.* droit d'—, *lakhatási jog.*
Incombustibilité, *f. megéghetlenség.*
Incombustible, *adj. megéghetlen.*
Incommensurable, *adj. megmérhetlen*
Incommode, *adj. kényelmetlen; alkalmatlan, szenvedhetetlen (személyekről).* [*teges.*
Incommodé, ée, *adj. gyöngélkedő, be-*
Incommodément, *adv. kényelmetlenül.*
Incommoder, *v. a. alkalmatlankodni.*
Incommodité, *f. alkalmatlanság; kényelmetlenség; gyöngélkedés.*
Incommunicable, *adj. nem közölhető.*
Incommutable, *adj.* — ment, *adv. háboríthatlan; háboríthatlanul.*
Incomparabilité, *f. hasonlíthatlanság.*
Incomparable, *adj.* — ment, *adv. hasonlíthatlan; hasonlíthatlanul.*
Incompatibilité, *f. összeférhetlenség; egyezhetlenség.*
Incompatible, *adj.* — ment, *adv. összeférhetlen; egyezhetlen; összeférhetlenül.*
Incompétemment, *adv. illetéktelenül jogosítatlanul.*
Incompétence, *f. jogosítlanság, illetéktelenség.* [*téktelen.*
Incompétent, te, *adj. jogosítlan, ille-*
Incomplet, ète, *adj. nem teljes, hiányos.* [*nyolult.*
Incomplexe, *adj. egyszerü, nem bo-*
Incompréhensibilité, *f. megfoghatlanság.*
Incompréhensible, *adj.* — ment, *adv. megfoghatlan; megfoghatlanul.*
Inconcevable, *adj. megfoghatlan.*
Inconciliable, *adj. egyezhetlen, össze nem egyeztethető.*

Inconduite, *f. rosz magaviselet.*
Inconfident, *m. gyanús.*
Incongru, ue, *adj.* —**ûment**, *adv. hibás, helytelen (nyelvtanilag); helytelenül;* fig. *illetlen, durva.*
Incongruité, *f. nyelvhiba;* fig. *képtelenség.*
Inconnu, ue, *adj. ismeretlen;* —, *m.* —**ue**, *f. ismeretlen; ismeretlennő.*
Inconséquence, *f. következetlenség.*
Inconséquent, te, *adj. következetlen.*
Inconsidération, *f. meggondolatlanság.*
Inconsidéré, ée, *adj.* —**ment**, *adv. meggondolatlan; meggondolatlanul.*
Inconsistance, *f. összefüggés hiánya.*
Inconsistant, te, *adj. össze nem függő.*
Inconsolable, *adj.* —**ment**, *adv. vigasztalhatlan; vigasztalhatlanul.*
Inconsolé, ée, *adj. vigasztalatlan.*
Inconsomptible, *adj. elfogyaszthatlan.*
Inconstamment, *adv. állhatlanul, változólag.*
Inconstance, *f. állhatlanság, változékonyság.*
Inconstant, te, *adj. állhatlan, változékony.*
Inconstitutionnalité, *f. alkotmányellenesség.*
Inconstitutionnel, elle, *adj. alkotmányellenes.*
Incontestable, *adj.* —**ment**, *adv. kétségtelen; kétségtelenül.*
Incontesté, ée, *adj. kétségbe nem vont.*
Incontinence, *f. tartóztathatlanság, tartóztatlanság.*
Incontinent, te, *adj. magát tartóztatni nem képes, mérsékletlen;* —, *adv. azonnal, rögtön.*
Inconvenable, *adj. alkalmatlan, kelletlen.*
Inconvenance, *f. illetlenség.*
Inconvenant, te, *adj. illetlen.*
Inconvénient, *m. kellemetlenség, alkalmatlanság, akadály, hátrány.*
Inconvertible, *adj. megtéríthetlen.*
Inconvertissable, *adj. változtathatlan.*
Incorporalité, *f. testetlenség, anyagtalanság.*
Incorporation, *f. bekeblezés.*
Incorporel, elle, *adj. testetlen, anyagtalan.*
Incorporer, *v. a. bekeblezni.*
Incorrect, te, *adj. hibás.*
Incorrection, *f. hibásság.*
Incorrigibilité, *f. javithatlanság.*
Incorrigible, *adj. javithatlan.*
Incorrompu, ue, *adj. romlatlan.*
Incorruptibilité, *f. romolhatlanság;* fig. *megvesztegethetlenség.*
Incorruptible, *adj. romolhatlan;* fig. *megvesztegethetlen.*
Incorruption, *f. romolhatlanság, rothadatlanság.*
Incoupable, *adj. p. u. vétlen, bűntelen, ártatlan.*
Incourant, te, *adj.* (com.) *nem folyó; nem kelendő.*
Incrassant, te, *adj. vérsűritő.*
Incrassation, *f. vérsűrités, vérmegsűrüdés.*
Incrasser, *v. a.* (méd.) *sűritni, megsűritni.*
Incrédibilité, *f. hihetlenség.*
Incrédule, *adj. nem hivő, hitetlen;* —, *m. et f. hitetlen.*
Incrédulité, *f. hitetlenség.*
Incréé, ée, *adj. teremtetlen.*
Incriminer, *v. a. vádolni, okolni.*
Incroyable, *adj.* —**ment**, *adv. hihetlen; hihetlenül;* —, *m. piperkőcz, kaczkos.*
Incrustation, *f. kérgezés.*
Incruster, *v. a. bekérgezni, kérgesitni;* **s'**—, *v. pr. bekérgesülni.*
Incubation, *f. kotlás, költés.*
Incube, *m. lidércz, nyomócz, nyomag.*
Inculpation, *f. vádlás.*
Inculper, *v. a. vádolni, bevádolni, okolni, vétkelni.*
Inculquer, *v. a. fejébe verni; ráparancsolni.*
Inculte, *adj. vetetlen, parlag;* fig. *műveletlen, durva.*
Inculture, *f. parlagon heverés;* fig. *műveletlenség.*
Incurable, *adj. gyógyithatlan.*
Incurie, *f. gondatlanság.*
Incursion, *f. ellenséges becsapás.*
Inde, *m. indigó.*
Indébrouillable, *adj. kibonthatlan, megfejthetlen.*
Indécemment, *adj. illetlenül.*
Indécence, *f. illetlenség.*
Indécent, te, *adj. illetlen.*
Indéchiffrable, *adj. megfejthetlen.*
Indécis, ise, *adj. el nem határozott, bizonytalan, függő; ingadozó, habozó.*
Indécision, *f. habozás; határozatlanság.*
Indéclinable, *adj.* (gr.) *ejtegethetlen.*
Indécrottable, *adj. tisztithatlan; durva, vad.*
Indéfensable, *adj. nem védhető, védhetlen.*
Indéfini, ie, *adj.* —**ment**, *adv. határozatlan; hátarozatlanul.*
Indéfinissable, *adj. megfejthetlen, meghatározhatlan.*
Indélébile, *adj. el-, kitörülhetlen.*

Indélébilité, *f. el-, külörülhetlenség.*
Indélibéré, ée, *adj. meggondolatlan.*
Indélicat, ate, *adj. gyöngédtelen.*
Indélicatesse, *f. gyöngédtelenség.*
Indemniser, *v. a. kártalanitni.*
Indemnité, *f. kártalanitás.*
Indémontrable, *adj. be nem bizonyítható.*
Indépendamment, *adv. függetlenül.*
Indépendance, *f. függetlenség.*
Indépendant, te, *adj. független.*
Indescriptible, *adj. leírhatlan.*
Indestructible, *adj. elronthatlan.*
Indéterminable, *adj. meghatározhatlan.*
Indétermination, *f. határozatlanság.*
Indéterminé, ée, *adj.* — ment, *adv. határozatlan; bizonytalan; határozatlanul; bizonytalanul.*
Indévinable, *adj. ki nem található.*
Indévot, ote, *adj.* — otement, *adv. nem ajtatos; ajtatosság nélkül.*
Indévotion, *f. ajtatosság hiánya.*
Index, *m. tartalommutató, tárgymutató, sorjegyzék; mutatóúj.*
Indicateur, *m. tudositó, értesitő, bejelentő; mutatóúj.*
Indicatif, ive, *adj. jelentő; —, m.* (gr.) *jelentő mód.*
Indication, *f. jelentés; jelenség.*
Indice, *m. jel.*
Indicible, *adj. kimondhatlan.*
Indiction, *f. összehivás; római fejadószám, római szám.*
Indicule, *f. jelecske.*
Indienne, *f. czicz.*
Indifféremment, *adv. közönyösen; külömbség nélkül.*
Indifférence, *f. közönyösség.*
Indifférent, te, *adj. közönyös.*
Indifférentisme, *m. közöny, közönyösség.*
Indigénat, *m. honosság.*
Indigence, *f. szegénység, szükség.*
Indigène, *adj. honi, belföldi; —, m. honfi, belföldi.*
Indigent, te, *adj. szükölködő.*
Indigeste, *adj. emészthetlen;* fig. *meg nem fontolt.*
Indigestion, *f. emészthetlenség.*
Indignation, *f. boszankodás.*
Indigne, *adj.* — ment, *adv. méltatlan; méltatlanul.*
Indigné, ée, *part. et adj.* (*v.* Indigner) *boszankodó.*
Indigner, *v. a. boszantani; s'—, v. pr. boszankodni.*
Indignité, *f. méltatlanság; megbántás, bántalom.*
Indigo, *m. indigó.*
Indigoterie, *f. indigoültetmény.*
Indiquer, *v. a. jelenteni.*
Indirect, te, *adj.* — tement, *adv. közvetett, nem egyenes; közvetve, nem egyenest;* fig. *elrejtett; elrejtve.*
Indiscernable, *adj. meg nem különböztethető.*
Indisciplinable, *adj. fegyelem alá nem vehető.*
Indiscipline, *f. fegyetlenség.*
Indiscipliné, ée, *adj. fegyetlen.*
Indiscret, ète, *adj.* — ètement, *adv. szerénytelen, viggázatlan, kiméletlen, esztelen; szerénytelenül stb.; csacska; csacskán; —, m. szerénytelen ember; csacsogó, fecsegő.*
Indiscrétion, *f. vigyáztalanság, szerénytelenség; csacskaság.*
Indispensable, *adj.* — ment, *adv. elengedhetlen; elengedhetlenül.*
Indisposé, ée, *adj. gyöngélkedő, beteges;* fig. *roszkedvü, neheztelő.*
Indisposer, *v. a. betegessé tenni; megharagítni, megboszantani.*
Indisposition, *f. gyöngélkedés; idegenség, idegenkedés.*
Indisputable, *adj.* — ment, *adv. nem vitatható, kétségtelen; kétségtelenül, kétség kivül.*
Indissolubilité, *f. feloldhatlanság, elválhatlanság.*
Indissoluble, *adj.* — ment, *adv. feloldhatlan; feloldhatlanul.*
Indistinct, te, *adj.* — tement, *adv. nem világos, homályos; homályosan; különbség nélkül.*
Individu, *m. egyén.*
Individualiser, *v. a. egyéniteni, egyénesíteni.*
Individualisation, *f. egyénités.*
Individualité, *f. egyéniség.*
Individuel, elle, *adj.* — ellement, *adv. egyéni; egyénileg.*
Indivis, ise, *adj.* (dr.) *osztatlan;* par —, *közösen.*
Indivisibilité, *f. oszthatlanság.*
Indivisible, *adj.* — ment, *adv. oszthatlan; oszthatlanul.*
In-dix-huit, *m. tizennyolczadrét.*
Indocile, *adj. nem tanulékony, nehézfejü, tanithatlan.*
Indocilité, *f. tanulékonyság hiánya.*
Indolemment, *adv. föl sem véve, közönyösen.*

Indolence, *f. fől sem vétel, közöny, fásultság.* [*gondatlan.*
Indolent, te, *adj. érzetlen, közönyös,*
Indomptable, *adj. szelidíthetlen.*
Indompté, ée, *adj. vad, szilaj.*
Indomtable, *v.* Indomptable.
Indoté, ée, *adj. kelengyével el nem látott.*
In-douze, *f. tizenkettedrét.*
Indu, ue, *adj. helytelen, illetéktelen.*
Indubitable, *adj.* — ment, *adv. kétségtelen; kétségtelenül.*
Induction, *f. rávétel; következtetés;* (chir.) *tapasz alkalmazása;* tirer une —, *következtetni.*
Induire, *v. a. irr. p. u. rávenni; következtetni.*
Indulgemment, *adv. kimélve, kiméletesen, engedékenyen.*
Indulgence, *f. elnézés, kimélet;* lettre d'—, *búcsúhirdetvény.*
Indulgent, te, *adj. kiméletes, engedékeny, elnéző.*
Indult, *m. engedmény.*
Indûment, *adv.* (dr.) *jogtalanul, illetéktelenül.*
Induration, *f.* (chir.) *megkeményedés.*
Industrie, *f. ipar, műipar, műszorgalom.* [*ipar . . .*
Industriel, elle, *adj. iparos, iparűző,*
Industrier, *v. n. et* s'—, *v. pr. ipart űzni.*
Industrieux, euse, *adj.* — eusement, *adv. iparos, iparéző; szorgalmas; iparűzőleg, szorgalmasan; mesterséges; mesterségesen.*
Inébranlable, *adj.* — ment, *adv. rendíthetlen; rendíthetlenül.*
Inéclairci, ie, *adj. fel nem világosított.*
Inédit, ite, *adj. nyomtatatlan, ki nem adott.*
Ineffable, *adj. kimondhatlan.*
Ineffaçable, *adj. kitörülhetlen.*
Inefficace, *adj. hatástalan, foganatlan.*
Inefficacité, *f. hatástalanság.*
Inégal, ale, *adj.* — alement, *adv. nem egyenlő, egyenlőtlen; rögös; változékony; nem egyenlőleg stb.*
Inégalité, *f. egyenlőtlenség.*
Inélégance, *f. disztelenség, éktelenség.*
Inélégant, te, *adj. disztelen, izléstelen.*
Inéligible, *adj. nem választható.*
Inénarrable, *adj. elbeszélhetlen.*
Inepte, *adj.* — ment, *adv. nem alkalmas, ügyetlen; együgyü; ügyetlenül stb.*
Ineptie, *f. együgyűség, otrombaság. ostobaság.*
Inépuisable, *adj. kimeríthetlen.*
Inerme, *adj. fegyvertelen.*
Inerte, *adj. tunya, renyhe.*
Inertie, *f. tunyaság; tétlenség.*
Inespéré, ée, *adj.* — ment, *adv. reményletlen, véletlen; reményletlenül, véletlenül.*
Inestimable, *adj. megbecsülhetetlen.*
Inévitable, *adj.* — ment, *adv. elkerülhetlen; elkerülhetlenül.*
Inexact, cte, *adj. pontatlan; hanyag.*
Inexactitude, *f. pontatlanság; hanyagság.*
Inexcusable, *adj. menthetetlen.*
Inexécutable, *adj. kivihetlen.*
Inexécution, *f. végre nem hajtás.*
Inexigible, *adj. be nem hajtható.*
Inexorable, *adj.* — ment, *adv. kérlelhetlen; kérlelhetlenül.*
Inexpérience, *f. tapasztalatlanság.*
Inexpérimenté, ée, *adj. tapasztalatlan, járatlan, gyakorlatlan.*
Inexpiable, *adj. leróhatatlan.*
Inexplicable, *adj. megfejthetlen.*
Inexprimable, *adj. kimondhatlan, kifejezhetlen.*
Inexpugnable, *adj. megvihatlan.*
Inextinguible, *adj. elolthatlan, eltörülhetlen.*
Inextirpable, *adj. kiirthatlan.*
Inextricable, *adj. kibonthatlan.*
Infaillibilité, *f. csalhatlanság.*
Infaillible, *adj.* — ment, *adv. csalhatlan; csalhatlanul.*
Infaisable, *adj. véghezvihetlen.*
Infamant, te, *adj. becstelenitő.* [*ség*
Infamation, *f. becstelenités, becstelen-*
Infame, *adj.* — ment, *adv. becstelen, utálatos; gyalázatosan.*
Infamie, *f. becstelenség, gyalázat.*
Infant, *m.* — te, *f. királyi herczeg vagy herczegnő (spanyolhonban).*
Infanterie, *f. gyalogság, gyalog katonaság.*
Infanticide, *m. gyermekölés; gyermekölő, gyermekgyilkos.*
Infatigable, *adj.* — ment *adv. fáradhatlan; fáradhatlanul.*
Infatuation, *f. képzelődés.*
Infatuer, *v. a. elámitni, elbolonditni;* s'—, *v. pr. bele bolondulni*
Infécond, de, *adj. terméketlen, meddő*
Infécondité, *f p. u. terméketlenség, meddőség*

Infect, cte, *adj. dögleletes, megfertőzött, rothadt.*
Infecter, *v. a. dögleletessé tenni, ragályositni.*
Infection, *f. ragály, ragályositás.*
Inféoder, *v. a. hűbérré tenni.*
Inférer, *v. a. következtetni.*
Inférieur, eure, *adj. alsó; csekélyebb;* —, *m. alárendelt.*
Infériorité, *f. alsóbbság, csekélyebb becs vagy erték; alárendeltség.*
Infernal, ale, *adj. pokolbeli.*
Infertile, *f. terméketlen.*
Infertilité, *f. terméketlenség.*
Infestation, *f. pusztitás, dúlás.*
Infester, *v. a. pusztitni; bolygatni.*
Infidèle, *adj.* — **èlement,** *adv. hűtlen; hűtlenül;* —, *m. et f. hitetlen, nem hivő.* [ség.
Infidélité, *f. hűtlenség;* (th.) *hitetlen-*
Infiltration, *f. becsepegtetés; beszűremkezés.* [szivárogni.
s'Infiltrer, *v. pr. beszűremkezni, be-*
Infime, *adj. legalsó.*
Infini, ie, *adj.* — **ment,** *adv. végetlen; végetlenül;* —, *m. végetlen, végtelen.*
Infinité, *f. végtelenség; számtalan sokaság, tömérdekség.*
Infinitif, *m.* (gr.) *határozatlan mód.*
Infirme, *adj. gyönge, beteges, gyöngélkedő;* fig. *erőtlen;* —, *m. sinlő.*
Infirmer, *v. a.* (dr.) *érvénytelenitni;* fig. *gyöngitni.*
Infirmerie, *f. kórház, kóroda.*
Infirmier, *m.* — **ère,** *f. betegápoló; betegápolónő.*
Infirmité, *f. gyengeség.*
Inflammabilité, *f. gyulékonyság.*
Inflammable, *adj. gyulékony.*
Inflammation, *f. gyuladás, lob.*
Inflammatoire, *adj. gyulékony, gyuladós.*
Inflexibilité, *f.* fig. *hajthatlanság.*
Inflexible, *adj.* — **ment,** *adv. hajthatlan; kérlelhetlen; hajthatlanúl stb.*
Inflexion, *f. hajlás, görbület;* (gr.) *ejtegetés.*
Inflictif, ive, *adj.* (dr.) *sujtó;* peine inflictive, *testi büntetés.* [itélése.
Infliction, *f.* (dr.) *testibüntetés meg-*
Infliger, *v. a. rászabni (büntetést).*
Influence, *f. befolyás (. . . ra, . . . re).*
Influencer, *v. a. ráhatni, befolyást gyakorolni.*
Influent, te, *adj. befolyásos, nagy befolyású.*
Influer, *v. n. befolyni, befolyást gyakorolni.*
In-folio, *m. nagyrét.*
Informateur, *v.* Institnteur,
Informatif, ive, *adj. oktató.*
Information, *f. értesités; tudakozás; nyomozás; tanukihallgatás.*
Informatrice, *f. tanitónő.*
Informe, *adj. idomtalan, formátlan.*
Informé, *m. birói nyomozás.*
Informer, *v. a. oktatni; értesiteni;* —, *v. n. birólag nyomozni;* s'informer, *tudakozni.*
Infortune, *f. szerencsétlenség.*
Infortuné, ée, *adj. szerencsétlen.*
Infracteur, *m. megszegő, áthágó, megsértő (törvényt).*
Infraction, *f. megszegés, áthágás, megsértés.*
Infranchissable, *adj. áthághatlan.*
Infréquenté, ée, *adj. látogatatlan.*
Infructueux, euse, *adj.* — **eusement,** *adv. terméketlen; terméketlenül;* fig. *sikeretlen; sikeretlenül, hiába.*
Infructuosité, *f. gyümölcstelenség, terméketlenség; hasztalanság.*
Infule, *f. püspöksüveg.*
Infus, use, *adj. istenadta, Istentől nyert.*
Infuser, *v. a.* (ap.) *rátölteni, ráönteni;* fig. *becsepegtetni, sugni, sugallani.*
Infusible, *adj. olvaszthatlan.*
Infusion, *f. ráöntés, rátöltés;* (chir.) *befecskendezés; javaslás, tanácsadás.*
Infusoire, *m. ázalék, ázalag.*
Ingambe, *adj.* fam. *fürge.*
s'Ingénier, *v. pr.* fam. *eszközökről gondolkozni.*
Ingénieur, *m. mérnök.*
Ingénieux, euse, *adj.* — **eusement,** *adv. elmés; elmésen.*
Ingénu, ue, *adj.* — **ûment,** *adv. nyiltszivü, őszinte; őszintén.*
Ingénuité, *f. őszinteség.*
s'Ingérer, *v. pr. avatkozni.*
Inglorieux, euse, *adj. p. u. dicstelen.*
Ingouvernable, *adj.* fam. *nem hajtható, makacs.*
Ingrat, ate, *adj.* — **atement,** *adv. hálátlan; hálátlanul.*
Ingratitude, *f. hálátlanság.*
Ingrédient, *m. alkatrész.*
Inguérissable, *adj. gyógyithatlan.*
Inguinal, ale, *adj. lágyék . . .;* hernie inguinale, *lágyéksérv.*
Inhabile, *adj. nem képes, ügyetlen*

Inhabileté, *f. ügyetlenség.*
Inhabilité, *f.* (dr.) *képesség hiánya.*
Inhabitable, *adj. lakhatlan, nem lakható.*
Inhabité, ée, *adj. lakatlan, nem lakott.*
Inhabitude, *f. szokatlanság.*
Inhabitué, ée, *adj. nem szokott (... hoz, ... hez).*
Inharmonieux, euse, Inharmonique, *adj. egybe nem hangzó.*
Inhérence, *f.* (phil.) *hozzátartozás, tartozék.*
Inhérent, te, *adj.* (phil.) *hozzátartozó, rajtafüggő.*
Inhiber, *v. a.* (dr.) *letiltani, eltiltani.*
Inhibition, *f.* (dr.) *letiltás, eltiltás.*
Inhibitoire, *adj.* (dr.) *letiltó, eltiltó.*
Inhonoré, ée, *adj. tiszteletlen, nem tisztelt.*
Inhospitalier, ère, *adj. nem vendégszerető.*
Inhospitalité, *f. vendég nem szeretés.*
Inhumain, aine, *adj.* — ainement, *adv. embertelen, kegyetlen; kegyetlenül, embertelenül.*
Inhumanité, *f. embertelenség.*
Inhumation, *f. temetés, eltakarítás.*
Inhumer, *v. a. temetni, eltakarítani.*
Inimaginable, *adj. képzelhetlen.*
Inimitable, *adj. utánozhatlan.*
Inimitié, *f. ellenségesség.*
Inintelligible, *adj. érthetlen.*
Inique, *adj.* — ment, *adv. méltatlan; méltánytalan.*
Iniquité, *f. méltánytalanság;* (th.) *vétek, bün.*
Initial, ale, *adj. kezdő.*
Initiatif, ive, *adj. p. u. kezdeményi.*
Initiation, *f. fölszentelés, beavatás.*
Initiative, *f. kezdemény.*
Initier, *v. a. beavatni.*
Injecter, *v. a. befecskendezni.*
Injection, *f. befecskendezés.*
Injonction, *f. meghagyás.*
Injure, *f. bántalom, sérelem.*
Injurier, *v. a. megbántani, sérteni, bántalmazni, gyalázni.*
Injurieux, euse, *adj.* — eusement, *adv. sértő, bántalmi, bántó; sértőleg.*
Injuste, *adj.* — ment, *adv. igazságtalan; igazságtalanul.*
Injustice, *f. igazságtalanság.*
Injustifiable, *adj. igazolhatlan.*
Inlisible, *adj. olvashatlan.*
Innavigable, *adj. hajózhatlan.*
Inné, ée, *adj. veleszületett.*
Innocemment, *adv. ártatlanul.*
Innocence, *f. ártatlanság.*
Innocent, te, *adj. ártatlan; ártalmatlan;* —, *m. ártatlan;* fig. *oktondi, ostoba.*
Innocenter, *v. a. ártatlannak nyilvánítni.*
Innombrable, *adj.* — ment, *adv. számtalan; számlálhatlan; számtalanul.*
Innomé, ée, *adj. meg nem nevezett, nevezetlen.*
Innominable, *adj. nevezhetlen.*
Innovateur, *v.* Novateur.
Innovation, *f. újítás.*
Innover, *v. a. et n. újítni, megujítni, ujításokat behozni.*
Inobéissance, *f. engedetlenség.*
Inobéissant, te, *adj. engedetlen.*
Inobservance, *p. u.* Inobservation, *f. meg nem tartás.*
Inoccupé, ée, *adj. el nem foglalt.*
In-octavo, *m. nyolczadrét.*
Inoculateur, *m. beoltó.*
Inoculation, *f. beoltás; oltás.*
Inoculer, *v. a. beoltani.*
Inodore, *adj. szagtalan.*
Inoffensif, ive, *adj. nem sértő, botránytalan.*
Inondation, *f. áradás, vizár, árviz.*
Inonder, *v. a. elárasztani.*
Inopiné, ée, *adj.* — ment, *adv. véletlen; véletlenül.*
Inouï, ie, *adj. hallatlan.*
Inpromptu, *v.* Impromptu.
In-quarto, *m. negyedrét.*
Inquiet, ète, *adj. nyugtalan.*
Inquiéter, *v. a. nyugtalanítni;* s'—, *v. pr. nyugtalankodni, aggódni.*
Inquiétude, *f. nyugtalanság.*
Inquisiteur, *m. inquisitor, hitnyomozó, eretneknyomozó.*
Inquisition, *f. p. u. hitnyomozás, inquisitio.*
Insaisissable, *adj. le nem foglalható.*
Insalubre, *adj. egészségtelen.*
Insalubrité, *f. egészségtelenség.*
Insanie, *f. v.* Délire.
Insatiabilité, *f. telhetlenség.*
Insatiable, *adj.* — ment, *adv. telhetlen; telhetlenül.*
Insciemment, *adv. nem tudva, tudatlanul.*
Inscription, *f. felirat, felirás; beirás.*
Inscrire, *v. a. irr. beirni.*
Inscrutable, *adj. kitanulhatatlan.*
Insçu, *v.* Insu.
Insecte, *m. rovar.*
In-seize, *m. tizenhatodrét.*
Insensé, ée, *adj. esztelen, oktalan, botor.*
Insensibilité, *f. érzetlenség, érzéketlenség.*

Insensible, *adj.* —**ment**, *adv.* *érzetlen, érzékelen; érzetlenül;* fig. *észrevehetlen; észrevehetlenül.*
Inséparable, *adj.* —**ment**, *adv.* *elválaszthatlan; elválaszthatlanul.*
Insérer, *v. a.* *beigtatni.*
Insermenté, ée, *adj.* *meg nem hitelt.*
Insertion, *f.* *beigtatás.*
Insidiateur, *m.* *leselkedő, cseleskedő, csábító;* —, trice, *adj.* *csábitó.*
Insidieux, euse, *adj.* —eusement. *adv.* *álnok, ravasz, cseles; álnokul.*
Insigne, *adj.* *jeles, kitünő.*
Insignes, *m. pl.* *jelvények.*
Insignifiance, *f.* *csekélység.*
Insignifiant, te, *adj.* *csekély, nem fontos, jelentéktelen.*
Insinuant, te, *adj.* *behizelgő.*
Insinuatif, ive, *adj.* *ajánlatos.*
Insinuation, *f.* *behizelgés; beirás, bejegyzés; bejelentés; kézbesités.*
Insinuer, *v. a.* *ügyesen betenni;* fig. *ügyesen tudtul adni; beirni, beigtatni;* s'—, *v. pr.* *belopózni.*
Insipide, *adj.* —**ment**, *adv.* *izetlen; izetlenül.*
Insipidité, *f.* *izetlenség.*
Insister, *v. n.* *megmaradni, ragaszkodni (...hoz, ...hez); támaszkodni, hivatkozni (...ra, ...re).*
Insociabilité, *f.* *társaságtalanság.*
Insociable, *adj.* *társaságtalan.*
Insolemment, *adv.* *szemtelenül; gorombául.* [*rombaság.*
Insolence, *f.* *szemtelenség; dacz, go-*
Insolent, te, *adj.* *szemtelen, daczos, goromba.* [*kitenni.*
Insoler, *v. a.* *napon melegitni, napra*
Insolite, *adj.* *szokatlan.*
Insolubilité, *f.* *feloldhatlanság.*
Insoluble, *adj.* *feloldhatlan.*
Insolvabilité, *f.* *fizetési tehetlenség.*
Insolvable, *adj.* *fizetni nem képes.*
Insomnie, *f.* *álmatlanság.*
Insondable, *adj.* *kipuhatolhatlan.*
Insouciance, *f.* *gondatlanság.*
Insouciant, te, *adj.* *gondatlan.*
Insoutenable, *adj.* *meg nem állható, fentarthatlan, védelmezhetlen; türhetlen.* [*gyelni.*
Inspecter, *v. a.* *megszemlélni; felü-*
Inspecteur, *m.* —trice, *f.* *felügyelő; felügyelőnő.*
Inspection, *f.* *megszemlélés; felügyelés.*
Inspiration, *f.* *beszivás, belehelés; ihletés, ihlet.*
Inspirer, *v. a.* *belehelni, beléleheIni; sugallani, ihlelni, ihletni.*
Instabilité, *f.* *állhatlanság.*
Instable, *adj.* *állhatlan.*
Installation, *f.* *beigtatás.*
Installer, *v. a.* *beigtatni;* s'—, *pr.* fam. *befészkelődni.*
Instamment, *adv.* *esdekelve, esdeklőleg, hathatósan.*
Instance, *f.* *esdeklés, könyörgés; folyamodvány; panasz; törvényszék, biróság.*
Instant, te, *adj.* *esdeklő, sürgető;* —, *m.* *pillanat;* à l'—, *azonnal.* [*nyi.*
Instantané, ée, *adj.* *azonnali, pillanat-*
Instantanéité, *f.* *pillanatnyi tartam.*
Instar, *adv.* à l'—, *módjára, szerint, mint.* [*tás, megujitás.*
Instauration, *f.* *felállitás, helyreálli-*
Instigateur, *m.* *bujtogató, izgató.*
Instigation, *f.* *bujtogatás, izgatás.*
Instiguer, *v. a.* *bujtogatni.*
Instillation, *f.* *becsöpögtetés.*
Instiller, *v. a.* *becsöpögtetni.*
Instinct, *m.* *ösztön, természeti ösztön.*
Instinctif, ive, *adj.* —ivement, *adv.* *ösztönszerü; ösztönszerüleg.*
Instituer, *v. a.* *alapitani, állitni, felállitni.*
Institut, *m.* *intézet.*
Institutes, *f. pl.* v. **Instituts**.
Instituteur, *m.* *alapitó; nevelő.*
Institution, *f.* *alapitás; intézkedés, intézmény; nevelőintézet, nővelde; oktatás, tanitás.*
Instituts, *m. pl.* *intézmények.*
Instructeur, *m.* *tanitó.*
Instructif, ive, *adj.* *tanulságos, oktató.*
Instruction, *f.* *oktatás, utasitás.*
Instruire, *v. a. irr.* *oktatni, tanitani; tudósitni, értesitni.*
Instrument, *m.* *eszköz, müszer; okmány, okirat, oklevél.*
Instrumentaire, *adj.* témoin —, *mellé ktanu.*
Instrumental, ale, *adj.* *eszközül szolgáló;* musique instrumentale, *hangászat, hangszeres zene (ének nélkül).*
Instrumentation, *f.* *hangszerelés.*
Insu, *adv.* à l'—, *tudatlanul, előtudat nélkül;* à mon —, *tudtom nélkül.*
Insubordination, *f.* *fegytelenség, fegyelemhiány, fenyiték hija.*
Insubordonné, ée, *adj.* *engedelmeskedni nem akaró.*
Insuccès, *m.* *balsiker, felsülés*

Insuffisamment, *adv. elégtelenül, ki nem elégitőleg.*
Insuffisance, *f. elégtelenség; alkalmatlanság, képtelenség.*
Insuffisant, te, *adj. elégtelen.*
Insulaire, *m. et f. szigetlakos; szigetlakosnő.*
Insultant, te, *adj. sértő, bántó.*
Insulte, *f. durva sértés, bántalom, meggyalázás; roham, megrohanás.*
Insulter, *v. a. gyalázni, bántani, bántalmakkal illetni, sérteni;* — une place, *erőséget megrohanni;* —, *v. n. gúnyolódni, csufolódni.*
Insupérable, *adj. p. u. felülmúlhatlan.*
Insupportable, *adj.* —ment, *adv. tűrhetlen, szenvedhetlen, elviselhetlen.*
Insurgé, *m. fölkelő; lázadó.*
Insurgence, *f. fölkelés; lázadás.*
Insurgent, te, *adj. lázadó; fölkelő;* —, *m. lázadó; fölkelő.*
s'Insurger, *v. pr. föllázadni; fölkelni.*
Insurmontable, *adj. áthághatlan.*
Insurrection, *f. fölkelés; lázadás.*
Insurrectionnaire, **Insurrectionnel**, elle, *adj. zendülő, lázadási, lázadó.*
Intabuler, *v. a. betáblázni.*
Intact, cte, *adj. érintetlen;* fig. *feddhetetlen.* [*rithetlen.*
Intarissable, *adj. elapadhatlan, kime-*
Intégralement, *adv. egészen.*
Intégralité, *f. egészlet, az egész, teljesség.*
Intégrant, te, *adj. kiegészitő.*
Intégration, *f. kiegészités.*
Intègre, *adj. igaz, megvesztegethetlen.*
Intégrer, *v. a.* (math.) *egészelni.*
Intégrité, *f. teljesség, egészlet, tökéletesség; épség; becsületesség.*
Intellectif, ive, *adj. értelmi.* [*értés.*
Intellection, *f.* (phil.) *felfogás, meg-*
Intellectuel, elle, *adj. értelmi.*
Intelligemment, *adv. értelmesen, belátással, okosan.*
Intelligence, *f. értelem; belátás, ismeret; egyetértés; titkos szövetkezés.* [*tall, ügyes.*
Intelligent, te, *adj. értelmes, tapasz-*
Intelligibilité, *f. p. u. érthetőség.*
Intelligible, *adj.* —ment, *adv. érthető; érthetőleg.*
Intempéramment, *adv. mértékletlenül.*
Intempérance, *f. mértékletlenség.*
Intempérant, te, *adj. mértékletlen.*
Intempéré, ée, *adj. mértékletlen, kicsapongó.*
Intempérie, *f. szabálytalanság, rendetlenség.*
Intempestif, ive, *adj.* —ivement, *adv. rosszkori, idétlen; rosszkor, idétlenül.*
Intendance, *f. főfelügyelés, ügyelőség.*
Intendant, *m. főügyelő, főgondnok.*
Intendante, *f. főügyelőnő.*
Intense, *adj.* (phys.) *feszült, felfokozott, erős, hatályos.*
Intension, *f.* (phys.) *legnagyobb feszültség, legmagasb fok, erősség, megfeszülés, hatály.*
Intensité, *f. hatályosság, belerő.*
Intensivement, *adv. hatályosan.*
Intensivité, *v.* **Intensité.**
Intenter, *v. a. kezdeni, intézni, czélba venni.*
Intention, *f. szándok, czélzat.*
Intentionné, ée, *adj. szándoklott, czélzott.*
Intentionnel, elle, *adj.* —ellement, *adv. szándokolt, czélba vett; szándok szerint.*
Intercadent, te, *adj. különböző, változó (érverésről).*
Intercalaire, *adj. közbevetett;* année —, *szökőév.*
Intercaler, *v. a. közbevetni, közétenni, beigtatni, becsusztatni.* [*járni.*
Intercéder, *v. n. közbe járulni, közben-*
Intercepter, *v. a. elfogni, elsikkasztani.* [*fogás.*
Interception, *f.* (phys.) *felfogás; el-*
Intercesseur, *m. közbenjáró.*
Intercession, *f. közbenjárás.*
Interdiction, *f. el-, megtiltás, tilalom.*
Interdire, *v. a. irr. el-, megtiltani; felfüggeszteni; megrémitni, megzavarni.* [*átok.*
Interdit, *m. egyháztilalom, egyházi*
Intéressant, te, *adj. érdekes, érdeklő.*
Intéressé, ée, *adj. haszonleső, önző; érdekelt;* —, *m.* —ée, *f. részes, részvevő; részvevőnő; részesnő.*
Intéresser, *v. a. részeltetni, belévonni, érdekeltetni; érdekelni; rávenni;* s'—, *v. pr. részt venni;* s'— pour qn., *valakit pártolni.*
Intérêt, *m. előny, haszon; részvét, érdek; kamat.*
Interfolier, *v. a. levelenként tiszta papirost kötni a könyv lapjai közé.*
Intérieur, eure, *adj.* —eurement, *adv. belső, benső; belsőleg, bensőleg;* —, *m. belseje vagy belje (...nak, ...nek)* ministre de l'—, *belügyminister.*

Intérim, *m.* dans l'—, par —, *adv.* *ideiglenesen.*
Intérimistique, *adj. ideiglenes.*
Interjection, *f. indulatszó ;* — d'appel, *felebbezés.*
Interjecter, *v. a.* — appel, *felebbezni.*
Interligne, *m. középvonal ;* (imp.) *ritkító vonal.*
Interligner, *v. a.* (imp.) *ritkítni.*
Interlinéaire, *adj. sorközi.*
Interlocuteur, *m. közbenszóló személy.*
Interlocution, *f. közbenszóló itélet.*
Interlocutoire, *adj. közbenszóló.*
Interlope, *m. csempészhajó ;* commerce —, *csempészet.*
Interloquer, *v. a. et n. közbenszóló itéletet hozni ;* fam. — qn., *valakit zavarba hozni.*
Intermède, *m. játékköz, közbenjáték.*
Intermédiaire, *adj. közbeli, közben ..., ... közötti.*
Intermédiat, ate, *adj. közbeli, közben . . ., közi, . . . közötti ;* temps —, *időköz.*
Interminable, *adj. végtelen.*
Intermission, *f. félbenhagyás.*
Intermittence, *f.* (méd.) *félbenhagyás, szünet, szünetelés.*
Intermittent, te, *adj. félbenhagyó, váltó ;* fièvre intermittente, *váltó láz.*
International, e, *adj. népjogi.*
Interne, *adj. belső, benső ;* —, *m. étbérlő, kosztos valamely tanintézetben.*
Interner, *v. a. belebbezni.*
Internonce, *m. pápakövet.*
Internonciature, *f. pápakövetség.*
Interpellation, *f. nyilatkozatra felszólító birói parancs.* [*lítni.*
Interpeller, *v. a. nyilatkozatra felszó-*
Interpolateur, *m. iralhamisító.*
Interpolation, *f. közbeigtatás, közbetoldás.* [*toldani.*
Interpoler, *v. a. közbeigtatni, közbe-*
Interposer, *v. a. közé tenni, közébe tenni ;* fig. *elintézni ;* s'—, *v. pr. közbenjárni.*
Interposition, *f. közé vagy közébe tevés ;* fig. *közbenjárás.*
Interprétateur, *m. magyarázó, tolmács.*
Interprétatif, ive, *adj.* — ivement, *adv. magyarázó, értelmező ; magyarázólag.* [*mezés, tolmácsolás.*
Interprétation, *f. magyarázás, értel-*
Interprète, *m. értelmező, magyarázó, tolmács.*
Interpréter, *v. a. magyarázni, tolmácsolni ; fejtegetni.*
Interrègne, *m. uralomköz, trónüresség, közbeli kormány.*
Interrogatif, ive, *adj.* — ivement, *adv. kérdő, kérdező ; kérdőleg, kérdezőleg.*
Interrogation, *f. kérdés.*
Interrogatoire, *m. vallatás, kihallgatás.*
Interroger, *v. a. kérdeni, kérdezni, vallatni ; megkérdezni, tanakodni.*
Interrompre, *v. a. félbenszakasztani.*
Interrupteur, *m. félbenszakasztó.*
Interruption, *f. félbenszakasztás.*
Interstice, *m. köz, térköz ; időköz.*
Intervalle, *m. köz, térköz ; időköz ; távköz ; hangköz.*
Intervenir, *v. n. közbe jőni ; közbenjárni ; beavatkozni.* [*kozás.*
Intervention, *f. közbejövetel, beavat-*
Intervertir, *v. a. felforgatni (a rendet) ; pénzt elsikkasztani.*
Intervertissement, *m. felforgatás.*
Intestable, *adj. nem tanuskodható, tanuságra képtelen.*
Intestat, *adv.* ab —, *végrendelet nélkül.*
Intestin, ine, *adj. belső ;* —, *m. bél.*
Intestinal, ale, *adj. belekhez tartozó, bél . . . .* [*idézés.*
Intimation, *f. parancsközlés, tudatás,*
Intime, *adj.* — ment, *adv. benső ; bensőleg ;* —, *m. meghitt barát.*
Intimer, *v. a. biróilag tudatni ; előidézni, idézni.*
Intimider, *v. a. megfélemlítni.*
Intimité, *f. meghittség, bensőség.*
Intitulation, *f. czimezés.*
Intituler, *v. a. czimezni.*
Intolérable, *adj.* — ment, *adv. tűrhetlen ; tűrhetlenül.*
Intolérance, *f. türelmetlenség.*
Intolérant, te, *adj. türelmetlen.*
Intonation, *f. hangoztatás.*
Intraduisible, *adj. lefordíthatlan.*
Intraitable, *adj. nem hajtható, makacs, csökönös.*
Intransitif, ive, *adj.* (gr.) *benható.*
In-trente-deux, *m. harminczkettedréteg.*
Intrépide, *adj.* — ment, *adv. rettenthetetlen ; rettenthetetlenül.*
Intrépidité, *f. rettenthetetlenség.*
Intrigant, te, *adj. cselszövő ;* —, *m. cselszövő, ármányos, ravaszdi.*
Intrigue, *f. ármány, cselszövény ; bonyodalom.*

Intriguer, *v. a. zavarba hozni; —, v. n. ármánykodni, fondorkodni.*
Intrigueur, *m. cselszövő.*
Intrinsèque, *adj.* —ment, *adv. belső, benső; belsőleg, bensőleg.*
Introducteur, *m. bevezető.*
Introductif, ive, *adj. bevezető.*
Introduction, *f. bevezetés; behozás.*
Introduire, *v. a. irr. bevezetni; beletenni;* fig. *behozni; bemutatni.*
Introït, *m.* (cat.) *a mise kezdete.*
Intronisation, *f. beigtatás.*
Introniser, *v. a. püspöki székbe igtatni.*
Introuvable, *adj.* fam. *nem található.*
Intrus, use, *adj. benyomott, beszorított; becsusztatott, betolt.*
Intrusion, *f. betolulás, betolás, bedugás; becsusztatás.*
Intuitif, ive, *adj.* —ivement, *adv.* (th.) *szemléletes; szemléletesen.*
Intuition, *f.* (th.) *szemlélet.*
Intumescence, *f. feldagadás.*
Inule, *f. sertecsék.*
Inusité, ée, *adj. szokatlan.*
Inutile, *adj.* — ment, *adv. haszontalan, hasztalan; hasztalanul.*
Inutiliser, *v. a. haszontalanná tenni.*
Inutilité, *f. haszontalanság, hasztalanság.*
Invader, *v. a. rajta ütni, megrohanni.*
Invalide, *adj.* —ment, *adv. rokkant, tehetlen; tehetlenül;* (dr.) *érvénytelen; érvénytelenül; —, m. rokkant, sérvitéz, aggharczos.*
Invalider, *v. a. érvénytelenitni.*
Invalidité, *f. érvénytelenség.*
Invariabilité, *f. változhatlanság.*
Invariable, *adj.* —ment, *adv. változhatlan; változhatlanul.*
Invasion, *f. berontás, berohanás.*
Invective, *f. sértegetés, megtámadás.*
Invectiver, *v. n. megtámadni, gyalázni.*
Invendable, *adj. el nem adható.*
Invendu, ue, *adj. el nem adott.*
Inventaire, *m. leltár; leltározás.*
Inventer, *v. a. kitalálni, kigondolni.*
Inventeur, *m. feltaláló.*
Inventif, ive, *adj. találékony, leleményes.*
Invention, *f. találmány; találékonyság.*
Inventorier, *v. a. leltározni.*
Inverse, *adj. megforditott, fonák; —, f. megforditott arány.*
Inversion, *f.* (gr.) *megforditás, szórendi megforditás.*
Investigateur, *m. vizsgáló, kutató.*
Investigation, *f. nyomozás, kutatás.*
Investir, *v. a. hűbérül adni jószágot;* (mil.) *bekeritni, körülfogni;* fig. *ostromolni.*
Investissement, *m.* (mil.) *bekerités.*
Investiture, *f. hűbéradás; felavattatás, beigtatás.*
Invétérer, *v. n.* et s'—, *v. pr. meggyökerezni, megrögzeni.*
Invigilance, *f. éberség hiánya.*
Invincible, *adj.* —ment, *adv. győzhetlen; győzhetlenül.*
Inviolabilité, *f. sérthetlenség.*
Inviolable, *adj.* —ment, *adv. sérthetlen; sérthetlenül.*
Inviolé, ée, *adj. sértetlen, sérületlen.*
Invisibilité, *f. láthatlanság.*
Invisible, *adj.* — ment, *adv. láthatlan; láthatlanul.*
Invitateur, *m. meghivó.*
Invitation, *f. meghivás.*
Inviter, *v. a. meghíni;* fig. *felszólítni.*
Invocation, *f. folyamodás, hívás.*
Involontaire, *adj.* —ment, *adv. akaratlan; akaratlanúl.*
Involution, *f.* (dr.) *bonyolodás.*
Invoquer, *v. a. könyörögni, segitségül híni; hivatkozni.*
Invraisemblable, *adj. valószinűtlen.*
Invraisemblance, *f. valószinűtlenség.*
Invulnérabilité, *f. sebhetetlenség.*
Invulnérable, *adj. sebhetetlen.*
Iode, *m. iblany.*
Ionien, enne, Ionique, *adj. jóniai*
Iota, *m. jota.*
Irascible, *adj. hirtelen haragú.*
Iris, *m. nőszirom; szivárvány.*
Irisé, ée, *adj. szivárványszinű.*
Ironie, *f. gúny, gunyor.*
Ironique, *adj.* —ment, *adv. gúnyos, gúnyolódó; gúnyolódva, gúnyosan.*
Irradiation, *f. sugárzás, be-, megsugárzás.*
Irradier, *v. a. sugárzani, be-, megsugárzani.*
Irraisonnable, *adj.* —ment, *adv. esztelen; esztelenül.*
Irrationnel, elle, *adj. oktalan, okszerűtlen.*
Irréconciliable, *adj.* —ment, *adv. engesztelhetlen; engesztelhetlenűl.*
Irrécusable, *adj. elvethetlen, elutasíthatlan.*
Irréfléchi, ie, *adj. meg nem gondolt.*
Irréflexion, *f. meggondolatlanság.*
Irréformable, *adj. változhatatlan.*
Irréfragable, *adj. czáfolhatlan.*
Irrégularité, *f. szabálytalanság.*

Digitized by Google

Irrégulier, ère, *adj.* **—èrement,** *adv.* *szabálytalan; szabálytalanul.*
Irréligieux, euse, *adj.* **—eusement,** *adv.* *vallástalan; vallástalanul.*
Irréligion, *f. vallástalanság.*
Irrémédiable, *adj.* **—ment,** *adv. orvosolhatlan; orvosolhatlanul.*
Irrémissible, *adj.* **—ment,** *adv. megbocsáthatlan; megbocsáthatlanúl.*
Irréparable, *adj.* **—ment,** *adv. pótolhatlan; pótolhatlanul.*
Irréprehensible, *adj. feddhetlen.*
Irréprochable, *adj. feddhetetlen; elvethetlen.*
Irrésistibilité, *f. ellenállhatlanság.*
Irrésistible, *adj.* **—ment,** *adv. ellenállhatlan; ellenállhatlanul.*
Irrésolu, ue, *adv. elhatározatlan.*
Irrésolution, *f. elhatározatlanság.*
Irréussite, *f. p. u. balsiker, felsülés.*
Irrévéremment, *adv. tiszteletlenül.*
Irrévérence, *f. tiszteletlenség.*
Irrévérent, te, *adj. tiszteletlen.*
Irrévocabilité, *f. visszavonhatlanság.*
Irrévocable, *adj.* **—ment,** *adv. visszavonhatlan; visszavonhatlanul.*
Irrévoqué, ée, *adj. vissza nem vont.*
Irrigation, *f. megöntözés.*
Irritabilité, *f. izgatagság, ingerlékenység.*
Irritable, *adj. izgatag, ingerlékeny.*
Irritant, *m. ingerlőszer.*
Irritation, *f. ingerlés, izgatás.*
Irriter, *v. a. ingerelni; haragítni;* **s'—,** *v. pr. megharagszani.*
Irroration, *f. befőcskendezés.*
Irruption, *f. beütés, berohanás.*
Isabelle, *adj. szőgsárga;* **—,** *m. szőgsárga szín.*
Isatis, *m. jégróka.*
Ischiagre, *m. csípfájdalom.*
Ischiatique, *adj. csipőesonthoz tartozó, csipőcsont....*
Ischion, *m. csipőcsont.*
Ischurétique, *adj. húgyhajtó.*
Ischurie, *f. hudrekedés.*
Islamisme, *m. muhamedvallás, török hit.*
Isle, *v.* **Ile.**
Isolation, *f.* (phys.) *elszigetelés, szigetelés.*
Isolement, *m. elszigeteltség.*
Isolément, *adv. elszigetelve, egyedül.*
Isoler, *v. a. szigetelni, elszigetelni;* fig. *elkülönitni;* **s'—,** *v. pr. elkülönődni, különválni.*
Isoloir, *m.* (phys.) *elszigetelő szék, sziget.*
Israélite, *m. et f. izraelita; izraelitanő.*
Issu, ue, *part. et adj. származott, származó.*
Issue, *f. kimenetel;* fig. *vég;* **issues,** *pl. környék; aprólék.*
Isthme, *m. földszoros, tengerköz.*
Italique, *adj.* (imp.) *dűlt;* **—,** *m. dűlt betű.*
Item, *adv. úgy, szintúgy, hasonlag, továbbá;* **—,** *m. számadási tétel.*
Itératif, ive, *adj.* **—ivement,** *adv.* (dr.) *ismételt; ismételve.*
Itinéraire, *adj. úti, utazási;* **—,** *m. úti napló, útrajz.*
Iule, *m. ezerlábu.*
Ivoire, *m. elefántcsont.*
Ivoirier, *m. elefántcsontműves.*
Ivraie, *v.* **Ivroie.**
Ivre, *adj. ittas, részeg.*
Ivresse, *f. ittasság, részegség.*
Ivrogne, *adj. iszákos;* **—,** *m. részeges, boriszák, iszákos.*
Ivrogner, *v. n. tele inni magát.*
Ivrognerie, *f. iszákoskodás, részegeskedés.*
Ivrognesse, *f. iszákosnő.*
Ivroie, *f. rozsnok, vadócz.*

J.

Jable, *m.* (tonn.) *ontracsín, karima, szél, oldal.*
Jabler, *v. a.* (tonn.) *hornyolni.*
Jabot, *m. begy; mellbodor.*
Jaboter, Jabotter, *v. n. csacsogni.*
Jacée, *f. csüküllő.*
Jachère, *f. ugar; ugarlás*
Jachérer, *v. a. ugarolni.*
Jacinthe, *f. jáczint.*
Jacobin, *m. jacobinus; búbos galamb;* **—, ine,** *adj. jacobinus.*
Jacobine, *f. közönséges varjú.*
Jacobinisme, *m. jakobinismus.*
Jactance, *f. kérkedés.*
Jactancieux, euse, *adj. kérkedékeny.*
Jactation, *f.* (méd.) *hánykódás (betegről).*
se Jacter, *v. pr. dicsekedni.*

Jaculatoire, adj. oraison —, felfohászkodás; fontaine —, szökőkút.
Jade, f. vesekő.
Jadis, adv. hajdan, régenten, ezelőtt.
Jagua, m. borpálma.
Jaillir, v. n. kibugyogni, buzogni.
Jaillissement, m. kibugyogás, kifőcscsentés.
Jais, m. szurokszén; zománcz.
Jalage, m. p. u. akólásbér.
Jalap, m. jalap.
Jale, f. vödör.
Jalée, f. tele vödörrel.
Jalet, m. kövecs.
Jalon, m. jelelőrúd, mérőrúd.
Jalonner, v. a. et n. kimérni, szemnézni.
Jalousé, ée, adj. fával berácsozott.
Jalouser, v. a. félteni, féltékenynek lenni (. . . ra, ... re).
Jalousie, f. féltékenység; redőny; százsorszép-rükercz.
Jaloux, ouse, adj. féltékeny; irigy; —, m. féltékeny.
Jamais, adv. soha; valaha; à —, pour —, örökre.
Jambage, m. (arch.) alapfal; gyámoszlop; alapvonás, fővonás.
Jambe, f. láb; czomb; gyámoszlop.
Jambette, f. bicsak; gyámfa; donner une — à qn., gáncsot vetni valakinek.
Jambon, m. sódar, sonka.
Jambonneau, m. kis sódar.
Janissaire, m. janicsár.
Jante, f. keréktalp.
Janter, v. a. talpazni (kereket).
Janvier, m. január, telhó.
Japon, m. japáni porczellán.
Jappement, m. csiholás.
Japper, v. n. csiholni.
Jaque, f. német dolmány, ujas, zeke.
Jaquemart, m. fig. nevetségesen öltözött ember.
Jaquette, f. ujjas mellény; sipka.
Jaquier, m. kenyérfa.
Jarbière, f. faragókés.
Jardin, m. kert. [ség.
Jardinage, m. kertészség; kerti zöld-
Jardiner, v. n. kertészkedni.
Jardinet, m. kertecske.
Jardinier, m. — ère, f. kertész; kertészné, kertésznő. [tartó.
Jardinière, f. virágszekrény, virág-
Jargon, m. zagyvabeszéd; fecsegés.
Jargonner, v. a. et n. hadarni (beszédben), érthetlenül beszélni; badarogni.
Jargonneur, m. badarbeszédű, csevegő, fecsegő. [harang.
Jarre, f. nagy korsó; (chim.) üveg-
Jarret, m. térdhajlás; (arch.) hónaljkötés, hónaljkötő, szögletkötő.
Jarreté, ée, adj. tehénlábu.
Jarretière, f. harisnyakötő, térdkötő; ordre de la —, térdkötőrend, térdszalagrend.
Jarreux, euse, adj. borzas.
Jars, m. gunár.
Jas, m. horgonydúcz.
Jaser, v. n. fecsegni.
Jaserie, f. fecsegés. [gőnő.
Jaseur, m. — euse, f. fecsegő; fecse-
Jasmin, m. jázmin.
Jaspe, m. jáspis.
Jasper, v. a. jáspisszinűvé festeni; márványozni.
Jaspiner, v. n. hetvenkedni. [kerék.
Jatte, f. csésze; kis teknő; vizitűz-
Jattée, f. egy csészével.
Jauge, f. akólófa, akólópálcza.
Jaugeage, m. akólás; akólópénz.
Jauger, v. a. akólni, megakózni.
Jaugeur, m. akóló, akózó.
Jaunâtre, adj. sárgás.
Jaune, adj. sárga; —, m. sárga szín; — d'œuf, tojás sárgája, tojás széke.
Jaunir, v. a. sárgitni; —, v. n. sárgulni.
Jaunisse, f. sárgaság.
Javart, m. (vét.) csülökfekély.
Javeau, m. homoksziget.
Javeler, v. a. rendbe rakni, rendre vágni; —, v. n. rendén lenni.
Javeline, f. gyaksa.
Javelle, f. rend (kaszált vagy aratott); vesszőnyaláb; szőlőkarónyaláb.
Javelot, m. hajitódárda.
Je, pron. én. [ja.
Jean, m. la Saint —, szent János nap-
Jérémiade, f. gyászdal, panaszos ének.
Jésuite, m. jezsuita.
Jésuitique, adj. jezsuitai.
Jésuitisme, m. jezsuitaság.
Jésus, m. Jézus.
Jet, m. hajitás, dobás; hajtás, sarjadék; öntet; önteték; vetőháló; — d'eau, vizsugár; — de lumière, fénysugár, sugár.
Jeté, m. (dan.) féllépés.
Jetée, f. révgát.
Jeter, v. a. hajitni, vetni, hányni, dobni; levetni, eldobni; kiönteni, előnteni; leönteni; hajtani (növé-

nyekről); rajzani, rajt ereszteni; genyedni, evesedni.
Jeton, *m. számlapénz, jegy, barcza, pénzjel; mékraj.*
Jeu, *m. játék; tréfa; enyelgés; játékhely; betét, betétel;* (org.) *változat;* — d'arquebuse, *lövészház, lőde, lővelde;* — de boule, *kúphely, kupoda.* [*csötörtök.*
Jeudi, *m. csötörtök;* — absolu, *nagy-*
Jeun, *adv.* à —, *éhgyomorral, éhen.*
Jeune, *adj. fiatal; ifjú; ifjabbik, fiatalabbik; gyermekes.*
Jeûne, *m. böjt.*
Jeûner, *v. n. böjtölni.*
Jeunesse, *f. ifjuság;* fig. *fiatalság;* jeunesses, *pl. ifjonczi kibák.*
Jeunet, ette, *adj.* fam. *igen fiatal.*
Joaillerie, *f. drágakőművesség; ékszerkereskedés.*
Joaillier, *m. ékszerész.*
Jobelin, *m. oktondi, buta.*
Jocasse, *f. légrigó.*
Jockey, *m. lovász, lovászinas.*
Jocrisse, *m. bamba; katus, katuska.*
Jodelet, *m. bohócz.*
Joie, *f. öröm.*
Joignant, te, *adj. hozzáérő, tőszomszéd, szomszéd, határos;* —, *prp. mellett.*
Joindre, *v. a. et n. irr. összefoglalni; összevarrni; hozzátenni; egyesülni; találkozni, elérni; hozzá állani, simulni (. . . hoz, . . . hez);* — les mains, *kezét összetenni, összekulcsolni.*
Joint, te, *part. et adj.* (v. Joindre); ci-joint, ci-jointe, *idezárt, idemellékelt;* — que, *hozzájárul még hogy.*
Joint, *m. csukló, hajlás, íz; eresztték, összefoglalás.*
Jointe, *f. nyüg, békó.*
Jointure, *f. csukló, hajlás, íz; eresztték, összefoglalás.*
Joli, ie, *adj.* —ment, *adv. csinos, diszes, takaros; csinosan stb.*
Joliet, ette, *adj. csinoska, szépecske.*
Joliète, *f. sikárdeszka.*
Jolivetés, *f. pl. csinos apróságok; illedelmes tréfák.*
Jonc, *m. szittyó, káka, gyékény.*
Jonchaie, *f. kákás.*
Jonchée, *f. hintett virágok, levelek stb.; kis sajtkosár;* à jonchées, *tele marokkal.* [*teni;* fig. *befedni.*
Joncher, *v. a. virágokkal stb. behin-*
Jonction, *f. egyesülés.*
Jondelle, *f.* fam. *fú, hóda.*
Jonglerie, *f. alokosság, szemfényvesztés, bűvészkedés.*
Jongleur, *m. bűvész, szemfényvesztő.*
Jouailler, *v. n. kissé játszani.*
Joubarbe, *f. rózsás fülfű.*
Joue, *f. arcz, pof, pofa.* [*tónál).*
Jouée, *f. fal vastagsága (ablak- s aj-*
Jouer, *v. n. et a. játszani;* fig. *szinleni;* — qn., *valakit rászedni;* — du clavecin, *zongorázni;* se —, *v. pr. játszani (. . . val, . . . vel).*
Jouereau, *m. fukar játékos.*
Jouet, *m. játékszer;* fig. *játék; állazó.*
Joueur, *m.* —euse, *f. játékos; játékosnő.*
Joufflu, ue, *adj. pofók.* [*(föld).*
Joug, *m. járom; mázsarúd; hold*
Jouir, *v. n. élvezni.*
Jouissance, *f. élvezet; használat, haszonvétel.*
Joujou, *m. játékszer.*
Jour, *m. nap; napvilág;* fig. *élet; alkalom; ablak;* — de l'an, *újév napja;* — de fête, *ünnep, névnap;* à —, *átlátszó.*
Journal, *adj. m.* livre —, *napló;* —, *m. napló, napilap, hetilap; hold (föld); napszám, napi munka.*
Journalier, ière, *adj. naponkénti;* fig. *változékony;* —, *m. napszámos.*
Journaliste, *m. lapszerkesztő, hírlapíró.* [*bér; egynapi út.*
Journée, *f. napság, napi munka, nap-*
Journellement, *adv. naponként.*
Joûte, *f. megmérkőzés, tusa; halászviadal;* — de coqs, *kakasharcz.*
Joûter, *v. n. megmérkőzni.*
Joûteur, *m. küzdő, vivó.*
Jouvence, *f. vm. ifjúság.*
Jouvenceau, *m.* fam. *ifjú, ifjoncz, legényke.*
Jouvencelle, *f.* fam. *fiatal leány.*
Jovial, ale, *adj. vidám, víg.*
Jovialité, *f. vidámság, vígság.*
Joyau, *m. ékszer, kincs, drágaság.*
Joyeuseté, *f.* fam. *tréfa, enyelgés.*
Joyeux, euse, *adj. vidám, víg; örvendetes.*
Jube, *f. sörény (oroszláné).*
Jubé, *m. énekkar;* venir à —, *meghunyászkodni.*
Jubilaire, *adj. százados (vagy félszázados);* docteur —, *félszázados tudor.*

Jubilation, *f. örömzaj, ujjongás, nagy öröm.*
Jubilé, *m. százados ünnep; búcsúév; félszázados tudor.*
Jubis, *m. mazsola neme.*
Juchart, *m. hold (föld).*
Jucher, *v. n. et* se —, *v. pr. fölreppenni, felülni (tyúkról).*
Juchoir, *m. kakasülő, tyukülő.*
Judaïque, *adj. zsidó, zsidós.*
Judaïser, *v. n. zsidó szokásokat követni.*
Judaïsme, *m. zsidóság.*
Judelle, *f. szárcsahóda.*
Judicature, *f. biróság.*
Judiciaire, *adj.* —ment, *adv. birói; biróilag;* —, *f.* fam. *itélőtehetség.*
Judicieux, euse, *adj. értelmes, okos.*
Juge, *m. biró; műbiró, műbiráló.*
Jugé, *m.* (dr.) bien —, *igazságos itélet.*
Jugement, *m. itélet; biróság; vélemény; itélőtehetség.*
Juger, *v. a. et n. itélni; megitélni; vélekedni, vélni.*
Jugulaire, *adj. torokhoz tartozó, torok . . .;* —, *f. torkolatér.*
Juguler, *v. a. p. u. megfojtani.*
Juif, ive, *adj. zsidó, zsidós;* —, *m.* —ive, *f. zsidó; zsidónő.*
Juillet, *m. nyárhó, julius.*
Juin, *m. nyárelő, junius.*
Juiverie, *f. zsidóutcza, zsidóváros.*
Jujube, *f. mellbogyó.*
Jule, *m. soklábu.*
Julep, *m. hüvesitő ital, hűsital.*
Julienne, *f. estike; zöldleves, füleves.*
Jumeau, *m.* —elle, *f. iker;* —, *adj. iker . . .;* frères jumeaux, *ikertestvérek.*
Jument, *f. kancza.*
Junte, *f. gyülés, tanács (spanyolországban).*
Jupe, *f. szoknya.*
Jupon, *m. alszoknya.*
Jurande, *f. esküdtség; esküdtek gyűlése.*
Jurat, *m. esküdt.*
Juratoire, *adj. esküvési, hites.*
Juré, *m.* (dr.) *esküdt.*
Jurement, *m. eskü; átok.*
Jurer, *v. a. et n. esküdni, megesküdni, káromkodni.*
Jureur, *m. esküvő; káromkodó.*
Juri, *m. esküdtszék, esküdtek.*
Juridiction, *f. törvényhatóság.*
Juridique, *adj. törvényes, jogos, jogi.*
Jurisconsulte, *m. törvénytudó.*
Jurisdiction, *v.* Juridiction.
Jurisprudence, *f. jogtudomány, törvénytudomány.*
Juriste, *m. törvénytudó, jogász, jogtudós.*
Juron, *m. kedvenczeskü.*
Jury, *v.* Juri.
Jus, *m. lé, lév.*
Jusant, *m.* (mar.) *apály.*
Jusque, Jusques, *prp. . . . ig; sőt.*
Jussion, *f. parancs, rendelet.*
Justaucorps, *m. férfiruha.*
Juste, *adj. igazságos; jogszerű, helyes;* —, *m. igazságos; igazi, ruha neme;* —, *adv. helyesen; épen,* au —, *pontosan.*
Justement, *adv. igazságosan; joggal jogszerüleg, jogosan; pontosan.*
Justesse, *f. pontosság, helyesség.*
Justice, *f. igazság; jog, jogosság, törvényhatóság, igazságszolgáltatás, jogbiróság.*
Justicier, *v. a. kivégezni;* —, *m. jogbiró; jogtiszt.*
Justifiable, *adj. igazolható.*
Justificateur, *m. igazitó, kellősitő.*
Justificatif, ive, *adj. igazoló.*
Justification, *f. igazolás;* (imp.) *sorpótolás, sorzárás.*
Justifier, *v. a. igazolni;* (imp.) *zárni (sort), sort pótolni; igazitni, kellősitni;* se —, *v. pr. magát igazolni.*
Juteux, euse, *adj. leves.*
Juvénil, ile, *adj. vm. ifju, fiatal, ifjui.*

K.

Kahouanne, *f. óriási tajkoncz.*
Kakerlake, Kakerlaque, *m. fehér mór, petyes faju (ember).*
Kaleidoscope, *m. képcső, bájcső, bűvcső.*
Kali, *m. hamêleg.*
Kan, *m. kán, tatár fejedelem.*
Kanaster, *m. dohánykosár;* tabac de —, *kanaszter (dohány); kacsdohány.*
Kanguroo, *m. óriás fiahordó, kenguru.*
Karmesse, *f.* fam. *búcsú, egyháznap.*
Kératite, *f. tülökkő, szarukő.*
Kermès, *m. karmazsinszínbogár.*
Kilogramme, *m. kilogramm.*
Kilolitre, *m. kiloliter.*
Kilomètre, *m. kilométer, ezerméter.*
Kiosque, *m. kioszk, (török) kerti lak.*
Knout, *m. kancsuka, görcsös korbács.*
Koran, *v.* Alcoran.
Koreite, *f. szalonnakő.*
Kremlin, *m. czári palota (Moszkvában).*
Kreutzer, *m. krajczár.*
Kyrielle, *f. letenye, litánia.*

L.

La, *art. et pron. a, az; őt; —, m.* (mus.) A *(hang).*
Là, *adv. itt, ott, oda, mellett, rajt;* restez-là, *maradj itt!* là là, *imígy, amúgy, meglehetősen;* ça et là, *itt ott;* dès-là, *azóta, azon idő óta; azért;* par là, *azáltal;* jusque là, *idáig.*
Laberdan, *m. besózott tőkehal.*
Labeur, *m. dolog, munka.*
Labial, ale, *adj.* lettre labiale, *ajakbetű.*
Labile, *adj.* mémoire —, *gyönge emlékezet.*
Laboratoire, *m. dolgozóhely, vegyműhely.*
Laborieux, euse, *adj. munkás, fáradságos.*
Labour, *m. mezei munka.*
Labourable, *adj. mívelhető.*
Labourage, *m. földmívelés; szántásvetés; szántásbér.*
Labourer, *v. a. et n. szántani, megmunkálni; feltúrni; fáradozni.*
Laboureur, *m. szántóvető, földmívelő.*
Labre, *m. ajakhal.*
Labyrinthe, *m. tömkeleg.*
Lac, *m. tó.*
Lacer, *v. a. fűzni, befűzni; behúzni (vitorlát).*
Lacérer, *v. a. széttépni, szétszaggatni.*
Lacet, *m. fűzőszalag, fűzőzsinór; hurok.*
Laceure, *f. szalagszegély.*
Lâche, *adj.* —ment, *adv. tág, ingó, lógó; renyhe, gyáva; fáradt; tágan stb.;* action —, *gyalázatos tett;* avoir le ventre —, *hasmenésben szenvedni; —, m. gyáva, nyúlszivű ember; —, f. küsz, kisz (hal).*
Lâcher, *v. a. tágítni, ereszteni, megereszteni, hagyni; —, v. n.* et se —, *v. pr. tágulni, ernyedni; elsülni (fegyverről).*
Lâcheté, *f. ernyedtség; gyávaság; gyalázat, alávalóság.*
Lacis, *m. hálózat.*
Laconique, *adj.* —ment, *adv. rövid, velős; röviden, velősen.*
Laconisme, *m. rövidség (beszédben).*
Lacrymal, ale, *adj.* glande lacrymale, *könymirigy.*
Lacrymatoire, *m. könyedény.*
Lacs, *m. sinór; csukor;* fig. *hurok, kelepcze.*
Lactation, *f. szoptatás.*
Lacté, ée, *adj. tejnemü, tejféle;* suc —, *tejnye, tápnedv;* fièvre lactée, *tejláz;* voie lactée, *tej-út.*
Lactifique, *adj. tejet okozó, tejkészítő.*
Lacune, *f. hézag.*
Lacustral, ale, *adj. mocsárban, posványban termő.*
Ladite, *part. et adj. f. mondott, érintett, említett.*
Ladre, *adj. bélpoklos; pörsenéses, borhimlős; érzetlen, érzéketlen;*

zsugori; —, *m. bélpoklos; zsugori, fukar.*
Ladrerie, *f. bélpoklosság, borhimlő; kóroda bélpoklosak számára; fukarság.*
Lady, *f. hölgy, delnő.*
Lagopède, *m. hófajd, fehérfajd.*
Lagune, *f. tengertó, tengercse.*
Lai, laie, *adj. világi;* frère —, *világi (szerzetesek szolgálatában).*
Laîche, *f. sás; földi giliszta.*
Laid, ide, *adj. rút.*
Laidasse, *f.* pop. *rút nő.*
Laideron, *m. rút leány.*
Laideur, *f. rútság.*
Laidir, *v. a. et n. rútítni; rútulni.*
Laie, *f. vademe, emediszenó; fogas pőröly.*
Lainage, *m. gyapjúáru; felbolyhozás.*
Laine, *f. gyapju.*
Lainer, *v. a. felbolyhozni.*
Lainerie, *f. gyapjúáru.*
Laineur, *m. posztóbolyhozó.*
Laineux, euse, *adj. gyapjas, gyapjúnemü.* [*müves.*
Lainier, *m. gyapjúkereskedő; gyapjú-*
Laïque, *adj. világi;* —, *m. világi, nem egyházi; avatlan.*
Lais, *m. magcsemete, utánfa, utófa.*
Laisse, *f. kötő; füzér; füzérszíj, csatlószíj; kalapsinór.*
Laisser, *v. a. hagyni; elhagyni; hátrahagyni, odahagyni; elmulasztani; engedni, megengedni.*
Laisser-aller, *m. magárahagyás.*
Lait, *m. tej;* petit —, — clair, *savó.*
Laitage, *m. tejes étel.*
Laitance, Laite, *f. haltej.*
Laité, ée, *adj. tejelő;* hareng —, *hímhering, tejelőhering.*
Laitée, *f. ellet (kutyáé).*
Laiterie, *f. tejeskamra, tejespincze.*
Laiteron, *m. csorbóka.*
Laiteux, euse, *adj. tejféle.*
Laitier, *m. ércz-salak.*
Laitière, *f. tejesasszony, tejesleány;* fam. nourrice —, *bőtejü dajka.*
Laiton, *m. sárgaréz.*
Laitue, *f. saláta.*
Lamanage, *m. kalaúzolás; kalaúzdíj.*
Lamaneur, *m. hajókalaúz.*
Lambeau, *m. rongy;* fig. *töredék.*
Lambin, *m. lajhár.*
Lambin, *m.* — ine, *f. késedelmező, késkedő, babráló.* [*ni, babrálni.*
Lambiner, *v. n. késedelmezni, késked-*
Lambinerie, *f. késedelmezés.*
Lambris, *m. táblázat, deszkázat.*
Lambrissage, *m. padlózat, deszkázat, béllet.*
Lambrisser, *v. a. ki-, megpollózni, deszkával kirakni, bélelni.*
Lame, *f. vékony fémlap; lánna; penge; takácsborda;* (mar.) *habzuhany, rohanó hullám.*
Lamé, ée, *adj. lánnaszövetü.*
Lamentable, *adj. siralmas.*
Lamentation, *f. siránkozás, jajgatás.*
Lamenter, *v. a. et n. megsiratni, siránkozni;* se —, *v. pr. panaszkodni.*
Lamie, *f. emberevő czápa.*
Lamier, *m. lánnász; árvacsalán.*
Lamiller, *v. a. nyujtani, kinyujtani, lemezítni.*
Laminage, *m. lapítás.*
Lamine, *f. vékony érczlemez.*
Laminer, *v. a. lapítni.*
Lamineur, *m. lapító, lemezítő.*
Laminoir, *m. nyujtómű.*
Lampadaire, *m. lámpatartó.*
Lampe, *f. lámpa.*
Lampée, *f. kancsó, kanta.*
Lamper, *v. n. poharazni, inni.*
Lamperon, *m. bélcső (lámpán).*
Lampette, *f. konkoly.*
Lampion, *m. kis lámpa (kivilágításokhoz);* — à parapet, *szurokserpeny.*
Lampionner, *v. a. p. u. kis lámpákkal kirakni.*
Lampons, *m. pl. ivó-, bordalok.*
Lamproie, *f. töveshal, tengeri orsóhal.*
Lampsane, *f. válupikk.*
Lampyre, *m. fénybogár.*
Lance, *f. dsida, lándsa; lapoczka;* (art.) *ágyú- vagy töltőkanál; gerely;* — de drapeau, *zászlónyél.*
Lancéolé, ée, *adj. gerelyalakú.*
Lancer, *v. a. dobni, hajítni, lökni, szórni;* (chass.) *felverni, felhajtani;* se —, *rohanni, szökkenni.*
Lancetier, *m. gerelytok.*
Lancette, *f. gerely; árrvéső.*
Lancier, *m. dsidás, lándsáslovag; kérkedi.*
Lancière, *f.* (meu.) *zúgó.*
Lançoir, *m.* (meu.) *zsiliptábla.*
Lançon, *m. fövenybuvár.*
Lande, *f. pusztaság, sivatag, puszta.*
Landgrave, *m. tartományi gróf.*
Landgraviat, *m. tartományi grófság.*
Landgravine, *f. tartományi grófné vagy grófnő.*

Landier, *m. vasmacska (tüznél).*
Landreux, euse, *adj. gyöngélkedő.*
Landsasse, *m. földbirtokos, földmivelő.*
Laneret, *m. őrgébics, nyuzó gébics.*
Langage, *m. nyelv; kifejezésmód, kifejezési modor; ének (madaraké), madárzengés.*
Lange, *m. pólya.*
Langoureux, euse, *adj.* —eusement, *adv. bádgyadt, gyönge; epedő; bádgyadtan stb.*
Langouste, *f. tengeri sáska.*
Languard, de, *m. et f. csacska, trécselő.* [kozni.
Langue, *f. nyelv;* prendre —, *tuda-*
Languette, *f. nyelvecske; billentyű; hangrés; örökzöld, meténg; csipke.*
Languetter, *v. a. csipkézni, megcsipkézni.*
Langueur, *f. bádgyadtság, lankadtság; epedés; levertség.*
Languéyer, *v. a. disznó nyelvét megszemlélni.*
Languéyeur, *m. disznószemlélő.*
Languier, *m. füstölt disznónyelv.*
Languir, *v. n. sorvadni, fogyni; elgyengülni, ellankadni; epedni, elepedni, eltikkadni; sóvárogni; megakadni.*
Languissamment, *adv. lankadtan, bádgyadtan; epedve; sóvárogva.*
Languissant, te, *adj. bádgyadt, gyenge, epedő, levert;* fig. *el-, megakadó.*
Laniaire, *adj.* dent—, *ebfog, szemfog.*
Lanice, *adj.* bourre—, *nyiredékgyapju.*
Lanière, *f. szíj.*
Lanifère, *adj. gyapjús.*
Lanquerre, *f. uszóöv.*
Lansquenet, *m. kártyajáték neme.*
Lanterne, *f. lámpa, lámpás;* (art.) *ágyúkanál, töltőkanál;* —sourde, *tolvajlámpa;* lanternes, *pl. bohóságok.*
Lanterner, *v. a. hasztalanságokat beszélni; lámpakaróra felakasztani;* —, *v. n. késedelmezni, babrálni.*
Lanternerie, *f. balgaság, ostoba fecsegés; késedelmezés.*
Lanternier, *m. lámpacsináló; lámpatisztitó;* fig. *késedelmező; szelebürdi.*
Lanterniser, *v.* Lanterner.
Lantiponner, *v. n.* pop. *fecsegni, hasztalanságokat beszélni.*
Lanturlu, *int.* pop. *csiricsári!*
Lanugineux, euse, *adj.* (bot.) *szőszsős.*
Lapathum, *m. erdei sóska, lórom.*
Laper, *v. n. nyalni.*
Lapereau, *m. tengeri nyulacska.*
Lapidaire, *m. kőmetsző;* —, *adj.* style —, *kőfelirati irály.*
Lapidation, *f. megkövezés.*
Lapider, *v. a. megkövezni.*
Lapidification, *f. megkövülés, kővé változtatás.* [kővitni.
Lapidifier, *v. a. kővé változtatni, meg-*
Lapin, *m. tengeri nyúl.*
Lapine, *f. tengeri nyúl nőstényé;* — des Indes, *tengerimalacz.*
Lapis, *m. lazurkő.*
Lapmude, *f. iramszarvasszőrme.*
Laps, *m. időfolyás, időforgás.*
Laps, se, *adj. elesett (vallástól).*
Laquais, *m. futnok, inas, szolga.*
Laque, *f. lakkaszín, lakkfesték, lakkmáz, fénymáz.*
Laqueton, *m.* fam. *kis inas, kis futnok.*
Larcin, *m. tolvajság, lopás.*
Lard, *m. szalonna.*
Lardenne, Lardelle, *f. széncsinke.*
Larder, *v. a. szalonnával tüzdelni.*
Lardère, Larderelle, *f. hosszúfarku czinege.*
Lardier, *m. vm. szalonnakamra.*
Lardite, *f. szalonnakő.*
Lardoire, *f. szalonnatű.*
Lardon, *m. hosszas s keskeny szalonnadarabka;* fig. *vagdalódzás, bökössző; melléklet (hirlapnál).*
Lardonner, *v. a. szalonnával tüzdelni;* fig. *vagdalódzni.* [nál).
Lares, *m. pl. házi istenek (rómaiak-*
Large, *adj.* —ment, *adv. széles, bő; bőséges, gazdag; szélesen stb.;* —, *m. szélesség.*
Largesse, *f. bőkezüség.*
Largeur, *f. szélesség.*
Largue, *m. sík vagy szabad tenger.*
Larigot, *m. pásztorfuvolácska;* boire à tire —, *derekasan inni.*
Larme, *f. köny, könyül; csöppöcske.*
Larmette, *f. könycseppecske.*
Larmier, *m. csatornás födél; koszorupártázat, karimaléczn.*
Larmoiement, *m. szemfolyás.*
Larmoyer, *v. n. keservesen sirni.*
Larron, *m. tolvaj;* (bib.) *lator; szamárfül (könyvben); szivornya.*
Larroneau, *m. kis tolvaj.*
Larronnesse, *f. tolvajnő.*
Larve, *f.* (hist. n.) *pondró, lárva.*
Larynx, *m. gég.*

Las, lasse, *adj. fáradt; megunt, unatkozott.*
Lascif, ive, *adj. fajtalan, buja.*
Lasciveté, *f. bujaság, fajtalanság.*
Laser, *m. bordamag.*
Lasquette, *f. kis hölgyprém.*
Lasser, *v. a. fárasztani, bádgyasztani; lomhának lenni;* se —, *v. pr. elfáradni;* fig. *megúnni.*
Lasserie, *f. finom kosárnemű árúk.*
Lassier, *m. tölcsérháló.*
Lassière, *f. farkasháló.*
Lassitude, *f. fáradtság, bádgyadtság;* fig. *unalom.*
Laste, *m. hajóteher, hajórakomány.*
Latent, te, *adj.* (méd.) *rejtett, alattomos.*
Latéral, ale, *adj.* — alement, *adv. oldal . . .; oldalvást, oldalról.*
Latin, ine, *adj. latin; —, m. latinnyelv.*
Latiniser, *v. a. latin végzetet adni, latinul ejteni.*
Latinisme, *m. latinosság.*
Latiniste, *m. latin.*
Latinité, *f. latinság.*
Latitable, *adj. eltitkolható.*
Latiter, *v. a.* (dr.) *eltitkolni.*
Latitude, *f. földirati szélesség;* fig. *moztér, kiterjedés.*
Latitudinaire, *adj.* (th.) *sokat megengedő; —, m. szabad szellem, szabad szellemű.*
Latrie, *f.* culte de —, *egy Isten imádása.*
Latrines, *f. pl. árnyékszékek.*
Latte, *f. lécz.*
Latter, *v. a. megléczezni.*
Lattis, *m. léczezet.*
Laudatif, ive, *adj. dicsérő.*
Lauré, ée, *adj. babérral koszorúzott.*
Lauréat, *adj.* poète —, *koszorús költő.*
Lauréole, *f. boroszlán.*
Laurier, *m. borostyán, borostyánfa.*
Lavabo, *m. oltárkendőcske; mosdóasztal.*
Lavage, *m. mosás.*
Lavande, *f. levendula.*
Lavandier, *m. mosómester.*
Lavandière, *f. mosónő; billegény, billegtető.*
Lavange, *v.* Avalanche.
Lavaret, *m. tengeri pisztráng.*
Lavasse, *f. zápor, felhőszakadás.*
Lave, *f. láva.*
Lavée, *f.* — de laine, *mosott gyapjúhalmaz.*
Lavège, *f. fazékkő.*
Lavemain, *m. mosdómedencze,*

Lavement, *m. mosás; allövet, csőr*
Laver, *v. a. mosni, kimosni, megm ni; simítni;* se —, *v. pr. mosdani.*
Laverie, *f. érczmosás.*
Laveton, *m. kallóhulladék.*
Lavette, *f. mosórongy.*
Laveur, *m.* — euse, *f. mosó; mosón*
Laveur, *m. légszesztisztító készület.*
Lavis, *m. mosás.*
Lavoir, *m. mosóház, mosda; mos teknő; mosdómedencze; mosl csatorna.*
Lavoyer, *v. n.* (mar.) *labodázni.*
Lavure, *f. öblögetővíz; simítás; tu festvény;* lavures, *pl.* (orf.) *sal érczhulladék.*
Laxatif, ive, *adj.* (méd.) *hashajtó.*
Layette, *f. kihúzófiók; pólyanemű.*
Layettier, *m. katulyás.*
Lazagnes, *f. pl. széles metélt.*
Lazaret, *m. kóroda.*
Lazulite, *f. azurpat, lazurkő.*
Lazzi, *m. mímjáték, némajáték; élcz ötlet, elménczség.*
Le, *art. et pron. a, az; azt, őt, ezt.*
Lé, *m. kelme szélessége;* (nav.) *köté út, hajóhúzóút.*
Léans, *adv. vm. ottben.*
Léard, *m. fekete nyárfa.*
Lèche, *f. szeletke.*
Lèche-doigt, *adv.* à —, fam. *kelle tul keveset, gyéren, szűken.*
Lèchefrite, *f. csepegtető serpenyő.*
Lécher, *v. a. nyalni, lenyalni, felnya*
Léchesel, *m. sónyalató; nyalósó.*
Leçon, *f. leczke, oktatás, tan-óra, e adás; dorgálás, feddés.*
Lecteur, *m. olvasó, el-, felolvasó.*
Lecticaire, *m. halottvivő; gyalogkin*
Lectrice, *f. felolvasónő, olvasónő.*
Lecture, *f. olvasás, olvasmány; vasoltság.*
Lède, *m. vad rozmarin.*
Légal, ale, *adj.* — alement, *adv. t vényes; törvényesen.*
Légalisation, *f. hitelesítés, törvén sités, törvényes megerősités.*
Légaliser, *v. a. törvényesítni, hite sítni, biróilag megerősítni.*
Légalité, *f. törvényesség.*
Légat, *m. pápai követ.*
Legataire, *m. hagyományos.*
Légation, *f. pápai követség.*
Lège, *adj. terhetlen, rakatlan, üre*
Légendaire, *m. legendairó, kitn dairó,*

Légende, *f. legenda, hitmonda; föli-rat, körirat.*
Léger, ère, *adj.* — èrement, *adv. könnyü (súlyról); fürge; felületes, csekély, jelentéktelen; könnyen stb.;* à la légère, *könnyen; meggondolatlanul.*
Légèreté, *f. könnyüség, fesztelenség; sebesség; könnyelmüség; kicsinység, csekélység.*
Légion, *f. légió; sereg;* — d'honneur, *becslégió, becssereg.*
Légionnaire, *m. légió tagja.*
Législateur, *m. törvényhozó.*
Législatif, ive, *adj. törvényhozói.*
Législation, *f. törvényhozás.*
Legislature, *f. törvényhozó gyülekezet.*
Légiste, *m. törvénytudó.*
Légitimaire, *adj. köteles részhez tartozó (örökségnél);* —, *m. törvényszerü örökös.* [*sités.*
Légitimation, *f. törvényesités; hitele-*
Légitime, *adj.* — ment, *adv. jogszerü, törvényes, törvényszerü; jogszerüleg stb.;* —, *f.* (dr.) *köteles rész.*
Légitimer, *v. a. érvényesnek nyilvánitni; hitelesitni, megbizonyitni;* se —, *v. pr. magát igazolni.*
Légitimité, *f. törvényszerüseg; törvényes ágyból születés.*
Legs, *m. hagyomány.*
Léguer, *v. a. örökül hagyni, hagyományozni.*
Légume, *m. hüvelyes vetemény.*
Légumineux, euse, *adj. hüvelyes, héjjas.* [*tójel.*
Lemnisque, *m. elválasztójegy, osz-*
Lémures, *m. pl. éji szellemek.*
Lémuriens, *m. pl. majmóczok.*
Lendemain, *m. holnap, másnap.*
Lendore, *adj. aluszékony, lusta;* —, *m. álomszuszék.*
Lénifier, *v. a.* (méd.) *enyhítni.*
Lénitif, ive, *adj.* (méd.) *enyhitő;* —, *m. enyhitőszer.*
Lent, te, *adj.* — tement, *adv. lassu; lassan.*
Lente, *f. serke.*
Lenteur, *f. lassúság.*
Lenticulaire, *adj. lencséded, lencsealakú;* verre —, *lencseüveg.*
Lenticule, *f. apró lencse.*
Lentille, *f. lencse; lencseüveg, üveglencse;* lentilles, *pl. szeplő.*
Lentilleux, euse, *adj. szeplős.*
Lentisque, *m. masztikszfa.*
Léonin, ine, *adj. oroszlánszerü;* vers léonins, *pl. fás rímek.*
Léopard, *m. párducz.*
Lépidote, *f. tükrös ponty.*
Lèpre, *f. bélpokol.*
Lépreux, euse, *adj. bélpoklos.*
Léproserie, *f. bélpoklosok kórháza.*
Lepture, *f szú.*
Lequel, Laquelle, *pron. a ki, a mely, a kit, a melyet; ki, melyik; kit, melyiket.*
Lèse, *adj. sértett, megbántott.*
Léser, *v. a. sérteni, megbántani.*
Lésine, *f. zsugoriság.*
Lésiner, *v. n. fukakodni.*
Lésinerie, *f. fukarság.*
Lésion, *f. sértés, megbántás.*
Lessive, *f. lúg; szapulás, mosás, lúgozás.*
Lessiver, *v. a. lúgozni, kilúgozni.*
Lest, *m. súlyteher.*
Lestage, *m. súlyteherrakodás.*
Leste, *adj.* — ment, *adv. könnyü; czélszerüleg öltözött; jó izletü; könnyen stb.;* fig. *fürge, ügyes; lenge, pajzán; fürgén stb.*
Lester, *v. a. súlyteherrel megrakni.*
Lesteur, *m. súlyteherhajó.*
Léthalité, *f. halálosság.*
Léthargie, *f. álomkórság;* fig. *érzéketlenség.*
Léthargique, *adj. álomkóros;* fig. *érzéketlen.*
Léthifère, *adj. halálos, halálhozó.*
Lettre, *f. betü; levél; okirat, okmány;* (imp.) *öntött betü;* lettres, *pl. levelek, okmányok; tudományok;* homme de —, *tudós;* saintes —, *szentirás.*
Lettré, ée, *adj. tudós, tanúlt.*
Lettrine, *f.* (imp.) *apró betü, jegyzetbetü; lapczím, lapfej.*
Leucome, *m. fehér szemfolt.*
Leur, *pron. nekik; övé, övéjök;* le —, la —, *az övé.* [*étek.*
Leurre, *m.* (fauc.) *csaltoll;* fig. *csal-*
Leurrer, *v. a.* (fauc.) *csaltollhoz szoktatni;* fig. *csalogatni, édesgetni, ingerelni.*
Levain, *m. keleszté, forranyag; kovász;* fig. *pezsgés, forrás.*
Levant, *adj.* soleil —, *kelő nap;* —, *m. kelet, napkelet.*
Levantin, ine, *adj. keleti, napkeleti.*
Levé, *m. felütés.*
Levée, *f. fölemelés; gyüjtés; gát, töltés; feltörés (pecsété); ütés (játék-*

ban); à la — de table, asztaltól fölkeléskor.
Lever, *v. a. emelni, fölemelni; elvenni, leszedni, takarítni; gyüjteni, beszedni; —, v. n. kikelni, kicsirázni; megkelni (tésztáról); se —, v. pr. fölkelni; —, m. fölkelés; reggeli udvarlás.*
Lever-dieu, *m. Urfelmutatás.*
Levier, *m. emelőfa, emelcső.*
Léviger, *v. a. porrá dörzsölni.*
Lévite, *m. levita; pap.*
Levrauder, *v. a. hajtani.*
Levraut, *m. nyulacska.*
Lèvre, *f. ajak.*
Levrette, *f. agár (nőstény).*
Levretté, ée, *adj. agárféle, agárnemü.*
Levretter, *v. n. kölykezni (nőstény-nyúlról); agarászni.*
Levretteur, *m. ebidomár.*
Levrier, *m. agár.*
Levron, *m. fiatal agár.* [*lonnabőr.*
Levure, *f. sörseprő, sörélesztő; sza-*
Levurier, *m. élesztőárus.*
Lexicographe, *m. szótáriró.*
Lexicographie, *f. szótárirás.*
Lexique, *m. sótár, szókönyv.*
Lézard, *m. gyík.*
Lézarde, *f. hasadék, repedék (falban).*
Lézardé, ée, *adj. hasadékos.*
Liaison, *f. összekötés; összeköttetés, összefüggés; kötelék.*
Liant, te, *adj. hajlékony.*
Liard, *m. fekete nyárfa; fillér.*
Liarder, *v. n.* fam. *fillérenként adakozni; zsugorkodni, fillérezni.*
Liasse, *f. nyaláb, csomag; zsineg.*
Libation, *f. italáldozat.*
Libelle, *m. gúnyirat, gyalázóirat.*
Libelliste, *m. gúnyiró, gúnyirat szerzője.*
Libera, *m.* (cat.) *halotti ima.*
Libéral, ale, *adj.* —alement, *adv. bőkezü; bőkezüleg; szabadelmü; szabadelmüleg;* arts libéraux, *szépművészetek; —, m. szabadelmü.*
Libéralisme, *m. szabadelmüség.*
Libéralité, *f. bőkezüség; ajándék.*
Libérateur, *m.* — trice, *f. megszabadító; megszabadítónő.*
Libération, *f. felmentés, megszabadulás.* [*menteni.*
Libérer, *v. a.* (dr.) *megszabadítni, föl-*
Liberté, *f. szabadság;* fig. *fesztelenség, könnyüség;* libertés, *pl. kiváltságok, előjogok.*
Liberticide, *m. szabadsággyilkos.*
Libertin, ine, *adj. korhely, feslett; szabadgondolkozási; —, m. szabad gondolkozásu.*
Libertinage, *m. korhelység, feslettség; szabadgondolkozás.*
Libertiner, *v. n. kicsapongani; korhelykedni, feslett életünek lenni.*
Libidineux, euse, *adj. fajtalan, buja.*
Libraire, *m. könyváros.*
Librairie, *f. könyvkereskedés.*
Libre, *adj.* —ment, *adv. szabad; szabadon.*
Lice, *f. futópálya; küzdhely.*
Licence, *f. szabadság, engedmény; szabadosság, féktelenség, kicsapongás, szemtelenség;* licences, *pl. czifrázatok (írásban).*
Licencié, *m. tudoncz, tanítási engedményt nyert tudorczimü egyén.*
Licenciement, *m. elbocsátás, eleresztés.*
Licencier, *v. a. szabadságra bocsátni; tudonczi ranggal felruházni; se —, v. pr. merészelni, merészkedni.*
Licencieux, euse, *adj. csintalan, kicsapongó, szemtelen.*
Licet, *m. engedvény.*
Lichen, *m. bérczi zuzmó.*
Licitation, *f. árverés.*
Licitatoire, *adj. árverési.*
Licite, *adj. szabad, megengedett.*
Liciter, *v. a. árverezni, elárverezni.*
Licol, *v.* Licou.
Licorne, *f. egyszarvú*
Licou, *m. fék, kötőfék, kantár.*
Licteur, *m.* (ant.) *lictor, porosszló.*
Lie, *f. seprő, alj, üledék.*
Liège, *m. dugaszcser, dugaszfa, parafa.*
Liéger, *v. a. parafával ellátni.*
Liégeux, euse, *adj. dugaszfanemü.*
Lien, *m. kötelék.*
Lienterie, *f. hasfolyás.*
Lier, *v. a. kötni, megkötni, megkötözni;* fig. *egyesitni; lekötelezni.*
Lierre, *m. repkény.* [*vígan élni.*
Liesse, *f.* vivre en joie et en —, *jól s*
Lieu, *m. hely; rang; származás, eredet; ok, alkalom;* au — de, au — que, *helyett; míg;* lieux, *pl. helyek; árnyékszék.*
Lieue, *f. mérföld.*
Lieur, *m. kévekötő, marokverő*
Lieutenance, *f. hadnagyság.*
Lieutenant, *m. helyettes; hadnagy.*
Lièvre, *m. nyúl.*

Liévreteau, *m.* *nyulacska.*
Ligament, *m.* (anat.) *szálag.*
Ligature, *f.* *érpólya*, *érkötő*; (imp.) *kettős betű.*
Lige, *m.* *hűbérpénz*; —, *adj.* *hűbéri.*
Ligence, *f.* *személyes hűbérszolgálat.*
Lignage, *m.* *nemzetség*, *származás.*
Lignager, *m.* *rokon*, *atyafi.*
Ligne, *f.* *vonal*; *sor*; *sinór*, *zsineg*; *horogzsineg.*
Lignée, *f.* *ág*, *nemzetség.*
Ligneul, *m.* *vargafonal.*
Ligneux, euse, *adj.* *fás.*
se Lignifier, *v. pr.* *fásulni.*
Ligue, *f.* *frigy*, *szövetség.*
Liguer, *v. a.* *frigyesitni*, *egyesitni*; se —, *frigyesülni*, *szövetkezni.*
Lilas, *m.* *orgonalila*, *orgonafa*; *kilaszín.*
Limace, *f.* (méc.) *vízcsavar.*
Limaçon, *m.* *csiga.*
Limaille, *f.* *reszelék.*
Limas, *m.* *házatlan csiga.*
Limbe, *m.* *szegély.*
Lime, *f.* *reszelő*; *kis czitrom.*
Limer, *v. a.* *reszelni.*
Limier, *m.* *vizsla.*
Limitatif, ive, *adj.* *korlátozó.*
Limitation, *f.* *korlátozás.*
Limite, *f.* *határ.*
Limiter, *v. a.* *határozni*, *korlátozni*; *meghatározni.*
Limitrophe, *adj.* *határos.*
Limon, *m.* *iszap*, *mocsár*; *czitrom.*
Limonade, *f.* *czitromlé.*
Limonadier, *m.* *czitromleárus.*
Limoneux, euse, *adj.* *iszapos*, *agyagos*; —, *m.* *csík.*
Limonier, *m.* *taligásló*, *taligaló*; *czitromfa.*
Limonière, *f.* *villás vagy kétágu tengely.*
Limousin, *m.* *vakoló kőmives.*
Limousiner, *v. n.* *vakolni.*
Limpide, *adj.* *tiszta (folyadékról).*
Limpidité, *f.* *tisztaság (folyadékról).*
Limure, *f.* *meg-*, *kireszelés.*
Lin, *m.* *len.*
Linaire, *f.* *len (növény).*
Linceul, *m.* *szemfödél*, *kalottlepel*; *lepedő.*
Linceux, euse, *adj.* *lennemű.*
Linéaire, *adj.* *vonal . . . .*
Linéal, ale, *adj.* *egyenes vonalban menő.*
Linéament, *m.* *arczvonal*; linéaments, *pl.* *alapvonalak.*
Linette, *f.* *lenmag.*
Linge, *m.* *fehérruha*, *fehérnemű.*
Linger, *m.* *vászonkereskedő.*
Lingerie, *f.* *vászonkereskedés*; *fehérruhatár.*
Lingot, *m.* *rúd.*
Lingual, ale, *adj.* *nyelv . . . .*
Linier, *m. p. u.* *lenkereskedő.*
Linière, *f.* *lentermőföld.*
Liniment, *m.* *híg kenőcs.*
Linition, *f.* *bekenés.*
Linon, *m.* *fátyolszövet.*
Linot, *m.* Linotte, *f.* *kendericze*, *kenderike.*
Linteau, *m.* *ablakfej.*
Lion, *m.* *oroszlán*, *arszlán.*
Lionceau, *m.* *fiatal oroszlán.*
Liondent, *m.* (bot.) *pitypang.*
Lionne, *f.* *nőstény oroszlán.*
Liparis, *m.* *márna.*
Lipome, *m.* *szalonnadag.*
Lippe, *f.* *gamba*, *pittyedt ajak.*
Lippée, *f.* *szájjal tele.*
Lippitude, *f.* *szemfolyás*, *csipásság.*
Lippu, ue, *adj.* fam. *pitytyedt ajku.*
Liquation, *f.* *csurtatás.*
Liquéfaction, *f.* *olvasztás.*
Liquéfier, *v. a.* *olvasztani*; se —, *v. pr.* *olvadni.*
Liqueur, *f.* *folyadék*; *szeszes ital.*
Liquidateur, *m.* *számfejtő.*
Liquidation, *f.* *kiszámolás*, *számfejtés*; *érvényités.*
Liquide, *adj.* — ment, *adv.* *folyó*; *világos*, *kiszámolt*; *folyólag*; *világosan*; —, *m.* *folyadék.*
Liquider, *v. a.* *elő-*, *kiszámolni*, *folyóvá tenni* *(követelésről).*
Liquidité, *f.* *folyóság*; *világosság*
Liquoreux, euse, *adj.* *tulságosan édes (borról).*
Liquoriste, *m.* *szeszgyáros.*
Lire, *v. a. et n. irr.* *olvasni.*
Lis, *m.* *liliom.*
Liseré, *m.* *hímzett szegély.*
Liserer, *v. a.* *zsinorkával beszegni.*
Liseron, *m.* (bot.) *szulák.*
Liseur, *m.* *olvasó.*
Lisible, *adj.* — ment, *adv.* *olvasható*; *olvashatólag.*
Lisière, *f.* *posztószél*; *szegély*, *szél*; *mesgye*, *határ*; *vezérszalag.*
Lisse, *adj.* étoffe —, *sima kelme.*
Lisser, *v. a.* *simitni.*
Lisseron, *m.* *zúgoly*, *zúgolyfa.*
Lissette, *f.* *simitócsont.*
Lisseur, *m.* *simitó.*
Lissoir, *m.* *sikáracsél*, *simitófa.*

Lissure, *f. simaság.*
Liste, *f. jegyzék, lajstrom.*
Lit, *m. ágy.*
Litanies, *f. pl. letenye, litánia.*
Liteau, *m. farkasfek, farkastanya;* (men.) *léczdarab.*
Liter, *v. a. rétegbe rakni; zsinórral beszegni.*
Litharge, *f. ólomtajt;* — d'or, *arany-mázla, aranygelét.*
Lithocolle, *f. kőragasz.* [*dász.*
Lithographe, *m. kőrajzoló; kőnyom-*
Lithographie, *f. kőrajz; kőirat; kőnyomat; kőnyomda.*
Lithographier, *v. a. kőre metszeni, kőre nyomni.*
Lithographique, *adj. kőrajzi; kőirati; kőnyomatu.*
Lithologie, *f. kőtan, kőismeret.*
Lithologue, *m. kőismerő.*
Lithotomie, *f. kőmetszés.*
Lithotomiste, *m. kőmetsző.*
Lithoxyle, *m. kövült fa.*
Litière, *f. alom; gyaloghintó, kólya.*
Litigant, te, *adj. pörlekedő.*
Litige, *m. pör, pörös ügy, jogügy.*
Litigieux, euse, *adj. pörös.*
Litorne, *f. fenyvesmadár.*
Litre, *m. liter (mérték neme).*
Littéraire, *adj.* —ment, *adv. tudós, tanult, tudományos; tudományos tekintetben.*
Littéral, ale, *adj.* —alement, *adv. betüszerinti; betüszerint.*
Littéralité, *f. betüszerinti fordítás.*
Littérateur, *m. tudós, könyvértő.*
Littérature, *f. irodalom, tudományosság.*
Littoral, ale, *adj. parti, partmelléki.*
Liturgie, *f. egyházi szertartás.*
Liturgique, *adj. (egyház-) szertartási.*
Liûre, *f. kötél, kötélzet.*
Livèche, *f.* (bot.) *levestikon.*
Livide, *adj. ólomszinü.*
Lividité, *f. feketesárga szín (kéz-é); kék folt.* [*szállítmány.*
Livraison, *f. helyreszállítás (árué);*
Livre, *m. könyv;* —, *f. font; pénz neme.* [*ség.*
Livrée, *f. cselédruha, libéria; cseléd-*
Livrer, *v. a. átadni, szállítni; átengedni.*
Livret, *m. könyvecske; egyszeregy.*
Lobe, *m. karéj;* — du poumon, *tüdőkaréj, tüdőszárny.* [*helyiség.*
Local, ale, *adj. helyi, helybeli;* —, *m.*
Localiser, *v. a. p. u. helyhez szoktatni.*
Localité, *f. helyiség, helybeliség.*
Locataire, *m. bérbevevő, bérlő.*
Locateur, *m. p. u. bérbeadó.*
Locati, *m.* fam. *bérlett ló; bérkocsi.*
Location, *f. bérbeadás; bérpénz.*
Loche, *f. kőfuró tergélye;* — d'étang, *csík.* [*n. vaczogni.*
Locher, *v. a. rázni, megrázni;* —, *v.*
Locman, *v.* Lamaneur. [*változás.*
Locomotion, *f. helyváltoztatás, hely-*
Locomotive, *f. mozdony, gőzmozdony.*
Locution, *f. kifejezés, beszédmód.*
Lodier, *m. paplan.*
Lof, *m.* (mar.) *széloldal, széltáj.*
Logarithme, *m. arányszám.*
Logarithmique, *adj. arányszámi.*
Loge, *f. kunyhó; bódé; kamarácska; páholy;* (bot.) *sejt, sejtecs;* — de francmaçons, *szabadkőmivesek gyüldéje.*
Logeable, *adj. lakható.*
Logement, *m. lak, szállás; beszállásolás; el-, besánczolás.*
Loger, *v. a. szállást adni; beszállásolni;* être logé, *lakni, lakosnak lenni;* —, *v. n. lakni;* — chez soi, *tulajdon házában lakni;* se —, *v. pr. magát beszállásolni; magát elsánczolni.* [*páholy.*
Logette, *f. kis kunyhó; kis bódé; kis*
Logeur, *m. szobákat bérbeadó.*
Logicien, *m. elmész, logikus.*
Logique, *f. elmészet, gondolkodástan, logika;* —, *adj.* — ment, *adv. észtani, elmészeti, logikai; elmészetileg, logikailag.*
Logis, *m. lak, lakás, szállás; fogadó.*
Logographe, *m. gyorsiró.*
Logographie, *f. gyorsirászat.*
Logogriphe, *m. betütalány.*
Logomachie, *f. szóvita.*
Loi, *f. törvény.*
Loigner, *m. fakészlet.*
Loin, *adv. et prp. távol, messze.*
Lointain, aine, *adj. távoleső, távollevő, távol;* —, *m. távolság.*
Loir, *m. marmota, morga, morgály.*
Loisible, *adj. megengedett, szabad, megengedhető.*
Loisir, *m. üres vagy szabad idő.*
Lombaire, *adj. ágyék ....*
Lombard, *m. kölcsönház, zálogház.*
Lombes, *m. pl. ágyék.*
Lombric, *m. gilisztá; kúszma.*
Lompe, *f. lompos tassa.*

Lonchite, *f. bordalap, veselke.*
Long, longue, *adj. hosszú; hosszadalmas; —, m. hossz, hosszaság.*
Longanimité, *f. türelem.*
Longe, *f. kantárszíj; kötél; felsár vagy vesepecsenye.* [*laminek*).
Longer, *v. a. hosszában elmenni (va-*
Longévité, *f. hosszu élet.* [*tan.*
Longimétrie, *f. hosszmérés, hosszmér-*
Longin, *m.* saint —, *lassu ember.*
Longis, *v.* Longin.
Longitude, *f. hosszuság.*
Longitudinalement, *adv. hosszában.*
Long-temps, *adv. sokáig.*
Longue, *f. hosszu szótag; hosszu hangjegy.*
Longue-boule, *f. kúpjáték.*
Longuement, *adv. hosszasan.*
Longuet, ette, *adj. hosszukás.*
Longuette, *f. ábéczéskönyv, ábéczé.*
Longueur, *f. hosszaság; lassuság; hosszadalmasság.*
Longue-vue, *f. távcső.*
Lonicère, *f. jerikói lonez.*
Lopin, *m.* fam. *falat.*
Loppe, *f. fémsalak.*
Loquace, *adj. beszédes, csacska.*
Loquacité, *f. beszédesség, csacskaság.*
Loque, *f. rongy.*
Loquèle, *f. beszédesség.*
Loquet, *m. kilincs.*
Loqueteau, *m. kis kilincs.*
Loqueter, *v. n. kilincscsel lenyomni.*
Loqueteux, euse, *adj. vm. rongyos.*
Loquette, *f. rongyocska;* pop. *falatka, darabka.*
Lorgnade, *f. bandzsalítás, kancsalítás.*
Lorgner, *v. a. rábandzsalítni, rákacsingani; szemüvegezni.*
Lorgnerie, *f. rábandzsalítás.*
Lorgnette, *f. szemüveg, zsebüveg.*
Lorgneur, *m. kacsingató.*
Lorgnon, *m. messzelátó (egy üveggel).*
Loriot, *m. sárga rigó, sárga aranybegy; mosóteknő.*
Lormier, *m. lakatos.*
Lormuse, *m. zöld gyík.*
Lors, *adv. akkor; —* de, *az időben;* **dès** —, *azon időtől fogva, azóta.*
Lorsque, *conj. midőn, ammint.*
Losange, *m.* (géom.) *ferdény, csürlő.*
Lot, *m. sors.*
Loterie, *f. sorsjáték.*
Lotier, *m. gatyás kerep.* [*dóvíz.*
Lotion, *f. lemosás, megmosás; mos-*
Lotir, *v. a. sorselni, kisorsolni.*
Lotissement, *m. kisorsolás.*
Lotisseur, *m. kisorsoló.*
Loto, *m. sorsjáték.*
Lotte, *f. menyhalgadócz; —* franche, *görgöcse, kövi ponty, göbhal.*
Lotus, *m. czeltis.*
Louable, *adj.* — ment, *adv. dicséretes; dicséretesen;* (méd.) *jónemü, nem veszedelmes.* [*bérlet, bérlés.*
Louage, *m. bérbeadás, kibérlés, bér,*
Louager, *v.* Locataire.
Louange, *f. dicséret.*
Louanger, *v. a. dicsérni.*
Louangeur, *m. dicsérő.*
Louche, *adj. bandzsal, kancsal, sanda;* fig. *kétértelmü; —, m.* fig. *kétértelmüség; —, f. leveseskanál.*
Louchement, *m. bandzsalság, bandzsaság, sandaság.*
Loucher, *v. n. kancsalítni.*
Louchet, *m. ásó.*
Louchin, *m. pinczerinye, pinczeászka, százlábu pinczebogár.*
Louer, *v. a. bérbeadni; bérelni, kibérelni; —, v. a. et k. dicsérni, magasztalni;* se — de qch., *valamivel megelégedve lenni.*
Loueur, *m.* — euse, *f. bérbeadó; bérbeadónő; dicsérő, magasz taló.*
Louis, *m. lajosarany.*
Loup, *m. farkas.*
Loup-cervier, *m. hiúz.*
Loupe, *f. nézőlencse;* (bot.) *göcs.*
Loupeux, euse, *adj. göcsös.*
Loup-garou, *m. farkas.*
Loup-marin, *m. farkashal.*
Lourd, de, *adj.* — dement, *adv. nehéz; nehezen;* fig. *esetlen, idomtalan, otromba; esetlenül stb.*
Lourdaud, de, *adj. mulya, kamasz; —, m. fajankó, kamasz.*
Lourderie, *f. kamaszság.*
Lourdeur, *f. mulyaság.*
Lourpidon, *f. vén banya.*
Loutre, *f. vidra.* [*nőszemély.*
Louve, *f. nőstény farkas;* fig. *feslett*
Louvet, ette, *adj. fakasszürke, ordas.*
Louveteau, *m. fiatal farkas.*
Louveter, *v. n. fiadzani (farkasról).*
Louveterie, *f. farkasvadászszerszám.*
Louvetier, *m. vadászmester farkasvadászatkor.*
Louvoyer, *v. n. labodázni.*
Louvre, *m. louvre (palota Párisban).*
Loyal, ale, *adj.* — ment, *adv. valódi igazlelkü, őszinte; valódilag stb*

Loyauté, *f. igazlelküség, hűség.*
Loyer, *m. házbér; cselédbér.*
Lubie, *f.* fam. *furcsa ötlet.*
Lubin, *m. kis tőkehal, gadócz.*
Lubricité, *f. bujaság.*
Lubrifier, *v. a. sikamlóvá tenni.*
Lubrique, *adj. fajtalan.*
Lucane, *m. szarvasbogár.*
Lucarne, *f. födélablak.*
Lucide, *adj. tiszta, világos.*
Lucidité, *f. világosság, tisztaság.*
Lucifer, *m. hajnali csillag; ördög.*
Lucifuge, *adj. fénykerülő.* [*delmes.*
Lucratif, ive, *adj. nyereséges, jöve-*
Lucre, *m. nyereség, haszon.*
Luctueux, euse, *adj. gyászos.*
Lucubration, *v.* Elucubration.
Lucubrer, *v. n. éjjel dolgozni.*
Luette, *f. nyelvcsap.*
Lueur, *f. fény;* fig. *látszat.*
Lugubre, *adj.* — ment, *adv. panaszos, siránkozó, gyászos; panaszosan stb.*
Lui, *pron. ő, őt, neki.*
Luire, *v. n. irr. fényleni.*
Luisant, te, *adj. fénylő; —, m. fény.*
Lumière, *f. világosság; gyertya; gyúlyuk; irányzó; csaplyuk.*
Lumignon, *m. gyertyahamv; gyertya-vég.* [*világítás.*
Luminaire, *m. világosság; egyház-*
Lumineux, euse, *adj. világító, világos.*
Lumps, *m. pl. rögczukor.*
Lunaire, *adj. holdat illető, holdi, hold . . . .*
Lunaison, *f. holdváltozás.*
Lunatique, *adj. holdkóros, alvajáró; —, m. et f. holdkóros, alvajáró.*
Lundi, *m. hétfő.*
Lune, *f. hold.*
Lunette, *f. szemüveg; ülőhely (árnyék-székben);* lunettes, *pl. pápaszem; szemfedező, szemernyő; szelelőlyu-kak, pinczelyukak.*
Lunettier, *m. szemüvegkészitő; pá-paszemkereskedő.*

Lupin, *m. csillagfürt.*
Luserne, *v.* Luzerne.
Lustrage, *m. fény (kelmékről).*
Lustre, *m. fény; koszorúgyertyatartó; évötöd.*
Lustrer, *v. a. fényt adni, fényesítni.*
Lustreur, *m. fényesitő.*
Lustreux, euse, *adj. fényes.*
Lut, *m. ragasz, tapasz.*
Luter, *v. a. meg-, összeragaszolni.*
Luth, *m. lant.*
Luthéranisme, *m. lutheránusság.*
Luthérien, enne, *adj. lutheránus; —, m.* — enne, *f. Luther követője, luthe-ránus.*
Luthier, *m. lantcsináló.*
Lutin, *m. zörgőmanó, manó.*
Lutiner, *v. a.* fam. *kínozni, gyötörni; —, v. n. dörömbölni.*
Lutte, *f. küzdés; tusa.*
Lutter, *v. n. küzdeni.*
Lutteur, *m. küzdő.*
Luttis, *m. kis szalmakunyhó.*
Luxation, *f. kificzamodás.*
Luxe, *m. fényűzés.*
Luxer, *v. a. kificzamítni.*
Luxueux, euse, *adj. p. u. fényes, pom-pás; dőzs, tobzódó.*
Luxure, *f. fajtalanság.*
Luxuriance, *f.* (jard.) *bőtenyészet.*
Luxuriant, te, *adj.* (jard.) *buja, bő-tenyész, bőtermő.*
Luxurier, *v. n. bőven tenyészni.*
Luxurieux, euse, *adj. fajtalan.*
Luzerne, *f. luczerni lóher.*
Luzernière, *f. luczernaföld.*
Lycée, *m. feltanoda, lyceum.*
Lycium, *f. fanzár.*
Lymphatique, *adj. nyirkos, tápnyirkos.*
Lymphe, *f. nyirok, nyirk, tápnyirk.*
Lynx, *m. hiúz.*
Lyre, *f. lant.*
Lyrique, *adj. lantos; dalszerü;* poète —, *lantosköltő, dalköltő.*

M.

Maca, *f.* pop. *kerítőnő.*
Macaque, *m. czerkof, macskamajom.*
Macaron, *m. czukros mandolasüte-mény.*
Macaroni, *m. olasz laska, csöves laska.*

Mace, *f. betétel (játékban).*
Macédoine, *f. mindenféle főzelékből készített étel.*
Macération, *f.* (chim.) *áztatás;* (th.) *sanyargatás.*

Macérer, *v. a.* (chim.) *áztatni*; (th.) *sanyarítni*; se —, *v. pr.* *önmagát sanyargatni.*
Machaon, *m.* *fecskefarkú pillangó.*
Mâche, *f.* *szattyú.*
Mâchefer, *m.* *vaspor, vassalak.*
Mâchelier, **ère**, *adj.* dent mâchelière, *zápfog, rágfog.*
Mâchemoure, *f.* *darabkák tengeri kétszersültből.*
Mâcher, *v. a.* *rágni*; —, *v. n.* *sokat enni.*
Machette, *f.* *hukogó bagoly.*
Mâcheur, *m.* *rágó; evő, falánk.*
Mâchicatoire, *m.* (méd.) *rágszer.*
Machicot, *m.* (cat.) *kántor, templomi énekes.*
Machinal, **ale**, *adj.* — **alement**, *adv.* *gépszerű; gépszerűleg.*
Machinateur, *m.* *bujtogató.*
Machination, *f.* *fondorkodás, csel.*
Machine, *f.* *gép*; fig. *indítóok; fogás, fortély, csín.*
Machiner, *v. a.* *indítni, okozni, bujtogatni.*
Machiniste, *m.* *gépész.*
Mâchoire, *f.* *állkapocs, állkapcsa.*
Mâchonner, *v. a.* *nehezen rágni.*
Mâchurat, *m.* *rosz nyomdász.*
Mâchurer, *v. a.* *el-, bemocskolni; rosszúl nyomtatni (könyvet).*
Macis, *m.* *szerecsendióvirág.*
Mâcle, *f.* *sulyom.*
Maçon, *m.* *kőmíves.*
Maçonnage, *m.* *kőmívesmunka, falazat.*
Maçonner, *v. a.* *falazni, falat rakni; befalazni; odamázolni.*
Maçonnerie, *f.* *kőmívesmunka, falazat; szabadkőmívesség.*
Macque, *f.* *kendertörés.*
Macquer, *v. a.* — le chanvre, *kendert törni.*
Macre, *f.* *sulyom.*
Macreuse, *f.* *fekete récze.*
Macrobie, *f.* *hosszu élet.*
Macrobiotique, *f.* *hosszuélettan, élethosszitás mestersége.*
Macrocosme, *m.* *nagyvilág, világegyetem.*
Macroule, *f.* *szárcsa.*
Maculation, *f.* *bepiszkolás.*
Maculature, *f.* *elhányt iromány, takaró papiros.*
Macule, *f.* *folt.*
Maculer, *v. a.* *bepiszkolni.*
Macusson, *m.* *földimogyoró.*
Madame, *f.* *asszony.*
Madéfaction, *f.* *megnedvesítés.*
Mademoiselle, *f.* *kisasszony; leányasszony.*
Madone, *f.* *boldogasszony, szentszűz képe.*
Madré, **ée**, *adj.* *foltos, babos, pettyegetett, eres; ravasz.*
Madrier, *m.* *vastag padlódeszka.*
Madrigal, *m.* *madrigal, pásztorverseecske.*
Madrure, *f.* *erek (fában).*
Mafflé, **ée**, **Mafflu**, **ue**, *adj.* *pofók.*
Magasin, *m.* *raktár; málhakas, bak (kocsin).*
Magasinage, *m.* *lerakodás; páhópénz, raktárdíj.*
Magasinier, *m.* *raktárügyelő, raktárnok; raktárszolga.*
Mage, *m.* *bölcs, (napkeleti) bűvész, táltos, csillagtudós.*
Magicien, *m.* — **enne**, *f.* *bűvész; bűvésznő.*
Magie, *f.* *bűvészet.*
Magique, *adj.* *igéző, bűvös, varázsló.*
Magister, *m.* *iskolamester.*
Magistère, *m.* *nagymesteri méltóság.*
Magistral, **ale**, *adj.* — **alement**, *adv.* *oskolamesteri, parancsoló, iskolázó, leczkéző; oskolamester módjára stb.*
Magistrat, *m.* *tisztviselő, tiszti személy; tiszti kar, tanács, városi tanács.*
Magistrature, *f.* *felsőbbségi hivatal, tanácsosság; tisztTartóság; birói hivatal. biróság; tanácsgyülés.*
Magnan, *m.* *selyembogár.*
Magnanerie, *f.* *selyemtenyésztés; eperfaültetmény.*
Magnanime, *adj.* — ment, *adv.* *nagylelkü; nagylelküleg.*
Magnanimité, *f.* *nagylelküség.*
Magnat, *m.* *magnás.*
Magnésie, *f.* *keseréleg, magnesia.*
Magnétique, *adj.* *delejes, mágnesi.*
Magnétisation, *f.* *delejezés.*
Magnétiser, *v. a.* *delejezni.*
Magnétiseur, *m.* *delejező.*
Magnétisme, *m.* *delejesség.*
Magnificence, *f.* *pompa, nagyság.*
Magnifier, *v. a.* vm. *magasztalni, dicsőitni.*
Magnifique, *adj.* — ment, *adv.* *pompás, díszes, dicső, fényes; pompásan stb.*
Magot, *m.* *közönséges ebfej, nagy majom, pávián; rejtett kincs.*
Mahométan, **ane**, *adj.* *mahomedán*; —, *m.* — **ane**, *f.* *mahomedán; mahomedánnő.*
Mahométisme, *m.* *Mahomed tana, mahomedánkii.*

Mahonner, *v. a. összekapni, összeverekedni.*
Mai, *m. május, pünkösdkó.*
Maie, *f. teknő.*
Maigre, *adj. sovány;* jour —, *bőjtnap;* —, *adv. soványul, vékonyan;* —, *m. sovány; bőjti étel.*
Maigrelet, ette, **Maigret**, ette, *adj.* fam. *kissé sovány.*
Maigreur, *f. soványság.*
Maigrir, *v. n. soványodni.*
Maigue, *f. fecskehal, feketés árnyékhal; savó.*
Maille, *f. hurok, szem (harisnyán); vértkarika; folt a szemben; gyümölcsbimbó.*
Mailleau, *m. kis kótis.*
Mailler, *v. a. fölpánczélozni; fölvértezni; bokrot kőtni.*
Maillet, *m. sulyok, kótis, ütő; kőlyü.*
Mailleur, *m. hálókötő.*
Mailloche, *f. fakótis, sulyok.*
Maillon, *m. lánczszem.*
Maillot, *m. pólyaneműek.*
Main, *f. kéz; kézadás; felütés, felcsapás;* fig. *kézirás; koncz (papiros); ütés (játékban); elsőség; fogantyú, fül; kacs, inda.* [*segély.*
Main-forte, *f. fegyveres erő; hatósági*
Main-mettre, *v. a. irr. fölszabaditni.*
Main-mis, *m. szabados, szabadon bocsátott.*
Main-mise, *f. lefoglalás, lezárolás.*
Main-morte, *f.* (jur.) *holtkéz.*
Maint, te, *adj.* fam. *némely.*
Maintenant, *adv. most.*
Maintenir, *v. a. irr. megtartani, fentartani.* [*lom.*
Maintenue, *f.* (jur.) *felsőbbségi olta-*
Maintien, *m. meg-, fentartás; tartás, magatartás.*
Maire, *m. városfő, biró.* [*tala.*
Mairie, *f. városi főnök vagy biró hiva-*
Mais, *conj. de, hanem.*
Maïs, *m. kukoricza, tengeri.*
Maison, *f. ház; háztartás; család, nemzetség; szerzetház;* petites maisons, *pl. tébolyda.*
Maisonnage, *m. épületfa, szálfák.*
Maisonnée, *f. egész háztartás.*
Maisonnette, *f. házikó.*
Maître, *m. úr; tulajdonos; mester, tanitó;* petit —, *piperkőcz;* — autel, *nagyoltár, főoltár.*
Maître-peseur, *m. mérlegmester, mászamester.*
Maîtresse, *f. asszony, úrnő; tulajdonosnő; mesternő, tanitónő; szerető, kedves (nő).* [*czéh.*
Maîtrise, *f. mesterjog, mesteriség;*
Maîtriser, *v. a. meggyőzni, uralkodni (. . . on, . . . ön, . . . en), megzabolázni.*
Majesté, *f. felség; méltóság, dicsőség, magasztosság, főnség.*
Majestueux, euse, *adj.* — eusement, *adv. felséges; felségesen.*
Majeur, eure, *adj. teljeskorú;* fig. *nagyobb, magasb, túlnyomó;* ton —, *kemény hang.*
Majeure, *f.* (log.) *főtétel, főtét.*
Major, *m. őrnagy;* — général, *vezérőrnagy;* aide —, *hadsegéd, segédtiszt;* —, *adj.* état —, *táborkar, tábornoki test;* chirurgien —, *ezredi sebész;* sergent —, *őrmester;* tierce —, *nagy harmad.*
Majorat, *m. elsőszülötti jog, elsőszülötti jószág, majoratus, előfiség.*
Majordome, *m. főudvarmester;* (mar.) *élésmester.*
Majorité, *f. teljeskoruság, nagykoruság; őrnagyi állomás; szótöbbség.*
Majuscule, *f. nagy betű.*
Mal, *m. rosz, gonosz; fájdalom, betegség; hiány, fogyatkozás; kár; baj; harcsa;* —, *adv. roszul.*
Malachite, *f. zöldkékle, selyemércz.*
Malacie, *f. viselősek megkivánása.*
Malade, *adj. beteg;* —, *m. et f. beteg.*
Maladie, *f. betegség.*
Maladif, ive, *adj. beteges.*
Maladresse, *f. ügyetlenség.*
Maladroit, oite, *adj. ügyetlen.*
Malaguette, *f. paradicsmag.*
Malaise, *m. kéjelmetlenség, kedvetlenség, alkalmatlanság; korlátolás.*
Malaisé, ée, *adj. nehéz, bajos; alkalmatlan; korlátolt.*
Malandre, *m. békavar, csüdsömör (lovak lábán).* [*nyomtató.*
Malapre, *m.* (imp.) *ügyetlen könyv-*
Mal-à-propos, *adv. nem jó időben.*
Malart, *m. vadkácsér.*
Malavisé, ée, *adj. gondolatlan, botor.*
Malaxer, *v. a.* (ap.) *meglágyitni.*
Malbâti, ie, *adj. roszul termett.*
Malcontent, te, *adj. elégedetlen.*
Mâle, *m. férfi; hím, kan;* —, *adj. férfias.* [*szörny.*
Malebête, *f. gonosz állat, veszett állat,*
Malebosse, *f. dögvar.*

Malédiction, *f. átok, megátkozás.*
Malefaim, *f. mohó éhség.*
Maléfice, *m. megigézés, megbűvölés.*
Maléficié, ée, *adj. megbűvölt.*
Maléficier, *v. a. összekarczolni.*
Maleheure, *adv.* à la —, *szerencsétlenül.* [*lenség.*
Malencontre, *f. p. u.* fam. *szerencsét-*
Malencontreux, euse, *adj.* fam. *szerencsétlen.*
Mal-en-point, *adv. rosz állapotban.*
Malentendu, ue, *adj. félreértett;* —, *m. félreértés, tévedés.*
Malepest, *int.* fam. *hogy az ördög!*
Mal-être, *m. roszullét.*
Malévole, *adj. p. u. roszakaratu, roszakaró, roszérzelmü.*
Malfaçon, *f. hiba; hiány; sikkasztás, csempészet.*
Malfaire, *v. n. irr. roszat tenni.*
Malfaisance, *f. gonoszság.*
Malfaisant, te, *adj. rosztermészetü, gonosz, rosz; egészségtelen.*
Malfait, aite, *adj. idomtalan, formátlan.*
Malfaiteur, *m. gonosztevő.*
Malfamé, ée, *adj.* fam. *roszhirü.*
Malgracieux, euse, *adj. barátságtalan, komor, goromba.*
Malgré, *prp. akarat ellen; daczára (. . . nak, . . . nek);* — moi, *akaratom ellen;* bon gré —, *akár akarja akár nem.*
Malhabile, *adj. ügyetlen.*
Malhabileté, *f. ügyetlenség.*
Malherbe, *f. gyom, dudva, gaz.*
Malheur, *m. szerencsétlenség.*
Malheure, *f.* à la —, *szerencsétlenül.*
Malheureux, euse, *adj.* — eusement, *adv. szerencsétlen; szerencsétlenül.*
Malhonnête, *adj. illetlen; becstelen, rosz hiszemü.*
Malhonnêteté, *f. udvariatlanság, illetlenség; roszhiszemüség, becstelenség.*
Malice, *f. gonoszlelküség, roszaság, ravaszság, alattomosság.*
Malicieux, euse, *adj.* — eusement, *adv. gonosz, rosz, ravasz, alattomos; gonoszul stb.; roszindulatból.*
Malignement, *adv. gonoszul, roszindulatilag, gonoszságból.*
Malignité, *f. roszaság, rosz természet, gonoszság.*
Malin, maligne, *adj. gonosz, rosz, rosztermészetü; csalfa; káros;* joie maligne, *kárörőm.*
Maline, *f. sebes ár, szökő ár.*
Malines, *f. pl. flandriai csipke.*
Malingre, *adj.* fam. *gyöngélkedő, beteges.* [*rosz szándoku.*
Malintentionné, ée, *adj. rosz érzelmü,*
Malitorne, *adj.* fam. *mulya;* —, *m. kamasz.*
Mal-jugé, *m. helytelen itélet.*
Malle, *f. bőrtáska; levélposta; bőrönd; szekrény (házaló kalmároké).*
Malléable, *adj. kovácsolható.*
Malletier, *m. bőrzsákkészitő.*
Mallette, *f. kis bőrdő, kis szütyő, zajda.*
Mallier, *m. taligaló, postaló.*
Malmener, *v. a. roszul bánni.*
Malotru, *m.* — ue, *f. idomtalan ember; idomtalan nő.*
Malouasse, *f. kupály, magnyitó.*
Malplaisant, te, *adj. p. u. kellemetlen, bosszantó.*
Malpropre, *adj. tisztátlan.*
Malpropreté, *f. tisztátlanság.*
Malsain, aine, *adj. egészségtelen.*
Malséant, te, *adj. illetlen.*
Mal-subtil, *m. csirakelés, csiradagadás (madaraknál).*
Malt, *m. maláta, szalad.* [*deget.*
Malthe, *m. kátrán, kalamáz, dohot,*
Maltôte, *f. pénzcsikarás.*
Maltôtier, *m. pénzcsikaró.*
Maltraiter, *v. a. roszul bánni, méltatlankodni (valakin).*
Malveillance, *f. roszakarat, nem kedvezés, gyülölet, gyülölség.*
Malveillant, te, *adj. rosszakaratú.*
Malversation, *f. csempészkedés, sikkasztás.* [*kasztani.*
Malverser, *v. n. csempészkedni, sik-*
Malvoisie, *f. malváziai bor.*
Malvoulu, ue, *adj. gyülölt.*
Maman, *f. mama.*
Mamelle, *f. csecs.*
Mamelon, *m. csecsbimbó; szömölcske.*
Mamelu, ue, *adj. nagycsöcsü.*
Mameluk, *m. mameluk.*
Mammifère, *adj. csöcscsel ellátott;* —, *m. emlősállat.*
Mammouth, *m. mammut, őselefánt.*
Manant, *m. benszülött;* fig. *goromba ember.*
Mancelle, *f. lójáromlánez.*
Manche, *m. nyel, fogantyú, markolat; hegedűnyak, markolatfa (a hegedűnyakon).*
Manche, *f. ruhaujj; szivatyúcső.*
Mancherolle, *f. légykapó.*

Mancheron, *m. ekeszarv.*
Manchette, *f. kézfodor.*
Manchon, *m. karmantyú; üveghenger.*
Manchot, ote, *adj. csonka, egykaru, félkezü.*
Mandant, *m. meghatalmazó.*
Mandarin, *m. fő udvari tiszt Chinában.*
Mandat, *m. parancs (birói); hatalmazvány, felhatalmazás; utalvány.*
Mandataire, *m. meghatalmazott, megbizott.*
Mandement, *m. parancs, rendelet.*
Mander, *v. a. jelenteni, tudtul adni; meghini, megrendelni.*
Mandibule, *f. állkapcza, állcsont.*
Mandille, *f. vm. cselédköpeny, inasköpeny.*
Mandoline, *f. mandolin.*
Mandore, *f. mandura.*
Mandragore, *f. mandragora.*
Mandrier, *m. kaskötő, kosárfonó.*
Manége, *m. lovarda, lovaglóiskola, lovaglótér; lovaglás mestersége;* fig. *fortély, fogás, csín.*
Mânes, *m. pl. árnyak (megholtak lelkei).* [*markolat.*
Manette, *f. vasfogantyú, vasnyél, vas-*
Manganèse, *m. barnakő.*
Mangeable, *adj. ehető, megehető.*
Mangeaille, *f. eleség (baromfié);* fam. *evés, táplálat.*
Mangeant, te, *adj. evő.*
Mangeoire, *f. jászol; madárválu.*
Manger, *v. a. et n. enni; falni; —, m. evés.* [*zsarolás.*
Mangerie, *f. vendégeskedés, falás;* fig.
Mangeur, *m.* — euse, *f. evő; evőnő.*
Mangeure, *f. megrágott hely, harapdálás.*
Maniable, *adj. kezelhető; vezetékeny.*
Maniaque, *adj. tébolyodott; —, m. et f. őrült; őrültnő.*
Manichoir, *m.* (cord.) *simitófa.*
Manicle, *f. zörgetyü, kézi csörgő.*
Manicou, *m. erszényes fiahordó.*
Manie, *f. őrültség; szenv, kórság, düh.*
Maniement, *m. megtapintás;* fig. *vezetés, kezelés.*
Manier, *v. a. megtapintani, kezelni, kidolgozni; vezetni, igazgatni, keszelni; szétválogatni; megdagasztani; —, m. megtapintás.*
Manière, *f. mód;* manières, *pl. magaviselet.*
Maniéré, ée, *adj. erőtetett, mesterkélt.*
Manieur, *m. szóró.*
Manifestation, *f. nyilatkozás, nyilvánitás; fölfedezés.*
Manifeste, *m. nyilatkozvány, közhirdetmény; igazolvány, igazlási irat.*
Manifeste, *adj.* — ment, *adv. nyilvános, világos; nyilvánosan, világosan.*
Manifester, *v. a. nyilvánitni;* se —, *v. pr. nyilvánulni; nyilatkozni.*
Manigance, *f.* fam. *fogás, fortély, csín.*
Maniguette, *v.* Malaguette.
Maniolle, *f. nagy kivetőháló.*
Manipule, *m. csomó, nyaláb;* (ap.) *marok.*
Manipuler, *v. a. kezelni.*
Manipuleur, *m. titkos kezelő.*
Manique, *f. kézbőr.*
Maniveau, *m. lapos kosárka.*
Manivelle, *f. fogantyú, kalantyú, hajtó.*
Manne, *f. manna.*
Manne, *f. kosár.*
Mannequin, *m. kézi kosár. szatyor; báb, bábu.* [*ragmány.*
Mannequinage, *m. szobrászmű, műfa-*
Mannequiné, ée, *adj.* (pein.) *erőltetett, merev, feszes.*
Mannette, *f. kézikosárka.*
Manœuvre, *m. napszámos, kézmunkás*
Manœuvre, *f. alattság, kötelek; hadmozgalom; hadgyakorlat; matrózok szolgálata; bánásmód; fogás, fortély, csín.*
Manœuvrée, *f. gyalogrobot, kézrobot.*
Manœuvrer, *v. n. et a. mozgadozni, fordulatokat tenni, kanyarodni.*
Manœuvrier, *m. sajkamester, kormányos.*
Manoir, *m. lak, lakás.*
Manomètre, *m. légsürmérő.*
Manoque, *f. dohánycsomó.*
Manouvrier, *m. kézmives, kézi munkás*
Manque, *m. fogyatkozás, hiány.*
Manqué, ée, *part. et adj.* (v. Manquer) *nem sikerült; tökéletlen.*
Manquement, *m. hiba, vétség; elmulasztás.*
Manquer, *v. n. et a. hibázni, hibát ejteni; hibásnak lenni; elmúlasztani; el nem találni, elcsettenni, el nem sülni (fegyvernek); hiányzani; szükséget szenvedni (. . . ban, . . . ben); tönkre jutni, megbukni; meghalni; nem teremni;* se —, *v. pr. egymást elhibázni.*
Mans, *m. cserebogár lárvája.*
Mansarde, *f. manzardfödél.*

Mansuétude, *f. p. u. szendeség.*
Mante, *f. gyászpalást; apáczafátyol; nagy ágyteritő.*
Manteau, *m. köpeny.*
Mantelet, *m. kis köpeny.*
Manteline, *f. nőköpönyegecske.*
Manténien, *m. evezőnyel.*
Mantonnet, *m.* (serr.) *zárütköző, zárhorog.*
Mantille, *f. kis női köpeny, burkony, burkonyka.*
Manture, *f. hullámok összecsapása; megégett vassodrony.*
Manuel, elle, *adj. kézi;* —, *m. kézi könyv.*
Manuellement, *adv. kézről kézre; sajátkezüleg.*
Manufacture, *f. kézmű; kézműház, gyár.*
Manufacturer, *v. a. elkészitení, késziteni, gyártani.*
Manufacturier, *m. gyárnok; gyármunkás.*
Manumission, *f. szabadonbocsátás.*
Manuscrit, ite, *adj. kéziratí, irott;* —, *m. kézirat.*
Manutention, *f. fentartás, megtartás; vezetés.*
Mappe, *f. vm. törlőrongy.*
Mappemonde, *f. világkép, világabrosz.*
Mappeur, *m. abrosszoló.*
Maquereau, *m. skomber (hal).*
Maquereau, *m.* — elle, *f. kerítő; kerítőnő.*
Maquerellage, *m. kerités.*
Maquignon, *m. lócsiszár; hajhász, alkusz.*
Maquignonnage, *m. lócsiszárság; kerités.*
Maquignonner, *v. a. lócsiszárságot űzni; megkeritni.*
Marabout, *m. éktoll.*
Marager, **Maraîcher**, *m. konyhakertész, zöldkertész.*
Marais, *m. mocsár, posvány, süppedék; zöldkert, konyhakert.*
Maran, *m. megtelepedett szerecsen (spanyolhonban).*
Marane, *f.* pop. *kurva, ringyó.*
Marasme, *m. aszkór.*
Marâtre, *f. kegyetlen anya;* —, *adj. mostoha.*
Maraud, *m.* — de, *f. gazember; ringyó, lotyó.*
Maraudaille, *f.* pop. *gaznép.*
Maraude, *f. zsákmánylás, rablás; hátra maradozás.*
Marauder, *v. n. maradozni, hátra maradozni.*
Maraudeur, *m. maradozó.*
Marbre, *m. márvány.*
Marbrer, *v. a. márványozni.*
Marbrerie, *f. márványfeldolgoztatás mestersége; márványmű, márványozat.*
Marbreur, *m. márványozó.*
Marbrier, *m. márványmüves.*
Marbrière, *f. márványbánya, márványfejtés.*
Marbrure, *f. márványozat.*
Marc, *m. marka; törköly.*
Marcassin, *m. süldő, süldőmalacz.*
Marcelline, *f. könnyü selyemkelme.*
Marcescent, te, *adj.* (bot.) *hervadó.*
Marchage, *m. legeltetési jog.*
Marchais, *m. ivott hering.*
Marchand, *m.* — de, *f. kereskedő; vevő; kereskedőnő; vevőnő;* — des modes, *divatárus; divatárusnő;* —, *adj. kereskedelmi;* prix marchand, *vételár, bevásárlási ár.*
Marchander, *v. a. alkudni, kalmárkodni;* fig. *tétovázni, késkedni;* — qn., *kimélni valakit.*
Marchandise, *f. áru, portéka; kereskedelem, kereskedés.*
Marche, *f. mars, menés, hadmenés; utazás; lépcső; hágcsó; magaviselet.*
Marché, *m. vásár, piacz, vásártér; piaczi ár; alku, vásárlás, kereskedés.*
Marchepied, *m. zsámoly; lábító, hágcsó;* (mar.) *kötélút.*
Marcher, *v. n. menni, lépni, indulni, ballagni;* —, *v. a. megdolgozni;* —, *m. menés, járás.*
Marchette, *f. felállító fácska; kis lábító, kis hágcsó.*
Marcheur, *m. gyalogló; agyagtaposó.*
Marcheux, *m. taposóverem.*
Marcotte, *f. bujtóág.*
Marcotter, *v. a. bújtani, homlitni.*
Mardi, *m. kedd;* — gras, *húshagyó kedd.*
Mare, *f. pocsolya, mocsár; szőlőkapa.*
Marécage, *m. pocsolya, mocsár, láp, posvány.*
Marécageux, euse, *adj. posványos, mocsáros, lápos.*
Maréchal, *m. patkoló kovács, orvoskovács; udvarnagy;* — de camp, *tábornagy;* — des logis, *ezredi szállásmester.*
Maréchallerie, *f. patkoló kovácsság; kovácsmű.*
Maréchaussée, *f. lovasrendőrség; marsali biróság.*
Marée, *f. tenger-apály és ár;* haute —, *tengerár, tengerdagály;* basse —, *apály.*

Mareton, *m. búbos ingarucza.*
Margajat, *m. pöttön.*
Margarite, *f. gyöngykagyló.*
Marge, *f. szél (lap-é stb.).*
Margelle, *f. födkő.*
Marginal, ale, *adj. szél . . . , szélére írott vagy nyomtatott.*
Marginé, ée, *adj.* (bot.) *karimás, párkányos.*
Margot, *m.* fig. *csacska nő.*
Margotter, *v. n. rikácsolni.*
Margouillis, *m. pocsolya.*
Margrave, *m. et f. határgróf, őrgróf; őrgrófné.*
Margraviat, *m. markgrófság, őrgrófság.*
Margritin, *m. kötőgyöngy, apró gyöngy.*
Marguerite, *f. százszorszép rükercz; csomó hajókötélen; szemdaganat;* reine —, *gerepcsén, sárma.*
Marguillerie, *f. p. u. templomatyai hivatal.*
Marguillier, *m. templomatya, egyháznagy.*
Mari, *m. férj.*
Mariable, *adj. férjhezmehető, eladó (leány).*
Mariage, *m. házasság.*
Marié, *m.* —ée, *f. vőlegény; mennyasszony, mátka.*
Marier, *v. a. kiházasítni, férjhez adni; összeadni;* se —, *v. pr. férjhez menni, házasodni.*
Mariette, *f. kerti csengetyűke.*
Marieur, *m.* mép. *házasságszerző.*
Marigot, *m. pocséta, tócsa;* courir le —, *henyélni.*
Marin, ine, *adj. tengeri;* —, *m. tengerész.*
Marinade, *f. beeczetelés, beeczetelt.*
Marine, *f. tengerészet; tengeri haderő; tengerpart;* sentir la —, *tengerizűnek lenni.*
Mariner, *v. a. beeczetelni.*
Marinier, *m. tengerész, hajós.*
Marionnette, *f. báb, sodronybáb;* marionnettes, *pl. bábjáték.*
Marisque, *f. fügöly.*
Marisse, *f. fügöly.*
Marital, ale, *adj.* —alement, *adv. házastársi; férjképen, mint férj.*
Maritime, *adj. tengeri, tengermelléki.*
Maritorne, *f. rút nőszemély.*
Marivandage, *m. dagályos irásmód.*
Marjolaine, *f. majoranna.*
Marjolet, *m. piperkőcz.*
Marmaille, *f.* fam. *egy csoport gyermek.*
Marmelade, *f. gyümölcssürü, befőtt.*
Marmenteaux, *m. pl. mulatóliget.*
Marmite, *f. főzőfazék.*
Marmiteux, euse, *adj. nyomorúlt;* — *m. szegény ördög.*
Marmitier, *m. pecsenyeforgató fiú.*
Marmiton, *m. kukta.*
Marmonner, *v. a. et n. morogni, mormogni, dörmögni.*
Marmose, *f. erszényes fiahordó.*
Marmot, *m. czerkof, macskamajom; pofürü; fintorkép, torzkép.*
Marmoteur, *m. morgó.*
Marmotte, *f. marmota, morga, morgály;* fig. *leányka.*
Mamotter, *v. a. et n.* fam. *morogni.*
Marmouset, *m. torzarcz, fintorarcz.*
Marnage, *m. márgázás.*
Marne, *f. márga, csapóföld.*
Marner, *v. a. márgával trágyázni;* —, *v. n. apadni, visszafolyni.*
Marneron, *m. márgaásó.*
Marneux, eus , *adj. márgás.*
Marnière, *f. márgabánya.*
Maroquin, *m. szattyán (bőr); furcsa, nevetséges ember.*
Marotte, *f. bolondsipka, csörgősapka.*
Maroufle, *m. pimasz, goromba ember; festőenyv.*
Maroufler, *v. a. festőenyvvel bekenni.*
Marquage, *m. följegyzés (játéknál).*
Marquant, te, *adj. kitünő, feltünő.*
Marque, *f. jegy, jel; bélyeg; ismertető jel; forradás; anyajegy; játékbarcza.*
Marquer, *v. a. jelölni, megjelölni; bélyegezni; jegyezni; bejelenteni; mutatni, bizonyítni; megbélyegezni;* —, *v. n. kitünni.*
Marqueter, *v. a. pettyezni, tarkázni; rakatos művet készitni.*
Marqueterie, *f. kirakott munka, rakatos mű.*
Marqueur, *m. bélyegező; tekeőr; hadszolga.*
Marquis, *m. őrgróf.*
Marquisat, *m. őrgrófság.*
Marquise, *f. őrgrófné.*
Marraine, *f. keresztanya.*
Marre, *f. szőlőkapa.*
Marron, *m. gesztenye, olasz gesztenye;* marrons, *pl. nagy s vastag hajfürtök;* —, onne, *adj. elszökött, megvadult.*
Marronner, *v. a. nagy fürtökbe szedni (hajat);* (imp.) *titkon nyomtatni.*
Marronnier, *m. olasz gesztenyefa;* — d'Inde, *vadgesztenyefa.*
Marroquin, *etc., v.* Maroquin.
Marrube, *m. pemet.*

Mars, *m.* *hadisten; marczius, böjtmás hava;* Notre-Dame de—, *gyümölcsoltó boldogasszony.*
Marsage, *v.* **Marsais.**
Marsais, *m.* *tavaszi búza.*
Marsault, *m.* *kecskefűz.*
Marsèche, *f.* *tavaszi árpa.*
Marseillaise, *f.* *marseillei induló.*
Marsette, *f.* *komócsin.*
Marsouin, *m.* *tengeri malacz.*
Marte, *f.* *nyest.*
Marteau, *m.* *kalapács; ajtózörgetyű; pőrőlyhal.*
Martel, *m.* *vm. kalapács.*
Martelage, *m.* (for.) *meghántás.*
Marteler, *v. a.* *kalapácsolni, kalapálni.*
Martelet, *m.* *kalapácska; falfőcske.*
Marteleur, *m.* *hámoros, vasverő.*
Marteline, *f.* *csákánykalapács.*
Martellement, *m.* (mus.) *trilla.*
Martereau, *m.* *zongorakalapácska.*
Martial, ale, *adj.* *harczos, harczias, hadias; vasas, vastartalmú.*
Martin, *m.* faire la St. —, *vígan élni.*
Martinet, *m.* *falfőcske; kis kézgyertyatartó.*
Martingale, *f.* *ugrószíj; ringyó.*
Martre, *v.* **Marte.**
Martyr, *m.* *vértanu.*
Martyre, *m.* *vértanuhalál;* fig. *kinzás.*
Martyriser, *v. a.* *kínozni.*
Martyrologe, *m.* *vértanuk könyve.*
Mascarade, *f.* *álorczázás, álczás mulatság vagy társaság.*
Masculin, ine, *adj.* *hímnemű, finemű.*
Masculinité, *f.* *férfiuság.*
Masque, *m.* *álcza, álorcza.*
Masque, *f.* pop. *vén torzkép.*
Masqué, ée, *part. et adj.* *álorczázott, álczás;* fig. *színlett.*
Masquer, *v. a.* *álorczázni, álczázni; palástolni.*
Massacre, *m.* *vérontás, mészárlás;* fig. *kontár.*
Massacrer, *v. a.* *felkonczolni, lekaszabolni;* fig. *elrontani.*
Masse, *f.* *tömeg.*
Mâsse, *f.* *betétel (játékban).* [*pán.*
Massepain, *m.* *czukorkenyér, marczi-*
Masser, *v. a.* (pein.) *csoportozni.*
Mâsser, *v. a.* (jeu.) *betenni; rákösszönteni (poharat).*
Massicot, *m.* *ólomtajt.*
Massier, *m.* *pálczavivő.*
Massif, ive, *adj.* —ivement, *adv.* *tömör, tömött, merő, tiszta (arany); szilárd; durva, goromba; tömötten stb.;* —, *m.* *alapfal.*
Massoler, *v. a.* *bunkóval agyon ütni.*
Massue, *f.* *bunkó, buzogány.*
Mastic, *m.* *masztiksz mézga.*
Mastication, *f.* *rágás, megrágás.*
Mastigadour, *m.* *itatózabla.*
Mastiquer, *v. a.* *forrasztani, ragasztani.* [*tösztetés.*
Masturbation, Mastupration, *f.* *önfer-*
Masure, *f.* *omladék.*
Mat, mate, *adj.* *halovány, fénytelen; nehéz, kemény;* —, *m.* (éch.) *matt*
Mât, *m.* *árbocz, árboczfa.*
Mataché, ée, *adj.* *pettyegetett, bepetytyegetett.*
Matador, *m.* *főbbes, elölvaló, előkelő.*
Matamore, *m.* *kérkedő; rabszolgabőrtön.* [*gyapot.*
Matasse, *f.* *termék selyem, termék*
Matassin, *m.* *alakostáncz; alakostánczos.*
Matassiner, *v. n.* *szemfényvesztést űzni.*
Mâteau, *m.* *csomó selyem.*
Matelas, *m.* *szőrderekalj, szőrzsák, matrácz; párna.* [*názni.*
Matelasser, *v. a.* *párnázni, megpár-*
Matelassier, *m.* *matráczos.*
Matelot, *m.* *matróz; védőrhajó, védhajó.*
Matelotage, *m.* *matrózbér.*
Matelote, *f.* *matrózbíróság; matróztáncz;* à la —, *matrózok módjára.*
Mater, *v. a.* (éch.) *mattá tenni;* fig. *sanyarítni; megalázni.*
Mâter, *v. a.* *felárboczozni.*
Matérialiser, *v. a.* *megtestesitni, anyagitni.* [*elves.*
Matérialiste, *m.* *materialista, anyag-*
Matérialité, *f.* *anyagiság, testiség.*
Matériaux, *m. pl.* *épületszer, építési anyag;* fig. *anyag.*
Matériel, elle, *adj.* —ellement, *adv.* *testi; anyagi; esetlen; testileg; anyagilag;* —, *m.* *anyagiság;* (mil.) *málha.*
Maternel, elle, *adj.* —ellement, *adv.* *anyai; anyailag.*
Maternité, *f.* *anyaság.*
Mâteur, *m.* *árboczkészítő.*
Mathématicien, *m.* *mennyiségtudós, mathematikus.*
Mathématique, *adj.* —ment, *adv.* *mennyiségtani; menynyiségtanilag.*
Mathématiques, *f. pl.* *menynyiségtan;* —mixtes, *alkalmazott mennyiségtan.*

Matière, *f. szer; anyag; tárgy; ok, szerző ok; ev, geny;* matières, *pl. köp, turha, üriték, ürülék;* table des —, *tárgymutató.* [*kutya.*
Mâtin, *m. házi-, juhász-, mészáros-*
Matin, *m. reggel, reg;* —, *adv. korán, reggel;* trop —, *kelleténél korábban.*
Matinal, ale, *adj. jókor kelő.*
Mâtineau, *m. kis házi kutya.*
Matinée, *f. reggeli idő, délelőtt.*
Matines, *f. pl. hajnali mise.*
Matineux, euse, *adj. jókor kelni szerető.* [*hajnalcsillag.*
Matinier, ière, *adj.* étoile matinière,
Matir, *v. a. bádgyadtá feldolgozni.*
Matite, *f. babugkő, szömőlcskő.*
Matois, ise, *adj. ravasz, fortélyos;* —, *m. ravaszdi.*
Matoiserie, *f. fortélyosság, ravaszság.*
Matou, *m. kandúr, kanmacska.*
Matras, *m. győreb.*
Matricaire, *f. szíkfű, anyaméhfű.*
Matrice, *f. anyaméh; belüminta; anyamércze;* —, *adj.* église —, *anyaszentegyház;* langue —, *ősnyelv.*
Matricide, *m. et f. anyagyilkos; anyagyilkosnő.*
Matriculaire, *m. anyakönyvbe jegyzett, beirt, beigtatott.* [*lajstrom.*
Matricule, *f. anyakönyv, névkönyv,*
Matrimonial, ale, *adj. házássági.*
Matrone, *f. asszonyság, tisztes asszony;* (dr.) *bába.*
Maturant, te, **Maturatif**, ive, *adj.* (chir.) *érlelő.*
Maturation, *f. megérlelés.*
Mâture, *f. árboczok.*
Maturité, *f. érettség.* [*lető.*
Matutinal, ale, *adj. hajnali misét il-*
Maubêche, *m. libucz, bibicz.*
Maudire, *v. a. irr. megátkozni.*
Maudisson, *m.* fam. *átok.*
Maudit, ite, *adj. átkozott, megátkozott.*
Maugréer, *v. n.* pop. *káromkodni; átkozódni.*
Maupiteux, euse, *adj. kegyetlen.*
Mauresque, *adj. mór ....*
Maurette, *f. fekete áfonya, kukojcza.*
Mausolée, *m. ravatal, siremlék.*
Maussade, *adj.* — ment, *adv. utálatos, piszkos; mogorva, haragos; mulya, ügyetlen; utálatosan stb.*
Maussaderie, *f. utálatosság; mogorvaság; ügyetlenség.*
Mauvais, aise, *adj. rosz; ártalmas;* —, *m. rosz, gonosz;* —, *adv. roszul.*
Mauve, *f. mályva.*
Mauviette, *f. pacsirta.*
Mauvis, *f. csipegő vagy boros rigó.*
Maxillaire, *adj. állkapocshoz tartozó állkapcza ....*
Maxime, *f. szabályelv.*
Maximer, *v. a. legmagasb árát meghatározni.* [*magasb ár.*
Maximum, *m. legmagasb fok; leg-*
Mazarin, *m. ivópohárka.*
Mazette, *f. gebe;* fig. *kontár.*
Me, *pron. engem; nekem.*
Méandre, *m.* poét. *folyó kanyargása.*
Méat, *m,* (anat.) *vezeték.*
Mécanicien, *m. erőművész; gépész.*
Mécanique, *f. gépészet, géptan, erőműtan; gépezet;* —, *adj. gépi, gépies; közönséges, aljas.*
Mécanisme, *m. gépezet.*
Mécène, *m. pártfogó, jóltevő.*
Méchamment, *adv. gonoszul, rosz szándékkal.*
Méchanceté, *f. gonoszság, roszaság; pajkosság (gyermekekről).*
Méchant, te, *adj. rosz, gonosz; pajkos.*
Mèche, *f. bél, gyertyabél, mécsbél; tapló; fúróhegy; kanócz.*
Mécher, *v. a. kénezni, kénkövezni, megkénezni.*
Mécomètre, *m. hosszmérő.*
Mécompte, *m. számítási hiba, tévedés*
Mécompter, *v. n. hibásan mutatni vagy ütni (óráról);* se —, *roszul számolni;* fig. *hibázni, tévedni.*
Méconnaissable, *adj. ismerhetlen.*
Méconnaissance, *f. p. u. hálátlanság.*
Méconnaissant, te, *adj. hálátlan.*
Méconnaître, *v. a. irr. félreismerni, meg nem ismerni, roszúl ismerni; eltagadni;* se —, *v. pr. magáról elfeledkezni.*
Mécontent, te, *adj. megelégedetlen.*
Méncontentement, *m. elégedetlenség.*
Mécontenter, *v. a. elégedetlenné tenni*
Mécréant, *m. hitetlen.*
Mécredi, *v.* **Mercredi.**
Médaille, *f. emlékpénz.*
Médailleur, *m. p. u. pénzmetsző, mellpénzvéső.* [*metár.*
Médaillier, *m. emlékpénszekrény, ér-*
Médailliste, *m. érmész, pénztudós.*
Médaillon, *m. mellpénz, emlékpénz, nyakérem.*
Médecin, *m. orvos.*
Médecine, *f. gyógytudomány, orvostudomány; orvosság, gyógyszer.*

Médeciner, *v. a.* fam. *orvosságot rendelni.* [*betü.*
Médial, ale, *adj.* lettre médiale, *közép-*
Médiante, *f. középhang.*
Médiat, ate, *adj.* —atement, *adv. közvetett; közvetve, közvetőleg.*
Médiateur, *m.* —trice, *f. közbenjáró; közbenjárónő.*
Médiation, *f. közbenjárás.*
Médiatiser, *v. a. közvetítni.*
Médical, ale, *adj. orvostudományi, orvosi.*
Médicament, *m. gyógyszer.*
Médicamenter, *v. a. orvosságot adni, gyógyítni (beteget)*; se —, *v. pr. orvossággal élni.*
Médicamenteux, euse, *adj. gyógyitó, gyógyerejü.* [*vosi.*
Médicinal, ale, *adj. gyógyerejü, or-*
Médiocre, *adj.* —ment, *adv. középszerü; középszerüleg.*
Médiocrité, *f. középszerüség.*
Médire, *v. n. irr. megszólni, rágalmazni.*
Médisance, *f. rágalom, rágalomvágy.*
Médisant, te, *adj. rágalmazó*; —, *m. rágalmazó.*
Méditatif, ive, *adj. elmélkedő*; —, *m. mély gondolkodásu férfi.*
Méditation, *f. elmélkedés.*
Méditer, *v. a. et n. meggondolni, elmélkedni.*
Méditerrané, ée, *adj. földközi.*
Médium, *m. eszköz; középút; középhang.*
Médoc, *m. franczia vörösbor.* [*tyát*).
Médonner, *v. n. rosszúl osztani (kár-*
Médrilles, *f. pl. gyermekharisnya.*
Médullaire, *adj. velős.*
Méfaire, *v. n. kárt okozni, ártani.*
Méfait, *m. p. u. gonosztett.*
Méfiance, *f. bizalmatlanság.* [*lan.*
Méfiant, te, *adj. gyanakodó, bizalmat-*
se **Méfier**, *v. pr. nem bizni.*
Mégarde, *f. vigyázatlanság.*
Mégère, *f.* (myth.) *megéra*; fig. *gonosz nőszemély.*
Mégie, *f. irhatimárság.*
Mégir, *v. a. vm. bőrt gyártani, kikészitni, kicsávázni.*
Mégisserie, *f. irhatimárság; irhatimáráru.*
Mégissier, *m. irhatimár, bőrgyártó, csávás varga.*
Méhaigner, *v. a. megcsonkítni.*
Meigle, *f.* (vig.) *csákánykapa.*

Meilleur, eure, *adj. jobb*; le —, la meilleure, *legjobb.*
Meistre, *m.* mât de —, *gálya főárbocza.*
Méjan, *m. fiókos kosár.*
Mélampyre, *m. fintor, csormolya.*
Mélancolie, *f. mélaság, búskomorság.*
Mélancolique, *adj.* —ment, *adv. méla, mélabús, búskomor; mélán stb.*; —, *m. et f. búskomor.*
Mélange, *m. elegy, vegyiték.*
Mélanger, *v. a. elegyítni.*
Mélasse, *f. czukorüllep, nem jegedző szörp, szörplé.*
Mêlé, ée, *part. et adj.* (*v.* **Mêler**), *mákosszürke, szederjes.*
Mêlée, *f. összecsapás, összeverekedés.*
Mêler, *v. a. vegyitni, összekeverni, elegyitni.*
Melet, *m. küsz.*
Mélèze, *m. veresfenyő.*
Mélianthe, *m. mézvirág.*
Mélisse, *f. méhfű.*
Melitite, *m. mézkő.* [*mor.*
Mellier, *m. kérőgyomor, százrétü gyo-*
Mellifère, *adj.* (bot.) *méztermő.*
Mellification, *f. mézkészités.*
Mélodie, *f. dallam.*
Mélodieux, euse, *adj.* — eusement, *adv. zengzetes; zengzetesen.*
Mélodrame, *m. dalszinmű, zeneszinmű.*
Mélomane, *m. szenvedélyes zenekedvelő.*
Mélomanie, *f. zenedüh.*
Melon, *m. dinnye.* [*zolna.*
Melongène, *f. tojáscsucsor, bolonditó*
Melonnée, *f. koronás tök.*
Melonnier, *m. dinnyekereskedő.*
Melonnière, *f. dinnyeágy.*
Mélote, *f. juhbőr gyapjuval.*
Mémarchure, *f. hibás lépés, botlás (lónál).*
Membrane, *f. hártya.*
Membraneux, euse, *adj. hártyás.*
Membre, *m. tag.*
Membru, ue, *adj. izmos, vaskos.*
Membrure, *f.* (men.) *rámadarab; ölmérték.* [*sőt.*
Même, *adj. maga, ugyanaz*; —, *adv.*
Mêmement, *adv. vm. épen úgy; sőt.*
Mémento, *m.* fam. *emlékeztető jel; megemlékezés.*
Mémoire, *f. emlékezet.*
Mémoire, *m. fogalmazat, emlékirat; folyamodvány; jegyzék, számla*; mémoires, *pl. emlékiratok, emlékezetességek.*

Mémorable, *adj. emlékezetes, emlékezetre méltó.*
Mémorial, *m. emlékjel, emlékirat, kérlevél, folyamodvány; kézi jegyzőkönyv, napló, napi könyv;* —, ale, *adj. emlékezeti.*
Menace, *f. fenyegetés.*
Menacer, *v. a. fenyegetni.*
Ménade, *f.* fig. *bősz nőszemély, eszeveszett nő.*
Ménage, *m. gazdaság, háztartás; gazdálkodás, takarékosság.*
Ménagement, *m. kimélés, óvakodás, vigyázás.*
Ménager, *v. a. kimélni, gazdálkodni; kiméletesen bánni; ügyesen vinni, jól elrendezni; kieszközölni, intézni.*
Ménager, ère, *adj. gazdálkodó, takarékos;* —, *m.* — ère, *f. gazda, házgondviselő; fukar; gazdasszony.*
Ménagère, *f. czérnatáska.*
Ménagerie, *f. baromakol; vadas, vadaskert; állatsereglet.*
Mendiant, te, *adj. kolduló;* —, *m.* — te, *f. koldus; koldusnő.*
Mendicité, *f. koldusság.*
Mendier, *v. a. et n. koldulni.*
Meneau, *m. ablakkereszt.*
Menée, *f. titkos járás, titkos út;* (drap.) *szőr; szarvasnyom.*
Mener, *v. a. vezetni; hajtani (marhát); magával vinni; húznivonni; vinni (ügyet).*
Menestrel, *m. szerelemdalnok.*
Ménétrier, *m. sőrházhegedűs.*
Menette, *adj. f.* sœur —, *szenteskedő (nő).*
Meneur, *m. vezető; dajkahozó, dajkáról gondoskodó (ember).*
Meneuse, *f. dajkárólgondoskodónő.*
Méniane, *f. erkély.*
Menotte, *f. kezecske, kacsó;* menottes, *pl. kézvas, pereczvas.*
Mense, *f. asztalpénz.*
Mensonge, *m. hazugság.*
Mensonger, ère, *adj. hazug.*
Menstruation, *f. havi tisztulás.*
Menstrues, *f. pl. havi tisztulás.*
Mensuel, elle, *adj. havi.*
Mental, ale, *adj.* — alement, *adv. észbeli, gondolati; gondolatilag, szellemileg.*
Menterie, *f. hazugság.*
Menteur, *m.* — euse, *f. hazug ember; hazug nő;* —, *adj. hazug, csalfa.*
Menthe, *f.* (bot.) *menta;* — poivrée, *borsosmenta.*
Mention, *f. említés.*
Mentionner, *v. a.* (dr.) *említni.*
Mentir, *v. n. irr. hazudni.*
Menton, *m. áll.*
Mentonnière, *f. állszorító.*
Mentor, *m. vezető, tanító.*
Menu, ue, *adj. keskeny, vékony, karcsu, nyulánk; jelentéktelen, csekély;* —, *adv. apróra;* —, *m. étlap, étjegyzék.*
Menuaille, *f. aprópénz; apróságok.*
Menuet, *m. minét, táncz neme.*
Menuise, *f. madárgöbecs.*
Menuiser, *v. n. p. u. asztalos munkát végezni, asztaloskodni.*
Menuiserie, *f. asztalosság; asztalosmunka.*
Menuisier, *m. asztalos.*
Menu-plaisir, *m. zsebpénz.*
Méphitique, *adj. büdös, fojtó, dögleletes.*
Méphitiser, *v. a. dögleletessé tenni.*
Méplat, ate, *adj. féliglapos.*
se **Méprendre**, *v. pr. irr. tévedni, elhibázni.*
Mépris, *m. megvetés.*
Méprisable, *adj. megvetendő.*
Méprise, *f. balfogás, tévedés.*
Mépriser, *v. a. megvetni.*
Mer, *f. tenger.*
Mercadent, *m. tönkre jutott kalmár.*
Mercandier, *m. húskufár.*
Mercantile, *adj. kereskedési, kereskedői, kereskedelmi.*
Mercantille, *f. kalmárság, szatócskodás, aprótőzs.*
Mercelot, *m. vásáros.*
Mercenaire, *m. napszámos; zsoldos;* —, *adj. bérbefogadott; megvásárolható.*
Mercerie, *f. aprótőzs; kalmáráru.*
Merci, *f. irgalom, kegyelem;* —, *m. köszönet, hála.*
Mercier, *m.* — ère, *f. kiskalmár, szatócs; házaló; szatócsnő, kalmárnő.*
Mercredi, *m. szerda.*
Mercure, *m. Merkúr; higany, kéneső.*
Mercuriale, *f. szélfű, disznóparéj;* fig. *megfeddés, megrovás; parlamentülés;* mercuriales, *pl. vásárczédula.*
Mercuriaux, *m. pl. higanyszerek.*
Mercuriel, elle, *adj. higanyos, higanytartalmu.*
Merde, *f.* pop. *ganéj, szar.*
Merdeux, euse, *adj. piszkos, szaros.*
Mère, *f. anya.*
Mérelle, *f. malomjáték, malmosdi.*

Méridien, enne, *adj. déli*, —, *m. délkör, délló, delelő.*
Méridienne, *f.* (astr.) *délvonal; déli nyugalom, delelés.*
Méridional, ale, *adj. déli, délszaki.*
Mérinos, *m. merinójuh.*
Merise, *f. vadcseresznye.*
Merisier, *m. vadcseresznyefa.*
Méritant, te, *adj. p. u. érdemes, sokérdemü.*
Mérite, *m. érdem.*
Mériter, *v. a. érdemelni, megérdemelni;* —, *v. n. érdemet szerezni (valami körül).*
Méritoire, *adj. érdemes.*
Merle, *m. rigó;* — doré, *sárgarigó;* — pie, *szarka.*
Merlesse, *f. rigó (nőstény).*
Merlin, *m. vágóbárd, vágószekercze; fabunkó, sulyok.*
Merluche, *f. tőkehal.*
Merrain, *m. kádárfa; karózat, karókerités.*
Merveille, *f. csoda, csuda.*
Merveilleux, euse, *adj.* — eusement, *adv. csodálatos; csodálatosan;* —, *m. csodálatra méltó; divatbolond.*
Merveilleuse, *f. divatbolondnő.*
Mésachat, *m. balvétel, káros vásárlás.*
Mésacheter, *v. n. rosszul vásárolni.*
Mésaise, *m. p. u. kedvetlenség.*
Mésalliance, *f. balházasság, egyenetlen házasság.*
Mésallier, *v. a. rangján vagy állásán alól házasitni;* se —, *v. pr. balházasságra lépni.*
Mésange, *f. czinege.*
Mésangère, *f. szénczinege.*
Mésangette, *f. czinkefogó, czinegecsapda.*
Mésarriver, *v. imp. rosszul sülni el, balúl ütni ki.*
Mésaventure, *f.* fam. *baleset.*
Mésentère, *m.* (anat.) *fodorháj, bélfodor.*
Mésestime, *m. kevésrebecsülés, csekélylés.*
Mésestimer, *v. a. kevésre becsülni, csekélyleni.*
Mésintelligence, *f. félreértés.*
Mésinterpreter, *v. a. p. u. félremagyarázni.*
Mésire, *m. májgyuladás.*
Mesmérisme, *m. állati delejesség.*
Mésoffrir, *v. n. irr. keveset igérni.*
Mespile, *m. naszpolyafa.*
Mesquin, ine, *adj. zsugori, fukar.*
Mesquinerie, *f. zsugoriság, fukarság.*
Message, *m. hir izenet.*
Messager, *m.* — ère, *f. hirnök, küldött; hirvivő asszony.*
Messagerie, *f. hirnökség.*
Messe, *f. mise.*
Messéance, *f. p. u. illetlenség.*
Messéant, te, *adj. illetlen.*
Messeoir, *v. n. irr. nem illeni.*
Messerie, *f. vm. táj, tájék.*
Messidor, *m. nyárutó.*
Messie, *m. messiás.*
Messier, *m. csősz, kerülő, mezei őr.*
Messire, *m. tekintetes úr (ozim).*
Mestice, *m. et f. vegyfaj (amerikai és mulatt-ivadék stb.).*
Mestre, *m.* arbre de —, *főárbocz (gályáé).*
Mestre-de-camp, *m. ezredes lovasságnál.*
Mesurable, *adj. mérhető.*
Mesurage, *m. mérés; mérőpénz.*
Mesure, *f. mérték;* fig. *rendszabály.*
Mesuré, ée, *adj mért, kimért;* fig. *ovatos.*
Mesurer, *v. a. mérni, kimérni, megmérni.*
Mesureur, *m. mérő; bányamérő.*
Mésus, *m. p. u. visszaélés.*
Mésuser, *v. n. visszaélni.*
Métail, *m. érczvegyiték.*
Métairie, *f. major, majorság, tanya.*
Métal, *m. fém, érz; harangvegy.*
Métallique, *adj. fémi, ércz...;* métalliques, *pl. osztrák állampapirok.*
Métallographie, *f. érczisme, fémisme.*
Métallurgie, *f. érczlan, érczludomány.*
Métallurgique, *adj. érczlani.*
Métallurgiste, *m. érczludós.*
Métamorphose, *f. átváltozás, átalakulás.*
Métamorphoser, *v. a. átváltoztatni; átalakitni.*
Métaphorique, *adj.* — ment, *adv. képleges; képleg.*
Métaphrase, *f. szószerinti áttétel, átirás.*
Métaphraste, *m. szószerinti áttevő vagy forditó.*
Métaphysicien, *m. metaphysicus.*
Metaphysique, *f. alapbölcselem, érzéktúli bölcselet;* —, *adj. alapbölcselmi; érzéktúli.*
Métayer, *m. majoros, bérnök.*
Méteil, *m. kétszeres, kétszeres búza.*
Métel, *m. sulyom.*
Métempsycose, *f. lélekvándorlás.*
Météore, *m. lebvény, légtünemény.*
Météorique, *adj. légtüneti.*
Météorolithe, *m. légkő, lebkő.*
Météorologie, *f. időjárástan, légtünettan.*

Météorologique, *adj. időjárási.*
Météorologue, *m. időjáráshoz értő.*
Méthode, *f. mód, módszer; szokás.*
Méthodique, *adj. módszeres, műszabályos, tudományos.*
Méticuleux, euse, *adj. p. u. félénk.*
Métier, *m. mesterség, kézimesterség, czéh; dolgozószék.*
Métis, *m.* — **isse**, *f. vegyfaj (amerikai és mulattivadék stb.).*
Métonymie, *f. névmáslat, névmásítás.*
Métourné, ée, *adj. p. u. elcsavart, félrecsavart.*
Mètre, *m. versmérték; méter.*
Métrique, *adj. versmértéki, versméretes;* —, *f. versmértan.*
Métrologie, *f. mértéktan.*
Métromane, *m. rímbolond, versbolond.*
Métromanie, *f. rímdüh, verselési düh.*
Métromètre, Métronome, *m. ütemmérő.*
Métropole, *f. főváros; érseki város;* —, *adj.* église —, *főtemplom.*
Métropolitain, *m. érsek;* —, **aine**, *adj. érseki.*
Mets, *m. étel.*
Mettable, *adj. hordható (ruháról).*
Metteur-en-œuvre, *m. ékszerész.*
Mettre, *v. a. irr. tenni, odatenni, állítni; fölvenni (ruhát), föltenni (kalapot stb.);* se — mal, *roszul öltözködni.*
Meuble, *adj. könnyü; mozgó, ingó;* —, *m. butor, házi butor;* meubles, *pl. butorzat.*
Meubler, *v. a. butorozni, felbutorozni.*
Meuglement, *m. bőgés.*
Meugler, *v. n. bőgni.*
Meulard, *m. nagy köszörükő.*
Meule, *f. malomkő; köszörükő.*
Meuleau, *m. kis köszörükő.*
Meulier, *m. malomkőfaragó.*
Meulière, *f. malomkő; malomkőbánya.*
Meunier, *m. molnár.*
Meunière, *f. molnárné; közönséges varju.*
Meurtre, *m. gyilkosság, ölés.* [*kosnő.*
Meurtrier, *m.* — **ère**, *f. gyilkos; gyil-*
Meurtrière, *f. lőrés.*
Meurtrir, *v. a. zúzni, szétzúzni;* se —, *v. pr. foltokat kapni (gyümölcsről).*
Meurtrissure, *f. zúzás; folt (gyümölcsön).*
Meute, *f. sereg (eb).*
Mévendre, *v. a. értéken alul eladni, elvesztegetni.* [*vesztegetés.*
Mévente, *f. értéken alóli eladás, el-*

Mezzanin, *m. középárboez (gályáé).*
Mezzanine, *f. félemelet;* —, *adj.* fenêtres mezzanines, *pl. félablakok, törpe ablakok.*
Mi, *partic. fél.*
Miasmatique, *adj. gerjes, ragályos.*
Miasme, *m. gerj, ragály.*
Miaulée, *f. czibere.*
Miaulement, *m. miákolás, nyávogás.*
Miauler, *v. n. miákolni, nyávogni.*
Mica, *m. csillám.* [*féle*
Micacé, ée, *adj. csillámszerü, csillám-*
Mice, *f. fele (súlyról).*
Michaut, *m.* pop. faire son —, *egy keveskét aludni.*
Miche, *f. egy kenyér, egész kenyér.*
Miché, *m.* pop. *mulya, gyáva.*
Micmac, *m.* fam. *keverék, elegybelegy; fortély, cselfogások.*
Micôte, *f. p. u. domb, magaslat.*
Microcosme, *m. kisvilág.*
Microcosmique, *adj. kisvilági.*
Micrologie, *f. apróságokon kapás, aprósággal bibelődés.*
Micrologique, *adj. szűkkeblü, apróságokon kapó.* [*kislelkü.*
Micrologue, *m. aprósággal bibelődő,*
Micromètre, *m. kicsinymérő.*
Microscope, *m. górcső, nagyitó.*
Microscopique, *adj. nagyitói; csak nagyitóval látható.*
Midi, *m. dél.*
Mie, *f. kenyérdúcz; ápolónő.*
Miel, *m. méz.*
Miélat, *m.* **Miellée**, *f. mézharmat.*
Mielleux, euse, *adj. mézédességü.*
Mien, enne, *pron. enyim.*
Miette, *f. morzsa.*
Mieux, *adj. jobb;* —, *m. java(... nak, ... nek);* —, *adv. jobban, inkább.*
Mièvre, *adj. p. u. pajkos.*
Mi-glaive, *m. vágókés.*
Mignard, de, *adj.* — **dement**, *adv. csinos; csinosan.*
Mignarder, *v. a. elkényeztetni.*
Mignardise, *f. csinosság, gyöngédség;* mignardises, *pl. czirogatás.*
Mignon, onne, *adj. csinos, kicsiny és csinos;* —, *m.* — **onne**, *f. kedvencz; kedvencznő.*
Mignonnette, *f. könnyü csipke; apróra tört bors; kerti szegfü.*
Mignot, ote, *adj. elkényeztetett.*
Mignoter, *v. a. elkényeztetni.*
Mignotise, *f.* fam. *czirogatás.*
Migraine, *f. fejkőszvény.*

Migration, *f. vándorlás, költözködés.*
Mijaurée, *f.* fam. *csicsós, csicsomázott.*
Mijoter, *v. a. pörkölni;* fig. *elkényeztetni.*
Mil, *adj. ezer.*
Mil, *m. köles.*
Milan, *m. csirkésző kánya.*
Miliaire, *adj. kölesnemű;* fièvre —, *köleshimlő.*
Milice, *f. hadügy; néphad; katonaság.*
Milicien, *m. honvéd.*
Milieu, *m. közép.*
Militaire, *adj.* — ment, *adv. katonai, hadi; katonailag;* —, *m. katona.*
Militante, *adj. f.* église —, *küzdő egyház.*
Militer, *v. n.* (dr.) *küzdeni.*
Mille, *adj. ezer.*
Mille, *m. mérföld.*
Mille-feuille, *f. egérfarku cziczkóró, cziczfark.*
Millénaire, *adj. ezer, ezeréves;* —, *m. ezerév, évezred.*
Millepertuis, *m. linka (növény).*
Mille-pieds, *m. ezerlábu.*
Millerine, *f. kölesföld.*
Millet, *m. köles;* bouillie de —, *kása, kölespép.*
Milliade, *f. ezerév, évezred.*
Milliaire, *m. mérföldmutató.*
Milliard, *m. ezermilliom.*
Milliasse, *f.* fam. *roppant szám, temérdekség.* [*rész.*
Millième, *adj.* — *ezredik;* —, *m. ezred-*
Millier, *m. ezer;* fig. *nagy sokaság.*
Million, *m. millió, milliom.*
Millionnaire, *m. milliomos.*
Milord, *m. uram! (czím angolhonban);* fig. *gazdag ember.*
Milort, *m. varas béka.*
Milouin, *m. búbos ingarucza.*
Mime, *m. mimjátszó, mimész; mimjáték.* [*mimmüvészet.*
Mimique, *adj. mimleges;* —, *f. mim,*
Mimologie, *f. mimmüvészet.*
Mimosa, *f. érzike.*
Minaret, *m. mecsettorony.*
Minauder, *v. n. czifrálkodni.*
Minauderie, *f. czifrálkodás.*
Minaudier, *m.* — ère, *f. csicsós, csicsomázott.* [*lány, csekély.*
Mince, *adj. vékony;* fig. *kicsiny, si-*
Mine, *f. tekintet, ábrázat, arczvonalzat.* [*akna;* fig. *csel.*
Mine, *f. akna, bánya; érczér; lőpor-*
Miner, *v. a. aláásni, aláaknázni.*

Minéral, *m. ércz.*
Minéral, ale, *adj. ásványi, ásványos, érczes;* —, *m. ásvány.*
Minéralisation, *f. megérczülés; érczczé változtatás.* [*mitni.*
Minéraliser, *v. a.* (min.) *érczitni, fé-*
Minéraliste, *v.* **Minéralogiste.**
Minéralogie, *f. ásványtan.*
Minéralogique, *adj. ásványtani.*
Minéralogiste, **Minéralogue**, *m. ásványtudós, ásványász.* [*czicza.*
Minet, *m.* **Minette**, *f.* fam. *kis macska,*
Mineur, *m. aknász.*
Mineur, eure, *adj. kisebb, csekélyebb; kiskorú;* —, *m.* — eure, *f. kiskorú.*
Mineure, *f.* (log.) *altét.*
Miniature, *f. kisfestés, kicsidedfestés.*
Miniaturiste, *m. kicsidedfestő.*
Minière, *f. bánya, érczakna..*
Minime, *adj. igen kicsiny; sötétbarna.*
Minimum, *m. legkevesebb, valaminek legkevesebbje.*
Ministère, *m. hivatal, szolgálat; ministerium.* [*nisterialis.*
Ministériel, elle, *adj. ministeri, mi-*
Ministre, *m. minister; követ; lelkész (protestánsoknál).*
Minium, *m. miniom, ólompír.*
Minois, *m.* fam. *csinos arczocska.*
Minon, *m. czicza; pongyola pitypang.*
Minoratif, *m. gyenge hajtószer.*
Minoration, *f. gyenge hashajtás.*
Minorité, *f. kisebbség; kiskoruság.*
Minotaure, *m. minotaurus.*
Minuit, *m. éjfél.*
Minuscule, *adj. kicsiny.*
Minute, *f. percz; fogalom, fogalmazat, eredeti, eredetiirat.*
Minuter, *v. a. fogalmazni.*
Minutie, *f. kicsinység, csekélység.*
Minutieux, euse, *adj. kicsinyes; aprósággal bibelődő; körülményes.*
Mi-parti, ie, *adj. félig osztott.*
Miquelot, *m. koldusfiu; képmutató.*
Mirabelle, *f. kerek szilva, dobzó.*
Miracle, *m. csoda.*
Miraculeux, euse, *adj.* — eusement, *adv. csodálatos; csodálatosan.*
Mirage, *m.* (phys.) *légtükrözet, légtükrődzés.*
Mirauder, *v. n.* fam. *rábámulni.*
Mire, *f. czélgömb, irányzó; akoló;* fig. *czél.*
Mirement, *m.* (mar.) *tükrözés.*
Mirer, *v. a. et n. szemügyre venni, czélozni.*

Mirlicoton, *m. későn érő sárga őszi baraczk.*
Mirliflore, *m.* fam. *nyalkafi.*
Mirmidon, *m. kótyonfitty; kotnyeles ember.*
Miroir, *m. tükör.*
Miroitant, te, *adj. játszószinű.*
Miroité, ée, *adj.* **cheval —**, *tükörszürke (ló).*
Miroiterie, *f. tükörkereskedés.*
Miroitier, *m. tükörkereskedő.*
Mirte, *etc.*, *v.* **Myrte** *etc.*
Mirtil, *m. áfonya.*
Mis, *m.* (dr.) *iratok átadása; kelte (valamely iratnak).*
Misaine, *f. alsó elővitorla;* **mât de —**, *előárbocz.*
Misanthrope, *m. embergyűlölő;* **—**, *adj. mogorva, haragos.*
Misanthropie, *f. embergyűlölet.*
Misanthropique, *adj. embergyűlölő, embergyűlöleti.*
Miscellanées, *m. pl. elegy, vegyes iratok.*
Miscibilité, *f. vegyíthetőség.*
Miscible, *adj. vegyíthető.*
Mise, *f. betét; árigéret, igéret (árverésnél); forgás; forgalom (pénzé); viselet, öltözet.*
Misérable, *adj.* **— ment**, *adv. nyomorúlt; nyomorúltan;* **—**, *m. nyomorúlt ember, szerencsétlen.*
Misère, *f. nyomor, inség; baj.*
Miséréré, *m. igen rövid idő; bélhányás, bélkőszvény.*
Miséricorde, *f. könyörület, irgalom.*
Miséricordieux, euse, *adj. irgalmas.*
Misogame, *m. nőgyűlölő.*
Misogamie, *f. nőgyűlölet.*
Missel, *m. misekönyv.*
Mission, *f. megbizás; küldetés.*
Missionnaire, *m. térítő, hittérítő, küldött.*
Missive, *f. körlevél.*
Mitaine, *f. fejes keztyű, lepenykeztyű.*
Mite, *f. atka, kukacz, moly.*
Mithridate, *m. méregölő, ellenméreg.*
Mitigatif, ive, *adj. enyhitő.*
Mitigation, *f. enyhités.*
Mitiger, *v. a. enyhitni.*
Miton, *m. karmantyú.*
Mitonner, *v. a. lassan főzni;* fig. fam. *gondosan ápolni; czirokázni; kimélni; ovatosan intézni;* **—**, *v. n. gyöngén főni.*
Mitouche, *f.* **faire la sainte —**, *begyeskedni, peczkeskedni.*

Mitoyen, enne, *adj. középső.*
Mitoyerie, *f. közös fal; közös deszkakerités stb.*
Mitraillade, *f. kartácstűz.*
Mitraille, *f. ócska vasholmi; kartács;* **payer en —**, *aprópénzzel fizetni.*
Mitrailler, *v. a. kartácscsal lőni.*
Mitre, *f. püspöksüveg.*
Mitré, ée, *adj. püspöksüveges.*
Mitron, *m.* fam. *péklegény.*
Mixte, *adj. vegyes.*
Mixtion, *f.* (ap.) *vegyülés, vegyület.*
Mixtionner, *v. a. vegyítni; meghamisítni.*
Mixture, *f. vegyiték.*
Mnémonique, *f. emlészet, emléktan.*
Mobile, *adj. mozgó, mozogható, mozgékony, mozgatag, ingó;* fig. *állhatlan;* **—**, *m. mozgószer.*
Mobiliaire, Mobilier, ère, *adj. ingó, mozgékony.*
Mobilier, *m. bútor, házi bútor.*
Mobilité, *f. mozgékonyság;* fig. *állhatlanság, változékonyság; ingerlékenység.*
Modalité, *f.* (log.) *módozat.*
Mode, *m. minőség; hangnem;* (gr.) *mód.*
Mode, *f. divat; mód, szokás;* **modes**, *pl. divatáruk.*
Modèle, *m. minta.*
Modeler, *v. a. et n. mintázni, lemintázni.*
Modérantisme, *m. mérsékelt kormány forma.*
Modérateur, *m. vezető, kormányzó.*
Modération, *f. mérséklés.*
Modéré, ée, *adj. mérsékelt;* **—**, *m mérsékelt.*
Modérer, *v. a. mérsékelni.*
Moderne, *adj. divatos, uj, mostani.*
Moderner, *v. a. divatszerűsitni.*
Modeste, *adj. szerény; illedelmes.*
Modestie, *f. szerénység; tisztesség, illendőség.*
Modicité, *f. csekélység.*
Modifiable, *adj. módosítható.*
Modification, *f. módosítás.*
Modifier, *v. a. módosítni.*
Modillon, *m.* (arch.) *szarufő.*
Modique, *adj.* **— ment**, *adv. mérsékelt, csekély; mérsékelten.*
Modiste, *m. divatárus; piperkőcz.*
Modulation, *f.* (mus.) *zengzet, hanglejtés, hangváltás.*
Moduler, *v. a. et n. zengetni, zengedezni, hangot váltani.*
Moëlle, *f. velő.*

Moëlleux, euse, *adj. velős.*
Moëllonnier, *m. repesztő ék.*
Mœuf, *m.* (gr.) *mód.*
Mœurs, *f. pl. erkölcsök; szokások.*
Mogol, *m. nagy mogul.*
Moi, *pron. én, engem, nekem;* à — ! *ide! hozzám!* selon —, *véleményem szerint.*
Moie, *f. rakás, halmaz.*
Moignon, *m. csonk, csontorka, tő, gyökér, vég (gyertyáé).*
Moilette, *f. simitófa.*
Moinaille, *f. papgyülevész.*
Moindre, *adj. comp. kisebb, kevesebb, csekélyebb;* le —, la —, *legkisebb, legkevesebb, legcsekélyebb.*
Moine, *m. barát, szerzetes; melegitő palaczk, ágymelegitő.*
Moineau, *m. veréb.*
Moinerie, *f. szerzetesség.*
Moins, *adv. kevesbbé;* le —, *legkevesbbé;* à —, *legalább.*
Moire, *f. mór (selyemszövet).*
Moiré, ée, *adj. habos, mór . . .*
Moirer, *v. a. habosra szőni.*
Mois, *m. hó, hónap; hópénz, havi pénz;* au—, par—, *havonkint;* mois, *pl. hószám.*
Moisi, *m. penészes.*
Moisir, *v. n.* et se —, *v. pr. penészedni, megpenészedni.*
Moisissure, *f. penész.*
Moison, *f. feleben bérlés; haszonbéri gabna; hossza (posztónak).*
Moisonnier, *m. felében bérlő.*
Moissine, *f. venyigenyaláb.*
Moisson, *f. aratás.*
Moissonner, *v. a. aratni.*
Moissonneur, *m.* — euse, *f. arató; aratónő.*
Moite, *adj. nyirkos, nedves.*
Moiteur, *f. nyirkosság, nedvesség.*
Moitié, *f. fél, fele (. . . nak, . . . nek), hasonfél;* —, *adv. félig.*
Moitir, *v. a. megnedvesitni.*
Moka, *m. mokkakávé.*
Mol, *v.* Mou.
Molaire, *adj.* dent —, *zápfog, rágfog.*
Môle, *m. révgát, révpart.*
Moléeule, *f.* (phys.) *tömecs, részecs.*
Molène, *f. ökörfarkkóró.*
Molester, *v. a. zaklatni, alkalmatlankodni.*
Molet, *m. fogócska.*
Molette, *f. sarkantyútaraj; mozsárkótis, mozsártörő; köszörükerék;* (maréch.) *talpvérfolt.*
Moletter, *v. a. sikárolni, csiszolni.*
Molière, *f. malomkőbánya;* —, *adj. f.* terre —, *agyagos föld.*
Mollasse, *adj. elpuhult, lágyacska, ernyedt.*
Mollement, *adv. puhán.*
Mollesse, *f. puhaság;* fig. *elpuhultság; gyengeség.*
Mollet, ette, *adj. puha, gyöngéd.*
Mollet, *m. rojt, czafrang; lábikra.*
Molleton, *m. molton (szövet).*
Mollette, *f.* (ap.) *mozsártörő, mozsárkótis.*
Mollifier, *v. a. puhitni, lágyitni.*
Mollir, *v. n. puhulni;* fig. *ernyedni; elcsüggedni.*
Mollusques, *m. pl. puhányok.*
Molve, *f. barnahátu gadócz.*
Molybdène, *m. ólany.*
Moment, *m. pillanat, perczenet.*
Momentané, ée, *adj.* — ment, *adv. pillanati; pillanatilag.*
Momerie, *f. álruha;* fig. *tettetés.*
Momie, *f. múmia, holtaszat, tetemkép.*
Mon, ma, *pron. enyim.*
Monacal, ale, *adj. baráti, barátos, szerzetes.*
Monachisme, *m. szerzetesség.*
Monade, *f. parány.*
Monarchie, *f. egyurság, fejedelmiség, monarchia.*
Monarchique, *adj. egyúri, önúri, monarchiai.*
Monarchiste, *m. egyuraló, monarchiához szító.*
Monarque, *m. monarcha, fejdelem.*
Monastère, *m. monostor, kolostor, zárda.*
Monastique, *adj. kolostori, zárdai.*
Monaul, *m. pávafáczán.*
Monaut, *adj. egyfülü.*
Monceau, *m. rakás, halom.*
Mondain, ine, *adj. világi;* —, *m. világfi, világ fia.*
Mondanité, *f. világhoz ragaszkodás.*
Monde, *m. világ; emberek; cselédség.*
Monde, *adj. tiszta.*
Monder, *v. a. tisztitni, megtisztitni.*
Mondique, *f. puskakova, tüzkő.*
Mondrain, *m. fövenydomb.*
Monétaire, *adj. pénz . . .;* système —, *pénzláb, pénzbecs.*
Monétiser, *v. a. forgalomba tenni.*
Monial, *m. barát, szerzetes.*
Moniale, *f. apácza.*
Moniteur, *m. emlékeztető, figyelmeztető, hiradó, tudositó, intő.*

Monition, *f. felsőbbségi intés.*
Monitoire, *m. megintés, intőlevél.*
Monnaie, *f. pénz; aprópénz; pénzverde, pénzműhely.*
Monnaierie, *f. pénzverde.*
Monnayage, *m. pénzverés.*
Monnayer, *v. a. bányolni, pénzt verni, pénzitni.*
Monnayeur, *m. pénzverő.*
Monocéros, *m. egyszarvú.*
Monochorde, *m. egyhuros (hangszer).*
Monocle, *m. szemüveg (csak egyik szemre).*
Monoculaire, *adj. egyszemű, félszemű.*
Monodactyle, *adj. egyujjú.*
Monodie, *f. egyhangu ének.*
Monogamie, *f. egynejűség.*
Monogramme, *m. névvonás, névjegy, egybevont névjegy.*
Monographie, *f. egyedirat, egyedrajz.*
Monologue, *m. magánbeszéd.*
Monome, *m.* (alg.) *egytagzat, egytagu kitétel.*
Monopède, *adj. egylábu.*
Monopétale, Monophylle, *adj. egylevelü.*
Monopole, *m. egyedárusság.*
Monopoler, *v. n. egyedáruskodni.*
Monopoleur, *m. egyedárus.*
Monosyllabe, *adj. egyszótagu, egytagu.*
Monotone, *adj. egyhangu; egyforma.*
Monotonie, *f. egyhanguság; egyformaság.*
Monseigneur, *m. méltoságos úr (czím).*
Monsieur, *m. ur; uram.*
Monstre, *m. szörny, szörnyeteg; csodaszülött. talan; szörnyű.*
Monstrueux, euse, *adj. éktelen, idomtalan; szörnyű.*
Monstruosité, *f. éktelenség, idomtalanság; szörnyetegség.*
Mont, *m. hegy; —* de piété, *zálogház.*
Montage, *m. fölmenés, felhágás, felvitetés.*
Montagnard, *m. —* de, *f. hegylakos; hegylakosnő.*
Montagne, *f. hegység, hegy.*
Montagneux, euse, *adj. hegyes, bérczes.*
Montain, *m. fenyőpinty.*
Montaison, *f. ívás (pisztrángokról).*
Montant, *m. oszlop, karó;* fig. *öszveg, somma; hajtás, szár; váromány os.*
Monte, *f. hágatás.*
Monté, ée, *part. et adj. felhúzott (v.* Monter*).*
Montée, *f. lépcső; fölmenet, fölmenés, felhágás.*
Monter, *v. n. fölmenni, fellovagolni, felkocsizni; előlépni, feljebb menni; növekedni; kitenni, tenni (öszvegről); megdrágulni; —, v. a. felmenni, felkocsizni, fellovagolni; fölvinni, fölvitelni; lovat adni alája, lóval ellátni; ellátni, fölszerelni; felhúzni.*
Monteur, *m.* — en blanc, *puskaágyműves; —* de boîtes, *óratokműves.*
Montgolfière, *f. léghajó, léggömb.*
Monticule, *m. kis hegy, domb.*
Montier, *m. sóbányaügyelő.*
Montjoie, *f. kőhalom, kőrakás (diadaljelül).*
Montoir, *m. lábitó, zsámoly, föllépés, hágcsó. zsold.*
Montre, *f. óra, zsebóra; mutatvány;*
Montrer, *v. a. mutatni; oktatni; bebizonyitni.*
Montueux, euse, *adj. hegyes.*
Monture, *f. lovaglásra való állat, hátas állat; nyél, nyel, agy (puskán); foglalvány.*
Monument, *m. emlék; síremlék.*
Mopse, *m. mopsz, fitorka (ebfaj).*
Moquable, *adj. p. u. gúnyolható, gúnyra méltó, nevetséges.*
se Moquer, *v. pr. gúnyolódni, csúfolódni, gúnyolni; nem bánni, nem gondolni (. . . val, . . . vel); tréfálni, tréfálózni;* se faire —, *nevetségessé tenni magát.*
Moquerie, *f. gúny, gúnyolás, csúfolódás.*
Moqueur, euse, *adj. csúfoló, gúnyoló; —, m. —,* euse —, *f. csúfoló, gúnyoló; gúnyolónő.*
Morailler, *v. a. —* un cheval, *orrcsiptetőt tenni a ló orrára.*
Morailles, *f. pl.* (maréch.) *ajazóvas, orrcsiptető (patkoláskor).*
Moraillon, *m. zárütköző, zárhoroq.*
Moraine, *f. döggyapjú.*
Moral, ale, *adj. erkölcsi; erkölcsös.*
Morale, *f. erkölcstan.*
Moraliser, *v. n. erkölcsösködni, leczkézni.*
Moraliseur, *m. erkölcshirdető, leczkéző.*
Moraliste, *m. erkölcstanító.*
Moralité, *f. erkölcsiség; erkölcstan.*
Moratoire, *adj.* intérêt —, *késedelmi kamat, haladékkamat.*
Morbide, *adj.* (pein.) *gyöngéd és lágy*
Morbidesse, *f.* (pein.) *jelzetesség.*
Morbilles, *f. pl. bőrkiütés, küteg.*
Morbilleux, euse, *adj. küteges.*
Morbleu, *int. láncos lobogós! terringettét! szedtevette!*

Morceau, m. darab; falat.
Morceler, v. a. szétdarabolni.
Morcèlement, **Morcellement**, m. szétdarabolás.
Mordacité, f. csipősség.
Mordant, te, adj. harapós; fig. csipős, sértő, mardosó; —, m. marószer, áztató; fig. csipősség.
Mordelle, f. maróka. [csipős.
Mordicant, te, adj. éles, maró; fig.
Mordoré, ée, adj. barnaveres.
Mordre, v. a. et n. irr. harapni; leharapni, felharapni; fig. maratni; rágalmazni.
More, m. mór.
Moreau, adj. m. cheval —, fekete (ló); —, m. jászolkosár, abrakkosár.
Morelle, f. csucsor, zolna; — furieuse, maszlagos nadragulya.
Moresque, adj. mór...; —, f. mórtáncz; lombdísz, arabdísz, arabék, mórék.
Morfondre, v. a. meghidegitni, áthidegitni; se —, v. pr. meghidegülni, meghülni; kihülni; fig. hiába várakozni. [báb.
Morgane, f. éji látvány; fée —, déli-
Morgue, f. daczos, kevély, megvető tekintet; hely, hol hullák állíttatnak ki. [ránézni.
Morguer, v. a. daczolni, daczosan
Morgueur, m. rabvizsgáló; daczoló.
Moribond, de, adj. haldokló.
Moricaud, m. — de, f. sötétbarna (ember vagy nő).
Morigéner, v. n. nevelni.
Morille, f. kucsmagomba.
Morillon, m. kanálos récze.
Morion, m. sisak, vasföveg; füstkovag.
Morne, adj. komor; durczás, haragos.
Mornifle, f. pof, pofoncsapás.
Morose, adj. komor, mogorva, haragos.
Morosité, f. mogorvaság, komorság.
Morphine, f. (chim.) szunydék.
Morpion, m. lapostetü.
Mors, m. zabla, zabola.
Morse, m. rozmár.
Morsure, f. harapás; — de puce, bolhacsipés.
Mort, f. halál. [holt, hulla.
Mort, rte, adj. holt; —, m. et f. meg-
Mortadelle, f. olasz méhserkolbász.
Mortaise, f. csaplyuk.
Mortalité, f. halandóság.
Mortel, elle, — ellement, adv. halandó; halálos; halálosan.
Morte-paie, m. más kegyelméből élő.
Morte-saison, f. szűk idők. [log.
Mort-gage, m. hitelezőnek eladott zá-
Mortier, m. vakolat; mozsár.
Mortifère, adj. halálos.
Mortification, f. testsanyargatás; fig. bántás, sértés, sérelem.
Mortifier, v. a. megpuhitni; sanyargatni; fig. sérteni; se —, v. pr. megpuhulni (húsról); fig. önmagát sanyargatni.
Mort-ivre, adj. egészen részeg, elázott.
Mort-né, ée, adj. halva született.
Mortuaire, adj. halotti.
Morue, f. gadócz, tőkehal, tőkegadócz.
Morve, f. takony.
Morveau, m. pop. turha.
Morveux, euse, adj. taknyos; —, m. takonypócz.
Mosaïque, adj. rakműi; —, f. rakmű.
Mosch, m. pézsma nárczisz.
Moscouade, f. nyers czukor.
Mosquée, f. mecset.
Mosquites, f. pl. bogár- vagy szúnyogféle rovarok (Indiában).
Mot, m. szó.
Motacille, f. billegény, billegtető.
Motelle, f. bajuszos tergélye.
Moteur, m. inditó, kezdő; rúgerő, mozdony, mozgató.
Motif, m. indok; (mus.) alapeszme.
Motion, f. mozgás; inditvány.
Motionnaire, m. indítványozó.
Motionner, v. a. p. u. indítványozni.
Motionneur, v. Motionnaire.
Motiver, v. a. indokolni.
Motrice, f. force —, faculté —, puissance —, mozgató erő.
Motte, f. göröngy, rög; — de gazon, pázsit, hant, gyep.
se **Motter**, v. pr. kushadni, lekushadni.
Motus, int. csitt! hallgass!
Mou, m. borju- vagy báránytüdő.
Mou, molle, adj. puha, lágy.
Mouchard, m. kém.
Moucharder, v. a. et n. kikémlelni, kémkedni; hallgatózni.
Mouche, f. légy; fig. szépitőtapasz; rendőrkém.
Moucher, v. a. koppantani (gyertyát), törülni; kikémlelni.
Moucherolle, f. légykapó. [hamv.
Moucheron, m. legyecske; gyertya-
Mouchet, m. kendericze, kenderike.
Moucheter, v. a. kicsipkézni; pettyezni, tarkázni.

Mouchette, *f. koszorúpártázat, karimalécz; hornyológyalú, ajgyalú.*
Mouchettes, *f. pl. koppantó, hamvvevő.*
Moucheture, *f. kicsípkézet, pettyegetettség, tarkaság.*
Moucheur, *m. koppantó.*
Mouchoir, *m. zsebkendő.*
Mouchon, *m.* **Mouchure**, *f. gyertyahamv.*
Moudre, *v. a. et n. irr. őrölni.*
Moue, *f. arczfintorgatás.*
Mouette, *f. csüllő.*
Moufette, *f.* (mine)*romlott lég; szagos görény.*
Mouflard, *m. pofók.*
Moufle, *f. vm. fejes keztyű; —, m. emelősiga;* (chim.) *kohóczafődő.*
Mouflon, *m. vad juh.*
Mouillage, *m. horgonyhely;* (tan.) *bőrök megnedvesítése.*
Mouille-bouche, *f. leves körte.*
Mouillée, *f.* (pap.) *rothadt rongyok.*
Mouiller, *v. a. áztatni, beáztatni, megnedvesítni; lágyan ejteni, kimondani; —* l'ancre, *horgonyra szállani.*
Mouillette, *f. mártogatni való szeletke.*
Mouilloir, *m. áztató tálacska vagy csészike.* [*csolás.*
Mouillure, *f. megnedvesítés; meglo-*
Mouisseau, *m.* (mar.) *kötél.*
Moulage, *m. famérés; mérőpénz; malompénz, malomvám, malomrész; lemintázás; malom, molna.*
Moulant, *m. molnárlegény.*
Moule, *m. öntőminta; gombminta, gombalak;* (chim.) *bödönke, duglya, hőtok;* bois de —, *ölfa; —, f. csiga.*
Moulé, *m.* fam. *nyomtatvány.*
Moulée, *f. köszörület.*
Mouler, *v. a. önteni, mintázni, leképezni.*
Moulerie, *f. öntőműhely, öntőde.*
Moulette, *f. kis csigahéj.* [*mérő.*
Mouleur, *m. mintász; —* **de bois**, *ölfa-*
Moulin, *m. malom.*
Mouliné, ée, *adj. féregette, szúette.*
Mouliner, *v. a. selyemmolnán elkészítni a selymet; —, v. n. túrni, vájni.*
Moulinet, *m. kis malom, malmocska; fogantyú, kalantyú, hajtó; keresztsorompó; pereszlen.*
Moulinier, *m. selyemsodró.*
Moulu, ue, *adj. et part. megőrölt.*
Moulure, *f. párkányzat.*
Mourant, te, *adj. haldokló.*
Mourgon, *m. búvár.*
Mourir, *v. n. irr. meghalni.*
Mouron, *m. piros tikszem.*
Mourre, *f. ujjasdi, ujjáték.*
Mousquet, *m. muskéta, puska.*
Mousquetade, *f. puskalövés.*
Mousquetaire, *m. gyalog katona.*
Mousqueterie, *f. puskatűz.*
Mousqueton, *m. rövid puska.*
Mousquites, *v.* **Mosquites.**
Mousse, *f. moh; hab, tajték.*
Mousse, *m. hajósinas, hajóslegény.*
Mousseline, *f. csalánszövet.*
Mousser, *v. n. pezsgeni, habzani.*
Mousseux, euse, *adj. pezsgő, habzó.*
Moussoir, *m. habarófa, pereszlen.*
Mousson, *f. passatszél.*
Moussu, ue, *adj. mohos, mohlepte.*
Moustache, *f. bajusz.*
Moustille, *f. vad menyét.*
Moût, *m. must;* (br.) *vegylé.*
Moutard, *m. kém, hallgatódzó, fülelő.*
Moutarde, *f. mustár.*
Moutardier, *m. mustáráros; mustármillye; falfőcske.*
Moutier, *m. templom, kolostor, zárda.*
Mouton, *m. ürü; ürühús; juhbőr; czölöp, sulyok; együgyü ember.*
Moutonnage, *m. ürüdíj.*
Moutonnaille, *f. együgyüek.*
Moutonné, ée, *part. et adj. gyapjas göndör.*
Moutonner, *v. a. fodorítni, göndörítni —, v. n. tajtékzani (vízről).* [*gyü*
Moutonnier, ère, *adj. bárgyu, együ*
Mouture, *f. őrlés; malompénz; kétszeres, abajdócz.*
Mouvant, te, *adj. mozgató, indító; mozgékony, laza; hűbérbeadható.*
Mouvement, *m. mozgalom, mozgás; fig. megindulás, indulat; zendülés; járómű, jármű (órában); időmérték ütem, hangütés (zenében).*
Mouver, *v. a. felporhanyózni, felkapálni (földet).* [*nél*).
Mouveron, *m. keverőrúd (czukorfőzés-*
Mouvet, *m.* (chand.) *keverőbot.*
Mouvoir, *v. a. irr. mozdítni, mozgatni; indítni, megindítni.*
Moyen, enne, *adj. közép, középső középszerü; —, m. eszköz;* **moyens**, *pl. tehetség.*
Moyennant, *prp. ...val, ...vel, ...nál ...nél fogva, által, ...nak, ...nek segédebnével; —* que, *azon föltétellel, hogy.* [*közölni*
Moyenner, *v. a. p. u. eszközölni, kies-*

Moyeu, *m. tojás sárgája; kerékagy.*
Mozette, *f. püspöki köpenyke.*
Mû, ue, *part. v.* **Mouvoir.**
Muable, *adj. állhatlan, változó, változékony.*
Mucilage, *m. növénynyák.*
Mucilagineux, euse, *adj. nyákos.*
Mucosité, *f. nyák, nyálka.*
Mue, *f. vedlés ideje, vedlés.*
Muel, *m. estellő, szintező, szinmérő.*
Muer, *v. n. vedleni, bőrét vagy szőrét levetni.*
Muet, ette, *adj. néma.*
Muette, *f. vadászház.*
Mufle, *m. száj, orr (állatoké).*
Muflier, *m.* (bot.) *pintyő.*
Mugir, *v. n. bőgni.*
Mugissement, *m. bőgés, orditás.*
Muguet, *m. gyöngyvirág;* fig. *piperkőcz.*
Muguetter, *v. a. nyalkálkodni;* fig. *valamire törekedni, valami után járni.*
Muid, *m. mérték, tonna.*
Mulâtre, *m. et f. mulát, vegyencz; vegyenczně.*
Mule, *f. kanczaöszvér; papucs;* mules, *pl. fagydaganat.*
Mulet, *m. öszvér; korcs, korcsfaj.*
Muletier, *m. öszvéres.*
Mulette, *f. begy; csiga, kagyló.*
Mulot, *m. mezei egér.*
Mulotter, *v. a. földet feltúrni.*
Mulquinier, *m. fátyolszövetgyáros.*
Multiple, *adj. sokszoros.*
Multipliable, *adj. sokszorozható.*
Multiplicande, *m.* (ar.) *szorzandó.*
Multiplicateur, *m.* (ar.) *szorzó.*
Multiplication, *f. sokszorozás, sokasitás.*
Multiplicité, *f. sokféleség.*
Multiplier, *v. a. sokasitni; szorozni, sokszorozni;* —, *v. n. et* se —, *v. pr. szaporodni.*
Multitude, *f. sokaság.*
Mumie, *v.* **Momie.**
Municipal, ale, *adj. községi, helyhatósági;* municipaux, *m. pl. községi tisztviselők.*
Municipaliser, *v. a. községi rendszert bekozni.*
Municipalité, *f. helyhatóság.*
Munificence, *f. bőkezűség.*
Munifices, *m. pl. hadköteles katonák.*
Munir, *v. a. ellátni, fölszerélni.*
Munitions, *f. pl. hadiszer, hadi szükséglet;* pain de —, *katonakenyér.*
Munitionnaire, *m. élésmester, elelmezési felügyelő, élelemszertárnok.*
Muqueux, euse, *adj. nyálkás.*
Mur, *m. fal, kőfal.*
Mûr, mûre, *adj.* mûrement, *adv. érett; éretten.*
Murage, *m. városadó.*
Muraille, *f. fal, falazat; lókörömház, patahás.*
Mural, ale, *adj. fali, fal . . . .*
Mûre, *f. eper, fái eper;* — de ronce, *hamvas szeder, gyalog szeder.*
Murène, *f. pettyes angolna.*
Murer, *v. a. befalazni.*
Muriatique, *adj.* (chim.) *sósavas;* acide —, *sósav.*
Mûrier, *m. eperfa;* — des haies, *szedercserje.*
Mûrir, *v. a. érlelni;* —, *v. n. érni.*
Murlot, *m. fekete szőlő.*
Murmure, *m. morgás, mormolás.*
Murmurer, *v. n. mormolni; morogni.*
Musangère, *f. czinke neme.*
Musaraigne, *f. cziczkány.*
Musard, *m. száját tátó, ácsori, bámész.*
Musardie, *f. babrálás, késedelmezés.*
Musc, *m. pézsmány; pézsma.*
Muscade, *f. szerecsendió.*
Muscadelle, *f. muskatálykörte.*
Muscadet, *m. muskatálybor.*
Muscadier, *m. szerecsendiófa.*
Muscadin, *m. pézsmatekécske; piperkőcz.*
Muscardin, *m. mogyorópölyü.*
Muscat, ate, *adj. muskatály . . .;* raisin —, *muskatályszőlő;* noix muscate, *szerecsendió;* —, *m. muskatálybor.*
Muscicape, *m. légykapó.*
Muscle, *m. izom.*
Musclé, ée, *adj. izmos.*
Musculaire, *adj. izom . . .;* force —, *izomerő, izmosság.*
Musculeux, euse, *adj. izmos.*
Muse, *f. múza, múzsa; költemény.*
Museau, *m. arczorr, orr (állatoké) száj.*
Musée, *m. muzeum, műtár; tanulószoba.*
Museler, *v.* **Emmuseler.**
Muselière, *f. szájkosár.*
Muser, *v. n. ögyelegni, késedelmezni.*
Muserolle, *f. orrszíj.*
Musette, *f. duda.*
Muséum, *m. muzeum; műterem.*
Musical, ale, *adj.* — alement, *adv zenei, zenészi, zenészeti, zene . . .; zeneileg, zenészetileg.*
Musicien, *m. zenész.*

Musique, *f. zene, zenészet;* papier de —, *kótapapiros.*
Musomanie, *f. zenedüh.*
Musqué, ée, *adj. pézsmaszagu.*
Musquer, *v. a. pézsmaszaguvá tenni.*
Musulman, ane, *adj. muzulman, török;* —, *m. muzulman, török.*
Mutabilité, *f. változékonyság.*
Mutation, *f. változás.*
Mutilateur, *m. csonkító.*
Mutilation, *f. csonkítás.*
Mutiler, *v. a. csonkitni;* fig. *kiherélni.*
Mutille, *f. mutilla.*
Mutin, ine, *adj. makacs, csőkönős, önfejű; bujtogató, lázító;* —, *m. daczos, makacskodó; lázító, bujtogató.*
se Mutiner, *v. pr. makacskodni; fel-* [*zendülni*
Mutinerie, *f. makacsság, önfejűség; zendülés.*
Mutisme, *m. némaság.*
Mutuel, elle, *adj.* —ellement, *adv. viszonos, kölcsönös; viszont, kölcsönösen, mindkét részről.*
Mylord, v. Milord.
Myographie, *f. izomleirás.*
Myologie, *f. izomtan.*
Myope, *adj. rövidlátásu.*
Myopie, *f. rövidlátás.*
Myriade, *f. ezer meg ezer, sok ezer; tömérdekség, roppant szám.*
Myrmicophage, *m. hangyász.*
Myrrhe, *f. mirha.*
Myrte, *m. mirtus.*
Myrtille, *f. áfonya.*
Mystère, *m. titok, rejtelem.*
Mystérieux, euse, *adj.* —eusement, *adv. titkos, rejtelmes; titkosan, rejtelmesen;* —, *m. titkolódzó.*
Mysticisme, *m. titkosság, rejtelmesség, merengősdiség.*
Mystificateur, *m. áltató, ámító.*
Mystification, *f. áltatás, ámitgatás, ámitás.*
Mystifier, *v. a. áltatni, ámitgatni.*
Mystique, *adj.* —ment, *adv. rejtelmes, merengős; rejtelmesen.*
Mythe, *m. rege, hitrege.* [*hitregetan.*
Mythologie, *f. regészet, hitregészet.*
Mythologique, *adj. hitregetani, hitregés, hitregészeti.* [*hitregész*
Mythologiste, Mythologue *m. regész*

N.

Nabob, *m. nabob, keletindiai fejedelem;* fig. *pénzes ember.*
Nabot, *m. pöttön, kótyonfitty.*
Nacarat, *m. királyveres szín;* —, *adj. királyveres, kiáltóveres.*
Nacelle, *f. sajka, csónak.*
Nacre, *f. gyöngyház.*
Nacré, ée, *adj. gyöngyházféle.*
Nadir, *m.* (astr.) *talppont.*
Naffe, *f.* eau de —, *narancsvirágviz.*
Nage, *f. úszás.*
Nageoir, *m. uszóhely, uszhely.*
Nageoire, *f. para, úszony, uszószárny; uszóhólyag.*
Nager, *v. n. úszni; evezni.*
Nageur, *m. úszó; evezőlegény.*
Nagor, *m. veres zerge.* [*minap.*
Naguère, Naguères, *adv. nem régen,*
Naïade, *f. najáda.*
Naïf, naïve, *adj. nyiltszivü, természetes, mesterkéltlen, őszinte.*
Nain, *m.* Naine, *f. törpe.*
Naissance, *f. születés; származás; eredet.*
Naissant, te, *adj. eredő, származó keletkező.* [*dödni*
Naître, *v. n. irr. születni; eredni, kez-*
Naïvement, *adv. természetesen, nyiltan, őszintén, elfogulatlanul.*
Naïveté, *f. természetesség, nyiltság, őszinteség, elfogulatlanság.*
Nanan, *m. nyalánkság, csemege.*
Nankin, Nanquin, *m. nankin.*
Nanse, *f. angolnavarsa.*
Nantir, *v. a. biztositni.*
Nantissement, *m. zálog, biztositék.*
Napée, *f. erdőnympha.*
Naphte, *f. kőolaj.*
Nappe, *f. abrosz; fürháló, húzóháló*
Nappiste, *m. pacsirtafogó.*
Naqueter, *v. n.* fam. *ajtó előtt alázatosan várakozni.*
Narcisse, *m. nárczis.*
Narcotique, *adj. bódító;* —, *m. bódítószer.* [*magárolaj*
Nard, *m. magár, nárdus; nárdusvi-*
Nargue, *int.* fam. *el vele! manébba* faire — à qn., *valakivel daczolni.*

Narguer, v. a. fam. *daczolni; felülhaladni.*
Narine, f. *orrlyuk.*
Narquois, se, adj. *furfangos, ravasz;* —, m. *ravaszdi; tolvajnyelv.*
Narrateur, m. *elbeszélő.*
Narratif, ive, adj. *elbeszélő.*
Narration, f. *elbeszélés.*
Narrative, f. *elbeszélési mód.*
Narrer, v. a. *elbeszélni.*
Narwal, Narwhal, m. *agyard, narvál.*
Nasal, ale, adj. *orr...;* son —, *orrhang.* [va.
Nasalement, adv. *orron által kimond-*
Nasaler, v. n. p. u. *orron által kimondani, orrán által beszélni.*
Nasalité, f. *orrhangozás, orron általi kimondás.*
Nasarde, f. fam. *fricska.*
Nasarder, v. a. fam. *felfricskázni.*
Naseau, m. *orrlyuk (állatoké).*
Nasillard, de, adj. *orron át beszélő.*
Nasiller, v. n. *orron által beszélni.*
Nasilleur, v. Nasillard.
Nasillonner, v. n. *egy kissé orron át beszélni.*
Nason, m. *kétfogú (hal).*
Nasonner, v. Nasiller.
Nasse, f. *varsa;* fig. fam. être dans la —, *bajban lenni.*
Nassette, f. *kis varsa.*
Nasturce, m. *orrtekerő torma.*
Natal, ale, adj. *születési.*
Natant, te, adj. *úszó.*
Natation, f. *úszás;* école de —, *uszoda, uszda.*
Natatoire, adj. vessie —, *uszóhólyag.*
Natif, ive, adj. *született;* fig. *veleszületett, természeti; termék, szín... (érczekről).*
Nation, f. *nemzet.*
National, ale, adj. *nemzeti.*
Nationaliser, v. a. *nemzetesíteni, honosítni.*
Nationalité, f. *nemzetiség.*
Nativité, f. *születés;* dresser, ou faire la — de qn., *valakinek születéséből jóslani.*
Natte, f. *gyékény, fonadék.* [fonni.
Natter, v. a. *gyékénynyel betakarni;*
Nattier, m. *gyékényfonó.*
Naturalisation, f. *honosítás.*
Naturaliser, v. a. *honosítni.*
Naturalisme, m. *természetesség, természetiség; természeti vallás, természetkivőség.*
Naturaliste, m. *természetismerő; természethivő.* [—, honjog.
Naturalité, f. *bennszülöttség;* droit de
Nature, f. *természet.*
Naturel, elle, adj. — ellement, adv. *természetes; természetesen.*
Naturel, m. *természet; természeti hajlandóság.*
Naufrage, m. *hajótörés.* [dett.
Naufragé, ée, adj. *hajótörést szenve-*
Naulage, m. (mar.) *hajóbér.*
Naumachie, f. *hajócsata.*
Nausée, f. *csömör, émelygés.*
Nauséeux, euse, adj. *émelygős.*
Nautique, adj. *hajózási.*
Naval, ale, adj. *hajózási.*
Navée, f. *hajóteher, hajórakomány.*
Navet, m. *répa.*
Navette, f. *repcze, repczemag; füstölőserpenyő;* (tiss.) *vetélő.*
Navigable, adj. *hajózható.*
Navigateur, m. *tengeri hajós; kormányos.*
Navigation, f. *hajózás.*
Naviguer, v. n. *hajózni, hajókázni.*
Navire, m. *hajó.*
Navrer, v. a. vm. *megsebesítni;* fig. *fölötte busítni.*
Nazaréen, m. *nazaréni.*
Ne, adv. *nem, ne.*
Né, née, part. et adj. *született.*
Néanmoins, adv. *mégis, mindazáltal.*
Néant, m. *semmi.*
Nébrie, f. *szarvasbogár.*
Nébuleux, euse, adj. *ködös.*
Nébulosité, f. *ritka köd, ködös volt.*
Nécessaire, adj. — ment, adv. *szükséges; szükségkép;* —, m. *szükséges; utazó szekrényke.*
Nécessité, f. *szükség; nyomor, inség;* nécessités, pl. *szükségletek;* faire ses —, *szükséget végezni;* aller à ses —, *árnyékszékre menni.*
Nécessiter, v. a. *kényszeritni; szükségessé tenni.*
Nécessiteux, euse, adj. *nyomorú, szükölködő.* [hír.
Nécrologe, m. *halotti jegyzék; halott-*
Nécrologue, m. *halotthirlő.*
Nécromance, Nécromancie, f. *ördöngösség, halloltidézés, lélekidézés.*
Nécromancien, Nécromant, m. *halottidéző, ördöngős, szemfényvesztő.*
Nécrophobie, f. *haláltóli félelem.*
Nécrose, f. (méd.) *hideg vagy holt fene.*
Nectaire, m. *mézedény, méztartó.*

Nectar, *m. nektár; méznedv.*
Nef, *f. középtér, hajó (templomról);* moulin à —, *hajómalom.*
Nèfle, *f. naszpolya.*
Néflier, *m. naszpolyafa.*
Négatif, ive, *adj. tagadó, nemleges.*
Négation, *f. tagadás.*
Négative, *f. tagadás; tagadó válasz.*
Négativement, *adv. tagadólag.*
Négligé, *m. pongyola.*
Négligemment, *adv. hanyagon, pongyolán*
Négligence, *f. hanyagság.*
Négligent, te, *adj. hanyag; figyelmetlen.*
Négliger, *v. a. elhanyagolni; elmulasztani.*
Négoce, *m. kereskedés, üzlet.*
Négociable, *adj. üzleti, megalkudható.*
Négociant, *m. tőzsér.*
Négociantisme, *m. tőzsérszellem.*
Négociateur, *m. alkudozó, közbenjáró, alkusz.*
Négociation, *f. alkudozás, üzlet;* (com.) *kereskedés, tőzs.*
Négocier, *v. a. et n. kereskedést űzni, üzérkedni, foglalkodni, alkudozni.*
Nègre, *m.* Négresse, *f. néger, szerecsen; négernő.*
Négrillon, *m. kis néger.*
Négrite, *f. fiatal négernő.*
Négrophile, *m. négerbarát.*
Négus, *m. ital neme.*
Neige, *f. hó.*
Neiger, *v. imp. havazni.*
Neigeux, euse, *adj. havas.*
Neille, *f. ontra (hordón).*
Nénies, *f. pl. gyászdalok.*
Nenni, partic. fam. *nem.*
Néographe, *m. újító a helyesirásban.*
Néographie, Néographisme, *m. helyesirás új módja.*
Néologie, *f. nyelvujitás.*
Néologiser, *v. a. ujitásokat tenni.*
Néologisme, *m. nyelvujitás; uj szó.*
Néologiste, Néologue, *m. nyelvujitó.*
Néophite, *m. et f. hitujoncz.*
Néphralgie, *f. vesefájás.*
Néphrésie, *f. vesebetegség, vesekór.*
Néphrétique, *adj. vese...;* douleur —, *vesefájdalom; —, f. vesebaj; —, m. vesebeteg.*
Népotisme, *m. atyafipártolás, vérkegyelet.*
Néréïde, *f. tengeri nympha.*
Nerf, *m. ideg, in.*
Néroli, *m. naranesvirágolaj.*
Nerprun, *m. varjutövis.*
Nervaison, *f. idegzet.*
Nerval, ale, *adj. in...; ideg....*
Nerveux, euse, *adj. idegi, ideg...;* f... *izmos, erős.*
Nervin, ine, *adj. idegerősitő; —,* ... *idegerősitőszer.*
Nervure, *f. könyv kötése; levelekereszsinórzat, zsinorzás.*
Net, nette, *adj. tiszta, csinos, takaros; fényes; világos; tiszta (p. o. jövedelem); —, adv. tisztán, egészen teljesen.*
Nettement, *adv. tisztán.*
Netteté, *f. tisztaság.*
Nettoiement, *m. tisztítás.*
Nettoyer, *v. a. tisztítani.*
Neuf, *adj. kilencz; —, m. kilenczes.*
Neuf, neuve, *adj. új.*
Neure, *f. heringcsónak.*
Neutralement, *adv. semlegesen.*
Neutralisation, *f.* (chim.) *semlegesítés.*
Neutraliser, *v. a.* (chim.) *semlegesíteni.*
Neutralité, *f. semlegesség.*
Neutre, *adj. semleges;* (gr.) *középnemű, köznemű.*
Neuvième, *adj. kilenczedik; —, m. kilenczed, kilenczedrész.*
Neuvièmement, *adv. kilenczedszer.*
Neveu, *m. unokaöcs.*
Névralgie, *f. idegfájás, idegfájdalom.*
Névritique, *adj. idegerősitő.*
Névrographie, *f. idegleirás.*
Névrologie, *f. idegtan.*
Névrose, *f. idejbaj, idegkór*
Nez, *m. orr.*
Ni, *partic. sem.*
Niable, *adj. tagadható.*
Niais, aise, *adj.* — aisement, *adv.* fig. *ostoba, együgyü; ostobául; —, m. oktondi.*
Niaiser, *v. n. bolondozni.*
Niaiserie, *f. balga tréfa; ostobaság, bárgyuság.*
Nice, *adj.* — ment, *adv. együgyü, bárgyu; együgyüleg.*
Nicette, *adj. együgyü; —, f.* fam. *együgyü leány.*
Niche, *f. fülke;* fig. *csíny.*
Nichée, *f. fészekkel tele.*
Nicher, *v. n. fészkelni; —, v. a.* fam. *odatenni, odaállitni;* se —, *v. pr.* fig. *befészkelni magát.*
Nichet, *m. palozsna, csaltojás.*
Nichoir, *m. madárköltés.*
Nickel, *m. álany.*
Nicodème, *m.* fig. *oktondi, bonfordi.*
Nicotiane, *f. dohány.*

id, *m. fészek.* [*üszögös.*
idoreux, euse, *adj. rothadt, redves,*
iòce, *f. unokahúg.*
ielle, *f. fekete kömény; ragya.*
ier, *v. a. et n. tagadni.*
igaud, de, *adj. együgyü, ostoba; —, m. oktondi, bonfordi.*
igauderie, *f. bárgyuság.*
igelle, *f. kerti fekete kömény.*
ihiliste, *m. haszontalan, hitvány ember.*
ihilité, *f. p. u. semmiség.*
imbe, *m. fénysugár, fénykoszorú. fénykör.* [*fölszerelni.*
ipper, *v. a. felczifrázni, fölékitni,*
ippes, *f. pl. pipere; fejérnemü;* fig. *előny.* [*vetni.*
ique, *f.* faire la — à qn., *valakit meg-*
iquet, ette, *adj. szelid (madarakról).*
itre, *m. salitrom.*
itreux, euse, *adj. salitromtartalmu;* acide —, *légsav, salitromsav.*
itrière, *f. salitromhuta, salitromfőzés.*
itrique, *adj.* acide —, *salitromsav.*
itrogène, *m. légeny.*
iveau, *m. színvonal, fekszin, víszin; szintező, vizmérleg.*
iveler, *v. a. szintezni, vízszintezni.*
iveleur, *m. szintező, mérlegező; egyenitő, egyengető.*
ivellement, *m. szintezés, lejtmérés; egyenités, egyengetés.*
ivéole, *f. hóvirág.*
ivereau, *m. hópinty.*
ivet, *m. tilos nyereség.*
ivôse, *m. havazó (hó).*
obiliaire, *m. nemeskönyv.*
obilier, ère, *adj. nemes, nemesi.*
obilissime, *adj. legnemesb.*
oble, *adj.* —ment, *adv. nemes;* fig. *urias, magasztos; uriasan; —, m. nemes.*
oblesse, *f. nemesség.*
oce, *f.* Noces, *f. pl. menyekző, lakodalom, nász.*
octiluque, *adj. éjjel világító.*
octuelle, *f. éjpille, éjlepke, bagolypille.* [*mise.*
octurne, *adj. éji, éjjeli; —, m. éjféli*
oël, *m. karácson.*
œud, *m. csomó.*
oguet, *m. gyümölcskosár.*
oir, ire, *adj. fekete; —, m. fekete szín, feketeség; szerecsen.*
oirâtre, *adj. feketés.*
Noiraud, de, *adj. sötétbarna.*
Noirceur, *f. feketeség.*
Noircir, *v. a. feketítni, feketére festeni; —, v. n. feketülni.*
Noircisseur, *m. feketefestő.*
Noircissure, *f. fekete folt.*
Noise, *f.* fam. *czivakodás.*
Noiseraie, *f. diófaliget.*
Noisetier, *m. mogyorófa.*
Noisette, *f. mogyoró.*
Noix, *f. dió.* [*(hajóról).*
Nolis, *m. megrakodás, megterhelés*
Noliser, *v. a. megterhelni (hajót).*
Nolissement, *v.* Nolis.
Nom, *m. név;* (gr.) *névszó.*
Nomade, *adj. nomád, vándor.*
Nomble, *f. szarvasfartő.*
Nombre, *m. szám; sokaság.*
Nombrée, *f. jegyzék, árjegyzék.*
Nombrer, *v. a. számlálni.* [*hangzatu.*
Nombreux, euse, *adj. számos; jó-*
Nombril, *m. köldök.*
Nomenclateur, *m. névismerő, névtudó.*
Nomenclature, *f. névjegyzék.*
Nominal, ale, *adj. névszerinti.*
Nominateur, *m. kinevező (hivatalra).*
Nominatif, *m.* (gr.) *nevező (eset), alanyeset.*
Nomination, *f. kinevezés.*
Nommément, *adv. névszerint.*
Nommer, *v. a. nevezni; kinevezni;* un nommé, *bizonyos;* à jour nommé, *bizonyos napra;* se —, *v. pr. magát nevezni; nevének lenni, neveztetni.*
Non, *adv. nem.*
Nonagénaire, *adj. kilenczvenéves; —, m. kilenczvenéves aggastyán.*
Nonagésime, *adj. kilenczvenedik.*
Nonante, *adj. kilenczven.*
Nonantième, *adj. kilenczvenedik.*
Nonce, *m. követ, pápai követ.*
Nonchalamment, *adv. hanyagon, pongyolán, könnyedén.*
Nonchalance, *f. hanyagság.*
Nonchalant, te, *adj. hanyag.*
Nonciature, *f. pápai követség.*
Non-complet, ète, *adj. hiányos, nem teljes.* [*lenczedfoki (hang).*
None, *f. kilenczed, kilenczedrész; ki-*
Non-être, *m. képtelenség, semmi, nemlény.*
Non-existence, *f. nemlét.*
Non-jouissance, *f. nemélvezés, haszonvétel nélkülözése.*
Nonnain, Nonne, *f. apáczácska.*
Nonnerie, *f. szenteskedés.*

Nonnette, *f. apáczácska; apáczasütemény.*
Nonobstant, *prp. ellen nem állván, daczára (. . . nak, . . . nek).*
Non-paiement, *m. nemfizetés.*
Non-pair, ire, *adj. páratlan.*
Nonpareil, eille, *adj. hasonlíthatlan, páratlan.*
Nonpareille, *f. igen keskeny szalag; legfinomabbja (valaminek).*
Non-payement, *v.* Non-paiement.
Non-prix, *m. igen csekély ár, potom ár.*
Non-sens, *m. esztelenség.*
Nonuple, *adj. kilenczszeres.*
Non-usage, *m. nem használás, velenem-élés.*
Non-valeur, *f. jövedelemhiány (jószágé); hátralék (adóról stb.)*
Non-vue, *f.* (mar.) *sürűköd.*
Nopage, *m.* (drap.) *csipkedés, tisztogatás (csomóktól).*
Nope, *f.* (drap.) *csomó.*
Noper, *v. a.* (drap.) *tisztogatni (csomóktól).* [*posztól*).
Nopeuse, *f. tisztogatónő (csomóktól a*
Nord, *m. éjszak; éjszaki szél.*
Nord-est, *m. éjszakkeleti szél.*
Nord-ouest, *m. éjszaknyugoti szél.*
Normal, ale, *adj. szabályos, szabályszerű;* école normale, *elemi iskola.*
Normand, de, *adj. normán; kétértelmü.*
Nosographie, *f. kórleirás.*
Nosologie, *f. kórtan.*
Nostalgie, *f. honvágy, honvágykór.*
Nota, *m. jegyzék.*
Notabilité, *f. nevezetesség.*
Notable, *adj.* —ment, *adv. nevezetes, tekintélyes; nevezetesen;* —, *m. főbb rangu személy.*
Notaire, *m. jegyző.*
Notamment, *adv. különösen, nevszerint, nevezetesen.*
Notariat, *m. jegyzőség.*
Notarié, ée, *adj. jegyzőtől hitelesitett.*
Note, *f. jel, jegyzék, jegyzés; kóta, hangjegy.*
Noter, *v. a. jegyezni, följegyezni; kótára venni, lekótázni.*
Noteur, *m. kótairó.*
Notice, *f. tudositás, tudatás; tudomás; tudnivaló, apró hír.*
Notification, *f. birói értesités, jelentés, hirdetés.*
Notifier, *v. a. jelenteni, bejelenteni, hirdetni.*
Notion, *f. fogalom.*
Notoire, *adj.* —ment, *adv. köztudomásu, nyilvánságos; nyilvánságosan.* [*sá*
Notoireté, *f. köztudomás, nyilváno*
Notoriété, *f. köztudomás, nyilvánosság.* [*mieink*
Notre, *pron. mienk;* les nôtres,
Notre-dame, *f. Márianap, Boldogaszszony ünnepe.*
Notule, *f. jegyzetke.*
Notus, *m. déli szél.*
Noue, *f. vájt cserép, üröz tégla; posványos föld.*
Noué, ée, *part. et adj. összekötött, megkötött; felkötött;* fig. *bonyolodott.*
Nouement, *m. bimbózás, rügyezés, fűzés, megkötés.*
Nouer, *v. a. kötni, csomót kötni, összekötni, megkötni;* se —, *v. pr. bimbózni, rügyezni.*
Nouet, *m. fűtüsző; alcsap.*
Noueux, euse, *adj. csomós, bötykös, görcsös.*
Nougat, *m. mondolakalács.*
Nouilles, *f. pl.* (cuis.) *metélt, csík, mácsik, laska;* soupe aux —, *metélt leves, csíkleves.*
Nourri, ie, *part. et adj. táplált; teljes;* fig. *erős, erőteljes.*
Nourrice, *f. dajka.*
Nourricier, *m. nevelőatya, tápatya.*
Nourricier, ère, *adj. tápláló, táp . . .*
Nourrir, *v. a. táplálni; tartani, eltartani; szoptatni; nevelni, fölnevelni.*
Nourrisage, *m. marhatenyésztés.*
Nourrissant, te, *adj. tápláló.*
Nourrisseur, *m. marhatenyésztő.*
Nourrisson, *m. csecsemő.*
Nourriture, *f. táplálék; nevelés.*
Nous, *pron. pl. mi, mink; minket.*
Nouveau (Nouvel, elle), *adj. et adv. új; újra, ujon, ujolag;* —, *m. új;* de —, *ujból.*
Nouveauté, *f. újság, újdonság; újítás*
Nouvel, elle, *v.* Nouveau.
Nouvelle, *f. ujság, ujdonság, hír, beszély, novella.*
Nouvellement, *adv. nem régen, minap*
Nouvelliste, *m. ujdonász, ujdondász.*
Novale, *f. irtomány.*
Novateur, trice, *adj. ujító, ujításokra vágyó;* —, *m. újító.*
Novation, *f.* (jur.) *újitás.*
Novelles, *f. pl. novellák (Justiniáné*
Novembre, *m. november.*

[N]ovice, *m. et f. ujoncz, avatoncz; kezdő;* —, *adj. tapasztalatlan.*
[N]oviciat, *m. avatonczság, ujonczság.*
[N]ovissime, *adv.* fam. *legközelébb, imént.*
[N]oyale, *f.* (com.) *vitorlavásszon.*
[N]oyau, *m. kőmag, csontár, mag.*
[N]oyer, *m. diófa.*
[N]oyer, *v. a. vízbe fullasztani; elárasztani.*
[N]u, nue, *adj. meztelen.*
[N]uage, *m. föllegzet, felhő.*
[N]uageux, euse, *adj. felhős, felleges;* fig. *foltos.*
[N]uance, *f. árnyalat.*
[N]uancer, *v. a. árnyalni.*
[N]ubécule, *f. foltocska (szemben).*
[N]ubile, *adj. férjhezmehető, eladó (leány).*
[N]ubilité, *f. férjhezmenőkor.*
[N]uculaire, *adj.* fruit —, *csontárgyümölcs, kőmagu gyümölcs.*
[N]udité, *f. meztelenség.*
[N]ue, *f. felhő.*
[N]uée, *f. föllegzet;* fig. *sokaság, nagy mennyiség, tömeg.*
[N]uement, *v.* Nûment.
[N]uer, *v. a. árnyazni, árnyékozni; vegyitni a színeket.*
[N]uire, *v. n. irr. ártani.*
[N]uisance, *f. vm. ártalom.*
[N]uisible, *adj. ártalmas.*
[N]uit, *f. éj, éjszaka;* il fait —, *éjszaka van.*
[N]uitamment, *adv. éjjel.*
[N]uitée, *f. éjjeli idő; éjjeli munka; hálóhely.*

Nu-jambes, *adv. mezítláb.*
Nul, nulle, *adj. egy sem, egy se, semmi; érvénytelen;* nulle-part, *sehol, sehol sem.*
Nullement, *adv. semmikép sem; érvénytelenül.*
Nulli, *m.* (cuis.) *vagdalék neme.*
Nullité, *f. semmiség.*
Nûment, *adv. egyenesen, őszintén;* (dr.) *közvetlenül.*
Numéraire, *adj. fizetési;* —, *m. késztpénz.*
Numéral, ale, *adj.* lettre numérale, *számbetű.*
Numérateur, *m.* (ar.) *számláló.*
Numération, *f. számlálás.*
Numérique, *adj. számszerinti.*
Numériquement, *adj. számszerint.*
Numéro, *m. szám.*
Numéroter, *v. a. számozni, megszámozni.*
Numismatique, *adj. érmetani, érmészeti, pénztani;* —, *f. éremtan, érmészet, pénztan.*
Numismatiste, *m. érmész, érmetudós, pénzismerő.*
Nu-pieds, *adv. mezítláb.*
Nuptial, ale, *adj. menyekzői.*
Nuque, *f. nyakszirt, tarkó, nyakcsiga.*
Nu-tête, *adv. hajadon fővel.*
Nutritif, ive, *adj. tápláló, táplálékony.*
Nutrition, *f. táplálás.*
Nyctalopie, *f. nappali vakság, éjjellátás.*
Nymphe, *f. nympha; bogárbáb, báb; szeméremajkak.*
Nymphomanie, *f. nőszdüh.*

O.

[O], *int. oh! ah!*
[Oa]sis, *f. gyepsziget, oáz.*
[Ob]édience, *f. engedelmesség.*
[Ob]éir, *v. n. engedelmeskedni.*
[Ob]éissance, *f. engedelmesség.*
[Ob]éissant, te, *adj. engedelmes.*
[Ob]élisque, *m. toronyoszlop, díszlobor, díszoszlop.*
[Ob]érer, *v. a. adóssággal terhelni.*
[Ob]ésité, *f. kövérség (testé).*
[Ob]it, *m. halottmise, gyászmise.*
[Ob]jecter, *v. a. ellenvetni, kifogást tenni.*
[Ob]jectif, ive, *adj. tárgyilagos, tárgyszerü, tárgyi, tárgyias.*
[Ob]jection, *f. ellenvetés.*

Objectivité, *f. tárgyiság.*
Objet, *m. tárgy.*
Oblation, *f. áldozás.*
Obligation, *f. kötelesség, kötelezettség; kötelezvény.*
Obligatoire, *adj. kötelező.*
Obligé, ée, *adj. köteles, kötelezett, lekötelezett;* —, *m. adós; tanitvány, inas; tanítási szerződés.*
Obligeamment, *adv. lekötelezőleg.*
Obligeance, *f. udvariasság, készség, szolgálati készség.*
Obligeant, te, *adj. lekötelező, udvarias, nyájas.*
Obliger, *v. a. kötelezni, lekötelezni.*

Oblique, *adj.* —**ment**, *adv. ferde; ferdén.*
Obliquité, *f. ferdeség.*
Oblitérer, *v. a. el-, letörölni, kitörölni, olvashatlanná tenni.*
Oblong, **ue**, *adj. hosszukás.*
Obole, *f. fillér.*
Obombrer, *v. a. beárnyazni.*
Obreptice, *adj. becsusztatott, kicsalt.*
Obreption, *f. kicsalás, becsusztatás.*
Obscène, *adj. fajtalan, trágár, ocsmány, szátyár.*
Obscénité, *f. trágárság.*
Obscur, **ure**, *adj. homályos.*
Obscurant, *m. homályfi, sötétkedő, vakosdi.*
Obscurantisme, *m. sötétkedés.*
Obscurcir, *v. a. elhomályositni.*
Obscurcissement, *m. elhomályositás, homály.*
Obscurité, *f. homály.*
Obsécration, *f. esdés.*
Obséder, *v. a. megszállni, körültáborolni, ostromolni, körülvenni; ostromolni, kínozni.*
Obsèques, *f. pl. ünnepélyes temetés, végtisztelet.* [aláv*ető.*
Obséquieux, **euse**, *adj. hódoló, magát*
Observable, *adj. észrevehető.*
Observance, *f. megtartás, figyelet, szabálytartás.*
Observateur, *m. figyelmező; kém.*
Observation, *f. megtartás; szemmeltartás.*
Observatoire, *m. szemlélde, csillagda.*
Observer, *v. a. megtartani; szemmel tartani; észlelni, észrevenni; lesni.*
Obsession, *f. ördöngösség; tolakodóság.*
Obsolète, *adj. elavult.* [*fogság.*
Obstacle, *m. akadály; letartoztatás,*
Obstination, *f. nyakasság, fejesség.*
Obstiné, **ée**, *adj.* —**ment**, *adv. fejes, makacs, akaratos; makacsul;* —, *m. makacs, konok, nyakas (ember).*
Obstiner, *v. a. makacscsá tenni; általkodottá tenni;* **s'**—, *v. pr. magát megkötni, fejeskedni, makacscsá lenni.*
Obstructif, **ive**, *adj.* (méd.) *hasszorító.*
Obstruction, *f.* (méd.) *hasszorulás.*
Obstruer, *v. a. bedugni;* (méd.) *hasszorulást okozni.* [*ni.*
Obtempérer, *v. n.* (dr.) *engedelmesked-*
Obtenir, *v. a. irr. megnyerni.*
Obtention, *f.* (dr.) *megnyerés.*

Obtus, **use**, *adj. tompa.*
Obtusangle, *adj. tompaszögü.*
Obus, *m. taraczkgránát.*
Obusier, *m. taraczk.*
Obvention, *f. templomadó.*
Obvier, *v. n. megelőzni, elejét ven[ni] (valaminek).*
Occasion, *f. alkalom, alkalmatosság*
Occasionnel, **elle**, *adj.* —**ellement**, *ad[v.] alkalmi; alkalmilag.* [*okozn[i]*
Occasionner, *v. a. alkalmat nyujtan[i]*
Occident, *m. nyugot.*
Occidental, **ale**, *adj. nyugoti.*
Occiput, *m. nyakszirt, teg.*
Occiseur, *m. vm. gyilkos.*
Occlusion, *f. elzárás.*
Occulte, *adj. rejtett, titkos.*
Occupant, *m. elfoglaló.*
Occupation, *f. foglalkodás; elfoglalá[s]*
Occuper, *v. a. bevenni, elfoglalni, foglalkodtatni;* **s'**—, *v. pr. foglal[kodni] (...val, ...vel).*
Occurrence, *f. alkalom, eset, körü[l]mény.*
Occurrent, **te**, *adj. történő, előkerü[lő]*
Océan, *m. világtenger,*
Oche, *f. horony, rovátk; kerített mes[gye]*
Ocher, *v. a. rovátkolni, hornyolni.*
Ochlocratie, *f. póruralom.*
Ocieux, **euse**, *adj. vm. heverő, munká[t]lan, dologtalan.*
Ocle, *m. özvegypénz.*
Ocre, *f. porvasárga.*
Ocreux, **euse**, *adj. porvasszinü.*
Octacorde, *adj. nyolczhúrú.*
Octaèdre, *m. nyolczlap;* —, *adj. nyolc[z]lapu.*
Octant, *m.* (astr.) *nyolczadló.*
Octave, *f. nyolczad.*
Octavo, **in-octavo**, *m. nyolczadrétfo[r]ma.* [*octob[er]*
Octobre, *m. őszhó, mindszent hav[a]*
Octogénaire, *adj. nyolczvanéves.*
Octogone, *adj. nyolczszögü;* —, *[m.] nyolczszög.*
Octroi, *m. engedmény; községi adó.*
Octroyer, *v. a. engedményezni, adni.*
Octuple, *adj. nyolczszoros.*
Octupler, *v. a nyolczszorozni.*
Oculaire, *adj.* **témoin** —, *szemtan[u]* —, *m.* (opt.) *szemüveg.*
Oculairement, *adv. sajátszemüleg.*
Oculation, *f. bimbózás.*
Oculiste, *m. szemorvos, szemész.*
Ode, *f. óda.*
Odelette, *f. kis óda, ódácska,*

Odéon, *m. odeon, hangversenyterem.*
Odeur, *f. szag;* **odeurs**, *pl. illatszerek.*
Odieux, **euse**, *adj.* **— eusement**, *adv. gyűlöletes; gyűlöletesen.*
Odomètre, *m. útmérő.*
Odontagre, *m.* (chir.) *foghuzó.*
Odontalgie, *f. fogfájás, fogfájdalom.*
Odontalgique, *adj.* **remède —**, *fogfájás elleni szer.*
Odontologie, *f. fogtan.*
Odorant, **te**, *adj. szagos, illatos, jószagu.*
Odorat, *m. szaglás, szaglás érzéke.*
Odorer, *v. a. p. u. szagolni, megszagolni.*
Odoriférant, **te**, *adj. illatos, jószagu.*
Odyssée, *f. odyssea.*
Oecuménique, *adj. köz, közönséges.*
Oedème, *m.* (méd.) *vizdaganat.*
Oeil, *m. szem;* fig. *nyilás.*
Oeillade, *f. pillantás.*
Oeillé, **ée**, *adj. szemes;* **agate —**, *szemkő.*
Oeillére, *f. szemfürdő; szemfedező (lovaknál);* **dent —**, *szemfog.*
Oeillet, *m. füzőlyuk; szegfű.*
Oeilleterie, *f. szegfűágy.*
Oeilleton, *m. szegfűbujtás, szegfűbujtovány.*
Oeilletonner, *v. n. bujtóágat levágni.*
Oeillette, *f. mák.*
Oenanthe, *f. haramag, borvirág.*
Oenas, *m. mezeigalamb.*
Oenologie, *f. borisme, szőlőszet.*
Oenologue, *m. szőlőmiveléshez értő.*
Oenomètre, *m. borforrásmérő.*
Oesipe, *m. gyapjúzsír.*
Oesophage, *m. bárzsing.*
Oestre, *m. ökörlégy, bögöly.*
Oestromanie, *f. nádradüh.*
Oeuf, *m. tojás.*
Oeuvé, **ée**, *adj. ikrás.*
Oeuvre, *f. munka, mű.*
Offensant, **te**, *adj. sértő.*
Offense, *f. bántalom, sértés;* (th.) *vétek, bűn.*
Offenser, *v. a. megsérteni, megbántani; botránkoztatni;* **s'—**, *v. pr. rosz néven venni.*
Offenseur, *m. sértő, bántó, megbántó.*
Offensif, **ive**, *adj. megtámadó.*
Offensive, *f.* (mil.) *támadás, megtámadás.*
Offensivement, *adv. támadólag.*
Offert, **te**, *part. v.* **Offrir.**
Offerte, *f. áldozás, miseáldozat.*
Offertoire, *m. felajánlás, bemutatás.*
Office, *m. kötelesség, hivatal, tiszt; szolgálattétel; isteni tisztelet; mise; szivesség;* **—**, *f. éléskamra; czukrászbolt.*
Official, *m. tiszt, tisztviselő, hivatalnok; egyházi tiszt.*
Officialité, *f. szentszék.*
Officiant, **te**, *apj. működő, misézö;* **—**, *m. misézö pap.*
Officiante, *f. hetes kar-apácza.*
Officiel, **elle**, *adj.* **— ellement**, *adv. tiszti, hivatalos; hivatalosan.*
Officier, *v. n. isteni tiszteletet végezni, misézni.*
Officier, *m. hivatalnok, tiszt; katonatiszt.*
Officière, *f. szolgálattevő apácza.*
Officieux, **euse**, *adj.* **— eusement**, *adv. készséges, szolgálatra kész; készségesen;* **zèle —**, *szolgálati buzgalom.*
Officinal, **ale**, *adj. gyógyerejü, orvosi.*
Officine, *f. műhely; szerkonyha.*
Offrande, *f. áldozat.*
Offrant, *m.* (dr.) *ajánló, igérő;* **le plus —**, *legtöbbet igérő.*
Offre, *f. ajánlat; igéret.*
Offrir, *v. a. irr. ajánlani; igérni; odanyujtani; áldozni; mutatni.*
Offusquer, *v. a. elhomályositni; kápráztatni.*
Ogive, *f. keresztív (bolthajtásnál).*
Ognon, *v.* **Oignon.**
Ogre, *m. emberevő;* **fig.** *nagybélü nagyevő.*
Ogresse, *f. emberevőnő.*
Oh! *int. o! oh! ah! ejnye!*
Oie, *f. lúd.*
Oignon, *m. hagyma.*
Oignonette, *f. hagymácska.*
Oignonière, *f. hagymaágy.*
Oille, *f. táplaleves, zöldleves.*
Oindre, *v. a. irr. kenni, megkenni, kenetelni.*
Oing, *m. disznóháj;* **vieux —**, *szekérkenő, kulimáz.*
Oint, *m. fölkent.*
Oiseau, *m. madár; sólyom.*
Oiseler, *v. a. madarakat solymászatra tanitni;* **—**, *v. n. madarászni.*
Oiselerie, *f. madarászat.*
Oiselet, *m. madárka.*
Oiseleur, *m. madarász.*
Oiselier, *m. madárárus.*
Oisellerie, *v.* **Oiselerie.**
Oiseux, **euse**, *adj. heverő;* **fig.** *haszontalan.*
Oisif, **ive**, *adj.* **— ivement**, *adv. heverő, dologtalan; haszontalan; használatlan; dologtalanul stb.*

Oisillon, *m. madárka.*
Oisiveté, *f. dologtalanság, henyeség.*
Oison, *m. liba, libácska ;* fig. *együgyü ember.*
Okigraphie, *f. gyorsirássat.*
Oléagineux, euse, *adj. olajos.*
Oléandre, *m. oleandertorokrojt.*
Olfactif, ive, *adj.* nerf —, *szagideg.*
Oligarchie, *f. kevésuralom, ranguraság.* [*vésuralmi.*
Oligarchique, *adj. ranguraságі, ke-*
Olim, *adv. hajdan.*
Olinde, *f. finom kardpenge.*
Olinder, *v. n.* fam. *kardot rántani.*
Olindeur, *m.* fam. *verekedő.*
Olivaison, *f. olajbogyószedés.*
Olivâtre, *adj. olajbogyószinü.*
Olive, *f. olajbogyó ; olajfa ;* huile d'—, *faolaj.*
Olivet, *m. vad olajfa ; olajfaültetmény.*
Olivier, *m. olajfa.*
Ollaire, *adj.* pierre —, *fazékkő.*
Ollure, *f.* (még.) *bőrhe, előkötő.*
Olographe, *adj. sajátkezü.*
Olympe, *m. olimp.*
Olympiade, *f. olimpias, négy év (4 évi időszak).* [*olimpiai.*
Olympien, **Olympique**, *adj. olimpi,*
Omagre, *f.* (méd.) *vállkőszvény.*
Ombelle, *f.* (bot.) *ernyő.*
Ombellifère, *adj. ernyős.*
Ombilic, *m.* (anat.) *köldök ;* (bot.) *csészebibe.* [*zsinór.*
Ombilical, ale, *adj.* cordon —, *köldök-*
Ombrage, *m. árnyék ;* fig. *gyanu.*
Ombrager, *v. a. beárnyékozni, beárnyazni.* [*gyanakodó.*
Ombrageux, euse, *adj. ijedős ;* fig.
Ombre, *f. árny, árnyék ; —, m. tomolykó (hal).*
Ombrelle, *f. napernyőcske.*
Ombrer, *v. a.* (pein.) *árnyékozni, árnyazni.*
Ombreux, euse, *adj. árnyas, árnyékos.*
Omelette, *f. tojáslepény, rántotta.*
Omettre, *v. a. irr. elhagyni, elmulasztani ; kihagyni, elmellőzni.*
Omineux, euse, *adj. rosz sejtelmü.*
Omission, *f. elhagyás, elmulasztás ; kihagyás.*
Omnibus, *m. társas kocsi.*
Omnipotence, *f. mindenhatóság.*
Omniscience, *f. mindentudás.*
Omnivore, *adj. mindent evő.*
Omophage, *adj. nyers húst evő.*
Omoplate, *f. válllapoczka.*
Omphalocèle, *f. köldöksérv.*
On, *pron. valaki, az ember.*
Onagre, *m. vadszamár.*
Onanisme, *m. önfertőztetés.*
Once, *f. obon (súly) ; onka (állat).*
Onciales, *adj. f. pl.* lettres —, *nagy kezdő betük, öreg betük, hüvelykes* [*betük.*
Oncle, *m. nagybátya.*
Onction, *f. megkenés ; fölkenés ;* extrême —, *utolsó kenet.*
Onctueux, euse, *adj. zsíros, olajos ; kenetes (beszéd).*
Onctuosité, *f. zsirosság.*
Onde, *f. hullám.*
Ondé, ée, *adj. hullámdad ; habos.*
Ondée, *f. zápor.*
Ondin, *m. vízi szellem.*
Ondine, *f. hableány.*
On-dit, *m. közbeszéd, hír.*
Ondoiement, *m. szükségbeli keresztelés.* [*lámzó.*
Ondoyant, te, *adj. hullámdad ; hul-*
Ondoyer, *v. a. szükségbeli keresztelést adni ; —, v. n. hullámzani.*
Ondulation, *f. hullámzás.*
Ondulatoire, *adj. hullámdad.*
Onduler, *v. n. hullámzani.*
Onduleux, euse, *adj. hullámdad.*
Onéraire, *adj.* tuteur —, *felelős gyámnok.*
Onéreux, euse, *adj. terhes.*
Ongle, *m. köröm ; pata.*
Onglet, *m. körmöcske ;* (rel.) *könyvsark ;* (imp.) *táblapapiros ; hájhártya ; szuróvas, véső ;* **onglets**, *pl.* (imp.) *idézőjel.*
Onguent, *m. kenőcs.*
Ongulé, ée, *adj. patás.*
Onocrotale, *m. gödény.*
Ontologie, *f. lénytan.*
Onyx, *m. óniksz.*
Onze, *adj. tizenegy ; —, m. tizenegyes szám.* [*tizenegyed.*
Onzième, *adj. tizenegyedik ; —, m*
Onzièmement, *adv. tizenegyedszer.*
Oolithe, *f. ikracsepkő, ikrás mészkő.*
Opacité, *f. átlátszatlanság.*
Opale, *f. opál.*
Opaque, *adj. átlátszatlan.*
Opéra, *m. dalmü, zeneszinmü ; dalszínház ; színdalnokok személyzete*
Opérateur, *m. sebész ; kuruzsoló.*
Opération, *f. hatás ; harczmunkálat ; mütétel ; müködés.*
Opérer, *v. a. et n. hatni ; müködni ; metszeni, sebészi mütételt végezni.*

Ophite, *m. kigyókő.*
Ophthalmie, *f. szemgyuladás.*
Ophthalmique, *adj.* **eau —**, *szemvíz.*
Ophthalmologie, *f. szemtan.*
Opiacé, ée, *adj.* **médicament —**, *altatószer.*
Opiat, *m. mákonyszer, mákonynemű.*
Opilatif, ive, *adj.* (méd.) *dugulást okozó.*
Opilation, *f.* (méd.) *dugulás.*
Opiler, *v. a.* (méd.) *dugulást okozni.*
Opinant, *m. szavazó; véleményző.*
Opiner, *v. n. szavazni; véleményezni.*
Opiniâtre, *adj.* **—ment**, *adv. makacs, nyakas, konok; makacsúl, konokúl; —, m. konok ember.*
Opiniâtrer, *v. a. makacsúl vitatni; s'—, v. pr. makacsul ragaszkodni (...hoz, ...hez).*
Opiniâtreté, *f. makacsság.*
Opinion, *f. vélemény; szavazat.*
Opium, *m. mákony.*
Opportun, une, *adj.* **—unément**, *adv. alkalmas, kedvező; alkalmilag, jókor, kedvezőleg.*
Opportunité, *f. alkalmas idő, kedvező alkalom.*
Opposant, *m. ellenes, ellenfél, ellenző.*
Opposé, *m. ellenkező (dolog), ellentét.*
Opposer, *v. a. ellenvetni; ellenbe tenni; ellene állítni; s'—, v. pr. ellentállani, ellenszegülni, ellenkezni.*
Opposite, *m. ellentét.*
Opposition, *f. ellenállás; ellentét; ellenzés; ellenzék.*
Oppresser, *v. a. nyomni, elnyomni.*
Oppresseur, *m. elnyomó.*
Oppressif, ive, *adj. elnyomó.*
Oppression, *f. elnyomás, nyomás.*
Opprimer, *v. a. nyomni, elnyomni.*
Opprobre, *m. gyalázat.*
Optatif, *m. óhajtó mód.*
Opter, *v. a. et n. választani (dolgokról).*
Opticien, *m. látszerész, látművész.*
Optimacie, *f. főrendi uralkodás.*
Optimisme, *m. jóthivés, legjobbelviség, optimismus.*
Optimiste, *m. jóthivő, optimista.*
Option, *f. választás.*
Optique, *f. láttan, fénytan; —, adj. láttani, fénytani.*
Opulemment, *adv. bőven, dúsan.*
Opulence, *f. dúsgazdagság, bőség.*
Opulent, te, *adj. dúsgazdag.*
Opuscule, *m. munkácska.*
Or, *m. arany.*
Or, *partic. tehát, hát.*
Oracle, *m. jóslat, oraculum; jósda.*
Orage, *m. zivatar, förgeteg, vihar, égiháború; szélvész.*
Orageux, euse, *adj. viharos, szélvészes, zivataros.*
Oraison, *f. nyilvános beszéd; imádság, ima;* **— dominicale**, *miatyánk, Ur imádsága.*
Oral, ale, *adj. szóbeli.*
Orange, *f. narancs.*
Orangé, ée, *adj. narancsszinű.*
Orangeade, *f. narancsital, narancsvíz.*
Orangeat, *m. befőzött narancshéj.*
Oranger, *m. narancsfa.*
Orangerie, *f. narancsos, narancsház.*
Orangesse, *f. narancspálinka.*
Orangiste, *m. naranoskertész; oránház híve.*
Orateur, *m. szónok.*
Oratoire, *adj. szónoki; —, m. imaház.*
Orbe, *adj.* **coup d'—**, *zúzott seb; horzsoló lövés; —, m. bolygók pályája.*
Orbiculaire, *adj. kerek, kördöd.*
Orbite, *f.* (astr.) *bolygócsillag pályája; szemgödör.*
Or-ça, *int. nosza! rajta!*
Orchestique, *f. tánczművészet.*
Orchestre, *m. zenekar.*
Orchiocèle, *m. töksérv, heresérv.*
Ordalie, *f. istenitélet;* **— du fer chaud**, *tűzpróba.*
Ordinaire, *adj.* **—ment**, *adv. szokott, rendes; középszerű, közönséges; rendesen; közönségesen; —, m. szokott; egyszerű élésmód; rendes posta; postanap; szokott ár.*
Ordinal, *adj. m.* **nombre —**, *rendszám, sorszám.* [*püspök.*
Ordinant, *m. fölszentelő, fölszentelt*
Ordination, *f. fölszentelés (papnak).*
Ordonnance, *f. rendelet, parancs; vény; utalvány;* (mil.) *rendelvényes, parancsőr.*
Ordonnancer, *v. a. utalványozni.*
Ordonnateur, *m. rendelkező, rendelő; utalványozó.*
Ordonner, *v. a. et n. rendelni; rendelkezni; parancsolni; utalványozni; fölszentelni.*
Ordre, *m. rend; parancs, rendelet; rendjel.* [*tyárság.*
Ordure, *f. piszok, mocsok;* **fig.** *szá-*
Ordurier, *m. szemétlapát; szemétkosár; trágár, szátyár (ember); —,* **ère**, *adj. szátyár, trágár.*

Oréade, *f. hegyi nympha.*
Oreillard, de, *adj. hosszufülü.*
Oreille, *f. fül.*
Oreiller, *m. fülpárna.*
Oreillette, *f. fülkarika.*
Oreillons, *m. pl. fülfekély; esőlék, hulladék, lemetszett darabkák.*
Orémus, *m. ima.*
Orer, *v. n. vm. imádkozni.*
Orfèvre, *m. aranymüves.*
Orfèvrerie, *f. ötvösmunka, ötvösmű, aranymüves munka.*
Orfraie, *f. halásszsas.*
Orfroi, *m. aranyhimzés.*
Organdi, *m. csalánszövet neme.*
Organe, *m. szerv, érzékműszer; hangszer, beszédszer; közlöny.*
Organique, *adj. szerves; —, m. hangszeres zene.*
Organisateur, *m. szervező.*
Organisation, *f. szervezés.*
Organisé, ée, *adj. szervezett.*
Organiser, *v. a. szervezni.*
Organisme, *m. szervezet; szerkezet.*
Organiste, *m. orgonás.*
Organsin, *m. sodrott selyem.*
Organsiner, *v. a. kettőzve sodorni (selymet).*
Orge, *f. árpa;* (ap.) *szemer.*
Orgeat, *m. árpalé; mondolatej.*
Orgelet, *m. árpa (a szemen).*
Orgies, *f. pl. tivornya, dőszőlés, Bachus ünnepe.* [*vizlék.*
Orgue, *m.* **Orgues**, *f. pl. orgona;* (mar.)
Orgueil, *m. kevélység, büszkeség.*
Orgueilleux, euse, *adj. kevély, büszke; —, m. kevély, büszke, gőgös (ember); árpa (a szemen).*
Orient, *m. kelet.*
Oriental, ale, *adj. keleti.*
Orientaliste, *m. keleti nyelveket értő.*
Orientaux, *m. pl. keletiek.*
Orienter, *v. a. égtájra illeszteni;* s'—, *v. pr. magát tájékozni.*
Orifice, *m. nyilás, száj, torok, torkolat.*
Origan, *m. majoranna, murvapikk.*
Originaire, *adj.* —ment, *adv. eredeti; eredetileg.*
Original, ale, *adj.* —alement, *adv. eredeti; eredetileg; —, m. eredeti.*
Originalité, *f. eredetiség.*
Origine, *f. eredet;* fig. *származás.*
Originel, elle, *adj.* —ellement, *adv. eredeti; eredetileg.*
Orignac, **Orignal**, *m. canadiai jávorszarvas.*
Orillon, *m. fülecske; fül (fazékon stb.).*
Orin, *m. uszánykötél.*
Orme, *m. szilfa.*
Ormeau, *m. fiatal szilfa.*
Ormille, *f. szilfacsemete.*
Ormoie, *f. szilfaerdő, szilerdő.*
Orne, *m. vadkőris.*
Ornement, *m. diszités, ékesség;* ornements, *pl. czifrázat; templomi készület.*
Orner, *v. a. ékesitni, fölékesitni.*
Ornier, *v.* Orne.
Ornière, *f. kerékvágás.*
Ornithologie, *f. madártan.*
Ornithologiste, **Ornithologue**, *m. madártudós, madárismerő.*
Orobe, *m. abrakbabó, lóborsó.*
Orographie, *f. hegyleirás, hegyrajz.*
Orographique, *adj. hegyrajzi.*
Orologie, *f. hegytan.*
Orpailleur, *m. aranymosó.*
Orphelin, *m.* —ine, *f. árva.*
Orphelinage, *m. árvaság.*
Orphie, *f. hegyesorrú csuka.*
Orpiment, *m. sárga mirkénecs.*
Orpin, *m. sebfü.*
Orse, *f.* (mar.) *tatbal azaz tatról vett balrésze a hajónak; —, int. megállj!*
Orseille, *f. festőmoh.*
Or-sus, *adv. jól van.*
Orteil, *m. nagy lábúj.*
Orthodoxe, *adj. igazhitü.*
Orthodoxie, *f. igazhitüség.*
Orthogone, *adj.* (géom.) *függélyes, függirányos.*
Orthographe, *f. helyesirás.*
Orthographie, *f.* (arch.) *állórajz, homlokrajz, rajz.*
Orthographier, *v. a. helyesen irni.*
Orthographique, *adj. helyesirási.*
Orthographiste, *m. helyesen iró.*
Orthopédie, *f. testidomitás.*
Orthopédique, *adj. testidomitó.*
Ortie, *f. csalán.*
Ortolan, *m. kerti sármány.*
Orvet, *m. kúszma.*
Oryctognosie, *f. ásványisme.*
Oryctographie, **Oryctologie**, *f. ásványok leirása, ásványtan.*
Oryctologiste, *m. ásványismerő, ásványász.*
Oryx, *m. zergebak.*
Os, *m. csont.*
Oscabrion, *m. kiton.*
Oscheocèle, *f.* (chir.) *hereséry.*
Oscillation, *f. ingás, lengés, rezgés.*

Oscillatoire, *adj. ingó, lengő, rezgő.*
Osciller, *v. n. ingani, lengeni, rezgeni.*
Oscitant, te, *adj. ásitó.*
Oscitation, *f. ásitás.*
Osculation, *f.* point d'—, *érintkezési pont.*
Osé, ée, *adj. merész.*
Oseille, *f. sóska.*
Oser, *v. a. et n. merészelni; merni.*
Oseraie, *f. füzbokor, füzcsalit, füzcserje.*
Osier, *m. füz, füzfa, kötőfüz; füzfavessző.*
Osmonde, *f. pompás ozmund.*
Ossature, *f. csontalkat.*
Osselet, *m. csontocska.*
Ossements, *m. pl. csontok.*
Osserie, *f. csontmű.*
Osseux, euse, *adj. csontos.*
Ossification, *f. megcsontosodás.*
Ossifier, *v. a. csontositni;* s'—, *v. pr. csonttá válni.*
Ossifique, *adj. csonttá tevő, csontositó.*
Ossifrague, *m. csonttörő.*
Ossu, ue, *adj. csontos.*
Ossuaire, *m. csontház.*
Ostensible, *adj.* —ment, *adv. előmutatható; nyilvános; előmutathatólag; nyilvánosan.*
Ostensoir, Ostensoire, *m. szentségtartó, monstranczia.*
Ostentateur, *m. kérkedi.*
Ostentation, *f. fitogatás.*
Ostéographie, *f. csontleirás.*
Ostéolithe, *m. kővült csont, csontkövület.*
Ostéologie, *f. csonttan.*
Ostéologue, *m. csonttudós, csontász.*
Ostracé, ée, *adj. kérgeshéju, kemény-pikkelyü.* [*kelyű (hal).*
Ostracion, *m. pánczélos, csontpik-*
Ostracisme, *m. cserépitélet, ostracismus.* [*gahéj.*
Ostracite, *m. osztrigakő, kövült osztri-*
Otage, *m. kezes.*
Otalgie, *f. fülbaj.*
Oté, *prp. kivévén, kivül (...on, ...en).*
Oter, *v. a. eltenni; elvenni; letenni; kivenni;* s'—, *v. pr. eltakarodni.*
Ottomane, *f. keveret.*
Ou, *conj. vagy.*
Où, *adv. hol; hová; miben, mihez, mi mellett, min;* d'où, *honnan;* par où, *mi által, mivel.*
Ouaiche, *m.* (mar.) *hajónyom.*
Ouaille, *f.* fig. *juh; gyónó.*
Ouais, *int. teringette!*
Ouate, *f. gyap, gyapu.*
Ouater, *v. a. gyapozni, meggyapozni.*
Ouateux, euse, *adj. gyapunemü.*
Oubier, *m. sólyom neme.*
Oubli, *m. feledés.*
Oubliance, *f. vm. feledékenység.*
Oublie, *f. ostya, koczkalepény.*
Oublier, *v. a. feledni; elfeledni; elmulasztani; megbocsátni;* s'—, *v. pr. magáról elfeledkezni.*
Oubliettes, *f. pl. földalatti börtön.*
Oublieur, *m. ostyasütő.*
Oublieux, euse, *adj. feledékeny.*
Ouest, *m. nyugat, napnyugat.*
Ouf, *int. ó! jaj!*
Oui, *adv. igen;* — dà, fam. *oh igen szivesen;* —, *m. igenlés, igenszó.*
Ouï-dire, *m. hallomás.*
Ouïe, *f. hallás;* ouïes, *pl. kopoltyúk; hangrések (hegedűn).*
Ouiller, *v. a. meg-, teletölteni, be-, beletölteni.*
Ouïr, *v. a. irr. hallani; meghallgatni;* (dr.) *vallatni, kihallgatni.*
Ouistiti, *m. pézsmamajom.*
Ouragan, *m. orkán, szélvész.*
Ourdir, *v. a.* (tiss.) *benyüstözni;* fig. *kezdeni, inditni.*
Ourler, *v. a. szegni, beszegni.*
Ourlet, *m. szegély, szegés.*
Ours, *m. medve.*
Ourse, *f. nőstény medve;* (astr.) *gönczöl szekere.*
Oursin, *m. tüskésféreg, tengerisül.*
Ourson, *m. bocs, medvebocs.*
Outarde, *f. túzok.*
Outardeau, *m. túzokfi.*
Outil, *m. szerszám.*
Outiller, *v. a. szerszámmal ellátni.*
Outrage, *m. gyalázat.*
Outrageant, te, *adj. gyalázatos, meggyalázó.* [*megbántani.*
Outrager, *v. a. meggyalázni, nagyon*
Outrageux, euse, *adj.* —eusement, *adv. gyalázatos, sértő; gyalázatosan.*
Outrance, *adj.* à —, à toute —, *szélsőségig, tulságosan;* combat à —, *párviadal élethalálra.*
Outre, *f. tömlő.*
Outre, *prp. et adv. túl, fölül, kivül, tovább;* — cela, *ezen fölül;* en —, *ezen kivül;* — que, *azon kivül hogy;* passer —, *tovább menni.*
Outré, ée, *part. et adj.* (*v.* Outrer) *elerőtlenedett;* fig. *túlzott; boszús, haragos.* [*gosan.*
Outrément, *adv. mértéken túl, túlsá-*

Outremer, *m. égszín.*
Outre-mesure, *adv. mértéken túl, módfelett.* [*lépni.*
Outre-passer, *v. a.* fig. *áthágni, túl-*
Outrer, *v. a. erőltetni;* fig. *túlozni, szélsőségig vinni, túlfeszitni.*
Ouvert, rte, *part. et adj.* —rtement, *adv. nyilt, nyitott (v.* Ouvrir*);* fig. *őszinte; nyilvános; nyiltan stb.*
Ouverture, *f. nyilás;* fig. *kezdet; közlés;* (mus.) *nyitány;* — de cœur, *nyiltszivüség.*
Ouvrable, *adj.* jour —, *dolgozónap, munkanap, hétköznap.*
Ouvrage, *m. dolog; munka.*
Ouvrager, *v. a. kidolgozni, fölczifrázni, fölékesitni.*
Ouvrant, te, *adj.* à jour —, *viradatkor;* à porte ouvrante, *kapunyitáskor.*
Ouvré, ée, *part. et adj. csinosan dolgozott, czifrázott.*
Ouvrer, *v. a. dolgozni;* — de la monnaie, *pénzt verni.*
Ouvrerie, *f. pénzverőház.*
Ouvreur, *m. páholynyitó.*
Ouvrier, *m.* —ère, *f. munkás, kézmüves; dolgozónő;* —, *adj.* jour —, *dolgozónap, hétköznap.*

Ouvrir, *v. a. irr. nyitni, meg-, kinyitni; kezdeni;* —, *v. n. nyilni, megnyilni.*
Ouvroir, *m. műhely.*
Ovaire, *m.* (anat.) *petefészek, petény.*
Ovalaire, *adj. tojásdad, monorú, tojáskerek.*
Ovale, *adj. petéted, tojásdad, monorú;* —, *m. tojásdad alak.*
Ove, *m.* (arch.) *petealaku czifrázat vagy ékesitmény.*
Oviforme, *adj. tojásalakú.*
Ovipare, *adj. tojós.*
Ovivore, *adj. tojásevő.*
Oxyacanthe, *m. galagonya, cseregalagonya.*
Oxydable, *adj.* (chim.) *élenyitható; élenyülhető.* [*lés.*
Oxydation, *f.* (chim.) *élenyités; élenyü-*
Oxyde, *m.* (chim.) *éleg.*
Oxyder, *v. a. élenyitni;* s'—, *v. pr. élenyülni.*
Oxydule, *m.* (chim.) *élecs.*
Oxygène, *m. éleny.*
Oxymel, *m. eczetmés.*
Oyant, te, *adj. meghallgató, megvizsgáló;* —, *m.* (dr.) *számvevő.*
Ozène, *m. büdös orrfekély.*

P.

Pacage, *m. legelő.*
Pacager, *v. n.* (dr.) *legelni.*
Pacant, *m.* pop. *goromba ember.*
Pacha, *m. pasa, basa.*
Pacifère, *adj. békehozó.*
Pacificateur, *m. békeltető.*
Pacification, *f. békéltetés.*
Pacifier, *v. a. békéltetni.*
Pacifique, *adj.* —ment, *adv. békés, csendes; békésen.*
Pacotille, *f.* (mar.) *szabad nyaláb.*
Pacquire, *m. pézsmadisznó.*
Pacte, *m. szerződés, egyezmény.*
Paction, *f. p. u.* (dr.) *megalkuvás.*
Pactionner, **Pactiser**, *v. n. alkudni, megalkudni, szerződést kötni.*
Padelin, *m.* (verr.) *olvasztótégely.*
Padou, *m.* (com.) *fátyolselyemszalag.*
Padouane, *adj. f.* médaille —, *nem valódi érem, álérem.*
Pæan, *m. diadalének, győzelmi dal.*
Paf, *int. puff.*

Paganisme, *m. pogányság.*
Page, *m. apród;* —, *f. lap, oldallap.*
Pagination, *f. lapszámozás, lapozás.*
Pagne, *f. berhe, elökötő.*
Pagnones, *f. pl.* (men.) *forgótengelyfa.*
Pagnote, *m. gyáva.*
Pagnoterie, *f. gyávaság; tévedés.*
Pagode, *f. pagód.*
Paie, *etc.*, *v.* Paye *etc.*
Païen, enne, *adj. pogány;* —, *m.* —enne, *f. pogány; pogánynő.*
Paillard, de, *adj.* pop. *elkurválkodott, fajtalan.*
Paillarder, *v. n.* pop. *kurválkodni.*
Paillardise, *f.* pop. *kurválkodás.*
Paillasse, *f. szalmazsák;* —, *m. bohócz.*
Paillasson, *m. szalmafonat.*
Paille, *f. szalma; szalmaszál; folt (drágakőben);* — de fer, *vaspor, vassalak.*
Pailler, *m. szalmás udvar, ganajudvar.*

Paillet, *adj. m.* vin —, *halványveres bor.*
Paillette, *f. aranypillangó.*
Pailleur, *m. szalmaáros.*
Paillon, *m. aranyfüst.*
Pain, *m. kenyér ;* — à cacheter, *ostya ;* — de sucre, *czukorsüveg ;* — de savon, *szappantábla ;* — de bougie, *viasztekercs.*
Pair, *m. országnagy (Angol- és Francziaországban).* [*hasonló.*
Pair, paire, *adj. egyenlő ; hason . . .,*
Paire, *f. pár.*
Pairie, *f. pairség, pairi méltoság.*
Paisible, *adj.* —ment, *adv. békés, csendes, jámbor ; csendesen.*
Paisseau, *m. szőlőkaró.*
Paisseler, *v. a. karóhoz kötni, megkarózni.*
Paisson, *m.* (tan.) *nyujtóvas ;* —, *f. makkolás, makkoltatás.*
Paisonner, *v. a.* (tan.) *kinyujtani.*
Paître, *v. a. et n. irr. legeltetni, legelni ;* — l'oiseau, *etetni a madarat ;* se —, *v. pr. táplálkozni (ragadozó madarakról).* [*ség.*
Paix, *f. béke ; békekötés ;* fig. *csendes-*
Pal, *m. karó.*
Palache, *f. pallos.*
Palade, *f. evezőcsapás.*
Paladin, *m. levente, lovag ; kalandor.*
Palais, *m. palota ; törvényszék ; íny.*
Palan, *m.* (mar.) *csiga, emeltyű.*
Palanque, *f.* (fort.) *karózat, czölöpvármű.*
Palanquer, *v. a.* (mar.) *felhúzni.*
Palanquin, *m.* (mar.) *kis felhúzókötél ; gyaloghintó.*
Palastre, *m.* (serr.) *zárlemez.*
Palatale, *adj. f.* lettre —, *ínybetű.*
Palatin, ine, *adj. palotagrófi ; íny . . .;* comte —, *palotagróf.*
Palatinat, *m. palotagrófság.*
Palatine, *f. nyakprém (nők számára).*
Palâtre, *m. vékony vaspléh.*
Pale, *f. csapóajtó ; kehelyfedő ; véddeszka ;* (mar.) *lapát.*
Pâle, *adj. sápadt, halvány ;* pâles couleurs, *pl. sápadság.*
Palefrenier, *m. lovászszolga.*
Palefroi, *m. díszló, pompaló.*
Paleron, *m. szügy.*
Palestre, *f.* (ant.) *küzde, küzdhely.*
Palet, *m. hajítókő.*
Paletot, *m. öltöny neme.*
Palette, *f.* (imp.) *lapoczka ;* (pein.) *festéklap ;* (boul.) *keverőfa ;* (chir.) *vérmedencze ; kanálos gém ;* — du genou, *térdkalács.*
Pâleur, *f. halaványság.*
Palier, *m. lépcsőkanyarulat.*
Palification, *f.* (arch.) *karózás.*
Palindrome, *m. viszszó, viszvers.*
Palinodie, *f. visszahuzás.* [*ványodni.*
Pâlir, *v. a. halványítni ;* —, *v. n. hal-*
Palis, *m. sövénykaró.*
Palissade, *f. karózat ; eleven sövény.*
Palissader, *v. a. karókkal bekeritni ; körülkeritni.*
Palissage, *m. léczezet.*
Pâlissant, te, *adj. elhalványuló.*
Palladium, *m. őrkép, védalak, védpalást ;* fig. *oltalom.*
Palliatif, ive, *adj.* (méd.) *leplező, palástoló, csak enyhítő ;* —, *m.* remède —, *leplezőszer, ürügyszer.*
Palliation, *f. felületes gyógyítás ;* fig. *palástolás.* [*palástolni.*
Pallier, *v. n. felületesen gyógyítni ;* fig.
Pallium, *m. püspöki palást.*
Palme, *f. pálma ;* —, *m. arasz.*
Palmette, *f.* (arch.) *pálmalevél.*
Palmier, *m. pálmafa ;* — dattier, *dátolypálma.*
Palmite, *m. pálmabél.*
Palombe, *f. örves galamb, székács.*
Palon, *m. keverőlapoczka.* [*sefa.*
Palonneau, **Palonnier**, *m.* (charr.) *ki-*
Palot, *m.* pop. *goromba (ember).*
Palpable, *adj.* —ment, *adv. tapintható ; tapinthatólag ;* fig. *kézzelfogható ; kézzelfoghatólag.*
Palpe, *f. csáp.*
Palper, *v. a. tapogatni, megtapogatni.*
Palpitation, *f. szívdobogás.*
Palpiter, *v. n. dobogni.* [*kolba !*
Palsambleu, **Palsanguienne**, *int. po-*
Paltoquet, *m.* pop. *goromba ember.*
Pâmer, *v. n.* et se —, *v. pr. elájulni.*
Pâmoison, *f. ájulás.*
Pampe, *f. levél (növényé).*
Pampelune, *f.* aller à —, *elillanni, odább állani.*
Pamphlet, *m. röpirat.*
Pamphlétaire, **Pamphlétier**, *m. röpiró.*
Pampre, *m. szőlővessző.*
Pan, *m. lap, oldal, oldaldeszka, darab ; arasz ;* table à pans, *szögletes asztal.*
Panacée, *f. csodaszer.*
Panache, *m. forgó, tollbokréta.*
Panacher, *v. n.* et se —, *v. pr. csíkossá lenni.*

Panachure, *f. színvegyület (virágoké).*
Panade, *f. kenyérleves.*
se Panader, *v. pr. pöffeszkedni.*
Panage, *m. makkpénz, hizlalási díj.*
Panais, *m. pásztinák.*
Panaris, *m. körömméreg.*
Pancalier, *m. fodorkel.*
Pancarte, *f. raglap, hirdetmény, falragasz; firka.* [*la.*
Pances, *f. pl.* (com.) *aprószőlő, mazso-*
Panchreste, *m. csodaszer.*
Pancréatite, *f. gyomorgyulladás.*
Pandaléon, *m. mellnyalat.*
Pandectes, *f. pl. törvénygyüjtemény (római), pandecták.*
Pandémique, *adj. ragályos.*
Pandore, *f. lantféle hangszer.*
Pandoure, *m. pandur.*
Panégyrique, *m. dicsbeszéd.*
Panégyriste, *m. dicsszónok.*
Paner, *v. a. reszelt kenyérrel behinteni.*
Panerée, *f. kosárral tele.*
Paneterie, *f. udvari sütőde.*
Panetière, *f. kenyértarisznya.*
Panic, *m. muhar.*
Panicaut, *m.* (bot.) *iringó.*
Panicule, *f.* (bot.) *buga.*
Paniculé, ée, *adj. bugás.*
Panier, *m. kosár; kosárral tele; kávás szoknya.*
Panique, *adj.* terreur —, *vak rémülés, rögtöni ijedség.*
Panne, *f. félbársony; háj; hát, lap, fok (kalapácsé);* (charp.) *födélfészek.*
Panneau, *m. táblázat, ajtótáblázat; háló; nyeregpárna;* fig. *tőr, les.*
Panneauter, *v. n. hálót vetni.*
Panneton, *m. kulcstoll;* (boul.) *szakajtó.*
Pannus, *m. hályog; naphév.*
Panoplie, *f. teljes készület.*
Panorama, *m. környékkép, környékrajz.*
Pansage, *f. lovakrai gondviselés.*
Pansard, *m. hasók, pohók.*
Panse, *f. has, poh, potroh.*
Pansement, *m.* (chir.) *bekötés; lovakrai gondviselés.*
Panser, *v. a.* (chir.) *bekötni, elkötni;* — un cheval, *lónak gondját viselni.*
Pansu, ue, *adj. potrohos; —, m. hasók.* [*bohócz.*
Pantalon, *m. hosszu nadrág, bugyogó;*
Pantalonnade, *f. alakostáncz; bohóczságok.*
Pantanne, *f. halrekesz.* [*köhécselni.*
Panteler, *v. n. vm. lihegni, pihegni,*

Panthéisme, *m. mindistenités, mindenistenlés.* [*istenlő.*
Panthéiste, *m. mindenistenlő, mind-*
Panthéon, *m. égcsarnok; dicstemplom, dicsház.*
Panthère, *f. párducz.*
Pantière, *f.* (ois.) *függő háló.*
Pantime, *v.* Pantine.
Pantin, *m. báb, bábu.*
Pantine, *f. kis csomó selyem.*
Pantiner, *v. a. selymet kis csomókba összekötni.* [*(gép).*
Pantographe, *m. másoló, rajzmásoló*
Pantomètre, *m. mérnöki szerszám.*
Pantomime, *adj. némabeszédi, némajátéki, jelbeszédi; —, m. némajátékos; —, f. jelbeszéd, némajáték; néma jel.*
Pantoufle, *f. papucs.*
Pantouflerie, *f. p. u. badar beszéd.*
Pantouflier, *m. pörölyhal.*
Paon, *m. páva, hímpáva; pávaszem.*
Paonne, *f. jérczepáva.*
Paonné, ée, *adj. pávafarku.*
Paonneau, *m. pávafi.*
se Paonner, *v. pr. duzmadozni, pöffeszkedni.*
Paonnier, *m. pávaőrző, pávász.*
Papa, *m. papa, atyus.*
Papal, ale, *adj. pápai.*
Papauté, *f. pápaság.*
Pape, *m. pápa.*
Papegai, *m. lelőni való madár.*
Papelard, *m. képmutató; —, de, adj. szinmutató, szenteskedő.*
Papelarder, *v. n. kétszinüsködni.*
Papelardise, *f. képmutatás, szenteskedés.* [*rongypapiros.*
Paperasse, *f. darabpapiros, irka,*
Paperasser, *v. n. régi papirok közt kotorászni; irkafirkálni.*
Paperassier, *m. papirrontó.*
Papeterie, *f. papirmalom, papirgyár; papirkereskedés.* [*kedő.*
Papetier, *m. papirgyártó; papirkeres-*
Papetons, *m. pl. kukoriczaszemek.*
Papier, *m. papiros, papir; váltó; utalvány; kötelezvény; napló;* papiers, *pl. papirok, iratok, okmányok.*
Papille, *f.* (anat.) *szemölcs.*
Papillon, *m. pillangó, lepke.*
Papillonner, *v. n. ide s tova röpködni, csapongni.*
Papillotage, *m. csillogás; föltekergetett hajzat.*
Papillote, *f. hajbodor; csillám.*

Papilloter, *v. n. csillogni; —, v. a. haját föltekergetni.*
Papillots, *m. pl. köleshimlöfoltok.*
Papin, *m. lisztpép, morzsóka.*
Papisme, *m. pápaság.*
Papiste, *m. pápista.*
Papistique, *adj. pápista . . ., pápistás.*
Papule, *f.* (méd.) *vizhimlö.*
Papyracé, ée, *adj. papirnemü.*
Papyrus, *m. papirpalka.*
Paquage, *m. hordóba rakás.*
Pâque, *f. húsvét (zsidóknál).*
Pâque, *m.* **Pâques**, *f. pl. húsvét, húsvét ünnepe;* — fleuries, *virágvasárnap;* — closes, *húsvét utáni vasárnap.*
Paquebot, *v.* Paquet-bot.
Paquer, *v. a.* (com.) *rakolni, bengyelni, be-, el-, felrakni.*
Paquerette, *f. százszorszép.*
Paquet, *m. nyaláb, kötegcse.*
Paquet-bot, *m. postahajó.*
Paqueter, *v.* Empaqueter.
Par, *prp. által, . . . ból, . . . böl stb.;* — droit, *joggal;* — force, *erőszakkal;* — eau, *vizen;* — exemple, *például;* — hasard, *történetesen;* — fois, *néha, némelykor;* — an, *évenként;* — ci, — là, *itt ott, néha néha;* — où, *mi által;* — deçà, *innen; errefelé;* — delà, *túl;* — dessous, *alatt;* — dessus, *fölött;* — devant, *előtt, jelenlétében;* — dehors, *kivülről;* — an, *évenként;* — derrière, *hátulról.*
Parabole, *f. példamese, példázat, példabeszéd.*
Parabolique, *adj.* — ment, *adv. példázatos; példázatosan.*
Paraboliser, *v. n. példázgatni, példázatokban beszélni.*
Parachever, *v. a. bevégezni; kifesteni, kiszinezni.*
Parachronisme, *m. kortévesztés, elvétett időszámitás.*
Parachûte, *m. szállernyő, hullernyő.*
Paraclet, *m.* (bib.) *vigasztaló.*
Parade, *f. dísz; pompa, díszelgés, ünnepély.*
Paradigme, *m. példamű, példakép, minta.*
Paradis, *m. paradicsom.*
Parados, *m.* (fort.) *hátvéd.*
Paradoxal, ale, *adj. különös, különszetes, különködő.*
Paradoxe, *m. különködés, különösség, látszólagos képtelenség; —, adj. különös, különködő.*
Parafe, *m. névvonás, tollvonás.*
Parafer, *v. a. névvonással megjelölni.*
Parafoudre, *f. villámhárító.*
Parage, *m. eredet, származás, állapot, rang;* (mar.) *tengertáj, tengervidék; szőlő megmetszése.*
Paragraphe, *m. szak, szakasz, czikkecs; szakjel, czikkjel.*
Paragrêle, *m. jégháritó.*
Paraguante, *f. ajándék, borravaló.*
Paraisonnier, *m. üvegfuvó.*
Paraître, *v. n. irr. megjelenni, látszani; feltünni; megjelenni (könyvekről); fényleni.*
Parallactique, *adj.* (astr.) *látközi.*
Parallaxe, *f.* (astr.) *látköz.*
Parallèle, *adj.* — ment, *adv. egyenközü, párvonalos, párhuzamos; egyenközüleg stb.; —, f. párhuzamos vonal; —, m. összehasonlitás.*
Parallélisme, *m. párhuzamosság.*
Parallélogramme, *m. egyenközény.*
Paralogisme, *m. tévészlet.*
Paralyser, *v. a. elbénitni, erejéből kiforgatni.*
Paralysie, *f. bénulás.*
Paralytique, *adj. bénult, szélhüdt.*
Parangon, *m. vm. minta.*
Parant, te, *adj. ékesitő.*
Parapet, *m.* (fort.) *mellvéd.*
Paraphe, *v.* Parafe.
Paraphernaux, *adj. m. pl.* biens —, *jegyajándék.*
Paraphoniste, *m. karénekes.*
Paraphrase, *f. körülirás; túlzás.*
Paraphraser, *v. a. körülirni;* fig. *nagyitni, túlozni.*
Paraphraseur, *m. túlzó.*
Paraphraste, *m. körüliró.*
Paraplegie, *f.* (méd.) *általános bénulás.*
Parapluie, *m. esernyő.*
Parasélène, *f. holdmás.*
Parasite, *m. élődi, tányernyaló; —, adj.* plante —, *élődi növény.*
Parasol, *m. napernyő.*
Paratonnerre, *m. villámháritó.*
Parâtre, *m. p. u. kegyetlen atya.*
Paravent, *m. olaszfal.*
Parbleu, *int.* fam. *valóban.*
Parc, *m. mulatóerdő, liget, berek; legelőhely; esztena;* — de l'artillerie, *ágyútanya, tüzértanya.*
Parcage, *m. esztenajog; esztenabér.*
Parcelle, *f. részecske.*
Parceller, *v. a. részletezni, feldarabolni.*
Parce que, *conj. mert.*

Parchemin, *m. hártya, szirony, pergamen.*
Parcheminerie, *f. pergamengyártás.*
Parcheminier, *m. pergamencsináló.*
Parcimonie, *f. takarékosság.*
Parcimonieux, euse, *adj. takarékos.*
Parcourir, *v. a. irr. átfutni.*
Parcours, *m. marhacsapás, baromjárás; legelőjog.*
Pardi, *int.* pop. *bizony.*
Pardon, *m. bocsánat, kegyelem, kegyelmezés;* pardons, *pl. búcsú, bűnbocsánat.*
Pardonnable, *adj. megbocsátható.*
Pardonner, *v. a. megbocsátni; megkegyelmezni; megkimélni.*
Paré, ée, *adj. díszes, ékesített.*
Pareile, eille, *adj. hasonló; —, f. hasonlóság;* à la —, *hasonló módon;* rendre la —, *visszaadni a kölcsönt.*
Pareillement, *adv. hasonlólag.*
Parélie, *m. melléknap, vaknap, álnap.*
Parelle, *f. lórom.*
Parement, *m. ékesség, dísz; oltárterítő; ékesítvény; hajtóka.*
Parénèse, *f. erkölcsi beszéd.*
Parénétique, *adj. intő; épületes.*
Parent, *m.* — te, *f. atyafi, rokon;* parents, *pl. szülők; elődök.*
Parentage, *m. rokonság, atyafiság.*
Parentales, *f. pl. gyászbeszéd.*
Parenté, *f. rokonság, atyafiság.*
Parenthèse, *f. betoldvány, betoldott mondat; zárjel, rekesz.*
Parer, *v. a. et n. ékesítni, fölékesitni, fölcsifrázni, földiszitni; elkészitni; elháritni; akadályozni; óvni;* se —, *v. pr. magát ékesgetni, piperézkedni; ovakodni.*
Parère, *m.* (com.) *művélemény.*
Paresse, *f. restség, tunyaság.*
Paresser, *v. n. henyélni.*
Paresseux, euse, *adj. tunya, rest; —, m. henyélő; lajhár.*
Pareur, *m.* (drap.) *tisztogató (csomóktól);* — de drap, *posztókészitő.*
Parfaire, *v. a. irr. teljesitni, elvégezni, foganatositni; tökéletesitni, egészitni.*
Parfait, ite, *adj.* — aitement, *adv. tökéletes; tökéletesen.*
Parfilage, *m. kitépés, tépés; tépett selyem.*
Parfiler, *v. a. et n. kitépni.*
Parfois, *adv. némelykor.*
Parfum, *m. illat, illatszer.*
Parfumer, *v. a. illatositni.*
Parfumeur, *m. illatszerész, illatszeráros.*
Pari, *m. fogadás.*
Pariade, *f. fogolymadarak párzásideje; pár fogolymadár.*
Parier, *v. a. fogadni.*
Pariétaire, *f. falfű.*
Parieur, *m. fogadó.*
Parité, *f. egyenlőség, hasonlóság.*
Parjure, *m. hamis eskü, hitszegés; hamisan esküvő, hitszegő; —, adj. hütszegő.*
se Parjurer, *v. pr. hitét megszegni.*
Parlage, *m.* fam. *fecsegés.*
Parlement, *m. parlament.*
Parlementaire, *m. alkudozó, békekövet; —, adj. parlamentáris, parlamenti.*
Parlementer, *v. n. alkudozni.*
Parler, *v. a. et n. beszélni;* se —, *v. pr. egymással beszélni; —, m. beszédmód.*
Parlerie, *f.* fam. *fecsegés.*
Parleur, *m.* — euse, *f. fecsegő.*
Parloir, *m. szóterem, beszélőszoba.*
Parmesan, *m. pármai sajt.*
Parmi, *prp. közt, között.*
Parnage, *m. makkpénz.*
Parnasse, *m. parnassus.*
Parodie, *f. parodia, torzmű.*
Parodier, *v. a. parodiázni, gúnyolva mímelni.*
Parodiste, *m. parodiakészitő, parodiairó.*
Paroi, *f. fal.*
Paroir, *m.* (maréch.) *körömhántó, patahántó.*
Paroisse, *f. plebánia.*
Paroissial, ale, *adj. plebániához tartozó, plebánia . . .*
Paroissien, enne, *adj. plebániához tartozó; —, m.* — enne, *f. egyházi község tagja.*
Parole, *f. szó; hang; igéret; ajánlat; javaslat; jelnév, hadszó, hadi jelszó.*
Paroli, *m.* (jeu.) *paroli.*
Parotide, *f. fülmirigy.*
Paroxysme, *m.* (méd.) *lázroham.*
Parpayer, *v. a. vm. lefizetni.*
Parque, *f.* (myth.) *párka.*
Parquer, *v. a. elzárt helyre tenni.*
Parquet, *m. különtér; koczkás talaj vagy padolat, koczkapadolat;* (mar.) *golyórekesz.*
Parquetage, *m. koczkapadlózat.*
Parqueter, *v. a. koczkásan kipadolni.*
Parqueterie, *f. padlózat.*
Parrain, *m. keresztatya; bajsegéd, bajtanú, viadaltanú.*

Parricide, *m. et f. atya —, anyaggilkos; atyagyilkosság; —, adj. atyagyilkosi, atyagyilkossági.*
Parsemer, *v. a. behinteni.*
Parservir, *v. n. irr. kiszolgálni.*
Parsimonie, *etc. v.* Parcimonie *etc.*
Part, *m.* (dr.) *ujonnan született gyermek.*
Part, *f. rész; oldal.*
Partage, *m. osztás, osztozás; rész, jutalék, osztalék; szavazategyenlőség.*
Partageable, *adj.* fam. *osztható, elosztható.*
Partager, *v. a. osztani, elosztani, felosztani; közösen birni; részt venni.*
Partance, *f.* (mar.) *elindulás; elutazás, elválás.*
Partant, *adv.* (dr.) *következőleg.*
Partement, *m. hajóindulás.*
Partenaire, *m. játéktárs, játszótárs.*
Parterre, *m. földszín, földszinti hely; kertágy, veteményes ágy.*
Parti, *m. párt, felekezet; rés, kimenet; határozat; ajánlat, föltétel; helyzet, állapot, házasság.*
Partial, ale, *adj.* — alement, *adv. részrehajló; részrehajlólag.*
se Partialiser, *v. pr. p. u. részrehajlónak lenni.*
Partialité, *f. részrehajlás.* [*részes.*
Participant, te, *part. et adj. részvevő,*
Participation, *f. részvevés.*
Participe, *m.* (gr.) *részesülő, igenév; részvevő, részes.*
Participer, *v. n. részt venni, részesülni; egyetérteni.*
Particulariser, *v. a. körülményesen leírni, részletileg előadni.*
Particularité, *f. különös körülmény, részlet.* [(gr.) *részecske.*
Particule, *f. részecske, darabocska;*
Particulier, ère, *adj.* — èrement, *adv. sajátlagos, különös; föltünő; körülményes, részletes; magán ...; elvonult, félrevonult; sajátlagosan stb.; —, m. magánzó; részletes körülmények.*
Partie, *f. rész; kéjutazás, kirándulás; párt, felekezet; tartozási tétel, adóssági őszlet; társaság.*
Partiel, elle, *adj.* — ellement, *adv. részenkénti, részletes; részenként.*
Partir, *v. a. vm. osztani, el-, megosztani.*
Partir, *v. n. irr. utazni, elutazni; elfutni; eredni; —, m. elutazás.*
Partisan, *m. pártos, czinkos.*
Partitif, ive, *adj.* (gr.) *részlő.*
Partition, *f. osztály, elosztás; hangosztadék.*
Partout, *adv. mindenütt, mindenhol.*
Parulie, *f.* Parulis, *m. foghúsdaganat.*
Parure, *f. pipere, ékesitvény; esőlék, hulladék.*
Parvenir, *v. n. irr. jutni, eljutni; elérni; fölvenni magát, emelkedni.*
Parvenu, *m. szerencsefi.*
Parvis, *m. tornácz, pitvar, előudvar.*
Pas, *m. lépés; lábnyom; lépcső; elsőség; szorosút, hegyszorulat.*
Pas, *adv. nem.*
Pascal, ale, *adj. húsvéti.* [*irat.*
Pasquin, *m. mulattató, tréfaűző; gúny-*
Pasquinade, *f. gúnyolodás, gúnyirat.*
Pasquiniser, *v. n. gúnyiratokat gyártani.*
Passable, *adj.* — ment, *adv. tűrhető, meglehetős; tűrhetőleg, meglehetősen.* [*dás; táppénz.*
Passade, *f. útutazás; rövid tartozko-*
Passage, *m. átmenet, átutazás; közlekedés; út, átjárás; hidvám, révpénz; felhozott hely (könyvben),* (mus.) *hangmenetel;* oiseau de —, *költözőmadár.*
Passager, *v. a. szabályok szerint jártatni (lovat).*
Passager, ère, *adj.* — èrement, *adv. átmenőleg;* fig. *mulandó, tévelygő;* oiseau —, *költözőmadár; —, m. utazó, utas;* effets de —, *utaspodgyász.*
Passant, te, *adj. járatos;* en —, *mellesleg; —, m. elmenő, járókelő, átutazó, utas;* (cord.) *fűzőlyuk.*
Passation, *f.* (jur.) *kiadás, kiadványozás.*
Passavant, *m. menetlevél, útlevél.*
Passe, *f. pótlék;* (esc.) *rohanás; betétel (játékban); hajózható viz;* être en —, *kilátásának lenni; —, int. legyen, nem bánom;* — pour cela, *hagyján.*
Passé, *m. múlt.*
Passe-balle, Passe-boulet, *m. tekemérő.*
Passe-carreau, *m.* (taill.) *vasalódeszka.*
Passe-cheval, *m. komp, dereglye, hidas.*
Passe-debout, *m. útlevél, vámjegy.*
Passe-dix, *m. koczkajáték.*
Passe-droit, *m. elnézés; elmellőzés; igaztalanság, jogtalanság.*
Passée, *f. nyom, csapa, csapás.*

Passe-fleur, *m. kőkörcsin.*
Passement, *m. paszománymunka; paszomány;* (tan.) *csávázás, edzőlúg.*
Passementer, *v. a. paszományozni.*
Passementier, *m. paszományos.*
Passe-méteil, *m. kétszeres, abajdócz.*
Passe-mur, *m. faltörő.*
Passe-musc, *m. pézsmamacska.*
Passe-parole, *m.* (mil.) *körrendelet.*
Passe-partout, *m. orkulcs, tolvajkulcs.*
Passe-passe, *m.* tour de —, *szemfényvesztés.*
Passe-poil, *m. szegély, szegélyzsinór.*
Passe-poiler, *v. a. szegélyezni.*
Passe-pomme, *f. szentjánosalma.*
Passe-port, *m. úti levél, útlevél.*
Passer, *v. n. et a. menni, átmenni, elmenni (valami mellett); átlovagolni, átkocsizni, átutazni; átlépni; felülmúlni; elmúlni, elenyészni; elégnek lenni; tartatni (. . . nak, . . . nek); átszűrni; szitálni; elkészíteni; kiadványozni; köszörülni; nem játszani;* se —, *v. pr. elmúlni; elhervadni, elvirágzani; történni; magától elvonni;* se — à peu, se — de peu, *kevéssel beérni.*
Passerage, *f. borsfű.*
Passerau, *m. veréb.*
Passe-temps, *m. időtöltés.*
Passets, *m. pl. áruszekrény.*
Passette, *f. kis szűrő.*
Passeur, *m. révész.*
Passe-volant, *m. becsúsztatott katona; vak utazó.*
Passibilité, *f. érzés tehetsége, érezhetés.*
Passible, *adj. érzékeny, érezni képes.*
Passif, ive, *adj. szenvedő;* —, *m. adósság;* (gr.) *szenvedő igenem.*
Passion, *f. szenvedés; szenvedély.*
Passionné, ée, *part. et adj.* —ment, *adv. szenvedélyes; szerelmes; szenvedélyesen.*
Passionner, *v. a. szenvedélyesen kifejezni;* se —, *szenvedélyessé lenni; szenvedélyesen szeretni.*
Passivement, *adv. tűrhetőleg.*
Passivité, *f. szenvedő állapot.*
Passoire, *f. átlörő műszer, szűrő.*
Pastel, *m. szinkréta, iracs; pasztelfestmény; pasztelkép, szárazfestmény; festőcsülleng, festőfű.*
Pastellage, *m. czukros tészta.*
Pastèque, *f. görögdinnye.*
Pasteur, *m. pásztor;* fig. *lelkipásztor, lelkész.*
Pastiche, *m. utánképzés, utánzás.*
Pastillage, *m. czukorkák.*
Pastille, *f. golyócska;* — à brûler, *illatgyertya.*
Pastoral, ale, *adj. pásztori, pásztoros;* fig. *papi, lelkészi;* —, *m. egyházszertartások könyve.*
Pastorale, *f. pásztori költemény; pásztori színjáték.*
Pastorat, *m. lelkészség.*
Pastoureau, *m.* — elle, *f. fiatal pásztor; pásztorleány.*
Pat, *adv.* (éch.) *patt.*
Patache, *f.* (mar.) *őrhajó.*
Pataraffe, *f.* fam. *firka, firkálás.*
Patatras, *int. puf!*
Pataud, *m. paraszttuskó, potrohos.*
Patauger, *v. n. iszapban gázolni.*
Pâte, *f. tészta; csiriz, pép.*
Pate, *v.* Patte.
Pâté, *m. pástétom; tintapecsét.*
Patelet, *m. gadócz.*
Patelin, *m. alattomoskodó, ravasz ember, hizelgő.*
Patelin, ine, *adj. hizelkedő.*
Patelinage, *m. hizelgés.*
Pateliner, *v. a. et n. sündörködni, hizelegni.*
Patelineur, *m. hizelgő, farkcsóváló.*
Patène, *f. kehelyfedő, kehelytányér.*
Patenôtre, *f. miatyánk, Ur imádsága;* patenôtres, *pl. olvasó.*
Patent, te, *adj. nyilt.*
Patente, *f. nyilt rendelvény.*
Patenté, ée, *adj. szabadékos.*
Pate-pelu, *m.* fam. *csúszó, alattomoskodó.*
Patepin, *m. pinczeászka, százlábú [pinczebogár.*
Pâter, *v. a. csirizelni, pépezni, ragasztani.*
Pater, *m. miatyánk.*
Paternel, elle, *adj.* —ellement, *adv. atyai; atyailag.*
Paternité, *f. atyaság.*
Pâteux, euse, *adj. tésztás.*
Pathétique, *adj.* —ment, *adv. szenvedelmes, nyomatékos, ünnepélyes; nyomatékosan.*
Pathologie, *f. kórtan.*
Pathologique, *adj. kórtani.*
Pathos, *m. szenvelem, szenvedelem, nyomadék; dagály, álszenvelem.*
Patibulaire, *adj. akasztófaféle, akasztófáravaló;* —, *m. akasztófa.*

Patiemment, *adv. türelmcsen.*
Patience, *f. türelem ;* (bot.) *lórom.*
Patient, te, *adj. türelmes.*
Patienter, *v. n. türelemmel lenni.*
Patin, *m. magas sarku czipe (nőké); korcsolya ;* (maç.) *rostély, rács, rácsozat.*
Patiner, *v. n. korcsolyázni ; —, v. a. megtapintani, megtapogatni.*
Patineur, *m. korcsolyázó ; megtapintó.*
Pâtir, *v. n. szenvedni.*
Pâtis, *m. legelőhely.*
Pâtisser, *v. n. sütni (kalácsot stb.).*
Pâtisserie, *f. sütemény; pástétomsütőde.*
Pâtissier, *m. pástétomsütő, kalácssütő.*
Patois, *m parasztnyelv, pórnyelv.*
Pâton, *m. lúdtömőcsik.*
Patouille, *f. lebegő kötéllábtó.*
Patraque, *f. ócska, kopott gép ; elvénült személy.*
Pâtre, *m. csordás, gulyás, barompásztor.*
Patriarcal, ale, *adj. patriárkai, törzscsaládi.*
Patriarcat, *m. patriárkaság.*
Patriarche, *m. patriárka.*
Patrice, *m. patriczius, főpolgár ; —, f. betűbélyeg.*
Patriciat, *m. főpolgári rend.*
Patricien, *m. adj. patriczius.*
Patrie, *f. haza, hon.*
Patrimoine, *m. örökség, öröklött vagyon, atyai örökség.*
Patrimonial, ale, *adj. atyai örökséghez tartozó, öröklött.*
Patriote, *m. hazafi, honfi, honbarát.*
Patriotique, *adj. hazafiui, honfiui, hazafi.*
Patriotisme, *m. hazafiság, honszeretet.*
Patron, *m. védszent ; pártfogó, kegyúr, védúr ; hajósmester ; minta, rakmetszvény.*
Patronage, *m. kegyúri jog, védúri jog.*
Patronal, ale, *adj. kegyúri.*
Patronimique, *adj.* nom —, *vezetéknév, családnév.*
Patronne, *f. védszent ; pártfogónő.*
Patronner, *v. n. rakmetszvény után festeni ; —, v. a.* fam. *igazgatni, vinni, gondját viselni.*
Patronneur, *m. rakmetszvény után festő.*
Patrouillage, *m.* fam. *pocsolás, moncsolás.*
Patrouille, *f. kerülő őr, őrjáró, czirkáló, őrszem.*
Patrouiller, *v. n. őrszemkedni, őrt járni, czirkálni ; pocsolni, moncsolni ; —, v. a. kotyvasztani.*
Patrouillis, *m. moncsolás ; iszap, pocsék..*
Patte, *f. köröm, karom, pata ; láb ; rák ollója, rákláb ;* fig. *kacsó ; padkapocs ;* (taill.) *zsebfödél, hajtóka ; húshorog, húsgamó.*
Pattu, ue, *adj. borzaslábu, kóczoslábu.*
Pâturage, *m. legelő ; legelőjog.*
Pâture, *f. legelő, táplálat, táplálék, takarmány.*
Pâturer, *v. n. legelni.*
Pâtureur, *m.* (mil.) *abrakoló.*
Paturin, *m. bugás fű.*
Paturon, *m. nyüg.*
Paucité, *f. csekélység.*
Paulette, *f. őszvegyadó.*
Paume, *f. tenyér ; labdázás, labdajáték.*
Paumer, *v. a.* — la gueule à qn., *valakit öklöllel arczul csapni.*
Paumelle, *f. tavaszi árpa.*
Paumier, *m. labdamester.*
Paumillon, *m.* (agr.) *ekefölhérczłartó, ekelartó.*
Paumure, *f. lapátszarv.*
Paupière, *f. pilla, szempilla ; szemszőr, pillaszőr.*
Pause, *f. pauza, nyugpont, szünet.*
Pauvre, *adj.* —ment, *adv. szegény ; szegényül.*
Pauvresse, *f.* fam. *koldusnő.*
Pauvret, *m.* —ette, *f.* fam. *szegény ördög, szegényke.*
Pauvreté, *f. szegénység ; nyomorúság.*
Pavage, *m. kikövezés ; kövezet.*
se **Pavaner**, *v. pr. pöffeszkedni.*
Pavé, *m. kövezet.*
Pavement, *m. kövezés, kikövezés ; kövezet.*
Paver, *v. a. et n. kövezni, kikövezni, burkolni.*
Pavesade, *f. védfal.*
Paveur, *m. útczarakó, kövező, kirakó.*
Pavie, *f.* (jard.) *duránczi.*
Pavillon, *m. mulatóház, kéjház, kertház ; szárnyépület ; oszlopcsarnok ; menynyezetes ágy ; hajózászló, lobogó ; czímerpalást.*
Pavois, *m. védfal.*
Pavot, *m. mák ; —* sauvage, *pipacs, vadmák.*
Payable, *adj. fizethető, megfizethető.*
Paye, *f. zsold, bér, fizetés ; fizető.*
Payement, *m. fizetés.*
Payen, *v.* Paien.
Payer, *v. a. fizetni, megfizetni.*
Payeur, *m. fizető.*
Pays, *m. ország, hon.*
Pays, *m.* — se, *f.* pop. *földi, hazafi ; földinő.*

Paysage, m. *tájék*, *vidék*.
Paysagiste, m *tájfestő*.
Paysan, m. — anne, f. *földmivelő*, *szántóvető*, *paraszt; parasztnő*.
Paysannerie, f. fam. *parasztság*.
Péage, m. *vám; vámház*.
Péager, m. *vámszedő*; adj. chemin —, *vámút*.
Peau, f. *bőr*.
Peausserie, f. *bőráru; bőrkereskedés*.
Peaussier, m. *bőrgyártó*, *bőrkészitő*.
Pec, adj. hareng —, *besózott hering*.
Peccable, adj. *vétkes*, *bünös*.
Peccadille, f. *kis vétek*.
Peccant, te, adj. (méd.) *ártalmas*, *rosz*.
Pêche, f. *őszi baraczk; halászat*.
Péché, m. *bün*, *vétek*.
Pécher, n. *vétkezni*.
Pêcher, m. *baraczkfa*.
Pêcher, v. a. et n. *halászni*.
Pêcherie, f. *halászat*.
Pécheur, m. — eresse, f. *bünös*, *vétkező*.
Pêcheur, m. — euse, f. *halász; halásznő*.
Pécore, f. *marha; ostoba ember*.
Pecque, f. *kotnyeles személy*, *tudákos*.
Pecten, m. (anat.) *fancsont*.
Pectiné, ée, adj. *fésüalaku*; —, m. *fancsont*.
Pectoral, ale, adj. *mell*..
Péculat, m. *pénztárlopás*.
Pécule, m. (jur.) *saját vagyon*.
Péculier, ère, adj. *különös*, *sajátlagos*.
Pécuniaire, adj. *pénzbeli*.
Pécunieux, euse, adj. fam. *pénzes*
Pédagne, m. *zsámoly*.
Pédagogie, f. *neveléstan; nővelde*.
Pédagogique, adj. *nevelési*, *neveléstani*.
Pédagogue, m. *nevelő*.
Pédale, f. *lábitó (orgonában)*.
Pédané, ée, adj. juge —, *albiró*.
Pédant, m. *pedáns*, *iskolásdi*; — te, adj. *pedáns*, *iskolásdias*, *szőrszálhasogatós*.
Pédanter, v. n. *iskolázni*, *leczkezni*.
Pédanterie, f. *iskolatudósság; iskolásdiság*, *pedánsság*.
Pédantesque, adj. — ment, adv. *pedáns*, *iskolásdias; iskolásdiasan*, *pedánsul*.
Pédantiser, v. n. *pedánsnak lenni*.
Pédantisme, m. *iskolásdiság*, *pedánsság*.
Pédéraste, m. *fiúfertőztető*.
Pédérastie, f. *fiúfertőztetés*.
Pédestre, adj. *gyalog*, *lábon álló*.
Pédestrement, adv. *gyalog*.
Pédicelle, m. *kocsán*.
Pédiculaire, adj. maladie —, *tetvesség*.
Pédicule, m. (bot.) *száracska*, *kocsánka*.
Pédicure, m. *tyúkszemorvos*.
Pédiluve, m. *lábviz*.
Pédon, m. *gyalog követ*.
Pédoncule, m. *kocsán*.
Pédophile, m. *gyermekbarát*.
Pégase, m. *Pegazus*, *szárnyas ló*, *szárnyparipa*.
Peignage, m. *fésülés*.
Peigne, m. *fésü; kárt*, *gereben*.
Peigné, ée, part. et adj. *megfésült*.
Peigner, v. a. *fésülni*.
Peignette, f. *fésücske*.
Peigneur, m. *fésülő*.
Peignier, m. *fésüs*.
Peignoir, m. *hajporköpönyeg*.
Peignon, m. *kártkócz*.
Peignures, f. pl. *fésüben maradt haj*
Peindre, v. a. irr. *festeni*, *lefesteni; befesteni*.
Peine, f. *büntetés; bú; fáradság*, *munka; gond*, *aggály*, *baj*; à —, *alig*; à grand'—, *nagynehezen*; faire qch. sans —, *valamit szivesen tenni*.
Peiné, ée, adj. *aggódó; fáradságos*.
Peiner, v. a. *bajt*, *gondot*, *fáradságot*, *boszuságot okozni; gondot forditni (...ra, ...re)*; —, v. n. *fáradozni; erőltetésbe kerülni*; se —, v. pr. *iparkodni*, *fáradozni*, *magát törni (munkában)*.
Peintade, f. *gyöngytyúk*.
Peintadeau, m. *gyöngytyúkfi*.
Peintre, m. et f. *festész; festésznő*.
Peinturage, m. *befestés*.
Peinture, f. *festészet; festvény*, *kép*.
Peinturer, v. a. *befesteni*.
Peintureur, m. *festékező*.
Pelache, f. *durva félbársony*.
Pelade, f. *hajkihullás*.
Pelage, m. *szőr szine (lovaknál stb.)*.
Pélamide, f. *tinnhalacska*.
Pelauder, v. a. pop. *pufolni*, *pufogatni*, *pufogtatni*.
Pêle-mêle, adv. *összevissza*.
Peler, v. a. *szőrét kitépni*, *leszedni*, *megkoppasztani*; le —, *megnyuzni*, *lehúzni a bőrét; megkámozni*; — v. n. et se —, v. pr. *hámlani*.
Pèlerin, m. — ine, f. *zarándok; zarándoknő; ravasz ember*.

Pèlerinage, *m. zarándoklat, zarándokság; búcsuhely.*
Pélican, *m. pelikán, gödény.*
Pelin, *m. mészverem, mészgödör.*
Pelisse, *f. bunda, prémruha.*
Pelle, *f. lapát.*
Pellée, Pellerée, *f. egy lapáttal.*
Pelleron, *m. sütőlapát, bevetőlapát.*
Pelletée, *v.* Pellée.
Pelleterie, *f. szűcsmesterség; szűcsáru, szőrme.*
Pelletier, *m. szűcs, szőrmekereskedő.*
Pellicule, *f. bőröcske, hártyácska.*
Pelliculeux, euse, *adj. bőrős, hártyás.*
Pelote, *f. gombolyag; varrópárna; hóka, csillag* (lovakon).
Peloter, *v. n. labdázni; hóval dobálni; —, v. a. megverni;* se —, *v. pr. verekedni.*
Peloton, *m. kis gombolyag; labda, játszólabda; varrópárnácska;* (mil.) *szakasz, csoport, csapat.*
Pelotonner, *v. a. felgombolyitni;* se —, *v. pr. szakaszonkint felállani.*
Pelouse, *f. pázsit, gyep.*
Pelu, ue, *adj. szőrős;* patte pelue, *képmutató.*
Peluche, *f. kenderbársony, félbársony.*
Peluché, ée, *adj. gyapjas; bársonynemű.*
Pelure, *f. héj;* — de pomme, *almahéj.*
Penaille, *f. papgyülde.*
Penaillon, *m. rongy; szerzetes, barát.*
Pénal, ale, *adj. büntető.*
Pénalité, *f. p. u. büntelhetőség.*
Pénard, *m.* vieux —, *vén bűnös.*
Pénates, *m. pl. házi istenek.*
Penaud, de, *adj. megszégyenült; megzavarodott; elrémült.*
Penchant, te, *adj. lejtős, meneteles; —, m. lejtőség, lejt, ereszkedő;* fig. *hajlandóság, hajlam.*
Penchement, *m. hajlás.*
Pencher, *v. a. hajtani, meghajtani, lejtessé tenni; —, v. n. hajlani;* se —, *v. p. magát meghajtani, meghajlani;* fig. *hajlandónak lenni.*
Pendable, *adj. akasztani való.*
Pendaison, *f. p. u. akasztás, felakasztás.*
Pendant, te, *adj. függő; —, m. függelék; párdarab, mellékdarab, mellékkép;* pendants de clefs, *kulcsherog; —, prp. míg, alatt, közben, ideje alatt.*
Pendard, *m. akasztófavirág.*
Pendeloque, *f. függelék.*
Penderolles, *f. pl. harsonyazsinór.*
Pendiller, *v. n. fityegni, lógni.*
Pendoir, *m.* (bou.) *szalonnakötél.*
Pendre, *v. a. akasztani, felakasztani; függeszteni; kifüggeszteni;* se —, *v. pr. magát felakasztani.*
Pendu, ue, *part. et adj. akasztott, felakasztott* (*v.* Pendre); —, *m. felakasztott.*
Pendule, *m. inga, lógony, függentyű; —, f. ingaóra, ingás óra.*
Pêne, *m. retesz, závár, tolózár.*
Pénétrabilité, *f. áthathatóság, átjárhatóság.*
Pénétrable, *adj. áthatható.*
Pénétrant, te, *adj. átható; élesbelátásu.*
Pénétratif, ive, *adj. hathatós, mélyreható, átható, beható.*
Pénétration, *f. áthatás;* fig. *éles elme.*
Pénétrer, *v. a. et n. áthatni; behatni;* fig. *kitanulni, megérteni (alaposan);* se —, *v. pr. mélyen benyomódni; maradó benyomást tenni.*
Pénible, *adj.* — ment, *adv. fáradságos, bajos, kínos; bajosan, nehezen.*
Péninsule, *f. félsziget.*
Pénitence, *f. bűnbánat, veszékelés, lakolás, büntetés.*
Pénitencier, *m. pénitencziát adó.*
Pénitent, te, *adj. bűnbánó, —, m.* — te, *f. gyónó, bűnbánó; bűnbánónő.*
Pénitentiaux, *adj. pl.* psaumes —, *bűnbánati zsoltárok.*
Pennage, *m.* (fauc.) *tollazat.*
Penne, *f.* (fauc.) *evezőtoll.*
Pennon, *m. vm. zászló, lobogó.*
Pennonceau, *m. zászlócska.*
Pensée, *f. gondolás, gondolkozás; gondolat; vélemény.*
Penser, *v. a. et n. gondolni, gondolkozni, kigondolni; vélni, vélekedni.*
Penseur, *m. gondolkodó.*
Pensif, ive, *adj. gondolkozó, merengő.*
Pension, *f. tartási díj; nevelőház, növelde; évdíj, nyugpénz.*
Pensionnaire, *m. et f. élbérlő, kosztos; élbérlőnő, kosztosnő; nyugdíjas; növendék.*
Pensionnat, *m. nevelőintézet, növelde.*
Pensionner, *v. a. évdíjjal ellátni, nyugdíjazni.*
Pensum, *m. feladat, szabmány.*
Pentaglotte, *adj. ötnyelvű.*
Pentagone, *adj. ötszögű; —, m. ötszög.*
Pentamètre, *m. ötméretüvers, ötös.*
Pentateuque, *m. Mózses ötödik könyve.*

Pente, *f. lejtőség, lejt; ágypárkányzat;* (hyd.) *esés;* fig. *hajlam.*
Pentecostal, **ale**, *adj. pünkösd...*, *pünkösdi.*
Pentecôte, *f. pünkösd.*
Penture, *f.* (serr.) *sarkazat, vasköteték.*
Pénultième, *adj. utolsóelőtti, végelőtti.*
Pénurie, *f. inség.*
Pépie, *f. pip, pip.*
Pépier, *v. n. pipelni, pipegni.*
Pépin, *m. mag, csontár.*
Pépinière, *f. faiskola, tenyészde.*
Pépiniériste, *m. gyümölcskertész.*
Pépon, *m. tök.*
Peragration, *f. beutazás.*
Perçage, *m. fúrás.*
Percalle, *f. szövet neme.*
Perçant, **te**, *adj. átható, keresztülható.*
Perce, *f. pipafuró;* mettre du vin en —, *bort csapra venni.*
Percé, *v.* **Percée.**
Perce-beurre, *m. vajszedő.*
Perce-bois, *m. famoly, kopogó termesz, faféreg.*
Percée, *f. átvágás, keresztülvágás (erdőben).*
Percement, *m. átszúrás, átdöfés, áttörés.*
Perce-neige, *f. hóvirág.*
Percentage, *m. száztóli.*
Perce-oreille, *m. fülmászó, fülbogár, fülbemászó.*
Percepteur, *m. beszedő.*
Perceptibilité, *f. beszedhetőség; észrevehetőség, érezhetőség.*
Perceptible, *adj.* — ment, *adv. beszedhető (adóról); beszedhetőleg;* fig. *észrevehető; észrevehetőleg.*
Perception, *f. adóbeszedés, bevétel;* fig. *fogalom, képzelem, képzelet.*
Percer, *v. a. et n. átszúrni, átdöfni, átfúrni, áttörni; áthatni, behatni; kitanulni; megcsapolni.*
Percerette, *f. csapfuró.*
Perce-roche, *f. kőfuró.*
Perceur, *m. fúró.*
Percevoir, *v. a. irr. kapni, bevenni, fölvenni (pénzt stb.); érteni, felfogni.*
Perchant, *m. csalmadár.*
Perche, *f. mérőrúd, mérőpózna; rúd, pózna.*
Percher, *v. n. et* se —, *v. pr. leülni (madarakról).*
Perchis, *m. rúdkerités.*
Perchoir, *m. kakasülő, tyúkülő, rudacska (madárkalitkában).*
Perclus, **use**, *adj. béna, bénult.*
Perçoir, *m. fúró, szádfúró.*
Percussion, *f. lökés, csapás, csappantás;* fusil à —, *csappantyus puska.*
Perdable, *adj. veszthető, elveszthető.*
Perdant, *m. vesztes, vesztő.*
Perdition, *f. romlás, romlottság.*
Perdre, *v. a. et n. veszteni, vesziteni, elveszteni; el-, megrontani; eljátszani;* se —, *elveszni; eltévedni, eltünni.*
Perdreau, *m. porongy.*
Perdrigon, *m. szilva neme.*
Perdriseur, *m. foglyász.*
Perdrix, *f. fogoly, fogolymadár;* — blanche, *hófajd, fehérfajd.*
Perdu, **ue**, *part. et adj.* (v. Perdre); femme perdue, *feslett nőszemély, kurva;* puits —, *feneketlen kút;* à coup —, *gondolomra, vaktába.*
Père, *m. atya.*
Pérégrin, *m. vm. idegen.*
Pérégrination, *f. vándorlás.*
Péremption, *f.* (dr.) *elenyészés, érvénytelenülés.*
Péremptoire, *adj.* — ment, *adv. érvénytelenitő; eldöntő; érvénytelenitőleg; eldöntőleg.*
Perenne, *adj.* (bot.) *évelő, tartós, telelő.*
Perfectibilité, *f. tökélyesithetőség, tökélyesedhetőség.*
Perfectible, *adj. tökélyesithető.*
Perfection, *f. tökély, tökélyesség.*
Perfectionnement, *m. tökélyesedés.*
Perfectionner, *v. a. tökélyesitni, kiképezni.*
Perfide, *adj.* — ment, *adv. hütlen; hütlenül.*
Perfidie, *f. hütlenség; árulás.*
Perforation, *f. átfúrás.*
Perforer, *v. a. átfúrni.*
Pergoute, *f. rükercz.*
Péricarde, *m. szívburok, szívtok.*
Péricarpe, *m. magrejtő.*
Péricliter, *v. n. veszélyben lenni (dolgokról).*
Péridrome, *m.* (ant.) *oszlopfolyosó.*
Périer, *m. búbos vagy erdei pacsirta.*
Périgée, *m.* (astr.) *földközel.*
Périhélie, *m.* (astr.) *napközel.*
Péril, *m. veszély, veszedelem.*
Périlleux, **euse**, *adj.* — eusement, *adv. veszélyes, veszedelmes; veszélyesen.*
Périmer, *v. n.* (dr.) *érvénytelenné lenni.*
Périmètre, *m. körület.*
Période, *f. időszak, korszak, időköz; körmondat;* —, *m. legmagasb fok; időköz; czél.*

Périodique, *adj.* — **ment**, *adv. időszaki, rendesen visszakerülő; koronként, szakonként.*
Péripatéticien, *m. peripateticus.*
Péripétie, *f. kifejlés, fordulat.*
Périphérie, *f. körület, körzet.*
Périphrase, *f. körülirás.*
Périphraser, *v. n. körülirni.*
Péripneumonie, *f. tüdőgyuladás.*
Périr, *v. n. elveszni.*
Murisciens, *m. pl. kőrárnyuak.*
Périsperme, *m.* (bot.) *magtok, magbőr.*
Périssable, *adj. mulékony, veszendő.*
Périssologie, *f. szóár, szódagály.*
Péristyle, *m.* (arch.) *oszlopzat.*
Péritoine, *m. hashártya, belhártya.*
Perle, *f. gyöngy; gyöngybetü.*
Perlé, **ée**, *adj. gyöngyalaku;* bouillon —, *táplaleves;* orge perlée, *árpadara.*
Perlière, *f. havasi üröm.*
Perlite, *f. gyöngyle, gyöngykő.*
Perluaux, *m. pl. fenyőfáklyák.*
Permanence, *f. állandóság, tartósság.*
Permanent, **te**, *adj. állandó, állandós.*
Perméabilité, *f. áthathatóság.*
Perméable, *adj. áthatható.*
Permettre, *v. a. irr. engedni, megengedni.*
Permis, *m. engedelem; engedvény, engedelemlevél.*
Permission, *f. engedelem.*
Permutation, *f. javadalomcsere.*
Permuter, *v. a. el-, fölcserélni (javadalmat).*
Pernicieux, **euse**, *adj.* — **eusement**, *adv. veszélyes, nagyon ártalmas; veszélyesen.*
Pernisse, *f. veres fogoly.*
Pérole, *f. búzavirág.*
Péroné, *m. szárcsont, szárkapocs.*
Péronnelle, *f. csacska, trécselő.*
Péroraison, *f. beszéd vége.*
Pérorer, *v. n. szónokolni.*
Perpendiculaire, *adj.* — **ment**, *adv. függőleges, függirányos; függiránylag;* —, *f. függirányos vonal.*
Perpendicularité, *f. függőleges irány.*
Perpendicule, *m. függőleges vonal; függély; mérón.*
Perpétrer, *v. a. elkövetni.*
Perpètres, *f. pl. község jószága.*
Perpétuation, *f. megmaradás, fenmaradás, elterjedés, elszaporodás.*
Perpétuel, **elle**, *adj.* — **ellement**, *adv. folytonos, örökös, szüntelen; folytonosan, örökösen, szakadatlanul.*
Perpétuer, *v. a. örökítni, megörökítni.*
Perpétuité, *f. folytonosság, örökkétartás;* à —, *állandóul.*
Perplexe, *adj. megdöbbent, elhült (valamibe), hüledező, zavarodott.*
Perplexité, *f. zavarodás, hüledezés, rémülés.*
Perprendre, *v. a. irr.* (dr.) *bitorolni.*
Perquisition, *f. nyomozás, motozás.*
Perrique, *f. kis papagáj.*
Perron, *m. küllépcső, házelőtti lépcső.*
Perroquet, *m. papagáj.*
Perrot, *m.* (tiss.) *bélfonal.*
Perruche, *f. nőstény papagáj; kis papagáj.*
Perruque, *f. paróka, vendéghaj.*
Perruquier, *m. parókás.*
Pers, **perse**, *adj. zöldes kék.*
Perscrutation, *f. nyomozás.*
Perse, *f. czicz.*
Perséoutant, **te**, *adj. tolakodó, nagyon alkalmatlan.*
Persécuter, *v. a. üldözni; alkalmatlankodni.*
Persécuteur, *m. üldöző; tolakodó.*
Persécution, *f. üldözés; tolakodás.*
Persévéramment, *adv. állhatatosan, állandóan.*
Persévérance, *f. állhatatosság.*
Persévérant, **te**, *adj. állhatatos.*
Persévérer, *v. a. megmaradni, állhatatosan maradni.*
Persicaire, *f. czikszár.*
Persicot, *m. baraczkpálinka, baraczkszesz.*
Persiflage, *m. finom gúny, gúnyolódás.*
Persifler, *v. a. gúnyolni, kigúnyolni;* —, *v. n. összefüggés nélkül beszélni.*
Persifleur, *m. gúnyoló, kigúnyoló.*
Persil, *m. petrezselyem.*
Persillade, *f.* (cuis.) du bœuf à la —, *marhahús petrezselyemmel.*
Persillé, **ée**, *adj. zöldfoltos.*
Persister, *v. n. állandoul megmaradni.*
Personnage, *m. személy.*
Personnaliser, *v. a. személyesitni.*
Personnalisme, *m. önzés.*
Personnalité, *f. személyesség; személyiség; önzés.*
Personnat, *m. egyházi javadalom.*
Personne, *f. személy; nőszemély;* —, *pron. valaki;* (ne -*vel*) *senki.*
Personnel, **elle**, *adj.* — **ellement**, *adv. személyes; személyesen;* —, *m. személyiség, külső.*
Personnification, *f. személyesités.*
Personnifier, *v. a. személyesitni.*
Perspectif, **ive**, *adj. távlaranyos, távlati*

Perspective, *f. látarány, távlat, távlátmány; kilátás, messzelátvány, távnézet.*
Perspicacité, *f. éles elme.*
Perspicuité, *f. világosság, érthetőség.*
Perspiration, *f. észrevehetlen kigőzölgés.* [*(valakit valamiről).*
Persuader, *v. a. rábeszélni, meggyőzni*
Persuasible, *adj. könnyen rábírható, rávehető; bebizonyítható.*
Persuasif, **ive**, *adj. rábeszélő, meggyőző.* [*dés.*
Persuasion, *f. rábeszélés; meggyőző-*
Perte, *f. veszteség; romlás.*
Pertinacité, *f. makacsság.*
Pertinemment, *adv. helyesen.*
Pertinent, **te**, *adj. illő, kellő; helyes.*
Pertuis, *m. nyilás; zsilip; közszoros; kulcslyuk.*
Pertuisage, *m. csappénz.*
Pertuisane, *f. kelevéz, lándzsa.*
Pertuisanier, *m. kelevézes, lándzsás.*
Pertuiser, *v. a. kelevézzel átdőfni.*
Perturbateur, *m.* — **trice**, *f. csendzavaró; csendzavarónő.*
Perturbation, *f. megháborítás; lélekháborgás, elmenyugtalanság.*
Pervers, **rse**, *adj.* — **rsement**, *adv. fonák, ferde; gonosz;* —, *m.* —**rse**, *f. istentelen ember, istentelen nő.*
Perversion, *f. elrontás; romlottság.*
Perversité, *f. romlottság.*
Pervertir, *v. a. elcsavarni, felforgatni, elrontani, elcsábítni;* **se** —, *v. pr. elromlani.*
Pervertissement, *m. romlottság.*
Pervertisseur, *m. rontó, elrontó, csábító.*
Pesamment, *adv. nehezen, bajosan.*
Pesant, **te**, *adj. nehéz, súlyos.*
Pesanteur, *f. nehézség, súly; baj.*
Pesée, *f. mérlegelés, megmázsálás, megmérés; mérlegelt, megmázsált, megmért.*
Pèse-liqueur, *m. vízmérleg.*
Peser, *v. a. mérni, mérlegelni, megmérni, mázsálni;* **fig.** *megfontolni;* —, *v. n. nyomni; nehezedni (. . . ra, . . . re).*
Peseur, *m. mérő, mázsáló.*
Peson, *m. körtefont, csapófont; pereszlen, orsópergetyű.*
Pesse, *f. szurkos fenyű.*
Pestard, *m. feladó, áruló.*
Peste, *f. dögvész;* —, *int. pokolba!*
Pester, *v. n. szidalmazni.*
Pestifère, *adj. dögvészes.*
Pestiféré, **ée**, *adj. dögvészes;* —, *m.* — **ée**, *f. dögvészben sínlő.*
Pestilence, *f. dögvész.*
Pestilent, **te**, *adj. dögvészes; dögösítő.*
Pestilentiel, **elle**, *adj. dögleletes, dögvészes.* [*vészes; ragályos.*
Pestilentieux, **euse**, *adj. dögösítő, dög-*
Pet, *m. fing.*
Pétacule, *m. büvereklye.*
Pétale, *m. szirom.*
Pétarade, *f. lófing;* **fig.** *szélcsapás.*
Pétarasse, *f. fokosfejsze.*
Pétard, *m. petárda, roncsa.*
Pétarder, *v. a. petárdával betörni.*
Pétardier, *m. petárdás, roncsár.*
Pétase, *m.* — **ailé**, *Merkúr kalapja.*
Pétasite, *m.* (**bot.**) *kalapos szattyú.*
Pétaud, *m.* **la cour du roi** —, *hely, hol mindenik úr akar lenni.*
Pétaudière, *f.* **fam.** *zavargós gyülekezet.* [*patécsláz.*
Pétéchial, **ale**, *adj.* **fièvre pétéchiale,**
Pétéchies, *f. pl. patécs; m. pl. tüzes belegség, patécsláz.*
Pet-en-l'air, *m. női pongyola.*
Petenuche, *f. silány fátyolselyem.*
Péter, *v. n. fingani; ropogni.* [*der.*
Pétésie, *f. hamvas szeder, gyalog sze-*
Péteur, *m. fingó.*
Pétillant, **te**, *adj. ropogó, pattogó, tüzes;* **vin** —, *pezsgő bor.*
Pétillement, *m. pattogás, recsegés, ropogás; szikrázás, cillámlás.*
Pétiller, *v. n. recsegni, ropogni, pattogni, serczegni; szikrázni, csillámlani; buborékolni, pezsegni (borról); buzogni, forrni (vérről).*
Petit, **ite**, *adj. kicsiny, kis, kicsi; csekély, silány;* —, *m. kis, kicsiny; kölyök.*
Petit-argent, *m. éreny, fehérarany.*
Petit-bois, *m. keresztléczecskék (ablakon).*
Petite-fille, *f. unoka (nő).*
Petite-guerre, *f. előörsi csata, előörsök összeütközése.*
Petitement, *adv. kissszerüleg, nyomorúan.* [*raczk*
Petite-mignonne, *f. koránérő őszi ba-*
Petite-nièce, *f. unokahúg leánya.*
Petite-oie, *f. lúdaprólék; apróságol (ruházathoz).*
Petites-maisons, *f. pl. tébolyda.*
Petitesse, *f. kicsinység; csekélység.*
Petite-vérole, *f. himlő.*

Petit-fils, *m.* *unoka.*
Petit-gris, *m.* *szürke prém.*
Pétition, *f.* *folyamodvány*, *kérelem*, *kérvény.*
Pétitionnaire, *m.* *folyamodó.*
Pétitionner, *v.* *n.* *folyamodni.*
Petit-lait, *m.* *savó.*
Petit-maître, *v.* **Maître.**
Petit-métier, *m.* *kalács neme.*
Petit-neveu, *m.* *unokaöcs fija.*
Pétitoire, *adj.* *kérő*, *kérelmező*; —, *m.* *igénypanasz.*
Petit-peuple, *m.* *köznép.*
Petits-pieds, *m.* *pl.* (cuis.) *baromfi.*
Peton, *m.* fam. *lábacska.*
Pétreau, *m.* *tőhajtás.*
Pétrel, *m.* *hojsza*, *vészmadár.*
Pétrification, *f.* *megkövesülés*, *kövülés*, *kövület.*
Pétrifier, *v.* *a.* *megkövítni*, *kövé változtatni*; **se —**, *v.* *pr.* *megkövülni*, *kövé válni.*
Pétrin, *m.* *sütő- vagy dagasztóteknő.*
Pétrir, *v.* *a.* *dagasztani*, *gyúrni.*
Pétrissage, *m.* *dagasztás*, *gyúrás.*
Petrisseur, *m.* *gyúró.*
Pétrole, *m.* *kőolaj.*
Pétulamment, *adv.* *pajkosan*, *pajzánul*, *hevesen.*
Pétulance, *f.* *pajzánság*, *hevesség.*
Pétulant, te, *adj.* *pajzán*, *heves.*
Pétun, *m.* *kapadohány.*
Pétuner, *v.* *n.* pop. *füstölögni.*
Peu, *adv.* *keveset*, *kevéssé*; — **à** —, *lassanként*; **à** — près, *majdnem*, *körülbelül*; —, *m.* *kevés*, *csekélység.*
Peuplade, *f.* *népség*, *gyarmat*, *sereg*; *halivadék.*
Peuple, *m.* *nép*, *népség*; *köznép*; *halivadék*; *hagymagumók.*
Peuplement, *m.* *népesités*, *benépesités*, *telepités.*
Peupler, *v.* *a.* *népesitni*; —, *v.* *n.* *népesedni.*
Peuplier, *m.* *nyárfa.*
Peur, *f.* *félelem.*
Peureux, euse, *adj.* *félénk.*
Peut-être, *adv.* *talán.*
Phaéton, *m.* *könnyű kocsi*, *hintó.*
Phalange, *f.* (ant.) *zárt sor*, *csatarend.*
Phalangiens, *m.* *pl.* *kaszáspókfélék.*
Phalène, *f.* *éjpille*, *éjlepke*, *bagolypille.*
Phantasmagorie, *f.* *képbüvészet.*
Phantasme, *m.* *ábrány*, *képzelmi tünemény*, *álkép.*
Phantôme, *m.* *rém*, *rémkép*, *csalkép.*
Pharaon, *m.* *farao (kártyajáték).*
Phare, *m.* *világítótorony.*
Pharisaïque, *adj.* *farizeus*, *képmutató*, *színeskedői.*
Pharisaïsme, *m.* *képmutatás*, *színeskedés.*
Pharisien, *m.* *farizeus*; *képmutató*, *színeskedő.*
Pharmaceute, *m.* *gyógyszerész.*
Pharmaceutique, *adj.* *gyógyszerészi*; —, *f.* *gyógyszerészet.*
Pharmacie, *f.* *gyógyszerészet*; *gyógyszertár.*
Pharmacien, *m.* *gyógyszerész.*
Pharmacologie, *f.* *gyógyszertan.*
Pharmacologique, *adj.* *gyógyszertani.*
Pharmacopée, *f.* *gyógyszerkönyv*, *gyógytár.*
Pharmacopole, *m.* *gyógyszerárus.*
Pharynx, *m.* (anat.) *garat.*
Phase, *f.* (astr.) *változat*, *fényváltozat.*
Phébus, *m.* fig. *dagály*, *szódagály.*
Phénix, *m.* *phoenix.*
Phénomène, *m.* *tünemény*, *tünet.*
Philanthrope, *m.* *emberszerető*, *emberbarát.*
Philanthropie, *f.* *emberszeretet.*
Philanthropique, *adj.* *emberszerető.*
Philarmonique, *m.* *zenekedvelő*; —, *adj.* *zenekedvelő.*
Philologie, *f.* *nyelvészet.*
Philologique, *adj.* *nyelvészeti.*
Philologue, *m.* *nyelvész.*
Philomathie, *f.* *tudvágy.*
Philomèle, *f.* *csalogány.*
Philosophale, *adj.* *f.* pierre —, *bölcseség köve.*
Philosophâtre, *m.* *álbölcs.*
Philosophe, *m.* *bölcs*, *bölcselő*, *bölcsész*; —, *adj.* *bölcselmi*, *bölcsészeti.*
Philosopher, *v.* *n.* *bölcselkedni*, *elmészkedni.*
Philosophie, *f.* *bölcselem*, *bölcselkedés*, *bölcsészet.*
Philosophique, *adj.* *bölcselmi.*
Philosophisme, *m.* *álbölcselem*, *álbölcsészet.*
Philosophiste, *m.* *álbölcs.*
Philotechnie, *f.* *műszeretet.*
Philotechnique, **Philotecnique**, *adj.* *műszerető.*
Philtre, *m.* *szerelemital*, *bájital*, *bűvital*, *varázsital.*
Phléborragie, *f.* *érsérv*, *érszakadás.*
Phlébotome, *m.* *érvágó.*
Phlébotomie, *f.* *érvágás.*
Phlébotomiser, *v.* *a.* *eret vágni.*
Phlébotomiste, *m.* *érvágó.*
Phlègme, *v.* **Flègme.**
Phlegmon, *m.* *kelés*, *vérkelés.*

Phlogistique, *m.* (chim.) *gyuanyag;* —, *adj. gyuanyagtartalmu.*
Phlogiston, *m.* (chim.) *gyuanyag.*
Phlogose, *f. rőphév.*
Phocas, *m. tengeri borju.*
Phœnicure, *m. csipkemadár.*
Phonographie, *f. hangleirás.*
Phonomètre, *m. hangmérő.*
Phoque, *m. tengeri borju.*
Phosphore, *m. viló, vilany.*
Phosphoreux, euse, *adj. vilanytartalmu.*
Phosphorique, *adj. vilós.*
Photographe, *m. fényképész;* **—phie**, *f. fényképészet; fénykép.*
Photographier, *v. a. fényképezni;* **—phique**, *adj. fényképi.*
Photomètre, *m. fénymérő.*
Phrase, *f. szólam, szólásmód.*
Phraséologie, *f. szólamtár.*
Phthisie, *f. sorvadás.*
Phthisique, *adj. sorvadó, sorvadási.*
Phylactère, *m. varázsjel.*
Physicien, *m. természetbuvár, természettudós.*
Physiognomie, *v.* **Physionomie.**
Physiognomonie, *f. arczulattan, arczjeltan, arczisme.*
Physiographie, *f. természetrajz.*
Physiologie, *f. szervélettan, élettan.*
Physiologique, *adj. élettani.*
Physiologiste, *m. élettudós.*
Physionomie, *f. arczulat.*
Physionomiste, *m. arczértő, arczismerő.*
Physique, *adj.* **—ment**, *adv. természettani; testi, érzéki; természettanilag stb.;* —, *f. természettan.* [*leirás.*
Phytographie, *f. növenyrajz, növény-*
Phytologie, *f. növénytan.*
Piaffe, *f.* **fam.** *magavetiség, magahánytatás, fitogtatás, pompa.*
Piaffer, *v. n.* **fam.** *kérkedni.*
Piailler, *v. n. rikácsolni.*
Piaillerie, *f. rikoltás.*
Piailleur, *m.* **—euse**, *f. kiáltozó, sikoltozó.* [*szendén.*
Piane-piane, *adv. csendesen, gyöngén,*
Pianiste, *m. zongorász.*
Piano, Piano-forte, *m. zongora.*
Piastre, *m. piaster.*
Piaulard, *m.* **fam.** *kiabáló.*
Piauler, *v. n. pipelni; pityegni, nyöszörögni.*
Pic, *m. csákánykapa; magas csúcsos hegy; harkály; hatvanas (pikétben);* **à —**, *egyenesen.*
Picciforme, *adj. szuroknemü.*
Picéa, *m. szurkosfenyő.*
Pichet, *m. csücskös korsó.*
Picolet, *m. reteszhorog.*
Picorée, *f. hátramaradozás; rajzás (méhekről).*
Picorer, *v. n. hátramaradozni (seregtől); mézet hordani kasba (méhekről).*
Picot, *m. tuskó; csákánykalapács; fogacska, horgacska (csipkén).*
Picote, *f.* **fam.** *himlő.*
Picoté, ée, *adj. himlőhelyes.*
Picotement, *m. csipés (bőrben).*
Picoter, *v. a. csipni; csipkedni, vagdalni (madarokról).*
Picoterie, *f. vadalódzás, kötekedés, csipkedés.*
Picotin, *m. kis mércze zab.*
Pie, *f. szarka; rostélyos, rostélysült;* **fromage à la —**, *turósajt;* **cheval —**, *tarka (ló).* [*alapitvány.*
Pie, *adj. kegyes;* **œuvre —**, *kegyes*
Pièce, *f. darab; rész; szoba; színdarab, zenedarab; pénz, darabpénz; ágyú; alakocska (sakkjátékban); öreg hordó;* **fig.** *csíny; irat, iromány, okmány.*
Pied, *m. láb;* **à —**, *gyalog;* **— à —**, *lépést, léptetve, lépésenként.*
Pied-à-terre, *m. szállás, szálloda, szállóhely.* [*lőcsláb.*
Pied-bot, *m. dongaláb, furkósláb,*
Pied-d'alouette, *m.* (bot.) *sarkvirág, szarkaláb.*
Pied-de-chèvre, *m. feszitőrúd.*
Piédestal, *m. talap, talapzat.*
Piédouche, *m. kis talapzat.* [*ber.*
Pied-plat, *m. egészen közönséges em-*
Piége, *m. kelepcze, tőr.*
Pie-grièche, *f. hőcsök, hőcsike.*
Pierraille, *f. kövecs.*
Pierre, *f. kő.*
Pierrée, *f. kőcsatorna.*
Pierreries, *f. pl. drágakövek.*
Pierrette, *f. kövecske.*
Pierreux, euse, *adj. köves;* —, *m. hólyagkőbajban sinlődő.*
Pierrot, *m.* **fam.** *veréb; bohócz.*
Piété, *f. kegyesség, jámborság, istenfélés, kegyelet;* **— filiale**, *gyermeki szeretet.* [*mire).*
Piéter, *v. a. előkészitni (valakit vala-*
Piétiner, *v. a. döngölni, tapodni;* —, *v. n. doborogni.*
Piétisme, *m. szenteskedés.*

Piétiste, *m. szenteskedő.*
Piéton, *m. gyalog, gyalogló.*
Piétonner, *v. n. gyalogolni.*
Piètre, *adj.* **—ment**, *adv. silány, rosz, kitvány (dolgokról); silányul.*
Piétrerie, *f. hitványság.*
Pieu, *m. karó, czövek;* **— de garde**, *jégczövek.*
Pieusement, *adv. jámborul, ajtatosan.*
Pieux, **euse**, *adj. jámbor, istenfélő.*
Piffre, *m. hasók, pohók, potrohos.*
se Piffrer, *v.* **s'Empiffrer.**
Pigeon, *m. galamb.*
Pigeonne, *f. jérczegalamb.*
Pigeonneau, *m. galambocska.*
Pigeonnier, *m. galambos, galambház.*
Pignocher, *v. n. rágódni, babrálni.*
Pignon, *m. csúcs, ormó, háztető.*
Pignoratif, **ive**, *adj. zálogos;* **contrat —**, *zálogkötés, zálogszerződés.*
Pignorer, *v. a. p. u. elzálogositni.*
Pilastre, *m. falosziop, kiálló faloszlop.*
Pile, *f. rakás, halom; hidoszlop, hidláb; zúzóteknő; hátlap (pénzé); horogzsineg.*
Piler, *v. a. zúzni, törni (mozsárban);* **—**, *v. n.* fig. *falni, zabálni.*
Pileur, *m. törő;* fig. *faló, zabáló, falánk.* [*rekeszrúd.*
Pilier, *m. gyámoszlop; szégyenfa;*
Pillage, *m. zsákmánylás.*
Pillard, *m. zsákmányoló, rabló;* **—, de**, *adj. lopó, tolvajkodó, rabló.*
Piller, *v. a. et n. zsákmányolni, lopni, rabolni; megtámadni (kutyáról);* **pille!** *fogd!* [*latás.*
Pillerie, *f. zsákmányolás, rablás; zak-*
Pilleur, *m. zsákmányoló, rabló.*
Pilon, *m. kölyü, mozsártörő.*
Pilonage, *m. zúzás, törés.*
Pilori, *m. pergőkalit; szégyenfa, bitófa.*
Pilorier, *v. a. forgatni, pergetni; szégyenkőre állitani.*
Piloris, *m. pézsmahód.*
Pilot, *m. karó.*
Pilotage, *m. karók leverése; karózat; hajókormányzás mestersége; hajókalauzi díj.*
Pilote, *m. hajókalaúz;* **maître —**, *főkormányos.* [*kalaúzolni.*
Piloter, *v. a. et n. karókat leverni;*
Pilotis, *m. alapkaró, karózat.*
Pilule, *f. labdacs.*
Pilulier, *m. labdacskatulya.*
Pimbèche, *f. csicsós, csicsomázott.*
Pimélie, *f. szalonnabogár.*
Piment, *m. paprika.*
Pimpant, **te**, *adj. felcsinosgatott, felczifrázott, csinos.*
Pimpesonée, *f. csicsós, csicsomázott.*
Pimprenelle, *f. pimpinella.*
Pin, *m. fenyő.*
Pinacle, *m. orom, ormó.*
Pinasse, *f. csillehajó, sajka.*
Pinastre, *m. erdei fenyő.*
Pinçade, *f. csipés.*
Pince, *f. csípfogó; emelőrúd, vasdorong;* **pinces**, *pl. rákláb, rák ollója.*
Pincé, **ée**, *adj.* (*v.* **Pincer**) *feszes, feszelgő;* **—**, *m.* (mus.) *pengetés.*
Pinceau, *m. ecset, festő ecset;* **coup de —**, *ecsetvonal.*
Pincé, *f. lábacska, kezecske; csipet.*
Pince-maille, *m. zsugori, fukar.*
Pincement, *m. lecsipkedés.*
Pincer, *v. a. csipni, lecsipkedni; fogni, megfogni;* fig. *szúrni (szóval);* **— la harpe**, *hárfázni.*
Pincette, *f. fogócska;* **pincettes**, *pl. tűzfogó, csipővas.*
Pinche-bec, *m. rézarany, tompak.*
Pinçon, *m. fogás, fortély.*
Pinçure, *f.* (drap.) *redő (posztóban).*
Pingouin, *m. röptelen, mankócz.*
Pinque, *f. három fodelű sajka.*
Pinson, *m. pinty;* **— royal**, *kupály, magnyitó.*
Pintade, *f. gyöngytyúk.*
Pintadeau, *m. gyöngytyúkfi.*
Pinte, *f. pint.*
Pinter, *v. n. dőzsölni.*
Piochage, *m. kapálás.*
Pioche, *f. kapa.*
Piocher, *v. a. kapálni;* fig. *erősen dolgozni.*
Piochon, *m. ácsfejsze.*
Pioler, *v.* **Piauler.**
Pion, *m. paraszt, közlegény (sakkjátékban), karika (ostáblajátékban).*
Pionnier, *m. utász, árkász.*
Piot, *m.* fam. *bor.*
Pipage, *m. boradó.*
Pipe, *f. pipa; tonna.*
Pipeau, *m. nádsíp; csalsíp;* **pipeux**, fig. *fogások, cselfogások.*
Pipée, *f. madárfogás csalsíppal.*
Piper, *v. a. síppal csalogatni;* fig *megcsalni.*
Piperie, *f.* pop. *csalás (játékban).*
Pipette, *f. pipácska.*
Pipeur, *m. hamis játékos.*

Pipi, *m.* ***pipis*, *pipiske*;** faire —, ***pisálni***.
Piquant, te, ***adj. szúró, éles; tövises, tüskés; fűszeres;*** fig. ***csipős; vonzó, ingerlő;*** —, ***m. tövis, tüske.***
Pique, *f.* ***dsida;*** fig. ***neheztelés, gyülölség; dsidás;*** —, ***m. tüzőöltés; pik, zöld (kártyában).***
Piqué, ***m. kelme neme.***
Pique-nique, ***m. társas mulatság, társasvigalom.***
Piquer, ***v. a. et n. szúrni; átszúrni, átlyuggatni; csipni, égetni; tűzni, tüzdelni, tüzőgetve kivarrni; megtűzni, megjelölni; fájni, sérteni, boszantani, bántani, keseritni; ingerelni.***
Piquet, ***m. sátorfa; jelelőkaró; őrfő, táborszem; pikét (játék).***
Piquette, ***f. lőre.***
Piqueur, ***m. lovas vadász; lovász; följegyző;*** — de table, ***tányérnyaló, ebédleső.***
Piquier, ***m. dsidás.***
Piqûre, ***f. szúrás, csipés; tüzőöltés, tüzőgetés.***
Piramide, *v.* **Pyramide.**
Pirate, ***m. tengeri rabló.***
Pirater, ***v. n. tengeri rablást űzni.***
Piraterie, ***f. tengeri rablás.***
Pire, ***adj. roszabb;*** le —, la —, ***legroszabb.***
Piriforme, ***adj. körtealaku.***
Pirogue, ***f. (vájt) csónak.***
Pirole, ***f. körtike.***
Pirouette, ***f. körforga, forgany.***
Pirouetter, ***v. n. forogni.***
Pis, ***m. tölgy; csecs.***
Pis, ***adj. et adv. roszabb; roszabbul;*** le —, la —, ***legroszabb.***
Pis-aller, ***m. legroszabb eset.***
Pisang, ***m. paradicsomfige.***
Piscine, ***f. halastó; öblögetőviztartó (sekrestyékben).***
Pisé, ***m. döngölt föld, vertföld, tömött föld; földdel épités.***
Pissasphalte, ***m. gyantár, lágy szurok.***
Pissat, ***m. pis, pes, húgy.***
Pissefroid, ***m. hidegvérü ember.***
Pissement, ***m. peselés.***
Pissenlit, ***m. ágyba peselő.***
Pisser, ***v. a. et n. peselni.***
Pisseur, ***m. peselő, húgyos.***
Pisseux, euse, ***adj. húgyszagu.***
Pissoir, ***m. vizelőzug.***
Pissoter, ***v. n. hugyozgatni.***
Pissotière, ***f. vizelőzug.***
Pistache, ***f. pisztácz;*** — sauvage, ***halyogmakk.***
Pistachier, ***m. pisztáczfa.***
Piste, ***f. nyom, csapa.***
Pistil, *m.* (bot.) ***terme, anyaszál.***
Pistole, ***f. pisztoly (pénzfaj).***
Pistolet, ***m. pisztoly.***
Pistolier, ***m. pisztolylövész.***
Piston, ***m. kölyü, szivattyucső;*** fusil à —, ***csappantyus puska.***
Pitance, ***f. adag (zárdákban).***
Pitancerie, ***f. pinczérség (zárdákban).***
Pitaud, ***m. paraszttuskó.***
Piteux, euse, ***adj.*** —eusement, ***adv. nyomorult, siralmas; siralmasan.***
Pitié, ***f. szánalom, szánakozás.***
Piton, *m.* (serr.) ***csavar.***
Pitoyable, ***adj.*** — ment, ***adv. szánandó, sajnos, nyomoruságos; szánandólag, sajnosan.***
Pittoresque, ***adj.*** — ment, ***adv. festői; festőileg.***
Pituite, ***f. nyálka.***
Pituieux, euse, ***adj. nyálkás.***
Pivert, ***m. zsolna, zöld harkály.***
Pivoine, ***f. bazsál;*** —, ***m. pirók, süvöltő.***
Pivot, ***m. csap; törzsgyökér, szivgyökér;*** fig. ***ződolog.***
Placage, ***m. kirakott asztalosmunka; sátorpénz, helypénz.***
Placard, ***m. raglap, hirdetvény; gunyirat, gyalázóirat; béllet (ajtón).***
Placarder, ***v. n. nyilvánosan kiragasztani.***
Place, ***f. hely, tér; piacz; vár;*** fig. ***állomás, hivatal.***
Placement, ***m. elhelyezés (pénzé); kamatra kiadott pénz.***
Placer, ***v. a. állitni, helyezni, odatenni, elhelyezni, helyet kijelölni; alkalmazni; hivatalba tenni, gondoskodni (...ról, ...ről);*** se —, ***leülni, helyet foglalni.***
Placet, ***m. kérvény; szék (hát nélkül).***
Placier, ***m. vásárbiró; térbérnök, helybérlő.***
Plafond, ***m. mennyezet, felső padolat.***
Plafonner, ***v. a. czifra mennyezettel ellátni.***
Plafonneur, ***m. mennyezetfestő.***
Plage, ***f. lapos part; égtáj.***
Plagiaire, ***m. martalócz, könyvmartalócz, orviró; gyermekrabló.***
Plagiat, ***m. orvirat, irói orzás, könyvmartalék; gyermekrablás.***
Plaid, ***m. védbeszéd; kendő.***
Plaidable, ***adj.*** jour —, ***törvénynap.***

Plaidant, te, *adj. perben beszélő.*
Plaider, *v. a. et n. perben beszélni, pert vinni, perlekedni.*
Plaideur, *m. perlekedő; czivakodó.*
Plaidoirie, *f. ügyvédi hivatal; törvényszéki gyakorlat; ügyvédség, ügyvédlet.*
Plaidoyable, *adj.* jour —, *törvénynap.*
Plaidoyer, *m. védbeszéd, védszónoklat.*
Plaie, *f. seb; sebhely;* fig. *fájdalom.*
Plaignant, te, *adj.* (dr.) *panaszolkodó, vádló; —, m.* — te, *f. vádló; vádlónő.*
Plain, ine, *adj. egyenes, sík, róna, sima, lapos; —, m. mészgödör.*
Plainage, *m.* (tan.) *meszezés.*
Plaindre, *v. a. irr. sajnálni, szánni, fájlalni, siratni;* se —, *v. pr. panaszkodni.*
Plaine, *f. síkság.*
Plaint, *part. v.* Plaindre.
Plainte, *f. panasz, jajpanasz; vádlevél, panasz.*
Plaintif, ive, *adj.* — ivement, *adv. panaszos, siránkozó; panaszolkodva, siránkozva.*
Plaire, *v. n. irr. tetszeni.*
Plaisamment, *adv. nyájasan.*
Plaisance, *f. kedv, gyönyör;* maison de —, *mulatóház, kéjház.*
Plaisant, te, *adj. kedves, kellemes, nyájas, víg; különös, furcsa; —, m. tréfás.*
Plaisanter, *v. a. csúfolni, gúnyolni, tréfát űzni; —, v. n. tréfálózni.*
Plaisanterie, *f. tréfa.*
Plaisir, *m. gyönyör, öröm, mulatság; tetszés, kény.*
Plamée, *f.* (tan.) *csáva.*
Plamer, *v. a.* (tan.) *csáválni.*
Plamuse, *f.* pop. *pof, pofoncsapás.*
Plan, *m. sík, térföld, síkság, laposság; terv, vázlat;* — ane, *adj. sík, lapos, egyenes.*
Planche, *f. deszka; lap; rézmetszvény; hágcsó (hintón).*
Planchéier, *v. a. kideszkázni, kipallózni.* [*deszkázat.*
Plancher, *m. padozat, szobapalló,*
Planchette, *f. deszkácska; halcsont; mérőasztal, mérasztal.*
Plançon, *m. fűzcsemete.*
Plane, *f.* (tonn.) *faragókés, metszőkés; simítógyalú.*
Planer, *v. a. egyeníteni, egyengetni, simítni; —, v. n. lebegni (madarakról).*
Planète, *f. bolygó, bujdosó (csillag).*
Planimétrie, *f. lapmértan, síkmértan.*
Plant, *m. bujtovány, ültetvényág; ültetmény,*
Plantage, *m. ültetmény, ültetvény.*
Plantain, *m. útifű.*
Plantard, *v.* Plançon.
Plantation, *f. ültetés; ültetvény.*
Plante, *f. növény, palánta;* — du pied, *talp, lábtalp.*
Planter, *v. a. et n. ültetni; kitűzni;* fig. — là qn., *valakit magára hagyni;* se —, *v. pr. letelepedni, oda ülni.*
Planteur, *m. ültető.*
Plantoir, *m. ültetőfa.* [*keny.*
Plantureux, euse, *adj. bő, igen termé-*
Planure, *f. forgács.*
Plaque, *f. lap, lemez; számlap (órán); falgyertyatartó.* [*zelni.*
Plaquer, *v. a. bevonni, kirakni, leme-*
Plaquette, *f. fillér, batka.*
Plaqueur, *m.* (men.) *szelvényező, falappal borító.*
Plastique, *adj. képi, képes, képelő, képlési, ábrázmányos; —, f. képelés, képlőművészet.*
Plastron, *m. mellfődény, mellrevaló; mellbőr;* fig. *czélzás tárgya.*
Plat, *m. lap, terű, terület; tál;* donner des coups de — d'épée, *megkardlapozni.*
Plat, ate, *adj. lapos, sík, egyenes;* fig. *aljas, közönséges, izetlen, sületlen.*
Platane, *f. boglárfa, platán.*
Plat-bord, *m.* (mar.) *hajópárkány.*
Plate, *f. dereglye, komp.*
Plateau, *m. mérlegserpenyő (nagy mérlegeken); kávédeszka, theadeszka; kínatál; süteménynekvaló deszka; fönsík; asztaldísz; tűztelep.*
Plate-bande, *f. kertágy; ablakbél.*
Platée, *f. alapfal; egy nagy tállal.*
Plate-forme, *f. lapos födél; erkély; tűztelep; foktér.*
Plate-longe, *f. fűzőszíj.*
Platement, *adv. egyenesen, kereken; közönségesen.*
Platille, *f. gyolcs.*
Platine, *m. éreny, fehérarany.*
Platitude, *f. aljasság, aljas kifejezés.*
Platonique, *adj. plátói.*
Plâtrage, *m. gipszmű, gipszmunka.*
Plâtras, *m. gipsztörmelék.*
Plâtre, *m. gipsz; gipsznyomat; fejér arczfesték.*
Plâtre-ciment, *m. gipszragasz.*

Plâtrer, *v. a. gipszszel bevonni;* fig. *elpalástolni;* se —, *v. pr. magát kendőzni, festeni.*

Plâtreux, euse, *adj. gipszféle, gipsznemű.*

Plâtrier, *m. gipszműves, gipszelő.*

Plâtrière, *f. gipszfejtés.*

Plausibilité, *f. valószinűség.*

Plausible, *adj.* — ment, *adv. elfogadható, valószinű; elfogadhatólag, valószinűleg.*

Plébéien, enne, *adj. községi; póriasi; —, m. közpolgár.*

Plébiscite, *m. néphatározat.*

Pléiades, *f. pl. fiastyúk, hetevény.*

Plein, eine *adj. tele, teli; teljes; —, adv. tele, telve; —, m. telj.*

Pleinement, *adv. teljesen.*

Plénière, *adj. f. teljes.*

Plénipotentiaire, *adj. teljes hatalmu, megbizott; —, m. meghatalmazott.*

Plénitude, *f. teljesség.*

Pléonasme, *m. szófölösleg.*

Pléthore, *f. vérduzzadás, vérbőség.*

Pléthorique, *adj. vérbő, duzzadási, duzzadozó.*

Pleurard, de, *adj.* fam. *siró.*

Pleurer, *v. n. sirni; —, v. a. siratni.*

Pleures, *f. pl. dög gyapja.*

Pleurésie, *f. oldalnyilalás.*

Pleureur, *m.* —euse, *f. siró; halottkisérő; sirónő.*

Pleureuses, *f. pl. gyászkézfodor.*

Pleureux, euse, *adj. siránkozó.*

Pleurnicher, *v. n.* fam. *siránkozó arczot csinálni, mutatni.*

Pleurs, *m. pl. köny, könyü.*

Pleutre, *m.* pop. *kamasz.*

Pleuvoir, *v. imp. irr. esni (esőről)*

Plèvre, *f. mellhártya.*

Pleyon, *m. gúzs, fűzgúzs.*

Pli, *m. rancz, redő; hajlás, görbület;* fig. *szokás; levélboriték.*

Pliable, *adj. hajlékony.*

Pliage, *m. hajtás, görbités; összehajtogatás, hajtogatás, fáczolás.*

Pliant, te, *adj. hajlékony;* siége —, *táboriszék.*

Plie, *f. tarsony, hatbibircsós félszegusszó.*

Plier, *v. a. redőzni; fáczolni; hajtani, meghajtani, meggörbitni, összehajtogatni; —, v. n. meghajlani; engedni;* se —, *v. pr. magát meghajtani, meghajolni;* fig. *magát alávetni.*

Plinthe, *f. et m.* (arch.) *talplap, székláb; (men.) székpárkány, talppárkány.*

Plioir, *m. fáczolócsont, hajtogatócsont.*

Plique, *f. lengyelfürt.*

Plissement, *m. redőzés.*

Plisser, *v. a. redőzni, redőzgetni; —, v. n.* et se —, *v. pr. ránczot vetni.*

Plissure, *f. redőzet.*

Plocage, *m. kártolás, gyaratás (gyapjuról).*

Plomb, *m. ólom.*

Plombagine, *f. olanyfényle.*

Plombé, *m.* (rel.) *ólomszinű máz; —,* ée, *adj. ólomszinű.*

Plomber, *v. a. mázzal bevonni; kiónozni, ónnal betömni; függélyzsővel mérni;* — la terre, *földet döngölni.*

Plomberie, *f. ólomöntöde; ólommű.*

Plombeur, *m. kiónozó, ónnal betömő; olmozó.*

Plombier, *m. ólomműves.*

Plongeant, te, *adj. felülről lefelé.*

Plongeon, *m. bukrucza; vizi rajgó.*

Plonger, *v. a. mártani, bemártani, lemeritni, elbuktatni; elsülyeszteni; —, v. n. elmerülni, elbukni; sülyedni, süppedni.*

Plongeur, *m. buvár;* cloche de —, *buvárharang.*

Ploutre. *m. henger.*

Ploutrer, *v. a.* (agr.) *hengerelni, meghengerelni.*

Ployer, *v. a. et n. meghajtani; meghajlani.*

Pluche, *v.* Peluche.

Pluie, *f. eső.*

Plumage, *m. tollazat.*

Plumail, *m. tollseprő.*

Plumasseau, *m. tollseprő.*

Plumasserie, *f. tollpiperézés.*

Plumassier, *m. tollpiperéző; tollékárus.*

Plume, *f. toll.*

Plumeau, *m. tollseprő.*

Plumée, *f. bemártott toll (tintába).*

Plumelle, *f. tollasszegfű.*

Plumer, *v. a. melleszteni, kopasztani, kilépni.*

Plumet, *m. dísztoll, kalaptoll, forgó; tollas kalap.*

Plumetis, *m. vázlat, fogalmazat.*

Plumeux, euse, *adj. tollas; tollnemü.*

Plumitif, *m. törvényszéki jegyzőkönyv;* fig. *irnok;* greffier du —, *törvényszéki irnok.*

Plumon, *m. tollaságy.*

Plupart, *f. nagyobb rész.*

Pluralité, *f. többség.*

Pluriel, *m.* (gr.) *többes, többes szám.*

Plus, *adv. több;* — grand, *nagyobb;*

le — grand, *legnagyobb;* de —, *azonfelül;* — du tout, *semmikép sem, egyátalában nem;* —, m. *többlet.*
Pluser, v. a. *gyapjut tépni.*
Plusieurs, adj. pl. *több, különféle.*
Plus-offrant, m. — te, f. *legtöbbetigérő.*
Plus-que-parfait, m. (gr.) *régmult (idő).*
Plutôt, adv. *előbb; inkább.*
Pluvial, m. *miseruha.*
Pluviale, adj. f. eau —, *esővíz.*
Pluvier, m. *esőszalonka.*
Pluvieux, euse, adj. *esős.*
Pluviose, m. *esőhónap.*
Pneumatique, adj. machine —, *légszivattyu;* —, f. *légmoztan.*
Pneumonie, f. *tüdőgyuladás.*
Pneumonique, m. *tüdőszer.*
Pnigme, m. *fojtóhurut.*
Poallier, m. *harangtorony.*
Poche, f. *zseb; zsák; begy; czifrázat (írásban).*
Pocher, v. a. — les yeux à qn., *valaki szemét kékre verni.* [*ében.*
Pocheter, v. a. *magával hordozni zse-*
Pochetier, m. *bőröndős.*
Pochette, f. *zsebecske; kis zsákháló.*
Podagre, adj. *köszvényes;* —, m. *köszvény; köszvényben sínlődő.*
Podure, f. *maróka, földibolha.*
Poêle, m. *halottlepel; kályha; szoba.*
Poêle, f. *serpenyő; sókazán;* (pot.) *kemencze, égetőkemencze.*
Poêlée, f. *egy serpenyővel.*
Poêlerie, f. *konyhaedény.*
Poêlier, m. *serpenyős.*
Poêlon, m. *serpenyőcske.*
Poêlonnée, f. *egy serpenyőcskével.*
Poème, m. *költemény.*
Poésie, f. *költészet; költemény.*
Poète, m. *költő, költész.*
Poétereau, m. *versfaragó, fűzfaköltő.*
Poéterie, f. *rímelés.*
Poétesse, f. p. u. *költésznő.*
Poétique, adj. — ment, adv. *költő, költészi, költészeti; költőileg;* —, f. *költészettan.*
Poétiser, v. n. fam. *verselni.*
Poids, m. *nehézség, súly.*
Poignant, te, adj. *szúró, égető.*
Poignard, m. *tőr, gyilok.*
Poignarder, v. a. *meggyilkolni.*
Poignée, f. *egy marokkal, marokkal tele; markolat, nyél, fogó.*
Poignet, m. *kézizület, kézcsukló; ingújj.*
Poil, m. *szőr.*
Poile, v. **Poêle.**
Poilette, f. *vérmedencze.*
Poiloux, m. *ringyrongy (ember).*
Poilu, ue, adj. *szőrös.*
Poinçon, m. *ár, árvéső; éktű; domborító (pléhmüveseknél); pénzbélyeg;* (maç.) *kővéső; betűbélyeg; bormérték neme.*
Poindre, v. a. irr. p. u. *szúrni;* —, v. n. *kicsirázni; szürkülni, viradni.*
Poing, m. *ököl.*
Point, m. *szúrás; pont; varrás, hímvarrás, hímezet;* fig. *szakasz; körülmény; nyilallás.*
Point, adv. *nem, ne, sem, semmi, nincs;* — du tout, *épen nem, átalában nem;* il n'a — d'argent, *nincs pénze.*
Pointe, f. *hegye valaminek; tövis, tüske; ár; karcztű; csákánykalapács; esztergázó aczél vagy véső; lebeny; vég; előhegy, fok; ágaskodás (lóról).*
Pointement, m. *ágyúirányzás.*
Pointer, v. a. *szúrni; pontozni; meghegyezni; be-, összeférczelni;* — un canon, *ágyút irányozni;* —, v. n. *előjőni, kijőni, hajtani, kihajtani; fölemelkedni.*
Pointeur, m. (art.) *ágyúirányzó.*
Pointillage, m. (grav.) *pontozás.*
Pointille, f. p. u. *csekélység, hajszálhasogatás, elménczkedés.*
Pointillé, m. (grav.) *pontozómodor.*
Pointiller, v. n. (grav.) *pontozni; apróságon felakadni;* —, v. a. *vagdalódzni, szúrni (szóval), csipdesni.*
Pointillerie, f. fam. *vagdalódzás, kötekedés, csipkedés.*
Pointilleux, euse, adj. *akadékos, szőrszálhasogató.*
Pointu, ue, adj. *hegyes.*
Poire, f. *körte; lőporzacskó.*
Poiré, m. *körtemust.*
Poireau, m. *hagyma; szömölcs, bibircsó;* petit —, *metélőhagyma.*
Poirée, f. — rouge, *vörös répa.*
Poirier, m. *körtefa.*
Pois, m. *borsó.*
Poison, m. *méreg.*
Poissard, de, adj. *aljas, pórnépi.*
Poissarde, f. *halkofa.*
Poissement, m. *beszurkolás.*
Poisser, v. a. *szurkolni, beszurkolni.*
Poisson, m. *hal.*
Poissonnaille, f. *halivadék.*
Poissonnerie, f. *halpiacz, halvásár.*

Poissonneux, euse, *adj. halas, haldús.*
Poissonnier, *m.* — ère, *f. halárus ; halárusnő.*
Poissonnière, *f. halbogrács, halüst.*
Poitrail, *m. szügy (lóé) ; szügyelő, melledző ; melldeszka ; keresztgerenda ; kapuretesz ; küszöb.*
Poitrinaire, *adj. mellbeteg.*
Poitrinal, *m. rövid puska.*
Poitrinatier, *m. puskás.*
Poitrine, *f. mell.*
Poitrinière, *f. melldeszka.*
Poitron, *m. sárgaszilva.*
Poivrade, *f. borsoslé.*
Poivre, *m. bors.*
Poivrer, *v. a. borsozni, megborsozni.*
Poivrier, *m. borscserje; borsszeleneze.*
Poivrière, *f. fűszermillye, borstartó.*
Poix, *f. szurok.*
Polacre, *m. lengyel nemes.*
Polaire, *adj. sark . . ., sarki, gönczős, gönczi.*
Polarité, *f. gönczősség, sarkiasság.*
Polatouche, *m. repülő mókus.*
Pôle, *m. földsark, göncz.*
Polémique, *adj. vitászi, vitázó ; —, f. vitázat ; vitászat.*
Polémiser, *v. n. p. u. vitázni, vitatkozni.*
Poli, ie, *adj. pallérozott, fényes, sima; udvarias, finom ; —, m. fényesség, simaság, sikárlat.*
Poliatre, *m. város orvosa.*
Police, *f. rendőrhivatal, rendőrség ;* (com.) *biztositékjegy.*
Policer, *v. a. rendezni, rendbehozni ; rendőrséggel ellátni, rendőrséget felállitni.*
Polichinel, Polichinelle, *m. bohócz.*
Poliment, *m. sikárlás, simitás, köszörülés ; fényesség, simaság.*
Poliment, *adv. udvariasan, finomul.*
Polion, *m. csombor.*
Polir, *v. a. simitni, csiszolni, pallérozni, köszörülni.*
Polisseur, *m. simitó, csiszoló, sikárló.*
Polissoir, *m. sikáraczél, sikárfog, simitófog ; mezei surló, kannamosó.*
Polissoire, *f. fényesitőkefe.*
Polisson, onne, *adj. trágár, piszkos ; —, m. uteczagyerek, kószagyerek ; trágár.*
Polissonner, *v. n. uteczagyereki csinokat tenni.*
Polissonnerie, *f. csin, gazság ; trágárság.*
Polissure, *f. csiszolás, pallérozás ; simaság.*
Politesse, *f. udvariasság, módosság.*
Politique, *adj.* — ment, *adv. politikai ; politikailag ;* fig. *okos, ildomos, ravasz, szemes, ovatos ; —, m. államférfi, politikus ; ravaszdi ; —, f. politika, országtudomány, kormánytan ;* fig. *ildomosság, ildom.*
Politiquer, *v. n.* fam. *politizálni.*
Polka, *f. polkatáncz.*
Pollicitation, *f.* (dr.) *igérés, igéret.*
Polluer, *v. a. megszentségtelenitni, megfertőztetni.*
Pollution, *f. megszentségtelenités ; magömlés ; fertőzés.*
Polonaise, *f. lengyel táncz ; lengyel zene.*
Polquer, *v. n. polkát tánczolni.*
Polqueur, polkiste, *m. polkatánczos.*
Poltron, onne, *adj. félénk, gyáva, pulya ; —, m. gyáva, pulya (ember).*
Poltronnerie, *f. félénkség, gyávaság.*
Polyarchie, *f. sokuralom.*
Polyèdre, *m. soklap.*
Polygame, *adj. többtársu, többnejü.*
Polygamie, *f. többtársuság, többnejüség, soknejüség.*
Polygarchie, *f. sokuralom.*
Polyglotte, *adj. soknyelvü, több nyelven irt.*
Polygone, *adj. sokszögü ; —, m. sokszög.*
Polygraphe, *m. sokat iró.*
Polygraphie, *f. titkos irás.*
Polymathie, *f. soktudás.*
Polynôme, *m. soktag, soktagzat.*
Polype, *m. habarcz ; pőfeteg.*
Polypeux, euse, *adj. habarcznemü, pőfetegnemü.*
Polysyllabe, *adj. sokszótagu ; —, m. soktagu szó.*
Polysyllabique, *adj. sokszótagu.*
Polytechnique, *adj. müegyetemi;* école —, *müegyetem.*
Polythéisme, *m. sokistenüség.*
Pommade, *f. hajkenőcs.*
Pommader, *v. a. hajkenőcscsel kenni.*
Pommaille, *f. rosz gyümölcs.*
Pomme, *f. alma;* fig. *gomb ;* — de terre *burgonya.*
Pommé, *m. almamust.*
Pommé, ée, *adj.* chou —, *fejes káposzta ;* fou —, *főbolond, nagy bolond.*
Pommeau, *m. kardgomb, markolatgob ; kápa, nyeregkápa.*
Pommelé, ée, *adj. apró felhőktől elboritott; almás (lovakról);* cheval — *almás szürke, almaszürke (ló).*

se Pommeler, *v. pr. bárányfelhőssé, barkássá lenni (égről); almásodni (lovakról).* [*borulni.*
Pommer, *v. n.* (jard.) *fejesedni, be-*
Pommeraie, *f. almás kert.*
Pommette, *f. gombocska, csomócska;* — de la joue, *járomcsont.*
Pommier, *m. almafa.*
Pomologie, *f. gyümölcsészet, gyümölcsisme.*
Pomologue, *m. gyümölcsész.*
Pompe, *f. szivattyu; pompa.*
Pomper, *v. a. et n. szivatytyúzni; kiszivattyúzni.*
Pompette, *f.* (imp.) *festéklabda.*
Pompeux, euse, *adj.* —eusement, *adv. pompás; pompásan.*
Pompier, *m. szivattyús.*
Pompon, *m. fejék, fejdisz; czikornya (beszédben).*
Pomponner, *v. a. czifrázni (fejéket).*
Ponant, *m. nyugat, napnyugat.*
Ponçage, *m.* (dess.) *lapon keresztül lemásolás.*
Ponce, *f.* (dess.) *rakmetszvény;* —, *adj.* pierre —, *tajtékkő.*
Poncé, *m.* (com.) *fekete festék.*
Ponceau, *m. pipacs; kiáltóveres szín;* —, *adj. kiáltóveres, királyveres.*
Poncer, *v. a. lapon keresztül lemásolni, átmásolni; tajtékkővel megdörzsölni;* (com.) *fekete festékkel megjelölni.*
Ponche, *m. puncs, szeszle.*
Poncis, *m. kimetszett minta lemásoláshoz; vonallap.*
Ponction, *f.* (chir.) *szúrás, hasszurat.*
Ponctualité, *f. pontosság.*
Ponctuation, *f. pontozás.*
Ponctuel, elle, *adj.* —ellement, *adv. pontos; pontosan.*
Ponctuer, *v. a. et n.* (gr.) *pontozni;* (mus.) *pontozni, megpontozni.*
Pondérable, *adj. mérlegelhető, megfontolható, megmázsálható.*
Pondérer, *v. a. mérlegelni, fontolóra venni.*
Pondeuse, *adj.* poule —, *tojóstyúk.*
Pondre, *v. a. et n. tojni.*
Pongo, *m. vadembermajom.*
Pont, *m. hid; hajófödél, födélzet.*
Pontac, *m. pontaki bor.*
Pontanier, *m. hidvámos.*
Ponte, *f. tojás; tojás ideje;* —, *m. kártyaraká.* [*don).*
Ponté, *m. kanyarvas, kanyarfa (kar-*
Pontée, ée, *adj.* (mar.) *födélzettel ellátott.*
Pontet, *m.* (arq.) *kanyarvas, kanyarfa.*
Pontife, *m. főpap.*
Pontifical, ale, *adj.* —alement, *adv. főpapi; pápai; püspöki; főpapilag stb.* [*pápai méltóság.*
Pontificat, *m. főpapság; pápaság,*
Ponton, *m. hajóhid, dereglye-komp.*
Pontonage, *m. révpénz, hajóbér, komppénz.* [*hidász.*
Pontonier, *m. hidvámos; révész;* (mil.)
Populace, *f. pórnép.*
Populacier, ère, *adj. pórnépi, aljas.*
Populaire, *adj.* — ment, *adv. népszerű; népszerüleg.*
Populariser, *v. a. népszerüsitni, közhasznuvá tenni.* [*ség.*
Popularisme, *m. népszerüség, népies-*
Popularité, *f. népnyelv; népszerüség, leereszkedés.*
Population, *f. népesség.*
Populeux, euse, *adj. népes.*
Poque, *m. játék neme.*
Porc, *m. disznó; disznóhus.* [*lőr.*
Porcelaine, *f. porczellán; babos csül-*
Porchaison, *f. disznókövérség, háj.*
Porche, *m. pitvar, előcsarnok (templomé).* [*pásztor.*
Porcher, *m. kondás, kanász, disznó-*
Porcherie, *f. disznóól.*
Porc-marin, *m. tengerimalacz.*
Porc-sanglier, *m. vaddisznó.*
Pore, *m. likacs, lyukacs, bőrlikacs, izzólik.*
Poreux, euse, *adj. likacsos.*
Porosité, *f. likacsosság.*
Porphyre, *m. porfir; dörzsölőkő.*
Porphyriser, *v. a. dörzsölőkövön szétdörzsölni.*
Porreau, *v.* Poireau.
Port, *m. kikötő.*
Port, *m. teher; vitel; vitelbér; fuvar; postapénz;* fig. *testtartás;* — d'une plante, *növény növése.*
Portable, *adj. vihető, hordozható.*
Portage, *m. hordás.*
Portail, *m. kapuzat, diszkapu.*
Portant, *m. nyel, fül.*
Portant, te, *part. et adj. hordó, hordozó, vivő.*
Portatif, ive, *adj. hordozható, könnyen vihető;* dictionnaire —, *zsebszótár;* —, *m. irólap.*
Porte, *f. ajtó, kapu.*
Porte-aiguille, *m. kőtőtok.*

Porte-arquebuse, *m. puskatöltővadász.*
Porte-assiette, *m. táltartókarika.*
Porte-balle, *m. házaló.*
Porte-bannière, *m. zászlóvivő.*
Porte-cahier, *m. könyvtárcza, irattárcza.*
Porte-chaise, *m. gyaloghintós.*
Porte-chausse, *m. nadrágtartó*
Porte-cigare, *f. szivarszopóka; szivartartó.*
Porte-clef, *m. tömlöcztartó.*
Porte-corps, *m. nyerges kocsi.*
Porte-crayon, *m. irón, rajzón, rajztoll.*
Porte-croix, *m. keresztvivő.*
Porter-dîner, *m. éthordó szilkék.*
Porte-drapeau, *m. zászlótartó.*
Portée, *f. lövéstáv; távolság, melyig a látás, hallás stb. hat; tehetség; ellet; gerenda hosszasága.*
Port-enseigne, *m. zászlótartó.*
Port-épée, *m. kardszíj.*
Porte-éperon, *m. sarkantyút hordó.*
Porte-étendard, *m. zászlótartó; zászlósark.*
Porte-étrier, *m. kengyelszíj.*
Porte-faix, *m. terehhordó, házaló.*
Porte-feu, *m. gyutacs, gyujtó; gyúcsöte.*
Portefeuille, *m. tárcza.*
Porte-flambeau, *m. fáklyavivő.*
Porte-lettre, *m. levéltáska.*
Porte-malheur, *m.* fam. *szerencsétlen ember.*
Porte-manteau, *m. ruhaiszák, batu; fogas, ruhafogas.*
Porte-monnaie, *m. pénztárcza.*
Porte-montre, *m. zsebóratartó.*
Porte-mors, *m. zablaszíj.*
Porte-mouchettes, *m. koppantótalp.*
Porte-muse, *m. pézsmány.*
Porte-paquet, *m. postainas, gyalogposta; ujdonász.*
Porte-peigne, *m. fésűtok.*
Porte-presse, *m. sajtótalap.*
Porter, *v. a. vinni, hordani, hordozni; elvinni; hozni; magával vinni; hasznak lenni; előhozni; tartalmazni; tűrni; bejelenteni; kedvezni, biztatni, serkenteni; rávenni;* —, *v. n. nyugszani; hordani (puskáról), találni; vinni; kormányozni;* se —, *v. pr. menni (valahová); magát érzeni, lenni; hajlandónak lenni, űzni (valamit).*
Porter, *m. angol ser.*
Porte-respect, *m. díszjel, becsjel; rémkép.*
Porterie, *f. kapuslak.*
Porte-sel, *m. sókas, sószelencze.*
Porte-tapisserie, *m. szőnyegajtó.*
Porteur, *m.* —euse, *f. vivő, hordozó, hozó, átadó; előmutató; váltótulajdonos; vivőnő stb.;* cheval —, *nyergesló.*
Porte-verge, *m. pálczavivő.*
Porte-verre, *m. pohártalap, pohártálcza.*
Porte-voix, *m. szócső, messzeszóló.*
Portier, *m.* —ère, *f. ajtónálló; kapus; kapusnő.*
Portière, *f. zárda kapusnője; kocsiajtó; ajtófüggöny; tenyészkancza;* brebis —, *anyajuh, jerke.*
Portion, *f. rész; részlet, adag.*
Portioncule, *f. részecske.*
Portique, *m. oszlopcsarnok.*
Portrait, *m. arczkép;* fig. *kép, festvény;* — en buste, *mellkép;* — en pied, *életnagyságu kép.*
Portraiture, *f. arczképfestés, arczképfestészet.*
Posage, *m. fölállitás.*
Pose, *f. éjjeli őr; kitétel, letétel, kirakás, felállitás.*
Posé, ée, *adj. felállitott; odatett; föltett; komoly, nyugott.*
Posément, *adv. meggondolva, lassan.*
Poser, *v. a. állitni, odatenni, letenni; felállitni; megállapitni; irásba foglalni; föltenni (előre);* —, *v. n. feküdni, nyugodni (valamin);* se —, *v. pr. megnyugodni, lecsendesülni.*
Positif, ive, *adj.* —ivement, *adv. bizonyos, állitó, tevőleges; tételes, tényleges; igenleges; bizonyosan stb.* —, *m. bizonyosság, ténylegesség; kézorgana;* (gr.) *alapfok, első fok.*
Position, *f. állás, helyzet, fekvés; tevés, állitás, tétel.*
Posséder, *v. a. birni, birtokában lenni (valaminek);* fig. *jártasnak lenni (valamiben).*
Possesseur, *m. birtokos.*
Possessif, *adj. tulajdonitó.*
Possession, *f. birtok.*
Possessoire, *m. birtokjog.*
Possessoirement, *adv. birtokjogilag.*
Possibilité, *f. lehetőség, lehetség.*
Possible, *adj. lehető, lehetséges;* —, *m. lehetőség.*
Postdate, *f. utókeltezés, hátranapolás, későbbi keltezés, későbbi kelte (valaminek).*
Postdater, *v. a. utókeltezni, hátranapolni.*

Poste, *f. posta; postaház; postaállomás; postalovag; postanap; posta (golyó)*; —, *m. állomás; őrs, őrhely; réteg, terület.*
Poster, *v. a. felállítni, helyezni, elhelyezni.*
Postère, *m.* [illegible] *alfel.*
Postérieur, eure, *adj.* — **eurement**, *adv.* *utóbbi, későbbi; utóbb;* —, *m. alfel.*
Postériorité, *f. későbbiség, utóbbiság;* — **de date**, *utóbbi, későbbi kelte (valaminek).*
Postérité, *f. utódiság, utókor.*
Posthume, *adj. utószülött.*
Postiche, *adj. hamis, ál, nem valódi; nem illő.*
Postillon, *m. postalegény, postakocsis.*
Postposer, *v. a. p. u. utána tenni.*
Postposition, *f. p. u. utánatétel, hátratétel.*
Post-scriptum, *m. utóirat.*
Postulant, *m. követelő.*
Postulat, *m. követelés.*
Postulation, *f. követelés; kivitel; szorgalmazás, sürgetés.*
Postuler, *v. a. igényelni, rajtalenni; követelni;* —, *v. n. pőrt vinni (törvényszéknél).*
Posture, *f. állás, testállás, magatartás; helyzet.*
Pot, *m. fazék; mérték neme (két pint), kanna;* — **de chambre**, *éjedény.*
Potable, *adj. iható.*
Potage, *m. leves.*
Potager, *m. levesestál; konyhakert;* —, **ère**, *adj. leveses.*
Potasse, *f. hamuzsir.*
Pote, *adj. f.* **main** —, *dagadt kéz.*
Poteau, *m. karó; palló; bocska, kád.*
Potée, *f. fazékkal tele; mintaföld;* — **d'étain**, *ónhamu.*
Potelé, ée, *adj. húsos.*
Potelot, *m. olanyfényle.*
Potence, *f. mankó; mérték, mérv, mérle, mérőrúd;* (serr.) *zárlemezvas.*
Potentat, *m. hatalmasság.*
Poterie, *f. fazekasmű, fazekasáru; fazekasmesterség.*
Potier, *m. fazekas;* — **d'étain**, *czinöntő, ónműves.*
Potin, *m. sárgaréz; lombik.*
Potine, *f. apró ajók.*
Potion, *f. orvosital.*
Potiron, *m. tök.*
Pot-purri, *m. illatmillye, illatedény;* fig. *elegy, egyveleg.*
Pou, *m. tetű;* — **pulsateur**, *kopogótermesz.*
Pouacre, *adj. mocskos, undok, tisztátlan,* —, *m. disznó.*
Pouacrerie, *f.* pop. *disznóság, mocsok.*
Pouah, *int. piha!*
Pouce, *m. hüvelyk, hüvelykujj; nagyujj (lábon), nagy lábujj; hüvelyk (mérték).*
Poucette, *f. hüvelyktyű.*
Pouce-pied, *m. soklábu (bogár); lábujj.*
Poucier, *m. hüvelyktyű; gyűszű; kilincsfej, kilincsnyomó.*
Pou-de-soie, *m. félselyemkelme.*
Pouding, *m. pudding (angol étek).*
Poudre, *f. por; lőpor; hajpor; porzó.*
Poudrer, *v. a. hajporozni.*
Poudrette, *f. trágya neme.*
Poudreux, euse, *adj. poros.*
Poudrier, *m. lőporos molnár, lőporgyárnok; porzótartó; finom szita.*
Poudrière, *f. lőporgyár, lőpormalom.*
Pouf, *int. puf!*
Pouffer, *v. n.* — **de rire**, *kaczagni.*
Pouiller, *v. a.* pop. *szidalmazni.*
Pouilles, *f. pl. szidalmak, szitkok.*
Pouilleux, euse, *adj. tetves.*
Pouillier, Pouillis, *m. koldustanya.*
Poul, *m. ökörszem, királyka.*
Poulaille, *f. baromfi.*
Poulailler, *m. tyúkól, tyúkketrecz; tyúkárus, tyúkász; tyúkászkocsi.*
Poulain, *m. csikó; lágyékdob.*
Poulaine, *f.* (mar.) *hajóorr.*
Poularde, *f. hízott csirke.*
Poule, *f. tyúk;* — **d'Inde**, *nőstény pulyka.*
Poulet, *m. csibe; szerelmes levelke.*
Poulette, *f. csirke, csibe;* (vig.) *bujtóág;* **ma** —! *galambom!*
Pouliche, *f. kanczacsikó.*
Poulie, *f. tekerőcsiga, csiga; csigahenger.*
Poulier, *v. a.* (mar.) *fölcsigázni, föltekerni.*
Poulin, *v.* **Poulain.**
Pouline, *f. kanczacsikó.*
Pouliner, *v. n. csikózni.*
Poulinière, *adj. f.* **jument** —, *tenyészkancza.*
Pouliot, *m. kis tekerőcsiga;* (bot.) *csombormenta, csombor.*
Poulot, *m. babácska.*
Poulpe, *f. vastag hús (testen); hús, bél (gyümölcsé).*
Poulpeton, *m. husgombócz.*
Poulpetonnière, *f. fojtó.*
Pouls, *m. érütés, érverés.*
Poumon, *m. tüdő.*
Poupard, *m. pólyás gyermek.*

Poupart, *m. ollótlan rák.*
Poupe, *f. tat (hajóé).*
Poupée, *f. báb; fejkötőbáb.*
Poupelin, *m. írósteszta, írósvajas sütemény.*
Poupelinier, *m. lábas, serpenyű.*
Poupetier, *m. bábműves.*
Poupiettes, *f. pl. töltött borjuszeletkék.*
Poupin, ine, *adj. bábkénti, piperézett; —, m. —ine, f. pipere bolondja.*
Poupon, *m.* **Pouponne**, *f. babácska, bábocska.*
Pour, *prp. ... ért, végett, miatt.*
Pour-boire, *m. borravaló.*
Pourceau, *m. disznó.*
Pourcent, *m. száztóli.*
Pourfendre, *v. a. keresztülvágni, ketté [vágni.*
Pourparler, *m. beszélgetés.*
Pourpier, *m. porcsín.*
Pourpoint, *m. mellény.*
Pourpre, *m. bíbor, bíborszín; csalánláz; —, f. bíborszín;* fig. *királyság; bársonycsiga; —, adj. bíborpiros.*
Pourpré, ée, *adj. bíborpiros.*
Pourpris, *m. kerület.*
Pourquoi, *conj. miért, mért?*
Pourri, ie, *adj. rothadt, reves, redves; —, m. rothadás, redvesség, rothadtság.*
Pourrir, *v. a. rothasztani, redvessé tenni; —, v. n. et* **se —**, *rothadni, revesedni.*
Pourrissage, *m. rothadás.*
Pourriture, *f. rothadás.*
Poursuite, *f. üldözés; utánjárás, sürgetés;* **poursuites**, *pl. törvényszéki eljárás.*
Poursuivant, *m. kereső, utána járó; sürgető, gondoskodó.*
Poursuivre, *v. a. irr. üldözni; keresni, kérni (valamit); folytatni; —, v. n. folytatni.*
Pourtant, *conj. mégis, mindazáltal.*
Pourtour, *m.* (arch.) *kőrület.*
Pourvoi, *m. bírói ítélet elleni folyamodás.*
Pourvoir, *v. n. irr. gondoskodni; —, v. a. ellátni;* **se —**, *v. pr. magát ellátni; óvakodni; törvényszékhez folyamodni.*
Pourvoirie, *f. raktár, szállítmányraktár.*
Pourvoyeur, *m. szállító.*
Pourvu, ue, *part. (v.* **Pourvoir**) **— que**, *azon esetre ha ..., ha csakugyan, csakhogy.*
Pousse, *f. hajtás, sarjadék;* (vet.) *keh.*
Pousse-cul, *m.* pop. *foglár, fogmegporosztó.*
Poussée, *f.* (arch.) *nyomás.*
Pousser, *v. a. taszítni, tolni, lökni, ellökni, eltaszítni, eltolni, elkergetni, elűzni, meglökni, beütni, tovább tenni, ellenni; tovább segítni, túlságig vinni; sérteni, bántani, megtámadni, ingerelni; rávenni (valamire); —, v. n. hajtani, levelezni (fákról); megkehesedni (lóról);* **se —**, *v. pr. felemelkedni, felvergődni;* **se —** **dans le monde**, *elélni, elboldogulni.*
Poussette, *f. játék neme.*
Poussier, *m. szénpor.*
Poussière, *f. por.*
Poussif, ive, *adj. kehes.*
Poussin, *m. pizse, apró csirke.*
Poussinière, *f. tyúkborító, tyúkkosár.*
Poussoir, *m. toló, rugó (ismétlő órán).*
Poutre, *f. gerenda; harmadfű kancza.*
Poutrelle, *f. kis gerenda.*
Pouvoir, *v. n. irr. ... hatni, ... hetni, tehetni, meglehetni, bírni, bírhatni;* **cela se peut**, *ez lehetséges;* **il n'en peut mais**, *nem tehet róla; —, m. hatalom, tehetség; meghatalmazás.*
Pouzzolane, *f. puczczolánföld.*
Pragmatique, *adj. pragmatikai.*
Prairial, ale, *adj.* **plante prairiale**, *réti növény; —, m. hónap neve a volt franczia köztársaságban.*
Prairie, *f. rét, rétség, mezőség; takarmány.*
Praline, *f. pörkölt mandola.*
Praliner, *v. a.* (conf.) *czukorban piritani vagy pörkölni.*
Prame, *f. komp, dereglye.*
Praticable, *adj. kivihető, megtehető, alkalmazható;* **chemin —**, *járható út.*
Praticien, *m. tapasztalt ügyvéd; gyakorló orvos.*
Pratique, *adj. gyakorlati; —, f. gyakorlat; szokás; iratok; törvénykezés; ismerős, rendes vevő;* **pratiques**, *fogás, csel, fortély, fondorlat.*
Pratiquement, *adv. gyakorlatilag.*
Pratiquer, *v. a. gyakorolni, űzni; társalogni, bánni; megvesztegetni, alattomban alkalmazni;* **se —**, *v. pr. szokásban lenni.*
Pré, *m. rét, gyep, mező.*
Préachat, *m. elővételi jog.*
Préalable, *adj.* **—ment**, *adv. előleges, előlegesen.*

Préambule, *m. bévezetés; szóözön.*
Préau, *m. rétecske; zárdaudvar.*
Prébende, *f. javadalom, egyházi javadalom.* [*adományélvező.*
Prébendé, *m. adományzott, egyházi*
Précaire, *adj. kétes, bizonytalan; kegybeli.*
Précaution, *f. elővigyázás, ovatosság.*
Précautionné, **ée**, **Précautionnel**, **elle**, *adj. ovatos.*
Précautionner, *v. a. óvni, óvakodóvá tenni;* **se** —, *v. pr. ovakodni.*
Précédemment, *adv. eleve, előbb.*
Précédent, **te**, *adj. megelőző, előbbi;* —, *m. előzmény.*
Précéder, *v. a. megelőzni, előre menni.*
Précellence, *f. elsőség, felsőbbség.*
Précenteur, *m. előénekes.*
Précepte, *m. szabály, rendelet, parancsolat.*
Précepteur, *m. tanító.* [*hang.*
Préceptoral, **ale**, *adj.* **ton** —, *iskola-*
Préceptorat, *m. tanitói rend.*
Préceptoriale, *adj. f. tanitói.*
Préchantre, *v.* **Précenteur.**
Préchantrerie, *f. kántorság.*
Prêche, *m. predikáczió; protestanstemplom.*
Prêcher, *v. a. et n. predikálni; inteni; földicsérni, magasztalni.*
Prêcheresse, *f. domonkosi apácza.*
Prêcheur, *m. hitszónok, egyházi szónok;* **frère** —, *domonkos, pulyolatos vu. át.*
Précieuse, *f. csicsós, csicsomázott.*
Précieux, **euse**, *adj.* —**eusement**, *adv. drága; becses; czifra, keresett, mesterkélt; drágán stb.*
Préciosité, *f. czifra beszéd.*
Précipice, *m. örvény, mélység, meredek mélység.*
Précipitamment, *adv. legnagyobb sietséggel, elhamarkodva, hirtelenkedve.*
Précipitation, *f. sietés, sietség; elhamarkodás;* (chim.) *leczapodás, leválás, leszállás; leülepités.*
Précipité, *m.* (chim.) *csapadék, leválmány.*
Précipiter, *v. a. letaszitni, lelökni, lebuktatni; fölötte sietni (. . . val, . . . vel), elsiettetni, elhamarkodni; siettetni;* (chim.) *lecsapni, leülepíteni;* **se** —, *v. pr. szakadni, leszakadni, leugorni; fölötte sietni, hirtelenkedni;* **se** — **sur l'ennemi**, *rárohanni az ellenségre.*

Préciput, *m.* (dr.) *előleg;* **par** —, *előlegesen.*
Précis, **ise**, *adj. határozott, szabott; tüzetes; világos;* —, *m. tartalom, összeség, rövid foglalat.*
Précisément, *adv. határozottan, pontosan, szabatosan; tüzetesen, tulajdonkép.*
Préciser, *v. a. pontosan meghatározni.*
Précision, *f. határozottság, pontosság, szabatosság.*
Précoce, *adj. koránérő, kora, jókori; hamarkodó, hirtelendő;* —, *f. koránérő cseresznye.*
Précocité, *f. koraérettség.*
Précompter, *v. a. előlegesen leszámitni.*
Préconçu, **ue**, *adj.* **opinion** — **ue**, *elővélemény.*
Préconisation, *f. kihirdetés; magasztalás.* [*magasztalni.*
Préconiser, *v. a. kihirdetni; dicsérni,*
Précurseur, *m. előfutó, előposta, hírmondó, előjel.* [*halni.*
Prédécéder, *v. n.* (jur.) *előbb meg-*
Prédécès, *m.* (jur.) *előbbi meghalás.*
Prédécesseur, *m. előd.*
Prédestination, *f. elővégzet, előrendeltetés; végzettan.*
Prédestiner, *v. a.* (th.) *kiválasztani;* **fig.** *eleve elrendelni, előre meghatározni.* [*elrendelés.*
Prédétermination, *f.* (th.) *isteni előre-*
Prédéterminer, *v. a.* (th.) *előre elrendelni.* [*illető.*
Prédial, **ale**, *adj. jószágot, birtokot*
Prédicament, *m.* (log.) *tulajdonitmány;* **être en bon** —, *jó hírben állani.*
Prédicant, *m. protestans lelkész.*
Prédicateur, *m. hiszónok, egyházi szónok.* [*lat, hirdetés.*
Prédication, *f. prédikálás, hitszónok-*
Prédiction, *f. előre hirdetés, jóslat.*
Prédilection, *f. előszeretet.*
Prédire, *v. a. irr. előre megmondani, jósolni, jövendölni.*
Prédisposant, **te**, *adj. előkészitő.*
Prédisposer, *v. a. előkészitni, fogékonynyá tenni.*
Prédisposition, *f. fogékonyság.* [*ség.*
Prédomination, *f. uralkodás, elsőbb-*
Prédominer, *v. a. ki-, előtünni, uralkodni, erőt venni (valakin vagy valamin), elsőbbségének lenni.*
Prééminence, *f. elsőség; előjog.*
Prééminent, **te**, *adj. kitünő, magasztos.*
Préemption, *f.* **droit de** —, *elővételi jog.*

Préétablir, *v. a. előre meghatározni.*
Préexistant, te, *adj. azelőtt fönálló, előbbeni.*
Préexistence, *f. előbbeni létezés.*
Préexister, *v. n. előbb létezni.*
Préface, *f. előbeszéd, előszó, bevezetés.*
Préfecture, *f. helytartóság.*
Préférable, *adj.* —ment, *adv. elsőséget érdemlő; elsőséget érdemlőleg, főkép, jelesen.*
Préférence, *f. előny, elsőség;* par —, *főkép, jelesen, kiválólag.*
Préférer, *v. a. elébe tenni, elsőséget adni.*
Préfet, *m. igazgató, főtiszt, főnök, helytartó; felügyelő.*
Préfinir, *v. a.* (dr.) *határozni (napot), kitűzni.*
Préfix, ixe, *adj. meghatározott, kitűzött.*
Préfixion, *f.* (dr.) *meghatározás, kitűzés.*
Prégnant, te, *adj. sürgős, súlyos.*
Préhension, *f. elvétel, elfoglalás.*
Préjudice, *m. hátrány, kár.*
Préjudiciable, *adj. káros, ártalmas.*
Préjudiciaux, *m. pl.* frais —, *pl. előleges perköltség.*
Préjudiciel, elle, *adj.* (jur.) *előleges.*
Préjudicier, *v. n. károsnak, ártalmasnak lenni, ártani.*
Préjugé, *m. előleges végzés; előitélet; jel, jelenség.*
Préjuger, *v. a. előlegesen elhatározni; vélni, gyanitni.*
se **Prélasser**, *v. pr. pöffeszkedni, kérkedni.*
Prélat, *m. főpap, egyháznagy.*
Prélation, *f. előjog, elsőségi jog; elővételi jog.*
Prélature, *f. egyháznagyi hivatal, főpapi méltóság.*
Prêle, *f. surlófű, kannamosó.*
Prélegs, *m.* (jur.) *előleges hagyomány.*
Préléguer, *v. a. előlegesen hagyományozni.*
Prêler, *v. a. le-, megsikárolni.*
Prélever, *v. a. előre lehúzni.*
Préliminaire, *adj.* —ment, *adv. előleges; előlegesen;* préliminaires, *m. pl. előzetek, előzvények.*
Prélire, *v. a. irr. előre olvasni.*
Prélude, *m. előjáték; bevezetés.*
Préluder, *v. n. bevezetőt játszani.*
Prématuré, ée, *adj.* —ment, *adv. jókor ért, koránért; elhamarkodott, időelőtti; idő előtt, korán, kelletinél korábban.*
Prématurité, *f. koraérettség.*
Préméditation, *f. előre meggondolás.*
Préméditer, *v. a. előre meggondolni.*
Prémices, *f. pl. zsenge.*
Premier, ère, *adj. első.*
Premièrement, *adv. először.*
Prémisses, *f. pl.* (log.) *előtétek.*
Prémontré, *m. fehér barát, premontrē szerzetes.*
Prémunir, *v. a. biztositni, megóvni.*
Prenable, *adj. elfoglalható, meghódítható; fig. megvesztegethető.*
Prendre, *v. a. irr. venni, elvenni; fogni, megfogni; fölvenni, magára venni; elfoglalni; rajtakapni, megtámadni; megérteni; föltenni (valamely esetet);* pour qui me prenez-vous? *kinek néz engem Kegyed?* — son parti, *eltökélni magát;* — garde, *vigyázni;* —, *v. n. diszleni, sikerülni; tetszést nyerni; összefutni, megaludni; megfagyni; befagyni;* se —, *v. pr. fogódzani, megakadni (valamiben); megaludni, összefutni;* elle se prit à pleurer, *elkezdett sirni, sírva fakadt.*
Preneur, *m. átvevő, vevő, megfogó, elfoglaló;* (dr.) *bérlő, bérnök;* — de café, *kávézó;* — de tabac, *burnótoló, tobákoló, szipákoló.*
Preneuse, *f. vevőnő, átvevőnő, megfogónő, elfoglalónő;* — de café, *kávénénike.*
Prénom, *m. keresztnév.*
Prénotion, *f. előfogalom.*
Préoccupation, *f. elfogultság, előitélet. elővélemény.*
Preoccuper, *v. a. elfoglalni, elfogulttá tenni;* se —, *v. pr. elfogúlni.*
Préopinant, *m. első szavazó.*
Préopiner, *v. n. első szavazni, véleményét legelől kimondani.*
Préparatif, *m. készület.*
Préparation, *f. elkészülés; elkészités; készitmény.*
Préparatoire, *adj. előkészitő.*
Préparer, *v. a. készitni, előkészitni, elkészitni;* se —, *v. pr. készülni.*
Prépondérance, *f. túlsúly.*
Prépondérant, te, *adj. túlnyomó.*
Préposé, *m. elöljáró.*
Préposer, *v. a. elöljáróvá, felügyelővé tenni.* [elöljáró
Préposition, *f.* (gr.) *névelő, előszócska*
Prépuce, *m. előbőr, makktyú.*
Prérogative, *f. elsőség, előség, előjog.*
Près, *prp.* et *adv. közel, mellett; majd*

mintegy; à peu —, majdnem, mintegy, körülbelül.
Présage, *m. előjelenség, előjel, előjelentés; gyanitás, vélekedés.*
Présager, *v. a. előre megmondani, jövendőlni, jósolni; gyanitni.*
Presbyopie, *f. messzelátás.*
Presbyte, *adj. messzelátó.*
Presbytérial, ale, *adj. papi.*
Presbytère, *m. paplak, papház.*
Prescience, *f. előretudás.*
Prescinder, *v. n. elmellőzni, tekintetbe nem venni.* [*hető.*
Prescriptible, *adj. elévülhető; elévit-*
Prescription, *f. elévülés.*
Prescrire, *v. a. irr. meghagyni, rendelni, elébe szabni; elévesitni; —, v. n. elévülni.* [*ség.*
Préséance, *f. elölülés, elnökség, első-*
Présence, *f. jelenlét.*
Présent, te, *adj. jelen, jelenlevő;* (méd.) *rögtön haló; à —, jelenleg, azonnal; —, m. ajándok; jelenlét;* (gr.) *jelen;* pour le —, *jelen időre, mostanra;* en —, *ajándokul.*
Présentable, *adj. bemutatható, ajánlható.* [*lomra).*
Présentateur, *m. bemutató (javada-*
Présentation, *f. bemutatás.*
Présentement, *adj. jelenleg.*
Présenter, *v. a. odanyujtani; ajánlani; bemutatni; benyujtani;* — ses respects à qn., *valakinél tisztelkedni;* se —, *v. pr. magát bemutatni, tisztelegni, ajánlkozni; szembe ötleni; előjönni, előfordulni;* se — à l'esprit, *eszébe jutni;* se — bien, *jól mutatni.*
Préservatif, ive, *adj. óvó; —, m. óvszer.*
Préserver, *v. a. óvni, megóvni.*
Présidence, *f. elölülés, elnökség.*
Président, *m. elnök.*
Présidente, *f. elnöknő, elnökné.*
Présider, *v. a. et n. elnökölni.*
Présidial, *m. tartományi törvényszék.*
Présomptif, ive, *adj. hihető, gyanitható, sejtőleges.* [*önhittség.*
Présomption, *f. gyanitás, sejtelem;*
Présomptueux, euse, *adj.* — eusement, *adv. önhitt; rátartós; önhittséggel; rátartósan.* [*nem.*
Presque, *adv. majd, majdnem, csak-*
Presqu'île, *f. félsziget.*
Pressant, te, *adj. sürgős, sürgetős;* un homme bien —, *nagyon tolakodó ember.*

Presse, *f. tolongás; zavarodás, szorultság, zavar; sajtó, nyomdasajtó; matrózfogdozás.*
Pressé, ée, *adj. szoros, szorult; sürgős; tömött.*
Presséance, *v.* Préséance.
Pressentiment, *m. előérzet, sejtelem.*
Pressentir, *v. a. et n. irr. előérezni, előre megérezni, sejteni; kipuhatolni.*
Presse-papier, *m. levélnyomasz.*
Presser, *v. a. szoritni, nyomni, sajtolni, kisajtolni; összeszoritni; sürgetni; siettetni; erőltetni; megvasalni; —, v. n. sürgősnek lenni; nagyon érzékenynek lenni;* se —, *v. pr. nyomulni, tolongani, tolakodni; sietni.*
Presseur, *m. szövetnyomtató.*
Pressier, *m. könyvnyomtató.*
Pression, *f. nyomás.*
Pressis, *m. növénynedv.*
Pressoir, *m. sajtó.*
Pressurage, *m. sajtolás; esigér, lőre, máslás.* [*kély.*
Pressure, *f. körömméreg, körömfe-*
Pressurer, *v. a. sajtolni, kisajtolni.*
Pressureur, *m. szőlőtaposó, borsajtoló.*
Prestance, *f. derék tekintet.*
Prestant, *m.* (org.) *fősípzat.*
Prestation, *f. teljesités, kiszolgáltatás.*
Preste, *adj.* — ment, *adv. gyors, fris; gyorsan; —, int. szaporán! frisen!*
Prestesse, *f. fürgeség, gyorsaság, sebesség.*
Prestige, *m. szemfényvesztés.*
Prestigiateur, *m. p. u. szemfényvesztő, bűvész.* [*ámitó.*
Prestigieux, euse, *adj. szemfényvesztő,*
Prestolet, *m. szegény pap.*
Présumable, *adj. gyanitható, föltehető.*
Présumer, *v. a. et n. gyanitni, föltenni.*
Présupposer, *v. a. előföltételezni, föltenni.*
Présupposition, *f. előföltétel, föltétel.*
Présure, *f. tejoltó.*
Prêt, *m. kölcsön;* (mil.) *zsold.*
Prêt, prête, *adj. kész.*
Prétantaine, *f.* courir la —, *barangolni, kalandozni.* [*tartó.*
Prétendant, *m. követelő, igénylő, jog-*
Prétendre, *v. a. et n. követelni, kivánni; igényelni; állitni; akarni, szándékozni.*
Prétendu, ue, *part. állitólagos, vélt, gondolt; —, m.* — ue, *f. mátka, jegyes.*

Prête-nom, *m. névkölcsönző.*
Prétentieux, euse, *adj. követelős, igényteljes, önhitt.*
Pretention, *f. követelés, igény, önhittség;* sans —, *igénytelen.*
Prêter, *v. a. kölcsönözni; odanyujtani;* —, *v. n. tágulni, nyúlni, terjedni;* se —, *v. pr. részt venni; tűrni; engedni.*
Prétérit, *m.* (gr.) *mult (idő);* —, ite, *adj. elmellőzött.*
Prétérition, *f. elmellőzés.*
Prêteur, *m. kölcsönző, kölcsönadó.*
Prétexte, *m. ürügy.*
Prétexter, *v. a. ürügyölni, ürügyül vagy mentségül felhozni; palástolni, elsimitni.*
Prétintaille, *f. mellékczifrázat, szegély, boritás.*
Prétintailler, *v. a. beboritani, felcsipkézni, kirakni.*
Prétorien, enne, *adj.* (ant.) *praetori.*
Prêtraille, *f. papsepredék.*
Prêtre, *m. pap;* grand —, *főpap.*
Prêtresse, *f. papnő.*
Prêtrise, *f. papság, papi hivatal.*
Préture, *f. praetorság, praetori hivatal.* [*próba.*
Preuve, *f. bizonylat, bebizonyitás;*
Preux, *adj. vm. vitéz, bátor.*
Prévaloir, *v. a. irr. elsőségének lenni, meghaladni, túltenni;* se —, *v. pr. hasznára forditni; magasra látni.*
Prévaricateur, *m. kötelességfeledő, tisztfeledő.* [*tisztfeledés.*
Prévarication, *f. kötelességmulasztás,*
Prévariquer, *v. n. tiszte ellen tenni, kötelességét elmulasztani.*
Prévenance, *f. előzékenység.*
Prévenant, te, *adj. előzékeny, szives.*
Prévenir, *v. a. irr. megelőzni; elejét venni; tudósitni; megnyerni, magának kedvezővé tenni;* se —, *v. pr. tudakozni; előitéletekbe bonyolodni; elfogúlni.*
Préventif, ive, *adj. megelőző.*
Prévention, *f. előitélet, elővélemény;* (dr.) *megelőzés.*
Prévenu, ue, *part. et adj. előleg értesitett; elfogult; bevádolt, vádolt.*
Prévision, *f. isteni gondviselés.*
Prévoir, *v. a. irr. előrelátni.*
Prévôt, *m. elöljáró, főnök; prépost; porkoláb.* [*törvényszék.*
Prévôtal, ale, *adj.* cour prévôtale, *fő-*
Prévôté, *f. biróság; prépostság.*

Prévoyance, *f. előrelátás; gondviselés; ovatosság.*
Prévoyant, te, *adj. előrelátó, ovatos.*
Prie-Dieu, *m. imaszék, imakönyvtám.*
Prier, *v. a. et n. kérni, könyörögni; meghívni; imádkozni.*
Prière, *f. imádság, ima; kérés, kérelem.*
Prieur, *m. perjel, prior.*
Prieure, *f. priornő.*
Prieuré, *m. perjelség, priorság.*
Primaire, *adj. kezdő; elörendü;* école —, *elemi tanoda.*
Primat, *m. primás.*
Primatie, *f. primásság.*
Primauté, *f. elsőség.*
Prime, *f. jutalom; első;* (imp.) *első nyomat;* —, *adj.* fam. de — abord, *eleinte, első tekintetre.*
Primer, *v. n. et a.* (jeu) *kiadni, kihívni; elsőségének lenni; megelőzni, felülhaladni.*
Primeur, *f. érettség első ideje.* [*rics.*
Primevère, *f. tavaszi kankalin, kükö-*
Primicier, *m. legöregebb, legidősbik (valamely intézetben).*
Primitif, ive, *adj.* — ivement, *adv. eredeti; első, legrégibb; eredetileg.*
Primogéniture, *f. elsőszülöttség.*
Primordial, ale, *adj.* — alement, *adv. legrégibb (oklevelekről); eredeti; eredetileg.*
Prince, *m. fejedelem, herczeg;* fig. *fő;* — royal, *koronaherczeg.*
Princesse, *f. herczegnő.*
Princier, *v.* Primicier.
Principal, ale, *adj. fő;* —, *m. fődolog; tőke; főnök; első biróság.*
Principalement, *adv. főleg, főképen.*
Principalité, *f. főnökség.* [*ség*
Principauté, *f. fejedelemség, herczeg-*
Principe, *m. eredet, alap, kútfő, elem; ősanyag; elv;* principes, *pl. első elemek; főalkrészek.*
Principion, *m.* fam. *herczegecske.*
Printanier, ère, *adj. tavaszi.*
Printemps, *m. tavasz.*
Priorat, *m. priorság, perjelség.*
Priorité, *f. előbbvalóság, elsőbbség; előbbiség.* [de vin, *ittas, részeg*
Pris, ise, *part. et adj.* (*v.* Prendre); —
Prise, *f. vétel, elvétel, elfoglalás, lefoglalás, letartóztatás; csipet, szippantat; zsákmány; nyel, fül (fazékon stb.)· szóvita; összekapás összecsapás;* en venir aux prises *összekapni.*

Prisée, *f. árbecslés.*
Priser, *v. a. megbecsülni, becsét vagy árát határozni (...nak, ...nek); fig. nagyra becsülni.*
Priseur, *m. becslő, becsüs.*
Prismatique, *adj. hasábos, hasábi, hasáb ....*
Prisme, *m. hasáb.*
Prison, *f. fogház, börtön, tömlöcz.*
Prisonnier, *m.* —ère, *f. fogoly, rab; fogolynő, rabnő.*
Privation, *f. megfosztás, veszteség, nélkülözés.*
Privativement, *adv. kizárólag.*
Privauté, *f. meghittség, bizalmasság.*
Privé, *m. árnyékszék.*
Privé, ée, *part. et adj. megfosztott; titkos; magános; külön; bizalmas, meghitt; szelid.*
Priver, *v. a. megfosztani, elvonni, megvonni (valakitől valamit); megszeliditni;* se —, *v. pr. magát megfosztani (valamitől); megszelidülni.*
Privilége, *m. előjog; kiváltság, szabadalom, szabadíték; előny.*
Privilégié, ée, *adj. kiváltságos, szabadalmozott;* —, *m. kiváltságos, szabadalommal biró, szabadalmas.*
Prix, *m. ár, becs; jutalom.*
Probabilité, *f. valószinüség.*
Probable, *adj.* — ment, *adv. valószinü; valószinüleg.*
Probant, te, *adj. bizonyitó, bebizonyitó.*
Probation, *f. próba, kisérlet, próbaidő.*
Probatoire, *adj. kisérleti, próba ....*
Probe, *adj. jámbor, becsületes, jó.*
Probité, *f. jámborság, becsületesség.*
Problématique, *adj. kétséges, kétes, bizonytalan.*
Problème, *m. feladat, kérdemény.*
Procédé, *m. bánás, eljárás; vegyfolyam.*
Procéder, *v. n. eredni; eljárni; bánni; tovább menni, haladni, folytatni; pörlekedni; származni.*
Procédure, *f. birói eljárás, törvénykezés, jogfolyam, perrendtartás.*
Procès, *m. per, pör; periratok.*
Processif, ive, *adj. perlekedő, pörlekedni szerető.*
Procession, *f. menet, díszmenet, ünnepélyes menet, bucsujárás.*
Processionnellement, *adv. menetkép, díszmenetileg.*
Processus, *m. nyúlvány.*
Prochain, ine, *adj. közel, közellevő; közelgő;* —, *m. felebarát, embertárs.* [*sokára.*
Prochainement, *adv. legközelebb, nem*
Proche, *adj. közel, közellevő;* —, *m. közelről rokon;* —, *prp. et adv. közel, mellett;* de — en —, *egymásután; lassanként.*
Proclamation, *f. hirdetés, hirdelmény, kikiáltás, kikiáltvány, szózat.*
Proclamer, *v. a. kikiáltani.*
Procommissaire, *m. albiztos.*
Proconsul, *m. proconsul, helytartó.*
Proconsulat, *m. proconsulság, helytartóság.*
Procrastiner, *v. a. et n. elnapolni.*
Procréation, *f. nemzés.*
Procréer, *v. a. nemzeni.*
Procurateur, *m. ügyvéd, ügyész, helyettes, megbizott, meghatalmazott.*
Procuration, *f. teljes hatalom;* (com.) *hatalmazás.*
Procuratrice, *f. meghatalmazottnő.*
Procure, *f. ügyvivőség, ügyészség, meghatalmazottság.*
Procurer, *v. a. szerezni, megszerezni, kieszközölni; okozni.*
Procureur, *m. meghatalmazott; ügyész, ügyvéd; sáfár, kulcsár (zárdában).*
Prodigalement, *adv. pazarul.*
Prodigalité, *f. tékozlás, pazarlás.*
Prodige, *m. csoda; remek.*
Prodigieux, euse, *adj.* — eusement, *adv. csodálatos; csodálatosan.*
Prodigue, *adj. pazarló;* —, *m. tékozló.*
Prodiguer, *v. a. eltékozolni.*
Prodrome, *m. előjel; előszó, előbeszéd.*
Producteur, *m. termesztő, szerző, előállító;* —, trice, *adj. termesztő, előállító, előhozó.*
Productif, ive, *adj. termékeny.*
Production, *f. előállítás, termesztés; termény, szülemény;* (dr.) *előmutatás.*
Produire, *v. a. irr. előállítni, termeszteni; okozni; behozni; előmutatni;* se —, *v. pr. magát megismertetni, magát mutatni.*
Produisant, *m.* (ar.) *szorozó, sokszorozó.*
Produit, *m. termés; termény, termék, termesztmény.*
Proéminence, *f. kinyúlás, kiállás.*
Proéminent, te, *adj. kiálló, kinyúló.*
Profanateur, *m. szentségtelenitő.*
Profanation, *f. szentségtelenités.*

Profane, *adj. avatatlan, szentségtelen; istentelen; —, m. istengúnyoló; világi, avatlan.*
Profaner, *v. a. szentségtelenítni;* fig. *visszaélni (...val, ...vel).*
Proférer, *v. a. előadni, kimondani, beszélni, kiejteni.*
Profès, **esse**, *adj. avatott, fogadalmazott.*
Professer, *v. a. vallani, nyilvánosan tanítni; űzni, gyakorolni.*
Professeur, *m. nyilvános tanító, tanár.*
Profession, *f. nyilvános vallás; szerzetes fogadalom; mesterség, kereset; életmód, életnem.*
Professoral, **ale**, *adj. tanári.*
Professorat, *m. tanárság, tanári hivatal.*
Profil, *m. oldalkép, arczél; átmetszés, szelvény, átmetszet rajza.*
Profiler, *v. a. oldalról rajzolni.*
Profit, *m. haszon, nyereség.*
Profitable, *adj. hasznos, nyereséges.*
Profiter, *v. n. nyerni, hasznot húzni (valamiből); hasznot hozni, behozni; hasznát venni (...nak, ...nek), élni (...val, ...vel); sikerülni, diszleni, gyarapodni.*
Profiterole, *f. hamu alatt sült pogácsa.*
Profluer, *v. n. eredni.*
Profond, **de**, *adj.* **— dément**, *adv. mély; mélyen.*
Profondeur, *f. mélység.*
Profusément, *adv. pazarul.*
Profusion, *f. pazarlás, fecsérlés.*
Progéniture, *f.* fam. *maradék, ivadék.*
Programme, *m. előrajz.*
Progrès, *m. haladás, előmenetel.*
Progressif, **ive**, *adj. haladó, előhaladó.*
Progression, *f. haladás; haladvány.*
Progressivement, *adv. haladólag.*
Prohiber, *v. a. tiltani, eltiltani.*
Prohibitif, **ive**, *adj. tiltó.*
Prohibition. *f. tiltás, tilalmazás; tilalom.*
Proie, *f. zsákmány, martalék; rablás.*
Projectile, *m. hajítófegyver; lőveték.*
Projection, *f.* (méc.) *hajítás; vetület.*
Projecture, *f.* (arch.) *kiugrás, nyuladék, nyulvány.*
Projet, *m. javaslat, terv.*
Projeter, *v. a. tervezni;* **se —**, *v. pr. kinyúlni, kiemelkedni.*
Prolégomènes, *m. pl. előfigyelmeztetések.*
Prolétaire, *m. tengődi, tengőcz, proletarius.*
Prolifique, *adj. tenyésző, nemzésre alkalmas.*
Prolixe, *adj.* **— ment**, *adv. terjedelmes; terjedelmesen.*
Prolixité, *f. terjedelmesség.*
Prologue, *m. előbeszéd, előszó.*
Prolongation, *f. hosszabbitás.*
Prolonge, *f.* (art.) *alattság.*
Prolongement, *m. meghosszabbitás, meghosszabbodás, toldás, toldat.*
Prolonger, *v. a. meghosszabbítni; elhalasztani;* **se —**, *v. pr. meghosszabbodni; kinyúlni, terjedni, kiterjedni.*
Prolusion, *f. előjáték.*
Promenade, *f. séta.*
Promener, *v. a. sétálni vinni, sétáltatni; körülvezetni;* **se —**, *v. pr. sétálni.*
Promenoir, *m. p. u. sétahely.*
Promesse, *f. igéret.*
Prometteur, *m. igérő.*
Promettre, *v. a. irr. igérni, megigérni; reményt nyujtani.*
Prominer, *v. n. kiállani, kinyúlni, kiemelkedni.*
Promis, **ise**, *part. v.* **Promettre**.
Promiscuité, *f. vegyület.*
Promission, *f. igéret.*
Promontoire, *m. előhegy, fok, hegyfok.*
Promoteur, *m. előmozdító.*
Promotion, *f. előmozditás.*
Promouvoir, *v. a. irr. előmozditni.*
Prompt, **pte**, *adj.* **—ptement**, *adv. gyors, kész; fogékony; hirtelen; gyorsan stb.*
Promptitude, *f. gyorsaság, sebesség, készség; hirtelen harag.*
Promu, **ue**, *part. et adj. előléptetett.*
Promulgation, *f. nyilvános kihirdetés, közzététel.*
Promulguer, *v. a. közzé tenni, kihirdetni.*
Prône, *m. prédikáczió, türedelmességre intő beszéd; intés, megintés.*
Prôner, *v. a.* etn. *prédikálni;* fig. *szerfelett dicsérni.*
Prôneur, *m. dicsszónok; erkölcstanító; fecsegő, szócsaplár.*
Pronom, *m.* (gr.) *névmás.*
Pronominal, **ale**, *adj.* **—alement**, *adv.* (gr.) *névmási; névmásilag.*
Prononcé, *m. határozat, itélet.*
Prononcer, *v. a. kimondani, kifejezni, előadni; itéletet mondani, elhatározni, határozni;* **se —**, *v. pr. nyilatkozni.*
Prononciation, *f. kimondás, kiejtés, előadás; határozat.*
Pronostic, *m. előjelentés, jóslás, jóslat.*
Pronostiquer, *v. a. előre megmondani, jósolni, jövendölni.*
Pronostiqueur, *m. jósló, jós.*

Propagande, *f. térítőség, térítő társulat.*
Propagandiste, *m. propagandista.*
Propagateur, *m. tenyésztő; terjesztő.*
Propagation, *f. tenyésztés, terjesztés.*
Propager, *v. a. tenyészteni;* fig. *terjeszteni;* se —, *v. pr. tenyészni, szaporodni, terjedni.*
Propension, *f. törekvés; hajlam.*
Prophète, *m. próféta, jós.*
Prophétesse, *f. prófétanő, jósnő.*
Prophétie, *f. jövendölés; jóslás; jóslat.* [*prófétai; látnokilag.*
Prophétique, *adj.* — ment, *adv. látnoki,*
Prophétiser, *v. a. jósolni; előrelátni.*
Prophylactique, *adj.* (méd.) *hárító, hárítólagos, ovó; —, f. éptan, egészségfentartási tan.* [*vező.*
Propice, *adj. kegyelmes, kegyes, ked-*
Propitiation, *f. kiengesztelés.*
Propitiatoire, *adj. engesztelő.*
Propolis, *f. tapaszviasz.*
Proportion, *f. arány.*
Proportionnalité, *f. arányszerűség.*
Proportionné, ée, *part. et adj.* — ment, *adv. arányszerű, arányos, aránylagos; arányszerűleg stb.*
Proportionnellement, *adv. aránylag, arányszerűleg.*
Proportionner, *v. a. arányositni.*
Propos, *m. szándok; beszéd; javaslat, inditvány;* à propos, *alkalmas időben, jókor; használatos, helyes, tanácsos; épen most jut eszembe;* mal à —, *alkalmatlan időben, roszkor;* hors de —, *alkalmatlan időben, roszkor;* à tout —, *minden alkalommal;* à — de rien, *ok nélkül;* parler à —, *annak idejében beszélni.*
Proposable, *adj. javasolható.*
Proposer, *v. a. előadni; javasolni; inditványozni;* se —, *v. pr. föltenni magában; ajánlkozni.*
Proposition, *f. tétel; javaslat, ajánlat, inditvány; feladat.*
Propre, *adj* — ment, *adv. tulajdon, saját; sajátlagos, tulajdonképi, valódi; alkalmas, illő (...hoz, ...hez); csinos, takaros, tiszta; tulajdonképen stb.; —, m. tulajdonság, sajátlagosság; tulajdon, saját, birtok;* propres, *pl. saját vagyon;* — anciens, *ősi vagyon.*
Propret, *m.* — ette, *f. pipere bolondja, piperkőcz.*
Propreté, *f. tisztaság, csinosság.*
Propriétaire, *m. et f. tulajdonos; tulajdonosnő.* [*valódi értelem.*
Propriété, *f. tulajdon; tulajdonság;*
Propylée, *f. előcsarnok.*
Prorata, au —, *adv. aránylag.*
Prorogatif, ive, *adj. elhalasztó, elnapoló.*
Prorogation, *f. elhalasztás, elnapolás.*
Proroger, *v. a. elhalasztani, elnapolni.*
Prosaïque, *adj. prózai.*
Prosateur, *m. prózairó.*
Proscénium, *m. előszin.*
Proscription, *f. számüzés, számkivetes.*
Proscrire, *v. a. irr. számüzni, számkivetni.*
Proscrit, *m. számüzött, számkivetett.*
Prose, *f. próza.*
Prosecteur, *m. bonczoló.*
Prosélyte, *m. térthitű.*
Prosélytisme, *m. térítgetés.*
Prosodie, *f. hangmérés, hangsulyozás.*
Prosodique, *adj. hangméretes.*
Prospectus, *m. rajz, előrajz; hirdetmény.*
Prospère, *adj. kedvező.*
Prospérer, *v. n. díszleni, sikerülni.*
Prospérité, *f. szerencse, jólét, boldogság;* prospérités, *pl. szerencsés események.*
Prosternation, *f.* **Prosternement**, *m. leborulás, térdreesés.*
se **Prosterner**, *v. pr. leborulni.*
Prostitué, ée, *part. et adj. becstelen.*
Prostituée, *f. szajha.*
Prostituer, *v. a. elcsábitni, fertőztetni;* fig. *meggyalázni, becstelenitni;* se —, *v. pr. magát kitenni, magát meggyalázni, elvetemedni.*
Prostitution, *f. feslett élet;* fig. *meggyalázás.*
Prote, *m. művezető, ügyvezető (nyomdában).* [*pártfogónő.*
Protecteur, *m.* — trice, *f. pártfogó;*
Protection, *f. pártfogás, védelem, oltalom.*
Protectorat, *m. pártfogóság.*
Protégé, *m. védencz, pártfogolt.*
Protéger, *v. a. pártfogolni, védni.*
Protestant, te, *adj. protestáns; —, m.* — ante, *f. protestans; protestánsnő.*
Protestantisme, *m. protestánshit. protestantismus.*
Protestation, *f. ünnepélyes állítás, óvás, biztositás; tiltakozás.*
Protester, *v. a. et n. ünnepélyesen állitni; óvást tenni, tiltakozni.*

Protêt, *m. óvás, váltóóvás.*
Protocole, *m. mintakönyv; jegyzőkönyv.*
Protomartyr, *m. első mártir, első vértanu.*
Protonotaire, *m. főjegyző.*
Prototype, *m. eredeti kép, minta, első lenyomat.*
Protuteur, *m. gyámtárs.*
Proue, *f. hajó eleje, hajóorr.*
Prouesse, *f. hőstett.*
Prouver, *v. a. bebizonyitni, megmutatni.*
Provenant, te, *adj. eredő, keletkező, származó.*
Provende, *f. eleség; kétszeres.*
Provenir, *v. n. eredni, származni, keletkezni; hasznot hajtani.*
Provenu, *m. jövedelem, haszon.*
Proverbe, *m. példabeszéd, közmondat.*
Proverbial, ale, *adj. példabeszédi.*
Providence, *f. isteni gondviselés.*
Provigner, *v. a. bujtani, homlitni.*
Provin, *m. bujtóág, bujtvány.*
Province, *f. tartomány.*
Provincial, ale, *adj. tartományi; —, m. tartományi lakos; tartományfőnök, provincziális.*
Provincialat, *m. tartományfőnökség, provincziálisság.*
Provincialisme, *m. tájszó; tájbeszéd.*
Proviseur, *m. elöljáró, főelöljáró.*
Provision, *f. készlet;* (com.) *tőzsdíj; előleges kártalanitás;* provisions, *pl. kinevezőlevél.*
Provisionnel, elle, *adj.* — ellement, *adv. ideiglenes; ideiglenesen.*
Provisoire, *adj.* — ment, *adv. ideiglenes; ideiglenesen.*
Provisoirerie, *f. főügyelőség, főgondviselőség.*
Provocateur, *m. kihivó.*
Provocation, *f. kihivás; ingerlés.*
Provoquer, *v. a. kihíni; ingerleni; előállitni, előhozni.*
Proxénète, *m. alkusz.*
Proximité, *f. közelség; közelről rokonság.*
Prude, *adj. magatartó, peczkes, rátartó, begyes; —, f. magatartó, rátartó, begyes (nő).*
Prudemment, *adv. okosan.*
Prudence, *f. okosság.*
Prudent, te, *adj. okos.*
Pruderie, *f. begyesség, magatartóság.*
Prud'homme, *m. becsületes, derék ember; műértő; halászatfelügyelő.*
Prud'hommie, *f. vm. igazlelküség, jámborság.*
Prune, *f. szilva.*
Pruneau, *m. aszalt szilva.*
Prunelaie, *f. szilvás.*
Prunelée, *f. szilvapép, szilvaszak.*
Prunelet, *m. kökénymust.*
Prunelle, *f. kökény; szemfény.*
Prunellier, *m. kökénybokor.*
Prunier, *m. szilvafa.*
Prurit, *m. viszketés, viszketeg.*
Prussique, *adj.* acide —, *kőnkéksav, kéksav.*
Psallette, *f. énekiskola (karénekes fiúk számára).*
Psalmiste, *m. zsoltáriró, zsoltárköltő.*
Psalmodie, *f. zsoltárének.*
Psalmodier, *v. n. zsoltárt énekelni.*
Psaltérion, *m.* (mus.) *kintorna.*
Psaume, *m. zsoltár.*
Psautier, *m. zsoltárkönyv.*
Psellisme, *m. hebegés, dadogás, akadozás (beszédben).*
Pseudonyme, *adj. álnevü.*
Psychologie, *f. lélektan.*
Psychologue, *m. lélektudós.*
Puamment, *adv. büdösen;* fig. fam mentir —, *szemtelenül hazudni.*
Puant, te, *adj. büdös.*
Puanteur, *f. büdösség.*
Pubère, *adj. fölserdült.*
Public, ique, *adj. nyilvános, köz; közhirü, köztudomásu.*
Public, *m. közönség;* en —, *nyilvánosan.*
Publicain, *m. vámszedő; uzsoráskodó.*
Publication, *f. kihirdetés; kiadás (könyvé).*
Publiciste, *m. államdalmi jogtanár, publicista.*
Publicité, *f. nyilvánosság.*
Publier, *v. a. kihirdetni, közzé tenni.*
Publiquement, *adv. nyilvánosan.*
Puce, *f. bolha.*
Puceau, *m. (tréfásan) szüzifju.*
Pucelage, *m. szüzesség.*
Pucelle, *f. szüz, szüzleány.*
Puceron, *m. levelész, korpaféreg.*
Puchot, *m. vizforgatag, vizoszlop.*
Pudeur, *f. szemérem, szemérmesség.*
Pudibond, de, *adj. szemérmes.*
Pudicité, *f. szemérmesség.*
Pudique, *adj. szemérmes.*
Puer, *v. a. et n. irr. büdösnek lenni, büdösleni.*
Puéril, ile, *adj. gyermekes.*
Puérilité, *f. geyermekség; gyermekkor.*
Pugile, *m. öklöző, öklész.*
Puîné, ée, *adj. utószülött, ifjabb, fiatalabb.*
Puis, *adv. azután, aztán.*
Puisage, *m. merités.*
Puisard, *m. személygödör, pöcze, csatorna*

Puiselle, *f. merítőkanál.*
Puiser, *v. a. et n. meríteni.*
Puisette, *v.* Puiselle.
Puisque, *conj. mivel, minthogy, mert.*
Puissamment, *adv. hatalmasan.*
Puissance, *f. hatalom; hatalmasság; erő; tehetség.*
Puissant, te, *adj. hatalmas.*
Puits, *m. kút.*
Pulluler, *v. n. buján nőni.*
Pulmonaire, *adj. tüdő...;* phthisie —, *tüdővész;* —, *f.* (bot.) *pettyegetett gálna, tüdőfű.*
Pulmonie, *f. tüdővész.*
Pulmonique, *adj. tüdővészes;* —, *m. et f. tüdővészben sinlődő.*
Pulpe, *f. gyümölcs húsa; bél (növényeké).*
Pulpeux, euse, *adj.* (bot.) *húsos.*
Pulsateur, *m. famoly, kopogótermesz.*
Pulsation, *f. érlüktetés, érverés, érütés.*
Pulvérin, *m. gyujtópor, lisztlőpor; lőportülők.*
Pulvérisation, *f. porrátörés.*
Pulvériser, *v. a. porrá törni.*
Pumicin, *m. pálmaolaj.*
Punais, aise, *adj. büdösorru;* vin —, *romlott bor.*
Punaise, *f. poloska.*
Punaisie, *f. orrbüdösség.*
Punch, *v.* Ponche.
Punir, *v. a. büntetni, megbüntetni.*
Punissable, *adj. büntethető, büntetésreméltó.*
Punition, *f. büntetés.*
Pupillaire, *adj. árva..., árvabeli.*
Pupillarité, *f. kiskoruság.*
Pupille, *m. et f. gyámfi, gyámgyermek; árva, gyámleány;* —, *f. szemgolyó, szemteke, szemfény, láta.*
Pupitre, *m. irótám.*
Pupu, *m. banka, babuka.*
Pur, pure, *adj. tiszta.*
Puraque, *f. zsibbasztórája.*
Purée, *f.* (cuis.) *áttört borsó vagy bab stb.; borsóleves.*
Purement, *adv. tisztán.*
Purer, *v. a. tisztitni.*
Pureté, *f. tisztaság.*
Purgatif, ive, *adj. hashajtó, tisztitó;* —, *m. hashajtószer.*
Purgation, *f. tisztitás; hashajtó, hastisztitó, hastisztulás;* purgations, *pl. havi tisztulás, hószám.*
Purgatoire, *m. tisztitótűz, purgatórium.*
Purge, *f.* (com.) *tisztitás (ragályos áruk-é).*
Purger, *v. a. tisztitni.*
Purgerie, *f.* (sucr.) *tisztitó- —, leszűrő —, higgasztóház.*
Purification, *f. tisztulás, tisztázás; gyertyaszentelő.*
Purificatoire, *m. kehelytakaró.*
Purifier, *v. a. tisztitni.*
Purisme, *m. tisztálás, nyelvtisztálás, nyelvtisztasági buzgalom.*
Puriste, *m. nyelvtisztáló.*
Puritain, *m.* —aine, *f. puritanus, tisztahitü; puritanusnő.*
Puritanisme, *m. puritanusok tana.*
Puron, *m. savó.*
Purpurin, ine, *adj. biborszinü.*
Purulence, *f. genyedés, evedés, evesedés.*
Purulent, te, *adj. genyes.*
Pus, *m. ev, geny, genyedség.*
Pusillanime, *adj. csüggeteg, kiselmü.*
Pusillanimité, *f. csüggetegség.*
Pustule, *f. fakadék, genyedék.*
Pustuleux, euse, *adj. genyedékes, pattanásnemü.*
Putain, *f.* pop. *kurva.*
Putanisme, *m.* Putasserie, *f. kurvaélet.*
Putassier, *m. kurafi, kurvás.*
Putatif, ive, *adj.* — ivement, *adv. vélt, gondolt; vélve, gondolva.*
Putine, *f. kurvácska.*
Putois, *m. görény.*
Putput, *m. banka.*
Putréfaction, *f. rothadás.*
Putréfait, aite, *adj. rothadt.*
Putréfier, *v. a. rothasztani;* se —, *v. pr. elrothadni.*
Putrescible, *adj. rothatag.*
Putride, *adj. rothadt;* fièvre —, *rothasztóláz.*
Pygmée, *m. törpe.*
Pylore, *m.* (anat.) *gyomorcsuk.*
Pyrale, *f. iloncza, sodróbogár.*
Pyramidal, ale, *adj. lobordad, loboralaku, guládad, gúlaalaku.*
Pyramide, *f. lobor, gúla, csúcsoszlop, kúposzlop.*
Pyrétique, *adj.* (méd.) *lázelleni;* remède —, *lázszer, lázelleni szer.*
Pyrite, *f.* (min.) *kovand; kova, tüzkő.*
Pyriteux, euse, *adj. kovanemü.*
Pyroboliste, *m. tüzmüvész.*
Pyrobologie, *f. tüzmüvészet.*
Pyrolâtrie, *f. tüzimádás.*
Pyrologie, *f. tüztan.*
Pyromance, Pyromancie, *f. tüzjóslás.*
Pyrope, *m. cseh gránát, nyugoti gránát*

Pyrophage, *m. tüzevő.*
Pyrotechnie, *f. tüzmüvészet.*
Pyrotechnique, *adj. tüzmüvészeti.*
Pyrrhonien, *m. kételkedő.*
Pyrrhoniser, *v. n. kétségeskedni.*
Pyrrhonisme, *m. kétségtan, kételytan; kétkedés.*
Pythagore, *m.* table de —, *egyszer egy.*
Pythagorique, *adj.* table —, *egyszer egy.*
Pythonisse, *f. varázsnő.*
Pyurie, *f.* (méd.) *genykugyozás.*

Q.

Quadernes, *m. pl.* (jeu) *mind négy.*
Quadragénaire, *adj. negyvenéves; —, m. et f. negyvenéves.*
Quadragésimal, ale, *adj. nagyböjti.*
Quadragésime, *f. böjt, nagyböjt.*
Quadran, *v.* Cadran.
Quadrangle, *m. négyszög.*
Quadrangulaire, *adj. négyszögü.*
Quadrat, *m.* (imp.) *négyszög, négyzet.*
Quadratin, *m.* (imp.) *ürpót.*
Quadratique, *adj. négyzetes.*
Quadrature, *f. négyzetités, négyszögités;* (astr.) *negyedfény.*
Quadriennal, ale, *adj. négyévi.*
Quadrifolium, *m. négylevelü czillár, párisfü.*
Quadrige, *m. négyfogat.*
Quadrilatère, *adj. négyoldalu, négyszögü; —, m. négyszög.*
Quadrille, *f. négyes.*
Quadripartition, *f. négyrészreosztás.*
Quadriphylle, *adj. négylevelü.*
Quadrisyllabe, *adj. négyszótagu, négytagu.*
Quadrupède, *adj. négylábu; —, m. négylábu állat.*
Quadruple, *adj. négyszeres.*
Quadrupler, *v. a. négyszerezni.*
Quai, *m. kőpart, partszegély;* maître du —, *partőrmester.*
Quaiage, *m. partvám.*
Quaker, **Quakre**, *m. quaker.*
Qualification, *f. el-, megnevezés, czímezés.*
Qualifié, ée, *part. et adj. el-, megnevezett, czímezett; előkelő.*
Qualifier, *v. a. el-, megnevezni, czímezni.*
Qualité, *f. minőség; tekintély, czím.*
Quand, *adv. et conj. mikor, midőn;* — même, *habár.*
Quanquan, *m. lárma.*
Quanquanner, *v. a. et n.* fam. *roszat beszélni, megszólni.*
Quanquanier, *m.* fam. *gonosznyelvü ember.*
Quant, *prop.* — à, *mi illeti;* — à moi, *mi engem illet, engem illetőleg;* — au reste, *egyébiránt;* il garde son — à soi, *sokat tart maga felől.*
Quantième, *adj. hányadik; —, m. hó napja;* montre à —, *dátumot mutató óra.*
Quantité, *m. mennyiség.*
Quarantain, *m. nyaralóibolya.*
Quarantaine, *f. negyven; negyvennapos böjt, nagyböjt; veszteglő, vesztegház; vesztegidő, negyvened;* une — d'années, *negyven év.*
Quarante, *adj. negyven.*
Quarantième, *adj. negyvenedik; —, m. negyvenedik rész.*
Quarré etc. *v.* Carré etc.
Quart, *m. negyed.*
Quart, rte, *adj. negyedik;* fièvre quarte, *negyednapos láz.*
Quartaine, *adj. f.* fièvre —, *negyednapos láz.*
Quartaut, *m. negyedtonna.*
Quart-d'heure, *m. negyedóra.*
Quarte, *f. negyed;* (esc.) *negyeddöfés.*
Quarteron, *m. negyedfont; száznak negyedrésze.*
Quartier, *m. negyed; negyedév, évnegyed; szállás; vidék, szomszédság;* (bl.) *mező;* (cord.) *sarkbőr;* (mil.) *szállás; kegyelem;* par —, *évnegyedenként;* demander —, *kegyelmet kérni.*
Quartier-maître, *m. szállásmester.*
Quartinier, *m. negyedmester, fertálymester.*
Quarto, *m.* in —, *negyedrét.*
Quartz, *m.* (min.) *bányavirág, kovarcz*
Quartzeux, euse, *adj. bányavirágos, kovarczos.*
Quasi, *adv. majd, majdnem, mintegy.*
Quasimodo, *f.* dimanche de —, *husvét után első vasárnap.*

Quassie, *f. keserfa.*
Quaternaire, *adj. négyes.*
Quaterne, *m. négynyerő.*
Quatorzaine, *f.* (dr.) *tizennégy nap.*
Quatorze, *adj. tizennégy; tizennegyedik.*
Quatorzième, *adj. tizennegyedik.*
Quatrain, *m. négysoros vers-szak.*
Quatre, *adj. négy.*
Quatre-temps, *m. pl. kántorböjt.*
Quatre-vingt, *adj. nyolczvan.*
Quatre-vingt-dix, *adj. kilenczven.*
Quatre-vingt-dixième, *adj. kilenczvenedik.*
Quatre-vingtième, *adj. nyolczvanadik.*
Quatrième, *adj. negyedik.*
Quatrièmement, *adv. negyedszer.*
Quatriennal, ale, *adj. négyéves.*
Quatuor, *m.* (mus.) *négyes.*
Quayage, *v.* Quaiage.
Que, *pron. et conj. kit, melyet, mit; hogy.*
Quel, quelle, *pron. melyik, mily, milyen.*
Quelconque, *pron. valamelyik.*
Quellement, *adv.* tellement —, *meglehetősen, tűrhetőleg.*
Quelque, *pron. valamelyik, nemely, valamely.*
Quelquefois, *adv. némelykor, néha.*
Quelqu'un, quelqu'une, *pron. némelyik, valaki.*
Quémandeur, *m.* — euse, *f. koldus; koldusnő.*
Qu'en dira-t-on, *m. mendemonda, közbeszéd.*
Quenouille, *f. guzsaly;* — du lit, *ágyláb.*
Quenouillée, *f. guzsalylyal tele.*
Quenouillette, *f. kis guzsaly.*
Querelle, *f. veszekedés, pörpatvar, villongás.*
Quereller, *v. a. et n. veszekedni, pörlekedni, czivakodni; megszidni, lehordani, szidni;* se —, *v. pr. czivakodni, veszekedni.*
Querelleur, euse, *adj. veszekedő;* —, *m.* — euse, *f. czivakodó, veszekedő.*
Quérir, *v. a. irr. hozni, elhozni;* aller —, *elhozni;* venir —, *érte menni, érte jönni, elvinni;* envoyer —, *hozatni, elhozatni.*
Questeur, *m. számvevő, számtartó.*
Question, *f. kérdés; faggatás, kínpad.*
Questionnaire, *m. kínvallató.*
Questionner, *v. a. kérdezni, kikérdezni.*
Questionneur, *m. kérdező.*
Questure, *f. számvevőhivatal.*
Quête, *f. keresés, vizsgálás, nyomozás; alamizsnaszedés, pénzszedés.*
Quêter, *v. a. et n. nyomozni, keresni, kinyomozni; alamizsnát gyüjteni, koldulni.*
Quêteur, *m. alamizsnaszedő;* frère —, *kolduló barát.*
Queue, *f. fark; nyel, szár; uszály; tekebot; hátulsó rész; kiséret, kisérők; fenkő; tonna, hordó.*
Qui, *pron. ki, mely, mi.*
Quia, *adv.* être à —, *felelet folytán lenni;* mettre qn. à —, *valakit elhallgattatni.*
Quibus, *m.* fam. il a du —, *van pénze.*
Quiconque, *pron. akárki, bárki.*
Quidam, *m.* Quidane, *f.* (dr.) *bizonyos ember; bizonyos nő; valaki.*
Quiescent, te, *adj.* (gr.) lettre quiescente, *néma betű.*
Quiétisme, *m. érzéstelenités.*
Quiétude, *f. nyugalom, csend.*
Quignon, *m. nagy darab kenyér, karaj kenyér.*
Quilboquet, *m.* (men.) *tanulás, inaskodás.*
Quille, *f. kúp; ék; hajógerincz;* (gant.) *ujjsám.*
Quiller, *v. a.* (jeu qu.) *hajitni, lökni.*
Quillette, *f. fűzültetvény.*
Quillier, *m. kúphely, kupoda;* faire tout le —, *valamennyi kúpot lelökni.*
Quinaud, de, *adj. (tréfásan) zavart, zavarodott, hüledező.*
Quincaille, *f. rövid áru, mértelen áru; rézpénz.*
Quincaillerie, *f. finom aczélmű; rövidárukereskedés.*
Quincaillier, *m. vasszatócs; rövidárukereskedő.*
Quine, *f. mindöt, mind az öt.*
Quinquagénaire, *adj. ötvenéves.*
Quinquagésime, *f. hushagyókeddelőtti vasárnap.*
Quinqué, *m. ötös.*
Quinquennal, ale, *adj. ötéves, ötévi.*
Quinquennium, *m. öt évi időszak, öt év.*
Quinquina, *m. kinahéj.*
Quint, *adj.* Charles —, *ötödik Károly;* —, *m. ötöd, ötödrész.*
Quintal, *m. mázsa; nagy kőkorsó.*
Quintane, *adj. f.* fièvre —, *ötödnapos láz.*
Quinte, *adj. f.* fièvre —, *ötödnapos láz;* —, *f. ötöd; öreghegedü, mélyhegedü, karvas; fojtóhurut;* fig. *ábránd, szeszély.*

Quintessence, *f. legjava, lelke, veleje (valaminek).*
Quintessencier, *v. a. kiokoskodni, mesterkélni.* [*nyakas.*
Quinteux, **euse**, *adj. szeszélyes, fejes,*
Quintuple, *adj. ötszörös.*
Quinzaine, *f. tizenöt, tizenöt darabból álló (rakás, csomó stb.).*
Quinze, *adj. tizenöt;* Louis —, *tizenötödik Lajos;* —, *m. tizenötödik (napja a hónak).*
Quinzième, *adj. tizenötödik;* —, *m. tizenötödrész;* —, *f. kettős nyolczad.*
Quiosser, *v. a.* (tan.) *kiegyenesítni.*
Quiproquo, *m. balulértés, tévesztés.*
Quittance, *f. nyugta, nyugtatvány.*
Quittancer, *v. a. nyugtatványozni.*
Quitte, *adj. ment, szabad.*
Quitter, *v. a. elhagyni, hátrahagyni; átengedni; letenni; lemondani (. . . ról, . . . ről); feloldozni, fölmenteni; nyugtatványozni;* — le service, *szolgálatból kilépni;* — sa charge, *hivataláról lemondani;* —, *v. n. játszani megszünni, elhagyni a játékot;* se —, *v. pr. egymástól elválni.*
Qui-va-là, **qui-vive?** *ki vagy?*
Quoailler, *v. n. farkát csóválni.*
Quoi, *pron. mi;* à —, *mire;* en —, *miben;* de —, *miről;* il n'y a pas de —, *nincs miért;* — qu'il en soit, *bár mikint álljon a dolog, bármi légyen a dologban;* — qu'on en dise, *bármit mondjanak róla;* avoir de —, *gazdagnak lenni.*
Quoique, *conj. ámbár, noha.*
Quolibet, *m. izetlen élcz, közönséges beszéd, közhely; egyveleg.*
Quolibétiste, *m. elméncz, élczvadász.*
Quote-part, *f. hanyad, hanyadrész, jutalék.*
Quotidien, **enne**, *adj. mindennapi.*
Quotient, *m.* (ar.) *hányados, osztat, osztmány.*
Quotité, *f. aránylagos rész.*
Quotter, *v. n.* (horl.) *dörzsölődni.*

R.

Rabâchage, *m. felesleges ismétlés.*
Rabâcher, *v. a. ismételni (a mondottat hasztalanul).*
Rabâcheur, *m. fecsegő, szószaporító.*
Rabais, *m. lerovat; értékcsökkentés, becsleszállítás.*
Rabaissement, *m. lealacsonyítás; becsleszállítás.*
Rabaisser, *v. a. alább tenni, letenni; kevesbítni, csökkenteni; lealacsonyitni, megalázni; elnyomni; leszállítni;* — un arbre, *fát botolni, megnyesni;* —, *v. n. alább szállani (valaminek ára);* se —, *v. pr. magát megalázni.*
Raban, *m.* (mar.) *vitorlarudaló.*
Rabat, *m. gallér, hajtóka; visszapattanás; lerovat, levonat; hajtóvadászat.*
Rabat-joie, *m. örömzavaró.*
Rabattre, *v. a. irr. leverni, leütni, lecsapni, lenyomni; letéglázni; alacsonyabbá tenni; lerontani; letenni, alább szállítni; engedni, elengedni, lehúzni (bérből stb.); megalázni;* (esc.) *elhárítni, hárítni, elcsapni;* —, *v. n. fordulni, megfordulni; ugatni, csaholni;* (fauc.) *lecsapni;* se —, *v. pr. rögtön fordulni, irányát hirtelen megváltoztatni.*
Rabbin, *m. zsidópap.*
Rabdomance, *f. jóslás varázsvesszővel.* [*tulni.*
Rabêtir, *v. a. elbutítni;* —, *v. n. elbu-*
Rable, *m. hátdarab (nyúl-é); szénvonó; keverőgamó.*
Râblé, **ée**, *adj. szélesvállu, vállas.*
Râbler, *v. a.* (verr.) *szítni, piszkálni.*
Râblu, **ue**, *adj. vállas.*
Rabonnir, *v. a. megjavítni;* —, *v. n. javulni, megjavulni.* [*verő*
Rabot, *m. gyalú; keverőrúd, mészke-*
Raboter, *v. a. meggyalúlni.*
Raboteux, **euse**, *adj. bütykös, csomós, egyenetlen, göröngyös.*
Rabougri, **ie**, *part. et adj. elnyomorodott, satnya.*
Rabougrir, *v. n. et* se —, *v. pr. elmegnyomorodni, eltörpülni, elsatnyulni.* [*(több darabot*
Raboutir, *v. a. összerakni, összetenn-*
Rabrouer, *v. n. neki esni.*
Racaille, *f. gizgaznép, ringyrongynép hitványság.*

Raccommodage, *m.* ***kijavitás ; foltozott munka, férczmü.***
Raccommodement, *m.* ***kibékülés.***
Raccommoder, *v. a.* ***kijavitni, megfoltozni ; helyrehozni ; kibékitni ;*** se—, *v. pr.* ***kibékülni.***
Raccommodeur, *m.* —euse, *f.* ***foltozó ; foltozónő.***
Raccordement, *m.* ***összekötés, kapcsolat.***
Raccorder, *v. a.* (arch.) ***összekötni ;*** fig. ***kibékitni.***
Raccourci, *m.* ***rövid kivonat ; kurtitmány, megkurtitás.***
Raccourcir, *v. a.* ***megröviditni, megkurtitni;*** fig. ***kevesbitni;*** se —, *v. pr.* ***megrövidülni, összezsugorodni.***
Raccourcissement, *m.* ***röviditès, megrövidülés.***
Raccours, *m.* ***összemenés, összezsugorodás.***
Raccoutrer, *v. a.* ***megfoltozni.***
se **Raccoutumer**, *v. pr.* ***ismét megszokni.***
Raccrocher, *v. a.* ***ismét hozzáakasztani, ismét felaggatni ;*** se —, *v. pr.* ***magát ismét behizelegni, ismét betolakodni ; ragaszkodni (valamihez).***
Raccrocheuse, *f.* pop. *ringyó.*
Race, *f.* ***fajta, faj ;*** il chasse de —, *atyjára ütött.*
Racer, *v. n.* ***faját szaporitni.***
Rachalander, *v. a.* ***ismét vevőket szerezni.***
Rachat, *m.* ***visszavásárlás, kiváltás ;*** (th.) ***megváltás.***
Rache, *f.* (mar.) *kátrány alja.*
Rachetable, *adj.* ***visszavehető, kiválthatő.***
Racheter, *v. a.* ***visszavásárolni ; kiváltani ;*** fig. ***megtériteni, kártalanitni.***
Rachever, *v. n.* ***kijavitni, bevégezni.***
Rachis, *m.* ***hátgerincz.***
Rachitique, *adj.* ***angolkóros.***
Rachitis, *m.* ***angolkór, csontsenyv.***
Racinage, *m.* ***diófaszin.***
Racinal, *m.* ***átalgerenda, fenékgerenda, küszöbgerenda.***
Racine, *f.* ***gyök, gyökér.***
Raciner, *v. n. p. u.* ***gyökerezni, gyökeret verni.***
Rack, *v.* Arack.
Racle, *m.* ***fűnyüg.***
Râcle, *f.* (tuil.) ***simitódeszka ; vakaróvas, vakarószer.***
Râcle-boyau, *m.* ***rosz hegedüs ; rosz hegedüs.***
Râcler, *v. a.* ***vakarni, levakarni ;*** — la mesure, ***mértéket lecsapni.***
Râcleur, *m.* ***rosz hegedüs.***
Râcloir, *m.* ***vakaróvas, kertészlapát.***
Râcloire, *f.* ***csapófa.***
Râclure, *f.* ***reszelék, vakarék.***
Racolage, *m.* ***toborzás.***
Racoler, *v. a.* ***fogadni (katonát), felszólitni, keresni (társat).***
Racoleur, *m.* ***toborzó.***
Raconter, *v. a. et n.* ***elbeszélni, elmesélni.***
Raconteur, *m.* —euse, *f.* ***elbeszélő ; elbeszélőnő.***
Racornir, *v. a.* ***keménynyé tenni ;*** se—, *v. pr.* ***megkeményedni.***
Racornissement, *m.* ***összezsugorodás, megkeményedés.***
Racquit, *m.* ***kiegyenlités, visszanyerés.***
Racquitter, *v. a.* ***veszteséget kipótolni, visszanyerni ;*** se —, *v. pr.* ***a vesztettet visszanyerni ; magát kártalanitni kárát kipótolni.***
Rade, *f.* ***révpart, révszél.***
Radeau, *m.* ***tutaj, szál, talp.***
Rader, *v. a.* ***rév szélére állitni ; lecsapni (sómértékről).***
Radeur, *m.* ***sómérő.***
Radial, ale, *adj.* ***sugáros.***
Radiation, *f.* ***sugárzás.***
Radical, *m.* (chim.) ***gyök, eredi anyag ; radicalis.***
Radical, ale, *abj.* fig. ***eredeti, meggyökerezett ;*** cure radicale, ***gyökeres orvoslás.***
Radicalement, *adv.* ***gyökerestül, gyökeresen ; eredetileg , természetnél fogva.***
Radicule, *f.* ***gyökérke, gyökérrost.***
Radié, ée, *adj.* ***sugáros.***
Radieux, euse, *adj.* ***sugárzó ;*** —, *m.* ***hal neme.***
Radiomètre, *m.* (mar.) ***hollandi fokív (műszer).***
Radis, *m.* ***hónapos retek.***
Radius, *m.* ***könyökorsó.***
Radoire, *f.* ***csapófa (sómérésnél).***
Radotage, *m.* ***ostoba fecsegés.***
Radoter, *v. n.* ***ostobául beszélni.***
Radoterie, *f.* ***ostoba fecsegés.***
Radoteur, *m.* —euse, *f.* ***ostoba fecsegő.***
Radoub, *m.* ***tatarozás (hajóról).***
Radouber, *v. a.* ***tatarozni (hajót).***
Radoucir, *v. a.* ***enyhitni; engesztelni ;*** se —, ***enyhülni ;*** fig. ***lecsendesedni ;*** airs radoucis, *pl.* ***szerelmes tekintet.***
Radoucissement , *m.* ***enyhülés ;*** fig. ***enyhités , engesztelés , lecsendesités.***
Raf, *m.* ***sebes ár.***
Rafale, *f.* (mar.) ***rohanószél.***

se Raffaisser, *v. pr. ismét ereszkedni, sülyedni.*
Raffermir, *v. a. ismét megerősitni.*
Raffermissement, *m. ismétí megerősités, helyreállitás, helyreállás; helybenhagyás, megerősités.*
Raffes, *f. pl. hulladék.*
Rafinage, *m. finomitás, tisztálás; finomitott czukor, finom czukor.*
Raffinement, *m. szőrszálhasogatás; elméskedés, elmésség.*
Raffiner, *v. a. finomitni, tisztálni;* —, *v. n. elmélkedni, gondolkodni; mesterkedni;* se —, *v. pr. finomulni; megokosodni, okosabbá lenni.*
Raffinerie, *f. finomitás, tisztitás; finomitógyár;* — de sucre, *czukorfőzés; czukorfőzde.*
Raffineur, *m. finomitó, tisztáló;* — de sucre, *czukorfőző.*
Raffoler, *v. n. belebolondulni.*
Raffolir, *v. n. p. u. megbolondulni.*
Raffûter, *v. a.*(chap.) *teljesen elkészitni.*
Rafle, *f. szőlőcsutka; pass, páros (koczka), párvetés (koczkában).*
Rafler, *v. a. elkapkodni.*
Rafraîchir, *v. a. megfrisitni, fölélesztení; üditni, felüditni;* —, *v. n. megfrisülni, meghüvesedni;* se —, *v. pr. meghüvesedni; felüdülni.*
Rafraîchissant, te, *adj. frisitő, hüsitő, hüvitő;* —, *m hüsitő, felüditőszer, frisitő.*
Rafraîchissement, *m. frisitő; hüvesités, hüsités, megfrisités;* fig. *üdités, üdülés.*
Ragaillardir, *v. a.* fam. *fölviditni;* se —, *v. pr. fölvidulni.*
Rage, *f. düh.* [*kos.*
Ragot, ote, *adj. zömök, köpczös, vas-*
Ragoter, *v. n.* pop. *morogni.*
Ragoût, *m. vagdalék.*
Ragoûtant, te, *adj. étvágygerjesztő;* fig. *izletes; ingerlő, kinálkozó, kecsegtető.*
Ragoûter, *v. a. étvágyat gerjeszteni;* fig. *ingerelni;* se —, *v. pr. étvágyát visszakapni.* [*kapcsolni.*
Ragrafer, *v. a. ismét beakasztani, be-*
Ragrandir, *v. a. nagyitni, megnagyitni.*
Ragréer, *v. a. simára vágni; simitani; egészen bevégezni;* (pein.) *egybeolvasztani;* se —, *v. pr.* se — d'un mât, *magát ismét árboczczal ellátni.*
Raie, *f. vonás, vonal; hosszu s keskeny darab, csik, sujtás, pászta; barázda; rája;* — de plume, *tollvonás;* à la —, *átalában, sorra.*
Raifort, *m. retek.*
Rail, *m. vaspályasin.*
Railette, *f. rovátk varrótün.*
Railler, *v. a. et n. megtréfálni, tréfát üzni (...ból, ...ből), kötekedni;* —, *v. n. tréfálni, tréfálózni;* se —, *v. pr. kötekedni, tréfát üzni (...ból, ...ből), csúfolódni.*
Raillerie, *f. tréfa.*
Railleur, euse, *adj. tréfás;* —, *m. tréfás ember.*
Rainette, *f. bőralma; lombász, levélbéka.* [*szélgyalu.*
Rainoire, *f. ajgyalu, horonygyalu,*
Rainure, *f. horony, rovátk, ereszték, hajték.*
Raiponce, *f. raponcz.*
Raire, *v. n. bőgni, orditni, rükölni;* —, *v. a. meg —, lenyirni.* [*garak.*
Rais, *m. küllő, kerékküllő;* —, *pl. su-*
Raisin, *m. szőlő;* — des bois, *áfonya.*
Raisiné, *m. szőlőszak, szőlőpép.*
Raison, *f. ész; jog, igazság, méltányosság; igazolás, felelősség, számadás; ok;* (math.) *arány;* (com.) *czég, czím, tőzsczím;* livre de —, *főkönyv;* faire —, *állani valakinek (áldomásnál).*
Raisonnable, *adj.* — ment, *adv. eszes, okos; méltányos; illendő, mérsékelt; meglehetős nagyságu; eszesen stb.* [*körülményes.*
Raisonné, ée, *adj. okadatolt, indokolt.*
Raisonnement, *m. itélőtehetség; okoskodás; ellenmondás.*
Raisonner, *v. n. itélni, következtetni, okoskodni; okosan beszélni; ellenmondani; sokat beszélni.*
Raisonneur, *m.* — euse, *f. itélő, okoskodó; fecsegő.*
Rajeunir, *v. a. megifjitni;* —, *v. n. et* se —, *v. pr. megifjodni; magát ifjabbnak mondani (mintsem való).*
Rajeunissement, *m. megifjodás.*
Rajustement, *m. helyrehozás, kijavitás; kibékülés.*
Rajuster, *v. a. ismét helyrehozni, ismét kijavitni;* fig. *ismét kibékitni;* se —, *v. pr. ismét helyre jönni.*
Râle, *m. haris, guvat.*
Râle, Râlement, *m. hörgés.*
Ralentir, *v. a. lassitni, mérsékelni gyöngitni;* se —, *v. pr. lassúdni; csökkenni.*

Ralentissement, *m. lassitás, lassudás; csökkkenés, fogyás.*
Râler, *v. n. hörögni.*
Raller, *v. n. bőgni.*
Rallier, *v. a.* (mil.) *ismét összevonni, sorba gyüjteni (katonaságot);* — **la terre**, *parthoz közeledni;* **se** —, *v. pr. ismét összegyülni.*
Rallonge, *f. toldat.* [*toldani.*
Rallonger, *v. a. meghosszabbitni, meg-*
Rallumer, *v. a. ismét meggyujtani;* **se** —, *v. pr. ismét meggyuladni.*
Ramadouer, *v. a. nyájaskodva vagy czirogatva ismét csillapitni.*
Ramage, *m. csiripelés, csicsergés; lombozat (kelmén).*
Ramager, *v. n. énekelni (madarakról).*
Ramaigrir, *v. a. ismét soványitni;* —, *v. n. ismét soványodni.*
Ramailler, *v. a. irházni.*
Ramas, *m. rakás, halmaz.*
Ramasse, *f. hegyi szán.*
Ramassé, ée, *adj. zömök.*
Ramasser, *v. a. összeszedni, gyüjteni; összekapkodni; hegyi szánon menni;* fig. *rosszúl bánni (...val...vel);* **se** —, *v. pr. összegyülekezni; összehuzódni; fölkelni (hirtelen esésből), összeszedni magát.*
Ramasseur, *m. hegyi szánkázó.*
Ramassis, *m. halmaz (hasztalan dolgoké); ágacska, vesszőcske.*
Ramassoir, *m. lapoczka.*
Rame, *f. babkaró; evező, evezőlapát; poeziófeszitő;* — **de papier**, *risma papiros;* **mettre un livre à la**—, *könyvet elhányni.*
Rameau, *m. ág;* (mine) *er;* **dimanche des rameaux**, *virágvasárnap.*
Ramée, *f. lombozat; lugos; levélszín.*
Ramender, *v. a.* (dor.) *kijavitni; olcsítni, leszállitni árát;* —, *v. n. olcsódni, leszállni (portékának ára).*
Ramener, *v. a. visszahozni, visszavezetni.*
Ramequin, *m. túrós sütemény.*
Ramer, *v. a.* (jard.) *karózni, megkarózni;* (drap.) *kifeszitni;* —, *v. n. evezni;* fig. *vesződni.*
Ramereau, *m. örves galamb, székács.*
Ramette, *f.* (imp.) *ramácska.*
Rameur, *m. evező, evezőlegény.*
Rameux, euse, *adj. ágas, ágasbogas.*
Ramier, *m.* **pigeon** —, *vadgalamb;* (for.) **ramiers**, *pl. ágbog, szeltörtefa, gally.*

Ramification, *f. elágazás.*
se Ramifier, *v. pr. elágazni.*
Ramille, *f. mellékgallyacska.*
Ramingue, *adj. csökönös (ló).*
Ramoitir, *v. a. ismét megnedvesitni.*
Ramollir, *v. a. ismét meglágyitni;* fig. *elpuhitni, gyöngitni;* **se** —, *v. pr. meglágyulni;* fig. *elernyedni, elgyengülni.*
Ramollissant, te, *adj.* (méd.) *lágyitó, puhitó;* —, *m. lágyitószer.*
Ramoner, *v. a. kéményt söpörni.*
Ramoneur, *m. kéményseprő.*
Rampant, te, *adj. csúszómászó;* (arch.) *lejtős, lehajló.*
Rampe, *f. lépcsőkanyarulat, lépcsőszak; lépcsőkar; kocsihágcsó.*
Ramper, *v. n. csússzni, mászni;* (arch.) *kissé meghajlani.*
Ramure, *f. ágak, gallyazat; koszoruzat, agancs, czimer.* [*szag.*
Rance, *adj. avas;* —, *m. avas íz, avas*
Ranche, *f. egyágu hágcsó foga.*
Rancher, *m. egyágu lábtó.*
Rancidité, *f. avas íz, avasság.*
Rancir, *v. n. megavasodni.*
Rancissure, *f. avas szag, avas íz.*
Rançon, *f. váltságdíj.*
Rançonnement, *m. kiváltás;* fig. *megdrágitás, meghúzás, pénzcsikarás.*
Rançonner, *v. a. váltságdíjt követelni;* fig. *megdrágítni, meghúzni, pénzt csikarni.* [*megdrágító.*
Rançonneur, *m. pénzcsikaró, igen*
Rancune, *f. neheztelés, gyülölség, boszankodás.*
Rancunier, ère, *adj. neheztelő, boszankodó;* —, *m. neheztelő, boszankodó (ember).*
Randon, *m. vm. hevesség.*
Rang, *m. sor, rend; rang, hely, helyzet, állás; evezőpad.*
Rangée, *f. sor.*
Ranger, *v. a. rendbehozni, rendezni; sorozni; sorba állitni; félretenni, utból eltenni; sorozni, hozzásorozni;* **se** —, *v. pr. sorba állani; félre állani.*
Ranguillon, *m.* (imp.) *ívszegek.*
Ranimer, *v. a. ismét föléleszteni, serkenteni, felbátoritni, föleleveniteni;* **se** —, *v. pr. ismét föllelevenedni; ujra föléledni.* [*fekély*
Ranule, *f. ínydaganat, békadag; nyelv-*
Rans-des-vaches, *m. csordástáncz.*
Rapace, *adj. ragadozó.*

Rapacité, *f. ragadozás.*
Rapaiser, *v. a. ismét lecsendesitni.*
Rapatelle, *f. lószőrkelme.*
Rapatrier, *v. a. ismét megengesztelni; se —, v. pr. ismét megbékülni.*
Râpe, *f. reszelő; ráspoly; szőlőosutka.*
Râpé, *m. dervzeburnót.*
Râper, *v. a. dörzsölni, reszelni;* habit râpé, *kopott ruha.*
Rapetasser, *v. a. kifoltozni.*
Rapetisser, *v. a. kisebbre, rövidebbre csinálni; —, v. n. et se —, v. pr. kisebbé, rövidebbé lenni, összemenni, összezsugorodni.*
Raphanie, *f. bizsckór.*
Raphaniste, *m. repcsénretek, durva retek.*
Rapide, *adj.* — ment, *adv. ragadó sebes, hirtelen, ragadó, fölötte gyors; sebesen, hirtelen, ragadólag, fölötte gyorsan.*
Rapidité, *f. sebesség, hirtelenség.*
Rapiécer, *v. a. kifoltozni.*
Rapiécetage, *m. kifoltozás, foltozás.*
Rapiéceter, *v.* Rapiécer.
Rapière, *f. vívpenge, vivószál, gömbös penge.*
Rapine, *f. rablás; rablott jószág, zsákmány.*
Rapiner, *v. a. et n. rabolni; pénzt elsikkasztani.*
Rapineur, *m. rabló.*
Raponce, *f. raponcz.*
Rapontique, *f. parajlórom.*
Rappel, *m. visszahivás.*
Rappeler, *v. a. ismét híni; visszahíni; se —, v. pr. egymást visszahíni; emlékezni (...ról, ...ről).*
Rapport, *m. visszahozás; jövedelem; jelentés; kölcsönös viszonyulás, összeköttetés, hasonlatosság;* rapports, *pl. böfögés.*
Rapporter, *v. a. visszahozni, visszavinni, magával hozni; odavinni; elvinni; behozni, jövedelmezni; örökségi tömegre nézve kifogást tenni; jelenteni; hirül vinni, fecsegni; tulajdonitni; visszavonni; meg-, hozzátoldani; —, v. n. böfögni; visszahozni;* (jur.) *kifogást tenni;* se —, *összehangzani, hasonlítni; vonatkozni, (...ra, ...re);* s'en — à qn., *valakire hivatkozni.*
Rapporteur, *m. jelentő, tudositó; hírhordó; szögmérő.*
Rapprendre, *v. a. irr. ismét tanulni.*
Rapprivoiser, *v. a. ismét megszelidítni.*
Rapprochement, *m. ismét közeledés, összetevés, hozzá közelítés; összevetés, összehasonlitás; kibékülés.*
Rapprocher, *v. a. ismét közelitni, összehasonlitni, összetenni; ismét kibékitni;* se —, *v. pr. ismét közeledni.*
Rapsoder, *v. a.* fig. fam. *összefoltozgatni.*
Rapsodie, *f. töredék, rapszódia;* fig. *ferczmű.*
Rapsodiste, *m. toldozó, böngésziró.*
Rapt, *m. emberrablás, nőrablás, nőragadás.*
Râpure, *f. ráspolyhulladék, reszelék.*
Raquetier, *m. röppentyűműves, raketarész.*
Raquette, *f. labdaverőrecze; ácsfűtás.*
Rare, *adj.* — ment, *adv. ritka; ritkán.*
Raréfaction, *f.* (phys.) *ritkítás.*
Raréfier, *v. a. ritkitni, higitni.*
Rareté, *f. ritkaság.*
Rarissime, *adv.* fam. *fölötte ritkán.*
Ras, *m. rása.*
Ras, rase, *adj. megnyirt; tar; rövidhaju; csapott (mértékről); sík, lapos.*
Rasade, *f. színig tele pohár.*
Rase, *f. hajószurok.*
Rasement, *m.* (mil.) *földig lerontás.*
Raser, *v. a. nyirni, borotválni; lerontani, földig lerontani (várat); közel mellette elmenni, érintkezni (valamivel).*
Rasette, *f. silány rása;* (org.) *hangolószodrony.*
Rasoir, *m. borotva.*
Rassade, *f. üveggyöngyök.*
Rassasiable, *adj.* fam. *ki-, megelégülhető, jóllaktatható.*
Rassasiement, *m. p. u. megelégülés, jóltartás; jóllakás.*
Rassasier, *v. a. jóltartani;* fig. *kielégitni;* se —, *v. pr. jóllakni;* fig. *megunni (valamit).*
Rasse, *f. szénkas.*
Rassée, *f. tele szénkas.*
Rassemblement, *m. gyűlés, gyülekezet; összecsoportulás, csődülés, tolongás; gyüjtemény; gyüjtés.*
Rassembler, *v. a. összehozni, gyüjteni, egybegyüjteni; összeilleszteni;* se —, *v. pr. ismét összejönni.*
Rasseoir, *v. a. irr. ismét leültetni, ismét odatenni; lecsillapitni; —, v. n. leülepedni;* fig. *új erőt venni, felüdülni;* se —, *v. pr. ismét leülni;* fig. *ismét lecsillapodni.*
Rasséréner, *v. a. ismét ki-, felderitni;* se —, *v. pr. ismét ki-, felderülni.*

Rassis, *m. isméti használatba vett öcska patkó.*
Rassis, ise, *part. et adj.* (*v.* **Rasseoir**); **pain —**, *régen sült, száraz kenyér;* **de sang —**, *hideg vérrel;* **de sens —**, *nyugodt lélekkel.*
Rassoté, ée, *adj.* fam. *belébolondult.*
Rassoter, *v. a. bolonddá tenni, elbolondítni, elámítni.*
Rassurer, *v. a. ismét megerősitni;* fig. *ismét lecsillapitni, felbátorítni;* **se —**, *v. pr. ismét megnyugodni, lecsillapodni, felbátorodni; kiderülni, tisztulni (időről).*
Rat, *m. patkány;* fig. *szeszély.*
se Ratatiner, *v. pr. összezsugorodni, megránczosodni, elhervadni, elfonynyadni.*
Rate, *f. lép.*
Râteau, *m. gereblye;* (serr.) *őrlemez.*
Râtelée, *f. egy gereblyével.*
Râteler, *v. a. gereblyézni.*
Rateleur, *m. gereblyélő, geréblyés.*
Ratelier, *m. bugagereben; fogas (ruhának);* fig. fam. *fogsor.*
Rater, *v. n. elcsettenni, nem sülni el (lószerekről);* **—**, *v. a. elhibázni a lövést, nem találni.*
Ratier, ère, *adj.* pop. *szeszélyes, ábrándos;* **—**, *m. merengő, képzelgő.*
Ratière, *f. patkányfogó, patkánykelepcze.*
Ratification, *f. megerősités, helybenhagyás.*
Ratifier, *v. a. megerősitni, jóváhagyni.*
Ratillon, *m. kis patkány.*
Ratine, *f. kelme neme.*
Ratiner, *a. a. redőzni, fodorítni.*
Ratiocination, *f. okoskodás.*
Ratiociner, *v. n. okoskodni.*
Ration, *f. étadag; takarmányrészlet.*
Rationalisme, *m. észhittan, okhittan.*
Rationaliste, *m. észhitü.*
Rationel, elle, *adj. okszerü, észszerü.*
Ratiser, *v. a. piszkálni, szítni.*
Ratisser, *v. a. vakarni, karczolni, levakarni.*
Ratissoire, *f. vakarókés, vakaróvas.*
Ratissure, *f. vakarék.*
Raton, *m. kis patkány; mosómedve, mosótalpály; sajtsütemény neme.*
Rattacher, *v. a. ismét odakapcsolni.*
Ratteindre, *v. a.* irr. *ismét el-, utólérni.*
Rattendrir, *v. a. ismét megindítni, meglágyitni, gyöngitni;* **se —**, *v. pr. ismét megindulni, ismét megiágyulni.*
Ratte-rousse, *f. mezei egér.*
Rattraper, *v. a. ismét megkapni; ismét rajtakapni.*
Rature, *f. kivakart, kitörült hely (iratban stb.); czinreszelék, czinhulladék.*
Raturer, *v. a. kitörölni, kivakarni.*
Raucité, *f. rekedtség.*
Raunir, *v. a. mázzal bévonni.*
Rauque, *adj. rekedt.*
Ravage, *m. pusztitás, dulás.*
Ravager, *v. a. elpusztitni.*
Ravageur, *m. pusztító.*
Ravalement, *m. bevakolás;* fig. *megalázás.*
Ravaler, *v. a. lenyelni; elnyelni; letenni, megalázni, kisebbitni; bevakolni; elvágni, csúpolni, botolni (fát);* **se —**, *v. pr. lelógni (harisnyáról); magát megalázni.*
Ravaudage, *m. meg-, kifoltozás; foltozott munka, férczmű.*
Ravauder, *v. a. et n. meg-, kifoltozni, kijavitni; rakosgatni, babrálni; fecsegni; lehordani, megpirongatni.*
Ravauderie, *f.* fam. *ostoba fecsegés, üres fecsegés.*
Ravaudeur, *m.* **— euse**, *f. foltozó; üres fecsegő; foltozónő stb.*
Rave, *f. répa;* **— femelle**, *karórépa.*
Ravenelle, *f. sárga viola.*
Ravière, *f. répaföld.*
Ravigote, *f. mogyoróhagymalé.*
Ravigoter, *v. a.* pop. *erősitni, üdítni, felüdítni;* **se —**, *v. pr. uj erőt kapni.*
Ravilir, *v. a. gyalázni, meggyalázni, legyalázni.*
Ravin, *m. hegyzug, hegytorkolat; mély út, öblös út.*
Ravine, *f. esőpatak.*
Ravir, *v. a. rabolni, elrabolni, elragadni, elhurczolni;* fig. *elbájolni, elragadni.*
se Raviser, *v. pr. véleményét megváltoztatni.*
Ravissant, te, *adj. ragadozó (állatról);* fig. *elragadó, elbájoló, igéző.*
Ravissement, *m. rablás, elrablás;* fig. *elragadtatás, elbájolás.*
Ravisseur, *m. nőrabló, hölgyrabló, rabló.*
Ravitaillement, *m. isméti élelmezés, élelemmel ellátás.*
Ravitailler, *v. a. ismét ellátni élelemmel.*
Raviver, *v. a. ismét föleleveniteni; föléleszteni; fölébreszteni, fölserkenteni.*
Ravoir, *v. a.* irr. *ismét birni, ismét megkapni;* **se —**, *v. pr. ismét erőre kapni, felüdülni.*

Rayage, *m. barázdák.*
Rayer, *v. a. fel-, megkarczolni; csíkossá tenni, csíkolni, megcsíkolni; vonásokkal ellátni, kitörülni.*
Rayon, *m. sugár; kerékküllő; barázda; fiók; félátmérő; mézlép.*
Rayonnement, *m. sugárzás.*
Rayonner, *v. n. sugárzani, ragyogni, fénylem; fig. kiömleni.*
Rayure, *f. csíkok, vonások; szarufák.*
Ré, *m.* (mus.) *d.*
Réactif, **ive**, *adj. visszaható, ellenható.*
Réaction, *f. visszahatás, ellenhatás.*
Réactivité, *f. föléleszlés, ujra fölelevenités.*
Réagir, *v. n. visszahatni.*
Réajourner, *v. a. másodszor idézni.*
Réal, **ale**, *adj. királyi; real ...;* école réale, *reáltanoda, mütanoda.*
Réalgal, **Réalgar**, *m. sárga mirkénle, mireny.*
Réalisation, *f. valósitás, létesités, valósulás; készpénzzel fizetés.*
Réaliser, *v. a. valósitni, létesitni, végrehajtani; készpénzért eladni.*
Réalité, *f. valóság.*
Réappel, *m. második fölhivás.*
Réarpenter, *v. a. ujra fölmérni.*
Réassigner, *v. a.* (dr.) *még egyszer előidézni; ujra utalványozni.*
Réassurance, *f. ujrabiztositás.*
Rebander, *v. a. ismét feszítni; ismét egyesítni, összekötni.*
Rebaptisant, *m. keresztségismétlő, anabaptista.*
Rebaptisation, *f. újra vagy másod keresztelés.*
Rebaptiser, *v. a. újra keresztelni.*
Rébarbatif, **ive**, *adj. visszataszitó, zsémbes.*
Rebâtir, *v. a. ismét fölépitni, ismét [épitni.*
Rebattre, *v. a. irr. ismét kopogtatni, ismét vagy ujra verni; fig. még egyszer ismételni, elcsépelni;* — les cartes, *ujra keverni a kártyát;* se —, *v. pr. ismét nyomot találni (kutyákról).*
Rebaudir, *v. a.* (chass.) — les chiens, *a kutyákat simogatni s uszítni.*
Rebelle, *adj. lázadozó, zendülő; makacs, konok; nehezen olvadó;* —, *m. lázitó, lázadó, zendülő, pártütő.*
se **Rebeller**, *v. pr. fölzendülni.*
Rebellion, *f. zendülés.*
se **Rebéquer**, *v. pr. ellenszegülni.*
se **Rebiffer**, *v. pr. vonakodni.*
Rèble, *m. ragadógaláj.*
Reboire, *v. a. irr. ismét inni.*
Rebondi, **ie**, *adj.* fam. *gömbölyű s teljes.*
Rebondir, *v. n. visszapattanni.*
Rebondonner, *v. a. ismét beszádolni, bedugaszolni.*
Rebondissement, *m. visszapattanás.*
Rebord, *m. szél, vég, karima; nyúlvány, pártázat; hajtóka, gallér.*
Reborder, *v. a. ujra beszegélyezni.*
Rebotter, *v. a. csizmát ismét felhuzni.* se —, *v. pr. csizmáját ismét felhuzni.*
Reboucher, *v. a. ismét bedugni;* se —, *v. pr. ismét bedugulni; meggörbülni.*
Rebouillir, *v. n. irr. ujra felforrni.*
Rebouisage, *m.* (chap.) *fölékesités.*
Rebouiser, *v. a.* (chap.) *ujra fölékesítni;* fam. *ki-, megszidni.*
Reboulanger, *v. a. ujra megsütni.*
Rebourgeonner, *v. n. újra bimbózni, újra kifakadni.*
Rebours, *m. szőrmente elleni irány;* fig. *ellentét;* à —, au —, *szőrmente ellen, megforditva;* — d'une voiture. *elölülés kocsiban;* —, rse, *adj. csökönös, makacs.*
Reboutonner, *v. a. ismét begombolni.*
Rebras, *m. hajtóka;* à double —, *minden erővel.*
Rebrasser, *v. a. felhajtani, kihajtani, felkarimázni; megprémezni, beszegni;* (br.) *ujra megfőzni (a sert).*
Rebrider, *v. a. ujra felkantározni.*
Rebroder, *v. a. ujra himezni, fölibe himezni.*
Rebrouiller, *v. a. ujra összezavarni.*
Rebrousse-poil, à —, *adv. szőrmente ellen, megforditva.*
Rebrousser, *v. a. szőrmente ellen kefélni vagy simogatni, vakarni;* —, *v. n. rögtön ismét megfordulni.*
Rebroussette, *f. felsimitófésű.*
Rebroyer, *v. a. ujra széttörni, összetörni, megtörni.*
Rebuffade, *f.* fam. *rátámadás.*
Rébus, *m. képes talány.*
Rebut, *m. elutasitás; selejtje valaminek.*
Rebutant, **te**, *adj. visszataszitó, kellemetlen, kelletlen.*
Rebuter, *v. a. elutasitni, visszataszitni; elijeszteni; meguntatni;* se —, *v. pr. magát elijesztetni; makaccsá lenni.*
Recacheter, *v. a. ujra lepecsételni.*

Récalcitrant, te, *adj. csökönös, makacs.*
Recaler, *v. a. simává gyalulni; ismét megtámasztani, támogatni.*
Recaloir, *m. simitógyalu.*
Recamer, *v. a. virágékilvényt beszőni.*
Récapitulation, *f. rövid ismétlés.*
Récapituler, *v. a. röviden ismételni.*
Recarreler, *v. a. ismét lemezekkel beboritni; ujra megtalpalni.*
Recasser, *v. a. ujra felszántani.*
Recassis, *m. felszántott, megforgatott föld.*
Recéder, *v. a. ismét lemondani (...ról, ...ről), átengedni.*
Recel, *m.* (jur.) *eltitkolás, elrejtés.*
Recélé, *m.* (dr.) *eltitkolás, elsikkasztás.*
Recèlement, *m. eltitkolás, elrejtés.*
Recéler, *v. a. eltitkolni; elrejteni; elzárni, zár alá tenni.*
Recéleur, *m.* — euse, *f. orgazda.*
Récemment, *adv. ujolag, közelébb.*
Recensement, *m. számlálás; ismételt szemrevétel, megvizsgálás; tanuvallatás.*
Recenser, *v. a. számlálni; megvizsgálni (árukat).*
Récent, te, *adj. fris, új.*
Recepage, *m. szőlővesszőnek rövidre metszése; levágás (erdőről).*
Recepée, *f.* (for.) *erdővágás, levágott erdő.*
Receper, *v. a.* (vig.) *igen rövidre vágni;* (for.) *ki-, levágni.*
Récépissé, *m. téritvény, vevény.*
Réceptacle, *m. gyűhely; rakhely, tartály, tartó, láda, tok.*
Réceptibilité, *f. fogékonyság.*
Réception, *f. fogadás, elfogadás, fölvétel; fogadtatás.*
Recès, *v.* **Recez.**
Recette, *f. bevétel, jövedelem; behajtás, beszedés; beszedőszoba; vény, orvosi rendelet, orvosszer.*
Recevable, *adj. elfogadható, megengedhető.*
Receveur, *m. beszedő; sáfár;* — **des tailles**, *adószedő.*
Recevoir, *v. a. irr. kapni, megkapni; fölvenni; elfogadni; befogadni; élvezni.*
Recevoir, *m.* (salp.) *tisztítókészület.*
Recez, *m. országgyülési végzés.*
Rechampir, *v. a.* (pein.) *kiemelni.*
Rechange, *m. viszváltó.*
Rechanger, *v. a. et n. ujra vagy ismét cserélni, visszaváltani, ujra megváltoztatni.*
[*polni.*
Rechanter, *v. a. ujra énekelni; elpa-*
Rechapper, *v. n. ujra elillanni; ujra felgyógyulni.*
Recharge, *f. új teher, új rakomány; tülteher; új megtámadás; ismételt meghagyás.*
Recharger, *v. a. ujra megterhelni; ujra megtölteni (lőszert); ujra megtámadni; ujra meghagyni;* se —, *v. pr. ujra fel-, elvállalni.*
Réchaud, *m. szénlábas, szénmedencze, széntűz, melegitőtányér.*
Réchauffement, *m.* (jard.) *fris trágya.*
Réchauffer, *v. a. ismét melegitni, fölmelegitni;* se —, *ismét föl-, megmelegedni.*
Réchauffoir, *m. fűtőkemencze, sütőcső.*
Rechausser, *v. a. harisnyát s czipőt ismét ráadni, ráhuzni;* (jard.) *földet feltölteni;* se —, *v. pr. harisnyát s czipőt ismét felhuzni, fölvenni.*
Rechaussoir, *m. pénzütő, pénzkalapács, billpőröly.*
Recherche, *f. kutatás, nyomozás, tudakozás, kérdezősködés; birói nyomozás;* (pein.) *szorgalom; túlság, keresettség.*
Recherché, ée, *part. et adj. kiválasztott, kikeresett, kiválogatott; szorgalommal kidolgozott.*
Rechercher, *v. a. ujra keresni, nyomozni, vizsgálni, tudakozni, tudomást szerezni; biróilag megvizsgálni; kérni, folyamodni (valamiért);* — une fille, *leányt megkérni (nőül).*
Rechigné, ée, *adj. komor, mogorva.*
Rechignement, *m. mogorválkodás.*
Rechigner, *v. n. bosszús, haragos arczot mutatni.*
Rechute, *f. visszaesés.*
Récidive, *f. visszaesés.*
Récidiver, *v. n. visszaesni (ugyanazon hibába).*
Récipé, *m. gyógyrendelet, orvosi rendelmény.*
Récipiangle, *m. szögletmérő.*
Récipiendaire, *m. befogadandó, jelölt, kijelölt.*
Récipient, *m.* (chim.) *bura.*
Réciprocité, *f. viszonosság.*
Réciproque, *adj.* — ment, *adv. viszonos; viszonosan.*
Réciproquer, *v. a.* fam. *viszonozni.*

Récit, *m. elbeszélés, elmondás; zenei szavalás.*
Récitatif, *m. zenei szavalás, ének-beszéd, zenebeszéd.*
Récitation, *f. elmondás.*
Réciter, *v. a. et n. könyv nélkül elmondani; elbeszélni; előadni.*
Réclamation, *f. visszakövetelés, igény; ellenmondás, kifogás.*
Réclame, *f.* (ois.) *csalsíp; lapőr; őrszó, végszó.*
Réclamer, *v. a. híni (... úl, ... ül); visszakövetelni; ellenmondani;* —, *v. n. kifogást tenni, ellenmondani, tiltakozni;* se —, *v. pr. hivatkozni.*
Récliner, *v. n.* (astr.) *eltérni.*
Reclouer, *v. a. ujra odaszögezni.*
Reclure, *v. a. irr. bezárni, elzárni;* se —, *v. pr. elzárkozni.*
Reclus, *m.* — use, *f. remete; remetenő.*
Recluserie, *f. remeteház, czella.*
Reclusion, *f. bezárás, elzárás; remeteház, czella, remetelak.*
Recocher, *v. a.* (boul.) — la pâte, *a tésztát tenyérrel veregetni.*
Recogner, *v. a. durván elutasítni.*
Recognition, *f. p. u. kipuhatolás, kitanulás.*
Recoin, *m. rejtekhely, kuszkó, szurdok, sutton.*
Récolement, *m. tanuvallomásnak ismétí felolvasása;* (for.) *erdőjárás, erdőszemle.*
Récoler, *v. a.* — des témoins, *tanuknak vallomásukat még egyszer felolvasni; összehasonlítni.*
Récollection, *f. gondolatinak összeszedése, elmecsend.*
Recoller, *v. a. ismét vagy ujra enyvezni.*
se **Récolliger**, *v. pr. magát összeszedni, magához térni, gondolatit összeszedni..*
Récolte, *f. aratás, gyűjtés, szedés;* — du vin, *szüret, borszüret.*
Récolter, *v. a. aratni, bearatni, betakarítni, gyüjteni, szedni, begyüjteni.*
Recommandable, *adj. ajánlható.*
Recommandaresse, *f. dajkasszerző, eselédsszerzőnő, cselédet ajánló nő.*
Recommandation, *f. ajánlás; tisztelet, becsület.*
Recommander, *v. a. ajánlani; megparancsolni; letartóztatás meghosszabbításáért folyamodni.*
Recommencement, *m. ujrakezdés.*
Recommencer, *v. a. et n. ujra kezdeni.*
Récompense, *f. jutalom; kárpótlás.*
Récompenser, *v. a. megjutalmazni, kármentesitni, kipótolni, megtéritni.*
Recompter, *v. a. ujra átszámlálni, ujra felszámlálni, ujra számolni.*
Réconciliable, *adj. engesztelhető.*
Réconciliateur, *m.* — trice, *f. megengesztelő, meg-, összebékítő.*
Réconciliation, *f. kibékítés, kibékülés, megengesztelés.*
Réconcilier, *v. a. kiengesztelni, kibékítni; ismét fölszentelni, ujra fölavatni;* se —, *v. pr. megengesztelődni, kibékülni.*
Reconduire, *v. a. irr. visszakisérni, elkisérni; ajtól mutatni.*
Reconduite, *f. kiséret; elutasítás;* faire la —, *elkisérni.*
Réconfortatif, *m. erősítőszer.*
Réconfortation, *f.* (méd.) *erősítés.*
Réconforter, *v. a. ismét erősítni;* fig *vigasztalni.*
Reconnaissable, *adj. ismerhető, megismerhető.*
Reconnaissance, *f. megismerés; háladatosság; megjutalmazás; nyomozás; téritvény, kötvény;* (jur.) *elismerés;* (mil.) *szemrevétel;* — d'une promesse, *igéret elismerése;* avoir de la —, *háladatosnak lenni.*
Reconnaissant, te, *adj. háladatos.*
Reconnaître, *v. a. irr. megismerni, ismét ráismerni; elismerni; bevallani; megtérítni, kipótolni; kifürkészni, nyomozni, vizsgálni; szemrevenni;* se —, *v. pr. ismét magához jönni, feleszmélkedni; elismerni, bevallani;* se — en quelque endroit, *ismét ráismerni valamely helyre.*
Reconnu, ue, *part. et adj. elismert.*
Reconquérir, *v. a. irr. visszafoglalni, ujra elfoglalni.*
Reconstitution, *f.* (dr.) *jövedelem vagy járadék átruházása.*
Reconstruire, *v. a. irr. ujra fölépitni.*
Reconter, *v. a. ismét elbeszélni.*
Recontracter, *v. a. et n. uj szerződést kötni, ujra szegődni.*
Reconvenir, *v. a. irr.* (dr.) *viszonkeresetet inditani, viszonvádat támasztani.* [*ellenpanasz*
Reconvention, *f.* (dr.) *viszonkereset*
Recopier, *v. a. még egyszer leirni.*
Recoquillement, *m. összegöngyölgetés; egymásba szövődés.*

Recoquiller, *v. a. összegöngyölgetni, meghajtani, meggörbítni, felkarimázni;* se —, *v. pr. görbedni, görbülni, bodorodni.*

Recorder, *v. a.* fam. *magának elmondani; ujra meggondolni; tanukkal bebizonyíttatni;* se —, *v. pr. gondolkozni (valamin).*

Recorriger, *v. a. ismét meg-, kijavítni, ujra átnézni.*

Recors, *m. törvényszéki szolga tanuja vagy segédje.*

Recoucher, *v. a. ismét ágyba fektetni;* se —, *v. pr. ismét lefeküdni (ágyba).*

Recoupe, *f. kőhulladék;* (boul.) *korpaliszt.*

Recoupement, *m. falfok.*

Recouper, *v. a. ismét megmetszeni, elvágni, megnyesni; ujra emelni (kártyát).*

Recoupette, *f. fekete korpaliszt.*

Recourber, *v. a. meggörbítni, meghajtani.*

Recourir, *v. a. et n. irr. ujra futni, visszaszaladni;* fig. *folyamodni, fordulni (...hoz, ...hez).*

Recourre, *v. a. irr. ismét visszahozni.*

Recours, *m. menedék; viszkereset.*

Recouvert, te, *part. v.* Recouvrir.

Recouvrable, *adj. behajtható, beszedhető.*

Recouvrement, *m. visszanyerés; beszedés, behajtás; tok, óratok; boríték.*

Recouvrer, *v. a. visszanyerni; behajtani, beszedni.*

Recouvrir, *v. a. irr. ujra befedni; ujra fedni (házat);* fig. *szépítni, palástolni.*

Récréance, *f.* lettres de —, *visszahivólevél.*

Récréatif, ive, *adj. gyönyörködtető.*

Récréation, *f. gyönyörködés, kedvtelés, megpihenés; megujulás, felüdülés.*

Recréer, *v. a. ujra teremteni, ismét behozni, ismét létesítni.*

Récréer, *v. a. gyönyörködtetni, mulattatni;* se —, *v. pr. gyönyörködni; felüdülni.*

Recreuser, *v. a. ujra ásni, mélyebbre ásni; küszapolni.*

se **Récrier**, *v. pr. felkiáltani; fenszóval panaszolkodni.*

Récrimination, *f. viszonkodás, viszonvád.*

Récriminatoire, *adj.* plainte —, *viszonvád, ellenvád.*

Récriminer, *v. n. viszonvádolni, ellenvádakat felhozni.*

Récrire, *v. a. irr. visszairni, ujra irni, ismét irni; átirni.*

Recroître, *v. n. irr. ujra nőni.*

se **Récroqueviller**, *v. pr. összezsugorodni, felgöngyölegni.*

Recrotter, *v. a. ismét besározni.*

Recru, *m.* (for.) *sarjadék, utánnövés.*

Recru, ue, *adj. tikkadt, fáradt, elerőtlenedett.*

Recrue, *f. ujonczok; ujonczozás;* (for.) *növedék; várallan vendégek.*

Recrutement, *m. ujonczozás.*

Recruter, *v. a. ujonczozni.*

Recruteur, *m. ujonczozó.*

Rectangle, *adj. egyenszögü, derékszögü;* —, *m. egyenszög.*

Rectangulaire, *adj. egyenszögü.*

Recteur, *m. rector; lelkész (Bretagneban).*

Rectification, *f. igazítás, megigazítás; tisztítás.*

Rectifier, *v. a. igazítni, meg-, kiigazítni;* fig. *javítni; tisztítani, tisztálni.*

Rectiligne, *adj. egyenesvonalu.*

Rectitude, *f. egyenesség; nyiltszivüség, becsületesség.*

Recto, *m. levél első lapja.*

Rectoral, ale, *adj. rectori.*

Rectorat, *m. rectorság.*

Rectrices, *f. pl. farktollak.*

Reçu, *m. nyugtatvány.*

Recueil, *m. gyüjtemény.*

Recueillement, *m. gondolatok összeszedése.*

Recueillir, *v. n. irr. beszedni, összeszedni, aratni; gyüjteni; befogadni, tartozkodást megengedni; következtetni;* se —, *v. pr. össze vagy rendbeszedni magát, magához térni.*

Recueilloir, *m.* (cor.) *csév, cséve.*

Recuire, *v. a. irr. ujra főzni, felforralni; ujrasütni; megtüzesitni.*

Recuite, *f. megtüzesités.*

Recul, *m.* (art.) *visszalökődés, visszapattanás.*

Reculade, *f. visszamenés, visszagördülés; farolás (kocsiról);* fig. *visszalépés; halogatás, késleltetés.*

Reculée, *f.* feu de —, *hátráltató tüz.*

Reculement, *m. hátrálás, visszapattanás; kerékkötőláncz; farhám, farszij.*

Reculer, *v. a. visszatolni, visszahúzni; kitolni, félretolni, kiterjeszteni; elhalasztani;* —, *v. n. visszamenni,*

hátrálni; fig. visszalépni, kitérni; késedelmezni; se —, *v. pr. hátrálni.*
Reculons, à —, *adv. hátra, hátrafelé.*
Récupérer, *v. a. visszanyerni;* se —, *v. pr. veszteségét kipótolni.*
Recusable, *adj. visszavethető.*
Recusation, *f.* (dr.) *visszavetés, el nem fogadás.*
Récuser, *v. a.* (dr.) *el nem fogadni, el-, visszavetni.*
Rédacteur, *m. szerkesztő.*
Rédaction, *f. szerkesztés.*
Redarguer, *v. a. p. u. korholni, gáncsolni, feddeni.*
Reddition, *f. átadás (váré); kimondás (ítéleté);* — de compte, *számadás.*
Redébattre, *v. a. irr. ujra megtámadni.*
Redéfaire, *v. a. irr. ismét kinyitni, felbontani, megnyitni.*
Redélivrer, *v. a. ismét megszabaditni; még egyszer kiadni.*
Redemander, *v. a. visszakövetelni; ismét vagy még egyszer kérdezni.*
Rédempteur, *m. megváltó.*
Rédemption, *f. megváltás.*
Redépêcher, *v. a. még egyszer elbocsátni, elküldeni.*
Redescendre, *v. a. et n. ismét leereszteni; ismét leereszkedni, lelépni, lehágni.*
Redevable, *adj. adós, tartozó;* je vous suis très —, *igen le vagyok kötelezve kegyednek;* —, *m. adós.*
Redevance, *f. földbér.*
Redevancier, *m. bérfizető.*
Redevenir, *v. n. irr. ismét vagy ujra lenni.*
Redevoir, *v. a. irr. még tartozni, adósnak maradni.*
Rédhibition, *f.* (jur.) *visszaadás.*
Rédiger, *v. a. szerkeszteni.*
se Rédimer, *v. pr. kiváltani magát.*
Redingote, *f. lovagöltöny, felruha.*
Redire, *v. a. irr. ujra mondani, ismételni; kifecsegni; gáncsolni, kifogást tenni, ellenmondani.*
Rediseur, *m.* fam. *ismétlő; fecsegő, kifecsegő.*
Redite, *f. ismétlés.*
Redondance, *f. terjedelmesség, hosszadalmasság; bőség, felesleg.*
Redondant, te, *adj. hosszadalmas, bő (beszéd).*
Redonder, *v. n. p. u. bővelkedni (szóban).*
Redonner, *v. a. visszaadni, ismét adni;* —, *v. n.* (mil.) *ismét megtámadni;* se —, *v. pr. ismét odaadni magát.*
Redoublement, *m. megkettőztetés.*
Redoubler, *v. a. megkettőzni;* —, *v. n. szaporodni, megerősödni, kettősödni.*
Redoutable, *adj. rettentő, rettenetes.*
Redoute, *f. várfok, váracs, négyszegű kis súncz; álorczás bál.*
Redouter, *v. a. félni.*
Rèdre, *m. nagy heringháló.*
Redressement, *m. fölegyenesités;* fig. *jóvátevés, helyrehozás.*
Redresser, *v. a. ismét ki-, fölegyenesitni;* fig. *útbaigazitni; ismét jóvá tenni;* (mar.) *felhúzni;* — au jeu, *játékban csalni;* se —, *v. pr. ismét fölegyenesedni, egyenesen tartani magát.*
Redresseur, *m. hamis játékos.*
Redruge, *f.* (jard.) *ujrahajtás.*
Réductible, *adj. visszavezethető, feloszlatható.*
Réduction, *f. visszahozás, visszavitel, visszavezetés; leszállítás, kevesbités; kisebbre vétel; korlátolás;* (chim.) *elpárologtatás; meghóditás, legyőzés.*
Réduire, *v. a. irr. visszahozni; odavinni; legyőzni; kevesbitni, korlátozni; leszállítni; feloszlatni;* fig. se — à rien, *semmivé lenni.*
Réduit, *m. elkülönitett hely; tartózkodás; zug, szobácska.*
Réduit, ite, *part. et adj.* (*v.* **Réduire**) vous êtes trop —, *nagyon szűk a lakása;* le voilà bien —, *állapota nagyon megroszabbult.*
Réduplication, *f.* (gr.) *kettőzés, megkettőzés.*
Réduve, *f. poloska.*
Réédification, *f. ujraépités, ismétí fölépités.*
Réédifier, *v. a. ujra fölépitni.*
Réel, elle, *adj.* — ellement, *adv. valódi, biztos, igazi; valóban, valósággal, igazán;* —, *m. valóság, valódi, igazi.*
Réélection, *f. ismétí megválasztás, ujbóli választás.*
Rééligible, *adj. ujra választható.*
Réélire, *v. a. irr. ujra választani.*
Réer, *v.* **Raire.**
Réexportation, *f. ismétí kivitel.*
Réexporter, *v. a. ismét kivinni.*
Refaçonner, *v. a. átalakitni,*

Réfaction, *f. leengedés (vámból károsodás tekintetéből), kárbatudás.*
Refaire, *v. a. et n. irr. ismét csinálni, ujrakezdeni; átdolgozni, kijavitni, helyrehozni; ismét erősitni;* (jeu) *ujra keverni; csalni;* se —, *v. pr. ismet felüdülni.*
Refait, *m. el nem határozott játék, függő játék; uj koszorúzat, uj agancs, uj czimer.*
Refaucher, *v. a. ujra kaszálni.*
Réfection, *f. kijavitás (épületről); étkezés (zárdákban).*
Réfectoire, *m. étterem (zárdákban).*
Réfectoirier, *m. asztalteritő (zárdákban).*
Refend, *m.* mur de —, *válaszfal;* pierres de —, *foglalókövek.*
Refendre, *v. a. ujra hasitni; hosszában ketté fűrészelni;* scie à —, *deszkafűrész, metszőfűrész.*
Refendret, *m. hasitóék, ékszeg.*
Référé, *m. tett jelentés, előterjesztmény, előadmány.*
Référendaire, *m. előadó (tanácsnok).*
Référer, *v. a. viszonyitni, vonatkoztatni; tulajdonitni;* —, *v. n. jelentést tenni, előadni;* se —, *v. pr. vonatkozni.*
Refermer, *v. a. ismét betenni, ismét bezárni;* se —, *v. pr. behegedni, begyógyulni, beforrni (sebről).*
Refeuiller, *v. a.* (men.) *kettős hajtékot csinálni.*
Refeuilleter, *v. a. ujra átlapozni.*
Reficher, *v. a. ujra beültni;* (maç.) *ujra bemázolni.*
se **Refiger**, *v. pr. ismét összemenni, összefutni, megaludni.*
Refixer, *v. a. ujra meghatározni.*
Réfléchi, ie, *part. et adj. (v.* **Réfléchir**) *meggondolt, megfontolt;* mouvement —, *visszapattanás;* verbe —, *visszaható ige.*
Réfléchir, *v. a.* (phys.) *visszaverni, visszavetni, visszasugárolni;* —, *v. n. visszapattanni, visszaütődni, visszaverődni; elmélkedni, gondolkodni (valamin);* se —, *v. pr. visszapattanni, visszaverődni.*
Réfléchissant, te, *adj.* (phys.) *visszasugárzó;* fig. *meggondoló.*
Réfléchissement, *m. visszapattanás, visszasugárzás; visszhang.*
Reflet, *m.* (pein.) *viszfény.*
Refléter, *v. a.* (pein.) *visszaverni, visszavetni, visszasugárolni.*
Refleurir, *v. n. ujra virágzani, viritni.*
Réflexe, *adj. visszapattanó.*
Réflexion, *f. visszasugárzás, viszfény;* fig. *meggondolás, elmélkedés; tekintet; észrevétel.*
Refluer, *v. n. visszafolyni.*
Reflux, *m. apály.*
Refonder, *v. a.* (dr.) *visszatéritni.*
Refondre, *v. a. ujra olvasztani, ujra önteni;* fig. *átalakitani, megváltoztatni.*
Refonte, *f. ujra öntés, ujra olvasztás.*
Reforger, *v. a. ujra kovácsolni.*
Réformable, *adj. javitható.*
Réformateur, *m. javitó.*
Réformation, *f. javitás; változtatás, megszüntetés; átalakitás, ujra verés (pénzről); reformatio.*
Réforme, *f. javitás, változtatás, átalakitás; reformatio; rendes élet; kimustrálás (lovakról);* réformes, *pl. kimustrált lovak.*
Réformé, ée, *part. et adj. (v.* **Réformer**) *elbocsátott;* —, *m. református.*
Réformer, *v. a. átalakitni, javitni, megváltoztatni; megszüntetni, eltörölni, kimustrálni; ujra verni (pénzt); rendbehozni; korlátolni;* — les troupes, *a hadsereget kevesbitni;* se —, *v. pr. javulni; ujra alakulni.*
Refouiller, *v. a. ujra felásni, ujra átvizsgálni.*
Refouir, *v. a. ujra felásni.*
Refoulement, *m. isméti kallózás; tömés;* — de la marée, *tengerár apadása, lefolyása.*
Refouler, *v. a. ujra kallózni; tömni, betömni;* le vent refoule la fumée, *a szél visszaveri a füstöt;* —, *v. n. ismét lefolyni.*
Refouloir, *m.* (art.) *töltőrúd, ágyútöltő.*
Refournir, *v. a. ujra ellátni.*
Réfractaire, *adj. ellenszegülő, engedetlen; nehéz olvadásu, nehezen olvadó.*
Réfracter, *v. a. törni (sugarakat).*
Réfraction, *f.* (phys.) *törés, sugártörés.*
Refrain, *m. versismétlet, ismétlősor.*
Réfrangibilité, *f. törékenység (fénysugaraké).*
Réfrangible, *adj.* (phys.) *törékeny.*
Refrapper, *v. a. még egyszer kopogtatni, ujra ütni, verni; ujra verni, máskép verni (pénzt).*

Refréner, *v. a. megfékezni, megszabolázni, mérsékelni.*
Réfrigérant, te, *adj. hütő, hüsitő; —, m. hütőkád, hütőedény.*
Réfrigératif, ive, *adj. hüsitő, hütő; —, m. hütőszer.* [*meghülés.*
Réfrigération, *f.* (chim.) *meghütés;*
Réfrigératoire, *m. hütőedény.*
Refrire, *v. a. irr. ujra sütni.*
Refrogné, ée, *part. et adj. bosszús, haragos.* [*bosszedése.*
Refrognement, *m. homloknak ránczse*
Refrogner, *v. pr. ránczba szedni homlokát.*
Refroidir, *v. a. meghüteni; —, v. n. et se —, meghülni; meghüteni magát;* fig. *megcsökkenni;* je me suis refroidi, *meghültöttem magamat.*
Refroidissement, *m. meghütés; meghülés.*
Refrotter, *v. a. ismét dörgölni, ujra dörzsölni; ismét jól elverni.*
Refuge, *m. menedék; ürügy, szabadkozás, mentekőzés.*
Réfugié, *m. menekült.*
se **Réfugier**, *v. pr. menekülni.*
Refuite, *f.* (chass.) *vadjárás;* fig. *ürügy, mentekőzés.*
Refus, *m. tagadó válasz, megtagadás, megvonás; halivadék.*
Refuser, *v. a. et n. megtagadni, megvonni; el nem fogadni; vonakodni, szabódni;* se —, *v. pr. megtagadni, megvonni magától (valamit);* se — à qch., *magát valamitől elvonni.*
Refusion, *f.* — de dépens, *költség viszszatéritése.*
Réfutation, *f. megczáfolás, czáfolat.*
Réfuter, *v. a. megczáfolni.*
Regagner, *v. a. visszanyerni.*
se **Regaillardir**, *v. pr.* (mar.) *erősebben fúni.*
Regain, *m. sarjú.*
Régal, *m. vendégség, lakoma;* fig. *kedvenczétel.*
Régalade, *f. megvendéglés;* boire à la —, *poharat felhajtani.*
Régale, *m. emberhang (orgonában); úrjog, királyi jog, felségjog.*
Régale, *adj.* eau —, *választóviz.*
Régalement, *m.* (dr.) *egyenlő el-, fel-, kiosztás; egyenlőzés (földétré).*
Régaler, *v. a. megvendégelni; gyönyörködtetni;* (dr.) *egyenlően fel-, kiosztani; egyengetni, egyenlőzni;* se —, *v. pr. lakomázni.*
Régaleur, *m.* (arch.) *egyenitő, egyenlitő.* [*jog, felségjog.*
Régalien, enne, *adj.* droit—, *fejedelmi*
Régaliste, *m. királyi járadék-élvező, királyi hivatalos.*
Regard, *m. tekintet.*
Regardant, te, *adj. megtekintő; túlságosan gazdálkodó;* vous êtes trop —, *Kegyed nagyon is szigorulag veszi a dolgot; —, m. néző.*
Regarder, *v. a. et n. nézni, ránézni, megtekinteni; meggondolni, megfontolni, tekintetbe venni; látni, kilátni (valahová), kilátásának lenni; illetni, tartozni (... hoz, ... hez);* ma chambre regarde sur la rue, *ablakom az utczára szolgál;* il regarde de près, *rövidlátású;* se —, *v. pr. egymásra nézni; magát tükörben nézni.*
Regarnir, *v. a. ismét ellátni, ujra fölkészitni; ujra bútorozni.*
Regayer, *v. a. gerebenezni.*
Regayoir, *m. gereben.*
Regayure, *f. csepü, kócz.*
Regeler, *v. n. ismét vagy ujra fagyni.*
Régence, *f. regensség, uralkodás; országlás, kormány; valamely tanár előadásainak ideje.*
Régénérateur, *m. helyreállitó; —,* trice, *adj. helyreállitó.*
Régénération, *f. helyreállitás;* (th.) *ujraszületés.*
Régénérer, *v. a. ismét előhozni, ismét létesitni, helyreállitni; ujra szülni;* se —, *v. pr. ujra létesülni; ujra teremni, nőni.*
Régent, *m. uralkodó; nyilvános tanitó.*
Régenter, *v. a. et n. nyilvánosan tanitni; uralkodni, parancsolni.*
Regermer, *v. n. kihajtani, felsarjadni.*
Régicide, *m. királygyilkolás; királygyilkos.*
Régie, *f. igazgatás; kezelés.*
Regimbement, *m. rúgás, rugdosás, rugdalódzás (lovakról).*
Regimber, *v. n. rúgni, rugdalódzni (lovakról);* fig. *makacskodni.*
Régime, *m. életrend, étmérsék, mértéktartás; igazgatás, kormányforma, kormányalkat;* (gr.) *vonzat.*
Régiment, *m. ezred.*
Région, *f. táj, vidék.*
Régionnaire, *adj. kerületi.*
Régir, *v. a. kormányozni, igazgatni.*
Régisseur, *m. kormányzó, igazgató; rendező (szinháznál).*

Registraire, *m. irattárnok, lajstromozó.*
Registre, *m. lajstrom, jegyzék, sorjegyzék, mutatókönyv; szelelőlyuk (kemenczeé).*
Registrer, *v. a. beigtatni.*
Regître, *v.* Registre.
Règle, *f. vonalazó, vonasz;* fig. *szabály; törvény; minta; rend;* règles, *pl. havi tisztulás.*
Réglé, ée, *part. et adj.* —ment, *adv. vonalozott; szabályszerü, pontos, szabályos, rendes; vonalozva; szabályszerüleg stb.*
Règlement, *m. rendelet; szabályzat, rendszabályok.*
Réglementaire, *adj. szabályszerü.*
Régler, *v. a. vonalozni;* fig. *rendezni, elrendezni; meghatározni; korlátolni, mérsékelni.*
Réglet, *m.* (imp.) *sorok közti vonal.*
Réglette, *f.* (imp.) *szedővonasz.*
Régleur, *m. vonalzó.*
Réglisse, *f. higviricz, édesgyökér.*
Régloir, *m. kótavonasz.*
Réglure, *f. kótavonalok.*
Règne, *m. országlás, uralkodás;* fig. *ország.*
Régner, *v. n. országolni, uralkodni, kormányozni.*
Régnicole, *m. országlakos.*
Regonflement, *m. áradás (vizről).*
Regonfler, *v. n. áradni (vizről).*
Regorge, *adv.* pop. à — museau, *nyakig tele.*
Regorgement, *m. kiömlés, kiáradás.*
Regorger, *v. n. kiáradni, kiömleni.*
Regouler, *v. a.* pop. *rárivalkodni, neki esni (szóval).*
Regrat, *m. árulás (kufárként); kofaáru, kofasátor.*
Regratter, *v. a. ujra levakarni;* —, *v. n. kofáskodni, árulni (kufárként), sót kicsinyben árulni;* fig. *fukarkodni, fillérezni; pénzt eldugni vagy félretenni.*
Regratterie, *f. kofaáru, kofáskodás; sóárulás kicsinyben.*
Regrattier, *m.* —ère, *f. kufár, sóáruló; fukar, zsugori; kofa; zsugorinő.*
Regret, *m. sajnálás, szánás, sajnálat, fájdalom, bánat;* à —, *nem örömest;* regrets, *pl. panaszok, panaszkodás.*
Regrettable, *adj. szánandó.*
Regretter, *v. a. sajnálni, szánni, megbánni.*
Régulariser, *v. a. rendezni, szabályozni.*
Régularité, *f. szabályosság, szabályszerüség, rendesség.*
Régulateur, *m.* (horl.) *órabillegő; függély;* fig. *rendező;* (vap.) *szabályzó, mérséklő.*
Régule, *m. színfém.*
Régulier, ère, *adj.* —èrement, *adv. szabályos, rendes; rendesen, szabályosan;* clergé —, *szerzetes papság;* habit —, *szerzetruha;* —, *m. szerzetes pap.*
Réhabilitation, *f. visszahelyezés (előbbeni állapotba).*
Réhabiliter, *v. a. visszahelyezni az előbbeni állapotba;* se —, *v. pr. előbbeni jogaiba visszalépni.*
Réhabituer, *v. a. ujra szoktatni (... hoz, ... hez).*
Rehaussement, *m. fölemelés, magaslat.*
Rehausser, *v. a. magasbitni; fölemelni, magasztalni;* —, *v. n. felszállani (valaminek ára), becsben növekedni.*
Réimposition, *f. uj kivetés (adóé stb.)*
Réimpression, *f. uj lenyomat, ujranyomtatás, uj kiadás (könyvé).*
Réimprimer, *v. a. ujra nyomtatni.*
Rein, *m. vese.*
Reine, *f. királyné, királynő.*
Reine-claude, *f. királyszilva.*
Reinette, *v.* Rainette.
Réinstaller, *v. a. ujra beigtatni (hivatalba).*
Reinté, ée, *adj. vállas.*
Réintégration, *f. birtokba visszahelyezés.*
Réintégrer, *v. a. birtokba visszahelyezni; visszahelyezni.*
Réinviter, *v. a. ujra vagy ismét meghíni.*
Réitération, *f. ismétlés.*
Réitérer, *v. a. ismételni.*
Rejaillir, *v. n. fecscsenni; kiömleni; visszapattanni, visszaverődni.*
Rejaillissement, *m. fecscsenés; visszapattanás.*
Rejection, *f. elvetés, megvetés, el nem fogadás.*
Rejet, *m. el nem fogadás, elvetés; pótlék (adóhoz); áttétel; hajtás, sarjadék.*
Rejetable, *adj. elvetendő.*
Rejeter, *v. a. et n. még egyszer dobni, visszavetni, visszadobni; kihányni; elvetni; áttenni;* (mar.) *kihányni a rosszszát;* (jard.) *ujra kihajtani;*

se —, v. pr. egymásnak odavetni, odadobni; se — sur qch., magát valamivel kártalanitni.
Rejeton, m. hajtás, sarjadék; fig. utód.
Rejetonner, v. a. kilencelezni, kacsolni (dohányt).
Rejetteau, m. ereszke (ablak felett).
Rejoindre, v. a. irr. ismét összekötni, összefoglalni; fig. ismét egyesitni; utólérni; se —, v. pr. ismét egyesülni, ismét összetalálkozni.
Réjoui, ie, part. et adj. örvendő, vidám, jókedvü.
Réjouir, v. a. örvendeztetni, gyönyörködtetni; se —, v. pr. örvendeni, örülni.
Réjouissance, f. öröm, mulatság, örvendezés; (bou.) nyomaték; cri de —, örömkiáltás. [tető.
Réjouissant, te, adj. víg, gyönyörködtető.
Relâche, m. megszünés, csökkenés, megpihenés, megnyugvás; —, f. (mar.) tanya, nyughely.
Relâché, ée, part. et adj. csökkent, elgyengitett, elgyengült; fig. laza, elhanyagolt.
Relâchement, m. csökkenés, engedés, alábbhagyás, elgyengülés; fig. hanyagság; megpihenés, felüdülés; enyhülés (időről).
Relâcher, v. a. et n. leereszteni, megereszteni, megtágitni, tágitni, engedni; fig. elbocsátni, szabadon bocsátni; kevesbitni, csökkenteni; se —, ernyedni, engedni, tágulni, ereszkedni; se — l'esprit, szórakozni.
Relais, m. pihent lovak; előfogat; lóváltás; (chass.) pihent kutyák; être de —, alkalmazás nélkül lenni.
Relaissé, ée, adj. (chass.) kifárasztott, meghajtott.
Relancer, v. a. ismét vagy ujra felverni, felhajtani (vadat); fig. fölkergetni; rárivalkodni. [tolt.
Relaps, se, adj. visszahanyatló, elpártolt.
Rélargir, v. a. szélesbitni, kitágitni.
Relateur, m. (dr.) jelentő, előadó.
Relatif, ive, adj. viszonyos, viszonylagos, illető.
Relation, f. viszony; arány; jelentés, tudósitás; útrajz. [zásiró.
Relationnaire, m. jelentő, előadó; utazásiró.
Relativement, adv. illetőleg, tekintőleg.
Relaxation, f. (méd.) elgyengülés, petyhüdtség, ernyedtség; enyhités (büntetésről).
Relaxé, ée, part. et adj. (méd.) elgyengült, meg-, elernyedt.
Relaxer, v. a. ismét kibocsátani (fogságban levőt).
Relayer, v. a. felváltani, helyét elfoglalni; —, v. n. lovat váltani; se —, v. pr. egymást felváltani.
Relégation, f. el-, kiutasitás.
Reléguer, v. a. el-, kitiltani, száműzni, elutasitni; se —, v. pr. visszavonulni.
Relent, m. dohos szag vagy íz.
Relevailles, f. pl. gyermekágyasnak beavatása (templomban).
Relevé, m. lópatkónak levétele s ismét fölverése; ócska patkóvas; számadási kivonat.
Relevée, f. (dr.) délután; délutani idő.
Relèvement, f. felllábadás; isméti lengővététel; — d'un compte, kivonat (számadásból).
Relève-quartier, m. czipőhuzó.
Relever, v. a. ismét vagy ujra fölvenni, ismét fölállitni, ismét helyrehozni, ismét vagy ujra fölépitni; ismét fölsegitni, fölemelni; kiemelni; megróni; fölmenteni; (mil.) felváltani; ismét lengővé tenni; —, v. n. ismét fölkelni; se —, v. pr. ismét fölkelni, ismét felállni, ismét fölegyenesedni; (mar.) parttól ismét elmozdulni, eltávozni.
Reliage, m. (tonn.) abroncsozás.
Relief, m. dombormű.
Relier, v. a. ismét kötni, megkötni, ismét bekötni; (rel.) bekötni; megabroncsozni (hordót); se —, v. pr. ismét egyesülni.
Relieur, m. könyvkötő.
Religieuse, f. szerzetesnő, apácza; falfecske.
Religieux, euse, adj. — eusement, adv. vallásos; szerzetes; vallásosan; —, m. szerzetes pap.
Religion, f. vallás, egély; szerzet.
Religionnaire, m. református (gúnynév).
Religiosité, f. vallásosság.
Relimer, v. a. ujra reszelni; ujra simitni, kipallérozni.
Reliquaire, m. ereklyetok.
Reliquat, m. maradék, hátralék, tartozási hátralék; maradék, maradvány.
Réliquataire, m. még adós vagy tartozó, hátralevő.

Relique, *f. ereklye, maradvány.*
Relire, *v. a. irr. ujra olvasni.*
Reliure, *f. bekötés.*
Relocation, *f.* (dr.) *ismétí kibérlés.*
Reloger, *v. n. ujra vagy ismét lakni; ismét költözködni valamely házba.*
Relouage, *m. ívás (heringekről).*
Relouer, *v. a. ujra vagy ismét bérelni, ismét bérbe venni vagy adni.*
Reluire, *v. n. irr. fényleni, ragyogni, csillámlani.*
Reluisant, te, *adj. fényes, ragyogó, csillámló.*
Reluquer, *v. a.* fam. *bandzsalitni, kancsalitni (. . . ra, . . . re).*
Relustrer, *v. a. ismét fényt adni, ismét ragyogóvá tenni.*
Relute, *f. ismétí vagy ujra olvasás.*
Remâcher, *v. a. ujra megrágni, kérődzni.*
Remander, *v. a. ismét jelenteni.*
Remanences, *f. pl.* (for.) *nyesedék; gallyfa.*
Remaniement, *m. ismételt megdolgozás (kézzel);* (imp.) *ujra hasábolás, hasáb megtörése;* — d'un pavé, *kővezet átrakása.*
Remanier, *v. a. ujra hozzáfogni, ujra kezelni; átdolgozni, javitni;* (imp.) *ujra hasábolni, megtörni a hasábot;* — un pavé, *kővezetet ujra rakni, áthelyezni.*
Remarier, *v. a. ujra megházasitni;* se —, *v. pr. ismét megházasodni.*
Remarquabilité, *f. nevezetesség.*
Remarquable, *adj. nevezetes.*
Remarque, *f. észrevétel; megjegyzés; jegyzet.*
Remarquer, *v. a. ujra megjelölni, megjegyezni; észrevenni, figyelmezni;* se faire — par qch., *valami által magát kitüntetni.*
Remarqueur, *m. észrevételeket tevő.*
Remasquer, *v. a. ujra felálorczázni, beálorczázni, beálczázni.*
Remâter, *v. a. ujra felárboczozni.*
Remballage, *m.* (com.) *átrakás, ujra rakás, átrakodás.*
Remballer, *v. a. ujra berakni, ujra be-, elrakolni.*
Rembarquement, *m. ismétí hajóraszállás vagy szállitás.*
Rembarquer, *v. a. ismét hajóra rakni vagy szállitni;* se —, *ismét hajóra szállani;* fig. *ismét beléereszkedni.*
Rembarrer, *v. a. visszataszitni;* fig. — qn., *valakit elutasitni.*
Remblai, *m. töltés.*
Remblaver, *v. a. ujra be-, elvetni (maggal).*
Remblayer, *v. a. omladványnyal ki-, betölteni.*
Remboîter, *v. a. visszaigazitni; visszatenni, helyretenni (kimenyült tagot).*
Rembouger, *v. a. ismét meg-, teletölteni.*
Rembourrement, *m.* (tap.) *kitömés.*
Rembourrer, *v. a.* (tap.) *kitömni;* fig. — qn., *ráriasztani valakire.*
Rembourrure, *f.* (sell.) *tömszőr.*
Remboursable, *adj. megtérítés, visszafizethető.*
Remboursement, *m. megtérítés, visszafizetés;* (com.) *utánpótlék.*
Rembourser, *v. a. visszafizetni, megtéritni;* (com.) *utólag venni, utánpótoltatni.*
Rembraser, *v. a. ujra fel-, meggyujtani;* se —, *v. pr. meg-, kigyuladni.*
Rembrasser, *v. a. ismét meg-, átölelni.*
Rembrunir, *v. a.* (pein.) *homályosra festeni;* fig. *elsötétitni;* se —, *v. pr. később megbarnulni, meghomályosodni.*
Remède, *m. gyógyszer, orvosszer, szer.*
Remédier, *v. n. orvosolni, helyrehozni.*
Remêler, *v. a. ujra összekeverni; keverni (kártyát).*
Remémoratif, ive, *adj. emlékeztető.*
Remenée, *f. ajtóív, ablakív.*
Remener, *v. a. ismét visszavezetni.*
Remercier, *v. a. köszönni, megköszönni; elbocsátni.*
Remerciment, *m. köszönet*
Réméré, *m. visszavétel, visszavásárlás.*
Remesurer, *v. a. utána vagy ujra mérni.*
Remetteur, *m.* (com.) *küldő, visszaküldő; rendelő, intézvényes.*
Remettre, *v. a. irr. visszatenni (helyére), ismét odatenni; ismét helyrehozni; ismét kézbesitni, átadni, átküldeni, rábizni; elhalasztani; elengedni; megbocsátni; megnyugtatni, lecsillapitni; visszaemlékezni;* — son habit, *ruháját ismét felölteni;* se —, *v. pr. ismét leülni, ismét odafekidni;* fig. *megujulni, felüdülni, ismét erőre kapni; megemlékezni.*
Remeubler, *v. a. ismét vagy ujra ki-, felbútorozni.*
Rémiges, *f. pl. evezőtollak.*
Réminiscence, *f. visszaemlékezés, emlékezvény, utánhangzat.*

Remise, *f. kocsiszín, szekérszín; bérlett kocsi, bérkocsi; halasztás, haladék; átadás; parancs, bocsátvány, vizsgálati díj; küldény, váltóküldény, küldemény;* carrosse de —, *bérkocsi.*
Remiser, *v. a. félszerbe állítni.*
Remisse, *adj.* (mus.) sons remisses, *pl. gyönge hangok.*
Rémissible, *adj. elengedhető.*
Rémission, *f. elengedés, megbocsátás; kegyelem, kimélet;* (méd.) *enyhülés, alábbhagyás.*
Rémissionnaire, *m. et f.* (dr.) *megkegyelmezett.*
Rémittent, te, *adj.* (méd.) *szünő, alábbhagyó, csillapodó.*
Remmener, *v. a. ismét visszavezetni; ismét magával vinni.*
Rémolade, *f. fűszeres lé; patakenőcs.*
Remole, *f. tengeri örvény.*
Remollient, te, **Remollitif**, ive, *adj.* (méd.) *lágyitó, ismét lágyitó.*
Remontage, *m. darakorpa;* bois de —, *bognárfa, kollárfa.*
Remonte, *f. pótlékló.*
Remonter, *v. n. et a. ismét fölmenni, felhágni, felkocsizni, fellovagolni; visszajőni, visszamenni, visszafolyni; ismét felvinni, felhozni; ujra felkészitni; ismét lóra ülni;* — une montre, *órát ismét felhúzni;* — des bottes, *csizmát megfejelni;* se —, *v. pr. magát a szükségesekkel ismét ellátni.*
Remontrance, *f. figyelmeztetés, intés, megintés.*
Remontrer, *v. a. előterjesztést tenni, figyelmeztetni, meginteni; nyomot mutatni.*
Remonture, *f. vállrészek, válldarabok (nőruhán).*
Remora, *m.* **Remore**, *f. haladék, késedelem, akadály.*
Remordre, *v. a. et n. irr. visszaharapni, ismét marni; ujra megtámadni.*
Remords, *m. lélekmardosás.*
Remorque, *f. húzás, vontatás.*
Remorquer, *v. a.* (mar.) *húzni, vontatni;* (chem.) *gőzkocsival húzni, vontatni.* [*kocsi.*
Remorqueur, *m. vontatóhajó; gőz-*
Remotis, à —, *adv. félre.*
Remoucher, *v. a. ismét koppantani, tisztitni;* se —, *v. pr. orrát ismét kifúni.*
Remouiller, *v. a. ismét megnedvesiteni, ujra vagy ismét beáztatni.*
Remous, *m.* (mar.) *hajónyom.*
Rempaillage, *m. szalmával kitömés.*
Rempailler, *v. a. ismét vagy ujra szalmával bevonni vagy kitömni.*
Rempailleur, *m. székfonó.*
Rempaquer, *v. a. berakolni (heringeket tonnákba).*
Rempaqueter, *v. a. ujra berakolni, elrakolni.*
Remparement, *m. sáncz.*
Remparer, *v. a. elsánczolni.*
Rempart, *m. várfok;* fig. *véd, védelem.*
Rempiéter, *v. a. valamely falnak alját kijavitni;* — des bas, *harisnyát megfejelni.*
Remplaçant, *m. helyettes.*
Remplacement, *m. pótlás, helyettesités; ismétli kamatrakiadás.*
Remplacer, *v. a. helyettezni, helyét pótolni (. . . nak, . . . nek); ujra alkalmazni;* se —, *v. pr. egymást pótolni, helyettezni.*
Remplage, *m. meg-, teletöltés (borról);* — de muraille, *hézagtöltőkövek, hézagkövek.*
Rempli, *m. behajtás, szegély (ruhán)*
Remplier, *v. a. behajtani, szegélyezni.*
Remplir, *v. a. ismét megtölteni, utána töltögetni; teletölteni, betölteni; kiegészitni; helyét pótolni (. . . nak, . . . nek), helyettesitni; teljesitni.*
Remplissage, *m. megtöltés, teletöltés; kijavitás (csipkéről); hézagkövek;* (mus.) *középhang;* fig. *hézagtöltő.*
Remplisseuse, *f. csipkefoltozónő.*
Remploi, *m.* — d'une somme, *valamely összegnek ismét kamatrakiadása.*
Remployer, *v. a. ismét alkalmazni; ismét kamatra kiadni.*
Remplumer, *v. a. ujra feltollazni;* se —, *v. pr. ujra tollasodni.*
Rempocher, *v. a.* fam. *ismét zsebre tenni.* [*láni*
Rempoissonner, *v. a. halivadékkal el-*
Remporter, *v. a. ismét elvinni, visszavenni; elvinni, elhordani; elnyerni*
Remprisonner, *v. a. ismét vagy ujra letartóztatni, befogni, fogságba tenni.*
Remprunter, *v. a. ujra kölcsönözni, ujra kölcsön venni.* [*gatás*
Remuage, *m. meg-, fölkeverés; for-*
Remuant, te, *adj. nyugtalan.*

Remue-ménage, *m. költözködés, kiköltözés (házból)*; fig. *rendetlenség.*
Remuement, *m. mozgás, mozditás, elmozditás; mozgás, mozgalom (nepé).*
Remuer, *v. a. mozgatni, mozditni, elmozditni; keverni; megforgatni;* fig. *megindítni, felizgatni;* —, *v. n. mozdulni, mozogni;* fig. *felizgatni, zenebonát okozni;* se —, *v. pr. mozogni, megmozdulni.*
Remueur, *m. szóró.*
Remueuse, *f. pólyázóasszony.*
Remugle, *m. dohos szag.*
Rémunérateur, *m. megjutalmazó.*
Rémunération, *f. jutalom; jutalmazás.*
Rémunérer, *v. a. p. u. megjutalmazni.*
Renâcler, *v. n. dúlni-fúlni.*
Renaissance, *f.* fig. *ujjászületés, felelevenedés.*
Renaissant, te, *adj. ismét feléledő, ujra létesülő; ujra felvirágzó.*
Renaître, *v. n. irr. ujra létesülni, ujra nőni;* fig. *ujra föléledni.*
Renal, ale, *adj. veséhez tartozó, vese.*
Renard, *m. róka.*
Renarde, *f. nőstény róka.*
Renardeau, *m. rókácska.*
Renardier, *m. rókász, rókavadász.*
Renardière, *f. rókabarlang, rókalyuk, rókalak.*
Renardin, ine, *adj. rókás ravasz.*
Renardiner, *v. n. ravaszkodni.*
Rencaissement, *m. átrakás vagy ujrarakolás ládákba.*
Rencaisser, *v. a. ujra ládába rakni, rakolni.*
Renchaîner, *v. a. ismét lánczra kötni, ujra lánczolni (. . . hoz, . . . hez).*
Renchéri, ie, *part. et adj. megdrágitott;* faire le —, *magát keresetté tenni;* faire la renchérie, *begyeskedni.*
Renchérir, *v. a. megdrágitni;* —, *v. n. megdrágulni;* — sur qn., *másnál többet igérni.*
Renchérissement, *m. megdrágitás, megdrágulás.*
Rencogner, *v. a.* fam. *zugba kergetni vagy szoritni.*
Rencontre, *f. találkozás, összetalálkozás; véletlen párbaj;* fig. *történet, eset, alkalom; ötlet;* —, *m.* (com.) *lapidéző, lapmutató;* aller à la — de qn., *valakinek elébe menni.*
Rencontrer, *v. a. találni, találkozni (...val, ...vel);* —, *v. n. találni;* fig *jó ötleteinek lenni;* se —, *v. pr. találkozni, összetalálkozni; gondolataiban találkozni.*
Rencorser, *v. a. uj derekat rávarrni (ruhára).*
Rencourager, *v. a. ismét felbátoritni.*
Rendant, *m. számadó.*
se Rendetter, *v. pr. ujra adósságba keveredni.* [*légyott.*
Rendez-vous, *m. találka, találkozás,*
Rendormir, *v. a. irr. ismét elaltatni;* se —, *v. pr. ismét elaludni.*
Rendoubler, *v. a. behajtani (ruhát stb.).*
Rendre, *v. a. visszaadni; átadni; kiadni; visszafizetni; jövedelmezni, behozni; kifejezni; ismételni; ujra elmondani; tenni (. . . vá . . . vé);* —, *v. n. terjedni (. . . ig);* se —, *v. pr. megnyugodni (valamiben), engedni; menni (valahová);* se — à son devoir, *kötelességéhez visszatérni;* se — ridicule, *magát nevetségessé tenni;* se — catholique, *katholikussá lenni.*
Rendu, ue, *part. et adj.* (*v.* Rendre) fig. *fáradt, ernyedt;* — à Berlin, *bérmentes Berlinig;* nous voilà rendus, *íme itt vagyunk;* —, *m. szökevény.*
Renduire, *v. a. irr. ismét bekenni, betapasztani.*
Rendurcir, *v. a. ismét keményitni;* se —, *v. pr. ismét megkeményedni.*
Rêne, *f. kantárszár.*
Renégat, *m. hitehagyott.*
Rénette, *f. körömhántó, patahántó, lyukásóvas.*
Rénetter, *v. a.* (maréch.) *meghántani, lefaragni (ló körmét).*
Renfermé, *m.* sentir le —, *dohos vagy nyirkos szagunak lenni.*
Renfermer, *v. a. ismét bezárni, elzárni;* fig. *tartalmazni, magában foglalni; összefogni, összefoglalni;* se —, *v. pr. ismét bezárkozni; magát összehúzni.*
Renflammer, *v. a. ujra fölgerjeszteni, fölhevitni, felgyulasztani.*
Renflement, *m. dagadás, duzzadás.*
Renfler, *v. n. ismét vagy ujra dagadni, megdagadni; földagadni.*
Renfoncement, *m. mélyedés, bemélyedés.*
Renfoncer, *v. a. ujra besulykolni, leverni; megfenekelni.*
Renforcé, ée, *part. et adj.* (*v.* Ren

forcer) *erős, vastag;* fig. *felfuvalkodott;* taffetas —. *sajatafota.*
Renforcement, m. *megerősités.*
Renforcer, v. a. *megerősitni;* se —, v. pr. *megerősödni.*
Renformer, v. a. (gant.) *kibővitni, kitágitni.*
Renformir, v. a. (maç.) *megvakolni.*
Renformis, m. *uj vakolat.*
Renformoir, m. (gant.) *keztyűforditó.*
Renfort, m. *megerősités; horgonyszin.*
Renfrogner, v. Refrogner.
Renfutailler, v. a. *átrakni.*
Rengagement, m. *isméti belebocsátkozás (valamibe); szolgálatmegujitás, isméti szolgálatbalépés.*
Rengager, v. a. *ismét elzálogositni; ujra bebonyolitni (valamely ügybe); ujra szolgálatba fogadni;* se —, v. pr. *ujra belebocsátkozni (valamibe), ujra vállalkozni; ujra szolgálatba lépni.*
Rengaîner, v. a. *hüvelybe visszatenni.*
Rengorgement, m. *pöffeszkedés.*
se Rengorger, v. pr. *pöffeszkedni.*
Rengraisser, v. a. *ismét vagy ujra hizlalni;* —, v. n. et se —, v. pr. *ismét hizni.*
Reniable, adj. *tagadható.*
Renié, ée, adj. *tagadott, el-, megtagadott; elszakadt.*
Renier, v. a. *el-, megtagadni, elszakadni (hittől).*
Renifler, v. n. *szaglálódni, megszaglálni.*
Reniflerie, f. fam. *szaglálás, szaglálódás.*
Renne, f. *iramszarvas.*
Renoircir, v. a. *ujra feketitni, fölfeketitni.*
Renom, m. *hir, név, jó hir.*
Renommé, ée, adj. *hires.*
Renommée, f. *jó hir, jó hirnév, hires név; hir.*
Renommer, v. a. *ujra nevezni, kinevezni;* faire —, *hiressé tenni.*
Renonce, f. *hibázó szin (kártyajátékban).*
Renoncement, m. *eltagadás, megtagadás, lemondás, felhagyás;* — à soi-même, — de soi-même, *önmegtagadás.*
Renoncer, v. n. *lemondani (... ról, ... ről), felhagyni (... val, ... vel);* —, v. a. *tagadni, el-, megtagadni.*
Renonciation, f. *lemondás.*
Renoncule, f. *szironták.*
Renouée, f. *csikszár.*
Renouement, m. *megujitás.*
Renouer, v. a. *ujra át-, összefűzni;* fig. *megujitni.*
Renoueur, m. *helyretevő.*
Renouveau, m. *kikelet.*
Renouveler, v. a. *megujitni; ismételni;* —, v. n. *növekedni; megujult buzgalommal hozzáfogni;* se —, v. pr. *megujulni, ujra kezdődni.*
Renouvellement, m. *megujitás, ujulás, ismétlés; növedék.*
Rénovation, f. *ujitás.*
Renseignement, m. *utasitás, utbaigazitás, kimutatás, értesités.*
Renseigner, v. a. *ismét tanitni, utasitni.*
Rensemencer, v. a. *ismét vagy ujra bevetni.*
Rentable, adj. *jövedelmező, kamatozó.*
Rentamer, v. a. *ujra megszegni, megkezdeni.*
Rentassé, ée, adj. *zömök, vaskos.*
Rentasser, v. a. *ujra felhalmozni.*
Rente, f. *járadék, jövedelem, kamat.*
Renté, ée, adj. *vagyonos, gazdag, nagy jövedelemmel biró.*
Renter, v. a. *jövedelemmel ellátni.*
Renterrer, v. a. *ismét vagy ujra eltemetni.*
Rentier, m. *járadékélvező, évi kamatjaiból élő.*
Rentoilage, m. *uj szegélyzés (vászonnal).*
Rentoiler, v. a. *ujra szegélyezni vászonnal.*
Renton, m. *ereszték, választék, összefoglalás, illeszték stb.*
Rentonner, v. a. *ujra lefejteni (bort)*
Rentou, v. Renton.
Rentraire, v. a. (taill.) *beöltögetni, bevarrni.*
Rentraiture, f. *védvarrat.*
Rentrayage, m. (drap.) *beöltögetés, bevarrás.*
Rentrée, f. *visszatérés; behordás, betakaritás; jövedelmezés, beszedés, befolyás, behajtás (jövedelemé); vett vagy váltott kártya.*
Rentrer, v. n. *ujra vagy ismét bemenni, ujra belépni; visszatérni; begyűlni, befolyni (pénzről); visszaverődni (izzadságról), visszalépni;* (bill.) *elveszni (tekéről); venni vagy váltani (kártyát).*
Renvenimer, v. a. *ujra megmérgezni;* fig. *még inkább megkeseritni, megmérgesitni;* se —, v. pr. *megrosszabbulni (sebről stb.).*

Renverse, *adv.* **à la —**, *hátra*, *hátrafelé; hanyatt; hátul.*
Renversement, *m. feldöntés, lerántás, felforgatás, rendetlenség; átrakodás;* **— de l'esprit**, *eszeveszettség.*
Renverser, *v. a. feldönteni, felforditni, lerántani, földhöz csapni; zavarba hozni, felforgatni;* (mar.) *átrakodni;* **se —**, *v. pr. hanyatt esni; megzavarodni.*
Renvi, *m. nagyobb igéret (játékban).*
Renvier, *v. a.* (jeu) *többet igérni.*
Renvoi, *m. visszaküldés; elbocsátás; elutasitás.*
Renvoyer, *v. a. ujra küldeni; visszaküldeni; elküldeni, elbocsátni; elutasitni; elhalasztani; utasitni; visszszavetni, visszalökni.*
Réordination, *f. isméti fölszentelés.*
Réordonner, *v. a. ujra fölszentelni.*
Réorganisation, *f. ujraszervezés.*
Réorganiser, *v. a. ujraszervezni.*
Réouvert, te, *part. et adj. ujra kinyitott, nyilt, tárt.*
Repaire, *m. barlang, fészek.*
Repaissir, *v. a. még jobban besüritni;* **—**, *v. n. még sürübbé lenni.*
Repaître, *v. n. irr. táplálkozni, táplálékot nyujtani;* **—**, *v. a. táplálni;* **se —**, *v. pr. táplálkozni;* fig. *gyönyörködni (. . . ban, . . . ben).*
Repaîtrir, *v.* **Repétrir.**
Repallement, *m. akólás.*
Repaller, *v. a. akólni, megakózni (hordót).* [*nat*).
Repamer, *v. a. ki-, megmosni (vászz-*
Répandre, *v. a. kiönteni, előönteni; kiterjeszteni; el-, szétosztani;* **se —**, *v. pr. kiömleni;* fig. *elterjedni; sokat járni társaságokba; eloszlani.*
Réparable, *adj. javitható, helyrehozható; megtérülhető, kipótolható.*
Reparaître, *v. n. irr. ismét vagy ujra megjelenni.*
Réparateur, *m. p. u. helyrehozó; közbenjáró.*
Réparation, *f. kijavitás; elégtétel;* — **— d'honneur**, *becsületmentés, becsület visszaállitása.*
Réparer, *v. a. kijavitni; helyrehozni, visszaállitni; jóvátenni, megtéritni;* **se —**, *v. pr. helyreállani; megtérülni.*
Réparier, *v. a. ujra fogadni.*
Reparler, *v. n. ujra beszélni;* **se —**, *v. pr. ismét beszélni egymással.*
Reparoître, *v.* **Reparaître.**
Repartie, *f. gyors viszonzás, gyors válasz.*
Repartir, *v. n. irr. visszautazni, ismét elutazni;* **—**, *v. a. et n. viszonozni.*
Répartir, *v. a. fel-, el-, kiosztani.*
Repartiteur, *m. el-, fel-, kiosztó.*
Répartition, *f. el-, fel-, kiosztás.*
Repas, *m. evés, ebéd.*
Repassage, *m. megvasalás, kitéglázás.*
Repasse, *f. korpás liszt.*
Repasser, *v. n. et a. ismét elmenni, elkocsizni stb. (. . . mellett), ismét átmenni (. . . on, . . . en, . . . ön); ismét visszatérni, visszamenni; ismét vagy ujra megvasalni, kitéglázni; ujra köszörülni; ujra átnézni.*
Repasseur, *m.* (ép.) *csiszoló, pallérozó.*
Repasseuse, *f. vasalónő, téglázónő.*
Repaumer, *v. a. beavatni (posztót).*
Repaver, *v. a. ujra kiköveznі, ujra követni.*
Repayer, *v. a. még egyszer vagy ujra megfizetni.*
Repeigner, *v. a. ujra fésülni.*
Repeindre, *v. a. irr. ráfesteni, ujra festeni, felujitni.*
Rependre, *v. a. ismét felakasztani.*
Repenser, *v. a. ujra meggondolni.*
Repentailles, *f. pl. bünbánat, töredelem.*
Repentance, *f.* (th.) *bánat, megbánás.*
Repentant, te, *adj. bánatos, bánkodó.*
Repentie, *f. bünbánónő.*
se Repentir, *v. pr. irr. bánni, megbánni;* **—**, *m. bánat, bánás, megbánás.*
Répercussion, *f.* (méd.) *visszalökés.*
Repercuter, *v. a.* (méd.) *visszalökni;* **— la lumière**, *a világosságot visszaverni.*
Repère, *m. jel, jegy.*
Répertoire, *m. lajstrom, sormutató; tárgymutató.*
Repeser, *v. a. ujra mérni.*
Répétailler, *v. a. untig ismételni.*
Répéter, *v. a. ismételni; kihallgatni; visszakövetelni, igénybe venni; próbálni, megpróbálni (szinjátékot stb.);* **se —**, *v. pr. ismétlődni.*
Répétiteur, *m. ismétlő.*
Répétition, *f. ismétlés;* (tht.) *próba.*
Repétrir, *v. a. ujra dagasztani, gyúrni.*
Repeuplement, *m. isméti benépesités, benépesedés.*
Repeupler, *v. a. ujra benépesitni.*

Repic, *m. kilenczvenes (pikétben).*
Repiler, *v. a. ujra törni, finomra törni.*
Repiquer, *v. a. ujra tüzni, tüzögetve kivarrni.*
Répit, *m. határidő, haladék.*
Replacer, *v. a. ujra odaállitni, visszahelyezni.*
Replanter, *v. a. ismét vagy ujra ültetni, plántálni, átültetni.*
Replâtrage, *m. ujbóli begipszezés;* fig. *szépités, simitás, palástolás.*
Replâtrer, *v. a. begipszezni;* fig. *palástolni.*
Replet, ète, ette, *adj. kövér, vastag, igen teljes; vérmes.*
Réplétion, *f. vastagság, teljesség, bőnedvüség, bőség; gyomor megterhelése; teljes, tökéletes ellátás.*
Repli, *m. felhajtott redő, hajtóka;* fig. *rejtekhely, sutton;* replis, *pl. görbületek;* fig. *bonyodalmak.*
Replier, *v. a. ujra redőzni, összehajtani;* se —, *v. pr. ujra redősödni; görbülni; tekeregni, tekergőzni.*
Réplique, *f. viszonfelelet, válasz, szóváltás, feleselés;* (tht.) *órszó, végszó.*
Répliquer, *v. a. et n. válaszolni; kifogást tenni.*
Replonger, *v. a. et n. ujra bemártani, be-, lemeritni, lebukni.*
Repolir, *v. a. ujra simitni.*
Répondant, *m. vitató (egyetemeknél); kezes.*
Répondre, *v. a. et n. felelni; válaszolni; megczáfolni; vitatni (egyetemeknél); megfelelni (...nak, ...nek); összehangzani, megegyezni, összeilleni; érni vagy terjedni . . ig; kezeskedni, jótállani.*
Répons, *m. felelet, (kar-é, énekkar-é).*
Réponse, *f. felelet; czáfolat; válasz.*
Reporter, *v. a. visszavinni, visszahozni; ismét elbeszélni, elmondani.*
Repos, *m. nyugalom;* fig *álom; nyugpont; lépcsőkanyarulat, nyugszak.*
Reposée, *f.* (chass.) *fekhely, tanya.*
Reposer, *v. a. letenni, lefektetni, nyugtatni, nyugodni hagyni;* —, *v. n. nyugodni;* fig. *aludni; leülepedni;* se —, *v. pr. nyugodni; ugarban heverni;* se — sur qn., *megnyugtatva lenni valaki irányában.*
Reposoir, *m. nyugoltár.*
Répouser, *v. a. p. u. ujra házasodni.*
Repoussement, *m. visszataszitás, visszalökés.*
Repousser, *v. a. ujra taszitni; ujra lökni; visszataszitni, visszalökni; hátrataszitni;* —, *v. n. ujra hajtani, ujra nőni; rúgni (lőszerről).*
Repoussoir, *m.* (charr.) *szegvas;* (serr. *átverővas.*
Répréhensible, *adj. feddendő, megróható, gáncsolható; büntetést érdemlő.*
Répréhension, *f. megrovás, dorgálás, feddés.*
Reprendre, *v. a. irr. visszavenni; ujra kezdeni; visszakapni, ismét kapni, bevarrni; kijavitni; megfeddeni, megdorgálni, megróni; viszonozni;* le rhume lui a repris, *ujra megkapta a náthát;* il trouve à — à tout, *mindenütt gáncsot talál;* — courage, *ujra felbátorodni;* —, *v. n. ujra meggyökerezni; felüdülni, megujulni;* se —, *v. pr. ismét bezáródni, becsukódni, összeforrni, begyógyúlni; magához jőni, föleszmélni.*
Repreneur, *m.* fam. *ócsárló, gáncsoló.*
Représaille, *f.* Représailles, *f. pl. visszatorlás.*
Représentant, *m. képviselő;* —, *adj. m. képviselő.*
Représentatif, ive, *adj. képviseleti; példázó.*
Représentation, *f. előterjesztés; előmutatás; előadás, leirás, lerajzolás, előadás (szindarabé); kifogás, ellenvetés, ellenszó; képviselet; gyászpad, gyászalkotmány.*
Représenter, *v. a. képviselni; előadni, előtüntetni, előmutatni; lerajzolni, leirni; bemutatni; előadni (szindarabot); emlékezetbe hozni.*
Répressif, ive, *adj. visszatorló, akadályozó.*
Repression, *f. visszatorlás, akadályozás, gátolás.*
Reprêter, *v. a. ujra kölcsönözni.*
Reprier, *v. a. ujra kérni; ujra meghivni.*
Réprimable, *adj. helyrehozható, megfordítható, orvosolható.*
Réprimande, *f. megrovás, feddés.*
Réprimander, *v. a. megdorgálni, megpirongatni*
Réprimer, *v. a. visszatartani, akadályozni, elnyomni.*
Reprise, *f. visszavétel; visszafoglalás; ujradolgozás, átdolgozás;* (tht. *ismételt előadás; aláfalazás; ujrafestés;* (mus.) *ismétlés, ismétlésjel;*

meggyőkerezés; játék, róta; (com.) *kinnlevő pénz;* par —, *szünetenként, kőzzel kőzzel;* à plusieurs reprises, *több ízben.*
Repriser, *v. a. ujra becsülni.*
Réprobation, *f. félrevetés.*
Reprochable, *adj. hibás, feddendő, el-, félrevetendő, félrevethető.*
Reproche, *m. szemrehányás.*
Reprocher, *v. a. szemére vetni, hányni vagy lobbantani;* — des témoins, *tanukat félrevetni;* se —, *v. pr. szemrehányásokat tenni magának; magától megtagadni, megvonni.*
Reproductibilité, *f. tenyésztési erő, visszapótló erő.*
Reproductible, *adj. tenyésztethető, visszapótolható.*
Reproductif, ive, *adj. visszateremtő, visszapótló.*
Reproduction, *f. visszapótlás, visszateremtés, visszatermődés, tenyészés.*
Reproduire, *v. a. irr. ujra előhozni, felhozni, létesitni; ujra behozni, bevezetni, bemutatni;* se —, *v. pr. ujra termődni, visszatermődni, tenyészni, szaporodni;* fig. *ujra megjelenni.*
Réprouvé, ée, *part. et adj. félrevetett; elvetemült; kárhoztatott.*
Reprouver, *v. a. ujra bebizonyitni.*
Réprouver, *v. a. félrevetni;* (th.) *kárhoztatni.*
Reptile, *adj. csúszó, mászó;* —, *m. csúszómászó, hüllő.*
Repu, ue, *part. et adj. (v.* Repaître*) etetett, megetetett.*
Républicain, aine, *adj.* —ainement, *adv. köztársasági; köztársaságilag;* —, *m.* —aine, *f. republikánus; republikánusnő.*
Républicaniser, *v. a. köztársasággá alakitni;* —, *v. n. republikánus érzelmünek lenni.*
République, *f. köztársaság.*
Répudiation, *f. elüzés, eltávoztatás (nőé).*
Répudier, *v. a. elhajtani, elküldeni; elháritni, el nem fogadni.*
Répugnance, *f. idegenkedés, ellenkező indulat.*
Répugnant, te, *adj. ellenes, ellenkező.*
Répugner, *v. n. undorodni, idegenkedni; ellenkezni.*
Répulsif, ive, *adj.* (phys.) *eltaszító, ellökő.*
Réputation, *f. hirnév; jóhir; becsület, tekintély.*
Réputé, ée, *adj. tekintélyes, tisztelt.*
Réputer, *v. a. tartani (...nak, ...nek), közészámitni, számitni (...hoz, ...hez).*
Requérant, ante, *adj. kereső, szorgalmazó, kérő, folyamodó;* —, *m.* —ante, *f. folyamodó; folyamodónő.*
Requérir, *v. a. irr. keresni, kérni, folyamodni; kivánni;* chose requise, *kellék.*
Requête, *f. kérelemlevél, folyamodvány;* demandeur en —, *kérvényező, folyamodó;* être de —, *ritkának lenni (áruról).*
Requiem, *m. halottmise, gyászmise;* messe de —, *gyászmise, halottmise.*
Requin, *m. czápa, czápahal.*
se Requinquer, *v. pr. bolondul vagy nevetségesen piperészkedni.*
Requint, *m. ötöd ötöde.*
Réquiper, *v. a. ujra fölszerelni.*
Requis, ise, *part. v.* Requérir.
Requise, *f.* chose de —, *ritka dolog, ritkaság.*
Réquisition, *f. megkeresés, kérelem, kérés; letartóztatás;* mettre en —, *igénybe venni, letartóztatni, elfoglalni.*
Réquisitoire, *m. folyamodólevél; üldlevél, nyomozólevél.*
Resaluer, *v. a. viszonozni a köszöntést.*
Rescinder, *v. a.* (dr.) *eltörölni, megszüntetni, megsemmisiteni.*
Rescision, *f. birói megszüntetés, megsemmisités.*
Rescontrer, *v. n.* (com.) *átróni; ellenróni; őrrovatba irni.* [*utalvány.*
Rescription, *f. irott utalványozás vagy*
Rescrit, *m. visszairat, válasz, felelet.*
Réseau, *m. háló; hálóforma munka.*
Réséda, *m. rezeda.*
Réservation, *f.* (dr.) *kikötés, fentartás.*
Réserve, *f. fentartás, kivétel; kikötött, fentartott (dolog); tartózkodás, ovatosság; tartalék, tartaléksereg.*
Réserver, *v. a. fentartani, kikötni; eltenni, félretenni, megtartani; elhalasztani.*
Réservoir, *m. viztartó, vizfogó; haltartó, halbárka.*
Résidant, te, *adj. lakó, lakos.*
Residence, *f. lak, lakhely, székhely; székváros; ügynökség;* (chim.) *üledék.*

Résident, *m. székelő; ügyviselő, ügynök.*
Résider, *v. n. lakni, székelni.*
Résidu, *m. maradék, hátralék.*
Résignable, *adj. átadható.* [*dás.*
Résignation, *f. lemondás, letétel; áta-*
Résigner, *v. a. lemondani (...ról, ...ről), letenni; átadni;* **se —**, *v. pr. megnyugodni.*
Résiliation, *f. bírói eltörlés, megszüntetés.*
Résilier, *v. a. bíróilag megszüntetni;* **—**, *v. n. visszalépni.*
Résine, *f. gyanta.*
Résineux, euse, *adj. gyantás.*
Résipiscence, *f. megváltozás (gondolatokban).*
Résistance, *f. ellenállás.*
Résister, *v. n. ellenállani.*
Résolu, ue, *part. et adj. (v.* **Résoudre***) elhatározott, meghatározott; elhatározott, elszánt, eltökélt.*
Résoluble, *adj. feloldható; megfejthető.*
Résolument, *adv. egyátalában, teljességgel; bátran, elszánva.*
Résolutif, ive, *adj. oszlató, feloszlató;* **—**, *m. oldószer.*
Résolution, *f. oldás, feloldás, eloszlatás, fölelemzés; feloszlás; határozat; elszántság.*
Résolvant, te, *adj. el-, feloszlató;* **—**, *m. oldószer.*
Résonnance, *f. össze-, egybezengés; visszhangzat; hangszekrény, zöngeszekrény.*
Résonnement, *m. viszhang.*
Resonner, *v. a. et n. ujra csöngetni, ismét vagy ujra hangzani.*
Resonner, *v. n. viszhangzani.*
Résoudre, *v. a. irr. feloldani, feloszlatni; elválasztani;* fig. *megszüntetni, megsemmisíteni; megfejteni; elhatározni; rábírni;* **se —**, *v. pr. eloszlani;* fig. *elhatározni, eltökélni magát, megállapodni (valamiben).*
Résous, *part. et adj. oldott, feloldott.*
Respect, *m. tisztelet; tekintet.*
Respectable, *adj. tiszteletreméltó, tekintélyes.*
Respecter, *v. a. tisztelni; kimélni.*
Respectif, ive, *adj.* **—ivement**, *adv. kölcsönös, viszonos; illető; kölcsönösen, viszont; illetőleg.*
Respectueux, euse, *adj.* **—eusement**, *adv. tiszteletteljes; tiszteletteljesen.*
Respiration, *f. lélekzés, lélekzet.*
Respirer, *v. n. et a. lélekzeni, lehelletet venni; beszíni, magába színi;* fig. *iparkodni, törekedni (valamire), vágyni, sóvárogni (valami után).*
Resplendir, *v. n. csillogni, csillámlani, ragyogni.*
Resplendissement, *m. fény, viszfény.*
Responsabilité, *f. felelősség.*
Responsable, *adj. felelős.*
Ressac, *m.* (mar.) *viszhullámok.*
Ressaisir, *v. a. et* **se —**, *v. pr. ujra fogni, megfogni, nyúlni (... hoz, ... hez), ujra megragadni, ujra elfoglalni.*
Ressaut, *m.* (arch.) *nyulvány.*
Ressécher, *v. a. ujra száritni, ismét szárasztani.* [*ség.*
Ressemblance, *f. hasonlat, hasonlatos-*
Ressemblant, te, *adj. hasonló.*
Ressembler, *v. a. hasonlitni;* **se —**, *v. pr. egymáshoz hasonlitni.*
Ressémeler, *v. a. ujra megtalpalni.*
Ressentiment, *m. utóérzet, érzés, érzet; neheztelés; bosszú.*
Ressentir, *v. a. irr. érezni;* **se —**, *v. pr. utóérzetének lenni, a következéseket érezni; megboszúlni, megtorolni.*
Resserrement, *m. összehuzás, összehuzódás.*
Resserrer, *v. a. et n. szorosabbá összehúzni; betömni; bezárni; megrövidítni;* **se —**, *v. pr. szorosabbá összehuzódni; bedugulni; takarékoskodni.*
Ressort, *m. rugalmasság, rugerő, rugékonyság; aczélrugó, aczélrugony, aczéltoll;* fig. *inditóok, rugony, indok; rőperő, kanyarerő, lenditőerő; törvényhatósági kerület, birói illetőség; szak.*
Ressortir, *v. a. irr. ismét kijárni;* **—**, *v. n. hatóság alatt állani.*
Ressortissant, te, *adj. hatóság alá tartozó.*
Ressouder, *v. a. ujra forrasztani (... hoz, ... hez, ... ra, ... re).*
Ressource, *f. segédforrás, segédeszköz, segély, rés.*
Ressouvenir, *m. visszaemlékezés.*
se Ressouvenir, *v. pr. irr. visszaemlékezni, emlékezni.*
Ressuer, *v. n. et a. izzadni (kőfalról), aszalni, csurtatni.*
Ressusciter, *v. a. feltámasztani; ujra*

föléleszteni; —, *v. n. ujra föléledni, föleleveneđni.*
Restant, te, *adj. hátralevő*; —, *m. hátralék*; *még adós vagy tartozó, hátralevő.*
Restaurant, te, *adj. erősítő*; —, *m. erősítő*; *táplaleves*; *vendéglő, vendéglőház, vendégház, étház.*
Restaurateur, *m. helyreállító*; *vendéglős.*
Restauration, *f. helyreállítás, megujitás*; *vendéglő, vendéglőház.*
Restaurer, *v. a. helyreállitni, megujitni*; se —, *v. pr. ujra erősődni, uj erőt venni, felfrisülni.*
Reste, *m. maradék, hátralék*; au —, du —, *egyébiránt.*
Rester, *v. n. maradni, fenmaradni*; *megmaradni, hátramaradni*; *csendességben maradni.*
Restituable, *adj. helyrehozható*; *megtéritheto.*
Restituer, *v. a. helyrehozni*; *visszaállitni*; *ismét kiegészitni*; *megtériteni, kipótolni.*
Restituteur, *m. helyreállító.*
Restitution, *f. vissza-, megtérités, visszaadás*; *visszahelyzés*; *kiegészités.*
Restorner, *v. a.* (com.) *helytelenül bejegyezni.*
Restreindre, *v. a. irr. ujra összehúzni*; *bedugni*; *megszoritni*; fig. *korlátozni.*
Restrictif, ive, *adj.* (dr.) *korlátozó.*
Restriction, *f. korlátozás, megszoritás.*
Restringent, te, *adj.* (méd.) *összehúzó.*
Résultant, te, *adj.* (dr.) *keletkező.*
Résultat, *m. eredmény.*
Résulter, *v. n. következni*; *keletkezni, eredni.*
Résumé, *m. rövid tartalom, rövidlet, tartalomismétlés.*
Résumer, *v. a. röviden ismételni*; se —, *v. pr. kevés szóval a dolog velejét előadni.*
Résumpte, *f. hittudor vitató értekezete.*
Résumption, *f. rövid ismétlés.*
Résure, *f. ajókháló.*
Résurrection, *f. feltámadás.*
Retable, *m.* (arch.) *oltárkép.*
Rétablir, *v. a. helyreállitni*; *ismét beigtatni*; *kiegészitni, kipótolni*; se —, *v. pr. helyreállani, egészségét visszanyerni.*
Rétablissement, *m. helyreállitás*; *isméti beigtatás, visszahelyezés.*
Retaille, *f. esőlék, hulladék.*
Retailler, *v. a. ujra megmetszeni*; *ujra vagy máskép szabni.*
Retaper, *v. a. felkarimázni, felszélezni, felhajtani*; *felbodrozni.*
Retard, *m. haladék.*
Retardataire, *m.* (fin.) *késedelmes fizető.*
Retardation, *f. késés, késleltetés, lassitás, lassudás*; *haladék, halasztás.*
Retardement, *m. haladék, késedelem.*
Retarder, *v. a. késleltetni*; —, *v. n. késni.*
Reteindre, *v. a. irr. ujra festeni, megfesteni.*
Réteindre, *v. a. irr. ismét el-, letőrölni.*
Retendre, *v. a. ismét kifeszitni, felhúzni.*
Retenir, *v. a. irr. ismét kapni*; *visszatartani*; *el-, fel-, visszatartóztatni*; *megtartani*; *fentartani, emlékezetben megtartani*; *bérelni*; —, *v. n. megállani* (lovakról); *meghasasodni*; se —, *v. pr. magát fentartani, fogódzani*; *tartózkodni*; *magának fentartani.*
Retenter, *v. a. ujra megkisérteni.*
Retention, *f.* (dr.) *fentartás, kikötés*; *visszatartás.*
Retentir, *v. n. visszhangzani, zengeni, harsogni.*
Retentissement, *m. visszhang.*
Retenu, ue, *adj.* (*v.* **Retenir**) *visszatartó, tartózkodó*; *ovatos*; *szerény.*
Retenue, *f. ovakodás*; *csöndesség, elvonultság*; *levonás, levonat*; droit de —, *vételbeli elsőség.*
Réticence, *f. eltitkolás, elhallgatás, elmellőzés.*
Réticule, *m. recze.*
Rétif, ive, *adj. állandó*; fig. *makacs.*
Rétiforme, *adj. hálódad, reczés.*
Rétine, *f.* (anat.) *reczés hártya.*
Retirade, *f.* (fort.) *hátrálás, hátrálat, visszavonulás, menhely, menedék*; *árnyékszék.*
Retiration, *f.* (imp.) *ujranyomtatás.*
Retiré, ée, *part. et adj.* (*v.* **Retirer**) *összezsugorodott*; fig. *elvont, félreeső.*
Retirement, *m. összezsugorodás.*
Retirer, *v. a. ujra húzni*; *elvonni*; *visszahúzni*; *ismét kihúzni*; *ismét magához vonni*; *elfoglalni*; *fölvenni*; (imp.) *ki-, lenyomtatni*; se —, *v. pr. visszavonulni*; *nyugalomba menni*; *menekedni*; *összezsugorodni*

Retoiser, *v. a. ujra ki-, felmérni.*
Retomber, *v. n. ujra vagy ismét elesni, elesni, esni, leesni;* fig. *visszaesni.*
Retordage, **Retordement**, *m. selyemsodrás.*
Retordeur, *m. selyemsodró.*
Retordoir, *m. czérnagép, sodrógép.*
Retordre, *v. a. ujra tekerni, csavarni, kicsavarni; sodorni, czérnázni.*
Rétorquer, *v. a. visszatorolni.*
Retors, **rse**, *adj. sodrott;* fig. *ravasz, álnok.*
Rétorsion, *f. visszatorlás.*
Retorte, *f. göreb.*
Retouche, *f. átdolgozás;* (grav.) *ujravésés.*
Retoucher, *v. a. ujra tapintani, megtapintani, megtapogatni, hozzányúlni;* fig. *ujra átnézni; átdolgozni.*
Retour, *m. visszatérés, visszajövetel, visszamenetel, visszautazás; viszút; viszfuvar;* fig. *viszonsás, viszonszolgálat; viszváltó; tekervény.*
Retourne, *f. tromf.*
Retourner, *v. a. fordítni, megfordítni;* —, *v. n. meg-* —, *visszafordulni, visszautazni;* se —, *v. pr. megfordulni;* fig. *magán segítni tudni;* —, *v. imp.* de quoi retourne-t-il? *miről van szó?*
Retracer, *v. a. ujra rajzolni, ujra kijelölni;* se — une chose, *valamire visszaemlékezni.*
Rétractation, *f. visszahuzás.*
Rétracter, *v. a. visszahúzni;* se —, *v. pr. véleményét megváltoztatni.*
Rétraction, *f. összehuzás.*
Retraire, *v. a. irr. visszaváltani, visszavásárolni.*
Retrait, *m. visszavásárlás, vételbeli elsőség.*
Retraite, *f. háltrálás, visszavonulás, hátrálat; takarodó, nyugvó (dobjel); magány; menhely, nyughely; kegyelemdíj; viszváltó; utóadó, pótlékadó; gyeplő;* (fort.) *kilépő, erkély; hajlás, fordulás; ganajverem.*
Retraiter, *v. a. ujra tárgyalni.*
Retranchement, *m. kevesbités, csökkentés, korlátozás; eltörlés, megszüntetés; deszkarekesz; sánczolat.*
Retrancher, *v. a. el-, levágni, el-, lemetszeni; eltörleni, megszüntetni; elhagyni, kihagyni, elmellőzni; kevesbítni, elvonni; korlátozni; el-, besánczolni;* se —, *v. pr. magát meghúzni, összehúzni; szorítkozni; magát elsánczolni;* fig. *mentségül felhozni, mentekezni, örvül felhozni.*
Retravailler, *v. a. átdolgozni, ujra dolgozni.*
Rétréci, **ie**, *adj. megszükült, összement, összeszsugorodott;* fig. *megszorult, korlátozott, korlátolt.*
Rétrécir, *v. a. szükítni, megszorítni; fogyasztani (kötésben);* fig. *gyengítni;* —, *v. n.* et se —, *v. pr. megszükülni, összemenni, összeszsugorodni.*
Rétrécissement, *m. szorulás, keskenyülés, összeszsugorodás; gyengülés, megszorítás, korlátoltság.*
Retresser, *v. a. ujra fonni.*
Rétribution, *f. viszonsás, visszafizetés; plebániailletmény.*
Rétroactif, **ive**, *adj. visszaható.*
Rétroaction, *f. visszahatás.*
Rétrocéder, *v. a. ujra át-, odaengedni.*
Rétrocession, *f. ujra átengedés.*
Rétrogradation, *f.* (astr.) *hátrálás.*
Rétrograde, *adj. hátráló.*
Rétrograder, *v. n. hátrálni.*
Rétrogressif, **ive**, *v.* **Rétrograde.**
Retroussement, *m. felkötés, feltürés, felgyűrés, felhúzás.*
Retrousser, *v. a. ujra felkötni, feltürni; ujra felfonni, kifonni; fölemelni, felfogni.* [rima.
Retroussis, *m. karima; felhajtott ka-*
Retrouver, *v. a. ujra föllelni;* se —, *v. pr. ismét megjelenni.*
Rets, *m. háló.*
Réunion, *f. összeegyeztetés, ismét egyesülés; gyülde.*
Réunir, *v. a. ujra egyesitni; egyesitni;* se —, *v. pr. ujra egyesülni; egyesülni.*
Réussir, *v. n. sikerülni, jól ütni ki; diszleni.*
Réussite, *f. siker.*
Revaloir, *v. a. irr. visszafizetni, viszonozni.*
Revanche, *f. elégtétel, viszonzás; boszú.*
Revancher, *v. a. elégtételt szerezni, megboszúlni;* se —, *v. pr. boszúállani; viszonozni.*
Rêvasser, *v. n. összevisszaálmodni.*
Rêvasseries, *f. pl. nyugtalan álmok.*
Rêve, *m. álom.*
Revêche, *adj. fanyar, savanyu.*
Revêche, *f. bélésflanel.*
Réveil, *m. fölébredés; keltőóra*

Réveille-matin, *m.* *keltőóra;* (mil.) *riadal.*
Réveiller, *m.* *fölkelteni;* se —, *v. pr.* *fölébredni.*
Réveilleur, *m.* *fölkeltő, keltő.*
Réveillon, *m.* *vacsora ideje.*
Révélation, *f.* *felfödözés; nyilatkozás; nyilatkozat.*
Révéler, *v. a.* *felfödözni, nyilatkoztatni, kinyilatkoztatni.*
Revenant, *m.* *rém, rémkép, kisértet.*
Revenant, **te**, *adj.* *szives, kedves, kellemes, megnyerő.*
Revenant-bon, *m.* *melléknyereség; fölösleg, többlet; pénztárállapot; követelés.*
Revendeur, *m.* —**euse**, *f.* *ismét-eladó, kufár; kufárnő.*
Revendication, *f.* (dr.) *visszakövetelés.*
Revendiquer, *v. a.* (dr.) *visszakövetelni, igényleni.*
Revendre, *v. a.* *ismét eladni.*
Revenir, *v. n. irr.* *visszajőnni; felüdülni; felböfögni; ujra vagy ismét megjelenni; kerülni (...ba, ...be); jövedelmezni, behozni; tetszeni.*
Revente, *f.* *viszeladás.*
Reventier, *m.* *sóárus.*
Revenu, *m.* *jövedelem.*
Revenue, *f.* (for.) *sarjadék, utónövés.*
Rêver, *v. n. et a.* *álmodni; ábrándozni; elmélkedni, gondolkodni; szórakozottnak lenni.*
Réverbération, *f.* (phys.) *visszaverés, visszaverődés.*
Réverbère, *m.* *visszasugárzó; ulczalámpa.*
Réverbérer, *v. a.* *visszasugárzani;* —, *v. n.* *visszaverődni.*
Reverdie, *f.* *sebes ár, szökő ár.*
Reverdir, *v. a.* *ujra zölditni;* —, *v. n.* *ujra zöldülni;* fig. *megifjodni.*
Révéremment, *adv.* *tisztelettel.*
Révérence, *f.* *tisztelet; Tisztelendőségcd, Tiszteletességed (czím); bók, bókolat, meghajlás.*
Révérencielle, *adj. f.* *tiszteletteljes.*
Révérencieux, **euse**, *adj.* —**eusement**, *adv.* *sok bókot csináló, magát sokszor meghajtó; tisztelettel.*
Révérend, **de**, *adj.* *tiszteletes, tisztelendő, tiszteletreméltó.*
Révérendissime, *adj.* *főtisztelendő, nagytiszteletü (czím).*
Révérer, *v. a.* *tisztelni.*
Rêverie, *f.* *ábránd, képzelgés, álmodozás; eszelősködés, félrebeszélés.*
Reverquier, *m.* *pufjáték.*
Revers, *m.* *vágás, lökés; hátlap, hátfél, fonák; hajtóka; ellentét; baleset.*
Reversales, *f. pl.* *téritvény.*
Reverser, *v. a.* *ismét belé-, betölteni, beléönteni.*
Reversi, *m.* *játék neme.*
Reversible, *adj.* *visszaszálló, visszaháramló (birtokról).*
Réversion, *f.* *visszaszállás, visszaháramlás.*
Revertier, *v.* **Reverquier.**
Revestiaire, *m.* *öltözőszoba (templomban), sekrestye.*
Revêtir, *v. a. irr.* *ruházni, felruházni, öltöztetni;* — **un habit**, *ruhát fölvenni;* se —, *v. pr.* *öltözködni, ruházkodni.* [*ékesitett.*
Revêtu, **ue**, *part. et adj.* (*v.* **Revêtir**)
Rêveur, **euse**, *adj.* *gondolkodó, ábrándozó;* —, *m.* —**euse**, *f.* *álmodózó, ábrándózó; ábrándozónő.*
Reviquer, *v. a.* (teint.) *kiöblitni, kimosni.* [*forditás.*
Revirement, *m.* (mar.) *forditás, meg-*
Revirer, *v. a.* (mar.) *forditni, megfordulni.*
Reviser, *v. a.* *átnézni.*
Reviseur, *m.* *vizsgáló, átnéző.*
Revision, *f.* *átnézés, vizsgálat, áttekintés.*
Revisiter, *v. a.* *ujra átnézni, ujra vizsgálni; ismét meglátogatni.*
Revivifier, *v. a.* *ujra föleleveniteni, föléleszteni.*
Revivre, *v. n. irr.* *ujra föléledni.*
Révocable, *adj.* *visszahiható; visszavonható.* [*zás.*
Révocation, *f.* *visszahivás; visszahu-*
Révocatoire, *adj.* *visszahuzó; visszahivó.*
Revoici, *adv.* *megint itt;* **me** —, *ujra vagy ismét itt vagyok.*
Revoir, *v. a. irr.* *ismét látni, viszont látni; átnézni;* —, *m.* *viszonlátás;* **au** —, **à** —, *viszonlátásra.*
Revoler, *v. a. et n.* *ujra vagy ismét lopni;* —, *v. n.* *visszarepülni.*
Revolin, *m.* *rohamszél, lökőszél.*
Révolte, *f.* *lázadás, forradalom.*
Révolté, *m.* *lázadó, zendülő.*
Révolter, *v. a.* *felláziíni;* se —, *v. pr.* *fellázadni.*

Révolution, *f. eltelés, lefolyás, elforgás; lázadás, zendülés, forradalom; változás.*
Révolutionnaire, *adj. forradalmi;* —, *m. forradalmár.*
Révolutionner, *v. a. felláziíni.*
Revomir, *v. a. ujra hányni, ismét okádni.*
Révoquer, *v. a. visszahíni; visszahúzni, visszavonni;* — **en doute**, *kétségbe vonni.*
Revu, ue, *v.* **Revoir.**
Revue, *f. átvizsgálás, kutatás, nyomozás, vizsgálat; szemle.*
Rez, *prp.* **rez-pied, rez-terre**, *földszínnel egyenlő.*
Rez-de-chaussée, *m. földszín; alsor, földszinti sor.*
Rhabillage, *m.* fam. *kijavitás.*
Rhabiller, *v. a. ujra vagy ismét felöltöztetni; ismét kiegyenlitni; helyre tenni (kificzamodott tagot);* **se** —, *v. pr. ujra öltözködni.*
Rheingrave, *m. rajnamelléki gróf, rajnai gróf.*
Rhénan, anne, *adj. rajnai.*
Rhéteur, *m. szónok.*
Rhétoricien, *m. szónoklattanár, beszédművész, szónok.*
Rhétorique, *f. szónoklattan, szónokság, szónoki művészet;* fig. *szópompa, szóczikornya.*
Rhingrave, *v.* **Rheingrave.**
Rhinocéros, *m. szarvorrú.*
Rhodite, *m. rózsakő.*
Rhodomel, *m. rózsaméz.*
Rhombe, *m. ferdény, csürlő, dült négyszeg; kövi félszegusszó.*
Rhomboïdal, ale, *adj. csürlőded.*
Rhomboïde, *m.* (géom.) *dülényded, ferdényded.*
Rhubarbe, *f. rabarbara.*
Rhum, *m. rum.*
Rhumatique, *adj. csúzos.*
Rhumatismal, ale, *adj. csúzos.*
Rhumatisme, *m. csúz.*
Rhume, *m. nátha.*
Rhythme, *m. hangidom, hangarány.*
Rhythmique, *adj. hangidomos, hanglejtemes.*
Riant, te, *adj. mosolygó, kedves; kellemes.*
Ribambelle, *f.* fam. *halom, rakás, sokaság.*
Ribaud, de, *adj. elkurválkodott, kurvás;* —, *m. kurafi.*
Ribauderie, *f.* pop. *kurvaélet, kurválkodás.*
Ribe, *f. kendertilolás; veres ribiszke.*
Ribette, *f. veres ribiszke.*
Riblette, *f. szalonnás lepény.*
Ribord, *m. második hajódeszkázat.*
Ribordage, *m.* (mar.) *két hajónak összeütközése.*
Ribot, *m. köpülőfa.*
Ribotage, *m.* (drap.) *redőzés; lakmározás.*
Ribote, *f.* pop. *lakmározás, falatozás.*
Ricoter, *v. n.* pop. *lakmározni, falatozni.*
Ricanement, *m.* fam. *vigyorgás, gúnymosoly, gúnykaczaj.*
Ricaner, *v. n. vigyorogni, gúnykaczajt ütni, gúnyosan mosolyogni.*
Ricanerie, *f. gúnykaczaj.*
Ricaneur, *m. vigyorgó, gúnykaczagó.*
Ric-à-ric, *adv. pontosan.*
Richard, *m.* fam. *pénzes ember.*
Riche, *adj.* —**ment**, *adv. gazdag; gazdagon.*
Richesse, *f. gazdagság; bőség.*
Richissime, *adj.* fam. *dús, igen gazdag.*
Ricin, *m. himboly, csodafa.*
Ricocher, *v. n.* (art.) *visszaugrani, visszapattanni, rápattanni.*
Ricochet, *m. golyók visszapattanása, ugrótüz; visszaugró lövés;* **par** —, *hallomásból, harmadik kézből;* **c'est la chanson du** —, *ez mindég egy húr pengetése.*
Ride, *f. redő, ráncz; habocska, kis hullám.*
Rideau, *m. függöny;* (mil.) *dombocska.*
Ridelle, *f. szekéroldal;* **chariot à ridelle**, *szekér, parasztkocsi.*
Rider, *v. a. redőzni, ránczolni;* (mar.) *összehúzni;* **se** —, *v. pr. redősödni, megránczosodni.*
Ridicule, *adj.* —**ment**, *adv. nevetséges; nevetségesen;* —, *m. nevetséges, nevetségesség;* fig. *reczeke, munkaszekrény;* **se donner un** —, *nevetségessé tenni magát.*
Ridiculiser, *v. a.* fam. *nevetségessé tenni.*
Ridiculité, *f. nevetségesség.*
Rièble, *f. ragadó galaj.*
Rien, *adv.* et *m. semmi; semmiség, csekélység.*
Rieur, *m.* —**euse**, *f. nevető, csúfoló; nevetőnő, csúfolónő.*
Rigide, *adj.* —**ment**, *adv. szigorú; szigoruan, szigorún.*
Rigidité, *f. szigoruság; merevenség.*

Rigole, *f.* *barázda.*
Rigorisme, *m.* *szigor, szigoruság.*
Rigoriste, *m.* *szigorász, szigorkodó.*
Rigoteau, *m.* *vályog.*
Rigoureux, euse, *adj.* — eusement, *adv.* *szigorú, kemény; szigoruan, keményen; czáfolhatlan; czáfolhatlanul.*
Rigueur, *f.* *szigor, szigoruság.*
Rimaille, *f.* fam. *rímelés, rosz versek.*
Rimailler, *v. n.* *rosz verseket gyártani.*
Rimailleur, *m.* *rímfaragó, rímelő.*
Rime, *f.* *rím.*
Rimer, *v. a.* *rímelni.*
Rimeur, *m.* *rímelő.*
Rincé, ée, *adj.* *kiöblitett;* fig. *lehordott, megszidott.*
Rinceau, *m.* (arch.) *lombozat.*
Rincée, *f.* fam. *dorgálás, pirongatás.*
Rincer, *v. a.* *kiöblitni;* fig. pop. *megszidni, megrakni.*
Rinçure, *f.* *öblögetővíz.*
Ringard, *m.* *emelővas.*
Riole, *f.* fam. *barátságos kis lakoma.*
Riolé, ée, *adj. p. u.* *csíkos.*
Rioter, *v. n.* fam. *nyihogni.*
Rioteur, *m.* *nyihogó;* —, euse, *adj.* *czivakodó.*
Ripaille, *f.* pop. *lakmározás,*
Ripailler, *v. n.* pop. *lakmározni, falatozni.* [*kos, falánk.*
Ripailleur, *m.* pop. *faló, zabáló, tor-*
Ripe, *f.* (maç.) *vakaróvas.*
Riper, *v. a.* (maç.) *levakarni.*
Ripopé, *m.* Ripopée, *f.* *keverék, zagyvalék.*
Riposte, *f.* *gyors felelet;* (esc.) *ellendőfés, visszadőfés.*
Riposter, *v. a. et n.* *gyorsan felelni;* (esc.) *utána dőfni.*
Rire, *v. n. irr.* *nevetni;* se —, *v. pr.* *nevetni (valamin), kinevetni (valakit), csúfolni, csúfolódni.*
Rire, Ris, *m.* *nevetés, kaczagás.*
Ris, *m.* *borjúkedesz;* — de veau, *borjúmellmirigy.*
Riscontrer, *v. a.* (com.) *rovancsolni.*
Risdale, *m.* *németbirodalmi tallér.*
Risée, *f.* *kaczaj, gúny.* [*hetőség.*
Risibilité, *f.* *nevetési tehetség, nevet-*
Risible, *adj.* *nevetséges, nevetnivaló.*
Risquable, *adj.* *veszélyes, merészletes, koczkáztatott.*
Risque, *m.* *veszély, merészlet.*
Risquer, *v. a. et n.* *veszélyezni, koczkáztatni.*
Risqueux, euse, *adj.* *veszélyes, veszélyeztető.*
Rissole, *f.* *húspástétomka; ajókháló.*
Rissole, *m.* *pergelt, pörkölt hús.*
Rissoler, *v. a.* *pergelni, pörkölni; barnává sütni;* —, *v. n. et* se —, *v. pr.* *barnulni, megbarnulni.*
Rit, Rite, *m.* *szertartás.*
Ritournelle, *f.* *ritornell;* fig. *ismétlés.*
Rituel, *m.* *szerkönyv, egyházi szertartások könyve.*
Rivage, *m.* *part, tengerpart.*
Rival, ale, *adj.* *vetélkedő;* —, *m.* — ale, *f.* *vetélytárs; vetélytársnő.*
Rivaliser, *v. n. et a.* *vetélkedni.*
Rivalité, *f.* *vetélkedés, versenykedés.*
Rive, *f.* *part.*
River, *v. a.* *meg-, összeszegezni.*
Riverage, *m.* *partvám.*
Riverain, *m.* *partlakos.*
Rivet, *m.* *szegecske, czövekszeg; be-, megszögecselés; czipőnek belső varrása.*
Rivetier, *m.* (cord.) *vargakés, bicsak.*
Rivière, *f.* *folyam, folyó.*
Rivoir, *m.* *szegező-kalapács.*
Rivulaire, *adj.* *patakparti, patak ....*
Rivure, *f.* *peczek, szeg.*
Rixdale, *m.* *németbirodalmi tallér.*
Rixe, *f.* *czivódás, veszekedés.*
Riz, *m.* *rís, riskása.*
Rizière, *f.* *risföld.*
Rob, *m.* (ap.) *befőzött lé.*
Robe, *f.* *felső ruha, felöltő, felruha; öltöny;* fig. *bőr; héj, hüvely; hivatalruha;* — détroussée, *uszályruha*, — de chambre, *hálóköntös, pongyola;* gens de —, *törvénytudósok, jogtudósok;* robes, *pl.* (com.) *áru, portéka.* [*cséplő.*
Robin, *m.* *törvényszéki öltöny; irat-*
Robin-des-bois, *m.* *bűvös vadász (dalmű).*
Robinet, *m.* *csap, hordócsap.*
Robinier, *m.* *akász.*
Roboratif, ive, *adj.* (méd.) *erősitő.*
Robre, *m.* *tölgy, csupkátlan tölgyfa.*
Robuste, *adj.* — ment, *adv.* *erős, markos; erősen.*
Robusticité, *f.* *erő, erősség, izmosság.*
Roc, *m.* *szikla;* (bl. et éch.) *torony.*
Rocaille, *f.* *kagylómű.*
Rocailler, *v. a.* *kagylóval kirakni.*
Rocailleur, *m.* *odorműves.*
Rocailleux, euse, *adj.* *sziklás;* fig. *rögös, göröngyös.*

Rocambole, *f. spanyol foghagyma;* fig. *java, legjava (valaminek).*
Roche, *f. szikla; póris, bóris;* roches, *pl. tégla.*
Rocher, *m. szikla, szirt; tüves csiga.*
Rochet, *m. oltári felruha szűk újakkal; pair-köpeny (Angliában).*
Rocheux, euse, *adj. sziklás.*
Rochier, *m. kőfali sólyom.*
Rochoir, *m. pórisszelencze.*
Rôder, *v. n. kóborolni.*
Rôdeur, *m. körbolo, csavargó.*
Rodomont, *m. kérkedő, nagy hányaveti.* [ség.
Rodomontade, *f. kérkedés, hányaveti-*
Rogations, *f. pl. nyilvános imádságok;* semaine des —, *keresztjáróhét, imahét.*
Rogaton, *m. irka, rongypapiros; koldusievél;* rogatons, *pl. maradék, fölmelegített.* [fakosz.
Rogne, *f.* (méd.) *megrögzött rüh;*
Rogner, *v. a. elvágni, elfürészelni;* fig. *megrövidíteni, megkevesbíteni.*
Rogneur, *m. pénznyirbáló.*
Rogneux, euse, *adj. rühes.*
Rognon, *m. vese, vesedarab, vesesült.*
Rognure, *f. hulladék, esőlék.*
Rogomme, *m.* fam. *papramorgó, kortypálinka.*
Rogue, *adj. daczos, felfuvalkodott.*
Roi, *m. király.*
Roide, *adj. mereven, merő, meredt, feszes; meredek; sebes;* —, *adv. nyilsebességgel, hirtelen, hevesen.*
Roideur, *f. fesz, feszesség, merevenség; meredekség; sebesség;* fig. *makacsság.*
Roidillon, *m. dombocska, halom.*
Roidir, *v. a. feszessé tenni, merevítni; megfeszitni;* —, *v. n. et* se —, *v. pr. merevülni, megmeredni;* fig. *megedzeni.*
Roitelet, *m.* fam. *ökörszem.*
Rôle, *m. szerep; lajstrom, jegyzék; tekercs.*
Rôler, *v. a. et n.* (dr.) *íveket teleirni; besorolni, belajstromozni.*
Rôlet, *m. kis szerep; kis tekercs.*
Rollier, *m. karicsaszalakóta.*
Romaine, *f. körtefont, csapófont.*
Roman, *m. regény.*
Romance, *f. regedal.*
Romancier, *m. regényiró.*
Romanesque, *adj.* —ment, *adv. regényes; regényesen.*
Romaniser, *v. n. p. u. regényeket írni.*
Romaniste, *m. regényiró.*
Romantique, *adj. regényes.*
Romarin, *m. rozmarin.*
Rompre, *v. a. irr. törni, összetörni, feltörni, betörni; félbeszakasztani; megsemmitni, meghiusítani;* —, *v. n. törni; félbeszakasztani (beszédet); szétomlani;* se —, *v. pr. törni; összetörni; feloszlani, felbomlani.*
Rompu, ue, *part. et adj.* (*v.* Rompre); fig. *igen fáradt; gyakorlott (valamiben).*
Ronce, *f. szederjcserje;* ronces, *pl.* fig. *tövis, tüske;* fig. *akadályok.*
Ronceraie, *f.* Roncerol, *m. szedersövény.*
Roncin, *m. gebe.*
Rond, de, *adj.* —dement, *adv. kerek, gömbölyű; nyiltszivű, őszinte; kereken stb.;* —, *m. kerekség, kör.*
Ronde, *f.* (mil.) *őrkerülés; kerek, gömbölyű irás;* (mus.) *egészütemű hangjegy;* — de table, *körének;* à la —, *köröskörül.*
Rondeau, *m. körvers;* (mus.) *rondó; sütőlapát, bevetőlapát.*
Rondelet, ette, *adj. kerekded, gömbölyded; vastagocska.*
Rondelle, *f. kis kerek paizs;* (scp.) *gömbölyvéső.*
Rondette, *f. földi borostyán.*
Rondeur, *f. kerekség, gömbölyűség.*
Rondin, *m. fütykös, furkósbot, dorong*
Rondine, *f. cserkó.*
Rondiner, *v. a.* pop. *jól elverni, megpáholni.*
Rondir, *v. a. kerekitni, gömbölyitni;* —, *v. n.* (mar.) *irányát változtatni.*
Rond-point, *m. kerek tér.*
Ronflant, te, *adj. pöffeszkedő.*
Ronflement, *m. hortyogás.*
Ronfler, *v. n. hortyogni; horkanni, tüsszögni (mint a ló).*
Ronfleur, *m. hortyogó.*
Ronger, *v. a. meg-, szétrágni, összerágni.*
Rongeur, *adj. m. rágó, mardosó;* rongeurs, *m. pl. rágcsálók.*
Roquelaure, *f. lovagköpeny, utazóöltöny.*
Roquer, *v. n. toronyhúzást tenni (sakkban).* [neme.
Roquet, *m. elegyfaju mopsz; köpeny*
Roquette, *f. kacs, inda, reknyő; selyemorsó.*

Roquille, *f. bormérték.*
Rosacé, ée, *adj. rózsanemü.*
Rosage, *m.* **Rosagine**, *f. ragyabura.*
Rosaire, *m. olvasó.*
Rosat, *m. rózsából készitett;* vinaigre —, *rózsaeczet;* huile —, *rózsaolaj.*
Rosbif, *m. rostélyos, rostélysült.*
Rose, *f. rózsa.*
Rose, *adj. rózsasszinü;* —, *m. rózsaszin.*
Rosé, ée, *adj. rózsapiros.*
Roseau, *m. nád.*
Rose-croix, *m. rózsafrigyes.*
Rosée, *f. harmat.*
Roselière, *f. nádas, kákás.*
Roselle, *f. csipegőrigó, borosrigó.*
Roseraie, *f. rózsakert.*
Rosette, *f. rózsácska; szalagrózsa; vörös kréta; vörös tinta;* (horl.) *igazitótárcsa.*
Rosier, *m. rózsatő, rózsabokor.*
Rosière, *f. rózsaleány.*
Rosse, *f. gebe; hal neme.*
Rosser, *v. a.* pop. *jól elverni, megpáholni.*
Rossignol, *m. fülemile, csalogány; nádsipocska; tolvajkulcs.*
Rossignoler, *v. a. énekelni mint a csalogány.*
Rossignolet, *m. fülemilécske.*
Rostre, *m. csőr, madárorr, orr.*
Rot, *m. bőf, felbőfögés, böffenés.*
Rôt, *m. sült.*
Rotation, *f. kerengés, forgás, tengelykörüli forgás.*
Roter, *v. n. bőfögni, böffenni.*
Rôteur, *m. lenáztató.*
Rôti, *m. sült.*
Rôtie, *f. pirított kenyér.*
Rôtir, *v. a. sütni, pörkölni, pirítni;* fig. *el-, megperzselni;* —, *v. n.* et se —, *v. pr. sülni; ki-, megsülni.*
Rôtissage, *m. érczpörkölés.*
Rotisserie, *f. pecsenyésbolt, laczikonyha, piaczi konyha.*
Rôtisseur, *m. ételárus, piaczi szakács, pecsenyesütő.*
Rôtissoire, *f. pecsenyeforgatógép.*
Rotonde, *f. körönd, kerek épület; kerek gallér.*
Rotondité, *f. kerekség, gömbölyüség.*
Rotule, *f. térdkalács.*
Roture, *f. polgárrend; polgárság, a polgárok.*
Roturier, ère, *adj.* —èrement, *adv. polgári; polgárilag, polgármódra; közönséges; közönségesen;* famille roturière, *polgárcsalád;* —, *m.* —ère, *f. polgárrendü, polgárrendünő.*
Rouage, *m. kerékmü, kerékzet.*
Rouan, *adj. m.* cheval —, *pirosszürke (ló);* — vineux, *szőgsárga, fakópej (ló).*
Rouanne, *f.* (charp.) *hasgatókés; előfuró.*
Rouanner, *v. a. hasgatókéssel megjelölni; kifúrni.*
Rouble, *m. rúbel.*
Rouc, *m. grif.*
Rouche, *f.* (mar.) *hajógerincz.*
Roucou, *m. rukufesték, orleán.*
Roucouer, *v. a. orleánnal befesteni.*
Roucoulement, *m. turbékolás.*
Roucouler, *v. n. turbékolni.*
Roudou, *m. eczetsszömörcze, eczetfa.*
Roue, *f. kerék.*
Roué, *m. keréken tört;* fig. *feslett ember.*
Rouelle, *f. tárcsa, karika; abroncscsomag;* — de pomme, *almaszelet.*
Rouer, *v. a. kerekezni, keréken törni;* —, *v. n. fonni (macskáról).*
Rouerie, *f.* fam. *gazság, gaztett.*
Rouet, *m. kerék, rokka.*
Rouette, *f. gúzs.*
Rouge, *adj. veres;* —, *m. veresség, veres szin; pirosító; hal neme.*
Rouge-aile, *f. csipegőrigó.*
Rougeâtre, *adj. vörösös.*
Rougeaud, de, *adj. pirosarczu.*
Rouge-gorge, *m. vörösbegy.*
Rougeole, *f. vörös himlő, kanyaró.*
Rouge-queue, *m. csipkemadár.*
Rouget, *m. pirosszárnyu keszeg.*
Rougeur, *f. veresség; hőpörs.*
Rougir, *v. a. vörösre festeni; megtüzesitni;* —, *v. n. pirulni; megtüzesedni; elpirulni; megvörösödni.*
Rougissure, *f. réz-szín.*
Rouille, *f. rozsda; üszőg.*
Rouillé, ée, *adj. rozsdás, megrozsdásodott; üszőgös (búza stb.).*
Rouiller, *v. a. rozsdásitni;* —, *v. n.* et se —, *v. pr. rozsdásodni, megrozsdásodni;* fig. *megpeshedni.*
Rouillure, *f. rozsda, megrozsdásodás.*
Rouir, *v. a. áztatni (lent vagy kendert).*
Rouissage, *m. áztatás (kender vagy lenről).*
Rouissoir, *v.* Routoir.
Roulade, *f. legördülés; töltött hússzeletek;* (mus.) *hangfutás.*

Roulage, *m. gördülés, gördités; fuvarbér, szekérbér; raktanya, rakodóudvar.*
Rouleau, *m. tekercs; henger, görfa; mángorlófa; nyujtófa, sodrófa; hengercsiga.*
Roulement, *m. gördülés, forgás; pergő, dobpergés; hangfutás.*
Rouler, *v. a. hengeritni, görditni; föltekerni, felgöngyölitni, összegöngyölgetni; forgatni;* — les yeux, *szemeit felforgatni;* —, *v. n. forogni, gördülni, elgördülni; keringeni; kóborolni, barangolni; elélni;* se —, *v. pr. hempelyegni, hengeregni.*
Roulette, *f. kerekecske, kerékcse; görkarika; játék neme;* — d'enfant, *gyermekek kocsija;* lit à —, *görágy.*
Rouleur, *m. iloncza, sodróbogár; házalókalmár.*
Roulier, *m. fuvaros.*
Roulon, *m. hágcsó, létrafog; korlátoszlop.*
Roupie, *f. takonycsepp; rupia (pénz).*
Roupieux, euse, *adj.* pop. *csepegőorru.*
Roupiller, *v. n. szenderegni.*
Roupilleur, *m.* fig. *álomszuszék.*
Rouquet, *m.* (chass.) *kan, bak, hím.*
Roussâtre, *adj. vörhenyeges, vereses, rőt.*
Rousseau, *m. vereshaju, vörös ember.*
Rousselet, *m. czukorkörte.*
Rousseline, *f. nádi pacsirta.*
Rousserolle, *f. nádi rigó.*
Roussette, *f. tengerikutya faja; kendericze, kenderike.*
Rousseur, *f. veresség;* taches de —, *szeplő.* [*szag.*
Roussi, *m. bagaria, bagariabőr; pörzs-*
Roussin, *m. zömök csődör.*
Roussir, *v. a. veresessé tenni, pörkölni, pörzsölni;* —, *v. n. veresessé lenni, barnulni.*
Routailler, *v. a. vadat hajtani.*
Route, *f. út, országút;* fig. *pálya.*
Routier, *m. útmutató tengeri hajósok számára (könyv);* vieux —, *tapasztalt öreg ember.*
Routine, *f. ügyesség, gyakorlottság; agg szokás.*
Routiner, *v. a. ügyesitni, betanitni, rászoktatni.*
Routinier, *m. szokás embere.*
Routoir, *m. kenderáztató.*
Rouvre, *m. tölgy.*
Rouvrir, *v. a. ismét felnyitni, ismét ki-, megnyitni;* se —, *v. pr. ismét nyilni, meg-, kinyilni.*
Roux, rousse, *adj. veres, veressárga; vereshaju;* —, *m. veressárga szin; barna vajaslé vagy mártalék.*
Rouzèle, *f. pipacs, vadmák.*
Royal, ale, *adj.* —alement, *adv. királyi; királyilag;* —, *m. regálpapiros, királypapiros.*
Royale, *f.* (com.) *béllésvászon; szilva neme.*
Royaliser, *v. a. királyi érzelművé tenni;* —, *v. n. királyi érzelműnek lenni.*
Royalisme, *m. királypártiság.*
Royaliste, *adj. királyi érzelmű, királypárti;* —, *m. királypárthív, királypárti.*
Royaume, *m. királyság, ország.*
Royauté, *f. királyság.*
Roye, *f. barázda.*
Ru, *m. csatorna.*
Ruade, *f. rúgás, rugdosás (lóé);* fig. *gorombaság.*
Ruban, *m. szalag; szalagféreg.*
Rubané, ée, *adj. szalagos, csikos.*
Rubaner, *v. a. szalagozni.*
Rubanerie, *f. szalagszövés; szalagkereskedés.*
Rubanier, *m.* —ère, *f. szalagszövő; szalagárus; szalagárusnő.*
Rubanté, ée, *adj. szalagos; szalagnemű.*
Rubarbe, *v.* Rhubarbe.
Rubasse, *f. füstkovag.*
Rubéole, *f. tákajak.*
Rubican, *adj. m.* cheval —, *sertesszőrű ló.* [*szinű.*
Rubicond, de, *adj. veres, piros, réz-*
Rubis, *m. rubin;* — de Barbarie, *gránát.*
Rubrique, *f. vörös czeruza, vörös irag; rovat; cselfogás.*
Ruche, *f. méhkas, köpü; ékitmény, czifrázat (főkötőn stb.).*
Ruchée, *f. p. u. köpüvel tele.*
Rucher, *m. méhes, méhház.*
Rudanier, ère, *adj.* pop. *goromba, durva.*
Rude, *adj. darabos, durva; fanyar; rögös;* fig. *nyers, goromba, durva; kemény, szigoru; fáradságos.*
Rudesse, *f. durvaság; keménység, szigor;* fig. *gorombaság.*
Rudiment, *m. elemek, első elemek.*
Rudoyer, *v. a. rátámadni (valakire), durván bánni (valakivel).*

Rue, *f. utcza;* (bot.) *csürlő.*
Ruée, *f. alom, alomszalma.* [*gyeké*).
Ruelle, *f. sikátor; hálószoba (hől-*
Ruer, *v. a. hajitni, lőkni, szórni;* —, *v. n. hánynivetni; ütni; rúgni;* se —, *v. pr. rátámadni, rohanni (valakire).*
Ruffe, *f. serincz, barna pöttü süllő.*
Rufien, *m.* pop. *kurafi.*
Rugine, *f. csontsimitó.*
Ruginer, *v. a. csontsimitóval tisztitni.*
Rugir, *v. n. ordítni.*
Rugissant, te, *adj. orditó.*
Rugissement, *m. orditás.*
Rugosité, *f.* (bot.) *ránczosság.*
Rugeux, euse, *adj.* (bot.) *ránczos.*
Ruine, *f. romlás, beszakadás, összeroskadás; pusztulás; omladék, rom, düledék.*
Ruiner, *v. a. feldulni, lerontani, tönkre tenni, elpusztitni; megsemmisitni;* se —, *romlásnak indulni, roskadozni;* fig. *tönkre jutni.*
Ruineux, euse, *adj. roskatag, rozzant; romlékony.*
Ruinure, *f.* (charp.) *meghornyolás, bevágás, berovátkolás.*
Ruisseau, *m. patak.*
Ruisseler, *v. n. csörgedezni, csurogni, folyni.*
Rum, *m. rum; hajó odva, hajóteknő.*
Rumeur, *f. lárma, zenebona, hír, közhír.*
Rumination, *f. kérődzés.*
Ruminer, *v. a. et n. kérődzeni; átgondolni.*
Rummerie, *f. rumfőzés.*
Runes, *f. pl. szálkás betük, szálkás irat, róirat.*
Rupestral, ale, *adj. sziklán termő, sziklai, szikla . . .*
Ruptoire, *m. marószer.*
Rupture, *f. törés, szakadás; feltörés; betörés.*
Rural, ale, *adj. mezei.*
Ruse, *f. csel, fortély, cselszövény.*
Rusé, ée, *adj. ravasz, fortélyos;* —, *m. ravaszdi.*
Ruser, *v. n. ravaszkodni, csellel élni.*
Rustaud, de, *adj. parasztos, paraszt . . .;* fig. *goromba, durva;* —, *m. parasztuskó; goromba ember.*
Rusticité, *f. parasztosság, durvaság, gorombaság.*
Rustique, *adj.* —ment, *adv. parasztos, falusi, mezei; parasztosan; falusilag, mezeileg; goromba; gorombaul;* vie —, *falusi, mezei élet.*
Rustiquer, *v. a. vakolni, bevakolni.* — une pierre, *követ nagyjából kifaragni.*
Rustre, *adj. parasztos, goromba;* —, *m. parasztuskó, goromba ember.*
Rut, *m. üzekedés ideje.*
Rutilant, te, *adj. aranyfényü.*
Rye, *f. tengerpart.*

S.

Sa, *v.* **Son.**
Sabaillon, *m. czukorral megédesített fehér bor.*
Sabbat, *m. szombat; nagy lárma.*
Sabéisme, *m. csillagimádás.*
Sabine, *f. nehézszagu boróka, ciprusfenyő.*
Sable, *m. föveny, homok; fövenyóra; húgyföveny.*
Sabler, *v. a. fövenynyel behinteni; megfövenyezni; fövenyből képelni, mintázni.*
Sableux, euse, *adj. fövenyes, homokos.*
Sablier, *m. fövenyóra; homokmillye, porzótartó.* [*küszöb.*
Sablière, *f. fövenybánya;* (charp.)
Sablon, *m. homok, surlóföveny, kőpor.*
Sablonner, *v. a. kőporral surolni.*
Sablonneux, euse, *adj. homokos.*
Sablonnier, *m. kőporáros.*
Sablonnière, *f. homokgödör, kőporbánya; mintafövenyláda.*
Sabord, *m. ágyulék (hajókon).*
Sabot, *m. faczipő; pata, lókörőm; csapócsiga.*
Saboter, *v. n. et a. forogni, csigázni, csigát csapni, forgatni; faczipőben járkálni;* fig. *ingerkedni, ingerleni.*
Sabotier, *m. czókós.* [*pázni.*
Sabouler, *v. a.* pop. *tépázni, megté-*
Sabre, *m. kard.*
Sabrenas, *m.* pop. *kontár.*
Sabrenauder, **Sabrenasser**, *v. a.* pop *tudatlanul késziteni, kontárkodni.*

Sabrer, *v. a. lekaszabolni.*
Sabretache, *f. tarsoly.*
Sabreur, *m.* fam. *vasgyúró.*
Saburre, *f.* (mar.) *súlyteher (homokból)*; (méd.) *tisztátlanság, turha, nyálka.*
Sac, *m. zsák; zacskó, erszény; zsákmánylás; zsákháló; vakbél.*
Saccade, *f. zablával rántás;* fig. *megrázás; egyenetlenség írásmódban;* avoir une —, *megdorgáltatni.*
Saccage, *m. gabnaadó; rendetlen tömeg.*
Saccagement, *m. zsákmánylás, rablás.*
Saccager, *v. a. megrabolni, megfosztani; összevisszahányni.*
Saccageur, *m. rabló, zsákmányoló.*
Saccatier, *m. szénárus.*
Sacharifère, *adj. czukortartalmu.*
Saccharin, *ine, adj. czukornemü.*
Saccharum, *m. czukornád.*
Saccophore, *m. puszpáng, télizöld.*
Sacerdoce, *m. papság.*
Sacerdotal, ale, *adj papi.*
Sachèe, *f. zsákkal tele.*
Sachet, m. *zsákocska, zacskó, erszény.*
Sachettes, *f. pl. apáczák (a bünbánónők szerzetében).*
Sacoche, *f. nyeregtáska; szütyő, tüszü.*
Sacquier, *m. gabnafelügyelő; sómérő.*
Sacramental, ale, *adj.* — alement, *adv. szentségi; szentségileg.*
Sacramentel. elle, *v.* Sacramental.
Sacre, *m fölkenés, fölszentelés; kéklábu vadászsólyom.*
Sacrement, *m. szentség.*
Sacrer, *v. a. fölkenni; szentelni, fölszentelni;* —, *v. n. átkozódni.*
Sacrificateur, *m áldozópap; főpap.*
Sacrificature, *f. áldozópapság; főpapság. (felàldozás.*
Sacrifice, *m. áldozat, áldozás;* fig.
Sacrifier, *v. a. et n. áldozni; feláldozni.*
Sacrilège, *m. szentségtörés, szentségtelenités; templomrablás; templomrabló, szentségtörő, istenkáromló;* —, *adj. szentségtörő, istentelen.*
Sacristain, *m. sekrestyés, egyházfi.*
Sacristie, *f. sekrestye, szerhely.*
Sacristine, *f. sekrestyésnő (apáczazárdákban).*
Safran, *m. sáfrány; sáfrányszin.*
Safrané, ée, *adj. sáfrányszinü.*
Safraner, *v. a. sáfránynyal festeni.*
Safranier, *m.* pop. *gézengúz.*
Safranière, *f. sáfránytermesztés.*
Safre, *m. vadsáfrány;* — *adj. falánk*
Sagace, *adj. éleselméjü.*
Sagacité, *f. éles elme, éles elmüség.*
Sage, *adj,* —ment *adv. bölcs; eszes okos, értelmes; szende, szelid, jámbor, tisztességes; bölcsen stb.;* — *m. bölcs ember.*
Sage—femme, *f. bába, szülésznő.*
Sagesse, *f. bölcseség; jámborság, tisztesség; engedelmesség (gyermekek);* — prématurée, *koraeszüség.*
Sagette, *f. nyilfü.*
Sagittaire, *m.* (astr.) *nyilás.*
Sagou, *m. szágo.*
Saignant, te, *adj. vérző.*
Saignée, *f. érvágás; lecsapolóárok, vizárok;* — d'un étang, *tó lecsapolása. (vérfolyás.*
Saignement, *m. vérzés;* — de nez, *orr-*
Saigner, *v. a. eret vágni; lecsapolni;* —, *v. n. vérzeni.*
Saigneux, euse, *adj. véres, vérző.*
Saillant, te, *adj. kinyuló, kidülő;* fig. *feltünő, kitünő.*
Saillie, *f. kibuggyanás, ismételt élékiugrás; kitörés; élczes ötlet;* (arch. *nyulvány, kiállás.*
Saillir, *v. a. hágni, meghágni;* —, *v. n. kifecscsenni;* —, *v. n.* (arch.) *kinyulni, kiállani.*
Sain, saine, *adj.* sainement, *adv. egészséges; egészségesen; eszes, helyes okos; eszesen stb.*
Sain-doux, *m. disznózsir.*
Sainfoin, *m. spanyol lóhere.*
Saint, te, *adj.* — tement *adv. szent; szentül;* jeudi , *nagycsötörtök,* vendredi, —, *nagypéntek.*
Sainte-barbe, *f.* (mar.) *lőporkamra.*
Sainteté, *f. szentség.*
Saint-office, *m. nyomozószék.*
Saisie, *f. birói lefoglalás.*
Saisir, *v. a. megragadni, megfogni, megkapni; lefoglalni;* fig. *felfogni, megérteni; megrohanni, meglépni;* se —, *v. pr. hatalmába keriteni, elfogni (valakit); letartóztatni;* fig. se —, ou être saisi, *felindulni, megindulni, nagyon megijedni.*
Saisissement, *m. rémülés, megdöbbenés, rémület, hirtelen ijedtség;* — de cœur, *szivszorulás.*
Saison, *f. évszak;* fig. *alkalmas, kellő idő, ideje (valaminek); vetés ideje, aratás ideje.*

Salade, *f. saláta.*
Saladier, *m. salátatál, salátakosárka.*
Salage, *m. besózás; sóvám.*
Salaire, *m. díj.*
Salaison, *f. besózás; besózott (valami), besózott hús.*
Salamandre, *f. szalamandra, gőte, tűzgyík.*
Salant, te, *adj.* puits —, *sókút;* lac —, *sós tó.*
Salarier, *v. a. fizetést adni.*
Salaud, de, *adj. piszkos.*
Sale, *adj.* — ment, *adv. piszkos, tisztátalan; tisztátlanul; piszkosan.*
Salé, *m. besózott hús.*
Salé, ée, *adj. sós, megsózott;* fig. *csípős, elmés, élczes.*
Salep, *m. kosbornyák.*
Saler, *v. a. sózni, megsózni; besózni*
Saleté, *f. piszkosság, piszok, tisztátlanság.*
Saleur, *m. besózó.*
Salicaire, *f. csővirics.*
Salière, *f. sótartó.*
Saligaud, de, *adj. piszkos.*
Salignon, *m. sórög.*
Salin, *m. lúgsó.*
Salin, ine, *adj. sós.*
Saline, *f. besózott hús; sófőzés, sóbánya, sófőzőkunyhó.*
Salinier, *m. hamuzsírfőző.*
Salir, *v. a. bepiszkolni.*
Salissant, te, *adj. piszkító.*
Salisson, *f. maszatos, piszkos személy.*
Salissure, *f. piszok, mocsok.*
Salivaire, *adj. nyál ...;* glande —, *nyálmirigy.*
Salivation, *f. nyálfolyás.*
Salive, *f. nyál.*
Saliver, *v. n. sokat pökni.*
Salle, *f. terem.*
Salmerin, *m. szemling.*
Salmiac, *m. szalamia.*
Salmigondis, *m. vagdalék;* fig. *keverék, zagyvalék.*
Salmis, *m. vagdalék sült szárnyasvadhusból.*
Salmone, *m. lazacz.*
Saloir, *m. sóedény, sózókád.*
Salon, *m. nagy terem.*
Salope, *adj.* — ment, *adv. lucskos, csatakos, ronda; lucskosan, rondaúl;* —, *f. ronda nőszemély.*
Saloperie, *f. tisztátlanság, piszok, mocsok, disznóság.*
Salorge, *m. sórakhely.*
Salpêtre, *m. salitrom.*
Salpêtré, ée, *adj. salitromtartalmu.*
Salpêtrier, *m. salitromfőző.*
Salpêtrière, *f. salitromfőzés; fegyház Párisban.*
Salsugineux, euse, *adj. sós.*
Saltimbanque, *m. kuruzsoló, javos; bohócz, ugrócz.*
Salubre, *adj. egészséges, üdvős.*
Salubrité, *f. egészség.*
Saluer, *v. a. köszönteni, üdvözölni; tisztelegni, tisztelkedni.*
Salure, *f. sós íz.*
Salut, *m. jólét, boldogság, üdv, szerencse; szabadulás, megmenekvés, menekvés; üdvözlet, köszöntés.*
Salutaire, *adj.* — ment, *adv. üdvős, hasznos; üdvősen.*
Salutation, *f. üdvözlés, köszöntés;* — angélique, *üdvözlet.*
Salve, *f. köszöntőlövés, sorlövés.*
Samedi, *m. szombat.*
Sancir, *v. n.* (mar.) *el-, lemerülni.*
Sanctificateur, *m. szentesitő.*
Sanctification, *f. szentesités.*
Sanctifier, *v. a. szentté tenni; szentelni, szentnek tartani.*
Sanction, *f. szentesités, megerősités.*
Sanctionner, *v. a. szentesiteni, megerősitni.*
Sanctuaire, *m. szentség.*
Sandal, v. Santal.
Sandale, *f. himes czipő, papucs, talp.*
Sandalie, *f.* (jard.) *sárga őszibaraczk.*
Sandalier, *m. talpcsináló; himes czipőben, papucsban járó.*
Sandaraque, *f. sárga mirkéuecs.*
Sang, *m. vér.*
Sang-froid, *m. hidegvérüség.*
Sanglade, *f. ostorcsapás, csík, sáv (veréstől).*
Sanglant, te, *adj. vérző, véres.*
Sangle, *f. heveder; öv;* — de cheval, *nyeregheveder;* lit de —, *tábori ágy.*
Sangler, *v. a. övezni, hevederezni;* fig. *jól elverni;* fam. il a été sanglé, *pórul járt.*
Sanglier, *m. vaddisznó;* — mâle, *vadkan.*
Sanglot, *m. zokogás; csuklás; nyereg hevederszíj.*
Sanglotement, *m. zokogás; csuklás.*
Sangloter, *v. n. zokogni; csuklani.*
Sangsue, *f. nadály;* — volante, *vampír.*
Sanguification, *f. vértermődés.*
Sanguin, ine, *adj. vérmes; vérszinü.*

Sanguinaire, *adj. vérszomjas*; —, *f.* (bot.) *csibekúr.*
Sanguine, *f. vérkő.*
Sanguinelle, *f. veresgyűrű somfa.*
Sanguinole, *f. vérbélű őszi baraczk.*
Sanguinolent, te, *adj. vérrel vegyített.*
Sanguisuge, *adj. vérszopó.*
Sanicle, *f. sebfű.*
Sanie, *f. genyes gyűlés.*
Sanieux, euse, *adj. genyes.*
Sanitaire, *adj. egészségi.*
Sans, *prp. nélkül.*
Sans-cœur, *m. gyáva ember.*
Sans-culotte, *m. nadrágtalan.*
Sans-culotterie, *f. nadrágtalanok pártja.*
Sans-fleur, *f. fügealma.*
Sansonnet, *m. seregély.*
Santal, *m. szantalfa.*
Santé, *f. egészség.*
Sanve, *f. vetési repcze.*
Sapa, *m. szőlőszak, szőlőpép.*
Sapan, *m. veres szantalfa.*
Sape, *f. árkászás, alárkolás.*
Saper, *v. a. árkászni, alárkolni, gátnázni, aláásni.*
Sapeur, *m. árkász.*
Saphir, *m. zafir.*
Sapience, *f. vm. bölcseség.*
Sapientiaux, *adj. m. pl.* livres —, *bölcseség könyvei.*
Sapin, *m. fenyűfa, fenyű.*
Sapine, *f. fenyűdeszka; fenyűgerenda.*
Sapinière, *f. fenyves, fenyűerdő.*
Saponacé, ée, *adj. szappanos.*
Saponaire, *f. szappanfű.*
Saponifier, *v. a. szappanná változtatni.*
Saporifique, *adj. izlő.*
Sapote, *f. kásaalma.*
Sapotier, *m. kásaalmafa.*
Sapotille, *v.* **Sapote.**
Sapotillier, *v.* **Sapotier.**
Saquebute, *f. púzon neme.*
Sar, *m. kinár, omboly.*
Sarbacane, **Sarbataue**, *f. fuvócső; szócső.*
Sarbotière, *f. fagylaltedény.*
Sarcasme, *m. csipős gúny.*
Sarcastique, *adj. p. u. mardosó, fulánkos, csipkedő.*
Sarcelle, *f. telelő- vagy makkrécze.*
Sarclage, *m. gyomlálás.*
Sarcler, *v. a. gyomlálni, kigyomlálni.*
Sarcleur, *m.* — euse, *f. gyomláló; gyomlálónő.*
Sarcloir, *m. gyomlálókapa.*
Sarclure, *f. gyom.*
Sarcomateux, euse, *adj.* tumeur —, *húsdaganat.*
Sarcome, *m. husany, húskinővés, húsnővés.*
Sarcophage, *m. kőkoporsó, díszkoporsó, ravatal; marószer.*
Sardinal, **Sardinau**, *m. ajókháló.*
Sardine, *f. ajók.*
Sardinière, *f. v.* **Sardinal.**
Sardoine, *f. drágakő neme.*
Sardonien, **Sardonique**, *adj.* ris —, *farkas nevetés.*
Sardonyx, *m. drágakő neme.*
Sarfouer, *v. a.* (jard.) *könnyedén felkapálni.*
Sarigue, *m. erszényes fiahordó.*
Sarione, *f. kis lazacz.*
Sarmatique, *adj.* plique —, *lengyelfürt.*
Sarment, *m. szőlővessző, venyige.*
Sarmenteux, euse, *adj. venyigés; kacsos, indás.*
Sarrasin, *m.* blé-, *tatárka.*
Sarrasine, *f. hulló rostély, védrács.*
Sarrau, *m. ruha neme.*
Sarrette, *f. állcsukúlás; zsoltina.*
Sarriette, *f. szátorja, borsos szátorja, borsfű.*
Sartie, *f. alattság, kötelek.*
Sartis, *m.* (mar.) *huzókötél.*
Sarve, *f. pirosszárnyu ponty.*
Sas, *m. szita, szőrszita; zsilipesés.*
Sassafras, *m. szasszafrász.*
Sasse, *f.* (mar.) *vizlapát.*
Sasser, *v. a. szitálni, átszitálni.*
Sasset, *m. kis szita.*
Satan, *m. sátán.*
Satanique, *adj. sátáni.*
Satellite, *m. testőr, poroszló;* (astr.) *csatlós, hold, mellékbolygó.*
Satiété, *f. jóllakottság, túltelület; unalom.*
Satin, *m. atlacz.*
Satinade, *f. félatlacz.*
Satinaire, *m. atlaczszővő.*
Satiné, ée, *adj. atlacz . . ., atlaczszerű;* ruban, *atlacsszalag.*
Satiner, *v. a. atlaczformára szőni;* —, *v. n. ugy nézni ki mint atlacz, atlaczhoz hasonlitni.*
Satire, *f. gúnyor.*
Satirique, *adj.* — ment, *adv. gúnyoros; gúnyorosan;* —, *m. gúnyiró, gúnyoros.*
Satiriser, *v. a. gúnyorolni, gúnyolni.*
Satisfaction, *f. elégtét, elégtétel, kielégités.*

Satisfactoire, *adj. elegettevő.*
Satisfaire, *v. a. irr. kielégíteni; elégtételt adni; —, v. n. eleget tenni; se —, v. pr. vágyait kielégítni.*
Satisfaisant, te, *adj. kielégítő.*
Satisfait, ite, *part. et adj. kielégített; megelégedett.*
Satrape, *m. szatrapa.*
Saturation, *f.* (chim.) *telítés; telülés.*
Saturer, *v. a.* (chim.) *telitni.*
Saturnales, *f. pl. Saturnusünnepély.*
Saturne, *m. Saturnus.*
Satyre, *m. szatirus.*
Satyriase, *f. nőszdüh.*
Satyrion, *m. kosbor.*
Satyrique, *adj. szatirusi.*
Sauce, *f. mártás, lé.*
Saucé, ée, *adj. bemártott;* fig. *átázott.*
Saucer, *v. a. bemártani, lébe mártani;* fig. — qn., *valakit megpirongatni.*
Saucière, *f. mártáscsésze.*
Saucisse, *f. kolbász; portömlő.*
Saucisson, *m. hurka; portömlő.*
Sauf, sauve, *adj. sérületlen, ép; —, prp. sérületlenül, kivévén, fentartva, fentartván.*
Sauf-conduit, *m. védkiséret, szabad menet; szabadlevél, védútlevél, védlevél.*
Sauge, *f. zsálya.*
Saugrenu, ue, *adj. ízetlen, botor.*
Saule, *m. fűz, fűzfa.*
Saumache, Saumâtre, *adj. sós;* eau —, *rosz italu édes víz.*
Saumée, *f. hold (föld).*
Saumier, *m. lazaczszigony.*
Saumon, *m. lazacz;* étain en —, *talpón, darabón.*
Saumoné, ée, *adj. lazacznemü;* truite saumonée, *galócza.*
Saumoneau, *m. kis lazacz.*
Saumure, *f. sólé.*
Saunage, *m. sóárulás.*
Sauner, *v. n. sót főzni.*
Saunerie, *f. sófőzés; sórakhely.*
Saunier, *m. sófőző; sóáros.*
Saunière, *f. sóhordó.*
Saupiquet, *m. fűszeres lé.*
Saupoudrer, *v. a. sóval behinteni; behinteni.*
Saur, *adj.* hareng —, *füstölt hering.*
Saure, *adj. barnasárga; —, m. gálya súlyterhe.*
Saurer, *v. a. füstölni.*
Sauret, *v.* Saur.
Saurisseur, *m. heringfüstölő.*
Saussaie, *f. füzbokor.*
Saut, *m. ugrás.*
Sautant, te, *adj.* (bl.) *fölegyenesedett.*
Saute, *f.* (mar.) **— de vent**, *szélnek megfordulása.*
Sautelle, *f. bujtvány.*
Sauter, *v. n. ugrani; megfordulni (szélről); —, v. a. átugrani.*
Sautereau, *m. kis ugró; zökkenés.*
Sauterelle, *f. szöcske; szögmérték.*
Sauteur, *m. ugró.*
Sauteuse, *f. táncz neme.*
Sautillement, *m. ugrálás.*
Sautiller, *v. n. ugrálni.*
Sautoir, *m.* (bl.) *Andorkereszt; zárkúp.*
Sauvage, *m.* droit de —, *mentőbér.*
Sauvage, *adj. vad, szilaj; emberkerülő; müveletlen.*
Sauvageon, *m.* (jard.) *vadcsemete.*
Sauvagerie, *f. emberkerülés.*
Sauvagin, ine, *adj. vadhúsforma;* goût —, *vadíz.*
Sauvagine, *f. vizi madarak; vadszag; bőr (egészen lenyúzva).*
Sauve-garde, *f. oltalom; oltalomlevél; védőr;* (mar.) *vezérkötél.*
Sauvement, *v.* Sauvage, *m.*
Sauver, *v. a. menteni, megmenteni; megváltani; megszabadítni; igazolni, mentegetni.*
Sauvetage, *m.* (mar.) *partra vetett jószág megmentése.*
Sauveur, *m. megmentő; megváltó.*
Sauve-vie, *f. kőrutabordalap.*
Savamment, *adv. tudósan; szakértőleg.*
Savane, *f. fenyves; rétség.*
Savant, te, *adj. tudós, tapasztalt, jártas; —, m. tudós.*
Savantasse, *m.* fam. *hánykolódó.*
Savate, *f. papucs, csoszogópapucs; levélhordó, levélvivő.*
Savater, *v.* Saveter.
Savaterie, *f. vargatarattyú, vargazsibáru.*
Saveter, *v. a.* pop. *elkontározni.*
Savetier, *m. foltozóvarga;* fig. *kontár.*
Saveur, *f. íz; izletesség, jóizüség.*
Savoir, *v. a. et n. irr. tudni, érteni; tapasztalni;* que je sache, *tudtommal; —, vagy* à —, *tudniillik; —, m. tudás, tudományosság.*
Savoir-faire, *m. ügyesség, jártasság, ügyismeret.*
Savoir-vivre, *m. élni tudás, életrevalóság.*
Savon, *m. szappan.*
Savonnage, *m. beszappanozás.*

Savonner, *v. a. beszappanozni.*
Savonnerie, *f. szappanfőzés.*
Savonnette, *f. szappanteke.*
Savonneux, euse, *adj. szappannemű.*
Savonnier, *m. szappanos, szappanfőző.*
Savonnière, *f. szappanfű.*
Savourer, *v. a. ízelni, izlelni, kóstolni.*
Savouret, *m. velős csont.*
Savoureux, euse, *adj.* — eusement, *adv. izletes; izletesen.*
Saxatile, *adj. sziklai, kövek közt termő.*
Saxifrage, *adj. kőtörő; —, f. kőtör.*
Sayette, *f. kelme neme.*
Sbire, *m. poroszló, foglár.*
Scabellon, *m. talap.*
Scabieuse, *f. sikkantyú.*
Scabieux, euse, *adj. rühes.*
Scabreux, euse, *adj. rögős.*
Scabrosité, *f.* (bot.) *érdesség.*
Scalpel, *m. szike.*
Scalvine, *f. kobak.*
Scandale, *m. botrány.*
Scandaleux, euse, *adj.* — eusement, *adv. botrányos; botrányosan.*
Scandaliser, *v. a. botránkoztatni;* se —, *v. pr. botránkozni.*
Scander, *v. a. tagolni (verset).*
Scandix, *f. baraboly;* — cerfeuil, *turbolya baraboly, kerti turbolya.*
Scape, *f.* (mar.) *horgonyszár.*
Scaphandre, *m. uszóruha.*
Scapulaire, *m. vállruha; —, adj. vállapoczkához tartozó, válllapoczka.*
Scarabée, *m. bogár; szarvasbogár;* — roux, *cserebogár;* — à trompe, *zsuzsok, zsizsik;* — pulsateur, *furdancs, kopogótermesz.*
Scaramouche, *m. bohócz.*
Scarificateur, *m. köpölyvas.*
Scarification, *f. köpölyözés.*
Scarificatoire, *m. köpölyvas.*
Scarifier, *v. a. köpölyözni.*
Scarlatine, *adj. f.* fièvre —, *vörhenyláz.*
Sceau, *m. pecsét.*
Scel, *m.* (chan.) *pecsét.*
Scélérat, ate, *adj. gonosz, istentelen; —, m. gonosztevő.*
Scélératesse, *f. gonoszság, istentelenség.*
Scellé, *m. pecsét, birói pecsét.*
Scellement, *m.* (maç.) *erősités, erődités.*
Sceller, *v. a. pecsételni, lepecsételni, bepecsételni; falat kapcsokkal megerősitni.*
Scelleur, *m. pecsétlő.*
Scène, *f. színpad, szín, színhely; jelenet.*
Scénique, *adj. színi, színpadi.*
Scénite, *m. sátorlakos.*
Scénographie, *f. diszitményfestés.*
Scepticisme, *m. kétkedőség, kétlőelvüség.*
Sceptique, *adj. kétkedő; —, m. kétkedő, kétlőelvű.*
Sceptre, *m. kormánypálcza.*
Schall, *m. sál.*
Schème, *m.* (géom.) *előrajz, minta, terv.*
Schénobate, *m. kötéltánczos.*
Schismatique, *adj. szakadási, hitszakadási; —, m. elszakadt, szakadár, hitszakadár.*
Schisme, *m. szakadás, elszakadás, hitszakadás.*
Schiste, *m. pala.*
Schisteux, euse, *adj. réteges, palaalaku.*
Sciage, *m. fűrészelés.*
Sciagraphie, *f. metszetrajz.*
Sciatérique, *f. napórámesterség.*
Sciatique, *adj.* goutte —, *ágyékfájás.*
Scie, *f. fűrész; kardhal.*
Sciemment, *adv. tudva.*
Science, *f. tudomány.*
Sciène, *f. fecskehal, feketés árnyékhal.*
Scientifique, *adj.* — ment, *adv. tudományos; tudományosan.*
Scier, *v. a. et n. fűrészelni;* (mar.) *hátrafelé evezni.*
Scierie, *f. fűrészmalom.*
Scieur, *m. fűrészlő; arató.*
Scille, *f. csilla.*
Scintillation, *f. szikrázás.*
Scintiller, *v. n. szikrázni.*
Scion, *m. ág, gally, vessző, hajtás, sarjadék.*
Sciotte, *f. félkézfűrész.*
Scirpe, *m. szittyó, káka.*
Scissible, *adj. hasadékony.*
Scission, *f. hasadás; meghasonlás.*
Scissure, *f. hasadék.*
Sciure, *f. fűrészhulladék, fűrészpor.*
Scolaire, *adj. iskolaszeres, iskolai;* année —, *iskolaév.*
Scolastique, *adj.* — ment, *adv. iskolai, iskolás; iskolailag; —, f. iskolás bölcsészet; —, m. skolasztikus.*
Scoliaste, *m. jegyzetiró, magyarázó.*
Scolie, *f. jegyzet, magyarázat.*
Scolopendre, *f. rinya;* — fourchue *fülmászó, fülbogár, fülbemászó.*
Scolyte, *m. szú, fenyőszú.*
Scombre, *m. skomber (hal).*
Scorbut, *m. süly.*
Scorbutique, *adj. sülyös.*

Scorie, *f. salak; —* de fer, *vassalak, vaspor.*
Scorification, *f. salakulás.*
Scorifier, *v. a. salakitni.*
Scorpiojelle, *f. skorpióolaj.*
Scorpion, *m. bökől, skorpió, skarapna.*
Scorpionne, *f. nefelejts.*
Scorsonère, *f. pozdor.*
Scribe, *m. írástudó; írnok; írkász, firkász*
Scripteur, *m. bullairó.*
Scrobicule, *m. szívgödör.*
Scrofulaire, *f. tákajak.*
Scrofules, *f. pl. görvély, futosó mirigy.*
Scrofuleux, euse, *adj. görvélyes.*
Scrotocèle, *m. tőkséry, hereséry.*
Scrotum, *m. borék, tőkzacskó.*
Scrupule, *m. terecs;* fig. *kétség, kétely, aggály, lelkiismereti kétség.*
Scrupuleux, euse, *adj.* — eusement, *adv. kétkedő, akadékos, lelkismeretes; kétkedőleg stb.*
Scrutateur, *m. kitapogató.*
Scruter, *v. a. nyomozni, vizsgálni.*
Scrutin, *m. szavazatszedés.*
Sculpter, *v. a. kimetszeni, faragni, kifaragni.*
Sculpteur, *m. szobrász, képfaragó.*
Sculpture, *f. szobrászat; faragott mű.*
Scurrile, *adj. p. u. aljas, bohós.*
Scurrilité, *f. bohóság, durva vagy vastag tréfa.*
Se, *pron. magát.*
Séance, *f. ülés.*
Séant, *m. ágyban ülés, ülő helyzet; —,* te, *adj. ülő; illedelmes.*
Seau, *m. csöbör, vődör; edény; hűtőkád, hűtőedény.*
Sébile, *f. kisteknő, tésztásteknő, kádacska; csöbör, veder.*
Sec, Sèche, *adj. száraz; —, m. szárazság.*
Sécante, *f. szegő.*
Séchage, *m. szárasztás, száradás.*
Sèche, *f. tintaféreg.*
Sèchement, *adv. szárazon.*
Sécher, *v. a. szárasztani, aszalni; száritni, megtörölni; —, v. n. száradni, el-, kiszáradni; elaszni.*
Sécheresse, *f. szárazság.*
Sécherie, *f. szárasztóhely.*
Sécheron, *m. száraz mező.*
Séchoir, *m. szárasztódeszka; szárasztóhely.*
Second, de, *adj. második;* secondo intention, *mellékczél, mellékszándék;* vaisseau —, *védőrhajó; —, m. második; segéd; másodosztályos; második emelet; kormányos (kereskedőhajókon);* au —, *második emeleten;* lieutenant en —, *alhadnagy.*
Secondaire, *adj. mellék..., mellékes; —, m. helyettes.*
Seconde, *f. másodperez; második osztály;* (imp.) *második levonat; —* de change, *másodváltó.*
Secondement, *adv. másodszor.*
Seconder, *v. a. segitni, segélyezni.*
Secouement, *m. rázás.*
Secouer, *v. a. rázni, felrázni.*
Secourable, *adj. segedelmes, segélyes; kész, szolgálatos, készséges.*
Secourir, *v. a. irr. segitni.*
Secours, *m. segitség, segély; fiókegyház.*
Secousse, *f. rázás, rengés, lökés, zökkenés;* fig. *roham.*
Secques, *f. pl. sekély.*
Secret, ète, (ette) *adj. —* ètement, *adv. titkos; titkosan; —, m. titok.*
Secrétaire, *m. titkár, titoknok; írószekrény.*
Secrétairerie, *f. titkos iroda.*
Secrétariat, *m. titkárság, titoknokság, titkos iroda.*
Secréter, *v. a. et n.* (méd.) *elválasztani, elválni;* (chap.) *áztatni.*
Secrétion, *f.* (méd.) *elválasztás;* secrétions, *pl. kiürítések.*
Sectaire, *m. felekező.*
Sectateur, *m. párthív, követő.*
Secte, *f. felekezet, szakadék.*
Section, *f. szak, szakasz, osztály, metszés, metszet; városnegyed.*
Sectionnaire, *m. felekezetkövető.*
Séculaire, *adj. százéves, százados.*
Sécularisation, *f. világiasitás.*
Séculariser, *v. a. világiasitni, világrendűvé tenni.*
Sécularité, *f. világiság; világi vagy polgári törvényhatóság.*
Séculier, ère, *adj. —* èrement, *adv. világi; világiasan; —, m. világi pap.*
Sécurité, *f. biztosság, biztonság.*
Sédatif, ive, *adj. enyhitő.*
Sédentaire, *adj. ülő.*
Sédiment, *m. üledék, szálladék.*
Séditieux, euse, *adj. —* eusement, *adv. zendülő, lázadó; lázadólag; —, m. lázitó, lázadó.*
Sédition, *f. lázadás, zendülés.*
Séducteur, *m. —* trice, *f. csábitó; csábitónő; —, adj. csábitó, csábos.*

Séduction, *f. csábítás, elcsábítás.*
Séduire, *v. a. irr. elcsábitani; elragadni.*
Séduisant, te, *adj. csábitó.*
Segment, *m.* (géom.) *szelet, szegmény.*
Ségrais, *m. vágás (erdőben).*
Ségrayer, *m. erdő közbirtokosa.*
Ségrégation, *f. p. u. elkülönités.*
Seigle, *m. rozs;* — **bâtard**, *rozsnok.*
Seigneur, *m. úr; fejedelem; hűvédúr;* — **foncier**, *földesúr.*
Seigneuriage, *m. bányolóadó.* [mi.
Seigneurial, ale, *adj. urasági, uradal-*
Seigneurie, *f. uraság, hűvéduraság; Nagyságod, Méltóságod (czím).*
Seille, *f. rocska, veder.*
Seime, *f. patacsorba.*
Sein, *m. kebel; öl;* fig. *belseje (... nak, ... nek).*
Seine, *f. huzóháló.*
Seing, *m. aláirás.*
Seizaine, *f. málhakötél.*
Seize, *adj. tizenhat;* —, *m. tizenhatodik; tizenhatodrész, tizenhatod;* **in-seize**, *tizenhatodrét.*
Seizième, *adj. tizenhatodik;* —, *m. tizenhatodik; tizenhatodrész, tizenhatod.*
Seizièmement, *adv. tizenhatodszor.*
Séjour, *m. tartózkodás; lakhely, székhely.*
Séjourner, *v. n. tartózkodni; nyugnapot tartani.*
Sel, *m. só;* fig. *finom élcz.*
Sélénite, *f. holdkő, réteges gipsz;* —, *m. holdlakó.*
Sélénographie, *f. holdleirás, holdrajz.*
Séline, *f. körömvirág, fehér folt a körmön.*
Selle, *f. zsámoly; ürszék, gyalogárnyékszék; hasürülés, szék; nyereg; vonószék, faragószék.*
Seller, *v. a. nyergelni, megnyergelni;* **se** —, *v. pr. kiszáradni (földről).*
Sellerie, *f. szerszámtár; nyergesmunka.*
Sellette, *f. zsámolyka, alacsony szék.*
Sellier, *m. nyereggyártó, nyerges.*
Selon, *prp. szerint.*
Semaille, *f. vetés, magvetés; vetőmag.*
Semaine, *f. hét; heti munka; heti bér.*
Semainier, *m.* — **ère**, *f. hetes; hetesnő (zárdákban).*
Semblable, *adj. hasonló.*
Semblablement, *adv. hasonlóan, hasonlólag.*
Semblant, *m. látszat, szín, tetszet;* **faire — de (ou qu.)**, *színlelni, tettetni.*
Sembler, *v. n. et imp. látszani, tetszeni.*
Semelle, *f. talp; láb, nyom (mérték); küszöb; támaszkötés;* **seconde** —, *középtalp.*
Semence, *f. mag.*
Semencine, *f. gilisztamag.*
Semer, *v. a. vetni, elvetni (magot), bevetni (maggal);* fig. *elhinteni; terjeszteni.*
Semestral, e, *adj. félévi.*
Semestre, *adj. félévi;* —, *m. félév; félévi szabadság.*
Semestrier, *m. félévre szabadsággal eleresztett.*
Semeur, *m. vető, magvető.*
Semi, *adj. fél ....*
Sémillant, te, *adj. eleven, élénk, nyugtalan.* [ház
Séminaire, *m. papnövelde, növendék-*
Séminal, ale, *adj. maghoz tartozó; mag ....* [dék.
Séminariste, *m. növendék, papnöven-*
Semi-preuve, *f. félbizonyiték.*
Semis, *m. növényeknek magról tenyésztése; magtenyészde.*
Semi-ton, *m. félhang.*
Semoir, *m. vetőruha; vetőgép.*
Semonce, *f. ünnepélyes meghivás; megintés, megrovás.*
Semoncer, *v. a. meginteni, megdorgálni.*
Semotte, *f. káposzta hajtása.*
Sempiternel, elle, *adj. örök.*
Senage, *m. hal-adó.*
Senaire, *adj. hatszoros.*
Sénat, *m. tanács, senatus, tanácsgyülés.*
Sénateur, *m. tanácsos, tanácstag.*
Sénatorerie, *f. tanácsosi hivatal, tanácsnokság.*
Sénatorial, ale, *adj. tanácsosi.*
Sénatorien, enne, *adj. tanácsos családjához tartozó, tanácsosi.*
Sénatrice, *f. tanácsos neje.*
Sénatus-consulte, *m. tanácsvégzés.*
Séné, *m. szennafa.*
Sénéchal, *m. udvarmester, (tartományi) kormányzó; birói helyettes.*
Sénéchaussée, *f. tartományi törvényszék.*
Seneçon, *m. aggó üszögör, aggófű.*
Sénevé, *m. mustár.*
Sénieur, *m. idősb, idősbik, előkoros.*
Sénile, *adj. öregségi.*

Sens, *m. értelem; ész, elme; érzék; oldal, irány, irányzat.*
Sensation, *f. érzés; benyomás, hatás.*
Sensé, ée, *adj.* —ment, *adv. okos, értelmes; okosan.* [*ség.*
Sensibilité, *f. érzékenység, érzelmes-*
Sensible, *adj.* —ment, *adv. érzékeny, érezhető; izgékony, ingerlékeny; érzelmes; érzékenyen stb.*
Sensiblerie, *f. érzelgés; érzelgőség.*
Sensitif, ive, *adj. érző, érzéki.*
Sensitive, *f. érzike.*
Sensualité, *f. érzékiség.*
Sensuel, elle, *adj.* —ellement, *adv. érzéki; érzékileg.*
Sentence, *f. itélet, birói itélet; jeles mondat, jelmondat.*
Sentencier, *v. a. elitélni.*
Sentencieux, euse, *adj. mondatos, gondolatteljes, tanulságos.*
Sentène, *f. igefonal, pászmakötő.*
Senteur, *f. szag; illat.*
Sentier, *m. ösvény.*
Sentiment, *m. érzés, érzet, érzelem; érzület.* [*gős.*
Sentimental, ale, *adj. érzelgő, érzel-*
Sentine, *f. a hajónak legalsóbb része; moslék, hajóüledék.*
Sentinelle, *f. őr, őrálló, gyalogőr.*
Sentir, *v. a. et n. irr. érezni; szagolni; észrevenni; szagának lenni; mutatni, úgy nézni ki mint . . .;* il se sent mal, *roszul érzi magát.*
Seoir, *v. n. et imp. irr. ülni; illeni.*
Séparable, *adj. elválasztható; elválható.* [*elválás.*
Séparation, *f. elválasztás, elkülönites;*
Séparatisme, *m. különválás, elkülönődés.* [*különcz.*
Séparatiste, *m. különváló, elkülönödő;*
Séparatoire, *m.* (chim.) *váledény.*
Séparément, *adj. külön.*
Séparer, *v. a. elválasztani, elkülöníteni, elkülönözni;* se —, *v. pr. elválni.*
Sépia, *f. tintaféreg.*
Sépiole, *f. kis tintaféreg.*
Seps, *m. kigyógyik.*
Sept, *adj. hét; —, m. hetedik; hetes.*
Septane, *adj.* fièvre —, *hetednapos láz.*
Septante, *adj. hetven.*
Septantième, *adj. hetvenedik.*
Septembre, *m. September.*
Septénaire, *adj.* nombre —, *hét, hetes szám;* jour —, *hetedik nap; —, m. hét év.*
Septennal, ale, *adj. hétéves.*
Septentrion, *m. éjszak.*
Septentrional, ale, *adj. éjszaki.*
Septième, *adj. hetedik; —, m. hetedrész, heted; hetedosztályu tanuló; hetedhang.*
Septièmement, *adv. hetedszer.*
Septimestre, *adj.* enfant —, *héthónapos gyermek.*
Septique, *adj.* (méd.) *átmaró, rothasztó.*
Septuagénaire, *adj. hetvenéves; —, m. et f. hetvenes; hetvenesnő.*
Septuple, *adj. hétszeres.*
Septupler, *v. a. hétszerezni.*
Sépulcral, ale, *adj. síri, temetési;* inscription sépulcrale, *sírirat.*
Sépulcre, *m. sír, sírhely.*
Sépulture, *f. temetés; sírhely, temető.*
Séquelle, *f.* mép. *függelék.*
Séquence, *f.* (jeu.) *egyszínü kártyák egymásután következése.*
Séquestration, *f. lefoglalás, zár alá tétel.*
Séquestre, *m. zár, zárlat; zárgondnok; lefoglalt, lezárolt jószág.*
Sequestrer, *v. a. lefoglalni, lezárolni.*
Sequin, *m. zechina (pénz).*
Sérail, *m. szerály.*
Séran, *m. gereben.*
Sérancer, *v. a. gerebenezni.*
Séraphin, *m. szeraf.*
Séraphique, *adj. szerafi.*
Serche, *f. szelnény, zsindel.*
Serdeau, *m. asztali szolga; konyhaszoba.*
Serein, *m. estharmat.*
Serein, eine, *adj. tiszta, derült;* goutte sereine, *beső hályog; —, m. nedves esti levegő.*
Sérénade, *f. esti zene.*
Sérénissime, *adj. fenséges.*
Sérénité, *f. derültség; fenség.*
Serenne, *f. köpü, köpülő.*
Séret, *m. savó, zsendicze, sajt belőle.*
Séreux, euse, *adj. savós.*
Serf, serve, *adj. rabszolgai, személyrabi; —, m.* serve, *f. személyrab, rabszolga; rabszolganő.*
Serfouette, *f. kerti kapa.*
Serfouetter, **Serfouir**, *v. a. kerti kapával körülkapálni.* [*pálás.*
Serfouissage, *m. felkapálás, megka-*
Sergeant, *m. vadcacao.*
Sergent, *m. altiszt; törvényszolga; sinvashuzó; csavarszoritlyú;* — major, *őrmester, őrnök.*

Sergenter, *v. a. törvényszolgát nyakára küldeni (...nak, ...nek); fig. alkalmatlankodni.*
Sergenterie, *f. törvényszolgai állomás.*
Série, *f. sor; osztály.*
Sérieusement, *adv. komolyan; buzgón.*
Sérieux, euse, *adj. komoly; —, m. komolyság.*
Serin, *m. csíz;* — de Canarie, *kanári pinty vagy czíz, kanári madár.*
Serine, *f. csíz (nőstény).*
Seringue, *f. fecskendő;* — à lavement, — à clystère, *allövő, csőrefecskendő.*
Seringuer, *v. a. föcskendeni, föcskendezni, beföcskendezni; kiföcscsenteni;* (mar.) *hátulról lődözni.*
Seris, *m. katáng.*
Serment, *m. eskü; átok.*
Sermenté, ée, *adj. esküdt, hites, meghitelt.*
Sermon, *m. szentbeszéd, hitszónoklat; fig. beszéd;* sonner le —, *beharangozni (templomba).*
Sermonnaire, *adj. szentbeszédi, hitszónoklati; —, m. prédikácziós könyv; hitszónok.*
Sermonner, *v. a.* fam. *papolni vagy prédikálni.*
Sermonneur, *m.* fam. *prédikáló, dorgáló.*
Sérosité, *f.* (méd.) *savósság.*
Serpe, *f. sarló, kerti kés; kaskötőkés; kaczor.*
Serpent, *m. kigyó; kigyókürt.*
Serpentaire, *m.* (astr.) *kigyótartó; —, f. kigyófű.*
Serpenteau, *m. kis kigyó, kigyócska.*
Serpentement, *m. kigyódzás.*
Serpenter, *v. n. kigyódzani.*
Serpentin, ine, *adj.* marbre —, *kigylamárvány;* ligne serpentine, *kigyóvonal; sárkány (régi lőfegyveren).*
Serpentine, *f. kigyla, kigyókő; kigyófű.*
Serper, *v. a. horgonyt fölszedni, felhúzni (gályákról).*
Serpette, *f. kertészkés, kaczor.*
Serpigine, *f.* (méd.) *sömör.*
Serpigineux, euse, *adj. sömörös.*
Serpiller, *v. n. megmetszeni, megnyesni.*
Serpillière, *f. zsákvászon, darócz; lótetű.*
Serpillon, *m. kis kertészkés.*
Serpolet, *m. démutka, kakukfű, vadcsombor.*
Serpule, *f. csőveg.*
Serratile, *adj.* pouls —, *változó érütés.*
Serre, *f. növényház; sajtolás; karom.*
Serré, ée, *part. et adj.* (*v.* Serrer) —ment, *adv. szoros, sűrű, tömött; fig. fösvény; betakarított; szorosan stb.*
Serre-file, *f. et m.* (mil.) *utolsó, hátulsó sor, végember, véglegény.*
Serrement, *m. szorítás;* — de main, *kézszorítás;* — de cœur, *szívszorulás.*
Serre-papiers, *m. irattár.*
Serre-pouces, *m. hüvelyktyű, hüvelykcsavar.*
Serrer, *v. a. szorítni, nyomni, sajtolni; összeszorítni, összefűzni, összecsavarolni; szorítni (ruháról); elzárni, eltenni, megőrizni; bedugni.*
Serre-tête, *m. süvegszalag; hálósüveg, hálófejkötő.*
Serrure, *f. zár, lakat.*
Serrurerie, *f. lakatosság; lakatosmunka.*
Serrurier, *m. lakatos.*
Serte, *f. foglalás, befoglalás (drágakőről).*
Sertir, *v. a. foglalni, befoglalni (drágakövet stb.).*
Sertissure, *f. foglalvány.*
Servage, *m. rabszolgaság.*
Servant, *adj. m. szolgáló, szolgálattevő; —, m. miseszolga; altüzér.*
Servante, *f. szolgáló; pócz.*
Serve, *f. haltartó.*
Serviable, *adj. szolgálatra kész.*
Service, *m. szolgálat; isteni szolgálat;* (cat.) *halottmise, gyászmise; hadszolgálat; egy fogás (étel); asztali készület.*
Serviette, *f. asztalkendő, törülköző;* (chir.) *pólya.*
Servile, *adj.* —ment, *adv. szolgai; szolgailag.*
Servilité, *f. szolgaiság.*
Servir, *v. a. et n. irr. szolgálni; fölszolgálni; felhordani, feladni (ételt); szolgálni (...ra, ...re);* se —, *v. pr. élni (...val, ...vel), használni.*
Servis, *m. hűbérpénz.*
Serviteur, *m. szolga.*
Servitude, *f. szolgaság; függés; szolgalom.*
Sésame, *m. zezamfű.*
Séséli, *m. gurgulya.*
Sesse, *f. vízlapát.*
Session, *f. ülés.*
Seta, *m. sörte (vaddisznóé).*
Sétacé, ée, *adj. sörtés.*

Setier, *m. mérték neme.*
Sétiforme, *adj. sörteszabású.*
Sétioler, *v. n. magasra és vékonyan nőni.*
Séton, *m. szőrkötél.*
Seuil, *m. küszöb; küszöbgerenda, talpgerenda;* — d'ancre, *horgonydúcz.*
Seul, seule, *adj. egyedüli; egyetlen, egyetlenegy, csak egy.*
Seulement, *adv. csak.*
Seulet, ette, *adj. egyedüli, kiséret nélküli, egyesegyedüli.*
Sève, *f. nedv (növényeké).*
Sévère, *adj.* — ment, *adv. szigoru, kemény, komoly; szigoruan stb.*
Sévérité, *f. szigoruság, szigor.*
Sévéronde, *f. csepegő, eresz.*
Séveux, euse, *adj. nedves, nedv . . .*
Sévices, *m. pl. kemény bánás (feleség irányában).*
Sévir, *v. n. kegyetlenkedni.*
Sevrage, *m. elválasztás (gyermeké a csecstől).*
Sevrer, *v. a. elválasztani (gyermeket a csecstől); megvonni (valakitől valamit);* se —, *v. pr. elszokni, megvonni, megtagadni (magától valamit).*
Sexagénaire, *adj. hatvanéves;* —, *m. et f. hatvanas; hatvanasnő.*
Sexangulaire, *adj. hatszegü.*
Sexe, *m nem.*
Sextane, *adj.* fièvre —, *hatodnapos kideglelés.*
Sextant, *m.* (astr.) *hatodló.*
Sexte, *f. hatodhang.*
Sextuple, *adj. hatszoros; hatrétü.*
Sextupler, *v. a. hatszorozni.*
Sexuel, elle, *adj. nemi;* parties sexuelles, *nemzőrészek.*
Seyer, *v. a. aratni.*
Seyeur, *m. arató.*
Sgraffit, *m. falfestés neme.*
Shérif, *m. megyebíró (angolhonban).*
Si, *conj. et partic. ha, hacsak; vajjon;* —, *m.* (mus.) *h, hetedik hang a zenei hangsorban.*
Sialisme, *m. nyálszivár, nyálfolyás.*
Siam, *m.* maladie de —, *sárgaláz.*
Sibarite, *m. kéjencz, elpuhult ember.*
Sibylle, *f. sibylla.*
Sibyllin, *adj. m. sibyllai.*
Sicaire, *m. orgyilkos.*
Siccité, *f. szárazság.*
Sicle, *m. pénz és mérték a régi zsidóknál.*
Sidéral, ale, *adj. csillagi, csillag . . ., csillagzati.*
Sidération, *f. szélütés, holtfene.*
Sidérographie, *f. aczélmetszészet.*
Siècle, *m. század, évszázad; időkor;* (th.) *világ.*
Sief, *m. szempor.*
Siége, *m. szék; kocsiülés; bírószék; törvényszék; ostromlás, ostrom, várvivás.*
Siéger, *v. n. kormányozni; székelni.*
Sien, sienne, *pron. az övé, a magáé.*
Sieste, *f. déli nyugalom, deli álom.*
Sieur, *m.* (dr.) *úr; földesúr, jószágbirtokos.*
Sifflant, te, *adj.* (gr.) *sziszegő.*
Sifflason, *m. gyepicsirke.*
Sifflement, *m. fütyölés, sziszegés, süvöltés.*
Siffler, *v. n. et a. fütyölni; sziszegni; zúgni; kifütyölni.*
Sifflet, *m. síp; torok, gége; kipiszegetés;* coup de —, *fütty, füttyentés.*
Siffleur, *m.* — euse, *f. sipoló, fütyölő, sziszegő; sipolónő stb.*
Sigillé, ée, *adj.* terre —, *pecsétföld, pecsétagyag.*
Sigisbé, *m. mellékférj, férjsegéd.*
Sigisbéisme, *m. mellékférjesség.*
Signal, *m. jel, jeladás, jelszó.*
Signalé, ée, *adj. jelzett, jegyzett, jeles;* fig. *kitünő, híres.*
Signalement, *m. pontos leirás; üldlevél, nyomozólevél.*
Signaler, *v. a. jelezni, megjelezni; nyomozólevelekkel üldözni;* fig. *tényleg bebizonyítni;* se —, *v. pr. magát kitüntetni.*
Signataire, *m. aláiró.*
Signature, *f. aláirás; jel, jelzet, jelzék.*
Signe, *m. jel, ismejel, jelvény; anyajegy.*
Signer, *v. a. aláirni; megjelölni; bélyegezni, megbélyegezni; megpecsételni;* se —, *v. pr. kereszlet vetni magára.*
Signet, *m. levéljegy, könyvjegy.*
Significant, te, *adj. jelentékes, jelentős; értelmes, érthető.*
Significatif, ive, *adj. jelentékes, jelentős; értelmes, meghatározott.*
Signification, *f. értelem; hirdetés, hiradás, bírói hirdetés.*
Signifier, *v. a. jelenteni; hirdetni, tudtul adni; jelentékesnek lenni.*
Silence, *m. hallgatás;* (mus.) *szünet.*

Silenciaire, *m.* *csendparancsoló.*
Silencieux, euse, *adj.* *hallgatag, csendes.*
Silex, *m.* *kova; tüzkő.*
Silhouette, *f.* *árnykép, árnyrajz.*
Silhouetter, *v. a.* *árnyképét késziteni (...nak, ...nek), árnyképezni.*
Silhouetteur, *m.* *árnyképező.*
Silice, *f.* *kovaföld.*
Siliceux, euse, *adj.* *kovanemü.*
Silicule, *f.* *táska, kis hüvely.*
Silique, *f.* *hüvely, becző.*
Siliqueux, euse, *adj.* *hüvelyes.*
Sillage, *m.* *hajónyom.*
Siller, *v. n.* *vitorlázni, hajózni.*
Sillet, *m.* *nyereg (hegedün).*
Sillon, *m.* *barázda.*
Sillonner, *v. a.* *barázdálni; fig. átmetszeni, áthajózni, hajóval bejárni; redőzni, ránczositni.*
Silure, *m.* *harcsa.*
Simagrée, *f.* *álszin, állátszat;* simagrées, *pl.* *feszelgés;* faire des —, *vonakodni (hajlandósága ellen).*
Simarre, *f.* *uszályruha; hosszú ruha.*
Simblot, *m.* (tiss.) *mellékfonal.*
Similaire, *adj.* *hasonnemü.*
Similitude, *f.* *hasonlatosság; hasonlat, példázat.*
Similor, *m.* *aranymás, szimilor.*
Simoniaque, *adj.* *uzsorás;* —, *m.* *járadékáruló, hivataláruló.*
Simonie, *f.* *hivatalárulás, simonbün.*
Simple, *adj.* —ment, *adv.* *egyszerü; egyedüli; nyiltszivü, őszinte; silány, közönséges; egyszerüleg stb.;* —, *m.* *egyszerüség; egyszerü gyógyszer.*
Simplesse, *f.* *őszinteség, jószivüség.*
Simplicité, *f.* *egyszerüség; fig együgyüség.*
Simplification, *f.* *egyszeresités, egyszerités.*
Simplifier, *v. a.* *egyszeritni, egyszeresitni.*
Simulacre, *m.* *bálványkép, bálványszobor; csalkép; fig. árnykép.*
Simulation, *f.* (dr.) *tettetés, szinlés.*
Simulé, ée, *part. et adj.* *tettetett, szinlett.*
Simuler, *v. a.* (dr.) *szinlelni, ürügyölni.*
Simultané, ée, *adj.* —ment, *adv.* *együttes, egyidejü; együttesen, egyidejüleg, egyszerre.*
Simultanéité, *f.* *együttesség, egyidejüség.*
Sinapi, *m.* *mustár.*
Sinapisme, *m.* *mustártapasz.*
Sincère, *adj.* —ment, *adv.* *őszinte, valódi; őszintén.*
Sincérité, *f.* *őszinteség.*
Sinciput, *m.* *fő eleje, hom. [pedője.*
Sindon, *m.* *tépsodrat; Krisztus sírle*
Sinécure, *f.* *henyehivatal.*
Singe, *m.* *majom;* (dess.) *rajzológólyaorr;* tendresse de —, *majomszeretet.*
Singer, *v. a.* *majmolni.*
Singeresse, *f.* *majmolónő.*
Singerie, *f.* *majomcsíny; majmolás.*
se **Singulariser**, *v. pr.* *különczködni.*
Singularité, *f.* *különösség, sajátság.*
Singulier, ère, *adj.* *különös, sajátlagos, rendkivüli, egyedüli;* combat —, *párviadal;* nombre —, *egyes szám, egyes.*
Singulièrement, *adv.* *különösen, jelesen, fölötte; különösen.*
Sinistre, *adj.* —ment, *adv.* *szerencsétlen, nem kedvező, mostoha, rosz; rettenetes, rettentő; szerencsétlenül stb.;* —, *m.* *szerencsétlenség; tengerüti kár, hajókár.*
Sinon, *conj.* *hacsak nem.*
Sinueux, euse, *adj.* *öblös, kigyózó, tekervényes, kanyargó.*
Sinuosité, *f.* *tekervény, öblösség, kanyarulat.*
Siphon, *m.* *lopó, szivócső; vizforgatag, vizoszlop, viz-zsák.*
Siponcle, *m.* *föcskendező.*
Sire, *m.* *felség, felséges úr.*
Sirène, *f.* *tengeri nimfa.*
Siriasis, *f.* *napszurás.*
Sirius, *m.* *sirius, ebcsillag.*
Siroc, **Sirocco**, *m.* *hévszél, sirocco.*
Sirop, *m.* *szörp.*
Siroper, *v. a.* *szörppel édesitni.*
Siroter, *v. a. et n.* *hörpölni, szörpölni, szürcsölni.*
Sirtes, *f. pl.* *zátony.*
Sirupeux, euse, *adj.* *szörpnemü.*
Sis, sise, *part. et adj.* *fekvő.*
Sison, *m.* *zizon;* — chervi, *mézes bolonyik, édes vagy német murok.*
Sister, *v. a.* — en justice, *törvényszék elibe idézni;* se —, *v. pr.* *megjelenni, kiállani.*
Sistre, *m.* *csörgőbot.*
Site, *m.* (pein.) *fekvés, táj.*
Sittelle, *f.* *erdei czinege.*
Situation, *f.* *fekvés; helyzet; fig. állapot; hangolat.*
Situer, *v. a.* *helyezni, elhelyezni.*
Six, *adj.* *hat;* —, *m.* *hat, hatos, hatszem (koczkán, kártyán); hatodik; hatos.*

Sixain, *m. hatsoru versszak; féltuczat.*
Six-doigts, *m. zsákháló.*
Six-huit, *m. hatnyolczadütem.*
Sixième, *adj. hatodik; —, f. hatodik osztály; hatod (pikétben); —, m. hatod, hatodrész; hatodosztályos.*
Sixièmement, *adv. hatodszor.*
Sixte, *f.* (mus.) *hatodhang.*
Sizerain, **Sizerin**, *m. kenderike, csicsőrke.*
Sloupe, *m. sajka, csónak.*
Smalt, *m. kéküveg, kéklenyüveg.*
Smaragdin, ine, *adj. smaragdzöld.*
Smille, *f.* (maç.) *kétágu kalapács.*
Smoglage, *m. csempészet.*
Smogleur, *m. csempész.*
Sobre, *adj.* —ment, *adv. mértékletes, józan; mértékletesen, józanul;* fig. *szerény; ovatos; szerényen; ovatosan.*
Sobriété, *f. mértékletesség, józanság.*
Sobriquet, *m. csúfnév, gúnynév.*
Soc, *m. ekevas.*
Soccolant, *m. ferenczszerzetes.*
Sociabilité, *f. társaságosság.*
Sociable, *adj.* — ment, *adv. társas, barátságos; barátságosan.*
Social, ale, *adj. társas, társi, társadalmi.*
Sociétaire, *m. társ, társasági tag.*
Société, *f. társaság, társulat.*
Socinien, *m. soczinhitü.*
Socle, *m.* (arch.) *falszék; lábazat.*
Socque, *m. faczipő, fasarú.*
Socratique, *adj. socraticus, socratesi.*
Soda, *f. zaha, gyomorhév; szakasavar.*
Sodomie, *f. sodomitaság, sodomaibűn.*
Sodomite, *m. sodomita.*
Sœur, *f. nővér, nőtestvér; apácza.*
Sœurette, *f.* fam. *kis nőtestvér, húgocska.*
Sofa, *m. kerevet, pamlag.*
Soffite, *f.* (arch.) *koczkás padlat, födénytáblázat.*
Soi, *pron. maga, magát;* soi-même, *maga magát;* en —, *magában;* sur —, *magánál, magán;* chez —, *otthon; haza;* il faut être —, *önmagának hivének kell maradni;* être à —, *külön lenni; maga urának lenni;* avoir un chez —, *saját lakának lenni.*
Soi-disant, te, *adj. úgymondott, úgynevezett, állitólagos.*
Soie, *f. selyem; serte, disznóserte.*
Soierie, *f. selyemáru; selyemkereskedés; selyemműház.*
Soif, *f. szomj.*
Soigner, *v. a. ápolni, gondot viselni;* —, *v. n. gondoskodni.*
Soigneux, euse, *adj.* — eusement, *adv. gondos, gondoskodó; gondosan.*
Soin, *m. gondosság, gondoskodás; gond;* — de . . ., *kézbesitendő . . . nál, . . . nél;* avoir, ou prendre — de qch., *gondoskodni valamiről;* rendre des soins à qn., *valaki irányában nagy figyelmet tanusitni.*
Soir, *m. est, estve.*
Soirée, *f. est, estvély, estidő, estély.*
Soit, *conj. legyen, isten neki.*
Soixantaine, *f. hatvan darab (valamiből).*
Soixante, *adj. hatvan.*
Soixanter, *v. n. hatvanast csinálni (pikétben).*
Soixantième, *adj. hatvanadik;* —, *m. hatvanad.*
Sol, *m. föld;* (bl.) *mező; ötödik hang a zenei hangsorban.*
Solaire, *adj. napi, nap . . .;* cadran —, *napóra;* année —, *napév.*
Solandres, *f. pl.* (vét.) *pók, inpók.*
Solanum, *m. csucsor, zolna.*
Solbature, *f.* (vét.) *a ló hústalpának sérülése.*
Soldat, *m. katona.*
Soldatesque, *adj. katonás;* —, *f. katonaság, hadnép.*
Solde, *f. zsold, bér;* (com.) *egyenleg, kiegyenlités.*
Solder, *v. a.* (com.) *kiegyenlitni, kifizetni.*
Sole, *f. faj, fajta; talp; küszöb, alj, aljzat.*
Solécisme, *m. hibás szókötés, szókötési vétség.* [*tartó.*
Soleil, *m. nap; napvirág; szentségtartó.*
Soleillé, ée, *adj. napos, verőfényes.*
Solennel, elle, *adj.* — ellement, *adv. ünnepélyes; ünnepélyesen.*
Solennisation, *f. ünneplés.*
Solenniser, *v. a. ünnepelni, megünnepelni.*
Solennité, *f. ünnepély.*
Solidaire, *adj.* — ment, *adv.* (dr.) *egyetemlegi, egymásérti; egyetemleg, egymásért.*
Solidarité, *f. közös jótállás, egyetemlegi kötelezettség.*
Solide, *adj.* — ment, *adv. szilárd; tö-*

mött; tartós; valódi, alapos; higgadt; biztos; szilárdul stb. —, *m. szilárd test; fig. tartós, valódi.*
Solidité, *f. szilárdság; tartósság; higgadtság; alaposság; biztosság;* (dr.) *egyetemlegesség.*
Solier, *m. vm. kételemeletes épület; alsor, földszinti sor.*
Soliloque, *m. magánbeszéd.*
Solipède, *adj. egypatáju, merőkörmü, egészkörmü.*
Solitaire, *adj. magános, remete, remetés, magányzó; elkülönzött;* ver —, *galandócz, szalagféreg;* —, *m. remete; magánosan foglalt drágakő, gyémánt.*
Solitude, *f. magány, magánosság.*
Solive, *f. gerenda.*
Soliveau, *m. kis gerenda.*
Solivure, *f. gerendázat.*
Sollicitable, *adj. p. u. kikérhető.*
Sollicitation, *f. megkeresés, könyörgés, kérelem; serkentés, sürgetés; ügyviselés; valamely ügynek ajánlása birónál.*
Solliciter, *v. a. serkenteni, sürgetni; kérni, folyamodni; ajánlani.*
Solliciteur, *m. folyamodó, sürgető, ügyvivő.*
Sollicitude, *f. gond, gondosság, gondoskodás.*
Solo, *m. egyes (éneklésben, játékban); magánének, magánjáték; együlésü hintó.*
Solstice, *m. napforduIat.*
Solubilité, *f. felolvaszthatóság, feloszlathatóság, feloldhatóság.*
Soluble, *adj. feloldható, felolvasztható, feloszlatható. oszlékony.*
Solution, *f. eloszlatás, fel-, megoldás;* (dr.) *fizetés, megfizetés.*
Solvabilité, *f. fizetőképesség.*
Solvable, *adj. fizetni képes.*
Sombre, *adj. homályos;* fig. *komor, szomoru.*
Sommage, *m. vám málhalótól; szakmány málhalovakkal.*
Sommail, *m. sekély (tengerben).*
Sommaire, *adj.* — ment, *adv. sommás; sommásan;* —, *m. rövid foglalat.*
Sommation, *f. felszólitás, intés, megidézés.*
Somme, *f. őszveg, őszlet; teher;* —, *m. álom.*
Sommeil, *m. álom; álmosság;* j'ai —, *álmos vagyok.*
Sommeiller, *v. n. szenderegni, szunnyadozni.*
Sommelier, *m.* — ère, *f. sáfár, kulcsár, pinczér; kulcsárnő.*
Sommellerie, *f. kulcsárság.*
Sommer, *v. a. felszólitni; őszvezni, őszletezni, őszszeadni (számot).*
Sommet, *m. tető, csúcs; fejtető; tetőpont.*
Sommier, *m. málhaállat, málhás ló; nagy utazóbőrönd;* (arch.) *gyámkő; támasz; végabroncs;* (org.) *szélszekrény;* (com.) *főkönyv; főlajstrom.*
Sommière, *f. málhakötél.*
Sommité, *f.* (bot.) *hegy, vég, tető;* fig. *csúcs.*
Somnambule, *m. et f. alvajáró; alvajárónő.*
Somnambulisme, *m. alvajárás, holdkórság.*
Somnifère, *adj. altató, álmositó;* —, *m. altatószer.*
Somnolence, *f. álomkórság, álmosság.*
Somptuaire, *adj.* loi —, *fényüzési törvény.*
Somptueux, euse, *adj.* — eusement, *adv. pompás, költséges; pompásan, költségesen.*
Somptuosité, *f. pompa, pompázás.*
Son, sa, pron. *(pl.* ses*), övé, magáé.*
Son, *m. hang; korpa.*
Sondage, *m.* (mine) *turzás, kutatás, cserkészés.*
Sonate, *f. hangmű neme.*
Sonde, *f. mélymérő, függélyző; kutasz; földfúró;* ligne de —, *mérőzsineg.*
Sonder, *v. a. mérni (mélységet ónnal); keresni, vizsgálni, kutatni;* fig. *kipuhatolni.*
Sondeur, *m. kutasszoló, kipuhatoló; hajókalaúz.*
Songe, *m. álom, álmodás.*
Songe-creux, *m.* fam. *ábrándozó; alamuszi.*
Songe-malice, *m.* fam. *kárörvendő, más kárán örülő.*
Songer, *v. n. et a. álmodni; gondolni, gondolkodni.*
Songeur, *m. álmodozó.*
Songeuse, *f. álmodozónő.*
Sonica, *adv. épen jókor.*
Sonnaille, *f. kolomp.*
Sonnailler, *v. n. csengetni, csengeni;* —, *m. kolompos.*
Sonnant, te, *adj. (v.* Sonner*)* espèces

sonnantes, *pl. pengő pénz;* horloge sonnante, pendule sonnante, *ütőóra.*
Sonner, *v. n. et a. csengeni, ütni (óráról); hangzani; csengetni; harangozni; hangoztatni.*
Sonnerie, *f. harangozás; ütőmű.*
Sonnet, *m. hangzatka.*
Sonnette, *f. csengetyü; czölöp, sulyok, kótis.*
Sonnettier, *m. csengetyücsináló.*
Sonneur, *m. harangozó; sulykoló;* — de cor, *vadászkürtös.*
Sonnez, *m. mind a hat (triktrakban).*
Sonore, *adj. hangos, hangzatos, csengő; jól, szépen hangzó, jó hangzásu.*
Sonorité, *f. csengés.*
Sopeur, *f. álmosság.*
Sopha, *v.* Sofa.
Sophisme, *m. csalészlet, álokoskodás.*
Sophiste, *m. álokoskodó, álbölcs, sophista.*
Sophistique, *adj. álokoskodási.*
Sophistiquer, *v. n. álokoskodással élni;* —, *v. a. meghamisitni.*
Sophistiqueur, *m. álokoskodó, sophista; hamisitó, csaló, ámitó.*
Soporatif, ive, Soporifère, Soporifique, *adj. altató;* fig. *unalmas;* —, *m. altatószer.*
Soprane, Soprano, *m. fenhang.*
Sorbe, *f. veres berkenye.*
Sorbet, *m. szörb.*
Sorbetière, *f. hütőedény.*
Sorbier, *m.* — sauvage, *berkenyefa.*
Sorcellerie, *f. boszorkányság, büvölés.*
Sorcier, *m.* — ère, *f. büvész, varázsnok; boszorkány.*
Sordide, *adj. piszkos; zsugori, fukar.*
Sordidité, *f. piszkosság, fösvénység.*
Soret, *v.* Sauret.
Sorie, *f. spanyol báránygyapjú.*
Sorite, *m. lánczészlet, oklánczolat.*
Sorne, *f. vassalak.*
Sornette, *f. bolondság, balgaság, ostobaság.*
Sororial, ale, *adj. nővéri, testvéri.*
Sororiant, te, *adj. p. u. dagadozó, duzzadó (mellről).*
Sort, *m. sors, végzet; varázslat;* tirer au —, *sorsot húzni, sorsolni.*
Sortable, *adj. illő, alkalmas, illendő.*
Sorte, *f. nem, faj, fajta, féle; állapot; mód, rende és sora (. . . nak, . . . nek).*
Sortie, *f. kimenetel; kivitel (árukról); kifolyás; kicsapás, kirohanás;* à la —, *kimenetelkor.*
Sortilége, *m. varázslat, igézet, büvölet.*
Sortir, *v. n. irr. kimenni; kilépni; kijönni; származni; túllépni, áthágni; kiütni;* (tht.) *lelépni, eltávozni;* fig. *kitünni;* il vient de —, *épen most ment ki;* j'ai à —, *ki kell mennem;* — à cheval, *kilovagolni;* — en carrosse, *kikocsizni;* — de table, *asztaltól felkelni;* —, *v. a. kihúzni, kivenni; kisegitni;* (dr.) *megkapni, elnyerni.*
Sot, sotte, *adj. ostoba;* —, *m. oktondi, bonfordi;* — fieffé, *tökkel ütött, tökfejü.*
Sottement, *adv. ostobául.*
Sottise, *f. ostobaság; balgaság; illetlen beszéd;* dire des sottises à qn., *gorombaságokat mondani valakinek.*
Sottisier, *m. trágárkodó.*
Sou, *m. sou (franczia rézpénz).*
Soubassement, *m. talapzat, ágypárkányzat; alapfal; ablaktalp, ablakkönyöklő.*
Soubresaut, *m. ugrás, szökés (lóról); zökkenés;* (méd.) *rángatódzás;* fig. *akadály.*
Soubrette, *f. szobaleány.*
Soubreveste, *m. derékrevaló, ujjatlan mellény.*
Soubuse, *m. pacsirtavadászó sólyom.*
Souche, *f. tőváég, gyökér töve, tőgyökér; rovás, rovat;* fig. *ostoba ember; törzsatya.*
Souchet, *m. morzsalékony terméskő; kanálos récze.*
Souchetage, *m. vágható fa kijelölése.*
Souci, *m. gond; peremér, gyűrüvirág, körmicze.*
Soucie, *f. ökörszem, királyka.*
se **Soucier**, *v. pr. gondoskodni, gondolni (. . . val, . . . vel).*
Soucieux, euse, *adj. sok gondú, gonddal teljes, bús.*
Soucoupe, *f. kinatál; alsó csésze, findzsa alja.*
Soudain, aine, *adj.* — ainement, *adv. hirtelen, rögtön, azonnali; hirtelen, rögtön, azonnal.*
Soudan, *m. szultán.*
Soude, *f. székső, szikső.*
Souder, *v. a. forrasztani;* fer à —, *forrasztóvas.*
Soudoir, *m. forrasztó.*

Soudoyer, *v. a. fizetni (valakit), fizetést adni (valakinek); bérelni, fogadni.*
Sondrille, *m. p. u. korhely katona.*
Soudure, *f. forrasz, forrasztás.*
Soufflage, *m. üvegfuvás; kipohasztás.*
Souffle, *m. lehelet, lélekzet; szellő, lebel.*
Souffler, *v. n. fúni; lehelni, lélekzeni; lengeni; lihegni, pihegni; kukkanni, pisszenni; —, v. a. fúni, meg-, ráfúni, ki-, elfúni; ráleheln, ráfuvalni; sugni, sugdosni, besugni; felfúni, fútatni, gerjeszteni;* — la chandelle, *elfúni, eloltani a gyertyát;* — un emploi à qn., *valakinek orra elől elkapni valamely hivatalt.*
Soufflerie, *f. fuvómű.*
Soufflet, *m. fuvó; leereszthető hintó; pof, pofoncsapás.*
Souffletade, *f.* fam. *pofonverés.*
Souffleter, *v. a. pofonütni, pofonvágni.*
Soufflefier, *m. fuvocsináló.*
Souffleur, *m.* — euse, *f. lihegő, fuvó; üvegfuvó; aranycsináló; súgó; lihegőnő; sugónő;* — d'orgues, *orgonanyomó.*
Soufflure, *f. hólyag.*
Souffrable, *adj. tűrhető, elviselhető.*
Souffrance, *f. szenvedés* (dr.) *megengedés, haladék;* fig. laisser en —, *elhanyagolni.*
Souffrant, te, *adj. szenvedő; türelmes.*
Souffre-douleur, *m.* fig. *kinraszületett (ember).*
Souffrir, *v. a. et n. irr. szenvedni, elszenvedni, tűrni; elbirni, kiállani; megengedni.*
Soufrage, *m. kénezés, megkénezés.*
Soufre, *m. kén, kénkő.*
Soufrer, *v. a. kénezni, kénkövezni.*
Soufrière, *f. kénakna, kénbánya.*
Soufroir, *m. kénkamara.*
Sougarde, *f. kanyarfa (fegyveren).*
Sougorge, *f. nyakszíj.*
Souhait, *m. kivánat.*
Souhaitable, *adj.* fam. *kivánatos.*
Souhaiter, *v. a. kivánni.*
Souil, *m. v.* Souille.
Souillard, *m. gyámgerenda.*
Souillarde, *f. mosogatóedény.*
Souille, *f. pocsolya.*
Souiller, *v. a. bemocskolni.*
Souillon, *m. tisztátlan, mocskos (ember); hamupipőke.* [*folt.*
Souillure, *f. piszok, mocsok, szenny-*
Soûl, *m. elégség;* il a mangé son —, *jóllakott;* rire son —, *eleget nevetni.*
Soûl, soûle, *adj. túltelt; részeg, ittas;* être — de qch., *teljességgel megunni valamit.*
Soulagement, *m. könnyebbités, enyhités, könnyebbülés, enyhülés, könnyebbség;* fig. *gyámolás, gyámitás, segély.*
Soulager, *v. a. könnyebbitni, megkönnyebbitni; enyhitni; segitni; megnyugtatni, csilapitni; felüditni.*
Soulciet, *m. szürke pinty.*
Souler, *v. a. tele tömni, megtömni (eledellel); leitatni.*
Soulèvement, *m. bőf, bőfögés;* fig. *zendülés; boszuság, harag;* — de cœur, *émelygés, gyomorémelygés.*
Soulever, *v. a. emelni, fölemelni, emelinteni; fellázitni, fölzenditni; —, v. n.* le cœur me soulève, *émelyeg a gyomrom;* se —, *v. pr. fölemelkedni;* fig. *fölzendülni.*
Soulgan, *m. törpenyúl.*
Soulier, *m. czipő, sarú, lábbeli.*
Souligner, *v. a. aláhuzni, alávonni.*
Souligneux, euse, *adj. fás; faféle, fanemű.*
Soumettre, *v. a. irr. alávetni, meghóditni;* se —, *v. pr. meghódolni, magát alávetni.*
Soumis, ise, *part et adj. alávetett, meghóditott, alattvaló; engedelmes, szófogadó, alázatos.*
Soumission, *f. alázatosság, alázat; engedelmesség, készség;* soumissions, *pl. tisztelet, tiszteletadás.*
Soumissionnaire, *m. magáravállaló, vállalkozó, szállitó.*
Soumissionner, *v. a. valaminek kiszolgáltatását elvállalni (meghatározott fizetés mellett).* [*tyű.*
Soupape, *f. szelep, szellentyű, billen-*
Soupçon, *m. gyanu; gyanitás; nyom; falatka, kortyocska, egy kis, egy kevés.*
Soupçonnable, *adj. gyanus.*
Soupçonner, *v. a. gyanitni, gyanakodni.* [*nakodó.*
Soupçonneux, euse, *adj. gyanus, gya-*
Soupe, *f. leves; kenyérszelet;* tailler la —, *kenyeret levesbe aprítni.*
Soupé, *v.* Souper. [*tábla.*
Soupente, *f. hintószíj; zúgó, zsilip-*
Souper, *v. n. vacsorálni; —, m. vacsora, estebéd, esteli.*

Soupeser, *v. a. kézzel mérni (súlyt).*
Soupeur, *m. vacsoráló.*
Soupière, *f. levesestál.*
Soupir, *m. fohász, sohaj; negyedszünet.* [*lyuk.*
Soupirail, *m. szelelőlyuk, szelelő, lélek-*
Soupirant, *m.* fam. *epedő (szerető).*
Soupirer, *v. n. fohászkodni, sohajtozni.* [*behizelgő.*
Souple, *adj. hajlékony;* fig. *hizelgő,*
Souplesse, *f. hajlékonyság, ügyesség;* tours de —, *pl. fondorlat, fortélyok.*
Souquenille, *f. ólzeke.*
Source, *f. forrás.*
Sourcier, *m. kútásó.*
Sourcil, *m. szemöldök, szemöld;* — de porte, *felső küszöb, homlokfa.*
Sourciller, *v. n. szemöldjeit mozgatni; kibuzogni, kifakadni.*
Sourcilleux, euse, *adj. fenhéjázó, önhitt.*
Sourd, rde, *adj. süket;* fig. *érzéketlen;* (joa.) *habos;* — muet, *süketnéma.*
Sourdaud, *m.* — aude, *f. nagyot halló; nagyot hallónő.*
Sourdine, *f.* (mus.) *tompító, hangtompító;* à la —, *titokban, alattomban.*
Sourdre, *v. n. kibuzogni, kifakadni;* fig. *eredni, keletkezni.*
Souriceau, *f. egérke.*
Souricière, *f. egérfogó.*
Sourire, *v. n. irr. mosolyogni;* — à qn., *mosolyogni valakire.*
Sourire, Souris, *m. mosolygás, mosoly.*
Souris, *f. egér;* —, *adj. egérszinü, egérfakó.*
Sourive, *f. kivájás, homorúság.*
Sournois, ise, *adj. alattomos;* —, *m. alattomos (ember).*
Soursommeau, *m. gyümölcskosár.*
Sous, *prp. alatt;* — la main, *kéznél;* — main, *kéz alatt.*
Sous-affermer, *v. a. albérletbe adni vagy venni.*
Sous-âge, *m. kiskoruság, kiskor.*
Sous-amendement, *m. másodjavaslat.*
Sous-bail, *m. másodbérlés.*
Sous-bande, *f.* (lib.) *keresztkötés, keresztboriték.*
Sous-barbe, *f. ló álla;* (mar.) *árboczkötél; ütés áll alá.*
Sous-bibliothécaire, *m. másodkönyvtárnok.*
Sous-bout, *m.* (cord.) *sark.*
Souscripteur, *m. aláiró; előfizető.*
Souscription, *f. aláirás; előfizetés.*
Souscrire, *v. a. irr. aláirni;* —, *v. n. beleegyezni; előfizetni.*
Sous-diaconat, *m. aldiaconusság.*
Sous-diacre, *m. aldiaconus.*
Sous-diviser, *v.* Subdiviser.
Sous-doyen, *m. esperes.*
Sous-entendre, *v. a. alatta érteni;* se —, *v. pr. alatta értődni.*
Sous-entendu, *m. titkos fentartás, kikötés.*
Sous-entente, *f. álnok fentartás.*
Sous-ferme, *f. másodbérlés.*
Sous-fermer, *v. a. albérletbe adni vagy venni.*
Sous-fermier, *m.* — ère, *f. másodbérlő, albérnök; másodbérlőnő.* [*más.*
Sous-lieutenance, *f. alhadnagyi állo-*
Sous-lieutenant, *m. alhadnagy.*
Sous-locataire, *m. et f. albérlő; albérlőnő.*
Sous-location, *f. albérlet.*
Sous-louage, *m. albérlet.*
Sous-louer, *v. a. ismét bérbe adni vagy venni.*
Sous-marin, e, *adj. tengeralatti.*
Sous-ordre, *m. alárendelt; alárendeltség.*
Sous-pied, *m. kengyel.*
Sous-précepteur, *m. altanitó, segédtanitó.* [*megyeispán.*
Sous-préfet, *m. aligazgató, másod-*
Sous-prote, *m.* (imp.) *másodügyvezető.*
Sous-sacristain, *m. segédegyházfi.*
Sous-secrétaire, *m. altitkár.*
Soussigné, ée, *adj. aláirt;* —, *m. aláirott.*
Soussigner, *v. a. aláirni.*
Soustraction, *f. elsikkasztás; elvonás; kivonás, levonás.*
Soustraire, *v. a. irr. elsikkasztani, elidegeniteni; elvonni; kivonni;* se —, *v. pr. elvonni magát (valamitől).*
Sous-traitant, *m. albérnök, másodbérlő.*
Sous-traité, *m. másodbérlés.*
Sous-traiter, *v. n. másodbérlésbe venni vagy adni.*
Sous-ventrière, *f. hasló, hasheveder.*
Soutane, *f. papöltöny.*
Soutanelle, *f. kurta öltöny.*
Soute, *f. örökségi részeknek egyenlő felosztásá; számadás kiegyenlitése, egyenleg.*
Soutenable, *adj. meg-, fentartható, megmutatható, bebizonyitható; elviselhető.*

Soutenant, *m. vitató (egyetemeknél).*
Soutènement, *m. támasz; védirat; számadási bizonyság.*
Souteneur, *m. bordélygazda, bordélyos.*
Soutenir, *v. a. irr. támasztani, támogatni, tartani;* fig. *fentartani, eltartani; gyámolítni; elviselni, elszenvedni, tűrni, kiállani; vitatni, védni;* se —, *v. pr. magát fentartani;* cette étoffe se soutient, *e kelme tartós.*
Soutenu, ue, *adj.* (*v.* **Soutenir**); style —, *gondos írásmód.*
Souterrain, aine, *adj. földalatti;* —, *m. alagsor, földalatti boltozat, földalatti folyosó, bástyaboltozat;* souterrains, *pl. álutak, titkos utak.*
Soutien, *m. támasz; támogatás, segély.*
Soutirage, *m. lefejtés (bor-é más edénybe), lehuzás.*
Soutirer, *v. a. lehúzni (bort hordóból palaczkokba), letöltögetni, lefejteni (bort).*
Souvenance, *f.* fam. *emlékezés, megemlékezés.*
se **Souvenir**, *v. pr. irr. emlékezni, megemlékezni;* —, *m. emlék, emlékezet; emlékezőtehetség; kis irólap*
Souvent, *adv. gyakran.*
Souverain, aine, *adj.* —ainement, *adv. legfelsőbb, legfőbb, jeles; független; legfelsőbben stb.;* —, *m. főúr, fejedelem, uralkodó.*
Souveraineté, *f. fölség, független uraság, főuraság.*
Soyeur, *m. selyemgyárnok.*
Soyeuse, *f. selyemkrepin.*
Soyeux, euse, *adj. selymes; selyemnemü.*
Spacieux, euse, *adj. téres, tág, tágas.*
Spaciment, *m. sétálás (szerzeteseké).*
Spadassin, *m. radó, verekedő.*
Spadassinage, *m. vm. verekedés.*
Spadice, *m. virágszár.*
Spalme, *m. hajódeget.*
Spalmer, *v. a. degetelni, kátrányolni.*
Spare, *m. tengeri spár.*
Sparié, ée, *adj. tengerkihányta, tengertől kihányt.*
Sparies, *f. pl. tenger hányadéka.*
Sparterie, *f. fonadék.*
Spartion, *f. rekettye.*
Spasmatique, *adj. görcsős.*
Spasme, *m. görcs.*
Spasmodique, *adj. görcsnemü; görcsenyhitő.*
Spasmologie, *f. görcstan.*
Spastique, *adj. görcsös, görcsnemü.*
Spath, *m. pat, kovacs;* — fusible, *folyókovacs.*
Spatule, *f. lapoczka; kanálos gém.*
Spéautre, *m. horgany.*
Spécial, ale, *adj. külön, különleges.*
Spécialement, *adv. külön, különleg.*
Spécialiser, *v. a. különleg kijelölni, elősorolni.* [ség.
Spécialité, *f. különlegesség, különős-*
Spécieux, euse, *adj.* —eusement, *adv. látszatos; színleges; látszólag, színleg.*
Spécification, *f. jegyzék, külön följegyzés, sorjegyzék.*
Spécifier, *v. a. részletezni, részletesen följegyezni.*
Spécifique, *adj.* —ment, *adv. fajlagos, különleges, sajátlagos; fajlag, különleg, sajátlagosan, különősen;* —, *m. különszer.*
Spectacle, *m. színjáték; látvány.*
Spectateur, *m.* — trice, *f. néző; nézőnő.*
Spectre, *m. kisértet, rém, rémkép.*
Spéculaire, *adj.* pierre —, *tükörkő;* science —, *tükörcsinálás.*
Spéculateur, *m. szemlélődő; haszonkémlő, szerencsérekereskedő.*
Spéculatif, ive, *adj. szemlélődő, szemléleti; nyerész, haszonkémlő; érzékfölötti;* —, *m. politikus.*
Spéculation, *f. szemlélődés, vizsgálódás; haszonkémlés, nyerészet; elmélet.*
Spéculatoire, *adj.* observation —, *csillagvizsgálat.*
Spéculer, *v. a.* et *n. szemlélődni, vizsgálódni; elmében forgatni, törekedni (...ra, ...re).*
Spencer, *m. ujjas mellény, kurtka.*
Spergule, *f. csibehúr.*
Spermacéti, *m. bálnavelő.*
Sperme, *m. állati mag;* — de baleine, *czetvelő.*
Spermiole, *f. békaporond, békaivadék, békatojás, békanyál.*
Spet, *m. hegyesorru csuka.*
Sphacèle, *m. holt vagy hideg fene.*
Sphacélé, ée, *adj. hidegfenés.*
Sphère, *f. golyó, gömb, teke; kör; világatkotmány; égtan;* — d'activité, *hatáskör.*
Sphéricité, *f. gömbölyű forma.*
Sphérique, *adj. gömbalaku, gömbölyü.*

Sphinx, *m. sphinx; esti lepke, szender (estlepe a pikkelyrőpük rendéből).*
Spiciforme, *adj. füzéres.*
Spicilége, *m. kalászat, kalászszedés.*
Spilanthe, *m. csüküllő.*
Spinal, **ale**, *adj. hátgerinczi, hátgerincz...* [*rubin.*
Spinelle, *adj.* **rubis —**, *halványpiros*
Spipolette, *f. púpos pacsirta.*
Spiral, **ale**, *adv. csigádad, pörge.*
Spirale, *f. csigavonal, pörgevonal.*
Spire, *f. csigatekerület, csigavonal.*
Spiritualiser, *v. a.* (chim.) *szeszszé változtatni; átszellemítni.*
Spiritualité, *f. szellemi természet, szellemiség.*
Spirituel, **elle**, *adj.* **— ellement**, *adv. szellemi; lelki; szellemdús, élczes, elmés; szellemileg stb.;* **père —**, *gyóntatóatya.*
Spiritueux, **euse**, *adj. szeszes.*
Spleen, *m. rászt, lépvész; lépkórság, komorkórság.*
Splenalgie, *f. lépfájás.*
Splendeur, *f. fény, pompa.*
Splendide, *adj.* **— ment**, *adv. fényes, pompás; fényesen, pompásan.*
Splénétique, *adj. rásztos, lépvészes, lépkórságos.*
Splénique, *adj. lép..., léphez tartozó.*
Spode, *f. hutakorom; csontliszt, csontszén.*
Spoliateur, **— trice**, *adj. rabló;* **—**, *m. rabló, zsákmányoló; rablónő.*
Spoliation, *f. megfosztás.*
Spolier, *v. a. megfosztani.*
Spondaïque, *adj. spondaicus*
Spondée, *m. lépő (versláb).* [*lós.*
Spongieux, **euse**, *adj. szivacsos, tap-*
Spontané, **ée**, *adj.* **— ment**, *adv. önkényti, önkénytes; önkényt.*
Spontanéité, *f. önkénytiség, önkénytesség.*
Sporadique, *adj. szórványos, szétszórt.*
Sporte, *f. kolduló barátok gyüjtőkosara.*
Sportule, *f. koldusajándék; koldustáska, koldustarisznya, kolduskosár;* **sportules**, *pl. perdíjak, bírói járadék.*
Spumosité, *f. p. u. tajtékosság.*
Sputation, *f. kiköpés.*
Squale, *m. czápa.*
Squammifère, *m. pikkelyes gyík.*
Squammodermes, *m. pl. pikkelyes halak.*
Squelette, *m. váz, csontváz.*
Squille, *f. ollótlan rák; csilla.*
Squirrhe, *m. mirigydag.*
Squirrheux, **euse**, *adj. megkeményedett.*
St, *int. pszt! csitt!*
Stabilité, *f. szilárdság; állandóság; állandó tartózkodás.*
Stable, *adj. szilárd, tartós; állandó;* **temps —**, *állandó idő.*
Stade, *m. futópálya, versenypálya (görögöknél).*
Stage, *m. köteles jelenlét (kanonokoké).*
Stagier, *m. tisztileg jelenlevő kanonok.*
Stagnant, **te**, *adj. pangó, tespedő.*
Stagnation, *f. tespedés, pangás.*
Stalactite, *f. csepkő.*
Stalagmite, *f. babugkő, szömölcskő.*
Stalle, *f. kanonokszék.*
Stampe, *f. bélyeg (melylyel a négerek jelöltetnek meg); félkéz-sulyok.*
Stance, *f. stanza, vers-szak.*
Starie, *f. vesztegnapok.*
Staroste, *m. starosta.*
Starostie, *f. starostia.*
Stase, *f. megakadás, szorulás (nedvek-é).* [*pénz nemc.*
Statère, *f. körtefont, csapófont;* **—**, *m.*
Statice, *f. hinár, omboly.*
Station, *f. állomás; bucsújárás.*
Stationnaire, *adj. vesztegłő; pangó; álló.*
Stationnale, *f. bucsújárótemplom.*
Stationner, *v. n. állomásozni.*
Statique, *f. nyugtan, súlyegyentan;* **—**, *adj. nyugtani.*
Statistique, *f. államtan, államisme;* **—**, *adj. államtani.*
Statuaire, *m. szobrász;* **—**, *f. szobrászat.*
Statue, *f. szobor.*
Statuer, *v. n. et a. rendelni, határozni, megállapitni.*
Statuette, *f. szoborka.*
Stature, *f. termet, testállás.*
Statut, *m. szabály, alapszabály.*
Statutaire, *adj. alapszabályi.*
Stéarine, *f. faggyadék, faggyany.*
Stéatite, *f. szalonnakő.*
Stéatôme, *m. szalonnadag.*
Stéganographe, *m. jegyekkel iró, titkos iró.*
Stéganographie, *f. titkos irásmód.*
Stélage, *m.* provinc. *vékabér.*
Stélagier, *m. gabnavámbérnők.*
Stellaire, *f. gerepcsin;* **—**, *adj. csillagdad, csillagalaku.*

Stellérides, *f. pl. csillagférgek.*
Stellion, *m. csillagos gyík.*
Stellionat, *m. fortélyos csalás.*
Stellites, *f. pl. csillagkövek.*
Stencore, *m. hőszinczér, czinczinbogár.*
Sténographe, *m. gyorsíró.*
Sténographie, *f. gyorsírás, gyorsírászat.*
Sténographien, *v.* Sténographe.
Sténographier, *v. a. jegyek s rövidítésekkel írni, gyorsírásilag írni.*
Sténographique, *adj. gyorsírási, gyorsírászati.*
Sténostomie, *f. szájgörcs, szájcsukulás.*
Stenté, ée, *adj.* (pein.) *erőtetett.*
Stentor, *m. stentor;* voix de —, *stentorhang.*
Step, *m. pusztaság, sivatag.*
Stercoraire, *adj.* mouche —, *ganajlégy; —, m. galacsár, galacsinhajtó cserebüly.*
Stercoral, ale, *adj. ganéj . . .*
Sterculie, *f. büdös dögfa.*
Stéréographie, *f. testrajz, tömrajz, tömörrajz.*
Stéréométrie, *f. tömörmértan.*
Stéréotypage, *m. lemeznyomat, tömnyomat.*
Stéréotype, *adj. tömnyomati, lemeznyomati; —, m. betűlemez.*
Stéréotyper, *v. a. betűlemezeket készitni; tömnyomatolni.*
Stéréotypie, *f. tömnyomat; tömbetűöntőde.*
Stérile, *adj. kopár, meddő, terméketlen; haszontalan, üres.*
Stérilité, *f. terméketlenség; felületesség.*
Sterlet, *m. söreg.*
Sterling, *m.* une livre —, *egy font sterling.*
Sterniole, *m. lazacz neme.*
Sternum, *m. mellcsont.*
Sternutatoire, *adj.* remède —, *tüsszszentőszer;* poudre —, *tüszszentőpor.*
Stertoreux, euse, *adj. hörgő.*
Sthénie, *f.* (méd.) *erőteljesség, erőtelj.*
Stibié, ée, *adj.* tartre —, *hánytatóborkő.*
Stigmate, *m. sebhely, forradás;* — de la justice, *(gonosztevőre sütött) bélyeg.*
Stigmatiser, *v. a. megbélyegezni.*
Stil de grain, *m. bengesárgá.*
Stillation, *f. átszivárga.*
Stillatoire, *adj. átszivárgó.*
Stimulant, te, *adj. izgató, ingerlő; —, m. ingerlőszer, izgatószer.*
Stimuler, *v. a. ösztönözni, ingerelni, izgatni, nógatni.*
Stimulus, *m.* (méd.) *ösztön, inger, ingerlőszer.*
Stipe, *m. torzsa; magár, hajka.*
Stipendiaire, *adj. zsoldért szolgáló, zsoldos; —, m. zsoldos.*
Stipendier, *v. a. zsoldot fizetni, díjjal ellátni.*
Stipité, ée, *adj. nyeles (levél), kocsánnal, szárral ellátott, csutkás.*
Stipulation, *f. szerződés, megegyezés; megigérés, fogadás.*
Stipuler, *v. a. kikötni, föltétül tenni, kialkudni, megegyezni (valami iránt).*
Stock-fish, *m. tőkehal.*
Stoïcien, enne, *adj. stoikus; —, m. stoikus.*
Stoïcisme, *m. stoicismus.*
Stoïque, *adj. stoikus, szigoru.*
Stole, *f. öltöny neme.*
Stomacace, *f. süly.*
Stomacal, ale, Stomachal, ale, *adj. gyomorerősitő;* poudre —, *gyomorpor.*
Stomachique, *adj. gyomor . . ., gyomorerősitő;* vin —, *gyomorbor; —, m. gyomorszer.*
Storax, *m. stóraksz.*
Store, *m. görfüggöny.*
Strabisme, *m. bandzsalság.*
Strabite, *adj. bandzsal; —, m. bandzsal, sanda.*
Strangulation, *f. megfojtás, megzsinegelés.*
Strangurie, *f.* (méd.) *húgyerőtetés, nehézvizelés.*
Strapasser, *v. a. ütni verni, összevissza verni;* (pein.) *felületesen dolgozni.*
Strapasson, *m.* (pein.) *mázoló.*
Strapontin, *m. kis hátülés (kocsiban); függőágy.*
Strasse, *f. fátyolselyem; vastag borítékpapiros.*
Stratagème, *m. hadcsel, hadi csel;* fig. *fogás, fortély, csín.*
Stratège, *m. hadvezér (görögöknél).*
Stratégie, *f. hadtan, hadtudomány, hadászat.*
Stratégique, *adj. hadtani, hadászati.*
Stratifier, *v. a.* (chim.) *rétegezni.*
Stratocratie, *f. katonauralom, katonauralkodás.*
Stratographie, *f. hadleirás.*
Stribord, *m. kormányfél (hajón).*

Strict, cte, *adj.* **— ctement,** *adv. szoros; szorosan;* fig. *szigoru; szigorún.*
Strident, te, *adj. rikkanó, serpegő.*
Strié, ée, *adj. csíkos, hornyolt.*
Stries, *f. pl. csíkok.*
Striures, *f. pl. csíkok, hornyolások.*
Strombe, *m. szárnyas csiga.*
Strongle, *m. bélféreg, giliszta.*
Strontiane, *f. piréleg, pirföld.*
Strophe, *f. versszak.*
Structure, *f. építés, építésmód; alkat, szerkezet.*
Strumosité, *f. nyakdaganat.*
Stuc, *m. művakolat, gipszvakolat.*
Stucateur, *m. művakoló.*
Studieux, euse, *adj.* **— eusement,** *adv. szorgalmatos (tanulásban); szorgalmatosan.*
Stupéfactif, ive, *adj. bódító, kábító.*
Stupéfaction, *f. elkábulás, elbódulás.*
Stupéfait, ite, *adj. elkábult, elámult.*
Stupéfiant, te, *v.* **Stupéfactif.**
Stupéfier, *v. a. elkábítni;* fig. *megrémítni.*
Stupeur, *f. elkábulás;* fig. *rémülés.*
Stupide, *adj.* **— ment,** *adv. ostoba; ostobául; —, m. ostoba, oktondi, bonfordi.*
Stupidité, *f. ostobaság.*
Style, *m. íróvessző (régieké); irály, írásmód, írmodor; időszámlálás;* fig. *modor.*
Styler, *v. a. idomitni, szoktatni, gyakorolni.*
Stylet, *m. tőr, gyilok; kémtű, kutasz.*
Styptique, *adj.* (méd.) *összehuzó.*
Su, ue, *part. et adj. tudott, tudvalevő;* **au vu et au — de tout le monde,** *az egész világ láttára s tudtára.*
Suage, *m. völgyelőkalapács; szél, foglalás, karima;* (mar.) *kenőpénz.*
Suaire, *m. izzadságtörlő.*
Suant, te, *adj. izzadó.*
Suave, *adj. kellemes, kedves.*
Suavité, *f. kedvesség, kellem, kellemesség.*
Subaction, *f. meggyúrás, összegyúrás.*
Subalterne, *adj. alárendelt, al ...;* **officier —,** *altiszt, alattas tiszt; —, m. alárendelt.*
Subcutané, ée, *adj. bőralatti.*
Subdélégation, *f. alküldöttség, alkövetség.*
Subdélégué, *m. alkövet, alküldött.*
Subdéléguer, *v. a. másódkövetül küldeni.*
Subdiviser, *v. a. alosztályozni, alosztályokra felosztani.*
Subdivision, *f. alosztály.*
Subhastation, *f. árverés.*
Subhaster, *v. a. árverezni.*
Subir, *v. a. magát alávetni (...nak, ...nek), elvállalni, magára venni, szenvedni, tűrni.*
Subit, ite, *adj.* **— itement,** *adv. hirtelen, rögtön.*
Subjectif, ive, *adj. alanyi.*
Subjectivité, *f. alanyiság.*
Subjonctif, *m. kötmód, foglaló (mód).*
Subjuguer, *v. a. meghóditni, iga alá vetni.*
Sublet, *m. madársip, madarászsíp.*
Sublimation, *f. föllengítés.*
Sublimatoire, *m. föllengítőedény.*
Sublime, *adj. magasztos, magas; —, m. magasztos.*
Sublimé, *m.* (chim.) *föllengvény, lengitmény.*
Sublimer, *v. a. föllengíteni.*
Sublimité, *f. magasztosság.*
Sublingual, ale, *adv. nyelvalatti.*
Sublunaire, *adj. holdalatti.*
Subluxation, *f. kiránlás, megrándulás (lábé).*
Submarin, e, *adj. tengeralatti.*
Submerger, *v. a. elárasztani.*
Submersion, *f. áradás, elárasztás.*
Subodorer, *v. a. p. u. távolról megszagolni.*
Subordination, *f. alárendelés, alárendeltség; függelem; fegyelem.*
Subordinément, *adv. alárendelt módon;* (dr.) *(...hoz, ...hez) képest.*
Subordonné, *m.* **— ée,** *f. alárendelt.*
Subordonner, *v. a. alárendelni.*
Subornateur, *m. fellovaló, roszra csábító.*
Subornation, *f. roszra csábítás.*
Suborner, *v. a. roszra csábítni, bujtogatni.*
Suborneur, *m.* **— euse,** *f. csábító, bujtogató; csabitónő, bujtogatónő; —, adj. csábító.*
Subrécot, *m. utókiütség; többetkivánás, utókövetelés.*
Subreptice, *adj.* **— ment,** *adv. kicsalt, kiszinlett; kicsalva;* **édition —,** *titkos utánnyomat.*
Subreption, *f.* (dr.) *kicsalás.*
Subrogateur, *m. követelést átengedő.*
Subrogation, *f.* (dr.) *helyettesités; másvalaki jogainak megnyerése; becsusztatás, kicserélés.*

Subroger, *v. a. helyettesitni.*
Subrogé-tuteur, *m. gyámtárs.*
Subséquemment, *adv.* (dr.) *továbbad, azután.*
Subséquent, te, *adj.* ***következő.***
Subside, *m. segédpénz.*
Subsidiaire, *adj. segéd, segedelmi, kisegitő.*
Subsidiairement, *adv. szükség esetében, kisegitőleg, segedelmileg.*
Subsistance, *f. élelem; szállásbér, élelmi pénz (katonák számára); subsistances, pl. eleség, szükséglet (hadseregé).*
Subsister, *v. n. fenállani, létezni, megállani; el-, megélni.*
Substance, *f. lényeg; anyag; állag; vagyon, tehetség.*
Substantiel, elle, *adj.* —ellement, *adv. lényeges; tápláló; lényegesen; táplálólag, táplaszerüleg.*
Substantif, *m. főnév;* verbe —, *létige.*
Substantivement, *adv. főnév gyanánt.*
Substituer, *v. a. helyettesitni.*
Substitut, *m. helyettes.*
Substitution, *f. helyettesités; becsusztatás, kicserélés, hamisitás.*
Substruction, *f.* (arch.) *alapépitvény, földmunka (vasutaknál); támaszfal.*
Subterfuge, *m. kopasz mentség, ürügy, szabadkozás.*
Subterrané, ée, *adj. földalatti.*
Subtil, ile, *adj.* —ilement, *adv. finom, gyöngéd, vékony; finomul stb.* fig. *éleselméjü; ravasz; ügyes;* avoir la vue subtile, *éleslátásunak lenni.*
Subtilisation, *f. finomitás.*
Subtiliser, *v. a. finomitni;* fig. *finomul megcsalni;* —, *v. n.* okoskodni.
Subtilité, *f. finomság, gyöngédség; ügyesség; éleselmüség; ravaszság;* — de la vue, *éleslátás, éles szem.*
Subvenir, *v. n. irr. segitségül lenni; segitni* [*segitség.*
Subvention, *f. segédpénz, pénzbeli*
Subversif, ive, *adj. felforgató.*
Subversion, *f. felforgatás.*
Subvertir, *v. a. felforgatni.*
Suc, *m. nedv, lé;* fig. *veleje, java (valaminek).*
Succédané, ée, *adj. pótló;* médicament —, *pótszer.*
Succéder, *v. n. következni, követni (...ban, ...ben); örökölni, öröködni; sikerülni;* se —, *v. pr. egymásra következni.*
Succès, *m. siker, foganat, kimenetel, jó kimenetel, szerencse.*
Successeur, *m. utód.*
Successibilité, *f. örökölhetőség.*
Successible, *adj. öröködhető, öröklени képes.*
Successif, ive, *adj. egymásutáni, egymásután következő;* droit —, *örökösjog.*
Succession, *f. egymásra következő sor; öröklés, örökösödés; örökség, hagyomány.*
Successivement, *adv. egymásután, lassanként.* [*gyantár.*
Succin, *m. borostyánkő, gyantakő,*
Succinct, cte, *adj.* —ctement, *adv. rövid; velős; röviden; velősen.*
Succion, *f. szívás, kiszívás, kiszopás, beszívás.*
Succomber, *v. n. veszteni, meggyőzetni.*
Succube, *m. lidércz, nyomócz.*
Succulent, te, *adj. nedves, leves; tápláló, táplálékony.*
Succursale, *adj.* église —, *fiókegyház.*
Sucement, *m. szopás, szívás, kiszívás.*
Sucer, *v. a. szopni, színi, kisziní.*
Sucet, *m. ragadógályagáncs.*
Suceur, *m. kiszopó, kiszívó.*
Suçoir, *m. szip, szivány.*
Suçoter, *v. a. szopni, szopogatni.*
Sucre, *m. czukor;* pain de —, *süveg (czukor), czukorsüveg.*
Sucré, ée, *adj. czukros, czukorédes;* poire sucrée, *czukorkörte;* faire la sucrée, *begyeskedni.*
Sucrer, *v. a. czukrozni, megczukrozni.*
Sucrerie, *f. czukorfőzés;* sucreries, *pl. czukornemüek, édességek.*
Sucrier, *m. czukorszelencze; czukorfőző.*
Sucrin, ine, *adj.* melon —, *sárgadinnye.*
Sud, *m. dél, délszak; déli szél;* faire le —, *délnek vitorlázni.*
Sudation, *f. izzadás.*
Sudatoire, *adj.* fièvre —, *izzóláz.*
Sud-est, *m. délkelet; délkeletközi szél.*
Sudorifère, Sudorifique, *adj. izzasztó.*
Sud-ouest, *m. délnyugat; délnyugati szél.*
Suée, *f.* fam. *hideg veriték.*
Suer, *v. n. et a. izzadni;* faire — qn., *megizzasztani valakit;* se faire —, *izzasztót bevenni.*
Suerie, *f. izzasztóhely, izzasztókamra.*
Suette, *f. izzóláz.*

Sueur, *f. izzadság;* sueurs, *pl. nehéz, fáradságos munka.*
Suffire, *v. n. irr. elégnek lenni, elegendőnek lenni; megfelelni (...nak, .nek);* il suffit, *elég.*
Suffisamment, *adv. eléggé.*
Suffisance, *f. elégség; önelégültség; önteltség, önelhittség, önhittség, elbizottság; ügyesség, képesség;* à —, *a mennyi kell, eléggé.*
Suffisant, te, *adj. elég, elengendő, elégséges; önhitt, öntelt, elbizakodott;* —, *m. önhitt, maga felől sokat tartó ember.*
Suffocant, te, *adj. fojtó.*
Suffocation, *f. megfuladás; meg-, elfojtás.*
Suffoquer, *v. a. et n. megfojtani; megfúlni, megfuladni.*
Suffragant, te, *adj. érseknek alárendelt, érsek alatt álló;* —, *m. fölszentelt püspök.*
Suffrage, *m. szavazat; tetszés;* droit de —, *szavazatjog;* suffrages, *pl. szentek közbenjárása, szószólása;* menus —, *perdijak, bírói járadék.*
Suffumigation, *f.* (méd.) *füstölés, befüstölés.*
Suffusion, *f.* (méd.) *ki-, elömlés;* — de l'œil, *külső hályog.*
Suggérer, *v. a. sugni, sugallani, javasolni, besúgni.*
Suggestion, *f. fülbesugás, sugallás;* (dr.) *kicsalás.*
Sugillation, *f. kék folt (lökéstől stb.)*
Suicide, *m. öngyilkosság; öngyilkos.*
se **Suicider**, *v. pr. magát megölni, életének véget vetni.*
Suie, *f. korom;* — de pin, *fenyőkorom, szurokkorom.*
Suif, *m. faggyu;* — d'os, *csontzsír;* chandelle de —, *faggyugyertya.*
Suint, *m. zsíros izzadság (állatoké);* — de la laine, *gyapjuzsír.*
Suintement, *m. átszivárgás.*
Suinter, *v. n. átszivárogni, nedvelni.*
Suisse, *m. schweiczi, kapus;* —, *adj. schweiczi;* garde —, *schweiczi őrsereg.*
Suisserie, *f.* fam. *kapuslak.*
Suite, *f. kiséret; következés, folytatás, összefüggés; következő, cselédség, szolgák;* en —, *azután;* tout de —, *azonnal, folyvást;* il n'a point de —, *nincs családja;* il faut lire la —, *folytatását kell olvasni;* être à la —, *kisérethez tartozni;* sortir à la — de qn., *valakit követni kimenéskor.*
Suivant, *prp. után, folytán, következtében, szerint;* — que, *ammint;* —, te, *adj. követő, következő.*
Suivante, *f. szobaleány.*
Suiver, *v. a.* (mar.) *faggyúval bekenni.*
Suivi, ie, *part. et adj. összefüggő; szakadatlan; gyakran látogatott, igen látogatott, igen keresett.*
Suivre, *v. a. irr. követni, utána menni; kisérni; nyomában lenni, űzni, üldözni; nyomozni; követni (péld. tanácsot);* — un chemin, *utat folytatni.*
Sujet, *m. tárgy; alany; személy; ok, indok, alkalom; alattvaló;* (jard.) *vadcsemete;* (mus.) *alapeszme;* au — de..., *vonatkozólag ...ra, ...re, ...tárgyában;* à ce —, *erről, e tárgyról;* avoir — de..., *okának lenni ...ra, ...re;* donner — de..., *okot nyujtani ...ra, ...re;* —, ette, *adj. alávetett; köteles (...ra, ...ve); kitett (...nak, ...nek); hajlandó.*
Sujétion, *f. alávetettség, függés, kénytelenség, kényszer; szolgalom.*
Sulfate, *m. kénsavas só.*
Sulfuré, ée, *adj. kénköves.*
Sulfureux, euse, *adj. kéntartalmu; kénes, kénköves.*
Sulfurique, *adj.* acide —, *kénsav.*
Sultan, *m. szultán.*
Sultane, *f. szultánnő, szultán neje.*
Sumac, *m. eczetszömörcze, eczetfa.*
Super, *v. n.* (mar.) *bedugulni.*
Superbe, *adj.* —ment, *adv. gőgős, kevély; pompás, fenséges; gőgösen stb.;* —, *f. vm. kevélység, gőg.*
Supercherie, *f. csalás.*
Superfétation, *f. túlterhesités.*
Superficie, *f. felszin, felület, fölep.*
Superficiel, elle, *adj.* — ellement, *adv. felületes; felületesen.*
Superfin, ine, *adj. igen finom, legfinomabb.*
Superflu, *m. fölösleg;* —, ue, *adj. fölösleges.*
Superfluité, *f. fölöslegesseg.*
Supérieur, eure, *adj.* — eurement, *adv. felső, fő, főbb; legfőbb; felülmuló; kitünő; főleg stb.;* —, *m.* — eure, *f. elöljáró, főnök; főnöknő.*
Supériorité, *f. felsőség; előny; felsőbbség; főnökség.*
Superlatif, ive, *adj.* - ivement, *adv.*

legfőbb; legmagasb fokon; —, *m. felsőfok, harmadfok.*
Superposer, *v. a. egymásra tenni.*
Superposition, *f.* (géom.) *födés.*
Superséder, *v. n.* (dr.) *halasztani, elhalasztani.*
Superstitieux, **euse**, *adj.* —**eusement**, *adv. babonás; tulságig pontos; babonásan; tulságig pontosan.*
Superstition, *f. babona; tulságos pontosság.*
Supin, *m. hanyattszó, hanyatló.*
Supplantateur, *m. kiszorító, eltoló.*
Supplantation, *f. kiszorítás, eltolás.*
Supplanter, *v. a. kiszorítni, eltolni, kitúrni; megbuktatni.*
Suppléant, *m. helyettes.*
Suppléer, *v. a. kiegészítni;* — qn., *valakit helyettesitni;* —, *v. n. helyét pótolni, helyetteskedni.*
Supplément, *m. kiegészítés, pótlék.*
Supplémentaire, *adj. kiegészítő, pótlék ....*
Supplétif, **ive**, *adj. kiegészítő, pótló, pótlólagos.*
Suppliant, **te**, *adj. folyamodó, könyörgő;* —, *m.* — **te**, *f. folyamodó; folyamodónő.*
Supplication, *f. könyörgés.*
Supplice, *m. halálos büntetés, büntetés;* fig. *kín;* dernier —, *halálos büntetés;* éternel —, *örök kárhozat, pokolkín;* être au —, *halálos gyötrődést szenvedni.*
Supplicier, *v. a. kivégezni.*
Supplier, *v. a. esedezni, könyörögni.*
Supplique, *f. kérvény, folyamodvány.*
Support, *m. támasz;* fig. *segély; czímertartó.*
Supportable, *adj.* —**ment**, *adv. tűrhető; tűrhetőleg.*
Supporter, *v. a. vinni, támasztani;* fig. *tűrni, szenvedni; elbírni; kiállani, elszenvedni.*
Supposable, *adj. föltehető.*
Supposé, **ée**, *part. et adj.* (*v.* Supposer) *elfogadott, föltett; becsusztatott, kicserélt;* — que, *föltéve hogy;* cela —, *ezt föltevén.*
Supposer, *v. a. előre föltenni; költeni, hazudni; becsusztatni, kicserélni.*
Supposition, *f. föltétel, előföltétel, elővélelem; becsusztatás, kicserélés.*
Suppositoire, *m. alcsap.*
Suppôt, *m. tag, tagtárs (egyetemnél); társ, segéd.*
Suppression, *f. elnyomás; megszüntetés; eltitkolás, elhallgatás, kihagyás;* (méd.) *dugulás.*
Supprimer, *v. a. elnyomni; megszüntetni; elhallgatni, kihagyni; különülni.*
Suppurant, **te**, *adj. genyes, genyedő.*
Suppuratif, **ive**, *adj. genyesztő, evesítő.*
Suppuration, *f. genyedés, evedés.*
Suppurer, *v. n. genyedni, evedni, evesedni.*
Supputation, *f. beszámítás, kiszamitás, felszámolás, fölvetés.*
Supputer, *v. a. betudni, beszámítni, kiszámítni, felszámolni, fölvetni.*
Suprématie, *f. felsőbbség.*
Suprême, *adj. legfőbb, utolsó, végső;* heure —, *halál órája.*
Sur, *prp. fel, ... ra, ... re; ... nál, ... nél, alatt, miatt, után;* — le rivage, *parton;* — le midi, *dél felé;* — ma parole, *szavamra;* — toutes choses, *leginkább;* — le champ, *legott, azonnal, tüstént.*
Sûr, **sûre**, *adj. biztos, bizonyas; csalhatlan;* —, *m. bistos, bizonyos;* le plus —, *a legbiztosabb, legbizonyosabb.*
Sur, **sure**, *adj. savanyu, fanyar.*
Surabondamment, *adv. bőségesen, dusgazdagon.*
Surabondance, *f. nagy bőség, feleslег.*
Surabondant, **te**, *adj. fölösleges, bőséges, bővelkedő; szerfölötti;* —, *m. bőség, bővelkedés.*
Surabonder, *v. n. bőven lenni, bővelkedni.*
Suracheter, *v. a. drágán vagy értéken felül vásárolni.* [*magas.*
Suraigu, **ue**, *adj.* (mus.) *szerfölött*
Sural, **ale**, *adj.* (anat.) *lábikrához tartozó, lábikra ....*
Surannation, *f. elévülés.*
Suranné, **ée**, *adj. elévült; megavult, ódivatu.*
Suranner, *v. n. elévülni, elidősülni.*
Surbaissé, **ée**, *adj.* (arch.) *lapuló, lapult.*
Surbande, *f.* (chir.) *pólya.*
Surcharge, *f. túlteher.*
Surcharger, *v. a. túlterhelni.*
Surchauffer, *v. a.* (forg.) *túltüzesitni.*
Surcomposé, **ée**, *adj. kétszeresen összetett.* [*ba*
Surcouper, *v. a. megütni (kártyajáté*

Surcroît, *m. növedék, növelés, pótlék.*
Surcroître, *v. n. irr. túlnőni, kinőni; —, v. a. túlcsigázni (valaminek az árát).*
Surdemande, *f. túlságos követelés.*
Surdent, *f. felfog.*
Surdite, *f. legtöbbet igérés, legnagyobb igéret (árverésnél).*
Surdité, *f. siketség;* (joa.) *homály.*
Surdorer, *v. a. kétszeresen megaranyozni.*
Surdos, *m.* (sell.) *keresztszíj.*
Sureau, *m. bodza.*
Surelle, *v.* Oseille.
Sûrement, *adv. bizonyosan, biztosan.*
Suréminent, te, *adj. fölötte kitünő.*
Surenchère, *f. túligéret, nagyobb igéret.*
Surenchérir, *v. n. többet igérni, túligérni.*
Surérogation, *f. túlfizetés.*
Suret, ette, *adj. savanyús.*
Sûreté, *f. bizonyosság; biztosság, biztonság;* carte de —, *menedékirat;* en — de conscience, *jó lélekkel, igaz lelkiismerettel;* mettre en —, *bátorságba helyezni.*
Surface, *f. fölület, fölszin, fölep; laposság, terület.*
Surfaire, *v. a. et n. irr. túlkövetelni, szerfölött drágán tartani, túligérni, többet igérni (árverésnél).*
Surfaix, *m.* (sell.) *felső heveder.*
Surfleurir, *v. n. utólagosan virítni.*
Surgarde, *m. erdőcsősz, erdőkerülő.*
Surgeon, *m. törzsgally, hajtás, sarjadék;* — d'eau, *forrás.*
Surhaussement, *m. magasodás, magaslat, fölemelés; árfölemelés.*
Surhausser, *v. a.* (arch.) *fölemelni, magasbra épitni;* fig. *árát fölemelni, nevelni (valaminek).*
Surhumain, aine, *adj. emberfölötti, embererőt haladó.*
Surintendance, *f. főfelügyelet; superintendentia, egyházi főfelügyelőség.*
Surintendant, *m. főügyelő; főfelügyelő, superintendens.*
Surintendante, *f. főügyelőnő.*
Surion, *m. földimogyoró.*
Surjet, *m.* (dr.) *nagyobb igéret.*
Surjeter, *v. a.* (dr.) *többet igérni.*
Surlendemain, *m. holnaputáni nap.*
Surlier, *v. a.* (mar.) *vitorlákkal s kötelekkel fölszerelni.*
Surlonge, *f.* (bou.) *vesepecsenye, felsárpecsenye.*
Surmener, *v. a. megkergetni, kifárasztani (lovat stb.).*
Surmesure, *f. túlság a mértekben.*
Surmontable, *adj. áthágható.*
Surmonter, *v. a. áthágni; felül úszni;* fig. *felülmúlni, meghaladni, legyőzni.*
Surmouler, *v. a. átönteni, más alakot adni.*
Surmoût, *m. elölé.*
Surmulot, *m. vándoregér.*
Surnager, *v. n. felül úszni.*
Surnaturel, elle, *adj. természetfölötti; rendkivüli.*
Surnom, *m. melléknév, vezetéknév.*
Surnommer, *v. a. melléknevet adni.*
Surnuméraire, *adj. számfeletti.*
Suros, *m.* (vét.) *holttetem.*
Surpaie, *f.* (com.) *pótlék, pótlékpénz.*
Surpasser, *v. a. magasabbnak lenni, fölötte kiállani;* fig. *felülmulni, felülhaladni; megfoghatlannak lenni.*
Surpayer, *v. a. kelletén túl megfizetni.*
Surpeau, *m. felbőr.*
Surplis, *m. oltári felruha, miseing.*
Surplomb, *m. kihajlás.*
Surplomber, *v. n. kihajlani.*
Surplus, *m. felesleg;* au —, *egyébiránt, azonkivül.*
Surpoids, *m. túlsúly.*
Surpoint, *m.* (tan.) *vakarék.*
Surporte, *f. ajtófő.*
Surposer, *v. a. egymásra tenni, rátenni.*
Surpousse, *f. utóhajtás.*
Surprenant, te, *adj. meglepő.*
Surprendre, *v. a. irr. rajta kapni; meglepni; rajtaütni; megütközni (valamin); megijeszteni; csalni, kicsalni;* — des lettres, *leveleket elfogni.*
Surprise, *f. rajtaütés, megrohanás;* fig. *meglepés, meglepet, megdöbbenés, csodálkozás; tévedés; csalás;* par —, *elhamarkodásból.*
Sursaut, *m. fölrezzenés (álomból);* s'éveiller en —, *álmából fölrezzenni.*
Surséance, *f.* (dr.) *haladék.*
Sursemé, ée, *adj. pörsenéses.*
Sursemer, *v. a. ujra bevetni.*
Surseoir, *v. a. et n. irr. halasztani, elhalasztani; megszüntetni.*
Sursis, *m.* (dr.) *haladék, időhalasztás.*
Surtaux, *m. tulságos adóztatás, tulságos adó.*
Surtaxe, *f. utóadó, pótlékadó.*
Surtaxer, *v. a. tulságosan megadóztatni.*

Sur-tiré, *m.* (com.) *tukmált, intézványezett, utalványzott, utalt.*
Surtout, Sur-tout, *adv. minden fölött, főkép, főleg, kivált.*
Sourtout, *m. felruha, felsőöltöny; asztalék, asztaldíss.* [*viselet.*
Surveillance, *f. felvigyázat, gond-*
Surveillant, te, *adj. felvigyázó, felügyelő, vigyázó; —, m. —* ante, *f. felvigyázó, felügyelő; felvigyázónő, felügyelőnő.*
Surveille, *f. előtte való másodnap.*
Surveiller, *v. n. felügyelni, felvigyázni, őrködni; —, v. a. —* qn., *valakit szemmel tartani, valaki fölött őrködni.* [*vetel.*
Survenance, *f.* (dr.) *véletlen közbejő-*
Survenant, te, *adj. véletlen közbejött.*
Survendre, *v. a. fölötte drágán eladni.*
Survenir, *v. n. irr. véletlen közbejönni, hozzájönni, történni.*
Survente, *f. fölötte drágán eladás.*
Survider, *v. a. letölteni, lehúzni, kitöltögetni.*
Survie, *f.* (dr.) *túlélés;* en cas de —, *túlélés esetére.*
Survivance, *f. várományy.*
Survivancier, *m. várományos.*
Survivant, *m. —* ante, *f. túlélő.*
Survivre, *v. n. irr. túlélni.*
Sus, *prp. rajta; reá;* en —, *hozzá adva, hozzá számitva;* courir — à qn., *neki menni, neki futni (valakinek); —, int. rajta!* [*zékenység.*
Susceptibilité, *f. fogékonyság;* fig. *ér-*
Susceptible, *f. fogékony; érzékeny, ingerlékeny;* — d'une charge, *valamely hivatalra képes.*
Susception, *f. egyházirend elfogadása.*
Suscitation, *f. ösztönzés, bujtogatás, bizgatás.*
Susciter, *v. a.* (bib.) *fölgerjeszteni, ébreszteni, fölébreszteni;* fig. *bizgatni, izgatni, bujtogatni.*
Suscription, *f. felirat, felülirat.*
Susdit, ite, *adj.* (dr.) *fönérintett, fönemlített.*
Suserain, *v.* **Suzerain.**
Susin, *m. tatfödél, tatfödözet.*
Suspect, cte, *adj. gyanús.*
Suspecter, *v. a. gyanakodni (. . . ra, . . . re), gyanuban tartani;* être suspecté, *gyanusnak lenni.*
Suspendre, *v. a. fölakasztani;* fig. *megakasztani, elhalasztani, megszüntetni; felfüggeszteni.*
Suspendu, ue, *part. et adj.* (v. **Suspendre**) *kétséges, ingadozó, habzó, el nem tökélt; elhalasztott;* être —, *függeni, csüngni; habozni, tétovázni.*
Suspens, *adj. m. felfüggesztett;* en —, *bizonytalanságban, függőben.*
Suspense, *f. felfüggesztés.*
Suspensif, ive, *adj.* (dr.) *halasztó, elhalasztó.*
Suspension, *f. fölakasztás; elhalasztás; szünet; felfüggesztés;* — d'armes, *fegyverszünet;* — des paiements, *fizetések megszüntetése.*
Suspensoir, *m.* (chir.) *sérkötő, sérszorító.*
Suspicion, *f. gyanú.*
Sus-pied, *m. sarkantyússzíj.*
Susséiement, *m. sziszegés.*
Sustentation, *f. tartás, élelem.*
Sustenter, *v. a. tartani, élelmezni, táplálni.*
Suture, *f.* (anat.) *varrás.*
Suzerain, aine, *adj. főhűbérnöki;* seigneur —, *főhűbérnök.*
Suzeraineté, *f. főhűbénökség.*
Svelte, *adj.* (pein.) *könnyü, szabad, fesztelen, nem erőltetett.*
Sveltesse, *f.* (pein.) *könynyüség, fesztelenség.*
Sycophante, *m. fülbesugó, beárúló.*
Syllabaire, *m. ábéczéskönyv.*
Syllabe, *f. szótag.*
Syllaber, *v. n. szótagolni.*
Syllogisme, *m. észlet, okszerkezet.*
Syllogistique, *adj. észleti, okszerkezeti.*
Sylphe, *m.* **Sylphide**, *f. légtünde.*
Sylvain, *m. erdőisten; kézlábmajom.*
Sylvestre, *adj. erdei.*
Symbole, *m. jelvény, jelkép;* — de la foi, *hitvallás.* [*jeln.*
Symbolique, *adj. jelképi, jelvény.*
Symboliser, *v. a. jelvényezni, jelképleg előtüntetni.*
Symétrie, *f. öszméret, részarány, párarány, arányzat, méregyen.*
Symétrique, *adj. —* ment, *adv. részarányos, öszméretes, arányzatos; részarányosan stb.*
Symétriser, *v. n. öszmértékben lenni.*
Sympathie, *f. rokonszenv.*
Sympathique, *adj. rokonszenvü; titkoserejü.*
Sympathiser, *v. n. egyet érezni, megegyezni.*

Symphonie, *f. hangegyen, összhang, symphonia.*
Symptomatique, *adj. történetes, esetleges; jelenségi.*
Symptome, *m. jelenség; kórjel.*
Synagogue, *f. zsinagóga.*
Synchronique, *adj. egyidei, azonkori, egykorbeli.*
Synchronisme, *m. egyideiség, egykoruság, azonkoruság.*
Synchroniste, *m. kortárs, egykorú.*
Syncope, *f.* (méd.) *aléltság; hangugratás;* tomber en —, *elájulni.*
Syndic, *m. szószóló, ügyviselő.*
Syndical, ale, *adj. szószólói, ügyviselői.*
Syndicat, *m. szószólóság, ügyviselőség.*
Syngraphe, *m. kötelezvény.*
Synodal, ale, *adj. zsinati.*
Synode, *m. zsinat.*
Synodique, *adj. zsinati.*
Synonyme, *adj. hason-, rokonértelmü;* —, *m. hasonértelmü szó, rokonszó.*
Synonymie, *f. jelentési rokonság, értelmi vagy szórokonság.*
Synonymique, *adj. rokonértelmü.*
Synoptique, *adj. átnézeti, rövidlett.*
Syntaxe, *f.* (gr.) *szókötés.*
Synthèse, *f. összlét.*
Synthétique, *adj.* — ment, *adv. összlétt, összetevő, összekötő; összetevőleg, összekötőleg.*
Syphilis, *f. bujasenyv, bujakór.*
Syphilitique, *adj. bujasenyves, bujakóros.*
Syrop, *v.* Sirop.
Systématique, *adj.* — ment, *adv. rendszeres; rendszeresen.*
Systématiser, *v. a. rendszeresíteni.*
Système, *m. rendszer;* — du monde, *világalkotmány.*
Systole, *f. szívszorulás; ékhagyás, hangzórövidités.*

T.

Tabac, *m. dohány, burnót;* prendre du —, *burnótolni.*
Tabagie, *f. dohányzószoba; dohányos társaság; dohánytartó.*
Tabarin, *m. bohócz.*
Tabarinage, *m. bohóskodás.*
Tabatière, *f. burnótszelencze.*
Tabellion, *m. törvényszéki irnok.*
Tabellionage, *m. tövényszéki irnokság.*
Tabernacle, *m. szövetség sátora (zsidóknál); levélszín; szentségház, szent szekrény;* fête des tabernacles, *sátoros ünnep.*
Tabès, *m.* (méd.) *aszkór;* — dorsal, *gerinczvelősorvadás.*
Tabide, *adj. aszkóros.*
Tabis, *m. sajatafota.*
Tabiser, *v. a.* (fab.) *habossá tenni, habozni (kelmét).*
Tablature, *f. betüs hangjelölés;* fig. donner à qn. de la —, *dolgot, bajt csinálni valakinek.*
Table, *f. asztal, tábla; rovatos tábla, lajstrom; húrtalp; hangfenék;* — à jouer, *játékasztal;* — d'hôte, *közasztal;* — de verre, *üvegtábla;* verre en —, *táblaüveg;* — pythagorique, *egyszeregy, kétszerkettő;* à —, *asztalnál, asztalfölött;* mettre la —, *asztalt teriteni;* se mettre à —, *asztalhoz ülni.*
Tableau, *m. ábrázolat, kép, festvény;* fig. *leirás, rajz; kimutatás, jegyzék.*
Tablée, *f. asztallal tele.*
Tabletier, *m. müasztalos, müesztergályos.*
Tablette, *f. fiók, rekesz; könyvpolcz; párkány, párkányzat; táblácska;* tablettes, *pl. irótáblácska.*
Tabletterie, *f. müasztalosság; müesztergályosság; müasztalosmunka; müesztergályosmunka.*
Tablier, *m. saktábla, ostábla; börkeczele, börkötény;* — de cuisine, *konyhakötény;* — du mineur, *ülbőr, farbőr.*
Tabloin, *m. ágyazat, tüztelep.*
Tabouret, *m. karatlan szék, guggony; tarsóka.*
Tac, *m. juhrüh.*
Tacet, *m.* (mus.) *szünetelés;* garder le —, *hallgatni.*
Tachard, *m. ölyü, egerészőkánya.*
Tache, *f. folt;* fig. *hiba, gáncs;* — de rousseur, *szeplő;* — de mère, *anyajegy.*

Tâche, *f. feladat, napi munka, napszám; à —, alku szerint;* donner un ouvrage à la —, *valamely munkát alkudott jutalomért átadni.*
Tacher, *v. a. et n. piszkitni, bemocskolni; szint ereszteni, fogni.*
Tâcher, *v. n. iparkodni, igyekszeni; rajta lenni, czélba venni.*
Tacheter, *v. a. pettyegetni, foltokkal boritni.*
Tachipète, *m. keselypelikán.*
Tachygraphe, *m. gyorsiró.*
Tachygraphie, *f. gyorsirás.*
Tachygraphique, *adj. gyorsirási.*
Tacite, *adj.* —**ment**, *adv. hallgató, néma; hallgatva, némán.*
Taciturne, *adj. hallgatag.*
Taciturnité, *f. hallgatagság.*
Tacon, *m. szemling.*
Taconnet, *m. szattyú.*
Tact, *m. érzőtehetség; tapintat.*
Tactée, *adj.* (mus.) note —, *előütés.*
Tacticien, *m. taktikus, harcztudós.*
Tactile, *adj. érezhető, tapintható.*
Tactique, *f. taktika, harcztudomány.*
Tadorne, *m. pirókrécze.*
Taffetas, *m. tafota;* — ciré, *viaszos tafota.*
Tafia, *m. czukorpálinka, czukorlél.*
Tagénie, *f. rejtény.*
Taie, *f. héj, tok (dunnára stb.); fejér hályog;* — d'oreiller, *vánkoshéj.*
Tail, *m. kivágás, kimetszés.*
Taillable, *adj. adóköteles.*
Taillade, *f. vágás, metszés, sebhely; hasiték.*
Taillader, *v. a. bevágni, bemetszeni, felhasitni, széttépni.*
Taillage, *m. p. u. adó.*
Taillanderie, *f. szerkovácsság; vasáru.*
Taillandier, *m. szerkovács;* — grossier, *pőrölyös kovács.*
Taillandin, *m. vékony czitromszeletek.*
Taillant, *m. él, élesség.*
Taille, *f. metszet, szabás; metszés, vágás; favágás; rovás, rovat; magas hang, fenhang (férfinál); adó; termet, testállás;* — réelle, *földadó, telekadó;* à la —, *hitelre.*
Taillé, **ée**, *adj. metszett, vágott, szabott;* homme bien —, *szép termetű ember.*
Taille-douce, *f. rézmetszés;* gravure en —, *rézmetszet, rézmetszvény;* graveur en —, *rézmetsző.*
Tailler, *v. a. metszeni, vágni, szabni; szét-, összevágni;* —, *v. n. bankot adni.*
Tailleur, *m. szabó; bélyegmetsző; bankadó (játékban);* — pour homme, *férfiruhaszabó;* — pour femme, *nőruhakészitő.*
Tailleuse, *f. szabónő.*
Taillis, *m. favágási erdőrész, vágás, erdővágás.*
Tailloir, *m. bárdolódeszka; tetőlap (oszlopon), oszloplap.*
Taillon, *m. vm. utóadó, pótlékadó.*
Tain, *m. tükörmáz, ónlevél, levélczin.*
Taire, *v. a. irr. elhallgatni, titkolni;* —, *v. n. elhallgattatni;* faire —, *elhallgattatni;* se —, *v. pr. hallgatni;* se — de qch., *valamit elhallgatni.*
Taisson, *m. borz.*
Talc, *m. fagygyag, zsirla, sikkő, talkkő.*
Talent, *m. tehetség, adomány (léleké), észtehetség; ügyesség.*
Taler, *m. tallér.*
Talion, *m. visszatorlás, forbát.*
Talisman, *m. bűvszer, varázsszer, talizmán.*
Talle, *f. hajtás, sarjadék, bujtóág.*
Taller, *v. n. felnőni.*
Talmouse, *f. túrós lepény.*
Talmud, *m. talmud.*
Talmudique, *adj. talmudi.*
Talmudiste, *m. talmudmagyarázó.*
Taloche, *f.* pop. *fejlegyintés.*
Talon, *m. sark; czipősark;* fig. *alap, fenék, talap; karajocska; hornyolat; venni vagy váltani való kártya; kamatczók, kamatszelet.*
Talonner, *v. a. nyomban követni;* fig. *sürgetni, sürgölni.*
Talqueux, **euse**, *adj. fagygyagnemű.*
Talus, *m.* (arch.) *lejték, gáteresz.*
Taluter, *v. a. lejtősitni.*
Tamacolin, *m. golyvás gyik.*
Tamanoir, *m. hangyász neme.*
Tamarin, *m. tamarind.*
Tamarinier, *m. tamarindfa.*
Tamarisc, **Tamarise**, *m. átán, tamarik.*
Tambour, *m. dob; dobos; káréhenger;* (horl.) *rugótok, dob; himzőráma; lépcsőorsó;* battre du —, *dobolni.*
Tambourin, *m. kézidob, csörgődob.*
Tambouriner, *v. a. kidobolni;* —, *v. n. dobolni (gyermekekről).*
Tamis, *m. szita, szőrszita;* fig. passer par le —, *szigoru vizsgát kiállani.*
Tamise, *f. kelme neme.*

Tamiser, *v. a. szitálni.*
Tamiseur, *m. szitáló.*
Tamisier, *m. szitás.*
Tampon, *m. dugasz, dugó; festéklabda.*
Tamponner, *v. a. bedugaszolni.*
Tan, *m. cser, cserlé, csáva.*
Tanaisie, *f. varádics.*
Tancer, *v. a.* fam. *ki-, megszidni.*
Tanche, *f. hal neme.*
Tandis que, *conj. míg, meddig.*
Tandrole, *f. üveglajt.*
Tangage, *m.* (mar.) *hosszában ingás.*
Tangente, *f. érintő.*
Tanger, *v. a.* — la côte, *mart hosszában vitorlázni.*
Tangible, *adj. érinthető, tapogatható.*
Tangue, *f. tengeri homok.*
Tanguer, *v. n.* (mar.) *hosszában ingani.*
Tanière, *f. barlang (állaté), lyuk.*
Tannage, *m. cserzés.*
Tanne, *f. pörsenés, pörs, böratka.*
Tanné, ée, *adj. cserszinü; —, m. cserszín.*
Tanner, *v. a.* (tan.) *cserezni;* fig. *zaklatni.*
Tannerie, *f. timárság.*
Tanneur, *m. timár, cserzővarga.*
Tannin, *m. cseranyag, csernye, cserej.*
Tanqueur, *m. hajórakodó.*
Tanrouge, *m. kötör.*
Tant, *adv. annyi, annyira, annyiszor, addig; annál;* en — que, *a mennyiben;* — y a que . . ., *annyi bizonyos hogy;* — soit peu, *bármily keves legyen;* — mieux, *annál jobb;* — que je vivrai, *a míg élek.*
Tante, *f. nagynéne;* grand' —, *ősnéne.*
Tantin, Tantinet, *m.* fam. *egy kevés.*
Tantôt, *adv. nem rég, azelőtt, elébb; nem sokára.*
Taon, *m. pöcsik, pöcsök, barombogár;* — des chevaux, *lógöböly, lólégy, lódarás.*
Tapabor, *m. utazósapka.*
Tapage, *m. lárma, robaj, zaj.*
Tapager, *v. n. p. u. lármázni, dörömbölni.*
Tapageur, *m. p. u. lármázó, zajgó.*
Tape, *f. legyintés, pof; csap, dugasz, dugó.*
Taper, *v. a. et n. megcsapni, megcsapkodni;* — les cheveux, *hajat felbodrozni, bodorítni, göndörítni;* fam. — du pied, *tombolni.*
Tapette, *f. kenczelapda.*
Tapinois, *adv.* en —, *titkon, alattomban.*
Tapion, *m.* (mar.) *tengertér, tengertáv.*
Tapir, *m. tapir.*
se Tapir, *v. pr. leguggolni.*
Tapis, *m. szőnyeg;* — de pied, *talajszőnyeg, lábszőnyeg;* mettre qch. sur le —, *valamit előhozni; szőnyegre hozni;* amuser le —, *a társaságot mulattatni.*
Tapisser, *v. a. szőnyegezni, kárpitozni, szőnyeggel bevonni;* fig. *felruházni.*
Tapisserie, *f. kárpitozat, kárpitosmunka; kárpit, szőnyeg.*
Tapissier, *m. szőnyegszövő; kárpitos, szőnyeges.*
Tapissière, *f. szőnyegvarrónő; kárpitosnő, szőnyegesnő.*
Tapon, *m. rakás, csomó (ruha, fehérruha stb.).*
Tapoter, *v. a. megcsapni.*
Tâpure, *f. felbodrozott haj.*
Taque, *f. öntött lemez;* (bill.) *csőgős bot.*
Taquet, *m.* (mar.) *kötélhorog.*
Taquin, ine, *adj.* —inement, *adv. fukar, zsugori; daczos; fukarul stb.;* —, *m. zsugori, fukar; daczos, makacskodó.*
Taquiner, *v. a. et n. morgolódni;* se —, *v. pr. egymásnak mindig ellenmondani.*
Taquinerie, *f. zsugoriság; önfejüség.*
Tarabiscot, *m. párkánygyalu.*
Tarabuster, *v. a. csacsogással, fecsegéssel alkalmatlankodni;* fig. *megtámadni (szóval).*
Tarare, *int. csiricsári!*
Taraud, *m. csavarfuró.*
Tarcaire, *m. vm. tegez.*
Tard, *adv. későn;* tôt ou —, *előbb vagy utóbb.*
Tarder, *v. n. késni, késedelmezni; —, v. imp. vágyni, vágyakodni.*
Tardif, ive, *adj.* —ivement, *adv. késő, lassu; későn, lassan.*
Tardigrades, *m. pl. lajhárok.*
Tardiveté, *f. p. u. későség, lassuság.*
Tare, *f.* (com.) *göngysúly;* fig. *fogyatkozás, hiba.*
Taré, ée, *adj. romlott, hibás;* fig. *rosszhirü.*
Tarentisme, *m. torontálpókdüh.*
Tarentule, *f. torontálpók.*
Tarer, *v. a. megrongálni;* (com.) *a göngysúlyt levonni az áru súlyából;* fig. — la réputation de qn., *valaki jóhirének ártani.*

Taret, *m. furdancs.*
Tarette, *f. földi borostyán.*
Targette, *f. tolózár, retesz.*
Targon, *m. tárkony.*
se Targuer, *v. pr. kérkedni, hetvenkedni.*
Tari, *m. pálmabor.*
Tarière, *f. vájfuró, földfúró.*
Tarif, *m. jegyzék, árjegyzék.*
Tarifer, *v. a. összeirni, becsleni, jegyzékbe tenni.*
Tarin, *m. czitromsármány.*
Tarir, *v. a. et n. szárasztani, száradni, kiszáradni.*
Tarissable, *adj. kiszáradható.*
Tarissement, *m. kiszáradás.*
Taroté, **ée**, *adj. színezett, kifestett (kártyáról).*
Tarots, *m. pl. tarokkártya;* jouer aux —, *tarokozni.*
Taroupe, *f. két szemöld közti szőr.*
Tarse, *m. lábtő; pillaporcz, szemporcz.*
Tartane, *f. hajó neme.*
Tartare, *m. tartarus.*
Tartareux, **euse**, *adj. borkőnemű.*
Tartarique, *adj.* acide —, *borsav.*
Tarte, *f. torta;* — aux pommes, *almás torta.*
Tartelette, *f. tortácska.*
Tartre, *m. borkő;* — émétique, *hánytató borkő.*
Tartufe, *m. képmutató.*
Tartuferie, *f. képmutatás.*
Tartufier, *v. n. színeskedni.*
Tas, *m. rakás, halmaz;* fig. *sokaság; körömcsavar; gombház, gombminta, gombalak;* par —, *csoportonként, csoportosan.*
Tasse, *f. czésze, findzsa.*
Tasseau, *m. kézülő, kézülővas; léczdarab.*
Tassé, *f. p. u. findzsával tele, egy findzsával.*
Tassement, *m. fölrakás, fölrétegzés.*
Tasser, *v. a. fölhalmazni, fölrétegezni;* —, *v. n.* (jard.) *lombosodni.*
Tâtement, *m. megtapintás.*
Tâte-poule, *m. katus, katuska.*
Tâter, *v. a. et n. megtapintani, tapogatni;* fig. *próbálni, kóstolni;* fig. *ovatosan bánni;* se —, *v. pr. önmagát megvizsgálni, magába szállni.*
Tâteur, *m. tapogató, megtapogató, megtapintó; próbáló, kóstoló, kisérlettevő.*
Tâte-vin, *m. borszivó, lopó.*
Tâtillon, *m. szaglálódó; fecsegő.*
Tâtillonnage, *m.* pop. *szaglálódás; fecsegés.*
Tâtillonner, *v. n. szaglálódni; fecsegni.*
Tâtonnement, *m. tapogatás, tapogatódzás.*
Tâtonner, *v. n. tapogatódzni.*
Tâtonneur, *m. tapogatódzó.*
Tâtons, **à** —, *adv. sötétben tapogatva, vaktában.*
Tatou, *m. övönd, bóczláb, pánczélos-állat.*
Tatouage, *m. pettyegetés, bepettyegetés.*
Tatouer, *v. a. pettyegetni, bepettyegetni.*
Tau, *m. tékereszt, Antalkereszt.*
Taudion, **Taudis**, *m. kunyhó; fészek.*
Taupe, *f. vakond, vakondok;* (vét.) *szalonnadag.*
Taupe-grillon, *m. lótetű.*
Taupier, *m. vakondász.*
Taupière, *f. vakondfogó.*
Taupin, **ine**, *adj. (tréfásan) feketehaju.*
Taupinée, **Taupinière**, *f. vakondturás.*
Taure, *f. üszőborju, ünő.*
Taureau, *m. bika;* — sauvage, *bölény;* — banal, *község bikája.*
Taurellière, *f. meddő tehén.*
Tautologie, *f. szószaporitás.*
Taux, *m. díj, bérszabás, árszabás, adókivetés;* — au pain, *kenyérdíj, kenyérárszabás.*
Tavaïolle, *f. csipkekendő (keresztelésnél).*
Taveler, *v. a. pettyezni, tarkázni.*
Tavelle, *f.* (pass.) *selyemzsineg.*
Tavelure, *f. pettyegetett, tarka foltok.*
Taverne, *f. tivornya, csapszék, korcsma.*
Tavernier, *m.* —**ère**, *f. csapláros, korcsmáros; csaplárosnő.*
Taxateur, *m. becslő, becsüs, díjazó.*
Taxation, *f. becslés, díjazás, adóztatás, adókivetés.*
Taxe, *f. díj, árszabás, adó.*
Taxer, *v. a. árt szabni, árszabályozni, becsülni; megadóztatni; okolni.*
Taxus, *m. tiszafa, ternyőfa.*
Tayolle, *f. matrózöv.*
Te, *pron. téged, tégedet, neked (v. Tu).*
Technique, *adj. műszerű, műtani;* terme —, *műszó, műtani kifejezés, műkifejezés.*
Technologie, *f. műtan, kézműtan.*
Technologique, *adj. műtani, kézműtani.*
Téoon, *m. szemling.*
Tégument, *m.* (anat.) *takaró, boriték*

Teigne, f. *moly; ótvar, kosz.*
Teigneux, euse, adj. *ótvaras, kosszos, rühes.*
Teillage, m. *kendertörés.*
Teille, f. *pozdorja.*
Teiller, v. a. *kendert törni.*
Teilleur, m. *kendertörő.*
Teindre, v. a. irr. *festeni, megfesteni.*
Teint, m. *festés; arczszín.* [*let.*
Teinte, f. (pein.) *festékvegyület, szinü-*
Teinté, ée, adj. *gyöngédszínü.*
Teinture, f. *festés; festvény;* fig. *festék, máz, szín.*
Teinturerie, f. *festés, festőmesterség, festőműhely.*
Teinturier, m. *festő; eczetszömörcze, eczetfa.*
Tel, telle, adj. *ily, ilyen, ilyes, oly, olyan, olyas; ez meg ez.*
Télégraphe, m. *távíró, tavirda.*
Télégraphie, f. *távirás.*
Télégraphier, v. a. *táviratolni.*
Télégraphique, adj. *távirdai, távirati.*
Téléologue, m. *távszócső.*
Télescope, m. *távcső.*
Tellement, adv. *úgy, annyira;* — quellement, *imígy amúgy.*
Telline, f. *tellina.*
Téméraire, adj. —ment, adv. *vakmerő; vakmerőn.*
Témérité, f. *vakmerőség.* [*ség.*
Témoignage, m. *bizonyság; jel, jelen-*
Témoigner, v. a. et n. *bizonyítni, tanusítni; nyilvánítni, mutatni.*
Témoin, m. *tanu, bizonyság, tanubizonyság.*
Tempe, f. *vakszem, halánték.*
Tempérament, m. *kedület, kedvmérsék, véralkat;* fig. *mérséklőszer, enyhitőszer, középút.* [*ség.*
Tempérance, f. *mérséklet, mérsékelt-*
Tempérant, te, adj. *mértékletes;* (méd.) *oszlató, enyhitő.*
Température, f. *mérsék, hőmérsék.*
Tempéré, ée, part. et adj. *mérsékelt; csendes, szende;* —, m. *lanyha mérsék.*
Tempérer, v. a. *mérsékelni, enyhitni.*
Tempête, f. *vihar, égiháboru, förgeteg, szélvész.* [*bolni.*
Tempêter, v. n. fam. *lármázni, tom-*
Tempêtueux, euse, adj. p. u. *viharos, szélvészes.*
Temple, m. *templom.*
Templier, m. *templomvitéz, vörösbarát, templarius.*

Temporaire, adj. —ment, adv. *ideiglenes; ideiglen;* —, m. *ideigleni haszonbér.*
Temporal, ale, adj. *halántéki.*
Temporalité, f. *világi törvényhatóság (püspöké stb.).*
Temporel, elle, adj. —ellement, adv. *időleges; ideiglenes, e világi, földi; időlegesen, ideiglen stb.;* —, m. *egyházi adomány jövedelme; világi hatalom.*
Temporisation, f. *időzés, késedelmezés.*
Temporiser, v. n. *időzni, késni.*
Temporiseur, m. *időző, késedelmező.*
Temps, Tems, m. *idő; évszak; időjárás; időmérték, ütem, hangütés, tactus, időny;* à —, *annak idején, bizonyos időre;* il fait beau —, *szép az idő.*
Tenable, adj. *tartható, tartós.*
Tenace, adj. *nyulós, szivós, ragadós;* fig. *fösvény; makacs;* mémoire —, *hív emlékezet.*
Tenacité, f. *nyulósság, szivósság;* fig. *zsugoriság; makacsság.* [*fogó.*
Tenaille, f. *fogó, csipővas, harapó-*
Tenailler, v. a. *tüzes fogóval csipdesni.*
Tenancier, m. —ère, f. *bérfizető; bérfizetőnő.*
Tenant, m. *helytartó (lovagjátékoknál);* fig. *védő;* (bl.) *czímertartó;* tenants, pl. *mesgyék.*
Tendance, f. *irány, törekvés.*
Tendant, te, adj. (dr.) *czélzó.*
Tender, m. (loc.) *szerkocsi.*
Tenderie, f. *hálóvadászat.*
Tendeur, m. *madarász, madarászszó.*
Tendineux, euse, adj. *inas.*
Tendoires, f. pl. *szárasztórudak.*
Tendon, m. *ín, rezgőín.*
Tendre, adj. — ment, adv. *puha, gyönge (ételekről); gyöngéd; gyöngélkedő; lágyszivű; érzékeny; kedves, kellemes; puhaszáju; puhán stb.;* —, m. *gyöngédség.*
Tendre, v. a. *feszitni, kihúzni, kinyujtani, felhúzni; föllállitni, összerakni; bevonni, bekárpitozni; odanyujtani;* —, v. n. *kiterjedni;* fig. *czélozni, törekedni (...ra, ...re).*
Tendrelet, ette, adj. p. u. *gyöngéd, elkényeztetett.*
Tendresse, f. *gyöngédség.* [*haság.*
Tendreté, f. *gyöngeség, finomság, pu-*
Tendron, m. *hajtás, sarjadék.*
Ténèbres, f. pl. *sötétség.*

Ténébreux, euse, *adj. homályos, sötét.*
Ténébrion, *m. kisztrejtény.*
Ténement, *m.* (dr.) *major, tanya; elidősült birtok.*
Ténesme, *m. székerőltetés.*
Teneur, *f.* (dr.) *tartalom.*
Teneur de livres, *m. könyvvezető, könyvvivő.*
Ténia, *m. galandócz, szalagféreg.*
Tenir, *v. a. et n. irr. tartani; tartóztatni; visszatartani; birni, birtokolni; tartani, maradni, megmaradni; kezeskedni; megállani; vélni; határosnak lenni (... val, ... vel);* **tenez**, *itt van, nesze, fogd! íme!* **quel chemin tiendrez-vous?** *melyik uton induland Kegyed?* **il n'y a rien qui tienne**, *ebben nincs akadály;* **cela me tient au cœur**, *ez szívemen fekszik;* **je ne tiens à rien**, *nem vagyok akadályozva;* **— à qn.**, *valakihez ragasszkodni;* **— pour qn.**, *valakihez szitni;* **en —**, *részesülni;* **— les livres**, *a könyveket vinni;* **— le lit**, *ágyban maradni;* **— qn. au travail**, *valakit munkára szoritni;* **— bon**, **— ferme**, *állandónak maradni;* **— une bonne conduite**, *jól viselni magát;* **—**, *v. imp. függeni;* **se —**, *v. pr. magát tartani, fogódzkodni, tartózkodni;* **se — de qch.**, *tartózkodni valamitől;* **tenez-vous là**, *maradjon itt;* **se — droit**, *magát egyenesen tartani;* **se — debout**, *fölegyenesedve állani;* **se — bien à cheval**, *jól megülni a paripát;* **se — à rien**, **se — à peu**, *semmiségekkel bibelődni.*
Tenon, *m. csap.*
Ténor, *m.* (mus.) *magas hang, fenhang, tenor; magashangú (énekes), tenorista.*
Tensif, ive, *adj.* (méd.) *feszitő.*
Tension, *f.* (méd.) *feszités, feszülés;* fig. *megerőtetés (elméé).*
Tentacule, *f. tapogató.*
Tentant, te, *adj. csábitó.*
Tentateur, *m.* — trice, *f. csábitó, kisértő; kisértőnő;* —, *adj. csábitó, csábos.*
Tentatif, ive, *adj. kisértő.*
Tentation, *f. kisértés; kisértet.*
Tentative, *f. kisérlet.*
Tente, *f. sátor.*
Tenter, *v. a. kisérteni, kisértetbe vinni; elcsábitni; kedvet ébreszteni; kisérleni.*
Tenture, *f. kárpitozat, beaggatás.*
Tenu, ue, *part. et adj.* (v. **Tenir**) *fentartott; köteles.*
Ténu, ue, *adj. vékony, gyönge, finom.*
Tenue, *f. tartás; magatartás;* (mus.) *nyujtás;* **— des livres**, *könyvvitel, könyvvezetés;* **tout d'une —**, *mind egy darabban;* **en grande —**, *díszruhában.*
Ténuité, *f. vékonyság, finomság.*
Tercet, *m. háromsoros versszak.*
Térébenthine, *f. terpentin.*
Térébratule, *f. fúrókagyló.*
Térès, *m. orsónya, belgiliszta.*
Tergiversation, *f. mentekőzés, kifogás, mentség, vonakodás.*
Tergiverser, *v. n. vonakodni.*
Terin, *m. kanárikendericze.*
Terme, *m. határ, határoszlop, czél; határidő; kifejezés, műszó.*
Termès, *m. termesz.*
Terminaison, *f.* (gr.) *végződés.*
Terminer, *v. a. határt szabni; végezni, el-, bevégezni;* **se —**, *v. pr. végződni.*
Terminologie, *f. műnyelv; műszótan.*
Termite, *v.* **Termès**.
Ternaire, *adj. hármas, hármazott.*
Terne, *adj. fénytelen, homályos.*
Terne, *m. hármas.*
Terni, ie, *adj. homályos.*
Ternir, *v. a. fénytelenitni; tikkasztani; elhomályositni;* **se —**, *v. pr. elhomályosodni.*
Ternissure, *f. bágyadtság, tikkadtság.*
Terrage, *m. földbér.*
Terrager, *v. a. földbért beszedni.*
Terrain, *m. terü, földterü, földtér, hely.*
Terral, *m. szárazföldi szél.*
Terrasse, *f. foktér, fokterü, terráss; erkély;* (pein.) *előtér;* **en —**, *fokterüleg.*
Terrassements, *m. pl.* (chem.) *töltési [munkálatok.*
Terrasser, *v. a. földet felhányni; lehajitni, levetni;* **se —**, *v. pr. töltésekkel magát elsánczolni.*
Terrassier, *m. sánczásó.*
Terre, *f. föld; falusi birtok; földteke;* fig. *világ;* **— à potier**, *fazekas agyag;* **à —**, *földre, parthoz, szárazon;* **de —**, *földből való, agyag ...; cserép ...;* **par —**, *földszint;* **jeter à —**, *földre dobni, földhöz vágni.*
Terre-à-terre, *m. rövid vágta.*

Terreau, *m. színföld.*
Terreauter, *v. a. színfölddel, trágyafölddel behinteni.*
Terre-mérite, *f. sárga kémgyökér.*
Terre-noix, *f. földimogyoró.*
Terrer, *v. a. földdel megtölteni, földet ráhányni;* —, *v n. et* **se** —, *v. pr. földbe ásni magát.*
Terrestre, *adj. földi; földnemü; földi, világi.*
Terreur, *f. ijedés, ijedség, rémülés.*
Terreux, **euse**, *adj. földes; földszinü.*
Terrible, *adj.* —**ment**, *adv. rémitő, rettentő, rettenetes, iszonyú; rémitőleg stb.*
Terrien, *m.* —**enne**, *f. földbirtokos; földbirtokosnő.*
Terrier, *m. telekkönyv, birtokkönyv;* (chass.) *barlang, lyuk, verem; borzeb.*
Terrifier, *v. a. megijeszteni; elijeszteni.*
Terrine, *f. szilke, leveses szilke, leveses tál.*
Terrinée, *f. tállal tele.*
Terrir, *v. n.* (mar.) *kikötni, partra szállni.*
Territoire, *f. terület, kerület.*
Territorial, **ale**, *adj. térköri, földterületi;* **impôt** —, *földadó, telekadó;* **produit** —, *termesztmény.*
Terroir, *m. föld, telek.*
Terroriser, *v. a. megrettenteni, rémiteni.*
Terrorisme, *m. rémuralom.*
Terroriste, *m. rémuralom híve, rémúr, rémember.*
Tertre, *m. domb.*
Tessère, *f.* (ant.) *koczka, jegy, barcza.*
Tesson, *m. cserép.*
Test, *m. héjazat.*
Testacé, **ée**, *adj. kérgeshéju;* **animal** —, *puhány, héjas vagy teknős állat.*
Testament, *m. végrendelet;* **ancien** —, **vieux** —, *ó szövetség;* **nouveau** —, *új szövetség.*
Testamentaire, *adj. végrendeleti.*
Testateur, *m.* —**trice**, *f. végrendelkező, hagyományozó; végrendelkezőnő.*
Tester, *v. n. végrendelkezni, hagyni, hagyományozni.*
Testicule, *m. here, tök.*
Testif, *m. teveszőr.*
Testimonial, **ale**, *adj. bizonyságot tevő.*
Testonner, *v. a. vm. fodoritni, fonni (hajat);* **fam.** *jól elverni, meglasnakolni.*
Têt, *m. cserép; koponya.*
Tétanos, *m. inneredtség, idegrángás, dermenet.*
Tétard, *m. lezeez vagy jászponty (hal).*
Tetasses, *f.* **pop.** *petyhüdt csőcs.*
Tête, *f. fej, fő;* **fig.** *tető; ődolog; főnök; csúcs; szarvazat;* (**jard.**) *gumó; fejesség, önfejüség; ész;* — **crier à tue-tête**, *tele torokkal kiáltozni.*
Tête-à-tête, *m. négy szem közti beszéd;* —, *adv. négy szem közt.*
Tête-morte, *f. lecsőpögtetés utáni maradék.*
Téter, *v. a. szopni.*
Têtière, *f. gyermekfőkötő.*
Tétin, *m. csecsbimbó.*
Tétine, *f. tőlgy, tőgy.*
Téton, *m. emlő, csőcs;* **maman** —, *dajka, szoptatódajka.*
Tétragone, *adj.* (**géom.**) *négyszögü;* —, *m. négyszög.*
Tétraphylle, *adj. négylevelü.*
Tétrarchie, *f. tetrarchia, negyedes fejedelemség.*
Tétrarque, *m. negyedes fejedelem.*
Tétras, *m. erdősz fajd, fajdtyúk.*
Tétrasyllabe, *adj. négyszótagu;* —, *m. négytagu szó.*
Tette, *f. csecs, csecsbimbó (állatoké).*
Têtu, **ue**, *adj. fejes, makacs, konok, nyakas;* —, *m. csákánykalapács.*
Teutonique, *adj. német.*
Texte, *m. szöveg.*
Textile, *adj. fonható.*
Textuaire, *m. szövegértő.*
Textuel, **elle**, *adj.* —**ellement**, *adv. szövegszerinti, szövegszerü, világos, határozott; szöveg szerint.*
Texture, *f. szövedék.*
Thaler, *m. tallér.*
Thaumaturge, *adj. csodatevő;* —, *m. csodatevő, csodafi.*
Thé, *m. thea; theafa, theacserje; theatársaság;* — **dansant**, *theatársaság tánczczal.*
Théantrope, *m.* (**th.**) *istenember.*
Théâtral, **ale**, *adj.* —**alement**, *adv. jatékszini; színházi, színpadi; színházilag stb.*
Théâtre, *m. játékszín, színház;* **fig.** *színhely, színtér, nézőhely.*
Théière, *f. theakanna.*
Théisme, *m. istenhivés.*
Théiste, *m. istenhivő, istenvalló.*
Thème, *m. tárgy, alapeszme; feladat.*

Théocratie, *f. istenuralkodás, istenuralom.*
Théocratique, *adj. istenuralmi.*
Théodolite, *m. szögmérő.*
Théologie, *f. hittan, hittudomány.*
Théologien, *m. hittudós.*
Théologique, *adj. hittani.*
Théophanie, *f. istenjelenés.*
Théorbe, *f. mélylant.*
Théorème, *m. tantétel.*
Théoricien, *m. elmész.*
Théorie, *f. elmélet.*
Théorique, *adj.* — **ment**, *adv. elméleti; elméletileg.*
Thérapeutique, *adj. gyógyászati, gyógytani;* vie —, *szemlélődő élet;* —, *f. gyógytan, gyógyászat.*
Thériaque, *f. terjék.*
Thermal, ale, *adj. hévforrási.*
Thermes, *m. pl. hévforrás.*
Thermidor, *m. hévhó.*
Thermomètre, *m. hévmérő.*
Thermoscope, *m. hévmutató.*
Thésauriser, *v. n. kincselni, kincset gyűjteni.*
Thésauriseur, *m. kincsgyüjtő.*
Thèse, *f. tét, tétel; vitairat.*
Théurgie, *f. szellemlátás.*
Thlaspi, *m. tarsóka.*
Thon, *m. tinnhal.*
Thonine, *f. besózott tinnhal.*
Thorax, *m.* (anat.) *mell.*
Thrénodie, *f. gyászének, gyászdal*
Thrombe, Thrombus, *m. érdag.*
Thuriféraire, *m. tömjénedényvivő.*
Thym, *m. démutka;* — sauvage, *kakukdémutka.*
Thyrse, *m. Bacchus botja, lombbot, szőlőlombpálcza.*
Tiare, *f. püspöksüveg.*
Tibia, *m. lábszár, szárcsont.*
Tibial, ale, *adj. lábszárhoz tartozó, lábszár . . .*
Tic, *m.* (méd.) *rángás; jászolrágás.*
Ticqueur, *m. jászolrágó.*
Tiède, *adj. langyos, lágymeleg, lanyha.*
Tiédeur, *f. langyosság.*
Tiédir, *v. n. langyosodni, langyulni.*
Tien, enne, *pron. . . . ad, . . . ed, . . . od, . . . öd, tied, a tied;* les tiens, *tieid.*
Tierce, *f. harmad, hangharmad.*
Tiercement, *m. túligéret egy harmaddal; árfelemelés (színházban).*
Tiercer, *v. n. egy harmaddal többet igérni;* (tht.) *árát egy harmadával felemelni;* —, *v. a. harmadszor szántani.*
Tiers, tierce, *adj. harmadik;* fièvre tierce, *harmadnapi hideglelés;* tiers-état, *polgárrend;* parler en tierce personne, *harmadik személyben szólani;* —, *m. harmadik; harmad, harmadrész.*
Tige, *f. szár, csuta; nyel;* — d'une botte, *csizmaszár.*
Tignasse, *f. csacskár, csacsogány.*
Tignolle, *f. halászsajka.*
Tignon, *m.* pop. *hátulsó haj.*
Tignonner, *v. a.* pop. *hátulsó haját ki fordítni.*
Tigre, *m. tigris.*
Tigré, ée, *adj. csíkos mint a tigris.*
Tigresse, *f. nősténytigris.*
Tilbury, *m. kétkerekű könynyű kocsi.*
Tillac, *m. felső födélzet.*
Tillaie, *f. hársfával beültetett hely.*
Tillau, *m. sziklai szódokfa, kislevelü szilfa.*
Tille, *f. hárskéreg, hárshéj; kétfejü kalapács.*
Tillet, *m.* (lib.) *szálhitmánylevél, áruszolgáltatási nyugtatvány.*
Tilleul, *m. hárs, hársfa.*
Tilleur, *m. kendertörő.*
Tillote, *f. kendertilolás, kendertörés.*
Timbale, *f. dob, féldob, üstdob; pohár neme.*
Timbalier, *m. dobos, dobverő.*
Timbre, *m. harang (ütő nélkül), csengetyü; hang; bélyeg; bélyegdij, bélyegpénz;* (bl.) *sisak; baromitató;* il a le — fêlé, *nincs eszén.*
Timbré, ée, *part. et adj.* (v. Timbrer); *postabélyeggel ellátott; zavartelméjü;* (bl.) *sisakos;* papier —, *bélyegpapiros.*
Timbrer, *v. a. bélyegezni; postabélyeget rányomni; iratokat megjelölni.*
Timbreur, *m. bélyegező.*
Timide, *adj.* — **ment**, *adv. félénk, csüggeteg, bátortalan; félénken.*
Timidité, *f. félénkség, bátortalanság.*
Timon, *m. rúd, kocsirúd; kormány, kormánylapát.*
Timonier, *m. rudasló, rudas; kormányos (hajón).*
Timoré, ée, *adj. istenfélő; szorongó, aggályos.*
Tinctorial, ale, *adj. festésre szolgáló festő.*
Tine, *f. csöbör.*

Tinette, *f. kis csöbör, rocska, bocska;* (dist.) *bura;* — à beurre, *köpü, köpülö;* — de beurre, *vajas bödönke.*
Tinguer, *v. a.* (jeu) *tartani.*
Tintamarre, *m. zaj, robaj, zörömbölés.*
Tintamarrer, *v. n. lármázni, dörömbölni.*
Tintement, *m. csengés;* — d'oreille, *fülcsengés.*
Tinter, *v. a. csöndíteni, csöngetni, harangozni;* —, *v. n csendülni;* l'oreille me tinte, *cseng a fülem.*
Tintoin, **Tintouin**, *m. fülzúgás.*
Tipule, *f. tipoly.*
Tique, *f. kullancs.*
Tiquer, *v. n. jászolt rágni.*
Tiquet, *m. v.* Tique.
Tiqueté, ée, *adj. pettyegetett, pettyes.*
Tiqueur, *m. jászolrágó (ló).*
Tir, *m. lővonal, lövés; lőhely, lőde, lövölde.*
Tirade, *f. szóár, szóözön;* tout d'une —, *egyhuzomban.*
Tirage, *m. huzás;* (imp.) *lenyomtatás; katonaszedés; nyomtatásbér; kötélút, hajóhuzóút.*
Tiraillement, *m. vongálás, rángatás, ránczigálás.*
Tirailler, *v. a. ránczigálni, rángatni;* fig. *alkalmatlankodni;* —, *v. n. lődözni, csatározni.*
Tiraillerie, *f. csatározás.*
Tirailleur, *m. rosz lövész; csatár; váltólovagló, váltónyargaló.*
Tiran, *v.* Tyran.
Tirant, *m. zsineg, húzózsineg; csizmafül; feszítőzsineg; főgerenda;* (mar.) *víz mélysége.*
Tirasse, *f. huzóháló, szák.*
Tirasser, *v. a. et n. huzóhálóval fogni.*
Tire, *f. húzás;* tout d'une —, *egy húzomban;* à — d'aile, *lehetőségig sebesen.*
Tiré, ée, *adj.* (*v.* Tirer); visage —, *beesett arcz;* —, *m. puskávali vadászat;* faire un —, *csak puskával vadászni.*
Tire-aux-dents, *m. mócsing.*
Tire-balle, *m. körömvas, golyóhuzóvas.*
Tire-botte, *m. csizmafül; csizmahúzó, csizmavető.*
Tire-bouchon, *m. dugaszköröm, dugaszhúzó.*
Tire-bourre, *m. puskatisztító; körömvas.*
Tire-braise, *m. szénvonó.*
Tire-clou, *m.* (couv.) *szegcsípő, szeghúzó.*
Tire-d'aile, *m. röpülés, szállás, szárnycsattogás.*
Tire-dent, *m. foghuzó.*
Tire-fiente, *m. ganajvilla.*
Tire-foin, *m.* (mar.) *golyóhúzóvas.*
Tire-laine, *m. éjjeli utezatolvaj.*
Tire-laisse, *m. hasztalan remény.*
Tire-ligne, *m. rajztoll; vonalzó.*
Tire-lire, *m. persely.*
Tirelirer, *v. n. énekelni mint a pacsirta.*
Tire-pied, *m. térdszíj, térdheveder.*
Tire-plomb, *m. ablakólomhuzó.*
Tirer, *v. a. et n. húzni, rángatni, ránczigálni, kihúzni, behúzni, felhúzni, kinyujtani; lecsapolni, színi, szívogatni, fejni, megfejni; kinyomni, ki-, lenyomtatni; elsülni, lőni; festeni, rajzolni;* — l'épée, *kardot rántani;* — les bottes, *csizmát lehúzni;* — du vin, *bort lefejteni;* — sur qn., *valakire lőni; valakire váltót intézvényezni;* — au large, *eltávozni, neki menni a világnak;* — au long, *elhuzódni;* — vengeance, *boszut állani;* — un plan, *tervet rajzolni;* — en cire, *viaszba önteni, kinyomni;* — sur le temps, *a kellő időpontot eltalálni;* — sur le rouge, *veresesnek lenni;* se —, *huzódni, huzakodni, magát kihuzni;* s'en —, *magát kirántani, kibontakozni; kivergődni.*
Tiret, *m. iratfűzőzsineg; kötvonal, választójel.*
Tireur, *m. lövész, vadász;* (com.) *intézvényző, tukványzó; sodronyhúzó;* — d'armes, *vívómester.*
Tiroir, *m. fiók, kihúzófiók.*
Tirot, *m. kis folyami hajó.*
Tisane, *f. árpalé.*
Tiser, *v. n.* (verr.) *szítni, piszkálni.*
Tison, *m. tüzes üszök, égés;* — éteint, *üszök.*
Tisonner, *v. n. tüzet szítani.*
Tisonneur, *m. szító.*
Tisonnier, *m. szitóvas.*
Tissage, *m. szövés.*
Tisser, *v. a. szőni.*
Tisserand, *m. takács, szövő;* — en soie, *selyemszövő;* — en drap, *posztós, posztóműves, posztócsináló.*
Tisseranderie, *f. szövés, takácsság.*
Tissier, *m. takács, szövő.*
Tissu, *m. szövet.*
Tissu, ue, *adj. szőtt.*
Tissure, *f. szövet, szövés.*

Tissutier, *m.* *paszományos.*
Titane, *m.* *kemeny.*
Titillation, *f.* (méd.) *csiklandás.*
Titiller, *v. a. et n.* *csiklandani, csiklandozni.*
Titre, *m.* *czím; czímlap; felirás; okirat, okmány; jogalap; gyári ragjegy, gyárjegy.*
Titre-planche, *m.* *czímréz.*
Titrer, *v. a.* *czimezni; feljogositni.*
Titrier, *m.* *levéltárnok; oklevélhamisitó.*
Titulaire, *adj.* *czímzetes.*
Toc, *m.* jeu de —, *toccateglijáték.*
Tocan, *m.* *szemling.*
Tocane, *f.* *elölé.*
Tocsin, *m.* *vészharang;* sonner le —, *félre verni a harangot.*
Toge, *f.* (ant.) *tóga.*
Toi, *v.* Tu.
Toile, *f.* *vászon;* (tht.) *függöny; sátor; pókháló;* — de coton, *gyapotszövet, pamutszövet;* — de ménage, *házi vászon;* — à voile, *vitorlavászon;* lever la —, *a függönyt felhuzni;* baisser la —, *leereszteni a függönyt.*
Toilé, *m.* *csipkeal.*
Toilerie, *f.* *vászonáruk; vászonkereskedés.*
Toilette, *f.* *pipereasztal; piperetok; öltözék;* faire sa —, *felöltözködni.*
se Toiletter, *v. pr.* *fölpiperézni magát.*
Toilier, *m.* *vászonkereskedő.*
Toise, *f.* *ölmérték, öl; bányászöl.*
Toisé, *m.* *ki-, fölmérés, megmérés; mértudalom, értan.*
Toiser, *v. a.* *ki-, föl-, megmérni, öllel mérni, föl-, megölezni.*
Toiseur, *m.* *ki-, fel-, megmérő.*
Toison, *f.* *nyirt gyapju; gyapjas bőr, gyapju.*
Toit, *m.* *födél, tető;* fig. *ház;* — à cochons, *disznóól.*
Toiture, *f.* *befödés, födelezés; tető, födél.*
Tokai, *m.* *tokaji bor.*
Tôle, *f.* *vaspléh, vasbádog.*
Tolérable, *adj.* —ment, *adv.* *türhető; türhetőleg.*
Tolérance, *f.* *türelem.*
Tolérant, te, *adj.* *türelmes.*
Tolérantisme, *m.* *vallástürelem.*
Tolérer, *v. a.* *türni.*
Tolet, *m.* *evezőszög.*
Tollé, *m.* *jaj;* crier —, *jajgatni, rikoltani.*
Tombac, *m.* *tompak, rézarany.*
Tombe, *f.* *sírkő; sír.*
Tombeau, *m.* *síremlék; sír, temetőhely;* fig. *enyészet, végveszély.*
Tombelier, *m.* *taligás, targonczás.*
Tomber, *v. n.* *esni, elesni, bedőlni, összedőlni; jutni, keveredni (...ba, ...be);* le jour tombe, *hanyatlik a nap;* le vent est tombé, *csillapodott a szél;* — aux pieds de qn., *valaki lábaihoz borulni;* — sur qn., *rátámadni valakire;* fig. *valaki ellen kikelni;* — à terre, *földre esni;* — malade, *megbetegedni;* — dans une maladie, *valamely betegségbe esni.*
Tombereau, *m.* *taliga; egy taligával tele taligával.*
Tome, *m.* *kötet.*
Tomique, *m.* *szú.*
Ton, ta, pron. ... *d,* ... *ad,* ... *ed,* ... *od,* ... *öd; tied.*
Ton, *m.* *hang;* fig. bon —, *társalgási csín.*
Tondaille, *f.* *nyirt gyapju.*
Tondaison, *f.* *juhnyirés.*
Tondeur, *m.* *juhnyirő;* — de draps, *posztónyirő.*
Tondre, *v. a.* *nyirni, megnyirni; ellenyirni; borotválni.*
Tonique, *adj.* *feszitő;* spasme —, *ideg-rángás;* note —, *alaphang.*
Tonlieu, *m.* *helypénz.*
Tonnage, *m.* *tonnapénz; tonnaszám.*
Tonne, *f.* *tonna.*
Tonneau, *m.* *hordó; hajótereh;* — à bière, *sörtonna;* — de bière, *tonna sör.*
Tonnelage, *m.* *kádármunka.*
Tonneler, *v. a.* *hálóval fogni;* fig. *kelepczébe keritni.*
Tonnelet, *m.* *kávás szoknya.*
Tonneleur, *m.* *foglyász.*
Tonnelier, *m.* *kádár, bodnár.*
Tonnelle, *f.* *lugas; fogolyháló; kalrekesz.*
Tonnellerie, *f.* *kádárság; kádárműhely.*
Tonner, *v. n. et imp.* *mennydörögni.*
Tonnerre, *m.* *mennydörgés, égzengés; mennykőcsapás, villám, mennykő.*
Tonomètre, *m.* *hangmérő.*
Tonsilles, *f. pl.* *torokmondola.*
Tonsure, *f.* *pilis, környeset, papkoszorú.*
Tonte, *f.* *juhnyirés, gyapjunyirés.*
Tontisse, *f.* *kárpit nyirt gyapjuból.*
Tonture, *f.* *hulladék, nyiradék;* (mar.) *szélső párkány.*

Topaze, *f. topáz.*
Tope, *int. jól van! legyen!*
Toper, *v. n.* (jeu.) *a betételt tartani;* fig. *beleegyezni.*
Topinampour, *m. burgonya.*
Topique, *adj. helyi, helybeli; —, m. helyi szer.*
Topographe, *m. helyiró, tájiró, tájrajzoló.* [*tájirás.*
Topographie, *f. helyrajz, helyirás,*
Topographique, *adj. helyrájzi.*
Toque, *f. csukóka.*
Toquet, *m. gyermekfőkötő; asszonyfőkötő.*
Torche, *f. fáklya; szalmacsutak;* (tonn.) *vasabroncs.*
Torche-cul, *m.* pop. *seggtörlő.*
Torche-nez, *m.* (man.) *ajazóvas, orrcsiptető.*
Torche-pot, *m. közönséges fakúsz.*
Torcher, *v. a. törülni, le-, megtörülni; le-, megtisztitni, súrolni; betapasztani;* (van.) *füzgúzst fonni;* fig. *odamázolni, kontárkodni;* fig. — qn., *valakit kiverni.*
Torchère, *f. gyertyaláb.*
Torchis, *m. tapaszték.*
Torchon, *m. törlőrongy; surlócsutak; piszkos, mocskos ember.* [*kercs.*
Torcol, Torcou, *m. tekerics, nyakte-*
Tordage, *m. selyemsodrás.*
Tordeur, *m. sodró, selyemsodró.*
Tordile, *m. magtaréj.*
Tordre, *v. a. tekerni, összetekerni, elcsavarni, facsarni, sodorni, czérnázni.*
Tore, *m.* (arch.) *vánkostag.*
Tormentille, *f. timpó.*
Torminal, *m. berkenyefa.*
Toron, *m.* (cor.) *zsineg, sinór.*
Torpeur, *f. megmerevedés, elkábulás.*
Torpille, *f. zsibbasztórája.*
Torquer, *v. a. sodorni, fonni, göngyölgetni (dohányt).*
Torquet, *m.* donner le — à qn., donner un — à qn., *valakit elámitni, elhitetni;* donner dans le —, *elámittatni magát.*
Torquette, *f.* — de tabac, *göngyölt dohánylevelek.*
Torqueur, *m. dohánygöngyölgető.*
Torréfaction, *f. piritás, pörkölés.*
Torréfier, *v. a. piritni, aszalni.*
Torrent, *m. záporpatak, hegyi folyam.*
Torride, *adj. forró;* zone —, *forró égöv.*
Tors, rse, *adj. sodrott, czérnázott; elcsavart, kitekert, kicsavart.*
Torser, *v. a. tekerni, csavarni.*
Torsion, *f. tekeredés, tekerület, csavarás.*
Torsoir, *m. csavaróbot.*
Tort, *m. kár; boszuság; jogtalanság;* à —, *jogtalanul;* à — et à travers, *gond nélkül, meggondolatlanul;* mettre le — sur qn., *a hibát valakire tolni;* mettre qn. dans son —, *valakit arról meggyőzni, hogy nincsen igaza.*
Tortelle, *f. szegecs (növény).*
Torticolis, *m. merev nyak;* fig. *szenteskedő; —, adj. görbenyaku.*
Tortillage, *m. zavaros beszéd.*
Tortillement, *m. összetekerés, csavarás;* tortillements, *pl. fogás, mentség.*
Tortiller, *v. a. összetekerni, csavarni, fonni;* (charp.) *fúrni; —, v. n. vonakodni, kifogásokat tenni.*
Tortillière, *f. kigyózóút.*
Tortillis, *m. tekerületes czifraság.*
Tortillon, *m. tekerület; tekercs; falusi szolgáló.*
Tortionnaire, *adj.* (dr.) *erőszakos.*
Tortionner, *v. a. roszul bánni (...val, ...vel), méltatlankodni (valakin).*
Tortis, *m. csomó, nyaláb, csomag, motring, báb; virágfüzér; viasztekercs.*
Tortu, ue, *adj. görbe, ferdenövésü;* fig. *fonák.*
Tortue, *f. tajkoncz, teknősbéka.*
Tortuer, *v. a. görbitni, elgörbitni.*
Tortueux, euse, *adj. görbe, tekervényes.*
Torture, *f. kín, gyötrelem;* mettre à la —, *kínpadra húzni.*
Torturer, *v. a. kínozni, gyötörni, kínpadra húzni.*
Toste, *m. el-, ráköszöntés, áldomás;* porter un —, *áldomásozni, felköszönteni; —, f. evezőpad.*
Toster, *v. a. et n. felköszönteni, áldomásozni.*
Tôt, *adv. majd, nem sokára, rövid időn, jókor;* trop —, *igen korán;* plus —, *elébb, korábban;* — ou tard, *elébb vagy utóbb.*
Total, ale, *adj.* — alement, *adv. egész, teljes; összes, egyetemes; egészen* st.; —, *m. az egész, végösszlet.*
Totalité, *f. összeség, egész, egészlet.*

Touchant, te, *adj. megindító, megható, hathatós, érintő;* point —, *érintkezési pont;* —, *prp. illetőleg.*
Touchau, *m.* (orf.) *próbatű, kémletű.*
Touche, *f. markolatfa vagy deszka; billentyű; íróvessző, nyelecs, palavessző; sudar, suhogó, ostorhegy, ostorcsapó;* fig. *ütés, vágás, csapás; csúfolás, gúnyolás, gúny; ecsetvonal; modor; egy falka ökör;* — d'arbre, *lombozat;* craindre la —, *veréstől félni.*
Toucher, *v. a. et n. érinteni, megérinteni, hozzányúlni, megilletni; hajtani, terelni; simítni; megdörgölni (delejjel); határosnak lenni, egymást érni, érintkezni; lőkinteni;* fig. *megindítni, meghatni, elérzékenyítni; illetni; megváltoztatni; rákenni (festéket); kikötni, partra szállani;* touche, cocher! *kocsis, hajts!* cela vous touche, *ez Kegyedet illeti;* — dans la main, *kezet ráadni;* — qn, *valakit megbántani, sérteni;* — le clavecin, *zongorázni;* se —, *v. pr. egymással érintkezni, egymáshoz érni;* se — dans la main, *kezet fogni (egymással);* —, *m. érzés, érzőtehetség;* (mus.) *játék.*
Toueux, *m. vontatóhorgony.*
Toufan, *m.* (mar.) *forgószél.*
Touffe, *f. csomó;* — de cheveux, *hajfürt;* par touffes, *tincsenként, nyalábonként.*
Touffer, *v. n. szárba indulni, bokrosodni.*
Touffeur, *m. meleg gőz.*
Touffu, ue, *adj. bokros, sűrűlevelű; sűrű, tömött.*
Toujours, *adv. mindig; azonban, mindazáltal, mégis;* pour —, *mindenkorra.*
Toulet, *m. evezőszög.*
Toupet, *m. búb, bóbita, üstök, csomó.*
Toupie, *f. búgócsiga, zúgatytyú;* fig. *ringyó.* [*tani.*
Toupiller, *v. n. forogni; csigát haj-*
Toupillon, *m. csomócska.*
Tour, *f. torony.*
Tour, *m. körforgás, forgás, keringés; séta, sétálás; kis utazás; fordulat, fordulás; kerület; kiterjedés; szél, vég;* fig. *csiny; sor; tekercs; esztergа, esztergály; korong; gyúróasztal; forgószék;* — de cheveux, *vendéghaj, álhaj;* — de cou, *gallér;* — à —, *sorban, rendben;* en un — de main, *egy pillanatban;* à mon —, *részemről, ha rám kerül a sor;* faire un —, *egyet fordulni;* faire un — de promenade, *sétálni.*
Touraille, *f. malátakemencze.*
Touraillon, *m. szaladsöpredék.*
Tourbe, *f. csoport, sereg (ember); tőzeg.* [*zsombláp.*
Tourbier, *m. tőzegásó;* marais —,
Tourbière, *f. tőzegföld.*
Tourbillon, *m. forgószél; forgony.*
Tourbillonner, *v. n. forogni.*
Tourde, *f. rigó, húrosmadár.*
Tourdelle, *f. éneklőrigó.*
Tourdille, *adj.* cheval gris —, *seregélyszürke (ló).*
Tourelle, *f. tornyocska.*
Touret, *m. kerekecske; rokka.*
Tourillon, *m. csap; ágyucsap.*
Tourmaline, *f. berzle, söröly.*
Tourment, *m. kín, gyötrelem;* fig. *szégály, gond, bú.*
Tourmente, *f. tengervész, tengervihar.*
Tourmenter, *v. a. kínozni, gyötörni; szorongatni; terhelni, zaklatni; megrendítni; ide s tova hányni;* se —, *v. pr. hányakodni;* fig. *aggódni; megvetemedni (fáról).*
Tourmenteux, euse, *adj.* (mar.) *viharos, viharzó, szélvészes.*
Tourmentin, *m. előárbocztetőfa; vészcsüllő.*
Tournailler, *v. n. keringeni, körben mozogni;* fig. *kóborolni.*
Tournant, *m. fordulat; görbület; forgatag.*
Tournant, te, *adj. forgó;* chaise tournante, *forgószék.*
Tourne, *f. tromf; felpénz.*
Tourne-à-gauche, *m.* (serr.) *csavarkulcs.* [*szarv.*
Tournebout, *m. kajla, kajsza vagy fúvó*
Tournebride, *m. inasok tanyája.*
Tournebroche, *m. pecsenyeforgató.*
Tournée, *f. kerület, kör; séta, sétálás; csapórecze, reczecsapda.*
Tournefeuillet, *m.* (rel.) *levélforditó.*
Tourne-gants, *m.* (gan.) *keztyűforditó.*
Tournelle, *f. tornyocska.*
Tournemain, *m.* en un —, *egy pillanatban.*
Tourner, *v. a. forditni, megforditni, forgatni; más felé forditni; esztergályozni;* fig. *fordulatot adni;* homme bien tourné, *jótermetű ember;*

— tout en bien, *mindent jól intézni, jó irányba hozni;* — qch. en raillerie, *valamiből tréfát csinálni;* — qn. en ridicule, *valakit nevetségessé tenni;* —, *v. n. et se* —, *fordulni, forogni; átváltozni, változni (...vá, ...vé); megsavanyodni, megromlani; összefutni, megaludni; pirulni, színt kapni;* fig. *fordulatot venni; válni;* la tête me tourne, *szédül a fejem, szédülök, elszédülök;* fig. *rögtön félbeszakasztani (beszédet).*
Tournesol, *m. napvirág; lakmusz.*
Tournette, *f. gombolyító; pergőkalit.*
Tourneur, *m. esztergályos; forgató.*
Tournevent, *m. kéményborító.*
Tournevis, *m. csavarhuzó.*
Tourniolle, *f. körömméreg.*
Tourniquet, *m. keresztsorompó; forgattyú, kallantyú; érnyomasz; korong, eszterga, forduló.*
Tournis, *m. kergeteg, kergeség, kergetegség.*
Tournoi, *m. harczjáték, lovagjáték.*
Tournoiement, Tournoîment, *m. forgatás, forgás, pergés;* — de tête, *szédülés, szédelgés.*
Tournoir, *m.* (pot.) *szorítófa.*
Tournoyer, *v. n. forogni;* fig. *tekelóriázni.*
Tournure, *f. fordulat; esztergályosmunka;* fig. *ügyesség, jártasság.*
Tourte, *f. torta; czérnamotólа;* (verr.) *hőd, kohó.*
Tourteau, *m. olajos lepény.*
Tourtereau, *m. giliczécske.*
Tourterelle, *f. gerlicze.*
Tourtière, *f. tortaserpenyő.*
Tourtre, *f.* (cuis.) *gerlicze, gilicze.*
Touselle, *f. tavaszi búza.*
Toussaint, *f. mindszent napja.*
Tousser, *v. n. köhögni.*
Tousserie, *f. köhögés.*
Tousseur, *m.* — euse, *f. köhögő.*
Tout, toute, *adj. egész; mind;* —, *adv. egészen; teljesen;* — doucement, *egész csendességben;* — au plus, *legfölebb;* — au moins, *legalább;* — auprès, *épen mellette;* — de bon, *komolyan, igazán, valóban;* — beau, *csak csendesen, csak lassan, halkkal!* — autant, *épen annyi;* — à point, — à propos, *épen jókor;* — de même, *épen így;* — ensemble, *együtt, egyszerre;* c'est — un, *ez mindegy;* —, *m. az egész, mind, minden;* on se fait à —, *mindenhez szokik az ember;* en — et partout, *minden esetben.*
Tout-à-coup, *adv. hirtelen, rögtön, sebtében.*
Tout-à-fait, *adv. teljességgel, merőben.*
Tout-de-suite, *adv. legott, legottan.*
Tout-d'un-coup, *adv. egyszerre.*
Toute-épice, *f. kandilla; fekete kömény.*
Toutefois, *adj. mégis; azonban.*
Toute-épine, *f. mezei kömény.*
Toute-présence, *f. mindenüttlétel, mindenüttesség.*
Toute-puissance, *f. mindenhatóság.*
Toute-science, *f. mindentudás.*
Tout-puissant, toute-puissante, *adj. mindenható;* —, *m. a mindenható.*
Toux, *f. köhögés, hurut.*
Toxicodendron, *m. mérges szömörcse.*
Toxicologie, *f. méregtan.*
Toxique, *m.* (méd.) *méreg;* — végétal, *növényméreg.*
Traban, *m. poroszló, hajdu.*
Trabéation, *f.* (arch.) *gerendázat.*
Tracas, *m. zavar, zűrzavar, lárma, rendetlenség, robaj, zaj.*
Tracasser, *v. n. ide s tova futni, futosni, kóborolni; zavart előidézni, bajt okozni;* —, *v. a. nyugtalanitni, zaklatni.* [*baj.*
Tracasserie, *f. ingerkedés, bajoskodás,*
Tracassier, *m.* — ère, *f. nyugtalan ember, izgató; izgatónő, pletyka, locsogó;* —, *adj. bajt okozó, alkalmatlan, bajos.*
Trace, *f. nyom, kerékvágás, csapa; útjelzés; benyomás.*
Tracé, *m.* (fort.) *rajz.*
Tracelet, *m. előrajzoló.*
Tracement, *m. lerajzolás, előrajzolás; rajz, rajzolat.*
Tracer, *v. a. rajzolni, előrajzolni, kijelölni, kipéczézni, kitűzni.*
Traceret, *v.* Tracelet.
Traceur, *m. kertrajzoló.*
Trachée-artère, *f. légcső, gége.*
Traçoir, *m. árvesö.*
Traction, *f.* (phys.) *húzás, vonás, huzat, vonat.*
Tradition, *f.* (dr.) *át-, kiadás; monda, szóhagyomány.*
Traditionnel, elle, *adj.* — ellement, *adv. mondaszerinti; monda szerint.*
Traducteur, *m. forditó.* [*mány.*
Traduction, *f. forditás; szóhagyo-*

Traduire, *v. a. irr.* (dr.) *át-, kiszolgáltatni, átadni; fordítani.*
Traduisible, *adj. fordítható.*
Trafic, *m. kereskedés, tőzs.*
Trafiquant, *m. kereskedő, tőzsér.*
Trafiquer, *v. n. kereskedni.*
Tragacanthe, *f. baktövismézga.*
Tragédie, *f. szomorujáték, tragédia.*
Tragédien, *m. szomorműköltő, tragédiaköltő; szomorműi, tragikai színész.*
Tragi-comédie, *f. szomorvigjáték, tragikomédia.*
Tragi-comique, *adj. gyászfurcsa, tragikomikai.*
Tragique, *adj.* —ment, *adv. tragikai; szomoru; tragikailag; szomoruan;* —, *m. tragikai irásmód; tragédiaköltő.*
Trahir, *v. a. elárulni.*
Trahison, *f. árulás.*
Traille, *f. repülőhid; kötél.*
Trailler, *v. a.* (pch.) *megrángatni (a madzagot).*
Train, *m. menet, lépés; szekéral, kocsial; kiséret; vonal; tutaj;* tout d'un —, *egy húzomban;* l'affaire est en bon —, *jó irányban halad a dolog;* aller son —, *ösvényén haladni;* être en —, *folyamatban lenni;* mettre en —, *megindítni;* faire du —, *lármát ütni.*
Traînage, *m. szánkázás; italadó.*
Traînant, te, *adj. hurczoló, húzó.*
Traînasse, *f. huzóháló; tekeródzés.*
Traîne, *f.* (cor.) *szán, szánka; alattság.*
Traîne-buisson, *m. éjszaki pacsirta.*
Traîneau, *m. szán, szánka; huzóháló.*
Traînée, *f. vonal; futótüz.*
Traîne-malheur, *m. balsors fia.*
Traîne-potence, *f.* fig. *szerencsétlen ember.*
Traîner, *v. a. et n. húzni, hurczolni; nyujtani; magával vinni;* fig. *maga után vonni; vissza-, elmaradni, betegeskedni; heverni;* l'affaire traîne, *az ügy huzódik;* se —, *v. pr. huzódni, lomhán ballagni.*
Traîneur, *m. huzóhálóval vadászó, madarászó; maradozó, szakadozó, sereghajtó; hurczoló.*
Traire, *v. a. irr. fejni, megfejni.*
Trait, ite, *part. et adj. fejett, megfejett;* argent —, *ezüstsodrony.*
Trait, *m. nyil, lövet, lövedék; vonás; arczvonal; huzószij; tollhuzás, tollvonás; metszés (fürészszel);* fig. *vonatkozás;* tout d'un —, *egy húzomban;* — de pinceau, *ecsetvonal;* cheval de —, *igás ló;* — de fripon, *csiny, gaztett;* — d'esprit, *élczes ötlet.* [kony.
Traitable, *adj. velebánható; hajlékony.*
Traitant, *m. közjövedelembérlő.*
Trait d'union, *m. kötvonal.*
Traite, *f. környék, darab föld, tér;* (com.) *kivitel, bevitel- és kivitelvám; kereskedés; tukvány;* — des nègres, *szerecsenkereskedés;* — des blés, *gabonakereskedés.*
Traité, *m. értekezés; szerződés.*
Traitement, *m. bánásmód; megvendéglés; fizetés.*
Traiter, *v. a. et n. bánni (... val, ... vel); megvendégelni, lakomát adni; kidolgozni, értekezni (... ről, ... ről); alkudozni; gyógyitni;* — de haut en bas, *lenézőleg, megvetőleg bánni (... val, ... vel);* se —, *v. pr. tárgyaltatni;* se — bien, *jó asztalt tartani.*
Traiteur, *m. vendéglős.*
Traître, esse, *adj. áruló; hamis (állatokról);* —, *m.* —tresse, *f. áruló; árulónő.*
Traitreux, euse, *adj.* —eusement, *adv. árulatos, hiteszegett; hitellenül.*
Trajet, *m. átkelés, átjárás, átmenet; utazás.*
Trâle, *m. rigó, hűrosmadár.*
Trame, *f.* (tiss.) *bélfonal;* fig. *pártütés, összeszövetkezés.*
Tramer, *v. n.* (tiss.) *fonalat felhúzni;* fig. *forralni, kezdeni.*
Tramontane, *f. éjszaki szél; éjszak; sarkcsillag.*
Tranchant, te, *adj. éles, metsző;* fig. *elítélő; czáfolhatlan;* —, *m. él, élesség.*
Tranche, *f. szeletke, darabka;* (rel.) *metszés; ékszeg, hasitóék.*
Tranche-couteau, *m.* (rel.) *metszőrés.*
Tranchée, *f. árok; futóárok, viárok;* tranchées, *f. pl. hascsikarás.*
Tranche-gazon, *m.* (jard.) *pázsitszelő.*
Tranche-lard, *m. czetkés, czetbárd; szalonnakés, szalonnaszelő.*
Tranche-montagne, *m. kérkedő.*
Trancher, *v. a. metszeni, vágni, le-, keresztülmetszeni vagy vágni; felvágni (ételeket); el-, szétosztani*

fig. *félbeszakasztani;* —, *v. n. fogni, élesnek lenni;* fig. *határozni, végezni; elütni (...tól, ...től);* — court, *hirtelen felhagyni;* —net, *igazat beszélni.*
Tranchet, *m. bicsak;* (serr.) *átverőműszer.*
Tranchoir, *m. fatányér, vágódeszka.*
Tranquille, *adj.* —ment, *adv. nyugott, csendes; nyugottan, csendesen.*
Tranquiliser, *v. a. megnyugtatni, lecsendesitni, lecsillapitni;* se —, *v. pr. lecsendesülni; megnyugodni.*
Tranquillité, *f. nyugalom, csendesség, csend.*
Transaction, *f. megegyezés, egyesség,* [*kiegyenlités.*
Transalpin, ine, *adj. havasontúli.*
Transborder, *v. a. átrakni, átrakodni (egyik hajóról a másikba).*
Transcendance, *f. túlsúly, felsőbbség.*
Transcendant, te, *adj. erősebb, hatalmasabb, kitünő; érzékfölötti, érzéktúli.*
Transcendental, ale, *adj. érzékfölötti, érzéktúli.*
Transcription, *f. leirás; átirás;* (com.) *áttét, áttevény.*
Transcrire, *v. a. irr. leirni; átirni; beirni;* (com.) *áttenni.*
Transe, *f. aggály, aggodalom, szorongás.*
Transférer, *v. a. áttenni, áthelyezni;* (dr.) *átruházni.*
Transfert, *m. járadék átruházása, átszolgáltatása.*
Transfiguration, *f.* (th.) *Urunk színváltozása.*
Transfigurer, *v. a.* (th.) *megdicsőitni;* se —, *v. pr. megdicsőülni.*
Transfil, *m.* (pap.) *mintasodrony.*
Transformation, *f. átalakitás, átváltoztatás.*
Transformer, *v. a. átváltoztatni, átalakitni.*
Transfuge, *m. szökevény.*
Transfuser, *v. a. átönteni.*
Transfusion, *f. átöntés.*
Transgresser, *v. a. áthágni, átlépni.*
Transgresseur, *m. áthágó.*
Transgression, *f. áthágás.*
Transiger, *v. n. egyességre lépni, megegyezni.*
Transir, *v. a. áthatni, megmerevitni, dermeszteni;* —, *v. n. megmerevedni, megdermedni.*
Transissement, *m. megmerevedés, merevülés.*

Transit, *m. menetlevél;* commerce de —, *átviteli kereskedés.*
Transitif, ive, *adj.* (gr.) *átható.*
Transition, *f.* (mus.) *átmenet.*
Transitoire, *adj. mulékony, ideiglenes.*
Translatif, ive, *adj.* (dr.) *átvivő, áttevő.*
Translation, *f. átvitel, áttétel.*
Transmarchement, *m. elszállitás.*
Transmarin, ine, *adj. tengertúli, tengerentúli.*
Transmettre, *v. a. irr. áttenni, átadni, átengedni, ráhagyni, átszállitni, átküldeni; terjeszteni, tenyészteni;* se —, *v. pr. terjedni, tenyészni.*
Transmigration, *f. vándorlás.*
Transmissible, *adj. átengedhető, átvihető, átküldhető.*
Transmission, *f. átengedés, áttétel, átadás.*
Transmuable, *adj. átváltoztatható, elváltozható.*
Transmuer, *v. a. átváltoztatni.*
Transmutabilité, *f. átváltoztathatás, elváltozhatóság.*
Transmutation, *f. át-, elváltoztatás, elváltozás.*
Transparence, *f. átlátszóság.*
Transparent, te, *adj. átlátszó, átlátszatos;* —, *m. vonallap; átlátszókép.*
Transpercer, *v. a. átszúrni, átfúrni, keresztüldőfni.*
Transpirable, *adj. kigőzölögheto.*
Transpiration, *f. kigőzölgés.*
Transpirer, *v. n. kigőzölgeni;* fig. *elhiresedni.*
Transplantation, *f. átültetés.*
Transplanter, *v. a. átültetni.*
Transport, *m. elvitel, elszállitás, szállitás, átszállitás; szállitmány; áttétel, átvitel; átmenetel, átkelés, átjárás; el-, odaengedés, átszolgáltatás;* (com.) *áttét, áttevény; elragadtatás, kitörés, költői ihlettség, lelkesültség; hirtelenség, hirtelen harag;* (dr.) *megszemlélés.*
Transportable, *adj. szállitható, elvihető.*
Transporter, *v. a. elvinni, elszállitni; átültetni; átvinni; átengedni;* fig. *elragadni;* être transporté de fureur, *dühösködni;* se —, *v. pr.* (dr.) *hely színén megjelenni;* fig. *magát elragadtatni (valami által); eszméletlenné válni, magán kivül lenni.*
Transporteur, *m. szögmérő.*
Transposer, *v. a. áttenni, áthelyezni.*

Transpositif, ive, *adj. áttevő, áthelyező.*
Transposition, *f. áttétel.*
Transrhenan, ane, *adj. rajnatúli.*
Transsubstantiation, *f.* (th.) *átlényegülés, urlesttéváltozás.*
Transsudation, *f. küzzadás.*
Transsuder, *v. n. küzzadni; átszivárogni.*
Transvaser, *v. a. áttölteni.*
Transversal, ale, *adj.* —alement, *adv. kereszt, haránt; keresztül, keresztbe, keresztben.*
Transverse, *adj. kereszt . . ., haránt, rézsutos.* [*kás.*
Trantran, *m.* fam. *slendrián, agg szo-*
Trapèze, *m. dülény, ferdény.*
Trappe, *f. csapóajtó; függőablak; kelepcze; trappistaszerzet.*
Trappiste, *m. trappistaszerzetes.*
Trapu, ue, *adj. zömök.*
Traque, *f. hajtóvadászat.*
Traquenard, *m.* (man.) *félporoczka, koczogás; görényfogó, görénykelepcze.*
Traquer, *v. a.* (chass.) *körülhálózni; körülvenni, körülfogni.*
Traquet, *m. kelepcze, fogóvas; malomzörgés.*
Traqueur, *m.* (chass.) *hajtó.*
Trasi, *m. földi mogyoró.*
Trassant, *m.* (com.) *lukványzó, intézvényező.*
Trasse, *m.* (pap.) *legsilányabbféle rongy.*
Trasser, *v. a.* (com.) *tukványozni, intézvényezni.*
Trau, *m. mély út, öblös út.*
Traumatique, *adj.* (méd.) *genyesztő.*
Travade, *f.* (mar.) *zivatar, förgeteg.*
Travail, *m.* (*pl.* travaux) *munka, dolog; sánczmunka; lókaloda* (*pl.* travails); *számadás* (*pl.* travails); — d'enfant, *vajudás, vajudozás.*
Travailler, *v. n. dolgozni; megvetemedni (fáról); pezsegni, forrni, buzogni, kelni; mozogni;* ce mur travaille, *e fal süllyed;* —, *v. a. megmunkálni, kidolgozni; nyugtalanitni, zargatni, zaklatni;* se —, *v. pr. vesződni;* se — pour rien, *semmiért aggódni;* se — l'esprit, *fejét törni (valamin).*
Travailleur, *m.* —euse, *f. dolgos, munkás; sánczásó; munkásnő, dolgozónő.*
Travaux, (*pl. v.* Travail) *munkálatok, művek, tények, cselekedetek.*
Travée, *f.* (arch.) *köz, lap.*
Travers, *m. keresztben fekvés, haránt, ferdeség; szabálytalanság;* fig. *fonákság;* à —, au —, *keresztül* (.. *on, . . . en, . . . ön*); en —, *keresztben;* de —, *keresztbe; fonákul;* entendre tout de —, *mindent rosszúl vagy fonákul érteni;* parler à tort et à —, *összevissza beszélni;* regarder de —, *görbe szemmel nézni; haragosan ránézni.*
Traverse, *f. keresztfa, átfa, keresztgerenda, keresztvonal, keresztút;* fig. *baj, viszontagság, viszály;* rue de —, *keresztutcza;* à la —, *közbe.*
Traversée, *f. átkelés, átjárás.*
Traverser, *v. a. et n. keresztülmenni, járni, lovagolni, áthajózni; áthatni; akadályozni, gátolni;* — une rue, *valamely utczán keresztülmenni;* — un pays, *valamely országon keresztülutazni.*
Traversier, ère, *adj.* rue traversière, *keresztutcza;* flûte traversière, *harántsip;* —, *m. hidas, komp.*
Traversin, *m. fejalj, vánkos; keresztfa, átfa; fenékfa.*
Traversine, *f.* (chem.) *keresztküszöb.*
Travestir, *v. a. átöltöztetni, álruhába öltöztetni;* fig. *gúnymásolni;* se —, *v. pr. álruhába öltözködni;* fig. *tettetni magát, színeskedni.*
Travestissement, *m. átöltöztetés; álöltözet; tettetés, színlés.*
Travon, *m. pócz, póczológerenda.*
Travouil, *m. fonalgombolyitó.*
Traye, *f. lépirigó.*
Trayon, *m. csecs, tőgybimbó.*
Trébucher, *v. n. botlani; elesni; tulsúlyunak lenni;* fig. *hibázni.*
Trébuchet, *m. madárkelepcze, madárfogó; aranymérleg.*
Trécheur, *m.* (bl.) *szegély, szél.*
Tréfiler, *v. a. sodronyt húzni*
Tréfilerie, *f. sodronyhúzás.*
Tréfileur, *m. sodronyhuzó.*
Trèfle, *m. lóhere; makk (kártyában).*
Tréfler, *v. a.* (mon.) *el-, felbányolni.*
Tréfonds, *m. telek, föld, jószág.*
Treillage, *m. rácsozat, rostélyzat.*
Treillager, *v. a. rácsozattal körülvenni.*
Treille, *f. lugas, szőlőlugas; nyelvrács; varsa, tapogató.*

Treillis, *m.* *rács, rostély; fényes vászon; háromnyüstős vászon.*
Treillisser, *v. a.* *berácsozni, berostélyozni.*
Treizaine, *f.* *tizenháromból álló menynyiség.*
Treize, *adj.* *tizenhárom; tizenharmadik (napja a hónak);* —, *m.* *tizenharmadik.*
Treizième, *adj.* *tizenharmadik;* —, *m.* *tizenharmad.*
Treizièmement, *adv.* *tizenharmadszor.*
Tréma, *m.* (gr.) *válpont, választópont.*
Tremblaie, *f.* *nyárfás, nyárerdő.*
Tremblant, *m.* (org.) *rezgőhang; rezgetű, rezgetyű.*
Tremble, *m.* *rezgő nyárfa, rezgenyár.*
Tremblement, *m.* *reszketés, rezgés; trilla;* — de terre, *földrengés.*
Trembler, *v. n.* *reszketni, remegni.*
Trembleur, *m.* — euse, *f.* *félénk ember; quaker; félénknő; quakernő.*
Trembloter, *v. n.* *kissé reszketni, borzadni.*
Trémie, *f.* *garatfiók, garat; sómérték; füstbolt, füstfogó.*
Trémois, *m.* *babótakarmány.*
Trémoussement, *m.* *rázás, rázkodás.*
Trémousser, *v. n.* — des ailes, *szárnyaival csattogni;* se—, *v. pr.* *ugrálni, szökdécselni; sürgölődni, mozogni.*
Trémoussoir, *m.* *mozgony.*
Trempe, *f.* *aczéledzés; edzet, keménység;* (imp.) *megnedvesités; ráöntés, rátöltés, öntelék, öntet;* fig. *faj, fajta;* gens de même —, *egybordában szőtt vagy egyszőrü emberek.*
Tremper, *v. a.* *beáztatni, megnedvesitni; edzeni;* — la soupe, *a levest tálalni;* —, *v. n.* *ázni; valamiben részt venni.*
Tremperie, *f.* (imp.) *beáztatókamra.*
Tremplin, *m.* *szökőpad, ugrópad.*
Trempoire, *f.* *áztatókád.*
Trentaine, *f.* *harmincz, harmincz darab.*
Trente, *adj.* *harmincz;* —, *m.* *harminczadik.*
Trentième, *adj.* *harminczadik;* —, *m.* *harminczad, harminczadrész.*
Tréou, *m.* *vészvitorla, viharvitorla.*
Trépan, *m.* *lékesz, agyfuró; földfuró.*
Trépanation, *f.* *lékezés, lékelés.*
Trépaner, *v. a.* *lékezni, lékelni (koponyát); megfúrni.*
Trépas, *m.* *kimulás, halál;* (mar.) *szoros átjárás.*
Trépasser, *v. n.* *kimulni, meghalni.*
Trépidation, *f.* *remegés, reszketés.*
Trépied, *m.* *háramb, vasláb.*
Trépignement, *m.* *tombolás, dobogás; tipegés.*
Trépigner, *v. n.* *tombolni, dobogni, dörömbölni; tipegni.*
Trépoint, *m.* **Trépointe**, *f.* (cord.) *ráma.*
Très, *adv.* *nagyon, igen, fölötte.*
Tré-sept, *m.* *játék neme.*
Trésillon, *m.* (charp.) *ellenfa, zárfa.*
Trésor, *m.* *kincs; kincstár.*
Trésorerie, *f.* *kincstár (angolhonban); pénzügy.*
Tresorier, *m.* *számtartó; kincstárnok.*
Trésorière, *f.* *gondviselőnő (zárdákban).*
Tressaillement, *m.* *reszketés, borzadozás, felszökés, fölrezzenés.*
Tressaillir, *v. n.* irr. *borzadni, felszökni, fölrezzenni;* — de joie, *reszketni örömében.*
Tresse, *f.* *paszomány; hajfonadék, hajfonat.*
Tresser, *v. a.* *fonni.*
Tresseur, *m.* *hajfonó, hajfonász.*
Trest, *m.* *vitorlavászon neme.*
Tréteau, *m.* *szolgafa, állás, talap; nyujtópad;* — de scieur, *fűrészláb.*
Treu, *m.* *háló neme (ollótlan rákok fogdosására).*
Treuil, *m.* *forgótengelyfa.*
Trève, *f.* *fegyverszünet;* fig. *nyugalom;* — de compliments, *hagyjuk abban a bókokat.*
Trévier, *m.* *vitorlakészitő.*
Trévire, *f.* *korcsolyakötél.*
Trévirer, *v. a.* (mar.) *hengeritni, korcsolyázni.*
Trézalé, ée, *adj.* *hasadékos, repedékes (porczellánról).*
se Trézaler, *v. pr.* *repedezni (porczellánról).*
Triade, *f.* (mus.) *hármashang.*
Triage, *m.* *kiválogatás, kiválasztás;* (for.) *vágás.*
Triangle, *m.* *háromszög.*
Triangulaire, *adj.* *háromszögü.*
Triangulation, *f.* *háromszögelés.*
Triballe, *f.* (pell.) *tiló.*
Triballer, *v. a.* (pell.) *tilólni.*
Tribord, *m.* *kormányfél (hajón).*
Tribu, *f.* *egylet, társaság, néposztály, néptörzs.*
Tribulation, *f.* *szomorúság.*
Tribule, *f.* *sulyom.*

Tribun, *m. tribunus ; —* du trésor, *hadi kincstárnok.*
Tribunal, *m. törvényszék ; —* de cassation, *semmitőszék ; —* d'appel, *feltörvényszék ; —* de commerce, *kereskedelmi törvényszék.*
Tribunat, *m. tribunatus.*
Tribune, *f. szónokszék ; kar, templomkar, templomkarzat ; emelvény.*
Tribut, *m. adó ; bér.*
Tributaire, *adj. adókōteles, bérköteles.*
Tricénaire, *adj. harmincznapi.*
Tricéphale, *adj. háromfejü.*
Tricher, *v. a. et n. megcsalni (játékban).*
Tricherie, *f. csalás (játékban).*
Tricheur, *m. csaló (játékban).*
Trichome, *m.* (méd.) *lengyelfürt.*
Tricoises, *f. pl. harapófogó.*
Tricolor, *m. aranyfáczán.*
Tricolore, *adj. háromszinü.*
Tricon, *m.* (jeu.) *három egyenlő kártya.*
Tricot, *m. kötés ; kötött, mű, kötöncz ; dorong.*
Tricotage, *m. kötés ; kötésdíj ; csipkekötés.*
Tricotée, *f. koczkalepénylserpenyő.*
Tricoter, *v. a. kötni ; csipkét verni.*
Tricoteur, *m. —* euse, *f. kötő ; csipkeverő ; kötőnő ; csipkeverőnő.*
Trictrac, *m. játék neme.*
Tride, *adj. eleven, élénk, fürge.*
Trident, *m. háromágu villa, szigony.*
Triennal, ale, *adj. háromévi, hároméves.*
Trier, *v. a. kiválogatni, kiválasztani ; szétválogatni ; kiselejteni.*
Trieur, *m. ki-, szétválogató ; ércsválasztó.*
Trieuse, *f. rongyszétválogatónő.*
Trifide, *adj. háromoszlásu, háromrészü.*
Triflore, *adj. háromvirágu.*
Trigamie, *f. háromnejüség, háromhitvesüség.*
Trigaud, aude, *adj. alattomos ; —, m. alamuszi.*
Trigauder, *v. n.* fam. *ravaszkodni, cselfogásokkal élni.*
Trigauderie, *f.* fam. *alattomos ravaszság, alamusziság.*
Trige, *f. hármas fogat.*
Trigémeau, *m. hármas gyermek, hármoncz.*
Triglyphe, *m.* (arch.) *háromvályü tag, háromvölgy, hármas síp.*
Trigone, *adj. háromélü.*
Trigonelle, *f.* (bot.) *bakszarvu lepkeszeg, bakszarvu fü.*
Trigonométrie, *f. háromszögtan, háromszögmérés.*
Trigonométrique, *adj.* — ment, *adv. háromszögtani ; háromszögmérési ; háromszögtanilag, háromszögmérésileg.*
Tril, **Trille**, *m.* (mus.) *trilla.*
Trilatéral, ale, *adj. háromoldalu.*
Triller, *v. n. trillázni.*
Trillion, *m. trillió.*
Trilogie, *f. háromzat.*
Trimbaler, *v. a.* pop. *magával czipelni, hurczolni ; kicsúfolni.*
Trimer, *v. n.* pop. *fáradásig futkározni.*
Trimestre, *m. évnegyed ;* par —, *évnegyedenként.*
Trin, ine, *adj.* (astr.) *hármas, hármazott.*
Tringa, *m. libucz, bibicz.*
Tringle, *f. függönyrúd ; forgatyú (ablakon) ; horgas lécz ; karimalécz ; zsineg.*
Tringler, *v. a.* (charp.) *zsinórra venni.*
Tringlette, *f.* (vit.) *üvegtábla.*
Trinitaire, *m. keresztes barát.*
Trinité, *f. háromság.*
Trinquart, *m. heringcsónak.*
Trinquer, *v. n.* fam. *inni, poharakat összekoczczintani.*
Trinquet, *m. előárbocz (gályán).*
Trinquette, *f. háromszegletü vitorla.*
Trio, *m.* (mus.) *trio, hármazat.*
Triolet, *m. hármasnyolczas, hármas körvers.*
Triomphal, ale, *adj. diadalmi.*
Triomphateur, *m. diadalmaskodó.*
Triomphe, *m. diadal, diadalom ; győzelem ; —, f. tromf.*
Triompher, *v. n. diadalmaskodni.*
Tripaille, *f. paczal, bél.*
Tripartite, *adj. hármas, három részből álló.*
Tripe, *f. bél, paczal.*
Tripe-madame, *f. borsos szaka, szakafü.*
Triperie, *f. paczalvásár.*
Tripétale, *adj. háromlevelü.*
Triphthongue, *f. hármas hangzó.*
Tripier, *m.* — ière, *f. paczalárus ; paczalárusnő.*
Triple, *adj.* — ment, *adv. hármas : hármasan ;* — croche, *háromszor kötött kótajel.*
Triplement, *m. hármazás, megháromszorozás*... *megharmaztatás.*

Tripler, *v. v. hármazni, meghármaztatni.*
Triplicité, *f. hármasság.*
Triplique, *f.* (dr.) *harmadválasz.*
Tripliquer, *v. n.* (dr.) *harmadválaszt adni.*
Tripoli, *m. pallérföld, szimag.*
Tripolir, *v. a. pallérfölddel sikárolni.*
Tripot, *m. labdaház; játékház.*
Tripotage, *m. pocsolás; zagyvalék; cselfogás.*
Tripoter, *v. a. et n. pocsolni, moncsolni;* fig. *összezavarni; koholni.*
Tripotier, *m. labdamester.*
Trique, *f. dorong.*
Trique-balle, *m. golyótárszekér.*
Triquer, *v. a. kiválogatni.*
Triquet, *m.* (charp.) *kecskeláb, állásbak.*
Trirème, *f. háromevezetü hajó.*
Trisaïeul, *m.* — eule, *f. ősnagyapa; ősnagyanya.*
Trisection, *f. három egyenlő részre osztás.*
Trisme, *m. szájgörcs, szájcsukulás.*
Trisyllabe, *adj. háromszótagu;* —, *m. háromtagu szó.*
Trisyllabique, *adj. háromszótagu.*
Triste, *adj.* — ment, *adv. szomoru; szomoruan.*
Tristesse, *f. szomoruság.*
Trisulce, *adj. hárompatáju.*
Triton, *m. kürtcsiga;* (mus.) *hármashang.*
Triturable, *adj. dörzsölékeny.*
Trituration, *f. szétdörzsölés.*
Triturer, *v. a. szétdörzsölni.*
Triumvirat, *m. hármas uraság.*
Trivelin, *m. bohócz, ugrócz.*
Trivial, ale, *adj.* — alement, *adv. aljas; aljasan.*
Trivialité, *f. aljasság.*
Troc, *m. csere.*
Trocar, *m.* (chir.) *csaptű, csapkés, fúrcsap.*
Trochaïque, *adj. lejti, lejtilábu.*
Troche, *m. fodorcsiga.*
Trocher, *v. n. sarjazni.*
Trochet, *m. nyaláb (gyümölcs);* — de fleurs, *virágbokréta.*
Trochisque, *m. orvosgolyócskák.*
Trochomètre, *m.* (mar.) *útmérő, járatmérő.*
Troène, *m. vessző fagyal.*
Troglodyte, *m. odorlakó, barlanglakos.*
Trogne, *f. pofók arcz.*
Trognon, *m. torzsa; magrejtő, magtok.*
Trois, *adj. három.*
Troisième, *adj. harmadik;* —, *m. harmadrész, harmad; harmadosztályos;* —, *f. harmadik osztály.*
Troisièmement, *adv. harmadszor.*
Trôler, *v. a. et n. magával czipelni, magával hurczolni; kóborolni, kószálni.*
Troller, *v. a.* (chass.) *ki-, szétfüzni.*
Trombe, *m. vizoszlop, vizforgatag.*
Tromblon, *m. ágyú, bombamozsár.*
Trombone, *m. púzon, gyásztrombita.*
Trompe, *f. vadászkürt; trombita; doromb; szip, szivány, orr, orj, ormány; borszivó, lopó; kürtcsiga.*
Tromper, *v. a. csalni, megcsalni, ámitni; meghiusitni;* se —, *v. pr. csalódni, csalatkozni.*
Tromperie, *f. csalás.*
Trompeter, *v. a. kitrombitálni, kikürtölni.*
Trompette, *f. trombita;* — écoutante, *hallcső;* — parlante, *szócső;* sonner de la —, *trombitát fúni, harsonázni;* —, *m. trombitás.*
Trompeur, *m.* — euse, *f. csaló; csalónő;* —, *adj. csalárd, csalfa, csalóka.*
Tronc, *m. törzs, törzsök, tő, tőke;* (anat.) *derék;* fig. *fődolog, a dolog veleje.*
Tronche, *f. tuskó.*
Tronchet, *m. ülőtőke; vágótőke.*
Tronchon, *m. gyöngyhal.*
Tronçon, *m. levágott (letört) darab.*
Tronçonner, *v. a. el-, szétdarabolni.*
Trône, *m. királyszék, trón, trónus;* — épiscopal, *püspöki szék.*
Tronière, *f. harczgát lőrése.*
Tronqué, ée, *adj. csonkitott, csonka.*
Tronquer, *v. a. csonkitni.*
Trop, *adv. igen, nagyon, kelletén túl;* pas —, *nem igen;* par —, *nagyon is;* c'en est —, *ez kelleténél több, e már nagyon is sok;* rien de —, *nem kell túlozni semmit;* être de —, *feleslegesnek lenni;* —, *m. felesleg.*
Trope, *m. szókép.*
Trophée, *m. diadalmi jel; műczifrázat.*
Tropique, *adj. melegövü, forróövü;* —, *m. naptérítő, napforditó, viszkör.*
Tropologique, *adj. képleges, képlegi.*
Troquer, *v. a. cserélni (valakivel), el-, fölcserélni.*
Troqueur, *m.* — euse, *f. cserélő; cserélőnő.*

Trot, *m. üg, ügelés;* aller au —, *ügetni.*
Trottade, *f. kis lovaglás, kis sétakocsizás.*
Trotte, *f. út, tér.*
Trotte-menu, ue, *adj. tipegő.*
Trotter, *v. n. ügetni;* fig. *sokat járkálni.*
Trotteur, *m. ügető.*
Trottin, *m. járóinas.*
Trottoir, *m. gyalogút, járda.*
Trou, *m. lyuk.*
Troubadour, *m. trubadur, szerelemdalnok.*
Trouble, *adj. homályos, zavaros;* voir —, *homályosan, nem világosan, nem tisztán látni;* —, *m. nyugtalanság, zavar, viszály, zenebona.*
Trouble, *f. v.* Truble.
Trouble-eau, *m. meretytyű, meregető, zurboló.*
Trouble-fête, *m. örömzavaró, örömháborító.*
Troubler, *v. a. zavarni, megzavarni;* fig. *háborgatni; félbeszakasztani;* se —, *v. pr. megzavarodni;* fig. *borulni, homályosodni;* fig. *aggódni, megzavarodni, bonyolodni;* le temps se trouble, *borúl (az ég).*
Trouée, *f. nyilás (cserjében stb.).*
Trouer, *v. a. átlyukasztani.*
Trouille, *f. olajszak, olajtörköly;* pain de —, *olajos lepény.*
Trouillotte, *f. kis meregető, kis merettyü.*
Trou-madame, *m. játék neme.*
Troupe, *f. csapat, csoport, legénység;* — de voleurs, *rablócsapat;* par —, en —, *csoportonként;* troupes, *pl. had, hadsereg.*
Troupeau, *m. nyáj, csorda.*
Trousse, *f. kis csomó, kötet, nyalábka; tegez;* trousses, *pl. redős nadrág;* mettre aux —, *utána küldeni;* être aux — de qn., *nyakán lenni valakinek.*
Trousseau, *m. csomó, köteg; kelengye.*
Trousse-étrier, *m. kengyelszíj.*
Trousse-pète, *f.* pop. *tudákos, kotnyeles.*
Trousse-queue, *m. farmatring, farszíj.*
Trousser, *v. a. fölemelni, felkötni, feltürni, felgyürni, felhúzni; farkát felkötni (a lónak stb.);* fig. *hamar elvégezni; elkapkodni;* — bagage, *sátorfáját fölszedni, odább állani;* se —, *ruháját fölemelni, felfogni, felgyürközni, felkötözködni;* cheval bien troussé, *jótermetű ló.*
Troussis, *m. felgyürt redő, felhajtás.*
Trouvable, *adj. található, megtalálható.*
Trouvaille, *f. lelemény, találmány, lelt dolog.*
Trouvé, ée, *part. et adj. (v.* Trouver*);* enfant —, *talált gyermek, lelencz.*
Trouver, *v. a. találni, megtalálni, kitalálni;* je lui trouve de l'esprit, *én őt eszesnek tartom;* aller — qn., *valakit meglátogatni;* se —, *v. pr. találkozni; lenni, érzeni magát;* je m'en trouve bien, *ez kedvemre van;* se — en un lieu, *valamely helyen megjelenni;* se — mal, *roszul érezni magát, roszul lenni; elájulni.*
Trouvère, **Trouveur**, *m. hevenyész, szerelemdalnok.*
Trouveur, *m. jó vizsla.*
Tru, *m. vm. segédpénz.*
Truand, *m.* pop. *csavargó, kóborló.*
Truandaille, *f.* pop. *koldusnép, koldusok.*
Truander, *v. n.* pop. *kóborolni.*
Truble, *f. meregető, merettyü.*
Trubleau, *m. kis meregető.*
Trucheman, **Truchement**, *m. magyarázó, tolmács.*
Trucher, *v. n.* pop. *koldulni.*
Trucheur, *m* pop. *koldus, kóborló.*
Truelle, *f. vakolókanál.*
Truellée, *f. vakolókanállal tele.*
Truellette, *f. kis vakolókanál.*
Truffe, *f. szarvasgomba;* — d'eau, *sulyom.*
Truffer, *v. a. szarvasgombával készülni.*
Trufferie, *f.* pop. *csalás, csalárdság.*
Truffeur, *m.* pop. *csaló.*
Truffière, *f. szarvasgombatermő föld.*
Truie, *f. magló, maglósertés, koczadisznó.*
Truite, *f. pisztráng;* — saumonée, *galócza.*
Truité, ée, *adj. vöröspetytyes, vörösfoltos.*
Truiton, *m. kis pisztráng.*
Trumeau *m. ablakköztükör; ablakközfal.*
Tu, toi, te, pron. *te, téged, tégedet, neked;* tais-toi, *hallgass!*
Tu, tue, *part. v.* Taire.
Tuage, *m. levágás, ölés, leölés; vágódíj.*
Tuant, te, *adj.* fam. *terhes, bajos, türhetetlen.*
Tu-autem, *m.* fam. *fődolog.*
Tube, *m. cső;* — acoustique, *hallcső.*

Tubercule, *m.* (bot.) *gumó, gümő; bütyők, csomó; pattanás, fakadék (a testen).*
Tuberculeux, euse, *adj. gumós, gümős; bötykős, csomós.*
Tubéreuse, *f. tubarózsa.*
Tubéreux, euse, *adj.* (bot.) *gumós.*
Tubérosité, *f.* (bot.) *gumó, gümő; bütyők.*
Tubulaire, *adj.* (bot.) *csőded, csöves.*
Tudesque, *adj. ónémet; ószabásu, ószerü.*
Tudieu, *int. teringettét!*
Tue-loup, *m. farkasölő sisakvirág.*
Tue-mouche, *m. légyölő galócza; légycsapó.*
Tuer, *v. a. ölni, megölni; leölni, levágni, vágni; tönkre tenni.*
Tuerie, *f. öldöklés, mészárlás;* fam. *vágószín.*
Tue-tête, *adv.* à —, *minden erejéből.*
Tueur, *m. disznóölő;* — de gens, *vasgyúró.*
Tue-vent, *m. szélernyő.*
Tuf, *m. darázskő.*
Tufier, ère, *adj. darázskőnemü.*
Tuile, *f. cserépzsindely, födcserép, födélcserép, tégla.*
Tuileau, *m. tégladarab.*
Tuiler, *v. a.* (drap.) *simitni.*
Tuilerie, *f. téglaégető (hely), téglaégetés;* tuileries, *pl. tuileriák, fejedelmi palota (Párisban).*
Tuilier, *m. téglaégető.*
Tulipe, *f. tulipán.*
Tulipier, *m. tulipános pompafa.*
Tulle, *m. hálószövet.*
Tuméfaction, *f. feldagadás, daganat.*
Tuméfier, *v. a. daganatot okozni;* se —, *v. pr. dagadni, fel-, megdagadni.*
Tumeur, *f. daganat.*
Tumulte, *m. zsivaj, zaj, zsibongás, zendülés, zenebona.*
Tumultuaire, *adj.* —ment, *adv. zajgó, zsivajgó; zajogva, zsivajjal.*
Tumultueux, euse, *adj.* —eusement, *adv. lármás, zajos; lármásan, lármával, zajogva.*
Tunicelle, *f. alsó öltönyke.*
Tunique, *f. öltönyke, köntös; hártya.*
Tunnel, *m. alagút.*
Turban, *m. turbán, csalma.*
Turbe, *f. csoport.*
Turbine, *f. karpadozat.*
Turbiné, ée, *adj. csigádad.*
Turbot, *m. kövi vagy legnagyobb félszegusző.*
Turbotière, *f. halserpenyő.*
Turbulemment, *adv. zajosan, hevesen.*
Turbulence, *f. zaj, hevesség.*
Turbulent, te, *adj. zajos, heves.*
Turc, *m. török nyelv.*
Turcie, *f.* (hyd.) *kőgát, kötöltés.*
Turcoin, *m. teveszőrfonal.*
Turelure, *f. kördal, körrím.*
Turgescence, *f. feldagadás, megdagadás.*
Turion, *m. tőhajtás.*
Turlupin, *m. aljas tréfaüző.*
Turlupinade, *f. aljas tréfa.*
Turlupiner, *v. n. aljas tréfat üzni, élczeskedni;* —, *v. a. kötekedni, ingerkedni (. . . val, . . . vel).*
Turlut, *m. erdei pacsirta.*
Turlutaine, *f. madárorgona.*
Turluter, *v. n. dúdolni, dudálni.*
Turneps, *m. karórépa.*
Turpitude, *f. gyalázatosság, gyalázat.*
Turquette, *f. forrasztófü, sérfü.*
Turquin, ine, *adj. török.*
Turquoise, *f. törökle, törökkő.*
Turriculé, ée, *adj. toronyalaku.*
Tussilage, *m. szattyú.*
Tutélaire, *adj. védő;* ange —, *őrangyal, védangyal.*
Tutèle, **Tutelle**, *f. gyámság, gyámnokság;* fig. *ótalom.*
Tuteur, *m. gyám, gyámnok; védkaró.*
Tutie, *f. hulakorom, horganyvirág.*
Tutoiement, **Tutoîment**, *m. tézés, tégetés, tevel szólitás.*
Tutoyer, *v. a. tézni, tégelni, tevel szólitni.*
Tutrice, *f. gyámnő.*
Tuyau, *m. cső; szár; tollszár; orgonasip.*
Tuyère, *f. fuvócső.*
Tymbale, *v.* Timbale.
Tympan, *m. fülldob; homlokfal síkja;* (men.) *táblázat, ajtótáblázat;* (horl.) *kerékzet.*
Tympaniser, *v. a. rosz hirbe keverni nevetségessé tenni.*
Tympanite, *f. szélkór.*
Tympanon, *m.* (mus.) *czimbalom.*
Type, *m. előkép, eredeti kép, minta, jelkép; nyomdabetü.*
Typhus, *m. hagymáz.*
Typique, *adj. képleges, előpéldázatos, jelképes.*
Typographe, *m. nyomdász.*

Typographie, *f. nyomdászat; nyomda.*
Typographique, *adj. nyomdai, nyomdászati.*
Tyran, *m. zsarnok.*
Tyranneau, *m. kis zsarnok.* [*nokölő.*
Tyrannicide, *m. zsarnokölés; zsar-*
Tyrannie, *f. zsarnokság.*
Tyrannique, *adj.* —**ment**, *adv. zsarnoki; zsarnokilag.*
Tyranniser, *v. a. zsarnokoskodni.*
Tyron, *m. kezdő, ujoncz.*

U.

Uberté, *f. vm. bőség, bővelkedés.*
Ubiquité, *f. mindenüttlétel, mindenüttesség.*
Uhlan, *m. uhlános, dsidás.*
Ukase, *m. ukáz, oroszczári parancs.*
Ulcération, *f. genyedés, fekélyzés;* fig. *elkeseredés.*
Ulcère, *m. fekély.*
Ulcérer, *v. a. genyeszteni;* fig. *elkeseríteni;* —, *v. n.* el s'—, *v. pr. meggyülni, megevesedni, meggenyedni.*
Uligineux, euse, *adj. posványos.*
Ultérieur, eure, *adj.* —eurement, *adv tulsó; további; túl; tovább.*
Ultimatum, *m. végnyilatkozat.*
Ultra, *m. tulzó.*
Ultramondain, aine, *adj. világontúli, földfeletti.*
Ultramontain, aine, *adj. havasontúli.*
Ultra-royaliste, *m. túlzó királyi.*
Un, une, *adj. egy;* — à —, *egymás után, egyenként;* —, *m. egy, egyes, egyszem (kártyában).*
Unanime, *adj.* —**ment**, *adv. egyértelmü; egyértelmüleg.* [*tés.*
Unanimité, *f. egyértelmüség, egyetér-*
Uni, ie, *adj. sík, sima; egyszerü; egyesült;* —, *adv. simán.*
Unicolore, *adj. egyszinü.*
Unicorne, *m. kétfogú (hal).*
Uniforme, *adj.* — **mément**, *adv. egyded, egyforma; egyformán;* —, *m. egyenruha.*
Uniformer, *v. a. egyenruházni; egyenlővé tenni.*
Uniformité, *f. egyidomuság, egyformaság, egyenlőség.*
Unilatéral, ale, *adj. egyoldalu.*
Uniment, *adv. egyenlően, egyenesen, egyszerüen; kereken.*
Union, *f. egyesülés; egyesség.*
Unique, *adj.* —**ment**, *adv. egyetlen, egyetlenegy; kizárólagos; kitünő; egyedül stb.*
Unir, *v. a. egyengetni, simítni; egyesítni, összekapcsolni; összefogni;* s'—, *v. pr. egyesülni.*
Unisson, *m. egyhanguság;* fig. *összhangzás.*
Unissone, *adj. egyhangu.*
Unitaire, *m. egységhivő, unitarius.*
Unité, *f. egység.*
Univers, *m. mindenség, világegyetem.*
Universaliser, *v. a. közönségesitni, egyetemitni.*
Universalité, *f. egyetemesség, általánosság.*
Universel, elle, *adj.* —**ellement**, *adv. közönséges, átalános; közönségesen, átalánosan;* —, *m. átalánosság.*
Universitaire, *adj. egyetemi.*
Université, *f. egyetem.*
Univoque, *adj. közértelmü.*
Unxie, *f. kámforfü.*
Upis, *m. lisztrejtény.*
Urane, *m. sárgany.*
Uranographie, *f. égrajz.*
Urbain, aine, *adj. városi, városias.*
Urbanité, *f. udvariasság, nyájasság.*
Ure, *m. bölény.*
Urée, *f. hugyany, hugyanyag.*
Uretère, *m. hudvezéd, hugyvezető.*
Urèthre, **Urètre**, *m. húgycső.*
Urgence, *f. sürgető szükség;* il y a —, *a dolog sürgős.*
Urgent, te, *adj. sürgős, sürgetős.*
Urinaire, *adj.* vessie —, *húgyhólyag.*
Urinal, *m. húgyüveg, húgyedény.*
Urinateur, *m. buvár, gyöngyhalász.*
Urine, *f. húgy, vizelet.*
Uriner, *v. n. hugyozni, vizelni.*
Urineux, euse, *adj. húgynemü.*
Urne, *f. veder.*
Ursuline, *f. orsolyaszüz.*
Urticaire, *f. csalánhimlő.*
Us, *m.* (dr.) *szokás;* (com.) *szokás.*
Usage, *m. szokás; használat; haszonélv;* — regu, *bevett szokás;* — du

monde, *világismeret;* il est d'—, *szokásban van;* usages, *pl. egyházi könyvek, imakönyvek.*
Usance, *f. vm. szokás.*
User, *v. n. használni, élvezni;* — mal, *visszaélni (... val, ... vel);* en —, *bánni (... val, ... vel); kezelni;* en — mal avec qn., *roszul bánni valakivel;* — bien de qch., *jól venni hasznát valaminek;* —, *v. a. el-, felhasználni, föl-, megemészteni, elkoptatni;* fig. *gyengitni, kicsigázni; rontani;* s' —, *v. pr. elkopni; elgyengülni; fogyni;* —, *m. használás, használat.*
Usine, *f. kohó, huta.*
Usité, ée, *adj. szokott.*
Usnée, *f. moh.*
Usquebac, *m. sáfránypálinka.*
Ustensile, *m. házibútor, házi eszköz; konyhaedény; szállásbér, élelmi pénz.*
Ustion, *f. égetés.*
Usucapion, *f. elidősülés, elévülés.*
Usuel, elle, *adj.* — ellement, *adv. szokott; szokott módon, rendesen.*
Usufructuaire, *adj.* droit —, *haszonvételjog.*
Usufruit, *m. haszonvétel.*
Usufruitier, *m.* — ère, *f. haszonvevő, haszonélvező; haszonélvezőnő.*
Usuraire, *adj.* — ment, *adv. uzsorás; uzsoráskodva.*
Usure, *f. uzsora; elhasználás.*
Usurier, *m. uzsorás.*
Usurpateur, *m. bitor, bitorló.*
Usurpation, *f. bitorlás.*
Usurper, *v. a. bitorolni;* —, *v. n.* — sur les droits de qn., *valaki jogaiba vágni.*
Utensile, *v.* Ustensile.
Utérin, ine, *adj. féltestvér;* frère —, *mostoha bátya vagy öcs (anyai részről).*
Utile, *adj.* — ment, *adv. hasznos; hasznosan.*
Utilisation, *f. hasznosítás, haszonra-fordítás.*
Utiliser, *v. a. hasznosítni.*
Utilité, *f. haszon.*
Utinet, *m.* (tonn.) *sulyok; párnazsámoly.*
Utopie, *f. sehonna, Utopia.*
Utricule, *f. kis tömlő; sejtszövet.*
Utriforme, *adj. tömlőalaku.*
Uve, *f. fehérólomkenőcs.*
Uvule, *f.* (anat.) *nyelvcsap.*

V.

Va, *int. legyen! nem bánom.*
Vacance, *f. üresség (hivatalban);* vacances, *pl. szünnapok, szünidő.*
Vacant, te, *adj. üres, lakatlan; megürült.*
Vacarme, *m. lárma, kiabálás.*
Vacation, *f. kereset, üzlet; ülés;* vacations, *pl. törvényszünet;* temps de —, *szünidő.*
Vaccin, *m. tehén himlőanyag;* bouton —, *védhimlő.*
Vaccinateur, *adj.* médecin —, *himlőoltó orvos.*
Vaccination, *f. himlőoltás.*
Vaccine, *f. tehénhimlő.*
Vacciner, *v. a. himlőt oltani.*
Vache, *f. tehén; tehénbőr; kocsiláda; rakás só, sóhalmaz;* — à lait, *fejős tehén.*
Vacher, *m.* — ère, *f. tehenész, tehénesordás; tehenésznő.*
Vacherie, *f. tehénistálló, fejőte.*
Vachin, *m. marhabőr.*
Vacillant, te, *udj. ingó, ingadozó.*
Vacillation, *f. ingás, ingadozás;* fig. *elhatározatlanság.*
Vaciller, *v. n. ingani, ingadozni, reszketni; habozni.*
Vacos, *m. termesz, fehérhangya.*
Vacuité, *f. űr, üresség.*
Vade, *f. betétel (játékban); osztályrész.*
Vademanque, *f. pénztárhiány.*
Vade-mecum, *m. zsebkönyv.*
Vadrouille, *f. hajósöprő.*
Vagabond, de, *adj. csavargó, kóborló, kóborgó;* —, *m. csavargó, kóborló.*
Vagabondage, *m. csavargás, kóborlás.*
Vagabonder, *v. n. kóborolni, csavarogni.*
Vagin, *m. méhhüvely.*
Vagissement, *m. nyafogás (gyermekeké), csecsemősirás.*
Vagistas, *m. nézőke.*
Vague, *f. hullám; malátakeverő.*

Vague, *adj.* — **ment**, *adv. bizonytalan, ingatag, meg nem határozott; bizonytalanul stb.*; fig. *határtalan; határozatlan.*
Vague-mestre, *m.* (mil.) *kocsimester.*
Vaguer, *v. n. et a. csavarogni; tévelyegni*; (br.) *meg-, fölkeverni.*
Vaillamment, *adv. vitézül, bátran.*
Vaillance, *f. vitézség, bátorság.*
Vaillant, **te**, *adj. vitéz, bátor.*
Vaillant, *m. vagyon.*
Vaillantise, *f.* iron. *hőstett.*
Vain, **aine**, *adj.* **Vainement**, *adv. haszontalan, hiábavaló; hiú; haszontalanul; hiába*; temps —, *rekkenő, tikkasztó idő*; en —, *hiába.*
Vaincre, *v. a. et n. irr. győzni, le-, meggyőzni, győzödelmeskedni; felülhaladni, felülmúlni.*
Vaincu, *m. meg-, legyőzött.*
Vainqueur, *m. et f. győző, győztes, győzödelmes; győzőnő*; —, *adj. győzödelmes.*
Vair, *m. szürkeprém.*
Vairon, *adj. m. csókaszemű*; œil —, *csókaszem.*
Vaisseau, *m. edény; tengeri hajó*; fig. *templom hajója vagy középtere*; — de guerre, *hadi hajó*; — de ligne, *sorhajó*; — marchand, *kereskedőhajó, kalmárhajó.*
Vaisselle, *f. asztali edény.*
Val, *m. vm. völgy.*
Valable, *adj.* — **ment**, *adv. érvényes; érvényesen.*
Valant, *adj.* (dr.) *érvényes*
Valériane, *f. gyökönke.*
Valet, *m. inas, szolga; alsó (kártyajátékban); súly az ajtón*; (art.) *fojtás, fojtadék; támasztóeszköz*; — de chambre, *komornok, komornyik*; maître —, *öregbéres*; — à débotter, *csizmavelő, szolgafa.*
Valetage, *m. szolgamunka, inaskodás.*
Valetaille, *f.* (mép.) *inascselédség.*
Valeter, *v. n. inaskodni, szolgamunkát végezni.*
Valétudinaire, *adj. beteges.*
Valeur *f. érték, becs; érv; valódi értelem; vitézség.*
Valeureux, **euse**, *adj.* — **eusement**, *adv. vitéz, bátor; vitézül, bátran.*
Validation, *f.* (dr.) *érvényesités; megerősités, helybenhagyás (számadásról).*
Valide, *adj. erős; érvényes.*
Valider, *v. a. érvényesitni.*
Validité, *f. érvényesség.*
Valise, *f. bőrtáska*; — de lit. *párnazsák.* [*ban*).
Vallée, *f. völgy; tyúkvásár (Páris-*
Vallon, *m. kis völgy.*
Valoir, *v. n. et a. irr. érni, becsének lenni; alkalmasnak lenni, képesnek lenni; jövedelmezni; szerezni*; à —, *lerovásul*; il vaut mieux, *jobb, vagy többet ér*; il ne vaut pas la peine, *meg nem érdemli a fáradságot*; faire —, *érvenyesitni*; se faire —, *magát tekintetbe helyezni*; faire — une chose, *valamit földicsérni.*
Valse, *f. keringő.*
Valser, *v. n. keringőt járni.*
Valuable, *adj. értékes, becses.*
Valve, *f. csigahéj; polyva.*
Valvule, *f. billentyű, csapantyú; szelep, szellentyű.*
Vampire, *m. vampir.*
Van, *m. abrakkosár, abrakrosta.*
Vandale, *adj. vandál.*
Vandalisme, *m. vandalismus, vadság.*
Vanes, *f. pl. ágyteritő, paplan.*
Vangeur, *m. sárgyúró.*
Vanille, *f. vanilia.*
Vanité, *f. hiúság; semmiség, hiábavalóság.* [*hiú.*
Vaniteux, **euse**, *adj.* fam. *nevetségig*
Vanne, *f.* (meu.) *zúgó, zsiliptábla; pocsolya, tócsa.*
Vanneau, *m. bibicz, libucz*; — pluvier. *lile.* [*letni*
Vanner, *v. a. forgatni, szórni, lebeg-*
Vannerie, *f. kaskötő-, kosárfonómesterség; kaskötőmunka.*
Vannette, *f. abrakkosár, abrakrosta.*
Vanneur, *m. szóró.*
Vannier, *m. kaskötő, kosárfonó.*
Vantail, *m. ablakszárny, ajtószárny; sisakszem, arczvért.*
Vantard, **de**, *adj. kérkedő*; —, *m. kérkedi.*
Vanter, *v. a. dicsérni, földicsérni*; se —, *v. pr. dicsekedni.*
Vanterie, *f. dicsekedés.*
Vanteur, *m. dicsekedő, kérkedi.*
Vapeur, *f. gőz, pára*; bain de —, *gőzfürdő*; machine à —, *gőzgép*; vaisseau à —, bateau à —, *gőzhajó, gőzős*; voiture à —, *gőzkocsi*; vapeurs, *pl. idegbaj, szélszorulás.*
Vaporeux, **euse**, *adj. gőzős; szélokozó. puffasztó; szélszorulásra hajlandó.*

Vaporisation, *f. kigőzölgés, élpárolgás.*
Vaporiser, *v. a. elgőzölltetni;* se —, *v. pr. el-, kigőzölni, el-, kipárologni.*
Vaquer, *v. n. üresnek lenni, megüresültnek lenni, üresen állani (szállásról, lakról); szünetelni, szünidejének lenni;* — à qch., *valamivel foglalkozni.*
Vaquette, *f.* (com.) *kis marhabőr.*
Vareo, Varech, *m. hinár, omboly; tengerkihányás; töredék, hajotöredék;* droit de —, *partjog.*
Varenne, *f. kerített hely.*
Variabilité, *f. változékonyság.*
Variable, *adj. változékony, változatos.*
Variante, *f. szövegeltérés.*
Variation, *f. változtatás, változat; változás; eltérés.*
Varice, *f. vérérdag, érdúz, ércsomó.*
Varicelle, *f. álhimlő, vízhimlő.*
Variocèle, *f. ércsomószakadás.*
Varié, ée, *adj. változtatott; különféle.*
Varier, *v. a. változtatni, megváltoztatni;* —, *v. n. változni, megváltozni; eltérni.*
Variété, *f. különbözés, változat;* variétés, *pl. elegy, mindenféle.*
Variole, *f. himlő.*
Varioleux, *m. himlőbeteg.*
Variolique, *adj.* virus —, *himlőméreg;* pustule —, *himlő, csécs.*
Variqueux, euse, *adj. vérérdagos.*
Varlet, *m. apród, fegyvernők; sugárfa.*
Varlope, *f. simitógyalu.*
Varre, *f. szigony (teknősbékafogásra).*
Varrer, *v. a. zigonyozni (teknősbékát).*
Vasart, *adj. iszapos.*
Vasculaire, Vasculeux, euse, *adj.* système —, *véredényrendszer.*
Vase, *m. edény.*
Vase, *f. iszap.*
Vasé, ée, *adj.* foin —, *iszapos széna.*
Vaseux, euse, *adj. iszapos.*
Vasière, *f. sókazán.*
Vasistas, *v.* Vagistas.
Vassal, *m. hűvéd, hűbérnők, alattvaló, vazall.*
Vassale, *f. vazallnő.*
Vasselage, *m. vazallság.*
Vaste, *adj. roppant.*
Vastité, *f. roppantság.*
Vatican, *m. vatikán, római udvar.*
Va-tout, *m.* (jeu) *egész betétel.*
Vau-de-route, *adv.* à —, *nyakra főre.*
Vaudeville, *m. utcadal, népdal.*
Vau-l'eau, *adv.* à —, *víz mentében.*
Vaurien, *m. semmirekellő.*
Vautour, *m. keselyű, kánya.*
Vautrait, *m. vaddisznóvadászathoz szükséges holmi.*
Vautrer, *v. a. vaddisznóra vadászni (kellő szerekkel s kutyákkal).*
Vautroir, *m. mocsár.*
Vavasseur, *m. hűbérúr.*
Vavassorie, *f. hűbérjószág.*
Vayvode, *m. vajda.*
Vayvodie, *f. vajdaság.*
Veau, *m. borju; borjuhús; borjubőr;* longe de —, *vesepecsenye.*
Vecteur, *m. vonsugár, vezérsugár.*
Védasse, *f. festőhamu.*
Védette, *f. táborszem, lovagőr; czimezés (levél elején).*
Végétal, ale, *adj. növényi;* règne —, *növényország;* —, *m. növény;* végétaux, *pl. növények.*
Végétatif, ive, *adj. tenyészeti;* vie végétative, *növényélet.*
Végétation, *f. tenyészet, növényélet, növényzet.*
Végéter, *v. n. tenyészni; növényéletet élni; tengődni.*
Véhémence, *f. hevesség, indulatosság;* fig. *elevenség.*
Véhément, te, *adj.* —tement, *adv. heves, indulatos; igen élénk; hevesen; nagyon, fölötte.*
Véhicule, *m. segédeszköz.*
Veille, *f. virrasztás, őrködés, éjjeli őrség; előeste; előtte való nap;* — de Noël, *karácsoneste;* veilles, *pl. virrasztás, éjjeli tanulás.*
Veillée, *f. estidő; esti társaság; virrasztás (betegnél).*
Veiller, *v. n. őrködni, virrasztani;* —, *v. a. őrizni, megőrizni.*
Veilleur, *m. virrasztó, halottőr.*
Veilleuse, *f. éjjeli lámpácska.*
Veilloir, *m.* (cord.) *munkaasztal gyertyánáli munkánál.*
Veine, *f. ér.*
Veiné, ée, *adj. eres, erezett.*
Veiner, *v. a. erezni, eressé tenni.*
Veineux, euse, *adj. érdús, eres; erezett.*
Veinule, *f. vérerecske.*
Vélar, *m. szegecs (növény).*
Vélaut, *int.* (chass.) *hohó!*
Vélelle, *f. virágféreg.*
Véler, *v. n. borjazni.*
Vélin, *m. velin, iróhártya, irbőr;* papier —, *velinpapiros.*

Velléité, *f. puszta akarat.*
Véloce, *adj. gyors.*
Vélocifère, *m. gyorskocsi.*
Vélocité, *f. gyorsaság.*
Velours, *m. bársony.*
Velouté, ée, *adj. bársonynemü;* vin —, *sötétszinübor;* —, *m. bársonyszalag.*
Velouter, *v. a. bársonyformán szőni.*
Veltage, *m. akolás.*
Velte, *f. akolófa, akóló.*
Velter, *v. a. akolni, megakolni.*
Velteur, *m. akoló.*
Velu, ue, *adj. szőrös, bozontos;* (bot.) *szőszős.*
Velveret, *m. manchester neme.*
Velvote, *f. len (növény).*
Vemique, *adj.* tribunal —, *titkos büntörvényszék.*
Venaison, *f. vadhús; vadszag; szarvasvadászati idő.*
Vénal, ale, *adj. eladó, eladni való; megvásárolható;* valeur vénale, *eladási ár.*
Vénalité, *f. kelendőség, eladandóság;* fig. *megvesztegethetőség.*
Venant, te, *adj. jövő;* à tout —, *bárkinek, akárkinek, legelsőnek.*
Vendable, *adj. eladó, eladható.*
Vendange, *f. szüret, borszüret; ősz;* faire —, *szüretelni.*
Vendanger, *v. a. et n. szüretelni;* fig. *elpusztítni.*
Vendangette, *f. csipegő vagy boros* [*rigó.*
Vendangeur, *m.* — euse, *f. szüretelő; szüretelőnő.*
Vendémiaire, *m. ősz-elő.*
Venderesse, *f.* (dr.) *eladónő.*
Vendeur, *m.* (dr.) *eladó.*
Vendeur, *m.* — euse, *f. áros, áruló, szatócs; árosnő, szatócsnő.*
Vendiquer, *v.* Revendiquer.
Vendition, *f.* (dr.) *eladás.*
Vendre, *v. a. eladni, árulni;* fig. *elárulni;* se —, *v. pr. eladatni, kelni, elkelni;* fig. *magát önkénytelenül elárulni.*
Vendredi, *m. péntek;* — saint, *nagypéntek.*
Vénéfice, *m. méregkeverés.*
Venelle, *f. utczácska, sikátor.*
Vénéneux, euse, *adj. mérges (növényekről).*
Vener, *v. a. hajtani, kergetni;* faire — de la viande, *húst páczolni.*
Vénérable, *adj. tiszteletreméltó, tiszteletes;* —, *m.* (cat.) *oltári szentség.*
Vénération, *f. tisztelés, tisztelet.*
Vénérer, *v. a. tisztelni.*
Vénerie, *f. vadászat, vadászság; vadászlak.*
Vénérien, enne, *adj. buja, bujasenyves;* mal —, *bujakór, bujasenyv.*
Venette, *f.* fam. *aggály, félelem, szepegés.*
Veneur, *m. vadász;* grand —, *fővadászmester.*
Vengeance, *f. boszú, boszúállás; boszúvágy.*
Venger, *v. a. boszúlni, megboszúlni;* se —, *v. pr. boszút állani.*
Vengeur, eresse, *adj. boszuló;* —, *m.* — eresse, *f. boszuló; boszulónő.*
Veniat, *m. idézés (felsőbb törvényszék elibe).*
Véniel, elle, *adj.* — ellement, *adv.* (th.) *bocsánandó; megbocsátkatólag.*
Vénimeux, euse, *adj. mérges (állatokról); megmérgezett.*
Venin, *m. méreg (állati);* fig. *mérgesség, gonoszság.*
Venir, *v. n. irr. jönni; megérkezni, megjőni; eredni, származni, keletkezni; nőni, tenyészni;* il vient de mourir, *épen most halt meg;* je venais d'apprendre que . . ., *épen most értesültem, hogy . . .;* cet habit lui vient bien, *e ruha jól áll neki;* — voir qn., *valakit meglátogatni;* faire —, *hozatni, rendelni (árukat);* en — aux mains, *összekapni;* en — aux éxtrémités, *szélsőségig juttatni;* s'en —, *v. pr. jőni.*
Vent, *m. szél; lég; szélszorulás;* (chass.) *nyom, szag;* instrument à —, *fuvóhangszer;* il fait du —, *szél fú;* prendre —, *lélekzeni;* retenir son —, *lélekzetét visszatartani.*
Ventage, *m. szórás.*
Ventail, *m. sisakrostély.*
Vente, *f. eladás; vásár, vásártér; erdővágás;* ventes, *pl. hűbérpénz.*
Venteau, *m. zsilipkapu; szelep (fuvón).*
Venter, *v. n. fúni, lengeni;* il vente, *fú a szél;* —, *v. a. szórni.*
Venteux, euse, *adj. szeles; szélokozó, puffasztó.*
Ventilateur, *m. szelelő, szellentő, szélfogó.*
Ventiler, *v. a.* (dr.) *egyenként megbecsülni;* fig. *meghánymi, megvitatni.*
Ventiller, *v. a* (arch. n.) *kideszkázni.*

Ventôse, *m. szélhó.*
Ventosité, *f. szélszorulás, felfuvódás.*
Ventouse, *f. köpöly; szelelőlyuk*
Ventouser, *v. a. megköpölyözni.*
Ventral, ale, *adj. has . . . .*
Ventre, *m. has; —* dur, *hasszorulás;* mal au —, *hasfájás;* aller, ou courir — à terre, *sebes vágtatva lovagolni vagy hajtani.*
Ventre-bleu, *int. mi a manó! terengettét! [szeri).*
Ventrée, *f. fiadzás, kölykezés (egy-*
Ventricule, *m. gyomor (állatoké), zúza.*
Ventrière, *f. hasló, hasheveder.*
Ventriloque, *m. hasbeszélő.*
se Ventrouiller, *v. pr. sárban hömpölyögni.*
Ventru, ue, *adj. pohos, potrohos; —, m. hasók, pohók.*
Venturon, *m. varsa.*
Venu, ue, *part. et adj. jött;* soyez le bien —, *Isten hozta;* le premier —, *a legelső.*
Venue, *f. el-, megérkezés, eljövet; növés, termés.*
Vénule, *f. erecske.*
Vénus, *m. alkonycsillag, hajnalcsillag.*
Vêpre, *m. vm. est, estidő.*
Vêpres, *f. pl. vecsernye.*
Ver, *m. féreg; —* de terre, *giliszta; —* à soie, *selyembogár; —* solitaire, — plat, *szalagféreg, galandócz.*
Véracité, *f. igazságosság; valódiság.*
Verbal, ale, *adj. —* alement, *adv. igetörzsü; szóbeli; igekép; élő szóval.*
Verbaliser, *v. n. jegyzőkönyvbe iktattatni; jegyzőkönyvet szerkeszteni.*
Verbe, *m. ige.*
Verbération, *f. rezgés.*
Verbeux, euse, *adj. csacska, fecsegő.*
Verbiage, *m. fecsegés.*
Verbiager, *v. n. sokat fecsegni.*
Verbiageur, *m. —* euse, *f. fecsegő; fecsegőnő.*
Verbosité, *f. csacskaság.*
Ver-coquin, *m. eszelény, kendermagbogár.*
Verd, *v.* Vert.
Verdagon, *m. torokcsipő bor.*
Verdâtre, *adj. zöldes.*
Verdaud, de, *adj. p. u. éretlen.*
Verdelet, ette, *adj. savanyús, kevéssé fanyar;* fig. *vidor.*
Verderie, *f. pagony, erdőjárás; erdőszék.*
Verdet, *m. rézrozsda.*
Verdeur, *f. nedv (növényekben); fanyarság, fanyar íz, savanyuság;* fig. *fiatal erő, vidorság.*
Verdict, *m. esküdtszék véleménye.*
Verdier, *m. erdész, erdősz; zöldike.*
Verdir, *v. a. zöldre festeni; —, v. n. zöldülni; rézrozsdássá lenni.*
Verdoyer, *v. n. zöldülni, zöldelleni.*
Verdure, *f. zöld, zöldség, lomb.*
Verdurier, *m. udvari konyhakertész.*
Véreux, euse, *adj. férges.*
Vergadelle, *f. igen kemény tőkehal.*
Verge, *f. vessző; mérőrúd, mérővessző, rőf; akolófa; rúd; lógga; karika, jegygyürü; —* d'un fouet, *ostornyél;* verges, *pl. vessző, supra.*
Vergeage, *m. kimérés; akólás.*
Verger, *v. a. kimérni; akólni.*
Verger, *m. gyümölcsös, gyümölcskert.*
Vergerolle, *f. czikszár.*
Vergeron, *m. poszáta, barázdabillegető.*
Vergeté, ée, *adj. csíkos, sávos.*
Vergeter, *v. a. kefélni, meg-, ki-, lekefélni.*
Vergetier, *m. kefekötő.*
Vergettes, *f. pl. kefe.*
Verglas, *m. ónos idő, simajég.*
Vergne, *m. eger (fa).*
Vergogne, *f. szemérem; szégyen.*
Vergue, *f. vitorlarúd.*
Véricle, *f. ál vagy hamis drágakő, csehkő.*
Véridicité, *f. igazságosság, igazmondóság.*
Véridique, *adj. valódi, igazmondó.*
Vérificateur, *m.* (jur.) *vizsgáló, nyomozó.*
Vérification, *f. nyomozás, igazolás.*
Vérifier, *v. a. igazolni, hitelesitni, bebizonyitni;* se —, *v. pr. bebizonyulni.*
Vérin, *m. emelőcsavar.*
Vérine, *f. varinadohány.*
Véritable, *adj. —* ment, *adv. valóságos, valódi, igazi; valósággal, igazán, valóban.*
Vérité, *f. igazság, valóság.*
Verjus, *m. éretlen szőlő; savanyú bor.*
Verjuté, ée, *adj. savanyús, fanyar (borról).*
Verle, *f. akolópálcza.*
Vermeil, eille, *adj. kiáltóveres, királyveres;* fig. *fris és piros.*
Vermicelle, *f. vékony metélt.*
Vermiculaire, *adj. féregforma; —, m. férge.*

Vermifuge, *adj. gilisztahajtó; —, m. féregszer, gilisztaszer.*
Vermillon, *m. czinóber; karmazsinszínbogár.* [*pirosítni.*
Vermillonner, *v. a. vörösre festeni,*
Vermine, *f. férgek, bogarak; csőcselék, csürhe nép.*
Vermineux, euse, *adj. férges.*
Vermisseau, *m. férgecske.*
se Vermouler, *v. pr. megférgesedni.*
Vermoulu, ue, *adj. férges.*
Vermoulure, *f. szúrágás, férgesség.*
Vermout, *m. ürmös, ürmösbor.*
Vernal, ale, *adj. tavaszi;* équinoxe —, *tavaszi éjnapegyen.*
Vernir, *v. a. kenczézni, kenczével befesteni;* (pot.) *mázzal bevonni, mázitni.*
Vernis, *m. fénymáz, kencze; üvegmáz; nyomtatófesték;* fig. *máz, szín, látszat.*
Vernisser, *v. a. kenczézni, kenczével befesteni, mázzal bevonni, máziтni.*
Vernisseur, *m. fénymázoló, lakkozó.*
Vernissure, *f. kenczézés, fénymázolás, lakkozás; fénymáz, kencze.*
Vérole, *f. bujakór;* petite —, *gyermekhimlő.*
Vérolé, ée, *adj. bujasenyves.*
Vérolique, *adj. bujasenyves.*
Véron, *m. egriponty, karcsuponty.*
Véronique, *f. szigoráll, dicsőfü.*
Vérotis, *m. csalétek (féreg).*
Verrat, *m. kandisznó.*
Verre, *m. pohár, ivópohár; üveg;* — à vitres, *ablaküveg;* — en table, *táblaüveg;* — ardent, *gyujtóüveg;* — d'antimoine, *piskolcz, dárdany;* — à bière, *söröspohár;* — à vin, *borospohár;* — de bière, *pohár sör;* — d'eau, *pohár víz;* fiel de —, *üvegtajt.*
Verrée, *f. p. u. egy pohárral.*
Verrerie, *f. üvegesség; üveghuta; üvegáru.*
Vérrier, *m. üvegmüves; üvegáros; üvegkosár.*
Verrière, *f. üvegfödél; üvegtok; öblitőkád.* [*var.*
Verrine, *f.* (*v.* Verrière); *erős facsa-*
Verroterie, *f. apró üvegáruk.*
Verrou, *m. retesz, tolózár.*
Verrouiller, *v. a. bereteszelni;* se —, *v. pr. elzárkozni (retesszel).*
Verrucaire, *f. kacskaring, válupikk.*
Verrue, *f. szömölcs.*

Verruqueux, euse, *adj. szömölcsös.*
Vers, *m. vers.*
Vers, *prp. felé.*
Versade, *f. felfordulás (kocsival).*
Versaine, *f. ugar, ugarföld.*
Versant, te, *adj. könnyen felforduló (kocsi).*
Versatile, *adj. változékony, állhatatlan.*
Versatilité, *f. változékonyság, állhatatlanság.*
Verse, à —, *adv.* il pleut à —, *szakad az eső.*
Verse, *f. egy kosár kőszén.*
Versé, ée, *adj.* (*v.* Verser) *járatos, tapasztalt, ügyes (valamiben).*
Verseau, *m.* (astr.) *vizöntő.*
Versement, *m. pénzszállitmány.*
Verser, *v. a. et n. önteni, tölteni; kiönteni, elönteni; kiömleni; felfordulni; megfordulni;* — des larmes, *könnyeket hullatni.*
Verset, *m. vers (bibliában).*
Versificateur, *m. verselő.*
Versification, *f. verselés.*
Versifier, *v. n. verselni.*
Version, *f. forditás; elbeszélés.*
Verso, *m. a lap másik oldala.*
Versoir, *m. ekeszarv.*
Vert, rte, *adj. zöld; éretlen;* fig. *vidor, fris; —, m. zöld, zöldszín; zöld növények; fanyar íz.*
Vert-de-cuivre, *m. rézag, grispán.*
Vert-de-gris, *m. rézrozsda.*
Vertébral, ale, *adj. gerinczcsont . . .*
Vertèbre, *f. gerinczcsont, csigolya.*
Verte-longue, *f. őszi leves körte.*
Vertement, *adv. elszántan, határozottan*
Vertevelle, *f. reteszhorog.*
Vertex, *m. tető, fejtető.*
Vertical, ale, *adj.* —alement, *adv. tetőirányos, függirányos, függőleges; tetőirányosan, függélyesen.*
Verticité, *f.* — de l'aiguille aimantée *delejtü hajlása.*
Vertige, *m. szédülés, szédelgés.*
Vertigineux, euse, *adj. szedelgő, szédelgős.*
Vertigo, *m. lóbősz;* fig. *szédelgés ámítás, esztelenség.*
Vertu, *f. erény; erő;* en —, . . . *nek . . . nek erejénél fogva.*
Vertubleu, Vertuchoux, *int. ejnye! lánczos lobogós!*
Vertueux, euse, *adj.* —eusement, *adv. erényes; erényesen.*
Vertugadin, *m. szoknyatekercs.*

Vertugois, int. *manóba!*
Verve, f. *lelkesedés; bohó ötlet, bolond szeszély.*
Verveine, f. *galambócz.*
Vervelle, f. *karika (sólyom lábán); evezőkampó.*
Verveux, Vervier, m. *vászonzsák, fonalzsák; gyümölcskosár (Párisban).*
Vésanie, f. *őrültség.*
Vesce, f. *babó, abrakbabó.*
Vesceron, m. *kaszanyűgbabó.*
Vésicaire, f. *hólyagborsó.*
Vésical, ale, adj. *hólyag ..., húdhólyag ...*
Vésication, f. *hólyaghúzás.*
Vésicatoire, m. *hólyagtapasz.*
Vésicule, f. *hólyagcsa;* — biliaire, *epehólyag.*
Vespéral, m. *vecsernyekönyv.*
Vespérie, f. *vitatkozás, vita;* fig. fam. *megrovás, dorgálás.*
Vespériser, v. a. fam. *megpirongatni, megszidni.*
Vespertilion, m. *bőregér, denevér.*
Vesse-de-loup, m. *pozsgomba, pöfeteg.*
Vessie, f. *hugyhólyag; hólyag (a testen).*
Vessigon, m. (vét.) *ártalmatlan csúzpók, csúzhólyag.*
Vestale, f. *vesztaszűz.*
Veste, f. *mellény.*
Vestiaire, m. *ruhatár; ruhapénz (zárdákban).*
Vestibule, m. *előcsarnok, pitvar.*
Vestige, m. *nyom, lábnyom, nyomdok.*
Vésuve, m. *vezúv.*
Vêtement, m. *öltözet.*
Vétéran, m. *hadastyán.*
Vétérance, f. *nyugállapot, nyugalom.*
Vétérinaire, adj. médecine —, *állatgyógytudomány;* école —, *állatgyógytanoda;* médecin —, *állatorvos, baromorvos.*
Vétillard, v. Vétilleur.
Vétille, f. *kicsinység, dibdábság.*
Vétiller, v. n. *aprósággal bibelődni.*
Vétillerie, f. *apróságokonkapás.*
Vétilleur, m. *apróságokonkapó.*
Vétilleux, euse, adj. *szőrszálhasogató, csipős.*
Vêtir, v. a. *ruházni, felruházni; öltöztetni, felöltöztetni;* se —, v. pr. *öltözködni.*
Véto, m. *veto, tagadási jog.*

Vêture, f. *beavatás (serzetes vagy apáczaé).*
Vétusté, f. *régiség (épületekről).*
Veuf, m. *özvegy, özvegyember;* —, veuve, adj. *özvegy, megözvegyült.*
Veule, adj. fam. *gyönge, petyhüdt, ernyedt;* terre —, *porhanyó föld;* étoffe —, *könnyű kelme.*
Veuvage, m. *özvegyállapot, özvegység.*
Veuve, f. *özvegy (asszony).*
Vexation, f. *nyomás, sanyargatás, boszantás.*
Vexatoire, adj. *nyomasztó, terhes, boszantó.*
Vexer, v. a. *nyomni, sanyargatni, boszantani, zaklatni.*
Vexillaire, adj. signal —, *lobogóval jeladás.*
Viabilité, f. *életrevalóság, életre képesség.*
Viable, adj. *életrevaló, élni képes.*
Viaduc, m. (chem.) *útvezeték.*
Viager, ère, adj. *holtiglani;* rente viagère, *életjáradék, holtigi élelempénz.*
Viande, f. *hús; étel, étek;* — grosse, *marhahús, borjúhús stb.;* menue —, *baromfi, vadhús;* — de carême, *böjti étel.*
Viander, v. n. (chass.) *legelni.*
Viandis, m. (chass.) *legelés, élelem (vadé).*
Viatique, m. *útravaló, útpénz;* (cat.) *szentvacsora, Úr vacsorája.*
Vibord, m. (mar.) *hajópárkány.*
Vibration, f. *rezgés, lengés.*
Vibrer, v. n. *rezgeni, lengeni;* —, v. n. *kilőni (nyilat).*
Vicaire, m. *helyettes, helytartó.*
Vicairie, f. *helyettesség, helytartóság.*
Vicarial, ale, adj. *helyettesi.*
Vicariat, m. *helyettesség, helytartóság.*
Vicarier, v. n. *helyetteskedni.*
Vice, m. *hiba, hiány; vétek, bűn.*
Vice ..., al ..., *helyettes, másod ...*
Vice-chancelier, m. *alkanczellár.*
Vicennal, ale, adj. *húszévü, húszéves, húszévi.*
Vice-président, m. *alelnök, másodelnök.*
Vice-recteur, m. *helyettes igazgató, igazgatóhelyettes.*
Vice-roi, m. *alkirály.*
Vice-royauté, f. *alkirályság.*
Vicier, v. a. *rontani, el-, megrontani.*
Vicieux, euse, adj. *hibás, hiányos; vétkes; érvénytelen.*

Vicinal, ale, *adj. szomszédi, szomszédos, határos;* chemin —, *ösvény, gyepút.*
Vicissitude, *f. változás, állhatlanság, változékonyság; felforgatás; viszontagság.*
Vicomte, *m. algróf.*
Vicomté, *f. algrófság.*
Vicomtesse, *f. algrófnő.*
Vicomtier, ère, *adj. algrófi;* chemins vicomtiers, *pl. falusi utak.*
Victime, *f. véráldozat;* fig. *áldozat.*
Victimer, *v. a. véráldozatul kiszemelni, feláldozni;* se —, *v. pr. magát feláldozni.*
Victoire, *f. győzelem; Victoria, diadalistennő.*
Victorieux, euse, *adj.* — eusement, *adv. diadalmas, győzödelmes; diadalmasan, győzödelmesen.*
Victuaille, *f. eleség (hajó számára);* faire des victuailles, *eleséget venni (hajóba).* [*élelmező.*
Victuailleur, *m.* (mar.) *élésmester,*
Vidame, *m. helytartó.*
Vidamé, *m.* Vidamie, *f. helytartóság.*
Vidange, *f. kiürítés, eltisztítás, elhordás, eltakarítás;* vidanges, *pl. szemét, ganaj.*
Vidangeur, *m. árnyékszéktisztító; kúttisztogató.*
Vide, *adj. üres;* —, *m. üres tér, hézag.*
Vide-bouteilles, *m. kéjházikó.*
Videlle, *f. czifravas.*
Vider, *v. a. üríteni, kiüríteni; eltakarítani; kissigerelni, beleket kivenni; elvégezni, elintézni, tisztába hozni;* se —, *v. pr. ki-, megüresülni, kifutni;* fig. *magát kiüríteni; szükséget végezni; elintéztetni.*
Vidimer, *v. a. láttamozni, láttozni, hitelesíteni.*
Vidrecome, *m. serleg, billikom, vendégpohár.*
Viduité, *f. özvegység.*
Vidure, *f. kicsipkézés (kelmeé), kicsipkézett mű, átlyuggatott munka.*
Vie, *f. élet; életírás; élelem; lárma, robaj, zaj;* à —, *holtiglan;* être en —, *élni;* mourir tout en —, *ép erőben meghalni;* gagner sa —, *kenyerét keresni;* chercher sa —, *élelmét keresni;* être de petite —, *keveset enni;* faire la —, *életét élvezni; vígan élni;* faire la petite —, *feslett életet élni.*
Viédase, *m.* pop. *oktondi, bonfordi, semmirekellő.*
Vieil, (vieux), vieille, *adj. öreg, koros, vén; kopott, viselt;* —, *m. öreg férfi.*
Vieillard, *m. öreg férfi.*
Vieille, *f. öreg asszony.*
Vieillerie, *f. ócska holmi, tarattyú.*
Vieillesse, *f. öregség; öreg emberek.*
Vieillir, *v. n. öregedni; öreget mutatni;* il a bien vieilli, *nagyon megöregedett;* —, *v. a. öregíteni;* se —, *öregebbnek mondani magát.*
Vieillissement, *m. p. u. vénhedés, agyulás, öregedés.*
Vieillot, ote, *adj. öreges;* —, *m. öregecske;* — ote, *f. anyó, anyóka.*
Vielle, *f. lant.*
Vieller, *v. n. lantolni.*
Vielleur, *m. lantos.*
Vierge, *f. szűz;* sainte —, *szűz Mária;* —, *adj.* fig. *használatlan, új, tiszta; termék, szín . . .;* miel —, *színméz;* réputation —, *feddhetetlen hírnév.*
Vieux, *v.* Vieil.
Vieux-oing, *m. szekérkenő, kulimász.*
Vif, vive, *adj. eleven;* fig. *élénk; heves, tüzes;* eau vive, *forrásvíz;* air —, *csipős levegő;* —, *m. élet, eleven je a testnek, élőhús;* tiré au —, *természet után festett;* couper dans le —, *megsérülni;* être touché au —, *nagyon elérzékenyülve lenni.*
Vif-argent, *m. higany, kéneső.*
Vif-gage, *m.* (jur.) *élő zálog.*
Vigie, *f. hajóőr (árboczon).*
Vigier, *v. n.* (mar.) *őrt állani.*
Vigilamment, *adv. ébren, vigyázva.*
Vigilance, *f. éberség, szemesség.*
Vigilant, te, *adj. éber, vigyázó; figyelmes.*
Vigile, *f. ünnep előestéje.*
Vigiler, *v. a. ébren lenni, virrasztani, vigyázni.*
Vignage, *m. átvitelvám.*
Vigne, *f. szőlővessző, szőlőtő; szőlőhegy;* cep de —, *szőlőtőke.*
Vigneron, *m. vinczellér.*
Vignette, *f. czímkép, czímrez.*
Vignoble, *m. szőlőhegy, szőlő, bortermőföld.*
Vigogne, *f. lámateve.*
Vigorte, *f.* (art.) *űrmérő.*
Vigoureux, euse, *adj.* — eusement, *adv. erős; bátor; hatályos; erősen stb.*

Viguerie, *f. tartománynagyi méltóság; tartománynagyi lak.*
Vigueur, *f. erő; elevenség, élénkség; vitézség; nyomaték, hatály;* être en —, *érvényesnek lenni.*
Vil, vile, *adj.* Vilement, *adv. csekély, silány, rosz, aljas; csekélyül stb.*
Vilain, aine, *adj. rút; piszkos; gyalázatos; fukar;* — temps, *csunya idő;* —, *m. paraszt, közönséges ember; polgárember; zsugori.*
Vilaine, *f. ringyó, lotyó.*
Vilebrequin, *m. mellfuró.*
Vilenie, *f. dancs, szenny, gamat, mocsok; piszkosság; aljasság; fukarság.*
Vileté, *f. csekély érték; csekélység, kicsinység.*
Vilipender, *v. a. kevésbe venni, fitymálni.*
Villa, *f. mezei lak.*
Villace, *f. kongó üres város.*
Village, *m. falu.*
Villageois, *m.* — oise, *f. földmivelő, falusi ember; parasztnő, falusi leány;* —, oise, *adj. falusi, falusias.*
Villanelle, *f. parasztláncz.*
Ville, *f. város;* hôtel de —, *városház;* en —, *itt, e helyen, e helyt;* dîner en —, *nem otthon ebédelni.*
Villénage, *m. polgári hűbér.*
Villette, *f.* fam. *városka.*
Vimaire, *f. széltörés.*
Vimbe, *m. hal neme.*
Vin, *m. bor;* gros —, *nehéz bor;* petit —, *könnyű bor;* tache de —, *vörös anyajegy.*
Vinade, *f. szőlőrobot.*
Vinage, *m. bortized.*
Vinaigre, *m. boreczet, eczet;* habit de —, *szellős ruha.*
Vinaigrer, *v. a. eczettel becsinálni.*
Vinaigrerie, *f. eczetgyár.*
Vinaigrette, *f. savanyú mártás; targonczácska.*
Vinaigrier, *m. eczetgyáros; eczetesüvegcse.*
Vindas, *m.* (mar.) *horgonycsiga.*
Vindémiaire, *m. őszhó.*
Vindicatif, ive, *adj. bosszúvágyó.*
Vindicte, *f.* — publique, *gonosztevők megbüntetese.*
Vinée, *f. szüret, borszüret; ősz.*
Vinet, *m. középszerű bor.*
Vinetier, *m. sóskaborbolya, leánysom.*
Vineux, euse, *adj. bordús, borral gazdag; bornemű; borveres, veresborszínű.*
Vingeon, *m. sipos kacsa, fütyölő rucza, süvitő vadréeze.*
Vingt, *adj. húsz.*
Vingtaine, *f. húsz darab.*
Vingtième, *adj. huszadik;* —, *m. huszadrész, huszad.*
Vinification, *f. borkészités.*
Vinule, *f. fűzpille.*
Viol, *m. erőszak, erőszaktétel.*
Violat, *adj.* sirop —, *violaszörp*
Violateur, *m. áthágó.*
Violation, *f. áthágás, megsértés; megszentségtelenités.*
Viole, *f. mélyhegedü;* basse de —, *barabora, bőgő, gordon;* — de jambe, *gordonka.*
Violement, *m. megsértés, sérelem; erőszak, erőszaktétel.*
Violemment, *adv. erőszakosan, erősen.*
Violence, *f. hevesség, hév, erőszak; hatalmaskodás, erőszakoskodás;* par —, de —, *erővel, erőszakkal;* faire — à qn., *valakin erőszakot követni el, erőszakolni valakit.*
Violent, te, *adj. erőszakos heves.*
Violenter, *v. a. erőszakolni.*
Violer, *v. a. sérteni, megsérteni, megszegni, áthágni; erőszakot tenni (valakin).*
Violet, ette, *adj. violaszín.*
Violette, *f. viola, ibolya.*
Violier, *m. színes ibolya;* — à fleurs jaunes, *sárga viola;* — d'hiver, *hóvirág.*
Violon, *m. hegedü; hegedüs;* (chap.) *tilfa; börtön (főőrségen); felhang.*
Violoncelle, *m. gordonka.*
Viorne, *f. ostormén.*
Vipère, *f. vipera, áspis.*
Vipéreau, *m. kis vipera.*
Vipérine, *f. kigyószisz.*
Virelai, *m. kördal.*
Virement, *m. átrovás, egyberovás, egybevetés, rovancsolás;* (mar.) *fordulás;* banque à —, *forgatóbank.*
Virer, *v. a. et n. fordítni, forgatni; forogni, fordulni;* tourner et —, *forogni s fordulni;* — de bord, *alkalmazkodni a körülményekhez.*
Vireux, euse, *adj.* (bot.) *mérges.*
Vireveau, *m. hajócsiga.*
Virevolte, *f.* (man.) *körforga.*
Virginal, ale, *adj. szűzi, szüzeségi.*
Virginité, *f. szüzeség.*
Virgouleuse, *f. egrikörte.*
Virgule, *f. vessző;* point et une —,

vesszős pont, pontvessző, pontos vessző.
Viril, ile, adj. — ilement, adv. férfias; férfiasan.
Virilité, f. férfikor; férfiasság.
Virole, f. szorítók (pálczán).
Virte, f. akolófa.
Virter, v. a. akolni, megakolni.
Virtualité, f. hatályerő, hatni képesség.
Virtuel, elle, adj. — ellement, adv. hatályos, hatni képes; hatály szerint.
Virtuose, m. et f. remekművész; remekművésznő.
Virulence, f. ragályos anyag, ragályosság. [ragadós.
Virulent, te, adj. genyes, ragályos,
Virure, f. (mar.) mozgás, járás, fordulás, fordulat.
Virus, m. méreg.
Vis, f. csavar; szárnyascsiga; — de culasse, tőcsavar, farcsavar.
Visa, m. láttamozat, láttazás.
Visage, m. arcz, ábrázat; tekintet; fig. személy.
Vis-à-vis, prp. et adv. átellenben, szemközt; — de moi, velem szemközt.
Viscéral, ale, adj. belekhez tartozó, bél . . .; fekvő birtokhoz tartozó.
Viscère, m. belrész, bél.
Viscosité, f. ragadósság; nyálka, nyák. [zat.
Visée, f. irány, czél, czélzat, irány-
Viser, v. a. et n. czélozni; láttamozni.
Visibilité, f. láthatóság.
Visible, adj. — ment, adv. látható; láthatólag.
Visière, f. sisakszem, arczvért; czélpont; il a la — courte, ő rövidlátó.
Visif, ive, adj. puissance visive, láterő, lättehetség.
Vision, f. látás; ábránd, tünemény, látvány.
Visionnaire, m. et f. szellemlátó, lélekláto; ábrándozó; ábrándozónő.
Visir, v. Vizir.
Visitation, f. látogatás.
Visite, f. látogatás; vizsgálat, kutatás.
Visiter, v. a. látogatni, meglátogatni; átvizsgálni, motozni, megszemlélni; se —, v. pr. egymást meglátogatni.
Visiteur, m. vizsgáló, megvizsgáló, megszemlélő, motozó.
Visorium, m. (imp.) irattartó.
Visqueux, euse, adj. ragadós, enyekes, nyulós, szívós.
Visser, v. a. rácsavarni.
Visuel, elle, adj. látási, látáshoz tartozó, lát . . .; angle —, látszög.
Vital, ale, adj. életi, élet . . .
Vitalité, f. életerő; életrevalóság.
Vitchoura, m. farkasbunda.
Vite, adj. et adv. hamar, gyors, sebes; gyorsan, hamar, sebesen.
Vitelots, m. pl. pástétompép.
Vitement, adv. fam. hamar, gyorsan, sebesen.
Vitesse, f. sebesség, gyorsaság.
Vitex, m. szűzfa, Ábrahám fája.
Vitilige, f. zuzmó.
Vitrage, m. üvegesmunka; üvegfal.
Vitrail, m. templomablak. [ablak.
Vitre, f. üvegtábla, üvegkarika; üveg-
Vitré, ée, part. et adj. üvegablakokkal ellátott; porte vitrée, üvegajtó.
Vitrec, m. hontmadár.
Vitrer, v. a. üvegtáblákkal ellátni.
Vitrerie, f. üvegesség; üvegkereskedés.
Vitrescibilité, f. üvegülhetőség.
Vitrescible, adj. üvegülhető.
Vitreux, euse, adj. üvegnemű, üvegféle.
Vitrier, m. üveges.
Vitrifiable, adj. üvegíthető, üvegülhető; üvegnemű.
Vitrification, f megüvegülés, megüvegítés.
Vitrifier, v. a. megüvegíteni; se —, v. pr. megüvegülni.
Vitriol, m. gálicz; — bleu, rézgálicz; — vert, zöldgálicz, vasgálicz; huile de —, gáliczolaj; esprit de —, gáliczszesz.
Vitriole, f. falfű.
Vitriolé, ée, adj. gáliczłartalmu.
Vitriolique, adj. gáliczlartalmu; acide —, kénsav.
Vitupérer, v. a. vm. roszalni.
Vivace, adj. sokáig elő.
Vivacité, f. elevenség, élénkség, tűz, buzgalom; vivacités, pl. felhevülés.
Vivandier, m. — ère, f. markotányos; markotányosnő.
Vivant, te, adj. elő; fig. élénk; langue vivante, élő nyelv; —, m. élő; bon —, dőzsölő, dőzsöndi; mal —, korhely; du — de son père, atyja éltében; de son —, éltében.
Vivat, m. éljen, éljenzés.
Vive, f. sárkánypegáz.
Vivelle, f. (cout.) bevarrás.
Vivement, adv. élénken, indulatosan, hevesen; érzékenyül.

Vivier, *m. halastó; haltartó.*
Vivification, *f. elevenités, élesztés, fölélesztés.*
Vivifier, *v. a. föleleveníteni, éleszteni, föléleszteni.*
Vivifique, *adj. elevenítő, élesztő.*
Vivipare, *adj. elenventszülő.*
Vivoter, *v. n.* fam. *élősködni, nyomorogni.*
Vivre, *v. n. irr. élni;* qui vive? *ki vagy?* — au jour la journée, *napról napra élni;* savoir —, *élni tudni;* apprendre à —, *emberséget tanulni;* —, *m. élelem, táplálék;* vivres, *pl. eleség, élelemszerek;* vivres-pain, *katonakenyér.*
Vizir, *m. vezír;* grand —, *nagyvezér.*
Vizirat, Viziriat, *m. vezírség.*
Vocabulaire, *m. szókönyv, szótár.*
Vocal, ale, *adj.* —alement, *adv. szóbeli; élő szóval;* musique vocale, *szózene.*
Vocatif, *m. szólító.*
Vocation, *f. hivatás.*
Vociférateur, *m. lármázó, kiáltozó.*
Vocifération, *f. kiabálás, lármázás, szidás.* [*szidni.*
Vociférer, *v. n. kiabálni, lármázni,*
Vœu, *m. fogadás; szavazat;* vœux, *pl. kivánatok; szerzetes fogadalom.*
Vogue, *f.* (mar.) *hajó futása;* fig. *tekintet, hír, hírnév; fölvétel;* être en —, *divatban lenni;* mettre en —, *mozgásba hozni.*
Vogue-avant, *m. elõevező (legény).*
Voguer, *v. n. evezni, vitorlázni;* vogue la galère, *próbáljuk meg;* — l'argile, *agyagot taposni.*
Vogueur, *m. evező (legény).*
Voici, *prp. itt van, itt vannak;* le —, *itt van ő, az itt van;* — qui vient, *imitt jön.*
Voie, *f. út; kerékvágás; nyom; egy vitel, egy szekér, egy fordulás;* fig. *alkalom, eszköz, mód, útmód;* — d'eau, *egy vitel víz.*
Voilà, *prp. ott van, ott van, ez az, ezek, azok;* me —, *itt vagyok;* l'homme que —, *azon férfi ott;* — qui est bien, *így jól van;* — qui va bien, *így megy jól.*
Voile, *m. fátyol, lepel, függöny;* fig. *palást, szín, ürügy, őrv;* —, *f. vitorla;* baisser les voiles, *a vitorlákat összehúzni;* mettre à la —, *elvitorlázni.*
Voiler, *v. a. befátyolozni; beleplezni;* fig. *palástolni, elpalástolni;* se —, *v. pr. magát befátyolozni.*
Voilerie, *f. vitorlagyár.*
Voilier, *m. vitorlakészitő, vitorlagyártó; vitorlás.*
Voilière, *f.* (géom.) *lánczvonal.*
Voilure, *f. vitorlázat, vitorlák; vitorlagyár.*
Voir, *v. a. irr. látni; nézni, megnézni; átlátni; belátni, fölismerni;* faire —, *mutatni;* aller — qn., *valakit meglátogatni;* venir — qn., *valakit meglátogatni; valakinek czélzását észrevenni;* —, *v. n. kilátásának lenni;* cette maison voit sur le jardin, *e háznak a kertre van kilátása;* j'y verrai, *gondom lesz rá;* se —, *v. pr. magát (tükörben) látni; egymásra nézni; egymást meglátogatni.*
Voire, Voirement, *adv. vm. igazán, valóban.* [*gyep.*
Voirie, *f. úthivatal, úttisztség; nyúz-*
Voisin, ine, *adj. szomszéd, szomszédos, határos;* —, *m.* —ine, *f. szomszéd; szomszédnő.*
Voisinage, *m. szomszédság; vidék, környék.* [*tartani.*
Voisiner, *v. n.* fam. *jó szomszédságot*
Voiturage, *m. p. u. fuvar, fuvarbér, vitelbér.*
Voiture, *f. szekér, kocsi, hajtmű; fuvar, szállítás, fuvarbér;* — par terre, *szekér, kocsi;* — à vapeur, *gőzkocsi;* lettre de —, *fuvarlevél, szállítólevél;* par —, *tengelyen;* prendre —, *kocsit fogadni, kocsit használni.*
Voiturer, *v. a. el-, tovaszállítni.*
Voiturier, *m. szekeres, kocsis, fuvaros.*
Voiturin, *m. bérkocsis.* [*lemény.*
Voix, *f. szózat; hang; szavazat; vé-*
Vol, *m. repülés; szárnyterület;* fig. *emelkedés; képesség; lopás; lopott jószág.*
Volable, *adj. meglopható.*
Volage, *adj. czélcsap, lenge, könnyelmü;* feu —, *ótvar, tarjag (gyermekeknél)*
Volaille, *f. baromfi, majorság.*
Volant, *m. toll-lapta; szélmalom szárnya; szélfogó; hurok; könnyü felruha; széles szélfodor.*
Volatil, ile, *adj.* (chim.) *illó, illékony.*
Volatile, *m. szárnyas, madár.*
Volatiliser, *v. a.* (chim.) *illósítni, elgőzölteni.*

Volatilité, *f. illóság, szállékonyság; változékonyság, mulékonyság;* fig. *hamarság, sebesség.*
Volatille, *f. baromfi.*
Vol-au-vent, *m. levelestészta-pástétom.*
Volcan, *m. tűzhányóhegy, vulkán.*
Volcanique, *adj. vulkáni.*
Volcaniser, *v. a.* fig. *feltüzelni.*
Vole, *f. fogás (a kártyavetésben);* faire la —, *valamennyi ütést megcsinálni.*
Volée, *f. repülés; ivadék, madárfiak; raj, falka, tömeg; fölhércz; rang;* — de perdrix, *folt fogoly;* — de canons, *ágyúsorlövés;* chevaux de —, *vontatólovak;* à la —, *röptében;* prendre la —, *fölrepülni;* sonner à toute —, *valamennyi harangot meghúzni;* parler à la —, *meggondolatlanul beszélni.*
Voler, *v. n. et a. repülni;* (fauc.) *vadászni (sólyommal); lopni, rabolni, meglopni;* (jeu) *mindent elütni;* étoile volante, *csillagesés, futócsillag, csillagszem.*
Volereau, *m.* fam. *kis tolvaj.*
Volerie, *f. tolvajság; solymászat.*
Volet, *m. galambdúcz; ablaktábla; szárnyasajtó; lapát (vizi keréken); kis iránytű; sisakkötő, sisakszalag.*
Voleter, *v. n. repkedni, szállongni, lobogni.*
Voleur, *m.* —euse, *f. tolvaj; tolvajnő;* — de grand chemin, *utonálló, haramia.* [*galambdúcz.*
Volière, *f. madárház, madárkalit;*
Volige, *f. zsindelydeszka.*
Volition, *f.* (phil.) *akarás.*
Volontaire, *adj.* — ment, *adv. önkényti, önkényes, szabadakaratu; önkényt, készakarva, önszántából; önfejű; önfejüleg;* —, *m. önkényes.*
Volonté, *f. akarat; akarat nyilvánitása, tetszés, kény;* à —, *tetszés szerint.*
Volontiers, *adv. szivesen; könnyen.*
Volte, *f.* (man.) *kanyar.* [*dulni.*
Volte-face, *f.* fam. faire —, *jobbra for-*
Volter, *v. n.* (esc.) *kanyarítni.*
Voltige, *f. meg-, leeresztett kötél (kötéltánczosoknál).*
Voltigement, *m. repkedés, szállongás, lobogás.*
Voltiger, *v. n. repkedni, szállongni, lobogni;* fig. *csapongni; lóra ugrálni, kanyarodni.*
Voltigeur, *m. ugró, ugráló, szökőncz, kanyaróncz.*
Volubilité, *f. mozgékonyság, gördülékenység; könnyüség, sebesség.*
Volue, *f.* (tiss.) *csév, cséve.*
Volume, *m. kiterjedés, terjedelem, terjelem, terjedék; kötet.*
Volumineux, euse, *adj. terjelmes, sokkötetű, nagy, vastag.*
Volupté, *f. gyönyör, kéj.*
Voluptueux, euse, *adj.* —eusement, *adv. kéjdús, gyönyörteli; kéjdúsan, gyönyörködve;* —, *m. kéjencz.*
Volute, *f. hengercsiga;* (arch.) *csiga, csigaczifrázat.*
Voluter, *v. a. csigaformára tekerni; föltekerni, fölcsigázni.*
Volvulus, *m. bélkőszvény.*
Vomer, *m.* (anat.) *orrosont.*
Vomique, *f. tüdőfekély;* —, *adj.* noix —, *ebvész.* [*okádni.*
Vomir, *v. a. et n. hányni, kihányni,*
Vomissement, *m. hányás, okádás.*
Vomitif, ive, *adj. hánytató;* —, *m. hánytató, hánytatószer.*
Vomitoire, *m. vm. hánytató.*
Vorace, *adj. falánk; nagyéhes.*
Voracité, *f. falánkság.*
Votant, *m. szavazó.*
Votation, *f. szavazás.*
Vote, *m. szavazat.*
Voter, *v. n. szavazni.*
Votif, ive, *adj. fogadalmi.*
Votre, *pron.* (többesben vos) *a ti,* — *tok,* — *tek, tietek, öné, önöké.*
Vôtre (le, la), *pron. a tied, tietek, öné, önöké;* les vôtres, *pl. tieid, önökéi, önhöz tartozók.* [*tőfű.*
Vouède, *m. festőcsülleng, izacs, fes-*
Vouer, *v. a. szentelni, ajánlani; fogadni, fogadalmat tenni;* se —, *v. pr. magát áldozni, magát feláldozni.*
Vouge, *f. vadászgerely.*
Vouloir, *v. a. et n. irr. akarni; kivánni, megkivánni; követelni; parancsolni; beleegyezni;* Dieu le veille! *adja Isten!* il est bien voulu par-tout, *mindenhol szeretik;* à qui en veut-il? *ki ellen panaszkodik?* — bien, *kegyeskedni, méltoztatni;* en — à qch., *valamire törekedni;* en — à qn., *valakire rámenni akarni, valakibe belékötni;* —, *m. akarás, akarat; szándék.*
Vous, *pron. ti, titeket, téged, önt, önnek, önöknek.*

Vousseau, Voussoir, *m. boltozat; ékkő, boltkő.*
Voussure, *f. bolthajtás, boltozat.*
Voûte, *f. bolthajtás, bolt, boltozat, ívezet.*
Vouter, *v. a. boltozni, bolthajtásra venni, ívelni;* se —, *v. pr. boltozódni;* fig. *meghajlani, meggörbülni, meghajolva járni.*
Voyage, *m. út, útazás; útrajz, útirat;* être en —, *utazni.*
Voyager, *v. n. utazni.*
Voyageur, *m.* — euse, *f. utas, utazó; utazónő;* commis —, *tőzsügyben utazó.*
Voyant, te, *adj. látó;* fam. *világos, tiszta, fényes; szemszúró;* —, *m.* — ante, *f. látó, néző, látnok; jósnő.*
Voyelle, *f. magánhangzó, önhangzó.*
Voyer, *m. útügyelő.*
Voyète, *f. lúgzótál.*
Vrai, vraie, *adj.* — ment, *adv. igaz, való; igazi, valódi, valóságos; igazán stb.;* —, *adv. igazán;* à dire —, à — dire, *igazat mondva;* parler —, *igazat mondani;* —, *m. igaz, igazság;* au —, *igazság, valósag szerint.*
Vraisemblable, *adj.* — ment, *adv. valószinü, hihető; valószinüleg, hihetőleg;* —, *m. valószinü, hihető.*
Vraisemblance, *f. valószinüség, hihetőség.*
Vréder, *v. n.* fam. *futkosni, ide s tova* [*futni.*
Vrille, *f. csapfuró;* (bot.) *kacs, fogódzó.*
Vriller, *v. n.* (artif.) *kerengve fölemel-* [*kedni.*
Vrillerie, *f. vasárúk, aczéláruk.*
Vrillette, *f. furdancs.*
Vrillier, *m. szerkovács, fegyverkovács, furókovács.*
Vrillon, *m. kis hordófuró.*
Vu, *prp. tekintvén, (...ra, ...re) nézve, a mi illet vagy illeti, (...nak, ...nek) tekintetéből;* — que, *conj. mert, minthogy;* —, *m.* (dr.) — d'un arrêt, *indokok felhozása itélet szerkesztésénél;* au — et au su de tout le monde, *az egész világ láttára.*
Vue, *f. látás, láterő, látlehetség; rátekintés; látvány, tekintet, nézet, kinézés;* fig. *szándék, czél;* — courte, *rövidlátás;* — longue, *messzelátás;* — de côté, *oldalkép, oldalnézet;* point de —, *szempont, nézpont, látpont;* — morte, *vakablak;* (com.) à —, *látra;* de —, *lát után;* à — d'œil, *szemmérték szerint; szemlátomást;* à — de pays, *vaktába, találomra, szerencsére, véletlenre; felületesen;* à perte de —, *a meddig szemmel elláthatni;* perdre la —, *megvakulni;* perdre de —, *szem elől eltéveszteni, többé nem látni;* donner dans la —, *szembe tünni;* avoir — sur qn., *szemmel tartani valakit;* avoir qch. en , *szándékozni valamit;* connaître qn. de —, *látásból ismerni valakit.*
Vulcaniser, *v. a. nejét elcsábitani (... nak, ... nek).*
Vulgaire, *adj. közönséges, szokott; mindennapi; köznépi, pórnépi, póriás;* —, *m. köznép, pórnép; közember.* [*életben.*
Vulgairement, *adv. közönségesen, köz-*
Vulgarité, *f. közönséges volta valaminek, póriasság.*
Vulgate, *f. közkézen forgó.*
Vulnérable, *adj. megsebesíthető.*
Vulnéraire, *adj. sebgyógitó;* eau —, *sebviz;* —, *m. sebszer;* —, *f. sebfü.*
Vulpin, *m.* (bot.) *ecsetpázsit.*
Vultueux, euse, *adj.* face vultueuse, *piros, dagadt arcz.*
Vulvaire, *f. büdös libatopp.*

W.

Waggon, Wagon, *m.* (chem.) *vasúti kocsi.*
Warnette, *f. huzóháló (Normandiában).*
Whisk, Whist, *m. csittjáték, whistjáték.*
Wiski, *m. kocsi neme.*
Wolfram, *m.* (min.) *seleny.*

X.

Xénie, *f. tiszteletajándék.*
Xénographie, *f. idegen nyelvek irástudása.*
Xéranthème, *m. vasvirág, sárga gyopár.*
Xérophthalmie, *f. száraz szemlob.*
Xiphias, *m* (astr.) *hal.*
Xiphoïde, *adj.* (anat.) *kardalaku.*
Xylite, *m. szú, farágó cserebüly.*
Xylographe, *m. fametsző.*
Xylographie, *f. fametszés.*
Xylographique, *adj. fametszési.*
Xylon, *m. gyapotcserje.*
Xylorganon, *m. faczimbalom.*
Xylostéum, *m. ükörkelonez, kutyacseresznye.*

Y.

Y, partic. *itt, ott, oda, rajta, benne, róla, hozzá stb.; y* est-il? *ott van (ő)?* j'y penserai, *majd gondolkozom róla;* fiez-vous-y, *bizzék benne;* il y a, *vagyon, vagynak.*
Yacht, *m. sebeshajó.*
Yard, *m. angol rőf.*
Yeuse, *f. tölgy.*
Yeux, *pl.* œil-*nek többese.*
Yole, *f. csónak, ladik.*
Ypsolophe, *m. tűzpille, vacsoravesztő.*
Yttria, *f. pikföld.*

Z.

Zacinthe, *m. kacskaring, válupikk.*
Zain, *adj. m.* cheval —, *tiszta fekete vagy tiszta pej ló.*
Zani, *m. bohócz.*
Zèbre, *m. zebraló.*
Zédoaire, *f. czitvor.*
Zélateur, *m.* —trice, *f. buzgolkodó; buzgolkodónő.*
Zèle, *m. buzgalom.*
Zélé, ée, *adj. buzgó.*
Zend, Zend-avesta, *m. zendavesta.*
Zénith, *m. tetőpont.*
Zéolithe, *f. zeolit.*
Zéphyr, *m. fuvalom, szellő, zephyr.*
Zéro, *m. zerus, nulla, semjegy.*
Zest, *m. hajporhintő;* entre le zist et le —, *sem jó sem rosz;* —, *int. csekélység! hiábavalóság!*
Zeste, *m.* (bot.) *választék, válaszfal; czitromhéjszeletke.*
Zester, *v. a. czitrom vagy narancs héját vékonyan lemetszeni.*
Zibeline, *f. czoboly; czobolybunda.*
Zibet, *m. czibétpetymeg.*
Zig-zag, *m. szigszeg, zegzug.*
Zil, *m. réztányér (törökzenénél).*
Zinc, *m. horgany.*
Zinzolin, ine, *adj. violaszinű.*
Zist, *v.* Zest.
Zizel, *m. mogyorópele, pölyű.*
Zizanie, *f. gyom, gaz;* fig. *egyenetlenség, viszálkodás.*
Zizi, *m. gyepüs sármány.*
Zodiaque, *m. állatöv.*
Zoïle, *m.* fig. *biráló, itész.*
Zone, *f. öv, égöv.*
Zoographie, *f. állatrajz.*
Zoolátrie, *f. állatimádás.*
Zoolithe, *m. állatkövület.*
Zoologie, *f. állattan.*
Zoologue, *m. állatismerő, állattanász.*
Zoophage, *adj. húsevő;* —, *m. húsevő állat.*
Zoophyte, *m. állatnövény.*
Zoophytologie, *f. állatnövényisme.*
Zootypolithe, *m. képelt kő.*
Zostère, *f. sóspörje;* — marine, *hinár, omboly, moszat.*
Zotique, *adj.* faculté —, *életképesség.*
Zouave, *m. zuáv, (gyalogkatona a franczia hadseregben).*
Zygène, *m. pőrölyhal.*

Table des noms propres d'hommes et de femmes.

Achille, *Akhill.*
Adelaïde, *Etelka, Etelke.*
Adelgonde, *Adelgunda.*
Adolphe, *Adolf.*
Adrien, *Adorján, Odor.*
Adrienne, *Adriána.*
Agathe, *Ágota.*
Agnès, *Ágnes.*
Aimé, *Amatus.*
Alaric, *Alarik.*
Albert, *Albert, Béla, Berta.*
Albain, *Albanus.*
Albin, *Albin.*
Aldegonde, *Adelgunda.*
Alexandre, *Sándor.*
Alexe, Alexis, *Elek.*
Alison, *Örzsi, Örzsike, Örzse.*
Aloyse, *Alajos, Alajz.*
Alphonse, *Alfonz.*
Amadée, *Amadé.*
Ambroise, *Ambrus.*
Amélie, *Amália.*
Anastase, *Anasztáz.*
André, *Andor, András, Endre.*
Angélique, *Angyalka.*
Anne, *Anna.*
Annette, *Anikó, Panna, Panni, Pannus.*
Anselme, *Enzsel.*
Antoine, *Antal.*
Antoinette, *Antónia, Tóni.*
Apolline, *Apolya, Póli.*
Armand, *Hermán.*
Arnaud, *Arnold, Arnót.*
Arnoud, Arnoulf, *Arnulf.*
Athanase, *Athanáz.*
Aubert, *v.* Albert.
Aubin, *v.* Albin.
Aubri, *Alberik.*
Auguste, *Ágoston; Augusta, Ágosta.*
Augustin, *Ágoston.*
Aurèle, *Aurel.*
Aurélie, *Réli, Aranka.*
Aurélien, *Aurelián.*
Babet, Babette, Babiche, Babichon, *Boris, Bora.*
Baltasard, Balthasar, *Boldizsár.*
Baptiste, *Iván.*
Barbe, *Borbála, Boris, Bora.*
Barnabé, *Barnabás.*
Barthélémi, *Bertalan.*
Basile, *Vazul.*
Baud, *Báld.*
Baudouin, *Báld.*
Béatrice, *Beatrix, Bolda.*
Bénin, *Benignus.*
Bénoît, *Benedek, Bene, Bencze.*
Bénoîte, *Benedicta.*
Bernard, *Bernát.*
Berthe, *Berta.*
Bertrand, *Bertrand.*
Blaise, *Balázs.*
Blaisot, *Balázska.*
Boniface, *Bonifácz.*
Brigitte, *Brigita.*
Calixte, *Calixtus.*
Caroline, *Karolina.*
Casimir, *Kázmér.*
Cassandre, *Cassandra.*
Cathérine, *Katalin.*
Cataut, Catin, Caton, *Kati, Katicza, Kató.*
Cécile, *Cziczelle.*
Célestin, *Szelestény, Czelesztin.*
Césaire, *Caesarius.*
Charles, *Károly.*
Charlot, *Károlyka, Karus.*
Charlotte, *Lotti, Karolina.*
Chrétien, *Keresztély.*
Chrétienne, *Krisztiana.*
Christine, *Krisztina.*
Christophe, Christophle, *Kristóf.*
Claire, *Klára, Klári.*
Claude, *Kolos; Klaudia.*
Claudine, *Klaudia.*

Clément, *Kelemen.*
Clotilde, *Klotilda.*
Concorde, *Konkordia.*
Conrade, *Karád.*
Corneille, *Kornél, Soma.*
Constance, *Konstánczia.*
Constant, *Constantius.*
Constantin, *Szilárd.*
Crépin, *Krispin.*
Crescence, *Kereskény.*
Cunégonde, *Gunda, Kinga.*
Cyrille, *Czirill.*
Damien, *Döme, Dömjén, Dömény.*
Denis, *Dénes, Dienes.*
Denise, *Dionysia, Nézsi.*
Désiré, Didier, *Dezsér, Dezső.*
Didière, *Desideria.*
Dioclétien, *Diokleczián.*
Dominique, *Domonkos; Dominika.*
Dorothée, *Dorottya.*
Edme, Edmond, *Ödön.*
Edouard, *Edvard, Ede.*
Eléonore, *Eleonóra, Lóra.*
Elie, *Illés.*
Elisabeth, *Örzsébet, Erzsébet.*
Elise, *Eliza. Erzsébet.*
Eloi, *Alajos.*
Emile, *Emil.*
Emilie, *Emilia.*
Erasme, *Rázmán, Ermó.*
Eric, *Erik.*
Ernest, *Erneszt, Ernő.*
Ernestine, *Ernesztina.*
Etienne, *István.*
Etiennette, *Stephania.*
Eudoxie, *Eudoxia.*
Eugène, *Jenő.*
Eugénie, *Eugenia.*
Eulalie, *Láli, Lila.*
Euloge, *Eulogius.*
Euphrasie, *Euphrasia.*
Euphrosine, *Euphrosina.*
Eusèbe, *Eusebius.*
Eusébie, *Eusebia.*
Eustache, *Eustachius.*
Eustase, *Eustasia.*
Eve, *Éva.*
Everard, *Eberhard.*
Fabien, *Fabián.*
Fabrice, *Fabriczius.*
Fanchon, *Feri.*
Faustin, *Faustinus.*
Félicie, *Feliczia.*
Félix, *Bódog.*
Ferdinand, *Nándor.*
Firmien, *Firmián.*
Flavien, *Flavián.*
Florent, *Flórent.*
Florien, *Flórián.*
Fortuné, *Fortunatus.*
François, *Ferencz.*
Françoise, *Francziska.*
Frédéric, *Frigyes, Fridrik.*
Frédérique, *Friderika.*
Gaétan, *Kajtán.*
Ganthier, *Gint, Ginter, Gunter.*
Gaspard, *Gáspár.*
Gautier, *Valter.*
Gélais, *Gelasius.*
Généviève, *Genoveva.*
Génévion, *Genovévácska*
Geoffroi, *Gottfrid.*
George, *György.*
Georgette, *Georgina.*
Gérard, *Gellért.*
Géraud, *Gerold.*
Germain, *Hermán.*
Gertrude, *Gertrúd.*
Gilbert, *Gilbert.*
Gille, Gilles, *Egyed.*
Godard, *Gocsárd.*
Godéfroi, *Gottfrid.*
Gonthier, *v.* Ganthier.
Gratien, *Gratianus.*
Grégoire, *Gergely.*
Guernard, *Verner.*
Guidon, *Guido.*
Guillaume, *Vilmos.*
Guillemette, *Vilma.*
Guillibaud, *Vilibáld.*
Gustave, *Gusztáv.*
Guy, *Vid, Vida.*
Hedwige. *Adviga.*
Hélène. *Ilona.*
Henri, *Henrik.*
Henriette, *Henrika.*
Hilaire. *Vidor.*
Hyppolyte, *Ipoly.*
Honoré, *Honorius.*
Hortense, *Hortensia.*
Hubert, *Hubert.*
Hugues, *Húgó.*
Ida, Ide, *Ida.*
Ignace, *Ignácz.*
Innocent, *Incze.*
Irénée, *Irenaeus.*
Irène, *Irén.*
Isabeau, Isabelle, *Izabella.*
Isac, *Izsák.*
Isaie, *Ézsaiás.*
Isidore, *Izidór.*
Jacob, *Jakab.*

Jacobine, *Jakobina*.
Jacot, *Jakabka*.
Jacques, *Jakab*.
Jean, *János*.
Jean-Baptiste, *Iván*.
Jeanne, *Johanna*, *Janka*.
Jeanneton, **Jeanuette**, *Janka*, *Hanka*.
Jeannot, *Jancsi*, *Jánoska*.
Jérémie, *Jeremiás*.
Jérôme, *Jeromos*.
Job, *Jób*.
Jonas, *Jónás*.
Jonathan, *Jonathán*.
Joseph, *József*.
Josephine, *Jozéfa*.
Josué, *Józsué*.
Jules, *Gyula*.
Julie, *Júlia*.
Julien, *Julián*.
Julienne, *Juliánna*.
Juliette, *Julcsa*.
Juste, *Justus*.
Justin, *Jusztinus*.
Justine, *Jusztina*.
Justinien, *Jusztiniánus*.
Kilien, *Kilény*.
Ladislas, *László*.
Lambert, *Berta*, *Bertus*.
Laure, *Laura*.
Laurence, *Laurenczia*.
Laurent, *Lőrincz*.
Lazare, *Lázár*.
Léandre, *Leander*.
Léon, *Leó*, *Arszlán*.
Léonard, *Lénárt*.
Léonarde, *Leonarda*.
Léonor, *Leonór*.
Léonore, *Eleonóra*.
Lisette, *Erzsi*, *Bőzse*.
Lorent, *v.* **Laurent**.
Lothaire, *Lothár*.
Loudolphe, *Ludolf*.
Louis, *Lajos*.
Louise, *Ludovika*.
Louisette, *Luizka*.
Louison, *Lajoska*, *Lajcsi*.
Luc, *Lukács*.
Lucien, *Luczián*.
Lucrèce, *Lucretia*.
Madelaine, *Magdolna*.
Madelon, *Lenka*.
Maïon, **Manon**, *Mari*, *Maris*, *Márika*, *Mariska*.
Marc, *Márk*.
Marcel, *Marczal*.
Marcellin, *Marcellinus*.
Margot, **Margoton**, *Margitka*.
Marguerite, *Margit*, *Margita*.
Marianne, *Marianna*.
Marie, *Mária*.
Marion, *v.* **Maïon**.
Marthe, *Mártha*.
Martial, *Marcziál*.
Martin, *Márton*.
Marton, *Márthácska*.
Mathias, *Mátyás*.
Mathieu, *Máté*.
Mathilde, *Mathilda*.
Maure, *Mór*, *Maurus*.
Maurice, *Móricz*.
Maxence, *Maxentius*.
Maxime, *Maximus*.
Maximilien, *Miksa*.
Maximin, *Maximin*.
Michée, *Mikhasz*.
Michel, *Mihály*.
Michon, *Miska*, *Misi*.
Mimi, **Minette**, *Mina*.
Moïse, *Mózes*.
Nannette, **Nanon**, *Náni*, *Anikó*, *Nina*.
Narcisse, *Narczisz*.
Nicodème, *Nikodém*.
Nicolas, *Miklós*.
Noé, *Noé*.
Olympie, *Olympia*.
Othon, *Ottó*.
Pancrace, *Pongrácz*.
Paul, *Pál*.
Paulin, *Paulin*.
Pauline, *Paulina*.
Paulot, *Pali*.
Pétronelle, *Petróna*.
Philiberte, *Philiberta*.
Philipot, *Fülöpke*.
Philippe, *Fülöp*.
Philippine, *Philippina*.
Pie, *Pius*.
Pierre, *Péter*.
Pierrot, *Péterke*, *Peti*.
Prisque, *Priscus*; *Piroska*.
Probe, *Probus*.
Procope, *Procopius*.
Rachel, *Rachel*.
Raimond, *Raimund*.
Raoul, *Rudolf*.
Raphaël, *Ráfael*.
Rebecque, *Rebeka*.
Régine, *Regina*.
Reguard, *Rajnárd*.
Regnauld, *Rajnold*.
Rémi, *Remeg*.
Rénaud, *v.* **Regnauld**.

Renée, *Renata.*
Richard, *Rikárd.*
Robert, *Robert.*
Roche, *Rókus.*
Roderic, *v.* Rodrigue.
Rodolphe, *Rudolf.*
Rodrigue, *Rodrik.*
Romain, *Román.*
Rosalie, *Rozália.*
Rose, *Róza.*
Rosemonde, *Rozamunda.*
Rosette, *Rózika.*
Rosine, *Rozina.*
Rufin, *Rufin.*
Rupert, *Rupert.*
Sabine, *Szabina.*
Samson, *Sámson.*
Samuel, *Sámuel, Samu.*
Scipion, *Scipio.*
Sébastien, *Sebestyén.*
Sébastienne, *Sebastiana.*
Serge, *Sergius.*
Séverin, *Szőrény.*
Sidoine, *Sidonius.*
Sidonie, *Sidonia.*
Sigéfroi, *Szigfrid.*
Sigismond, *Zsigmond.*
Silvain, *Silvanus.*
Simon, *Simon.*
Simplice, *Simplicius.*
Sophie, *Zsófia, Bölcse.*
Stanislas, *Szaniszló.*
Sulpice, *Sulpicius.*
Susanne, *Zsuzsánna.*
Suzon, *Zsuzsi, Zsuzsika, Zsuzsa.*
Thadée, *Tadé.*
Thècle, *Thecla.*
Théobald, *Tibold.*
Théodore, *Tivadar.*
Théodose, *Theodosius.*
Théophile, *Tófor, Gottlib.*
Thérèse, *Terézia, Teréz.*
Thierri, *Detró, Ditrik.*
Thomas, *Tamás.*
Tiennette, *Stephania.*
Tiennon, *f. Pistike.*
Tiennot, *István.*
Timothée, *Timóth, Timó.*
Tite, *Títusz.*
Tobie, *Tóbiás.*
Toinette, *Antónia.*
Toinon, *Tónika.*
Trinette, *Kati.*
Udalrique, Ulrique, *Ulrika.*
Urbain, *Orbán.*
Ursin, *Ursinus.*
Ursule, *Orsolya.*
Valère, *Valér.*
Valérien, *Valerián.*
Valérienne, *Valeriana.*
Vaubourg, *Valburga.*
Venceslas, *Venczel.*
Véronique, *Veronika.*
Victoire, *Victoria, Géze.*
Victorine, *Victorina.*
Vincent, *Vincze.*
Virgile, *Virgil.*
Vit, Voit. *Vid, Vida.*
Xavier, *Xaver.*
Zacharie, *Zakariás.*
Zachée, *Zakéus, Zákó.*

Table géographique.

Abissinie, *v.* Abyssinie.
Abyssin, *m.* — ine, *f. abisszíniai (férfi vagy nő); —, adj. abisszíniai.*
Abyssinie, *f. Abisszinia.*
Achaïens, Achéens, *pl. Achaeusok.*
Açores, *pl. azóri szigetek.*
Adige, *m. Etsch (folyó).*
Adriatique, *adj. adriai.*
Aetolie, *f. Aetolia.*
Afghans, *pl. Afghánok.*
Afrique, *f. Áfrika.*
Africain, *m.* — aine, *f. áfrikai (férfi vagy nő); —, adj. áfrikai.*
Agrigente, *m. Agrigent.*
Aix-la-chapelle, *Achen.*
Albanais, aise, *v.* Albanien.
Albanie, *f. Albánia.*
Albanien, *m.* — enne, *f. albániai (férfi vagy nő); —, albániai.*
Albe-grecque, *f. Nándorfejérvár.*

Albe-Julie, *f. Gyulafehérvár.*
Albe-Royale, *f. Székesfehérvár.*
Albion, *f. Anglia.*
Alep, *m. Aleppo.*
Aleutiennes, (îles), *aleuti szigetek.*
Alexandrie, *f. Alexandria.*
Algarve, *f. Algarbia.*
Algèr, *m. Algir.*
Algérien, *m.* **—ienne**, *f. algíri (férfi vagy nő); —, adj. algíri.*
Allemagne, *f. Németország.*
Allemande, *m.* **— ande**, *f. német; németnő; —, adj. német.*
Alpes, *pl. havasok.*
Alsace, *f. Alzáczia.*
Alsatien, *m.* **—ienne**, *f. alzácziai; alzácziainő; —, adj. alzácziai.*
Amboine, *m. Amboina.*
Amérique, *f. Amerika.*
Américain, *m.* **—aine**, *f. amerikai; amerikainő; —, adj. amerikai.*
Amsterdam, *m. Amsterdam.*
Ancône, *f. Ancona.*
Andalousie, *f. Andalusia.*
Andes, *f. pl. Andes, Cordillerahegyek.*
Andrinople, *m. Adrinápol.*
Angermanie, *f. Ingria.*
Anglais, *m.* **—aise**, *f. angol; angolnő; —, adj. angol.*
Angleterre, *f. Angolország, Angolhon.*
Anspac, *m. Anspach.*
Antilles, *f. pl. Antillák.*
Antioche, *f. Antiókhia.*
Anvers, *m. Antverpia.*
Appennins, *m. pl. Apenninusok.*
Aquilée, *f. Aquiléja.*
Aquitaine, **Aquitanie**, *f. Aquitania.*
Arabe, *m. et f. arab; arabnő; —, adj. arab.*
Arabesque, *adj. arábiai, arab.*
Arabie, *f. Arábia.*
Arabique, *adj. arab.*
Arcadie, *f. Arkádia.*
Arcadique, *adj. arkádiai.*
Archipel, *m. szigettenger.*
Ardennes, *pl. ardenni erdők.*
Argovie, *f. Aargau.*
Arménie, *f. Örményország.*
Arragon, *f. Aragónia.*
Arragonais, **aise**, *adj. aragóniai.*
Asiatique, *m. et f. ázsiai; ázsiainő; —, adj. ázsiai.*
Asie, *f. Ázsia; —* **mineure**, *Kisázsia.*
Asphaltite, *adj.* **lac —**, *holttenger.*
Assyrie, *f. Assyria.*
Assyrien, *m.* **—enne**, *f. assyriai; assyriainő; —, adj. assyriai.*
Asturie, *f. Asturia.*
Athènes, *f. et m. Athéne.*
Athénien, *m.* **—ienne**, *f. athénebeli, athénei; athéneinő; —, adj. athénei.*
Atlantique, *adj. atlanti;* **mer —**, *atlanti tenger.*
Atlas, *m. Atlász (hegy).*
Attique, *f. Attika; —, adj. attikai.*
Augsbourg, *m. Agosta.*
Aulide, *f. Aulis.*
Australie, *f. Austrália.*
Autriche, *f. Austria.*
Autrichien, *m.* **—enne**, *f. osztrák, austriai; —, adj. osztrák, austriai.*
Averne, *m. avernoi tó.*
Babylone, *f. Babilon.*
Babylonien, *m.* **—enne**, *f. babiloni (férfi vagy nő); —, adj. babiloni.*
Bade, *f. Báden.*
Badois, **oise**, *adj. bádeni.*
Bains de Bade, *m. pl. Báden-Báden.*
Bâle, *f. Bázel.*
Baléares, *f. pl. baleári szigetek.*
Baltique, *adj.* **la mer —**, *bálti tenger.*
Bamberg, *m. Bamberg.*
Barbarie, *f. Barbária.*
Barbare, *m. et f. barbáriai; barbáriainő; —, adj. barbáriai.*
Bareith, *m. Baireuth.*
Bas-Breton, *m. alsó-bretagnei.*
Bas-Rhin, *m. Alrajnavidék.*
Basse-Bretagne, *f. alsó Bretagne.*
Batavie, *f. Batávia.*
Bavière, *f. Bajorország.*
Bavarois, *m.* **—oise**, *f. bajor; bajornő; —, adj. bajor.*
Belge, *m. et f. belga; belganő; —, adj. belga.*
Belgique, *f. Belgaország; —, adj. belga.*
Belgrade, *f. Belgrád.*
Bengale, *f. Bengália.*
Bergame, *f. Bergamo.*
Berlin, *m. Berlin.*
Berne, *m. Bern.*
Bessarabie, *f. Bessarábia.*
Bohème, *f. Csehország.*
Bohème, *m. et f. cseh; csehnő.*
Bohémien, **enne**, *adj. cseh . . .*
Bois-le-duc, *m. Herczogenbusch.*
Bologne, *m. Bologna.*
Bonne, *f. Bonn.*
Boristhène, *m. Borisztenes, Neper.*
Bormio, *m. Worms.*

Bosnie, *f. Bosnyákország.*
Bosphore, *m. Bosporus.*
Bourgogne, *f. Burgundia.*
Bourguignon, *m.* —onne, *f. burgundi.*
Brabant, *m. Brabant.*
Brabançon, *m.* —onne, *f. brabanti.*
Brandebourg, *m. Brandenburg.*
Brème, *f. Brema.*
Brésil, *m. Brazilia.*
Bretagne, *f. Britannia;* Grande-Bretagne, *Nagybritannia.*
Breton, *m.* —onne, *f. bretagnei; bretagnei nő; —, adj. betragnei.*
Brièges, *f. Brügge.*
Brigance, *f. Bregencz.*
Brisac, *m. Breisach.*
Brisgau, *m. Breisgau.*
Britannique, *adj. britt.*
Brunsvic, *m. Braunschweig.*
Bruxelles, *f. Brüssel.*
Bucharest, *m. Bukareszt.*
Bude, *f. Buda.*
Budisse, *m. Bautzen.*
Bulgarie, *f. Bolgárország.*
Byzance, *m. Byzáncz.*
Byzantin, ine, *adj. byzánczi.*
Cafrerie, *f. Kaffertartomány.*
Cafres, *m. pl. Kafferek.*
Caire, *m. Cairo.*
Calabre, *f. Calabria.*
Calabrois, oise, *adj. calabriai*
Californie, *f. Kalifornia.*
Canaries, les îles —, *kanári szigetek.*
Candie, *f. Candia.*
Candiot, *m.* —ote, *f. candiai.*
Cantorbéry, *m. Canterbury.*
Capoue, *f. Capua.*
Cappadoce, *f. Capadocia.*
Caraïbes, *pl. Caraíbek.*
Carinthie, *f. Karinthia, Koront.*
Carinthien, *m.* —ienne, *f. karinthiai, koronti.*
Carniole, *f. Karniolia.*
Carthage, *f. Karthágo.*
Carthaginois, *m.* —oise, *f. karthágoi; —, adj. karthágoi.*
Carthagène, *f. Karthagena.*
Caspienne, Mer —, *kaspiomi tenger.*
Cassovie, *f. Kassa.*
Castillan, *m.* — ane, *f. kasztiliai; kasztiliai nő; —, adj. kasztiliai.*
Castille, *f. Kasztilia.*
Catalan, *m.* —ane, *f. katalóniai; katalóniai nő.*
Catalogne, *f. Katalónia.*
Catane, *m. Catania.*
Caucase, *m. Kaukazus.*
Céfalonie, *f. Cephalónia.*
Ceylan, *m. Ceilon.*
Chaldaïque, *adj. káldeai.*
Chaldée, *f. Kaldea.*
Chanaan, *m. Kánán.*
Chersonèse, *m. Chersonesus.*
Chine, *f. Kina.*
Chinois, *m.* —oise, *f. kinai ember; kinai nő; —, adj. kinai.*
Cinq-églises, *f. pl. Pécs.*
Circassie, *f. Circassia.*
Coblence, *f. Koblencz.*
Cochinchine, *f. Cochinchina.*
Coimbre, *m. Coimbra.*
Coire, *m. Chur.*
Colchide, *f. Colchis.*
Cologne, *f. Köln.*
Colombie, *f. Columbia.*
Comté, *f.* Franche-Comté, *burgund grófság.*
Constance, *f. Konstáncz;* lac de —, *bodámi tó.*
Constantinople, *m. Konstantinápoly.*
Copenhague, *m. Kopenhága.*
Cordoue, *m. Cordova.*
Corinthe, *f. Korint.*
Cornouaille, *m. Cornwallis.*
Corse, *m. Korzika; —, m. et f. korz, korzikai; —, adj. korz, korzikai.*
Courlande, *f. Kurlandia.*
Courtrai, *m. Kortrik.*
Cracovie, *f. Krakó.*
Crémone, *m. Cremona.*
Crète, *f. Creta.*
Crétois, *m.* —oise, *f. cretai ember; cretai nő; —, adj. cretai.*
Crimée, *f. Krimia.*
Croatie, *f. Horvátország.*
Croate, *m. et f. horvát; horvátnő.*
Cypre, *f. Czíprus sziget.*
Cypriot, *m.* — ote, *f. cziprusi; —, adj. cziprusi.*
Dacie, *f. Dákország.*
Daces, *pl. dákok.*
Dalmatie, *f. Dalmátország.*
Damas, *m. Dömöczk.*
Danemarc, *m. Dánia.*
Danois, *m.* —oise, *f. dán; dánnő; — adj. dán.*
Danube, *m. Duna.*
Danzick, *m. Danczka.*
Delphes, *m. Delphi.*
Deux-ponts, *m. Zweibrücken.*
Donavert, *m. Donauwerth.*
Dourlac, *m. Durlach.*

Drave, *f. Dráva.*
Dresde, *f. Drezda.*
Dublin, *m. Dublin.*
Dunkerque, *m. Dünkirchen.*
Ebre, *m. Ebro (folyó).*
Ecosse, *f. Skótország.*
Ecossais, *m.* — aise, *f. skót; skótnő; —, adj. skót.*
Edinbourg, *m. Edinburg.*
Egre, *f. Eger.*
Egypte, *f. Egyiptom.*
Egyptien, *m.* — ienne, *f. egyiptomi; —, adj. egyiptomi.*
Elbe, *f. Elba.*
Elseneur, *m. Helzingőr.*
Emmerick, *m. Emmerich.*
Envilliérs, *m. Eschweiler.*
Ephèse, *m. Ephesus.*
Epire, *m. Epirus.*
Erfort, *m. Erfurt.*
Erlangue, *m. Erlangen.*
Escaut, *m. Schelde (folyam).*
Esclavon, *m.* — onne, *f. tótországi, slavoniai (férfi vagy nő); —, adj. tótországi, slavoniai.*
Esclavonie, *f. tótország, Slavónia.*
Espagne, *f. Spanyolország.*
Espagnol, *m.* — ole, *f. spanyol; spanyolnő; —, adj. spanyol.*
Esthonie, *f. Eszthland.*
Etats-unis, *pl. egyesült államok.*
Ethiopie, *f. Szerecsenország.*
Europe, *f. Európa.*
Européen, *m.* — éenne, *f. európai; európai nő; —, adj. európai.*
Ferrare, *m. Ferrára.*
Finlande, *f. Finnföld, Finnország.*
Finlandois, oise, *adj. finn.*
Flandre, *f. Flandria.*
Flamand, *m.* — ande, *f. flandriai ember, flandriai nő —, adj. flandriai.*
Florence, *m. Florencz.*
Forêt-noire, *f. Schwarczwald.*
Foulde, *f. Fulda.*
Frammont, *m. Frankhegy.*
France, *f. Francziaország.*
Français, *m.* — aise, *f. franczia; franczianő; —, adj. franczia.*
Francfort, *m. Frankfurt.*
Franconie, *f. Frankónia.*
Fribourg, *m. Freiburg.*
Frioul, *m. Friól.*
Frise, *f. Frízhon.*
Frison, *m.* — onne, *f. fríz, fríziai; fríznő; —, adj. fríz, fríziai.*
Galice, *f. Galiczia, Gácsország.*
Galilée, *f. Galiléa.*
Galles, *f. Vales.*
Gand, *m. Gent.*
Gange, *m. Ganges.*
Gant, *v.* Gand.
Gantois, *m.* — oise, *f. genti; genti nő.*
Gascogne, *f. Gaszkónia.*
Gascon, *m.* — onne, *f. gaszkon; gaszkonnő; —, adj. gaszkon.*
Gaules, *f. Gallia.*
Gaulois, *adj. gall.*
Gènes, *m. Genua.*
Génois, *m.* — oise, *f. genuai; genuai nő; —, adj. genuai.*
Génève, *m. Genf.*
Germanie, *f. Némethon, Németország.*
Gorice, *m. Görcz.*
Gothe, *m. Gótha.*
Gothembourg, *m. Götheburg.*
Gothie, *f. Gothland, Góthország.*
Gothique, *adj. góth, góthi.*
Gottingue, *f. Göttinga.*
Gravelines, *m. Grevling.*
Grèce, *f. Görögország.*
Grenade, *f. Granada.*
Gripswalde, *m. Greifszwalde.*
Grison, *m.* — onne, *f. graubündeni;* pays des Grisons, *Graubünden.*
Grœnlande, *f. Grönland, Grönország.*
Gronnigue, *m. Gröninga.*
Gueldres, *f. Geldern.*
Guiane, *f. Guiana.*
Guinée, *f. Guinea.*
Hainaut, *m. Hennegau.*
Hambourg, *m. Hamburg.*
Hanovre, *m. Hannovera.*
Hanovrien, *adj. hannoverai.*
Hartz, *m. harczhegy*
Haut-Rhin, *m. Felső rajna.*
la Haye, *f. Hága.*
Helvétie, *f. Helvétia, Schweiz.*
Helvétien, *m.* — ienne, *f. helveta, schweizi; helvetanő, schweizi nő; —, adj. helvetiai, helvét.*
Helvétique, *adj. schweizi.*
Hercynie, *f. Schwarczwald.*
Hesse, *f. Haszszia.*
Hessois, *m.* — oise, *f. haszsziai; —, adj. haszsziai.*
Hollande, *f. Hollandia.*
Hollandais, *m.* — aise, *f. hollandi; hollandi nő; —, adj. hollandi.*
Holstein, *m. Holstein.*
Hongrie, *f. Magyarország.*
Hongrois, *m.* — oise, *f. magyar; magyarnő; —, adj. magyar.*

Jamaïque, *f. Jamaica.*
Japon, *m. Japan.*
Japonais, *m.* **—aise**, *f. japáni; japáni nő; —, adj. japáni.*
Jène, *f. Jena.*
Illyrie, *f. Illyria.*
Illyrien, *m.* **—ienne**, *f. illir; illirnő; —, adj. illir.*
Inde, *f. India.*
Indien, *m.* **—enne**, *f. indus, indiai; indiai nő; —, adj. indiai, indus.*
Indostan, *m. Hindosztán.*
Ingremanie, Ingrie, *f. Ingria.*
Irlandais, *m.* **—aise**, *f. irföldi; irföldi nő; —, adj. ir . . .*
Irlande, *f. Irföld, Irhon.*
Isénac, *m. Eisenach.*
Islandais, *m.* **—aise**, *f. izlandi; izlandi nő; —, adj. izlandi.*
Islande, *f. Izland.*
Istrie, *f. Isztria.*
Italie, *f. Olaszország.*
Italien, *m.* **— enne**, *f. olasz; olasznő; —, adj. olasz.*
Judaïque, *adj. zsidó . ., zsidós.*
Judée, *f. Judéa.*
Juliers, *m. Jülich.*
Lapon, *m.* **—onne**, *f. lapp; lappnő; —, adj. lapp.*
Laponie, *f. Lapporszag*
Leipsic, *m. Lipcse.*
Léopol, *m. Lemberg.*
Lettonie, *f. Lettland.*
Levant, *m. Levante.*
Leyde, *f. Leyden.*
Liburnie, *f. Liburnia.*
Liège, *m. Lüttich.*
Liégeois, *m.* **—eoise**, *f. lüttichi; lüttichi nő.*
Ligurie, *f. Liguria.*
Lipsien, *m.* **—ienne**, *f. lipcsei; lipcsei nő.*
Lisbonne, *f. Lizabon.*
Lithuanie, *f. Litvánia.*
Lithuanien, *m.* **—enne**, *f. litván; litvánnő; —, adj. litván.*
Livonie, *f. Liffand.*
Livonien, *m.* **—enne**, *f. liflandi; liflandi nő; —, adj. liflandi.*
Livourne, *f. Livorno.*
Lombardie, *f. Lombardia.*
Londres, *m. et f. London.*
Lorrain, *m.* **—aine**, *f. lotharingi; lotharingi nő; —, adj. lotharingi.*
Lorraine, *f. Lotharingia.*
Louisbourg, *m. Ludwigsburg.*
Louvain, *m. Löwen.*
Lucerne, *m. Luczern.*
Lucques, *m. Lukka.*
Lunebourg, *m. Lüneburg.*
Lusace, *f. Luzáczia.*
Luxembourg, *m. Luxemburg.*
Macédoine, *f. Maczedónia.*
Madère, *f. Madéra.*
Maestrick, *m. Masztricht.*
Magdebourg, *m. Magdeburg.*
Malines, *m. Mecheln.*
Malte, *f. Malta.*
Mantoue, *f. Mantua.*
Marbourg, *m. Marburg.*
Maroc, *m. Marokko.*
Mayence, *f. Maincz.*
Mecklenbourg, *m. Meklenburg*
Mecque, *f. Mekka.*
Médie, *f. Média.*
Mégare, *f. Megara.*
Mein, *m. Majna (folyam).*
Messin, *m.* **—ine**, *f. metzi; metzi nő.*
Messine, *f. Messzina.*
Metz, *m. Metz.*
Mexique, *m. Mexiko.*
Milan, *m. Milano.*
Milanais, *m.* **—aise**, *f. milanói; milanói nő; —, adj. milanói.*
Minorque, *f. Minorka.*
Misnie, *f. Meiszen.*
Modène, *f. Modena.*
Moldavie, *f. Moldva.*
Moluques, *f. pl. molukkai szigetek.*
Mons, *m. Bergen.*
Morat, *m. Murten.*
Moravie, *f. Morvaország.*
Morée, *f. Morea.*
Moselle, *f. Mózel (folyam).*
Moscou, *m. Moszkva (város).*
Moscovie, *f. Moszkva (tartomány).*
Munic, *m. München.*
Naples, *m. Nápoly.*
Napolitain, *m.* **—aine**, *f. nápolyi; nápolyi nő; —, adj. nápolyi.*
Natolie, *f. Kisázsia.*
Navarre, *f. Navarra.*
Nècre, *m. Nekkár (folyam).*
Nègrepont, *m. Negroponte.*
Neuf-Brisac, *m. Új-Breisach.*
Neufchatel, *m. Neufchatel.*
Nice, *m. Nizza.*
Nicée, *f. Niczéa.*
Nieper, *m. Borisztenes, Neper.*
Niester, *m. Dniszter (folyam).*
Nigritie, *f. Nigritia.*
Nil, *m. Níl (folyam).*
Norvège, *f. Norvégia*

Norvégien, *m.* —enne, *f. norvégi; norvégi nő;* —, *adj. norvégi.*
Nubie, *f. Nubia.*
Numades, *pl. numidiaiak.*
Nuremberg, *m. Norimberga.*
Oldembourg, *m. Oldenburg.*
Ombrie, *f. Umbria.*
Orange, *f. Oránia.*
Orcades, *pl. orkádi szigetek.*
Orenoque, *m. Orinoco.*
Ostfrise, *f. keleti Frízland.*
Ostrogot, *m. keleti góth.*
Padouan, *m.* —ane, *f. páduai; páduai nő;* —, *adj. páduai.*
Padoue, *f. Pádua.*
Palatin, *m.* —ine, *f. pfalczi; pfalczi nő;* —, *adj. pfalczi.*
Palatinat, *m. Pfalcz.*
Palerme, *f. Palermo.*
Palestine, *f. Palaestina.*
Paris, *m. Párisz, Páris.*
Parisien, *m.* —ienne, *f. párizsi; párizsi nő;* —, *adj. párizsi.*
Parme, *f. Parma.*
Patagons, *pl. patagónok.*
Pavie, *f. Pávia.*
Pays-bas, *pl. Németalföld.*
Pérou, *m. Peru.*
Perouse, *f. Perugia.*
Persan, ane, *adj. persa, perzsa.*
Perse, *f. Persia, Perzsia.*
Persique, *adj. perzsa.*
Pétersbourg, *m. Pétervár.*
Phénicie, *f. Feniczia.*
Philadelphie, *f. Philadelphia.*
Philippines, *pl. Fülöpszigetek.*
Philisbourg, *m. Fülöpvár*
Phocide, *f. Phocis.*
Phrygie, *f. Frigia.*
Piémont, *m. Piemont.*
Piémontais, *m.* —aise, *f. piemonti; piemonti nő;* —, *adj. piemonti.*
Pise, *f. Piza.*
Plaisance, *f. Piacenza.*
Podolie, *f. Podólia.*
Pologne, *f. Lengyelország.*
Polonais, *m.* —aise, *f. lengyel; lengyelnő;* —, *adj. lengyel.*
Poméranie, *f. Pomeránia;* — occidentale, *Előpomeránia.*
Pont-Euxin, *m. Feketetenger.*
Portugais, *m.* — aise, *f. portugál; portugálnő;* —, *adj. portugál.*
Portugal, *m. Portugália.*
Posnanie, *f. Pózen.*
Prague, *m. Prága.*
Prusse, *f. Poroszország.*
Prussien, *m.* —enne, *f. porosz; porosznő;* —, *adj. porosz.*
Pyrénées, *f. pl. pyrenaei hegyek, pyrenaeusok.*
Racie, *f. Ráczország.*
Ratisbonne, *f. Regensburg.*
Ravenne, *m. Ravenna.*
Reims, *m. Rheims.*
Rhin, *m. Rajna (folyam).*
Ribaupierre, *f. Rappoltstein.*
Ribauviller, *m. Rappoltsweiler.*
Romain, *m.* —aine, *f. római; római nő;* —, *adj. római.*
Rome, *f. Róma.*
Russe, *m. et f. orosz, muszka; orosznő;* —, *adj. muszka, orosz.*
Russie, *f. Oroszország, Muszkaország.*
Salerne, *m. Salerno.*
Salzbourg, *m. Szalczburg.*
Samarie, *f. Szamária.*
Samaritain, *m.* —aine, *f. szamaríta; szamaritanő.*
Sardaigne, *f. Szardínia.*
Sarde, *m. et f. szardíniai; szardiniai nő.*
Sarmatie, *f. Szarmáczia.*
Sarracin, *m. Szaraczén.*
Save, *f. Száva (folyam).*
Savoie, *f. Szavója.*
Savoyard, *m.*—arde, *f. szavójai; szavójai nő.*
Saxe, *f. Szászország.*
Saxon, *m.* —onne, *f. szász; szásznő;* —, *adj. szász.*
Scandinavie, *f. Szkandinávia.*
Schafhouse, *f. Schafhauzen.*
Scythie, *f. Scythia.*
Servie, *f. Szerbia.*
Séville, *f. Szevilla.*
Sibérie, *f. Szibéria.*
Sicile, *f. Sziczilia.*
Sicilien, *m.* —enne, *f. sziczíliai; szicziliai nő;* —, *adj. sziczíliai.*
Silésie, *f. Sziléziа.*
Soleure, *m. Szolothurn.*
Souabe, *f. Svábföld;* —, *m. et f. sváb; svábnő;* —, *adj. sváb, svábos.*
Spire, *m. Speier.*
Stirie, *f. Stájerhon.*
Strasbourg, *m. Strassburg.*
Suède, *f. Svédország, Svéczia.*
Suédois, *m.* — oise, *f. svéd; svédnő;* —, *adj. svéd.*
Suisse, *f. Schweiz;*—, *m. et f. schweizi; schweizi nő;* —, *adj. schweizi.*
Syrie, *f. Syria.*
Syrien, *m.* —enne, *f. adj. syriai.*

Tage, *m.* *Tájo (folyam).*
Tamise, *f.* *Themse (folyam).*
Tarente, *m.* *Tarent.*
Tarragone, *m.* *Tarragona.*
Tartarie, *f.* *Tatárország.*
Tauride, *f.* *Tauria.*
Tésin, *m.* *Tessino.*
Thèbes, *m.* *Theba.*
Thessalie, *f.* *Thessalia.*
Thessalonie, *f.* *Thessalonika.*
Thrace, *f.* *Thráczia.*
Thurgovie, *f.* *Thurgau.*
Thuringe, *f.* *Thuringia.*
Tibre, *m.* *Tiberis (folyam).*
Tirol, *m.* *Tirol.*
Tolède, *m.* *Toledo.*
Tongre, *m.* *Tongern.*
Toscane, *f.* *Toszkána.*
Transilvanie, *f.* *Erdély, Erdélyország.*
Trébisonde, *m.* *Trapezunt.*
Trente, *m.* *Trient.*
Trèves, *m.* *Trier.*
Trevise, *m.* *Treviso.*
Tripoli, *m.* *Tripolis.*
Troie, *f.* *Trója.*
Tubingue, *m.* *Tubinga.*
Turc, *m.* **Turque,** *f.* *török; töröknő; —, adj. török.*
Turquie, *f.* *Törökország.*
Umbrie, *f.* *Umbria.*
Valaque, *m.* *oláh.*
Valachie, Valaquie, *f.* *Oláhország.*
Varsovie, *f.* *Varsó.*
Venise, *f.* *Velencze.*
Vénitien, *m.* **—enne,** *f.* *velenczei; velenczei nő; —, adj. velenczei.*
Verone, *f.* *Verona.*
Vestphalie, *f.* *Vesztfália.*
Vestphalien, *m.* **—enne,** *f.* *vesztfáliai; vesztfáliai nő; —, adj. vesztfáliai.*
Vésuve, *m.* *Vezuv.*
Vétéravie, *f.* *Wetterau.*
Vienne, *f.* *Bécs.*
Virginie, *f.* *Virginia.*
Visigot, *m.* *vizigót.*
Vistule, *f.* *Visztula (folyam).*
Visurge, *f.* *Wezer (folyam).*
Wallon, *m.* *vallón.*
Westmanie, *f.* *Westermanland.*
Westphalie, *v.* Vestphalie.
Wirtsbourg, *m.* *Würzburg.*
Wisbade, *m.* *Wiesbaden.*
Wurtemberg, *m.* *Würtemberg.*
Wurzbourg, *m.* *Würzburg.*
Zélande, *f.* *Zeland, Zelandia.*
Zurich, *m.* *Zürich.*

Table

des verbes irréguliers.

Infinitif	Présent de l'Indicatif	Présent du Subjonctif.	Imparfait
Absoudre	j'absous, s, t; nous absolvons, ez, ent.	que j'absolve, es, e; vions, iez, ent.	j'absolvais
Acquérir	j'acquiers, s, t; nous acquérons, ez, ils acquièrent.	que j'acquière, es, e; acquérions, iez, acquièrent.	j'acquérais
Aller	je vais ou vas, tu vas, il va; nous allons, vous allez, ils vont.	que j'aille, que tu ailles, qu'il aille; que nous allions, que vous alliez, qu'ils aillent.	j'allais
Assaillir	j'assaille etc., nous assaillons, ez, ent.	que j'assaille, es, e; ions, iez, ent.	j'assaillais
Asseoir	j'assieds, s, d; nous asseyons, vous asseyez, ils asseyent.	que j'asséie, es, e; asséyons, ez, asséient, ou que j'asseoie, es, e; asseyions, iez, asseoient.	j'asseyais
Astreindre	Se con-	ju-	gue
Avoir	j'ai, tu as, il a, nous avons, vous avez, ils ont.	que j'aie, aies, ait; que nous ayons, que vous ayez, qu'ils ayent ou aient.	j'avais
Boire	je bois, s, t; nous buvons, vous buvez, ils boivent.	que je boive, es, e; buvions, iez, boivent.	je buvais
Bouillir	je bous, s, t; nous bouillons, ez, ent.	que je bouille, es, e; bouillions, iez, ent.	je bouillais
Braire	il brait, ils braient.	—	—
Bruire	—	qu'il bruit, qu'ils bruissent.	il bruyait, ils bruyaient
Ceindre	je ceins, s, t; nous ceignons, ez, ent.	que je ceigne, es, e; ceignions, iez, ent.	je ceignais
Choir	—	—	—
Circoncire	je circoncis, s, t; nous circoncisons, ez, ent.	que je circoncise etc.	je circoncisais
Clorre	je clos, tu clos; il clôt.	—	—
Conclure	je conclus, s, t; nous concluons, ez, ent.	que je conclue, es, e; concluions, iez, ent.	je concluais
Conduire	Se	con-	ju-
Confire	je confis, s, t; nous confisons, ez, ent.	que je confise, es, e; confisions, iez, ent.	je confisais
Connaître	je connais, s, t; nous connaissons, ez, ent.	que je connaisse, es, e, connaissions, iez, ent.	je connaissais
Conquérir	Se	con-	ju-
Construire	Se	con-	ju-
Contredire	je contredis, etc., nous contredisons, ez, ent.	le reste	com-
Coudre	je couds, tu couds, il coud; nous cousons, ez, ent.	que je couse, es, e; cousions, iez, ent.	je cousais
Courir (Courre)	je cours, s, t; nous courons, ez, ent.	que je coure, es, e; courions, iez, ent.	je courais

Parfait défini	Futur	Impératif	Gérondif	Participe
—	j'absoudrai	absous, qu'il absolve, etc.	absolvant	absous, oute
j'acquis	j'acquerrai	acquiers, qu'il acquière etc.	acquérant	acquis
j'allai	j'irai	va, qu'il aille; allons, allez, qu'ils aillent	allant	allé.
j'assaillis	j'assaillirai ou assaille-rai	assaille etc.	assaillant	assailli.
j'assis	j'asseyerai ou assiérai	assieds, qu'il asseye	asseyant	assis.
com-	me	Cein-	dre.	
j'eus	j'aurai	aye ou aie, qu'il ait; ayons, ayez, qu'ils ayent ou aient	ayant	eu.
je bus	je boirai	bois, qu'il boive	buvant	bu.
je bouillis	je bouillirai ou bouillerai	bous, qu'il bouille	bouillant	bouilli.
—	il braira, ils brairont	—	—	—
—	—	—	bruyant	—
je ceignis	je ceindrai	ceins, qu'il ceigne	ceignant	ceint.
—	—	—	—	chu.
je circoncis	je circoncirai	circoncis, qu'il circoncise	circoncisant	circon-cis.
—	je clorrai	—	—	clos.
je conclus	je conclurai	conclus, qu'il conclue	concluant	conclu.
gue	com-	me	Cuire.	
je confis	je confirai	confis, qu'il confise	confisant	confit.
je connus	je connaîtrai	connais, qu'il connaisse	connaissant	connu.
gue	com-	me	Acqué-	rir.
gue	com-	me	Cui-	re.
me	Dire.			
je cousis	je coudrai	couds, qu'il couse	cousant	cousu.
je courus	je courrai	cours, quil coure	courant	couru

Infinitif	Présent de l'Indicatif	Présent du Subjonctif	Imparfait
Couvrir	je couvre, s, e; nous couvrons, ez, ent.	que je couvre, es, e; couvrions, iez, ent.	je couvrais
Craindre	Se	con-	ju-
Croire	je crois, s, t; nous croyons, ez, ils croient.	que je croie, es, e; croyions, iez, croient.	je croyais
Croître	je crois, s, t; nous croissons, ez, ent.	que je croisse, es, e; croissions, iez, ent.	je croissais
Cueillir	je cueille, s, t; nous cueillons, ez, ent.	que je cueille, es, e; cueillions, iez, ent.	je cueillais
Cuire	je cuis, s, t; nous cuisons, ez, ent.	que je cuise, es, e; cuisions, iez, ent.	je cuisais
Déchoir	je déchois, s, t; nous déchoyons, ou déchéons, vous déchoyez, ou déchéez, ils déchoient, ou déchéent.	que je déchoie, es, e; déchoyions, iez, déchoient.	—
Dédire	je dédis, etc.; nous dédisons, vous dédisez, etc.	le reste	com-
Défaillir	nous défaillons.	que je défaille, es, e; défaillions, iez, ent.	je défaillais
Détruire	Se	con-	jugue
Dire	je dis, s, t; nous disons, vous dites, ils disent.	que je dise, es, e; disions, iez, ent.	je disais
Dissoudre	Se	con-	ju-
Dormir	je dors, s, t; nous dormons, ez, ent.	que je dorme, es, e; dormions, iez, ent.	je dormais
Echoir	il échoit (échet).	—	—
Eclore	il éclôt; ils éclosent.	quil éclose; qu'ils éclosent.	—
Ecrire	j'écris, s, t; nous écrivons, ez, ent.	que j'écrive, es, e; écrivions, ez, ent.	j'écrivais
Empreindre	Se	con-	ju-
Enduire	Se	con-	ju-
Enfreindre	Se	con-	ju-
s'Enquérir	Se	con-	ju-
Epreindre	Se	con-	ju-
Etre	je suis, tu es, il est; nous sommes, vous êtes, ils sont.	que je sois, s, t; que nous soyons, que vous soyez, qu'ils soient.	j'étais
Exclure	Se	conju-	gue
Faillir	je faux, tu faux, il faut; nous faillons, ez, ent.	que je faille etc.	je faillais
Faire	je fais, s, t; nous faisons, vous faites, ils font.	que je fasse, es, e; que nous fassions, iez, ent.	je faisais
Falloir	il faut	qu'il faille	il fallait
Feindre	Se	con-	ju-
Frire	je fris, s, t.	—	—

Parfait défini	Futur	Impératif	Gérondif	Participe
je couvris	je couvrirai	couvre, qu'il couvre	couvrant	couvert.
gue	com-	me	Cein-	dre.
je crus	je croirai	crois, qu'il croie	croyant	cru.
je crus	je croîtrai	crois, qu'il croisse	croissant	crû.
je cueillis	je cueillerai	cueille, qu'il cueille	cueillant	cueilli.
je cuisis	je cuirai	cuis, qu'il cuise	cuisant	cuit.
je déchus	je décherrai	—	déchéant	déchu.
me	Dire.			
je défaillis	—	—	—	défailli.
com-	me	Cuire.		
je dis	je dirai	dis, qu'il dise	disant	dit.
gue	com-	me	Absou-	dre.
je dormis	je dormirai	dors, qu'il dorme	dormant	dormi.
j'échus	j'écherrai	—	échéant	échu.
—	il éclorra; ils éclorront	—	—	éclos.
j'écrivis	j'écrirai	écris, qu'il écrive	écrivant	écrit.
gue	com-	me	Ceindre.	
gue	com-	me	Cuire.	
gue	com-	me	Ceindre.	
gue	com-	me	Acqué-	rir.
gue	com-	me	Ceindre.	
je fus	je serai	sois, qu'il soit, soyons, soyez, qu'ils soient.	étant.	été.
comme	Con-	clure	excepté	exclu et exclus
je faillis	je faudrai	—	faillant	failli.
je fis	je ferai	fais, qu'il fasse	faisant	fait.
il fallut	il faudra	—	—	fallu.
gue	com-	me	Ceindre.	
—	je frirai	fris	—	frit.

Infinitif	Présent de l'Indicatif	Présent du Subjonctif	Imparfait
Fuir	je fuis, s, t; nous fuyons, vous fuyez, ils fuient.	que je fuie, es, e; fuyions, iez, fuient.	je fuyais
Gésir	il gît; nous gisons, ils gisent.	—	il gisait
Haïr	je hais, s, t; nous haïssons, ez, ent.	que je haïsse, es, e; haïssons, ez, ent.	je haïssais
Induire	Se	con-	ju-
Instruire	Se	con-	ju-
Interdire	j'interdis, s, t; nous interdisons, vous interdisez, etc.	le reste	com-
Introduire	Se	con-	ju-
Joindre	Se	con-	ju-
Lire	je lis, s, t; nous lisons, ez, ent.	que je lise, es, e; lisions, iez, ent.	je lisais
Luire	je luis, s, t; nous luisons, ez, ent.	que je luise etc.	je luisais
Maudire	je maudis, s, t; nous maudissons, vous maudissez, ils maudissent.	que je maudisse, es, e; maudissions, iez, ent.	je maudissais
Médire	je médis etc.; nous médisons, vous médisez etc.	le reste	com-
Mentir	je mens, s, t; nous mentons, ez, ent.	que je mente, es, e; mentions, iez, ent.	je mentais
Mettre	je mets, s, t; nous mettons, ez, ent.	que je mette, es, e; mettions, iez, ent.	je mettais
Moudre	je mouds, s, d; nous moulons, vous moulez, ils moulent.	que je moule, es, e; moulions, iez, ent.	je moulais
Mourir	je meurs, s, t; nous mourons, ez, ils meurent.	que je meure etc.	je mourais
Mouvoir	je meus, s, t; nous mouvons, ez, ils meuvent.	que je meuve, es, e; nous mouvions, iez, qu'ils meuvent.	je mouvais
Naître	je nais, s, ît; nous naissons, ez, ent.	que je naisse, es, e; naissions, iez, ent.	je naissais
Nuir	Se	con-	ju-
Offrir	Se	con-	ju-
Oindre	Se	con-	ju-
Ouïr	—	—	—
Ouvrir	Se	con-	ju-
Paître	je pais, s, ît; nous paissons, ez, ent.	que je paisse, es, e; paissions, iez, ent.	je paissais
Paraître	je parais, s, ît; nous paraissons, ez, ent.	que je paraisse etc.	je paraissais
Partir	je pars, s, t; nous partons, ez, ent.	que je parte etc.	je partais
Peindre	Se	con-	ju-
Plaindre	Se	con-	ju-

Parfait défini	Futur	Impératif	Gérondif	Participe
je fuis	je fuirai	fuis, qui'l fuie	fuyant	fui.
—	—	—	gisant	—
je haïs	je haïrai	haïs, qu'il haïsse	haïssant	haï.
gue	com-	me	Cuire.	
gue	com-	me	Cuire.	
me	Dire.			
gue	com-	me	Cuire.	
gue	com-	me	Ceindre.	
je lus	je lirai	lis, qu'il lise	lisant	lu.
je luisis	je luirai	luis, qu'il luise	luisant	lui.
je maudis	je maudirai	maudis, qu'il maudisse	maudissant	maudit.
me	Dire.			
je mentis	je mentirai	mens, qu'il mente	mentant	menti.
je mis	je mettrai	mets, qu'il mette	mettant	mis.
je moulus	je moudrai	mouds, qu'il moule	moulant	moulu.
je mourus	je mourrai	meurs, qu'il meure	mourant	mort.
je mus	je mouvrai	meus, qu'il meuve	mouvant	mû.
je naquis	je naîtrai	nais, qu'il naisse	naissant	né.
gue	com-	me	Cuire.	
gue	com-	me	Couvrir.	
gue	com-	me	Çeindre.	
j'ouïs	—	—	—	ouï.
gue	com-	me	Couvrir.	
—	je paîtrai	pais, qu'il paisse	paissant	pu.
je parus	je paraîtrai	parais, qu'il paraisse	paraissant	paru.
je partis	je partirai	pars, qu'il parte	partant	parti.
gue	com-	me	Ceindre,	
gue	com-	me	Ceindre	

Infinitif	Présent de l'Indicatif	Présent du Subjonctif	Imparfait
Plaire	je plais, s, it; nous plaisons, ez, ent.	que je plaise, es, e; plaisions, iez, ent.	je plaisais
Pleuvoir	il pleut	qu'il pleuve	il pleuvait
Poindre	il poind	—	—
Pourvoir	je pourvois, s, t, nous pourvoyons, vous pourvoyez, ils pourvoient.	que je pourvoie, es, e; pourvoyions, iez, voient.	je pourvoyais
Pouvoir	je puis (je peux), tu peux, il peut; nous pouvons, vous pouvez, ils peuvent.	que je puisse, es, e; puissions, iez, ent.	je pouvais
Prédire	je prédis etc.; nous prédisons, vous prédisez etc.	le reste	com-
Prendre	je prends, s, d; nous prenons, ez, ils prennent.	que je prenne, es, e; prenions, iez, prennent.	je prenais
Prévoir	Se conjugue	comme	Voir.
Puer	je pue, s, e; nous puons, ez, ent.	que je pue etc.	je puais
Réduire	Se	con-	ju-
se Repentir	Se	con-	ju-
Requérir	Se	con-	ju-
Résoudre	je résous, s, t; nous résolvons, ez, ent.	que je résolve, es, e; résolvions, iez, ent.	je résolvais
Restreindre	Se	con-	ju-
Rire	je ris, s, t; nous rions, ez, ent.	que je rie, es, e; riions, iez, ent.	je riais
Saillir	il saille, ils saillent.	qu'il saille, qu'ils saillent.	il saillait, ils saillaient
Savoir	je sais, s, t; nous savons, ez, ent.	que je sache, es, e; sachions, iez, ent.	je savais
Séduire	Se	con-	ju-
Sentir	Se	con-	ju-
Seoir	il sied; ils siéent.	qu'il siée, qu'ils siéent.	il seyait, ils seyaient
Servir	je sers, s, t; nous servons, ez, ent.	que je serve, es, e; servions, iez, ent.	je servais
Sortir	je sors, s, t; nous sortons, ez, ent.	que je sorte etc.	je sortais
Souffrir	Se	con-	ju-
Suffire	je suffis, s, t; nous suffisons, ez, ent.	que je suffise, es, e; suffisions, iez, ent.	je suffisais
Suivre	je suis, s, t; nous suivons, ez, ent.	que je suive, es, e; suivions, iez, ent.	je suivais
Surseoir	je sursois, s, t; nous sursoyons, ez, soient.	que je sursoie, es, e; sursoyions, iez, ent.	je sursoyais
Taire	je tais, s, t; nous taisons, ez, ent.	que je taise etc.	je taisais

Parfait défini	Futur	Impératif	Gérondif	Participe
je plus	je plairai	plais, qu'il plaise	plaisant	plu.
il plut	il pleuvra	qu'il pleuve	pleuvant	plu.
—	il poindra	poignes	—	—
je pourvus	je pourvoirai	pourvois, qu'il pourvoie	pourvoyant	pourvu.
je pus	je pourrai	qu'il puisse etc.	pouvant	pu.
me	Dire.			
je pris	je prendrai	prends, qu'il prenne	prenant	pris.
excepté	je prévoirai	—	—	—
—	je puerai	qu'il pue	puant	—
gue	com-	me	Cuire.	
gue	com-	me	Mentir.	
gue	com-	me	Acqué-	rir.
je résolus	je résoudrai	résous, qu'il résolve	résolvant	résolu et résous (*átvállo-zott*).
gue	com-	me	Ceindre.	
je ris	je rirai	ris, qu'il rie	riant	ri.
il saillit	il saillera	—	saillant	sailli.
je sus	je saurai	sache, qu'il sache; sachons, sachez, qu'ils sachent.	sachant	su.
gue	com-	me	Cuire.	
gue	com-	me	Mentir.	
—	il siéra, ils siéront	—	seyant	—
je servis	je servirai	sers, qu'il serve	servant	servi.
je sortis	je sortirai	sors, qu'il sorte	sortant	sorti.
gue	com-	me	Couvrir.	
je suffis	je suffirai	suffis, qu'il suffise	suffisant	suffi.
je suivis	je suivrai	suis, qu'il suive	suivant	suivi.
je sursis	je sursoierai	qu'il sursoie	sursoyant, ou murséant	sursis.
je tus	je tairai	tais, qu'il taise	taisant	tu.

Infinitif	de
Plaire	je plais ... sons, ez
Pleuvoir	il pleut
Poindre	il poind
Pourvoir	je pourvo... pourv... voy...
Pouvoir	je puis ... il pou... vo...
Prédire	je préd... so...
Prendre	je pr... no...
Prévoir	
Puer	je ... e...
Réduire	
se Repentir	
Requérir	
Résoudre	je
Restreindre	
Rire	
Saillir	
Savoir	
Sédui...	
Sent...	
Se...	

Digitized by Google

	Futur	Impératif	Gérondif	Participe
	com-	me	Ceindre.	
	je tiendrai	tiens, qu'il tienne	tenant	tenu.
	—	—	—	tissu.
	com-	me	Cuire.	
	je trairai	trais, qu'il traie	trayant.	trait.
	com-	me	Assaillir.	
:is	je vaincrai	vaincs, qu'il vainque	vainquant	vaincu.
s	je vaudrai	vaux, qu'il vaille	valant	valu.
	com-	me	Tenir.	
is	je vêtirai	—	vêtant	vêtu.
ıs	je vivrai	vis, qu'il vive	vivant	vécu.
s	je verrai	vois, qu'il voie	voyant	vu.
lus	je voudrai	veuille, qu'il veuille	voulant	voulu.

UJ MAGYAR-FRANCZIA ÉS FRANCZIA-MAGYAR

ZSEB-SZÓTÁR

THIBAUT M. A.

LEGUJABB FRANCZIA SZÓTÁRA UTÁN.

MÁSODIK KÖTET. — MAGYAR-FRANCZIA RÉSZ.

NOUVEAU

DICTIONNAIRE

HONGROIS-FRANÇAIS ET FRANÇAIS-HONGROIS

D'APRÈS LE NOUVEAU DICTIONNAIRE

DE

M. A. THIBAUT.

TOME SECOND. — PARTIE HONGROISE-FRANÇAISE.

BUDAPEST.

FRANKLIN-TÁRSULAT

MAGYAR IROD. INTÉZET ÉS KÖNYVNYOMDA.

1886.

FRANKLIN-TÁRSULAT NYOMDÁJA.

A RÖVIDITÉSEK MAGYARÁZATA.

EXPLICATION DES ABBRÉVIATIONS.

cs.	cselekvő ige	*verbe activ*
cs. és k.	cselekvő és közép ige	*verbe actif et neutre*
f.	*féminin.*	nőnemü
fn.	főnév	*substantif*
ih.	igehatározó	*adverbe*
(ik)	ikes ige	*verbe, dont la 3e pers. sing. du présent de l'Indicatif se termine en:* ik.
isz.	indulatszó	*interjection*
k.	közép ige	*verbe neutre*
ksz.	kötszó	*conjonction*
l.	lásd	*voyez*
m.	*masculin*	himnemü
mn.	melléknév	*adjectif*
nh.	névhatározó	*préposition*
nm.	névmás	*pronom*
nr.	névrag	*suffixe*
pers.	*personne*	személy
pl.	*pluriel*	többes
prés.	*présent*	jelenidő
qc.	*quelque chose*	valami
qn.	*quelqu'un*	valaki
sing.	*singulier*	egyes szám
t.	többes	*pluriel*
v.	vagy	ou
v.	*verbe*	ige
vh.	visszaható	*verbe réfléchi*
vhová	valahová	*quelque part*
vki	valaki	quelqu'un
vmi	valami	*quelque chose*

A.

A, Az (nemszó), *le, la, pl. les.*
Aba, mn. *belföldi, honi.*
Abafi, fn. *compatriote, m.*
Abafinálni, cs. *rosser.*
Abaj, l. abajdócz.
Abajdócz, fn. *mouture, f.*
Abajdoczos, mn. *mêlé, ée.*
Abajgás, fn. *cri, m.*
Abajgatni, cs. *chasser, inquiéter.*
Abajnacz, fn. *mélange, m.*
Abajogni, abajgani, k. *crier en poursuivant.*
Abárolni, cs. *échauder.*
Abárvilla, fn. *fourchette de cuisine, f.*
Abbanhagyás, fn. *omission, f.*
Abbeli, abbéli, mn. *ce (cet), celle.*
Abda, fn. *alphabet, m.*
Abdálni, cs. *rapiécer, ravauder.*
Ábéczé, fn. *alphabet, m.*
Ablak, fn. *fenêtre, f.*
Ablak-elő, fn. *rideau.*
Ablakfa, fn. *jambage, m.*
Ablakos, fn. *vitrier, m.*
Ablaktalp, fn. *accotoir, m.*
Ablaktok, fn. *jambage, m.*
Ablakzat, fn. *fenêtrage, vitrage, m.*
Ábra, fn. *figure, f.*
Abrak, f. *fourrage, m. avoine, f.*
Abrakolni, cs. *donner à manger de l'avoine.*
Abrakolatlan, mn. —ul, ih. *sans fourrage.*
Ábrálni, cs. l. Ábrázni.
Ábránd, fn. *rêverie, fantaisie, f.*
Ábrándos, mn. *rêveur, fantastique;* —, fn. *fantasque, m.*
Ábrándozni, k. *rêver.*
Ábrány, fn. *illusion, f.*
Ábrázni, cs. *figurer, représenter; former, modeler.*
Ábrázat, fn. *visage, m.*
Ábrázolat, fn. *portrait, m.*
Ábrázolni, cs. *l.* Ábrázni.
Abrincs, Abroncs, fn. *cercle, cerceau de tonneau, m.*
Abroncsfa, fn. *bois à cerceaux.*
Abroncsolni, cs. l. Abroncsozni.
Abroncsos, mn. *garni de cerceaux.*
Abroncsozni, cs. *relier un tonneau.*
Abroncsozat, fn. *cerceaux, m. pl.*
Abroncsvas, fn. *fer à cerceaux, m.*
Abrosz, fn. *nappe, f.*
Abrut, fn. *armoise, f.*
Abrutüröm, fn. *aurone mâle, f.*
Ács, fn. *charpentier, m.*
Ácsa, fn. *demoiselle, f. (insecte).*
Ácsbárd, fn. *erminette, hache de charpentier, f.*
Ácsfejsze, fn. *besaiguë, f.*
Ácshely, fn. *chantier, m.*
Ácskő, fn. *crayon rouge de charpentier, m.*
Ácslószék, fn. *chevalet de charpentier, m.*
Ácsmester, fn. *maître charpentier, m.*
Ácsmesterség, fn. *métier de charpentier, m.*
Ácsmunka, Ácsmű, fn. *charpenterie, f.*
Ácsolni, cs. *charpenter.*
Ácsorgó, fn. *bayeur, badaud, m.*
Ácsori-vicsori, fn. *balourd, m.*
Ácsorogni, k. *bayer, badauder.*
Ácsság, l. Ácsmesterség.
Aczél, fn. *acier, m.*
Aczél, mn. *d'acier.*
Aczélos, mn. *acéré, aciéré.*
Aczélozni, cs. *acérer, aciérer.*
Aczélviz, fn. *eau chalibée, f.*
Aczogatni, cs. *gronder, tancer.*
Adag, fn. *dose; prise, portion, f.*
Adakozás, fn. *libéralité, générosité, f.*
Adakozat, fn. *subside; contingent, m.*
Adakozni, k. *contribuer.*

Adakozó, mn. *libéral; bienfaisant.*
Adakozóság, fn. *libéralité, bienfaisance, f.*
Adalék, fn. *supplément, m.*
Ádámalmája, fn. *larynx, m.*
Adány, fn. *présent, don, m.*
Adás-vevés, fn. *achat et vente, m. et f.*
Adat, fn. *date, f.*
Ádáz, mn. *furieux, enragé, sanguinaire.*
Ádázat, fn. *fureur, f.*
Addig, ih. *jusque-là.*
Admányozni, cs. *faire don.*
Adni, cs. *donner.*
Adó, fn. *contribution, f., impôt, m.*
Adóalatti, mn. *contribuable.*
Adóbeszedés, fn. *perception des impôts, f.*
Adófelosztás, fn. *répartition des contributions, f.*
Adófizetés, fn. *acquittement des contributions, m.*
Adogálni, Adogatni, cs. *donner à diverses reprises; tendre.*
Adogató, fn. *aide-maçon, m.*
Adóhivatal, fn. *bureau des contributions, m.*
Adójövedelem, fn. *rente, f.*
Adóköteles, mn. *taillable.*
Adoma, fn. *anecdote, f.*
Adomány, fn. *présent, m.; donation, f.; faculté, f., talent, m.*
Adományos, fn. *donataire, m.*
Adomás, fn. *présent, m.; donation, f.*
Adóment, mn. *exempt d'impôts.*
Adómentesség, fn. *immunité, exemption de tailles, f.*
Adórovás, fn. *répartition des contributions, f.*
Adós, fn. *débiteur, m.*
Adósbörtön, fn. *prison pour les insolvables, f.*
Adósítni, cs. *charger de dettes.*
Adósság, fn. *dette, f.*
Adóstárs, fn. *co-débiteur; co-obligé, [m.*
Adószedő, fn. *receveur des tailles, m.*
Adószedőhivatal, fn. *bureau de recette, m.*
Adótiszt, fn. *employé à un bureau des contributions, m.*
Adóvetés, fn. *répartition de l'impôt, f.*
Adó-vevő, fn. *trafiquant, m.*
Adózás, fn. *acquittement des contributions, m.*
Adózni, k. *contribuer.*
Adózó, f. *contribuable, m.*
Adóztatni, cs. *charger d'impô*[illegible]

Adtázni, k. *blasphémer.*
Ádvent, fn. *avent, m.*
Affelé, ih. *vers ce côté-là.*
Afféle, mn. *pareil; semblable; tel, telle.*
Affelett, ih. *sur cette chose-là; sur cela; y; outre cela; en outre.*
Affelől, ih. *de cela; de là, de ce côté-là; par là.*
Afonya, fn. *airelle, f.*
Ág, fn. *branche, f., rameau, m.*
Agár, fn. *lévrier, m.*
Agarászni, k. *levretter.*
Ágas, mn. *branchu, rameux, noueux.*
Ágaskodni, k. *se cabrer.*
Agát, Agátkő, fn. *agate, f.*
Ágatlan, mn. *sans branches.*
Ágazat, fn. *branchage, m.;* **hit ágazatja**, *article de foi, m.*
Ágazni (ik), k. *se ramifier.*
Ágbog, fn. *branchage, m.; ramilles, f. pl.*
Ágfűrész, fn. *scie de jardinier, f.*
Agg, mn. *âgé, vieux, décrépit.*
Aggalom, Aggodalom, fn. *angoisse; anxiété, inquiétude, f.: trouble, serrement, de cœur, m.; peur, f.*
Aggály, fn. *doute, f., scrupule, m.*
Aggastyán, fn. *vieillard, m.*
Aggasztani, cs. *tourmenter, inquiéter.*
Aggatlan, mn. *sans souci.*
Aggatni, *pendre, suspendre.*
Aggatódzás, fn. *agacerie, picoterie,* [illegible]
Aggdada, fn. *vieille femme, f.* [illegible]
Agghadtanya, fn. *hôtel des invalides*[illegible]
Aggharczos, fn. *invalide, m.*
Aggitni, cs. *rendre vieux.*
Aggkor, fn. *vieillesse, f.*
Aggkór, fn. *défaut de forces, m. débilité, f.*
Agglant, fn. *vieille fille, f.*
Agglegény, fn. *vieux garçon, m.*
Aggó, mn. *peiné, trop soigneux.*
Aggodalmas, mn. *plein d'angoisses.*
Aggodalom, fn. *angoisse, anxiété, f.*
Aggódni, k. *être en peine, se soucier.*
Aggos, mn. *peiné, soigneux.*
Aggott, mn. *vieux, vieille.*
Aggrege, fn. *conte de bonne femme, m.* [m.
Aggság, fn. *vieillesse, f.; soin, souci,*
Aggulni, k. *vieillir.*
Aggvén, mn. *fort vieux.*
Ágosta (város), *Augsbourg, m.*
Ágút, fn. *chemin détourné, m.*
Ágzani (ik), k. *pousser* [illegible]

crâne, m.; cerveau, m.; crosse de fusil, f.; moyeu, m.
Ágy, fn. *lit, m.*; melegágy, *couche, f.*; *bois (d'un fusil), m.*
Agyabugyálni, cs. *bâtonner.*
Agyafúrt, mn. *astucieux; entêté.*
Agyag, fn. *argile, glaise, f.*; —, mn. *d'argile.*
Agyagföld, fn. *terre argileuse, f.*
Agyagolni, cs. *bousiller.*
Agyagos, mn. *argileux, glaiseux.*
Agyagpala, fn. *argile schisteuse, f.*
Agyagréteg, fn. *couche argileuse, f.*
Agyalni, cs. *battre, frapper (sur la tête); crosser, monter un fusil.*
Ágyalni, cs. *faire le lit.*
Agyar, fn. *défenses, broches, f. pl.*; —, mn. *envieux.*
Agyargás, fn. *envie surnoise, f.*
Agyargatni, cs. *grincer les dents.*
Agyarkodni, k. *envier d'une manière perfide.*
Agyas, mn. *entêté.*
Ágyas, fn. *concubine, maîtresse, f.*
Ágyasház, fn. *harem, m.*
Agyaskodás, fn. *entêtement, m.*
Ágyaskodás, fn. *concubinage, m.*
Agyaskodni, k. *s'entêter.*
Agyatlan, mn. *écervelé; stupide.*
Agyaz, cs. *monter.*
Ágybeli, fn. *garniture de lit, f.*
Agydüh, fn. *frénésie, f.*
Ágyék, fn. *lombes, reins, m. pl.*
Ágyékbártya, fn. *diaphragme, m.*
Ágyékos, mn. *hernieux.*
Ágyéksérv, fn. *hernie, f.*
Ágyfa, fn. *couche, f.*
Ágyfal, fn. *paravent, m.*
Agyfuró, fn. *trépan, m.*
Agykarika, fn. *frette du moyeu de la roue, f.*
Ágykárpit, fn. *rideau de lit, m.*
Agykér, f. *méninge, f.*
Agykoholmány, fn. *chimère, f.*
Agyláz, fn. *délire, m.*
Agylob, fn. *inflammation de cerveau, f.*
Ágymedencze, fn. *bassin de chambre, m.*
Ágymenynyezet, fn. *ciel de lit, m.*
Agyon, ih. *à mort.*
Agyonlőni, cs. *tuer d'un coup de fusil.*
Agyrém, fn. *chimère, f.*
Ágyvátor, fn. *émouchette, f.*
Ágyszék, fn. *lit de repos, m.*
Ágyu, fn. *canon, m.*
Ágyuház, fn. *redoute en bois, f.*
Ágyulövetnyi, fn. *portée du canon, f.*

Ágyupalló, fn. *affût, m.*
Ágyus, f. *canonnier, m.*
Ágyutanya, fn. *batterie, f.*
Ágyutelep, fn. *batterie, f.*
Ágyuzni, cs. *canonner.*
Agyvelő, fn. *cerveau, m.*
Ágzat, fn. *section, f.*; *partage, m.*
Áhitat, f. *dévotion, f.*; *désir ardent, m.*
Áhitatlan, mn. *indévot.*
Áhitni, cs. *désirer ardemment.*
Ahogy, ksz. *comme, d'après ou selon ce, que; quand, lorsque.*
Ahol, isz. *voici, voilà!*
Ahoz, ih. *à cela, y.*
Aj, fn. *entaille, f.*
Ajak, fn. *lèvre, f.*
Ajakbetű, fn. *lettre labiale, f.*
Ajakhal, fn. *labre, m.*
Ajakszakál, fn. *barbe en pointe, barbe de bouc, f.*
Ajálvány, fn. *adresse, lettre de recommandation, f.*
Ajándék, fn. *don, présent, cadeau, m.*
Ajándékozni, cs. *faire don ou présent; gratifier; faire un cadeau.*
Ajánlani, cs. *recommander; offrir.*
Ajánlás, fn. *recommandation; dédicace, offre, f.*
Ajánlat, fn. *offre, mise, enchère, f.*
Ajánlkozni, k. *s'offrir.*
Ajánlkozó, mn. *qui s'offre.*
Ajánlólevél, fn. *lettre de recommandation; dédicace, f.*
Ajazni, cs. *entailler, jabler; brider.*
Ajazó, fn. *caveçon, m.*
Ajazóvas, fn. *morailles, f. pl.; torche-nez, m.*
Ajbaj, fn. *peine, fatigue, f.*
Ájgyalu, fn. *bouvet, m.*
Ajók, fn. *sardine, f., anchois, m.*
Ajtani, cs. *ouvrir.*
Ajtatlan, mn. *indévot.*
Ajtatos, mn. *dévot.*
Ajtatoskodás, fn. *dévotion, f.*
Ajtatosság, fn. *dévotion, f.*
Ajtó, fn. *porte, f.*
Ajtón-álló, fn. *portier; huissier, m.*
Ajtó-őr, fn. *portier, m.*
Ájulás, fn. *évanouissement, m.*
Ájuldozni, k. *tomber de pâmoison en pâmoison.*
Ájulni, k. *tomber en pâmoisson, s'évanouir, pâmer, se pâmer.*
Ájult, mn. *évanoui, pâmé.*
Ajvas, fn. l. Ajazóvas.
Ajvéső, fn. *bouvement, m.*

1*

Adakozó, mn. *libéral; bienfaisant.*
Adakozóság, fn. *libéralité, bienfaisance, f.*
Adalék, fn. *supplément, m.*
Ádámalmája, fn. *larynx, m.*
Adány, fn. *présent, don, m.*
Adás-vevés, fn. *achat et vente, m. et f.*
Adat, fn. *date, f.*
Ádáz, mn. *furieux, enragé, sanguinaire.*
Ádázat, fn. *fureur, f.*
Addig, ih. *jusque-là.*
Admányozni, cs. *faire don.*
Adni, cs. *donner.*
Adó, fn. *contribution, f., impôt, m.*
Adóalatti, mn. *contribuable.*
Adóbeszedés, fn. *perception des impôts, f.*
Adófelosztás, fn. *répartition des contributions, f.*
Adófizetés, fn. *acquittement des contributions, m.*
Adogálni, Adogatni, cs. *donner à diverses reprises; tendre.*
Adogató, fn. *aide-maçon, m.*
Adóhivatal, fn. *bureau des contributions, m.*
Adójövedelem, fn. *rente, f.*
Adóköteles, mn. *taillable.*
Adoma, fn. *anecdote, f.*
Adomány, fn. *présent, m.; donation, f.; faculté, f., talent, m.*
Adományos, fn. *donataire, m.*
Adomás, fn. *présent, m.; donation, f.*
Adóment, mn. *exempt d'impôts.*
Adómentesség, fn. *immunité, exemption de tailles, f.*
Adórovás, fn. *répartition des contributions, f.*
Adós, fn. *débiteur, m.*
Adósbörtön, fn. *prison pour les insolvables, f.*
Adósítni, cs. *charger de dettes.*
Adósság, fn. *dette, f.*
Adóstárs, fn. *co-débiteur; co-obligé,* [m.
Adószedő, fn. *receveur des tailles, m.*
Adószedőhivatal, fn. *bureau de recette, m.*
Adótiszt, fn. *employé à un bureau des contributions, m.*
Adóvetés, fn. *répartition de l'impôt, f.*
Adó-vevő, fn. *trafiquant, m.*
Adózás, fn. *acquittement des contributions, m.*
Adózni, k. *contribuer.*
Adózó, f. *contribuable, m.*
Adóztatni, cs. *charger d'impô*[illegible]

Adtázni, k. *blasphémer.*
Ádvent, fn. *avent, m.*
Affelé, ih. *vers ce côté-là.*
Afféle, mn. *pareil; semblable; tel, telle.*
Affelett, ih. *sur cette chose-là; sur cela; y; outre cela; en outre.*
Affelől, ih. *de cela; de là, de ce côté-là; par là.*
Afonya, fn. *airelle, f.*
Ág, fn. *branche, f., rameau, m.*
Agár, fn. *lévrier, m.*
Agarászni, k. *levretter.*
Ágas, mn. *branchu, rameux, noueux.*
Ágaskodni, k. *se cabrer.*
Agát, Agátkő, fn. *agate, f.*
Ágatlan, mn. *sans branches.*
Ágazat, fn. *branchage, m.;* **hit ágazatja**, *article de foi, m.*
Ágazni (ik), k. *se ramifier.*
Ágbog, fn. *branchage, m.; ramilles, f. pl.*
Ágfűrész, fn. *scie de jardinier, f.*
Agg, mn. *âgé, vieux, décrépit.*
Aggalom, Aggodalom, fn. *angoisse, anxiéte, inquiétude, f.; trouble, serrement, de cœur, m.; peur, f.*
Aggály, fn. *doute, f., scrupule, m.*
Aggastyán, fn. *vieillard, m.*
Aggasztani, cs. *tourmenter, inquiéter.*
Aggatlan, mn. *sans souci.*
Aggatni, *pendre, suspendre.*
Aggatódzás, fn. *agacerie, picoterie, f.*
Aggdada, fn. *vieille femme, f.* [m.
Agghadtanya, fn. *hôtel des invalides,*
Aggharczos, fn. *invalide, m.*
Aggitni, cs. *rendre vieux.*
Aggkor, fn. *vieillesse, f.*
Aggkór, fn. *défaut de forces, m. débilité, f.*
Agglant, fn. *vieille fille, f.*
Agglegény, fn. *vieux garçon, m.*
Aggó, mn. *peiné, trop soigneux.*
Aggodalmas, mn. *plein d'angoisses.*
Aggodalom, fn. *angoisse, anxiété, f.*
Aggódni, k. *être en peine, se soucier.*
Aggos, mn. *peiné, soigneux.*
Aggott, mn. *vieux, vieille.*
Aggrege, fn. *conte de bonne femme, m.* [m.
Aggság, fn. *vieillesse, f.; soin, souci,*
Aggulni, k. *vieillir.*
Aggvén, mn. *fort vieux.*
Ágosta (város), *Augsbourg, m.*
Ágút, fn. *chemin détourné, m.*
Ágzani (ik), k. *pousser* [illegible]

Agy, fn. *crâne, m.; cerveau, m.; crosse de fusil, f.; moyeu, m.*
Ágy, fn. *lit, m.;* melegágy, *couche, f.; bois (d'un fusil), m.*
Agyabugyálni, cs. *bâtonner.*
Agyafúrt, mn. *astucieux; entêté.*
Agyag, fn. *argile, glaise, f.;* —, mn. *d'argile.*
Agyagföld, fn. *terre argileuse, f.*
Agyagolni, cs. *bousiller.*
Agyagos, mn. *argileux, glaiseux.*
Agyagpala, fn. *argile schisteuse, f.*
Agyagréteg, fn. *couche argileuse, f.*
Agyalni, cs. *battre, frapper (sur la tête); crosser, monter un fusil.*
Agyalni, cs. *faire le lit.*
Agyar, fn. *défenses, broches, f. pl.;* —, mn. *envieux.*
Agyargás, fn. *envie surnoise, f.*
Agyargatni, cs. *grincer les dents.*
Agyarkodni, k. *envier d'une manière perfide.*
Agyas, mn. *entêté.*
Ágyas, fn. *concubine, maîtresse, f.*
Ágyasház, fn. *harem, m.*
Agyaskodás, fn. *entêtement, m.*
Ágyaskodás, fn. *concubinage, m.*
Agyaskodni, k. *s'entêter.*
Agyatlan, mn. *écervelé; stupide.*
Agyaz, cs. *monter.*
Ágybeli, fn. *garniture de lit, f.*
Agydüh, fn. *frénésie, f.*
Ágyék, fn. *lombes, reins, m. pl.*
Ágyékhártya, fn. *diaphragme, m.*
Ágyékos, mn. *hernieux.*
Ágyéksérv, fn. *hernie, f.*
Ágyfa, fn. *couche, f.*
Ágyfal, fn. *paravent, m.*
Agyfuró, fn. *trépan, m.*
Agykarika, fn. *frette du moyeu de la roue, f.*
Ágykárpit, fn. *rideau de lit, m.*
Agykér, f. *méninge, f.*
Agykoholmány, fn. *chimère, f.*
Agyláz, fn. *délire, m.*
Agylob, fn. *inflammation de cerveau, f.*
Ágymedencze, fn. *bassin de chambre, m.*
Ágymenynyezet, fn. *ciel de lit, m.*
Agyon, ih. *à mort.*
Agyonlőni, cs. *tuer d'un coup de fusil.*
Agyrém, fn. *chimère, f.*
Ágysátor, fn. *émouchette, f.*
Ágyszék, fn. *lit de repos, m.*
Ágyu, fn. *canon, m.*
Ágyuház, fn. *redoute en bois, f.*
Ágyulövetnyi, fn. *portée du canon, f.*
Ágyupalló, fn. *affût, m.*
Ágyus, f. *canonnier, m.*
Ágyutanya, fn. *batterie, f.*
Ágyutelep, fn. *batterie, f.*
Ágyuzni, cs. *canonner.*
Agyvelő, fn. *cerveau, m.*
Ágzat, fn. *section, f.; partage, m.*
Áhitat, f. *dévotion, f.; désir ardent, m.*
Áhitatlan, mn. *indévot.*
Áhitni, cs. *désirer ardemment.*
Ahogy, ksz. *comme, d'après ou selon ce, que; quand, lorsque.*
Ahol, isz. *voici, voilà!*
Ahoz, ih. *à cela, y.*
Aj, fn. *entaille, f.*
Ajak, fn. *lèvre, f.*
Ajakbetü, fn. *lettre labiale, f.*
Ajakhal, fn. *labre, m.*
Ajakszakál, fn. *barbe en pointe, barbe de bouc, f.*
Ájálvány, fn. *adresse, lettre de recommandation, f.*
Ajándék, fn. *don, présent, cadeau, m.*
Ajándékozni, cs. *faire don ou présent; gratifier; faire un cadeau.*
Ajánlani, cs. *recommander; offrir.*
Ajánlás, fn. *recommandation; dédicace, offre, f.*
Ajánlat, fn. *offre, mise, enchère, f.*
Ajánlkozni, k. *s'offrir.*
Ajánlkozó, mn. *qui s'offre.*
Ajánlólevél, fn. *lettre de recommandation; dédicace, f.*
Ajazni, cs. *entailler, jabler; brider.*
Ajazó, fn. *cavesson, m.*
Ajazóvas, fn. *morailles, f. pl.; torchenez, m.*
Ajbaj, fn. *peine, fatigue, f.*
Ájgyalu, fn. *bouvet, m.*
Ajók, fn. *sardine, f., anchois, m.*
Ajtani, cs. *ouvrir.*
Ajtatlan, mn. *indévot.*
Ajtatos, mn. *dévot.*
Ajtatoskodás, fn. *dévotion, f.*
Ajtatosság, fn. *dévotion, f.*
Ajtó, fn. *porte, f.*
Ajtón-álló, fn. *portier; huissier, m.*
Ajtó-őr, fn. *portier, m.*
Ájulás, fn. *évanouissement, m.*
Ájuldozni, k. *tomber de pâmoison en pâmoison.*
Ájulni, k. *tomber en pâmoisson, s'évanouir, pâmer, se pâmer.*
Ájult, mn. *évanoui, pâmé.*
Ajvas, fn. *l.* Ajazóvas.
Ajvéső, fn. *bouvement, m.*

Ajvirág, fn. *hydrophyllum, m.*
Akácz, fn. *acacia, m.*
Akadály, fn. *empêchement, obstacle, m.*
Akadályos, mn. *embarrassant, contraire.* [*trarier.*
Akadályoskodni, k. *empêcher, con-*
Akadályozás, fn. *empêchement, m.*
Akadályozni, cs. *empêcher, contrarier, contrecarrer.*
Akadálytalan, mn. *libre.*
Akadás, fn. *cessation, interruption, f.; arrêt, m.*
Akadék, fn. *scrupule, m., difficulté, f.*
Akadekós, mn. *scrupuleux; captieux.*
Akadekóskodni, k. *faire difficulté.*
Akadni, k. *rester enfoncé; rester accroché* ou *suspendu; trouver, rencontrer.*
Akadozás, fn. *balbutiement, m.; hésitation, f.*
Akadozni, k. *rester accroché, suspendu, enfoncé; balbutier.*
Akadozó, fn. *bègue, m.*
Akár-akár, ksz. *soit... soit...*
Akarat, fn. *volonté, f.*
Akaratlanul, ih. *sans dessein.*
Akaratos, mn. *capricieux, entêté.*
Akaratoskodni, k. *s'entêter.*
Akaratosság, fn. *caprice, entêtement, m.*
Akárhogy, ih. *n'importe comment.*
Akárhol, ih. *n'importe en quel lieu.*
Akárhonnan, ih. *n'importe de quel lieu.*
Akárhová, ih. *n'importe pour quel lieu.*
Akárki, nm. *qui, que ce soit, quiconque.*
Akármely, mn. *quelque-que.*
Akármelyik, mn. *n'importe lequel.*
Akármennyi, mn. *combien que ce soit.*
Akármerre, ih. *à quelque côté que.*
Akármi, mn. *quoi que.*
Akármikor, ih. *en quelque temps que.*
Akármily, mn. *quel . . . que soit, quelque-que.*
Akárminemü, mn. *de quelque qualité que.*
Akármint, ih. l. Akárhogy.
Akarni, cs. *vouloir; faillir,* elakart esni, *il a failli tomber.*
Akarva, ih. *de son gré; à déssein.*
Akasz, fn. *agrafe, f.*
Akász, fn. *acacia, m.*
Akaszkerék, fn. *tympan, m.*
Akaszkodni, k. *s'accrocher.*
Akaszkúp, fn. *arrêt, sautoir, m.*
Akasztalni, cs. *pendre, suspendre, accrocher.*
Akasztandó, mn. *pendable.*
Akasztani, cs. *pendre, suspendre, accrocher.* [*chet, m.*
Akaszték, fn. *agrafe, f., croc, cro-*
Akasztófa, fn. *potence, f., gibet, m.*
Akasztófa-virága, fn. *pendard, m.*
Akasztószekrény, fn. *armoire, f.*
Akként, Akkép, Akképen, ih. *de cette manière.*
Akkor, ih. *alors.*
Akkora, mn. *tel grand.*
Akkorában, ih. *alors.*
Akkorára, ih. *jusque à ce temps-là.*
Akkori, mn. *d'alors.*
Akkorig, ih. *jusque à ce temps-là.*
Akkoron, ih. *alors.*
Akla, fn. *fil, m.*
Aklálni, cs. *attacher, coudre, brocher.*
Akna, fn. *puits, m.; bure, fosse, f.; mine, minière, f.*
Aknász, fn. *mineur, m.*
Akó, fn. *seau, muid, m.*
Akol, fn. *basse-cour; étable, écurie, bergerie, f.; bercail, m.*
Akolni, Akólni, cs. *jauger; viser, mirer.*
Akoló, fn. *jaugeur, m.*
Akolófa, fn. *jauge, f.*
Akona, fn. *bondon, m., bonde, f.*
Akós, mn. *qui contient un seau.*
Akózni, cs. *jauger; viser, mirer.*
Al, fn. *le dessous; fécule, f., dépôt, sédiment, marc (de café), m.*
Al, mn. *bas, inférieur.*
Ál, mn. *faux, fausse; déguisé.*
Alá, nh. *sous;* fel s alájárni, *se promener.*
Alabárd, fn. *hallebarde, f.;* — **bárdos**, fn. *hallebardier, m.*
Alabastrom, fn. *albâtre, m.*
Alább, ih. *plus en bas; plus dessous.*
Alábbirt, fn. *soussigné.*
Alábbszálitni, cs. *rabattre.*
Álablak, fn. *niche, fenêtre feinte, f.*
Alacsony, mn. *bas; vil, abject.*
Alacsonyitni, cs. *décrier, déprécier.*
Alacsonylelkü, mn. *bas, vil, abject, lâche.*
Alacsonyság, fn. *bassesse, f.*
Aláfelé, ih. *vers le bas, du haut en bas.*
Alag, fn. *souterrain, m.*
Alagút, fn. *tunnel, m.*
Alagya, fn. *elégie, f.*
Aláirás, fn. *souscription, signature, f., seing, m.* [*signer.*
Aláirni, cs. *souscrire, signer, sou-*

Álajtó, fn. *porte feinte, f.*
Alak, fn. *figure, forme; façon, taille, f.; marionnette; masque, f.*
Alakitás, fn. *formation, f.*
Alakitni, cs. *former, figurer, façonner.*
Alakjáték, fn. *marionnettes, f. pl.*
Alakos, fn. *joueur de marionnettes, m.*
Alakszerű, mn. *formel.*
Alakszerűség, fn. *formalité, f.*
Alaktalan, mn. *sans forme.*
Alakulni, k. *se former, se constituer.*
Alakváltozás, fn. *métamorphose, f.*
Alakzat, fn. *figure, f.*
Álalak, fn. *masque, m.*
Alamizsna, fn. *aumône, charité, f.*
Alamizsnás, fn. *aumônier, m.*
Alamuszi, mn. *sournois, dissimulé; endormi, lent, lâche.*
Alant, ih. *en bas.*
Alany, fn. *sujet, m.; —* eset, fn. *nominatif, m.*
Alanyi, mn. *subjectif.*
Alanyiság, fn. *subjectivité, f.*
Alap, fn. *fond, fondement, m., base, f.*
Alapelv, fn. *principe, m.*
Alapitmány, fn. *fondation, f.*
Alapitni, cs. *fonder, baser, établir.*
Alapitvány, fn. *fondation; lettre de fondation, f.*
Alapodni, k. *se fonder.*
Alap-ok, fn. *raison fondamentale, f.*
Alapos, mn. *profond, approfondi, solide.*
Alaposan, ih. *solidement, profondément.*
Alapozni, cs. *dresser la couche, abreuver.*
Alappénz, fn. *fond, m.*
Alapréteg, fn. *couche, rangée, f., lit, m.*
Alapszabály, fn. *règle fondamentale, maxime, f., principe, m., règlement, m.*
Alapszó, fn. *sujet, m.*
Alaptalan, mn. *sans fondement.*
Alaptétel, fn. *principe, axiome, m.*
Alaptőke, fn. *capital, m.*
Alapulni, k. *se fonder.*
Alapzat, fn. *fond, fondement, m., base, f.*
Álarcz, fn. *masque, m., larve, f.*
Alárendelni, cs. *subordonner.*
Alárendeltség, fn. *subordination, f., sousordre, m.*
Alatt, nh. *sous, dessous, au-dessous, par-dessous, pendant, durant.*
Alattas, mn. *subalterne.*
Alattlevő, fn. *sujet, m.*
Alattomban, ih. *secrètement, en secret; en cachette, à la dérobée.*
Alattomos, mn. *secret; caché; sournois.*
Alattomoskodni, k. *faire clandestinement.*
Alattomosság, fn. *malice cachée; trigauderie, f.*
Alattság, fn. *câble, m.*
Alattvaló, fn. *sujet, m.; —*, mn. *soumis, assujetti.*
Alávaló, mn. *bas; vil; abject.*
Alávetés, fn. *assujettissement; —, m. sujétion, f.; résignation, f.*
Alázat, fn. *humilité, f.*
Alázatos, mn. *humble.*
Alázatosság, fn. *humilité, f.*
Alázni, cs. *humilier.*
Álbéke, fn. *paix simulée, f.*
Albérlet, fn. *sous-louage, m.*
Albérlő, fn. *sous-locataire, sous-fermier, m.*
Albiró, fn. *juge inférieur, juge subalterne, m.*
Álbölcs, fn. *sophiste, m.*
Álbölcselkedés, fn. *sophistiquerie, f.*
Álbuzgalom, fn. *bigoterie, f.*
Albuzgó, fn. *bigot, m.*
Alcsap, fn. *suppositoire, m.*
Álcsók, fn. *baiser de Judas, m.*
Álcza, fn. l. Álorcza.
Áldani, cs. *bénir; donner la bénédiction.*
Áldás, fn. *bénédiction, f.*
Aldogálni, k. *sommeiller.*
Áldomás, fn. *toste, toast, m.*
Áldott, mn. *béni.*
Áldozás, fn. *communion, f.*
Áldozat, fn. *sacrifice, m.; victime, f.*
Áldozni, cs. *offrir, immoler, sacrifier; —*, k. *communier.*
Áldozócsütörtök, fn. *ascension, f.*
Áldozóhét, fn. *semaine sainte, f.*
Áldoztatni, cs. *distribuer la sainte eucharistie.*
Áldrágakő, fn. *fluor, m.*
Alélás, fn. l. Ájulás.
Alélni, k. l. Ájulni.
Aléltság, fn. *langueur, faiblesse, f., abattement, étourdissement, m.*
Áleredetű, mn. *apocryphe.*
Áleszköz, fn. *remède palliatif, m.*
Alezredes, fn. *colonel-lieutenant, m.*
Alfel, fn. *anus, fondement, cul, m.*
Álfesték, fn. *fard, m.*
Álfogás, fn. *sophisme, m.*

Alföld, fn. *pays bas, m.*
Algyám, fn. *protuteur, m.*
Álgyu, l. Ágyu.
Alhadnagy, fn. *sous-lieutenant, m.*
Álhaj, fn. *cheveux postiches, m. pl.*
Alhajó, fn. *bâbord, m.*
Álhang, fn. *basse, basse-contre, f.*
Alhas, fn. *bas-ventre, m.*
Alház, fn. *rez-de-chaussée, m.*
Álhimlő, fn. *clavelée, f., claveau, m.*
Álhold, fn. *parasélène, f.*
Alig, ih. *à peine.*
Aligazgató, fn. *vice-recteur, m.*
Alispán, fn. *sous-préfet, m.*
Alj, fn. *le dessous; fécule, f., sédiment, marc (de café), m.*
Aljadék, fn. *sédiment, m.*
Aljas, mn. *bas, vil, lâche; de peu valeur.*
Aljasitni, cs. *avilir; deshonorer.*
Aljasodni, k. *dégénérer, s'abâtardir.*
Aljasság, fn. *bassesse, f.*
Aljazat, fn. *litière, f.; partie inférieure, f., piédestal, m.*
Aljegyző, fn. *vice-notaire, m.*
Aljser, fn. *levure, f.*
Alkalmas, mn. *bon à qc., propre à, pour, convenable; capable, habile.*
Alkalmasint, ih. *vraisemblablement, probablement.*
Alkalmasitni, cs. *faire propre à, pour . . .*
Alkalmasság, fn. *habilité, capacité, aptitude, f.*
Alkalmatlan, fn. *incommode, importun; inepte, incapable.*
Alkalmatlankodás, fn. *importunité, f.*
Alkalmatlankodni, k. *incommoder, importuner qn.*
Alkalmatos, l. Alkalmas.
Alkalmazni, cs. *accommoder; appliquer, adapter; placer, employer.*
Alkalmilag, ih. *occasionnellement.*
Alkalom, fn. *occasion, f.*
Alkanczellár, fn. *vice-chancelier, m.*
Alkapitány, fn. *capitaine en second, m.*
Alkáplár, fn. *exempt de gardes; caporal honoraire, m.*
Álkar, fn. *avant-bras, m.*
Alkár, fn. *négociateur, m.*
Alkat, fn. *formation, f.*
Alkezes, fn. *arrière-garant, m.*
Alkirály, fn. *vice-roi, m.*
Alkony, fn. *crépuscule du soir, m.*
Alkonyat, fn. *soirée, veillée, f.*
Alkonyodni, k. *la nuit approche.*
Alkonypír, fn. *rouge du ciel après le coucher du soleil, m.*
Alkotás, fn. *création; construction, structure, f.*
Alkotmány, fn. *constitution; structure, f.*
Alkotmányos, mn. *constitutionnel.*
Alkotni, cs. *créer; former; fonder, établir.*
Alkö, fn. *pierre fondamentale, f.*
Alku, fn. *contract, accord, m.; transaction, f.*
Alkudni, k. *traiter; marchander.*
Alkudozni, k. *négocier, traiter; marchander.*
Alkuház, fn. *bourse, f.*
Álkulcs, fn. *fausse clef, f.*
Alkulevél, fn. *lettre d'achat, f.*
Alkusz, fn. *négociateur, censal, m.*
Alkuszdíj, fn. *courtage, m., censerie, provision, f.*
Alkuszerü, mn. *contractuel.*
Alkuterem, fn. *bourse, f.*
Áll, fn. *menton, m.*
Álladalmi, mn. *d'état.*
Álladalom, fn. *état, m.*
Álladék, fn. *essence, substance, f., état (des choses), m.*
Állag, fn. *substance, f.*
Állam, fn. *état, m.; —csin, fn. coup d'état, m.*
Államtan, fn. *statistique, f.*
Allandó, mn. *constant, fixe; permanent.*
Állandoság, fn. *constance, stabilité; permanence, f.*
Állani, k. *être debout, se tenir debout; se placer, se mettre; se poster; durer; consister*, ez (a ruha) jól áll önnek, *cela vous sied bien.*
Állapitni, cs. *fonder; établir.*
Allapodás, fn. *cessation, f.*
Állapodni, k. *s'arrêter.*
Allapodott, mn. *arrêté, posé, composé, grave, rassis.*
Állapot, fn. *état, m., condition, qualité, f.*
Állás, fn. *position; remise, f.; piedestal, m.; poste, m.; place, f.*
Álláspont, fn. *point de vue, m.*
Állat, fn. *animal, m.*
Állati, mn. *animal; bestial, brutal.*
Állatisme, fn. *zoologie, f.*
Állattan, fn *zoologie, f.*
Allazat, fn. *piédestal, m.*
Állazó, fn. *gourmette, f.*
Állcsont, fn. *mâchoire, f.*
Álldogálni, k. *être sur pied sans interruption.*

Állhatatlan, mn. *inconstant, variable.*
Állhatatos, mn. *constant.*
Állitani, cs. *placer, mettre, poser; affirmer, assurer.*
Állitás, fn. *mise, position, f., placement, m.; affirmation, assertion, f*
Állitmány, fn. *thèse; proposition, f.*
Állitólag, ih. *affirmativement.*
Állkapcza, Állkapocs, l. Állcsont.
Állócsillag, fn. *étoile fixe, f.*
Állogatni, cs. *mettre debout; dresser (les quilles etc.), élever, ériger; ranger).*
Állóhely, fn. *lieu où l'on se place, m.*
Állók, fn. *sardine, f., anchois, m.*
Állomány, fn. *substance, f.*
Állomás, fn. *station, f.*
Állomásozni, k. *stationner.*
Állongani, k. l. Álldogálni.
Állóság, fn. *durée; stabilité, f.*
Állott, mn. *trop mûr.*
Allövet, fn. *clystère, lavement, m.*
Allövő, fn. *seringue à lavement, f.*
Állvány, fn. *tréteau, piédestal, m.*
Ally, fn. *base, f.*
Alma, fn. *pomme, f.*
Almafa, fn. *pommier, m.*
Almapép, fn. *marmelade de pommes, f.*
Almáriom, fn. *armoire, f.*
Álmatlan, mn. *privé de sommeil.*
Álmatlanság, fn. *insomnie, f.*
Álmélkodás, fn. *étonnement, m.*
Álmélkodni (ik), k. *s'étonner.*
Álmélni, k. *s'étonner.*
Álmentség, fn. *faux-fuyant, m.*
Álmodás, fn. *l'état d'une personne qui rêve.*
Álmodni (ik), k. *songer, rêver.*
Álmos, mn. *assoupi, endormi.*
Almozni, k. *faire la litière aux chevaux etc.*
Álnap, fn. *parélie, m.*
Álnevű, mn. *pseudonyme.*
Álnok, mn. *insidieux, frauduleux.*
Álnokság, fn. *ruse, finesse, fraude, f.*
Álnyomat, fn. *édition contrefaite, contrefaçon (d'un livre), f.*
Álok, fn. *raison spécieuse, f.*
Alól, nh. *de dessous.*
Alom, fn. *litière, f.*
Álom, fn. *sommeil, somme; songe, rêve, m.*
Álombolygás, fn. *somnambulisme, m.*
Álomfejtés, fn. *onirocritie, f.*
Álomfejtő, fn. *interprète des songes, m f.*
Álomkór, fn. *léthargie, f., coma, m.*
Álomszuszék, fn. *dormeur, m.*
Álorcza, fn. *masque, m., larve, f.*
Álorczás, mn. *masqué, déguisé.*
Álorczáskodni (ik), k. *se déguiser, feindre.*
Álorczázni, cs. *masquer.*
Alosztály, fn. *subdivision, classe inférieure, f.*
Álozni, cs. *masquer.*
Alpárkány, fn. *bâbord, m.*
Alpörös, fn. *défendeur, m.; défenderesse, f.*
Alrend, fn. *classe inférieure de la population, f.*
Álruha, fn. *déguisement, m.*
Alsó, mn. *bas; inférieur; valet (au jeu de cartes), m.*
Alsor, fn. *rez-de-chaussée, m.*
Alszél, fn. *sud, vent de sud, vent du midi, m.*
Alszik, *prés. ind. 3-e pers. du v.* alunni.
Álszín, fn. *prétexte, m.; apparence, f.*
Altábornagy. fn. Altábornok, fn. *lieutenant-général, m.*
Által, nh. *par; à travers; au travers, moyennant, au moyen de; pendant; de là, au-delà, par-delà.*
Általában. ih. *généralement, en général.*
Általán, Átalán, ih. *en général; tous ensemble; en bloc; absolument.*
Általános, mn. *universel, général; absolu.*
Általánosan, ih. *universellement, généralement, absolument.*
Általány, fn. *montant moyen, m.*
Altanoda, fn. *école primaire, f.*
Áltatás, fn. *duperie, tromperie, illusion, mystification, f.*
Altatni, cs. *endormir, assoupir.*
Áltatni, cs. *mystifier, tromper, duper; faire illusion.*
Altengernagy, fn. *vice-amiral, m.*
Altest, fn. *bas-ventre, m.*
Altétel, fn. *mineure, f.*
Altiszt, fn. *officier subalterne, bas-officier, m.*
Aludni, l. Alunni.
Aludt-lé, fn. *gelée, f.*
Aludttej, fn. *lait caillé et écrémé, m.*
Alul, ih. *en bas; dessous, au-dessous*
Alulirás, fn. *souscription, f.*
Alulirt, fn. *soussigné, m.*
Alunni (ik), k. és cs. *dormir; se cailler.*
Aluszékony, mn. *assoupi.*

Aluszékonyság, fn. *assoupissement, m.*
Aluszik, l. Alszik.
Alút, fn. *tunnel, m.*
Álút, fn. *détour, m.*
Alvajáró, fn. *somnambule, m. et f.*
Alvezér, fn. *général en second, m.*
Alvilág, fn. *les enfers, mpl.*
Álvivás, fn. *tournoi, m.*
Álvivó, fn. *élève de gymnastique, m.*
Alvó, fn. *dormeur, m.*
Alvóhely, *couche, f., gîte, m.*
Aly, fn. *fécule, f.; sédiment, marc, m.*
Ám, ksz. *oui, sans doute.*
Ama, l. Amaz.
Amarra, ih. *là, de ce côté-là.*
Amarról, ih. *de delà.*
Amaz, nm. *celui-là, celle-là; ce... là, cette... là.*
Amazon, fn. *amazone, f.*
Ámbár, Ámbátor, ksz. *quoique, bien que.*
Ambra, fn. *ambre, f.*
Ámde, ksz. *mais, cependant.*
Ameddig, ksz. *jusque, jusques.*
Amennyiben, ksz. **Amennyire**, ih. *en tant que.*
Amerre, ih. *où.*
Amiatt, ih. *pour cela.*
Amiért, ih. *à cause de quoi.*
Amilyen, nm. *quel, quelle.*
Amint, Ammint, ih. *comme.*
Ámitni, cs. *tromper, duper, éblouir.*
Amoda, ih. *là, de ce côté-là.*
Amolyan, nm. *tel, telle, de telle sorte là.*
Ámolyogni, k. *bayer, badauder.*
Amonnan, ih. *de de delà.*
Amott, ih. *là.*
Ampolna, fn. *ampoule, f.*
Amugy, ih. *d'une autre manière.*
Ámulás, fn. *étonnement, m.*
Ámulni, k. *être surpris, étonné, s'étonner.*
Áncsorogni, k. *fainéanter.*
Anda, mn. *absorbé (dans la méditation), distrait.*
Andalgás, fn. *méditation, rêverie, f.*
Andalodni (ik), k. *s'absorber dans la méditation.*
Andalogni, k. *rêver; jouer une fantaisie.*
Angol, fn. *Anglais; —*, mn. *anglais, d'Angleterre, anglican.*
Angolna, fn. *anguille, f.*
Angolország, fn. *Angleterre, f*
Angolul, ih. *à l'anglaise.*
Ángy, fn. *belle-sœur, f.*
Angyal, fn. *ange, m.*
Angyalilag, ih. *angéliquement.*
Ánizs, fn. *anis, m.*
Annakelőtte, ih. *auparavant.*
Annakokáért, ih. *à cause de cela.*
Annakutána, ih. *après cela.*
Annál, ksz. *tant.*
Annyi, mn. *tant.*
Annyira, ih. *tellement.*
Annyiszor, ih. *tant de fois.*
Annyival, ksz. *tant, autant.*
Anya, fn. *mère, f.*
Anyabetü, fn. *matrice, f.*
Anyaegyház, fn. *église mère, f.*
Anyag, fn. *étoffe, matière, f.*
Anyagi, mn. *matériel; —lag*, ih. *matériellement.*
Anyagiság, fn. *matérialisme, m.*
Anyagtalan, mn. *immatériel, incorporel.*
Anyagtalanság, fn. *incorporalité, immatérialité, f.*
Anyagyülekezet, fn. *église mère, f.*
Anyailag, ih. *maternellement.*
Anyaiskola, fn. *école centrale, f.*
Anyájos, mn. *nubile.*
Anyajegy, fn. *marque naturelle, f.*
Anyakönyv, fn. *matricule, f.*
Anyálkodni (ik), k. *avoir (prendre) soin maternel de...*
Anyaló, fn. *cavale, f.*
Anyaméh, fn. *matrice, f.; mère abeille, f.*
Anyanyelv, fn. *langue maternelle, f.*
Anyarokon, fn. *cognat, m.*
Anyarozs, fn. *ergot, blé cornu, seigle ergoté, m.*
Anyás, mn. *enfant gâté, m.*
Anyaság, fn. *maternité, f.*
Anyásodni (ik), k. *se dit des oiseaux à qui viennent les plumes.*
Anyasrof, fn. *écrou, m.*
Anyaszentegyház, fn. *l'église, f.*
Anyaszültmeztelen, mn. *tout nu.*
Anyátlan, mn. *sans mère.*
Anyatyúk, fn. *couveuse, f.*
Anyaváros, fn. *capitale, métropole, f.*
Anyó, fn. *bonne vieille, f.*
Anyós. fn. *belle-mère, f.*
Apa, fn. *père, m.*
Apácza, fn. *religieuse, f.*
Apadás, fn. *abaissement (des eaux), décroissement, m.*
Apadék, fn. l. Apadás.
Apadni, k. *refouler, tomber, baisser; devenir maigre.*
Apály, fn. *basse marée, ébe, f.: reflux, m.*
Aparokon, fn. *agnat, m.*

Apasztani, cs. *faire refouler, baisser.*
Apát, fn. *abbé, m.*
Apátasszony, fn. *abbesse, f.*
Apátság, fn. *abbaye, f.*
Apó, fn. *un petit vieillard, m.; père, papa, m.*
Ápolás, fn. *soin, m.*
Ápolgatni, Ápolni, cs. *soigner.*
Ápoló, fn. *garde, m.*
Ápolóház, Ápolóintézet, fn. *conservatoire, m.*
Ápolónő, fn. *garde, f.*
Ápor, fn. *puanteur, m.*
Após, fn. *beau-père, m.*
Apostol, fn. *apôtre, m.*
Apránként, ih. *petit à petit; par pièces.*
Aprányi, mn. *fort petit.*
Apritni, cs. *mettre en pièces, dépecer.*
Apró, mn. *petit; exigu; menu; mince.*
Aprócseprő, fn. *bagatelle, minutie, f.*
Apród, fn. *page, m.*
Aprógyöngy, fn. *semence de perles, f.*
Apróka, mn. *fort petit.*
Aprókása, fn. *orge mondé, m.*
Aprólék, fn. *bagatelle, minutie, f.; issues, f. pl.*
Aprómajorság, fn. *volaille, f.*
Aprópénz, fn. *monnaie, menue monnaie, f.*
Apróság, fn. *bagatelle, minutie, f.*
Aprósitni, cs. *réduire en petit.*
Aprószemü, mn. *qui a des grains fins.*
Aprószölő, fn. *raisin sec, m.*
Aprótőzs, fn. *commerce en détail, m.*
Aprózni, cs. *couper, trancher en petits morceaux.*
Apúl, ih. *paternellement.*
Apus, fn. l. Apó.
Ár, fn. *prix, m., valeur, f.; flot, flux, m., marée, f.; alène, broche, f.; poinçon, m.*
Ara, fn. *fiancée, f.*
Áradás, fn. *inondation, f., flot, flux, m., marée, f., courant, m.*
Áradat, fn. *torrent, courant, m.*
Áradni, k. *enfler, croître, monter.*
Áradozni, k. *déborder, se déborder, surabonder.*
Aránt, l. Iránt.
Arany, fn. *or, m.; ducat, m.; —,* mn. *d'or.*
Arány, fn. *proportion, f.*
Aranybánya, fn. *mine d'or, f.*
Aranydús, mn. *riche en or.*
Aranyenyv, fn. *chrysocolle, f.*
Aranyér, fn. *veine d'or; veine hémorrhoïdale, f.*
Aranyfüst, fn. *feuille d'or battu, f., oripeau, m.*
Aranygyapjas, fn. *toison d'or, m.*
Aranygyár, fn. *manufacture d'or, f.*
Aranykulcsos, fn. *chambellan, m.*
Aránylag, ih. *proportionnellement, proportionnément, à proportion.*
Aránylagos, mn. *proportionnel, proportionné.*
Aránylani (ik), k. *être en proportion avec . . .*
Aranylemez, fn. *plaque d'or, lame d'or, f.*
Aranymalinkó, fn. *loriot, bréant, m.*
Aranymáz, fn. *cire jaune d'or, f.*
Aranymosás, fn. *lavoir, lavage de l'or, m.*
Aranymosó, fn. *orpailleur, arpailleur, m.*
Aránymutató, fn. *exposant, m.*
Aranymüves, fn. *orfèvre, m.*
Aranyos, mn. *d'or, doré.*
Arányos, mn. *proportionnel, proportionné.*
Arányositani, cs. *proportionner.*
Aranyozni, cs. *dorer.*
Arányozni, cs. *proportionner.*
Aranyozó, fn. *doreur, m.*
Aranypej, mn. *bai châtain, bai doré.*
Aranysárga, mn. *jaune doré; —,* fn. *alezan doré, m.*
Aránytalan, mn. *sans proportion, disproportionné.*
Aranyvágy, fn. *soif de l'or, f.*
Árapály, fn. *flux et reflux, flot et jusant, m.*
Arasz, fn. *empan, palme, m.*
Árasztani, cs. *inonder.*
Aratás, fn. *moisson, f.*
Aratni, cs. *moissonner.*
Árbecslés, fn. *évaluation, f.*
Árbocz, fn. *mât, m.*
Árboczkas, fn. *hune, f.*
Árboczkötelek, fn. *écoutes du hunier, f. pl.*
Árboczozni, cs. *mâter.*
Árboczpót, fn. *mât de hune, m.*
Árbocztalan, mn. *demâté.*
Árcsökkentés, fn. *rabaissement du prix, m.*
Arcz, fn. *joue, f.; visage, m.*
Arczalkat, fn. *physionomie, f., air, m.*
Arczátlan, mn. *impudent, effronté.*
Arczél, fn. *profil, m.*
Arczfintorgatás, fn. *grimace, f.*
Arczjáték, fn. *jeu muet, m., pantomime, f.*

Arczjel, fn. *physionomie, f.*
Arczkép, fn. *portrait, m.*
Arczkifejezés, fn. *mine, f.*
Arczulat, fn. *visage, m., physionomie, f.*
Arczulcsapás, fn. *soufflet, m.*
Arczvért, fn. *visière, f.*
Arczvonal, fn. *linéament, trait du visage, m.*
Árenda, fn. *bail, m., ferme, f.; fermage, m.*
Árendálni, cs. *prendre à ferme, affermer.*
Árendás, fn. *fermier, censier, m.*
Árfolyam, fn. *prix-courant, cours, m.*
Ária, fn. *air, m., chanson, f.*
Árjegyzék, fn. *compte, tarif, m.*
Arkangyal, fn. *archange, m.*
Árkász, fn *sapeur, m.*
Árkolás, fn. *creusement, m.*
Árkolni, cs. *creuser.*
Árlejtés, fn. *licitation diminutive, f.*
Ármány, fn. *intrigue, cabale, f.*
Ármányos, mn. *intrigant.*
Ármüves, fn. *alénier, m.*
Árny, fn. *ombre, f., ombrage, m.*
Árnyalni, cs. *ombrer, nuancer.*
Árnyas, mn. *ombragé, ombreux.*
Árnyazat, fn. *nuance, f.*
Árnyazni, cs. *ombrer, nuancer, ombrager, couvrir d'ombre.*
Árnyék, fn. *ombre, f., ombrage, m.*
Árnyékkép, fn. *silhouette, f.; fantôme, m.*
Árnyéklat, fn. *nuance, f.*
Arnyékóra, fn. *cadran sciatérique, m.*
Árnyékos, mn. *ombragé.*
Árnyékrajz, fn. *silhouette, f.*
Árnyékszék, fn. *privé, retrait, m., lieux, m. pl., aisances, f. pl.*
Árnyjáték, fn. *ombres chinoises, f. pl.*
Árok, fn. *fossé, m., tranchée, f.*
Árokszáncz, fn. *sape, f.*
Áros, mn. *cher, précieux.*
Árositni, cs. *vendre; rendre précieux.*
Árpa, fn. *orge, f. et m.; —* (szempillán) *orgueilleux, m.*
Árpadara, fn. *orge monde, orge égrugée, f.*
Árpalé, fn. tisane, *f., orgeat, m.*
Árr, fn. *alêne, f.*
Arra, ih. *vers ce côté-là; sur cela.*
Arravaló, mn. *propre à cette chose.*
Arról, mn. *de cela.*
Árrvésö, fn. *burin, m., poinçon, ciselet, m.*
Árszabás, fn. *taxe, f., taux, m.*
Árszlán, fn. *lion, m.*

Ártalmas, mn. *nuisible, malin.*
Ártalom, fn. *nuisance, f., mal, préjudice, m.*
Ártani, cs. *nuire, faire du mal.*
Ártány, fn. *verrat, m.*
Ártatlan, mn. *innocent.*
Ártatlanság, fn. *innocence, f.*
Articsóka, fn. *artichaut, m.*
Ártó, mn. *nuisible.*
Áru, fn. *marchandise, mercerie, f.* — ba bocsátani, *vendre.*
Áruház, fn. *douane, f.*
Árujel, fn. *étiquette, f.*
Árulás, fn. *vente, f.; trahison, perfidie, f.*
Árulkodás, fn. *délation, f.*
Árulkodni, (ik), k. *dénoncer, accuser.*
Árulni, cs. *mettre en vente, vendre; trahir.*
Áruló, fn. *vendeur, m.; traître, perfide, m.*
Árunéző, fn. *visiteur, m.*
Árurakhely, — raktár, fn. *magasin, m.*
Árus, fn. *vendeur, m.*
Áruszállitás, fn. *expédition, f., envoi, m.*
Áruszámla, fn. *facture, f.*
Áruszerzés, fn. *livraison, fourniture, f.*
Áruszerző, fn. *fournisseur, m.*
Árutár, fn. *magasin, m.*
Árutudomány, fn. *connaissance des marchandises, f.*
Árva, fn. *orphelin, m.; orpheline, f.*
Árvaház, fn. *maison des orphelins, f.*
Árvahivatal, fn. *chambre de curatelle, f.*
Árvapinty, fn. *pinson, m.*
Árvarozsnok, fn. *ivraie, f., bromos, m.*
Árvaság, fn. *état d'orphelin, m.*
Árvaszék, fn. *chambre de curatelle, f.*
Árvaszülött, mn. *posthume.*
Árverés, fn. *licitation, f., encan, m.*
Árverezni, cs. *liciter, vendre à l'encan.*
Árvésö, l. Árrvésö.
Árviz, fn. *inondation, f.*
Ásadék, fn. *fossile, m.*
Ásitás, fn. *bâillement, m.*
Ásitni, k. *bâiller.*
Áskálni, cs. *fouiller.*
Áskálódás, fn. *intrigue, f.*
Áskálodni (ik), k. *intriguer.*
Ásni, cs. *creuser, fouir, fouiller.*
Ásó, fn. *bêche, f., louchet, m.*
Áspis, fn. *vipère, f.*
Asszony, fn. *femme; épouse; maîtresse, f.*
Asszonyállat, fn. *femme, f.*
Asszonyférfi, fn. *hermaphrodite, m.*

Asszonyi, mn. *féminin, de femme.*
Ásszonkerülés, fn. *aversion pour les femmes, f.*
Asszonykormány, fn. *domination des femmes, f.*
Asszonynem, fn. *genre féminin.*
Asszonynép, fn. *femmes, pl. f.*
Asszonyos, mn. *efféminé.*
Asszonyság, fn *dame, madame, f.*
Ásvány, fn. *minéral, m.*
Ásványász, fn. *minéralogiste, m.*
Ásványhegy, fn. *montagne des mines, f.*
Ásványolaj, fn. *pétrole, m.*
Ásványország, fn. *règne minéral, m.*
Ásványos, mn. *minéral, fossile.*
Ásványrög, fn. *mine, f.*
Ásványtan, fn. *minéralogie, f.*
Ásványviz, fn. *eaux, f. pl.*
Asz, fn. *sécheresse, f.*
Aszalni, cs. *sécher au four, dessécher.*
Aszaló, fn. *four à sécher, m.*
Aszalt, mn. *séché, sec.*
Aszalvány, fn. *phthisie, f., consomption, f.*
Aszaly, fn. *sécheresse, aridité, f.*
Aszály, fn. *phthisie, f.*
Aszályos, mn. *aride, maigre.*
Aszerint, ih. *selon que.*
Aszkór, fn. *phthisie, consomption, f.*
Aszláz, fn. *fièvre étique, f.*
Aszni, (ik), k. *sécher, dessécher.*
Ászok, fn. *chantier, m.*
Ászokpénz, fn. *cellerage, m.*
Ászokser, fn. *bière de garde, de mars, f.*
Aszott, mn. *sec, aride; maigre.*
Asztag, fn. *tas de blés, m.*
Asztal, fn. *table, f.*
Asztaláldás, fn. *prière avant* ou *après le repas, f.*
Asztaldisz, Asztalék, fn. *surtout, m.*
Asztalfiók, fn. *tiroir de table, m.*
Asztali készület, fn. *service, m.*
Asztalkendő, fn. *serviette, f.*
Asztalnemü, fn. *linge de table, m.*
Asztalos, fn. *menuisier, m.*
Asztalosvéső, fn. *cale, estampe, f.*
Asztalt teriteni, cs. *mettre la nappe, le couvert.*
Aszu, mn. *sec;* —, fn. *raisin sec, m.*
Aszubor, fn. *vin de la première goutte, m.*
Át, l. Által.
Átabotában, ih. *confusément.*
Átadás, fn. *remise, tradition, f.*
Átadni, cs. *remettre, rendre, livrer.*
Átalában, ih. l. Általában.
Átalakitni, cs. *transformer.*
Átalakulni, k. *changer; se transformer.*
Átalánfogva, ih. *en général.*
Átalános, mn. l. Általános.
Átalház, fn. l. Átház.
Átalkodás, fn. *endurcissement, m.*
Átalkodott, mn. *endurci, obstiné.*
Átalkodottság, fn. *endurcissement, m.*
Átallani, cs *avoir honte.*
Átán, fn. *tamaris, tamarisc, m.*
Átázni (ik), k. *devenir tout trempé.*
Átellenben, ih. *vis-à-vis.*
Átengedés, fn. *cession, f.*
Átengedni, cs. *céder.*
Átesni, k. *terminer, finir; surmonter.*
Átforgatni, cs. *feuilleter, parcourir.*
Átgázolni, cs. *passer à gué.*
Áthágás, fn. *transgression, f.*
Áthatatlan, mn. *impénétrable.*
Áthatni, cs. és k. *pénétrer, percer.*
Átható, mn. *pénétrant.*
Átház, fn. *maison qui perce dans deux rues, f.*
Áthülni, k. *se refroidir.*
Átirni, cs. *transcrire.*
Átka, fn. *mite f.*
Átkarolni, cs. *embrasser.*
Átkelés, fn. *passage, trajet, m., traversée, f.*
Átkelni, k. *passer.*
Átkos, mn. *maudit, exécrable.*
Átkozatos, mn. *exécrable.*
Átkozni, cs. *maudir, exécrer.*
Átkozódás, fn. *malédiction, f.*
Átkozódni, (ik), k. *faire des imprécations contre qn, maudir.*
Átkozott, mn. *maudit, exécrable.*
Átla, fn. *diamètre, m.*
Atlacz, fn. *satin, m.*
Atlaczos, mn. *satiné.*
Atlaczszövet, fn. *satinade, f.*
Átlag, fn. *nombre moyen; terme moyen, m;* —, ih. *l'un portant l'autre.*
Átlátszani, k. *paraître à travers.*
Átlépni, cs. *enjamber par-dessus; transgresser.*
Átlépti jegy, fn. *passe-avant, m.*
Átió, mn. *diagonal.*
Átmenet, fn. *passage, m.*
Átmérő, fn. *diamètre, m.*
Átok, fn. *malédiction, exécration, f.*
Átölelni, cs. *embrasser, accoler.*
Átruházás, fn. *transmission, cession, f.*
Átruházni, cs. *transférer, céder, endosser (une lettre de change).*

Átsegitni, cs. *aider à passer.*
Átszegülni, k. *se croiser.*
Átszenderedni (ik), k. *expirer.*
Átszivárogtatni, cs. *filtrer.*
Átszolgáltatni, cs. *délivrer, livrer.*
Átszólitni, cs. *appeler, faire venir.*
Átszorongni, k. *franchir avec peine un passage étroit.*
Átszökni (ik), k. *déserter; passer en sautant.*
Átszűrni, cs. *filtrer, passer.*
Áttétel, fn. *transport, déplacement, m., translation, f.*
Átvágás, fn. *section, intersection, f.*
Átváltozás, fn. *changement, m.*
Átverő, fn. *passoire, couloire, f., égouttoir, m.*
Átvető, fn. *besace, f., bissac, portemanteau, m.*
Átvitel, fn. *transport, m.*
Atya, fn. *père, m.*
Atyabátya, fn. *oncle paternel, m.*
Atyafi, fn. *parent, m.*
Atyafiság, fn. *parenté, f.*
Atyafiságos, mn. *de parent.*
Atyafisodás, fn. *fraternisation, f.*
Atyai, mn. *paternel.*
Atyálkodni, k. *avoir soin paternel.*
Atyamester, fn. *père des compagnons, m.*
Atyanév, fn. *nom de père, m.*
Atyátlan, mn. *sans père.*
Augusztus, fn. *Août, mois d'Août, m.*
Ausztria, tn. *Autriche, f.*
Avagy, ksz. *ou.*
Avar, fn. *laîche, f., carex, m.*
Avas, mn. *rance.*
Avatás, fn. *décatissage, m.; initiation, f.*
Avatatlan, mn. *non initié.*
Avatkozás, fn. *intervention, f.*
Avatkozni (ik), k. *intervenir.*
Avatni, cs. *décatir; initier; se mêler, s'ingérer.*
Avitni, cs. *user un habit.*
Avitt, Avott, mn. *usé, suranné.*
Avulás, fn. *vieillissement, m.*
Avulhatlan, mn. *invariable.*
Avulni, k. *vieillir; s'user.*
Avult, mn. *vieux; usé.*
Az, *le, la, pl. les; celui-là, celle-là.*
Ázalag, fn. *animalcules infusoires, m. pl.*
Azalatt, ih. *cependant.*
Ázalék, fn. *légumes, m. pl.*
Azaz, ksz. *cela-veut dire que.*
Azelőtt, ih. *autrefois, ci-devant.*
Azért, ih. *pour cela.*
Azértis, ih. *justement.*
Az idén, ih. *cette année.*
Ázni (ik), k. *être mouillé.*
Azolta, Azóta, ih. *depuis ce-temps-là.*
Azon, mn. *ce-, cet-, cette-, ces-là.*
Azonban, ksz. *cependant.*
Azonegy, mn. *le même.*
Azonfelül, ih. *outre cela, en outre.*
Azonítni, cs. *identifier.*
Azonkép, ih. *de la même manière.*
Azonkivül, ih. *en outre.*
Azonközben, ih. *cependant; sur ces entrefaites.*
Azonnal, ih. *aussitôt, tout de suite.*
Azonos, mn. *identique.*
Azonosítni, l. Azonítni.
Azonosság, fn. *identité, f.*
Azontúl, ih. *après cela, ensuite; au-dessus de cela; au-delà de cela.*
Azsag, fn. *râble, m.*
Ázott, mn. *mouillé, trempé.*
Ázsia, tn. *Asie, f.*
Ázsiai, mn. *asiatique.*
Aztán, l. Azután.
Áztatni, cs. *humecter, mouiller, ramollir, tremper; rouir (du chanvre, du lin).*
Áztató, fn. *routoir, rouissage, m.*
Azután, ih. *après cela.*
Azzal, mn. *avec celui-là* ou *celle-là.*

B.

Ba, nr. *en; à, au, à l', à la.*
Bab, fn. *fève, f.*
Báb, fn. *poupée; marionnette, f., mannequin, m.; écheveau, m.; chrysalide, nymphe, f.*
Baba, fn. *poupée, f.; un petit enfant; poupard, poupon, m.*
Bába, fn. *sage-femme, accoucheuse, f.*
Bábáskodni (ik), k. *accoucher, v. a.*
Bábaszék, fn. *chaise à accoucher, f.*

Babázás, fn. *accouchement, m.*
Babázni (ik), k. *accoucher, v. n.*
Babér, fn. *laurier, m.*
Babérfa, fn. *laurier, m.*
Babérkoszoru, fn. *couronne de laurier, f.*
Babéros, mn. *lauré, lauréat (poële).*
Bábjáték, fn. *marionnettes, f. pl.*
Bábjátékos, fn. *joueur de marionnettes, m.*
Bábkalács, fn. *pain d'épice, m.*
Bábmű, fn. *poupées, f. pl.*
Babó, fn. *vesce, f.*
Babona, fn. *superstition; sorcellerie, f.*
Babonálni, k. *faire le sorcier.*
Babonás, mn. *superstitieux.*
Babonaság, fn. *superstition; sorcellerie, f.*
Babonáshitű, mn. *superstitieux.*
Babonázni, cs. *enchanter, ensorceler.*
Babos, mn. *pointillé, moucheté, tacheté.*
Bábos, fn. *épicier, m.*
Babrálás, fn. *lambinerie, f.; remuement, m.*
Babrálni, k. *lambiner; remuer.*
Bábsütő, fn. l. Bábos.
Bábu, fn. *poupée, f.*
Babug, fn. *mamelon, tétin, bouton de mamelle, m.*
Babuk, Babuka, fn. *huppe, f.*
Bácsi, fn. *frère aîné, m.*
Bacsó, fn. *maître berger, m.*
Badar, mn. *absurde, inintelligible.*
Badarbeszéd, fn. *galimatias; baragouin, m.*
Bádog, fn. *tôle, f., fer-blanc, m., lame, plaque, f.*
Bádogos, fn. *ferblantier, m.*
Bagaria, fn. *roussi, cuir de roussi, m.*
Bagázsia, fn. *bagage, m.*
Bagoly, fn. *hibou, m., chouette, f.*
Bagolysüveg, fn. *bonnet fourré, m.*
Bágyadni, k. *se lasser, s'affaiblir.*
Bágyadozni, k. l. Bágyadni.
Bágyadság, fn. *épuisement, m.; lassitude, f.*
Bágyadt, mn. *languissant, abattu, affaibli.*
Bágyadtság, fn. *langueur, faiblesse, f.; abattement, m.*
Bágyasztani, cs. *affaiblir.*
Bagzás, fn. *rut, m.*
Baj, fn. *peine, f.; fatigue, difficulté, f., mal, m.* Mi baj? *qu'est-ce qu'il y a? qu'avez-vous?*
Báj, fn. *attraits, charmes, m. pl.*
Bájhang, fn. *son enchanteur, m.; voix enchanteresse, f.*
Bajhely, fn. *lieu du combat, m.*
Bajjal, ih. *avec peine, difficilement.*
Bájló, mn. *enchanteur; charmant.*
Bajlódás, fn. *tourment, tracas, m., tracasserie, f.*
Bajlódni (ik), k. *se tourmenter.*
Bajnok, fn. *champion, héros, m.*
Bajnoki, mn. *héroïque.*
Bajnokul, ih. *héroïquement, en héros.*
Bájolni, cs. *enchanter, charmer.*
Bájoló, mn. *charmant, ravissant; enchanteur.*
Bajos, mn. *pénible.*
Bájos, mn. *charmant, attrayant.*
Bajosan. ih. *à peine, difficilement.*
Bajoskodás, fn. *tracasserie, f.*
Bajsegéd, fn. *second, assistant, m.*
Bajsz, fn. *moustache, f.*
Bajszos, mn. *qui a une moustache.*
Bajszövő, fn. *auteur d'une querelle, m.*
Bajtárs, fn. *frère d'armes, camarade d'armes; compagnon de souffrance, m.*
Bajusz, fn. *moustache, f.*
Bajuszos, mn. *qui a une moustache.*
Bajuszpedrő, fn. *cire à moustaches, f.*
Bajvivás, fn. *combat; duel, m.*
Bajvivó, fn. *combattant; duelliste, m.*
Bak, fn. *bouc; mâle; chevalet; siége du cocher; capricorne, m.*
Bakács, fn. *charron, m.*
Bakágyu, fn. *pièce de canon montée sur un tréteau, f.*
Bakállás, fn. *chantier, tréteau de scieur; chevalet, chenet, m.*
Bakalló, fn. *houppe, banderole, f., pendant, m.*
Bakancs, fn. *brodequins, m. pl., bottines, bottes à lacer, f. pl.*
Bakancsos, fn. *fantassin hongrois, m.*
Bakdácsolás, fn. *saut de lièvre, m.*
Bakdácsolni, k. *sauter.*
Bakfencz, l. Bukfencz.
Bakgedő, fn. *petit ou jeune bouc, cabri, m.*
Bakkecske, fn. *bouc, m.*
Baklatni, k. *être en amour; s'accoupler.*
Bakmacska, fn. *chat mâle, matou, m.*
Bakó, fn. *bourreau, m.*
Bakóbárd, fn. *hache du bourreau, f.*
Bakőz, fn. *chevreuil, m.*
Bakszakál, fn. *barbe de chèvre, f.*
Bakszökés, fn. *saut de bouc, m.; gambade, cabriole, f.*
Baktatni, k. *marcher lentement.*

Bakzani (ik), k. *bouquiner (des lièvres et des boucs); être en amour, en chaleur (des chats etc.), s'accoupler, s'apparier.*
Bakzás, fn. *accouplement, m., chaleur, f.*
Bakzó, mn. *chaud, en chaleur.*
Bal, mn. *gauche; fatal, contraire, adverse, sinistre.*
Bál, fn. *bal, m.*
Balcsillag, fn. *désastre, m.*
Balértelem, fn. *fausse interprétation, f.*
Baleset, fn. *accident fâcheux, m.*
Balfelé, ih. *à gauche.*
Balfelől, ih. *du côté gauche.*
Balga, mn. *simple, niais, sot.*
Balgaság, fn. *simplicité, niaiserie, f.*
Balgatag, mn. *sot, insensé.*
Balgatagul, ih. *follement, sottement.*
Balházasság, fn. *mésalliance, f.*
Balhiedelem, fn. *erreur, f.*
Balhit, fn. *hétérodoxie, f.*
Balítélet, fn. *préjugé, m.*
Baljóslatu, mn. *de mauvais augure,* ou *présage.*
Balkéz, fn. *la main gauche.*
Bálköntös, fn. *costume de bal, m.*
Ballagni, k. *marcher à pas lents.*
Balmagyarázat, fn. *fausse interprétation, f.*
Bálna, fn. *baleine, f.*
Balog, mn. *gauche;* —, fn. *gaucher, m.*
Bálöltözet, fn. *parure de bal, f.*
Balom, fn. *ballon, m.*
Balra, ih. *à gauche.*
Balról, ih. *du côté gauche.*
Balság, fn. *malheur, m.; fatalité, f.*
Balsors, fn. *infortune, fatalité, f.*
Balszerencse, fn. *malheur, m.*
Balszokás, fn. *mauvaise habitude, f.*
Balta, fn. *hachette, f.*
Bálttenger, tn. *Baltique, f.*
Balul, ih. *à l'envers; mal.*
Balút, fn. *faux chemin, m.*
Bálvány, fn. *idole, f.*
Bálványimádás, fn. *idolâtrie, f.*
Bálványimádó, fn. *idolâtre, m.*
Bálványisten, fn. *idole, f.*
Bálványkép, fn. *simulacre, m., image, idole, f.*
Bálványos, mn. *idolâtre, idolâtrique.*
Bálványozás, fn. *idolâtrie, f.*
Bálványozni, cs. *idolâtrer.*
Bálványozó, mn. *idolâtre.*
Bálványpap, fn. *prêtre des idoles, m.*
Balvég, fn. *mauvaise fin, f.*
Balvélemény, fn. *erreur, f.*

Balzsam, fn. *baume, m.*
Balzsamfű, fn. *baume des jardins, m.*
Balszamos, mn. *balsamique.*
Bamba, fn. *niais, nigaud, m.*
Bambusz, fn. *bambou, m.*
Bámész, fn. *badaud, m.*
Bámészkodni (ik), k. *bayer, badauder.*
Bámitni, cs. *étonner.* [*namment.*
Bamító, mn. *étonnant;* — lag, ih. *éton-*
Bammogni, k. *grommeler.*
Bámulat, fn. *étonnement, m.*
Bámulatos, mn. *étonnant.*
Bámulni, k. *bayer; s'étonner.*
Ban, nr. *dans, en, à, au, à l', à la.*
Bánadalom, fn. *regret, m.*
Bánakodni (ik), k. *regretter, se repentir; s'affliger, s'attrister.*
Bánás, fn. *procédé, m.*
Bánásmód, fn. *procédé, traitement, m.*
Bánat, fn. *chagrin, m.; affliction, f.; repentir, regret, m.*
Bánatbér, fn. *dédit, m.; arrhes, f. pl.*
Bánatos, mn. *affligé; repentant.*
Bancsókos, mn. *vairon.*
Banda, fn. *bande, troupe, f.*
Bandsa, mn. *louche, bigle.*
Bandsalitni, cs. *loucher, bigler.*
Bandsalogni, k. *loucher, bigler.*
Banga, mn. *niais, nigaud.*
Bangó, mn. *niais, nigaud.*
Bánhatós, mn. *traitable.*
Bank, fn. *banque, f.*
Banka, fn. *huppe, f.*
Bankár, fn. *banquier, m.*
Bankjegy, fn. *billet de banque, m.*
Bankó, fn. *billet de banque, m.*
Bánkódás, fn. *affliction, f.*
Bánni (ik), k. *manier, manipuler; procéder; traiter;* —, cs. *regretter*
Bántalmas, mn. *offensant, injurieux.*
Bántalom, fn. *offense, injure, insulte, f.*
Bántani, cs. *offenser, choquer; toucher.*
Bántás, fn. l. Bántalom.
Bántatlan, mn. *qui n'est pas attaqué* ou *troublé; tranquille, en paix.*
Bántódás, fn. *affliction, f.*
Bántódni, k. *s'offenser, se trouver offensé.*
Bántogatni, cs. *chagriner.*
Bántólag, ih. *offensivement.*
Banya, fn. *une vieille, f.*
Bánya, fn. *mine, minière, f.*
Bányahivatal, fn. *tribunal des mines, m.*
Bányajog, fn. *droit des mines, m.*

Bányajövedelem, fn. *revenu des mines m.*
Bányakisértet, fn. *esprit follet dans les mines, m.*
Bányalegény, fn. *mineur, ouvrier aux mines, m.*
Bányalegénység, fn. *corps des mineurs, m.*
Bányamanó, l. **Bányakisértet**.
Bányaméca, fn. *chandelle de mineur, m.*
Bányamérés, fn. *geométrie souterraine, f.*
Bányamester, fn. *maître directeur des mines, m.*
Bányamivelés, fn. *exploitation des mines; minéralogie, f.*
Bányamives, fn. *mineur, m.*
Bányamunka, k. *travail des mineurs, [m.*
Bányarész, fn. *portion aux mines, f.*
Bányász, fn. *mineur, m.*
Bányászat, fn. *minéralogie, f.*
Bányaszék, fn. *tribunal des mines, m.*
Bányászöl, fn. *toise des mineurs, f.*
Bányásztudomány, fn. *minéralogie, science des mines, f.*
Bányatanácsnok, fn. *conseiller des mines, m.*
Bányatörvény, fn. *loi qui regarde les mines, f.*
Bányaváros, fn. *ville situé sur des montagnes* ou *près des mines, f.*
Bányavirág, fn. *quartz, m.*
Bányazöld, fn. *vert de montagne, m.*
Bár, ksz. *quoique, bien que; —*, isz. *plût à Dieu!*
Barabora, fn. *basse de viole, f.*
Baraczk, fn. *abricot, m., pêche, f.*
Baraczkpálinka, fn. *persicot, m.*
Barangolni, k. *errer, aller errant; vagabonder.*
Bárány, fn. *agneau, m.*
Báránybőr, fn. *peau d'agneau, f.*
Bárányellés, fn. *temps auquel les brebis agnèlent, m.*
Bárányfellhő, fn. *moutons, m. pl.*
Bárányhus, fn. *de l'agneau.*
Báránykа, fn. *petit agneau, agnelet, m.*
Bárányozni (ik), k. *agneler.*
Barát, fn. *ami; moine, religieux, m.; fehér —, prémontré, m.;* irgalmas —, *frère de la charité, m.;* szürke —, *franciscain, m.*
Barátbetű, fn. *lettre Gotique, f.*
Barátélet, fn. *vie monacale, f.*
Baráti, mn. *amical; monacal.*
Barátilag, ih. *amicalement, en ami*
Barátkámzsa, fn. *capuchon, m.*
Barátkozni (ik), k. *faire amitié.*
Barátkoztatni, cs. *lier d'amitié.*
Barátlan, mn. *sans ami.*
Barátné, — nő, fn. *amie, f.*
Barátparéj, fn. *épinards, m. pl.*
Barátrend, fn. *monachisme; ordre monacal, m.*
Barátság, fn. *amitié, f.*
Barátságos, mn. *amical; affable.*
Barátságosan, ih. *amicalement.*
Barátságtalan, mn. *peu amiable; insociable.*
Barátszin, fn. *couleur brune, f.*
Barátul, ih. *en ami.*
Barázda, fn. *sillon, m.*
Barázdabillegény, fn. *hochequeue, m.*
Barázdaköz, fn. *dérayure, f.*
Barázdálni, cs. *sillonner.*
Barázdánként, ih. *par sillons.*
Barázdás, mn. *sillonné.*
Barbora, fn. *violoncelle, m.*
Barbár, fn. *barbare, m.*
Bárcsak, isz. *plût à Dieu!*
Barcza, fn. *marque; estampille, f.*
Barczagás, fn. *baret, m.*
Bárd, fn. *hache, f., cognée, f.*
Bárdfok, fn. *manche de cognée, de hache, m.*
Bárdkés, fn. *hachoir, m.*
Bárdolatlan, mn. *brut, impoli.*
Bárdolatlanság, fn. *rudesse, f.*
Bárdolni, cs. *charpenter.*
Bárgyu, mn. *faible, débile, imbecille.*
Bárha, ksz. *quand même, quoique.*
Barka, fn. *chaton, m., branche de palmier, f.*
Bárka, fn. *arche, barque, f.; réservoir, m.*
Barkácsolni, cs. *châtrer les ruches; errer, aller errant; vagabonder; s'occuper des petites affaires du ménage.*
Barkaszentelés, fn. *bénédiction des rameaux, f.*
Bárki, nm. l. **Akárki**.
Barkó, fn. *poil des joues, m.*
Barkócza, fn. *alize, alise, f.*
Barkóczafa, fn. *alizier, m.*
Barlang, fn. *creux, m., cavité, grotte, f., antre, m.*
Barlangos, mn. *creux.*
Bármely, l. **Akármely**.
Bármi, l. **Akármi**.
Barna, mn. *brun.*
Barnapej, mn. *bai obscur; bai foncé.*

Barnaréz, fn. *bronze, m.*
Barnás, mn. *brunet.*
Barnaság, fn. *couleur brune, f.*
Barnasárga, mn. *saure; roux.*
Barnitni, cs. *brunir.*
Barnulni, k. *se brunir, se rissoler, se hâler.*
Báró, fn. *baron, m.*
Barom, fn. *bête, brute, f., bétail, m., bestiaux, m. pl.*
Baromfi, fn. *volaille, f.*
Baromi, mn. *bestial, brutal.*
Baromilag, ih. *brutalement.*
Baromiság, fn. *brutalité, f.*
Baromitató, fn. *abreuvoir, m.*
Baromjárás, fn. *droit de pacage; chemin du bétail, m.*
Baromkodni, k. *brutaliser.*
Baromlégy, fn. *taon, m.*
Baromtartás, fn. *nourriture du bétail, f.*
Baromvásár, fn. *vente du bétail, f.*
Báróné, fn. *baronne, f.*
Báróság, fn. *baronnie, f.*
Bársony, fn. *velours, m.;* — mn. *de velours.*
Bársonynemű, mn. *velouté.*
Bársonyszalag, fn. *ruban velouté, m.*
Basa, fn. *bacha, pacha, m.*
Basarózsa, fn. *pivoine, f.*
Bástya, fn. *bastion, m.*
Bástyabolt, fn. *casemate, f*
Bástyafok, fn. *bastion, m.*
Bástyavéd, fn. *contre-garde, f.*
Bászli, mn. *simple; niais, sot, nigaud.*
Batár, fn. *bâtarde, f.*
Batiz, fn. *batiste, f.*
Batka, fn. *denier, m., obole, f.*
Bátor, mn. *courageux;* —, ksz. *quoique, bien que.*
Bátorgatni, cs. *encourager.*
Bátoritni, cs. *encourager; animer.*
Bátoritó, mn. *encourageant.*
Bátorkodni, k. *oser; prendre la liberté.*
Bátorodni, k. *prendre courage.*
Bátorság, fn. *courage, m.*
Bátorságos, mn. *sûr, assuré.*
Bátorságosan, ih. *sûrement.*
Bátorságtalan, mn. *découragé; qui n'est pas sûr.*
Bátorszivű, mn. *courageux.*
Bátorszivűség, fn. *courage, m.*
Bátortalan, mn. *découragé, intimidé; timide.*
Bátortalanitni, cs. *décourager.*
Bátortalankodni, k. *se défier de . . .*
Bátortalanság, fn. *découragement, m.; timidité, f.; défaut de sûreté, m*
Bátortalanul, ih. *sans courage, timidement.*
Bátran, ih. *courageusement, sûrement;* —, isz. *courage!*
Batu, fn. *paquet, ballot, m.*
Bátya, fn. *frère aîné, m.*
Báva, mn. *stupide.*
Bávászkodni, k. *bayer, badauder.*
Bazsal, fn. *pivoine, f.*
Bazsarózsa, fn. *pivoine, f.*
Be, ih. *dedans, dans, en dedans;* —, nh. *en, à, au, à l', à la.*
Beadni, cs. *présenter; donner.*
Beállani, k. *entrer; se présenter.*
Beavatkozás, fn. *intervention, f.*
Beavatkozni (ik), k. *intervenir.*
Bebillenteni, cs. *fermer le clapet.*
Bebizonyitás, fn. *preuve, démonstration, f.*
Bebizonyitni, cs. *prouver, démontrer.*
Bebizonyodni (ik), k. *se montrer comme vrai, se confirmer.*
Bebocsátni, cs. *laisser entrer, admettre.*
Bebonyolitni, cs. *entortiller; impliquer; compliquer.*
Bebonyolodni (ik), k. *s'intortiller.*
Bebordázni, cs. *monter la chaîne, ourdir.*
Beboritni, cs. *couvrir; garnir; offusquer.*
Beborulás, fn. *obscurcissement, m.*
Beborulni, k. *se couvrir de nuages; s'obscurcir,*
Bebörtönözni, cs. *emprisonner.*
Becs, fn. *valeur, f.*
Bécs, tn. *Vienne, f.*
Becsalni, cs. *attirer.*
Becsapni, cs. *fermer avec force; faire une irruption.*
Becsár, fn. *valeur estimative, f.*
Becselni, cs. *taxer, apprécier.*
Becsempészni, cs. *importer clandestinement, introduire par contrebande.*
Becsérték, fn. *valeur estimative, f.*
Becserzeni, cs. *tanner.*
Becses, mn. *ce qui a de la valeur; estimable.*
Becsetlen, mn. *sans valeur.*
Becsinálni, cs. *confire (des fruits); boucher, fermer, barrer; empaqueter, emballer; envelopper.*
Becsinált, fn. *confitures, f. pl.*
Becslés, fn. *taxation, évaluation, appréciation, f.*
Becslő, fn. *taxateur, m.*

Becsmérelni, cs. *dépriser; blâmer.*
Becsmérlő, mn. *enclin à blâmer.*
Becsomózás, fn. *emballage, m.*
Becsomózni, cs. *emballer.*
Becsöditni, cs. *faire entrer par bandes.*
Becsödülni, k. *entrer par bandes.*
Becsszabás, fn. *taxation, f.*
Becstelen, mn. *sans valeur; sans honneur, infame; mal-honnête.*
Becstelenitni, cs. *calomnier, déshonorer, prostituer; abuser d'une fille.*
Becstelenség, fn. *infamie, f.*
Becstelenül, ih. *ignominieusement.*
Becsukkanni, k. *se fermer.*
Becsukkantani, cs. *fermer.* [rer.
Becsukni, cs. *enfermer; reclure; ser-*
Becsukott, mn. *fermé, serré.*
Becsúnyitni, cs. *souiller de merde.*
Becsuszni (ik), k. *se glisser.*
Becsusztatni, cs. *faire entrer en poussant; interpoler.*
Becsü, fn. *appréciation, estimation, f.*
Becsüár, fn. *valeur estimative, f.*
Becsület, fn. *honneur, m., réputation, f.;* — emre! *sur mon honneur!*
Becsületadás, fn. *respect, honneur, m.*
Becsületadó, mn. *respectueux.*
Becsületérzés, mn. *sentiment d'honneur, m.*
Becsületes, mn. *honnête;* — ember, *homme d'honneur, m.*
Becsületesség, fn. *honnêteté, f.*
Becsületlen, mn. *qui n'est point honoré.*
Becsületmentés, fn. *apologie, f.*
Becsületrontás, fn. *calomnie, f.*
Becsületszó, fn. *parole d'honneur, f.*
Becsülni, cs. *taxer, apprécier; estimer, honorer, respecter.*
Becsültetni, cs. *laisser évaluer.*
Becsüs, fn. *taxateur, m.*
Becsvágy, fn. *ambition, f.*
Beérni, cs. *suffire, se contenter.*
Befalni, cs. *manger goulument, dévorer.*
Befátyolozni, cs. *voiler.*
Befedni, cs. *couvrir, envelopper, chaperonner.* [clusion, f.
Befejezés, fn. *achèvement, m., con-*
Befejezni, cs. *finir, achever.*
Befejezőleg, ih. *finalement, enfin, pour conclusion.*
Befelé, ih *vers le dedans.*
Befelelni, k. *donner à qn. son paquet.*
Befelhősödni (ik), k. *se couvrir de nuages.*
Beférni, k. *pouvoir entrer.*
Béfizetni, cs. *payer.*

Befogadni, cs. *recevoir, accueillir (un étranger), donner asile; admettre; prendre à son service.*
Befogatni, cs. *faire arrêter; faire atteler.*
Befoglalni, cs. *border, monter (un diamant), encadrer.*
Befogni, cs. *arrêter, emprisonner; atteler; tenir fermé, couvrir avec la main.*
Befolyás, fn. *influence, f.*
Befőzött, fn. *compote, f.*
Befuttatni, cs. *laisser partir;* aranynyal —, *dorer.*
Befüstölni, cs. *enfumer.*
Befűtni, cs. *faire du feu dans ..., chauffer.*
Begárgyázni, cs. *border un puits.*
Begátolni, cs. *entourer par une digue.*
Begenyedni, k. *suppurer.*
Bégetni, Bégni, k. *bêler.*
Begombolni, cs. *boutonner.*
Begy, fn. *jabot, gosier, m., poche, f.*
Begyes, mn. *fier, altier, hautain; prude.*
Begyeskedés, fn. *braverie, f.*
Begyeskedni (ik), k. *piaffer; se panader.*
Begyesség, fn. *pruderie, f.*
Begyülni, k. *rentrer, être reçu; s'assembler.*
Beh! isz. *ah!*
Behajtani, cs. *faire rentrer, ramener (le bétail), exiger, recouvrer (des fonds); encaisser; faire un pli à ...; entrer en voiture.*
Behányni, cs. *jeter dans, lancer; remplir, encombrer (un fossé etc.).*
Behatni, cs. *pénétrer.*
Beható, mn. *pénétrant;* —lag, ih. *en produisant une vive sensation.*
Behegedni, k. *se cicatriser.*
Behegeszteni, cs. *cicatriser.*
Behidorni, cs. *ramasser.*
Behíni, cs. *prier qn. d'entrer.*
Behinteni, cs. *parsemer.*
Behizelegni, vh. *captiver les bonnes grâces de qn.*
Behordani, cs. *apporter; engranger ses blés.*
Behordozkodni (ik), k. *aller loger.*
Behuzni, cs. *entraîner dans; couvrir, garnir; fermer (les rideaux).*
Beiktatás, fn. *insertion; installation, f.; enregistrement, m.*
Beiktatni, cs. *installer; insérer; enregistrer.*

Beiszapolni, cs. *couvrir de limon.*
Bejárás, fn. *entrée, f.; accès, m.; porte-cochère, f.*
Bejáratos, mn. *qui a de l'accès auprés de qn.*
Bejárni, k. *avoir accès auprés de qn.;* —, cs. *parcourir en voyageant.*
Bejegyezni, cs. *enregistrer; insérer.*
Bejegyzés, fn. *insertion, f.*
Bejelenteni cs. *annoncer.*
Bejelentés, fn. *annonce, f.*
Bejőni, k. *venir, entrer.*
Bejutni, k. *pouvoir entrer.*
Béka, fn. *grenouille, f., crapaud, m.;* leveli —, *rainette, f.*
Békafi, fn. *têtard, m.*
Békaivadék, fn. *frai des grenouilles, m.*
Bekapcsolni, cs. *agrafer.*
Bekapni, cs. *happer; recevoir;* —, k. *s'enivrer.*
Békaporond, fn. l. Békafi.
Bekárpitozni, cs. *tapisser.*
Békateknő, fn. *écaille, f.*
Béke, fn. *paix, f.*
Békealku, fn. *négociation de la paix, f.*
Békebiró, fn. *juge de paix, m.*
Bekeblezni, cs. *incorporer.*
Békeeszközlő, fn. *pacificateur, m.*
Békekötés, fn. *conclusion de la paix, f.*
Béke követ, fn. *messager de paix, m.*
Békélni, k. *se réconcilier avec qn.*
Békéltetni, cs. *réconcilier, pacifier*
Békéltető, fn. *pacificateur, m.*
Békén, ih. *en paix.*
Bekenni, cs. *oindre, enduire; huiler.*
Békepont, fn. *article de paix, m.*
Békerontó, fn. *perturbateur de la paix, m.*
Bekes, fn. *habit fourré, m.*
Békes, mn. *pacifique.*
Békeség, fn. *paix, f.*
Bekesgallér, fn. *collet de fourrure, m.; palatine, f.*
Békeszerető, mn. *paisible, pacifique.*
Békétlen, mn. *mécontent, malcontent.*
Békétlenkedni (ik), k. *s'inquiéter; être mécontent.*
Békétlenség, fn. *mécontentement, m.; inquiétude, impatience, f.*
Béketürés, fn. *patience, f.*
Béketürő, mn. *patient.*
Békével, ih. *tranquillement; paisiblement.*
Békitni, cs. *concilier, réconcilier.*
Békló, Békó, fn. *fers aux pieds, m. pl.*
Bekóborolni, cs. *parcourir en vaguant.*
Beköszönni, Beköszönteni, k. *entrer en saluant; saluer qn. (par la fenêtre); entrer, commencer.*
Beköszöntő beszéd, fn. *discours d'ouverture, d'entrée, m.*
Békózni, cs. *mettre aux fers.*
Békülés, fn. *réconciliation, f.*
Békülni, k. *se réconcilier.*
Bel, fn. *intérieur, m.* —, mn. *intérieur, interne; indigène.*
Bél, fn. *boyau, m.*
Belátás, fn. *vue, pénétration; intelligence, f.*
Bele, Belé, ih. *vers le dedans, là-dedans; y.*
Belehalni, k. *se noyer, être submergé; succomber; mourir au milieu d'un travail.*
Bélelni, l. Bélleni.
Beleölni, cs. *dépenser; noyer, se noyer; se tuer à force de travailler.*
Beleöszülni, k. *blanchir au service.*
Belépés, fn. *entrée, f.*
Belepni, cs. *couvrir entièrement.*
Belépni, k. *entrer.*
Beléptijegy, fn. *billet d'entrée, m.*
Beles, mn. *moelleux, medulleux.*
Belesleg, ih. *intérieurement.*
Belészeretni, k. *devenir amoureux de qn.*
Beleszólni, k. *se mêler de la conversation; interrompre le discours de qn.*
Beletanulni, k. *apprendre.*
Beletelni (ik), k. *s'écouler (se dit du temps).*
Beleúnni, k. *se lasser, se dégoûter.*
Beleveszni, k. *périr.*
Belevesztení, cs. *noyer; perdre.*
Bélhájás, fn. *entérotomie, f.*
Bélfodor, fn. *mésentère, m.*
Belforgalom, fn. *commerce à l'intérieur, m.*
Belföld, fn. *pays, m.*
Belföldi, mn. *du pays; indigène;* —. fn. *indigène, natif du pays, régnicole, m.*
Belga, tn. *Belge, m.;* — ország, tn. *la Belgique, f.*
Belgát, fn. *bâtardeau, m., digue intérieure, f.*
Bélgiliszta, fn. *vers intestinaux, helminthes, m. pl.*
Belgiom, tn. *la Belgique, f.*
Bélgörcs, fn. *colique, f.*
Bélgyuladás, fn. *entérite, f.*
Belháboru, fn. *guerre civile, f.*
Bélhányás, fn. *miséréré, m.*

Bélhártya, fn. *péritoine, m.*
Bélhúr, fn. *corde de boyau, f.*
Beligazgatás, fn. *administration, f.*
Belisztezni, cs. *enfariner.*
Beljebb, ih. *plus en dedans.*
Bélkorgás, fn. *gargouillement, m.*
Bélkő, fn. *entérolithe, m.*
Belkör, fn. *cercles annuels, m. pl.*
Belleg, fn. *intension, intensité, f.*
Bélleni, cs. *doubler, garnir; latter.*
Béllés, fn. *doublure, garniture, f.*
Béllet, fn. *doublure; plate-bande, f.*
Bélletfa, fn. *bois de revêtement, m.*
Béllétlen, mn. *sans doublure.*
Belocsolni, cs. *asperger, arroser (d'eau).*
Belopni, cs. *faire la contrebande de...*
Belopódzani (ik), k. *s'introduire à l'insu de qn., entrer furtivement.*
Belöl, ih. *à l'intérieur, en dedans.*
Belölről, ih. *de dedans.*
Belőni, cs. *tirer dans la chambre* ou *par la fenêtre etc.*
Bélpoklos, mn. *lépreux.*
Bélpoklosság, fn. *lèpre, élephantiasis, f.*
Belrész, fn. *intestins, m. pl., entrailles, f. pl.*
Bélsérv, fn. *interocèle, hernie, descente, f.*
Belső, mn. *intérieur, interne.*
Belsőleg, ih. *intérieurement.*
Belsőtanácsos, fn. *conseiller privé* ou *intime, m.*
Belszakács, fn. *cuisinier de la bouche, m.*
Belszél, fn. *bois de fond, m.*
Belszózat, fn. *voix de conscience, f.*
Belterj, fn. *intension, f.*
Belterjes, mn. *intense, intensif.*
Belügyministérium, fn. *ministère de l'intérieur, m.*
Bélyeg, fn. *signe, m., marque; empreinte, f., timbre, coin, m., stigmate (de l'infamie), m.; poinçon, m., estampille, bouille, f., fer (rougi au feu), m.*
Bélyegadó, fn. *timbre, m.*
Bélyeges, mn. *marqué; timbré; stigmatisé.*
Bélyegtő, fn. *matrice, f.*
Bélyegző, fn. mn. *marquant.*
Bemálházni, cs. *emballer.*
Bemarni magát, vh. *s'introduire en rongeant.*
Bemenet, Bemenetel, fn. *entrée, f., accès, abord, m.*
Bemutatni, cs. *présenter.*
Ben, nr. *dans, en, à, au, à l', à la.*

Béna, mn. *boiteux; estropié, paralytique.*
Bencze, fn. *bénédictin, m.*
Bendő, fn. *panse, f.*
Benedek szerzete, fn. *ordre de St. Benoît, m.*
Benézni, k. *regarder dans (une chambre)* ou *par la fenêtre.*
Bengyelni, cs. *envelopper.*
Bénitni, cs. *paralyser, estropier.*
Benn, ih. *là-dedans, y.*
Bennsülni, k. *ne pas reussir.*
Bennszülött, mn. *indigène; natif du pays.*
Bennülő, fn. *casanier, sédentaire, m.*
Benső, mn. *intérieur; intime.*
Bensőleg, ih. *intérieurement; intimement.*
Bensőség, fn. *sentiment vif, m., tendresse, ferveur, f.*
Bent, ih. *là-dedans, y.*
Bentözs, fn. *commerce à l'intérieur, m.*
Bénulás, fn. *paralysie, f.*
Bénulni, k. *être atteint de paralysie.*
Bénult, mn. *paralysé.*
Benyelni, cs. *avaler.*
Benyiló, fn. *chambre à côté, f., cabinet, m.*
Benyujtvány, fn. *chose qu'on présente, f., mémoire, m., pétition, supplique, f.*
Benzoe, fn. *benjoin, m.*
Benzoefestvény, fn. *lait virginal, m.*
Beosonni, Beosontani, k. *se glisser,* ou *entrer furtivement dans ...*
Beöltögetni, cs. *ravauder.*
Beönteni, cs. *verser* ou *couler dans; fermer, oblitérer (avec du métal fondu etc.), souder.*
Bepáczolni, cs. *macérer, mortifier.*
Bér, fn. *gages, m. pl., salaire, m., paye, f.; cens, m., redevance, f., loyer, louage, m.; récompense, f.*
Bérbe adni, cs. *louer; affermer.*
Bérbe venni, cs. *affermer, prendre à ferme; louer, prendre à louage; affréter un vaisseau.*
Béralku, fn. *contrat de louage, m.*
Berbe, fn. *mouton, m.*
Bérbeadás, fn. *louage, m., amodiation, location, f., bail, arrentement, m.*
Bérbeadó, fn. *loueur, m.*
Bérbefogadó, fn. l. Bérlő.
Berbitélni, k. és cs. *marmotter, murmurer.*
Bércz, fn. *hautes montagnes, f. pl., sommet d'une montagne, m.*

Bérczes, mn. *montagneux.*
Bérczi, mn. *de montagne.*
Beregni, k. *bouquiner.*
Berek, fn. *bosquet, m.*
Berekedni, k. *s'engorger.*
Berekeszteni, cs. *finir, terminer, conclure.*
Berekesztés, fn. *conclusion, f*
Berekesztésül, ih. *enfin.*
Bérelni, cs. *louer; s'abonner.*
Bérencz, fn. *mercenaire, m.*
Béres, fn. *valet de laboureur, valet de charrue, m.*
Berétra, fn. *barrette, f.*
Beretva, l. Borotva.
Bérföld, fn. *terre censuelle, f.*
Bérhintó, fn. *carrosse de louage, f., fiacre, m.*
Bérhiv, fn. *vassal, m.*
Béridő, fn. *durée d'un bail, f.*
Bérinas, fn. *valet de louage, m.*
Bérjószág, fn. *ferme, f.*
Berkes, mn. *couvert d'arbustes.*
Bérkocsi, l. Bérhintó.
Bérkocsis, fn. *fiacre, m.*
Bérköteles, mn. *censuel.*
Bérlakó, fn. *locataire, m.*
Bérlekezés, fn. *abonnement, m.*
Bérlekezni (ik), k. *s'abonner.*
Bérlekező, fn. *abonné, m.*
Bérlegény, fn. *valet de louage, m.*
Bérlemény, fn. *louage, m.; ferme, f.*
Bérlés, fn. *louage, m.; location, f.*
Bérlet, fn. *abonnement, m.*
Bérletszünet, fn. *abonnement suspendu, m.*
Bérlett, mn. *loué, abonné.*
Bérlő, fn. *loueur, locataire; preneur, affréteur, fermier, m.*
Bérmálás, fn. *confirmation, f.*
Bérmálni, cs. *confirmer.*
Bérment, Bérmentes, mn. *franc de port, affranchi; exempt du cens.*
Bérmentesitni, cs. *affranchir.*
Bérnök, fn. l. Bérlő.
Berohanás, fn. *irruption, f.*
Berontás, fn. *entrée violente, irruption; effraction, f.*
Bérpénz, fn. *prix de location, loyer; fret; cens; fermage, m.*
Berregni, k. *gronder, murmurer; bouquiner.*
Bérszabás, fn. *taxe, f.*
Berugni, cs. *pousser en dedans d'un coup de pied.*
Beruházni, cs. *dépenser qc. en qc.*
Bervén, fn. *pervenche, f.*
Berz, fn. *électricité, f., fluide électrique, m.*
Berzengetni, cs. *irriter qn., allumer la colère de qn., courroucer.*
Berzengni, k. *se hérisser, se dresser; être irrité, courroucé.*
Berzenkedés, fn. *gronderie, f.*
Berzenkedni (ik), k. *se hérisser, se dresser; résister, s'opposer en se hérissant.*
Berzvezető, fn. *conducteur d'électricité, m.*
Besenyveszteni, cs. *saler, mettre dans la saumure.*
Bestelélek, fn. *bête, brute, f.*
Besugó, fn. *délateur, rapporteur, m.*
Beszállani, k. *descendre, aller loger: prendre logement.*
Beszámitani, cs. *faire entrer* ou *comprendre dans un compte; imputer.*
Beszámitás, fn. *mise en compte, f.; imputation, f.*
Beszámitható, mn. *imputable.*
Beszámitolat, fn. *escompte, m.*
Besze, fn. *nouvelle, f.*
Beszéd, fn. *parole, paroles, f. pl., discours, propos, m.; oraison, f.*
Beszéddagály, fn. *style emphatique, m.*
Beszédejtés, fn. *dialecte, m.*
Beszédes, mn. *parleur, verbeux; qui aime à converser.*
Beszédfolyamat, fn. *fil du discours, m*
Beszédmód, fn. *phrase, expression, locution, f.; mode, m.*
Beszedő, fn. *receveur, percepteur, m.*
Beszélni, k. *és* cs. *parler, discourir.*
Beszélőterem, fn. *parloir, m.*
Beszély, fn. *narration, f., conte, m.*
Beszerzés, fn. *acquisition, f., achat, m.*
Beszinezni, cs. *mettre en couleur; colorier, enluminer.*
Beszinlés, fn. *insinuation, f.*
Beszólitni, cs. *appeler qn. pour le faire entrer.*
Beszórni, cs. *répandre, jeter qc. sur* ou *par-dessus.*
Beszőni, cs. *mêler en tissant.*
Beszörpölni, cs *humer.*
Beszürődni (ik), k. *se filtrer à travers*
Betáblázni, cs. *cadastrer, intabuler.*
Betakargatni, cs. *couvrir de qc., envelopper.*
Betakaritni, cs. *engranger.*
Betakarodni (ik), k. *entrer.*
Betakaródzani (ik), k. *se couvrir.*
Betanitni, cs. *apprendre qc. à qn.*

Betartani, cs. *fermer avec la main.*
Beteg, mn. *malade*; —, fn. *malade, m. et f.*
Betegágy, fn. *maladie, f., couches, f. pl.; lit de malade, m.*
Betegágyas, fn. *femme en couches, jeune mère, f.*
Betegápoló, fn. *garde-malade, m. et f.*
Beteges, mn. *maladif, indisposé.*
Betegeskedés, fn. *mauvaise santé, indisposition, f.*
Betegeskedni (ik), k. *être d'une mauvaise santé.*
Betegesség, fn. *santé délicate, chancelante, frêle, f.*
Beteghág, fn. *hôpital, m.*
Betegitni, cs. *causer une maladie.*
Betegség, fn. *maladie, f.*
Betegszék, fn. *chaise percée, f.*
Betegszeni (ik), k. *tomber malade.*
Betegülni, k. *tomber malade.*
Betelés, fn. *accomplissement, m., réalisation, f.*
Beteljesedés, fn. *accomplissement, m., réalisation, f.* [complir.
Beteljesedni (ik), k. *se réaliser, s'ac-*
Beteljesitni, cs. *remplir, accomplir.*
Betelni (ik), k. *se remplir; s'accomplir, se réaliser.*
Betenni, cs. *mettre, poser dans; déposer dans; fermer; porter (un article en compte).*
Beterelni, cs. *faire rentrer le bétail.*
Betérés, fn. *entrée, f.*
Betérni, k. *descendre (dans une auberge etc.); trouver place dans.*
Betét, Betétel, fn. *mise; f., enjeu, m.*
Betéve, ih. *par cœur.*
Betevődni (ik), k. *se fermer.*
Betiltani, cs. *faire arrêt sur qc.; prohiber, défendre.*
Betudni, cs. *imputer; mettre qc. sur le compte de qn.*
Betü, fn. *lettre, f., caractère, m.*
Betüanya, fn. *matrice, f.*
Betücsere, fn. *transposition des lettres, métathèse, f.*
Betüfoglalás, fn. *épellation, f.*
Betüöntés, fn. *fonderie de caractères, f.*
Betürend, fn. *ordre alphabétique, m.*
Betürendben, ih. *dans l'ordre alphabétique.*
Betüszedő, fn. *compositeur, m.*
Betüszerint, ih. *littéralement.*
Betüvetés, fn. *algèbre, f.*
Betüzni, k *épeler.*
Betyár, fn. *un jeune paysan pompeux et insolent, m.*
Betyáros, mn. *pompeux et insolent.*
Beutazni, cs. *parcourir en voyageant.*
Beütés, fn. *irruption, f.*
Beütni, cs. *rompre, casser*; —, k. *faire une irruption; frapper (se dit du tonnerre).*
Bevádolás, fn. *poursuite, f.*
Bevádolni, cs. *poursuivre, accuser, dénoncer.*
Bevágni, cs. *faire une incision, entamer; fermer brusquement et avec bruit (la porte)*; —, k. *charger le sabre à la main; être du ressort de, appartenir à.*
Bevakolni, cs. *ravaler, crépir un mur.*
Bevallani, cs. *avouer; déclarer, estimer (sa fortune).*
Bevallás, fn. *confession, f.; aveu, m.; estimation, déclaration, f.*
Beváltani, cs. *changer; dégager, racheter.*
Bevárni, cs. *attendre.*
Bevásárolni, cs. *acheter.*
Bevégezetlen, mn. *inachevé.*
Bevégezni, cs. *finir, achever.*
Bevégzés, fn. *achèvement, m.*
Bevégzett, mn. *achevé.*
Bevehető, mn. *acceptable.*
Bevenni, cs. *s'emparer, se saisir de; occuper; prendre (des remèdes); recevoir; admettre* [effort.
Beverekedni (ik), k. *s'introduire avec*
Beverni, cs. *casser, briser; faire apprendre à coups de bâton.*
Bevét, Bevétel, fn. *recette, f.; revenu, m., prise d'une ville, f.*
Bevetni, cs. *jeter dans; enfourner; ensemencer; emblaver.*
Bevetődni (ik), k. *entrer à l'improviste.*
Bevezetés, fn. *introduction; préface, f.*
Bevezetni, cs. *introduire; installer.*
Bevinni, cs. *porter dans l'intérieur de . . ., importer.*
Bevitel, fn. *importation, f.*
Beviteli vám, fn. *droit d'importation, m.*
Bevizezni, cs. *mouiller.*
Bevonni, cs. *attirer, entraîner dans; couvrir, revêtir, garnir; tirer et fermer (les rideaux).*
Bevonulni, k. *entrer avec un train; faire son entrée.*
Bezárkozni (ik), k. *s'enfermer.*
Bezárni, cs. *enfermer; fermer (à clef), clore.*

Bezáródni (ik), k. *se fermer.*
Bezárólag, ih. *y compris, inclusivement.*
Bezávárolni, cs. *enfermer au verrou, verrouiller.*
Bezeg, isz. *hélas!*
Bezuhanni, k. *tomber dans.*
Bezsindelyezni, cs. *couvrir de bardeaux.*
Bezsirozni, cs. *engraisser.*
Bibasz, fn. *lourdaud, balourd, m.*
Bibe, fn. *plaie, f.*
Bibelődés, fn. *badinage, m.*
Bibelődni (ik), k. *badiner.*
Bibicz, fn. *vanneau, m.*
Bibircsók, fn. *verrue, f.*
Biblia, fn. *bible, f.*
Bibor, fn. *pourpre, m.*
Bibornok, fn. *cardinal, m.*
Biboros, mn. *pourpré, purpurin.*
Biczczenni, k. *vaciller; se renverser.*
Biczegni, k. *boiter; vaciller.*
Bicsak, fn. *couteau pliant, m.*
Bicsaklani (ik), k. *se détórdre le pied, le bras.*
Bicskás, fn. *coupeur de bourse, m.*
Biga, fn. *hélice, f.*
Bige, fn. *arbuste, arbrisseau, m.*
Biggyeszteni, cs. *attacher, agrafer.*
Bika, fn. *taureau, m.*
Bikacsék, fn. *nerf de bœuf, m.*
Bikacsolni (magát), k. *s'entêter; s'opposer.*
Bikaölő, fn. *matador, m.*
Bikaviadal, fn. *combat de taureaux, m.*
Bikk. fn. *hêtre, m.*
Biliárd, fn. *billard, m.*
Biliárdozni, k. *billarder.*
Bilincs, fn. *fers, m. pl.*
Bilincselni, cs. *enchaîner.*
Biling, fn. *grappe, f.*
Bilinges, mn. *en forme de grappes.*
Billegény, fn. *merle aquatique, m.*
Billegni, k. *branler; vaciller; vibrer.*
Billegő, fn. *soupape, f.*
Billenni, k. *faire la bascule; trébucher; pencher en avant (se dit d'une balance).*
Billenteni, cs. *imprimer un mouvement de bascule à; détendre un ressort.*
Billentyü, fn. *soupape, f., clapet, m.; touche (d'un piano), f.*
Billikom, fn. *bocal, m.*
Bimbó, fn. *bouton; mamelon, m.*
Bimbós. mn. *qui bourgeonne.*
Bimbózni (ik), k. *boutonner.*
Birák, fn. *juges, m. pl.*
Birálás, fn. *jugement, m.*
Birálat, fn. *critique, censure, f.*
Birálgatni, cs. *critiquer, censurer.*
Birálkodni (ik), k. *faire le juge.*
Birálni, cs. *critiquer, censurer; juger de qc.*
Biráló, fn. *juge, critique, censeur, m.*
Birás, fn. *possession, f.*
Biráskodni (ik), k. *juger de qc.*
Birásvágy, fn. *avidité, cupidité, f.*
Birdogálni, cs. *posséder sans interruption.*
Birétom, fn. *barrette, f.*
Birka, fn. *mouton, m., brebis, f.*
Birkaakol, fn. *étable à moutons, bergerie, f., bercail, m.*
Birkanyáj, fn. *troupeau de moutons, m.*
Birkás, fn. *berger, m.*
Birkozás, fn. *lutte, f.*
Birkozni (ik), k. *lutter.*
Birni, cs. és k. *posséder; pouvoir.*
Biró. fn. *possesseur; juge, maire, m.*
Birodalom, fn. *empire, m., monarchie, f.*
Birói, mn. *de juge; judiciaire.*
Biróság, fn. *charge de juge; juridiction, f.; tribunal, m., instance, f.*
Birósági, mn. *judiciaire.*
Biróskodni, l. **Biráskodni**.
Birótárs, fn. *cojusticier, m.*
Birs, fn. *coin, m.*
Birság, fn. *amende, f.*
Birsalma, fn. *pomme de coin, f.*
Birskörte, fn. *coin piriforme, m.*
Birtok, fn. *possession, f.; propriété, fortune, f., biens, m. pl.; domaine d'un particulier, m.*
Birtokolni, cs. *avoir en sa possession.*
Birtokos, fn. *possesseur, propriétaire, m.*
Birtokrész, fn. *parcelle, f.*
Birvágy, fn. *avidité, f.*
Bitang, mn. *égaré; vagabond.*
Bitangolni, cs. *usurper.*
Bitó, fn. *bourreau, m.*
Bitófa, fn. *poteau, carcan, m.*
Bitor, fn. *usurpateur, m.*
Bitorlás, fn. *usurpation, f.*
Bitorolni, cs. *usurper.*
Bival, fn. *buffle, m*
Biz, isz. **Bizisten! Bizigaz!** *ma foi! vraiment! assurément!*
Bizakodás, fn. *confiance en soi-même, assurance, f.*
Bizakodni (ik), k. *avoir confiance en soi-même.*
Bizakodó, mn. *plein de confiance.*

Bizalmas, mn. *confidentiel, intime, familier.*
Bizalmasan, ih. *confidentiellement.*
Bizalmatlan, mn. *méfiant.*
Bizalmatlanság, fn. *méfiance, f.*
Bizalom, fn. *confiance; confidence, f.*
Bizás, fn. *commission, f., ordre, m.; confiance, f.*
Bizgatni, cs. *remuer.*
Bizni, cs. *confier; —* (ik), k. *se fier.*
Bizodalmas stb. l. Bizalmas stb.
Bizomány, fn. *commission, f., bien confié, m.*
Bizományos, fn. *commissionnaire; mandataire, m.*
Bizony, ih. *vraiment.*
Bizonyára, ih. *assurément.*
Bizonyiték, fn. *preuve, f.*
Bizonyíthatlan, mn. *dont on ne peut fournir la preuve.*
Bizonyitmány, fn. *attestation, f., certificat, m.*
Bizonyitni, cs. *prouver, démontrer; attester; certifier.*
Bizonyitó ok, fn. *argument, m.*
Bizonyitó okmány, fn. *document, m.*
Bizonyitvány, l. Bizonyitmány.
Bizonylat, fn. *preuve, f.*
Bizonyodni (ik), k. *se montrer comme vrai.*
Bizonyos, mn. *sûr, certain.*
Bizonyosan, ih. l. Bizonyára.
Bizonyosság, fn. *certitude, f.*
Bizonytalan, mn. *incertain.*
Bizonytalanság, fn. *incertitude, f.*
Bizonytalanul, ih. *dans l'incertitude.*
Bizonyulni, k. *se confirmer.*
Bizottmány, fn. *comité, m.*
Biztatás, fn. *encouragement, m.*
Biztatni, cs. *encourager.*
Bizton, ih. *assurément.*
Biztos, fn. *commissaire; confident; commissionnaire; —*, mn. *sûr; de confiance; éprouvé.*
Biztositás, fn. *assurance, f.*
Biztositék, fn. *garantie; caution, f.*
Biztositni, cs. *assurer; garantir; cautionner.*
Biztosság, fn. *sûreté, assurance; caution, garantie; sécurité, f.; commissariat; comité, m.*
Bizvást, ih. *sûrement; sans crainte.*
Bizsegni, k. *fourmiller.*
Bóbiskolni, k. *branler la tête en sommeillant.*
Bocsánandó, mn. *rémissible.*
Bocsánat, fn. *rémission, f.; pardon, m.*
Bocsánatkérés, fn. *déprécation, f.*
Bocsátkozni (ik), k. *s'engager dans qc.*
Bocsátmány, fn. *ordonnance, f., édit, m.*
Bocsátni, cs. *laisser, permettre; pardonner.*
Bocska, fn. *poteau, m.*
Bocskor, fn. *sandale, f.*
Bocskorbőr, Bocskorszíj, fn. *courroie; lanière, f.*
Bódé, fn. *boutique, échoppe, baraque, f.*
Bóditni, cs. *étourdir, assoupir.*
Bóditó, mn. *assoupissant.*
Bodnár, fn. *tonnelier, m.*
Bodnárkés, fn. *fendoir, m.*
Bodnárság, fn. *profession du tonnelier, tonnellerie, f.*
Bodor, fn. *jabot, m., maille, f.; —*, mn. *crépu, crêpé, frisé, plissé.*
Bodoritni, cs. *friser, plisser.*
Bodorodni (ik), k. *se friser, se crisper.*
Bodorogni, k. *errer, vaguer.*
Bodri, mn. *aux cheveux crépus; —*, fn. *tête crépue.*
Bodros, mn. l. Bodor.
Bodrositni, cs. Bodoritni.
Bodrozat, fn. *coiffure, f.; jabot, m.*
Bodrozni, cs. l. Bodoritni.
Bódulás, fn. *étourdissement, assoupissement, m.*
Bódulni, k. *être étourdi, assoupi.*
Bódult, mn. *étourdi, assoupi; insensé.*
Bódultság, fn. l. Bódulás; *folie, f.*
Bodza, fn. *sureau, m.*
Bodzafa, fn. *sureau, m.*
Bodzavirág, fn. *fleur de sureau, f.*
Bog, fn. *nœud, renflement, m.*
Bogáncskóró, fn. *bruyère, f.*
Bogár, fn. *scarabée, escarbot, insecte, m.*
Bogarász, fn. *entomologiste, m.*
Bogárszemü, mn. *aux yeux noirs.*
Bogárszin, fn. *couleur noire, f.*
Bogas, mn. *noueux; branchu; rameux.*
Bogártan, fn. *entomologie, f.*
Boglár, fn. *ardillons d'un boucle, m. pl.; agrafe, f.*
Boglárfa, fn. *platane, f.*
Boglya, fn. *meule de foin, f.*
Boglyas, mn. *houspillé.*
Boglyázni, cs. *mettre en meules.*
Bognár, fn. *charron, m.*
Bogozni, cs. *faire des nœuds; nouer; —*, k. (ik). *boutonner.*
Bogrács, fn. *chaudron, m.; —* hús, fn. *mets de viande, m.*

Bogszarvas, fn. *huire, m.*
Bogyó, fn. *baie, f.*
Bogyós, mn. *baccifère.*
Bogyózni, cs. *égrener, égrapper.*
Bogzani (ik), k. *pousser les bosses.*
Bohó, mn. *drôle.*
Bohócz, fn. *bouffon, m.*
Bohókás, mn. *drôle.*
Bohóság, mn. *drôlerie, f.*
Bohóskodni (ik), k. *bouffonner.*
Bohózat, fn. *farce, f.*
Bojt, fn. *houppe; greffe, ente, f.*
Bojtani, cs. *pousser, exciter; provigner; marcotter.*
Bojtár, fn. *jeune pâtre* ou *berger, m.*
Bojtogatni, l. Bojtani.
Bojtorján, fn. *glouteron, m.*
Bojtos, mn. *houppé.*
Bojtozni, cs. *houpper.*
Bók, fn. *courbette, révérence, f.; compliment, m.*
Boka, fn. *cheville du pied, f.*
Bókolás, fn. *inclination, révérence, f.*
Bókolat, fn. *compliment, m.*
Bókolgatni, k. *faire plusieurs courbettes.*
Bókolgató, fn. *complimenteur, m.*
Bókolni, k. *faire compliment; s'incliner devant qn.; complimenter.*
Bokor, fn. *buisson, m.; souche, f., caudex, m.;* rózsa —, *rosier, m.; maille, f.; nœud coulant; bouquet de fleurs, m.*
Bokorfa, fn. *broussailles, f. pl.*
Bokorfenyü, fn. *genévrier, m.*
Bokornemü, mn. *frutiqueux.*
Bokréta, fn. *bouquet de fleurs, m.*
Bokrétázni, cs. *orner d'un bouquet.*
Bokros, mn. *épais, touffu; couvert de buissons; à mailles, maillé; nombreux, copieux; ombrageux (se dit d'un cheval).*
Bokrosodni (ik), Bokrosulni, k. *venir en buisson; s'accumuler; s'effaroucher, s'emporter (se dit d'un cheval).*
Bokrosság, fn. *caractère farouche, m.*
Ból, nr. *de, de la, du.*
Boldog, mn. *heureux; bienheureux; fortuné.*
Boldogasszony, fn. *la sainte Vierge, f.*
Boldogasszony hava, fn. *Janvier, m.*
Boldogitni, cs. *rendre heureux.*
Boldogitó, mn. *qui rend heureux.*
Boldogság, fn. *bonheur, m., béatitude, f.*
Boldogságos, mn. *saint; bien-heureux.*
Boldogtalan, mn. *mal-heureux, infortuné.*
Boldogtalanitni, cs. *rendre malheureux.*
Boldogtalanság, fn. *malheur, m.*
Boldogul, ih. *heureusement.*
Boldogulni, k. *réussir.*
Boldogult, mn. *feu, défunt.*
Bolgárország, tn. *Bulgarie, f.*
Bolha, fn. *puce, f*
Bolhacsipés, fn. *piqûre de puce, f.*
Bolhászni, k. és cs. *chercher les puces; épucer.*
Bólintani, cs. *branler la tête.*
Bólogatás, fn. *abaissement répété de la tête, m.*
Bólogatni, k. *branler la tête.*
Bolond, mn. *fou;* —, fn. *fou; sot; insensé.*
Bolonddá tenni valakit, cs. *se moquer de qn.*
Bolondgomba, fn. *champignon vénéneux, m.*
Bolondhagymáz, fn. *manie, f.*
Bolondház, fn. *maison des aliénés, f.; maisons des fous, petites maisons, f. pl.*
Bolonditni, cs. *se moquer de qn.; mener qn. par le nez.*
Bolondjában, ih. *follement; sans réflexion.*
Bolondos, mn *fou, fol; bouffon, drôle; plaisant.*
Bolondoskodás, fn. *bouffonnerie, badinerie, drôlerie, f.*
Bolondoskodni (ik), k. *bouffonner; badiner.*
Bolondozás, fn. *folie, f.*
Bolondozni (ik), k. *folâtrer, badiner.*
Bolondság, fn. *folie; sottise, f.*
Bolondulni, k. *devenir fou.*
Bolt, fn. *voûte, f.; magasin, dépôt, m.; boutique, f.*
Bolthajtás, f. *voûte, f.*
Bolthajtásos, mn. *voûté.*
Boltos, mn. *voûté;* —, fn. *petit commerçant, marchand, mercier, m.*
Boltoslegény, fn. *commis, m.*
Boltozat, fn. *voûte, f.*
Boltozatos, mn. *voûté.*
Boltozni, cs. *vouter.*
Boltőr, fn. *garde-boutique, m.*
Boltöv, fn. *ceinture, f.*
Bolygani, k. *errer (partout).*
Bolygatag, mn. *errant.*
Bolygatni, cs. *inquiéter, troubler.*
Bolygó, mn. *errant.*
Bolygócsillag, fn. *planète, f.*
Bolygótüz, fn. *feu follet, m.*

Bolyongni, l. Bolygani.
Bomba, fn. *bombe, f.*
Bombamentes, mn. *à l'épreuve de la bombe.*
Bombász, fn. *bombardier, m.*
Bombázás, fn. *bombardement, m.*
Bombázni, cs. *bombarder.*
Bomfordi, fn. *stupide, m.*
Bomladozás, fn. *dissolution, f.*
Bomladozni (ik), k. *se dissoudre.*
Bomlani (ik), k. *être bouleversé.*
Bomlás, fn. *bouleversement, m.*
Bomlasztani, cs. *délabrer, bouleverser.*
Bomlatag, mn. *qui est près de tomber en ruine; caduc.*
Bomló, l. Bomlatag.
Bomlott, mn. *délabré, désorganisé.*
Bomlottság, fn. *désordre, bouleversement, m.*
Bomolhatlan, mn. *indissoluble.*
Boncsók, fn. *queue de cheval, f.*
Bonczkés, fn. *scalpel, m.*
Bonczolás, fn. *démembrement, m., anatomie, dissection; analyse, f.*
Bonczolni, cs. *anatomiser; analyser.*
Bonczolóterem, fn. *amphithéâtre d'anatomie, m.*
Boncztan, fn. *art anatomique, m., anatomie, f.*
Boncztani, mn. *anatomique.*
Boncztudós, fn. *anatomiste, m.*
Bongani, k. *bourdonner.*
Bongás, fn. *bourdonnement, m.*
Bontakozni (ik), k. *se déplisser.*
Bontani, cs. *déplier, déployer; délier; détacher;* ágyat —, *faire le lit; démolir (une maison); rompre (un pont).*
Bontatlan, mn. — ul, ih. *qui n'a pas été ouvert, déplié, dénoué etc.; sans ouvrir.*
Bonthatlan, mn. *inséparable, indissoluble.*
Bontó, mn. *qui sépare.*
Bontogatni, cs. *déplier, démolir successivement.*
Bonyolitni, cs. *compliquer; impliquer.*
Bonyolódni (ik), k. *se compliquer.*
Bonyolódott, mn. *compliqué.*
Bor, fn. *vin, m.*
Borág, fn. *vigne, f.*
Borárulás, fn. *vente du vin en détail, f.*
Borbély, fn. *barbier, m.*
Borbélylegény, fn. *garçon barbier, m.*
Borczégér, fn. *bouchon, m.*
Borda, fn. *côte; lame, f.*
Bordal, fn. *chanson bachique, f.*
Bordély, fn. *bordel, m.*
Bordézma, fn. *dîme du vin, f.*
Bordósip, fn. *cornemuse, musette, f.*
Bordósípos, fn. *cornemuseur, m.*
Bordús, mn. *riche en vins; très-productif en vins.*
Boreczet, fn. *vinaigre, m.*
Borégető, fn. *distillateur, m.*
Borféreg, fn. *mouche des celliers, f.*
Borforrás, fn. *fermentation, f.*
Borék, fn. *bourses, f. pl., scrotum, m.*
Borhimlős, mn. *couperosé.*
Borhamisitó, fn. *falsificateur de vin, m.*
Borhimlő, fn. *bourgeon, m.*
Borillat, fn. *bouquet, m.*
Borismerő, fn. *connaisseur de vins, m.*
Boristen, fn. *Bacchus, m.*
Boritás, fn. *couverture, garniture, bordure, f., galon, m.*
Boritni, cs. *mettre un couvercle sur qc.; couvrir qc. de qc.; border de qc.; garnir de menuiserie, latter;* lángba —, *incendier.*
Boriték, fn. *couvercle, couvert; bordure; plate-bande, f.*
Borítékpapiros, fn. *papier d'emballage, m.*
Boritgatni, cs. *couvrir successivement.*
Boritó, fn. *couvercle, m., chape, f.*
Boritókas, fn. *nasse, f.*
Borittas, mn. *enivré.*
Borivó, fn. *buveur de vin, m.*
Boríz, fn. *goût vineux, m.*
Borizü, mn. *de goût vineux.*
Borju, fn. *veau, m.*
Borjuczomb, fn. *longe de veau, f.*
Borjufodor, fn. *fraise de veau, f.*
Borjufóka, fn. *veau marin, m.*
Borjuhus, fn. *chair de veau, f., du veau, m.*
Borjusült, fn. *rôti de veau, veau rôti, m.*
Borjuzni (ik), k. *mettre bas un veau, vêler.*
Borkereskedés, fn. *commerce de vin, m.*
Borkereskedő, fn. *marchand de vin, m.*
Borkő, fn. *tartre, m.*
Borkősav, fn. *acide tartareux, m.*
Borkút, fn. *eaux minérales, f. pl.*
Borlél, fn. *esprit de vin, alcohol, m.*
Borleves, fn. *soupe au vin, f.*
Bormérés, fn. *vente du vin en détail, f.*
Bormérő, fn. *aréomètre, œnomètre, m.*
Bormérték, fn. *mesure pour le vin, f.*
Bornemisza, fn. *buveur d'eau, abstème, m.*
Bornyu, l. Borju.

Borogatás, fn. *fomentation, f.*
Borogatni, cs. *chauffer doucement, fomenter, appliquer autour de qc.*
Boróka, fn. *genévrier, m.*
Borona, fn. *herse, f.*
Boronálni, cs. *herser.*
Borongani. k. *s'assombrir.*
Borongatni, l. Borogatni.
Borongó, Borongós, mn. *assombri, nuageux, chargé (se dit du ciel).*
Boros, mn. *pris de vin; vineux.*
Borosság, fn. *ivresse, f.*
Borosta, fn. *brosse, f.*
Borostálni, cs. *brosser.*
Borostaseprü, fn. *houssoir, m.*
Borostyán, fn. *lierre, m.; laurier, m.*
Borostyánkö, fn. *ambre jaune, succin, m.*
Borotva, fn. *rasoir, m.*
Borotfakő, fn. *pierre à aiguiser le rasoir, f.*
Borotválatlan, mn. *non rasé.*
Borotválkozni (ik), k. *se raser.*
Borotválni, cs. *raser.*
Borotvaszíj, fn. *cuir à rasoir, m.*
Borozda, l. Barázda.
Borozni, k. *boire, prendre du vin.*
Borravaló, fn. *pour-boire, m.*
Bors, fn. *poivre, m.*
Borsajtó, fn. *pressoir à vin, m.*
Borsajtoló, fn. *pressureur, m.*
Borseprü, fn. *lie de vin, f.*
Borsó, fn. *pois, m.*
Borsóka, fn. *bourgeon, m.*
Borsókás, mn. *bourgeonné.*
Borsolni, cs. *poivrer.*
Borsos, mn. *poivré.*
Borsós, mn. *aux pois.*
Borsósbőr, fn. *chair de poule, f.*
Borsotu, fn. *pressoir, m.*
Borsozni, cs. *poivrer.*
Borsszem, fn. *grain de poivre, m.*
Borstartó, fn. *poivrière, f.*
Borszeplős, mn. *couperosé.*
Borszesz, fn. *esprit du vin, alcool, m.*
Borszivó, fn. *siphon, larron, m.*
Bortermesztés, fn. *culture de la vigne, f.*
Boru, fn. *aspect troublé; nuage, m.; tristesse, f.*
Borulat, fn. *nuée, f.*
Borulni, k. *se troubler.*
Borult, Borus, mn. l. Borongó.
Borválu, fn. *entonnoir, m.*
Borvirág, fn. *fleurs, f. pl.*
Borviz, fn. *eaux minérales, f. pl.*
Borz, fn. *blaireau, m.*
Borzadalom, fn. *horreur, f.*
Borzadály, fn. *frémissement, m.*
Borzadás, fn. *horreur, f.*
Borzadni, k. *frissonner; frémir.*
Borzadozni, k. *frissonner.*
Borzalmas, mn. *horrible.*
Borzalom, fn. *horreur, f.*
Borzas, mn. *herissé; dressé; échevelé houspillé.*
Borzasitni, cs. *houspiller.*
Borzaskodni (ik), k. *se hérisser.*
Borzasztani, cs. *faire frissonner.*
Borzasztó, mn. *horrible.*
Borzasztólag, ih. *horriblement.*
Borzlak, fn. *terrier de blaireau, m.*
Borzongani, k. *frissonner.*
Boszonkodás, fn. *dépit, chagrin, m.*
Bosszonkodni (ik), k. *se fâcher.*
Boszontani, cs. *fâcher.*
Boszontás, fn. *vexation, f.*
Boszontó, mn. *fâcheux.*
Boszorkány, fn. *sorcière, f.*
Boszorkánykodni (ik), k. *opérer des malefices, user de sortilège.*
Boszorkánynyomás, fn. *cauchemar, m.*
Boszorkányozni, cs. *ensorceler.*
Boszorkányság, fn. *sortilège, m.*
Boszú, fn. *vengeance, f.;* —**t állani**, *prendre vengeance; chagrin, m.*
Boszúállás, fn. *vengeance, f.*
Boszúálló, fn. *vengeur;* —, mn. *vindicatif.*
Boszúkivánat, fn. *esprit de vengeance, m.*
Boszúkiváné, mn. *vindicatif.*
Boszúlás, fn. *vengeance, f.*
Boszúlatlan, mn. *impuni;* —**ul**, ih. *impunément.*
Boszúlni, cs. *venger,*
Boszúló, fn. *vengeur, m.*
Boszús, mn. *de mauvaise humeur; fâché.*
Boszúság, fn. *dépit, chagrin, m.*
Boszúságos, mn. *fâcheux.*
Boszúvágy, fn. *esprit de vengeance, m*
Boszúvágyas, mn. *vindicatif.*
Bot, fn. *bâton, m.*
Botlani (ik), k. *faire un faux pas.*
Botlás, fn. *faux pas, bronchement, m.*
Botlékony, mn. *qui bronche.*
Botolni, cs. *ébrancher.*
Botor, mn. *ignorant.*
Botorkálni, k. *trébucher; chanceler.*
Botormerész, mn. *hardi* ou *impertinent par manque d'esprit.*
Botorság, fn. *ignorance, simplicité, f.*
Botorúl, ih. *sottement.*
Botos, fn. *bottes de feutre, f. pl., chaussons, m. pl.*

Botos, mn. *celui qui porte un bâton.*
Botozni, cs. *bâtonner.*
Botránkozás, fn. *scandale, m.*
Botránkozatos, mn. *inconvenant, scandaleux.*
Botránkozatosság, fn. *chose inconvenante; indécence, f.*
Botránkozni (ik), k. *se scandaliser.*
Botránkoztatni, cs. *scandaliser, choquer.*
Botrány, fn. *scandale, m.*
Botrányos, mn. *scandaleux.*
Botránytalan, mn. *irréprochable.*
Bozontos, mn. *velu.*
Bozót, fn. *hallier marécageux, breuil, m.*
Bozótos, mn. *couvert de roseaux.*
Bő, mn. *large, ample; abondant.*
Bőbeszédű, mn. *disert, verbeux.*
Bödön, Bödöny, fn. *baril, m.*
Bődülni, k. *commencer à rugir.*
Böffenés, fn. *éructation, f.*
Böffenni, k. *revenir, causer des renvois.*
Bőfizető, mn. *qui rend beaucoup.*
Böfögés, fn. *éructation, f.*
Böfögni, k. *revenir, causer des renvois.*
Bög, fn. *nœud, m.*
Bőgni, k. *rugir (se dit du lion etc.); mugir.*
Bőgő, fn. *basse de viole, f.*
Bögöly, fn. *taon, m.*
Bögös, mn. *noueux.*
Bőgős, fn. *violon, m.*
Bögözni, cs. *faire un nœud.*
Bögre, fn. *petit pot de terre, m.*
Böjt, fn. *jeûne; carême, m.*
Böjtelőhó, fn. *février, m.*
Böjtmás hava, fn. *Mars, m.*
Böjtnap, fn. *jour de jeûne, m.*
Böjtölni, cs. *jeûner.*
Bőkezű, mn. *généreux, libéral.*
Bőkezűség, fn. *libéralité, générosité, f.*
Bökkenő, fn. *difficulté, f., obstacle, m.*
Bökös, mn. *piquant, poignant.*
Ból, nh. *de, de la, du.*
Bölcs, mn. *sage.*
Bölcselem, Bölcselet, fn. *philosophie, f.*
Bölcselkedés, f. *philosophie, f.*
Bölcselkedni (ik), k. *philosopher.*
Bölcselkedő, fn. *philosophe, m.*
Bölcselő, fn. *philosophe, m.*
Bölcsen, ih. *sagement.*
Bölcseség, fn. *sagesse, f.*
Bölcseségtan, fn. *philosophie, f.*
Bölcsész, fn. *philosophe, m.*
Bölcsészet, fn. *philosophie, f.*
Bölcső, fn. *berceau, m.*
Bölcsőde, fn. *crèche, f.*
Bölény, fn. *ure, taureau sauvage, m.*
Bölömbika, fn. *butor, m.*
Bömbölni, k. *rugir, mugir.*
Böndő, fn. *bougette, f.*
Bőnedvű, mn. *succulent.*
Bönge, fn. *glanage, m.*
Böngeni, k. *bourdonner.*
Böngés, fn. *bourdonnement, m.*
Böngész, fn. *glaneur, m.; grappilleur, m.*
Böngészet, fn. *glanage, m.*
Böngészni, k. és cs. *glaner; grappiller.*
Bőr, fn. *peau, f.*
Bőralma, fn. *reinette, f.*
Bőráru, fn. *cuirs, m. pl., peaux, f. pl.*
Bőrböncze, fn. *boîte, f.*
Bőrdősip, fn. *chalumeau, m.*
Bőregér, fn. *chauve-souris, f.*
Bőrhámlás, fn. *mue, f.*
Bőrhártya, fn. *corion, m.*
Bőriszák, fn. *valise, malle, f.*
Bőrke, fn. *couenne, f.*
Bőrkeczele, fn. *tablier (de cuir), m.*
Bőrkereskedés, fn. *commerce de cuir, de peaux, m.;* — kedő, fn. *marchand de peaux, m.*
Bőrkés, mn. *couenneux.*
Bőrkészités, fn. *préparation de cuir, f.*
Bőrkészitő, fn. *corroyeur; peaussier; tanneur, m.*
Bőrkiütés, fn. *exanthème, m.*
Bőrkötény, fn. *tablier de cuir, m.*
Bőrláda, fn. *coffre, m.*
Bőrmoh, fn. *dartre, f.*
Bőrönd, fn. *coffre, m.*
Bőröndös, fn. *coffretier, m.*
Bőrös, mn. *qui est pourvu* ou *couvert d'une peau.*
Bőrözni, cs. *couvrir d'une peau.*
Bőrpállás, fn. *endroit, point blessé* ou *excorié, m.*
Bőrpoklos, mn. *lepreux.*
Bőrpoklosság, fn. *lèpre, f.*
Börtön, fn. *prison, f.*
Börtönös, fn. *geôlier, m.*
Börtönözni, cs. *emprisonner.*
Bőrviszketeg, fn. *prurit, m.*
Bőrzsák, fn. *valise, malle, f.*
Bőség, fn. *abondance; largeur, f.*
Bőséges, mn. *surabondant;* —en, ih *surabondamment.*
Bőségszaru, fn. *corne d'abondance, f.*
Bősz, mn. *enragé, furieux.*
Bőszitni, cs. *irriter.*
Bőszülés, fn. *rage, fureur, f.*
Bőszülni, k. *enrager.*

Bőszült, mn. *enragé.*
Bőtartalmu, mn. *abondant.*
Bőtermő, mn. *fertile.*
Bővelkedés, fn. *abondance, f.*
Bővelkedni (ik), k. *avoir abondance.*
Bővelkedő, mn. *abondant en . . .*
Bőven, ih. *en abondance.*
Bővérü, mn. *sanguin, pléthorique.*
Bővérüség, fn. *pléthore, f.*
Bőves, mn. *abondant en . . .*
Bővitni, cs. *élargir; augmenter.*
Bővülni, k. *s'élargir; s'augmenter.*
Brácsa, fn. *basse de violon, f.*
Brekegés, fn. *coassement, m.*
Brekegni, k. *coasser.*
Briliánt, fn. *brillant, m.*
Bronsz, fn. *bronze, m.*
Brugó, fn. *basse de viole, f.*
Bú, fn. *tristesse profonde, f., affliction profonde, f.*
Búb, fn. *touffe de cheveux; huppe, f.; sommet de la tête* ou *du crâne, m.; chevelure, f.*
Búbánat, fn. l. Bú.
Búbos, mn *chevelu, huppé.*
Búbos galamb, fn. *pigeon à capuchon, m.*
Buborék, fn. *bulle (d'eau, de savon), f.*
Buborékolni, k. *pétiller; jeter des gros bouillons en dégageant des vapeurs.*
Buborékos, mn. *bullé, bulleux.*
Buczka, fn. *colline, dune, f.*
Buczkó, fn. *tronchet, tronçon; nœud, m.*
Buszkós, mn. *noueux.*
Bucsu, fn. *congé, adieu, m.; fête d'église, f., indulgence, f., pélerinage, m.*
Bucsuév, fn. *année du jubilé, f.*
Bucsuhely, fn. *lieu de pélerinage, m.*
Bucsuhirdetmény, fn. *bulle, f., bref d'indulgence, m.*
Bucsujárás, fn. *procession, f., pélerinage, m.*
Bucsulevél, fn. *lettre de congé; bulle, f.*
Bucsuleveles, mn. *congédié.*
Bucsunap, fn. *fête d'église, f.*
Bucsus, fn. *pélerin, m.*
Bucsuvétel, fn. *congé, adieu, m.*
Bucsuzni (ik), k. *dire adieu, prendre congé.*
Bucsuztatni, cs. *dire le dernier adieu au nom d'un défunt.*
Bucsuztató ének, fn. *chant sepulcral, m.*
Budár, fn. *privé, m.*
Búfelejtő, mn. l. Búüző.
Bufti, mn. *joufflu; mafflé.*
Buga, fn. *panicule, m.*
Búgatni, cs. *bourdonner.*
Búgató, Búgatyu, fn. *toupie bourdonnante, f.*
Buggyanni, k. *jaillir.*
Búgni, k. *bourdonner; roucouler.*
Búgócsiga, fn. l. Búgató.
Búgósip, fn. *basson, m.*
Bugyborék, fn. *bouillon, m.*
Bugyborékolni, k. *bouillonner.*
Bugyogás, fn. *bouillonnement; jaillissement; glouglou (de la bouteille), m.*
Bugyogni, k. *bouillonner, jaillir; être en ébullition; faire entendre un bruit de glouglou.*
Bugyogó, fn. *pantalon, m.*
Bugyogós, mn. *bouillonnant, bouillant; qui porte un pantalon.*
Bugyor, fn. *bagages, m. pl., hardes, f. pl., effets, m. pl.*
Bugyorogni, k. *jaillir.*
Buja, mn. *voluptueux, lascif; libidineux; exubérant, luxuriant.*
Bujakór, fn. *maladie vénérienne, f.*
Bujálkodás, fn. *libertinage, m., luxure, libidinosité; exubérance, f.*
Bujálkodni (ik), k. *mener une vie libidineuse.*
Bujálkodó, mn. *voluptueux, libidineux; fertil, fécond.*
Bujálkodólag, Buján, ih. *voluptueusement; avec exubérance; avec luxure.*
Bujaság, fn. *lasciveté, luxure, f.*
Bujasenyv, fn. *maladie vénérienne, f.*
Bujasenyves, mn. *vénérien.*
Bujavágy, fn. *concupiscence, f.*
Bujdokolni, Bujdosni (ik), k. *vaguer d'une manière occulte; se réfugier.*
Bujdosó, fn. *fugitif; réfugié, m.*
Bujkálni, k. *ramper ça et là; se cacher.*
Bujni (ik), k. *se cacher.*
Bujósdi, fn. *cachette, f.*
Bujtani, l. Bojtani.
Bujtás, fn. *provignement, m., marcotte; instigation, f.*
Bujtóág, fn. *provin, m.; marcotte, f.*
Bujtogatni, cs. *pousser, exciter.*
Bujtogató, fn. *instigateur, m.*
Bujtótőke, fn. *cep à provins, m.*
Bujtovány, Bujtvány, fn. *plant, plançon, plantard, m.*
Bukás, fn. *chute, ruine; faillite, banqueroute; perte; immersion, f.*
Bukdácsolni, k. *se plonger itérativement.*
Bukfencz, fn. *culbute, f.*

Bukfenczelni, Bukfenczet vetni, k. és cs. *culbuter.*
Bukkanni, k. (ra, re), *trouver, rencontrer par hasard.*
Bukni (ik), **k.** *tomber; se plonger; être en perte; faire faillite.*
Búkór, fn. *mélancolie, f.*
Bukott, fn. *failli, m.*
Buksi, fn. *grosse tête, f*
Buktatni, cs. *ruiner; plonger.*
Bunda, fn. *pelisse, fourrure, f.*
Bundás, fn. *revêtu d'une fourrure; velu; cotonneux.*
Bunkó, fn. *nœud, m.*
Bunkós bot, fn. *baton noueux, m.*
Burány, fn. *corail, m.*
Burgonya, fn. *pomme de terre, f.*
Burján, fn. *mauvaise herbe, ivraie, f.*
Burkolni, cs. *envelopper.*
Burkolat, fn. *pavé, pavage, m.*
Burkolatkő, fn. *pavé, m.*
Burkolódni (ik), **k.** *s'envelopper.*
Burkony, fn. *enveloppe, mantille, f.*
Burkus, fn. *Prussien, m.*
Burnót, fn. *tabac à priser, m.*
Burnótolni, cs. *prendre du tabac; [priser.*
Burnótszelencze, fn. *tabatière, f.*
Burok, fn. *enveloppe, f.; arrière-faix, m.; spathe, gaîne (d'une fleur), f.*
Bús, mn. *affligé, triste.*
Busa, fn. *grosse tête, f.*
Busásan, ih. *richement.*
Búsfűz, fn. *saule pleureur, m.*
Búsitni, cs. *attrister, affliger.*
Búskomoly, mn. *mélancolique.*
Búskomolyság, fn. *mélancolie, f.*
Búskomor, mn. *mélancolique, morne, triste.*
Búskomorság, fn. *mélancolie, humeur sombre, hypocondrie, f.*
Búslakodás, fn. *tristesse, f.*
Búslakodni (ik), **k.** *s'affliger, s'attrister.*
Búsongni, l. Buslakodni.
Búsulás, fn. *tristesse, f.*
Búsulni, k. *s'affliger, s'attrister.*
Búsvig, mn. *tragi-comique.*
Buta, mn. *stupide, hébété.*
Bútalan, mn. — ul, ih. *sans affliction.*
Bután, ih. *stupidement.*
Butaság, fn. *stupidité, f.*
Bútatni, cs. *cacher.*
Búteli, Búteljes, mn. *plein de chagrin.*
Butítni, cs. *hébéter l'esprit; rendre stupide.*
Bútor, fn. *mobilier, m., meubles, m. pl.*
Bútoros, mn. *meublé.*
Bútorozat, fn. *ameublement, m.*
Bútorozni, cs. *meubler.*
Butulni, k. *s'abrutir.*
Butykos, fn. *cruche à un col étroit, f.*
Butyor, fn. *sac de voyage, m., valise, f.*
Búűző, mn. *qui fait cesser la douleur.*
Buvár, fn. *plongeur; scrutateur, m.*
Buvárharang, fn. *cloche de plongeur, f.*
Buvárkodni (ik), **k.** *faire des recherches scientifiques; scruter les secrets de la nature.*
Buvárlás, fn. *recherche scientifique, f.*
Buvárlud, fn. *cormoran, m.*
Buvni (ik), **k.** *se cacher.*
Buvóhely, fn. *cachette, f.*
Buza, fn. *froment, m.; török —, maïs, [m.*
Buzaféreg, fn. *charançon, m.*
Buzakenyér, fn. *pain de froment, m.*
Buzaliszt, fn. *farine de froment, f.*
Buzavirág, fn. *bluet, m.*
Buzditás, fn. *encouragement, m.*
Buzdítni, cs. *encourager, animer.*
Buzdulni, k. *s'emporter, s'animer.*
Buzér, fn. *garance, f.*
Buzgalmas, mn. *zélé.*
Buzgalom, fn. *zèle, m.*
Buzgár, fn. *zélateur, m.*
Buzgás, fn. *bouillonnement, m.; agitation, f.*
Buzgó, mn. *dévot; zélé.*
Buzgólkodás, fn. *dévotion, f.; dévouement, zèle, m.*
Buzgólkodni (ik), **k.** *faire ses dévotions; témoigner du zèle.*
Buzgón, ih. *avec zèle; avec ferveur.*
Buzgóság, fn. *ferveur; dévotion, f.*
Buzma, mn. *enflé.*
Buzogány, fn. *massue, f.*
Buzogni, k. *bouillonner; bouillir; jaillir; témoigner du zèle.*
Bübáj, fn. *charme, m.*
Bübájolni, cs. *enchanter.*
Bübájos, fn. *enchanteur, m.; —, mn. magique.*
Büdös, mn. *puant.*
Büdösbanka, fn. *huppe, f.*
Büdösféreg, fn. *punaise, f.*
Büdösitni, cs. *empuantir.*
Büdöske, fn. *punaise, f.*
Büdöskő, fn. *soufre, m.*
Büdösleni (ik), **k.** *puer.*
Büdösödni (ik), **k.** *s'empuantir.*
Büdösség, fn. *puanteur, f.*
Bükk, fn. *hêtre, m.*
Bükkfa, fn. *bois de hêtre, m.; —, mn. [de hêtre.*

Bükkölés, fn. *engraissage par la pâture des faînes, m.*
Bükköny, fn. *vesce ordinaire, f.*
Bükkös, fn. *forêt de hêtres, f.*
Bükmakk, fn. *faîne, f.*
Bükör, fn. *cercle magique, m.*
Bün, fn. *péché, m.*; —t tenni, *pécher.*
Bünbánás, fn. *repentance; pénitence, f.*
Bünbánat, fn. *pénitence, f.*
Bünbánó, mn. *repentant; contrit.*
Bünbocsánat, fn. *absolution des péchés; indulgence, f*
Bündíj, fn. *peine, punition, f.*
Bünfeledés, fn. *amnistie, f.*
Bünhödés, fn. *expiation, f.*
Bünhödni (ik), k. *expier.*
Bünhödtetni, cs. *punir.*
Bünjel, fn. *corps du délit, m.*
Bünoldozat, fn. *absolution, f.*
Bünös, fn. *pécheur, m.; pécheresse, f.; coupable, m.*; —, mn. *peccable; chargé de péchés.*
Bünösség, fn. *culpabilité, f.*
Bünpör, fn. *procès criminel, m.*
Bünrészes, fn. *complice, m. et f.*
Bünrészesség, fn. *complicité, f.*
Bünrovás, fn. *liste des péchés commis, f.*
Büsuly, fn. *poids des péchés, m.*
Büntárs, fn. *complice, m. et f.*
Büntelen, mn. *innocent.*
Büntelenség, fn. *innocence, f.*
Büntelenül, ih. *innocemment.*
Büntény, **Büntett**, fn. *crime, délit, m.*
Büntetés, fn. *peine, punition, f.; châtiment, m.*
Büntetlen, mn. *impuni.*
Büntetlenség, fn. *impunité, f.*
Büntetni, cs. *punir.*
Büntetőtörvény, fn. *loi pénale, f.*
Büntetőtörvénykönyv, fn. *code pénal, m.*
Büntettes, fn. *criminel, coupable; délinquant, m.*
Büntörődés, fn. *repentance, pénitence, f.*
Büntörvény, fn. *loi pénale, f.*
Büntörvenyszék, fn. *chambre, justice criminelle, f.; assises, f. pl.*
Bünügy, fn. *cause criminelle, f.*
Bünvád, fn. *plainte en justice criminelle; accusation, f.*
Büike, fn. *pomme de pin, f.*
Bürök, fn. *ciguë, f.*
Bürü, fn. *petit pont, m.*
Büszke, mn. *fier.*
Büszkélkedni (ik), k. *être fier.*
Büszkeség, fn. *fierté, f.*
Bütyök, fn. *condyle, m.; tubérosité; malléole, cheville, f.*
Büvegytan, fn. *alchimie, f.*
Büvereklye, fn. *amulette, f.*
Büverő, fn. *vertu magique, f.*
Büvész, fn. *magicien, m.*
Büvkör, fn. *cercle magique, m.*
Büvölni, cs. *enchanter; ensorceler.*
Büvölő, fn. *enchanteur, m.; magicien, m.*
Büvös, mn. *magique, enchanteur; fascinateur.*
Büvszer, fn. *talisman, m.*
Büz, fn. *puanteur, f.*
Büzhödni (ik), k. *s'empuantir.*
Büzhödt, mn. *puant.*

Cs.

Csáb, fn. *séduction, f.; charme, m.*
Csábitni, cs. *séduire.*
Csábitó, fn. *séducteur, m.*; —, mn. *séduisant.*
Csabrág, fn. *housse, f.*
Csacsi, fn. *âne, m.*
Csacska, mn. *babillard.*
Csacskálkodni (ik), k. *babiller.*
Csacskaság, fn. *loquacité; indiscrétion, f.*
Csacsogás, fn. *causerie, f.; bavardage, m.*
Csacsogni, k. és cs. *causer; bavarder.*
Csacsogó, mn. *causeur; loquace; bavard.*
Csaholás, fn. *jappement, clabaudage, m.*
Csaholni, k. *aboyer; japper, clabauder.*
Csaholó, fn. *chien turbulent; clabaudeur, m.*
Csahos, mn. *clabodeur; bavard.*
Csajka, fn. *nacelle, f.*
Csajkász, fn. *bosseman, m.*
Csajkó, fn. *perce-oreille, m.*
Csajva, fn. *hanneton, m.*
Csajvadék, fn. *canaille, racaille, f.*
Csak, ih. *ne...que; seulement; donc.*
Csákány, fn. *marteau d'armes, maillotin, m.*

Csákánykapa, fn. *pic, m., pioche, f.*
Csákánykapacs, fn. *crampon, m.*
Csakhogy, ih. *seulement.*
Csáklya, fn. *croc à feu, m.; crémaillère, f.; croc pour attirer les bateaux, m.; harpon, m.*
Csáklyázni, cs. *grappiner.*
Csakmost, ih. *tout récemment.*
Csaknem, ih. *presque, à peu près.*
Csákó, fn. *tschako, schako, m.*
Csakugyan, ksz. *pourtant.*
Család, fn. *famille, f.*
Családapa, fn. *père de famille, m.*
Családfentartó, fn. *soutien de la famille, m.*
Családfő, fn. *chef de la famille, m.*
Családnév, fn. *nom de famille, nom de demoiselle (d'une femme mariée), m.*
Csalán, fn. *ortie, f.*
Csaláncsipés, fn. *brûlure, que produit le contact de l'ortie, f.*
Csalánküteg, fn. *fièvre pourprée, f.*
Csalánszövet, fn. *mousseline, f.*
Csalárd, mn. *faux, perfide; fallacieux; illusoire.*
Csalárdság, fn. *tromperie, f.*
Csalárdul, ih. *faussement.*
Csalás, fn. *tromperie, f., imposture, f.*
Csalatkozás, fn. *illusion, f., mécompte, m.; erreur, f.*
Csalatkozni (ik), k. *se tromper.*
Csalékony, mn. l. Csalóka.
Csalétek, fn. *appât, m.*
Csalfa. mn. *rusé.*
Csalfálkodni (ik), k. *ruser.*
Csalfaság, fn. *ruse, espièglerie, f.*
Csalhatatlan, mn. *infaillible.*
Csalhatatlanul, ih. *infailliblement.*
Csalhatatlanság, fn. *infaillibilité, f.*
Csalit, fn. *buisson, m.*
Csalitos, mn. *buissonneux.*
Csalkép, fn. *fantôme, m.*
Csalkert, fn. *labyrinthe, m.*
Csalma, fn. *turban, m.*
Csalmadár, fn. *appeau, appelant, m.*
Csalni, cs. *tromper, abuser, duper qn.; en imposer à qn.; tricher* (játékban).
Csaló, fn. *trompeur, imposteur, m.*
Csalódás, fn. *illusion, f.*
Csalódni (ik), k. *se tromper.*
Csalogány, fn. *rossignol, m.*
Csalogatni, cs. *appeler; appâter; attirer, allécher; affriander.*
Csalóka, mn. *fallacieux, illusoire.*
Csalólag, ih. *frauduleusement.*
Csalösvény, fn. *détour; faux chemin, m., écart, m.*
Csalsíp, fn. *appeau, m.*
Csalszín, fn. *fausse apparence, f.*
Csalút, l. Csalösvény.
Csámpás, mn. *qui a les pieds lourds, la démarche lourde.*
Csánk, fn. *astragale, m.*
Csap, fn. *broche, f.*
Csáp, fn. *antenne, f.*
Csapa, fn. *trace, f., vestiges, m. pl.; voie d'une voiture, d'une bête; passée, f.*
Csapantyuspuska, fn. *fusil à piston, à percussion, m.*
Csapás, fn. *coup, m.; fléau; malheur, m.*
Csapat, fn. *troupe; bande, f.; groupe, m.; colonne de soldats, f.*
Csapatonként, **Csapatosan**, ih. *par bandes, en foule, en masse; en troupe, par troupes; par colonnes.*
Csapda, fn. *piège, m.*
Csapdi, mn. *inconstant, volage.*
Csapdiság, fn. *inconstance, f.*
Csapdosni, cs. *frapper çà et là.*
Csapintani, cs. *toucher; frapper légèrement.*
Csapkodni, k. és cs. *fluctuer; frapper ça et là; s'élancer en bas.*
Csaplár, **Csapláros**, fn. *cabaretier, tavernier, m.*
Csaplárság, fn. *vente du vin en détail, f.*
Csaplyuk, fn. *bonde, f.*
Csapni, cs. *frapper; pofon —, souffleter;* lármát —, *faire du bruit; jeter; lancer.*
Csapó, fn. *foulon, m.*
Csapóajtó, fn. *trappe, f.*
Csapócsiga, fn. *sabot, m.*
Csapodár, mn. *léger, volage, inconstant; —,* fn. *esprit volage, papillon, m.*
Csapodárkodni (ik), k. *faire la cour à, faire le galant auprès de plusieurs femmes.*
Csapodárság, fn. *légèreté, inconstance, f.*
Csapódni (ik), k. *falaiser* (tengerhullámról).
Csapófa, fn. *garrot, m.*
Csapóföld, fn. *marne, f.*
Csapófont, fn. *romaine, f.*
Csapóhid, fn. *pont levis, m.*
Csapolni, cs. *tirer (du vin etc.).*
Csapongani, k. *faire des disgressions; mener une vie dissolue; errer, vaguer.*

Csapószinór, fn. *cordeau, m.*
Csappanni, k. *maigrir.*
Csappantó, fn. *flamme, f.*
Csapszék, fn. *cabaret, m.*
Csapta, fn. *piège, m.*
Csaptár, fn. *souricière, f.*
Csaptató, fn. *étrésillon, m.*
Csárda, fn. *cabaret, m.*
Csárdás, fn. *cabaretier, m.; danse hongroise, f.*
Csarnok, fn. *halle, f.*
Császár, fn. *empereur, m.*
Császári, mn. *de l'empereur, impérial.*
Császármadár, fn. *poule du coudrier, gelinotte des bois, f.*
Csat, fn. *boucle, f.*
Csata, fn. *combat, m., bataille, f.*
Csatadal, fn. *chanson guerrière, f.*
Csatahely, fn. *champ de bataille, m.*
Csataj, fn. *bruit, m.*
Csatak, fn. *crotte, f.*
Csatakos, mn. *crotté.*
Csatangolni, k. *errer, vaguer; vagabonder.*
Csatangoló, fn. *vagabond, m.*
Csatár, fn. *tirailleur, m.*
Csatárharcz, fn. *escarmouche, f.*
Csatározás, fn. *tiraillerie, f.*
Csatározni, k. *tirailler.*
Csatatér, fn. *champ de bataillé, m.*
Csatazaj, fn. *cri de guerre, m.*
Csatázni, k. *combattre.*
Csatlakozni (ik), k. *s'associer.*
Csatlék, fn. *pièce ajoutée, f.*
Csatlós, fn. *soldat du train, goujat, m.*
Csatlószij, fn. *couple, harde, f.*
Csatolmány, fn. *pièce ajoutée, f.*
Csatolni, cs. *boucler; attacher avec une boucle; joindre, annexer.*
Csatolvány, fn. *pièce ajoutée, f.*
Csatorna, fn. *canal, m.*
Csatornakút, fn. *fontaine, f.*
Csatpeczek, fn. *ardillon, m.*
Csattanás, fn. *explosion, f.; fracas, m.*
Csattanni, k. *éclater, faire explosion; claquer (de la langue).*
Csattanós, mn. *éclatant.*
Csattantani, cs. *faire claquer; décharger (le fusil), tirer un coup de fusil.*
Csattogatni, k. *claquer.*
Csattogni, k. *éclater avec fracas, craquer; chanter (se dit du rossignol).*
Csáva, fn. *tan, m.*
Csávalni, cs. *tanner.*
Csávált, mn. *tanné.*
Csavar, fn. *vis, f.*
Csavargás, fn. *vagabondage, m.*
Csavargatni, cs. *tourner.*
Csavargó, fn. *vagabond, m.*
Csavargós, mn. *curviligne.*
Csavarház, fn. *écrou, m.*
Csavarintani, cs. *tourner.*
Csavarni, cs. *tourner; visser.*
Csavarodni (ik), k. *tourner; se retourner; se détourner.*
Csavarogni, k. *vaguer, vagabonder.*
Csavarolni, cs. *visser.*
Csavart, mn. *tordu.*
Csavartok, fn. *écrou, m.*
Csávás, fn. *mégissier, m.*
Csávázni, cs. *tanner.*
Cseber, fn. *cuve, f.*
Csecs, fn. *mamelle, f.*
Csécs, fn. *grain de petite vérole, m.*
Csecsbimbó, fn. *mamelon, m.*
Csecsebecse, fn. *joujou, m.*
Csecsemő, fn. *enfant à la mamelle, m.*
Csecsfog, fn. *dent de lait, f.*
Csécshelyes, mn. *grêlé.*
Csecsiszákos, fn. *didelphe, f.*
Cseh, fn. *Bohème, m. et f.;* —ország, tn. *Bohème, f.*
Csekély, mn. *petit; vil.*
Csekélység, fn. *petitesse; bagatelle, minutie, f.*
Csekélytartalmu, mn. *qui contient ou qui ne peut contenir que de faibles quantités; d'une capacité restreinte.*
Csel, fn. *ruse, f.;* —t szőni, *intriguer.*
Csélcsap, l. Csapodár.
Cseléd, fn. *domestique, m. et f.*
Cselédség, fn. *domestiques, m. pl.*
Cselekedet, fn. *action, f.; fait, m.*
Cselekedni (ik), k. *faire.*
Cselekedő, mn. *agissant; actif.*
Cselekvény, fn. *action, f., acte, m.*
Cselekvés, fn. *action, f.*
Cselekvésmód, fn. *manière de faire, f.*
Cselekvő, mn. *agissant; actif.*
Cselekvőleg, ih. *par voie de fait.*
Cselekvőség, fn. *activité, f.*
Cseles, mn. *rusé; astucieux.*
Cseleskedni (ik), k. *intriguer.*
Cselfogás, fn. *ruse, finesse, f.*
Cselhányás, fn. *embûches, f. pl.*
Cselmozgás, fn. *démonstration, f.*
Cselszövény, fn. *cabale, intrigue, f.*
Cselszövényes, mn. *intrigant.*
Cselszövő, fn. *cabaleur, intrigant, m.*
Cselvetés, fn. *embûches, f. pl.*
Csemcsegni, k. *claquer de la langue en mangeant.*

Csemege, fn. *confitures, f. pl., dessert, m.*
Csemegeáros, fn. *confiturier, m.*
Csemegetár, fn. *crédence, f.*
Csemegézni, cs. és k. *goûter par friandise.* [*provin, m.*
Csemete, fn. *plant, plançon, plantard,*
Csempész, fn. *contrebandier, m.*
Csempészáru, fn. *marchandise de contrebande, f.*
Csempészet, fn. *contrebande, f.*
Csempészkedés, fn. *contrebande, f.*
Csempészkedni (ik), k. *faire la contrebande.*
Csempészni, cs. *faire la contrebande.*
Csempészség, fn. *contrebande; malversation, f.*
Csempüző, fn. *contrebandier, m.*
Csend, fn. *calme, silence, m., tranquillité, f.* [*m.*
Csendbiztos, fn. *commissaire de police,*
Csendes, mn. *tranquille, pacifique; silencieux.*
Csendesedni (ik), k. *se calmer.*
Csendesen, ih. *tranquillement; doucement.*
Csendesitni, cs. *calmer, apaiser.*
Csendesitő, mn. *calmant, sédatif.*
Csendesség, fn. *calme, silence, repos, m.; tranquillité, paix, f.*
Csendítni, cs. *sonner la clochette.*
Csenditő, fn. *glas, m.*
Csendőr, fn. *gendarme, m.*
Csendőrség, fn. *gendarmerie, f.*
Csendszerető, mn. *paisible, pacifique.*
Csendzavaró, fn. *perturbateur du repos public, m.*
Csendülni, k. *sonner, tinter; résonner, retentir.*
Csenés, fn. *volerie, f.*
Csengeni, k. *sonner, tinter; retentir.*
Csengés, fn. *son; tintement, m.*
Csengetni, cs. *tirer la sonnette; faire sonner.*
Csengetyü, fn. *sonnette, clochette, f.*
Csengetyüke, fn. *campanule, gantelée, f.*
Csengő, mn. *retentissant; sonore; résonnant;* —, fn. *grelot, m., sonnaille, clarine, f.*
Csenni, cs. *escamoter, dérober, voler.*
Csenő, fn. *voleur, m.*
Csep, fn. *goutte, f.; un peu; petit, peu.*
Csép, fn. *fleau (à battre en grange), m.*
Csepegés, fn. *dégouttement, m.*
Csepegni, k. *dégoutter.*
Csepegő, mn. *qui dégoutte;* —, fn. *noulet, m., gouttière, f.*
Csepegőkő, fn. *stalactite, f.*
Csepegőszemü, mn. *chassieux.*
Csépelni, cs. *battre en grange; battre du blé.*
Csepenként, ih. *goutte à goutte.*
Cséphadaró, fn. *fléau, m.*
Cséplés, fn. *battage, m.*
Csepleszsérv, fn. *épiplocèle, f.*
Csépletl, mn. *égréné.*
Cséplő, fn. *batteur en grange; fléau, m.*
Cséplőbér, fn. *battage, m.*
Cséplőgép, fn. *machine à battre le blé, m.*
Cséplőpajta, fn. *grange, f.*
Csepőte, fn. *buisson, hallier, m.*
Csepp, l. Csep.
Cseppedék, fn. *gouttelette, f.*
Cseppedékes, mn. *tacheté.*
Cseppenni, k. *dégoutter.*
Cseppenteni, cs. *verser goutte à goutte.*
Csepredék, fn. *bagatelle, minutie, f.*
Csepü, fn. *étoupe, f.*
Cser, fn. *tan, m.; chêne à galles, m.*
Cserdugasz, fn. *bouchon de liège, m.*
Csere, fn. *échange, change, m.*
Cserében, ih. *en* ou *par échange.*
Cserebere, fn. *trafic, m.*
Csereberélni, k. *trafiquer.*
Cserebogár, fn. *hanneton, m.*
Cserélni, cs. *changer, échanger; donner* ou *recevoir en échange.*
Cserény, fn. *clayon, m.; claie, clisse, f.*
Cserép, fn. *pot; têt, tesson, m.*
Cserépedény, fn. *poterie, f.*
Cserépfazék, fn. *pot, m.*
Cserepár, fn. *fantassin allemand, m.*
Cserepes, fn. *couvreur en tuiles, m.;* —, mn. *calleux; ébréché; couvert de tuiles.*
Cserepesedni (ik), k. *se crevasser; se gercer.*
Cserepezni, cs. *couvrir de tuiles, m.*
Cserepzeni (ik), k. l. Cserepesedni.
Cserepező, fn. *couvreur en tuiles, m.*
Cserépkályha, fn. *poêle de poterie, m.*
Cserépkő, fn. *schiste, m.*
Cseréptál, fn. *plat de terre, m.*
Cserépzsindel, fn. *tuile, f.*
Csererejtvény, fn. *anagramme, f.*
Cseres, fn. *forêt de chênes, chênaie, f.*
Cseresznye, fn. *cerise, f.*
Cseresznyefa, fn. *cerisier, m.*
Cseresznyés, fn. *cerisaie, f.*
Cseresznyeszin, mn. *cerise, de couleur de cerise.*

Cserezni, cs. *tanner.*
Cserfa, fn. *chêne à galles, m.*
Cserfatapló, fn. *agaric de chêne, m.*
Csergedezés, fn. *murmure (d'un ruisseau), m.*
Csergedezni, k. *ruisseler.*
Csergedező, mn. *ruisselant.*
Csergeteg, fn. *ruisseau, m.*
Csergetyű, fn. *hochet, m.*
Cserhéj, fn. *écorce de chêne, f.*
Cseribarát, fn. *franciscain, m.*
Cserje, fn. *buisson, m.; petits arbres; arbustes, m. pl.*
Cserkesz, fn. *circassien, m.*
Cserlőperlő, mn. *grognard, grognon.*
Csermakk, fn. *gland, m.*
Csermely, fn. *ruisseau, m.*
Cserzővarga, fn. *tanneur, m.*
Csésze, fn. *coupe, tasse, f.*
Csetepaté, fn. *escarmouche, f.*
Csettegni, k. *claquer, craquer.*
Csettenni, k. *se débander.*
Cséve, fn. *bobine, f., époulin, m.; tube, canon, m.*
Csevegni, k. *babiller, causer; gazouiller.*
Csévelni, cs. *bobiner.*
Cséza, fn. *chaise, f.*
Csibe, fn. *poulet, m., poulette, f.*
Csibebecsinált, fn. *bouillon de poulet, m.*
Csibesült, fn. *poulet rôti, m.*
Csicserborsó, fn. *gesse, f.*
Csicseregni, k. *piper (se dit de jeunes oiseaux), gazouiller.*
Csiscerkélni, k. *grésillonner.*
Csicsóka, fn. *pomme de terre, f.*
Csicsós, mn. *orné.*
Csicsózni, cs. *orner.*
Csiga, fn. *limace, f.; escargot, m.; guindal, m.; sabot, m.*
Csigabiga, fn. *limace, f.*
Csigádad, mn. *spiral.*
Csigafészek, fn. *falunière, f.*
Csigafogás, fn. *pêche des moules, f.*
Csigahéj, fn. *coquille d'escargot, f.*
Csigakerék, fn. *roue de fusée, f.*
Csigalépcső, fn. *escalier en limaçon, m.*
Csigamész, fn. *chaux qu'on retire de coquilles, f.*
Csigaposta, fn. *poste aux escargots, f.*
Csigatanitmány, fn. *conchyliologie, f.*
Csigatár, fn. *collection de coquilles, f., coquillier, m.*
Csigázni, cs. *rouler en spirale; guinder; tourmenter.*
Csigér, fn. *pressurage, m.*
Csigolya, fn. *vertèbre, f.*
Csiholni, cs. *battre le fusil, le briquet*
Csík, fn. *loche d'étang, f.; nouille, raie, ligne, f.*
Csikarni, cs. *pincer; forcer, extorquer.*
Csiklandani, cs. *chatouiller; picoter, titiller; —,* **k.** *sentir un chatouillement* ou *un prurit.*
Csiklandás, fn. *chatouillement, m., titillation, f.*
Csiklandós, mn. *chatouilleux; fort délicat; périlleux.*
Csiklandozni, cs. l. Csiklandani.
Csiklandoztatni, cs. *causer une sensation agréable; chatouiller.*
Csíkleves, fn. *potage en vermicelle, m.*
Csikó, fn. *poulain, m.*
Csikófog, fn. *dent de lait, f.*
Csikolni, cs. *rayer, strier, canneler.*
Csikorgás, fn. *craquement; grincement (des dents), m.*
Csikorgatni, cs. *craquer; grincer (des dents).*
Csikorogni, k. *craquer; crier (se dit d'une porte).*
Csíkos, mn. *rayé; strié; cannelé.*
Csikós, fn. *gardeur des chevaux, m.*
Csikózni (ik), k. *mettre bas un poulain, pouliner.*
Csilár, fn. *lustre, m.*
Csillag, fn. *étoile, f.*
Csillagalaku, mn. *en forme d'étoile.*
Csillagász, fn. *astronome, m.*
Csillagászat, fn. *astronomie, f.*
Csillagásztorony, Csillagda, fn. *observatoire, m.*
Csillagdad, mn. *en forme d'étoile.*
Csillagfény, fn. *lueur des étoiles, f.*
Csillagfutás, Csillaghullás, fn. *étoile tombante, f.*
Csillagjós, fn. *astrologue, m.*
Csillagjóslás, fn. *astrologie, f.*
Csillagkép, fn. *constellation, f.*
Csillaglani (ik), k. *reluire, briller; scintiller.*
Csillagos, mn. *éclairé par les étoiles; étoilé.*
Csillaugsáncz, fn. *fort à étoile, m.*
Csillagtan, fn. *astronomie, f.*
Csillagvár, fn. *fort à étoile, m.*
Csillagvizsgálás, fn. *astronomie, f.*
Csillagzat, fn. *constellation, f., astérisme, m.*
Csillagzati, mn. *sidéral.*
Csillagzott, mn. *brillanté*
Csillahagyma, fn. *scille, f.*
Csillám, fn. *lueur, f.*
Csillámlani (ik), k. *briller.*

Csillámlás, fn. *lueur, f.; coruscation, f.*
Csillámló, mn. *scintillant; resplendissant.*
Csillámos, mn. *brillant; pompeux.*
Csillap, fn. *tranquillité, f., repos, m., calme, silence, m.*
Csillapitni, cs. *calmer, apaiser; éteindre, étancher (la soif), adoucir.*
Csillapodni (ik), Csillapulni, k. *se tranquiliser, s'apaiser, se calmer.*
Csillár, fn. *lustre, m.*
Csillogás, fn. *lueur, f.; pompe, f.*
Csillogni, k. *reluire; briller; étinceler; faire parade.*
Csillogó, mn. *brillant; pompeux.*
Csimaz, fn. *punaise, f.*
Csimazos, mn. *rempli de punaises.*
Csimba, fn. *escarpolette, f.*
Csimbákolni, k. *balancer.*
Csimbázni, cs. *brandiller.*
Csimbelkedni (ik), k. *s'attacher, s'accrocher.*
Csimbók, fn. *nœud, m.*
Csimbókos, mn. *noueux.*
Csin, fn. *propreté; élégance, f.; (mauvais) tour, coup, trait, m., méchanceté, f.*
Csinálható, mn. *practicable, faisable.*
Csinálmány, fn. *ouvrage, m.*
Csinálni, cs. *faire; opérer.*
Csináló, fn. *fabricant; facteur; faiseur, m.*
Csinált, mn. *artificiel.*
Csináltút, fn. *chaussée, f.*
Csínján, ih. *doucement.*
Csinos, mn. *charmant; joli; élégant; propre, net.*
Csinosan, ih. *joliment; élégamment; proprement.*
Csinosbitni, cs. *embellir.*
Csinosbulni, k. *s'embellir.*
Csinosgatni, cs. *parer, embellir; nettoyer.*
Csinositni, cs. l. Csinosgatni.
Csinosság, fn. *netteté, propreté; élégance, f.*
Csinosulni, k. *s'embellir.*
Csintalan, mn. *pétulant; —ul, ih. pétulamment.*
Csintalankodni (ik) k. *être pétulant.*
Csintalanság, fn. *pétulance, f.*
Csinvat, fn. *coutil, m.*
Csipa, fn. *chassie, f.*
Csipás, mn. *chassieux.*
Csipcsont, fn. *os iliaque, m.*
Csipdelni, Csipdesni, Csipdezni, cs. *pincer à diverses reprises; persifler.*
Csipdezés, fn. *pincement; persiflage, m.*
Csipe, fn. *hanche, f.*
Csipefájás, fn. *douleur sciatique; coxalgie f.*
Csipér, fn. *tenaille, f.*
Csiperke, fn. *champignon, m.*
Csipertes, mn. *déhanché.*
Csipés, fn. *pincement, m.; sugillation, f.; piqûre, f.*
Csipesz, fn. *petite tenaille, pincette, f.*
Csipeszke, fn. *pince, f.*
Csipeszkedni (ik), k. *s'accrocher.*
Csipet, fn. *prise, f.*
Csipke, fn. *dentelle, f.; entoilage, m.*
Csipkebokor, fn. *épine, f., hallier ou buisson d'épines, m.*
Csipkemustra, fn. *patron à dentelle, m.*
Csipkerózsa, fn. *rose sauvage, églantine, f.*
Csipkerózsabokor, fn. *rosier sauvage, m.*
Csipkés, mn. *dentelé.*
Csipkeszőlő, fn. *groseille verte ou blanche, f.*
Csipkeverő, fn. *faiseuse de dentelles, f.*
Csipkézet, fn. *ouvrage, m., garniture de dentelles, f.*
Csipni, cs. *pincer; mordre, blesser.*
Csipő, fn. *hanche, f.*
Csipőcsont, fn. *os iliaque, m.*
Csipőizom, fn. *muscle iliaque, m.*
Csipős, mn. *mordant, piquant.*
Csipősödni (ik), k. *s'aigrir.*
Csipősség, fn. *aigreur; acidité, f.*
Csipővas, fn. *pincettes, f. pl.*
Csiptetni, cs. *serrer.*
Csira, fn. *germe, m.*
Csira, fn. *hermaphrodite, m.*
Csirádzás, fn. *germination, f.*
Csirázni (ik), k. *germer.*
Csiripelés, fn. *gazouillement, m.*
Csiripelni, k. *gazouiller.*
Csiríz, fn. *colle de farine, f.*
Csirízelni, cs. *coller.*
Csirke, fn. *poulet, m.*
Csiszakö, fn. *pierre à aiguiser, f.*
Csiszamlani (ik), k. l. Csuszamlani.
Csiszamlós, mn. *glissant.*
Csiszár, fn. *fourbisseur, m.*
Csiszárolni, cs. *polir, frotter.*
Csiszolás, fn. *frottement, poliment, m.*
Csiszolni, cs. *frotter, polir.*
Csiszolódni (ik), k. *se frotter.*
Csititni, cs. *calmer, apaiser un enfant qui pleure, faire taire.*
Csitt, isz. *silence!*
Csíz, fn. *serin, m.*

Csizma, fn. botte, f.
Csizmadia, fn. bottier, m.
Csizmafül, fn. tire-botte, m.
Csizmahuzó, fn. tire-botte, m.
Csizmakenöcs, fn. cirage, m.
Csizmasark, fn. talon, m.
Csizmatisztitó, fn. décrotteur, m.
Csizmavető, fn. tire-botte, m.
Csizzöld, mn. vert serin.
Csoda, fn. merveille, f., miracle, m.
Csodaállat, fn. monstre, m.
Csodagyermek, fn. prodige d'enfant, m.
Csodálat, fn. admiration, f. [veilleux.
Csodálatos, mn. prodigieux; mer-
Csodálkozni (ik), k. s'étonner.
Csodálni, cs. admirer.
Csodáló, fn. admirateur, m.
Csodamű, fn. miracle, m.
Csodás, mn. l. Csodálatos.
Csodásan, ih. miraculeusement.
Csodaszép, mn. d'une beauté admirable; magnifique.
Csodatevő, mn. miraculeux; —, fn. thaumaturge, m.
Csók, fn. baiser, m.
Csóka, fn. choucas, m.
Csókaszem, fn. œil d'un aspect vitré, m.
Csokolád, fn. chocolat, m.
Csókolgatni, cs. baiser.
Csókolkodni (ik), k. baiser; toucher, caresser avec le bec, se baisotter.
Csókolni, cs. baiser. [f.
Csokor, fn. nœud de ruban, m.; maille,
Csolnak, fn. nacelle, f. [bateau.
Csolnakázni (ik), k. se promener en
Csomag, fn. paquet, m.
Csombók, fn. nœud, m.
Csombókos, mn. noueux.
Csombolék, fn. paquet, m.
Csombolgatni, Csombolitni, cs. faire un paquet.
Csombolni, cs. nouer. [nœud.
Csombolyodni (ik), k. se former en
Csomiszló, fn. pilon, m.
Csomó, fn. nœud, paquet, m.
Csomódzani (ik), k. se former en nœud.
Csomók, fn. colli, m.
Csomólék, fn. paquet, m.
Csomós, mn. noueux; tubéreux; grumeleux. [se grumeler.
Csomósodni (ik), k. se former en nœud;
Csomózás, fn. emballage, m.; nouement, m.
Csomózni, cs. nouer; emballer.
Csónak, fn. l. Csolnak.
…nakos, fn. batelier, m.

Csonka, mn. mutilé, tronqué; incomplet.
Csonkaság, fn. manque, défaut, m.
Csonkitás, fn. mutilation, f.
Csonkitni, cs. mutiler; amputer.
Csonkitott, mn. mutilé, tronqué.
Csonkulás, fn. mutilation, f.
Csont, fn. os, m.; —, mn. d'os, osseux.
Csontár, fn. noyau (des fruits), m.
Csontárgyümölcs, fn. fruit à noyau, m.
Csontbőr, mn. décharné.
Csontdaganat, fn. tumeur osseuse, f.
Csontesztergáros, fn. tourneur en os, m.
Csontfene, fn. gangrène osseuse, f.; carie, f.
Csontfuró, fn. tarière, f.
Csontgumó, fn. exostose, f.
Csonthártya, fn. périoste, m.
Csontház, fn. ossuaire, charnier, m.
Csontizülés, fn. joint des os, m.
Csontkinövés, fn. exostose, f.
Csontmüves, fn. ouvrier en os, m.
Csontnemű, mn. osseux.
Csontos, mn. ossu; osseux.
Csontosodás, fn. ossification, f.
Csontosodni (ik), k. s'ossifier.
Csontosulni, k. s'ossifier.
Csontpók, fn. éparvin, m.
Csontrák, fn. cancer, m.
Csontszú, fn. carie, f.
Csonttan, fn. ostéologie, f.
Csonttörés, fn. rupture d'un os, f.
Csontváz, fn. squelette, m.
Csontvelő, fn. moëlle, f.
Csoport, fn. groupe, m.
Csoportonként, ih. par groupes.
Csoportos, mn. accumulé.
Csoportosan, ih. par groupes.
Csoportositni, cs. grouper.
Csoportosodni (ik), k. s'accumuler.
Csoportozás, fn. attroupement, rassemblement tumultueux, m.; accumulation, f.
Csoportozat, fn. groupe, m.
Csoportozni, cs. grouper.
Csoportozni (ik), k. s'attrouper; accourir en foule; se rassembler.
Csoportozva, ih. en groupes, par groupes.
Csórálni, cs. tourner.
Csorba, mn. ébréché; crénelé; brèche-dent; —, fn. brèche, crénelure, f.
Csorbás, mn. ébréché, lacuneux.
Csorbaság, fn. défectuosité, f.
Csorbitni, cs. ébrécher.
Csorbulás, fn. brèche, crénelure, f.

Csorbulni, k. *s'ébrécher.*
Csorbult, mn. *ébréché, crénelé.*
Csorda, fn. *troupeau, m.*
Csordanép, fn. *horde, f.*
Csordánként, ih. *par troupeau r.*
Csordapásztor, fn. *bouvier; vacher, m.*
Csordás, fn. l. Csordapásztor.
Csordázók, fn. *peuples nomades, m. pl.*
Csordoga, fn. *gouttière, f.*
Csordogálni, k. *ruisseler.*
Csordulni, k. *s'écouler.*
Csordultig, ih. *trop plein.*
Csorga, fn. *rigole; gouttière, f.*
Csorgó, fn, *égout, m.*
Csórni, l. Csórálni.
Csorogni, k. *ruisseler.*
Csoroszlya, fn. *coutre, m.*
Csórtok, fn. *écrou, m.*
Csoszogni, k. *marcher en traînant les pieds.*
Csótán, fn. *blatte, f.*
Csótár, fn. *housse, f.*
Csotárós, mn. *couvert d'une housse.*
Csóválni, cs. *branler (la tête); agiter (la queue).*
Cső, fn. *tube; tuyau; canon (d'un fusil), m.; tête de maïs, f.*
Csöbör, fn. *cuve, tine; hotte, f.*
Csöbrös, fn. *hotteur, m.*
Csőcselék, fn. *vulgaire, m., plèbe, tourbe, f.*
Csőd, fn. *concours des créanciers, m., faillite; banqueroute, f.*
Csődítés, fn. *réunion en bande, f.*
Csődítni, cs *réunir en bandes.*
Csődör, fn. *cheval mâle, étalon, m.; cheval entier, m.*
Csődörcsikó, fn. *poulain mâle, m.*
Csődülés, fn. *attroupement, m.*
Csődület, fn. *concours des créanciers, m.*
Csődülni, k. *s'attrouper.*
Csög, fn. *nœud, m.*
Csögös, mn. *noueux, m.*
Csögözni, cs. *quiller.*
Csökkenés, fn. *baisse, f.; affaiblissement, m.*
Csökkenni, k. *baisser de prix; s'affaiblir.*
Csökönös, mn. *rétif (se dit d'un cheval); récalcitrant.*
Csökönösség, fn. *opiniâtreté, f.*
Csömör, fn. *nausée, f., dégoût, m.*
Csömörfőző, fn. *gargotier, m.*
Csömörleni (ik), k. *éprouver du dégoût pour qc.; prendre qc. en dégoût.*
Csömörletes, mn. *dégoûtant.*
Csömörlős, mn. *qui éprouve du dégoût, qui se dégoûte facilement.*
Csönd, l. Csend.
Csöng, l. Cseng.
Csöp, l. Csep.
Csöpöródni (ik), k. *se ratatiner; se racornir; se crisper; se grésiller; se recroqueviller.*
Csőr, fn. *bec, m.*
Csőralma, fn. *calville, f.*
Csörcse, fn. *pendant d'oreille, m.*
Csördítni, cs. *faire claquer son fouet.*
Csördülni, k. *résonner.*
Csöre, fn. *clystère, m.; —, mn. nu.*
Csörej, fn. *cliquetis, bruit, m.*
Csörge. fn. *creton de lard, m.*
Csörgedezés, fn. *murmure (d'un ruisseau), m.*
Csörgedezni, k. *ruisseler.*
Csörgedező, mn. *ruisselant.*
Csörgekigyó, fn. *serpent à sonnettes, m.*
Csörgés, mn. *préparé avec du creton de lard.*
Csörgés, fn. *cliquetis, bruit, m.*
Csörgeteg, mn. *ruisselant.*
Csörgetni, cs. *cliqueter, faire un bruit de chaînes; faire retentir les armes.*
Csörgető, **Csörgetyű**, fn. *grelot, m.*
Csörgő, fn. *grelot, m., sonnaille, f., hochet, m.*
Csörgődob, fn. *tambourin, m.*
Csörgőkigyó, l. Csörgekigyó.
Csörgős, mn. *à grelots, à sonnettes.*
Csörgősapka, fn. *marotte, f.*
Csörgöszán, fn. *traîneau à grelots, m.*
Csörögni, k. *cliqueter; retentir.*
Csörömpölés, fn. *tintement des verres.*
Csörömpölni, k. *faire tinter les verres.*
Csörrenni, k. *résonner, retentir; faire du bruit.*
Csörtetni, cs. l. Csörgetni.
Csősz, fn. *garde champêtre, m.*
Csőszgunyhó, fn. *baraque, f.*
Csötörtök, fn. *jeudi, m.;* nagy —, *jeudi saint, m.*
Csúcs, fn. *cime, f., sommet, m.; saillie, protubérance pointue, f.; comble, pignon (d'un édifice), m.*
Csúcsfal, fn. *mur de pignon, m.*
Csúcsfödél, fn. *comble à pignon; fronton, m.*
Csucsorodás, fn. *saillie, protubérance, f.; partie saillante, f., encorbellement, m.*
Csucsorodni (ik), k. *être proéminent, s'élever au-dessus de; faire saillie;*

s'éffiler, se terminer en pointe; s'appointir.
Csúcsos, mn. *qui a des cimes, des sommités; pointu; saillant.*
Csucsosítni, cs. *rendre pointu.*
Csucsodni (ik), k. *se terminer en pointe, s'appointir.*
Csucsozni, cs. *rendre pointu; appointir.*
Csucspont, fn. *point vertical; zénith, m.*
Csuda, l. Csoda.
Csúf, mn. *laid, difforme, vilain, méchant; immoral, obscène; —,* fn. *moquerie, f., persiflage, m.;* csúfot űzni, *se moquer.*
Csufítani, cs. *défigurer, déparer.*
Csufitás, fn. *défiguration, f.*
Csúfnév, fn. *sobriquet, m.*
Csúfólás, fn. *moquerie, f., persiflage, m.*
Csúfolni, cs. *se moquer; persifler.*
Csúfolódás, l. Csufolás.
Csúfolódni (ik) k. l. Csúfolni.
Csúfolódó, fn. *moqueur, railleur; ricaneur; persifleur, m.* [*ricanant.*
Csúfolódva, ih. *d'un air moqueur, en*
Csufondáros, fn. *moqueur, railleur, m.*
Csúfos, mn. *honteux; ignominieux.*
Csúfosan, ih. *honteusement, ignominieusement; lâchement.*
Csúfság, fn. *affront, m., honte, ignominie, f.*
Csúfságból, ih *par moquerie.*
Csúfszó, fn. *mot injurieux, m.*
Csúful, l. Csúfosan.
Csúfulni, k. *enlaidir.*
Csuha, fn. *froc, m.*
Csuka, fn. *brochet, m.*
Csukafakó, mn. *gris bleuâtre.*
Csukás, fn. *fermeture, clôture, f.*
Csukaszinű, l. Csukafakó.
Csukaszkodni (ik), k. *se fermer.*
Csukkanni, k. *se fermer en se débandant.*
Csuklani (ik), k. *sangloter; se luxer (le bras), se démettre (le pied etc.).*
Csuklás, fn. *sanglots, m. pl.*
Csukló, fn. *article, m., jointure, articulation, f., jarret, m.*
Csuklya, fn. *capuchon, m.*
Csuklyázni, cs. *chaperonner.*
Csukni, cs. *fermer, clore.*
Csukódni (ik) k. *se fermer.* [*f.*
Csukor, fn. *nœud de ruban, m., maille,*
Csukva, ih. *fermé, clos.*
Csunya, mn. *laid; difforme; méchant; sale; obscène; vilain;* —idő, *temps sale* ou *vilain.*
Csunyaság, fn. *laideur, difformité; méchanceté, f.; mauvais état du temps, m.; saleté, obscénité, f.*
Csunyául, ih. *vilainement.*
Csúnyázni, cs. *salir; souiller.*
Csunyítni, cs. *salir; chier.*
Csúnyulni, k. *se salir; enlaidir.*
Csupa, mn. *sans mélange, pur.*
Csupán, ih. *seulement, purement, uniquement, ne ... que.*
Csupáncsak, ih. *exclusivement.*
Csupasz, mn. *nu, denudé; dépilé, décalvé; chauve.*
Csupaszon, ih. *nu.*
Csupasztani, cs. *dépouiller de ...; dépiler.*
Csupor, fn. *petit pot, m.*
Csuporítani, cs. *contracter (les lèvres).*
Csuporodni (ik), k. *se contracter.*
Csurás-csavarás, fn. *interprétation fausse, f.*
Csurgó, fn. *égout; ruisseau, m., source vive, f.*
Csurogni, k. *ruisseler.*
Csurviz, mn *tout mouillé.*
Csusszanni, k. *glisser.*
Csuszamlás, fn. *glissement, m.*
Csuszamlós, mn. *glissant.*
Csuszamék, fn. *lubricité d'une surface, f.*
Csuszamos, mn. *glissant.*
Csuszamlani (ik), ik. *glisser.*
Csuszanós, mn. *glissant.*
Csuszka, fn. *glissoire, glissade, f.*
Csuszkálás, fn. *glissade, f.*
Csuszkálni, k. *ramper, se glisser en rampant; glisser; patiner.*
Csúszni, k. l. Csuszkálni.
Csuszómászó, fn. *vers, m. pl., vermine, f., reptiles, m. pl.*
Csuszós, mn. *glissant.*
Csusztatófa, fn. *poulain, m.*
Csusztogni, k. *marcher en traînant les pieds.*
Csúszva, ih. *en rampant.*
Csuta, fn. *tige, f.*
Csutak, fn. *bouchon, torchon de paille; brandon, m.; tige, f.*
Csutka, fn. *tige, f., axe, rafle (d'une grappe de raisin, m.*
Csutora, fn. *utensile de bois creux et enduit de cuir destiné à contenir du vin, m.*
Csutorodni (ik), k. l. Csucsorodni.
Csúz, fn. *rhumatisme, m.*
Csúzláz, fn. *fièvre rhumatismale, f.*

Csúzos, mn. *rhumatique.*
Csücs, fn. *bout, m., extrémité, queue; gueule (d'une cruche), f.*
Csücshimlő, fn. *petite vérole volante, f.*
Csücsülni, k. *s'asseoir (se dit d'un enfant).*
Csüggedelem, fn. *découragement, m.*
Csüggedetlen, mn. *sans crainte; sans repos.*
Csüggedkezni, k. *hésiter (par défaut de courage), douter du succès (d'une entreprise); se décourager; être découragé.*
Csüggedni, k. *perdre courage, se décourager.*
Csüggedség, fn. *découragement, m.*
Csüggedt, mn. *découragé.*
Csüggedten, ih. *sans courage.*
Csüggeszteni, cs. *décourager.*
Csüggesztő, mn. *décourageant.*
Csüggeteg, mn. *découragé.*
Csüggni, k. *pendre, être suspendu.*
Csüggő, mn. *flottant, suspendu; pendant.*
Csülleng, fn *pastel, m.;* festő —, *pastel des teinturiers, m.*
Csüngeni, k. l. **Csüggni.**
Csűr, fn. *grange, f.*
Csürhe, fn. *cochon de lait, m.*
Csürhenép, fn. *gens de mauvaise vie, vagabonds, m. pl., canaille, f.*
Csürlő, fn. *fuseau, m., bobine, sépoule, f.*
Csürlőded, mn. *en rhombe.*
Csürölni, cs. *bobiner.*
Csürni, cs. *tourner, tordre.*
Csürni-csavarni, cs. *altérer le sens de qc.; fausser (ex la loi).*
Csütörtök, fn. l. **Csötörtök.**

Cz.

Czaf, fn. *tresse de cheveux, queue, f.*
Czáf, fn. *réfutation, f.*
Czafat, fn. *chiffon, haillon, lambeau, torchon, m.*
Czafatolni, cs. *mettre en lambeaux.*
Czafatos, mn. *en lambeaux, chiffonné; déguenillé.*
Czafogni, k. *marcher dans la boue.*
Czáfolat, fn. *réfutation, f.*
Czáfolhatlan, mn. *irréfutable.*
Czáfolhatlanul, ih. *irréfutablement.*
Czáfolni, cs. *réfuter.*
Czafra, fn. *prostituée, f.*
Czáfra, fn. *lambeau, haillon, chiffon, m.*
Czafrang, fn. *frange, f.*
Czafrangos, mn. *frangé.*
Czakó, fn. *cicogne, f.*
Czammogni, k. *trotter.*
Czápa, fn. *requin, squale, m.*
Czár, fn. *czar, m.;* —né, fn. *czarine, f.*
Czebra, fn. *zèbre, m.*
Czéda, mn. *pétulant.*
Czédálkodni (ik), k. *se conduire d'une manière pétulante.*
Czédás, mn. *pétulant.*
Czédaság, fn. *pétulance, f.*
Czédrus, fn. *cèdre, m.*
Czédula, fn. *cédule, f.*
Czég, fn. *raison (de commerce), f.*
Czégér, fn. *enseigne (d'une auberge), f.*
Czégéres, mn. *diffame, malfamé; notoire.*
Czéh, fn. *corps de métier, m.; corporation, f.*
Czéhbeli, mn. *qui fait partie d'une corporation.*
Czéhenként, ih. *par corporation.*
Czéhes, mn. *constitué en corps.*
Czéhlevél, fn. *privilèges d'un corps, m. pl.*
Czéhmester, fn. *juré d'un corps, m.*
Czéhmesterség, fn. *jurande, f.*
Czéhszabály, fn. *statuts d'un corps, m. pl.*
Czéhszellem, fn. *esprit de corps, de caste, de coterie, m.*
Czéhtárs, fn. *membre d'un corps; confrère, m.*
Czékla, fn. *betterave, f.*
Czél, fn. *but, m.; dessein, projet, m.*
Czélellenes, mn. *contraire au but.*
Czélgömb, fn. *mire, visière, f.*
Czélirányos, mn. *conforme au but.*
Czélirányosság, fn. *convenance; opportunité, f.*
Czélkarika, fn. *cible, f., but, blanc, m.*
Czella, fn. *cellule, f.*
Czéllövész, fn. *celui qui s'exerce au tir à la cible; habile tireur, m.*
Czélos, k. *viser, mirer;* —, cs. *avoir qc. en vue; faire allusion à . . .*

Czélpont, fn. l. Czélgömb.
Czélszerü, l. Czélirányos.
Czészerütlen, mn. l. Czélellenes.
Czéltalan, mn. *sans but.*
Czéltalanság, fn. *absence de but, f.*
Czéltárgy, fn. *cible, f., but, blanc, m.*
Czéltévesztett, mn. *manqué, mal choisi.*
Czélvesztett, l. Czéltalan.
Czélzás, fn. *visée, f.; tendance; allusion, f.*
Czélzat, fn. *tendance, f.*
Czément, fn. *ciment, m.*
Czepelni, cs. *porter qc. péniblement.*
Czerkóf, fn. *marmot, m.*
Czérna, fn. *fil, m.*
Czérnamolna, fn. *machine à retordre le fil, f.*
Czérnasodró, fn. *guindre, m.*
Czérnaszál, fn. *aiguillée de fil, f.*
Czérnaviszáló, fn. l. Czérnasodró.
Czeruza, fn. *crayon, m.*
Czet, Czethal, fn. *baleine, f.*
Czetagyfaggyu, fn. *blanc de baleine, m.*
Czetfogás, fn. *pêche de la baleine, f.*
Czethalász, fn. *pêcheur de baleines, m.*
Czetló, fn. *morse, cheval marin, m.*
Czetvelő, fn. *spermacéti, m.*
Czetzsir, fn. *huile de baleine, f.*
Czibak, fn. *tresse de cheveux, queue, f.*
Czibakolni, cs. *tirer par les cheveux.*
Czibálni, l. Czibakolni.
Czibere, fn. *birambrot, m.*
Czibertes, mn. *boiteux.*
Czibet. Czibetpetymeg, fn. *civette, f.*
Czicz, fn. *toile de coton des Indes, indienne, f.*
Czicza, fn. *chat, m.*
Cziczamacza, fn. *chaton, m.*
Cziczkány, fn. *musaraigne, f.*
Cziczkóró, fn. *achillée, millefeuille, f.*
Cziczoma, fn. *parure, f.*
Cziczomázni, cs. *parer.*
Czifra, mn. *paré, orné.*
Czifrálkodni (ik), k. *se parer avec recherche.*
Czifrán, ih. *en parure.*
Czifrás, mn. *un peu orné.*
Czifraság, fn. *décoration, f., ornement, m.*
Czifrázni, cs. *parer, décorer.*
Czigány, fn. *Bohémien, Égyptien; menteur, m.*
Czigánybanda, fn. *bande de Bohémiens, f.*
Czigánykodni (ik), k. *tromper; user de fraude.*
Czigányos, mn. *à la manière des Bohémiens.* [f.
Czigányrajkó, fn. *race des Bohémiens,*
Czigányság, fn. *tromperie, fraude, f.*
Czikázni (ik), k. *sillonner l'air (se dit de la foudre).*
Czikk, Czikkely, fn. *article, m.*
Czikkelyenként, ih. *par articles.*
Czikória, fn. *endive, chicorée endive, f.*
Czikornya, fn. *ornement, m.*
Czikornyás, mn. *orné.*
Czikornyátlan, mn. *sans ornement.*
Czikornyázni, cs. *orner.*
Czím, fn. *titre, m.; adresse; raison (de commerce), f.*
Czimbalmos, fn. *cymbalier, m.*
Czimbalmozni, cs. *jouer de la cymbale.*
Czimbalom, fn. *cymbale, f.* [m.
Czimbora, fn. *compagnon; complice,*
Czimborálni, k. *faire compagnie à qn.*
Czimboraság, fn. *camaraderie, f.*
Czímer, fn. *armes, armoiries, f. pl., blason; écu, écusson; ornement, m.*
Czímeres, mn. *signalé.* [f. pl.
Czímeres-levél, fn. *lettres de noblesse,*
Czímerismeret, fn. *blason, m.*
Czímernök, fn. *roi d'armes, m.*
Czímertan, fn. *science héraldique, f.*
Czímes, mn. *intitulé, titré; titulaire.*
Czímezés, fn. *intitulation, f.*
Czimezet, fn. *titre, m.*
Czímezni, cs. *intituler; adresser.*
Czímkép, fn. *vignette, f.*
Czímlap, fn. *titre, m.*
Czímzet, fn. *titre, m., intitulation, f.*
Czímzetes, mn. *titulaire.*
Czímzett, mn. *titré.*
Czin, fn. *étain, m.; —,* mn. *d'étain.*
Czinczi-finczi, mn. *mignard.*
Czinczogni, k. *siffler; râcler; écorcher; gringotter.*
Czinege, fn. *mésange, f.*
Czines, mn. *étamé; blanchi.*
Czinezés, fn. *étamure, f.*
Czinezni, cs. *étamer.*
Czink, fn. *zinc, m.*
Czinke, fn. *mésange, f.*
Czinkos, fn. *malfaiteur, m.*
Czinkostárs, fn. *complice, m.*
Czínmüves, fn. *potier d'étain, m.*
Czinóber, fn. *cinabre, m.*
Czinöntő, fn. l. Czínmüves.
Czinterem, fn. *cimetière, m.*
Czipelni, cs. *traîner, entraîner.*
Czipész, fn. *cordonnier, m.*
Czipó, fn. *un petit pain blanc.*

Czipő, fn. *soulier, m.*
Czipőfej, fn. *empeigne de soulier, f.*
Czipőhuzó, fn. *chausse-pied, m.; corne, f.*
Cziprus, fn. *cyprès, m.*
Cziprusfenyű, fn. *sabine, f.*
Czirkalmazni, cs. *compasser.*
Czirkálni, k. *patrouiller; faire la ronde.*
Czirkálódni (ik), k. *faire la patrouille.*
Czirkalom, fn. *compas, m.*
Czirmolni, cs. *salir; tacher.*
Czirmos, mn. *sale.*
Czirógatás, fn. *caresses, f. pl.*
Czirógatni, Czirókálni, cs. *caresser; flatter (de la main).*
Czirom, fn. *saleté, f.*
Czirpelni, k. *pépier.*
Czitera, fn. *guitare, f.*
Czitrom, fn. *citron, limon, m.*
Czitromfa, fn. *limonier, m.*
Czitromfű, fn. *mélisse citronelle, f.*
Czitrombéj, fn. *écorce de citron, f.*
Czitromlé, fn. *jus de citron, m.*
Czitromlél, fn. *essence de citron, f.*
Czitromsárga, mn. *de couleur de citron; citrin.*
Czitromsármány, fn. *bréant, m.*
Czitromszelet, fn. *tranche de citron, f.*
Czitromszörp, fn. *sirop de citron, m.*
Czitromviz, fn. *limonade, f.*
Czitromvizkészitő, fn. *limonadier, m.*
Czitvor, fn. *zédoaire, f.*
Czivakodás, fn. *dispute animée; querelle, rixe; discorde, f.*
Czivakodni (ik), k. *se disputer.*
Czivakodó, mn. *querelleur.*
Czivódás, fn. l. Czivakodás.
Czivódni (ik), k. Czivakodni.
Czobol, fn. *zibeline, f.*
Czocza, fn. *cochon, m.*
Czók, fn. *réjouissance, f.*
Czókmók, fn. *bagage, m.*
Czókó, fn. *sabot, m.*
Czomb, fn. *cuisse; jambe, f.*
Czombér, fn. *veine crurale, f.*
Czombos, mn. *qui a des grosses jambes.*
Czombvas, fn. *cuissard, m.*
Czompó, fn. *tanche, f.*
Czondra, fn. *prostituée, f.*
Czondrás, mn. *déguenillé.*
Czopákás, mn. *pâteux; glutineux; visqueux.*
Czölönk, fn. *tronchet; tronçon, m., souche, bûche, f.*
Czölöp, fn. *pieu, poteau; pilotis; palis; déclic, mouton, m.*
Czölöpözni, cs. *piloter.*
Czölöpvármű, fn. *palissade, f.*
Czövek, fn. *piquet, m.; cheville, f.*
Czövekelni, cs. *attacher avec des chevilles; piloter; palissader.*
Czövekverő kos, fn. *pilou, m.*
Czudar, mn *infâme.*
Czudarkodni (ik), k. *se conduire d'une manière infâme.*
Czudarság, fn. *infamie, f.*
Czudarul, ih. *d'une manière infâme.*
Czukor, fn. *sucre, m.*
Czukoralj, fn. *résidu du sucre, m.*
Czukoranyag, fn. *matière sucrée, f.*
Czukorborsó, fn. *pois goulu, m.*
Czukorcsipő, fn. *pincettes à sucre, f. pl.*
Czukorfőzés, fn. *raffinage, m., raffinerie, f.*
Czukoröntet, fn. *enduit de sucre, m., glace, f.*
Czukorrépa, fn. *bette-rave, f.*
Czukorsalak, fn. l. Czukoralj.
Czukorsütemény, fn. *confitures; sucreries, f. pl.*
Czukorsüveg, fn. *pain de sucre, m.*
Czukorszelencze, fn. *sucrier, m.*
Czukrász, fn. *confiseur, m.*
Czukrászat, fn. *confiserie, f.*
Czukrászság, fn. *art, état de confiseur, m.*
Czukros, mn. *sucré.*
Czukrozni, cs. *sucrer.*
Czupogni, Czupogatni, Czuppanni, k. *claquer des lèvres ou de la langue.*
Czupp, fn. *baiser, m.*
Czuppantani, l. Czupogni.

D.

Dacz, fn. *bouderie, mutinerie, f., opiniâtreté, f.;* Daczára, *en dépit de..., malgré, au mépris de...*
Daczolni, k. *faire tête a qn., affronter, braver, défier qc.* ou *qn.*
Daczos, mn. *opiniâtre, obstiné; mutin.*
Daczosan, ih. *opiniâtrément, obstinément.*
Daczoskodni (ik), k. *s'opiniâtrer; s'obstiner.* [f.
Daczosság, fn. *opiniâtreté, obstination,*
Dacz-és védszövetség, fn. *alliance offensive et défensive, f.*
Dada, fn. *vieille femme, f.*
Dádé. fn. *un vieux bohémien, m.*
Dadogás, fn. *balbutiement, m.*
Dadogni, cs. és k. *balbutier, bégayer.*
Dag, fn. *enflure, tumeur, f.*
Dagadás, fn. *gonflement, m., tuméfaction; distension, f.*
Dagadék, fn. *tumeur, f.*
Dagadni, k. *s'enfler; grossir, monter.*
Dagadó, mn. *qui se gonfle, turgescent.*
Dagadozni, k. *se gonfler petit à petit.*
Dagadt, mn. *gonflé; enflé; tuméfié; grossi (par la pluie).*
Dagály, fn. *enflure; bouffissure (du style), f., pathos, m.; haute marée, f., flux; orgueil, m.*
Dagályos, mn. *enflé; guindé; orgueilleux.*
Dagályoskodni (ik), k. *se démener d'une manière hautaine.*
Dagályosság, fn. *enflure; bouffissure, f.; orgueil, m.*
Daganat, fn. *enflure, tumeur, f.*
Daganatos, mn. *gonflé; enflé; tuméfié.*
Dagasztani, cs. *pétrir.*
Dagasztófa, f. *palette, f.*
Dagasztóteknö, fn. *huche, f., pétrin, m.*
Dajka, fn. *nourrice, f.;* száraz —, *bonne, f.*
Dajkálkodni (ik), k. Dajkálni, cs. *soigner, garder qn.* ou *qc; avoir soin de...*
Dajkálódni (ik), k. l. Dajkálkodni.
Dajkarege, fn. *conte de nourrice, m., conte bleu, m.*
Dák, tn. *Dace, m.*
Dákó, fn. *queue de billard; masse, f.*
Dákos, fn. *poignard, stylet, m.*
Dal, fn. *chant; air, m., chanson, f.*
Dalár, fn. *chanteur, m.*
Dalárda, fn. *société de chanteurs, f.*
Daljáték, fn. *opéra, m.*
Dalia, fn. *héros, champion, m.*
Daliás, mn. *heroïque.*
Dallam, fn. *mélodie, f., air, m.*
Dallani, k. és cs. *chanter.*
Dalmátország, tn. *Dalmatie, f.*
Dalmü, fn. *opéra, m.*
Dalnok, fn. *chanteur, m.*
Dalolni, k. *chanter.*
Dalos, mn. *chanteur.*
Dáma, fn. *dame, f.*
Damaskusipenge, fn. *lame de Damas, lame damasquinée, f.*
Damasz, fn. *damas, m.;* —, mn. *de damas, damassé.*
Dámvad, fn. *daim, m.; daine, f.; gros gibier, m.*
Dán, tn. *Danois, m.;* —, mn. *Danois.*
Dana, fn. *chanson rustique, f.; le mauvais (ennemi).*
Dancs, fn. *saleté, f.*
Dancsos. mn. *sale.*
Dancsosság, fn. *saleté, f.*
Dandár, fn. *brigade, f.*
Dandárnok, fn. *brigadier, m.*
Dánia, Dánország, tn. *Danemarc, m.*
Danolni, l. Dallani.
Dánpehely, fn. *édredon, m.*
Dara. fn. *blé égrugé: gruau, m., semoule, f.; petite grêle, f., grésil, m.*
Darab, fn. *morceau; fragment, m., pièce, f.; peu de temps.*
Darabolás, fn. *morcellement, m.*
Darabolni, cs. *morceler, mettre en pièces.*
Darabonként, ih. *pièce par pièces.*
Darabos, mn. *raboteux; inégal; rude; impoli; âpre.*
Darabosság, fn. *inégalité; rudesse, f., défaut de politesse, m.; aspérité du style, f.* [sille.
Dara esik, *il tombe du grésil, il gré-*
Daraesö, fn. *grésillement, m.*
Darakása, fn. *bouillie de gruau; semoule au lait, f.*
Darálni, cs. *égruger; bavarder.*

Daráló, fn. *moulin à égruger, m.*
Darált, mn. *égrugé.*
Daramalom, l. Daráló.
Darapép, fn. *semoule au lait, f.*
Darás, mn. *graveleux, calculeux.*
Darázs, fn. *guêpe, f.*
Darázsboly, fn. *guêpier, m.*
Darázsfészek, fn. *guêpier, m.*
Dárda, fn. *lance; pique, f.*
Dárdany, fn. *antimoine, m.*
Dárdás, fn. *lancier, m.*
Dáridó, fn. *festin; repas joyeux, m.*
Darócz, fn. *gros drap, m.; grosse toile, f.*
Daru, fn. *grue, f.*
Dávirikolni, k. *pousser des cris de joie.*
De, ksz. *mais, cependant, toute fois, pourtant, néanmoins.*
Deák, l. Diák.
Deczember, fn. *Décembre, m.*
Déd, fn. *aïeul, m.; aïeule, f.*
Dédanya, fn. *bisaïeule, f.*
Dédapa, fn. *bisaïeul, f.*
Dédős, fn. *bisaïeul, m.*
Dédük, fn. *bisaïeule, f.*
Degenet, Deget, fn. *goudron, m.*
Degetelni, cs. *goudronner.*
Dehogy, isz. *ah non! ah oui!*
Dejszen, isz. *certes! mais-hélas!*
Dékán, fn. *doyen, m.*
Dékánság, fn. *doyenné, m.*
Dél, fn. *midi; sud, m.*
Délczeg, mn. *courageux; orgueilleux; insoumis.*
Delej, fn. *aimant, m.*
Deles, mn. *magnétique; aimanté.*
Delejezni, cs. *aimanter (le fer); magnétiser (un malade).*
Delejesség, fn. *magnétisme, m.*
Delejtű, fn *aiguille aimantée, f.*
Delejző, fn. *magnétiseur, m.*
Delelni, k. *se reposer à midi.*
Délelőtt, fn. *matin, m.; matinée, f.*
Délelőtt, ih. *avant midi, dans la matinée.*
Delenként, ih. *de midi; qui a lieu à midi.*
Délest, fn. *après-midi; après-dînée, f.; sud-ouest, m.*
Délestkor, ih. *après-midi.*
Délfény, fn. *soleil de midi, m.; lumière ou aurore australe, f.*
Délgöncz, fn. *pôle sud, m.*
Deli, mn. *d'une figure, d'une attitude imposante; brillant, beau.*
Déli, fn. *habitant d'un pays méridional, m.*
Déli, mn. *de midi; méridional; austral; du sud, du midi.*
Délibáb, fn. *fée morgana, f.*
Delicze, fn. *colibri, m.*
Deliség, fn. *déhors imposants, m. pl.*
Delitermetű, mn. *bien fait.*
Délkör, fn. *méridien, m.*
Délllő, fn. *lieu de repos; méridienne, f.*
Délnapóra, fn. *cadran méridional, m.*
Délnek, ih. *vers le sud, au sud, au midi.*
Delnő, fn. *dame, f.*
Délsark, fn. *pôle sud, m.*
Délszak, fn. *sud, midi, m.*
Délszaki, mn. l. Déli, mn.
Déltáj, fn. *région du midi; région méridionale, f.; heure de midi; heure du dîner, f.*
Déltájban, ih. *à midi.*
Délután, fn. *après-midi, après-dînée, f.*
Délvidéki, fn. l. Déli, fn.
Délvonal, fn. *méridienne, f.*
Démutka, fn. *thym, m.*
Denevér, fn. *chauve-souris, f.*
Dér, fn. *gelée blanche, f.; frimas, m.*
Dercze, fn. *gruau, m.; fécule, f.*
Derczeburnót, fn. *tabac râpé, m.*
Dereglye, fn. *bac, m., traille, f., ponton, m.*
Derék, fn. *tronc; corps, m., taille, f.; pied (d'arbre), m.; milieu, m.*
Derék, mn. *excellent; brave, honnête.*
Derekalj, fn. *matelas, m.*
Derekasan, ih. *bien; comme il faut.*
Derékfájás, fn. *douleurs lombaires, f. pl.*
Derékhad, fn. *troupes d'élite, f. pl.*
Deréknyár, fn. *milieu de l'été, m.*
Derékség, fn. *excellence, f.*
Derékszeg, fn. *cheville ouvrière (d'un carrosse), f.*
Derékszíj, fn. *sangle; ceinture, f.*
Derékszög, fn. *rectangle, m.*
Derékszögű, mn. *rectangle.*
Derékszorító, fn. *bandage de corps, m.*
Derékvas, fn. *cou de cygne, m.*
Derelye, fn. *mets de farine, m.*
Derengeni, k. *devenir serein; s'éclaircir; se rasséréner.*
Deres, mn. *couvert de frimas.*
Deres, fn. *billot, m.*
Derítni, cs. *rasséréner.*
Dermedés, fn. *engourdissement, m., raideur, f.*
Dermedni, k. *devenir raide; raidir, se raidir, s'engourdir; être glacé de froid; crever.*
Dermenet, fn. *spasme tonique, m.*

Dermengés, fn. *catalepsie, f.*
Dermessteni, cs. *engourdir.*
Derü, fn. *soleil, beau temps, m.*
Derülni, k. *s'éclaircir.*
Derült, mn. *serein; gai.*
Derültség, fn. *sérénité; gaîté, f*
Deszka, fn. *ais, m., planche, f.*
Deszkasátor, fn. *baraque, f.*
Deszkázat, fn. *revêtement de boiserie, m.*
Deszkázni, cs. *planchéier; boiser; parqueter.*
Deszkázott, mn. *lambrissé, parqueté.*
Dévaj, mn. *pétulant; espiègle.*
Dévajkodni (ik), k. *badiner, folâtrer.*
Dévajság, fn. *gaîté folâtre; espièglerie, f.*
Dézsa, fn. *boisseau, m.*
Dézsma, fn. *dîme, f.*
Dézsmaadó, mn. *sujet à la dîme; décimable.*
Dézsmálni, cs. *dîmer; décimer.*
Dézsmamentes, mn. *exempt de la dîme.*
Dézsmás, mn. *sujet à la dîme; décimable.*
Dézsmaszedő, fn. *dîmeur, m.*
Diadal, fn. *triomphe, m.*
Diadalív, fn. *arc triomphal, m.*
Diadaljel, fn. *trophée, m.*
Diadalmas, mn. *victorieux; triomphant.*
Diadalmasan, ih. *en triomphant.*
Diadalmaskodni (ik), k. *triompher; être victorieux.*
Diadalmenet, fn. *marche victorieuse, pompe triomphale, f.*
Diadalmi, mn. *triomphal.*
Diadalom, fn. *triomphe, m.*
Diák, fn. *latin; étudiant, m.*
Diákos, mn. *qui a fait ses études.*
Diákság, fn. *étudiants, m. pl.; latinité, f.*
Diáktárs, fn. *condisciple, m.*
Diákul, ih. *latin.*
Dibdáb, mn. *inutile.*
Dibdábság, fn. *inutilité, vétille, f.*
Dics, fn. *gloire, f.*
Dicsbeszéd, fn. *panégyrique, m.*
Dicsekedni (ik), k. *se vanter.*
Dicsekedő, mn. *fanfaron; —*, fn. *fanfaron, m.*
Dicsekedve, ih. *avec ostentation.*
Dicsekszeni (ik), k. l. **Dicsekedni.**
Dicsének, fn. *hymne, cantique, m.*
Dicsérendő, mn. *louable.*
Dicséret, fn. *éloge, m.*
Dicséretes, mn. *digne d'éloges, louable.*
Dicséretesen, ih. *honorablement.*
Dicsérni, cs. *louer; faire l'éloge de...*
Dicsfény, fn. *auréole, f., nimbus, m.*
Dicső, mn. *glorieux; magnifique; charmant.*
Dicsőitni, cs. *glorifier; célébrer; exalter.*
Dicsőn, ih. *glorieusement.*
Dicsőség, fn. *gloire, f.*
Dicsőséges, mn. l. **Dicső.**
Dicsőül, ih. i. **Dicsőn.**
Dicsőülni, k. *glorifier.*
Dicsőült, mn. *glorifié.*
Dicsszomj, fn. l. **Dicsvágy.**
Dicsszomjas, mn. *ambitieux.*
Dicsszónok, fn. *panégyriste, m.*
Dicstelen, mn. — ül, ih. *sans gloire.*
Dicsteli, mn. *glorieux.*
Dicsvágy, fn. *ambition, soif de gloire, f.*
Dicsvágyó, mn. *ambitieux.*
Dideregni, k. *trembler de froid.*
Díj, fn. *prix, m., récompense, f.; taxes, f. pl.*
Díjas, mn. *stipendiaire.*
Díjatlan, mn. *sans salaire; sans récompense.*
Díjazni, cs. *taxer; gager.*
Díjnok, fn. *mercenaire, m.*
Díjtalan, mn. *sans salaire, sans honoraire.*
Dinnye, fn. *melon, m.;* görög —, *melon d'eau, m.;* sárga —, *melon sucré, m.*
Dinnyeágy, fn. *melonnière, f.*
Dinom-dánom, fn. *débauche de table, orgie, f.*
Dió, fn. *noix, f.*
Diófa, fn. *noyer, m.*
Dióhéj, fn. *coque; coquille de noix, f.*
Dióolaj, fn. *huile de noix, f.*
Diós, fn. *verger de noyers, m.*
Diótörő, fn. *casse-noix, m.*
Diribdarab, fn. *fragments, m. pl.*
Dísz, fn. *pompe, parade, f., ornement, m.*
Díszágy, fn. *lit de parade, m.*
Díszáru, fn. *article de modes, m., bijouterie, f.*
Díszárus, fn. *bijoutier, m.*
Díszék, fn. *parures, f. pl.*
Díszelegni k. *faire parade.*
Díszes, mn. *élégant, charmant.*
Díszesen, cs. *élégamment.*
Díszesitni, cs. *orner; décorer.*
Díszeskedni (ik), k. *faire parade; briller.*
Díszesség, fn. *élégance, f.*
Díszités, Díszitmény, fn. *décoration, f.*
Díszítni, cs. *décorer.*
Díszjel, fn. *décoration, f.*

Díszkard, fn. *sabre d'honneur, m.*
Díszkiadás, fn. *édition de luxe, f.*
Díszkocsi, fn. *carrosse de parade, m.*
Díszkoszoru, fn. *couronne d'honneur, f.*
Díszlakoma, fn. *banquet, m.*
Díszleni (ik), k. *prospérer.*
Díszmű, fn. *bijouterie, f.*
Disznó, fn. *cochon; as, m.; tache, f., pâté (d'encre), m.*
Disznóakol, fn. *étable à cochons; porcherie, f.*
Disznóhajtó, fn. *porcher, m.*
Disznóhizlalás, fn. *engraissement des porcs, m.; glandée, f.*
Disznóhus, fn. *viande de porc, f.*
Disznókodás, fn. *cochonnerie, f.*
Disznókodni (ik), k. *faire des cochonneries.*
Disznóláb, fn. *cuisse de cochon, f.*
Disznóól, fn. *porcherie, f.*
Disznópásztor, fn. *gardeur de cochons, porcher, m.*
Disznópecsenye, fn. *porc rôti, m.*
Disznós, mn. *sale, mal-propre, salope.*
Disznóság, fn. *cochonnerie, saloperie, f.*
Disznóserte, fn. *soie de cochon, f.*
Disznósült, fn. *porc rôti, m.*
Disznóvadászat, fn. *chasse de sanglier, f.*
Disznózni, cs. *salir, souiller.*
Disznózsir, fn. *graisse de porc, f.*
Díszőrzet, fn. *garde d'honneur, f.*
Díszpiacz, fn. *place d'armes, f.*
Díszpolgár, fn. *citoyen honoraire, m.*
Díszruha, fn. *habit de fête, de gala, m.*
Díszruházat, fn. *vêtements sacerdotaux, m. pl.*
Dísztan, fn. *esthétique, f.*
Disztelen, mn. *indécent.*
Disztelenitni, cs. *déparer.*
Disztelenség, fn. *indécence, f.*
Disztelenül, ih. *indécemment.*
Disztér, fn. *place d'armes, f.*
Díszterem, fn. *chambre de parade, f.*
Dísztoll, fn. *plumet, panache, m.*
Diván, fn. *divan, m.*
Divat, fn. *mode; façon, manière, f.; usage, m.; coutume, f.*
Divatárusné, fn. *marchande de modes, modiste, f.*
Divatlan, mn. *qui n'est plus à la mode.*
Divatlap, fn. *journal des modes, m.*
Divatos, mn. *à la mode; moderne.*
Divatozni, k. *être à la mode, être en vogue.*
Divatozó, mn. *moderne.*
Dob, fn. *tambour, m., caisse, f.*
Dobálgatni, cs. *jeter à diverses reprises.*
Dobálni, cs. l. Dobálgatni.
Dobálódni (ik), k. l. Dobálni.
Dobbanni, k. *resonnner.*
Dobbantani, cs. *frapper la terre du pied.*
Dobogás, fn. *coups de pied frappés contre terre, m. pl.; piétinement; trépignement, m*; szív —, *battements du cœur, m. pl., palpitations, f. pl.*
Dobogni, k. l. Dobbantani; *battre, palpiter (se dit du cœur).*
Dobogó, fn. *pont-levis, m.*
Dobolás, fn. *bruit du tambour, m.*
Dobolni, cs. és k. *battre le tambour.*
Dobos, fn. *tambour, m.*
Dobosgém, fn. *butor, m.*
Dobosnagy, fn. *tambour-major, m.*
Dobosz, fn. *boîte, f.*
Dobpálcza, fn. *baguette, f.*
Dobpergés, fn. *bruit du tambour, m.*
Dobszó, fn. *bruit du tambour, m.*
Dobverés, fn. *coup de baguette, m.*
Dobvessző, fn. *baguette, f.*
Dobzódás, fn. *débauche, f.*
Dobzódni (ik), k. *faire bonne chère, faire débauche.*
Dobzódó, fn. *débauché, m.*
Doh, fn. *odeur de moisi, f.*
Dohány, fn. *tabac, m., nicotiane, f.*
Dohányos, fn. *fumeur, m.;* —, mn. *de tabac, à tabac.*
Dohányozni (ik), k. *fumer du tabac.*
Dohodni, k. *se moisir.*
Dohos, mn. *moisi.*
Dohosodni (ik), k. *se moisir.*
Dohosság, fn. *moiteur, f.*
Dohosulni, k. *se moisir.*
Dolgos, mn. *laborieux.*
Dolgozás, fn. *travail, m.*
Dolgozat, fn. *œuvre, f.*
Dolgozgatni, k. és cs. *poursuivre son travail.*
Dolgozni (ik), k. és cs. *travailler.*
Dolgoztatni, cs. *faire travailler.*
Dolgoztató, fn. *chaland, m.*
Dolmány, fn. *doliman, m.*
Dolog, fn. *travail, labeur, ouvrage, m.; affaire; chose, f.*
Dologbeli, mn. *réel.*
Dologértő, fn. *connaisseur, homme spécial, expert, m.*
Dologház, fn. *maison de correction, f*
Dologi, mn. *réel.*
Dologkerülő, mn. *qui craint le travail.*

Dologszerető, mn. *laborieux.*
Dologtalan, mn. *sans travail; oisif.*
Dologtalanság, fn. *paresse, oisiveté, f.*
Dologtalanul, ih. *dans l'oisiveté.*
Dologtárs, fn. *collaborateur, m.*
Dologtevőnap, fn. *jour de travail, jour ordinaire, m.*
Domb, fn. *colline, f.*
Dombérozni, k. *faire la débauche.*
Dombérozó, fn. *débauche, m.*
Dombor, fn. *convexité, f.*
Domborítni, cs. *gironner; emboutir.*
Domborító, fn. *poinçon à emboutir, emboutissoir, m.*
Dombormű, fn. *relief, m.*
Domborodni (ik), k. *se gonfler.*
Domború, mn. *convexe.*
Domborúság, fn. *convexité, f.*
Dombos, mn. *couvert de collines.*
Dombtér, fn. *terrasse, f.*
Donga, fn. *douve, f.*
Dongafa, fn. *bois de douve, m.*
Dongani, k. *bourdonner.*
Dongatni, cs. *frapper.*
Dongó, fn. *mouche-bourdon, f.; bourdon, m.*
Dorbéz, fn. *débauché, m.*
Dorbézolni, k. *débaucher.*
Dorgálás, fn. *réprimande, f.*
Dorgálni, cs. *réprimander.*
Daromb, fn. *guimbarde, trompe, f.*
Dorombolni, k. és cs. *filer (se dit du chat).*
Dorong, fn. *rondin, m.*
Doroszló, fn. *sarcloir, m.*
Doroszolni, cs. *sarcler.*
Döbbenni, k. *se frapper de qc.*
Döbbenteni, cs. *frapper d'épouvante.*
Döbörög, l. Dübörög.
Döccenni, k. *cahoter.*
Döccenteni, cs. *pousser qc.*
Döczögni, k. *cahoter; avoir la démarche vacillante.*
Döczögős, mn. *raboteux.*
Döfés, fn. *coup (d'épée etc.), m.*
Döfni, cs. *frapper de la pointe.*
Dög, fn. *charogne, f; méchant cheval, m.; maladie contagieuse, f.*
Döghely, fn. *voirie, f.*
Döghalál, fn. *peste, f.*
Döghus, fn. *carogne, f,*
Dögkánya, fn. *vautour percnoptère, m.*
Dögkór, fn. *peste, f.*
Döglégy, fn. *mouche carnaire, f.*
Döglelet, fn. *pestilence, f.*
Döglelетes, mn. *pestilentiel.*

Dögleni (ik), k. *crever.*
Dögmirigy, fn. *bubon de la peste, m.*
Dögnyuzó, fn. *écorcheur, m.*
Dögnyuzóhely, fn. *voirie, écorcherie, f.*
Dögöny, fn. *stylet, m.*
Dögönyözni, cs. *battre, rosser.*
Dögös, mn. *cadavéreux; pestilentiel.*
Dögösitni, cs. *empester.*
Dögvész, fn. *peste, f.*
Döledék, fn. *ruine, f., débris, m. pl.*
Döledékeny, mn. *qui est près de tomber en ruine; caduc.*
Döledezett, mn. *ruiné.*
Döledezni, k. *menacer ruine, se délabrer.* [*dosser.*
Döleszkedni (ik), k. *s'appuyer, s'a-*
Dölni, k. *tomber.*
Dölő félben levő, mn. *menaçant ruine.*
Dölt, mn. *renversé; étendu sur le sol.*
Dölt betű, fn. *lettres italiques, f. pl., écriture coulée ou cursive, f.*
Dölyf, fn. *orgueil, m.; arrogance, f.*
Dölyfös, mn. *orgueilleux; arrogant.*
Dölyfösen, ih. *d'une manière hautaine.*
Dölyfösködni (ik), k. *s'enfler; se pavaner.*
Dölyfösség, fn. l. Dölyf.
Dömmögni, k. és cs. *marmotter, murmurer, gronder.*
Dömöcskölni, cs. *piler, égruger.*
Dömöczki penge, fn. *damas, m.*
Dömöczkmunka, fn. *damasquinure, f.*
Dömöczközni, cs. *damasquiner.*
Dömöczköző, fn. *damasquineur, m.*
Döngécselni, k. *bourdonner.*
Döngeni, k. *retentir (de sons graves); bourdonner.*
Döngetni, cs. *heurter, frapper.*
Dönteni, cs. *précipiter, jeter; verser.*
Döntvény, fn. *arrêt de la haute justice, m.*
Dördítni, cs. *faire retentir.*
Dördülés, fn. *retentissement, fracas, m.*
Dördülni, k. *retentir.*
Döre, mn. *sot, niais.*
Dörélkedni (ik), k. *se conduire comme un niais.*
Döreség, fn. *sottise, niaiserie, f.*
Dörej, fn. *tonnerre, grand bruit; bruit du canon, m.*
Dörgés, fn. *tonnerre, m.*
Dörgetni, cs. *faire du bruit, du fracas (en frappant).*
Dörgő, mn. *tonnant.*
Dörgölni, cs. *frotter.*
Dörgölődni (ik), k. *se frotter contre qc.*

Dörgölőzni (ik), k. *se frotter, se gratter.*
Dörmögni, k. és cs. *gronder* (se dit *de l'ours*), *bourdonner* (*des mouches*), *murmurer*, *grommeler* (*de la voix humaine*).
Dörögni, k. *tonner.*
Dörömb, fn. *trompe, guimbarde, f.*
Dörömbölés, fn. *bruit, fracas, m.*
Dörömbölni, k. *faire du bruit.*
Dörrenni, k. *retentir.*
Dörzsölékeny, mn. *friable.*
Dörzsölni, cs. *frotter; frictionner.*
Dőzs, fn. *débauché, m.*
Dőzsnapok, fn. *orgies, f. pl.*
Dőzsölés, fn. *débauche, f.*
Dőzsölni, cs. *faire débauche; faire bonne chère.*
Drága, mn. *cher, chéri; précieux.*
Drágakő, fn. *bijou, brillant, m.*
Drágakőáros, fn. *jouaillier, bijoutier, m.*
Drágakőműves, fn. *jouillier, bijoutier, m.*
Drágalátos, mn. *bien-aimé.*
Drágállani, cs. *trouver trop cher.*
Drágán, ih. *chèrement, cher.*
Drágaság, fn. *cherté, f.; bijou, m.*
Drágaságok, fn. *bijoux, joyaux, m. pl.*
Drágáskodni (ik), k. *vendre cher.*
Drágaszer, fn. *bijou, m.*
Drágaszerész, fn. *joaillier, bijoutier, m*
Drágaszerészet, fn. *joaillerie, bijouterie, f.*
Drágítni, cs. *faire enchérir.*
Dragonyos, fn. *dragon, m.*
Drágulni, k. *enchérir.*
Drót, fn. *fil métallique (de fer, de cuivre etc.), m.*
Drótnyujtó, fn. *filière, f.*
Drusza, fn. *qui porte le même nom.*
Dsida, fn. *lance, f.*
Dsidás, fn. *lancier, m.*
Dúcz, fn. *étançon; pigeonnier, m.*
Dúczolni, fn. *étançonner.*
Duda, fn. *cornemuse, musette, f.*
Dudálni, cs. *jouer de la cornemuse.*
Dudás, fn. *joueur de cornemuse, m.*
Dudolni, k. *chanter sans goût.*
Dudorodni (ik), k. *saillir, être proéminent.*
Dudva, fn. *mauvaise herbe, ivraie, f.*
Duga, fn. *douve, f.;* dugába dőlni, *ne pas réussir.*
Dugárkodás, fn. *contrebande, f.*
Dugárkodni (ik), k. *introduire par contrebande.*
Dugáros, fn. *contrebandier, m.*
Dugáru, fn. *contrebande, f.*
Dugárusság, fn. *contrebande, f.*
Dugasz, fn. *bouchon, tampon, m.*
Dugaszfa, fn. *liège, m.*
Dugaszhuzó, fn. *tire-bouchon, m.*
Dugaszköröm, fn. *tire-bouchon, m.*
Dugaszolni, cs. *boucher.*
Dugdalni, Dugdosni, Dugdozni, Duggatni, cs. *cacher; fixer en enfonçant qc., attacher avec des épingles etc.*
Dugni, cs. *boucher; tamponner; fixer en enfonçant; cacher.*
Dugó, fn. *bouchon, tampon, m.*
Dugulás, fn. *obstruction, f.*
Dugulni, k. *cesser de couler; s'engorger.*
Dugult, mn. *obstrué.*
Dugultság, fn. *obstruction, f.*
Dugva, ih. *caché; en secret.*
Duhogni, k. *murmurer.*
Dukálni, k. *compéter.*
Dulakodni (ik), k. *désoler, détruire.*
Dúlás, fn. *dévastation, f.*
Dúlni, cs. *dévaster; déranger.*
Dúlni-fúlni, k. *être transporté de fureur.*
Dúló, fn. *dévastateur, m.*
Dúlongani, k. *dévaster.*
Dúlongás, fn. *émeute, f.*
Dummogni, k. *gronder (se dit de l'ours); murmurer.*
Duna, tn. *Danube, m.*
Dunna, fn. *couverture de lit (en plumes), f.*
Dunnahéj, fn. *housse de lit, f.*
Dunnyogni, k. *nasiller;* l. Dörmögni.
Dupla, mn. *double.*
Duplázni, cs. *doubler.*
Duránczi, mn. — baraczk, *pêche, f.;* — szilva, *reine-claude, f.*
Durczálkodni (ik), k. *se refrogner; faire la moue; bouder qn.*
Durczás, mn. *refrogné; morose.*
Durczáskodni (ik), k. l. Durczálkodni.
Durczásság, fn. *bouderie, f.*
Durranás, fn. *détonation, f.*
Durranni, k. *éclater, faire explosion.*
Durrantani, cs. *faire claquer son fouet; faire une décharge.*
Durrlég, fn. *air inflammable, m.*
Durrogatni, cs. l. Durrantani.
Durrogni, k. l. Durranni.
Durung, l. Dorong.
Durva, mn. *gros, épais; grossier; rude; impoli.*
Durválkodni (ik), k. *se conduire grossièrement.*

Durván, ih. *grossièrement.*
Durvás, mn. *impoli.*
Durvaság, fn. *grossièreté, f.*
Durvítni, cs. *rendre rude* ou *âpre au toucher.*
Dús, mn. *très-riche.*
Dúsabbítni, cs. *enrichir.*
Dúsabbodni (ik) k. *s'enrichir.*
Dúsgazdag, mn. *très-riche, opulent.*
Dúsgazdagítni, cs. *enrichir.*
Duskálkodni (ik), k. *vivre dans l'abondance.*
Duzma, fn. *écume ; mousse ; flatuosité, ventosité, f., vent, m.*
Duzma, mn. *enflé ; réfractaire.*
Duzmadni, Duzmadozni, k. *opposer de la résistance.*
Duzmadt, mn. l. Duzma.
Duzmadtság, fn. *enflure ; résistance, f.*
Duzmogni, k. *murmurer.*
Duzzadni, k. *s'enfler, se gonfler ; être distendu (par l'abondance du contenu); opposer de la résistance.*
Duzzanni, k. jó kedve duzzant, *il lui a pris envie.*
Duzzaszkodni (ik), k. l. Duzzadni.
Duzzasztani, cs. *remplir de vent, distendre.*
Duzzogni, k. *murmurer, grommeler.*
Duzzogó, fn. *grondeur, m.*
Dübörögni, k. *retentir (de sons graves).*
Düh, fn. *rage, fureur ; hydrophobie, f.*
Düheszteni, l. Dühítni.
Dühítni, cs. *mettre en fureur.*
Dühödés, fn. *emportements furieux, m. pl.*
Dühödni (ik), k. *être en fureur ; faire rage.*
Dühöncz, fn. *tyran, homme cruel, m.*
Dühöngeni, k. *être dans un accès de fureur.*
Dühöngés, fn. *rage, fureur, f.*
Dühöngő, mn. *furieux, furibond ; enragé.*
Dühös, mn. *hydrophobe ; furieux, enragé.*
Dühösen, ih. *en furie, furieusement.*
Dühösítni, l. Dühítni.
Dühösködni (ik), l. Dühöngeni.
Dühösödni (ik), k. *être atteint de rage* ou *de hydrophobie.*
Dühösség, fn., l. Düh.
Dühösülni, k. Dühülni, l. Dühösödni.
Düledék, fn. *ruine, f., débris, m. pl.*
Düledékeny, mn. *qui est près de tomber en ruine.*
Düledékes, Düledezett, mn. *ruiné.*
Düledezni, k. *menacer ruine.*
Düledni, k. *saillir.*
Düleszkedni (ik), k. *s'appuyer, s'adosser.*
Dülesztení, cs. *appuyer, adosser ; renverser.*
Dülni, k. *tomber ;* l. Dőlni stb.
Dünnyögni, k. *nasiller ; murmurer.*
Dzsida, fn. *lance, f.*
Dzsidás, fn. *lancier, m.*

E.

E, *lettre d'interrogation ;* ugy-e? *n'est-ce pas?* igaz-e? *est-il vrai?*
E', *pronom démonstratif ; ce, cet, cette.*
Eb, fn. *chien, m.*
Ebadtázni, k. *blasphémer.*
Ebbeli, mn. *ce, cet, cette.*
Ebdüh, fn. *hydrophobie, f.*
Ebéd, f. *dîner, m.*
Ebédelni, cs. és k. *dîner.*
Ebédkor, ih. *à l'heure du dîner.*
Ebédlesö, fn. *parasite, pique-assiettes, m.*
Ebédlés, fn. *dîner, m.*
Ebédlö, fn. *salle à manger, f.*
Ebédtárs, fn. *compagnon de table, m.*
Ebelkedni (ik), k. *se conduire indécemment.*
Ébenfa, fn. *ébénier ; bois d'ébène. m., ébène, f.*
Ébenműves, fn. *ébéniste, m.*
Éber, mn. *éveillé ; frais ; vif.*
Éberlét, fn. *état de veille, m., vigilance, f.*
Éberség, fn. *vigilance ; vivacité, f.*
Ebfaj, Ebfajta, fn. *espèce de chien, f.*
Ebfog, fn. *dent canine, f.*
Ebháj, fn. *axonge de chien, f.*
Ebhendi, fn. *fripon, m.*
Ebhő, fn. *canicule, f.*
Ebhőnapok, fn. *jours caniculaires, m. pl.*
Ebi, mn. *de chien.*
Ebkölyök, fn. *petit chien, m.*
Ébredés, fn. *réveil, m.*
Ébredezni, k. *s'éveiller peu à peu.*
Ébredni, k. *s'éveiller.*
Ébredt, mn. *éveillé.*
Ébredtség, fn. *état de veille, m.*

Ébregetni, cs. *exciter; animer.*
Ébrékeny, mn. *vigilant.*
Ébrékenység, fn. *vigilance, f.*
Ébren, ih. *à l'état de veille.*
Ébrengeni, l. Ébredezni.
Ébrenlét, fn. l. Éberlét.
Ébrenség, fn. l. Éberség.
Ébreszteni, cs. *éveiller; exciter; susciter.*
Ébresztgetni, cs. *exciter, animer.*
Ébresztő, fn. *réveilleur, m.*
Ebül, ih. *d'une manière cynique, basse, vile, abjecte.*
Ecset, fn. *pinceau, m.; brosse, f.*
Ecsetelni, cs. *peinturer, barbouiller.*
Ecsetválu, fn. *pincelier, m,*
Eczet, fn. *vinaigre, m.*
Eczetes, mn. *acétique.*
Eczetesedni (ik), k. *s'aigrir.*
Eczetesíteni, cs. *vinaigrer.*
Eczetezni, cs. *vinaigrer.*
Eczetfőzés, fn. *vinaigrerie, f.*
Eczetfőző, fn. *vinaigrier, m.*
Eczetméz, fn. *oxymel, m.*
Eczetnemű, mn. *acéteux.*
Eczetsav, fn. *acide acétique, m.*
Éd, fn. *douceur, f.*
Eddegélni, k. *manger.*
Eddig, —elé, ih. *jusqu'ici, jusqu'à présent.*
Eddigi, mn. *ce qui s'est passé, ce qui a été jusqu'à présent;* — időjárás, *le temps qu'il a fait jusqu'ici.*
Édelegni, k. *faire l'amoureux; avoir des amourettes.*
Éden, fn. *paradis, m.*
Édeni, mn. *du paradis; délicieux.*
Edény, fn. *vase, vaisseau, pot, m.*
Édes, mn. *doux; dulcifié; sucré.*
Édesded, mn. *douceâtre; doucereux.*
Édesedni (ik), k. *s'adoucir.*
Édeselleni, cs. *trouver trop doux.*
Édesen, ih. *avec douceur.*
Édeses, mn. l. Édesded.
Édesgetni, cs. *appâter; allécher.*
Édesgyökér, fn. *réglisse, f.*
Édesíteni, cs. *adoucir; sucrer; dulcifier.*
Édeske, l. Édesded.
Édeskedés, fn. *douceur, f.*
Édeskedni (ik), k. *faire le doucereux.*
Édes-örömest, ih. *très-volontiers; de grand cœur.*
Édesség, fn. *douceur; substance sucrée; dragée, f.*
Édesülni, k. *s'adoucir.* [m.
Édfalat, fn. *friandise, f., bon morceau,*
Édítni, cs. l. Édesítni.
Edzeni, cs. *aciérer; acérer; tremper; endurcir.*
Edzés, fn. *trempe; corroboration, f.*
Edzet, fn. *endurcissement, m.*
Edzett, mn. *acéré; aciéré; endurci; aguerri.*
Edződni (ik), k. *s'endurcir; s'aguerrir.*
Efféle, mn. *pareil, tel, semblable.*
Effelől, ih. *de ce côté-ci.*
Ég, fn. *ciel, m.; ind. prés. 3. pers. du verbe* égni.
Égabrosz, fn. *carte, f.,* ou *planisphère céleste, m.*
Égalj, fn. *zone, f., climat, m.*
Égaljulni, k. *s'acclimater.*
Égbekiáltó, mn. *criant; revoltant; qui crie vengeance.*
Égbolt, fn. *voûte du ciel, f., firmament, m.*
Égcsattanás, fn. *coup de tonnerre, m.*
Égékeny, mn. *combustible, inflammable.* [mabilité, f.
Égékenység, fn. *combustibilité, inflam-*
Egély, fn. *religion, f.;* —es, mn. *religieux.*
Égény, fn. *éther, m.*
Egerfa, fn. *aune; bois d'aune, m.*
Egér, fn. *souris, f.*
Egeres, fn. *aunaie, f.*
Egerészkánya, fn. *busard, m.*
Egerészni, k. *prendre les souris.*
Egérfakó, mn. *gris de souris.*
Egérfogó, fn. *souricière, f.*
Egérkelepcze, fn. *souricière, f.*
Egérkő, fn. *arsenic, m.*
Egérszinű, mn. *gris de souris.*
Égés, fn. *combustion, f.; embrasement, incendie; brûlement (à l'estomac), m.*
Égésfolt, fn. *brulûre, f.*
Égéshely, fn. *lieu d'un incendie, m.*
Égésjel, fn. *encaume, m.*
Égésseb, fn. *brulûre, f.*
Egész, mn. *entier; tout; complet; total.*
Egészben véve, *tout compris, en tout, en général; l'un dans l'autre.*
Egészedni (ik), k. *compléter.*
Egészen, ih. *entièrement, totalement; complètement.*
Egészitni, cs. *compléter.*
Egészitő, mn. *supplémentaire, complémentaire.*
Egészlen, ih. *tout-à-fait.* [f
Egészség, fn. *santé; intégrité, totalité*
Egészséges, mn. *sain; salubre.*
Egészségesen, ih. *sainement.*

Egésszégi, mn. *de santé, sanitaire.*
Egészségtelen, mn. *malsain; insalubre.*
Egészségtelenkedni (ik), k. *être maladif.*
Egészségtelenség, fn. *mauvaise santé,* [f.
Egészülni, k. l. Egészedni.
Égethető, mn. *combustible.*
Égetni, cs. *brûler.*
Égető, mn. *brûlant; chaud; ardent; cuisant.*
Égettbor, fn. *eau-de-vie, f.*
Éggömb, fn. *globe céleste, m.*
Éghajlat, fn. *climat, m.*
Éghető, mn. *combustible.*
Éghetőség, fn. *combustibilité, f.*
Égi, mn. *céleste.*
Égiháboru, fn. *orage, m.*
Égig, ih. *jusqu'au ciel.*
Égni, k. *brûler; flamber* (se dit du [*en feu.* *feu*).
Égő, mn. *brûlant; embrasé, enflammé,* [f.
Égöv, fn. *zone, f.*
Égrajz, fn. *uranographie, uranologie,*
Egres, fn. *groseille verte, f.*
Egresfa, fn. *groseillier épineux, m.*
Égszak, fn. *région du ciel, f.* de f.
Égszakadás, fn. *lavasse, ondée, f.*
Égszélesség, fn. *latitude, hauteur du pôle, f.*
Égszin, fn. *azur, m.; —ü,* mn. *azuré.*
Égtáj, Égtájék, fn. *région du ciel, f.*
Égtan, fn. *uranologie, f.*
Égteke, fn. *globe céleste, m.*
Égvillanás, fn. *coruscation, f.*
Égzeugés, fn. *coup de tonnerre, m.*
Egy, mn. *un, m., une, f.*
Egyakarat, fn. *unanimité, f.*
Egyakarattal, ih. *unanimement.*
Egyakaratu, mn. *unanime.*
Egyalaku, mn. *uniforme.*
Egyáltalában, ih. *absolument.*
Egyaránt, ih. *de même; pareillement.*
Egyarányos, mn. *proportionné.*
Egyarányosság, fn. *justes proportions, f. pl., proportionnalité, proportion, f.*
Egyaránytalan, mn. *disproportionné.*
Egyaránytalanság, fn. *disproportion, f.*
Egyarányu, mn. *de la même proportion.*
Egybe, ih. *ensemble.*
Egybegyüjteni, cs. *réunir; assembler; accumuler.*
Egybehangzás, fn. *conformité, consonance, f.*
Egybehíni, cs. *convoquer.*

Egyben, ih. *aussitôt.*
Egybevetni, cs. *combiner.*
Egyéb, mn. *autre.*
Egyébbha, ih. *sinon.*
Egyébiránt, ih. *d'ailleurs; au reste.*
Egyébként, Egyébkép, ih. *autrement.*
Egyébkor, ih. *d'autrefois.*
Egyébünnen, ih. *d'ailleurs; de quelque autre part.*
Egyébütt, ih. *ailleurs.*
Egyébüve, ih. *ailleurs, autre-part.*
Egyed, fn. *individu, m.;* l. Egyén.
Egyedáros, fn. *monopoleur, m.*
Egyedárosság, Egyedárulás, fn. *monopole, m.*
Egyelőre, ih. *par avance.*
Egyedországlás, fn. *autocratie, f*
Egyedországló, fn. *autocrate, m.*
Egyedül, ih. *seulement; séparé; isolé.*
Egyesegyedül, ih. *tout seul.*
Egyedüli, mn. *seul; unique.* [m
Egyedülség, fn. *solitude, f., isolement,*
Egyedüluralkodó, fn. *autocrate; monarque, m.*
Egyedülvalóság, fn. *solitude, f.*
Egyedur, fn. *autocrate, m.*
Egyelmü, mn. *unanime.*
Egyelmüség, fn. *unanimité, f.*
Egyén, fn. *individu, m.*
[illegible], fn. *plaine, égalité, f.*
Egy[illegible]érték, fn. *équivalence, f.*
Egyen[illegible]ü, mn. *équivalent.*
Egyenérté[illegible] *plat, égal, plaine; droit,*
Egyenes, mn. [illegible] *sincère.*
direct; franc, [illegible] k. *s'aplanir;*
Egyenesedni (ik), [illegible]*ment; droit tenir droit.*
Egyenesen, ih. *directe*[illegible] *planer.*
ment; franchement. [illegible] *droiture*
Egyenesítni, cs. *aplanir,* [illegible] *f.*
Egyenesség, fn. *rectitude;* [illegible]
cœur), franchise, sincérité[illegible]
Egyenesszivü, mn. *franc, si*[illegible]
Egyenesszivüség, fn. *franch*[illegible] *cérité, f.*
Egyenest, ih. *directement.*
Egyenesvonalu, mn. *rectiligne.*
Egyenetlen, mn. *inégal; courbe; en discorde.* [f.
Egyenetlenség, fn. *inégalité; discorde,*
Egyenetlenül, ih. *inégalement.*
Egyengetni, cs. Egyenitni, l. Egyenesítni.
Egyéni, mn. *individuel.*
Egyénileg, ih. *individuellement.*
Egyéniség, fn. *individualité, f.*
Egyénítni, cs. *individualiser.*

Egyenjogu, mn. *qui a les mêmes droits.*
Egyenként, ih. *un à un.*
Egyenköz, fn. *parallélogramme, m.*
Egyenközü, mn. *parallèle;* — **leg**, ih. *parallèlement.*
Egyenleni (ik), k. *être égal.*
Egyenlet, fn. *équation, f.*
Egyenletlen, mn. *inégal.*
Egyenletlenség, fn. *inégalité, f.*
Egyenlítni, cs. *égaler, aplanir.*
Egyenlítő, fn. *équateur, m.*
Egyenlö, mn. *uniforme; égal.*
Egyenlőkép, ih. *également, pareillement, uniformément.*
Egyenlöleg, ih. l. Egyenlőkép.
Egyenlön, ih. l. Egyenlökép.
Egyenlöoldalu, mn. *équilatéral.*
Egyenlöség, fn. *égalité, f.*
Egyenoldalu, mn. *équilatéral.*
Egyenruha, fn. *uniforme, m.*
Egyensuly, fn. *équilibre, m.*
Egyenszög, fn. *rectangle, m.*
Egyenszögü, mn. *rectangulaire; rectangle.*
Egyértékü, mn. *équivalent.*
Egyértelmü, mn. *unanime; identique, synonyme.*
Egyértelmüleg, ih. *unanimement.*
Egyértelmüség, fn. *unanimité, f.; synonymie, f.*
Egyes, fn. *le nombre un, m.*
Egyes, mn. *seul; simple; uni.*
Egyes-egyedül, ih. *tout seul.*
Egyesítni, cs. *unir, joindre; allier.*
Egyesítés, fn. *union, réunion, f.*
Egyesített, mn. *uni, réuni, joint.*
Egyesíthető, mn. *compatible; alliable.*
Egyesitöpont, fn. *point de ralliement, m.*
Egyesleg, ih. *séparément.*
Egyesség, fn. *unité; union, concorde, f., accord, m.; harmonie; transaction, f., accord, m., convention, f., arrangement; concordat, m.*
...yesszám, fn. *singulier, m.* [f.
...sülés, fn. *union, réunion, jonction,*
...let, fn. *société, f.*
...i, k. *s'unir, se joindre.*
... mn. *uni; allié; fédéré;* [f.
..., fn. *seule lettre de change,*
... fn. *universalité, totalité;*
...*é, f.; communauté, f.*
...u, ih. *tous ensemble.*
... mn. *universel.*
...ség, fn. *universalité, f.*

Egyetemi, mn. *universel;* — **leg**, ih. *universellement.*
Egyetemitüz, fn. *décharge, f.*
Egyetemítni, cs. *universaliser.*
Egyetemleg, ih. *solidairement.*
Egyetemleges, mn. *solidaire.*
Egyetérő, mn. *équivalent.*
Egyetérteni, k. *être d'accord.*
Egyetértés, fn. *harmonie, f., accord, m.*
Egyetértöleg, ih. *en bonne intelligence; dans un accord parfait.*
Egyetlen, mn. *seul, unique, un.*
Egyetlenegy, mn. *un seul.*
Egyezés, fn. *accord, m., harmonie, concordance; convention, f., arrangement; concordat, m.*
Egyezet, fn. *accord, arrangement, m.*
Egyezhetlen, mn. *incompatible.*
Egyezhetlenség, fn. *incompatibilité, f.*
Egyezkedni (ik), k. *négocier; parlamenter; capituler.*
Egyezmény, fn. *harmonie, f.*
Egyezni, k. *s'accorder.*
Egyezni (ik), k. *être conforme à qc.; s'accorder, être d'accord.*
Egyező, mn. *conforme à qc.; correspondant; concordant; unanime.*
Egyezöleg, ih. *conformément; unanimement.*
Egyeztetni, cs. *concilier.*
Egyfaju, mn. *de même espèce.*
Egyféle, mn. *de la même façon.*
Egyfélekép, ih. *uniformément.*
Egyféleség, fn. *uniformité, f.*
Egyfogatu, mn. *attelé d un seul cheval.*
Egyfolytában, ih. *continuellement.*
Egyforma, mn. *uniforme; monotone.*
Egyformán, ih. *uniformément.*
Egyformaság, fn. *uniformité, f.*
Egyformátlanság, fn. *défaut d'uniformité, m.*
Egyhamar, ih. *aussitôt; dès que.*
Egyhangu, mn. *monotone.*
Egyhanguság, fn. *monotonie, f.*
Egyháromság, fn. *trinité, f.*
Egyháromságu, mn. *trois en un.*
Egyhasi, mn. *utérin.*
Egyház, fn. *église, f.*
Egyházfi, fn. *sacristain, m.* [f.
Egyházgyülés, fn. *concile, m., synode,*
Egyházi, mn. *ecclésiastique, canonique.*
Egyháziátok, fn. *bande l'église, interdit; anathème, m., excommunication, f.*
Egyházibeszéd, fn. *sermon, prêche, m., prédication, f.*

Egyházilag, ih. *ecclésiastiquement.*
Egyházirend, fn. *clergé, m.*
Egyháziúrság, fn. *hiérarchie, f.*
Egyházlátogatás, fn. *visite d'une église, f.*
Egyházmegye, fn. *diocèse, m.*
Egyháznagy, fn. *prélat, m.*
Egyháznap, fn. *fête de la dédicace d'une église, f., fête de l'église, f.*
Egyháztanács, fn. *consistoire, m.*
Egyhetes, mn. *de huit jours.*
Egyhetü, mn. *de huit jours.*
Egyhitü, mn. *de la même religion.*
Egyhuzomban, ih. *d'un seul trait* ou *coup.*
Egyidöig, ih. *pendant quelque temps.*
Egyidejü, mn. *simultané; contemporain; de même âge.*
Egyidejüség, fn. *coïncidence; simultanéité, f.*
Egyidőbeli, fn. *contemporain, m.*
Egyidőbeli, mn. *simultané; contemporain.*
Egyidőben, ih. *dans le même temps; une fois, un jour.*
Egyidős, mn. *de même âge.*
Egyik, mn. *un de, un des, un de ceux.*
Egyik sem, *aucun de...; ni l'un ni l'autre.*
Egyiránt, ih. *de même, pareillement.*
Egyirányu, mn. *parallèle.*
Egyítni, l. Egyesítni.
Egyizben, ih. *une fois.*
Egyjelentésü, mn. *synonyme.*
Egykaru, mn. *manchot.*
Egykedvü, mn. *indifférent; —leg*, ih. *avec indifférence.*
Egykedvüség, fn. *indifférence, f.*
Egykét, mn. *une couple (d'heures etc.), quelques; peu de...*
Egykevéssé, ih. *un peu, pendant un peu de temps.*
Egykezü, mn. *manchot.*
Egykor, ih. *à une certaine époque; un jour, jadis, autrefois.*
Egykori, mn. *ci-devant.*
Egykoron, ih. *un jour; jadis, autrefois.*
Egykorú, fn. *contemporain, m.*
Egykorú, mn. *contemporain; de même âge.*
Egykorúság, fn. *contemporanéité, f.*
Egyközü, mn. *parallèle.*
Egylábu, mn. *qui n'a qu'un pied.*
Egylet, fn. *société, réunion, f.*
Egymás, nm. *l'un l'autre.*
Egynapi, Egynapos, mn. *d'un jour; éphémère.*
Egynapi járó föld, *voyage d'une journée, m.*
Egynehány, mn. *quelque, quelques-uns, plusieurs.*
Egynehányszor, ih. *plusieurs fois.*
Egynejü, mn. *monogame.*
Egynejüség, fn. *monogamie, f.*
Egynemü, mn. *homogène.*
Egynevü, mn. *homonyme.*
Egyoldalu, mn. *unilatéral.*
Egyoldalulag, ih. *séparément; d'un seul point de vue.*
Egyoldaluság, fn. *partialité; tendance exclusive (portée sur un seul point), f.*
Egyórai, mn. *d'une heure.*
Egyre, ih. *continuellement.*
Egyre-másra, ih. *l'un portant l'autre, l'un dans l'autre.*
Egyről-egyig, *tous.*
Egyről-másról, ih. *de diverses choses.*
Egység, fn. *unité, f.*
Egysem, nm. *ne ... pas un.*
Egyszarvu, fn. *licorne, f., monocéros, m.*
Egyszarvu, mn. *monocère.*
Egyszem, fn. *as (de carte), m.*
Egyszemü, mn. *monoculaire.*
Egyszer, ih. *une fois; un jour; jadis.*
Egyszeregy, fn. *livret, m.*
Egyszeres, mn. *simple.*
Egyszeresítni, Egyszerítni, cs. *simplifier.*
Egyszeriben, ih. *sur-le-champ; tout de suite.*
Egyszer-másszor, ih. *quelquefois.*
Egyszerre, ih. *tout à coup.*
Egyszermind, ih. *en même temps.*
Egyszerü, mn. *simple.*
Egyserüen, ih. *simplement.*
Egyszerüleg, ih. *simplement.*
Egyszerüség, fn. *simplicité, f.*
Egyszerüsítni, cs. *simplifier.*
Egyszinü, mn. *d'une seule couleur.*
Egyszótagú, mn. *monosyllabe.*
Egyszülött, mn. *(fils, fille) unique.*
Egytagu, mn. *monosyllabe.*
Egytestvérek, fn. *frères germains, m. pl.*
Együgyü, mn. *niais, sot.*
Együgyüseg, fn. *niaiserie, f.; simplicité, f.*
Egyúr, fn. *monarque, m.*
Egyúri, mn. *monarchique.*
Egyúriság, fn. *monarchie, f.*
Egyuttal, ih. *en même temps.*
Együlésü, mn. *à une seule place.*
Együtt, ih. *ensemble, l'un avec l'autre; à la fois; avec.*
Együttérzés, fn. *compassion, sympathie, f.*
Együtthatás, fn. *coopération, f.*

Együttlakás, fn. *cohabitation, f.*
Együttlét, **Együttlétezés**, fn. *coexistence, f.*
Együttországló, fn. *corrégent, m.*
Együtturalkodás, fn. *corrégence, f.*
Együtt utazni, k. *voyager avec qn., accompagner.*
Együvé, ih. *ensemble.*
Egyvalaki, nm. *quelqu'un.*
Egyvalami, nm. *quelque chose.*
Egyveledni (ik), k. *se mêler de . . .*
Egyveleg, fn. *mélange ; quolibet, m.*
Égzengés, fn. *coup de tonnerre, m.*
Égzörrenet, fn. *coup de tonnerre, m.*
Eh, isz. *hé!*
Éh, fn. *faim, f.*
Ehe, isz. *ah! eh! hé! tiens!*
Éhen, ih. *affamé.* [f.
Éhenhalás, fn. *mort causée par la faim,*
Éhenhalni, k. *mourir de faim.*
Ehen-ni! *voici! voilà!*
Éhes, mn. *affamé, famélique.*
Éhesedni (ik), k. *prendre faim.*
Éhesség, fn. *faim, f.*
Ehetetlen, mn. *qui n'est pas esculent.*
Ehető, mn. *mangeable ; esculent, comestible.*
Éhezni, k. *avoir faim.*
Éheztetni, cs. *laisser* ou *faire jeûner.*
Éhgyomor, fn. *estomac vide, m.*
Éhhelhalás, fn. l. Éhenhalás.
Éhkór, fn. *boulimie, fn.*
Éhség, fn. *faim, f.; famine, f.*
Éhülni, k. *prendre faim.*
Éhültetni, cs. l. Éheztetni.
Ehol-ni, isz. *voilà!*
Ej! isz. *eh!*
Éj, fn. *nuit, f.*
Éjbogár, fn. *ver-luisant, m.*
Éjedény, fn. *vase de nuit, pot de chambre, m.*
Éjegyen, fn. *équinoxe, m.*
Éjelezni, k. *veiller, passer la nuit à veiller.*
Éjelező, fn. *coureur de nuit ; promeneur nocturne, m.*
Éjelleni (ik), k. *il se fait nuit.*
Éjenként, ih. *pendant la nuit ; nuitamment.*
Éjenkénti, mn. *nocturne.*
Éjent, ih. *nuitamment.*
Éjfél, fn. *minuit, m.*
Éjféli, mn. *de minuit.*
Éjfélkor, ih. *à minuit.*
Éjfélmise, fn. *messe de nuit, f.*
Ejha, isz. *parbleu!*
Ejhajh, isz. *he! çà! çà!*
Éji, mn. *nocturne.*
Éjjel, fn. *la nuit ;* —, ih. *de nuit, nuitamment.*
Éjjel-nappal, ih. *jour et nuit.*
Éjjeledni (ik), k. l. Éjelleni.
Éjjelenként, ih. *nuitamment.*
Éjjelezés, fn. *veille, f.*
Éjjelezni, k. l. Éjelezni.
Éjjelező, fn. l. Éjelező.
Éjjeli, mn. *nocturne.*
Éjkóbor, fn. *coureur de nuit, m.*
Éjnapegyen, fn. *équinoxe, m.*
Ejnye, isz. *parbleu!*
Éjőr, fn. *garde de nuit, m.*
Éjsark, fn. *pôle boréal, m.*
Éjszak, fn. *nord, m.*
Éjszaka, fn. *nuit, f.*
Éjszakamerika, fn. *Amérique septentrionale, f.*
Éjszakánként, ih. *pendant les nuits.*
Éjszakázni, k. *passer la nuit à veiller.*
Éjszakfeny, fn. *aurore boréale, f.*
Éjszakföldi, fn. *habitant du nord, m.*
Éjszaki, mn. *du nord ; septentrional ; boréal.*
Éjszaki szél, fn. *nord, m., bise, f., borée, aquilon, m.*
Éjszakmutató, fn. *compas, m.*
Éjszakra, ih. *vers le nord.*
Éjszaktű, fn. *boussole, f., compas, m.*
Ejtegetés, fn. *déclinaison, f.*
Ejtegetni, cs. *décliner ; laisser tomber l'un après l'autre.*
Ejteni, cs. *laisser tomber ; prononcer ; couler au travers d'un tamis.*
Ejtés, fn. *terminaison, f., cas, m.*
Ék, fn. *coin, m.; accent, m.; ornement, m.*
Ékalaku, mn. *cunéiforme.*
Ékáros, fn. *bijoutier, m.*
Ékáru, fn. *bijouterie, f.*
Ékasztal, fn. *toilette, f.*
Ékded, mn. *cunéiforme.*
Eke, fn. *charrue, f.*
Ékelni, cs. *enfoncer un coin, cogner.*
Ékes, mn. *orné.*
Ékes beszéd, fn. *éloquence, f.*
Ékesen, ih. *élégamment; éloquemment.*
Ékesen szóló, mn. *éloquent.*
Ékesgetni, cs. *orner, parer, décorer.*
Ékesítni, cs. *orner, servir d'ornement.*
Ékeskedni (ik), k. *briller ; faire parade.* [pl.
Ékesség, fn. *ornement, m. ; bijoux, m.*
Ékesszólás, fn. *éloquence, f.*

Ékesszóló, mn. *éloquent.*
Ekeszarv, fn. *manche, m.*, ou *queue, f., de la charrue.*
Ekevas, fn. *fer de charrue, coutre, soc, m.*
Ékezet, fn. *accent, m.*
Ékezni, cs. l. Ékelni; *accentuer.*
Ékítmény, fn. *ornement, m.*
Ékítni, cs. *orner.*
Ekként, Ekkép, ih. *après cela.*
Ekkor, ih. *cette fois-ci.*
Ekkoráig, ih. *jusqu'à présent.*
Ékmű, fn. *bijouterie, f.*
Ékszekrényke, fn. *écrin, baguier, m.*
Ékszer, fn. *bijoux, joyaux m. pl.*
Ékszerész, fn. *bijoutier; joaillier, m.*
Éktelen, mn. *difforme, déformé; indécent.*
Éktelenítni, cs. *défigurer, déparer.*
Éktelenség, fn. *difformité, f., indécence, f.*
Éktelenül, ih. *indécemment.*
Éktartó, fn. *écrin, baguier, m.*
Éktű, fn. *broche, f.*
El! el innen! *allez vous-en! va-t'-en!*
Él, fn. *tranchant, taillant, fil* (ex. *d'une épée*), *m.; pénétration* (*de la vue, de l'esprit*); *tête* (ex. *d'une armée etc.*), *f.*
Eladás, fn. *vente, f., débit, m.*
Eladdig, ih. *pendant si long temps; si loin.*
Eladni, cs. *vendre.*
Eladó, fn. *vendeur, m.;* —, mn. *à vendre; vénal; nubil.*
Eladogálni, cs. *vendre successivement.*
Eladósodni (ik), k. **Eladósulni**, k. *s'endetter.*
Eladósodott, Eladósult, mn. *chargé de dettes, endetté, obéré.*
Elágazás, fn. *ramification, f., embranchement, m.*
Elágazni (ik), ik. *se ramifier; se diviser, se séparer.*
Elaggott, mn. *très-vieux; décrépit.*
Elajándékozni, cs. *faire présent de . . .*
Elajánlkozni (ik), k. *s'engager.*
Elájulni, k. *s'évanouir.*
Elájult, mn. *évanoui.*
Elakadni, k. *rester enfoncé; s'arrêter; perdre le fil de son discours.*
Elakasztani, cs. *arrêter.*
Elalélni, k. *s'évanouir.*
Elalélt, mn. *évanoui.*
Elaléltság, fn. *évanouissement, m.*
Elaljasodni (ik), **Elaljasulni**, k. *s'avilir; dégénérer.*
Elállani, k. *s'arrêter; cesser; déserter (son parti); se conserver (des fruits); se désister de qc.*
Elállani, cs. *barrer (le chemin à qn.).*
Elállítni, cs. *étancher (le sang etc.).*
Elálmodozni (ik), k. *passer le temps dans la rêverie.*
Elalszik, l. Elalunni, k.
Elaltatni, cs. *endormir, assoupir, faire dormir.*
Elaludt, mn. *éteint.*
Elalunni(ik), k. *s'endormir; s'éteindre;* —, cs. *négliger qc. par suite de son sommeil.*
Elalvás, fn. *extinction, f.*
Elámítni, cs. *aveugler; frapper d'étonnement.*
Elámulás, fn. *étonnement, m.*
Elámulni, k. *s'étonner.*
Elannyira, ih. *de telle façon; à tel point, si, si bien; en sorte que . . .*
Elapadhatlan, mn. *intarissable.*
Elapadni, k. *tarir.*
Elapasztani, cs. *dessécher, tarir.*
Elaprítni, cs. *réduire en petites pièces.*
Elaprózni, cs. *dépecer.*
Eláradni, k. *se propager.*
Elárasztani, cs. *combler de . . .*
Elárkolni, cs. *barrer par un fossé.*
Elárulni, cs. *trahir; révéler.*
Elárverezni, cs. *vendre à l'encan* ou *à l'enchère; liciter.*
Elárvulni, k. *devenir orphelin.*
Elásni, cs. *enfouir, enterrer.*
Elasszonyosítni, cs. *amollir, efféminer.*
Elasszonyosodni (ik), k. *s'amollir, s'efféminer.*
Elátkozni, cs. *maudire; exécrer.*
Elavítni, cs. *user.*
Elavulni, k. *vieillir, s'user; devenir obsolète.*
Elavult, mn. *vieux; obsolète; suranné.*
Elázni (ik), k. *tremper; s'enivrer.*
Eláztatni, cs. *tremper; rouir (du chanvre); noyer.*
Elbágyadni, k. *s'affaiblir.*
Elbágyadt, mn. *languissant, affaibli.*
Elbágyasztani, cs. *affaiblir.*
Elbájolni, cs. *enchanter, charmer.*
Elbámulni, k. *s'étonner.*
Elbeszélés, fn. *narration, f., récit, conte, m.*
Elbeszélni, cs. *conter, raconter; narrer, réciter.*
Elbetegesedni (ik), k. *être toujours souffrant.*

Elbiczegni, k. *s'en aller en boitant.*
Elbilleni, k. *se renverser.*
Elbirni, cs. *pouvoir supporter.*
Elbitangolni, cs. *dissiper, prodiguer.*
Elbizakodás, fn. *présomption; arrogance, f.*
Elbizakodott, mn. *présomptueux; arrogant.*
Elbízni (magát), vh. *se prévaloir, être présomptueux.*
Elbizott, l. Elbizakodott.
Elbizottság, fn. *présomption, f.*
Elbocsátás, fn. *licenciement, renvoi, m., relaxation (d'un prisonnier), f.*
Elbocsátni, cs. *congédier; licencier; relâcher; élargir, libérer.*
Elbocsátvány, fn. *lettre de congé, f.*
Elbódítni, cs. *étourdir; induire en erreur.*
Elbolondítni, cs. *éblouir qn.; tromper, séduire.*
Elbomolni, k. *se dissoudre.*
Elborítni, cs. *couvrir; inonder.*
Elborulni, k. *se couvrir; se charger de nuages.*
Elborzadni, k. *s'effrayer, s'épouvanter.*
Elbődülni, k. *commencer à rugir.*
Elbucsuzni (ik), k. *prendre congé.*
Elbujdosás, fn. *expatriation, f.*
Elbujdosni (ik), k. *quitter son pays; s'expatrier.*
Elbujni (ik), k. *se cacher.*
Elbukni (ik), k. *tomber; plonger, submerger.*
Elbuvni (ik), k. l. Elbujni.
Elcsábítni, cs. *séduire.*
Elcsalni, cs. (vkit vhová) *induire qn. à passer chez . . .;* (vkitől vmit) *arracher qc. à qn., surprendre* (ex. *le secret*).
Elcsapni, cs. *jeter, rejeter; chasser qn.*
Elcsattanni, k. *se débander, se détendre; éclater.*
Elcsattantani, cs. *décharger une arme à feu.*
Elcsavarítni, cs. *tordre.*
Elcsavarni, cs. *tordre; altérer le sens de qc.*
Elcsavarogni, k. *se promener çà et là; flâner.*
Elcserélni, cs. *changer; permuter; prendre l'un pour l'autre.*
Elcserepesedni (ik), k. *se gercer.*
Elcsettenteni, cs. *décharger.*
Elcsigázni, cs. *épuiser, harasser.*
Elcsinálni, cs. *empaqueter; emballer; arranger (une affaire).*
Elcsipni, cs. *ôter en pinçant; enlever qc. à la barbe de qn.; attraper, prendre.*
Elcsufítni, cs. *défigurer.*
Elcsüggedni, k. *se décourager.*
Élcz, fn. *bon-mot.*
Élczes, mn. *ingénieux; bien trouvé.*
Élczesen, ih. *ingénieusement.*
Élczeskedni (ik), k. *équivoquer sur qc., se moquer agréablement de qc.*
Eldaczolni, cs. *extorquer par des bravades.*
Éldegélni, k. *subsister avec peine; vivre péniblement au jour la journée.*
Éldelet, fn. *agrément, plaisir, m.*
Éldelni, cs. *jouir de . . .*
Eldermedni, k. *s'engourdir.*
Eldőd, fn. *aïeul, m., aïeux; ancêtres, pères, m. pl.*
Eldőlni, k. *tomber à la renverse; être décidé.*
Eldönteni, cs. *renverser; décider.*
Eldöntő, mn. *qui décide, décisif; péremptoire.*
Eldugdosni, **Eldugni**, cs. *cacher; céler, recéler.*
Elé, nh. *devant; —*, ih. *en avant.*
Elébb, ih. *plus en avant.*
Elébbállani, k. *s'en aller.*
Elébbi, stb. l. Előbbi stb.
Elébeadni, cs. *exposer (ses raisons etc.).*
Elébeszabni, cs. *prescrire, ordonner.*
Elébocsátni, cs. *laisser entrer.*
Eledel, fn. *aliment, m., nourriture, f.,*
Eleddig, ih. *jusqu'à présent.*
Éledni, k. *revivre.*
Elédesgetni, cs. *éloigner qn. de qc. en l'attirant avec finesse.*
Elefánt, fn. *éléphant, m.*
Elefántcsont, fn. *ivoire, m.; —*, mn. *d'ivoire.*
Elefántcsontpor, fn. *noir d'ivoire, m.*
Elég, mn. *assez, autant qu'il en faut, suffisant.*
Elégedetlen, mn. *mécontent, malcontent.*
Elégedetlenség, fn. *mécontentement, m*
Elégedett, mn. *content.*
Elégedettség, fn. *contentement, m.*
Elégedni (ik), k. *être content.*
Elégelni, cs. *avoir assez de . . .*
Elegendő, mn. *suffisant.*
Elegendőleg, ih. *suffisamment, assez.*
Elegendőség, fn. *suffisance, f.*
Eléggé, ih. *suffisamment.*
Elégítni, cs. *contenter.*
Elégkép, **Elégképen**, ih. *suffisamment, assez.*
Elégség, fn. *suffisance, f.*

Elégséges, mn. *suffisant.*
Elégszer, ih. *assez souvent.*
Elégszik, l. Elégedni.
Elégtelen, mn. *insuffisant.*
Elégtelenség, fn. *insuffisance, f.*
Elégtét, Elégtétel, fn. *satisfaction, f.*
Elégülni, k. *être content.*
Elégületlen, l. Elégedetlen.
Elégületlenség, fn. *mécontentement, m.*
Elégült, mn. *content.*
Elégültség, fn. *contentement, m.*
Elegy, mn. *mêlé; mixte; —*, fn. *mélange, m.*
Elegyedni (ik), k. *s'immiscer dans ...*
Elegyes, mn. *mixtionné, mixte.*
Elegyítni, cs. *mêler; mixtionner.*
Elegyülni, k. *se mêler.*
Eleibe, ih. *à la rencontre, au devant de ...*
Eleinte, Eleintén, ih. *au commencement, d'abord.*
Eleitől fogva, ih. *depuis le commencement.*
Elejteni, cs. *laisser tomber; tuer (une bête).*
Elélni, k. *continuer de vivre, prolonger sa vie* ou *son existence; avoir de quoi vivre.*
Élelem, fn. *vivres, aliments, m. pl.*
Elélemedni (ik), k. *vieillir.*
Élelemgond, fn. *soucis causés par le besoin, m. pl.*
Élelemmód, fn. *branche d'industrie, f.*
Élelempénz, fn. *pension, f.*
Élelemszer, fn. *aliments, vivres, m. pl.*
Élelemtár, fn. *magasin de vivres, m.*
Élelmes, mn. *lucratif; qui sait vivre.*
Élelmetlen, mn. *pauvre.*
Élelmezni, cs. *alimenter, entretenir; fournir des vivres à une armée.*
Élelmezőtiszt, fn. *commissaire des vivres, m.*
Élelmi, mn. *alimentaire.*
Eléltesedni (ik), k. *vieillir.*
Elem, fn. *élément, m.*
Élem, fn. *temps de la vie, m.*
Élemedett, mn. *décrépit.*
Élemedni (ik), k. *vieillir.*
Élemény, fn. *jouissance; expérience, f.*
Élemes, mn. *vieux, âgé, décrépit.*
Elemezni, cs. *analyser.*
Elemi, mn. *élémentaire.*
Élengeni, k. *vivre péniblement.*
Elengedni, cs. *remettre; pardonner.*
Élénk, mn. *vif.*
Élénkitni, cs. *rendre vif, animé.*
Élénkség, fn. *vivacité, f.*
Éleny, fn. *oxigène, m.*
Elenyészni (ik), k. *disparaître; s'écouler.*
Elenyészteni, cs. *effacer; anéantir; faire cesser.*
Elepedni, cs. *défaillir, languir.*
Elereszteni, cs. *laisser partir, faire échapper; relâcher.*
Elérkezés, fn. *arrivée, venue, f.*
Elérkezni (ik), k. *arriver.*
Elérni, cs. *atteindre; y arriver, y parvenir; obtenir.*
Elérni (ik), k. *être trop mûr; dépasser le terme de sa maturité.*
Elerőtleníteni, cs. *débiliter.*
Elért, mn. *trop mûr.*
Elérzékenyedni (ik), k. *s'attendrir.*
Elérzékenülni, k. *s'attendrir, s'émouvoir.*
Elérzékenyült, mn. *ému, touché, attendri.*
Éles, mn. *tranchant; aigu.*
Élés, fn. *vie, f.; provisions de bouche, f. pl.*
Eleség, fn. *vivres, aliments, m. pl.*
Éleselmű, mn. *ingénieux, sagace.*
Elesés, fn. *chute, f.*
Éléshajó, fn. *vaisseau avictuailleur, m.*
Élésház, fn. *magasin de vivres; garde-manger, m.*
Éléshivatal, fn. *commissariat des vivres, m.*
Élesítni, cs. *aiguiser.*
Éléskamra, fn. *dépense, f., garde-manger, m.*
Élésmester, fn. *munitionnaire, m.*
Élésmód, fn. *manière de vivre, f.*
Elesni (ik), k. *tomber par terre.*
Élesség, fn. *tranchant, taillant, fil, m.; âcreté, f.*
Élesszögű, mn. *acutangle; acutangulé.*
Elestveledni (ik), k. *la nuit approche.*
Elészólítni, cs. *appeler.*
Éleszteni, cs. *vivifier, animer.*
Élesztő, fn. *ferment, m.; —*, mn. *vivifiant; rafraîchissant.*
Élet, fn. *vie, f.*
Életbér, fn. *rente viagère, f.*
Életbölcseség, fn. *connaissance du monde, f., savoir-vivre, m.*
Életér, fn. *artère, f.*
Életerő, fn. *force vitale, f.*
Életfolyam, fn. *cours de la vie, m., carrière, f.*
Életház, fn. *grenier, m.*
Élethű, mn. *naturel.*
Életidő, fn. *durée de la vie, f.*
Életirás, fn. *biographie, f.*

Életiró, fn. *biographe, m.*
Életjáradék, fn. *rente viagère, f.*
Életjelenség, fn. *signe de vie, m.*
Életképesség, fn. *vitalité, f.*
Életkor, fn. *âge, m.*
Életlen, mn. *émoussé; usé.*
Életlenedni (ik), k. *s'émousser; perdre son fil, son tranchant; s'user.*
Életmód, fn. *manière de vivre, f.*
Életmü, fn. *organe, m.*
Életmüves, mn. *organique.*
Életnagyság, fn. *grandeur naturelle, f.*
Életnedv, fn. *suc vital, m.; humeur vitale, f.*
Életnem, fn. *profession, f.*
Életösvény, fn. *carrière, f.*
Életrajz, fn. *biographie, f.*
Életrend, fn. *ordre, règlement de la vie, m.; diète, f.*
Életrevaló, mn. *plein de vie; qui sait vivre.*
Életrevalóság, fn. *force vitale, f., savoir-vivre, m.*
Életszabály, fn. *règle de conduite, f.*
Életszer, fn. *moyen de vivre, m.*
Életszesz, fn. *esprit vivifiant, m.*
Élettan, fn. *physiologie, f.*
Élettelen, mn. *sans vie; impassible.*
Élettelenség, fn. *absence de la vie, de vivacité; impassibilité, f., flegme, m.*
Élettudós, fn. *physiologiste, m.*
Életunottság, fn. *dégoût de la vie, m.*
Életunt, mn. *las de vivre; blasé.*
Életveszély, fn. *danger de mort, m.*
Életvesztés, fn. *peine capitale, f., supplice, m.; mort, f.*
Eleve, ih. *d'avance.*
Eleven, mn. *vivant; vif; frais.*
Elevenedni (ik), k. *renaître à la vie; revivre; se réveiller.*
Eleveníteni, cs. *vivifier, animer; rafraîchir; récréer.*
Elevenkék, mn. *d'un bleu vif, azuré.*
Elevenség, fn. *vie; vivacité; agilité; fraîcheur, f.*
Elévülni, k. *se prescrire.*
Elévült, mn. *prescrit.*
Elfajulás, fn. *dégénération, f.*
Elfajulni, k. *dégénérer.*
Elfajzani (ik), k. *dégénérer.*
Elfáradni, k. *se lasser, devenir las.*
Elfárasztani, cs. *lasser, fatiguer.*
Elfedni, cs. *couvrir.*
Elfeledkezni (ik), k. *s'oublier.*
Elfeledni, cs. *oublier.*
Elfelejteni, cs. l. Elfeledni.

Elferdíteni, cs. *intervertir; défigurer.*
Elférni, k. *avoir place.*
Elfogadható, mn. *acceptable.*
Elfogadni, cs. *accepter.*
Elfogadó, fn. *accepteur, m.*
Elfoglalás, fn. *prise (d'une ville); prise de possession, f.*
Elfoglalni, cs. *s'emparer; occuper; confisquer; prendre possession de...*
Elfoglalt, mn. *occupé.*
Elfogni, cs. *intercepter (des lettres); prendre qn.; faire qn. prisonnier; arrêter; occuper, tenir, remplir (une place).*
Elfogódás, fn. *serrement, saisissement de cœur, m.*
Elfogódni (ik), k. *être saisi.*
Elfogúlás, fn. *timidité; prévention, f.*
Elfogulatlan, mn. *sans préventions; impartial.*
Elfogulatlanság, fn. *absence de préventions; impartialité, f.*
Elfogúlni, k. *se prévenir.*
Elfogúlt, mn. *prévenu.*
Elfogultság, fn. *engouement, m.; prévention, f.*
Elfogyasztani, cs. *consumer; dépenser; consommer.*
Elfogyatkozni (ik), k. *maigrir.*
Elfogyhatatlan, mn. *inépuisable.*
Elfogyni, k. *être consommé, dépensé; s'en aller (se dit de l'argent); diminuer, décroître (se dit de la lune);* elfogy az ereje, *ses forces baissent; maigrir, se consumer.*
Elfojtani, cs. *supprimer; étouffer.*
Elfojtódni (ik), k. *être supprimé, étouffé.*
Elfolyni, k. *découler; écouler; se passer.*
Elfordítni, cs. *détourner; faire tourner; tourner (une feuille).*
Elfordulni, k. *se détourner.*
Elforgás, fn. *écoulement, cours, m.*
Elforgatni, cs. *tordre; rouler, tourner (les yeux); tourner (une feuille).*
Elforogni, k. *s'écouler, se passer.*
Elfúni, cs. *emporter en soufflant; effacer (soufflant).*
Elgátolni, cs. *entourer par une digue; retrancher.*
Elgázolni, cs. *écraser du pied; écraser avec sa voiture* ou *avec son cheval.*
Elgondolkodni (ik), k. *méditer.*
Elgondolni, cs. *penser; considérer.*
Elgőzölögni, k. *s'évaporer.*
Elgyalázni, cs. *outrager, diffamer.*

Elgyalogolni, k. *se transporter ailleurs à pied.*
Elgyengítni, cs. *affaiblir, énerver.*
Elgyepüzni, cs. *enfermer d'une haie, enclore.*
Elgyökeresedni (ik), k. *pousser des* [*racines.*
Elgyöngitni, cs. *énerver, affaiblir; débiliter.*
Elgyöngülés, fn. *débilité, f., épuisement, m.*
Elgyöngülni, k. *s'affaiblir, perdre ses* [*forces.*
Elgyötörni, cs. *tourmenter beaucoup.*
Elhabarni, cs. *fouetter avec le moulinet; parler avec une extrême volubilité.*
Elhadarni, cs. *parler avec une extrême* [*volubilité.*
Elhagyatott, mn. *quitté; abandonné.*
Elhagyni, cs. *quitter, abandonner.*
Elhagyott, l. Elhagyatott.
Elhagyottság, fn. *délaissement, abandon, m.*
Elhajítni, cs. *rejeter.*
Elhajlani (ik), k. *incliner, pencher d'un autre côté; décliner* (se dit *de l'aiguille).*
Elhajlás, fn. *éloignement, m., déclinaison de l'aiguille, f.*
Elhajtani, cs. *partir au grand galop; partir en voiture.*
Elhálás, fn. *cohabitation, f., coït, m.*
Elhalasztani, cs. *différer; ajourner.*
Elhalasztás, fn. *ajournement, m.*
Elhallani (ik), k. *être accessible à l'oreille.*
Elhallgatni, cs. *passer sous silence;* —, k. *se taire.*
Elhallgatattni, cs. *faire taire.*
Elhalmozni, cs. *combler.*
Elhamarkodni, cs. *mettre trop de précipitation à faire, à dire qc.*
Elhamvadni, k. *se réduire en cendres; s'éteindre.*
Elhamvadt, mn. *réduit en cendres; éteint.*
Elhamvasztani, cs. *réduire en cendres.*
Elhangolni, cs. *désaccorder.*
Elhangolt, mn. *désaccordé; mal disposé.*
Elhangulni, k. *perdre l'accord; s'altérer, se troubler* (se dit *de l'humeur).*
Elhangzani (ik), k. *se taire, expirer, mourir* (se dit *de sons); cesser de retentir, se perdre* (se dit *d'un bruit).*
Elhanyaglás, fn. *négligence, f.*
Elhanyagolni, cs. *négliger.*
Elhanyatlani (ik), k. *tomber en décadence.*
Elhanyatlott, mn. *ruiné; déchu.*
Elhányni, cs. *rejeter.*
Elhányódni (ik), k. *se perdre, être égaré, être perdu.*
Elharácsolni, cs. *dilapider.*
Elharapni, cs. *détacher avec les dents; dissimuler (son dépit); avaler (un mot).*
Elharapózni (ik), k. *s'étendre.*
Elhárítni, cs. *détourner, éloigner.*
Elhasználni, cs. *consommer, user.*
Elhatalmasodni (ik), k. *gagner du terrain; acquérir plus de force.*
Elhatárolni, cs. *fixer la limite.*
Elhatározni, cs. *décider; arranger, fixer.*
Elhatározott, mn. *résolu, déterminé.*
Elhatni, k. *pénétrer jusq'à ..., s'étendre.*
Elhazudni, cs. *nier mensongèrement.*
Elhelyezni, cs. *ranger, arranger; placer.*
Élhetetlen, mn. *maladroit; misérable.*
Élhetetlenség, fn. *manque de savoir faire, m.*
Élhetetlenül, ih. *maladroitement; misérablement.*
Elhibázni, cs. *manquer (complétement), se tromper (de chemin etc.).*
Elhíni, cs. *appeler qn. pour le faire partir.*
Elhinni, cs. *tenir pour vraie; croire* [*qc.*
Elhiresedni (ik), k. *se rendre célèbre.*
Elhiresíteni, cs. *rendre célèbre; diffamer.*
Elhiresülni, l. Elhiresedni.
Elhiresztelni, cs. *publier, notifier.*
Elhitetni, cs. *faire croire.*
Elhitt, mn. *imaginaire.*
Elhittség, fn. *témérité, f.*
Elhordani, cs. *emporter; démolir, abattre un édifice.*
Elhozni, cs. *emporter, emmener; apporter.*
Elhullani, k. *tomber; périr sur le champ de bataille.*
Elhullatni, **Elhullasztani**, cs. *éparpiller; perdre (les poils* ou *les cheveux).*
Elhunyni, k. *s'endormir; expirer.*
Elhurczolkodni (ik), k. *changer de demeure.*
Elhurogatni, cs. *chasser qn. avec impétuosité.*

Elhuzni, cs. *entraîner (une personne); écarter (les rideaux); exécuter (un air sur le violon); soustraire.*
Elhülni, k. *se refroidir, perdre sa chaleur; être frappé de qc.*
Elhütni, cs. *rafraîchir, refroidir.*
Elidegenedni (ik), k. (tól, töl), *s'éloigner de . . .*
Elidegeníteni, cs. *détourner, aliéner; faire perdre la bienveillance à . . .; voler; vendre.*
Elidegeníthetlen, mn. *inaliénable.* [*f.*
Elidegeníthetlenség, fn *inaliénabilité,*
Elidegeníthető, mn. *aliénable.*
Elidősülni, k. *se prescrire.*
Eligazitni, cs. *aplanir, arranger; renvoyer; refuser.*
Eligazodni (ik), k. *s'orienter, se reconnaître dans . . .*
Elijeszteni, cs. *intimider.*
Elillanni, k. *s'échapper.*
Elinalni, k. *s'en aller.*
Elinditni, cs. *mettre en mouvement.*
Elindulás, fn. *départ, m.*
Elindulni, k. *partir; se mettre en voyage* ou *en marche.*
Elintézni, cs. *terminer, décider.*
Elismerni, cs. *reconnaître; avouer.*
Eliszonyodni (ik), k. *être saisi d'horreur.* [*damner à . . .*
Elitélni, cs. *décider par sentence; con-*
Eljajdulni, k. *s'écrier.*
Eljárás, fn. *procédure, f.*
Eljárni, k. *accomplir (ses devoirs); vaquer (à ses affaires); s'écouler* (se dit *du temps).*
Eljátszani (ik), k. *perdre au jeu; passer le temps à jouer; exécuter un air sur un instrument.*
Eljegyezni, cs. *fiancer.*
Eljegyzés, fn. *fiançailles, pl. f.*
Éljen! isz. *vive (le)!*
Éljenezni, cs. *crier des vivats.*
Eljöni, k. *venir, arriver.*
Eljövet, Eljövetel, fn. *venue, arrivée, f.*
Eljutni, k. *parvenir, s'étendre jusqu'à.*
Elkapni, cs. *enlever d'un mouvement rapide; prendre, saisir, happer.*
Elkarózni, cs. *palissader; entourer de pieux.*
Elkártyázni, cs. *perdre au jeu de cartes; passer le temps à jouer.*
Elkedvetlenedni (ik), k. *être de mauvaise humeur* ou *maldisposé.*
Elkedvetleníteni, cs. *mettre qn. de mauvaise humeur, indisposer.*

Elkelni, k. *se vendre; être consommé.*
Elkényesedni (ik), k. *contracter des habitudes de mollesse; se gâter.*
Elkényeztetni, cs. *gâter, dorloter.*
Elkéredzeni (ik), k. *demander la permission de s'éloigner.*
Elkergetni, cs. *chasser; expulser.*
Elkérni, cs. *demander (qc. à qn.).*
Elkerülhetlen, mn. *inévitable.*
Elkerülhetlenül, ih. *inévitablement.*
Elkerülni, cs. *éviter.* [*f.*
Elkeseredés, fn. *aigreur; exaspération,*
Elkeseritni, cs. *exaspérer.*
Elkésni (ik), k. *s'attarder.*
Elkészitni, cs. *préparer; faire; construire.* [*parer.*
Elkészülni, k. *être fini* ou *fait; se pré-*
Elkeverni, cs. *mêler, entremêler; remuer.*
Elkezdeni, cs. *commencer.*
Elkezdődni (ik), k. *commencer.*
Elkiáltani (magát), vh. *s'écrier.*
Elkísérni, cs. *accompagner.*
Elkivánkozni (ik), k. *désirer de s'en aller.*
Elkobozni, cs. *confisquer.*
Elkopás, fn. *détérioration, f.*
Elkopni (ik), k. *se détériorer par l'usage; s'user.*
Elkoptatni, cs. *user.*
Elkorcsosodás, fn. *dégénération, f.*
Elkorcsosodni (ik), k. *dégénérer.*
Elkorhadni, k. *pourrir, se pourrir.*
Elkölteni, cs. *dépenser (de l'argent); manger, boire tout.*
Elköltözkodni, Elköltözni (ik), k. *déménager, départir; émigrer.*
Elkötni, cs. *panser, bander.*
Elkövetkezni (ik), k. *résulter; s'ensuivre.*
Elkövetni, cs. *commettre, faire.*
Elküldeni, cs. *envoyer, expédier; renvoyer* (ex. *un domestique).*
Elküldő, fn. *expéditeur, m.*
Elkülöníteni, cs. *séparer.*
Elkülönözni, cs. *séparer.*
Ellágyítni, cs. *amollir; attendrir, fléchir.*
Ellágyulni, k. *s'amollir; s'attendrir.*
Ellakmározni, cs *dépenser pour des plaisirs de table.*
Ellankadni, k. *se lasser.*
Ellankasztani, cs. *lasser.*
Ellátbatlan, mn. *à perte de vue.*
Ellátni, cs. *pourvoir, munir, garnir de . . .; fournir qc. à qn.; assortir;*

remplir (les fonctions de ...); pourvoir à qc.; se charger de qc., ou *de qn.; entretenir;* —, k. *voir.*
Ellátszani (ik), k. *être visible.*
Ellehetni, k. *pouvoir rester.*
Ellen, nh. *contre; sur; à l'encontre de ...;* —, fn. *ennemi; adversaire, antagoniste, m.*
Ellenállani, k. *résister; s'opposer.*
Ellenállhatatlan, mn. *irrésistible.*
Ellenállhatatlanul, ih. *irrésistiblement.*
Ellenben, ksz. *au contraire, par contre.*
Ellenbirálat, fn. *anticritique, f.*
Ellenes, mn. *contraire, opposé;* —, fn. *adversaire, antagoniste, ennemi, m.*
Ellenezni, cs. *être contre (une chose), s'y opposer; déconseiller; désapprouver.*
Ellenfa, fn. *barrière, f.*
Ellenfél, fn. *adversaire, m., partie opposé* ou *adverse.* [m.
Ellenhatás, fn. *mouvement de réaction,*
Ellenható, mn. *réactif.*
Ellenjegy, fn. *contre-marque, f.*
Ellenjegyezni, cs. *contresigner.*
Ellenjegyzés, fn. *contre-seing, m.* [f.
Ellenkedés, fn. *résistance; taquinerie,*
Ellenkedni (ik), k. *agacer; contrarier qc., contredire.*
Ellenkép, fn. *antitype, m.* [f.
Ellenkezés, fn. *opposition, dissension,*
Ellenkezet, fn. *contraste, m.*
Ellenkezni (ik), k. *s'opposer; répugner à qc.*
Ellenkező, mn. *opposé; contraire.*
Ellenlábas, fn. *antipode, m.*
Ellenlázadás, fn. *contre-révolution, f.*
Ellenmars, fn. *contre-marche, f.*
Ellenméreg, fn. *antidote, m., contre-poison, m.*
Ellenmondani, cs. *contredire; protester.* [*testation, f.*
Ellenmondás, fn. *contradiction, pro-*
Ellenmondó, fn. *contradicteur, m.;* —, mn. *contradictoire.*
Ellenyilatkozat, fn. *déclaration réciproque, f.*
Ellenyugta, fn. *quittance réciproque, f.*
Ellenok, fn. *raison contraire, f.; argument opposé, m.*
Ellenőr, fn. *contrôleur, m.*
Ellenőrködni (ik), k. *contrôler.*
Ellenőrség, fn. *contrôle, m.*
Ellenpárt, fn. *parti opposant, m.*
Ellenség, fn. *ennemi, m.* [*mitié.*
Ellenséges, mn. *hostile; enclin à l'ini-*
Ellenségeskedés, fn. *hostilité; inimitié, f.*
Ellenségeskedni, (ik), k. *avoir des dispositions hostiles.*
Ellensuly, fn. *contre-poids, m.*
Ellenszegülni, k. *résister.*
Ellenszenv, fn. *antipathie, f.*
Ellenszer, fn. *antidote, m.*
Ellenszó, fn. *objection, exception, f.*
Ellentállani, k. *résister; s'opposer.*
Ellentállás, fn. *résistance, f.*
Ellentét, fn. *antithèse, f.; contraste, m.*
Ellentörekedni, Ellentörni, k. *chercher à vaincre la force, les efforts* ou *les tendances de qc.*
Ellenvélemény, fn. *opinion contraire, f.*
Ellenvetés, fn. *objection, f.*
Ellenzék, fn. *opposition, f.*
Ellenzeni, l. Ellenezni.
Ellenzés, fn. *dissuasion; opposition, f.*
Ellenzet, fn. *contraste, m.*
Ellenző, fn. *adversaire, antagoniste, m.; qui sert à empêcher la vue.*
Ellenzőbőr, fn. *œillère, f.*
Ellenződeszka, fn. *vanne, pale, f.*
Elleni (ik), k. *mettre bas, faire des petits; agneler.*
Ellepni, cs. *couvrir entièrement.*
Ellépni, k. *passer à pied (devant, auprès de, à côté de ...); défiler.*
Elléptetni, k. *passer à cheval devant qc.; défiler.*
Ellesni, cs. *apprendre en épiant.*
Ellobbanni, Ellobogni, k. *cesser de flamboyer; s'éteindre après une déflagration; brûler* ou *se consumer rapidement.*
Ellódulni, k. *s'en aller.*
Ellődözni, cs. *consommer, épuiser ses munitions en tirant.*
Ellős, mn. *pleine.*
Elmagyarázni, cs. *interpréter à faux.*
Elmállani (ik), k. *se décomposer sous l'influence de l'air.*
Elmaradhatlan, mn. —**nul**, ih. *immanquable (ment).*
Elmaradni, k. *ne pas venir; ne pas comparaître; manquer; faire attendre; rester en arrière de qn.; ne pas se faire, n'avoir pas lieu; cesser.*
Elmarasztalni, cs. *convaincre (qn. de qc.).*
Elme, fn. *raison, f., esprit, sens, m.*
Elmebeteg, mn. *atteint de manie.*
Elmeél, fn. *sagacité; subtilité (d'esprit), f.*

Elmefuttatás, fn. *jeu d'esprit, m.*
Elmélni, k. *méditer.*
Elmélet, fn. *théorie; contemplation, f.*
Elméleti, mn. *théorique; contemplatif.*
Elmélkedés, fn. *méditation, f.*
Elmélkedni (ik), k. *méditer.*
Elmellőzni, cs. *mettre de côté, à l'écart; passer qc. sous silence, ne pas faire attention à qc.; négliger (qc. ou qn.).*
Elmélyedni, k. *s'enfoncer.*
Elméncz, fn. *faiseur d'esprit; bel esprit; mauvais plaisant, m.*
Elménczkedés, fn. *raillerie, plaisanterie, f.*
Elménczkedni (ik), k. *dire des bon-mots.*
Elménczség, fn. *bon-mot, m.*
Elmenet, fn. *départ, m.*
Elmenni, k. *s'en aller; partir; passer (devant, auprès de..., à côté de...).*
Elmerítni, cs. *submerger, noyer.*
Elmerülni, k. *couler bas; être submergé; être plongé* ou *absorbé dans ses méditations.*
Elmés, mn. *plein d'esprit, spirituel; ingénieux.*
Elméskedni (ik), k. *dire des bon-mots.*
Elmésség, fn. *esprit; bon-mot, m.*
Elmeszülemény, fn. *œuvre de l'esprit, production littéraire, f.*
Elmetehetség, fn. *faculté intellectuelle, f., talent, m.*
Elmetompaság, fn. *hébétude intellectuelle, f.*
Elmondani, cs. *raconter, réciter.*
Elmondhatatlan, mn. *inexprimable.*
Elmozditás, fn. *déplacement, m.; déposition, f.*
Elmozdítni, cs. *déplacer; déposer, destituer; débouter (qn. de sa demande).*
Elmulás, fn. *disparition, f., écoulement (du temps), m.*
Elmulasztani, cs. *manquer; négliger, laisser échapper.*
Elmulasztás, fn. *négligence; perte de temps, f.; manque, abandon, m.*
Elmulhatlan, mn. *immanquable, infaillible, nécessaire, inévitable.*
Elmulni (ik), k. *se passer; s'écouler; disparaître; expirer.*
Elmult, mn. *passé.*
Elnapolni, cs. *ajourner.*
Elnémítni, cs. *faire taire.*
Elnémulni, k. *être frappé de mutisme; se taire subitement.*
Elnevetni (magát), vh. *éclater de rire.*
Elnézés, fn. *indulgence; rémission; inadvertance, f.*
Elnézni, cs. *passer, pardonner; faillir (en qc.); —*, k. *détourner des regards.*
Élni, k. *vivre; se servir (de qc.); utiliser.*
Elnök, fn. *président, m.*
Elnöklet, fn. *préséance, présidence, f.*
Elnökség, fn. *présidence, f.*
Elnyerni, cs. *obtenir, impétrer; gagner (qc. à qn.).*
Elnyesni, cs. *étêter, écimer (les arbres); découper.*
Elnyirni, cs. *tondre.*
Elnyomni, cs. *supprimer; opprimer.*
Elnyüni, cs. *user (un habit).*
Eloltani, cs. *éteindre; étancher (la soif).*
Elolthatlan, mn. *inextinguible.*
Elolvasni, cs. *finir une lecture.*
Elomlani (ik), k. *tomber en poussière.*
Elorozni, cs. *voler.*
Elosonni, Elusontani, k. *se dérober.*
Eloszlani (ik), k. *se diviser, se partager; se disperser, se dissoudre.*
Eloszlatás, fn. *dissolution, f.*
Eloszlatni, cs. *dissoudre.*
Elosztani, cs. *diviser, partager; distribuer; répartir.*
Elosztályozni, cs. *classer.*
Elosztás, fn. *répartition, division, f.*
Elosztogatni, cs. *distribuer.*
Elö, fn. *commencement, m., partie antérieure, f., devant, m.; devancier, m.*
Elö, ih. *dehors, en avant.*
Élö, mn. *qui vit; vivant; en vie.*
Elöadni, cs. *exposer; référer; exécuter.*
Előállani, k. *paraître; passer devant; avancer.*
Előállítani, cs. *faire sortir; produire; procurer; amener; faire comparaître.*
Elöarbocz, fn. *mât d'avant, m.*
Elöbb, ih. *avant; plutôt.*
Elöbb utóbb, ih. *tôt ou tard.*
Elöbbeni, mn. *d'autrefois, ci-devant; ancien; précédent.*
Elöbbi, l. Elöbbeni.
Elöbbvaló, mn. *préférable, supérieur.*
Elöbérlet, fn. *abonnement, m.*
Elöbérlö, fn. *abonné, m.*
Elöbeszéd, fn. *préface, f., avant-propos, m.*
Elöbör, fn. *mantelet (d'une voiture), m.; prépuce, m.; tablier (de cuir), m.*

Elöcsapat, fn. *avant-garde, f.*
Elöcsarnok, fn. *porche, m.*
Elöczikkelyek, fn. t. *les préliminaires, m. pl.* [*ancêtres, m. pl.*
Elöd, fn. *prédécesseur, devancier, m.;*
Elödandár, fn. *avant-garde, f.*
Élödi, fn. *parasite, m.*
Élödiség, fn. *métier d'un parasite, m.*
Élödni (ik), k. *vivre aux dépens des autres, vivre en parasite ; vivre péniblement.*
Elöénekes, fn. *celui qui entonne un chant ; précenteur, m.*
Elöérzés, fn. *pressentiment, m.*
Élöfa, fn. *arbre, m.*
Elöfél, fn. *côté de l'effigie, f.*
Elöfelé, ih. *en avant.*
Elöfi, fn. *l'aîné de la famille, à qui appartient le majorat, m.*
Elöfiség, fn. *majorat, m.*
Elöfizetés, fn. *abonnement, m.*
Elöfizetni, cs. *s'abonner ; payer d'avance ; souscrire.* [*m.*
Elöfizető, fn. *abonné, m., souscripteur,*
Elöfogat, fn. *chevaux de relais, m. pl.*
Elöfordulni, k. *être mis en discussion; se trouver, arriver, se faire ; être employé* (se dit *d'un mot*).
Elögát, fn. *digue, f.*
Elögyakorlat, fn. *exercice préliminaire, m.*
Elöhad, fn. *avant-garde, f.*
Elöhajtani, cs. *faire avancer la voiture.* [*m.*
Elöhaladás, fn. *avancement ; progrès,*
Elöhaladni, k. *marcher en avant ; faire des progrès, avancer.*
Elöhám, fn. *poitrail, m.*
Elöharczos, fn. *premier combattant ; tirailleur, m.*
Elöhozni, cs. *mentionner ; alléguer ; produire.*
Elöidézni, cs. *attirer; engendrer; citer.*
Elöidő, fn. *temps passé, m., antiquité, f.*
Elöitélet, fn. *préjugé, m.*
Elöjáték, fn. *prélude, m.*
Elöjel, fn. *présage, indice, pronostic, m.; auspices, m. pl.*
Elöjog, fn. *prérogative, f.*
Elöjöni, k. *se passer, arriver ; sortir, paraître.*
Elökelö, mn. *notable, distingué, de qualité, d'un rang élevé.*
Elökép, fn. *modèle ; type ; idéal, m.*
Elökerekedni (ik), k. *se trouver.*
Elökeresni, cs. *chercher.*
Elökeritni, cs. *fournir ; procurer.*
Elökérni, cs. *faire produire, faire montrer.*
Elökerülni, k. *se trouver.*
Elökészíteni, cs. *préparer ; disposer.*
Elökészület, fn. *préparation, f., préparatif, m.*
Elökönyv, fn. *brouillon, m.* [*f.*
Elökor, fn. *temps passé, m.; antiquité,*
Elökövet, fn. *messager, avant-coureur, m.* [*la tête*
Elöl, nh. *de devant ; —,* ih. *devant ; à*
Elölap, l. Elöfél.
Elöleg, ih. *d'avance ; par anticipation; —,* fn. *avance, f.*
Elöleges, mn. — legesen, ih. *précédent ; préalable (ment), préliminaire (ment).*
Elölegezés, fn. *avance, f.*
Elölegezni, cs. *avancer de l'argent (à qn); faire des avances.*
Elölegezvény, fn. *avance, f.*
Elölépés, fn. *avancement, m.*
Elölépni, k. *avancer.*
Elöléptetés, fn. *promotion, f., avancement, m.*
Elöléptetni, cs. *faire avancer.*
Elölérö, mn. *précoce.*
Elöljáró, fn. *chef ; préposé ; supérieur.*
Elöljárói, mn. *du magistrat.* [*m.*
Elöljáróság, fn. *autorité, f., magistrat,*
Elölülni, k. *présider.*
Elömenetel, fn. *avancement, progrès, succès, m.*
Elömenetes, mn. *profitable, utile.*
Elömenni, k. *marcher en avant ; avancer ; faire des progrès.*
Elömozditás, fn. *avancement ; expédition (d'une affaire).*
Elömozditni, cs. *faire avancer ; expédier, hâter (une affaire); protéger.*
Elömozditó, fn. *promoteur, m.*
Elömutató, fn. *porteur, m.*
Elöny, fn. *avantage, m.*
Elönyomulni, k. *gagner du terrain; avancer ; s'avancer avec force.*
Elöörs, fn. *avant-poste, m.*
Elöpénz, fn. *arrhes, f. pl., avance, f.*
Elörag, fn. *prothèse, f.*
Elörajz, fn. *dessin ; croquis ; programme, m.*
Elörántani, cs. *arracher et faire sortir* ou *approcher.*
Elöre, ih. *en avant ; d'avance, par avance.*
Elörelátás, fn. *circonspection, f.*

Előrelátó, mn. *prévoyant; circonspect.*
Elősegélni, cs. *aider, secourir, appuyer qn. (de son influence); aider qn. à (avancer); faciliter (l'évasion de qn.).*
Elősegítni, l. Elősegélni.
Élősietni, k. *arriver, venir à la hâte.*
Élősködés, fn. *écorniflerie, f.*
Élősködni (ik), k. *écornifler.*
Előszeretet, fn. *prédilection, f.*
Előszin, fn. *avant-scène, f.*
Előszó, fn. *avant-propos, préambule, m., préface, f.*
Előszoba, fn. *antichambre, f.*
Előszócska, fn. *article, m.*
Először, ih. *premièrement; la première fois.*
Élőszóval, ih. *verbalement.*
Előtáj, fn. *devant, m.*
Előtalálkozni (ik), k. *se trouver.*
Előtalálni, cs. *trouver.*
Előte, fn. *bouchoir, m.*
Előtér, fn. *devant, m.*
Előterem, fn. *salle d'attente, f.*
Előteremni, k. *paraître à l'improviste.*
Előteremteni, cs. *procurer.*
Előterjeszteni, cs. *proposer; rapporter, référer.*
Előterjesztés, fn. *proposition, f., récit, rapport, référé, m.*
Előtétel, fn. *hypothèse, f.*
Előtt, nh. *avant; devant.*
Előttemezni, cs. *vidimer.*
Előtünni (ik), k *paraître, se faire voir.*
Előugrani (ik), k. *sauter dehors; sauter vers qn.*
Előugratni, cs. *accourir au grand galop.*
Elővéd, fn. *avant-garde, f.*
Elővégzet, fn. *prédestination, f.*
Elővenni, cs. *ôter, prendre, tirer, retirer (qc. d'un lieu); avoir recours (à un moyen); réprimander (qn).*
Elővigyázat, fn. *prévoyance; précaution, f.*
Elővinni, cs. *promouvoir.*
Elővitorla, fn. *civadière, f.*
Elővonni, cs. *tirer dehors.*
Előzékeny, mn. *prévenant, obligeant.*
Előzetek, fn. *préliminaires; antécédents, m. pl.*
Előzetes, mn. *préliminaire.*
Előzmény, fn. *prémisse, f.*
Előzni, cs. *prévenir; aller au devant de . . .* [*précédent, m.*
Előző, mn. *préventif; —*, fn. *endosseur*
Előzőleg, ih. *préventivement; d'avance.*
Előzönleni (ik), k. *couvrir de ses flots.*
Előzönöl, cs. *se repandre en torrents sur . . .; inonder, submerger.*
Elpakolni, cs. *empaqueter.*
Elpalánkolni, cs. *palissader.*
Elparancsolni, cs. *faire partir.*
Elparasztosodni (ik), k. *contracter des manières rustiques.*
Elpárolgatni, cs. *faire évaporer.*
Elpárologni, k. *s'évaporer.*
Elpároltatni, cs. *évaporer.*
Elpártítni, cs. *débaucher.*
Elpártolni, k. *déserter, abandonner son parti, apostasier.*
Elpattanni, k. *se crever.*
Elpattantani, cs. *crever.*
Elpazarolni, Elpazérolni, cs. *dissiper, prodiguer.*
Elperdülni, k. *s'en aller en tournoyant.*
Elperegni, k. *s'égrener; continuer de rouler.*
Elperegtetni, Elpergetni, cs. *faire tourner en rond.*
Elpirulni, k. *rougir de honte, de pudeur; avoir honte.*
Elpiszkitni, cs. *salir.*
Elpiszkulni, k. *se salir.*
Elporlani (ik), k. *se réduire en poussière.*
Elpuhulás, fn. *amollissement, m.; effémination, f.*
Elpuhulni, k. *s'amollir; s'efféminer.*
Elpuhult, mn. *efféminé.*
Elpuhultság, fn. *effémination, f.*
Elpukkadni, Elpukkanni, k. *se crever.*
Elragadás, fn. *enlèvement, rapt, m.*
Elragadni, k. *être contagieux; —*, cs. *arracher, enlever, ravir; entraîner; transporter, extasier.*
Elragadtatás, fn. *extase, f.*
Elragadtatni (ik), k. *s'extasier.*
Elrágni, cs. *détruire en rongeant; corroder.* [*ordre.*
Elrakni, cs. *ôter, enlever; mettre en*
Elrakodás, fn. *emballage, m.*
Elrakodni (ik), k. *empaqueter, emballer.*
Elrándulni, k. *aller, partir en voiture.*
Elrántani, cs. *emporter violemment.*
Elrejteni, cs. *cacher, céler, receler.*
Elrejtőzni (ik), k. *se cacher; se dérober.*
Elrekedni, k. *s'enrouer; s'arrêter.*
Elrekeszteni, cs. *fermer, barricader; encombrer; embarrasser.*
Elrémiteni, cs. *intimider.*
Elrémülni, k. *s'effrayer.*
Elrendelni, cs. *ordonner; instituer.*

Elrendezni, cs. *mettre en ordre; ranger.*
Elrezzenteni, cs. *chasser.*
Elriasztani, cs. *chasser.*
Elrikkantani (magát), vh. *s'écrier.*
Elromlani (ik), k. *se gâter; se détériorer.*
Elrontani, cs. *gâter; corrompre; ruiner.*
Elrugaszkodni (ik), k. *s'enfuir.*
Elsajátitás, fn. *appropriation, f.; vol, m.*
Elsajátítni, cs. *s'approprier; voler.*
Elsarkalni, k. *s'enfuir.*
Elsatnyulni, k. *se flétrir, se faner. dépérir;*
Elsietni, k. *s'en aller à la hâte.*
Elsikkasztani, cs. *soustraire; supprimer frauduleusement.*
Elsikoltani (magát), vh. *s'écrier.*
Elsilányodni (ik), k. *dépérir.*
Elsimítani, cs. *cacher, supprimer, pallier; aplanir (une affaire); accommoder (un différend).*
Elsompolyogni, k. *s'en aller.*
Elsóvárogni, k. *désirer ardemment de s'en aller.*
Elsózni, cs. *saler trop.*
Első, mn. *premier.*
Elsőbbség, fn. *préférence; priorité, f.*
Elsőszülött, mn. *premierné, aîné.*
Elsőszülöttség, fn. *primogéniture, f.*
Elsudamlani (ik), k. *partir comme un éclair.*
Elsuhanni, k. *passer avec bruit.*
Elsurranni, k. *passer comme un trait.*
Elsusolni, cs. *céler, cacher, supprimer.*
Elsülni, k. *brunir, se hâler; rôtir trop; se rôtir; frire, cuire trop; se décharger; réussir.*
Elsülyedni, k. *s'affaisser (d'un édifice), s'enfoncer; aller au fond; couler bas, se perdre* (se dit *d'un navire); s'abaisser.*
Elsütni, cs. *décharger (une arme à feu); brunir, hâler la peau* (se dit *du soleil); rôtir, frire, cuire trop.*
Elszaggatni, cs. *déchirer par l'usage, user.*
Elszakadás, fn. *déchirement, m.; défection, apostasie, f.*
Elszakadni, k. *se déchirer par l'usage, s'user; se séparer; se rompre* (se dit *d'un fil); abandonner son parti; apostasier.*
Elszakasztani, cs. *déchirer; rompre (un fil); séparer.*
Elszakítni, cs. *déchirer, rompre (un fil).*
Elszaladni, k. *s'enfuir.*
Elszalasztani, cs. *laisser s'échapper; négliger, laisser échapper.*
Elszállani, k. *s'envoler.*
Elszállítni, cs. *transporter (en voiture); expédier, envoyer.*
Elszámlálni, cs. *énumérer.*
Elszándékozni (ik), k. *vouloir s'en aller, vouloir partir.*
Elszánni (magát), vh. *se résoudre.*
Elszánt, mn. *résolu.*
Elszántság, fn. *résolution, f.*
Elszaporázni, cs. *réciter avec une grande volubilité.*
Elszármazni (ik), k. *établir son domicile en un autre lieu.*
Elszédítni, cs. *donner des vertiges; étourdir; séduire, tromper.*
Elszedni, cs. *enlever; ôter; desservir (la table).*
Elszédülni, k. *être pris d'un vertige.*
Elszegődni (ik), k. *s'engager; entrer en service.*
Elszéledni, k. *se disperser; se disperser.*
Elszéleszteni, cs. *disperser.*
Elszenderedni (ik), k. *s'assoupir; s'endormir.*
Elszenderegni, k. *s'assoupir.*
Elszenderítni, cs. *endormir, assoupir.*
Elszenvedni, k. *souffrir.*
Elszerezni, cs. *réussir à mettre, à placer; aider à placer; procurer une place; amener des acheteurs.*
Elszigetelés, fn. *isolation, f.*
Elszigetelni, cs. *isoler.*
Elszigeteltség, fn. *isolement.*
Elszivelni, cs. *supporter, tolérer.*
Elszokni (ik) k. *se désaccoutumer.*
Elszoktatni, cs. *désaccoutumer; sevrer (un enfant).*
Elszorítni, cs. *serrer (le cœur); causer de l'angoisse; déplacer.*
Elszórni, cs. *disperser; éparpiller.*
Elszorulni, k. *être serré.*
Elszökés, fn. *évasion, fuite; désertion, f.*
Elszökni (ik), k. *s'échapper; déserter.*
Elszöktetni, cs. *aider qn. à s'enfuir.*
Elszörnyedni, k. *être saisi d'horreur.*
Elszunnyadni, k. *s'assoupir.*
Elszuszakolni, cs. *cacher.*
Elszüretelni, k. *achever la vendange.*
Eltagolni, cs. *démembrer; bâtonner.*
Eltakaritni, cs. *ôter, enlever; enterrer; inhumer.*
Eltakarni, cs. *couvrir.*
Eltakarodni (ik), k. *s'en aller.*
Eltalálni, cs. *atteindre; toucher le but; trouver; faire un portrait ressemblant; deviner (une chose).*

Eltántorodni (ik), k. *chanceler; trébucher.*
Eltántorogni, k. *s'en aller à pas chancelants.*
Eltanulni, cs. *apprendre (qc. de qn.).*
Eltapodni, cs. *écraser du pied.*
Eltartani, cs. *soutenir; nourrir, sustenter, alimenter.*
Eltartani, k. *durer, tenir; persister.*
Eltávolitni, cs. *éloigner.*
Eltávozni (ik), k. *s'en aller, partir; s'éloigner.*
Eltávoztatni, cs. *éloigner; détourner.*
Eltelni (ik), k. *se remplir; s'écouler.*
Eltenni, cs. *mettre de côté; déplacer; ôter, éloigner; conserver (pour un usage futur); mettre (dans . . .); empocher.*
Eltépdelni, cs. l. Eltépni.
Eltépni, cs. *déchirer, lacérer, dilacérer.*
Eltéritni, cs. *détourner, éloigner.*
Eltérni, k. *se détourner; décliner, s'écarter de la règle; avoir place dedans.*
Elterülni, k. *s'étendre.*
Éltes, mn. *âgé, avancé en âge, vieux.*
Éltesedni (ik), k. *vieillir.*
Éltesség, fn. *âge avancé, m.*
Éltetni, cs. *vivifier; nourrir; porter un toast (à qn.).*
Éltető, mn. *vivifiant.*
Eltévedni, k. *s'égarer.*
Eltéveszteni, cs. *manquer; se tromper (de chemin); confondre.*
Eltiltani, cs. *défendre, prohiber; supprimer.*
Eltiporni, cs. *écraser du pied.*
Eltisztulni, k. *s'en aller.*
Eltolni, cs. *déplacer en poussant.*
Eltökélés, fn. *résolution, f.*
Eltökélni, cs. *résoudre, décider.*
Eltökélt, mn. *résolu.*
Eltökéltség, fn. *résolution, f.*
Eltölteni, cs. *remplir; passer le temps [à qc.*
Eltörlesszteni, cs. *abolir, abroger.*
Eltörni, cs. *casser, briser.*
Eltörni (ik), k. *se briser.*
Eltörődni (ik), k. *perdre ses forces, s'affaiblir.*
Eltörődött, mn. *qui a perdu ses forces.*
Eltörölni, cs. *effacer; faire cesser.*
Eltukmálni, cs. *supprimer.*
Eltulajdonítani, cs. *dérober, voler.*
Eltünni (ik), k. *disparaître.*
Eltürni, cs. *tolérer.*
Elúnni, cs. *se dégouter de qc.; —,* vh. *s'ennuyer.*

Elutalni, cs. *refuser.*
Elutasitni, cs. *renvoyer, refuser.*
Elutazni (ik), k. *partir pour faire un voyage; aller faire un voyage; —,* cs. *dépenser en voyage.*
Elül, ih. *devant; à la tête; par le devant.*
Elülről, ih. *par le devant.*
Elütni, cs. *servir (la balle); parer, détourner (un coup); couper, emporter (une carte); sonner; enlever (qc. à la barbe de qn.); —,* k. *ne pas ressembler à . . .*
Elv, fn. *principe, m.*
Élv, fn. *jouissance, f., agrément, m.*
Elvadítni, cs. *effaroucher.*
Elvadúlni, k. *s'effaroucher.*
Elvágtatni, k. *partir au grand galop.*
Elválás, fn. *séparation, f.; divorce, m.*
Elválasztani, cs. *séparer; rompre le mariage; choisir, élire; sevrer (un enfant, un veau).*
Elvállalni, cs. *accepter, se charger de...*
Elválni (ik), k. *se séparer; divorcer;* majd elválik, *cela se verra; on verra.*
Elvégre, ih. *à la fin, enfin.*
Elvénhedni (ik), k. *vieillir.*
Elvenni, cs. *enlever, ôter; prendre; saisir; prendre (une femme), se marier.*
Elverni, cs. *chasser qn.; donner à qn. une volée de coups de bâton; jouer un morceau de musique (sur le clavecin); sonner (*se dit *d'horloge).*
Elveszni, k. *se perdre; périr.*
Elvesztegetni, cs. *prodiguer, dissiper.*
Elveszteni, cs. *perdre; mettre à mort; tuer; empoisonner.*
Elvetélés, fn. *avortement, m.*
Elvetélni, k. *avorter.*
Elvetemedett, mn. *impie, scélérat, pervers, infâme.*
Elvetemedettség, fn. *impiété, perversité, f.*
Elvetemedni (ik), k. *s'abaisser.*
Elvetni, cs. *rejeter; semer; avorter.*
Elvétni, cs. *se méprendre; manquer.*
Elvétve, ih. *par mégarde; parfois.*
Élvezés, fn. *jouissance, f., usage, m.*
Élvezet, fn. *agrément, plaisir.*
Élvezni, cs. *jouir de . . .*
Elviharzani (ik), k. *s'apaiser, se calmer (*se dit *de la tempête).*
Elvileg, ih. *en principe.*
Elvinni, cs. *emporter.*

Elvirítni, Elvirúlni, k. *défleurir; se faner.*
Elviselhetetlen, mn. *insupportable.*
Elviselni, cs. *supporter; user en portant (un habit).*
Elviselt, mn. *usé.*
Elvitatni, cs. *disputer, contester qc. à qn.*
Elvitorlázni, k. *faire voile.*
Elvonni, cs. *ôter, tirer; retenir, empêcher; abstraire.*
Elvont, mn. *abstrait.*
Elvonulni, k. *se retirer; s'en aller.*
Elvonultság, fn. *vie retirée, solitude, f.*
Elvonva, ih. *abstraitement.*
Elvrokon, mn. *qui a les mêmes principes; du même parti.*
Elzálogolni, Elzálogositni, cs. *engager, mettre en gage; hypothéquer.*
Elzárkozni (ik), k. *s'enfermer.*
Elzárni, cs. *fermer, barrer; enfermer; arrêter (par une digue).*
Elzavarni, cs. *troubler; chasser.*
Elzugni, k. *s'apaiser, se calmer* (se dit *de la tempête).*
Elzsibbadni, k. *s'engourdir;* elzsibbadt a lábam, *j'ai la jambe engourdie.*
Ember, fn. *homme, m.*
Emberbarát, fn. *philanthrope, m.*
Emberedni (ik), k. *entrer dans l'âge viril.*
Emberfölötti, mn. *surhumain.*
Embergyülölő, fn. *misanthrope, m.*
Emberi, mn. *humain; —*leg, ih. *avec humanité.*
Emberiség, fn. *humanité, f.*
Emberke, fn. *petit homme, m.*
Emberkerülés, fn. *crainte des hommes; anthropophobie; sauvagerie, f.*
Emberkor, fn. *âge d'homme; âge viril, m.*
Emberkorú, mn. *pubère; nubile.*
Embermagasságu, mn. *de la hauteur d'un homme.*
Embermódra, ih. *virilement.*
Embernem, fn. *genre humain, m.*
Embernyi ember, *un homme adulte.*
Emberség, fn. *humanité; réputation; urbanité, f.*
Emberségés, mn. *humain; honnête.*
Emberségtelen, mn. *sans complaisance.*
Emberszerető, fn. *philanthrope, m.*
Emberszerü, mn. *humain.*
Emberszólás, fn. *médisance, f.*
Emberszóló, fn. *mauvaise langue, f.*
Embertan, fn. *anthropologie.*
Embertárs, fn. *prochain, m.*
Embertelen, mn. *inhumain, brutal.*
Embertelenség, fn. *inhumanité, brutalité, f.*
Embertelenül, ih. *avec barbarie.*
Emberül, ih. *virilement; avec courage.*
Emberülés, fn. *incarnation, f.*
Eme, fn. *femelle, f.*
Emedisznó, fn. *truie; laie, f.*
Emelet, fn. *étage (d'une maison), m.*
Emelgetni, cs. *lever une chose pesante, soulever.*
Emelkedés, fn. *élévation, ascension; progression, f.*
Emelkedett, mn. *élevé.*
Emelkedettség, fn. *proéminence; saillie; hauteur, f.; élan, essor (de la pensée), m.*
Emelkedni (ik), k. *s'élever; hausser.*
Emelkedő, mn. *progressif; montant; ascendant.*
Emellett, ih. *outre cela; de plus.*
Emelni, cs. *lever; couper (les cartes); relever (la beauté); élever.*
Emelőcsiga, fn. *cric, engin, m.*
Emelt, mn. *élevé.*
Emeltmű, fn. *relief, m.*
Emeltség, fn. *saillie, éminence (de terre); emphase, f.*
Emeltyű, fn. *levier, m*
Emelvény, fn. *ce qu'on ôte de dessus. m.; échafaudage, échafaud, tréteau, m.*
Émelyedni (ik), k. *éprouver un dégoût.*
Émelyegni, k. *avoir mal au cœur; avoir envie de vomir.*
Émelygés, fn. *nausée, f., dégoût, m.; envie de vomir, f.*
Émelygös, mn. *nauséeux.*
Émelyítni, cs. *faire mal au cœur; dégoûter.*
Emerre, ih. *vers moi; de ce côté-ci; en deçà.*
Emészteni, cs. *digérer; consommer.*
Emésztés, fn. *digestion; consomption, f.*
Emésztetlen, mn. *mal digéré.*
Emészthetetlen, mn. *indigeste.*
Emészthetetlenség, fn. *indigestion, f.*
Emésztő, fn. *consommateur, m.*
Emésztő, mn. *consomptif.*
Emésztőszer, fn. *moyen, agent qui aide la digestion, m.*
Emésztődni (ik), k. *se consumer de chagrin.*
Emez, nm. *ce, cet, cette, celui-ci, celle-ci, ceci.*
Emide, ih. *ici, de ce côté.*
Eminnen, ih. *d'ici.*
Emitt, ih. *ici, en ce lieu; voici.*

Emlegetni, cs. *mentionner.*
Emlék, fn. *souvenir, m.; monument, m.*
Emlékezés, fn. *souvenir, m., réminiscence, f.*
Emlékezet, fn. *souvenir, m.; mémoire, f.*
Emlékezetes, mn. *mémorable, remarquable.*
Emlékezetesség, fn. *chose remarquable, f.*
Emlékezetlen, mn. *immémorial.*
Emlékezni (ik), k. *se souvenir de . . .*
Emlékeztetni, cs. *faire souvenir qn. de . . .; remettre en mémoire.*
Emlékirat, fn. *mémoire, m.*
Emlékjel, fn. *monument, m.*
Emlékkő, fn. *monument, m.*
Emlékkönyv, fn. *album, m.*
Emlékmondat, fn. *devise, f.*
Emlékpénz, fn. *médaille, f.*
Emlény, fn. *souvenir, m.*
Emliteni, cs. *mentionner, faire mention.*
Emlités, fn. *mention, f.*
Emlitett, mn. *mentionné, susdit.*
Emlő, fn. *mamelle, f., sein, m.*
Emlőbimbó, fn. *mamelon, tétin, bout de sein, m.*
Emlők, mn. *mamelu.*
Emlős, mn. *mammifère.*
Emlősallat, fn. *mammifère, m.*
Emse, fn. *truie, f.*
Emtestvér, fn. *frère* ou *sœur de lait.*
Emtetni, cs. *allaiter.*
Én, nm. *je, moi;* én magam, *moi-même.*
Ének, fn. *chanson, f.; air; chant, m.*
Énekdarab, fn. *pièce de musique vocale, f.*
Énekelhető, mn. *qui peut être chanté.*
Énekelni, cs. és k. *chanter.*
Énekes, fn. *chanteur, m.;* —nő, fn. *chanteuse; cantatrice, f.*
Énekkar, fn. *chœur, m.*
Énekleczke, fn. *leçon de chant, f.*
Éneklés, fn. *chant, m.*
Énekszó, fn. *chant, m.*
Énekzene, fn. *musique vocale, f.*
Énekzet, fn. *mélodie, f.*
Engedékeny, mn. *flexible; indulgent.*
Engedékenység, fn. *indulgence, f.*
Engedékenyül, ih. *avec indulgence.*
Engedelem, fn. *permission, f.; pardon, m.*
Engedelmes, mn. *obéissant.*
Engedelmeskedés, fn. *obéissance, f.*
Engedelmeskedni (ik), k. *obéir.*
Engedelmesség, fn. *obéissance, f.*
Engedély, fn. *concession; permission, f.; autorisation, f.*
Engedetlen, mn. *désobéissant.*
Engedetlenség, fn. *désobéissance, f.*
Engedmény, fn. *concession; cession, f.*
Engedményes, fn. *cessionnaire, m.*
Engedményezni, cs. *concéder; octroyer; céder.*
Engedni, k. *se détendre; se relâcher; céder; se dégeler;* —, cs. *laisser faire, permettre; rabattre qc. sur le prix.*
Engedő, mn. *flexible.*
Engedvény, fn. *cession écrite, f.*
Engedvényezni, cs. *céder.*
Engem, nm. *me, moi.*
Engeszteletlen, mn. *qui n'est pas reconcilié.*
Engesztelhetlen, mn. *irréconciliable.*
Engesztelhetlenség, fn. *opiniâtreté implacable, f.*
Engesztelhető, mn. *réconciliable.*
Engesztelni, cs. *réconcilier; apaiser.*
Engesztelő, mn. *conciliant; conciliateur.*
Engesztelődés, fn. *réconciliation, f.*
Ennélfogva, ih. *en conséquence.*
Enni (eszik), k. és cs. *manger;* ehetném, *j'ai faim.*
Ennivaló, mn. *comestible.*
Ennyi, mn. *tant.*
Ennyire, ih. *si loin.*
Ennyiszer, ih. *tant de fois.*
Enyeg, fn. *mucosité, f.*
Enyeges, mn. *muqueux.*
Enyegetni, cs. *cacher, céler.*
Enyelegni, k. *folâtrer.*
Enyelgés, fn. *folâtrerie, f., caresses, f. pl.*
Enyelgő, mn. *folâtre.*
Enyelgős, mn. *badin.*
Enyém, nm. *mien, mienne.*
Enyészet, fn. *déperissement, m.; putréfaction, f.*
Enyészetes, mn. *putrescible; passager; périssable.*
Enyészni (ik), k. *disparaître.*
Enyészteni, cs. *annuller.*
Enyezni, cs. *pallier.*
Enyh, fn. *indulgence, douceur, f.; calme, m.*
Enyhe, mn. *doux, bénin.*
Enyheszteni, cs. *adoucir; mitiger.*
Enyhhely, fn. *lieu de repos, m.*
Enyhital, fn. *boisson rafraîchissante, f.*
Enyhitni, cs. *adoucir, mitiger, calmer.*
Enyhszer, fn. *calmant, sédatif, anodin, m.*

Enyhülés, fn. *soulagement, m.*
Enyhülni, k. *s'adoucir, s'apaiser, se calmer.*
Enyim, nm. *mien, mienne.*
Enyv, fn. *colle, f.*
Enyves, mn. *enduit de colle.*
Enyvezni, cs. *coller.*
Enyvfőző, fn. *fabricant de colle, m.*
Ép, mn. *qui est dans un état d'intégrité parfaite; sain et sauf.*
Epe, fn. *bile, f., fiel, m.*
Epedező, mn. *languissant.*
Epedni, k. *languir; éprouver un désir ardent.*
Epekedés, fn. *affliction profonde, f.*
Epekedni (ik), k. *s'affliger.*
Epekórság, fn. *jaunisse. f.*
Epekórságos, mn. *bilieux.*
Epeláz, fn. *fièvre bilieuse, f.*
Epemirigy, fn. *choléra-morbus, m.*
Épen, ih. *sain et sauf, intact; justement, précisément; exactement, même.*
Épen-nem, ih. *point du tout.*
Éppenséggel, ih. *absolument.*
Eper, fn. *fraise, f.; mûre, f.*
Eperfa, fn. *mûrier, m.*
Epés, mn. *bilieux; cholérique.*
Epésítni, cs. *pénétrer de fiel.*
Epésség, fn. *tempérament atrabilaire, m.*
Epeszteni, cs. *affliger.*
Építeni, cs. *construire, bâtir, édifier.*
Építés, fn. *construction, f.*
Építésmód, fn. *façon de bâtir, f.*
Építész, fn. *architect, m.*
Építészet, fn. *architecture, f.*
Építgetni, cs. *bâtir, édifier (toujours ou successivement).*
Építkezés, fn. *bâtisse, f.*
Építmény, fn. *bâtiment, m.*
Építni, cs. *construire, bâtir, édifier.*
Építő, fn. *architecte; propriétaire qui fait bâtir, m.*
Építőmester, fn. *architecte, m.*
Építőmesterség, fn. *architecture, f.*
Építtető, fn. *propriétaire qui fait bâtir, m.*
Épség, fn. *intégrité, f.*
Épséges, fn. *entier, sain et sauf, intact.*
Epréezni, k. *recueillir des fraises.*
Eprezni, k. *manger des fraises.*
Épület, fn. *édifice, m.*
Épületes, mn. *édifiant.*
Épületfa, fn. *bois de construction, m.*
Épületrajz, fn. *plan d'un bâtiment, m.*
Épületszer, fn. *matériaux de construction, m. pl.*
Épülni, k. *être construit, bâti; se rétablir, se refaire; reprendre ses forces, se remettre; être édifié; être fondé.*
Ér, fn. *veine, artère, f.; source, fontaine, f., ruisseau, m.*
Érdaganat, fn. *tumeur vasculaire, f.*
Ércz, fn. *métal; —*, mn. *de métal, métallique.*
Érczelni, cs. *métalliser.*
Érczér, fn. *veine métallique, f.*
Érczes, mn. *métallique.*
Érczféle, mn. *minéral; métallique.*
Érczfonál, fn. *fil métallique, m.*
Érczmosás, fn. *lavage des mines, m.*
Érczneműi, mn. *minéral; métallique.*
Érczolvasztás, fn. *fusion des métaux, f.*
Érczolvasztó, fn. *fonderie (de métaux), f.*
Érczsodrony, fn. *fil métallique, m.*
Érczszin, fn. *couleur métallique, f.*
Ércztan, fn. *métallurgie, f.*
Ércztörő, fn. *bocardeur; bocard, m.*
Érczudomány, l. Ércztan.
Érczudós, fn. *métallurgiste, m.*
Érczválasztó, fn. *trieur, m.*
Érczvirág, fn. *spath, m., pierre feuilletée, f.*
Erdei, mn. *silvestre.*
Erdeibika, fn. *ure, taureau sauvage, m.*
Erdeikakas, fn. *coq de bruyère, m.*
Érdek, fn. *intérêt, m.*
Érdekelni, cs. *intéresser; concerner.*
Érdekes, mn. *intéressant.*
Érdektárs, fn. *co-intéressé, m*
Érdektelen, mn. *désintéressé; indifférent.*
Érdektelenség, fn. *indifférence; désintéressement, m.*
Erdély, tn. *Transylvanie, f.*
Erdélyi, mn. *transilvain; —*, fn. *Transilvain, m.*
Érdem, fn. *mérite, m.*
Érdemdús, mn. *plein de mérite.*
Érdemelni, cs. *mériter.*
Érdemes, mn. *méritoire; plein de mérite.*
Érdemesítni, cs. *juger digne de . . .*
Érdemesülni, k. *se rendre digne de . . .*
Érdemetlen, mn. *indigne de . . .; —ül*, ih. *sans l'avoir mérité.*
Érdemi, mn. **—ileg**, ih. *méritoire; méritoirement.*
Érdemleges, mn. *méritoire.*
Érdemlés, fn. *mérite, m.; gain, m.*
Érdemletlen, mn. *immérité.*
Érdemletlenül, ih. *sans l'avoir mérité*
Érdemlett, mn. *mérité.*

Érdempénz, fn. *médaille d'honneur, f.*
Érdemtelen, mn. *indigne (de . . .).*
Érdemteljes, mn. *plein de mérite.*
Érdemült, mn. *émérite.*
Érdes, mn. *rude, scabre, âpre.*
Érdesség, fn. *rudesse, âpreté, f.*
Erdész, fn. *forestier, m.*
Erdészet, fn. *département des forêts, m.; ce qui concerne les forêts.*
Erdészeti, mn. *forestier; de forêt.*
Erdészetileg, ih. *d'après les principes forestiers.*
Erdő, fn. *forêt, f.*
Erdőcsősz, fn. *garde forestier; garde-bois, m.*
Erdőfelvigyázó, fn. *inspecteur d'une forêt, m.*
Erdőhivatal, fn. *administration, f.*, ou *département des forêts, m.*
Erdőigazgató, fn. *inspecteur d'une forêt, m.*
Erdőkerülő, fn. *garde-forestier, m.*
Erdőmester, fn. *inspecteur des forêts, m.* [*boisé.*
Erdős, mn. *couvert, garni de bois,*
Erdősség, fn. *forêt, f.; bois, m.*
Erdőszél, fn. *lisière d'un champ couverte d'arbres, f.*
Erdőszemle, fn. *inspection d'une forêt, f.; récolement, m.*
Erdőtan, fn. *science forestière, f.*
Erdőügyelő, fn. l. Erdőfelvigyázó.
Erdővadász, fn. *forestier, m.*
Erdővágás, fn. *abatage, m.; vente, assiette, coupe, f.*
Eredendő, mn. —bűn, *péché héréditaire, originel, f.*
Eredet, fn. *origine, f.*
Eredeti, fn. *originel, m.;* —, mn. *originaire; originel; primitif; original.*
Eredetiség, fn. *originalité, f.*
Eredmény, fn. *résultat, m.*
Eredni, k. *provenir; prendre origine; résulter.*
Eregetni, cs. *laisser échapper (l'un après l'autre).*
Ereklye, fn. *relique, f.*
Érelem, fn. *maturité, f.*
Erély, fn. *énergie, f.;* —es, mn. *énergique.*
Erélyesen, ih. *énergiquement.*
Erélyesség, fn. *énergie, f.*
Érem, fn. *monnaie; médaille, f.*
Éremtan, fn. *numismatique, f.*
Erény, fn. *vertu, f.*
Érény, fn. *platine, f. (métal).*
Erényes, mn. *vertueux.*
Erényteli, mn. *vertueux.*
Erényzet, fn. *moralité, f.*
Eres, mn. *veineux, veiné.*
Eresz, fn. *avant-toit, m.; égout (d'un toit), m.*
Ereszal, fn. *gouttière, f.*
Ereszcsatorna, fn. *égout, m.*
Ereszkedni (ik), k. *descendre; s'enfoncer.*
Ereszkedő, fn. *pente, descente, f.*
Eresztél, fn. *joint; coin, m.*
Ereszteni, cs. *laisser aller, laisser partir.*
Ereszgetni, l. Eregetni.
Ereszviz, fn. *eaux pluviales (qui descendent des gouttières), f.*
Éretlen, mn. *qui n'est pas mûr, vert.*
Éretlenség, fn. *défaut de maturité, m.; verdeur, f.*
Eretnek, fn. *hétérodoxe, hérétique, m.*
Eretneki, mn. *hérétique.*
Eretnekség, fn. *hétérodoxie, hérésie, f.*
Érett, mn. *mûr; pubère.*
Éretten, ih. *mûrement; mûr.*
Érettség, fn. *maturité, f.* [*sible.*
Érezhetlen, mn. *imperceptible, insen-*
Érezhető, mn. *perceptible, sensible.*
Érezhetőség, fn. *sensibilité, f.*
Érezni, cs. *sentir.*
Érinteni, cs. *toucher; faire mention de . . .*
Érintés, fn. *attouchement, contact, m.*
Érintetlen, mn. *intact.*
Érintkezés, fn. *contact, m.*
Érintkezni (ik), k. *se toucher, être en contact (l'un avec l'autre).*
Erjedni, k. *fermenter.*
Erkély, fn. *balcon, m.*
Érkezés, fn. *arrivée, venue, f.; temps de loisir, m.*
Érkezni (ik), k. *arriver, venir; avoir des loisirs.* [*vertu, f.*
Erkölcs, fn. *mœurs, f. pl.; moralité;*
Erkölcsi, mn. *moral.*
Erkölcsiség, fn. *moralité, f.*
Erkölcsös, mn. *moral.*
Erkölcsösség, fn. *moralité, f.*
Erkölcstan, fn. *morale, éthique, f.*
Erkölcstan, fn. *moraliste, m.*
Erkölcstelen, mn. *immoral.*
Erkölcstelenedni (ik), k. *se démoraliser.*
Erkölcsteleníteni, cs. *démoraliser.*
Erkölcstelenség, fn. *immoralité, f.*
Erkölcstudomány, fn. *morale, f.*

Érkötő, fn. *bande, ligature, f.*
Érlelni, cs. *rendre mûr; mûrir.*
Érme, fn. *monnaie, médaille, f.*
Érmetan, fn. *numismatique, f.*
Érmetszés, fn. *saignée, f.*
Érni, k. *aller (jusqu'à); attendre à . . .; toucher; arriver; valoir; —,* cs. *attraper.*
Érni (ik), k. *mûrir.*
Ernyedetlen, mn. *infatigable.*
Ernyedni, k. *se lasser.*
Ernyedt, mn. *relâché; las, fatigué.*
Ernyő, fn. *abri, m.; tente, f., écran, m.*
Erő, fn. *force, f.*
Erőd, fn. *fort, m., citadelle, f.*
Erődítni, cs. *fortifier.*
Erődús, mn. *plein de forces.*
Erőhatalom, fn. *force, f.*
Erőhatás, fn. *énergie, f.*
Erőhiany, fn. *asthénie, f.*
Erőjog, fn. *droit du plus fort, m.*
Erőlködés, fn. *effort, m.*
Erőlködni (ik), k. *s'efforcer.*
Erőltetés, fn. *contrainte, f.*
Erőltetett, mn. *contraint* ou *forcé; affecté.*
Erőltetni, cs. *forcer, contraindre.*
Erőmű, fn. *machine; mécanique, f.*
Erőműtan, Erőműtudomány, fn. *mécanique, f.*
Erőművész, fn. *mécanicien, m.*
Erőművezet, fn. *mécanisme, m.*
Erőművi, mn. *mécanique.* [f.
Erőnyilatkozás, fn. *expression de force,*
Erős, mn. *fort, robuste.*
Erősen, ih. *fortement; beaucoup; avec force.*
Erősíteni, cs. *fortifier (une ville etc.); corroborer; affermir; affirmer.*
Erősítés, fn. *fortification, f., affermissement; renforts, m. pl.; assurance, f.*
Erősítgetni, cs. *affirmer.*
Erősítni, l. Erősíteni.
Erősitő, mn. *fortifiant.*
Erősitőszer, fn. *fortifiant, m.*
Erősödni (ik), k. *se fortifier; devenir fort.*
Erőszak, fn. *violence, f.; viol, m.*
Erőszakolni, cs. *forcer.*
Erőszakos, mn. *violent; brutal.*
Erőszakosan, ih. *violemment; par force.* [m.
Erőszakoskodás, fn. *acte de violence,*
Erőszaktétel, fn. *acte de violence; viol,*
Erőszegett, fn. *castrat, m.* [m.

Erőtan, fn. *mécanique, f.*
Erőteljes, mn. *plein de forces.* [ment.
Erőtlen, mn. *faible; —ül,* ih. *faible-*
Erőtlenedni (ik), k. *s'affaiblir.*
Erőtleníteni, cs. *affaiblir; débiliter; invalider.*
Erőtlenítő, mn. *affaiblissant.*
Erőtlenkedni (ik), k. *être maladif.*
Erőtlenség, fn. *faiblesse, débilité, f.*
Érpólya, fn. *bande, ligature, f.*
Erre, ih. *ici, de ce côté-ci.*
Errefelé, ih. *de ce côté-ci.*
Errenézve, ih. *à l'égard de ce.*
Érsek, fn. *archevêque, m.*
Érseki, mn. *archiépiscopal.*
Érsekség, fn. *archevêché; archiépiscopat, m.*
Erszény, fn. *bourse, f.*
Erszénygyártó, fn. *boursier, m.*
Ért, nh. *pour; par.* [pl.
Érték, fn. *valeur, f.; bien, moyens, m.*
Értékes, mn. *valable, valide; courant.*
Értékesíteni, cs. *réaliser; convertir en argent (qc.).*
Értékesség, fn. *validité, f.*
Értéktelen, mn. *sans valeur.*
Értekezés, fn. *information; recherche, f., pourparler, m.; conference, f.; traité, m., dissertation, f.*
Értekezlet, fn. *conférence, f.*
Értekezmény, fn. *traité, m., dissertation, f.*
Értekezni (ik), k. *demander (après qc.); s'informer; traiter, disserter, discuter.*
Értekeződés, fn. *demande, recherche, f.; explication pour s'entendre, f.*
Értekeződni (ik), k. *chercher à savoir (de qn.).* [tune.
Értéktelen, mn. *sans valeur; sans for-*
Értelem, fn. *entendement; intelligence, f., intellect, m.; signification, f.; sens (d'un mot etc.), m.*
Értelmes, mn. *intelligible, intelligent.*
Értelmesség, fn. *intelligence, f.; intelligibilité, f.*
Értelmetlen, mn. *inintelligible.*
Értelmetlenség, fn. *obscurité, f.*
Értelmezni, cs. *expliquer, exposer; interpréter.*
Értelmező, fn. *interprète, exégète, m.*
Értelmi, mn. *intellectuel; —ség,* fn. *intelligence, f.*
Értemény, fn. *sens (d'un mot), m.*
Érteni, cs. *entendre, comprendre; connaître.*

Értés, fn. *connaissance, f.*
Értesités, fn. *avis, avertissement, m.; information, f.*
Értesíteni, cs. *donner avis; informer.*
Értesitőlap, fn. *feuilles d'avis, f. pl.*
Értesitvény, fn. *programme, m.*
Értesülni, k. *être instruit de qc.*
Értetlen, mn. *déraisonnable.*
Értetlenség, fn. *déraison, f.*
Érthetetlen, Érthetlen, mn. *inintelligible.*
Érthetetlenség, fn. *obscurité, inintelligibilité, f.*
Érthető, mn. *intelligible.*
Érthetőleg, ih. *intelligiblement.*
Érthetőség, fn. *lucidité; clarté, intelligibilité, f.*
Értő, fn. *connaisseur, m.*
Értődni (ik), k. *s'entendre.*
Ér-ütés, fn. *pouls, m.*
Érvágás, fn. *saignée, f.*
Érvágó, fn. *lancette, f.*
Érvágószerek, fn. *étui à lancettes, m.*
Érv, fn. *argument, m.; valeur, f.*
Érvény, fn. *validité, f.*
Érvényes, mn. *valide; authentique; valable.*
Érvényesíteni, cs. *faire valoir; valider.*
Érvényesség, fn. *validité, f.*
Érvénytelen, mn. *non valable; sans valeur; invalide.*
Érvénytelenség, fn. *invalidité; nullité, f.*
Érverés, fn. *pouls, m.*
Érviz, fn. *eau de source, f.*
Érzék, fn. *sens, m.*
Érzékeny, mn. *sensible.*
Érzékenyíteni, cs. *émouvoir, toucher.*
Érzékenykedés, fn. *sensiblerie, f.*
Érzékenykedni (ik), k. *affecter une grande sensibilité, être sentimental.*
Érzékenység, fn. *sensibilité, f.*
Érzékenytelen, mn. *insensible.*
Érzékenytelenség, fn. *insensibilité, f.*
Érzéketlen, mn. *insensible.*
Érzéketleníteni, cs. *rendre insensible.*
Érzéketlenség, fn. *insensibilité, f.*
Érzékfölötti, mn. *transcendant.*
Érzékfölöttiség, fn. *transcendance, f.*
Érzéki, mn. *sensuel;* — leg, ih. *sensuellement.*
Érzékiség, fn. *sensualité, f.*
Érzékítni, cs. *rendre sensible, rendre accessible aux sens.*
Érzelegni, k. *être sentimental.*
Érzelem, fn. *sentiment, m.*
Érzelgés, fn. *sensiblerie, f.*
Érzelmes, mn. *sensible.*
Érzelmesség, fn. *sensibilité, f.*
Érzelmetlenség, fn. *insensibilité, f.*
Érzelős, mn. *sentimental.*
Érzelősködni (ik), k. *être sentimental.*
Érzelősség, fn. *sensiblerie, f.*
Érzemény, fn. *sentiment, m.*
Érzeni (ik), k. *sentir.*
Érzés, fn. *sensation, f.; sentiment, m.*
Érzéstelen, mn. *insensible;* — ség fn. *insensibilité, f.*
Érzet, fn. *sentiment, m.*
Érzetes, mn. *sensible.*
Érzetlen, mn. *insensible;* — ség, fn. *insensibilité, f.*
Érzik, l. Érzeni.
Érzike, Érzőke, fn. *plante mimeuse, f., mimosa, f.*
Érzőszarv, fn. *antenne, f.*
Érzőtehetség, fn. *faculté sensitive, f.*
Érzület, fn. *sentiment, m.*
És, ksz. *et;* és pedig, *notamment;* és a többi, *et cætera (etc.).*
Esdegélni, k. *tomber (plus d'une fois); pleuvoir.*
Esdekelni, Esdekleni (ik), k. *prier avec soumission* ou *avec instance; supplier.*
Esdeni, l. Esdekelni.
Esedékeny, mn. *qui tombe facilement.*
Esedékes, mn. *caduc.*
Esedezés, fn. *supplication, f.*
Esedezni (ik), k. *supplier, implorer.*
Esedező, fn. *suppliant, m.*
Esemény, fn. *événement, m.*
Esendőség, fn. *caducité, f.*
Esengeni, k. *prier instamment; désirer ardemment.*
Esengve, ih. *avec instance; avec ferveur; ardemment, avec impatience.*
Esenkedés, fn. *prière instante, f.; vif désir, m.*
Esenkedni (ik), k. *prier instamment.*
Esernyő, fn. *parapluie, m.*
Esés, fn. *chute; descente, f.; abaissement, m.; pente (de la rivière), f.*
Eset, fn. *accident, cas, m.*
Esetleg, ih. *accidentellement;* —, mn. *accidentel.*
Esetleges, mn. *éventuel.*
Esetlegesség, fn. *éventualité, f.*
Esetlen, mn. *informe, difforme; lourd, pesant.*
Esetlenség, fn. *difformité; lourdeur, f.*
Esetlenül, ih. *lourdement.*
Esk, l. Eskü.

Esketés, fn. *action de faire prêter serment, f.; acte, m., cérémonie du mariage, f.*
Esketni, cs. *assermenter (une personne); donner la bénédiction nuptiale.*
Eskü, fn. *serment, m.*
Esküdni, l. Eskünni.
Esküdt, fn. *juré, m.; —,* mn. *juré, assermenté.*
Esküdtszék, fn. *juri* ou *jury, m.*
Esküforma, fn. *formule de* ou *du serment, f.*
Eskünni (szik), k. *faire, prêter serment; [jurer.*
Esküszegés, fn. *violation du serment, f.; parjure, m.*
Esküszegő, mn. *parjure.*
Esküszik, l. Eskünni.
Eskütétel, fn. *prestation de serment, f.*
Eskütlen, mn. *non assermenté.*
Esküvés, l. Eskütétel.
Esküvési, mn. *juré.*
Esküvő, fn. *jureur, m.; épousailles, f. [pl.*
Eslétes, mn. *usé.*
Esni (ik), k. *tomber; pleuvoir.*
Eső, fn. *pluie, f.*
Esőfélben lenni, *être près de tomber; menacer la pluie.*
Esőlék, fn. *copeau, m., rognure, f.*
Esős, mn. *pluvieux.*
Esőszakadás, fn. *averse, ondée, f.*
Esőzés, fn. *temps pluvieux, m.*
Esőzni (ik), k. *pleuvoir sans interruption.*
Esperes, fn. *doyen, m.*
Esperesség, fn. *doyenné, m.*
Est, fn. *soir, m.*
Estalkony, fn. *crépuscule du soir, m.*
Estcsillag, fn. *étoile du soir, f.*
Este, fn. *soir, m.*
Estebéd, fn. *souper, m.*
Esteledik, k. *le jour tombe.*
Esteli, mn. *du soir; —,* fn. *souper, m.*
Estelizni, k. és cs. *souper.*
Estellik, k. *la nuit approche.*
Estély, fn. *soirée, f.*
Esténként, ih. *tous les soirs; dans les heures du soir.*
Estennen, ih. *au soir.*
Est-étek, fn. *souper, soupé, m.*
Esthajnal, fn. *crépuscule, m.*
Esthajnalcsillag, fn. *étoile du soir, f.*
Esti, mn. *du soir.*
Estike, fn. *géranium triste, m.*
Estve, fn. *soir, m. —,* ih. *au soir.*
Estveledik, k. *la nuit approche.*
Estveli, mn. *du soir; —,* fn. *souper, m.*
Estvély, fn. *soirée, f.; soir, m.*
Estvélyi, mn. *du soir.*
Estvényen, ih. *au soir.*
Ész, fn. *raison, f.; bon sens, m.*
Észak, l. Éjszak.
Észből, ih *par cœur.*
Eszefogyott, mn. *irraisonnable.*
Eszefordult, mn. *fou.*
Eszefúrt, mn. *rusé.*
Ész-ellenes, mn. *contraire à la raison.*
Eszelős, mn. *maniaque; extravagant.*
Eszelősködni (ik), k. *extravaguer.*
Eszelősség, fn. *extravagance, f.*
Eszély, fn. *prudence, f.*
Eszélyes, mn. *prudent.*
Eszement, mn. *fou.*
Eszem-iszom, fn. *gourmand, m.*
Eszénlét, fn. *connaissance, f.*
Eszenyák, fn. *goulu, m.*
Eszerint, ih. *en conséquence.*
Eszes, mn. *raisonnable; sensé; judicieux. [raison.*
Eszesedni (ik), k. *atteindre l'âge de la*
Eszeskedni (ik), k. *subtiliser.*
Eszeskedő, fn. *raisonneur subtil, sophiste, m.*
Eszesség, fn. *bon sens, m.*
Eszetlen, mn. *irraisonnable.*
Eszeveszett, mn. *insensé, fou.*
Eszeveszettség, fn. *démence, folie, f.*
Eszezavart, mn. *confus.*
Észfogat, fn. *idée, notion, f.*
Eszik, l. Enni.
Észirányos, mn. *raisonnable.*
Észjog, fn. *droit naturel, m.*
Eszkába, fn. *crampon, m.*
Eszkábálni, cs. *cramponner.*
Észkép, fn. *idée, f.*
Eszköz, fn. *instrument; outil, m.; moyen, m.*
Eszközetlen, mn. *immédiat; —ül,* ih. *immédiatement.*
Eszközlés, fn. *médiation, entremise, f.; réalisation, f.*
Eszközlőleg, ih. *indirectement; —es,* mn. *médiat, indirect.*
Eszközölni, cs. *arranger, procurer; réaliser, effectuer.*
Észlelet, fn. *contemplation; méditation; réflexion, f.*
Észlelni, cs. *contempler, méditer.*
Észlet, fn. *syllogisme, m.*
Eszme, fn. *idée, f.*
Eszméledni (ik), k. *reprendre connaissance.*

Eszmélés, fn. *connaissance, f.*
Eszmélet, fn. *connaissance; présence d'esprit, f.*
Eszméletlen, mn. —ül, ih. *sans connaissance.*
Eszmélkedni (ik), k. *réfléchir.*
Eszmélni, k. *avoir connaissance;* fel —, *reprendre ses sens.*
Eszmény, fn. *idéal, m.*
Eszményiség, fn. *idéalisme, m.*
Ész-ok, fn. *argument, m., motif puisé dans la raison.*
Észrém, fn. *chimère, f.*
Észrevehetlen, mn. *insensible;* —ül, ih. *insensiblement.*
Észrevehető, mn. *apercevable.*
Észrevehetőleg, ih. *sensiblement.*
Észrevenni, cs. *remarquer, observer, apercevoir.*
Észrevétel, fn. *remarque, observation, f.*
Észszerinti, **Észszerű**, mn. *raisonnable.*
Észtan, fn. *logique, f.*
Észtani, mn. *logique.*
Esztelen, mn. —ül, ih. *déraisonnable (ment); irraisonnable.*
Esztelenkedni (ik), k. *folâtrer.*
Esztelenség, fn. *déraison, f., nonsens, m.*
Esztena, fn. *parc, m.*
Esztenálni, cs. *faire parquer.*
Esztendei, mn. *annuel.*
Esztendő, fn. *an, m.; année, f.*
Eszterág, fn. *cigogne, f.*
Eszterga, fn. *tour, m.*
Esztergályos, fn. *tourneur, m.*
Esztergályosság, fn. *métier de tourneur, m.*
Esztergályozni, cs. *tourner.*
Esztergavas, fn. *tournoir, biseau, m.*
Esztergázni, cs. tourner.
Eszterha, fn. *avant-toit, m.*
Eszterű, fn. *jetée, f.*
Esztrenga, fn. *parc, m.*
Esztrengálni, cs. *traire.*
Eszváta, fn. *métier (de tisserand), m.*
Ét, fn. *mets, m.*
Étbérlő, fn. *pensionnaire, m.*
Étek, **Étel**, fn. *mets, m.*
Etetés, fn. *affouragement, m.*
Etetni, cs. *donner à manger; nourrir; empoisonner.*
Étjegyzék, fn. *carte, liste des mets, f.*
Étlap, fn. l. Étjegyzék.
Étlen, ih. *à jeun.*
Étlenség, fn. *vacuité de l'estomac, f.*
Étterem, fn. *salle à manger, f.*
Étvágy, fn. *appétit, m.*
Europa, tn. *Europe, f.*
Europai, fn. *Européen;* —lag, ih. *à l'Européenne.*
Ev, fn. *pus, m.*
Év, fn. *an, m., année, f.*
Evangéliom, fn. *évangile, m.;* —i, mn. *évangélique.*
Evangelista, fn. *évangéliste, m.*
Évdíj, fn. *salaire annuel, m.*
Evedni, k. *suppurer.*
Evedség, fn. *suppuration, f.*
Evés, fn. *action de manger, f.; manger, m.*
Éves, mn. *d'un an;* harmincz —, *il a trente ans.*
Eves, mn. *suppurant; purulent.*
Evesedni (ik), **Evesülni**, k. *suppurer.*
Evet, fn. *écureuil, m.*
Evezni, k. *ramer.*
Evező, fn. *rame, f.*
Evezőlapát, fn. *rame, f.*
Evezőrud, fn. *aviron, m.*
Evezős, fn. *rameur, m.*
Evezőtoll, fn. *penne, grosse plume de l'aile, f.*
Évezred, fn. *millénaire, m.*
Évfolyam, fn. *cours de l'année, m., année, f.*
Évfordulat, fn. *renouvellement de l'année, m., nouvelle année, f.; anniversaire, m.*
Évi, mn. *annuel.*
Eviczkélni, k. *frétiller.*
Évkönyv, fn. *chronique, f.*
Évnap, fn. *anniversaire, m.*
Évnegyed, fn. *trimestre, m.*
Évnegyedes, mn. *de trois mois, trimestriel.*
Evő, fn. *mangeur, m.*
Evődni (ik), k. *s'affliger.*
Evőkanál, fn. *cuiller de table, cuillère, f.*
Evőszerek, fn. *couvert; service, m.*
Evőtárs, fn. *compagnon de table, m.*
Évpénz, fn. *pension, f.; apanage, m.*
Évrend, fn. *ère, f.*
Évszak, fn. *saison, f.*
Évszám, fn. *année, f.*
Évszázad, fn. *siècle, m.*
Évtized, fn. *dizaine d'années, f.*
Evülhetlen, mn. *imprescriptible.*
Evvel, l. Ezzel.
Ez, nm. *ce, cet, cette, celui-ci, celle-ci, ceci.*
Ezalatt, ih. *sur ces entrefaites.*
Ezelőtt, ih. *auparavant.*
Ezen, nm. *ce, cet, cette.*

Ezenfölül, ih. *outre cela.*
Ezenkivül, ih. *outre cela.*
Ezenközben, ih. *sur ces entrefaites, en attendant.*
Ezennel, ih. *par là, par ceci; par la présente.*
Ezentúl, ih. *à l'avenir.*
Ezer, szn. *mille; —*, fn. *millier, m.*
Ezeredik, mn. *millième.*
Ezerféle, mn. *de mille façons, mille.*
Ezerszer, ih. *mille fois.*
Ezért, ih. *pour cela.*
Ezidei, mn. *de cette année.*
Ezidén, ih. *cette année.*
Ezkért, ih. *pour cela, à cause de cela.*
Ezóta, ih. *depuis ce temps-là.*
Ezred, fn. *régiment, m.*
Ezredes, fn. *colonel, m.*
Ezután, ih. *à l'avenir; désormais, dorénavant.*

Ezüst, fn. *argent, m.; —*, mn. *d'argent.*
Ezüstfüst, fn. *feuille argentée, f.*
Ezüstlemez, fn. *lame d'argent, f.*
Ezüstmű, fn. *ouvrage d'argent, m.; argenterie, f.*
Ezüstmüves, fn. *ouvrier en argenterie, m.*
Ezüstölni, cs. *argenter.*
Ezüstös, mn. *argenté.*
Ezüstözni, cs. *argenter.*
Ezüstöző, fn. *argenteur, m.*
Ezüströg, fn. *mine d'argent, f.*
Ezüstsodrony, fn. *fil d'argent, m.*
Ezüstszer, fn. *vaiselle d'argent, argenterie, f.*
Ezüstszin, fn. *couleur de l'argent, f.*
Ezüstszinü, mn. *de couleur argentée.*
Ezüstszövet, fn. *brocart d'argent, m.*
Ezüstverő, fn. *lamineur d'argent, m.*
Ezzel, ih. *avec ceci, par là, par ceci.*

F.

Fa, fn. *arbre; bois, m.; —*, mn. *de bois.*
Faáros, fn. *marchand de bois, m.*
Facsargatni, cs. *tordre (de linge).*
Facsarni, l. Facsargatni.
Fáczán, fn. *faisan, m.*
Fáczántenyésztés, fn. *faisanderie, f.*
Faderék, fn. *tronc d'arbre, m.*
Faeper, fn. *mûre, f.*
Faggatás, fn. *tracasserie, taquinerie, f.*
Faggatni, cs. *tourmenter; taquiner; examiner.*
Faggatódzani (ik), k. *agacer, harceler; taquiner; railler.*
Faggyag, fn. *suif, m.*
Fa gyany, fn. *stéarine, f.*
Faggyas, mn. *qui contient du suif; couvert de suif; graissé avec du suif.*
Faggyazni, cs. *graisser avec du suif.*
Faggyu, fn. *suif, m.*
Faggyugyertya, fn. *chandelle du suif, f.*
Faggyukátrány, fn. *suif fossile, m.*
Faggyus, l. Faggyas.
Faggyuzni, l. Faggyazni.
Fagót, fn. *basson, m.*
Fagy, fn. *gelée, f., temps de gelée, m.*
Fagyás, fn. *congélation, f.*
Fagyasztani, cs. *transformer en glace.*
Fagydaganat, fn. *engelure, f.*
Fagyengedés, fn. *dégel, m.*
Fagylalni, l. Fagyasztani.

Fagylalda, fn. *kiosque, m.*
Fagylalt, fn. *glaces, f. pl.*
Fagyni, k. *se geler, se congeler.*
Fagyos, mn. *froid, glacé, glacial; frileux.*
Fagyoskodni (ik), k. *souffrir, endurer du froid.*
Fagyöngy, fn. *gui, m.*
Fagypont, fn. *terme de la congélation, zéro, m.*
Fahaj, l. Fahéj.
Fahártya, fn. *écorce d'arbre, f.*
Fahéj, fn. *cannelle, écorce du cannellier, f.*
Fahéjbabér, fn. *cannellier, m.*
Faizás, fn. *abatage, m.*
Faizni, k. *couper du bois; faire provision de bois.*
Faj, fn. *classe, f.; genre, m.; espèce, race, sorte, catégorie, f.*
Fajankó, fn. *balourd, m.; tire-botte, m.*
Fájás, fn. *douleur, f.; mal, m.*
Fajd, fn. *poule du coudrier, gelinotte, f.*
Fájdalmas, mn. — an, ih. *douloureux (eusement); pénible (ment).*
Fájdalmatlan, mn. *sans douleur.*
Fájdalmatlanság, fn. *absence de douleurs, f.*
Fájdalom, fn. *douleur, f.; mal, m.*
Fájdalom! isz. *hélas!*
Fajdjércze, fn. *poule du coq du bruyère, f.*

Fájékony, mn. *sensible (aux douleurs); endolori; souffreteux.*
Fajhal, fn. *poisson œuvé, m.*
Fájlalás, fn. *regret, m.*
Fájlalatos, mn. *regrettable.*
Fájlalni, cs. *regretter; souffrir de . . .*
Fajnév, fn. *nom* ou *terme générique, m.*
Fájni, k. *causer de la douleur, faire mal, faire de la peine.*
Fájós, mn. *endolori; souffreteux.*
Fajrokon, mn. *de la même souche; de la même race.*
Fajta, fn. *race, sorte, f.*
Fajtalan, mn. *impudique; dissolu; lascif; luxurieux.*
Fajtalankodni (ik), k. *mener une vie lascive.* [*luxure, f.*
Fajtalanság, fn. *impudicité, lasciveté,*
Fajulni, k. *dégénérer.*
Fajvesztett, mn. *dégénéré.*
Fájvirág, fn. *balsamine, f.*
Fajzani (ik), k. *s'apparier; s'accoupler; faire des petits, mettre bas; faire naître, engendrer; tirer son origine; descendre.*
Fajzat, fn. *race, f.; descendance, f.; descendant, rejeton, m.*
Fakadás, fn. *jaillissement (d'une source); boutons de chaleur, m. pl.*
Fakadék, fn. *pustule, f.*
Fakadni, k. *sourdre; sortir, jaillir; bourgeonner* (se dit *des arbres*), *s'ouvrir* (se dit *de boutons*); *eclater . . .*; sirva v. könyekre —, *fondre en larmes.*
Fakasztani, cs. sirásra —, *faire pleurer.*
Fáklya, fn. *flambeau, m.*
Fáklyászene, fn. *sérénade à la lueur des flambeaux, f.*
Fakó, mn. *gris pâle, cendré; terreux; blême, pâle, terne; fauve, livide;* —, fn. *cheval aubère, m.*
Fakós, mn. *tirant sur le fauve.*
Fakósárga, mn. *alezan clair, m.*
Fakószürke, mn. *gris tanné.*
Faköpönyeg, fn. *guérite, f.*
Fakúlni, k. *commencer à pâlir, se faner, se décolorer.*
Fakúsz, fn. *grimpereau, m.*
Fal, fn. *mur, m.; muraille, f.;* olasz —, *paravent, m.*
Faláb. fn. *échasse; jambe de bois, f.*
Falánk, mn. *vorace; gourmand; goulu.* [*f.*
Falánkság, fn. *voracité; gloutonnerie,*
Falánkúl, ih. *avec voracité.*
Falat, fn. *morceau, m.; bouchée, f.*
Falatozni (ik), k. *manger.*
Falazat, fn. *murailles, f. pl., mur, m.*
Falazni, cs. *maçonner.*
Falbéllés, fn. *revêtement du mur; lambris, m.; tapisserie, f.*
Faldogálni, **Faldosni**, cs. *avaler, engloutir, dévorer.* [*f.*
Falfecske, fn. *hirondelle des murailles,*
Falfestészet, fn. *fresque, f.*
Falfestő, fn. *peintre à fresque, m.*
Falka, fn. *bande, troupe, f.; troupeau, m.; compagnie (de perdrix), f.*
Falkánként, ih. *par bandes, par troupes, par troupeaux.*
Falkötővas, fn. *ancre de tirant, m.*
Falmű, fn. *ouvrage de maçonnerie, m.*
Falni, cs. *manger avec voracité, dévorer.*
Falóra, fn. *pendule, f.*
Falragasz, fn. *placard, m.*
Falrepedék, fn. *fente d'une muraille, lézarde, f.*
Faltámaszték, fn. *colonne adossée* ou *engagée, f.*
Faltetű, fn. *punaise, f.*
Faltörő, fn. *qui perce un mur;* —, mn. (ember), *homme impétueux, violent.*
Faltörőkos, fn. *bélier, m.*
Falu, fn. *village, m.*
Falunép, fn. *gens de village, villageois, m. pl.* [*pêtre.*
Falusi, mn. *villageois, rustique; cham-*
Falusias, mn. *champêtre; rustique.*
Falusilag. ih. *rustiquement.*
Faluzni, k. *passer le temps à la campagne.*
Fametszés, fn. *xylographie, f.*
Fametszet, fn. *gravure en bois, xylographie, f.*
Fametsző, fn. *xylographe, m.*
Faménzga, fn. *gomme, f.*
Famoly, fn. *pou pulsateur, m.* [*m.*
Famunka, **Famű**, fn. *ouvrage de bois,*
Faműves, fn. *ouvrier en bois, m.*
Fancsalogni, l. **Fanyalogni.**
Fánez, fn. *coche, entaille, f.*
Fánczolni, cs. *entailler.*
Fanemű, mn. *ligneux, boiseux.*
Fánk, fn. *beignet, m.*
Fánktoló, fn. *seringue, f.*
Fanyalogni, k. *vivre péniblement; gémir, se plaindre lamentablement.*
Fanyar, mn. *aigre, acerbe; âpre; amer.*
Fanyarodni (ik), k. *s'aigrir.*

Fanyarogni, k. *gémir.*
Fanyarság, fn. *aigreur, amertume, acerbité, âpreté, f.*
Fanyarú, l. **Fanyar.**
Fanyirő, fn. *ciseaux de jardinier, m. pl.*
Fanyomat, fn. *impression xylographique, f.*
Faolaj, fn. *huile d'olives, f.*
Fapiacz, fn. *marché au bois, m.*
Far, fn. *derrière, cul, m., fesse, f.*
Fára, fn. *paroisse, f.*
Fáradalom, fn. *peine, f.; travail pénible; labeur, m.; fatigue, f.*
Fáradatlan, mn. —ul, ih. *infatigable (ment), sans relâche.*
Fáradékony, mn. *qui se fatigue aisément.*
Fáradhatlan, mn. —ul, ih. *infatigable (ment).*
Fáradhatlanság, fn. *zèle, m., ardeur infatigable, f.*
Fáradni, k. *se fatiguer; prendre la peine.*
Fáradozás, fn. *peine, f.*
Fáradozni, k. *se donner la peine.*
Fáradság, fn. *peine, f.; fatigue; lassitude, f.*
Fáradságos, fn. *pénible.*
Fáradt, mn. *fatigué; las.*
Faragatlan, mn. *non taillé; grossier, rustique, mal élevé.*
Faragatlanság, fn. *manque d'éducation, m.*
Faragcsálni, cs. *couper, tailler, découper.*
Faragmány, fn. *sculpture, f.*
Faragni, cs. *tailler, couper, sculpter; travailler (comme charpentier).*
Faragó, fn. *ciseleur, sculpteur, charpentier, m.*
Faragókés, fn. *plane, f.*
Faragókő, fn. *pierre de taille, f.*
Faragószék, fn. *banc à couper, m.; selle à tailler, f.*
Faragott, mn. *taillé, sculpté;* — kép, fn. *idole, f., simulacre, m.*
Faragzat, fn. *sculpture, f.*
Fárasztani, cs. *fatiguer.*
Farcsavar, fn. *culasse, f.*
Farcsik, fn. *croupion, m.; derrière, m.*
Farcsont, fn. *coccyx, m.*
Faredvesedés, fn. *pourriture* ou *carie du bois, f.*
Farhám, fn. *croupière, avaloire, f.*
Fark, fn. *queue (d'un animal), f., balai (d'un oiseau rapace), bat (d'un poisson), m.*
Farkas, fn. *loup, m.;* —, mn. *muni d'une queue.*
Farkasbunda, fn. *pelisse de peau de loup, f.*
Farkascsapta, fn. *trape, f.*
Farkas-éh, fn. *faim canine, boulimie, f.*
Farkasfek, fn. *liteau, m.*
Farkasfi, fn. *jeune loup, louveteau, m.*
Farkasfogó, fn. *chausse-trape, f.*
Farkashályog, fn. *goutte sereine, f.*
Farkaskelepcze, fn. *chausse-trape, f.*
Farkasszemet nézni, *regarder fixement.*
Farkasverem, fn. *fosse, trappe pour les loups, f.*
Farkatlan, mn. *sans queue.*
Farkcsóválás, fn. *frétillement, m., flagornerie, f.*
Farkcsóváló, fn. *flagorneur, m.*
Farmatring, fn. *croupière, avaloire, f.*
Farolni, k. *glisser vers le côté* (se dit *d'une voiture,* ou *d'un traîneau).*
Farsang, fn. *carnaval, m.*
Farsutú, fn. *culasse, f.*
Farszíj, fn. l. **Farmatring.**
Fartatni, cs. *questionner; reculer.*
Farügy, fn. *bourgeon, m.*
Farzsába, fn. *sciatique, f.*
Fás, mn. *ligneux, boiseux; planté d'arbres, boisé.*
Fasikátor, fn. *allée, f.*
Fásítni, cs. *émousser les sens; rendre insensible.*
Fásli, fn. *maillot; tour de lange; bandage de corps, m.; bande à saigner, f.*
Fáslizni, cs. *emmailloter (un enfant).*
Fasor, fn. *allée, f.*
Fásulni, k. *s'émousser.*
Faszén, fn. *charbon de bois, m.*
Faszín, fn. *bûcher, m.*
Faszurok, fn. *résine, f.*
Fatapasz, fn. *mastic à enter, m.*
Fatenyésztés, fn. *culture des arbres, f.*
Fatető, fn. *sommet d'un arbre, m.*
Fatetű, fn. *puceron, m.*
Fatő, fn. *pied d'arbre, m.*
Fatőke, fn. *billot; bloc, m.*
Fatörzsök, fn. *tronc, m.*
Fattyu, fn. *enfant illégitime, naturel; bâtard, m.;* —, mn. *faux, d'une mauvaise espèce.*
Fattyuág, fn. *branche gourmande, f.*
Fattyuhajtás, fn. l. **Fattyuág.**
Fattyuhang, fn. *fausset, m.*
Fátyol, fn. *gaze, f., crêpe; deuil; voile, m.*
Fátyolos, mn. *voilé.*
Fátyolozni, cs. *voiler.*

Fátyolselyem, fn. *filoselle, f., fleuret, m.*
Fátyolszövet, fn. *gaze, f.; linon, m.*
Fausztatás, fn. *flottage du bois, m.*
Favágás, fn. *coupe du bois, f., abattage, m.*
Favágító, fn. *bûche sur laquelle on fend le bois, f., billot, m.*
Favágó, fn. *fendeur de bois; bûcheron; endroit* ou *l'on fend le bois, m.*
Favásár, fn. *vente du bois, f.*
Favirics, fn. *sève, f.*
Fázás, fn. *froid, m.*
Fazék, fn. *vase, pot de terre, m.*
Fazekas, fn. *potier, m.*
Fazekasagyag, fn. *argile figuline, f.*
Fazekasság, fn. *métier de potier, m.*
Fazékmáz, fn. *vernis, m.*
Fázékony, mn. *fort sensible au froid.*
Fázni (ik), k. *avoir froid.*
Februarius, fn. *février, m.*
Fecsegni, k. *causer, jaser; bavarder.*
Fecsegő, fn. *babillard, m.*; —, mn. *babillard.*
Fecscsenni, k. *jaillir, saillir, rejaillir.*
Fecscsenteni, cs. *faire rejaillir; seringuer.*
Fecserékelni, k. *gazouiller.*
Fecsérelni, cs. *prodiguer.*
Fecsérlés, fn. *prodigalité, f.*
Fecske, fn. *hirondelle, f.*
Fecske-locska, fn. *jaseur, m.*
Fecskendeni, cs. *lancer de l'eau; seringuer.*
Fecskendezni, cs. l. Fecskendeni.
Fecskendező, fn. *seringue, f.*
Fecskendi, fn. *jaseur, m.*; —, mn. *babillard.*
Fecskendő, fn. *pompe, f.; seringue, f.*
Fecskendőtoló, fn. *piston, m.*
Fecskeség, fn. *loquacité, f.*
Feddeni, cs. *blâmer; réprimander.*
Feddhetlen, mn. *irréprochable.*
Feddhetlenség, fn. *probité, f.*
Fedél, fn. *toit, m.; couverture, f.; couvercle, m.*
Fedélcserép, fn. *tuile, f.*
Fedeles, mn. *couvert d'un toit.*
Fedeles ágy, fn. *lit à dais* ou *à baldaquin, m.*
Fedeles kocsi, fn. *coche, carrosse, m.*
Fedeletlen, mn. *sans toit; sans couvercle.*
Fedelezni, cs. *couvrir d'un toit.*
Fedélfa, fn. *chevron, m.*
Fedélfésűk, fn. *comble, faîtage, m., ferme, f.*
Fedélorom, fn. *sommet du toit, faîte, m.*
Fedélzet, fn. *toiture, f.*
Fedés, fn. *action de couvrir, f.*
Fedetlen, mn. *découvert; ouvert; nu;* —ül, ih. *à découvert;* —fővel, *la tête découverte, tête nue.*
Fedett, mn. *couvert.*
Fedezet, fn. *couverture; escorte, f.*
Fedezgetni, cs. *couvrir; voiler, déguiser.*
Fedezni, cs. *couvrir; voiler; mettre à l'abri; escorter, garder (un convoi).*
Fedni, cs. *couvrir; protéger, défendre; préserver, mettre à l'abri.*
Fedő, fn. *couvercle, m.*
Fegy, Fegyelem, fn. *discipline, f.*
Fegyelmes, mn. *discipliné.*
Fegyelmetlen, mn. *sans discipline, indiscipliné.*
Fegyencz, fn. *détenu (dans une maison de correction), m.*
Fegyetlen, mn. *indiscipliné.*
Fegyetlenség, fn. *absence de discipline, indiscipline, f.*
Fegyház, Fegyintézet, fn. *maison de correction, f.*
Fegytelen, mn. *indiscipliné.*
Fegytelenség, fn. l. Fegyetlenség.
Fegyver, fn. *arme, f.*
Fegyverbíró, mn. *capable de porter les armes.*
Fegyvercsattogás, fn. *cliquetis d'armes; bruit des armes, m.*
Fegyvercsináló, Fegyvercsiszár, fn. *armurier, m.*
Fegyverde, fn. *dépôt d'armes, arsenal, m.*
Fegyveres, mn. *armé.*
Fegyverezni, cs. *armer.*
Fegyverfogható, m. *capable de porter les armes.*
Fegyvergyár, fn. *fabrique d'armes, f.*
Fegyverház, l. Fegyverde.
Fegyverkezés, fn. *armement, m.*
Fegyverkezni (ik), k. *s'armer.*
Fegyvernök, fn. *écuyer, m.*
Eegyvernyugvás, fn. *armistice, m.*
Fegyverőr, fn. *veille des armes, f.*
Fegyverszerház, fn. *arsenal, m.*
Fegyverszünet, fn. l. Fegyvernyugvás.
Fegyvertár, fn. *dépôt d'armes, arsenal, m.*
Fegyvertárs, fn. *frère d'armes, m.*
Fegyvertelen, mn. —ül, ih. *sans armes, désarmé; sans défense.*
Fegyverzet, fn. *armement; armes, f. pl.*

Fehér, mn. *blanc;* — babos, mn. *tacheté de blanc.*
Fehércseléd, fn. *servante, f*
Fehéredni (ik), k. *devenir blanc, blanchir.*
Fehéres, mn. *blanchâtre.*
Fehérfajd, fn. *gelinotte blanche, f.*
Fehérfolyás, fn. *fleurs blanches, f. pl.*
Fehérítetlen, mn. — ül, ih. *non blanchi, écru* (se dit *de la toile etc.*).
Fehéríteni, cs. *blanchir.*
Fehérítő, fn. *blanchisseur, m.;* — euse, *f.; blanchisserie, blancherie, f.*
Fehérkór, fn. *pâles couleurs, f. pl., chlorose, f.*
Fehérleni (ik), k. *avoir la couleur blanche; paraître (à cause de sa blancheur).*
Fehérnemü, fn. *linge, m.; lingerie, f.*
Fehérnép, fn. *sexe féminin, m.* [*f.*
Fehérnye, fn. *blanc d'œuf, m.; glaire,*
Fehérón, fn. *étain, m.*
Fehérpettyes, mn. *tacheté de blanc.*
Fehérruha, fn. *linge, m., lingerie, toilerie, f.*
Fehérség, fn. *blancheur, f.*
Fehérsenyv, fn. *chlorose, f.*
Fehérszemély, fn. *femme, fille, f.*
Fehérszürke, mn. *gris argentin.*
Fehértisztulás, fn. *fleurs blanches, f. pl.*
Fehérút, fn. *voie lactée, f.*
Fej, fn. *tête, f.*
Fej-alj, fn. *oreiller, m.*
Fejből, ih. *par cœur.* [*de soulier, m.*
Fejbőr, fn. *peau de la tête, f; empeigne*
Fejbúb, fn. *touffe, f.*
Fejdisz, fn. *coiffure, f.; diadème, m.*
Fejecs, fn. *chapitre, m.*
Fejedelem, fn. *souverain; prince régnant, m.* [*besse, f.*
Fejedelemasszony, fn. *princesse; ab-*
Fejedelemlak, fn. *résidence, f.*
Fejedelemnő, fn. *princesse, f.*
Fejedelemség, fn. *principauté, f*
Fejedelmi, mn. *d'un prince, du prince.*
Fejedelmi lak, fn. *résidence d'un prince, f.*
Fejedelmileg ih. *en prince.*
Fejedzeni (ik), k. *épier, monter en épi.*
Fejelés, fn. *empeigne, f.*
Fejelni, cs. *remonter des bottes.*
Fejenként, ih. *l'un après l'autre; par personne.*
Fejér, l. Fehér.
Fejes, mn. *entêté.*
Fejesedni (ik), k. *se pommer* (se dit *des choux, des salades*).
Fejeskedés, fn. *entêtement, m.*
Fejeskedni (ik), k. *s'obstiner.*
Fejeskesztyü, fn. *mitaine, f.* [*m.*
Fejesség, fn. *opiniâtreté, f., entêtement,*
Fejés, fn. *action de traire, f.*
Fejetlen, mn. *sans tête.*
Fejetlenség, fn. *absence de la tête; anarchie, f.*
Fejezet, fn. *chapitre, m.*
Fejezni, cs. *décapiter.*
Fejfa, fn. *monument de bois, m.*
Fejfájás, fn. *mal de tête, m.*
Fejfájdalom, fn. *mal de tête, m.*
Fejkoszvény, fn. *migraine, f.*
Fejkötő, fn. *bonnet, m.; coiffe, f.*
Fejkötőbáb, fn. *tête de bois, poupée, f.*
Fejledezni, k. *se développer.*
Fejlemény, fn. *dénouement, m.*
Fejleni (ik), k. *se développer.*
Fejlés, fn. *développement, m.*
Fejleszteni, cs. *développer.*
Fejletlen, mn. *qui ne s'est pas développé.*
Fejlődni (ik), k. *se développer.*
Fejni, cs. *traire.*
Fejmentő, fn. *bourrelet d'enfant, m.*
Fejő, fn. *celui* ou *celle qui trait les vaches.*
Fejőke, fn. *baquet à traire, m.*
Fejős, mn. *qui donne du lait, à lait.*
Fejőte, fn. *vacherie, f.*
Fejsze, fn. *hache, f.*
Fejszefok, fn. *manche de hache, m.*
Fejszorító, fn. *serre-tête, m.*
Fejtegetni, cs. *expliquer, analyser; commenter.*
Fejtemény, fn. *problème, m.*
Fejteményes, mn. *problématique.*
Fejteni, cs. *découdre (un habit); écosser (un bœuf); dépouiller (un lièvre); tirer des pierres de la carrière; résoudre (un problème); trouver la solution d'une énigme; tirer (du vin).*
Fejtető, fn. *sommet de la tête, m.*
Fejthetetlen, mn. — ül, ih. *indissoluble (ment), inexplicable, indéchiffrable.*
Fejtörés, fn. *casse-tête, m.*
Fejtörő, mn. *fatigant.*
Fejtőzni (ik), k. *se dégager.*
Fejvas, fn. *casque, armet; cabasset, m.*
Fejvesztés, fn. *peine capitale, f.*
Fejvétel, fn. *décapitation, f.*
Fek, fn. *coucher, lit, m.*
Fék, fn. *licou; fein, m.; bride, f.*
Fekély, fn. *abcès; ulcère, m.*
Fekete, mn. *noir.*

Feketebonta, fn. *pie noire, f.*

Feketedni (ik), k. *se noircir, devenir* [*noir.*

Feketefagy, fn. *froid sec, m.*

Feketés, fn. *noirâtre.*

Feketeség, fn. *noir, m.; noirceur, f.*

Feketeszög, mn. *basané* (se dit *du teint*), *noiraud; brunet.*

Feketítni, cs. *rendre noir, noircir.*

Feketülni, k. *devenir noir, se noircir.*

Fékezetlen, mn. *indompté; effréné.*

Fékezni, cs. *refréner; dompter; brider; maîtriser (ses passions).*

Fekhely, fn. *gîte; lit, m.*

Fekirányos, Fekmentes, mn. *horizontal.*

Féktelen, mn. —ül, ih. *effréné; sans* [*frein.*

Fékszár, fn. *licou, m.*

Fekszik, k. l. Feküdni.

Féktelenkedni (ik), k. *se livrer à des excès.*

Fektetni, cs. *mettre, placer; mettre au* [*lit.*

Feküdni, Fekünni, k. *être couché; coucher; être placé* ou *situé;* itt fekszik, *ci-gît.*

Fekvés, fn. *le coucher; gîte, m.; situation, f.*

Fekvőbeteg, mn. *alité.*

Fekvőség, fn. *biens-fonds; immeubles,* [*m. pl.*

Fel, ih. *vers le haut; en haut; en montant; au haut; y.*

Fél, mn. *moitié de . . .; demi; semi; mi; à moitié; à demi;* —, fn. *moitié; partie, f.; le prochain; côte, m.*

Feladás, fn. *rémise* (ex. *d'une lettre à la poste*); *tâche, f.; thème: problème, m.; capitulation; dénonciation, f.*

Feladat, fn. *tâche, f.; problème, m.*

Feladni, cs. *servir, mettre sur la table; mettre (une lettre à la poste); donner une tâche à qn.: poser une question; capituler; livrer; accuser, dénoncer.*

Feladó, fn. *dénonciateur, délateur, m.*

Feladogatni, cs. *tendre, faire passer qc. à qn. (qui est placé au dessus).*

Felágaskodni (ik), k. *se cabrer.*

Felajánlani, cs. *vouer; dévouer; dédier (un ouvrage à qn.).*

Felakadni, k. *s'arrêter; rester attaché à . .; rester enfoncé.*

Felakasztani, cs. *suspendre, pendre.*

Feláldozni, cs. *sacrifier, immoler.*

Felállani, k. *se lever, se dresser sur ses pieds.*

Felállazni, cs. *gourmer.*

Felállitni, cs *mettre débout; ériger; instituer (une école).*

Felaprítni, cs. *couper en morceaux.*

Félbársony, fn. *panne, f.*

Felbátorítni, cs. *encourager.*

Félbehagyás, fn. *remise; cessation; intermittence, f.*

Félbehagyni, cs. *cesser; suspendre; laisser, interrompre.*

Félbehagyóláz, fn. *fièvre intermittente,* [*f.*

Félbemaradni, k. *n'avoir pas lieu.*

Félbeszakadni, k. *être interrompu.*

Félbeszakasztani, cs. *interrompre.*

Felbillenteni, cs. *renverser.*

Felbizgatni, cs. *agiter, pousser à la révolte; révolter.*

Felbomlani (ik), k. *se dissoudre; se dénouer.*

Felbontani, cs. *délier; dénouer, détacher; rompre (un contrat); dissoudre (un mariage); décacheter (une lettre).*

Felborzadni, cs. *se dresser, se hérisser.*

Felborzazni, cs. *hérisser, dresser.*

Felboszonkodni (ik), k. *s'emporter.*

Felbőr, fn. *épiderme; cuir à la jusée, m.*

Felbőszítni, cs. *fâcher, irriter; mettre* [*en fureur*

Felbőszülni, k. *devenir furieux.*

Felbujtani, cs. *révolter; exciter, pousser au mal; aigrir (contre qn.).*

Febuzditni, cs. *animer.*

Felcsapkodni, k. *frapper, chasser en haut* ou *en l'air; jaillir* (se dit *de la flamme*).

Felcsapni, cs. l. Felcsapkodni; *tourner (une carte); mettre (le chapeau etc.); retrousser;* felcsapni katonának, *se faire soldat, s'enrôler.*

Felcsattanni, k. *s'emporter, s'ouvrir brusquement.*

Felcserélni, cs. *changer, troquer contre; permuter. (un bénéfice); prendre l'un pour l'autre, confondre.*

Felczipő, fn. *galoche, claque, f.*

Feldarabolni, cs. *mettre en pièces; morceler; parceller.*

Felderítni, cs. *égayer; élucider.*

Felderülni, k. *s'éclaircir; se remettre au beau; s'égayer.*

Féldob, fn. *timbale, f.*

Feldolgozni, cs. *employer en entier; consommer; travailler en entier; ouvrer; convertir.*

Féldombor, fn. *bas-relief, m.*

Feldomborodni (ik), k. *former de boursouflures.*

Feldorbézolni, cs. *dépenser en repas ou en débauches.*
Feldönteni, cs. *renverser.*
Feldőzsölni, cs. l. Feldorbézolni.
Feldúlni, cs. *dévaster, désoler; démolir.* [*verser.*
Feldűlni, k. *tomber par terre; se ren-*
Felduzzadni, k. *être gonflé, être distendu (par l'abondance du contenu); regorger de qc.*
Felduzzasztani, cs. *enfler; faire gonfler* (ex. *les voiles*); *tuméfier* (ex. *le ventre*).
Felé, nh. *vers, du côté de . . .; sur; à.*
Felebarát, fn. *prochain, m.*
Felebb, ih. *plus en haut; plus haut.*
Felebbezés, fn. *appellation, f.*
Felebbezni, cs. *appeler, interjeter appel.* [*dit.*
Felebbi, mn. *ci-dessus mentionné, sus-*
Felebbvinni, l. Felebbezni.
Felebbvitel, fn. *appellation, f.*
Felében, ih. *mi-partie, à moitié.*
Feledék, fn. *oubli, m.*
Feledékeny, mn. *oblieux.*
Feledékenység, fn. *oubli; manque de mémoire, m.*
Feledhetlen, mn. *qui ne s'oublie pas.*
Feledkezni (ik) k. *s'oublier.*
Feledni, cs. *oublier.*
Feledség, fn. *oubli, m.*
Felégetni, cs. *incinérer.*
Felegyenesedni (ik), k. *se dresser sur ses pieds; se redresser.* [*ériger.*
Felegyenesítni, cs. *tourner en haut;*
Felejteni, cs. *oublier.*
Felejtkezni, k. *s'oublier.*
Felejthetetlen, mn. *qui ne s'oublie pas.*
Felékesíteni, cs. *orner, parer.*
Felekezés, fn. *partialité, f.*
Felekezet, fn. *parti, m.; faction; secte, f.*
Felekezetes, mn. *partial.*
Felekezetesség, fn. *esprit de parti, m.*
Felekezni (ik), k. *s'attrouper, s'associer.*
Felekező, mn. *partial.*
Felélni, k. *revivre; consommer.*
Feléledni, k. *revivre.*
Félelem, fn. *peur, f.*
Felelemzeni (ik), k. *se décomposer.*
Feléleszteni, cs. *ranimer;* — (a tüzet), *allumer.*
Felelet, fn. *réponse, f.*
Feleletlen, mn. — ül, ih. *sans réponse.*
Féleleven, mn. *demi-mort.*

Felelevenedni (ik), k. *revivre.*
Feleleveníteni, cs. *ranimer.*
Felelgetni, k. *répondre, répliquer.*
Félelmes, mn. *formidable; peureux; timide.*
Félelmesség, fn. *timidité, f.*
Félelmetlen, mn. *sans peur; intrépide.*
Felelni, cs. *répondre.*
Felelős, mn. *responsable.*
Felelősség, fn. *responsabilité, f.*
Felemás, mn. *différent, dissemblable.*
Félemedni (ik), k. *s'épouvanter.*
Félemelet, fn. *entresol, m.* [*f.*
Felemelkedés, fn. *essor, m.; élévation,*
Felemelkedni (ik), k. *s'élever; se lever; hausser.* [*blime.*
Felemelkedett, mn. *haut, élevé; su-*
Felemelni, cs. *élever, lever; hausser; lever en haut.*
Félemítni, cs. *épouvanter.* [*vanter.*
Félemni (ik), Félemleni (ik), k. *s'épou-*
Félen, ih. *à côté;* uton utfélen, *partout, en tout lieu.*
Felengedni, k. *dégeler, se dégeler.*
Felengeszteni, cs. *rompre la glace.*
Félénk, mn. *timide;* —ség, fn. *timidité, f.*
Félénkes, mn. *timide, craintif.*
Félénkesség, fn. *timidité, f.*
Félénkül, ih. *timidement;* —ni, k. *s'effaroucher.* [*de moitié.*
Felényi, mn. *plus de moitié; moindre*
Felényig, Felényire, ih. *à moitié.*
Felényivel, ih. *de la moitié.*
Felépítni, cs. *bâtir, construire, élever.*
Felépülés, fn. *rétablissement de la santé, m.*
Felépülni, k. *se relever, se remettre* (se dit *d'un malade*); *être achevé* (se dit *d'un bâtiment*).
Felereszkedni (ik), k. *dégeler, se dégeler.* [*ténuer.*
Fereszteni, cs. *laisser monter; at-*
Felérni, cs. *atteindre en élevant le bras; saisir, pénétrer le sens; comprendre, entendre;* —, k. *avoir assez de longueur, de hauteur, de taille pour atteindre à la hauteur de . . . ou pour toucher une chose élevée; être l'égal de . . .; atteindre au même chiffre.* [*nombreux.*
Feles, fn. *copartageant, m.;* — mn.
Feleség, fn. *épouse, f.*
Feleséges, mn. *marié.*
Feleségesedni (ik), k. *se marier.*
Feleségféltés, fn. *jalousie, f.*

Feleségtelen, mn. *qui n'est pas marié, non marié, célibataire.*
Feleselés, fn. *dispute, contradiction, f.*
Feleselni, k. *disputer; répliquer.*
Felesen, ih. *en grand nombre.*
Feleskelni, cs. *assermenter (qn.).*
Felesküdni (ik), k. *faire, prêter serment.*
Felesleg, mn. *abondant; superflu; —*, ih. *abondamment; en abondance; à l'excès; —*, fn. *abondance, f.; superflu, m.; surplus, m.*
Felesleges, mn. l. Felesleg, mn.
Feleslegesség, fn. *superfluité, f.*
Feleszméledni (ik), k. *revenir (à soi même); reprendre connaissance.*
Feleszmélni, k. *reprendre ses sens.*
Félesztendő, fn. *demi-année, f.; semestre, m.*
Félesztendős, mn. *de six mois.*
Féléves, mn. *de six mois.*
Félévi, mn. *semestral.*
Felezni, cs. *partager en deux (moitiés égales).*
Felfakadni, k. *percer; sourdre, jaillir; sortir.*
Felfakasztani, cs. *percer (un abcès).*
Felfalni, cs. *manger tout.*
Felfátyolozni, cs. *couvrir d'un voile; dévoiler.*
Félfedelék, fn. *demi-pont, m.*
Felfedezni, cs. *découvrir, révéler; inventer; dévoiler.*
Felfedni, cs. *découvrir.*
Felfegyverezni, cs. *armer.*
Felfejteni, cs. *découdre.*
Felfelé, ih. *en haut; à mont.*
Félfelé, ih. *à l'écart, à part, à côté.*
Felférni, k. *avoir place (dans . . .).*
Felfeszítni, cs. *ouvrir par force; mettre en croix, crucifier.*
Felfodorítni, cs. *friser, boucler.*
Felfodrozni, cs. *créper; fraiser, plisser des manchettes.*
Felfogadni, cs. *prendre à son service; faire vœu de . . .; louer; —*, k. *faire un pari.*
Felfogás, fn. *entendement, m.; idée, f.; compréhension, f.*
Felfogni, cs. *prendre, saisir au passage; intercepter* (ex. *des lettres); comprendre, concevoir, entendre.*
Felfolyamodni (ik), k. *appeler.*
Felfordítni, cs. *renverser.*
Felfordulni, k. *verser.*
Felfordult, mn. *renversé; interverti.*
Felfordultság, fn. *perversité, f.*
Felforgatni, cs. *renverser, bouleverser.*
Felforrni, k. *monter, s'élever en bouillant, bouillonner.*
Felfortyanni, k. *s'emporter.*
Felfoszlani (ik), k. *s'effiler.*
Felfödözés, fn. *découverte, f.*
Felfödözni, cs. *découvrir; révéler.*
Felföld, fn. *haut-pays, m.*
Felfuvalkodás, fn. *orgueil, m.*
Felfuvalkodni (ik), k. *s'enorgueillir.*
Felfuvalkodott, mn. *orgueilleux; —ság*, fn. *orgueil, m.*
Felfuvódni (ik), k. *s'enfler.*
Felfüggeszteni, cs. *suspendre, accrocher; différer, suspendre.*
Felfüggesztés, fn. *suspension, f.*
Felgerjedés, fn. *emportement, m.; colère, f.*
Felgerjedni, k. *s'emporter; s'éveiller.*
Felgerjeszteni, cs. *exciter.*
Félgömb, fn. *hémisphère, m.*
Felgyuladni, k. *s'enflammer.*
Felgyulasztani, cs. *enflammer; échauffer (le sang).*
Felgyúlni, k. *s'enflammer.*
Felhabarni, cs. *remuer, fouetter avec un moulinet.*
Felháborítni, cs. *réveiller; irriter.*
Felháborodás, fn. *irritation, f.*
Felháborodni (ik), k. *s'emporter; s'élever avec tumulte (comme la mer).*
Felhadazni, cs. *équiper.*
Felhadnagy, fn. *lieutenant (en premier), m.*
Felhagyni, k. *renoncer à qc.; cesser; abandonner; —*, cs. *donner une tâche à qn.*
Felhajtani, cs. *faire monter; retrousser; vider; gagner (en voiture) le sommet (d'une montagne).*
Felhalmozni, cs. *accumuler, entasser.*
Felhang, fn. *dessus, m.*
Félhang, fn. *demi-ton, m.*
Felhányni, cs. *jeter, pousser en haut; fouiller.*
Felharagítni, cs. *irriter; courroucer.*
Felharapni, cs. *ouvrir, casser en mordant.*
Felhasználni, cs. *consommer, employer.*
Felhatalmazni, cs. *autoriser.*
Felhatalmazó, fn. *constituant, mandant, m.*
Felhatalmazott, fn. *procureur, mandataire, agent, représentant, m.; —ság*, fn. *autorisation, f.*
Felhelyezni, cs. *mettre, placer, poser sur qc.*

Félhető, mn. *qui est à craindre.*
Felhevíteni, cs. *échauffer.*
Felhevülni, k. *s'échauffer.*
Felhíni, cs. *appeler; inviter.*
Felhivás, fn. *appel, m., invitation, f.*
Félhold, fn. *demi-lune, f.*
Felhozni, cs. *porter en haut; citer, alléguer; produire (des preuves).*
Felhő, fn. *nuage, m.; nue; nuée, f.*
Felhős, mn. *nuageux.*
Felhőszakadás, fn. *lavasse, f.*
Felhőtlen, mn. *sans nuages.*
Felhőzet, fn. *nuages, m. pl.*
Felhőzni (ik), k. *se couvrir, se charger de nuages.*
Felhúrozni, cs. *mettre des cordes à (un instrument), (le) monter.*
Felhuzni, cs. *tirer en haut; tirer sur soi; mettre (un habit); hisser (les voiles); monter (une montre, le chien d'un fusil).*
Felibe, ih. *au dessus de cela.*
Félig, ih. *à moitié.*
Féligás, fn. *voiture attelée d'un seul cheval, f.*
Féligás, mn. *attelé d'un seul cheval.*
Feligazítani, cs. *ériger.*
Felijedni, k. *se lever avec frayeur.*
Felijeszteni, cs. *épouvanter.*
Felindítni, cs. *exciter, animer; irriter.*
Felindulni, k. *s'émouvoir; se fâcher.*
Felirás, fn. *inscription; adresse, f.*
Felirat, fn. *adresse, représentation, f.*
Felirni, cs. *écrire sur . . .; noter.*
Felizgatni, cs. *irriter.*
Feljogosítani, cs. *autoriser.*
Felkapni, cs. *prendre, saisir; mettre en vogue; —, k. réussir; faire fortune.*
Felkarolni, cs. *embrasser.*
Felkarózni, cs. *empaler.*
Felkaszabolni, cs. *massacrer.*
Felkelés, fn. *lever (du soleil), soulèvement, m.; émeute, révolte, f.; levée de boucliers, f.; levée en masse; insurrection, f.*
Felkelni, k. *se lever; s'élever.*
Felkelteni, cs. *reveiller.*
Felkenni, cs. (nak, nek), *sacrer (ex. un évêque); ordonner, conférer les ordres à . . .*
Felkérni, cs. *engager, inviter.*
Félkéz, fn. *(une des) main (s), f.; —* fürész, fn. *scie à main, petite scie, f.; —* malom, fn. *moulin à bras.*
Félkezü, mn. *manchot.*
Felkiáltani, cs. *crier; s'écrier.*
Felkiáltás, fn. *exclamation, f.*
Felkiáltójel, fn. *point d'exclamation, [m.*
Felkonczolni, cs. *massacrer.*
Felköntös, fn. *habit, m.,* ou *robe de dessus, f.; surtout, m.*
Félkör, fn. *demi-cercle, m.*
Félkörded, mn. *demi-circulaire.*
Fellábad, Fellábadozni, k. *se remettre (d'une maladie).*
Fellábbelizni, cs. *chausser.*
Féllábu, mn. *qui n'a qu'un pied.*
Fellátni, k. *voir qc. qui est situé au dessus.*
Fellázadni, k. *se révolter.*
Fellázasztani, cs. *exciter, pousser à la révolte. [f.*
Fellázítás, fn. *excitation à la révolte,*
Felleg, fn. *nuage, m.*
Felleges, mn. *chargé de nuages.*
Fellegvár, fn. *citadelle, f.*
Fellegzet, fn. *nuage, m.*
Fellendi, mn. *superficiel; —n,* ih. *superficiellement. [m.*
Fellendiség, fn. *manque de profondeur,*
Fellengeni, k. *s'élever d'un vol léger; voler haut.*
Fellengezni, k. *voler haut.*
Fellengős, mn. *élevé, sublime.*
Fellenni, k. *être levé, être debout.*
Fellépni, k. *se présenter;* először —, *débuter.*
Felléptetés, fn. *avancement, m.; promotion, f. [coup.*
Fellobbanni, k. *s'enflammer tout à*
Fellobbantani, cs. *mettre en flammes.*
Fellovalni, cs. *inciter, instiguer.*
Felmagasztalni, cs. *exalter.*
Felmaradni, k. *veiller, demeurer debout; rester.*
Felmenés, fn. *montée; ascension, f.*
Felmenni, k. *monter; hausser, augmenter (de prix); être consommé.*
Felmenteni, cs. *libérer; dispenser; acquitter, absoudre.*
Felmeredni, k. *s'élever, monter en haut*
Felmérés, fn. *mesurage, m.*
Felmérni, cs. *mesurer.*
Felmerülni, k. *se montrer à la surface*
Felmondani, cs. *réciter (la leçon); donner congé; donner avis (pour le remboursement d'un capital); refuser (l'obéissance à qn.).*
Felmutatni, cs. *montrer; présenter, produire.*
Felnevelni, cs. *élever.*

Félni, k. *avoir peur; craindre, redouter;* —, cs. *craindre (ex. Dieu).*
Felnőtt, mn. *adulte.*
Felnyilni (ik), k. *s'ouvrir.*
Felnyitni, cs. *ouvrir; décacheter (une lettre).*
Felnyitódni (ik), k. *s'ouvrir.*
Felnyujtani, cs. *tendre, faire passer en haut.*
Felnyúlni, k. *étendre les mains pour saisir* ou *toucher qc.*
Felnyúlni (ik), k. *s'étendre vers le ciel.*
Felocsódni (ik), k. *reprendre connaissance.*
Feloldani, cs. *délier; détacher; dénouer; dissoudre.*
Feloldhatatlan, mn. *indissoluble; insoluble;* —**ság,** fn. *indissolubilité; insolubilité, f.*
Feloldható, mn. *dissoluble, soluble.*
Feloldódzani (ik), k. *se détacher.*
Feloldozni, cs. *délier, détacher; dispenser.*
Felolvadni, k. *se dégeler; se fondre.*
Felolvasztani, cs. *liquéfier; dissoudre; fondre.*
Felolvasztható, mn. *fusible, dissoluble, soluble.*
Félő, mn. *qui est à craindre.*
Felől, nh. *de, du, de la.*
Felölteni, cs. *prendre, mettre (un habit).*
Felöltő, fn. *robe à manches, f.*
Felöltözés, fn. *prise d'habit, toilette, f.*
Felöltözni (ik), k. *s'habiller, faire sa toilette.*
Felöltöztetni, cs. *habiller, vêtir; donner l'habit (à un religieux).*
Feloszlani (ik), k. *se dissoudre; se résoudre.*
Feloszlatni, cs. *dissoudre.*
Felosztani, cs. *diviser, partager; répartir.*
Felosztályozni, cs. *classer.*
Félötleni (ik), k. *paraître, apparaître; frapper, étonner.*
Felpattanni, k. *se lever en sautant, se lever brusquement; s'ouvrir en sautant, s'ouvrir brusquement.*
Félpatyolat, fn. *bouracan, m.*
Felpénz, fn. *arrhes, f. pl., avance, f.*
Felpiszkálni, cs. *faire lever en fouillant, en troublant.*
Felpörös, fn. *demandeur, plaignant, accusateur, m.*
Felragadni, cs. *entraîner; emporter.*
Felragasztani, cs. *coller (sur qc.).*
Felrakásolni, cs. *empiler (du bois); entasser (des marchandises).*
Felrakni, cs. *charger, mettre sur . . ., imposer.*
Felrakodni (ik), k. *charger.*
Felrázni, cs. *remuer, secouer.*
Félre, ih. *à part, de côté; à côté, vers le côté; latéralement;* —, isz. *loin de moi! ôtez-vous de là!* —**beszélni,** k. *divaguer, délirer, tenir des propos incohérents; être en délire;* —**érteni,** cs. *mal entendre, mal comprendre;* —**értés,** fn. *malentendu, m.;* —**ismerni,** cs. *méconnaître;* —**magyarázni,** cs. *interpréter mal;* —**tenni,** cs. *mettre qc. de côté, à l'écart.*
Felrendelni, cs. *faire monter.*
Félretétel, Félretevés, fn. *écartement; état* ou *l'on est négligé, m.; humiliation, f.*
Félreugrás, fn. *écart; soubresaut, m.*
Felrezzenni, k. *se lever avec frayeur.*
Felrezzenteni, cs. *faire lever qn. en l'effrayant.*
Felriadás, fn. *alarme, f.*
Felriasztani, cs. *alarmer.*
Felróni, cs. *noter, marquer; imputer; mettre sur le compte de qn.*
Felrugaszkodni (ik), k. *courir en haut.*
Felrugni, cs. *renverser d'un coup de pied; se monter.*
Felrugtatni, cs. *hausser, élever plus haut.*
Felruha, fn. *habit, m.;* ou *robe de dessus, f.*
Felruházni, cs. *vêtir, revêtir, habiller.*
Felsárpecsenye, fn. *aloyau de bœuf, m.*
Felsaru, fn. *galoche, claque, f.*
Felség, fn. *majesté, f.;* —**árulás,** fn. *crime de lèse-majesté, m.*
Felséges mn. *majestueux; imposant.*
Felsorolni, cs. *énumérer.*
Felső, mn. *situé plus haut; supérieur; de dessus, d'en haut; plus élevé,* —, fn. *supérieur, m.*
Felsőbbség, fn. *autorité, f.; magistrat, m.; supériorité, préférence, f.*
Felsőház, fn. *chambre haute, chambre des pairs, f.*
Felsőség, fn. *magistrat, m.; autorité, f.*
Felsülni, k. *ne pas réussir.*
Felszabadítani, cs. *délivrer; affranchir; libérer; dégager.*
Felszabadítás, fn. *délivrance, f.; affranchissement; dégagement, m.*
Felszabadulni, k. *s'affranchir, se délivrer.*
Félszak, fn. *obliquité, f.; plan incliné, m.*
Félszakos, mn. *oblique.*

Felszállni, k. *prendre sa volée; s'élever; se lever subitement.*
Félszalonna, fn. *flèche de lard, f.*
Félszeg, mn. *oblique, incliné.*
Felszél, fn. *nord, m.; bise, f.; borée, aquilon, m.*
Félszemü, mn. *borgne.*
Félszer, fn. *abri, appentis, hangar, m., échoppe; remise, f.*
Félsziget, fn. *péninsule, f.*
Felszin, fn. *surface, superficie, f.*
Felszólalni, k. *élever la voix.*
Felszólitás, fn. *appel, m., sommation; invitation, f.*
Felszólítni, cs. *inviter; appeler; interpeller.*
Feltaglalni, cs. *démembrer; trancher.*
Feltakarodni (ik), k. *se rendre* ou *aller en haut.*
Feltalálni, cs. *inventer; retrouver.*
Feltálalni, cs. *servir, mettre sur la table.*
Feltaláló, fn. *inventeur, m.*
Feltámadás, fn. *résurrection, f.*
Feltámadni, k. *ressusciter;* — valaki ellen, *se soulever, se révolter contre quelqu'un.*
Feltanoda, fn. *école haute, f.*
Feltartani, cs. *tenir en haut.*
Feltartóztatni, cs. *arrêter; retenir.*
Feltárulni, k. *s'ouvrir.*
Feltaszítni, cs. *pousser en haut; renverser.*
Feltátni, cs. *tenir (la bouche ouverte).*
Félteke, fn. *hémisphère, m.*
Féltékeny, mn. *jaloux;* — kedni (ik), k. *être jaloux;* — ség, fn. *jalousie; rivalité, f.*
Feltekinteni, k. *lever les yeux (en regardant qc).*
Félteni, cs. *être en peine de ...; être jaloux de ...*
Feltenni, cs. *mettre sur ...; rédiger; se proposer; supposer.*
Felterjeszteni, cs. *représenter.*
Felterjesztés, fn. *représentation, f.*
Féltés, fn. *jalousie; crainte, f.*
Féltestvér, mn. *de différents lits.*
Feltétel, fn. *condition, f.; dessein, m.; intention; supposition, f.*
Feltételes, mn. *conditionnel, hypothétique.*
Feltételetlen, mn. — ül, ih. *sans condition.*
Feltételezni, cs. *stipuler, réserver.*
Feltetszeni, l. Feltünni.
Feltett, mn. *préconçu.*
Feltiszt, fn. *haut-officier, m.*

Féltő, mn. *qui est à craindre; jaloux.*
Feltörni, cs. *ouvrir en brisant, briser; forcer (une porte etc.); décacheter (une lettre); blesser; se blesser.*
Feltörődni (ik), k. *se gereer.*
Feltörvényszék, fn. *tribunal supérieur, m.*
Feltudni, cs. *mettre sur le compte de...*
Feltünni (ik), k. *paraître, apparaître; frapper les sens, étonner.*
Feltünő, mn. *frappant; qui fait sensation.*
Feltürni, cs. *retrousser.*
Feltüzesedni (ik), k. *s'échauffer.*
Feltüzesítni, cs. *chauffer; échauffer.*
Felugrani (ik), ik. *se lever en sautant, se lever brusquement; sauter, bondir.*
Felujítni, cs. *rafraîchir; renouveler.*
Felujulni, k. *revivre, renaître à une nouvelle existence; prendre ses forces.*
Felüdülni, k. *se remettre, reprendre ses forces, se rétablir, se refaire.*
Felügyekezni, **Felügyekszeni** (ik), k. *tendre en haut.*
Felügyelés, fn. *inspection; surveillance, f.*
Felügyelni, k. *surveiller.*
Felügyelő, fn. *inspecteur; surveillant, m.*
Felül, nh. *de, du, de la; au-dessus de ...; au-delà; plus de ..., outre.*
Felülcsapó, mn. *à auge.*
Felület, fn. *surface, superficie, f.*
Felületes, mn. — en, ih. *superficiel (lement).*
Felülhaladni, cs. *surpasser.*
Felülhaladhatlan, mn. *insupérable.*
Felülirás, **Felülirat**, fn. *suscription, adresse (d'une lettre); inscription, f.*
Felülmúlhatatlan, mn. *insupérable.*
Felülmúlni, cs. *surpasser.*
Felülről, ih. *de haut en bas; d'en haut.*
Felütni, cs. *frapper en l'air (une balle); monter, dresser (une tente); établir (sa demeure en qq. lieu); ouvrir (un livre); tourner (une carte);* — katonának, *se faire soldat;* — *(val, vel), faire un pari.*
Felvágás, fn. *taillade, coupure, entamure, coupe, f.*
Felvagdalni, cs. *couper (en morceaux), tailler (en pièces); trancher.*
Felvágni, cs. *couper; tailler, entamer; découper (ex. du pain); trencher; fendre.*
Felvágtatni, k. *monter au grand galop.*

Felvállalni, cs. *se charger de . . .; accepter; entreprendre.*
Felvállaló, fn. *entrepreneur, m.*
Felváltani, cs. *échanger, changer; relever (les sentinelles), prendre la place de . . .*
Felváltás, fn. *échange; changement, m.*
Felvánczorogni, Felvánszorogni, k. *se recueillir péniblement; monter péniblement.*
Félve, ih. *timidement.*
Felvenni, cs. *lever; relever; prendre sur . . .; toucher (une somme); emprunter (de l'argent); mettre (un habit); supposer; —*, vh. *reprendre ses forces.*
Felvergődni (ik), k. *faire des efforts pour monter; s'élever par ses propres efforts.*
Felverni, cs. *ouvrir à force de coups, enfoncer; forcer (ex. une porte); mettre (un fer à un cheval); faire hausser (le prix); réveiller (qn.).*
Felvétel, fn. *accueil, m.; admission, reception (dans une société), f.; emprunt (d'une somme d'argent), m.*
Felvetni, cs. *jeter en haut; étaler (les cartes); compter; calculer.*
Felvettetni, cs. *faire sauter; crever.*
Felvezetni, cs. *conduire, mener en haut.*
Felvigyázás, —zat, fn. *surveillance, f.*
Felvigyázni, k. *surveiller.*
Felvigyázó, fn. *inspecteur; gardien, m.*
Felvilág, fn. *(surface de la) terre, f.*
Felvilágositás, fn. *éclaircissement, m.*
Felvilágosítni, cs. *éclairer, illuminer; éclaircir.*
Felvilágosodni (ik), k. *s'éclaircir; s'éclairer.*
Felvilágosodott,, mn. *éclairé, instruit; —*, ság, fn. *clarté d'esprit, f.*
Felvinni, cs. *porter en haut; appeler.*
Felvonás, fn. *acte (d'un drame), m.*
Felvonni, cs. *tirer en haut; bander (un fusil).*
Felzet, fn. *rubrique, f.*
Fém, fn. *métal, m.*
Fémezni, cs. *métalliser.*
Fene, fn. *cancer, chancre; —*, mn. *cruel, féroce.*
Fenék, fn. *fond (ex. d'un verre, d'un tonneau, de la mer), m.*
Fenekedés, fn. *rancune, haine, f.*
Fenekedni (ik), k. *garder rancune à qn.; en vouloir à qn.*
Fenekelni, cs. *foncer (un tonneau).*
Feneketlen, mn. *sans fond; vaste, immense.*
Feneketlenség, fn. *immensité (d'une profondeur, d'un abîme); profondeur immense, f.; abîme, m.*
Fenéktojás, fn. *nichet, m.*
Fenés, mn. *frappé de gangrène, gangrené; cancéreux.*
Fenevad, fn. *animal rapace, m.*
Fenkő, fn. *pierre à aiguiser, f.*
Fenn, ih. *en haut, au haut; dessus, au-dessus.*
Fennakadni, k. *rester attaché ou suspendu à . . ., rester enfoncé, s'enfoncer; perdre le fil (de son discours); hésiter; cesser de couler, s'arrêter; stagner.*
Fennállani, k. *exister; se soutenir.*
Fennálló, mn. *existant.*
Fennálva, ih. *debout; étant debout; sur pied.*
Fennemlitett, mn. *ci-dessus mentionné, susdit.*
Fennen, ih. *d'une manière hautaine.*
Fennérintett, l. Fennemlitett.
Fennforgó, mn. *actuel, existant.*
Fennforogni, k. *exister.*
Fennhang, fn. *ténor, m.*
Fennhéjázni, k. *avoir de hautes prétentions; trancher du grand seigneur.*
Fennhéjázó, mn. *hautain; superbe; altier; fastueux.*
Fenhordani, —dozni, cs. *porter haut.*
Fenni, cs. *émoudre, aiguiser.*
Fennjárni, k. *être debout; avoir le vol élevé.*
Fennkölt, mn. *hautain; superbe; altier; élevé; noble, sublime; majestueux.*
Fennkürt, fn. *hautbois, m.*
Fennlátó, mn. *orgueilleux, hautain.*
Fennlebegni. k. *flotter dans l'air.*
Fennlenni, k. *être debout; être levé, veiller.*
Fennmaradni, k. *être de reste, rester; demeurer debout, veiller.*
Fennrepülni, k. *voler haut.*
Fennség, fn. *élévation, hauteur, sublimité; noblesse, dignité; majesté; Altesse, Hautesse, f.*
Fennséges, mn. *élevé, noble, etc.; Sérénissime.*
Fennszóval, ih. *à haute voix.*
Fennt, l. Fenn.
Fenntartani, cs. *tenir haut; maintenir, soutenir; nourrir, entretenir; stipuler; réserver.*
Fenső, mn. *haut; élevé; supérieur.*

Fent, l. Fenn.
Fenteregni, k. *se rouler dans la boue.*
Fentő, fn. *rais, m.*
Fenülni, k. *devenir sauvage.*
Fény, fn. *éclat (du soleil, de l'acier), m.; splendeur (du soleil), f.; lustre (d'une étoffe), m.; magnificence, pompe, splendeur, f., luxe, m.*
Fénybogár, fn. *ver luisant, m.*
Fenyegetni, cs. *menacer.*
Fenyegetőzni (ik), k. *faire des menaces, menacer.*
Fényellenzék, fn. *garde-vue, écran, [m.*
Fenyes, mn. *brillant, éclatant; luisant;* — nappal, *en plein jour.*
Fényesítni, cs. *faire briller, faire reluire, polir* (ex. *une lame de métal*); *lustrer* (ex. *une étoffe*).
Fényesitővas, fn. *polissoir, m.*
Fényeskedni (ik), k. *briller; faire parade.*
Fényes porta, fn. *la sublime Porte, la [Porte Ottomane.*
Fényesség, fn. l. Fény.
Fényesudvar, fn. *la sublime Porte, la Porte Ottomane.*
Fénygolyó, fn. *balle, pelote à feu, f., balle luisante, f.*
Fényiszony, fn. *photophobie, f.*
Fenyiték, fn. *discipline, f.*
Fenyíteni, cs. *châtier, punir, corriger.*
Fenyitő, mn. *pénal, criminel.*
Fenyitőház, fn. *maison de correction, [f.*
Fénykép, fn. *photographie, f.*
Fényképész, fn. *photographe, m.*
Fénykerülő, mn. *qui craint* ou *qui fuit la lumière* ou *le jour; photophobe; lucifuge.*
Fénykör, fn. *nimbe; cercle radié, m.*
Fényleni (ik), k. *briller; luir, reluire.*
Fénylő, mn. *luisant; brillant; reluisant.*
Fénymáz, fn. *vernis, laque, m.*
Fénymázolni, cs. *vernir; vernisser.*
Fénymázos, mn. *verni; vernissé.*
Fényrajz, l. Fénykép.
Fénysugár, fn. *rayon de lumière, m.*
Fénytorony, fn. *phare, m.*
Fenyü, fn. *pin, sapin, m.;* —, mn. *de pin, de sapin.*
Fenyükorom, fn. *noir de fumée, m.*
Fenyümadár, fn *grive, f.*
Fenyümag, fn. *baie de genièvre, f.*
Fenyümézga, fn. *résine de pin, f.*
Fenyümondola, fn. *pignon, m.*
Fenyüolaj, fn. *huile de pin, f.*
Fenyüpinty, fn. *bouvreuil ordinaire, m.*
Fenyürigó, fn. *grive, f.*
Fenyütoboz, fn. *strobile, m.*
Fényüzés, fn. *luxe, m.*
Fenyves, fn. *sapinière, f., forêt de pins,* ou *de sapins, f.*
Fenyvesmadár, fn. *grive, f.*
Férczelni, cs. *faufiler, bâtir.*
Férczmü, fn. *rapiécetage, ravaudage, m.; mauvaise compilation, f.*
Ferde, mn. *oblique; gauche, mal tourné; faux.*
Ferdény, fn. *trapèze, m.*
Ferdeség, fn. *obliquité; fausseté, f.*
Féreg, fn. *ver, m.*
Férfi, fn. *homme, m.;* —, mn. *mâle; masculin; viril; d'homme.*
Férfiág, fn. *descendance mâle, f.*
Férfias, mn. *mâle, viril;* —an, ih. *virilement; en homme.*
Férfikor, fn. *âge d'homme, âge viril, m.*
Férfiu, l. Férfi, fn.
Férfiúi, mn. *viril; mâle; d'homme.*
Férges, mn. *rempli de vers; véreux; piqué par les vers.*
Férgesedni (ik), k. *se vermouler.*
Férgesség, fn. *vermoulure, f.*
Fergeteg, fn. *orage, m., tempête, f.*
Fergeteges, mn. *orageux.*
Fergetyü, fn. *roue à dents, f.*
Ferhécz, fn. *volée (de carrosse), f.*
Férj, fn. *mari, époux; homme, m.;* —hez adni, *marier;* —hez menni, *se marier.*
Férjhezadás, fn. *mariage, m.*
Férjhezmehető, mn. *nubile, mariable.*
Férjhezmenés, fn. *mariage, m.*
Férkezni (ik), k. *aborder; parvenir à . . .; pouvoir approcher de . . .*
Férni, k. *trouver place dans . . .; pouvoir entrer; pouvoir y aller.*
Fertály, l. Negyed.
Fertelmes, l. Förtelmes.
Fertezetlen, mn. *sans tache.*
Fertezni (ik), k. *se rouler dans un marais; se polluer.*
Fertő, fn. *flaque, f., bourbier, m.*
Fertőztetés, fn. *souillure, contamination; infection, f.; viol, m.; prostitution, f.*
Fertőztetni, cs. *souiller; polluer, contaminer; profaner; prostituer.*
Feselni, k. *se déplier, se déployer; s'épanouir; se découdre.*
Fesleni (ik), k. *se découdre.*
Feslett, mn. *décousu; dissolu; débauché.*

Feslettség, fn. *débauche, f.; dissolution, f.*

Festék, fn. *couleur; teinture; encre, f.*

Festékes, mn. *à couleurs, pour les couleurs; fardé.*

Festékező, fn. *barbouilleur, m.*

Festemény, fn. *peinture, f.*

Festeni, cs. *peindre; colorer; farder.*

Festeny, fn. *chrome, m.*

Festés, fn. *peinture; teinture, f.*

Festész, fn. *peintre, m.*

Festészet, fn. *peinture, f.*

Festetlen, mn. *qui n'est pas teint, incolore; sans fard.*

Festő, fn. *peintre; teinturier, m.*

Festőde, fn. *atelier du teinturier, m.*

Festői, mn. *pittoresque.*

Festőkorom, fn. *noir de fumée, m.*

Festőműhely, fn. *atelier du teinturier, m.*

Festvény, fn. *teinture, f.*

Fésű, fn. *peigne, m.*

Fésülködni (ik), k. *se peigner.*

Fésülni, cs. *peigner; carder (de la laine).*

Fésűs, fn. *fabricant de peignes, peignier, m.*

Fesz, fn. *roideur; rigidité; gêne, f.*

Feszegetni, cs. *chercher à ouvrir par force.*

Fészek, fn. *nid, m.*

Fészekfentő, fn. *oiseau niais; culot, m.*

Feszelegni, **Feszengni**, k. *s'agiter* (ex. *dans son lit*).

Fesz-erő, fn. *élasticité, f.*

Feszes, mn. *roide; rigid; étroit, serré.*

Feszesen, ih. *avec roideur; gauchement; étroitement.*

Feszesedni (ik), k. *devenir roide; se roidir.*

Feszesség, fn. *roideur; étroitesse, f.*

Feszítni, cs. *étendre avec force; tendre; bander (la corde d'un arc);* keresztre feszítni, *crucifier.*

Feszitörúd, fn. *levier, m.*

Feszitővas, fn. *levier de fer, m.*

Fészkelni, k. *nicher; s'établir, se nicher.*

Fészkelődni (ik), k. *se tourner, se retourner, se rouler* (ex. *dans son lit*); *s'agiter.*

Fesztelen, mn. —ül, ih. *sans gêne; dégagé.*

Fesztelenség, fn. *aisance, f.; absence de contrainte, f.; manières dégagées, f. pl.*

Feszület, fn. *crucifix, m.*

Feszülni, k. *se tendre.*

Feszültség, fn. *tension; attention soutenue, f.*

Fetrengeni, k. *se rouler dans la boue.*

Fi, fn. *fils, enfant; jeune homme, garçon; jeune animal; petit.*

Fiadzani (ik), k. *faire des petits; mettre bas.*

Fiág, fn. *souche, branche, lignée, descendance mâle, f.*

Fiahordó, fn. *animal à bourse, m.*

Fiasodni (ik), k. *faire des petits.*

Fiastyuk, fn. *couveuse; poussinière, f.; pléïades, f. pl.*

Fiatal, mn. *jeune;* —, fn. *jeune homme, adolescent, m.*

Fiatalítni, cs. *rajeunir.*

Fiatalkor, fn. *jeunesse, f.*

Fiatalodni (ik), k. *se rajeunir.*

Fiatalság, fn. *jeunesse, f.; jeunes gens, pl. m.*

Fiatlan, mn. *sans enfants.*

Ficseregni, k. *gazouiller; gringotter.*

Ficzam, fn. *luxation, dislocation: entorse, f.*

Ficzamítni, cs. *luxer; donner une entorse à ...*

Ficzamlani, **Ficzamodni** (ik), k. *se luxer; se donner une entorse à ...*

Ficzkándozni (ik), k. *sauter, courir joyeusement çà et là.*

Ficzkó, fn. *garçon, m.*

Figyelem, fn. *attention, f.*

Figyelmes, mn. *attentif;* —en, ih. *attentivement.*

Figyelmesség, fn. *attention, f.*

Figyelmetlen, mn. *inattentif;* —ség, fn. *inattention, f., manque d'attention, m.*

Figyelmetlenül, ih. *inattentivement.*

Figyelmezés, fn. *attention, f.*

Figyelmezni, k. *faire attention à ...*

Figyelmező, fn. *observateur, m.*

Figyelmezőleg, ih. *à l'égard de ...*

Figyelmeztetni, cs. *faire souvenir de ...; faire apercevoir.*

Figyelni, cs. *écouter attentivement; faire attention à qc.; observer.*

Figyelő, fn. *observateur, m.*

Figyelőhad, fn. *armée d'observation, f.*

Figyelősereg, fn. *corps d'observation, m.*

Figyermek, fn. *enfant mâle, garçon, m.*

Fika, fn. *fantassin, m.; morve, f.*

Fikás, mn. *morveux.*

Filkó, fn. *valet (dans le jeu de cartes), m.;* tök —, *un homme stupide.*

Fillegória, fn. *pavillon, m.*

Fillenteni, k. és cs. *mentir.*

Fillér, fn. *fenin, denier, m.*

Fillérezni, k. *lésiner.*
Fillérező, fn. *pince-maille, ladre, m.*
Finczálni, **Finczározni**, k. *sautiller.*
Findsa, fn. *tasse, f.*
Finév, fn. *nom d'homme, m.*
Fing, fn. *pet, vent, m.*
Fingani (ik), k. *péter, lâcher un pet.*
Finnyás, mn. *délicat;* —kodni (ik), k. *être délicat.*
Finnyásság, fn. *délicatesse.*
Finom, mn. *fin, délicat.*
Finomítni, cs. *raffiner, subtiliser; affiner.*
Finomodni (ik), k. *se raffiner.*
Finomság, fn. *finesse, subtilité, délicatesse, f.*
Finomul, ih. *finement; subtilement; délicatement.*
Finomulni, k. *se raffiner.*
Finta, mn. *oblique.*
Fintor, mn. *tordu; contourné; grimacé;* — arcz, fn. *visage grimaçant, m.; caricature, f.*
Fintorgás, fn. *contorsion; grimace, f.*
Fintorgatni, **Fintorítni**, cs. *tordre; contourner; grimacer;* arczot —, *faire des grimaces;* orrát —, *faire la moue.*
Fintorkép, fn. *grimace; caricature, f.*
Fintorkodni (ik), k. *faire des grimaces, f.*
Fiók, fn. *tiroir, m.;* — egyház, *église [fille, f.*
Fiókos, mn. *à tiroirs.*
Fiókvégrendelet, fn. *codicille, m.*
Firka, fn. *griffonnage, m.*
Firkálás, fn. *griffonnage, m.*
Firkálni, cs. *griffonner.*
Firkáló, fn. *écrivailleur, m.*
Firokon, fn. *agnat, m.*
Fitestvér, fn. *frère, m.*
Fitítni, cs. *laisser voir, faire voir, [montrer.*
Fitogatás, fn. *ostentation, f.*
Fitogatni, cs. *montrer, mettre qc. en vue; faire étalage de ...; faire parade de ...*
Fitos, mn. *retroussé.*
Fitty, fn. *claquement des doigts, m.;* — et hányni, *claquer des doigts; se moquer de qn.*
Fittyegetni, cs. *claquer des doigts.*
Fityegni, k. *pendre en bas; manquer de consistance.*
Fityegős, mn. *branlant.*
Fityelék, fn. *pendeloque, f.*
Fitymálgatni, **Fitymálni**, cs. *dédaigner, mépriser.*

Fiú, fn. *enfant mâle; fils, m.*
Fiúág, fn. *ligne mâle, f.*
Fiúi, fn. *filial.*
Fiúsítni, cs. *investir une fille des droits d'un fils.*
Fivér, fn. *frère, m.*
Fizetés, fn. *payement; salair, m., gages, m. pl.*
Fizetéses, mn. *salarié, gagé, stipendié.*
Fizetésnap, fn. *jour de* ou *du payement, m.*
Fizetett, mn. *payé; salarié.*
Fizethetés, fn. *solvabilité, f.*
Fizethetlen, mn. *insolvable; impayable*
Fizethetlenség, fn. *insolvabilité, f.*
Fizethető, mn. *payable; solvable.*
Fizethetőség, fn. *solvabilité, f.*
Fizetmény, fn. *payement, m.*
Fizetni, cs. *payer; gager, salarier, stipendier.*
Fizető, fn. *payeur, m.*
Fizetőhét, fn. *semaine de payement, f.*
Fizetőhivatal, fn. *caisse, trésorerie, f.*
Fizetőmester, fn. *payeur; trésorier, m.*
Fizetőnap, fn. *jour de* ou *du payement, m.*
Flanel, fn. *flanelle, f.*
Flastrom, fn. *emplâtre, m.*
Fodor, fn. *frisure, f.; jabot (de chemisette etc.), m.; manchette, boucle, f.*
Fodorgallér, fn. *fraise, cravate, collerette, f.*
Fodorhab, fn. *madrure, f.*
Fodorhabos, mn. *(bois) madré.*
Fodorháj, fn. *mésentère, m.; fraise (ex. de veau), f.*
Fodorítni, cs. *friser, crêper; crisper; plisser (des manchettes).*
Fodoritóvas, fn. *fer à friser, m.*
Fodorkáposzta, fn. *chou frisé* ou *crepu, m.*
Fodormenta, fn. *menthe crépue* ou *[frisée, f.*
Fodorodni (ik), k. *se friser; se plisser.*
Fodrász, fn. *coiffeur, friseur, m.*
Fodros, mn. *crépu; frisé; moutonné.*
Fodrosodni (ik), k. *se plisser; se crêper.*
Fodrozat, fn. *coiffure, f.; falbala, m.*
Fodrozni, cs. *friser, crêper.*
Fog, fn. *dent, f.; échelon (d'une échelle), m.*
Fogadalom, fn. *vœu, m.*
Fogadás, fn. *accueil; vœu, m.; promesse, f.; pari, m.*
Fogadatlan, mn. *qui n'est pas engagé.*
Fogadni, cs. *accueillir (une personne);*

louer; engager; promettre solennellement; parier; faire un pari; szót fogadni, *obéir.*
Fogadó, fn. *hôtel, m.; hôtellerie, auberge, f.*
Fogadós, fn. *hôtelier, hôte; traiteur, restaurateur, m.*
Fogadott gyermek, *enfant adoptif, m.*
Fogadott munka, *ouvrage de commande, m.*
Fogadzani (ik), k. *faire des dents.*
Fogalaku, mn. *dentiforme.*
Fogalmazat, fn. *brouillon, m.; minute, f.*
Fogalmazni, cs. *concevoir; minuter.*
Fogalmazó, fn. *rédacteur de la minute, secrétaire, écrivain, m.*
Fogalom, fn. *idée, notion, conception, f.*
Fogamzani (ik), k. *concevoir, devenir enceinte.*
Foganás, fn. *conception, f.*
Foganat, fn. *résultat; succès; effet, m.*
Foganatlan, mn. *inefficace;* — ság, fn. *inefficacité, f.;* — nul, ih. *en vain, vainement.*
Foganatos, mn. *efficace.*
Foganatosítani, cs. *effectuer; réaliser.*
Foganatosság, fn. *efficacité, f.*
Foganítni, cs. *effectuer.*
Foganni (ik), k. *pousser des racines; prendre racine.*
Foganós, mn. *fécond.*
Fogantani, cs. *concevoir.*
Fogantás, Fogantatás, fn. *conception, f.*
Fogantatni (ik), k. *être conçu.*
Fogantyú, fn. *moulinet, m., manivelle, anse, f.*
Foganzás, fn. *conception, f.*
Fogárd, mn. *captieux.*
Fogas, fn. *porte-manteau, m.; herse, f.*
Fogas, mn. *denté; dentelé; à dents.*
Fogás, fn. *prise, saisie, capture, f.; finesse; nombre de plats qu'on sert à la fois, m..*
Fogasolni, cs. *herser.*
Fogásos, mn. *captieux.*
Fogász, fn. *dentiste, m.;* — at, fn. *odontologie, f.*
Fogat, fn. *attelage (de bœufs, de chevaux), m.*
Fogazat, fn. *denture, endenture (d'une machine etc.), f.*
Fogazni, cs. *faire des dents; endenter, denteler.*
Fogcsikorgás, fn. *grincement de dents, m.*
Fogcsorba, fn. *dent ébréchée, f.*
Fogdad, mn. *dentiforme.*
Fogdosni, cs. *prendre, saisir, attraper; toucher; lever des recrues; presser.*
Fogékony, mn. *susceptible.*
Fogékonyság, fn. *susceptibilité, f.*
Foghagyma, fn. *ail, m.*
Foghagymás, mn. *préparé à l'ail.*
Foghasadás, fn. *dentition, f.*
Fogható, mn. (hoz, hez) *comparable, égal à;* kézzel —, *palpable, évident.*
Fogház, fn. *prison, f.*
Foghias, mn. *édenté.*
Foghus, fn. *gencive, f.*
Foghuzó, fn. *arracheur de dents, m.*
Foglalat, fn. *contenu; sujet (d'un écrit), m., teneur (d'une lettre), f.*
Foglalatos, mn. *occupé.*
Foglalatoskodni (ik), k. *s'occuper de…*
Foglalatosság, fn. *occupation, f.*
Foglalék, fn. *pièce incluse, f.*
Foglalkodni, Foglalkozni (ik), k. *s'occuper de…; s'abonner; s'engager.*
Foglalkozó, fn. *abonné, m.*
Foglalmány, fn. *conquête, f.*
Foglalni, cs. *s'enfermer; comprendre; contenir; enchâsser; se saisir; occuper.*
Foglaló, fn. *occupant, m.; avance, f.;* — mód, fn. *mode subjonctif, m.*
Foglaltató, fn. *exécuteur, m.*
Foglalvány, fn. *enchâssure, monture, f.*
Foglár, fn. *agent de police ou de la justice; sergent, m.*
Foglyászeb, fn. *chien couchant, m.*
Foglyászni, k. *chasser aux perdrix.*
Fogni, cs. *prendre, saisir, attraper; empoigner; empaumer; atteler (les chevaux);* —, k. (hoz, hez), *commencer.*
Fogó, fn. *pinces; tenailles; pincettes, f. pl.; piège, m., embûche, f.; anse, f.*
Fogódzani (ik), k. (ba, be), *se cramponner, s'accrocher, se tenir, s'attacher.*
Fogódzó, fn. *parapet (ex. d'un pont), m.; rampe (ex. d'un escalier); barrière; balustrade, f., garde-fou, m.*
Fogoly, fn. *prisonnier, m.; perdrix, f*
Fogolyőr, fn. *geôlier; concierge, m.*
Fogolytárs, fn. *compagnon de captivité, m.*
Fogómű, fn. *ouvrage à tenailles, m.*
Fogorvos, fn. *dentiste, m.*
Fogparancs, fn. *mandat d'arrêt, m.*
Fogpiszkáló, fn. *cure-dent, m.*
Fogpor, fn. *poudre pour les dents, f.*
Fogság, fn. *captivité, détention, f.*

Fogúlatlan, mn. *non préoccupé; impartial.*
Fogúlatlanság, fn. *esprit non prévenu, m.; ingénuité, f.*
Fogultság, fn. *décontenance; partialité, préoccupation, f.*
Fogva, nh. (tól, től), *depuis; dès;* (nál, nél), *moyennant, au moyen de . . .; par.* [*m.*
Fogvaczogás, fn. *claquement de dents,*
Fogvájó, fn. *cure-dent, m.*
Fogvást, l. Fogva.
Fogyasztani, cs. *consommer.*
Fogyasztás, fn. *consomption; diminution, f.*
Fogyasztási adó, fn. *accise, f.*
Fogyaték. fn. *défaut, m.; restes, m. pl.*
Fogyatkozás, fn. *décroissement, m.; défaut, m.; éclipse (du soleil, de la lune), f.*
Fogyatkozni (ik), k. *décroître.*
Fogyni, k. *decroître; baisser, maigrir; s'amoindrir.*
Fogytig, Fogytiglan, ih. *jusqu'à la fin.*
Fogzani (ik), k. *faire ses dents.*
Fogzás, fn. *dentition, f.*
Fohász, fn. *soupir, m.*
Fohászkodni (ik), k. *soupirer.*
Fojtani, cs. *étouffer; braiser.*
Fojtás, fn. *étranglement, m.; strangulation; bourre (de la charge d'une arme à feu), f.; étoupin, m.*
Fojtáshuzó, fn. *tire-bouchon, m.*
Fojtogatni, cs. *étrangler.*
Fojtós, mn. *astringent.*
Fojtott, mn. *étranglé; étouffé, suffoqué; braisé.*
Fok, fn. *dos (d'une lame de couteau); bastion; cap, promontoire; échelon (d'une échelle); degré; grade; trou (d'une aiguille), m.*
Fóka, fn. *phoque, m.; troupeau, m.*
Fokhagyma, fn. *ail, m.*
Fokhely, fn. *lieu de commerce, m.*
Fokonként, ih. *graduellement.* [*m.*
Fokos, fn. *marteau d'armes, maillotin,*
Fokozat, fn. *gradation; échelle, f.*
Fokozni, cs. *diviser en degrés, graduer; élever, hausser; enfiler.*
Fokpolcz, fn. *chevalet, m.*
Fokvár, fn. *place frontière, f.*
Foldani, Foldozni, cs. *rapiécer, refaire.*
Folt, fn. *pièce (d'étoffe; marque, tache, macule; souillure, f.*
Foltos, mn. *tacheté; taché, maculé.*
Foltozni, l. Foldani.

Folttisztító, fn. *dégraisseur, m.* [*f.*
Folyadék, fn. *fluide, m.; conséquence,*
Folyam, fn. *fleuve, m., rivière, f.; cours, m.*
Folyamat, fn. *cours; courant; progrès non interrompu, m., suite, f.; histoire, f.*
Folyamodás, fn. *recours, m.*
Folyamodni (ik), k. *demander, prier.*
Folyamodó, fn. *suppliant, pétitionnaire, m.*
Folyás, fn. *écoulement, flux; cours, m.*
Folyasztani, Folyatni, cs. *faire couler.*
Folydogálni, k. *couler lentement; ruisseler.* [*style.*
Folyékony, mn. *fluide; coulant (du*
Folyékonyság, fn. *fluidité, f.*
Folyni, k. *couler, fluer.*
Folyó, mn. *coulant; fluide; courant; — év, cette année; —, fn. fleuve, m.*
Folyóár, fn. *prix courant, cours, m.*
Folyóbeszéd, fn. *prose, f.*
Folyóhomok, fn. *sable mouvant, m.*
Folyóirás, fn. *écriture cursive, f.*
Folyóirat, fn. *feuille périodique, f.*
Folyomány, fn. *corollaire, m.*
Folyópénz, fn. *monnaie courante, f.*
Folyós, mn. *liquide, fluide.*
Folyóság, fn. *liquidité, fluidité, f.*
Folyóseb, fn. *cautère, fonticule, m.*
Folyosó, fn. *corridor, m.*
Folyóviz, fn. *rivière, f., fleuve, m.*
Folytán, ih. *en conséquence.*
Folytatás, fn. *continuation, f.; exercice (ex. d'une profession), m.*
Folytatmány, fn. *continuation, suite, f.*
Folytatni, cs. *continuer; exercer.*
Folyton, ih. *continuellement.*
Folytonos, mn. *continuel; —ság, fn. continuité, f.*
Folyvást, ih. *continuellement.*
Folyvásti, mn. *continuel.*
Fonadék, fn. *chose tressée, tresse, f.; clayonnage, m.*
Fonák, mn. *absurde; —ul, ih. absurdement.*
Fonákság, fn. *absurdité, f.*
Fonál, fn. *fil, m.*
Fonálcséve, fn. *fusée, sépoule, f.*
Fonáldad, mn. *en forme de fil.*
Fonálféreg, fn. *filaire, dragonneau, m.*
Fonálperecz, fn. *écheveau, m.*
Fonás, fn. *filage, m., filature, f.*
Fonat, fn. *tresse, natte (de cheveux); chose filée, f.*
Fonaték, fn. *cadenette, f.*

Fonatos, mn. *entrelacé.*
Foncsik, fn. *cadenette, f.*
Fondor, mn. *intrigunt;* —**kodás**, fn. *intrigue, f.*
Fondorkodni (ik), k. *intriguer.*
Fondorlat, fn. *cabale, intrigue, f.*
Fondorság, fn. l. **Fondorlat.**
Fondorul, ih. *d'une manière perfide.*
Fonni, cs. *filer; dresser, natter.*
Fonnyadni, k. *se faner, se flétrir.*
Fonnyadozni, k. *se faner.*
Fonnyadság, fn. *flétrissure, f.*
Fonnyadt, mn. *fané;* —**ság**, fn. *flétrissure, f.*
Fonnyasztani, cs. *faner; flétrir.*
Fonó, fn. *fileur, m.; fileuse, f.*
Fonóda, fn *filerie, f.*
Fonógép, fn. *machine qui file, f.*
Font, fn. *livre, f.*
Fontmérték, fn. *poids de livre, m.*
Fontnyi, mn. *d'une livre.*
Fontolatlan, mn. *qui n'a pas été pesé; indélibéré; irréfléchi.*
Fontolni, cs. *peser, balancer; examiner attentivement.*
Fontos, mn. *d'une livre; important.*
Fontosság, fn. *importance, f.*
Fontserpenyő, fn. *bassin, plat de balance, m.*
Fordítani, cs. *tourner;* (ra, re) *employer; traduire (un ouvrage), rendre (un mot).*
Fordítás, fn. *action de tourner; traduction, f.*
Fordítmány, fn. *ouvrage traduit, m.*
Fordító, fn. *celui qui tourne* ou *qui fait tourner qc.; traducteur, m.*
Fordulás, fn. *tour, tournant, retour; changement, m., tournure, f.*
Fordulat, fn. *tour; tournant, m., tournure, f.*
Fordulni, k. *se tourner, tourner.*
Forduló, fn. *tour; tournant, détour* (ex. *d'une rue*), *m.*
Forgács, fn. *éclat, chicot, copeau, m., planure, f.*
Forgalom, fn. *commerce, m., circulation, f.*
Forgandó, mn. *muable, inconstant.*
Forgandóság, fn. *instabilité, mutabilité, f.*
Forgás, fn. *tournoiement, m; rotation; circulation, f.*
Forgatag, mn. *qui tourne; tournoyant.*
Forgatmány, fn. *endossement, m.*
Forgatni, cs. *tourner, faire tourner; rouler (les yeux); manier; rigoler; endosser (une lettre de change); feuilleter (un livre).*
Forgató, fn. *celui qui tourne; endosseur, m.; tourne-broche, m.*
Forgó, mn. *tournant; courant;* —, fn. *article, m., jointure, f.; touffe de plumes, f., plumet, m.*
Forgolódni (ik), k. *être occupé autour de . . .*
Forgószél, fn. *tourbillon, m.*
Forgott, mn. *exercé, versé, expert.*
Forgottság, fn. *adresse, dextérité, f.*
Forint, fn. *florin, m.*
Forma, fn. *forme; façon; figure, f.; modèle, m., format, m.*
Formálható, mn. *flexible, docile; facile à former.*
Formálni, cs. *former, façonner.*
Formálódni (ik), k. *se former, se faire.*
Formaruha, fn. *uniforme, m.*
Formás, mn. *qui a les dehors agréables; joli.*
Formaság, fn. *formalité; cérémonie, f.*
Formátlan, mn. *informe, difforme;* —**ság**, fn. *difformité, f.;* —**ul**, ih. *sans forme.*
Forogni, k. *se tourner; circuler.*
Forradalmi, mn. *révolutionnaire.*
Forradalom, fn. *révolution, f.*
Forradás, fn. *cicatrisation; soudure, f.*
Forradni, k. *se cicatriser; être soudé.*
Forralni, cs. *faire bouillir; méditer qc.* (ex. *une vengeance*).
Forrás, fn. *source, fontaine, f.; bouillonnement, m.; fermentation, f.*
Forrásos, mn. *plein de sources.*
Forrásviz, fn. *eau de source, f.*
Forrasz, fn. *soudure, f.*
Forraszcső, fn. *tuyau à souder, m.*
Forrasztani, cs. *souder.*
Forrázni, cs. *laver avec de l'eau bouillante, tremper dans l'eau bouillante, échauder.*
Forrni, k. *bouillonner; fermenter; bouillir.*
Forró, mn. *bouillonnant; bouillant, tout chaud; brûlant; fervent.*
Forróláz, fn. *fièvre chaude; fièvre inflammatoire; fièvre délirante, f.*
Forrómeleg, mn. *tout bouillant; brûlant.*
Forrongani, k. *être dans une vive agitation.*
Forrongás, fn. *agitation, f.*
Forróöv, fn. *zone torride, f.*
Forróság, fn. *chaleur brûlante, f.; paroxysme, transport, m.*

Forrpont, fn. *terme de l'ébullition, m.*
Fortély, fn. *tour adroit, m., ruse, finesse, f.*
Fortélyos, mn. *rusé; fin, artificieux.*
Fortélyoskodni (ik), k. *user de ruse.*
Fortélyosság, fn. *ruse, f.*
Fortyanni, k. *bouillonner; s'emporter.*
Fosás, fn. *diarrhée, f.*
Fosni (ik), k. *avoir le dévoiement.*
Foszkő, fn. *asbeste, m.*
Foszlani (ik), k. *s'effiler.*
Foszlánk, mn. *qui se laisse enlever par fils; schisteux.*
Foszlatni, cs. *effiler.*
Foszlott, mn. *effilé.*
Fosztani, Fosztogatni, cs. *ébarber (des plumes); priver, dépouiller qc. de son enveloppe; piller, saccager; dévaliser (un voyageur).*
Fosztó, Fosztogató, fn. *pilleur, déprédateur, m.*
Fosztor, mn. *tout nu.*
Fő, fn. *tête, f.; chef, m.*
Fő, mn. *principal, premier, le plus considérable.* [*chant, m.*
Főasztalnok, fn. *grand écuyer tran-*
Főbányahivatal, fn. *administration supérieure des mines, f.*
Főbenjáró, mn. *criminel.*
Főbetű, fn. *lettre initiale, f.*
Főbiró, fn. *juge supérieur, m.*
Főcanczellár, fn. *archi-chancelier, m.*
Főczinkos, fn. *principal auteur (d'un crime); chef* (ex. *d'un complot), m.*
** Födolog**, fn. *chose principale, f.*
Főhadiszállás, fn. *quartier général, m.*
Főhaditármester, fn. *grand-maître de l'artillerie, m.* [*m.*
Főhadnagy, fn. *lieutenant (en premier),*
Főhadvezér, fn. *commandant d'armée, général en chef, m.*
Főhajtás, fn. *révérence, inclination, f.*
Főhatalom, fn. *autorité souveraine, souveraineté, f.; pouvoir suprême, m.*
Főhely, fn. *chef-lieu, m.*
Főherczeg, fn. *archiduc, m.*
Főherczegasszony, fn. *archiduchesse, f.*
Főherczegség, fn. *archiduché, m.*
Főiskola, fn. *académie, université, f.*
Főispán, fn. *intendant royal d'un comitat, m.*
Főitélőszék, fn. *tribunal supérieur, m.*
Főkáptalan, fn. *chapitre, m.*
Főkép, Főképen, ih. *principalement.*
Föl, l. Fel.
Föld, fn. *terre, f.; champ; terrain, m.*
Földabrosz, fn. *carte géographique, f.*
Földadó, fn. *contribution foncière, f.*
Földalatti, mn. *souterrain.*
Földbér, fn. *cens, m.*
Földbirtok, fn. *propriété foncière, f.*
Földbirtokos, fn. *propriétaire d'une terre, m.*
Földes, mn. *terreux; mêlé de terre.*
Földesúr, fn. *seigneur foncier, m.*
Földészet, fn. *agronomie, f.*
Földfeletti, mn. *supérieur aux choses terrestres, céleste.*
Földfok, fn. *pointe de terre, f., cap, m.*
Földi, mn. *terrestre; —,* fn. *compatriote, m. et f.* [*m.*
Földindulás, fn. *tremblement de terre,*
Földirányos, mn. *horizontal.*
Földisme, fn. *géognosie, m.*
Földismerő, fn. *géognoste, m.*
Földkép, fn. l. Földabrosz.
Földközi, mn. *méditerrané.*
Földleirás, fn. *géographie, f.*
Földleiró, fn. *géographe, m.*
Földlen, fn. *amiante, m.*
Földmanó, fn. *gnome, m.*
Földmérés, fn. *géometrie, f.*
Földmérő, fn. *géomètre, m.*
Földmüvelés, fn. *agriculture, f.* [*m.*
Földmüvelő, Földmüves, fn. *agricole,*
Földnem, fn. *espèce de terre, f.*
Földnemü, mn. *terreux.*
Földolaj, fn. *pétrole, m.*
Földönfutó, mn. *fugitif.*
Földöv, fn. *zone, f.*
Földpálya, fn. *orbite de la terre, f.*
Földrengés, fn. *tremblement de terre, m.*
Földsark, fn. *pôle de la terre, m.*
Földszakadás, fn. *affaissement de la terre, m.*
Földszin, fn. *couleur de terre; superficie de la terre, f.; rez-de-chaussée; parterre, m.*
Földszinsor, fn. *rez-de-chaussé, m.*
Földszint, ih. **—i**, mn. *au rez-de-chaussée.*
Földszoros, fn. *isthme, m.*
Földtan, fn. *géologie, f.;* — i, mn. *géologique.*
Földteke, fn. *globe terrestre, m.*
Földtér, fn. *terrain, m.*
Fölé, nh. *sur; au dessus de . . ., par dessus.*
Fölebb, sat, l. Felebb, sat.
Fölebbvaló, fn. *supérieur, m.*
Föleg, ih. *principalement; —* es, mn. *principal.*

Fölegény, fn. *maître-garçon, m.*
Föleny, fn. *supériorité, f.; ascendant, m.; prépondérance, f.*
Fölovászmester, fn. *grand-écuyer, m.*
Fölös, mn. *nombreux; superflu.*
Fölösleg, fn. *superflu, m., superfluité, f.*
Fölösleges, mn. *superflu;* — en, ih. *à l'excès.*
Fölösödni (ik), k. *erémer.*
Fölött, ih. *sur; au-dessus de . . .; pardessus.*
Fölötte, Fölöttébb, ih. *très; trop.*
Fölözet, fn. *partie supérieure, f.*
Fölözni, cs. *écrémer (le lait).*
Föltét, fn. l. Feltétel.
Föltétes, mn. l. Feltételes.
Fölzet, fn. *rubrique, f.*
Föméltóságu, mn. *Très-Gracieux.*
Fönemes, mn. *très-noble.*
Fönemesség, fn. *haute noblesse, f.*
Fönév, fn. *substantif, m.*
Föni, k. *cuire, bouillir.*
Fönn, sat. l. Fenn, sat.
Fönök, fn. *chef, m.*
Fönség, fn. *hauteur, sublimité; noblesse, dignité; majesté; Altesse, Hautesse, f.*
Fönséges, mn. l. Fennséges.
Föok, fn. *raison fondamentale, f.*
Föoltár, fn. *grand autel, m.*
Föorvos, fn. *médecin supérieur,* ou *en chef, m.*
Föpap, fn. *prélat, m.*
Föpapság, fn. *haut clergé, m.*
Förend, fn. *ordre de la haute noblesse, m.*
Förendek, fn. t. *les magnats, m. pl.*
Förgeteg, l. Fergeteg.
Förgetyü, fn. *tourniquet, m.*
Föroham, fn. *grand assaut, assaut général, m.*
Förtelem, fn. *horreur; abomination, aversion, f.*
Förtelmes, mn. *horrible; abominable.*
Förtelmesség, fn. *horreur; laideur repoussante, f.*
Fösvény, mn. *avare;* —, fn. *avare, m.*
Fösvénykedés, fn. *avarice, f.*
Fösvénykedni (ik), k. *être avare.*
Fösvénység, fn. *avarice, f.*
Fösvényül, ih *avec avarice, mesquinement.*
Föszám, fn. *nombre cardinal, m.*
Fószentszék, fn. *grand consistoire, m.*
Fötelen, mn. *qui n'a pas été cuit, cru.*
Fötiszt, fn. *officier supérieur, m.*
Fötisztelendö, mn. *très-révérend.*
Fötiszteletü, mn. *très-honoré.*
Fötisztikar, fn. *état-major, m.*
Fötörvényszék, fn. *tribunal supérieur. m.*
Fött, mn. *cuit.*
Föur, fn. *grand seigneur; souverain, m.*
Föuri, mn. *souverain.*
Föváros, fn. *ville principale, capitale, f.*
Föveg, fn. *coiffure; calotte, casquette, f.*
Föveny, Fövény, fn. *sable, m.*
Fövenybaj, fn. *affection calculeuse, f.*
Fövenybánya, fn. *sablière, f.*
Fövényes, mn. *sableux.*
Fövenyezni, cs. *sabler.*
Fövénytorlat, fn. *banc de sable, m.*
Fövés, fn. *cuisson, coction, f.*
Fövétel, fn. *décapitation, f.*
Fövetlen, l. Fötelen.
Fövezér, fn. *général en chef, m.*
Fövezerség, fn. *commandement en chef, m.*
Főzde, fn. *lieu où l'on fait cuire, m.*
Főzelék, fn. *légumes, m. pl.*
Főzés, fn. *préparation au feu, f.; art de faire la cuisine, m.*
Főzet, fn. *cuite, f.*
Főzni, cs. *cuire; faire la cuisine.*
Főzőnő, fn. *cuisinière, f.*
Főzsinat, fn. *concile, m.*
Franczia, fn. *français;* — ország, tn. *la France.*
Franczíául, ih. *français.*
Frank, fn. *franc; franconien, m.*
Fricska, fn. *chiquenaude, f.*
Frigy, fn. *association; alliance, f.*
Frigybomlás, fn. *rupture de l'alliance, f.*
Frigybontó, mn. *qui rompt l'alliance.*
Frigyes, fn. *allié, m.;* —, mn. *allié.*
Frigyesülni, k. *s'allier.*
Frigyszakadás, fn. *rupture d'alliance, f.*
Frigyszekrény, fn. *arche d'alliance, f.*
Frigytárs, fn. *allié, confédéré, m.*
Fris, mn. *frais; vif; agile, alerte.*
Frisen, ih. *vite; vivement.*
Friseség, fn. *vivacité, f.*
Frisités, fn. *rafraîchissement, m.*
Frisítni, cs. *rafraîchir.*
Frisülni, k. *se rafraîchir.*
Friz, fn. *Frison;* —, mn. *de la Frise; frison.*
Frizföld, tn. *la Frise.*
Fú, fn. *poule d'eau, foulque, f.*
Fúhangszer, fn. *instrument à vent, m.*
Fukar, mn. *avare, mesquin.*
Fukarkodni (ik), k. *être avare, lésiner.*
Fukaros, mn. *parcimonieux, un peu mesquin.*

Fukarság, fn. *lésine, mesquinerie, avarice, f.*
Fukarul, ih. *mesquinement.*
Fuladni, k. *étouffer, être suffoqué; perdre la respiration; mourir d'asphyxie;* vizbe —, *se noyer, être submergé*
Fuladozás, fn. *étouffement, m., respiration courte, f.; asthme, m.*
Fuladozni, k. *perdre la respiration.*
Fuladozó, mn. *qui a la respiration courte, f.; asthmatique.*
Fulánk, fn. *aiguillon, m.*
Fulánkolni, cs. *piquer.*
Fulánkos, mn. *piquant; armé d'aiguillons.*
Fulasztani, cs. *étouffer, suffoquer.*
Fuldoklani (ik), k. *perdre la respiration.* |—, *se noyer.*
Fulni, k. *étouffer, être suffoqué;* vizbe
Fúni, cs. *souffler;* —, k. *souffler* (se dit *du vent); faire du vent; ronfler;* (se dit *du cheval).*
Fura, mn. *drôle.*
Furadék, fn. *forure, f.*
Furakodni (ik), k. *pénétrer, s'introduire avec importunité.*
Furakodó, mn. *importun.*
Furat, fn. *trou percé avec le foret, m.*
Furcsa, mn. *étrange; bizarre; drôle.*
Furcsán, ih. *étrangement; drôlement.*
Furcsaság, fn. *bizarrerie, étrangeté; drôlerie, f.*
Furdalni, cs *forer, percer, trouer.*
Furdancs, fn. *perce-bois, m.*
Furfang, fn. *ruse, f.*
Furfangos, mn. *rusé;* — ság, fn. *ruse, finesse, f.*
Furkálni, cs. *forer.*
Furkósbot, fn. *gros bâton, bâton noueux, m.*
Fúrni, cs. *forer.*
Furó, fn. *foret; perçoir, m.*
Furómenyét, fn. *furet, m.*
Furómüszer, fn. *machine pour forer, f.*
Furtagyú, mn. *entêté.*
Furteszü, mn. *rusé, espiègle.*
Furtfejü, mn. *entêté.*
Furulya, fn. *flûte champêtre, f.*
Futam, fn. *fuite, f.*
Futamitni, cs. *mettre en fuite.*
Futamlani (ik), k. *prendre la fuite; s'enfuir.*
Futamlás, fn. *fuite, f.*
Futamló, mn. *fugitif; en fuite; fuyard.*
Futamodni (ik), l. Futamlani.
Futamtatni, cs. *mettre en fuite.*
Futár, fn. *coureur; courrier, m.; estaffette, f.*
Futás, fn. *course; fuite, f.*
Fútatni, cs. *attiser (le feu); souffler.*
Futékony, mn. *fugace; rapide; volatil.*
Futkározni, Futkozni, k. *courir ça et là.*
Futni, k. *courir; être en fuite; fuir.*
Futnok, fn. l. Futár.
Futó, mn. *qui fuit, fugitif, en fuite.*
Futó, fn. *fou (aux échecs), m.*
Futóárok, fn. *tranchée, f.*
Futóeső, fn. *ondée, giboulée, f.*
Futóhomok, fn. *sable mouvant, m.*
Futólag, ih. *légèrement; avec vitesse.*
Futólagos, mn. *léger.*
Futópálya, fn. *carrière, f.*
Futópaszuly, fn. *faséole, f.*
Futós, mn. *fugitif; fugace.*
Futótüz, fn. *traînée de poudre, f.; feu courant, m.*
Futtában, ih. *à la hâte; en sa fuite.*
Futtatás, fn. *course, f.*
Futtatni, cs. *faire courir;* ezüsttel —, *argenter;* aranynyal —, *dorer.*
Fuvacs, fn. *soufflet, m.*
Fuvalkodni (ik), k. *s'enfler.*
Fuvallani, k. *souffler.*
Fuvallat, fn. *souffle, m.*
Fuvar, fn. *charge; voiture, f.; port, m.*
Fuvarbér, fn. *frais de transport, m. pl.*
Fuvaros, fn. *voiturier, m.*
Fuvarozás, fn. *transport par terre, m.*
Fuvarozni, k. *transporter au moyen d'une voiture, voiturer, charrier.*
Fuvarozó, fn. l. Fuvaros.
Fuvarszekér, fn. *voiture chargée de marchandises, f.*
Fuvás, fn. *souffle, m.*
Fuvat, Fuvatag, fn. *amas de neige accumulée par le vent, m.*
Fuvatyú, fn. *soufflet, m.*
Fuvó, fn. *soufflet, m.*
Fuvóhangszer, fn. *instrument à vent, m.*
Fuvóka, fn. *embouchure, f.*
Fuvola, fn. *flûte, f.;* — mü, fn. *jeu de flûtes, m.*
Fuvolás, fn. *joueur de flûte, m.*
Fuvolázni, k. *jouer de la flûte.*
Fü, fn. *herbe, f.;* —, mn. *d'années;* harmadfü, *de trois ans* (se dit *des chevaux, et du gros bétail).*
Fübér, fn. *droit d'herbage, m.*
Füge, fn. *figue, f.*
Fügéded, mn. *ficiforme.*
Fügekert, fn. *figuerie, f.*

Fügés, fn. *figuerie, f.*
Függelék, fn. *appendice, f.*
Függelem, fn. *subordination, f.*
Függély, fn. *dépendance, f.; pendule, m.*
Függélyes, mn. *perpendiculaire, vertical, à plomb.*
Függentyű, fn. *pendule, m.*
Függenyős, mn. *penchant.*
Függés, fn. *dépendance, f.*
Függeszték, fn. *pendeloque, f.*
Függeszteni, cs. *suspendre; fixer (ses regards sur . . .).*
Független, mn. *indépendant; —ség*, fn. *indépendance, f.; —ül*, ih. *indépendamment.*
Függirányos, mn. *perpendiculaire.*
Függni, k. *pendre; dépendre.*
Függ-ón, fn. *chas, plomb, m.*
Függő, fn. *pendant (d'oreilles), m. pl.*
Függő, mn. *pendant; dépendant.*
Függőágy, fn. *lit suspendu; hamac; strapontin, m.*
Függőleg, ih. *dépendamment.*
Függőleges, mn. *perpendiculaire.*
Függöny, fn. *rideau, m.; toile, f.*
Függönyözni, cs *draper.*
Függönyzet, fn. *draperie, f.*
Függőség, fn. *dépendance, f.*
Fügöly, fn. *fic; condylome, m.*
Fül, fn. *oreille, f.; trou (d'une aiguille), chas, m.; anse, f.*
Fülbevaló, fn. *pendant d'oreille, m.*
Fülcsengés, fn. *tintement (d'oreilles), m.*
Füldobhártya, fn. *membrane du tympan, f.*
Fülelni, k. *dresser les oreilles.*
Fülemile, fn. *rossignol, m.*
Füles, mn. *qui a des oreilles; qui a les oreilles longues; muni d'une anse, à anse; —*, fn. *âne, m.*
Fülesbagoly, fn. *hibou, m.*
Fülesedény, fn. *pot à anse, m.*
Füleskorsó, fn. *cruche à anses, f.*
Füleskosár, fn. *panier à anses, m.*
Fületlen, mn. *sans oreilles.*
Fülezni, cs. *munir d'oreilles.*
Fülkaréj, fn. *oreille (externe), f.*
Fülke, fn. *niche, f.*
Fülleng, fn. *pendeloque, f., pendant; houppe, f.*
Füllengő, fn. *pendant d'oreille, m.*
Füllenteni, k. *mentir.*
Fülmile, fn. *rossignol, m.*
Fülni (ik), k. *se chauffer; être chauffé*
Fültanu, fn. *témoin auriculaire, m.*
Fültisztító, fn. *écurette, f.*
Fültő, fn. *région au-dessous de l'oreille, f.*
Fültölcsér, fn. *cornet acoustique, m.*
Fülvájó, fn. *écurette, f.*
Fülzúgás, fn. *bourdonnement d'oreilles, m.*
Fülzsir, fn. *cire des oreilles, f.*
Fümag, fn. *semence de foin, f.*
Fünemű, mn. *herbacé.*
Füpárna, fn. *sachet, m.*
Fürdeni (ik), k. *se baigner, prendre un bain.*
Fürdés, fn. *bain, m.*
Fürdő, fn. *bain, m.; bains; thermes, m. pl.; baigneur, m.*
Fürdőidény, fn. *saison des bains, f.*
Fürdőkád, fn. *baignoire, cuve, f.*
Fürdőorvos, fn. *médecin des bains, m.*
Fürdős, fn. *maître-baigneur, m.; —legény*, fn. *garçon baigneur, m.*
Fürdőszerek, fn. *ustensiles, habits et linge pour les bains, m. pl.*
Fürdőszoba, fn. *chambre de bain, f.*
Fürdővendég, fn. *baigneur, m.*
Fürész, fn. *scie, f.*
Fürészelni, cs. *scier.*
Fürészfa, fn. *monture, f., manche d'une scie, m.*
Fürészláb, fn. *tréteau, chevalet de scieur, m.*
Füresznyel, l. **Fürészfa.**
Fürészpor, fn. *sciure, f.*
Fürészvas, fn. *lame d'une scie, f.*
Fürge, mn. *prompt, vif; —gén*, ih. *promptement.*
Fürgeség, fn. *promptitude, agilité, f.*
Fürgetyű, fn. *tourniquet, m.*
Fürj, fn. *caille, f.*
Fürjészeb, fn. *chien couchant, m.*
Fürjészet, fn. *chasse des cailles, f.*
Fürjészni, k. és cs. *chasser aux cailles.*
Fürjháló, fn. *tirasse, f.*
Fürjköltözés, fn. *passage des cailles, m.*
Fürkész, fn. *scrutateur, m.*
Fürkészeb, fn. *chien de quête, m.*
Fürkészni, cs. *faire des recherches; quêter.*
Fürösztení, cs. *baigner.*
Fürt, fn. *boucle, f.; touffe (de cheveux de lain ou de poil); grappe, f.*
Fürtfodorító, fn. *fer à friser, m.*
Fürtös, mn. *bouclé; disposé par touffes; en forme de grappes.*
Fürtözni, cs. *mettre en boucles; boucler.*
Füst, fn. *fumée, f.*
Füstarany, fn. *feuille d'or battu, f.*

Füstfaragó, fn. *ramoneur, m.*
Füstölni, k. *laisser échapper de la fumée, fumer; parfumer; fumer* (ex. *de la viande).*
Füstölő, fn. *fumigateur; encensoir, m.*
Füstölogni, k. *fumer.*
Füstös, mn. *enfumé.*
Füstösítni, cs. *enfumer.*
Füstösödni (ik), k. *être enfumé.*
Füszál, fn. *tige* ou *feuille d'une graminée, f., brin d'herbe, m., pousse, f.*
Füszedő, fn. *herboriseur, m.*
Füszer, fn. *épice, épicerie, f.; aromate, m.*
Füszeráros, fn. *épicier; droguiste, m.*
Füszeráru, fn. *épice, épicerie, drogue, f.; aromate, m.*
Füszeres, mn. *aromatique.*
Füszerészet, **Füszertözs**, fn. *épicerie, droguerie, f.*
Füszerezni, cs. *assaisonner; aromatiser; épicer.*
Füszerkereskedés, fn. *commerce d'épiceries, m.*
Füszernemü, mn. *aromatique.*
Füszerszám, fn. *épices, épiceries, f. pl.*
Füszertár, fn. *boutique d'épicier, f.*
Füszinü, mn. *vert d'herbe.*
Füteni, cs. *chauffer.*
Fütés, fn. *chauffage, m.*
Fütő, fn. *chauffeur, m.*
Fütőfa, fn. *bois de chauffage, m.*
Fütty, fn. *coup de sifflet, m.*
Füttyenteni, cs. *siffler.*
Füttyentés, fn. *sifflement, m.*
Füttyös, mn. *qui aime à siffler; qui chant, chanteur* (se dit *des oiseaux).*
Fütykös, fn. *gros-bâton, m.*
Fütyölés, fn. *sifflement, m.*
Fütyölni, **Fütyörészni**, k. *siffler, fredonner* (ex. *un air).*
Füvecske, fn. *petite herbe, herbette, f.*
Füvelni, cs. *donner à manger de l'herbe; —,* k. *manger l'herbe.*
Füvelőhely, fn. *pâturage; pacage; pâtis, m.*
Füves, mn. *couvert d'herbe; herbeux.*
Füvesedni (ik), k. *se couvrir d'herbes.*
Füvész, fn. *botaniste; herboriste, m.*
Füvészet, fn. *botanique, f.*
Füvészi, mn. *botanique.*
Füvészkedni (ik), k. *herboriser.*
Füvészkert, fn. *jardin des plantes, m.*
Füvésztan, **Füvésztudomány**, fn. *botanique, f.*
Füz, fn. *saule, m.;* szomoru —, *saule pleureur, m.*
Füzbarka, fn. *chaton de saule, m.*
Füzdögélni, cs. *lacer* (ex. *un corset); serrer, lier, attacher* (avec *un cordon); enfiler* (ex. *des perles).*
Füzény, fn. *salicaire (plante), f.*
Füzér, fn. *fil (de perles etc.); collier; chapelet, m.; bouquet (de fleurs), m., guirlande; couronne, f.*
Füzérszíj, fn. *couple, harde, f.*
Füzértáncz, fn. *cotillon, m.*
Füzes, fn. *saussaie; oseraie, f.*
Füzet, fn. *brochure, f.; cahier, m.*
Füzfa, fn. *saule (arbre); bois de saule, m.*
Füzfaköltő, fn. *poétereau, m.*
Füzguzs, fn. *lien d'osier; pleyon, m.*
Füzni, cs. *serrer, lier, attacher* (avec *un cordon); lacer* (ex. *un corset); enfiler* (ex. *des perles); faire* (ex. *des guirlandes); brocher (un livre).*
Füző, fn. *corset; aiguillette, f.; lacet, m.*
Füzőhegy, fn. *ferret d'aiguillette, m.*
Füzöld, mn. *vert d'herbe.*
Füzőszíj, fn. *lacet, m.*
Füzőtü, fn. *aiguille à lacer; aiguillette, f.*
Füzővâll, fn. *corset, m.*
Füzvessző, fn. *verge de saule, f.*

G.

Gab, fn. *merle doré, m.*
Gabona, fn. *blé, m.; céréales, f. pl.*
Gabonaáros, fn. *marchand de blé, m.*
Gabonafej, fn. *épi de blé, m.*
Gabonaforgatás, fn. *remuage, m.*
Gabonás, mn. *fromenteux.*
Gabonaszál, fn. *tige, f., tuyau; brin; chaume, m.*
Gabonaszem, fn. *grain, m.*
Gabonatár, fn. *magasin à blé, m.*
Gabonatermesztés, fn. *culture des blés, f.*
Gabonatized, fn. *dîme des blés, f.*
Gabonavásár, fn. *marché aux grains, m.*
Gáborka, fn. *merle doré, m.*
Gabos, fn. *embérise (oiseau), f.*
Gacsaly, fn. *pampre, m.*

Gácsér, fn. *canard, m.*
Gacsiba, mn. *cagneux.*
Gacsor, fn. *pied-bot, m.*
Gácsország, tn. *la Galicie.*
Gádor, fn. *abat-vent, m.*
Gagátkő, fn. *agate, f.*
Gágogni, k. *barboter.*
Gagyogni, k. *balbutier; bégayer.*
Gagyos, mn. *gris.*
Gagyosodni (ik), k. *se griser.*
Gajdászni, k. *crier, s'écrier.*
Gajdolni, k. *pousser des cris de joie.*
Gála, fn. *habit de gala, habit de fête, m.*
Galád, mn. *sordide; obscène; impudent; abject;* **—ul**, ih. *sordidement*, sat.
Galádság, fn. *sordidité; indignité, f.*
Galogonya, fn. *néflier, m.*
Galamb, fn. *pigeon, m., colombe, f.*
Galambbegy, fn. *jabot de pigeon, m.*
Galambdúcz, fn. *volet, m.; volière, f., pigeonnier, m.*
Galambház, fn. *colombier, m.*
Galambszinü, mn. *colombin.*
Galánd, fn. *ruban; lacet, m., bande, f.*
Galandféreg, fn. *ver solitaire, m.*
Galandmüves, fn. *rubanier, m.*
Gálaöltözet, **Gálaruha**, fn. *habit de gala, m.*
Galiba, fn. *tourment, tracas, m.; contrariété, f.*
Galibás, mn. *tracassier.*
Galibáskodni (ik), k. *tracasser.*
Gálicz, fn. *vitriol, m.*
Gáliczneműi, mn. *vitriolique.*
Galiczolaj, fn. *huile de vitriol, f.*
Gáliczos, mn. *vitriolique.*
Gáliczsav, fn. *acide vitriolique, m.*
Gallér, fn. *collet, m.; collerette, f.*
Gallóka, fn. *balançoire, f.*
Gallókázni, k. *balancer.*
Gally, fn. *branche, f., rameau, m.*
Gallyas, mn. *rameux; feuillu.*
Gallyasodni (ik), **Gallyasulni**, k. *se couvrir de feuillage.*
Gallyazat, fn. *ramée, f., feuillage, m.*
Gallyazni, cs. *ébrancher;* —, (ik), k. *se couvrir de feuillage.*
Gallyfa, fn. *rondins, m. pl.*
Gallyfedél, fn. *feuillée, f.*
Galócza, fn. *truite saumonée, f.*
Galuska, fn. *une espèce de mets de farine, f.*
Galvánerő, fn. *galvanisme, m.*
Galvános, mn. *galvanique.*
Galvánosság, fn. *galvanisme, m.*
Galvánozni, cs. *galvaniser.*
Gálya, fn. *galère, f.;* **—rab**, fn. *galérien, forçat, m.*
Gamba, fn. *lippe, f.*
Gambás, mn. *lippu.*
Ganaj, fn. *excréments, m. pl., fiente, f.; fumier, engrais, m.*
Ganajdomb, fn. *fumier, m.*
Ganajföld, fn. *terre d'engrais, f.*
Ganajlani (ik), k. *fienter.*
Ganajlat, fn. *fiente, f.*
Ganajos, mn. *enfumé, engraissé.*
Ganajozni, cs. *enfumer, engraisser.*
Gáncs, fn. *obstacle; blâme, défaut, m.*
Gáncsolni, cs. *trouver mauvais; opposer un obstacle; chicaner.*
Gáncsolódó, mn. *chicaneur.*
Gáncsoskodás, fn. *penchant à blâmer, m.*
Gáncsoskodni (ik), k. *chicaner.*
Ganéj, l. Ganaj.
Gantár, fn. *chantier de cave, m.*
Garaboncza, fn. *nécromancie, f.*
Garabonczás-diák, fn. *un étudiant vagabond.*
Garas, fn. *gros (monnaie de la valeur de 3 kreutzer), m.*
Garat, fn. *trémie, f.; pharynx, m.*
Garattyolni, k. *jaser.*
Garázda, mn. *querelleur.*
Garázdálkodni (ik), k. *quereller.*
Gargarizálni, k. *gargariser.*
Garmada, fn. *tas de blé, m.*
Gát, fn. *rempart, m.; digue, f.; obstacle, m.*
Gáteresz, fn. *talus, m.*
Gátkosár, fn. *gabion, m.*
Gátló, mn. *qui empêche.*
Gátolni, cs. *faire une digue; empêcher.*
Gátor, fn. *échappée, f.; treillis; grillage, m., grille, f.*
Gátrekesz, fn. *barrière, f.*
Gátsarkantyu, fn. *jetée, f.*
Gátszakadás, fn. *rupture d'une digue, f.*
Gatya, fn. *caleçons, m. pl.*
Gatyásfajd, fn. *gelinotte blanche, f.*
Gavallér, fn. *cavalier, gentilhomme, m.*
Gaz, fn. *mauvaise herbe, ivraie, f.;* —, mn. *infâme.*
Gáz, fn. *gaz, m.*
Gazda, fn. *chef de famille; propriétaire (d'un établissement rural); hôte; économe; ménager; maître.*
Gazdag, mn. *riche, opulent; abondant.*
Gazdagítni, cs. *enrichir.*
Gazdagodás, fn. *enrichissement, m.*

Gazdagodni (ik), k. *s'enrichir, devenir riche.*
Gazdagon, ih. *richement; abondamment.*
Gazdagság, fn. *richesse, f.*
Gazdagszani (ik), k. Gazdagodni.
Gazdagul, ih. *richement.*
Gazdagulni, k. *devenir riche.*
Gazdálkodás, fn. *économie, f.*
Gazdálkodni (ik), k. *avoir d'économie; conduire un ménage; économiser; épargner.*
Gazdálkodó, mn. *ménager, économe; parcimonieux.*
Gazdálkodólag, ih. *économiquement; avec parcimonie.*
Gazdaság, fn. *économie, f.;* —i, mn. *économique.*
Gazdaságos, mn. *économique.*
Gazdáskodás, fn. *conduite d'un ménage; économie, f.*
Gazdáskodni (ik), k. *économiser; faire ménage.*
Gazdáskodó, mn. *ménager, économe.*
Gazdasszony, fn. *maîtresse de la maison; mère de famille; femme ménagère; femme de ménage, f.*
Gazdasszonykodni (ik), k. *avoir les soins de ménage; conduire, gouverner un ménage.*
Gazdászat, fn. *économie, f.;* —i, mn. *économique.*
Gazdátlan, mn. *qui a perdu son maître, délaissé, abandonné; épave.*
Gazember, fn. *fripon, infame, m.*
Gazemberség, fn. *fourberie, friponnerie, f.*
Gazfi, fn. *fripon, m.*
Gazfü, fn. *mauvaise herbe, f.*
Gazkölyök, fn. *coquin, m.*
Gázlat, fn. *passage à gué, m.*
Gázló, fn. *gué, m.; oiseau de marécage, m.*
Gaznép, fn. *canaille, f.*
Gazolni, cs. *nommer qn. un fripon.*
Gázolni, k. és cs. *guéer; fouler aux pieds;* valaki becsületében —, *flétrir l'honneur de qn.*
Gazság, fn. *fourberie; infamie, f.*
Gaztét, Gaztett, fn. *tour de fripon, m., infamie, f.*
Gazul, ih. *en fripon, d'une manière infame.*
Gebe, fn. *méchant cheval, m., rosse, f.*
Gebedni, k. *crever.*
Gebeszkedni (ik), k. *être bouffi d'orgueil.*
Gedő, fn. *chevreau, m.*
Gége, fn. *gosier, m., gorge, f.*
Gégelob, fn. *esquinancie, f.*
Gégesip, fn. *trachée-artère, f.*
Gém, fn. *héron, m.; barrière, f.; bascule (d'un puits), f.*
Gémberedni (ik), k. *être glacé de froid*
Gémész, fn. *chasseur du héron, m.*
Gémfa, fn. *barrière, f.*
Gémnyakú, mn. *longicolle.*
Gémvadászat, fn. *chasse du heron, f.*
Geny, fn. *pus, m.*
Genyedék, fn. *pustule, f.*
Genyedékes, mn. *pustuleux.*
Genyedés, fn. *suppuration, f.*
Genyedni, k. *suppurer.*
Genyedség, fn. *pus, m.*
Genyegunya, fn. *effets de toutes sortes, m pl.*
Genyes, mn. *purulant, suppurant; mêlé de pus.*
Genyeszteni, cs. *exciter la suppuration.*
Genyesztő, mn. *suppuratif.*
Genykutacs, fn. *cautère, fonticule, m.*
Gép, fn. *machine, f.*
Gépész, fn. *mécanicien, m.*
Gépészet, fn. *mécanique, f.*
Gépezet, fn. *mécanisme, m.*
Gépies, mn. *machinal; mécanique;* — en, ih. *machinalement.*
Gépszerű, mn. —leg, ih. l. Gépies és Gépiesen.
Géptan, fn. *mécanique, f.*
Gerebelni, cs. *carder; faire passer par le séran, sérancer; affiner (le lin); ébaucher, regayer (le chanvre).*
Gerebelő, fn. *cardeur (de laine), m.*
Gereben, fn. *peigne de cardeur; carde, drousselle, f., carrelet, m.; séran; regayoir; ébauchoir; affinoir, m.*
Gerebenezni, l. Gerebelni.
Gereblye, fn. *râteau, m.*
Gereblyézni, cs. *râteler.*
Gereblyéző, fn. *râteleur, m.*
Gerely, fn. *lance, f.*
Gerencsér, fn. *potier, m.*
Gerenda, fn. *poutre, solive, f.*
Gerendázat, fn. *solives, f. pl., entablement, m.*
Gerendely, fn. *arbre de la charrue, m., flèche de charrue, f.*
Gerendhajó, fn. *radeau, m.*
Gerény, fn. *putois, m.*
Gerezd, fn. *gousse (d'ail); quartier, m., tranche (de pomme), f.;* egy — szőlő, *grappe de raisin, f.*
Gerezdelni, cs. *entailler.*
Gerezdelt, mn. *rayé.*
Gerincz, fn. *épine du dos, f.; dos (d'une montagne), m.*

Gerinczcsont, fn. *vertèbre dorsale, f.*
Gerinczfájdalom, fn. *douleur spinale, f.*
Gerinczvelő, fn. *moëlle épinière, f.*
Gerinczvelősorvadás, fn. *consomption dorsale, f.*
Gerjedékeny, mn. *fort sensible, irritable;* —ség, fn. *sensibilité, irritabilité, f.*
Gerjedelem, fn. *émotion, affection, f.*
Gerjedelmes, l. Gerjedékeny.
Gerjedet, fn. *mouvement, m.*
Gerjedezni, k. *être ému.*
Gerjedni, k. *s'émouvoir.*
Gerjeszteni, cs. *exciter; attiser.*
Gerle, Gerlicze, fn. *tourterelle, f.*
Gesztenye, fn. *châtaigne, f.; marron, m.*
Gesztenyefa, fn. *châtaignier, marronnier, m.*
Gesztenyés, fn. *châtaigneraie, f.*
Gesztenyeszinű, mn. *châtain.*
Gézengúz, fn. *vaurien, m.*
Giberedni (ik), k. *être glacé de froid.*
Gida, fn. *petit d'une chèvre, m.*
Gili, Gilicze, l. Gerlicze.
Giliszta, fn. *vers (intestinaux), m. pl.; lombric. m.*
Gilisztahajtószer, fn. *vermifuge, m.*
Gilisztapor, fn. *poudre à vers, f.*
Gilisztás, mn. *plein de vers.*
Gím, Gímvad, fn. *bêtes fauves, f. pl.*
Gipsz, fn. *plâtre, gypse, m.*
Gipszelni, cs. *plâtrer.*
Gipszfejtés, fn. *plâtrière, f.*
Gipszféle. mn. *gypseux.*
Gira, fn. *marc, m.*
Giraffa, fn. *girafe, f.*
Gizgaz, fn. *mauvaise herbe, f., ordures, f. pl.*
Gócz, fn. *foyer, âtre, m.*
Gódircz, fn. *chélidoine, f.*
Góliát, fn. *géant, m.*
Góliátkigyó, fn. *boa constrictor, m.*
Gólya, fn. *cigogne, f.*
Golyhó, fn. *homme maladroit, m.*
Golyhóság, fn. *maladresse, f.*
Golyó, Golyóbis, fn. *globe, m., boule; balle (de fusil, de pistolet), f., boulet (de canon), m.*
Golyózás, fn. *ballottage, m.*
Golyózni, k. *ballotter.*
Golyva, fn. *goître, m.*
Golyvás, mn. *goîtreux.*
Gomb, fn. *bouton, m.; tête (d'une épingle), f.*
Gomba, fn. *champignon. m.;* bolond —, *champignon vénéneux.*
Gombás, mn. *couvert, préparé de champignons.*
Gombász-eb, fn. *chien dressé à la quête des truffes, m.*
Gombászó, fn. *chercheur de truffes, m.*
Gombcsináló, fn. *boutonnier, m.*
Gombalak, fn. *forme d'un bouton, f.*
Gombkötő, fn. *tissutier-rubanier, passementier, m.*
Gombmüves, fn. *ceinturier, passementier; fondeur de boutons, m.*
Gombócz, fn. *boulette, f.*
Gombolni, cs. *boutonner.*
Gomboltyú, fn. *guêtre, f.*
Gombolyag, fn. *pelote, f., peloton, m.; ballot, m.*
Gombolyítni, cs. *pelotonner.*
Gombolyitó, fn. *tournette au pelotes, f.*
Gombolyodni (ik), k. *se pelotonner.*
Gombos, mn. *boutonné;* —, fn. *boutonnier, m.*
Gombostű, fn. *épingle, f.*
Gomoly, fn. *pelote (ex. de neige), f., globe; peloton; ballot, m.*
Gomolyitni, cs. *rouler; pelotonner.*
Gomolyodni (ik), Gomolyogni, k. *se pelotonner.*
Gond, fn. *soin, m.; attention, f.; souci, m.*
Gondatlan, mn. *insouciant; inattentif; négligent.*
Gondatlanság, fn. *manque d'attention, m.; négligence; incurie, insouciance, f.*
Gondatlanul, ih. *sans souci; négligemment.*
Gondnok, fn. *curateur, m.*
Gondnokság, fn. *curatelle, f.*
Gondolat, fn. *pensée; idée; vue, f.*
Gondolatjel, fn. *barre, f., trait de plume, m.*
Gondolatlan, mn. *irréfléchi; étourdi.*
Gondolatlanság, fn. *manque de réflexion, m.; étourderie, f.*
Gondolatlanul, ih. *étourdiment; sans y réfléchir.*
Gondolható, mn. *imaginable.*
Gondolkodás, fn. *action de penser; reflexion; méditation, f.*
Gondolkodásmód, fn. *manière de penser, f.*
Gondolkodástan, fn. *logique, f.*
Gondolkodni (ik), k. *penser; réfléchir; méditer.*
Gondolkodó, mn. *pensif, pensant.*
Gondolkodótehetség, fn. *faculté de penser, f.*
Gondolkozás, l. Gondolkodás.

Gondolni, cs. *penser*; —, k. gondolni valamivel, *se soucier de qc.*
Gondoló, mn. *pensant*; —ra venni, *prendre en considération.*
Gondulomra, ih. *au hasard, à la légère; sans calculer le succès.*
Gondos, mn. *soigneux, vigilant, soucieux.*
Gondoskodás, fn. *soin, m.*
Gondoskodni (ik), k. *avoir soin.*
Gondoskodó, mn. *soigneux, soucieux.*
Gondosság, fn. *attention, exactitude, f.*
Gondteljes, mn. *plein de soucis.*
Gondviselés, fn. *soins, m. pl., garde; curatelle; providence, f.*
Gondviselet, fn. *soins, m. pl.*
Gondviseletlen, mn. *abandonné; délaissé de qn.; insouciant.*
Gondviselő, fn. *celui qui a soin de qn.*
Gondviselőség, fn. *administration, f.*
Gonosz, mn. *mauvais; méchant.*
Gonoszan, ih. *malicieusement.*
Gonoszindulatu, mn. *malveillant.*
Gonoszkodni (ik), k. *se conduire méchamment.*
Gonosznyelvü, mn. *médisant, calomniateur.*
Gonoszodni (ik), k. *s'abandonner au vice.*
Gonoszság, fn. *malice, méchanceté, f.*
Gonoszszivü, mn. *malveillant; malicieux.*
Gonosztett, fn. *méfait, crime, délit, m.*
Gonosztevő, fn. *malfaiteur, m.*
Gonoszul, ih. *malicieusement, malignement.*
Górcső, fn. *microscope, m.*
Gordon, fn. *basse de viole, f.*
Gordonhegedü, fn. *violoncelle, m.*
Gordonhegedüs, fn. *violoncelliste, m.*
Gordonka, fn. *violoncelle, m.*
Gordonsíp, fn. *bourdon, m., bombarde (d'orgue), f.*
Góré, fn. *baraque; grange aux maïs, f.; pavillon (de jardin), m.*
Górgyöngy, fn. *perle de compte, f.*
Górlábú, mn. *longipéde.*
Goromba, mn. *gros; épais; grossier; rude; lourd; impoli, incivil.*
Gorombán, l. Gorombául.
Gorombás, mn. *un peu grossier.*
Gorombaság, fn. *grossièreté; impolitesse, f.*
Gorombáskodni (ik), k. *se conduire grossièrement.*
Gorombául, ih. *d'une manière indécente*, ou *grossière; rudement.*
Göbe, fn. *truie, f.*
Göbecs, fn. *dragée, f.*
Göbécs, fn. *gros sable, gravier, m.*
Göböly, fn. *bétail d'engrais; bétail gras, m.*
Gőbölyjárás, fn. *pâturage pour engraisser le bétail, m.*
Göbölyökör, fn. *bœuf gras* ou *engraissé, m.*
Göbölyös, fn. *bouvier; marchand de bétail, m.*
Göcs, fn. *nœud, m.*; —ös, mn. *noueux.*
Göcsört, fn. *inégalité, bosse, f.*; —ös, mn. *raboteux, inégal.*
Göde, l. Gödölye.
Gödény, fn. *pélican, m.*
Gödölye, fn. *petit d'une chèvre, chevreau, cabri, m.*
Gödör, fn. *creux, m., fosse; fossette (à la joue, au menton), f.*
Gödrös, mn. *qui est marqué de fossettes, inégal.*
Gőg, fn. *orgueil, m.; arrogance, f.; nœud de la gorge, m.*
Gőgös, mn. *orgueilleux; arrogant.*
Gőgösködni (ik), k. *se donner des airs, se pavaner.*
Gőgösség, fn. *orgueil, m.*
Gőgsíp, fn. *trachée-artère, f.*; —aszály, fn. *phthisie trachéale* ou *bronchiale, f.*; —gyuladás, fn. *trachéite, f.*
Gőgvész, fn. *phthisie trachéale, f.*
Gögyögni, k. *bégayer.*
Gölődény, fn. *boulette, f.*
Gölye, fn. *truie, f.*
Gömb, fn. *globe, m., boule, f.*
Gömbköröm, fn. *tire-balle, m.*
Gömböcz, fn. *fromage de cochon, m., andouille à la couenne, f.*
Gömböly, fn. *sphère, f.*
Gömbölyded, mn. *rondelet; sphérique.*
Gömbölyeg, mn. *rond*; —ség, fn. *rond, m.*
Gömbölygetni, cs. *plier en rouleau; rouler, enrouler.*
Gömbölyítni, cs. *rouler; arrondir; pelotonner.*
Gömbölyödni (ik), k. *se rouler; s'arrondir; se pelotonner.*
Gömbölyü, mn. *rond; sphérique, globuleux.*
Gömbölyüség, fn. *rondeur; rotondité, f.*
Göncz, fn. *pôle, m.*; —csillag, fn. *étoile polaire, f.*; —kör, fn. *cercle polaire, m*
Gönczölszekér, fn. *chariot, m., ourse, f.*
Göndör, mn. *crépu; frisé, moutonné.*

Göndörítni, cs. *friser, crêper; frisotter.*
Göndörödni (ik), k. *se friser, se crisper; se moutonner.*
Göngy, fn. *ballot, m.*
Göngyöleg, fn. *ballot; rouleau, m.*
Göngyölet, fn. *emballage, m.*
Göngyölgetni, cs. *emballer.*
Göngyölítni, cs. *former en balle, en pelote.* [*emballer.*
Göngyölni, cs. *envelopper; enrouler;*
Göngyölödni (ik), k. *se pelotonner.*
Göngyölt, mn. *enveloppé; enroulé.*
Göngysúly, fn. *tare, f.*
Gör, fn. *motte, f.*
Görágy, fn. *lit à roulettes, m.*
Görbe, mn. *courbe; recourbé; tortu.*
Görbedezni, k. *se courber.*
Görbedni, k. *se courber, s'infléchir.*
Görbedt, mn. *courbé, infléchi, recourbé.*
Görbehátu, mn. *bossu, gibbeux.*
Görbelábu, mn. *cagneux.*
Görbén, ih. *de travers.*
Görbenyaku, mn. *qui a le col courbé.*
Görbés, mn. *un peu courbé.*
Görbeség, fn. *courbure, f.*
Görbeszáju, mn. *qui a la bouche torse.*
Görbeszteni, cs. *courber.*
Görbicze, fn. *bossu, m.*
Görbítni, cs. *courber.*
Görbület, fn. *courbure, f.*
Görbülni, k. *se courber.*
Görcs, fn. *crampe, f., spasme, m.; convulsion, f.; nœud, m.*
Görcscsillapító, mn. *antispasmodique; calmant, sédatif.*
Görcsellenes, mn. *antispasmodique.*
Görcsenyhítő, mn. *antispasmodique.*
Görcshal, fn. *torpille, f.*
Görcsmirigy, fn. *choléra-morbus, m.*
Görcsnemü, mn. *convulsif; spasmodique.* [*noueux.*
Görcsös, mn. *convulsif; spasmodique;*
Görcsösbot, fn. *bâton noueux, m.*
Gördítni, cs. *rouler.*
Gördülni, k. *rouler.*
Göreb, fn. *retorte, f.*
Görény, fn. *putois, m.*
Görfüggöny, fn. *store, m.*
Görgeni, k. *rouler; être en rut* (se dit *des cochons*).
Görgeteg, mn. *cylindrique.*
Görgetni, cs. *rouler; être en rut* (se dit *des cochons*).
Görhes, mn. *décharné, maigre.*
Görhesedni (ik), k. *maigrir.*
Görhesülni, k. *maigrir.*
Görkarika, fn. *roulette, f.*
Görkocsi, fn. *chaise roulante; roulette d'enfant, f.*
Görnyedni, k. *se courber.*
Görnyeszteni, cs. *courber.*
Görög, mn. *grec, grecque.*
Görögdinnye, fn. *melon d'eau, m.*
Göröngy, fn. *motte (de terre), f.*
Göröngyös, mn. *raboteux; inégal.*
Görszék, fn. *fauteuil à roulettes, m.*
Görvély, fn. *scrofules, f. pl.*
Görvélyes, mn. *scrofuleux; strumeux.*
Görvélykór, fn. *maladie, affection scrofuleuse* ou *strumeuse.*
Göthös, mn. *maladif.*
Göthösködni (ik), k. *traîner une existence maladive.*
Göz, fn. *vapeur (humide), f.; exhalaisons, f. pl.*
Gözerőmű, fn. *machine à vapeur, f.*
Gözfürdő, fn. *bain de vapeur, m.*
Gözhajó, fn. *bateau à vapeur, m.*
Gözkocsi, fn. *locomotive, machine locomotive, f.*
Gözkör, fn. *cercle vaporeux, m., atmosphère, f.*
Gözmalom, fn. *moulin à vapeur, m.*
Gözmozdony, fn. *locomotive, f.*
Gözölgés, fn. *évaporation, f.*
Gözölni, **Gözölögni**, k. *s'évaporer.*
Gözölögtetni, cs. *produire de la vapeur.*
Gözös, mn. *voporeux; —*, fn. *bateau à vapeur, m.*
Göztartó, fn. *gazomètre, m.*
Gözü, fn. *musaraigne, f.*
Grádics, fn. *escalier; degré, m.*
Gránát, fn. *grenat, m.*
Gránátos, fn. *grenadier, m.; —* süveg, fn. *bonnet de grenadier, m.*
Gránit, **Gránitkő**, fn. *granit, m.*
Gránitos, mn. *granitique.*
Gránitszikla, fn. *roche granitique, f.*
Grif, **Grifkeselyü**, fn. *gryphe, griffon; condor, m.*
Gróf, fn. *comte, m.*
Grófi, mn. *du comte; —*lag, ih. *d'une manière digne d'un comte.*
Grófné, **Grófnő**, fn. *comtesse, f.*
Grófság, fn. *comté, m.*
Guba, fn. *manteau d'une étoffe de laine forte et grossière, m.* [*f.*
Gubacs, fn. *noix de galle* ou *de chêne,*
Gubancs, fn. *touffe (de poils, de cheveux embrouillés), f.*
Gubanczos, mn. *velu.*

Gubó, fn. *noix de galle, f.*; selyem —, *cocon, m.*
Guga, fn. *goître, m.*
Gugás, mn. *goîtreux.*
Gugganni, k. *se blottir, s'accroupir.*
Guggodni, **Guggolni**, k. *se blottir, s'accroupir.*
Guggonülő, mn. *nain.*
Guggos, mn. *nain.*
Guggosbab, fn. *fève naine, f.*
Gugorodni (ik), k. *se blottir.*
Gugyorodni (ik), k. *se blottir.*
Gúla, fn. *pyramide, f., obélisque, m.*
Gúlaalaku, mn. *pyramidal; en pyramide.*
Gulya, fn. *troupeau de vaches, m.*
Gulyás, fn. *vacher, m.*
Gumó, fn. *tubercule, m.*
Gumós, mn. *tuberculeux.*
Gunár, fn. *mâle de l'oie, jars, m.*
Gúny, fn. *ironie, f.*
Gúnybeszéd, fn. *discours satirique, m.*
Gunyhó, fn. *hutte, cabane, baraque; chaumière, f.*
Gúnyirat, fn. *libelle; placard, m.; pasquinade, f.*
Gúnyiró, fn. *libelliste, m.*
Gúnykaczaj, fn. *ris moqueur, m.*
Gúnykép, fn. *caricature, f.*
Gúnyköltő, fn. *libelliste, m., satirique, m.*
Gúnymosoly, fn. *rire ironique, ris satirique, m.*
Gúnyolni, cs. *railler; se moquer, se railler, se rire de qn.; persifler.*
Gúnyolódás, fn. *raillerie, f., persiflage, m.*
Gúnyolódni (ik), k. *persifler; satiriser.*
Gúnynév, fn. *sobriquet, m.*
Gúnyor, fn. *ironie, f.*
Gúnyos, mn. *satirique, ironique.*
Gúnyoskodni (ik), k. *satiriser.*
Gúnyszó, fn. *parole outrageante, f.*
Gúnyúl, ih. *satiriquement.*
Gúnyvers, fn. *satire, f.*
Gurdulni, k. *rouler.*
Gurgadozni, k. *ruisseler; couler avec murmur.*
Gurgatni, cs. *faire rouler.*
Gurgulázni, cs. *gargariser; rouler, faire rouler.*
Gurgulya, fn. *rouleau, m.*
Guritni, cs. *rouler, faire rouler.*
Gurogni, **Gurulni**, k. *rouler.*
Guta, fn. *apoplexie, f.*
Gutaütés, fn. *apoplexie, f.*
Gutaütött, mn. *frappé d'apoplexie.*
Guttmézga, fn. *gomme-goutte, f.*
Gúzs, fn. *lien d'osier; pleyon, m., hart, f.*
Guzsaly, fn. *quenouille, f.*
Gümő, fn. *tubercule, m.*
Güzü, fn. *musaraigne, f.*
Gvárdián, fn. *père gardien, m.*

Gy.

Gyakor, **Gyakori**, mn. *souvent répété, fréquent.*
Gyakoriság, fn. *fréquence, f.*
Gyakorlat, fn. *exercice, m.; pratique, f.*
Gyakorlati, mn. *pratique;* —lag, ih. *pratiquement.*
Gyakorlatlan, mn. *inexercé; peu exercé; inéxperimenté.*
Gyakorlatlanság, fn. *défaut d'exercice, m.; inexpérience, f.*
Gyakorlatlanul, ih *sans être exercé.*
Gyakorlatosság, fn. *routine; pratique, f.*
Gyakorló, mn. *pratique;* —lag, ih. *pratiquement.*
Gyakorlott, mn. *exercé; versé.*
Gyakorlottság, fn. *pratique; expérience; routine, f.*
Gyakorolgatni, **Gyakorolni**, cs. *exercer; pratiquer.*
Gyakorság, fn. *fréquence, f.*
Gyakorta, ih. *souvent.*
Gyakortább, ih. *plus souvent.*
Gyakrabban, ih. *souvent, fréquemment; bien des fois.*
Gyakran, ih. *souvent.*
Gyalázás, fn. *action d'injurier, f.*
Gyalázat, fn. *honte, ignominie, turpitude, infamie, f.*
Gyalázatos, mn. *honteux; déshonorant; infame; ignominieux.*
Gyalázatosság, fn. *infamie; turpitude, f.*
Gyalázni, cs. *outrager, injurier qn. (par des paroles); diffamer; parler mal de qn., médire de qn.*
Gyalázó, mn. *outrageant, injuriant, médisant.*
Gyalog, mn. és ih. *à pied.*

Gyalogember, fn. *piéton, marcheur; messager à pied, m.*
Gyalogfenyü, fn. *genévrier, m.*
Gyaloghad, fn. *infanterie, f.* [m.
Gyaloghid, fn. *planche, f.; petit pont,*
Gyaloghintó, fn. *chaise à porteurs; litière, f., brancard, m.*
Gyalogkapitány, fn. *capitaine, m.*
Gyalogkatona, fn. *fantassin, m.*
Gyalogolni, k. *aller à pied.*
Gyalogposta, fn. *messager à pied, m.*
Gyalogság, fn. *infanterie, f.*
Gyalogszeder, fn. *baie de ronce, f.*
Gyalogút, fn. *chemin pour les piétons, m.*
Gyalom, fn. *filet, m.*
Gyalu, fn. *rabot, m.*
Gyaluforgács, **Gyaluhulladék**, fn. *copeau, m.; planure, f.*
Gyalulatlan, mn. *non raboté; inculte.*
Gyalulni, cs. *raboter.*
Gyalupad, fn. *établi, m.*
Gyaluszék, fn. *établi, m.*
Gyalutok, fn. *fût de rabot, m.*
Gyám, fn. *appui; soutien; tuteur, m.*
Gyámanya, fn. *tutrice, f.* [tutelle, f.
Gyámatya, fn. *tuteur, m.;* —ság, fn.
Gyámbiróság, fn. *chambre des tutelles, f.; conseil pupillaire, m.*
Gyámfiu, fn. *pupille, m.*
Gyámgyermek, fn. *pupille, m.*
Gyámhatóság, **Gyámhivatal**, l. Gyámbiróság.
Gyámintézet, fn. *charité, f.*
Gyámjog, fn. *patronat, m.*
Gyámkodás, fn. *tutelle, f.*
Gyámleány, fn. *pupille, f.*
Gyámnevendék, fn. *nourrisson, m.*
Gyámnok, fn. *tuteur, m.*
Gyámok, fn. *motif, m.*
Gyámol, fn. *soutien; appui, m.*
Gyámolatlan, mn. *sans appui, m.*
Gyámolatlanság, fn. *manque de secours, m.*
Gyámolgatni, l. Gyámolni.
Gyámolítni, l. Gyámolni.
Gyámolni, cs. *appuyer; soutenir; aider; donner des soins à qc.; soigner* (ex. *un malade*).
Gyámolpénz, fn. *bourse, f.*
Gyámolt, fn. *pupille, m. et f.*
Gyámoltalan, fn. *maladroit; privé de secours.*
Gyámoltalanság, fn. *manque de secours; manque de savoir-faire, m.; maladresse, f.*
Gyámoszlop, fn. *contreboutant; contre-fort; arc-boutant; éperon, m.*
Gyámpont, fn. *point d'appui, m.*
Gyámság, fn. *tutelle, f.*
Gyámszülők, fn. *parents nourriciers, m. pl.*
Gyámtalan, mn. *sans appui.*
Gyámtárs, fn. *co-tuteur, m.*
Gyámúr, fn. *patron, m.*
Gyámuraság, fn. *patronat, m.*
Gyanakodni (ik), k. *soupçonner; se méfier, se défier de qn.*
Gyanakodó, mn. *soupçonneux; défiant.*
Gyanakozni (ik), k. l. Gyanakodni.
Gyanánk, fn. *surrogat, m.*
Gyanánt, nh. *en place de, à la place de, pour.*
Gyanitás, fn. *conjecture; présomption, f.* [tif.
Gyanitható, mn. *présumable; présomp-*
Gyanithatólag, ih. *probablement.*
Gyanitmány, fn. *présomption, f.*
Gyanítni, cs. *conjecturer, présumer.*
Gyánta, fn. *résine, f.*
Gyántakő, fn. *ambre jaune, succin, m.*
Gyántáros, mn. *enduit de résine.*
Gyántás, mn. *résineux.*
Gyántázni, cs. *enduire de résine.*
Gyanu, fn. *soupçon, m.; suspicion, f.*
Gyanus, mn. *suspect.*
Gyanuper, fn. *soupçon, m.*
Gyanusítni, cs. *rendre suspect.*
Gyanuskodni (ik), k. *soupçonner.*
Gyanutalan, fn. *qui n'est pas suspect,* ou *soupçonneux.* [neux.
Gyapjas, mn. *lanifère, lanigère; lai-*
Gyapju, fn. *laine; toison, f.*
Gyapjuáru, fn. *marchandise de laine, f., lainage, m.*
Gyapjufésü, fn. *peigne de cardeur, m.*
Gyapjufésülés, fn. *cardage, m.*
Gyapjufésülő, fn. *cardeur, m.*
Gyapjufonás, fn. *filage, m., filature de laine f.*
Gyapjufonó, fn. *fileur de laine, m.* [f.
Gyapjugereben, fn. *carde, droussette,*
Gyapjugyár, fn. *manufacture de laine, f.*
Gyapjugyarató, fn. *carde, f.*
Gyapjunemü, mn. *laineux.*
Gyapjunyirés, fn. *tonte, f.*
Gyapjuolló, fn. *forces (à laine), f. pl.*
Gyapjurokka, fn. *rouet à filer de la laine, m.* [neux.
Gyapjus, mn. *lanifère, lanigère; lai-*
Gyaporodni (ik), k. *se multiplier.*
Gyapot, fn. *coton, m.;* —, mn. *de coton.*

Gyapotcserje, **Gyapotfa**, fn. *cotonnier, m.*
Gyapotszövet, fn. *étoffe de coton, f.; cotonnade, cotonnine, f.*
Gyár, fn. *fabrique; manufacture, f.*
Gyarapítni, cs. *multiplier; accroître.*
Gyarapodás, fn. *accroissement; progrès, m.*
Gyarapodni (ik), k. *être en voie de progrès; s'accroître; se multiplier; avancer, réussir.*
Gyarapulni, k. l. Gyarapodni.
Gyaratás, fn. *cardage, m.*
Gyaratni, cs. *peigner avec la carde, carder; faucher.*
Gyarató, fn. *cardeur, m.; carde, f.*
Gyári, mn. *de fabrique; —ár*, fn. *prix de fabrique, m.*
Gyarló, mn. *infirme; maladif, caduc.*
Gyarlóság, fn. *infirmité, fragilité, faiblesse, f.*
Gyarmat, fn. *colonie, f.*
Gyarmati, mn. *colonial.*
Gyarmatos, fn. *colon; planteur, m.*
Gyarmatosítni, cs. *coloniser.*
Gyarmatváros, fn. *ville coloniale, f.*
Gyármű, fn. *article de fabrique; objet fabriqué, manufacturé.*
Gyarmüves, fn. *ouvrier (d'une manufacture, d'une fabrique), m.*
Gyárnok, **Gyáros**, fn. *fabricant, fabricateur, m.*
Gyártani, cs. *fabriquer, faire, produire.*
Gyártás, fn. *fabrication, f.*
Gyártmány, fn. l. Gyármü.
Gyász, fn. *profonde tristesse, affliction, f., deuil, m.*
Gyászalkotmány, fn. *catafalque, m.*
Gyászbeszéd, fn. *oraison funèbre, f.*
Gyászdal, fn. *chant lugubre. m.*
Gyászemelet, fn. *catafalque, m.*
Gyászének, fn *chant lugubre; cantique funèbre, m.*
Gyászév, fn. *année de deuil, f.*
Gyászfüz, fn. *saule pleureur, m.*
Gyászhír, fn. *nouvelle funeste, f.*
Gyászkiséret, fn. *convoi funèbre, m.*
Gyászkocsi, fn. *char funèbre; corbillard, m.*
Gyászlakoma, fn. *repas funèbre, m.*
Gyászmise, fn. *messe de requiem, f.*
Gyásznép, fn. *convoi funèbre, m.*
Gyászolni, cs. *être en deuil.*
Gyászoló, mn. *attristé; plongé dans le deuil; vêtu de deuil.*
Gyászos, mn. *triste.*
Gyászöltözet, fn. *habit, m., robe de deuil, f.*
Gyászpad, fn. *bière, f.*
Gyáspalást, fn. *manteau de deuil, m.*
Gyászruhás, fn. *vêtu de deuil, m.*
Gyászszövétnek, fn. *flambeau funèbre, m.*
Gyásztisztelet, fn. *obsèques, funérailles, f. pl.*
Gyásztor, fn. *repas funèbre, m.*
Gyászzene, fn. *musique funèbre, f.*
Gyáva, mn. *lâche, poltron.*
Gyáván, ih. *lâchement, d'une manière poltronne, sans courage.*
Gyávaság, fn. *lâcheté, poltronnerie, f.*
Gyávaszivű, mn. *timide, peureux.*
Gyávául, ih. l. Gyáván.
Gyékény, fn. *natte de jonc, f.; jonc, m.*
Gyékényes, fn *nattier, m.*
Gyémánt, fn. *diamant, m.; —*, mn. *de diamant.*
Gyémántház, fn. *matrice du diamant, f.*
Gyémántos, mn. *de diamant.*
Gyémántozni, cs. *diamanter.*
Gyenge, l. Gyönge.
Gyep, fn. *gazon, m.; raie; pelouse; lisière (d'un champ), f., pacage, m.*
Gyepágy, fn. *banc de gazon, siége de gazon, m.*
Gyepes, mn. *couvert de gazon; gazonné.*
Gyepesedni (ik), k. **Gyepesülni**, k. *se couvrir.*
Gyepföld, fn. *terrain gazonné, gazon, m.*
Gyeplő, fn. *rêne, f.*
Gyeplösló, fn. *cheval de volée, cheval de devant, m.*
Gyepmester, fn. *écorcheur, m.*
Gyeppad, fn. *banc de gazon, m.*
Gyepség, fn. *pré; herbage, m., pelouse, f.*
Gyepsziget, fn. *oasis, f.*
Gyepút, fn. *chemin de traverse, m.*
Gyepü, fn. *haie vive; lisière d'arbustes, f.*
Gyepulni, **Gyepüzni**, cs. *clore de haies*
Gyér, mn. *rare, peu fréquent; —en* ih. *rarement.*
Gyer! Gyere! *viens!* **Gyertek!** *venez* **Gyerünk!** *allons-nous en!*
Gyerek, fn. *enfant, m.;* l. Gyermek.
Gyéres, mn. *un peu rare.*
Gyérítni, cs. *raréfier; éclaircir.*
Gyerköcze, fn. *garçonnet, m.*
Gyermek, fn. *enfant; fiu —, enfant mâle, m.; leány —, fille; —, m[...] d'enfant.*
Gyermekágy, fn. *couche, f., couche[s], f. p[l.]*
Gyermekágyas, fn. *accouchée, f.*

Gyermekded, mn. *enfantin; naïf; d'enfant;* —**ség**, fn. *naïveté, ingénuité, f.*
Gyermekes, mn. *enfantin; puéril.*
Gyermekeskedés, fn. *enfantillage, m.*
Gyermekeskedni (ik), k. *faire l'enfant.*
Gyermekesség, fn. *enfantillage, m.*
Gyermekezni (ik), k. *accoucher.*
Gyermekgyilkosság, fn. *infanticide, m.*
Gyermekgyilkos, fn. *infanticide, m. et f.*
Gyermeki, mn. *filial, enfantin, en fils;* —**leg**, ih. *filialement, d'une manière enfantine.*
Gyermekidő, fn. *enfance, f.*
Gyermekjáték, fn. *jeu d'enfants, m.*
Gyermekkor, fn. *enfance, f., premier âge, m.*
Gyermekkoru, mn. *mineur.*
Gyermekölés, fn. *infanticide, m.*
Gyermekölő, fn. *infanticide, m. et f.*
Gyermekség, fn. *enfance, f.; enfantillage, m.*
Gyermekszék, fn. *chaise pour les enfants, roulette, f.*
Gyermektelen, mn. *sans enfants.*
Gyermekülfogadás, fn. *adoption, f.*
Gyermekvesztés, fn. *avortement, m.*
Gyertya, fn. *chandelle (de suif), bougie (de cire), f., cierge (de l'église), m.*
Gyertyaalutó, fn. *éteignoir, m.*
Gyertyabél, fn. *mèche, f.*
Gyertyahamv, fn. *mouchure, f.*
Gyertyamártó, fn. *fondeur de chandelles, m.*
Gyertyamentő, fn. *binet, m.*
Gyertyánfa, fn. *charme, m.*
Gyertyaoltó, fn. *éteignoir, m.*
Gyertyaszentelő, fn. *chandeleur, f.*
Gyertyatartó, fn. *chandelier; candélabre, m.*
Gyertyavég, fn. *bout, reste de chandelle, m.*
Gyertyázás, fn. *travail nocturne, m.*
Gyertyázni (ik), k. *travailler pendant la nuit.*
Gyérülni, k. *devenir plus rare.*
Gyík, fn. *lézard, m.*
Gyil, fn. *crocodile, m.*
Gyilkolni, cs. *tuer.*
Gyilkos, fn. *meurtrier; homicide; assassin, m.*
Gyilkos, mn. *d'assassin; meurtrier.*
Gyilkosság, fn. *meurtre; assassinat, m.*
Gyilkostárs, fn. *complice d'un meurtre, m.*
Gyilkosul, ih. *en assassin; d'une façon meurtrière.*
Gyilok, fn. *poignard, m.*

Gyimgyom, fn. *mauvaise herbe, ivraie, f.;* —, mn. *inutile;* —**ember**, *vaurien, m.*
Gyógy, fn. *cure, f.*
Gyógyász, fn. *médecin, m.*
Gyógyászat, fn. *art de guérir, art médical, m.*
Gyógyászkodni (ik), k. *pratiquer l'art de guérir.*
Gyógyerő, fn. *vertu curative, f.*
Gyógyfürdő, fn. *bain d'eaux minérales, m.*
Gyógyirat, fn. *recette, f., récipé, m.*
Gyógyitás, fn. *guérison; cure, f.; traitement (curatif), m.*
Gyógyíthatlan, mn. *incurable;* —**ság**, fn. *incurabilité, f.*
Gyógyítható, mn. *guérissable;* —**ság**, fn. *possibilité de la guérison, f.*
Gyógyitni, cs. *guérir.*
Gyógykút, fn. *eaux, eaux minerales, f. pl.*
Gyógymód, fn. *méthode de guérir, f.*
Gyógyszer, fn. *remède; médicament, m., médecine, f.*
Gyógyszeráros, fn. *apothicaire, pharmacien, m.*
Gyógyszerárszabás, fn. *taxe des drogues, f.*
Gyógyszerész, fn. *apothicaire, m.*
Gyógyszerészet, fn. *pharmacie, f.; art pharmaceutique, m.*
Gyógyszerkönyv, fn. *pharmacopée, f.; dispensaire, m.*
Gyógyszertan, fn. *pharmacologie, f.*
Gyógyszertár, fn. *pharmacie, f.*
Gyógyszerüveg, fn. *bouteille à médecine, f.*
Gyógytan, **Gyógytudomány**, fn. *science médicale, thérapeutique, f.*
Gyógytani, **Gyogytanos**, mn. *thérapeutique.*
Gyógytudor, fn. *docteur en médecine, m.*
Gyógyulás, fn. *guérison, f.*
Gyógyulatlan, mn. *qui n'est pas guéri.*
Gyógyulgatni, k. *parvenir par degrés à la guérison.*
Gyógyulhatlan, mn. *incurable;* — **ság**, fn. *incurabilité, f.*
Gyógyulható, mn. *guérissable.*
Gyógyulni, k. *guérir; se cicatriser (se dit d'une plaie).*
Gyógyvendég, fn. *personne qui prend les eaux; baigneur, m.*
Gyógyviz, fn. *eau minérale, f.*
Gyógyvizorvoslás, fn. *usage des eaux minérales, m.*
Gyolcs, fn. *toile fine, f.;* —, mn. *de lin.*

Gyolcsáros, fn. *marchand de toiles, toilier, linger, m.*
Gyolcsáru, fn. *toile, f.; linge, m.*
Gyolcskereskedés, fn. *commerce de toile, m.*
Golcskereskedő, fn. *marchand de toiles, [m.*
Gyolcsnemü, fn. *toile, f.; linge, m.*
Gyolcsos, fn. *toilier, linger, m.*
Gyolcsos bolt, fn. *boutique de linger, f.*
Gyom, fn. *mauvaise herbe, ivraie, f.*
Gyomaszolni, cs. *chiffonner.*
Gyomlálás, fn. *sarclage, m.*
Gyomlálni, cs. *sarcler.*
Gyomláló, fn. *sarcleur, m.*
Gyomor, fn. *estomac, m.*
Gyomorbaj, fn. *dérangement de l'estomac, m.*
Gyomorcseppek, fn. *élixir stomachique, [m.*
Gyomorégés, fn. *pyrosie, soda, f.*
Gyomorerősitő, fn. *stomachique, m.*
Gyomorfájás, fn. *mal à l'estomac, m.*
Gyomorfej, fn. *creux de l'estomac, m.*
Gyomorgörcs, fn. *spasme d'estomac, m.*
Gyomorhév, fn. *soda, f.*
Gyomorköhögés, fn. *toux stomacale, f.*
Gyomorrágás, fn. *colique, f., tranchées, f. pl.*
Gyomos, mn. *couvert de mauvaise herbe.*
Gyomosodni (ik), k. *se couvrir de mauvaise herbe.*
Gyomvas, fn. *sarcloir, m.*
Gyónás, fn. *confession, confesse, f.*
Gyónni, cs. *confesser; —,* (ik), k. *se confesser, dire sa confession.*
Gyónó, fn. *pénitent, m.*
Gyónszék, fn. *confessionnal, m.*
Gyóntatni, cs. *ouir la confession, confesser.*
Gyóntató, fn. *confesseur, m.*
Gyóntatóatya, fn. *confesseur, m.*
Gyontatójegy, fn. *billet, certificat de confession, m.*
Gyóntatószék, fn. *confessionnal, m.*
Gyopár, fn. *immortelle, f.*
Gyors, mn. *rapide; vif, agil; subit; véloce.*
Gyorsan, ih. *vite, rapidement; sur-le-champ; sans délai; promptement.*
Gyorsaság, fn. *vitesse, vélocité, célérité, rapidité; promptitude, f.*
Gyorshajó, fn. *vaisseau bon voilier, m., corvette, f.*
Gyorsirás, fn. *sténographie; tachygraphie, f.*
Gyorsiró, fn. *sténographe; tachygraphe, m.*
Gyorsítni, cs. *accélérer, diligenter, hâter.*
Gyorskocsi, fn. *vélocifère, m.; diligence, f.*
Gyorslövész, fn. *chasseur au vol* ou *à la course; tireur excellent, m.*
Gyorsogatni, cs. *accélérer, hâter.*
Gyök, Gyökér, fn. *racine, f.*
Gyökérded, mn. *semblable à une racine, en forme de racine.*
Gyökeredzeni (ik), k. *pousser des racines; prendre racine; s'enraciner; être fondé sur qc.*
Gyökeres, mn. *pourvu de racines; radical.*
Gyökeresedni (ik), **Gyökeresülni**, k. *pousser des racines.*
Gyökeresen, ih. *radicalement.*
Gyökerestül, ih. *avec la racine.*
Gyökeretlen, mn. *sans racine.*
Gyökerezni (ik), k. l. Gyökeredzeni.
Gyökszám, fn. *racine d'un nombre, f.*
Gyökszó, fn. *mot radical, m., racine, f.*
Gyömbér, fn. *gingembre, m.*
Gyömöszölni, cs. *retrousser, replier.*
Gyönge, mn. *faible; délicat; doux; léger.* [*tendresse.*
Gyöngéd, mn. *tendre; —en*, ih. *avec*
Gyöngédség, fn. *tendresse, f.*
Gyöngédtelen, mn. *indélicat; —ül*, ih. *peu délicatement; avec un manque de délicatesse; —ség*, fn. *indélicatesse, f.*
Gyöngeeszü, mn. *imbécile; hébété; niais.* [*maladif, m.*
Gyöngélkedés, fn. *fragilité, f., état*
Gyöngélkedni (ik), k. *être valétudinaire.*
Gyöngélkedő, mn. *valétudinaire.*
Gyöngélleni, cs. *juger qc. faible.*
Gyöngéltetni, cs. *délicater.*
Gyöngeség, fn. *faiblesse, débilité, f.*
Gyöngeszemü, mn. *qui a la vue faible.*
Gyöngitni, cs. *affaiblir; débiliter.*
Gyöngülni, k. *s'affaiblir.*
Gyöngy, fn. *perle, f.; —,* mn. *de perle.*
Gyöngyded, mn. *perlé.*
Gyöngyelleni (ik), k. *pétiller; mousser.*
Gyöngyfüzér, fn. *collier de perles, m.*
Gyöngyhalász, fn. *pêcheur de perles, m.*
Gyöngyhalászat, fn. *pêche de perles, f.*
Gyöngyház, fn. *nacre, f.*
Gyöngyödzeni (ik), k. *pétiller, mousser.*
Gyöngyös, mn. *orné* ou *garni de perles.*
Gyöngyözni (ik), k. l. Gyöngyelleni.
Gyöngyszinü, mn. *gris de perle*

Gyöngyteknő, fn. *moule perlière, f.*
Gyöngytyúk, fn. *pintade, f.*
Gyöngyvirág, fn. *muguet, m.*
Gyönyör, fn. *délices, f. pl., charmes, m. pl., volupté, f., plaisir, m.*
Gyönyörködés, fn. *réjouissance, f., plaisir, m., délectation, f.*
Gyönyörködni (ik), k. *se délecter; se réjouir.*
Gyönyörködtetni, cs. *recréer, délecter, réjouir; amuser; faire plaisir à.*
Gyönyörtelen, mn. —ül, ih. *sans plaisir.*
Gyönyörü, mn. —en, ih. *magnifique (ment), splendide (ment); charmant; très-beau; agréable (ment).*
Gyönyörüség, fn. *réjouissance, f., plaisir, m.; délices, m. pl.; beauté, f.*
Gyönyörüséges, mn. *magnifique; charmant; délicieux.*
Gyöp stb. l. Gyep stb.
Gyöszte! *viens!*
Gyötörni, cs. *tourmenter.*
Gyötrelem, fn. *peines, souffrances, f. pl.; tourments, m. pl.*
Gyötrelmes, mn. *pénible; douloureux.*
Gyötrődés, fn. *anxiété, inquiétude, f.*
Gyötrődni (ik), k. *se tourmenter.*
Győzelem, fn. *victoire, f.; triomphe, m.*
Győzelmes, mn. *victorieux; triomphant.*
Győzelmi, mn. *de triomphe, triomphal.*
Győzetlen, mn. *invaincu.*
Győzhetetlen, mn. *invincible.*
Győzni, cs. *vaincre; être victorieux; triompher de, remporter une victoire sur; l'emporter sur...; être en état (de faire qc.), pouvoir.*
Győző, fn. *victorieux; triomphant; vainqueur.*
Győző, fn. *vainqueur; triomphateur, m.*
Győzödelem, fn. *victoire, f.; triomphe, m.*
Győzödelmes, mn. *victorieux; triomphant;* —en, ih. *victorieusement.*
Győzödelmeskedni (ik), k. *remporter la victoire; triompher; être triomphant.*
Győzödelmi, mn. *de triomphe, triomphal.*
Győztes, l. Győző.
Gyúanyag, fn. *combustible, m.*
Gyúfa, fn. *allumette, f.*
Gyúgolyó, fn. *carcasse, bombe flamboyante, f.*
Gyúhajó, fn. *brûlot, m.*
Gyujtacs, fn. *amorce, f., pulverin, m.*
Gyujtalék, fn. *combustible, m.*
Gyujtani, cs. *allumer, enflammer; embraser; mettre le feu (ex. à une maison).*
Gyujtó, fn. *allumeur; attiseur, m.*
Gyujtogatás, fn. *crime d'incendiaire; embrasement, m.*
Gyujtogatni, cs. *mettre en feu, incendier, mettre le feu à qc.*
Gyujtogató, fn. *incendiaire, m.*
Gyujtóka, fn. *mèche, f.*
Gyujtókanócz, fn. *étoupille, f.*
Gyujtólyuk, fn. *lumière (d'une arme à feu), f.*
Gyulacs, fn. *capsule, f.*
Gyuladás, fn. *incendie, m.; inflammation, f.*
Gyuladék, fn. *matière inflammable, f.*
Gyuladékony, mn. *inflammable, combustible.*
Gyuladékonyság, fn. *inflammabilité, f.*
Gyuladni, k. *s'enflammer, s'embraser, prendre feu; s'allumer, commencer à brûler.*
Gyulasztani, cs. *allumer, enflammer.*
Gyulasztólég, fn. *gaz inflammable, m.*
Gyulékony, mn. *inflammable, combustible.*
Gyúlni, k. l. Gyuladni.
Gyúpont, fn. *foyer, m.*
Gyurma, fn. *pâte, étoffe, matière, f.*
Gyúrni, cs. *pétrir; marcher (l'argile).*
Gyúró, fn. *pétrisseur, m.*
Gyúróasztal, fn. *tour, m.*
Gyúróteknő, fn. *huche, f., pétrin, m.*
Gyúszer, fn. *matière inflammable, combustible; fusil, briquet, m.*
Gyutacs, fn. *capsule (fulminante), f.*
Gyühely, fn. *rendez-vous; quartier d'assemblée, m.; place d'armes, f.; réceptacle, m.*
Gyüjtlék, fn. *collecte: provision, f.*
Gyüjtemény, fn. *collection; recueil, m.; compilation, f.*
Gyüjteni, cs. *recueillir (des fruits etc.); faire une collection de...; rassembler; faner (les foins).*
Gyüjtő, fn. *collecteur; faneur, m.*
Gyüjtögetni, cs. *recueillir etc.*
Gyüjtőnév, fn. *terme collectif, m.*
Gyüjtővilla, fn. *fourche à faner, f.*
Gyülde, fn. *réunion, f, club, m.*
Gyüledék, fn. *agrégat, m.*
Gyülekezet, fn. *assemblée, réunion, f.; congrès, m.*
Gyülekezni (ik), k. *s'assembler; se réunir.*
Gyülekező, fn. *appel, m*

Gyülem, fn. *agrégat, m.*
Gyülemleni (ik), **k.** l. **Gyülni.**
Gyülés, fn. *assemblée, réunion; congrégation, f.*
Gyülevény, fn. *abcès, m.*
Gyülevész, fn. *canaille, f.; micmac, m.*
Gyülevészhad, fn. *troupe ramassée, f.*
Gyülevésznép, fn. *canaille, f.*
Gyülhely, fn. *lieu* ou *local de réunion; point de ralliement, m.*
Gyülni, k. *s'assembler, se réunir; s'accumuler.*
Gyülni (ik), k. *suppurer.*
Gyülölés, fn. *rancune, haine, f.*
Gyülölet, fn. *rancune, haine, f., ressentiment, m.;* —es, mn. *haïssable, odieux.*
Gyülölködni (ik), k. *avoir de la haine.*
Gyülölni, cs. *haïr, détester.*
Gyülölség, fn. *haine, rancune, f.;* —es, mn. *haineux, hostile.*
Gyülöngni, k. *s'assembler; s'accumuler.*
Gyülvény, fn. *agrégat, m.*
Gyümölcs, fn. *fruit, m.*
Gyümölcsáros, fn. *fruitier, m.;* —nő, fn. *fruitière, f.*
Gyümölcsfa, fn. *arbre fruitier, m.*
Gyümölcsoltó-Boldogasszony, fn. *Annonciation, f.*
Gyümölcsös, mn. *riche, fertile, abondant en fruits;* —, fn. *jardin fruitier, m.*
Gyümölcsözni (ik), k. *fructifier.*
Gyümölcstelen, mn. *infructueux.*
Gyümölcstermő, mn. *fructifère.*
Gyümölcsvásár, fn. *marché aux fruits, m.*
Gyüret, fn. *rouleau, m.*
Gyürke, fn. *grignon, m., croûte, f., chanteau (de pain), m.*
Gyürközni (ik), k. *se retrousser, retrousser (sa robe etc.).*
Gyürni, cs. *retrousser, replier.*
Gyürü, fn. *anneau, m.; bague, f.*
Gyürüded, mn. *annulaire.*
Gyürüs, mn. *bouclé, annelé, annulaire.*
Gyürüváltás, fn. *fiançailles, f. pl.*
Gyürüzni (ik), ik. *se boucler; se rouler en spirale; s'enrouler.*
Gyüszü, fn. *dé, m.;* —virág, fn. *digitale, f.*

H.

Ha! ksz. *quand, lorsque; en cas que; si.*
Hab, fn. *écume; mousse; flot, m.; onde, f.*
Habagyag, fn. *argile à pipe, argile blanche, f.*
Habahurgya, l. Hebehurgya.
Habakolni, cs. *remuer, remuer avec le moulinet.*
Habár, ksz. *quand même; quoique; bien que.*
Habár, fn. *écumoire, f.*
Habarcz, fn. *polype, m.;* —nemü, mn. *polypeux.*
Habarék, fn. *micmac, m.*
Habargatni, cs. *remuer avec le moulinet.*
Habari, mn. *qui parle rapidement.*
Habarítni, cs. *remuer avec le moulinet.*
Habarni, cs. *remuer; parler avec une extrême volubilité.*
Habaró, Habaróvessző, fn. *moulinet, m.*
Habkő, fn. *pierre-ponce, f.*
Hableány, fn. *néréide, sirène; ondine, f.*
Habnemü, in. *écumeux.*
Hábor, fn. *emportement, m.; perturbation, f.; dérangement, m.*
Háborgás, fn. *inquiétude; agitation, f., troubles, m. pl.; émeutes, f. pl.*
Háborgatás, fn. *importunité; perturbation, f.*
Háborgatni, cs. *incommoder; alarmer; distraire (qn. de son travail).*
Háborgó, fn. *tumultueux; orageux.*
Háborítás, fn. *perturbation, f.*
Háborítatlan, mn. —ul, ih. *qui n'est pas troublé; tranquille (ment); sans être troublé.*
Háborítni, cs. *troubler; inquiéter.*
Háborkodni (ik), k. *s'inquiéter; être agité, troublé.*
Háborodás, fn. *inquiétude, f.; trouble, m.*
Háborodni (ik), k. *se troubler.*
Háborodott, mn. *troublé; dérangé; égaré.*
Háborodottság, fn. *trouble, m.*
Háborogni, k. *s'agiter.*
Háboru, fn. *guerre, f.;* égi —, *orage, m.*
Háborus, mn. *belliqueux.*
Háboruság, fn. *discorde, f.;* —os, mn. *agité.*
Háboruskodni (ik), k. *faire la guerre.*
Habos, mn. *écumeux; spumeux; ondé; moiré.*
Habosaczél, fn. *acier de Damas, m.*

Habosra edzeni, cs. *damasquiner.*
Habosra szőni, cs. *façonner en ondes; moirer.* [*f.*
Habozás, fn. *despumation; irrésolution,*
Habozni, cs. *écumer, despumer; damasquiner; moirer.*
Habozni (ik), k. *chanceler, hésiter; fluctuer.*
Iabszedő, fn. *écumoire, f.*
Iabtej, fn. *crême à la neige, f.*
Iabtorlás, fn. *agitation des flots, houle, f.*
Iabzani (ik), k. *écumer, mousser; élever ses flots.*
Iabzsi, mn. *vorace.*
Iabzsolni, cs. *manger avec voracité.*
Iacsak, ksz. *pourvu que, si toute fois.*
Iaczér, fn. *archer, huissier, m.*
Iaczuka, fn. *habit de dessus, surtout, m.* [*pl. m.*
Iad, fn. *guerre, f.; gens de guerre,*
Iadakozni (ik), k. *faire la guerre.*
Iadakozó, mn. *belligérant; belliqueux; guerroyant.*
adalku, fn. *capitulation, f.* [*f.*
adállás, fn. *position (d'une armée),*
adanozni, l. Hadarászni.
adapród, fn. *cadet, m.*
adarászni, k. *se chamailler, ferailler; parler avec une extrême vélocité.*
adarni, cs. l. Hadarászni; *fouiller (dans le feu).* [*m.*
adaró, fn. *fléau (à battre en grange),*
adastyán, fn. *vétéran, m.*
adász, fn. *stratégiste, m.*
adbiró, fn. *auditeur, m.*
adbiztos, fn. *commissaire des guerres, m.*
adcsaplár, fn. *vivandier, m.*
adcsel, fn. *stratagème, m.*
adcsiny, fn. *coup de main, m.*
adcsoport, fn. *troupe, f.*
add! isz. *laissez!* [*m.*
adfi, mn. *guerrier, militaire, soldat,*
adfogadás, fn. *enrôlement, m.*
adfő, Hadfőnök, fn. *commandant d'armée. m.*
adfogság, fn. *captivité, f.*
adgyakorlat, fn. *exercice militaire, manœuvre, f.* [*pagne, f.*
adgyógytár, fn. *pharmacie de cam-*
adgyűjtés, fn. *levée des troupes, f.*
di, mn. *guerrier, militaire, martial.*
dige, fn. *mot d'ordre, m.*
diöv, fn. *écharpe, f.*
disten, fn. *Mars, m.*

Hadizenet, fn. *déclaration de guerre, f.*
Hadjárat, fn. *campagne, expédition militaire, f.*
Hadjelszó, fn. *mot d'ordre, m.*
Hadjutalék, fn. *contingent, m.*
Hadköteles, mn. *sujet à la conscription.*
Hadláb, fn. *pied de guerre, m.*
Hadmező, fn. *champ de bataille, m.*
Hadmivelet, fn. *opérations (militaires), f. pl.* [*tactique, f.*
Hadművész, fn. *tacticien, m.; —* et, fn.
Hadnagy, fn. *lieutenant, m.; —* ság, fn. *lieutenance, f.*
Hadnép, fn. *gens de guerre, m. pl., troupes, f. pl.*
Hadoszlop, fn. *colonne, f.*
Hadosztály, fn. *division (d'un corps d'armée), f.* [*mée, m.*
Hadparancsnok, fn. *commandant d'ar-*
Hadpénztárnok, fn. *trésorier de l'armée, m.; payeur général de l'armée, m.*
Hadsegéd, fn. *adjudant; aide-major; aide-de-camp; officier d'ordonnance, m.*
Hadsereg, fn. *armée, f.* [*m.*
Hadszállitás, fn. *transport des troupes,*
Hadszárny, fn. *aile (d'une armée), f.*
Hadszék, fn. *conseil de guerre, m.*
Hadszemle, fn. *revue; inspection, f.*
Hadszer, fn. *matériel, m., provisions, munitions de guerre, f. pl.*
Hadszerhivatal, fn. *direction du matériel d'artillerie, f.; comité d'artillerie, m.*
Hadszertár, fn. *arsenal, m.*
Hadszó, fn. *mot d'ordre, m.*
Hadszünet, fn. *armistice, m.*
Hadtanoda, fn. *école militaire, f.*
Hadtest, fn. *corps d'armée, m.*
Hadtörvény, fn. *loi militaire* ou *martiale, f.* [*m.*
Hadtörvényszék, fn. *tribunal de guerre,*
Hadtudomány, fn. *science militaire, f.*
Hadtudós, fn. *stratégiste, tacticien, m.*
Hadúr, fn. *Mars, m.*
Hadügy, fn. *affaires militaires, f. pl.*
Hadügyész, Hadügyvéd, fn. *auditeur, m.*
Hadügyminiszter, fn. *ministre de la guerre, m.; —* ium, fn. *ministère de la guerre, m.* [*f.*
Hadüzenet, fn. *déclaration de guerre,*
Hadverő, mn. *victorieux.*
Hadvezér, fn. *commandant d'armée, général enchef, m.; —* ség, fn

dignité de général en chef, f.; commandement; corps des généraux, m.
Hadviselés, fn. *guerre, f.*
Hadviselő, mn. *belligérant.*
Hadvizsgálat, fn. *revue, f.*
Hágatni, cs. *couvrir (la jument).*
Hágcsálni, Hágdogálni, k. *monter, escalader, marcher à pas lents.*
Hágcsó, fn. *montée, f.*
Hágni, k. *monter; faire un pas; enjamber; couvrir.*
Hágó, mn. *montant; —, fn. sentier escarpé; étalon, m.*
Hagyaték, fn. *reste, m.; succession, f.*
Hagygyán, Hagyján, isz. *passons-là-dessus! soit!*
Hagyma, fn. *plante alliacée, f.; ail, m.;* fog —, *ail cultivé, m.;* veres —, *ail oignon, m.; bulbe, m. et f., oignon, m.;* —gerezd, fn. *gousse (d'ail), f.;* —gyökér, fn. *bulbe, f.;* —gyökerü, mn. *bulbeux;* —nemü, mn. *bulbeux.*
Hagymás, mn. *préparé d'oignon; à l'oignon; bulbeux.*
Hagymáz, fn. *typhus, m.*
Hagymázni, cs. *frotter avec des oignons, ajouter de l'oignon (à un mets).*
Hagyni, cs. *laisser; permettre, accorder; léguer (qc. à qn.); faire un legs.*
Hagyomány, fn. *legs, m.; tradition, f.*
Hagyományos, fn. *légataire, m.; —,* mn. *traditionnel.*
Hagyományozni, cs. *léguer.*
Hagyományozó, fn. *testateur, m.*
Hah! isz. *ah!*
Hahj! isz. *hélas!*
Hahota, fn. *grands éclats de rire, m. pl.*
Hahotálni, Hahotázni (ik), k. *rire aux éclats; éclater de rire, rire à gorge déployée.*
Haj, fn. *cheveu, m.;* l. Héj, fn.
Háj, fn. *graisse (abdominale), panne, f.*
Hajadon, fn. *fille, f.; —,* mn. *non mariée.*
Hajadonság, fn. *état de demoiselle, m.*
Hajah, isz. *hé! çà! çà!*
Hajas, mn. *chevelu; velu; poilu; garni de cheveux.*
Hajatlan, mn. *privé de cheveux; chauve.*
Hajatlanodni (ik), k. *devenir chauve, perdre les cheveux.*
Hajazat, fn. *chevelure, f.*
Hájazni, cs. *graisser.*
Hajborzasztó, mn. *horrible.*
Hajcsár, fn. *pique-bœuf; porcher, m.*
Hajdan, ih. *autrefois, ci-devant; jadis; —, fn. temps passés, m. pl., antiquité, f.*
Hajdani, mn. *ancien; ci-devant.*
Hajdaniság, fn. *antiquité; ancienneté; vétusté, f.*
Hajdankor, fn. *temps passés, m. pl., antiquité, f.*
Hajdina, fn. *blé sarrasin, blé noir, m.*
Hajdu, fn. *traban, garde (du corps), m.*
Hojfodor, fn. *boucle de cheveux, f.*
Hajfodorító, fn. *coiffeur; perruquier; fer à friser, m.*
Hajfodrász, fn. *friseur, m.*
Hájfodrozat, fn. *frisure, f.*
Hajfonadék, fn. *queue, tresse, natte, f.*
Hajfonat, fn. *tresse de cheveux, f.*
Hajfürt, fn. *boucle, f.; —*ös, mn. *bouclé.*
Hajh! isz. *hélas!*
Hajhász, fn. *courtier (de marchandises) entremetteur; censal, m.*
Hajhászdíj, fn. *courtage, m.*
Hajhászkodás, fn. *courtage, m.*
Hajhászkodni (ik), k. *faire le courtier*
Hajhászni, cs. *chercher.*
Hajhullás, fn. *chute des cheveux, f.*
Hajigálni, cs. *jeter çà et là.*
Hajitás, fn. *jet, m., projection, f.*
Hajitni, cs. *jeter, projeter.*
Hajitódárda, fn. *javelot; dard, m.*
Hajitóhorog, fn. *grappin d'abordage,*
Hajkenőcs, fn. *pommade, f.*
Hajkészület, fn. *frisure, f.*
Hajkolni, cs. *marquer.*
Hajkötő, fn. *ruban à tresse, m.*
Hajladék, fn. *fléchissement, m.*
Hajladni, k. *se plier; fléchir.*
Hajladozni (ik), k. *fléchir; s'incliner*
Hajlag, fn. *climat, m.*
Hajlak, fn. *abri, m.*
Hajlam, fn. *penchant, m.*
Hajlandó, mn. *affectionné; prêt, disposé à . . .*
Hajlandóság, fn. *penchant, m.; disposition, f.; affection; faveur, bonnes grâces, f. pl.*
Hajlani (ik), k. *se plier; fléchir; courber; pencher, incliner; affectionner (qn.).*
Hajlás, fn. *courbure, inflexion; fléchissure, f.*
Hajlat, fn. *courbure, flexion; pente, descente; déclivité (d'un terrain)*

Hajlatlan, mn. *inflexible;* —ság, fn. *inflexibilité, f.* [*chant.*

Hajlatos, mn. *flexible; incliné, pen-*

Hajlék, fn. *demeure; habitation, f.; domicile; habitacle, m.*

Hajlékony, fn. *flexible, pliable, traitable;* —ság, fn. *flexibilité; souplesse, f.*

Hajlitás, fn. *fléchissement, m.; flexion, inflexion, f.; déclinaison; conjugaison, f.*

Hajlitható, mn. *déclinable.*

Hajlítni, cs. *plier, courber; fléchir; décliner; conjuguer.*

Hajló, mn *flexible; incliné, penchant; affectionné; prêt, disposé à . . .*

Hajlogni, l Hajlongni.

Hajlok, l. Hajlék.

Hajlomás, fn. *penchant, m.*

Hajlongni, k. *fléchir, s'humilier (devant qn.); faire des révérences.*

Hajlós, mn. *flexible; pliable; penchant, incliné;* —ág, fn. *flexibilité, f.;* —ság, fn. *flexibilité; pente, déclivité, f.*

Hajlott, mn. *plié, courbé;* —koru, —idejü, mn. *âgé.*

Hajma, l. Hagyma.

Hajmenés, l. Hajhullás.

Hajnal, fn. *aurore, f.;* —ban, —kor, ih. *de bon matin.*

Hajnalcsillag, fn. *étoile du matin, f.*

Hajnalhasadás, fn. *crépuscule du matin, m.*

Hajnali, mn. *du matin, matinal.*

Hajnallani (ik), Hajnalodni (ik), k. *le jour commence à poindre.*

Hajnalpir, fn. *aurore, f.*

Hajnövés, fn. *crue* ou *pousse des cheveux, f.*

Hajnyirés, fn. *coupe des cheveux, f.*

Hajó, fn. *vaisseau, m.*

Hajóállás, fn. *dock, m.* [*m.*

Hajóbak, fn. *chantier (de construction),*

Hajóbél, fn. *fond de cale, m.*

Hajóbér, fn. *naulage, m.*

Hajóbiró. mn. *navigable.*

Hajóbirtokos, fn. *propriétaire, patron (d'un vaisseau), m.*

Hajócsapat, fn. *escadre, flottille, f.*

Hajóderék, fn. *charpente d'un vaisseau, f.*

Hajódeszkázat, fn. *bordages, m. pl.*

Hajogni, k. *se courber; fléchir; incliner.*

Hajógazda, fn *patron; fréteur, m.*

Hajógyár, fn. *chantier de construction navale, m.*

Hajóhad, fn. *flotte, armée navale, f*

Hajóhadvezér, fn. *amiral, m.*

Hajókalauz, fn. *pilote, m.*

Hajókamra, fn. *cabine, f.*

Hajókapitány, fn. *capitaine de vaisseau; patron, m.*

Hajókár, fn. *avarie, f.*

Hajókázhatatlan, mn. *innavigable.*

Hajókázható, mn. *navigable.*

Hajókázni (ik), k. *naviguer.*

Hajókázó, fn. *navigateur, m.*

Hajókészitőhely, fn. *dock, m.*

Hajókészület, fn. *équipement, m.; apparaux, agrès (d'un navire), m. pl.*

Hajókötél, fn. *câble, cordage, m.; amarre, f.* [*m.*

Hajóláb, fn. *chantier (de construction),*

Hajolhatatlan, mn. *inflexible; intraitable.*

Hajolni, l. Hajlani.

Hajómester, fn. *fréteur, m.*

Hajónyom, fn. *sillon, sillage, m.*

Hajóoldal, fn. *hauban, m.*

Hajóodu, fn. *fond de cale, m.*

Hajóorr, fn. *proue, f.*

Hajópadlat, fn. *fond d'un vaisseau, m.*

Hajópárkány, fn. *vibord, m.*

Hajórabló, fn. *pirate, m.*

Hajóraj, fn. *flotte, f.*

Hajóraszállás, fn. *embarquement, m.*

Hajórév, fn. *port, m.*

Hajórom, fn. *débris (d'un navire), m. pl., carcasse, f.* [*lier, m.*

Hajós, fn. *navigateur; marinier; bate-*

Hajósereg, fn. *flotte, f.*

Hajósgazda, fn. *patron d'un vaisseau, m.* [*lot, m.*

Hajóslegény, fn. *garçon batelier; mate-*

Hajószoba, fn. *cajute, f.*

Hajóterhelő, fn. *lest, m.*

Hajótöredék, fn. l. Hajórom.

Hajóvontatás, fn. *remorque, f.*

Hajózás, fn. *navigation, f.*

Hajózhatlan, mn. *innavigable.*

Hajózható, mn. *navigable.*

Hajózni (ik), k. *naviguer.*

Hajózó, fn. *navigateur, m.*

Hajpipere, fn. *coiffure, f.*

Hajpor, fn. *poudre à poudrer les cheveux, f.*

Hajporos, mn. *poudreux.*

Hajporozni, cs. *poudrer.*

Hajsz! isz. *hurhaut! (à droite)*

Hajszál, fn. *cheveu, m.*

Hajszálhasogatás, fn. *subtilités, f. pl.*
Hajszálhasogató, fn. *esprit subtil, m.*
Hajszálnyi, mn. *mince comme un cheveu.*
Hajszinű, mn. *châtain.*
Hajszolni, cs. *faire courir; donner la chasse à . . ., chasser, poursuivre; pousser, presser (qn. à qc.).*
Hajtani, cs. *pousser* (ex. *un navire, l'ennemi); chasser; presser; plier, courber; purger;* —, k. *pousser* (se dit *de l'herbe); aller en voiture.*
Hajtás, fn. *action de pousser, etc.; flexion, f., fléchissement; pliage, m.; pousse, f.; rejeton, m.; action de mener en voiture, f.*
Hajtekercs, fn. *bourrelet de cheveux; tortillon; chignon, m.*
Hajthatatlan, mn. —ul, ih. *inflexible, opiniâtre(ment); sans fléchir;* —ság, fn. *inflexibilité, f.*
Hajtható, mn. *flexible, pliable, traitable, souple.*
Hajthatóság, fn. *flexibilité, souplesse, f.*
Hajtó, fn. *batteur, traqueur, m.;* —, mn. *laxatif.*
Hajtócsiga, fn. *toupie, f., sabot, m.*
Hajtófa, fn. *chassoir, maillet, m.; manivelle, f.*
Hajtogatni, cs. *plier* (ex. *une serviette); décliner, conjuguer;* magát —, *faire des compliments.*
Hajtóka, fn. *rebord, revers (d'un habit), parement (des manches); retroussis (d'un chapeau), m.*
Hajtókerék, fn. *roue motrice, f.*
Hajtómű, fn. *roue principale, f., pignon; rouage, engrenage, m.*
Hajtószer, fn. *un remède évacuant, m.*
Hajtott, mn. *plié; plissé; infléchi.*
Hajtóvadászat, fn. *battue, traque, chasse au rabat, f.*
Hajtő, fn. *racine d'un cheveu, f.*
Hajtű, fn. *aiguille de tête; épingle à cheveux, f.; poinçon, m.*
Hajulni, l. Hajlani (ik), és **Hajolni.**
Hajválaszték, fn. *raie, f.*
Hajvas, fn. *fer à friser, m.*
Hákogni, k. *faire des efforts pour expectorer.*
Hákom-bákom, fn. *tour de passe-passe, m.*
Hal, fn. *poisson, m.*
Hála, fn. *gratitude, reconnaissance, f., remercîment, m.;* hálát adni, *remercier, rendre grâces de . . .*
Haladás, fn. *progrès, m.; progression, f.*
Háladás, fn. *action de grâces, f.; remercîment, m.*
Háladat, fn. *gratitude, reconnaissance, f.*
Háladatlan, mn. *ingrat;* —ság, fn. *ingratitude, f.*
Háladatos, mn. *reconnaissant.*
Háladatoskodni (ik), k. *faire voir sa gratitude.*
Háladatosság, fn. *gratitude, reconnaissance, f.*
Haladék, fn. *délai, m.*
Haladéktalanul, ih. *sans délai.*
Haladni, k. *faire des progrès, avancer; s'en aller, s'écouler* (se dit *du temps*).
Háladó, mn. *reconnaissant.*
Halál, fn. *mort, f.*
Halálágy, fn. *lit de mort, m.*
Halálba, ih. *à la mort; à mourir; mortellement.*
Halálbizonyitvány, fn. *extrait mortuaire, m.*
Halálbüntetés, fn. *peine de mort, peine capitale, f.*
Halálfej, **Halálfő**, fn. *tête de mort, f.; crâne (d'un squelette), m.*
Halálhozó, mn. *mortel; léthal, mortifère.*
Hálálkodni (ik), k. *exprimer sa gratitude d'une manière flatteuse.*
Halálküzdés, fn. *agonie, f.*
Halálmadár, fn. *effraie, f.*
Hálálni, k. *remercier, rendre grâces (de qc.).*
Halálos, mn. *mortel; léthal; de mort;* —an, ih. *à mort.*
Halálosbeteg, mn. *malade à la mort.*
Halálosbűn, fn. *péché mortel, m.*
Halálozás, fn. *mort, f., décès, m.*
Halálozni (ik), k. *mourir.*
Halálszín, fn. *pâleur mortelle, f.*
Halálszinű, mn. *pâle comme la mort*
Halandó, mn. *mortel;* —ság, fn. *mortalité, f.*
Halánték, fn. *tempe, f.*
Halas, mn. *poissonneux.*
Hális, fn. *couche, retraite pour la n[uit], f.; gîte, m.; couchée, f.*
Hálás, mn. *reconnaissant.*
Háláspénz, fn. *gîte, m., prix du gî[te]*
Halastó, fn. *étang peuplé de poisso[ns], vivier, m.*
Halász, fn. *pêcheur, m.*
Halászat, fn. *pêche, f.; métier [de] pêcheur, m.*
Halászatjog, fn. *droit de pêcher, m.*
Halászható, mn. *où l'on peut pêcher.*
Halászlé, fn. *sauce au poisson, f.*
Halászmadár, fn *hirondelle de mer,*

Halászmedve, fn. *ours pêcheur, m.*
Halászni, cs. *pêcher.*
Halasztani, cs. *différer; proroger.*
Halaszthatatlan, mn. *qui ne souffre point de retard; pressant; urgent.*
Halasztható, mn. *qu'on peut différer.*
Hálátlan, mn. *ingrat; non reconnaissant;* —ság, fn. *ingratitude, f.*
Hálául, ih. *en reconnaissance.*
Halavány, mn. *blême, pâle; mat* (se dit *de la couleur*).
Halaványitni, cs. *pâlir.*
Halbárka, fn. *réservoir, m.*
Halboritó, fn. *mannequin de marée, m.*
Halcsont, fn. *baleine, f.*
Haldoklani (ik), k. *être à l'agonie.*
Haldoklás, fn. *agonie, f.*
Haldokolva, ih. *mourant; agonisant.*
Halenyv, fn. *colle de poisson, f.*
Halhatatlan, mn. *immortel;* —ítni, cs. *rendre immortel;* —ság, fn. *immortalité, f.;* —ul, ih. *immortellement.*
Halhéj, fn. *baleine, f.;* —, mn. *de baleine.*
Halicsország, tn. *la Galicie.*
Halikra, Halív, fn. *frai; caviar, m.*
Halivadék, fn. *alevin, nourrain, fretin, m.*
Halívás, fn. *(saison du) frai, m.*
Halk, mn. *bas; doux; silencieux; sourd;* —kal, —kan, ih. *bas; à voix basse; doucement; en silence.*
Halkufár, fn. *poissonnier, m.*
Hallani, cs. *entendre; ouïr;* nagyot—, *avoir mauvaise ouïe, avoir l'oreille dure.*
Hallás, fn. *ouïe, f.*
Hallástalan, mn. *privé de la faculté d'entendre* ou *de l'ouïe.*
Hallástan, fn. *acoustique, f.*
Hallatlan, mn. *inouï.*
Hallatos, mn. *perceptible.*
Hallcső, fn. *cornet acoustique, m.*
Hallé, fn. *sauce au poisson, f.*
Hallga, mn. *taciturne; discret;* —, isz. *silence!*
Hallgatag, mn. *taciturne; silencieux; discret.*
Hallgatagság, fn. *taciturnité; discrétion; réserve, f.*
Hallgatás, fn. *action d'écouter; attention, f.; silence, m.*
Hallgatkozni (ik), l. Hallgatózni.
Hallgatni, k. *se taire, écouter; faire attention à . .*
Hallgató, fn. *auditeur, m.;* —, mn. *qui écoute, silencieux.*
Hallgatódzni (ik), k. l. Hallgatózni.
Hallgatólag, ih. *tacitement.*
Hallgatóság, fn. *auditoire, m.*
Hallgatózás, fn. *curiosité indiscrète, f.*
Hallgatózni (ik), k. *être aux écoutes; épier; espionner; écouter* (ex. *à la porte*).
Hallható, mn. *perceptible; intelligible.*
Hallideg, fn. *nerf acoustique, m.*
Hallik, k. *on dit, le bruit court.*
Hallmenet, fn. *conduit auditif, m.*
Halló, fn. *celui qui entend* ou *qui écoute.*
Hallomás, fn. *ouï-dire, on dit, m.*
Hallóterem, fn. *salle (pour écouter), f.*
Halltölcsér, fn. *cornet acoustique, m.*
Halmaz, fn. *amas, tas, m.*
Halmazat, fn. *entassement, m.; accumulation, f.*
Halmos, mn. *couvert de collines.*
Halmozás, fn. *entassement, m.*
Halmozat, l. Halmazat.
Halmozgatni, cs. *mettre en petits tas, amonceler.*
Halmozni, cs. *mettre en tas; accumuler, amonceler, entasser; combler* (qn. ex. *de bienfaits*).
Halni, k. *mourir.*
Hálni, k. *passer la nuit; coucher (avec qn.).*
Háló, fn. *réseau; rets; filet; panneau; piège, m.; filets, m. pl.*
Háló, mn. — vendég, fn. *passager, m.*
Haló-félben, ih. *mourant.*
Hálódad, mn. *rétiforme, réticulaire.*
Hálódzni (ik), k. *s'engager dans des cordages, des filets; se troubler* (se dit *de l'œil*).
Hálófejkötő, fn. *bonnet de nuit, m.; dormeuse, f.*
Halogatni, cs. *temporiser; différer.*
Hálóhely, fn. *gîte, m.; couche; retraite, f.*
Hálóing, fn. *chemise de nuit, f.*
Hálóköntös, fn. *robe de chambre, f.*
Halom, fn. *colline, côte, f.; amas, tas m.*
Hálóruha, fn. *vêtement* ou *habit de nuit; négligé, m*
Hálósipka, fn. *bonnet de nuit, m.*
Hálósuly, fn. *poids, m. pl.*
Hálószoba, fn *chambre à coucher, f.*
Hálótanya, fn. *couche, retraite, f.; gîte, m.*
Hálótárs, fn. *compagnon de lit, m.*
Hálóterem, fn. *dortoir, m.*
Halott, fn. *mort, défunt, m.;* —nak napja, fn. *fête des trépassés, f.*

Halottasmenet, fn. *cortège* ou *convoi funèbre, m.*
Halottdal, fn. *cantique, chant funèbre, m.* [*gue, f.*
Halotthás, fn. *maison de deuil, f.; mor-*
Halottibeszéd, fn. *oraison funèbre, f.*
Halottibizonyitvány, fn. *certificat, acte qui constate le décès de qn.; extrait mortuaire, m.* [*mort, f.*
Hallotting, fn. *chemise qu'on met à un*
Halottjelentő, fn. *celui qui invite aux funérailles.*
Halottkiséret, fn. *cortège* ou *convoi, m.*
Halottkocsi, fn. *char funèbre; corbillard, m.* [*m.*
Halottlajstrom, fn. *registre mortuaire,*
Halottmise, fn. *office pour les morts, m., messe des morts, messe de réquiem, f.* [*mort, f.*
Halottnézés, fn. *inspection d'un corps*
Halottszag, fn. *odeur cadavéreuse, f.*
Halottszín, fn. *pâleur mortelle, f.*
Halottszinü, mn. *pâle comme la mort.*
Halott-tetem, fn. *cadavre, m.*
Halott-tor, fn. *repas d'enterrement; repas funèbre, m.*
Hálóvadászat, fn. *tenderie; traque, f.*
Halovány, l. **Halvány**.
Hálóvetés, fn. *coup de filet, m.; pêche au filet, f.*
Hálózat, fn. *filets, m. pl.*
Hálózni, cs. *entourer de cordes, corder; entourer de ses filets, enlacer, captiver.*
Hálózott, mn. *percé à jour;* — munka, fn. *ouvrage à jour, m.*
Halrekesz, fn. *écrille, f.; gord, m.*
Halszárny, fn. *nageoire, f.*
Halt, l. **Holt**.
Haluska, fn. *une espèce de mets de farine; boulette (de farine), f.* [*né.*
Halva, ih. *mort;* — szülött, mn. *mort-*
Halvany, fn. *chlore, m.*
Halvány, mn. *blême, pâle; mat* (se dit *de la couleur).*
Halványitni, cs. *pâlir.* [*pâlir.*
Halványodni (ik), k. *devenir pâle,*
Halványság, fn. *pâleur, f.*
Halyag, fn. *vistache sauvage, f.*
Halyagmakk, fn. *pistache sauvage, f.*
Hályog, fn. fekete —, *amaurose, goutte sereine, f.;* szürke —, *cataracte, f.;* zöld —, *glaucome, m.*
Hályogos, mn. *cataracté.*
Hályogszurás fn. *opération de la cataracte, f.*

Halzsír, fn. *huile de poisson,* ou *de baleine, f.*
Hám, fn. *pelure* (ex. *d'une pomme*), *f.; harnais, m.*
Hamag, fn. *potasse, f.*
Hamar, ih. *vite, avec vitesse, promptement; avec volubilité.*
Hamargatni, cs. *hâter.*
Hamarítni, cs. *accélerer, hâter, presser.*
Hamarjában, ih. *à la hâte.*
Hamarkodás, fn. *précipitation; étourderie, f.*
Hamarkodni (ik), k. *trop hâter, se presser trop.*
Hamarkodó, mn. *inconsidéré; étourdi.*
Hamarság, fn. *vitesse, f.*
Hambár, fn. *grenier à blé, m.*
Hameleg, fn. *kali, m.*
Hámfa, fn. *palonnier, m.*
Hamis, mn. *faux; trompeur; apocryphe.*
Hamisan, ih. *faussement; contrairement à la vérité.*
Hamiseskü, fn. *parjure, m.*
Hamisítni, cs. *falsifier; frelater* (*le vin etc.*), *fausser.*
Hamiskodni (ik), k. *se conduire avec duplicité; faire des plaisanteries; dissimuler, feindre.* [*foi.*
Hamislelkü, mn. *qui manque de bonne*
Hamislelküség, fn. *mauvaise foi, f.*
Hamisság, fn. *fausseté, f.*
Hámkötél, fn. *trait, mn.*
Hámlani (ik), k. *se peler; s'écaler, muer* (se dit *d'un serpent etc.*); *s'enlever par écailles* (se dit *de la peau etc.*).
Hámor, fn. *forge, f.; martinet, m.*
Hámorkovács, fn. *maître-garçon forgeron, m.*
Hámormester, fn. *maître* ou *directeur d'une forge, m.*
Hámosló, fn. *cheval de trait, m.*
Hámozatlan, mn. *qui n'est pas pelé avec l'écorce; avec la peau, avec la robe.*
Hámozni, cs. *peler* (ex. *une pomme*, *enharnacher.* [*chandelle*).
Hamu, fn. *cendre, f.; mouchure* (*d*
Hamupipők, fn. *cendrillon, m.; souillon de cuisine, m. et f.*
Hamus, mn. *plein de cendres, cendreux.*
Hamusó, fn. *sous-carbonate de soude*
Hamuszuszék, fn. *cendrier, m.*
Hamuzsir, fn. *potasse, f.*

Hamvadék, fn. *cendre, f.; pourriture, f.*
Hamvadni, k. *se putréfier ; se réduire en poussière.*
Hamvas, mn. *cendreux, plein de cendres ; couvert de fleur* (se dit *des prunes etc.*); — szürke, *gris cendré ;* — szeder, fn. *baie de ronce, f.*
Hamvasztani, cs. *réduire en cendres.*
Hamvatag, mn. *qui peut être réduit en poussière.*
Hamvazás, fn. *incinération, f.*
Hamvazni, cs. *recouvrir de cendres.*
Hamvazószerda, fn. *mercredi des cendres, m.*
Hamvveder, fn. *urne cinéraire, f.*
Hamvvévő, fn. *mouchettes, f. pl.*
Hámzás, fn. *décortication, f.*
Hámzutt, mn. *pelé ; écalé ; décortiqué.*
Hancsik, fn. *colline qui marque la frontière ; motte (de terre), f.; taupinière, f.*
Hancsikolni, k. *entasser de la terre.*
Handabanda, fn. *gasconnade, f.*
Handabandázni, k. *faire des gasconnades.*
Handsár, fn. *poignard, m.*
Hanem, ksz. *mais ;* — ha, ksz. *excepté, à l'exception de, sauf, à la reserve de, sinon, à moins que, hors, hormis.*
Hang, fn. *son; retentissement, m.; voix, f.*
Hangadó, fn. *celui qui donne le ton dans une société.*
Hangász, fn. *musicien, m.*
Hangászat, fn. *art musical, m., musique, f.*
Hangászati, mn. *musical.*
Hangászkar, fn. *orchestre, m.*
Hangejtés, fn. *accent, m.*
Hangékezés, fn. *accentuation, f.*
Hangfenék, fn. *table, f.*
Hangharmad, fn. *tierce, f.*
Hangicsálni, k. *chanter* (se dit *du rossignol etc.*).
Hangidom, fn. *rhythme, m.*
Hangjegy, fn. *note, f.*
Hangjel, fn. *accent, m.*
Hangjelezni, cs. *accentuer.*
Hangjelzés, fn. *accentuation, f.*
Hangkellem, fn. *euphonie, f.*
Hangkisérét, fn. *accompagnement, m.*
Hanglejtés, fn. *cadence, f.*
Hanglejtő, fn. *échelle acoustique* ou *tonique, f.*
Hanglépcső, fn. *gamme, f.*
Hanglik, fn. *ouïe, f.*
Hangmenetel, fn. *gamme, échelle, f.*
Hangmérték, fn. *mesure, f.*
Hangmű, fn. *morceau de musique, m.*
Hangművész, fn. *artiste ; virtuose, m.*
Hangművészet, fn. *art musical, m.*
Hangnem, fn. *mode, ton, m.*
Hangnyomat, fn. *accentuation, f.*
Hangolat, fn. *disposition, f.; humeur f.*
Hangolni, cs. *accorder, mettre d'accord.*
Hangoló, fn. *accordeur ; accordoir, m.*
Hangora, fn. *harmonica, m.*
Hang-óra, fn. *horloge à carillon, f.*
Hangos, mn. *sonnant; qui résonne ; retentissant ; sonore.*
Hangosan, ih. *hautement; haut; à haute voix ; aux éclats.*
Hangozni, cs. l. Hangolni.
Hangoztatás, fn. *intonation, f.*
Hangoztatni, cs. *entonner ; donner le ton ; appuyer (sur une syllabe).*
Hangrezgés, fn. *battement de gosier, trille ; tremblement, m.*
Hangsúly, fn. *accent, m.*
Hangsúlyozni, cs. *faire peser le son sur . . ., accentuer ; appuyer sur . . .*
Hangsúlytan, fn. *prosodie, f.*
Hangsúlyzás, fn. *accentuation, f.*
Hangszer, fn. *instrument de musique, m.*
Hangszerzemény, fn. *composition, f.*
Hangszerző, fn. *compositeur, m.*
Hangtan, fn. *acoustique, f.*
Hangtompító, fn. *sourdine, f.*
Hangverseny, fn. *concert, m.*
Hangvilla, fn. *fourchette tonique, f.*
Hangzani (ik), k. *sonner ; résonner ; retentir.*
Hangzás, fn. *résonnement ; retentissement, m.*
Hangzat, fn. *retentissement; accord, m., résonnance, f.*
Hangzatka, fn. *sonnet, m.*
Hangzatos, mn. *sonore; résonnant ; retentissant.*
Hangzavar, fn. *dissonnance ; discordance, f.*
Hangzó, mn. *sonnant ;* —, fn. *voyelle, f.*
Hangya, fn. *fourmi, f.*
Hangyaboly, fn. *fourmilière, f.*
Hangyászmedve, fn. *fourmilier, m.*
Hangyatojás, fn. *fourmi en chrysalide, f.*
Hangyazsombik, fn., l. Hangyaboly.
Hant, fn. *motte (de terre), motte (de gazon), f.*
Hántani, cs. *écaler* (ex. *des noix*): *décortiquer ; écorcer* (ex. *un arbre*); *écosser, peler.*

Hántatlan, mn. *qui n'est pas pelé; non mondé; avec l'écorce, avec la peau, avec la robe.*
Hantföld, fn. *terreau, m.*
Hány? mn. *combien?*
Hányad, fn. *cote, f.*
Hányadán, ih. *comment.*
Hányadék, fn. *excrément, m.*
Hányadik, mn. *quantième?*
Hányadjutalék, fn. *cote, cote-part, f.*
Hányados, fn. *quotient, m.*
Hanyag, mn. *négligent;* —on, ih. *négligemment;* —ság, fn. *négligence, f.*
Hányakodni (ik), k. *se rengorger, se gonfler.*
Hányan? ih. *de quelle quantité, de quel nombre?*
Hányás, fn. *jet, m., jetée, f.; vomissement, m.*
Hanyatlani (ik), k. *descendre, s'abaisser (vers l'horizon), décliner* (se dit *du soleil etc.); pencher vers sa fin; tomber en décadence; déchoir (de sa grandeur); décliner; dépérir.*
Hanyatlás, fn. *décadence, f.; dépérissement; délabrement, m.*
Hanyatt, ih. *à la renverse; sur le dos;* —homlok, ih. *en grande hâte, precipitamment.*
Hánydogálni, cs. *jeter çà et là; reprocher (qc. à qn.).*
Hányivetiség, fn. *ostentation, jactance, f.*
Hánykódás, fn. *fluctuation; agitation, f.*
Hánykódni (ik), k. *rouler des vagues; être dans une vive agitation; s'agiter.*
Hánykolódni (ik), k. *s'agiter.*
Hánykő, fn. *tartre émétique, m.*
Hányni, cs. *jeter; vomir.*
Hányódni (ik), k. *être dispersé çà et là.*
Hányogatni, cs. *jeter çà et là.*
Hányóláz, fn. *fièvre accompagnée de vomissements, f.*
Hányszékelés, fn. *choléra-morbus, m.*
Hányszor, ih. *combien de fois.*
Hánytatni, cs. *faire vomir.*
Hánytató, fn. *vomitif, émétique, m.*
Hánytorgatni, cs. *reprocher (qc. à qn.).*
Hány-vetni, cs. *jeter çà et là.*
Hanzaváros, fn. *ville anséatique, f.*
Hápogni, k. *barboter* (se dit *des oies, etc.).*
Hara, fn. *étamine, haire, f.*
Harács, fn. *contribution, f.;* —, mn. *prodigue, dépensier;* —olni, cs. *mettre à contribution; dissiper, prodiguer.*
Harácsoló, fn. *prodigue, dissipateur, m.*
Háradék, fn. *accumulation, f., entassement, m.; tas, m.*
Haragítni, cs. *mettre en colère; fâcher, irriter.*
Haragos, mn. *en colère, transporté de colère, irrité; courroucé; emporté; irritable, colérique.*
Haragoskodás, fn. *passion colérique, f.*
Haragoskodni (ik), k. *être en colère, être fâché, irrité; se fâcher contre qn.*
Haragos-zöld, mn. *vert foncé.*
Haragszik, l. Haragunni.
Haragtartó, mn. *irréconciliable, implacable.*
Haragudik, l. Haragunni.
Haragunni (szik, udik), k. *être en colère.*
Haragvás, fn. *colère, f.*
Haragvó, fn. *en colère; irrité; courroucé.*
Harambanda, fn. *troupe de brigands, f.*
Harambasa, fn. *capitaine de brigands, m.*
Haramia, fn. *larron, brigand, m.*
Haramiás, mn. *de brigand, en brigand.*
Haramiaság, fn. *brigandage, f.*
Haramiáskodni (ik), k. *brigander.*
Haramja, l. Haramia.
Háramlandó, mn. *qui doit retourner (au propriétaire qui en a disposé), réversible; tombé en déshérence, en dévolu;* —ság, fn. *échute, f.*
Háramlani (ik), k. *retourner (à celui qui a donné, vendu* ou *conféré la chose); tomber en dévolu, en déshérence* ou *en partage, échoir (à qn.).*
Háramolni, l. Háramlani.
Harang, fn. *cloche, f.*
Harangdad, mn. *qui a la forme d'une cloche, campaniforme.*
Harangércz, fn. *minéral* ou *alliage métallique dont on fait les cloches, m., bronze, m.*
Harangfül, fn. *anneau, m.; bélière, f.*
Harangkótis, fn. l. Harangnyelv.
Harangláb, fn. *beffroi, m.*
Harangnyelv, fn. *battant, m.*
Harangozás, fn. *action de sonner, f.; son des cloches, m.*
Harangozni, cs. *sonner, mettre en branle (les cloches).*
Harangozó, fn. *sonneur; sacristain, m.*
Harangöntő, fn. *fondeur de cloches, m.*
Harangszív, fn. *battant, m.*
Harangszó, fn. *son des cloches, m.*
Harangvegy, fn. *bronze, airain, m.*

Harangvirág, fn. *campanule, f.*
Haránt, Háránt, ih. *de travers, à travers.*
Haránték, fn. *travers, m.*
Harántékos, mn. *transversal; —an*, ih. *de travers, à travers, transversalement.*
Harántsip, fn. *fifre, m.*
Harántul, ih. *de travers.*
Harapás, fn. *morsure, f.; morceau, m.*
Harapdálni, l. Harapni.
Harapni, cs. *mordre.*
Harapódzani (ik), k. *s'étendre; se propager.*
Harapófog, fn. *dent incisive, f.*
Harapófogó, fn. *tenaille à deux biseaux; pince, pincette à mors; mordache, f.*
Harapós, mn. *mordant.*
Haraposság, fn. *mordacité, f.*
Harapózni (ik), k. l. Harapódzani.
Haraszt, fn. *bois, bocage, parc, m., buissons, m. pl., broussailles, f. pl.; feuillage sec, m.*
Harasztfa, fn. *aune m.*
Harasztos, mn. *touffu, feuillu.*
Harcsa, fn. *silure, m.*
Harcz, fn. *guerre, f.; combat, m.*
Harczállapot, fn. *pied de guerre, m.*
Harczfi, fn. *guerrier, m.*
Harczhely, fn. *lieu du combat; champ de bataille, m.*
Harczias, mn. *guerrier, martial, belliqueux.*
Harczjáték, fn. *jeu d'armes, carrousel; jeu chevaleresque, m.; tournoi, m.*
Harczmén, fn. *cheval de bataille, m.*
Harczmező, fn. *champ de bataille, m.*
Harczolás, fn. *lutte, f., combat, m.*
Harczolni, k. *combattre.*
Harczos, fn. *guerrier, m.*
Harczrend, fn. *ordre de bataille, m.*
Harcztárs, fn. *compagnon d'armes, m.*
Harczvágy, fn. *ardeur (au combat), f.*
Hárem, fn. *harem, m.*
Hárfa, fn. *harpe, f.*
Hárfás, fn. *joueur de harpe, m.*
Hárfázni, k. *jouer de la harpe, pincer la harpe.*
Haris, fn. *roi des cailles, râle des genêts, m.*
Harisnya, fn. *bas, m.; chaussette, f., chausson, m.*
Harisnyaszövő, fn. *faiseur de bas, m.*
Hárítani, cs. **(ról)** *détourner, écarter, éloigner;* **(re)** *rejeter (ex. la faute sur un autre).*
Hárithatlan, mn. *inévitable.*
Hárítható, mn. *qui peut être détourné, empêché.*
Harkály, fn. *pic, m. (oiseau).*
Harmad, mn. *troisième; —*, fn. *tiers, m.*
Harmadfél, mn. *deux et demi.*
Harmadfű, mn. *de trois ans (se dit du bétail).*
Harmadik, mn. *le, la troisième.*
Harmadikszor, ih. *la troisième fois.*
Harmadolni, cs. *partager en trois parts; labourer la terre la troisième fois.*
Harmadrész, fn. *tiers, m.*
Harmadszor, ih. *troisièmement, en troisième lieu.*
Hárman, ih. *trois.*
Hármanként, ih. *trois, à trois.*
Hármas, mn. *triple; terne; —*, fn. *le nombre: trois, m.; chose composée de trois unités, f.*
Hármasítni, cs. *tripler.*
Hármasodni (ik), k. *se tripler.*
Harmat, fn. *rosée, f.*
Harmatos, mn. *humide de rosée.*
Harmatosodni (ik), k. *se couvrir de rosée.*
Harmatosulni, k. l. Harmatosodni.
Harmatozni (ik), k. *se déposer sous forme de rosée, se condenser en rosée;* harmatozik, *il tombe de la rosée.*
Hármazni, Hármaztatni, cs. *tripler.*
Harmincz, mn. *trente.*
Harminczadik, mn. *le, la trentième.*
Hármoncz, fn. *trigémeau, m.*
Hármúl, ih. *trois à trois.*
Hárogatni, l. Hárítani.
Három, mn. *trois.*
Háromágu, mn. *à trois pointes; tricuspidé; à trois fourchons, trifurqué.*
Háromb, fn. *trépied, m.*
Háromféle, fn. *de trois sortes.*
Háromláb, fn. *trépied, m.*
Háromlábu, mn. *à trois pieds.*
Háromlani, l. Háramlani.
Háromnyüstös, mn. *à trois fils; à trois poils; à trois brins.*
Háromrétü, mn. *trinaire.*
Hármság, fn. *trinité, f.*
Háromsodrásu, Háromszálu, mn. l. Háromnyüstös.
Háromszeg, fn. *triangle, m.*
Háromszinü, mn. *tricolore, m.*
Háromszor, ih. *trois fois.*
Háromszoros, mn. *triple.*

Háromszorta, ih. *trois fois.*
Háromszög, fn. *triangle, m.*
Háromszögtan, fn. *trigonométrie, f.*
Háromszögü, mn. *triangulaire.*
Hárs, fn. *tilleul, m.*
Harsanás, fn. *bruit, m.*
Harsanni, k. *éclater* (se dit *d'un bruit violent*), *résonner* (se dit *de la trompette*). [*résonne.*
Harsány, mn. *éclatant, bruyant; qui*
Hársfa, fn. *tilleul, m.*
Harsogni, k. *eclater, retentir, resonner.*
Harsona, fn. *trompette, f.*
Harsonás, fn. *trompette, m.*
Harsonázni, cs. *sonner de la trompette.*
Hársvirág, fn. *fleur de tilleul, f.*
Hártya, fn. *pellicule, cuticule, membrane, f.*
Hártyabőr, fn. *parchemin; vélin, m.*
Hártyás, mn. *qui est enveloppé d'une membrane.*
Hártyásodni (ik), k. *couvrir d'une membrane.*
Hártyázat, fn. *membrane, f.*
Has, fn. *ventre, m.*
Hasáb, fn. *bûche; colonne, f.*
Hasábfa, fn. *bois de quartier, m.*
Hasábkáposzta, fn. *choucabus confit, m.*
Hasábolni, cs. *fendre; composer par colonnes.* [*f.*
Hasadás, fn. *déchirure; fente; félure,*
Hasadék, fn. l. Hasadás.
Hasadékony, mn. *fissile; scissile.*
Hasadékos, mn. *fendillé.*
Hasadni, k. *se fendre, se féler.*
Hasadozni (ik), k. *se fendre.*
Hasadt, mn. *fendu; félé.*
Hasalj, fn. *bas-ventre, m.*
Hasalni, k. *être couché sur le ventre.*
Hasas, mn. *ventru; pleine, grosse, qui porte* (se dit *des animaux*).
Hasasodni (ik), k. *engraisser; devenir enceinte.*
Hasasztani, l. Hasítani. [*f. pl.*
Hascsikarás, fn. *colique, f., tranchées,*
Hasdugulás, fn. *constipation, f.*
Hasfájás, fn. *mal au ventre, m.*
Hasfolyás, fn. *diarrhée, f.*
Hashajtás, fn. *purgation, évacuation, f.*
Hashajtó, fn. *remède laxatif, m.; —*, mn. *laxatif.*
Hasítani, cs. *fendre (du bois, une plume, etc.); déchirer (de la toile, etc.).*
Hasiték, fn. *fente, f.*
Hasitékos, mn. *qui a une fente.*
Hasító, mn. *déchirant.*
Haskér, Haskéreg, fn. *périloine, m.*
Hasló, fn. *ventrière, f.*
Hasmenés. fn. *diarrhée, f.*
Hasogatni. cs. *fendre; causer des douleurs déchirantes.*
Hasók, fn. *gros-ventre, m.*
Hason, mn. *uniforme, même, analogue; égal; pareil.*
Hasonalaku, mn. *qui est d'une forme analogue.*
Hasonbecs, fn. *équivalent, m.*
Hasoneredetü, mn. *égal à qn. par la naissance, né dans la même condition.*
Hasonérték, fn. *équivalence, f.*
Hasonértelmü, mn. *identique (pour le sens), synonyme.*
Hasonérzet, fn. *sympathie, f.*
Hasonfaju, mn. *de même espèce.*
Hasonitás, fn. *assimilation, f.*
Hasonítni, cs. *assimiler.*
Hasonlag, ih. *pareillement, de même.*
Hasonlagos, mn. *analogue.*
Hasonlani (ik), k. (hoz, hez), *avoir la même forme, être de même nature, être analogue, ressembler à . . .*
Hasonlat, fn. *ressemblance; analogie; parabole, allégorie, comparaison, similitude, f.*
Hasonlatlan, mn. *dissemblable.*
Hasonlatlanság, fn. *dissemblance, f.*
Hasonlatos, fn. *ressemblant, semblable, pareil; analogue.*
Hasonlatosság, fn. *ressemblance, f.*
Hasonlitás, fn. *comparaison, f., conférence (des textes etc.).*
Hasonlithatatlan, mn. — ul, ih. *incomparable (ment), sans pareil.*
Hasonlítni, k. (hoz, hez), *ressembler à . . .* l. Hasonlani; —, cs. *comparer; mettre en parallèle; conférer, collationner (des écrits).* [latos.
Hasonló, mn. *ressemblant*, l. Hason-
Hasonlóan, — lókép, — lólag, ih. *de même façon, également, pareillement.*
Hasonlóság, fn. *ressemblance, f.*
Hasonmás, fn. *image, f.; fac-similé, m.; copie, f.*
Hasonmérték, fn. *proportion, symétrie; uniformité, f.*
Hasonmértékü, mn. *proportionné, égal;* — küleg, ih. *pareillement.*
Hasonnemü, mn. *du même genre, homogène.*
Hasonnevü, mn. *correspondant par le nom; homologue.*

Hasonszegü, mn. *équiangle, isogone.*
Hasonszenv, fn. *homéopathie, f.*
Hasonszenvi, mn. *homéopathique.*
Hasonszerü, mn. *de même nature ; homogène.*
Hasontalan, mn. *dissemblable.*
Hasony, fn. *analogie, f.*
Hasonylag, ih. *analogiquement ;* — os, mn. *analogique.*
Haspók, fn. *gros pansu, m.*
Hasrágás, l. Hascsikarás.
Hasrekedés, fn. *constipation, f.*
Hassérülés, **Hassérv**, fn. *hernie ventrale, f.*
Hassikulás, fn. *diarrhée, f.*
Hasszárny, fn. *nageoire abdominale, f.*
Hasszorító, fn. *ventrière, sangle, f.;* —, mn. *obstructif.*
Hasszorulás, **Hasszorulat**, fn. *constipation, f.*
Hastisztulás, fn. *purgation, f.*
Hasürülés, fn. *évacuation, f.*
Haszinte, ksz. *quand même, quand; quoique ; bien que.*
Használat, fn. *utilisation, f.; usage, emploi, m.*
Használatlan, mn. —ul, ih. *dont on n'a pas profité; sans en tirer profit; qui n'a pas servi, tout neuf.*
Használatos, mn. *utile, profitable; en usage ; usuel;* —ság, fn. *utilité, f.*
Használhatatlan, mn. *inutile ; qui ne peut servir ; hors d'état de servir.*
Használható, mn. *qui peut servir, propre à qc.; apte ; utile ;* — ság, fn. *aptitude ; utilité, f.*
Használni, k. *servir, être bon à . . .; faire effet, opérer;* —, cs. *faire usage de . . .; mettre en usage, se servir, user de . . .; utiliser, employer.*
asznavehetetlen, mn. *inutile ; impropre au service.*
asznavehető, mn. *utile, propre à qc.*
asznolni, cs. l. Használni, cs.
asznos, mn. —an, ih. *utile (ment); profitable, avantageux.*
asznosítni, cs. *utiliser.*
asznosság, fn. *utilité, f., avantages, m. pl.*
aszon, fn. *utilité, f.; avantage, profit,* [m.
aszonbér, fn. *bail, m., ferme, f.; fermage, m.*
aszonbérelni, cs. *prendre à ferme, affermer, amodier.*
aszonbérkötés, fn. *bail, m.* [m.
aszonbérlés, fn. *amodiation, f., bail,*
Haszonbérlet, fn. *bail, m., ferme, f.*
Haszonbérlő, fn. *fermier, m.*
Haszonhajtó, mn. *profitable, lucratif.*
Haszonkeresés, fn. *avidité du gain, f.; intérêt, m.*
Haszonkeresetlen, mn. *désintéresssé.*
Haszonkereső, mn. *avide de gain, intéressé.*
Haszonles, fn. *intérêt, m.*
Haszonlesés, fn. *intérêt, m.*
Haszonlesö, mn. *intéressé.*
Haszontalan, mn. —ul, ih. *inutile (ment), vain (ement), oiseux; qui ne vaut rien;* —kodni (ik), k. *folâtrer; extravaguer;* —ság, fn. *inutilité; vanité, f.*
Haszonvágy, fn. *avidité du gain, f.*
Haszonvehetlen, —vehetö, l. Hasznavehetetlen, Hasznavehető.
Haszonvét, — vétel, fn. *utilisation, f., usage, emploi, m., exploitation, f.; usufruit, m., jouissance, f.*
Haszonvevö, fn. *usufruitier, m.*
Hasztalan, l. Haszontalan.
Hat, mn. *six.*
Hát, fn. *dos, m.; surface, superficie (de la terre), f.; revers, m.; panne (d'un marteau); appui, dos, dossier (ex. d'une chaise), m.*
Hát, ksz. *ainsi donc ; par conséquent.*
Hatalmas, mn. *puissant, fort ; excellent ;* —an, ih. *puissamment, excessivement ;* —kodás, fn. *action violente, f.;* — ság, fn. *puissance, f., potentat, m.;* —ul, ih. *arbitrairement ; puissamment.*
Hatalmazás, fn. *autorisation, procuration, f.; mandat, m.*
Hatalmazni, cs. *autoriser, donner pouvoir à qn.* [m.
Hatalmazó, fn. *mandant, constituant,*
Hatalmazott, fn. *mandataire, procureur, agent, m.*
Hatalmazvány, fn. *pouvoirs, m. pl.; lettres de créance, f. pl.*
Hatalmi, mn *de puissance;* — tény, fn. *acte d'autorité, m.*
Hatalom, fn. *pouvoir, m., puissance ; force, autorité ; domination, f., empire, m.*
Hatalomkar, fn. *force militaire (employée pour exécuter une sentence du juge civil), f.*
Hatalomszó, fn. *acte d'autorité, m.; décision souveraine, f.* [cité, f.
Hatály, fn. *effet, m.; activité, effica-*

Hatályos, mn. *efficace, actif, agissant;* — **ság**, fn. *activité, efficacité, f.*
Hatálytalan, mn. *inefficace.*
Hatan, ih. *six.*
Határ, fn. *borne, limite; lisière; frontière, f., confins, m. pl.; territoire, m.*
Határárok, fn. *fossé qui sert de borne, de limite à un territoire, m.*
Határhányás, fn. *délimitation; démarcation, f.*
Határidő, fn. *terme, m.*
Határjárás, fn. *visite* ou *inspection des limites d'un champ* ou *d'un territoire, f.*
Határkő, fn. *borne, f.*
Határmérő, fn. *cerquemaneur, m.*
Határnap, fn. *terme, m.*
Határoszlop, fn. *colonne qui marque une frontière; borne, f., terme, m.*
Határos, mn. *adjacent, contigu, limitrophe.*
Határozás, fn. *détermination; délimitation; démarcation, f.*
Határozat, fn. *résolution, décision, f.*
Határozatlan, mn. *indéterminé, indéfini; vague; incertain; indécis;* —**ul**, ih. *indéfiniment; vaguement.*
Határozatlanság, fn. *manque de précision, vague, m., incertitude, indécision, f.*
Határozhatatlan, mn. *indéterminable.*
Határozni, cs. *fixer, régler les frontières; visiter les limites d'un territoire; déterminer, définir, préciser (une chose), fixer (un terme); décider.* [m.
Határozó, fn. *cerquemaneur; adverbe,*
Határozott, mn. *déterminé, précis; fixe;* —**an**, ih. *certainement; assurément; avec précision.* [f.
Határozottság, fn. *précision, certitude,*
Határozvány, fn. *décision, f.*
Határőr, fn. *soldat de frontière, m.*
Határszél, fn. *frontière, f.*
Határtalan, mn. *illimité, infini, immense; énorme;* —**ul**, ih. *énormément.*
Határvám, fn. *entrée, f.* [f.
Határvonal, fn. *ligne de démarcation,*
Határvonás, fn. *démarcation, f.*
Határzat, fn. *définition, f.*
Hatás, fn. *effet, m., impression, f.*
Hatáskör, fn. *sphère d'activité, f.*
Hátasló, fn. *cheval de selle, m.*
Hátasszék, fn. *fauteuil, m.*
Hatásos, mn. *efficace.*
Hatástalan, mn. *sans effet; inefficace;* —**ság**, fn. *inefficacité, f.*
Hatásteljes, mn. *efficace; qui produit une impression profonde*
Hátcsapat, fn. *arrière-garde, f.*
Hatékony, mn. *efficace; pénétrant.*
Hatékonyság, fn. *efficacité, f.*
Hatféle, mn. *de six sortes.*
Hatfogatu, mn. *à six chevaux.*
Hátgerincz, fn. *épine du dos, échine, f.*
Hátha? ksz. *mais si.*
Hathatatlan, mn. *impénétrable, imperméable.*
Hatható, mn. *pénétrable;* —**ság**, fn. *pénétrabilité, f.*
Hathatós, mn. *efficace; énergique;* —**an**, ih. *énergiquement, avec force*
Hathatósság, fn. *force, vigueur, énergie, f.*
Hátirás, fn. *endossement, m.*
Hátirni, cs. *endosser.*
Hátkosár, fn. *banne, bannette, f.*
Hátlap, fn. *côté postérieur, m.; face postérieure, f.; dos, verso (d'une feuille de papier); revers (*ex. *d'une médaille), m.*
Hatlovas, mn. *à six chevaux.*
Hatni, cs. *pénétrer; opérer, agir; produir l'effet; faire de l'impression.*
Ható, mn. *pénétrant.* [m.
Hatod, fn. *sixième partie, f., sixième,*
Hatodfél, mn. *cinq et demi.*
Hatodik, mn. *le, la sixième; le six (du mois).* [lieu.
Hatodszor, ih. *sixièment, en sixième*
Hatolni, k. *pénétrer.*
Hátoldal, fn. l. Hátlap.
Hatos, fn. *pièce de six kreutzers, f.; le nombre* ou *le chiffre six; le six.*
Hatós, mn. l. Hathatós.
Hatóság, fn. *autorité publique, f., tribunal compétent, m., juridiction, f.*
Hatósság, fn. *énergie, f.*
Hátpúp, fn. *bosse, f.*
Hátra, ih. *en arrière; à reculons, en reculant.*
Hátrálás, fn. *retraite, f.*
Hátrálat, fn. *retirade, f.*
Hátralevő, mn. *de reste, restant; arriéré.*
Hátralevőség, fn. *arrière; restant; reste, m.*
Hátrálni, k. *reculer; céder; se retirer.*
Hátráltatni, cs. *empêcher.*
Hátráltató, mn. *qui empêche.*
Hátramaradás, fn. *reste, m.; retardement, délai, m.*

Hátramaradni, k. *rester en arrière de qn.; survivre; être de reste, rester.*
Hátratétel, fn. *négligence, f., mépris; traitement injuste, m.*
Hátraverni, cs. *repousser, refouler (l'ennemi etc.).*
Hátravonulás, fn. *retirade, f.*
Hátravonulni, k. *se retirer.*
Hátrész, fn. *pièce du dos, f., filet, m.; dossier, fond (d'un carrosse, etc.), m.*
Hatrétü, mn. *sextuple.*
Hátról, ih. *de derrière, par derrière.*
Hátság, fn. *pays haut, m.*
Hátsereg, fn. *arrière-garde, f.*
Hátsó, mn. *placé en arrière, de derrière; postérieur, du fond.*
Hatszeg, fn. *hexagone, m.*
Hatszegü, mn. *hexagone.*
Hatszem, fn. *six (au jeu des cartes), m.*
Hátszin, Hátszinpecsenye, fn. *filet, m.*
Hatszor, ih. *six fois.*
Hatszoros, mn. *sextuple.*
Háttér, fn. *fond, m.; enfoncement, m.*
Hattyu, fn. *cygne, m.*
Hátul, ih. *derrière, en derrière; —ról*, ih. *par derrière.*
Hátulsó, mn. *postérieur; dernier.*
Hatvan, mn. *soixante.*
Hatvanadik, mn. *soixantième.*
Hatvanszor, ih. *soixante fois.*
Hatvány, fn. *puissance, f.*
Hatványitni, cs. *élever un nombre* (ex. *à la seconde puissance*).
Hátvéd, fn. *arrière-garde, f.*
Havas, mn. *couvert de neige, neigeux.*
Havas, fn. *montagne couverte de neiges éternelles, f.*
Havasalföld, tn. *la Valaquie.*
Havasi, mn. *des Alpes.*
Havasok, fn. t. *les Alpes, f. pl.*
Havazni, cs. *couvrir de neige.*
Havazni (ik), k. *neiger; —zik, il neige, il tombe de la neige, la neige tombe.*
Havi, mn. *mensuel.*
Havonként, ih. *par mois; mensuellement.*
Havonkénti, mn. *mensuel.*
Ház, fn. *maison, f.*
Haza, fn. *patrie, f.; —*, ih. *à* ou *dans son domicile, dans son pays, chez soi; à la maison.*
Hazaárulás, fn. *trahison envers la patrie, f.*
Hazaáruló, fn. *traître à son pays, m.*
Hazabeli, mn. *qui est né dans le,* ou *qui habite le,* ou *qui est originaire du pays.*
Hazaérkezés, fn. *arrivée chez soi' dans ses foyers, f.*
Hazafelé, ih. *vers son pays; (en se dirigeant) du côté de, (chemin faisant) pour regagner son domicile* ou *sa patrie.*
Hazafi, fn. *patriote, m.*
Hazafiság, fn. *patriotisme, m.*
Hazafitárs, fn. *campatriote, m.*
Hazafiui, mn. *patriotique.*
Házaglani, k. *colporter.*
Házagló, fn. *colporteur, m.*
Hazai, mn. *du pays de qn.; natal; de la* ou *de sa patrie.*
Hazáig, ih. *jusque à son domicile, jusque à la maison.*
Hazajövetel, fn. *arrivée chez soi, f.*
Házalás, fn. *colportage, m.*
Házalni, k. *colporter.*
Házaló, fn. *colporteur, m.*
Hazamenés, fn. *retour chez soi, m.*
Hazamenet, fn. *chemin faisant pour regagner son domicile.*
Hazamenetel, fn. l. Hazamenés.
Hazanyelv, fn. *langue du pays, f.*
Házas, mn. *marié; propriétaire d'une maison.*
Házasélet, fn. *état de personne mariée, mariage, m.*
Házasítni, cs. *marier.*
Házasodás, fn. *mariage, m.*
Házasodni (ik), k. *se marier.*
Házasság, fn. *mariage, m.*
Házassági, mn. *conjugal, marital.*
Házassági bizonyitvány, fn. *certificat de mariage, m.*
Házasságrontó, fn. *adultère, m.; —*, mn. *adultère.*
Házaspár, fn. *couple (de mariés), m.*
Házastárs, fn. *époux, mari, m., épouse, compagne, f.*
Házastársak, fn. *pl. les époux, m. pl.*
Házasulandó, mn. *nubile; pubère; —*, fn. *épouseur, m.*
Házasulni, l. Házasodni.
Hazatérés, fn. *arrivée chez soi, f.*
Hazátlan, mn. *sans patrie.*
Házatlan, mn. *sans maison.*
Hazavágyás, — vágyódás, fn. *mal du pays, m., nostalgie, f.*
Házbeli, mn. *qui appartient à la maison, à la famille.*
Házbér, fn. *loyer* ou *prix de location, m.*
Házbérlelés, fn. *location, f.*
Házbirtokos, fn. *propriétaire d'une maison, m.*
Házcsatorna, fn. *noulet, chéneau, m.; goutlière, f.; égout, m.*

Házelő, fn. *avant-cour, f.*
Hazfelügyelő, fn. *intendant, inspecteur d'une maison.*
Házgúnya, fn. *habit de maison, habit ordinaire, m.*
Házhely, fn. *emplacement; terrain, m.*
Házi, mn. *qui appartient à la maison, à la famille; domestique, d'intérieur, privé, de famille.*
Házias, mn. *simple, de famille; ménager; retiré;* —ság, fn. *simplicité, f., esprit de famille, goût pour la vie domestique, m.*
Házigazda, fn. *maître de la maison, père de famille, hôte, m.*
Házikenyér, fn. *pain de ménage, m.*
Házikó, fn. *petite maison, maisonnette, f.*
Háziorvosság, fn. *remède domestique; remède de bonne femme, m.*
Háziság, fn. l. **Háziasság**.
Házkutatás, fn. *recherche* ou *perquisition domiciliaire, f.*
Házmester, fn. *concierge, m.*
Házmótozás, fn. l. **Házkutatás**.
Háznemü, fn. *meubles, m. pl.*
Háznép, fn. *gens de la maison, m. pl.*
Házormó, Házorom, fn. *comble à pignon, m.*
Házpárkány, fn. *avant-toit, appentis, m.*
Háztartás, fn. *ménage, m.*
Hazudni (ik), k. *mentir.*
Hazudni, cs. *inventer.*
Hazudozás, fn. *menterie, f.*
Hazudozni, k. *avoir l'habitude de mentir.*
Hazudság, fn. *mensonge, m.*
Hazudtolni, cs. *démentir, donner un démenti à qn.*
Hazug, mn. *menteur; mensonger.*
Hazugság, fn. *mensonge, m.*
Hazul, Hazulról, ih. *du logis, de chez moi, de sa famille, de sa patrie, de chez lui.*
Házsártos, mn. *querelleur;* —kodni (ik), k. *se quereller.*
Házvitorla, fn. *girouette, f.*
He! Hé! isz. *hé!*
Hebegés, fn. *balbutiement, m.*
Hebegni, cs. és k. *balbutier.*
Hébehóba, Hébekorba, ih. *de temps à autre, parfois.*
Hebehurgya, mn. *étourdi.*
Hebehurgyán, fn. *étourdiment, m.*
Hebehurgyaság, fn. *étourderie, f.*
Héber, fn. *Hébreu, m.;* —, mn. —ül, ih. *hébraïque.*
Hecz, fn. *chasse à courre; meute (de chiens), f.*
Heczelni, cs. *persécuter, tourmenter qn.; exciter à la poursuite, haler* (les *chiens après qn.*); *exciter, animer deux personnes l'une contre l'autre.*
Heg, fn. *cicatrice, f.*
Hegedés, fn. *cicatrisation, f.*
Hegedni, k. *se cicatriser, se fermer.*
Hegedü, fn. *violon, m.*
Hegedülni, k. és cs. *jouer au violon, m.*
Hegedünyak, fn. *manche de violon, m.*
Hegedüs, fn. *violiniste, violon, m.*
Hegedüszeg, fn. *cheville, f.*
Hegedüszó, fn. *son du violon, m.*
Hegedüvonó, fn. *archet de violon, m.*
Hegeszteni, cs. *cicatriser.*
Hegy, fn. *montagne, f., mont, m.; pointe, f., sommet pointu, m.*
Hegyalja, fn. *pied d'une montagne, m.*
Hegyes, mn. *montueux, montagneux; muni d'une pointe; cuspidé.*
Hegyesítni, cs. *rendre pointu, affiner, affûter (un crayon); empointer (les aiguilles, les épingles).*
Hegyesorru, mn. *au nez pointu.*
Hegyesség, fn. *acuité, f.; pointe, f.*
Hegyesszögletü, mn. *acutangle.*
Hegyetlen, mn. *dépourvu de montagnes; épointé, sans pointe.*
Hegyett, ih. *au-dessus.*
Hegyfok, fn. *cap, promontoire, m.*
Hegygerincz, fn. *dos d'une montagne, m.*
Hegyhát, fn. *pays haut; dos, plateau d'une montagne, m.*
Hegyi, mn. *de montagne.*
Hegyke, mn. *orgueilleux, altier, hautain.*
Hegykélkedni (ik), k. *se pavaner; faire parade de . . .*
Hegykén, ih. *avec orgueil; insolemment.*
Hegykeség, fn. *insolence, f.*
Hegynyilás, fn. *précipice, gouffre (d'une montagne), m.*
Hegyoldal, fn. *côteau, penchant, m. pente d'une montagne, f.*
Hegység, fn. *montagnes, f. pl., monts m. pl.*
Hegysor, fn. *chaîne de montagnes, f.*
Hegyszoros, Hegyszorulat, fn. *détroit de montagnes, m., gorge, f., défilé, m.*
Hegyszurok, fn. *asphalte, m.*
Hegytető, fn. *sommet d'une montagne, m.*
Hegytő, fn. *pied de montagne, m.*
Hegyvidék, fn. *contrée, région montagneuse, f.*
Héh! isz. *hé!*

Hehentés, fn. *aspiration, f.*
Hej! isz. *hélas!*
Héj, fn. *peau, écorce; pelure* (ex. *d'une pomme*); *écale* (ex. *de pois, de noix*), *f. brou* (ex. *de noix*), *m.; couverture, f., enduit, dessus, m.*
Héja, fn. *autour, m.*
Héjas, mn. *croûteux; coriaceux, crustacé.*
Héjasok, fn. *crustacés, m. pl.*
Hélyasveteménу, fn. *légume, m.*
Héjazni, cs. *enlever l'écorce.*
Hejehuja, fn. *cris de joie, m. pl.*
Hejh! isz. *hélas!*
Héjszövet, fn. *biambonées, f. pl.* (*étoffe*).
Hélazab, fn. *folle avoine, f.*
Hely, fn. *lieu, endroit; place, f., espace, m., localité; poste, emploi, m., charge, f.*
Helylyel-helylyel, ih. *çà et là, par-ci, par-là.*
Helylyel-közzel, ih. *parfois.*
Helybeli, mn. *local.*
Helybeliség, fn. *localité, f.*
Helybenhagyás, fn. *approbation, f.*
Helybenhagyható, mn. *acceptable.*
Helybenhagyni, cs. *approuver.*
Helyes, mn. *juste; convenable; propre; vrai; charmant;* —, isz. *très-bien, bravo!*
Helyeselni, cs. *approuver.*
Helyesen, ih. *bien, juste.*
Helyesirás, fn. *orthographe, f.*
Helyesirási, mn. *orthographique.*
Helyeslés, fn. *approbation, f.*
Helyesség, fn. *justesse; convenance, f.*
Helyett, nh. *au lieu de . . .*
Helyettes, fn. *lieutenant; remplaçant, représentant; substitut; vicaire;* (*professeur, juge*) *suppléant, m.*
Helyettesítés, fn. *substitution, f.*
Helyettesítni, cs. *substituer.*
Helyettesség, fn. *représentation, f.*
Helyezet, fn. *position; situation, f.*
Helyezkedni (ik), k. *se placer.*
Helyezni, cs. *placer; poser; poster.*
Helyhatóság, fn. *municipalité; juridiction locale, f.;* —i, mn. *municipal.*
Helyi, mn. *local.*
Helyirás, Helyleirás, fn. *topographie, f.*
Helyiség, fn. *localité, f.*
Helypénz, fn. *étalage; hallage; tonlieu, m.*
Helyrajz, fn. *topographie, f.*
Helyreállani, k. *se rétablir, être rétabli.*
Helyreállitani, cs. *remettre dans l'ancien état* ou *en bon état, rétablir.*
Helyrehozhatlan, mn. *irréparable.*
Helyrehozható, mn. *réparable.*
Helyrehozni, cs. *réparer une faute* ou *une perte; regagner* (*le temps perdu*).
Helyreütni, cs. l. Helyrehozni.
Helység, fn. *lieu; village, m.*
Helyszin, fn. *lieux, m. pl.*
Helytartó, fn. *lieutenant; vicaire; gouverneur, m.*
Helytartóság, fn. *lieutenance, f.; gouvernement, m.*
Helytelen, mn. *mal fondé; inconvenant.*
Helytelenítni, cs. *désapprouver.*
Helytenkedni (ik), k. *se conduire indûment.*
Helytelenség, fn. *inconvenance, incongruité, f.*
Helytelenül, ih. *indûment; injustement.*
Helyzet, fn. *situation; position, f.*
Hempelyegni, k. *se rouler, rouler.*
Hempelygetni, cs. *rouler, faire rouler.*
Hemperegni, k. *se rouler, rouler.*
Hempergetni, cs. *rouler, faire rouler.*
Hemzsegni, k. *fourmiller.*
Henger, fn. *cylindre; rouleau, m.*
Hengerbócz, fn. *culbute, f.*
Hengerbóczozni, k. *culbuter.*
Hengerded, mn. *cylindrique.*
Hengeredni (ik), k. *se rouler, rouler.*
Hengergés, fn. *roulement, m.*
Hengergetni, cs. *rouler, faire rouler.*
Hengeridomu, mn. *cylindrique.*
Henteregni, k. *rouler, se rouler.*
Hentergetni, cs. *faire rouler.*
Hentes, fn. *charcutier, m.*
Henye, mn. *oisif.*
Henyehivatal, fn. *sinécure, f.*
Henyélés, fn. *paresse, oisiveté, f.*
Henyélkedni (ik), k. *être oisif.*
Henyélni, k. *être oisif.*
Henyén, ih. *dans l'oisiveté.*
Henyeség, fn. *paresse, f.*
Hépalaczk, fn. *bassinoire, f.*
Herbaté, fn. *thé, m.*
Herczeg, fn. *duc, prince, m.*
Herczegasszony, fn. *duchesse, princesse, f.*
Herczegi, mn. *ducal, princier; du prince, de prince;* —leg, ih. *en prince.*
Herczegitett, mn. *érigé en principauté, élevé à la dignité de prince.*
Herczegnő, fn. *princesse, duchesse, f.*
Herczegség, fn. *duché, m., principauté; dignité de prince, f.*

Herczegségéd, *Votre Altesse.*
Here, fn. *faux bourdon, m., abeille mâle, f.; fainéant, m.; testicule, m.*
Herélni, cs. *châtrer.*
Herélt, fn. *châtré, castrat, m.*
Heresérv, fn. *hernie, f.*
Hering, fn. *hareng, m.*
Heringhalászat, fn. *pêche du hareng, f.*
Herjó, fn. *perdrix, f.*
Hernyászni, cs. *écheniller.*
Hernyó, fn. *chenille, f.*
Herrnyóboly, fn. *paquet de chenilles, m.*
Hernyóirtó, fn. *échenilloir, m.*
Hernyózni, l. Hernyászni.
Hersegni, k. *craqueter.*
Hervadatlan, mn. *qui n'est pas flétri* ou *fané.*
Hervadhatlan, mn. *qui ne se fane* ou *ne se flétrit jamais, impérissable.*
Hervadni, k. *se faner, se flétrir.*
Hervadozni (ik). k. *se faner, se passer.*
Hervadság, fn. *flétrissure, flaccidité, f.*
Hervadt, mn. *fané, flétri.*
Hervasztani, cs. *faner, flétrir.*
Hervasztó, mn. *qui consume.*
Hervatag, mn. *qui se fane* ou *se flétrit; marcescent, périssable.*
Hét, fn. *semaine, f.*
Hét, mn. *sept.*
Heted, fn. *septième, m.*
Hetedfél, mn. *six et demi.*
Hetedik, mn. *septième; sept (du mois).*
Hetedrész, fn. *septième, m.*
Hetedszaka, ih. *durant la semaine entière.*
Hetedszer, ih. *septièmement, en septième lieu.*
Hetelni, k. *être de semaine.*
Hetelő, fn. *semainier, m.*
Heten, ih. *sept.*
Hetenként, ih. *par semaine.*
Hetes, fn. *le chiffre sept; âgé de sept jours; semainier, m.*
Hetevény, fn. *pléïades. f. pl.*
Hétféle, mn. *de sept sortes* ou *espèces* ou *façons.*
Hétfő, fn. *lundi, m.*
Heti, Héti, mn. *hebdomadaire.*
Hetivásár, fn. *marché, m.*
Hétköznap, fn. *jour de travail, jour ouvrable, jour ordinaire, m.*
Hétszámra, ih. *par semaines.*
Hétszemélyestábla, fn. *tribunal suprême en Hongrie, m.*
Hétszemélyes-törvényszék, fn. *tribunal suprême en Hongrie, m.*
Hétszer, ih. *sept fois.*
Hétszeres, mn. *septuple; sept fois autant.*
Hétszerte, ih. *sept fois.*
Hétszög, Hétszöglet, fn. *heptagone, m.*
Hétszögletü, mn. *heptagone, septemangulé.*
Hétszögü, mn. *heptagone, septemangulé.*
Hetven, mn. *soixante-dix.*
Hetvenedik, mn. *soixante-dixième.*
Hetvenes, fn. *septuagénaire, m.*
Hetvenesztendős, Hetvenéves, mn. *âgé de 70 ans, septuagénaire.*
Hetvenféle, mn. *de* 70 *sortes.*
Hetvenszer, ih. 70 *fois.*
Hetvenkedés, fn. *hablerie, f.*
Hetvenkedni (ik), k. *habler.*
Hetvenkedő, fn. *hableur, m.*
Hév, fn. *chaleur; ardeur, f., fougue, f., élan, m.; —,* mn. *chaud; chauffé; ardent.*
Hévanyag, fn. *calorique, m.*
Heveder, fn. *sangle, ventrière, f.; bandelette; tringle, f., listel, m.*
Hevederezni, cs. *ceindre, sangler.*
Hevederlő, fn. *palefrenier, m.*
Hevederöv, fn. *ceinture, f.*
Hevederszíj, fn. *ventrière, f.*
Heveny, fn. *chaleur, ardeur, f., élan, m.*
Hevenyében, ih. *dans la première chaleur; à l'improviste.*
Hevenyész, fn. *improvisateur, m.*
Hevenyészet, fn. *improvisation, f.*
Hevenyészni, k. *improviser.*
Hevenyészve, ih. *à l'improviste.*
Hevenyezni, k. *improviser.*
Hevér, fn. *ouvrier aux mines, mineur, m.*
Heveredni (ik), k. *s'étendre.*
Heverés, fn. *paresse, fainéantise, f.*
Heverészni, k. *s'abandonner à la paresse; reposer (dans l'oisiveté).*
Heverkező, mn. *oisif, fainéant; —,* fn. *paresseux, fainéant, m.*
Heverni, k. *se reposer; fainéanter.*
Hevertetni, cs. *laisser qc. en repos* ou *intact; abandonner qc.* (ex. *ses affaires); ne pas toucher à qc.*
Heves, mn. *chaud, chauffé; ardent; impétueux; brusque; emporté.*
Hevesen, ih. *impétueusement; brusquement; vivement; ardemment.*
Heveskedés, fn. *brusquerie, impetuosité, f.*
Heveskedni (ik), k. *s'emporter.*
Heveskedő, mn. *emporté, fougueux.*
Hevesség, fn. *véhémence, brusquerie, f.*
Heveteg, fn. *chaleur étouffante, f.*

Hevetegés, mn. *étouffant.*
Hevétezni (ik), k. *brûler.*
Hevítni, cs. *rendre chaud, chauffer; échauffer.*
Héviz, fn. *eaux thermales, f. pl.*
Hévizálni, k. *fainéanter.*
Hévmérő, fn. *thermomètre, m.*
Hévöv, fn. *la zone torride.*
Hévség, fn. *chaleur, f., hâle, m.*
Hevülés, fn. *échauffement, m.*
Hevülni, k. *s'échauffer.*
Hévviz, l. **Héviz**.
Hézag, fn. *vide, m.; lacune, f.; intervalle, m.*
Hézagos, mn. *lacuneux.*
Hézagtöltő, fn. *remplaçant, m.*
Hí, fn. *manque, défaut, m.*
Hiába, ih. *en vain, vainement.*
Hiábavaló, mn. *inutile, vain; frivole.*
Hiábavalóság, fn. *inutilité; vanité, frivolité, f.*
Hián, ih. *moins de . . .*
Hiány, fn. *manque, défaut, déficit, m.; imperfection, f., vice, m.*
Hiányjel, fn. *apostrophe, f.*
Hiányos, mn. *défectueux, imparfait, incomplet.*
Hiányosság, fn. *imperfection, défectuosité, f.*
Hiánytöltő, fn. *remplaçant, m.*
Hiányzani (ik), k. *manquer, faillir.*
Hiba, fn. *faute, f.; défaut, m.; coulpe, f.*
Hibás, mn. *défectueux, incorrect.*
Hibásság, fn. *état défectueux, m.*
Hibátlan, mn. *sans fautes, correct; —ul*, ih. *correctement.*
Hibázás, fn. *faute, f., manquement, m.*
Hibázhatlan, mn. —ul, ih. *infaillible (ment); immanquable (ment); —* ság, fn. *infaillibilité, f.*
Hibázható, mn. *faillible.*
Hibázhatóság, fn. *faillibilité, f.*
Hibázni, k. *faillir; errer; se méprendre.*
Hibázni (ik), k. *manquer.*
Hibáztatni, cs. *imputer à qn. la faute de qc., donner tort à qn.*
Hibítni, cs. *manquer.* [m.
Hiblövés, fn. *coup manqué, faux coup,*
Hid, fn. *pont, m.*
Hidalni, cs. *faire, bâtir, jeter un pont.*
Hidaló, fn. *pontonier, m.*
Hidas, fn. *bac, m., traille, f.; étable à cochons, porcherie, f.*
Hidász, fn. *pontonier, m.*
Hideg, mn. *froid.*
Hideg, fn. *froid, m.;* a — leli, *la fièvre l'a pris.*
Hidegedni (ik), k. *se refroidir.*
Hidegen, ih. *à froid; froidement.*
Hidegenyv, fn. *colle à bouche, f.*
Hideges, mn. *un peu froid, frais.*
Hidegítni, cs. *refroidir, réfrigérer.*
Hideglelés, fn. *fièvre, f.*
Hideglelős, mn. *fébrile; —*, fn. *fébricitant, m.*
Hidegség, fn. *froid, m.; indifférence, f., froideur, f.* [chaleur.
Hidegülni, k. *se refroidir, perdre sa*
Hidegtalpu, mn. *insensible.*
Hidegveríték, fn. *sueur froide, f.*
Hidegvérü, mn. *flegmatique, froid.*
Hidegvérüség, fn. *sang-froid, flegme, m.*
Hidegvett, mn. *gelé, transi.*
Hidfő, fn. *tête de pont, f.*
Hidgerenda, fn. *travon, m.*
Hidív, fn. *arche, f.*
Hidláb, fn. *palée, f.*
Hidlalni, cs. *planchéier.*
Hidlás, fn. *planche, f.*
Hidlásolni, cs. *planchéier.*
Hidverő, fn. *pontonier, m.*
Hiedékeny, mn. *crédule; —*ség, fn. *crédulité, f.*
Hiedelem, fn. *conviction, persuasion, confiance, f., ferme espoir, m.*
Hiéna, fn. *hiène, f.*
Híg, mn. *liquide, fluide.*
Higany, fn. *vif-argent, mercure, m.*
Higanykénet, fn. *cinabre, m.*
Higanymalom, fn. *moulin à amalgamer, m.*
Higanyos, mn. *mercuriel.*
Higanyozni, cs. *amalgamer.* [vole.
Hígeszü, mn. *inconsidéré, léger, fri-*
Higgadás, fn. *diminution de l'épaisseur, f., délayement, m.*
Higgadni, k. *s'éclaircir, se clarifier.*
Higgadt, mn. *(qui a le caractère) posé; sensé; grave; mûr; rassis.*
Higgasztani, cs. *clarifier; atténuer (un fluide); raréfier; délayer.*
Hígítás, fn. *raréfaction, clarification, f.*
Hígítni, cs. *raréfier; délayer.*
Hígság, fn. *liquidité, fluidité, f.*
Higulni, k. *se liquéfier.*
Hígviricz, fn. *réglisse, f.*
Hígviricznedv, fn. *jus de réglisse, m.*
Hihetetlen, mn. —ül, ih. *incroyable (ment).* [semblance, f.
Hihetetlenség, fn. *incrédibilité; invrai-*

Hihető, mn. *vraisemblable, croyable.*
Hihetőleg, ih. *vraisemblablement.*
Hihetőség, fn. *vraisemblance, f.*
Hím, fn. *mâle (des diverses espèces d'animaux), m.; broderie, f.; —*, mn. *mâle, masculin.*
Himba, fn. *balançoire, f.*
Himbálódni, Himbálódzni (ik), k. *se balancer.*
Himboly, fn. *ricin, m.; —olaj,* fn. *huile de ricin, f.*
Himelni-hámolni, k. *faire des excuses insuffisantes.*
Hímes, mn. *fleuri; orné de fleurs; à fleurs.*
Hímetlen, mn. *qui n'est pas orné; sans broderie; sans détour.*
Hímezés, fn. *broderie, f.; —*nélkül, *sans détour.*
Hímezetlen, mn. *franc; ouvert, sans détour.*
Hímezgetni, cs. *broder; orner.*
Hímezni, cs. *broder; orner.*
Hímezni-hámozni, cs. *faire des excuses insuffisantes.*
Hímgalamb, fn. *pigeon mâle, m.*
Hímfi, fn. *mâle, m.*
Hími, mn. *mâle, masculin.*
Himlő, fn. *petite vérole, f.*
Himlőhely, fn. *marque de petite vérole, f.*
Himlőhelyes, mn. *marqué de petite vérole, grêlé.*
Hímmunka, fn. *broderie, f.*
Hímnő, fn. *hermaphrodite, m.*
Himpellér, fn. *homme inepte, m.*
Himpók, fn. *tumeur molle aux genoux des chevaux, f.*
Hímpor, fn. *poussière des fleurs, f.*
Hímportok, fn. *anthère, f.*
Hímség, fn. *masculinité, f.*
Hímszál, fn. *étamines, f. pl.*
Hímszarvas, fn. *cerf mâle, m.*
Hímtű, fn. *aiguille à broder, f.*
Hímvarrás, fn. *broderie, f.*
Hímvarró, fn. *brodeur, m.; —* nő, fn. *brodeuse, f.*
Hímzet, fn. *broderie, f.*
Hímző, fn. *brodeur, m.; —* nő, fn. *brodeuse, f.*
Hímző, mn. *à broder.*
Himzőráma, fn. *métier; tambour, m.*
Hímzőtű, fn. *aiguille à broder, f.*
Hinár, fn. *varech, m.*
Híni, cs. *appeler qn.; invoquer (le témoignage de qc.); inviter qn. (à passer chez soi, à dîner, à prendre le thé etc.); provoquer qn. (en duel); être appelé (par tel ou tel nom), avoir ou porter tel ou tel nom;* hogy híják önt? *comment vous appelez-vous? signifier;* minek híják ezt magyarul? *qu'est-ce que ce mot signifie en hongrois?*
Hinni, cs. és k. *croire.*
Hinta, fn. *balançoire, f.*
Hintálni, cs. *balancer.*
Hintálódni (ik), k. *se balancer.*
Hinteni, cs. *épandre, jeter, répandre.*
Hintezni, cs. *asperger.*
Hintező, fn. *aspersoir, m.*
Hintó, fn. *carrosse, m., calèche, f.*
Hintószíj, fn. *soupente, f.*
Hír, fn. *réputation, renommée, f.; avis, avertissement, m.; nouvelle, f.; rumeur, f., bruit, m.;* az a híre, *le bruit court, on dit que . . .*
Híradás, fn. *annonce, f., avertissement, m.*
Híradó, fn. *celui qui annonce.*
Hirdetmény, fn. *annonce, f.; édit, m.*
Hirdetni, cs. *annoncer, publier.*
Hirdetvény, fn. *affiche, f.*
Hirelni, cs. *répandre, propager (un bruit);* azt hirlik, *on répand le bruit; on dit que . . .*
Híres, mn. *célèbre.*
Híresedni (ik), k. *se rendre célèbre.*
Híresítni, cs. *rendre célèbre.*
Hírësség, fn. *célébrité, f.*
Híresülni, k. l. Híresedni.
Híresztelni, Híreszteni, cs. *publier, répandre, divulguer.*
Hírevesztett, mn. *mal-famé; discrédité.*
Hírhajó, fn. *barque d'avis, f.*
Hírharang, fn. *bavard, rapporteur, m.*
Hírharangolni, cs. *divulguer, publier partout.*
Hírhedni (ik), k. l. Híresedni.
Hírhedt, mn. *fameux.*
Hírhordó, Hírhordozó, fn. *rapporteur, m.; sycophante, m.*
Hírlap, fn. *journal, m., gazette, f.*
Hírlelni, cs. l. Hirelni.
Hirlemény, fn. *programme, m.*
Hirmény, fn. *rumeur, f.*
Hírmondó, fn. *messager, m.*
Hírnév, fn. *réputation, renommée, f.*
Hírnök, fn. *messager; héraut; envoyé; parlementaire, m.*
Hírnökpálcza, fn. *caducée, m.*
Hírsúgó, fn. *rapporteur, m.*
Hírszomj, fn. *ambition, f.*
Hírszomjas, mn. *ambitieux.*
Hirtelen, mn. *rapide; précipité; brusque; subit.*

Hirtelenkedés, fn. *précipitation; étourderie, f.*
Hirtelenkedni (ik), k. *mettre trop de précipitation à faire, à dire qc.*
Hirtelenség, fn. *brusquerie; précipitation; rapidité, f.*
Hirtelenül, ih. *inopinément; brusquement, soudain.* [f.
Hirvágy, fn. *avidité de gloire, ambition,*
Hirvivő, fn. *messager, m.*
Hiss, Hiszen, ih. *sans doute, bien, pourtant.*
Hiszek-egy, fn. *crédo, m.*
Hiszékeny, mn. *crédule.*
Hiszékenység, fn. *crédulité, f.*
Hit, fn. *foi; croyance, f.;* l. Eskü.
Hitágazat, fn. *article de foi, m.*
Hitbajnok, fn. *défenseur de la foi, m.*
Hitbér, fn. *augment de dot; présent de noces, m.*
Hitbizomány, fn. *fidéi-commis, m.*
Hitbuzgóság, fn. *zèle pour la foi, m.*
Hitdüh, fn. *fanatisme, m.*
Hitegetni, cs. *faire de fausses promesses; payer qn. de belles promesses.*
Hitehagyott, fn. *apostat, m.*
Hitel, fn. *crédit, m.; foi, f.*
Hiteles, mn. *digne de foi; authentique; accrédité.*
Hitelesités, fn. *légalisation, f.*
Hitelesítni, cs. *viser; accréditer; légaliser.*
Hitelesség, fn. *authenticité, f.*
Hitelezmény, fn. *dette active, f.*
Hitelezni, cs. *créditer.*
Hitelező, fn. *créancier, m.*
Hitelhiány, fn. *discrédit, m.*
Hitelkönyv, fn. *livre de compte, m.*
Hitellevél, fn. *lettre de crédit, f.*
Hiteltetni, cs. *assermenter.*
Hitelvény, fn. *lettres de créance, f. pl.*
Hitelzálog, fn. *hypothèque, f.*
Hites, mn. *juré, assermenté.* [f.
Hitestárs, fn. *époux, mari, m.; épouse,*
Hiteszegett, mn. *parjure.*
Hitetlen, mn. *sans foi; perfide; incrédule; infidèle.* [f.
Hitetlenség, fn. *infidélité; incrédulité,*
Hitetlenül, ih. *perfidement.*
Hitetni, cs. *faire croire.*
Hitető, mn. *persuasif; trompeur, illusoire.*
Hiteztetés, fn. *serment, m.; confirmation par serment, f.*
Hithagyás, fn. *apostasie, f.*
Hithagyó, fn. *apostat, m.*
Hitkényszerités, fn. *contrainte en matière de foi, f.*
Hitkövet, fn. *apôtre, m.*
Hitlen, mn. *sans foi.*
Hitlenség, fn. *incrédulité, f.* [f.
Hitletétel, fn. *prestation de serment,*
Hitrege, fn. *mythe, m.*
Hitregetan, fn. *mythologie, f.*
Hitregészet, fn. *mythologie, f.*
Hitsorsos, fn. *coreligionnaire, m.* [m.
Hitszakadás, fn. *apostasie, f.; schisme,*
Hitszegés, fn. *violation de la foi (jurée, conjugale etc.); félonie; trahison, f., parjure, m.*
Hitszegő, mn. *félon, parjure; traître; perfide.* [m.
Hitszónok, fn. *prédicateur, prêcheur,*
Hittan, fn. *théologie, f.*
Hittanu, fn. *martyr (de la foi), m.*
Hittudor, fn. *docteur en théologie, m.*
Hittudós, fn. *théologien, m.*
Hitvallás, fn. *profession de foi, f.*
Hitvány, mn. *bas, vil; qui ne vaut rien.*
Hitványság, fn. *chose vile, f.*
Hitványul, ih. *mal; chétivement.*
Hitvestárs, l. Hitestárs.
Hitvizsgálat, fn. *inquisition, f.*
Hiú, mn. *inutile, vain; frivole.*
Hiúság, fn. *vanité, f.*
Hiúsítni, cs. *rendre vain ou inutile, faire échuer; renverser; déjouer.*
Hiúz, fn. *loup-cervier, lynx, m.*
Hiúzmacska, fn. *chat-cervier, m.*
Hív, mn. *fidèle; —,* fn. *croyant, fidèle, m.*
Hivalkodás, fn. *paresse, oisiveté, f.*
Hivalkodni (ik), ik. *être oisif; ne pas travailler.*
Hivás, fn. *appel, m., invitation, f.*
Hivatal, fn. *office, m.*
Hivatalbeli, mn. *officiel, d'office.*
Hivatalbeli, fn. *fonctionnaire, m.*
Hivatalnok, fn. *fonctionnaire, officier, m.*
Hivatalos, mn. *officiel; invité.*
Hivatalos, fn. *employé, fonctionnaire, officier public, m.*
Hivatalosztály, fn. *département, m.*
Hivatalszoba, fn. *bureau, m.*
Hivatás, fn. *vocation, mission, f.*
Hivatkozás, fn. *citation, f.*
Hivatkozni (ik), k. *se rapporter, se référer à . . .; en appeler, s'en rapporter, s'en remettre au jugement, à la décision de qn.*

Hivatlan, mn. —**ul**, ih. *sans y avoir été invité; de son propre mouvement.*
Hivatni, cs. *mander qn. chez soi.*
Híven, ih. *fidèlement.*
Hives, mn. *frais, rafraîchissant.*
Hivesedni (ik), k. *refroidir, rafraîchir.*
Hivesítni, cs. *rafraîchir.*
Hivesitő, mn. *rafraîchissant; réfrigérant; frais.*
Hivesség, fn. *fraîcheur, f.; frais, m.*
Hivesülni, l. Hivesedni.
Hivni, l. Híni.
Hivogató, fn. *celui qui convie aux noces, m.*
Hivő, mn. *croyant, fidèle; —*, fn. *croyant, fidèle, m.*
Hivőleges, mn. *croyable.*
Hivság, fn. *vanité, f.*
Hivség, fn. *fidélité, f.*
Hivséges, mn. *fidèle, loyal.*
Hivtelen, mn. *infidéle; déloyal, perfide.*
Hivtelenség, fn. *infidèlité; perfidie, f.*
Hivtelenül, ih. *infidèlement; perfidement.*
Hizakodni (ik), k. *s'engraisser.*
Hizalmas, mn. *nourrissant.*
Hizelegni, Hizelgeni, k. *flatter, cajoler.*
Hizelgés, fn. *flatterie, adulation, f.*
Hizelgő, mn. *flatteur; —*, fn. *flatteur, m.*
Hizelkedés, fn. *flatterie, f.*
Hizelkedni (ik), k. *flatter.*
Hizelkedő, mn. *flatteur.*
Hizelkedve, ih. *d'une manière flatteuse.*
Hizlalás, fn. *engraissement, m.*
Hizlalni, cs. *engraisser.*
Hizlalt, mn. *engraissé.*
Hizni (ik), k. *s'engraisser.*
Hizó, mn. *destiné à être engraissé, d'engrais.*
Hizó, fn. *cochon gras* ou *engraissé, m.*
Hizómarha, fn. *bétail gras* ou *engraissé, m.*
Hizósertés, fn. *cochon gras* ou *engraissé, m.*
Hizott, mn. *gras, engraissé.*
Hó, fn. *neige, f.; mois, m.*
Hó! isz. *holà! hé!*
Hóbortos, mn. *capricieux.*
Hóbortoskodni (ik), k. *faire du bruit.*
Hóbortosság, fn. *caprice, m.*
Hód, fn. *castor, bièvre, m.*
Hóda, fn. *foulque, f.*
Hódítni, cs. *conquérir; faire la conquête de . . ., subjuguer, assujettir.*
Hódító, fn. *conquérant, m.*
Hódlak, fn. *habitation du castor, f.*
Hódolás, fn *soumission, f.; hommage, m.*
Hódolat, mn. *hommage; dévouement, m.*
Hódolni, k. *rendre hommage; se soumettre.*
Hódoltatni, l. Hódítni.
Hódony, fn. *castoréum, m.*
Hódulni, l. Hódolni.
Hódüreg, l. Hódlak.
Hófajd, fn. *perdrix de neige, f.*
Hófuvat, fn. *neige menue (poussée par le vent), f.*
Hófuvatag, fn. *amas de neige accumulée par le vent, m.*
Hógörgeteg, fn. *avalanche, f.*
Hogy? ih. *comment; à quel prix; combien; —*, ksz. *que, afin que, afin de, pour, pour que.*
Hogyan? ih. *comment?*
Hogyanlét, fn. *état de la santé, m.; manière d'être, circonstance, f.*
Hogylét, l. Hogyanlét.
Hogysem, ih. *pour, pour que, de que.*
Hóharmat, fn. *gelée blanche, f., frimas, m.*
Hóhér, fn. *bourreau, m.*
Hóhérpallos, fn. *glaive du bourreau, m.*
Hohó! isz *oho!*
Hojsza, fn. *pétrel, m.*
Hojszogatni, cs. *chasser, pousser.*
Hóka, fn. *pelote, étoile, f., chanfrein blanc; cheval qui a la pelote, m.*
Hókádzani (ik), k. *s'assoupir.*
Hol? ih. *où?* **hol . . . hol**, *tantôt . . . tantôt.*
Hold, fn. *lune, f.; arpent (de terre), juchart, m.; pelote, étoile, f., chanfrein blanc, m.*
Holdas, mn. *lunatique; somnambule qui a la pelote.*
Holdasság, fn. *mal de lune, m.*
Holdfogyatkozás, fn. *éclipse de la lune, f.*
Holdfogyta, fn. *déclin de la lune, m.*
Holdforgás, fn. *cours de la lune, m.*
Holdkép, fn. *carte sélénographique, f.*
Holdkór, fn. *somnambulisme, m.*
Holdkóros, mn. *somnambule, lunatique*
Holdleirás, fn. *déscription de la lune, sélénographie, f.*
Holdnegyed, fn. *quartier de la lune, m.*
Holdtányér, fn. *disque de la lune, m.*
Holdtölte, fn. *pleine lune, f.*
Holdujulás, fn. *nouvelle lune, f.*
Holdváltozás, fn. *phase, f.*
Holdvilág, fn. *lumière de la lune, f.*
Holdvilágos, mn. *éclairé par la lune*
Hollét, fn *lieu de séjour, m.*
Holló, fn. *corbeau, m.*

ollófekete, mn. *noir comme un corbeau.* [*beaux, m.*
ollókárogás, fn. *crassement des cor-*
ollóvarju, fn. *corneille noire, f.*
olmi, fn. *quelque;* —, mn. *bagage, m., hardes, f. pl., effets, m. pl.*
olnap, fn. *le lendemain;* —, ih. *demain;* —i, mn. *de demain.*
olnapozni, cs. *différer.*
olnapután, ih. *après-demain.*
olnaputáni, mn. *d'après-demain.*
olott, ksz. *bien-que, quoique.*
olt, mn. *mort;* —an, ih. *mort.*
oltalag, fn. *crypte, f.*
oltaszat, fn. *momie, f.*
ol enyv, fn. *asphalte, m.*
oltfene, fn. *sphacèle, m.*
oltgörcs, fn. *spasme tonique, m.*
oltig, fn. *jusqu'à la mort.*
oltiglan, ih. *durant vie.*
oltiglani, mn. *à vie, viager.*
oltszén, fn. *charbon éteint, m.*
oltszín, fn. *pâleur mortelle, f.*
olttenger, tn. *mer Morte, f.*
olttest, fn. *corps mort, m.*
oltetem, fn. *ganglion; suros, m.*
ólyag, fn. *vésicule; cloche, f.*
ólyagkő, fn. *pierre dans la vessie, f.*
ólyagos, fn. *couvert de vésicules etc.; vésiculaire.*
ólyagosítni, cs. *faire élever des cloches.* [*urinaire, f.*
ólyagsérv, fn. *hernie de la vessie*
ólyagtapasz, fn. *emplâtre vésicant, vésicatoire, m.*
omály, fn. *obscurité, f.*
omályogni, k. *s'obscurcir.*
omályos, mn. *obscur.*
omályosítni, cs. *rendre obscur, obscurcir.*
omályosodni (ik), k. *s'obscurcir.*
omályosság, fn. *obscurité, f.*
omályosulni, l. Homályosodni.
ombár, l. Hambár.
omlítni, cs. *marcotter.*
omlítvány, fn. *marcotte, f.*
omlok, fn. *front, m.; frontispice (d'un temple etc.), m.* [*tion, f.*
omlokirás, Homlopirat, fn. *inscrip-*
omlokkötő, fn. *bandeau qui ceint le front, frontal; diadème, m.; fronteau, m.*
omlokszorító, fn. *frontal, fronteau, m.*
omlokzat, fn. *façade, f.; frontispice,*
omok, fn. *sable, m., arène, f.* [*m.*
omokföld, fn. *terrain sablonneux, m.*

Homokóra, fn. *sable, sablier, m.*
Homokos, mn. *sablonneux; sableux.*
Homoktorlás, Homloktorlzt, fn. *banc de sable, banc, m.; amas, monceau de sable; ensablement, m.*
Homor, fn. *concavité, f.*
Homortükör, fn. *miroir concave, m.*
Homorú, mn. *concave;* —ság, fn. *concavité, f.*
Homp, fn. *motte de terre, motte de gazon, f.; colline limitrophe, f.*
Hon, fn. *patrie, f., pays natal, m.*
Hón, fn. *aiselle, f.* [*m.*
Hónal, Hónalj, fn. *creux de l'aisselle,*
Hónap, fn. *mois, m.*
Hónapi, fn. *mensuel.*
Hónapos, mn. *d'un mois; mensuel.*
Hónapozni, cs. *différer.*
Honárulás, fn. *trahison envers la patrie, f.*
Honáruló, fn. *traître à son pays, m.*
Honbárat, fn. *ami de la patrie, m.* [*f.*
Honcsoktúrás, fn. *taupinée, taupinière,*
Honfi, fn. *patriote, m.*
Honfias, mn. *patriotique.*
Honfijog, fn. *indigénat; droit de citoyen; droit de bourgeoisie, m.*
Honfiság, l. Honfiuság.
Honfiui, mn. *patriotique.*
Honfiuság, fn. *patriotisme, m.*
Honfiusítas, fn. *naturalisation, f.*
Honfiusítni, cs. *conférer à qn. les droits de bourgeoisie, naturaliser qn.*
Honföldi, mn. *originaire du pays; indigène.* [*patrie.*
Honi, mn. *national, de la* ou *de sa*
Honjog, fn. *droit de naturalité; indigénat, m.* [*soi.*
Honn, ih. *au logis, à la maison, chez*
Honnan, Honat, Honnét, ih. *d'où; de quel côté.* [*pays.*
Honolni, k. *être chez soi, habiter le*
Honos, mn. *qui est chez soi, qui est né dans le* ou *qui habite le pays.*
Honositás, fn. *naturalisation, f.*
Honosítni, cs. *naturaliser qn.; acclimater.* [*climatement, m.*
Honosodás, fn. *naturalisation, f.; ac-*
Honosodni (ik), k. *se faire naturaliser; s'acclimater.*
Honosulni, l. Honosodni.
Honpolgár, fn. *citoyen, m.*
Honszeretet, fn. *amour de la patrie, m.*
Hontalan, mn. *sans patrie; expatrié.*
Hontárs, fn. *concitoyen, m.* [*gie, f.*
Honvágy, fn. *mal du pays, m., nostal-*

Honvéd, fn. *milice du pays, f.; défenseur de la patrie, m.*
Honvédelem, fn. *défense de la patrie, f.*
Honvédelmi, mn. *de la défense de patrie.*
Hóomlás, fn. *avalanche, f.*
Hóömleteg, fn. *lavange, avalanche, f.*
Hópénz, fn. *salaire mensuel; mois, m.*
Hópihe, fn. *flocon de neige, m.*
Hoporcs, fn. *bosse, inégalité, f.*
Hoporcsos, mn. *raboteux, inégal.*
Hoporj, fn. — **as**, mn. l. **Hoporcs, Hoporcsos.**
Hopp! isz. *hop!*
Hoppanni, k. *tomber en bas.*
Hoprongyos, mn. *déguenillé.*
Hordani, cs. *porter.*
Hordár, fn. *homme de service, porteur, m.*
Hord-erő, fn. *portée, f.*
Hordó, fn. *tonneau; porteur, m.*
Hordószagu, mn. *qui sent le fût.*
Hordozgatni, cs. *porter en divers lieux.*
Hordozkodás, fn. *délogement, m.*
Hordozkodni (ik), k. *déménager.*
Hordozni, cs. *porter autour.*
Horgacs, fn. *petit crochet, lacet, m.; agrafe, f.*
Horgacsolni, cs. *agrafer; accrocher; broder* ou *travailler à l'aiguille; faire du filet.*
Horgadni, k. *se courber, s'infléchir.*
Horgany, fn. *zinc, m.*
Horgas, mn. *muni de crochets, crochu; courbé, infléchi.*
Horgasítni, cs. *courber, infléchir.*
Horgaslábu, mn. *cagneux.*
Horgasodni (ik), k. *se courber, s'infléchir.*
Horgasság, fn. *courbure, f.*
Horgász, fn. *pêcheur à la ligne, m.*
Horgászás, Horgászat, fn. *pêche à la lingne, f.*
Horgászni, cs. *pêcher à la ligne.*
Horgásztani, cs. *courber.*
Horgászvessző, fn. *perche, gaule, f.*
Horgolni, cs. *saisir, attirer* ou *fixer à l'aide d'un croc; travailler* ou *broder à l'aiguille; faire du filet.*
Horgony, fn. *ancre, f.;* —**t eresztení**, *jeter l'ancre;* —**on állani**, *être à l'ancre;* —**t szedni**, *lever l'ancre.*
Horgonyág, fn. *bras d'ancre, m.*
Horgonycsiga, fn. *cabestan, m.*
Horgonydúcz, fn. *jas m.*
Horgonjegy, fn. *amarque, bouée, f.*
Horgonylyuk, fn. *œillet* ou *trou d'ancre, m.*
Horgonyozni, k. *mouiller, ancrer.*
Horgonypénz, fn. *droit d'ancrage m.*
Horgonyszár, fn. *scape, f.*
Horgonytalan, mn. *qui a perdu ses ancres.*
Horgonyvám, fn. *droit d'ancrage, m.*
Horgonyvesztett, l. **Horgonytalan.**
Horgonyvetés, fn. *amarrage, m.*
Horgonyzóhely, fn. *rade, f.*
Horgos, mn. *muni d'un crochet; crochu.*
Horgozni, l. **Horgolni.**
Horgulni, k. *se courber.*
Horgyika, fn. *baril, m.*
Horhos, fn. *passage étroit (dans les montagnes), défilé, m.*
Hórihorgas, mn. *haut enjambé, haut monté.*
Horkanni, Horkantani, Horkolni, k. *ronfler.*
Horny, fn. *entaille, f.*
Hornyolni, cs. *entailler.*
Hornyoló, fn. *entailloir, m.*
Hornyozni, cs. *entailler.*
Horog, fn. *croc, crochet; hameçon, m., agrafe, f.*
Horogszeg, fn. *clou à crochet, m.*
Horogzsineg, fn. *ligne, f.*
Horogtű, fn. *aiguille à tambour, f., crochet, m.*
Horony, fn. *entaille, f.*
Horonygyalu, fn. *feuilleret, m.*
Horpadás, Horpadék, fn. *enfoncement, aplatissement, m.*
Horpadni, k. *s'enfoncer, s'aplatir.*
Horpadozni, k. *peu à peu s'enfoncer.*
Horpasztani, cs. *enfoncer, aplatir.*
Hortyogás, fn. *ronflement, m.*
Hortyogni, k. *ronfler.*
Hossz, fn. *longeur, f.*
Hosszában, ih. *en longueur; le long de . . .*
Hosszabb, mn. *plus long.*
Hosszabbítani, cs. *allonger; prolonger.*
Hosszabbitás, fn. *allongement, prolongement, m., prolongation, f.*
Hosszabbodni (ik), —**ulni**, k. *s'allonger; se prolonger.*
Hosszacska, mn. *un peu long.*
Hosszadalmas, mn. *diffus, prolixe.*
Hosszadalmasság, fn. *prolixité, f.*
Hosszadalom, fn. *longue durée, f.*
Hosszallani, cs. *trouver qc. longue.*
Hosszan, ih. *longuement.*
Hosszas, mn. *de longue durée; prolixe.*
Hosszasság, fn. *longueur, f.*
Hosszasitni, cs. *allonger.*

Hosszasodni (ik), —asulni, k. *s'allonger; se prolonger.*
Hosszatt, ih. *le long de . . .*
Hosszítni, cs. *allonger; prolonger.*
Hosszmérés, fn. *longimétrie, f.*
Hosszmérték, fn. *mesure de longueur, f.*
Hosszú, mn. *long.*
Hosszúdad, mn. *oblong.*
Hosszúfarkú, mn. *à longue queue.*
Hosszúkás, mn. *un peu long, allongé.*
Hosszúkaru, mn. *qui a les bras longs, à bras longs.*
Hosszúlábu, mn. *haut enjambé; longipède; qui a les jambes longues.*
Hosszúság, fn. *longueur, f.*
Hosszuszáru, mn. l. Hosszúlábu; *longipétiolé.*
Hószám, fn. *règles, f. pl.*
Hószinű, mn. *blanc comme la neige.*
Hova? ih. *où; de quel côté.*
Hovahamarább, ih. *au plus tôt.*
Hóvirág, fn. *campane blanche, f., perce-neige, m.*
Hoz, nh. *à; chez; vers.*
Hozatol, fn. *transport, m.*
Hózivatar, fn. *neige fine (poussée par le vent), f.*
Hozni, cs. *porter, mener, conduire;* itéletet —, *juger (de qc.);* kérdésbe —, *mettre en question;* zavarba —, *mettre dans l'embarras; mettre en désordre.* [*pl.*
Hozomány, fn. *dot, f.; les apports, m.*
Hózuhatag, fn. *avalanche, f., éboulement de neiges, m.*
Hozzáadni, cs. *ajouter; allier.*
Hozzáférhetlen, mn. *inaccessible;* —ség, fn. *inaccessibilité, f.*
Hozzáfoghatatlan, mn. *incomparable.*
Hozzáfogható, fn. *comparable.*
Hozzáfogni, cs. *mettre la main à l'œuvre.*
Hozzájárulás, fn. *accès, m.*
Hozzájárulni, k. *se joindre à qc.; se mettre de la partie; y accéder.*
Hozzálátni, cs. *y être, s'en occuper assidument.*
Hozzászólni, k. *adresser la parole à qn.; se mêler de la conversation, se prononcer dans une cause.*
Hozzátétel, fn. *addition, adjonction, f.*
Hozzávoló, mn. *appartenant; convenable;* —, fn. *appartenance, f.*
Hozzávetés, fn. *conjecture, f.*
Hozzávetni, k. *conjecturer; présumer.*
Hozzávetőleg, ih. *probablement; d'une manière hypothétique.*
Hozzávonás, fn. *attraction, f.*
Hő, fn. *chaleur, f.;* —, mn. *très-chaud.*
Hőanyag, fn. *calorique, m.*
Hőkhurut, fn. *coqueluche, quinte, f.*
Hőkkenni, k. *être frappé, s'étonner.*
Hőkkenteni, cs. *étonner.*
Hölgy, fn. *jeune femme, jeune fille, dame, demoiselle, f.*
Hölgymenyét, fn. *hermine, f.*
Hőmérséklet, fn. *température, f.*
Hőmutató, fn. *thermoscope, m.*
Hömpölygetni, l. Hempelygetni.
Hőpersenet, fn. *échauboulure, échauffure, f., bouton, m.*
Hőpörcs, fn. *verrue, f., poireau, m.;* —ös, mn. *verruqueux.*
Hörcsök, fn. *hamster, m.;* —ös, mn. *enclin à la colère, irritable, colérique.*
Hörcsökösködni (ik), k. *être enflammé de colère.*
Hörgeni, k. *râler.*
Hörgés, fn. *râlement, râle, m.*
Hörögni, k. *râler.*
Hörp, fn. *gorgée, f., coup, trait, m.*
Hörpenteni, k. *boire un coup.*
Hörpögetni, Hörpölgetni, Hörpölni, cs. *boire lentement ou avec délices, humer.* [*épique.*
Hős, fn. *héros, m.;* —, mn. *héroïque;*
Hősdal, fn. *ode héroïque, f.*
Hősi, mn. *héroïque;* —leg, ih. *héroïquement; en héros.*
Hősköltemény, fn. *poëme épique, m., épopée, f.*
Hősnő, fn. *héroïne; amazone, f.*
Hősség, fn. *héroïsme, m.*
Hősszellem, fn. *esprit héroïque, héroïsme, m.*
Hősszivű, mn. *héroïque.*
Hőstét, Hőstett, fn. *exploit, m., action héroïque; prouesse, f.*
Hudcsap, fn. *cathéter m.*
Hudcső, fn. *urètre, f.*
Hudhólyag, fn. *vessie urinaire, f.*
Hudvezéd, fn. *urétère, m.*
Hug, fn. *sœur (qui est plus jeune que moi); sœur cadette, f.*
Hugy, fn. *urine, f.*
Hugyár, fn. *flux d'urine, m.*
Hugyedény, fn. *urinal, m.*
Hugyeröltetés, fn. *dysurie, f.* [*seux.*
Hugyos, fn. *pisseur, m.;* —, mn. *pisseux.*
Hugyozni (ik), k. *uriner.*

Hugyrekedés, fn. *rétention d'urines, f.*
Hugyületék, fn. *sédiment urinaire, m.*
Huhogás, fn. *hurlement, m.*
Huhogni, k. *hurler.*
Huhogóbagoly, fn. *huhule, f.*
Hujja! isz. *hé! ça! ça!*
Hujjogatni, k. *pousser des cris de joie.*
Hujjogtani, cs. *pousser; chasser; presser.*
Hujjongatni, Hujjákolni, k. *pousser des cris de joie.*
Hulla, fn. *corps mort, m.*
Hulladék, fn. *déchet, m., rognures, f. pl., retaille, f., copeau, m., décombres, m. pl.*
Hulladékfa, fn. *abatis, m.*
Hullám, fn. *vague, f., flot, m., onde, f.*
Hullámár, fn. *flux, m.*
Hullámos, mn. *qui forme des vagues; ondoyant; soulevé, agité; houleux.*
Hullámozni, k. *rouler des vagues; ondoyer; être agité* ou *houleux, flotter, voguer.*
Hullámtorlás, fn. *falaise, f.; brisant, m.*
Hullámzat, fn. *brisant, m.*
Hullámzani (ik), k. l. Hullámozni.
Hullámzás, fn. *ondoiement, m., fluctuation, f.*
Hullani, k. *tomber en bas.*
Hulasztani, cs. *laisser tomber successivement.*
Hullatag, mn. *qui tombe aisément, fragile, caduc; —ság, fn. caducité, f.*
Hullatni, cs. *laisser tomber.*
Hullékony, mn. *caduc.*
Hullernyő, fn. *parachûte, m.*
Hullogatni, cs. *laisser tomber.*
Hullórostély, fn. *herse, f.*
Humor, fn. *humeur, f.; —os, mn. facétieux, plaisant.*
Hunnyász, mn. *sournois; silencieux; soumis.*
Hunnyászkodni (ik), k. *se renfermer dans un silence; se soumettre.*
Hunyni, k. és cs. *fermer les yeux.*
Hunyogatni, k. *cligner.*
Hunyor, fn. *racine sternutatoire, f., hellébore, m.*
Hunyorgás, Hunyorgatás, fn. *clignement, m.*
Hunyorgatni, k. *clignoter.*
Hunyoritás, fn. *clignement, m.*
Honyorítni, cs. *cligner l'œil, faire signe du coin de l'œil.*
Hunyorogni, k. *clignoter.*
Huppanni, k. *tomber en bas.*
Húr, fn. *corde, f.*
Hurákolni, k. *faire des efforts pour expectorer.*
Hurczolkodás, fn. *déménagement, m.*
Hurczolkodni (ik), k. *déménager, changer de demeure.*
Hurczolni, cs. *traîner, entraîner*
Hurgya, mn. *précipité.*
Hurgyálkodni (ik), k. *précipiter.*
Hurgyaság, fn. *précipitation, f.*
Hurka, fn. *saucisse, f.;* véres—, *boudin, m.*
Hurkabél, fn. *boyau à boudins, à saucisses, m.*
Hurkolat, fn. *nœud, m.*
Hurkolni, cs. *nouer, former un nœud.*
Hurnyagyapju, fn. *avalies, f.*
Hurnyázni, cs. *écharner.*
Hurogatni, cs. *réprimander.*
Hurok, fn. *piége, lacs, lacet, m.; embûches, f. pl.; nœud, m.*
Húros, mn. *qui a des cordes, à cordes.*
Húrosmadár, fn. *grive, f.*
Húrosrigó, fn. *merle commune, m.*
Húrozni, cs. *mettre des cordes à un instrument, monter.*
Húrokka, fn. *rouet, m.*
Hurokkolni, k. *glougouter* (se dit *d'un dindon).*
Hurut, fn. *catarrhe, m., toux, f.*
Hurutláz, fn. *fièvre catarrhale, f.*
Hurutolni, k. *tousser.*
Hurutos, mn. *catarrhal.*
Hús, fn. *chair; viande, f.*
Husáng, fn. *rondin, m.*
Husángolni, cs. *rondiner.*
Húsáros, fn. *boucher, m.*
Húsárszabás, fn. *taxe de la viande, f.*
Húsétel, fn. *viande, f., mets* ou *plat de viande, m.*
Húsétidő, fn. *charnage, m.*
Húsevő, mn. *carnassier, carnivore.*
Húsevőnap, fn. *jour gras, charnage, m.*
Húshagyókedd, fn. *mardi gras, m.*
Húslé, fn. *bouillon, m.*
Húsleves, fn. *potage gras, m.; soupe grasse, f.*
Húsolni, cs. *écharner.*
Húsoló, fn. *écharnoir, m.*
Húsos, fn. *charnu.*
Husvét, fn. *Pâques, f. pl.*
Husvéthét, fn. *semaine de Pâques, f.*
Husvéthétfő, fn. *lundi de Pâques, f.*
Husvéti, mn. *pascal; de Pâques.*
Húsvéti bárány, fn. *agneau pascal, m.*
Húsz, mn. *vingt.*
Huszad, fn. *vingtième, m.*
Huszadik, mn. *vingtième; vingt (du mois).*

Hussan, ih. *vingt.*
Huszár, fn. *houssard, m.;* **—os**, mn. *à la hussarde.*
Huszárdiákság, fn. *latin de cuisine, m.*
Huszas, fn. *(chiffre de) vingt, m.; pièce de 20 kreutzers, f.*
Huszéves, **Huszévü**, mn. *qui a vingt ans, de vingt ans, d'une vingtaine d'années.*
Huszítni, cs. *lâcher, animer (les chiens).*
Huta, fn. *fonderie, forge, f.*
Hutamester, fn. *inspecteur de fonderie, m.*
Huzakodni (ik). k. *s'étendre, s'allonger; se refuser à qc.; opposer un refus.*
Huzam, fn. *trait; coup, m., cours, courant de l'air; tirant d'eau, m.*
Huzamos, mn. *de longue durée.*
Huzamosság, fn. *longue durée, f.*
Huzás, fn. *action de tirer f., tirage (d'une lotterie etc.), m., traction, f., trait, coup; passage (des oiseaux), m.*
Huzat, fn. *passage, m., mouvement, cours, courant de l'air; tirant d'eau,*
Huzavona, fn. *tracasserie, f.*
Huzdogálni, cs. l. **Huzgálni.**
Huzgálni, cs. *tirailler; traîner çà et là.*
Huzni, cs. *tirer; attirer; traîner; entraîner; remorquer; allonger, prolonger (la durée de qc.); mettre (en bouteilles); faire le tirage (d'une lotterie); tracer (une ligne); jouer (une pièce);* harangot —, *sonner, mettre en branle les cloches.*
Huznihalasztani, cs. *traîner en longueur; retarder, différer.*
Huznivonni, cs. *tracasser; traîner çà et là; tirailler.*
Huzódás, fn. *allongement, m.*
Huzódni (ik), k. *s'étendre, s'allonger; traîner en longueur; se prolonger.*
Huzogálni, l. **Huzgálni.**
Huzóháló, fn. *chalon, traîneau, m.*
Huzom, l. **Huzam.**
Huzórúd, fn. *bielle, f.*
Hű, mn. *fidèle; loyal; dévoué; exact.*
Hűbér, fn. *fief, m., féodalité, f.*
Hűbéradó, fn. *cens dû pour un fief, m.*
Hűbéres, fn. *vassal, hommager; feudataire, m.*
Hűbéri, mn. *féodal.*
Hűbérjog, fn. *droit féodal, m.*
Hűbérnök, fn. l. **Hűbéres**, fn.
Hűbérörökös, fn. *héritier féodal, m.*
Hűbérörökség, fn. *succession féodale, f.*
Hűbérörökülés, fn. *succession féodale, f.*
Hűbérur, fn. *seigneur féodal, suzerain, m.*
Hűbér-utód, fn. *successeur féodal, m.*
Hüledék, fn. *gelée, f.; corps mort, m.*
Hüledezés, fn. *consternation; perplexité, f.*
Hüledezni, k. *demeurer tout interdit.*
Hüledező, mn. *déconcerté; perplexe.*
Hülemedni (ik), k. *s'étonner.*
Hülepedni (ik), k. *se rafraîchir; se refroidir.*
Hülés, fn. *refroidissement; rafraîchissement, m.*
Hülni, k. *se rafraîchir; se refroidir.*
Hüllő, fn. *amphibie, reptile, m.*
Hülye, mn. *stupide; imbécile;* —, fn. *balourd, m.*
Hüm! isz. *hem!*
Hüs, mn. *frais; rafraîchissant.*
Hüség, fn. *fidélité; loyauté, f.*
Hüséges, mn. *fidèle, loyal, dévoué; exact.*
Hüsítni, cs. *rafraîchir.*
Hüsitő, mn. *rafraîchissant; réfrigérant; frais.*
Hütelen, mn. *perfide; infidèle.*
Hütelenség, fn. *infidélité; perfidie, f.*
Hütelenül, ih. *infidèlement.*
Hüteni, cs. *rafraîchir; refroidir.*
Hütés, fn. *rafraîchissement, refroidissement, m.; réfrigération, f.*
Hütő, mn. *rafraîchissant; réfrigérant.*
Hütőedény, fn. *réfrigérant, m., pipe, cuve guilloire, f.*
Hütögetni, cs. *rafraîchir.*
Hütőkád, fn. *cuve guilloire, f.*
Hütőzni (ik) k. *se rafraîchir.*
Hüvely, fn. *fourreau (d'épée), m.; étui, m., capsule, f.; gousse, cosse, f.*
Hüvelyes, mn. *légumineux;* —**veteмény**, fn. *légume, m.*
Hüvelyezni, cs. *ôter la gousse.*
Hüvelyk, fn. *pouce; doigt le plus gros du pied, m.*
Hüvelykmérték, fn. *mesure d'un pouce* ou *par pouces, f.*
Hüvelyknyi, mn. *large d'un pouce, de la largeur d'un pouce, un pouce de large; de l'épaisseur d'un pouce.*
Hüvelyktyü, fn. *poucier, m.*
Hüves, mn. *frais.*
Hüvesedni (ik), k. *se refroidir, se rafraîchir.*
Hüvesítni, cs. *refroidir, rafraîchir.*
Hüvesitő, mn. *rafraîchissant; réfrigérant;* —, fn. *rafraîchissant, m.*

Hüvesség, fn. *fraîcheur, f., frais, m.*
Hüvesülni, l. **Hüvesedni.**
Hüvítni, l. **Hüteni.**
Hüvitő, mn. *rafraîchissant.* [*sonner.*
Hüvös, mn. *frais;* — **re tenni**, *empri-*
Hüvösítni, l. **Hüvesítni.**
Hüvösseg, l. **Hüvesség.**
Hüvülni, k. *se refroidir, se rafraîchir.*

I.

Iblany, fn. *iode, m., iodine, f.*
Ibolya, fn. *violette, f.; giroflée, f.*
Ibolyakék, mn. *violet.*
Ibolyaszin, fn. *couleur violette, f.*
Ibrik, fn. *pot, m., buire, f.*
Iccze, fn. *mesure d'un litre, f.*
Iczegni, k. *vaciller, branler, chanceler.*
Idább, ih. *plus proche; plus près.*
Idáig, ih. *jusqu'ici.*
Iddogálni, k. és cs. *boire.*
Ide, ih. *ici, de ce côté; auprès;* — **oda**, — **stova**, *çà et là;* — **haza van**, *il est chez lui.*
Idébb, ih. l. **Idább.**
Ideg, fn. *nerf, m.*
Idegbaj, fn. *affection nerveuse, f.*
Idegen, mn. *étranger; d'autrui; inconnu; mal affectionné;* —, fn. *étranger, m.*
Idegenedni (ik), k. *s'aliéner de . . .*
Idegenítni, cs. *aliéner.*
Idegenkedni (ik), k. (tól, től), *avoir de l'antipathie pour . . .*
Idegenség, fn. *aversion, f.*
Idegenülni, l. **Idegenedni.**
Idegerősitő, mn. *tonique.*
Ideges, mn. *nerveux;* — **ség**, fn. *nervosité, f.*
Idegláz, fn. *fièvre nerveuse, f.*
Idegrendszer, fn. *système nerveux, m.*
Idegzet, fn. *système nerveux, m.*
Idei, mn. *de cette année.*
Ideig, ih. *provisoirement;* egy —, *quelque temps;* sok —, *pendant assez longtemps;* — **óráig**, *pour peu de temps.* [*intérim, m.*
Ideiglen, ih. *provisoirement;* — **eg**, fn.
Ideiglenes, mn. *intérimaire; provisoire.*
Ideigleni, mn. *passager; éphémère.*
Ideiglenség, fn. *intérim, m.*
Ideigtartó, mn. *temporaire, éphémère, passager.*
Idején, ih. *à temps; de bonne heure.*
Idejénérő, mn. *prématuré, précoce.*
Idejénvaló, mn. *qui arrive de bonne heure.*
Idétlen, mn. *peu mûr; vert; prématuré; cru; intempestif; mal placé; hors de saison; avorté;* —, fn. *enfant* ou *part difforme, m.*
Idétlenség, fn. *inopportunité; maladresse, f.*
Idétlenszülés, fn. *fausse couche, f., avortement, m.* [*avorton, m.*
Idétlenszülött, fn. *part prématuré,*
Idevaló, mn. *d'ici, de ce lieu.*
Idezárt, mn. *ci-joint.*
Idézés, fn. *citation, f., mandat de comparition, m.*
Idézet, fn. *citation (d'auteur), allégation (d'un passage), f.*
Idézmény, fn. *citation, allégation, f.*
Idézni, cs. *mander, citer; alléguer.*
Idéző-jel, fn. *guillemets, m. pl., onglets, m. pl.* [*m.*
Idézvény, fn. *mandat de comparition,*
Idom, fn. *forme extérieure, configuration, figure, façon, f.*
Idomár, fn. *dresseur, m.*
Idomiasság, fn. *formalité, f.*
Idomítni, cs. *former, façonner; dresser.*
Idomos, mn. *bien-fait.*
Idomtalan, mn. *informe, difforme.*
Idomtalanság, fn. *difformité, f.*
Idomulás, fn. *formation, f.*
Idomulni, k. *se former.*
Idomzat, fn. *configuration, symétrie, f.*
Idő, fn. *temps, m.*
Időelőtti, mn. *prématuré.*
Időfolyás, fn. *cours du temps, m.*
Időjárás, fn. *temps, m., température, f.*
Időjártával, ih. *avec le temps.*
Időjós, fn. *prophète du temps, m.*
Időkor, fn. *âge, m., époque, f.*
Időköz, fn. *espace de temps; intervalle, m.*
Időközben, ih. *en attendant.*
Időleges, l. **Ideigleni.**
Időmérő, fn. *chronomètre, m.*
Időmérték, fn. *mesure du temps; cadence, f.; temps, rhythme, m.*

ultával, ih. *avec le temps.* [*fois.*
ként, ih. *de temps en temps; par-*
y, fn. *temps, m.* [*f.*
ont, fn. *moment, terme, m.; époque,*
end, fn. *ordre chronologique, m.*
, mn. *âgé.*
ofi, Idösbik, fn. *sénieur, doyen, m.*
ödni (ik), k. *vieillir.*
ség, fn. *âge avancé, m.*
zak, fn. *époque; période, f.*
zaki, mn. *périodique.*
zakonként, ih. *périodiquement.*
zámitás, fn. *chronologie, f.*
zámoló, fn. *chronologiste, m.*
an, fn. *chronologie, f.* [*m.*
öltés, fn. *amusement, passe-temps,*
öltő, mn. *amusant.*
udomány, fn. *chronologie, f.*
tudós, fn. *chronologiste, m.*
változás, fn. *changement du temps,*
.; *variation atmosphérique, f.*
vel, ih. *avec le temps.*
vesztegető, fn. *fainéant, m.*
vesztés, fn. *perte de temps, f.*
vetés, fn. *chronologie, f.*
vető, fn. *chronologiste, m.*
ózni, k. *tarder, être longtemps à*
enir, s'arrêter.
ült, mn. *chronique.*
v, stb. l. Üdv, stb.
abb, mn. *plus jeune; moins âgé,*
cadet; puîné.
as, mn. *jeune, juvenile, de jeune*
homme; de jeune femme.
jasszony, fn. *madame, f.*
jasztani, Ifjítni, cs. *rajeunir.*
jodni (ik), k. *se rajeunir.*
jончz, fn. *jeune homme, m.*
jonczi, mn. *juvénile; de jeune homme.*
jonczság, fn. *adolescence, f.*
Ifjonta, ih. *dans la jeunesse, étant*
jeune.
Ifju, mn. *jeune, juvénile; —,* fn. *jeune*
homme, adolescent, m.
Ifjuan, ih. *étant jeune.*
Ifjudad, mn. *jeune, juvénile.*
Ifjudni (ik), k. *se rajeunir.*
Ifjui, mn. *juvénile, de jeune homme.*
Ifjuság, fn. *jeunesse, f.*
Ig, nr. *jusque, jusques, jusqu'à.*
Iga, fn. *joug, m.*
Igás, mn. *de trait.*
Igás ló, fn. *cheval de trait, m.*
Igás ökör, fn. *bœuf de labour, m.*
Igaz, mn. *vrai, véritable; réel; sin-*
cère; fidèle; nem igaz? *n'est-ce pas*
vrai? igaz-e? *n'est-ce-pas?; juste,*
légitime; —, fn. *vérité, f., vrai, m.;*
raison, f., droit, m.
Igazán, ih. *vraiment, en vérité; sin-*
cèrement, franchement.
Igazelmü, mn. *loyal.*
Igazelmüség, fn. *loyauté, f.*
Igazgatás, fn. *direction; administra-*
tion, f.; —i, mn. *administratif.*
Igazgatásmód, fn. *gouvernement, m.*
Igazgatni, cs. *diriger; gouverner; ad-*
ministrer
Igazgató, fn. *directeur; administrateur,*
m.; —, mn. *dirigeant, gouvernant;*
—i, mn. *directorial.* [*m.*
Igazgatóság, fn. *direction, f., directorat,*
Igazhitü, mn. *orthodoxe; —ség,* fn.
orthodoxie, f.
Igazi, mn. *vrai, véritable.*
Igazítani, cs. *dresser; régler; diriger;*
mettre en ordre; améliorer; corriger;
rectifier; amender.
Igazlás, fn. *justification; défense;*
vérification, f.
Igazlelkü, mn. *loyal; intègre, brave.*
Igazlelküleg, in. *loyalement; honnête-*
ment. [*droiture, f.*
Igazlelküség, fn. *loyauté; intégrité,*
Igazmondás, fn. *vérité, f.*
Igazmondó, mn. *véridique; —ság,* fn.
véridicité, f.
Igázni, cs. *mettre au joug; subjuguer.*
Igazodni (ik), k. *s'orienter; s'accom-*
moder.
Igazolás, l. Igazlás.
Igazolhatlan, mn. *inexcusable.*
Igazolható, mn. *excusable.*
Igazolni, cs. *justifier, disculper, véri-*
fier; — magát, *se justifier, se dis-*
culper; se légitimer.
Igazolvány, fn. *certificat, m., légiti-*
mation, f.
Igazság, fn. *vérité, réalité; justice,*
legitimité (ex. *d'une prétention);*
équité, impartialité, f.
Igazságos, mn. *juste, légitime, équi-*
table.
Igazságosan, ih. *avec justice, légitime-*
ment, équitablement, conformément
à la justice.
Igazságszeretet, fn. *amour de la vérité;*
amour de la justice, m., équité,
loyauté, f.
Igazságszerető, mn. *véridique; juste,*
impartial.
Igazságtalan, mn. *injuste, inique.*

Igazságtalanság, fn. *injustice, iniquité, f.* [*f. pl.*
Igazságügy, fn. *affaires de justice,*
Igazságügyminiszter, fn. *ministre de la justice; garde des sceaux, m.*
Igazszínü, mn. *vraisemblable;* —**ség**, fn. *vraisemblance, f.*
Igazszívü, mn. *probe, loyal, intègre, honnête, droit;* —**ség**, fn. *droiture, probité, loyauté, intégrité, f.*
Igaztalan, mn. *contraire à la vérité; injuste;* —**ság**, fn. *fausseté; injustice, f., tort, m.*
Igazvallásu, mn. *orthodoxe.*
Ige, fn. *verbe, m.*
Igehajlitás, —**hajtogatás**, fn. *conjugaison, f.*
Igehatározó, fn. *adverbe, m.*
Igen, ih. *oui; très.*
Igenelui, cs. *dire oui, affirmer.*
Igenis, ih. *oui, sans doute.*
Igenleges, mn *affirmant, affirmatif.*
Igenlés, fn. *affirmation, f.*
Igenlő, mn. *affirmatif.*
Igenszó, fn. *consentement, m.*
Igény, fn. *prétention, f.*
Igényelni, cs. *prétendre; réclamer qc.*
Igénytelen, mn. *sans prétention; modeste;* —**ség**, fn. *modestie, f.*
Igényteljes, mn. *prétentieux.*
Igérés, **Igéret**, fn. *promesse; première offre, f.*
Igérkezni (ik), k. *s'engager.*
Igérni, cs. *promettre; s'engager à; offrir, faire une offre.*
Igérő, fn. *offrant, m.*
Igérvény, fn. *promesse, f.*
Igézés, fn. *ensorcellement, enchantement, m.* [*mer.*
Igézni, cs. *ensorceler, enchanter, charmer.*
Igéző, mn. *charmant, enchanteur.*
Igtatni, cs. *enregistrer; insérer; installer.*
Igtató, fn. *greffier, m.*
Így, ih. *ainsi, de cette manière.*
Igyekezés, **Igyekezet**, fn. *efforts, m. pl., assiduité, f.*
Igyekezni (ik), k. *s'efforcer, tâcher; s'appliquer; faire des efforts.*
Igyekező, mn. *assidu, appliqué.*
Igyekszeni, l. Igyekezni.
Igyekvő, l. Igyekező.
Igyen, ih. *ainsi, de cette manière.*
Ih, l. **Juh.**
Ihar, fn. *érable, m.*
Ihász, l. **Juhász.**
Ihatatlan, mn. *qui n'est pas buvable ou potable.*
Ihatnám, —**nál**, —**nék**, *j'ai soif, tu as soif il a soif.*
Iható, mn. *potable.*
Ihlelés, fn. *inspiration, f.*
Ihlelni, cs. *inspirer.*
Ihlet, fn. *inspiration, f.*
Ihletés, fn. *inspiration, f.*
Ihletni, cs. *inspirer.*
Ihogni, k. *rire.*
Ihol, **Ihon**, ih. *voici! voilà!*
Ij, fn. *arc; flèche, f.*
Ijász, fn. *archer, m.*
Ijedékeny, mn. *timide, peureux;* —**ség**, fn. *timidité, f.*
Ijedelem, fn. *frayeur, alarme, f.*
Ijedelmesség, fn. *timidité, f.*
Ijedés, fn. *frayeur, f., effroi, m., terreur, f.*
Ijedni, k. *s'effrayer.*
Ijedős, mn. *timide; ombrageux* (se dit *d'un cheval).*
Ijedősség, fn. *timidité, f.*
Ijedség, fn. *frayeur, f., effroi, m., terreur, f.*
Ijeszteni, cs. *frapper de terreur; effrayer; intimider.*
Ijesztgetni, cs. *effrayer continuellement.* [*bourru, m.*
Ijesztő, mn. *effrayant;* —, fn. *moine*
Iker, fn. *jumeau, m., jumelle, f.*
Ikertestvér, fn. *frère jumeau, m., sœur jumelle, f.* [*m.*
Ikra, fn. *œufs de poisson, m. pl.; mollet,*
Ikrás hal, fn. *poisson œuvé* ou *ovifère. poisson femelle, m.*
Ikrek, fn. t. *jumeaux, m. pl.*
Iktatás, fn. *enregistrement, m., insertion; installation, f.*
Iktatni, cs. *enregistrer; insérer; installer.*
Ildom, fn. *prudence, f.*
Ildomatlan, mn. *imprudent.*
Ildomos, mn. *prudent;* —**ság**, fn. *prudence, f.*
Illa, fn. *refuge, asile, m., retraite, f.*
Illanni, **Illantani**, k. *échapper.*
Illat, fn. *odeur suave, embaumée, f. parfum, m.;* —**árus**, fn. *parfumeur, m.*
Illatlan, mn. *sans odeur, inodore.*
Illatos, mn. *odorant; parfumé; de senteur.*
Illatozni, cs. *exhaler (des particules odorantes);* —, k. (ik), *émaner, se répandre en odeurs, embaumer l'air.*

Illatszer, fn. *parfum, m.*
Illatszerész, fn. *parfumeur, m.*
Illedék, fn. *convenance, décence, f.*
Illedékeny, mn. *accommodant; obligeant, complaisant.*
Illedékenység, fn. *complaisance; humeur accommodante, f.*
Illedelem, fn. *décence, f.*
Illedelmes, mn. *convenable, décent.*
Illegetni, cs. *adapter à . . ., ajuster.*
Illem, fn. *convenance, décence, f.; décorum, m.*
Illemes, mn. *convenable, décent.*
Illendő, mn. *bienséant, convenable, décent; dû, mérité; compétent.*
Illendően, Illendőleg, ih. *convenablement, décemment; dûment; comme il faut.*
Illendőség, fn. *bienséance, convenance, décence, f., bon ton, m.; chose qui est due à qn., f.*
Illeni (ik), k. *convenir, être convenable, être séant; s'accorder, cadrer avec . . .*
Illés, fn. *bien-séance, f.*
Illeszkedni (ik), k. *s'accommoder à . . .*
Illeszteni, cs. *adapter; ajuster; conformer.*
Illesztgetni, l. Illeszteni.
Illeték, fn. *droit, m., taxe, contribution, f., salaire, honoraire, contingent, m., compétence, f.*
Illetékes, mn. *compétent.*
Illetéktelen, mn. — ül, ih. *indû (ment); incongru; incompétent, incompétemment.*
Illetés, fn. *attouchement, m.*
Illetetlen, mn. *intact; sans y toucher.*
Illetlen, mn. *inconvenant, mal-séant, indécent.*
Illetlenkedni (ik), k. *se conduire indécemment.* [*cence, f.*
Illetlenség, fn. *inconvenance; indé-*
Illetlenül, ih. *indécemment.*
Illetmény, fn. *compétence, f.; contingent, m.* [*dû à qn.*
Illetni, cs. *toucher; concerner; être*
Illető, mn. *compétent; touchant, concernant; dû.*
Illetőleg, ih. *relativement à . . .; quant à . . ., pour; respectivement.*
Illetőség, fn. *compétence, f.; chose qui est due à qn., f.*
Illetődés, fn. *émotion, f., attendrissement, m.*
Illetődni (ik), k. *s'émouvoir.*

Illó, mn. *volatil.*
Illő, mn. *juste; convenable, séant; adapté.*
Illően, Illőleg, ih. *convenablement, décemment; comme il faut.*
Illőség, fn. *décence, f., bon ton, m., convenance, f.*
Ily, Ilyen, mn. *tel, telle; pareil, pareille.* [*espèce.*
Illyenféle, mn. *de tels, d'une pareille*
Ilyenféleképp, — en, ih. *tellement.*
Ilyenkor, ih. *à ce temps.*
Ilyes, mn. *d'une pareille espèce.*
Ilyetén, l. Ily, Ilyen.
Ilyképen, ih. *tellement.*
Ilykor, l. Ilyenkor.
Ilymódon, ih. *tellement, de telle manière.*
Im! isz. *voici! voilà!*
Ima, fn. *prière, oraison, f.;* — könyv, fn. *livre de prières, m.*
Imádandó, mn. *adorable.*
Imádás, fn. *adoration, f.*
Imádkozás, fn. *prière, f.*
Imádkozni (ik), k. *faire sa prière.*
Imádni, cs. *adorer.*
Imádó, fn. *adorateur, m.*
Imádság, fn. *prière, oraison, f.* [*m.*
Imádságoskönyv, fn. *livre de prières,*
Imaház, fn. *église, f.*
Imáncz, fn. *rosaire, m.*
Imaterem, fn. *oratoire, m.*
Ime! isz. *voici! voilà!*
Imént, ih. *tout récemment.*
Imhol! isz. *voici! voilà!*
Imide, ih. *ici;* — amoda, *çà et là.*
Imigy, ih. *tellement;* — amugy, *superficiellement.*
Imilyen, l. Ilyen.
Iminnen, ih. *d'ici.*
Imitt, ih. *en ce lieu; ici; ci; voici; voilà;* — amott, *par-ci, par-là; çà et là; ici et là.*
Immár, ih. *déjà; enfin.*
Immel-ámmal, ih. *nonchalamment; superficiellement.*
Immost, ih. *à l'instant.*
Ín, fn. *tendon, nerf, m.*
Inas, mn. *tendineux; nerveux* (se dit *d'un bras etc.*); *tenace, coriace* (se dit *de la viande*).
Inas, fn. *serviteur, domestique, valet, laquais; apprenti, m.*
Inasév, fn. *année d'apprentissage, f.*
Inaskodni (ik), k. *servir comme valet; être en apprentissage.*

Inaszakadt, mn. *perclus, paralytique;* — ság, fn. *paralysie, f.*
Inazat, fn. *musculature, f.*
Incselkedés, fn. *tour malin, mauvais tour, m.; taquinerie; agacerie; provocation, f.*
Incselkedni (ik), k. *agacer, harceler; taquiner; intriguer.*
Inczenbincz, mn. *mignard.*
Inda, fn. *branche, main (de vigne), vrille, f.; tige sarmenteuse, f.*
Indás, mn. *branchu; grimpant; sarmenteux; rampant.*
Indázni, cs. *épamprer.*
Indigo, fn. *indigo, m.*
Indítani, cs. *mettre en mouvement; émouvoir; exciter* (ex. *l'admiration*).
Inditó, mn. *mouvant, excitant.*
Inditó, fn. *auteur, m.*
Inditvány, fn. *motion, f.*
Indóház, fn. *débarcadère, m., station, gare, f.* [*tiver.*
Indok, fn. *motif, m.;* — olni, cs. *mo-*
Indulás, fn. *départ, m.*
Indulat, fn. *émotion; passion, f.; emportement, m.; inclination; diposition, f.*
Indulatlan, mn. — ul, ih. *sans éprouver la moindre émotion; froid (ement).*
Indulatos, mn. — an, ih. *passionné (ment); emporté, avec emportement.*
Indulatoskodni (ik), k. *s'emporter.*
Indulatosság, fn. *violence, impétuosité, f.*
Indulatszó, fn. *interjection, f.*
Indulékony, mn. *sensible; incitable; irritable;* —ság, fn. *sensibilité, irritabilité, f.*
Indulni, k. *se mettre en chemin, s'en aller, partir; se mettre en marche.*
Induló, mn. *partant;* —, fn. *marche, f.*
Ing, fn. *chemise, f.*
Inga, fn. *pendule, m.*
Ingadozás, fn. *balancement, m., vacillation, f.; fluctuation; oscillations, f. pl.*
Ingadozatlan, mn. — ul, ih. *sans mouvement, immobile, inébranlable (ment).* [*fluctuer.*
Ingadozni, k. *vaciller; chanceler;*
Ingadozó, mn. *vacillant, chancelant; incertain; changeant.*
Ingalj, fn. *chemise de dessous, f.*
Ingani, k. *vaciller; chanceler; branler; osciller.* [*f. pl.*
Ingás, fn. *vacillation, f., oscillations,*

Ingás óra, fn. *pendule, f.*
Ingatag, mn. *vacillant, chancelant; inconstant;* — ság, fn. *inconstance; versalité, f.*
Ingatlan, mn. *immobile; immobilier.*
Ingatlanság, fn. *biens-fonds, immeubles, m. pl.; immobilité, f.*
Ingatlanul, ih. *sans mouvoir.*
Ingatni, cs. *agiter; mettre en mouvement; ébranler.*
Ingbodor, l. Ingfodor.
Ingelő, fn. *chemisette, f.*
Inger, fn. *excitation, stimulation; irritation, f.; charme, m.*
Ingerelhető, mn. *irritable;* — ség, fn. *irritabilité, f.*
Ingerelni, cs. *stimuler; irriter.*
Ingerkedés, fn. *taquinerie; agacerie, f.*
Ingerkedni (ik), k. *agacer, taquiner.*
Ingerkedő, mn. *taquin.*
Ingerlékeny, mn. *irritable;* — ség, fn. *irritabilité, f.*
Ingerlés, fn. *irritation; excitation, f.*
Ingerlő, mn. *stimulant, excitant; attrayant; séduisant.*
Ingerlős, mn. *irritable;* — ség, fn. *irritabilité, f.*
Ingertelen, mn. *exempt d'irritation; sans charmes, sans attraits.*
Ingerülni, k. *s'irriter.*
Ingerült, mn. *irrité;* — ség, fn. *exaspération, f.*
Ingfodor, fn. *jabot, m.; manchette, f.*
Ingmása, fn. *caleçons, m. pl.*
Ingó, mn. *vacillant, chancelant; mobile.*
Ingóság, fn. *biens mobiliers, m. pl.*
Ingósítni, cs. *mobiliser.*
Ingovány, fn. *pré marécageux, m.*
Ingoványos, mn. *marécageux.*
Inguj, fn. *manche de chemise, f.*
Ingujfodor, fn. *manchette, f.*
Ingváll, fn. *corset, m.*
Ingyen, mn. és ih. *gratuit (ement); gratis, pour rien.*
Ingyenétkezés, fn. *table gratuite, f.*
Ingyenvaló, mn. *gratuit.*
Inkább, ih. *plus volontiers, mieux; plutôt;* mind —, *de plus en plus.*
Innemű, mn. *tendineux.*
Innen, ih. *d'ici, en; de là; par là; c'est pourquoi; voilà pourquoi;* —, nh. *de ce côté-ci, en-deçà, pardeçà.*
Innensö, mn. *qui est de ce côté-ci, ? térieur, qui est en deçà.*

Innentűl, ih. *à l'avenir, désormais.*
Innenvaló, mn. *de ce lieu; d'ici.*
Innep, stb. l. Ünnep.
Innét, l. Innen.
Inni, k. és cs. *boire; prendre (un verre de vin etc.).*
Innivaló, mn. *potable.*
Inogni, k. l. Ingani.
Inpók, fn. *vessigon, ergot, m.*
Inrángás, fn. *soubresauts des tendons, m. pl.*
Inség, fn. *calamité, misère, détresse,* [*f.*
Inséges, mn. *calamiteux, pénible.*
Inségeskedni (ik), k. *souffrir des privations.*
Inszaggatás, fn. *douleurs rhumatismales; douleurs arthritiques, f. pl.*
Inszakadás, fn. *paralysie, f.*
Inszökelés, fn. l. Inrángás.
Integetni, k. *clignoter des yeux; faire des signes (à qn. de la main etc.); —,* cs. *exhorter.*
Inteni, k. *cligner les yeux; —,* cs. *faire signe (à qn. de la main); exhorter; avertir.*
Intés, fn. *clin d'œil; signe, geste, avis, avertissement, m.; admonition, f.*
Intető, fn. *admoniteur, m.*
Intézés, fn. *direction; gestion; conduite, f.; traite, f.*
Intézet, fn. *institut, établissement, m., fondation, f.*
Intézett, fn. *celui sur qui l'on a tiré une lettre de change.*
Intézkedés, fn. *arrangement, m.; disposition, f.*
Intézkedni (ik), k. *prendre des mesures, faire des préparatifs, les dispositions pour qc.*
Intézmény, fn. *institution, f.*
Intézni, cs. *diriger (le mouvement de qc.); adresser (la parole, une lettre à qn.); régler (ses affaires); tirer (une lettre de change sur qn.).*
Intéző, fn. *tireur, m.*
Intézvény, fn. *lettre circulaire; traite,* [*f.*
Intézvényes, fn. *remetteur, m.*
Intézvényezés, fn. *traite, f.*
Intézvényezni, cs. *tirer (une lettre de change sur qn.).*
Intő, mn. *qui avertit; monitoire; —,* fn. *moniteur, admoniteur, m.*
Íny, fn. *gencive, f.; palais, goût, m.*
Ínybetű, fn. *lettre palatale, f.*
Ínydaganat, fn. *lampas, m.*
Ínyrothadás, fn. *stomatite ulcéreuse, gangréneuse, scorbutique.*

Insipoly, fn. *fistule dentaire, f.*
Ip, Ipa, fn. *beau-père, m.*
Ipallani, cs. *pallier, déguiser, celer.*
Ipar, fn. *industrie, f.*
Iparadó, fn. *impôt sur les patentes, m.*
Ipariskola, fn. *école d'industrie; école des arts et métiers, f.*
Iparkodni (ik), k. *s'appliquer à ...; avoir soin.*
Iparkodó, mn. *industrieux; assidu, appliqué; diligent; laborieux.*
Iparlovag, fn. *aventurier, m.*
Iparmű, fn. *produit de l'industrie, m.*
Iparos, mn. *industrieux; —,* fn. *industriel, m.*
Iparszabadság, fn. *liberté de l'industrie,* [*f.*
Ipartanoda, fn. *école des arts et métiers, école polytechnique, f.*
Iparüző, mn. *industriel.*
Ír, fn. *Irlandais, m.*
Ír, fn. *onguent, m.; pommade, f.; baume, m.*
Iracs, fn. *pastel, m.*
Iralmi, mn. *littéraire.*
Iralom, fn. *littérature, f.*
Irály, fn. *style, m.*
Iralytan, fn. *art d'écrire, f.*
Iram, fn. *renne, f.; fuite, f.*
Iramhajó, fn. *corvette, f.*
Iramlani (ik), k. *courir.*
Iramlós, mn. *glissant.*
Iramodás, fn. *course précipitée, f.; saccade, f.*
Iramodni (ik), k. *courir avec une grande célérité.*
Iramos, mn. *rapide.*
Iramszán, fn. *traîneau de course, m.*
Iramszarvas, fn. *renne, f.*
Iránt, nh. *envers, pour; à l'égard de ..., par rapport à ..., concernant.*
Irány, fn. *direction; tendance, f.*
Irányában, ih. *vis-à-vis, en face de..., à l'opposite de...*
Irányozni, cs. és k. *diriger; viser; orienter.*
Iránytű, fn. *aiguille aimantée, boussole, f., compas, m.*
Irányzás, fn. *direction, visée, f.*
Irányzat, l. Irány.
Irás, fn. *action, f.,* ou *art d'écrire, m.; écriture, f.*
Irásban, ih. — beli, mn. *par écrit.*
Irásdíj, fn. *droit de copiste, d'expédition* ou *d'enregistrement, m.*
Irashiba, fn. *faute d'écriture, f.*

Irásmesterség, fn. *art d'écrire, m.*
Irásmód, fn. *style, m.*
Irástudó, fn. *scribe, m.*
Irász, fn. *écrivain, m.*
Irat, fn. *écrit, m., écriture, f.*
Irattár, fn. *archives, f. pl.*
Irattárnok, fn. *archiviste, m.*
Irdogálni, cs. *écrivailler.*
Iregni-forogni, k. *se donner de la besogne.*
Irgalmas, mn. *miséricordieux.*
Irgalmasbarátok, —szüzek, fn. t. *frères miséricordieux, de la charité, m. pl., sœurs de la charité, filles de la f. pl., miséricorde.*
Irgalmasság, fn. *miséricorde, pitié, charité, f.*
Irgalmatlan, mn. —ul, ih. *cruel (lement); impitoyable (ment); sans commisération, sans pitié.*
Irgalmatlanság, fn. *dureté, rigueur impitoyable; cruauté; barbarie, f.*
Irgalmazni, k. (nak, nek), *avoir pitié* ou *compassion de qn.*
Irgalom, fn. *miséricorde, pitié, compassion, f.*
Irha, fn. *corion, chorion, m.; cuir hongroyé, m.*
Irhagyártás, fn. *hongroyage, m.*
Irhatimár, fn. *hongroyeur, hongrieur, m.*
Irhon, tn. *(l') Irlande; —i*, mn. *d'Irlande.*
Iridom, fn. *style, m.*
Irigy, mn. *envieux, jaloux.*
Irigyelni, cs. (vkit v. vmit vkinek v. vkitől), *envier qc. à qn.; être envieux* ou *jaloux* (ex. *du bonheur de qn.*).
Irigyen, ih. *avec* ou *par envie; d'un œil jaloux.*
Irigykedés, fn. *envie, f.*
Irigykedni (ik), k. *avoir* ou *ressentir de l'envie.*
Irigykedő, mn. *envieux.*
Irigylendő, mn. *digne d'envie.*
Irigylés, **Irigylet**, fn. *envie, f.*
Irigyletes, mn. *digne d'envie.*
Irigylő, fn. *envieux, m.*
Irigység, fn. *envie; jalousie; rivalité, f.*
Irigytelen, mn. —ül, ih. *sans être envié.*
Irigyül, ih. *avec envie.*
Irka, fn. *cahier, m.*
Irkafirka, fn. *griffonnage, m., écriture illisible, f.*
Irkálni, cs. *écrivailler.*
Irlap, fn. *papier, m.*
Írmag, fn. *rareté, f.*
Irmód, **Irmodor**, fn. *manière d'écrire, f.*
Irnok, fn. *copiste; greffier, m.*
Iró, mn. *celui qui écrit; —*, fn. *écrivain; auteur, m.*
Iró, fn. *lait de beurre, babeurre, m.*
Iróasztal, fn. *table à écrire, f., bureau, secrétaire, comptoir, m.*
Iroda, fn. *chancellerie, f., bureau, m.; comptoir, m.*
Irodalmi, mn. *littéraire.*
Irodalom, fn. *littérature, f.*
Irogatni, cs. *écrivailler.*
Iróeszköz, fn. *écritoire, f.*
Irói, mn. *littéraire; d'auteur.*
Iromány, fn. *écrit, m.*
Irón, fn. *crayon, m.*
Ironga, fn. *glissoire, f.*
Irongálni, k. *glisser.*
Irosvaj, fn. *beurre, m.*
Irószer, fn. l. **Iróeszköz**.
Irószoba, l. **Iroda**.
Irótoll, fn. *plume à écrire, f.*
Irtani, cs. *arracher qc. du sol; déraciner, extirper; éherber.*
Irtás, fn. *extirpation, f., défrichement, m.; champ défriché, m., terre défrichée, f.*
Irtó, fn. *extirpateur, défricheur, m.*
Irtogatni, cs. *extirper, éclaircir (petit à petit).*
Irtóháboru, fn. *guerre exterminatrice, f.*
Irtókapa, fn. *houe, f.; hoyau, sarcloir, m.*
Irtoll, fn. *plume à écrire, f.*
Irtovány, fn. *terre défrichée, f.*
Irtózás, **Irtózat**, fn. *horreur, abomination, exécration, f.*
Irtózatos, mn. *horrible; —*ság, fn. *horreur, atrocité, f.*
Irtózkodni (ik), k. l. **Irtózni**.
Irtózni (ik), k. (tól, től), *frissonner, frémir d'horreur, avoir des frissons; avoir un sentiment mêlé de répugnance et de crainte.*
Irtóztató, mn. —lag, ih. *horrible (ment).*
Irtóztatóság, fn. *horreur; chose horrible, f.*
Irulni-pirulni, k. *changer de couleur, rougir.*
Irva, ih. *par écrit; écrit.*
Is, ksz. *aussi; én —, ő —, moi aussi bien que lui.*
Iskátula, fn. *boîte, f.*
Iskola, fn. *école, f.*
Iskolai, mn. *d'école, de l'école, scolastique; —*lag, ih. *scolastiquement.*

Iskolás, mn. *scolastique; d'écolier; écolier;* — an, ih. *scolastiquement.*
Iskolaszeres, Iskolaszerü, mn. *scolastique.*
Iskolaszünet, fn. *vacances, f. pl.*
Iskolaügy, fn. *affaires de l'école, des écoles, f. pl.*
Iskolázni, cs. *aller à l'école.*
Iskoláztatni, cs. *envoyer (les enfants) à l'école.*
Islang, fn. *tremblant, m.*
Isme, fn. *connaissance, science, f.*
Ismég, l. **Ismét.**
Ismerés, **Ismeret,** fn. *connaissance, science, f.*
Ismeretes, mn. *connu; fameux, renommé, célèbre; familier.*
Ismeretesség, fn. *notoriété; célébrité; connaissance, f.*
Ismeretlen, mn. *inconnu;* **—ség,** fn. *état ignoré; incognito, m.*
Ismeretlenül, ih. *sans être connu; incognito.*
Ismeretség, fn. *connaissance, liaison, f.*
Ismergetni, cs. *faire la connaissance de . . .*
Ismerkedni, Ismerkezni (ik), k. *faire ou lier connaissance avec . . .*
Ismerni, cs. *connaître.*
Ismerős, mn. *connu;* —, fn. *personne de connaissance, connaissance, f.; ami, m.*
Ismerszeni (ik), k. *être reconnaissable.*
Ismert, mn. *connu.*
Ismertetni, cs. *faire connaître.*
Ismertetőjel, fn. *marque distinctive, f., caractère, indice, critérium, m.*
Ismervény, fn. *certificat, m.*
Ismét, ih. *derechef, de nouveau, encore.*
Ismételés, fn. *répétition; reprise, f.; résumé, m.; récapitulation, f.*
Ismételni, cs. *répéter, réiterer; résumer, récapituler.*
Ismételve, ih. *itérativement.*
Ismétlet, l. Ismétlés.
Ispán, fn. *économe, m.*
Ispotály, l. Kórház.
Istálló, fn. *étable, f.*
Istállóbér, fn. *loyer pour une étable, m.*
Istállópénz, fn. *établage, droit d'attache, m.*
Istállózás, fn. *nourriture du bétail dans les étables, f.*
Istállózni, k. *établer.*
Istáp, l. Gyámol.

Isten, fn. *Dieu, m.;* —neki! *soit!* **—hozzád!** *adieu!*
Istenasszony, fn. *déesse, f.*
Istenelni, cs. *déifier; idolâtrer.*
Istenes, mn. *craignant Dieu, pieux; religieux.*
Istenesítni, cs. *déifier.*
Istenesség, fn. *crainte de Dieu, piété, dévotion, f.*
Istenesülni, k. *déifier.*
Istenezni, cs. *déifier.*
Istenfeledés, fn. *impiété, f.*
Istenfeledő, mn. *impie.*
Istenfélés, fn. *crainte de Dieu, f.*
Istenfélő, mn. *pieux; religieux.*
Istenhivő, fn. *déiste, m.*
Isteni, mn. *de Dieu, divin;* —leg, ih. *en Dieu; divinement.*
Istenimádás, fn. *adoration de Dieu, f.*
Isteniség, fn. *divinité, f.*
Isteni szolgálat, fn. *service ou culte divin; culte; office, m.*
Isteníteni, cs. *déifier; faire l'apothéose ou le panégyrique de . . .*
Istenítés, fn. *déification, apothéose, f.*
Isteni tisztelet, fn. *culte, m.*
Istenkáromlás, fn. *blasphème, m.*
Istenkáromló, mn. *blasphématoire;* —, fn. *blasphémateur, m.*
Istenlés, fn. *apothéose, f.; idolâtrie, f.*
Istennő, fn. *déesse, f.*
Isten-nyila, fn. *éclair, m., foudre, f.*
Istenség, fn. *Divinité, déité, f.*
Istentagadás, fn. *athéisme, m.*
Istentagadó, fn. *athée, m.*
Istentelen, mn. *impie; scélérat.*
Istentelenség, fn. *impiété; perversité, f.*
Istentudomány, fn. *théologie, f.*
Istentudós, fn. *théologien, m.*
Istenülés, fn. *déification, apotheose, f.*
Isza, fn. *buveur, biberon, ivrogne, m.*
Iszaság, fn. *ivrognerie, f.*
Iszak, fn. *besace, f., bissac, portemanteau, m.; valise, sacoche, f.; ivrogne, m.*
Iszákos, mn. *ivrogne.*
Iszákoskodni (ik), k. *ivrogner.*
Iszamlani, Iszamodni (ik), k. *glisser.*
Iszap, fn. *limon, m., bourbe, vase, fange, f.*
Iszapodni (ik), k. *déposer du limon.*
Iszapos, mn. *limoneux; vaseux; boueux.*
Iszaposodni (ik), k. *être obstrué par de la boue.*
Iszkába, fn. *crampon; harpon, m.*
Iszkábálni, cs. *cramponner.*

Iszkódni (ik), k. *s'en aller.*
Iszogatni cs. *boire copieusement.*
Iszomkórász, fn. *ivrogne, m.*
Iszony, fn. *aversion ; horreur, f.*
Iszonyat, fn. *horreur, f.*
Iszonyatos, mn. *horrible, épouvantable; affreux; —* ság, fn. *atrocité, f.*
Iszonyítni, cs. *effrayer, épouvanter.*
Iszonykodni (ik), k. *avoir un sentiment mêlé de répugnance et de crainte.*
Iszonyodás, fn. *horreur ; abomination, aversion, f.*
Iszonyodni (ik), k. (tól, től) *avoir qc. en horreur, en aversion.*
Iszonyu, mn. *horrible; —* an, ih. *horriblement.*
Iszonyulag, ih. *horriblement.*
Iszonyuság, fn. *chose horrible, f.*
Iszos, mn. *ivrogne ; —* ság, fn. *ivrognerie, f.*
Ital, fn. *boisson, f.; beuvage, m.*
Italka, fn. *potion, f.*
Italpénz, fn. *impôt sur les boissons, m.*
Itatás, fn. *abreuvement, m.*
Itatni, cs. *donner à boire, faire boire ; abreuver (des animaux); percer* (se dit *du papier*).
Itató, fn. *abreuvoir, m; —,* mn. — hely, fn. *abreuvoir, m.; —* papiros, fn. *papier gris, m.; —* válu, fn. *auge, f.*
Itatós, mn. *qui absorbe l'humidité.*
Itcze, fn. *mesure d'un litre, f.*
Itélet, fn. *jugement, m.; sentence, f.*
Itéleterő, fn. *force, puissance de* ou *du jugement, f.*
Itélethozás, Itélethozatal, fn. *décision, f.*
Itéletnap, — napja, fn. *le dernier jugement, m.*
Itélni, k. *juger de qc.; porter* ou *asseoir un jugement sur qc.; critiquer ; censurer ;* oda —, *adjuger.*
Itélőbiró, fn. *juge, m.*
Itélőerő, fn. *jugement, m.*
Itélőszék, fn. *tribunal, m.*
Itélőtehetség, fn. *jugement, m.*
Itész, fn. *critique ; censeur, m.*
Itészet, fn. *critique ; censure, f.*
Itészeti, mn. *critique, de critique.*
Itlan, mn. *sans avoir bu.*
Itt, ih. *en ce lieu ; ici, ci ; voici, voilà.*
Ittas, mn. *ivre ; enivré, aviné ; pris de vin ; gris.*
Ittasodni (ik), k. *s'enivrer ; se griser.*
Ittasság, fn. *ivresse, f., enivrement, m.*
Ittasulni, l. Ittasodni.
Ittaska, mn. *gris.*
Itten, ih. *ici.*
Itteni, mn. *d'ici; de ce lieu.*
Itthon, ih. *à la maison, au logis, chez soi, y.*
Ittlét, fn. *présence, f.*
Ív, fn. *arc, m.; arche (d'un pont); feuille (de papier), f.*
Ivadék, fn. *frai ; fretin ; alevin, nourrain, m.; descendance ; postérité, f.*
Ivar, fn. *organ sexuel, m.*
Ivás, fn. *action de boire ; déglutation des liquides, f.; boisson ; ivrognerie, f.*
Ívás, fn. *frai, m.*
Ívbolt, fn. *voûte en plein cintre, f.*
Ívcsarnok, fn. *arcade, f.; berceau, m.*
Ívded, mn. *en arc, en arcade.*
Ívenként, ih. *en arc ; par feuilles.*
Íves, mn. *courbé en arc ; arqué.*
Ívezet, fn. *arcade, voûte de plein cintre, f.*
Ívnagyság, fn. *folio, m.; —* u, mn. *infolio.*
Ívnegyed, fn. *feuille in-quarto, f.*
Ívni (ik), k. *frayer.*
Ivnyi, mn. *folio.*
Ivó, fn. *buveur, m.*
Ivoda, fn. *chambre de cabaret, f.*
Ivogatni, l. Iszogatni.
Ivópohár, fn. *verre à boire, m.*
Ivós, mn. *buvable.*
Ivótárs, fn. *biberon, compagnon bouteille, m.*
Ivrét, fn. *folio, infolio, m.*
Ívszelet, fn. *tierceret, tierceron, m.*
Ívszökés, fn. *courbette, f.*
Ívülés, fn. *jarret d'une voûte, m.*
Ívülni, k. *s'arquer.*
Íz, fn. *saveur, f., goût, m.; articulation, f., article, m., jointure ; phalange, f.; degré (de parenté), m.; génération, f.; particule; molécule, f.; fois, reprise, f.*
Izacs, fn. *guède, f., pastel, m.*
Izé, fn. *chose, f., objet.*
Izegni-mozogni, k. *aller çà et là ; aller et venir.*
Izeledni (ik), (ba, be), *avoir du goût pour . . .*
Izelgetni, cs. *savourer.*
Izelni, cs. *goûter, déguster ; éprouver.*
Izélni, cs. *faire.*
Izenet, fn. *message, m.*

:engetni, Izennni, cs. *faire dire;* hadat —, *déclarer la guerre.*
:enként, ih. *par articles, par jointures; pièce par pièce.*
:es, mn. *qui a bon goût, savoureux, sapide.*
:esítni, cs. *assaisonner.*
:esség, fn. *bonne saveur, sapidité, f.*
:etlen, mn. *qui manque de saveur, insipide, fade.*
:etlenedni (ik), k. *perdre sa saveur.*
:etleníteni, cs. *priver de saveur; rendre insipide.*
:etlenkedés, fn. *fadaise; fadeur; querelle, f.*
:etlenkedni (ik), k. *se quereller.*
:etlenség, fn. *insipidité, fadeur, f.*
:etlenül, ih. *sans goût.*
:evesztett, mn. *privé de saveur; insipide.*
gága, mn. *litigieux: contrariant;* —, fn. *contrariété, f.*
gágáskodni (ik). k. *susciter des troubles; créer des embarras.*
galom, fn. *mouvement, m., agitation, émotion, f.*
gár, fn. *agitateur, instigateur, m.*
gás, fn. *mouvement, m.*
gatás, fn. *excitation, instigation, agitation, f.* [*agiter.*
gatni, cs. *inciter, exciter; irriter;*
gató, fn. *agitateur, m.;* —, mn. *excitant, stimulant; irritant.*
gatott, mn. *irrité;* —ság, fn. *irritation, f.*
gékony, mn. *irritable.*
hajlás, fn. *jointure, f.*
iben, ih. *sur-le-champ, vite.*
land, tn. *Islande, f.*
lelni, cs. *goûter, déguster, éprouver.*
leni (ik), k. *être au goût de . . .*
lés, fn. *goût; sentiment esthétique, m.; dégustation, f.; savourement, m.*
léstelen, mn. *sans goût; insipide; disgracieux;* —ül, ih. *sans goût.*
léstudomány, Izlottan, fn. *science du beau, esthétique, f.*

Ízlet, fn. *saveur, f., goût, m.*
Izletes, mn. *savoureux, sapide; plein de goût, gracieux, élégant.*
Izletesen, ih. *savoureusement; avec goût.*
Izletesség, fn. *goût agréable, sapidité, f.*
Izmos, mn. *musculaire; musculeux; robuste.*
Izmosítni, cs. *corroborer.*
Izmosodni (ik), k. *devenir robuste, acquérir de l'embonpoint.*
Izmosság, fn. *robusticité, f.*
Izogni, k. *vaciller, branler; chanceler; se mouvoir, se remuer.*
Izom, fn. *muscle, m.*
Izraelita, fn. *Israélite, Juif, m.*
Íztelen, mn. *insipide, fade.*
Iztelenség, fn. *insipidité, fadeur, f.; absence de goût, f.*
Izülés, Izület, fn. *articulation, f.*
Izülni, k. *se joindre, s'articuler.*
Izzadás, fn. *sueur, f.; action perspirante (de la peau), f.*
Izzadék, fn. *sueur, f.*
Izzadni, k. *suer.*
Izzadozni, k. *suer continuellement.*
Izzadság, fn. *sueur, f.*
Izzadságtörlő, fn. *suaire, m.*
Izzadt, mn. *couvert de sueur.*
Izzadtságnajtó, mn. *sudorifique.*
Izzanni (ik), k. *être rougi au feu, être incandescent.*
Izzasztani, cs. *provoquer la sueur; faire rougir au feu.*
Izzasztó, fn. *sudorifique, m.;* —, mn. *qui provoque la sueur, sudorifique.*
Izzasztópor, fn. *poudre sudorifique, f*
Izzasztószoba, fn. *étuve, f.*
Izz-fürdő, fn. *bain d'étuve, m.*
Izzó, mn. *chauffé, rougi au feu, incandescent.*
Izzódni, l. Izzanni.
Izzóláz, fn. *suette miliaire, f.*
Izzómeleg, fn. *extrêmement chaud, brûlant.*
Izzótüz, fn. *braise, f.*

J.

Jáczint, fn. *jacinthe, hyacinthe, f.*
Jáczintkő, fn. *hyacinthe, f.*
Jáhor, fn. *érable, m.*
Jaj! isz. *ah! ahi! hélas!*
Jajdítni, vh. (magát), **Jajdulni**, k. *s'écrier, jeter les hauts cris.*
Jajgatás, fn. *cris lamentables, cris de douleur, m. pl.*
Jajgatni, k. *se plaindre, se lamenter.*
Jajkiáltás, fn. *cri de douleur, m.*
Jajongani, l. Jajgatni.
Jajos, mn. *lamentable; plaintif.*
Jajpanasz, fn. *lamentation, f.*
Jajszó, fn. *cri de douleur, m.*
Jajveszékelni, k. *se répandre en lamentations.*
Jajveszéklés, fn. *cris lamentables, m. pl.*
Jalap, fn. *jalap, m.*
Jámbor, mn. *probe; pieux, dévot; calme, tranquille; doux.*
Jámborság, fn. *piété, f.; calme, m.; modération; patience, f.*
Jancsár, fn. *janissaire, m.*
Januarius, fn. *janvier, m.*
Járadék, fn. *rente, f.; quote-part, f.; accessoire, m.; part, f., contingent, m.*
Járandó-rész, **Járandóság**, fn. *part, f., contingent, m.*
Járás, fn. *marche (à pied), f.; district, arrondissement, canton, tour, m.*
Járat, fn. *marche, excursion, f., voyage, m.*
Járatlan, mn. *impracticable; peu fréquenté, désert; peu versé; étranger à qc.; inexpérimenté.*
Járatlanság, fn. *inexpérience; impéritie, f.*
Járatni, cs. *faire venir qc.; commander qc.*
Járatos, mn. *où l'on peut marcher; practicable; fréquenté;* —nak lenni valahová, *fréquenter, hanter (une personne* ou *une maison); versé, exercé, expérimenté.*
Járatosság, fn. *expérience, f.*
Járda, fn. *trottoir, m.*
Járdalat, fn. *tour, m.; procession, f.*
Járdalni, k. *se promener, cheminer.*
Járdogálni, k. *aller partout; se promener.*
Járhatatlan, mn. *impracticable.*
Járható, mn. *practicable.*
Járkálás, fn. *marche, promenade, f.*
Járkálni, k. *aller partout, se promener.*
Jármos, mn. —ökör, fn. *bœuf de labour, m.*
Jármű, fn. *voiture, f., chariot, m.*
Járni, k. *marcher; aller à pied; être entraîné, se mouvoir; courir;* tánczot járni, *danser;* őrt járni, *patrouiller;* jól vagy roszul —, *rencontrer bien* ou *mal;* az nem járja, *cela ne va pas.*
Járni-kelni, k. *aller et venir; se promener.*
Járó, mn. *celui qui marche;* —kelő, *passant;* —k-kelők, *les allants et les venants.*
Járóhid, fn. *pont volant, m.*
Járom, fn. *joug, m.*
Járomány, fn. *salaire, honoraire, m.*
Járőr, fn. *patrouille, f.*
Járszalag, fn. *lisière, f.*
Járt, mn. —ut, *un chemin très-battu, très-fréquenté, m.*
Jártas, mn. *versé, exercé, expérimenté.*
Jártasság, fn. *expérience; habilité, facilité, f., savoir-faire, m.*
Jártatni, cs. *conduire par la lisière (un enfant); promener qn.*
Jártató, fn. *lisière, f.*
Járulék, fn. *accessoire, m.*
Járulni, k. (hoz, hez), *s'approcher de...; survenir; se joindre, s'ajouter (à cela); s'y joindre: accéder.*
Járulnok, fn. *surnuméraire (dans un bureau), m.*
Járvány, fn. *épidémie, f.*
Járványos, mn. *épidémique.*
Jászol, fn. *mangeoire, f.*
Jászolrács, fn. *râtelier, m.*
Jászolrágó, fn. *cheval qui a le tic, tiqueur, m.*
Jászpis, fn. *jaspe, m.*
Játék, fn. *jeu, m.*
Játékdüh, fn. *fureur, manie du jeu, f.*
Játékos, fn. *joueur, m.*
Játékpénz, fn. *argent de jeu* ou *pour le jeu, m.*
Játékszer, fn. *joujou; enfantillage, m.*
Játékszín, fn. *théâtre, m.;* —i, mn *théâtral.*

éktárs, fn. *compagnon de jeu, partenaire, m.*
szadozni (ik), k. *jouer.*
szani (ik), k. és cs. *jouer; toucher du piano); exécuter un morceau (sur n instrument).*
szás, fn. *jeu, m.* [*jouant.*
szi, mn. —szian, ih. *qui joue, en*
szó, mn. *qui joue; —*, fn. *joueur, m.*
szodozni (ik), k. *jouer.*
szószín, fn. *éclat chatoyant, m., reflets variés, m. pl.*
szószinü, mn. *chatoyant; miroitant; hangeant.*
szótárs, fn. *compagnon de jeu, m.*
szva, ih. *en jouant.*
vadalmas, fn. *bénéficié, prébendé,* —, mn. *avantageux, profitable.*
vadalmazás, fn. *dotation, f.*
vadalmazni, cs. *doter.* [*f.*
vadalom, fn. *bénéfice, m., prébende,*
vak, fn. t. *biens, m. pl.*
valás, Javalat, fn. *approbation; proposition, motion, f.*
valni, cs. *approuver; faire une motion, une proposition; conseiller, recommander.*
vaslás, fn. *conseil, m.*
vaslat, fn. *proposition, motion, f.*
vasolni, cs. *conseiller; faire une motion.* [*parer.*
vítani, cs. *améliorer; corriger; ré-*
vítás, fn. *amélioration, correction; réformation, f., amendement, f.*
víték, fn. *correction des épreuves, f.*
vitékív, fn. *épreuve, f.*
vítgatni, cs. l. Javítani.
vor, fn. *érable; élan, m.*
vorfa, fn. *érable, m.*
vorszarvas, fn. *élan, m.*
vos, fn. *charlatan, m.*
voslás, fn. *charlatanerie, f.*
vosolni, k. *faire le charlatan.*
vulás, fn. *amélioration, f., rétablissement (ex. de la santé), m.; conversion (ex. d'un pécheur), f.*
vulni, k. *se corriger, devenir meilleur, s'amender; se porter mieux, se rétablir* (se dit *d'un malade).*
zmin, fn. *jasmin, m.*
g, fn. *glace, f.; grêle, f.;* —esik, *il grêle, il tombe de la grêle.*
gcsap, fn. *chandelle de glace, f.*
gcsapás, fn. *dommage causé par la grêle,* ...
gdara, ... *grêlon, m.*

Jégdarab, fn. *glaçon, m.*
Jegecz, fn. *cristal, m.*
Jegeczedés, fn. *cristallisation, f.*
Jegeczedni, —esedni (ik), k. *cristalliser.*
Jegeczesíteni, cs. *faire cristalliser.*
Jegeczisme, fn. *cristallonomie, f.*
Jegedés, fn. *cristallisation, f.*
Jegedni, k. *cristalliser; se glacer.*
Jegély, fn. *alcyon, m.*
Jegenye, fn. *peuplier, m.;* —fa, fn. *peuplier, m.*
Jeges, mn. *de glace, glacial, glacé.*
Jegesedni (ik), k. *se glacer.*
Jegesítni, cs. *convertir en glace.*
Jégeső, fn. *temps de grêle, m., tempête, f.* ou *orage accompagné (e) de grêle, m.*
Jegestenger, fn. *mer glaciale, f.*
Jegesülni, k. *se glacer.*
Jegeszteni, cs. *convertir en glace; faire cristalliser.*
Jéghegy, fn. *montagne de glace, f., glacier, m.* [*glace.*
Jéghideg, mn. *froid comme de la*
Jégkár, fn. l. Jégcsapás.
Jégmedve, fn. *ours blanc, m.*
Jégnyilás, fn. *gélivure, f.*
Jégpincze, fn. *glacière, f.*
Jégszakadás, fn. *débâcle, f., débâclement, m.* [*m.*
Jégszem, fn. *grain de grêle, grêlon,*
Jégszivű, mn. *glacé.*
Jégtenger, fn. *mer glaciale, f.* [*m.*
Jégtorlás, Jégtorlat, fn. *banc de glace,*
Jégtörő, fn. *brise-glace, m.*
Jégverem, fn. *glacière, f.*
Jegy, fn. *signe, m., marque, f.; billet; présent de fiançailles; présent de noce, m.; état de fiancés, m.*
Jegyajándék, fn. *présent de noce, m.*
Jegybenjáró, mn. *fiancé.*
Jegyes, mn. *signé, marqué;* —, fn. *fiancé (e), m. et f.*
Jegyetlen, mn. *qui n'est pas marqué.*
Jegyezni, cs. *marquer, signer.*
Jegygyürü, fn. *anneau nuptial, m.*
Jegypénz, fn. *présent de noce, m.*
Jegyruha, fn. *habit de noce* ou *nuptial, m., robe nuptiale, f.*
Jegy..ítővas, fn. *fer rouge, m.*
Jegytelen, mn. *qui n'est pas marqué.*
Jegyváltás, fn. *fiançailles, f. pl.*
Jegyzék, fn. *note, remarque; liste, f.; rôle, m.; catalogue, m.; spécification f.; tarif, m.*

Jegyzemények, fn. t. *annotations, f. pl.*
Jegyzés, fn. *action de marquer; note, remarque, f.*
Jegyzet, fn. *note, remarque, f.*
Jegyzetjel, fn. *signature, f.*
Jegyző, fn. *notaire, greffier, m.*
Jegyzőkönyv, fn. *registre; procès-verbal, m.*
Jegyzőség, fn. *notariat, m.*
Jégzaj, fn. *glace mouvante, f.*
Jégzátony, fn. *banc de glace, m.*
Jégzuzó, fn. *brise-glace, m.*
Jel, fn. *signe, signal, m., marque, f.; symptôme, m.*
Jeladás, fn. *signal, m.*
Jelbeszéd, fn. *langage mimique, langage par signes, m.; pantomime, f.*
Jelelni, cs. *marquer, signer.*
Jelelő, fn. *marqueur, m.*
Jelelőkaró, fn. *piquet, jalon, m.*
Jelelt, fn. *candidat, m.; —, mn. marqué.*
Jelen, mn. *présent; actuel; —, fn. temps actuel, présent, m.; —ben, ih. à présent.*
Jelenés, fn. *apparition, comparution, f.; phénomène, m., vision, f.; fantôme, m.; scène, f.*
Jelenet, fn. *phénomène, m.; scène, f.*
Jelengetni, cs. *annoncer successivement; —, vh. se manifester; se révéler.*
Jelenidő, fn. *(temps) présent, m.*
Jelenkezni (ik), k. *se manifester.*
Jelenkor, fn. *époque actuelle, f.*
Jelenleg, ih. *à présent; —i, mn. actuel, présent.*
Jelenlét, fn. *présence, f.*
Jelenlévő, mn. *présent, actuel; existant.*
Jelen nem levő, mn. *absent.*
Jelennen, ih. *à présent.*
Jelenni (ik), k. *paraître, apparaître.*
Jelenség, fn. *indice; présage, augure; symptôme; phénomène, m.* [*f.*
Jelenték, fn. *signification; importance,*
Jelentékeny, mn. *significatif, important, considérable; —ség, fn. importance, f.*
Jelentéktelen, mn. *insignifiant, de nulle importance.*
Jelenteni, cs. *annoncer; rapporter; indiquer; signifier.*
Jelentés, fn. *annonce; déclaration, f.; rapport, m.; relation, f.; signification, f., sens (d'un mot), m.* [*f.*
Jelentéstétel, fn. *rapport, m., relation,*
Jelentetien, mn. —lenül, ih. *sans avoir été annoncé, sans se faire annoncer.* [*ment.*
Jelentgetni, cs. *annoncer successive-*
Jelentkezni (ik). k. *s'annoncer.*
Jelentő, fn. *indicateur, rapporteur, m.; —, mn. indicatif; qui annonce; signicatif; signifiant; important, considérable.*
Jelentőmód, fn. *indicatif, m.*
Jelentős, mn. *important, considérable.*
Jelentőség, fn. *importance, conséquence, f.*
Jelenvaló, mn. *présent; assistant.*
Jelenvalóság, fn. *présence, f.*
Jeles, mn. *insigne; excellent; éminent.*
Jelesen, ih. *préferablement; particulièrement, principalement.*
Jelesség, fn. *excellence, f.*
Jelesül, ih. l. Jelesen.
Jelfejtés, fn. *interprétation des signes; astrologie, f.*
Jelfejtő, fn. *interprète des signes; augure, devin, m.*
Jeligo, fn. *devise, f.*
Jelirás, fn. *hiéroglyphe, m.*
Jelkép, fn. *symbole, emblème, m.; allégorie, f.*
Jelképes, mn. *symbolique, emblématique; allégorique.*
Jelképileg, ih. *par allégorie.*
Jelleg, fn. *empreinte, f., coin, m., marque, f., caractère, m.*
Jellem, fn. *caractère, m.*
Jellemes, mn. *caractéristique.*
Jellemezni, cs. *caractériser.*
Jellemrajz, fn. *description du caractère; caractéristique, f.*
Jellemtelen, mn. *qui manque de caractère, sans caractère.*
Jellemvonás, fn. *trait de caractère, m.*
Jellemzet, fn. *caractéristique, f.*
Jellemzetes, mn. *caractéristique.*
Jellemző, mn. *caractéristique.*
Jelmez, fn. *costume, m.; —es, mn. costumé; —ni, cs. costumer.*
Jelmondat, fn. *devise, f.*
Jelnév, fn. *raison; mot d'ordre, m.*
Jelszó, fn. *mot de ralliement; mot d'ordre, m.*
Jeltuz, fn. *fanal, m.* [*m.*
Jelv, fn. *marque, f.; indice; caractère,*
Jelvény, fn. *symbole, m.*
Jelvények, fn. t. *insignes, m. pl., décorations, f. pl., symboles, m. pl.*
Jelves, mn. *symbolique.*

.vileg, ih. *symboliquement.*
.zeni, cs. *noter, marquer.*
.zés, fn. *signal, m.*
.zet, fn. *signature, f.*
.! *venez!*
.cze, fn. *femelle (de diverses espèces d'oiseaux); poulette, f.*
.ke, fn. *agneau femelle, m.*
.zus, tn. *Jésus, m.*
, mn. *bon; —*, fn. *bien, m.*
.akarat, fn. *bienveillance, f.*
.akaratu, mn. *bienveillant; affectionné.*
.akaró, mn. *bienveillant; —*, fn. *patron, protecteur, m.*
.bb, mn. *meilleur; droit.*
.bbacska, mn. *un peu meilleur.*
.bbacskán, ih. *un peu mieux.*
.bbadán, ih. *pour la plupart.*
.bbágy, fn. *sujet; vassal; colon, m.*
.bbágyság, fn. *les colons, m. pl.*
.bban, ih. *mieux; plus; plus fortement.*
.bbára, ih. *pour la plupart.*
.bbfelé, ih. *à droite; sur la droite.*
.bbféle, mn. *d'une meilleure qualité.*
.bbfelöl, Jobbfelül, ih. *à droite, sur la droite.*
.bbik, mn. *meilleur.*
.bbítás, fn. *amélioration, correction, réparation, f.; amendement, m.*
.bbítgatni, cs. *améliorer successivement.*
.bbítmány, fn. *amendement, m.*
.bbítni, cs. *rendre meilleur, améliorer (ex. les mœurs), amender, bonifier (ex. un terrain); réparer; rajuster (ex. un habit).*
.bbkéz, fn. *main droite, f.*
.bbra, ih. *à droite.*
.bbról, ih. *du côté droit.*
.bbulás, fn. *amélioration; conversion (ex. d'un pécheur), f.; rétablissement (ex. de la santé), m.*
.bbulni, k. *devenir meilleur; s'améliorer, s'amender, se corriger; se porter mieux* (se dit *d'un malade*); *se radoucir* (*du temps*).
.cska, mn. *passable; —* kán, ih. *passablement.*
.erkölcsü, mn. *qui a des bonnes mœurs, décent; vertueux.*
.érzelmü, mn. *bien intentionné; loyal; —* ség, fn. *loyauté, f.*
.fajta, mn. *de bonne espèce.*
.féle, mn. *de bonne qualité.*

Jóformán, ih. *passablement.*
Jog, fn. *droit, titre, m.; raison, f.*
Jogász, fn. *jurisconsulte, légiste, juriste, m.; étudiant en droit, m.*
Jogászat, fn. *science du droit* ou *des lois, jurisprudence, f.*
Jogczim, fn. *titre, m.*
Jogos, mn. *conforme au droit, légitime; —* an, ih. *légitimement.*
Jogosítani, cs. *autoriser.*
Jogosítatlan, mn. *qui n'est pas autorisé à qc., incompétent.*
Jogosított, mn. *autorisé, ayant droit.*
Jogosság, fn. *légitimité, f.*
Jogosult, mn. *autorisé; —* ság, fn. *autorisation, f.; droit, pouvoir, m.*
Jogszerü, mn. *légitime; —* leg, ih. *légitimement; —* ség, fn. *légitimité, f.*
Jogtalan, mn. *illégitime; —* ság, fn. *illégalité, f.; —* ul, ih. *illégalement. f.*
Jogtan, fn. *traité de jurisprudence, m.*
Jogtanár, fn. *professeur en droit, m.*
Jogtanuló, fn. *étudiant en droit, m.*
Jogtudomány, fn. *jurisprudence, f.*
Jogtudor, fn. *docteur de la loi, m.*
Jogtudós, fn. *jurisconsulte; juriste, m.*
Jóhirü, mn. *de bonne réputation.*
Jóhiszemü, mn. *de bonne foi.*
Jóhiszemüség, fn. *bonne foi, f.*
Jóillatu, mn. *d'une odeur agréable.*
Jóindulatu, mn. *bienveillant, affectionné.*
Jóizlésü, Jóizletü, mn. *de bon goût.*
Jóizü, mn. *savoureux, sapide.*
Jóizüen, ih. *savoureusement.*
Jókedvü, mn. *de bonne humeur.*
Jokedvüség, fn. *gaîté, hilarité, f.*
Jókor, ih. *à temps, en temps opportun; au moment voulu; à propos.*
Jókora, mn. *assez grand.*
Jókori, mn. *de bonne heure.*
Jókorra, ih. *à temps.*
Jól, ih. *bien; correctement; justement, juste; comme il faut.*
Jólelkü, mn. *consciencieux; de bonne foi; de conscience.*
Jólelküen, -- küleg, ih. *consciencieusement; de bonne foi.*
Jólelküség, fn. *bonne foi, f.*
Jólét, fn. *salut, bien, bien-être, m., prospérité, f.*
Jóllakás, fn. *rassasiement, m.*
Jóllakni (ik), k. *satisfaire son appétit, manger jusqu'à satiété.*
Jóllakott, mn. *rassasié; —* ság, fn. *rassasiement, m.; satiété, f.*

Jóllehet, ksz. quoique, bien que. [f.
Jóllét, fn. santé, f., bien-être, m., aise,
Jónemü, mn. de bonne qualité.
Jóny, fn. bon, m.
Jóravaló, mn. honnête, brave.
Jóreményü, mn. qui donne ou sur quoi l'on fonde de grandes espérances.
Jós, fn. devin; prophète; diseur de bonne aventure, m.; —, mn. prophétique.
Jóság, fn. bonté, f.
Jóságos, mn. rempli de bonté.
Jóságosság, fn. bonté, f.
Jósda, Jóshely, fn. oracle, m.
Jóslás, fn. divination; prophétie, f.
Jóslat, fn. prophétie, prédiction, f.
Jósló, fn. devin; prophète, m.
Jósolmány, fn. prediction, prophétie, f.
Jósolni, cs. deviner; prédire; présager; prophétiser.
Jósvesszö, fn. baguette divinatoire, f.
Jószág, fn. bien, m., propriété; possession, fortune (immobilière); fekvö —, biens-fonds, m. pl., terre; ferme, f.
Jószágbirtokos, fn. propriétaire d'une terre, m.
Jószagu, mn. d'une odeur agréable.
Jószántából, ih. volontairement, de bon gré.
Jószerivel, ih. à l'amiable.
Jószerü, mn. de bonne qualité.
Jószívü, mn. bon; charitable.
Jószívüség, fn. bonté; bonhomie, f.
Jótállani, k. se constituer garant, donner caution, répondre pour qn.; garantir la vérité ou le succès de qc.
Jótállás, fn. garantie, f.
Jótálló, fn. garant, m.
Jótékony, mn. bienfaisant, charitable; salutaire. [f.
Jótékonyság, fn. bienfaisance; charité,
Jótermészetü, mn. d'un bon naturel.
Jótermetü, mn. bien-fait.
Jótét, Jótétel, Jótétemeny, Jótett, fn. bonne action, bonne œuvre, f., bienfait, m.
Jótevö, mn. bienfaisant, charitable; salutaire; —, fn. bienfaiteur, m.
Jótevöség, fn. bienfaisance; charité, f.
Jóthivö, fn. optimiste, m.
Jóváhagyás, fn. approbation, f.
Jóváhagyni, cs. approuver.
Jóval, ih. beaucoup; — nagyobb, beaucoup plus grand.
Jóviseletü, mn. de bonne conduite.

Jóvolta, fn. bonté, f.
Józan, mn. sobre; qui n'est pas ivre; qui a la tête à lui, dégrisé; sensé.
Józanész, fn. bon sens, m.
Józanítni, cs. dégriser; mettre, amener qn. à la raison.
Józanodni (ik), k. se dégriser.
Józanon, ih. l. Jozanul.
Józanság, fn. sobriété, f., bon sens, m.
Józanul, ih. sobrement; sensément; raisonnablement.
Józanulni, l. Józanodni.
Jödögélni, k. venir, arriver successivement; aller et revenir.
Jöni, k. venir, arriver; haza —, rentrer à la maison; méregbe —, entrer en colère; sokba —, coûter cher.
Jönni, l. Jöni.
Jöszte! viens!
Jöttment, fn. aventurier, vagabond, m.
Jövedék, fn. contributions, taxes, prestations, f. pl.
Jövedelem, fn. revenu, m., rentes, f. pl., rentrée, f.
Jövedelmes, mn. profitable.
Jövedelmetlen, mn. qui n'est pas profitable.
Jövedelmezni, cs. rapporter, produire.
Jövedelmezö, mn. profitable; d'un bon rapport. [avenir, m.
Jövendö, mn. futur, à venir; —, fn.
Jövendöben, ih. à l'avenir, désormais; dorénavant.
Jövendölés, fn. divination, prédiction, prophétie, f.
Jövendölni, cs. deviner; prédire, présager, prophétiser.
Jövendölö, mn. prophétique; —, fn. diseur de bonne aventure; devin; prophète, m. [m.
Jövendöség, fn. postérité, f.; avenir,
Jövés, fn. venue, arrivée, f.
Jövés-menés, fn. l'aller et le venir.
Jövet, fn. venir; retour, m.
Jövet, ih. en venant; en retournant.
Jövetel, fn. arrivée, venue, f.; avénement (du Messie), m. [m.
Jövevény, fn. nouveau venu; étranger,
Jövö, mn. qui vient; à venir, futur.
Jövö-menö, fn. les allants et les venants, m. pl.
Jövöség, fn. postérité, f.
Juh, fn. mouton, m., brebis, f.
Juhakol, fn. étable à moutons, bergerie, f., bercail, m.
Juhar, fn. érable, m.

Juhász, fn. *berger, m.* [*m.*

Juhászbojtár, fn. *jeune pâtre* ou *berger,*

Juhászbunda, fn. *fourrure de peau de mouton, f.*

Juhászgazda, fn. *maître berger, m.*

Juhászkodni (ik), k. *servir comme berger.* [*se calmer.*

Juhászodni (ik), k. *s'adoucir, s'apaiser,*

Juhbárány, fn. *agneau femelle, m.*

Juhfejőte, fn. *bergerie, f.*

Juhnyáj, fn. *troupeau de moutons* ou *de brebis, m.*

Juhnyirés, fn. *tonte, f.*

Juhnyirőolló, fn. *forces, f. pl.*

Juhrekesz, fn. *parc de moutons, m.*

Juhsajt, fn. *fromage de lait de brebis, m.*

Juhszám, fn. *total des moutons, m.*

Juhtanya, fn. *bergerie, f.*

Juhtartás, fn. *entretien des moutons* ou *des brebis, m.*

Juhtej, fn. *lait de brebis, m.*

Juhtenyésztés, fn. *éducation des moutons, f.*

Juhvaj, fn. *beurre de lait de brebis, m.*

Jujh! *ouf!*

Julius, fn. *juillet, m.*

Junius, fn. *juin, m.*

Jus, fn. l. Jog.

Jutalék, fn. *part; quote-part; quotité, f., contingent, m.*

Jutalmas, mn. *d'un prix raisonnable* ou *modéré; avantageux.*

Jutalmatlan, mn. —ul, ih. *sans récompense.*

Jutalmazás, fn. *récompense, rémunération, f.*

Jutalmazatlan, mn. —ul, ih. *sans récompense.* [*nérer.*

Jutalmazni, cs. *récompenser, rému-*

Jutalom, fn. *récompense, f., prix, m.*

Jutalomdíj, fn. *prix, m.*

Jutalomfelelet, fn. *pièce qui a remporté le prix, f.*

Jutalomjáték, fn. *bénéfice de représentation, m.*

Jutalomkérdés, fn. *question proposée pour le prix, f.* [*f.*

Jutalomosztás, fn. *distribution des prix,*

Jutányos, m. l. Jutalmas.

Jutni, k. *arriver, parvenir (à qq. endroit* ou *à qq. but); atteindre (*ex. *le but);* nem jut eszembe, *je ne trouve pas le mot, il ne me revient pas à l'esprit; tomber en partage; avoir, recevoir; obtenir sa part; échoir à qn.*

Juttatni, cs. *faire parvenir qc. à qn.; faire part de qc. à qn.;* eszébe —, *faire souvenir qn. de qc.; rappeler qc. à qn.*

K.

Kába, mn. *imbécile, stupide.*

Kábaság, fn. *imbécillité, stupidité, f.*

Kábát, fn. *redingote, f.; surtout, m.*

Kábítás, fn. *étourdissement, m., stupéfaction, f.*

Kábítni, cs. *étourdir, stupéfier; éblouir qn.; séduire.* [*peur, f.*

Kábulás, fn. *étourdissement, m., stu-*

Kábulni, k. *être étourdi.*

Kábultság, fn. *étourdissement, m., stupeur, f.*

Kacs, fn. *branche, main (de vigne), vrille, f., bras (de houblon), m.*

Kacsa, Kácsa, fn. *canard, m.*

Kacsázni, cs. *chasser aux canards sauvages.*

Kacsér, fn. *canard, m.*

Kacsingatni, k. *faire les yeux; jeter des œillades; regarder amoureusement; clignoter.*

Kacsintani, k. *cligner l'œil; regarder amoureusement.*

Kacskaringó, fn. *crochet; ornement, m.;* —s, mn. *qui à la forme d'une recherche affectée;* —zni, cs. *faire des crochets; faire des ornements de mauvais goût.*

Kacsó, fn. *main; menotte; patte, f.*

Kácsogni, k. *barboter.*

Kacsos, mn. *branchu.*

Kaczagány, fn. *peau de tigre* ou *de léopard, f.*

Kaczagás, fn. *rires prolongés, m. pl., grands éclats de rire, m. pl.*

Kaczagni, k. és cs. *éclater de rire; rire à gorge déployée.*

Kaczaj, fn. *rire, ris, m.;* —t ütni, *rire aux éclats.*

Kaczér, mn. *coquet, minaudier.*

Kaczérkodni (ik), k. *coqueter.*

Kaczérság, fn. *coquetterie, f.*
Kád, fn. *cuve, f.;* fürdő —, *baignoire, f.*
Kádár, fn. *tonnelier, m.*
Kádárfa, fn. *mairain, merrain, m.*
Kádárság, fn. *métier de tonnelier, m., tonnellerie, f.*
Kaffogatni, Kaffogni, k. *claquer des dents; parler de grosses dents à qn.*
Kagyló, fn. *mollusque testacé, coquillage, m.; coquille, conque, f.*
Kagylómű, fn. *coquillage, m.*
Kagylóteknő, fn. *coquille, conque, f.*
Kaján, mn. *envieux, jaloux; rancuneux.*
Kajánkodni (ik), k. *chercher à nuire secrètement.*
Kajánság, fn. *envie, jalousie rancuneuse, f.*
Kajánul, ih. *avec* ou *par envie.*
Kajdács, fn. *perroquet, m.*
Kajdálni, k. *crier.*
Kajdászat, fn. *cri, m., clameur, f.*
Kajfos, mn. *arrogant.*
Kajla, mn. *à cornes recourbées.*
Kajsza, mn. l. Kajla.
Kajszi, mn. — baraczk, fn. *abricot, m.*
Káka, fn. *jonc, m.*
Kakálni, k. *faire caca.*
Kakas, fn. *coq, m.;* — harcz, fn. *combat de coqs, m.*
Kakaska, fn. *petit coq, cochet, m.*
Kakassarkantyu, fn. *éperon* ou *ergot de coq, m.*
Kakasszó, fn. *chant du coq, m.*
Kakastaréj, fn. *crête de coq, f.*
Kakasülő, fn. *tirant; juchoir, perchoir, m.*
Kakasviadal, fn. *combat de coqs, m.*
Kakasvitorla, fn. *girouette, f.*
Kákogni, k. *croasser.*
Kákombák, fn. *griffonnage, m.*
Kákombákom, fn. *bouffonnerie, f.; griffonnage, m.*
Kakuk, fn. *coucou, m.*
Kakukfű, fn. *serpolet, m.;* kerti kakukfű, *thym, m.*
Kakukvirág, fn. *cardamine des prés, f.*
Kalabálni, cs *écorcher une langue.*
Kalács, fn. *pain au lait, pain mollet; gâteau, m.*
Kalácstészta, fn. *pâte de gâteau, m.*
Kalamáris, fn. *encrier, m.*
Kalamász, fn. *graisse à graisser les roues, f., vieux-oing, m.*
Kalán, l. Kanál.
Kaland, fn. *aventure, f.*
Kalandor, fn. *aventurier, m.*
Kalandori, mn. *aventureux.*
Kalandorkodni (ik), k. *chercher les aventures, courir les aventures.*
Kalandos, mn. *aventureux.*
Kalandoskodni, l. Kalandorkodni.
Kalandosság, fn. *singularité, extravagance, bizarrerie, f.*
Kalandozni (ik), k. *errer, vaguer; parcourir en aventurier.*
Kalangya, fn. *veillotte, f.*
Kalap, fn. *chapeau, m.*
Kalapács, fn. *marteau, m.*
Kalapácsolni, cs. *battre à coups de marteau; marteler.*
Kalapácsütés, fn. *coup de marteau, m.*
Kalapálni, l. Kalapácsolni.
Kalapos, fn. *chapelier, m.*
Kalapszorító, fn. *ruban de chapeau, m.*
Kalarábé, fn. *chou-rave, chou de Siam, m.*
Kalász, fn. *épi, m.*
Kalászat, fn. *glanage, m.*
Kalászfej, fn. *épi, m.*
Kalászkoszorú, fn. *guirlande d'épis, f.*
Kalászodni (ik), k. *monter en épi.*
Kalászolni, cs. *glaner.*
Kalászos, mn. *épié.*
Kalászosodni (ik), k. *monter en épi.*
Kalászszálka, fn. *barbe des épis; chenevotte, f.*
Kalászszedés, fn. *glanage, m.*
Kalászszedő, fn. *glaneur, m.*
Kalauz, fn. *guide, conducteur; pilote lamaneur, m.*
Kalauzkodni (ik), k. *servir comme guide etc.*
Kalauzság, fn. *pilotage, m.*
Kalendáriom, fn. *almanach, calendrier, m.*
Kaliba, fn. *cabane; chaumière, f.*
Kalimpázni, k. *balancer les pieds.*
Kalit, Kalitka, fn. *cage, f.*
Kallani, cs *fouler.*
Kallantyú, fn. *tourniquet, m.*
Kallás, fn. *foulure, f., foulage, m.*
Kallatlan, mn. *qui n'est pas foulé.*
Kalló, fn. *moulin à fouler, m., foulerie, f.; foulon, m.*
Kallóföld, fn. *terre à foulon, f.*
Kallós, fn. *foulon, m.*
Kalmár, fn. *marchand, commerçant, m.*
Kalmárbajó, fn. *vaisseau marchand, m.*
Kalmárház, fn. *maison de commerce, f.*
Kalmári, mn. *marchand, mercantile.*
Kalmárkodni (ik), k. *tenir un magasin, une boutique.*

Kalmárlegény, fn. *commis, m.*
Kalmárság, fn. *classe commerçante, f.; commerce, m.*
Kálmos, fn. *acore, m.*
Kaloda, fn. *billot, m.; —dába zárni, garrotter qn.*
Kalodázni, cs. *garrotter.*
Kalóz, fn. *flibustier; pirate, corsaire, capre; écumeur de mer, forban, m.*
Kalózhajó, fn. *vaisseau armé en course, corsaire, capre, m.*
Kalózkodás, fn. *piraterie; course (de corsaire), f.*
Kalózkodni (ik), k. *faire la course.*
Kalózlás, fn. *course, f.*
Kalpag, fn. *bonnet fourré, m.*
Kályha, fn. *poêle, m.*
Kályhacserép, fn. *carreau, m.*
Kályhalyuk, fn. *bouche du poêle, f.*
Kályharács, fn. *garde-feu, m.*
Kályhaszáj, l. **Kályhalyuk.**
Kalyiba, l. **Kaliba.**
Kamara, fn. *chambre, f.; garde-manger, m.; trésor, m., administration du trésor, f.*
Kamarai, mn. *caméral.*
Kamarás, fn. *chambellan, m.*
Kamaratiszt, fn. *officier de la chambre (des domaines des finances), m.*
Kamasz, fn. *lourdaud, rustre, m.; —,* mn. *rustre, grossier.*
Kamat, fn. *intérêt, m., rente, f.*
Kamatláb, fn. *taux; denier, m.*
Kamatolni, k. *rapporter des intérêts.*
Kamatos, mn. *qui rapporte des intérêts, à intérêt.*
Kamatozni, l. **Kamatolni.**
Kamatszelvény, fn. *coupon d'intérêt, m.*
Kámfor, fn. *camphre, m.*
Kámforos, mn. *camphré.*
Kámforozni, cs. *camphrer.*
Kámforszesz, fn. *alcool camphré, m., eau-de-vie camphrée, f.*
Kammogni, k. *trotter.*
Kampó, fn. *croc, crochet, hameçon, m.*
Kampós, mn. *crochu; en forme de croc etc.; recourbé à la manière d'un crochet.*
Kamra, fn. l. **Kamara.**
Kamuka, fn. *camelot, m.*
Kámva, l. **Káva.**
Kámzsa, fn. *capuchon, capuce, m.; —zsás barát,* fn. *capucin, m.*
Kan, fn. *mâle (des diverses espèces d'animaux), m.*
Kanál, fn. *cuillère, f.*
Kanalas gém, fn. *souchet, m.; spatule, f.*
Kanáldad, mn. *en forme de cuillère.*
Kanálfej, fn. *cuilleron, m.*
Kanáltartó, fn. *passe-cuiller, m.*
Kanári madár, fn. *serin de Canarie, canari, m.*
Kanász, fn. *porcher, m.*
Kanavász, fn. *canevas, m.*
Kancsal, mn. *louche.*
Kancsalítni, k. *converger* (se dit *des deux yeux); loucher; être atteint de strabisme.*
Kancsalság, fn. *convergence des globes oculaires, f., strabisme, m.*
Kancsó, fn. *cruche à vin, f.*
Kancsuka, fn. *knout, m.*
Kancsukázni, cs. *donner le knout.*
Kancza, fn. *cavale, jument, f., cheval femelle, m.*
Kanczacsikó, fn. *poulin femelle, m., pouliche, f.*
Kanczaöszvér, fn. *mule, f.*
Kanczaszamár, fn. *ânesse, bourrique, f.*
Kandalló, fn. *cheminée, f.*
Kandi, mn. *curieux.*
Kandicsálni, **Kandikálni**, k. *regarder.*
Kandiság, fn. *avidité de voir, f.*
Kandiszekrény, fn. *chambre obscure portative, optique, f.*
Kandisznó, fn. *sanglier, m.*
Kandur, fn. *chat (mâle), matou, m.*
Kaneb, fn. *chien mâle, m.*
Kanikula, fn. *canicule, f.*
Kankalék, fn. *bascule (d'un puits), f.*
Kankarik, l. **Kankalék.**
Kankó, fn. *gonorrhée, chaude-pisse, f.*
Kankus, fn. *moine bourru, m.*
Konkutya, fn. *chien mâle, m.*
Kanmacska, l. **Kandur.**
Kanna, fn. *pot, m., buire, f.*
Kannagyártó, fn. *potier d'étain, m.*
Kannamosó, fn. *prêle, f.*
Kanócz, fn. *mèche, f.*
Kanóczbot, fn. *boute-feu, m.*
Kanonok, fn. *chanoine, m.*
Kanonokság, fn. *canonicat, m.*
Kanót, l. **Kanócz.**
Kanpulyka, fn. *coq d'Inde, dindon, m.*
Kanta, fn. *cruche, f.*
Kantár, fn. *bride, f.*
Kantározni, cs. *mettre la bride à un cheval; brider.*
Kantárszár, fn. *rênes, f. pl.*
Kantárszíj, fn. *rênes, f. pl.*
Kántor, fn. *chantre, précenteur, m.; quatre-temps, m. pl.*

Kántorbőjt, fn. *jeûne des quatre-temps, m.*
Kánya, fn. *milan, m.*
Kanyargatni, cs. *tourner en rond, en cercle.*
Kanyargató, fn. *disque, m.*
Kanyargó, mn. *sinueux.*
Kanyarítni, cs. *donner une forme sinueuse à qc.*
Kanyaró, fn. *vérole, f.*
Kanyarodás, fn. *sinuosité, f., tournant, détour* (ex. *d'une rue*), *m.*
Kanyarodni (ik), k. *se tourner.*
Kanyarogni, k. *serpenter.*
Kanyarulat, l. Kanyarodás.
Kanyarulni, k. *se tourner.*
Kanyarvas, fn. *branche* (*d'épée*); *sous-garde* (*de fusil*), *m.*
Kanyulni, l. Konyulni.
Kapa, fn. *houe, f.; hoyau, m.; pioche, f.*
Kápa, fn. *pommeau de la selle, m.*
Kapacs, fn. *houe à deux fourchons, f.*
Kapadohány, fn. *nicotiane rustique, f.*
Kapálás, fn. *labour* (ex. *de la vigne*), *m.*
Kapálni, cs. *houer* (ex. *la vigne*); *serfouir* (*les plantes, les choux*); *labourer la terre avec la houe; déchausser* (ex. *un arbre*).
Kaparászni, k. *gratter, remuer la terre avec les pieds* ou *avec les pattes.*
Kapargatni, cs. *amasser* (*en grattant*, ou *avec rapacité*).
Kaparítni, cs. *attraper, prendre, escamoter.*
Kaparni, cs. *gratter, remuer la terre avec les pieds* ou *avec les pattes; fouir, creuser; amasser en grattant; ramasser* (ex. *de l'argent*).
Kapás, fn. *laboureur; journalier, m.*
Kapásbér, fn. *journée, f.*
Kapaszkodni (ik), k. *grimper, gravir; monter* (*en s'aidant des mains et des pieds*).
Kapaszkodó, fn. *chemin escarpé, m.*
Kapatos, mn. *gris.*
Kapcs, l. Kapocs.
Kapcsolás, fn. *jonction; action d'agrafer, f.*
Kapcsolat, fn. *union; jonction, f.*
Kapcsolék, fn. *incluse, f.*
Kapcsolkodni (ik), k. *s'unir.*
Kapcsolmany, fn. *incluse, f.*
Kapcsolni, cs. *joindre ensemble; réunir; annexer, attacher; cramponner; agrafer.*
Kapcza, fn. *chausette, f., chausson, m.*
Kapczáskodni (ik), k. *entreprendre.*
Kapdosni, k. *porter la main de côté et d'autre pour saisir qc.*
Kapható, mn. *à avoir.*
Kapitány, fn. *capitaine, m.*
Kapitányság, fn. *charge, f.* ou *grade de capitaine, m.*
Kapkodni, k. *chercher à saisir, à attraper.*
Káplán, fn. *chapelain, m.*
Káplár, fn. *caporal, m.*
Kapni, cs. és k. *recevoir, avoir; toucher* (*de l'argent*); *recevoir* (*un coup de feu*), *être atteint, frappé par un coup de feu*); *obtenir* (*la permission*); *prendre, attraper, gagner* (*une maladie*); *trouver, attraper, prendre; saisir.*
Kapocs, fn. *agrafe, f petit crochet, m., petite agrafe f.; crampon, m.*
Kápolna, fn. *chapelle, f.*
Kaponya, l. Koponya.
Kapor, fn. *anet fétide, m.*
Kapós, mn. *recherché; couru.*
Káposzta, fn. *chou, m.*
Káposztafej, fn. *pomme de chou, f.*
Káposztakert, fn. *jardin potager, m.*
Káposztatorzsa, fn. *caudex, trognon, m.*
Kappan, fn. *chapon, m.*
Káprázat, fn. *fantasmagorie, fascination, illusion, fausse apparence, f.*
Káprázni (ik), k. *briller; étinceler; papilloter;* **káprázik a szemem**, *les yeux me papillotent.*
Káprázolat, fn. Káprázat.
Káprázolni, cs. *aveugler, éblouir; fasciner; tromper.*
Káprázatatni, cs. *aveugler, éblouir.*
Kápri, fn. *câpre, f.*
Kapros, mn. *préparé d'anet.*
Kapta, fn. *forme, f.*
Kaptafa, fn. *forme* (*de soulier*), *f.*
Káptalan, fn. *chapitre, m.*
Káptalanbeli, fn. *capitulant, capitulaire, m.*
Kaptár, fn. *ruche, f.*
Kapu, fn. *porte, f., portail* (*d'un palais*), *m., porte cochère* (*d'une maison*), *f.;* fényes v. magas —, *la sublime Porte, la Porte Ottomane.*
Kapubálvány, Kapufa, Kapufél, Kapufélfa, fn. *jambage d'une porte, m.*
Kapukulcs, fn. *clef de porte, f.*
Kapuőr, fn. *garde de la porte, f.*
Kapupénz, fn. *droit d'entré, m.*
Kapus, fn. *portier; concierge, m.*
Kapusikátor, fn. *porte-cochère, f.*

puszárny, fn. *battant, vantail, m.*
puszin, fn. *porte-cochère, f.*
put, fn. *redingote, f., surtout, capot, m.* [*f.*
puzárás, fn. *fermeture de la porte,*
puzat, fn. *portail, m.*
pzsi, mn. *avide de bien.*
pzsiság, fn. *avidité, f.*
r, fn. *bras, m.; état (d'une chose), m.; les états (d'un pays), m. pl.; corps, m.; faculté* (ex. *de médecine, de droit), f.; chœur, m.*
r, fn. *dommage, détriment, préjudice, tort, m.*
rabély, fn. *carabine, f.*
rabélyos, fn. *carabinier, m.*
rácson, fn. *noël, m.*
rácsonéj, fn. *vieille de noël, f.*
rácsoneste, fn. *nuit de noël, f.*
rácsonhava, Karácsonhó, fn. *décembre, m.*
rácsonhét, fn. *semaine de noël, f.*
rácsonnap, fn. *jour de noël, m.*
rácson ünnepe, fn. *fête de noël, f.*
rafina, fn. *carafe, f.*
raj, fn. l. Karéj. [*m.*
ralábi, fn. *chou-rave, chou de Siam,*
ram, fn. l. Karima.
rám, fn. *cabane, f.*
rász, fn. *carassin, m.*
rát, fn. *carat, m.*
ratlan, mn. *sans perte; indemnisé; indemne.*
ratlanitás, fn. *indemnité, f.; dédommagement, m.* [*niser.*
ratlanítni, cs. *dédommager, indem-*
rattyolni, k. *bavarder, caqueter.*
rátyolni, k. *crier, crételer* (se dit *des poules*).
raván, fn. *caravane, f.*
rboncz, fn. *bracelet, m.*
rcsu, mn. *svelte, élancé.*
rcsuság, fn. *formes sveltes, f. pl., élégance de la taille, f.*
rcz, fn. *éraflure, f.; droits du pasteur, pl. m.*
rczogni, k. *griffonner.*
rczolás, fn. *égratignure; éraflure; petite incision, scarification; légère écorchure, f.; griffonnage, m.*
rczolni, cs. *faire une égratignure à qc., égratigner; scarifier; griffonner.*
rcztü, fn. *pointe, échoppe, f.*
rd, fn. *sabre, m., épée, f., glaive, m.*
rdcsapás, fn. *coup d'épée, m.*
rdcsiszár, fn. *fourbisseur, m.*

Kardlapozni, cs. *administrer des coups de plat d'épé.*
Kardos, mn. *armé d'un sabre; querelleur.*
Kardoskodás, fn. *dispute animée, f.*
Kardoskodni (ik), k. *se disputer, se quereller.*
Kardpenge, fn. *lame d'épée, f.*
Kardvágás, fn. *coup de sabre, m.*
Kardvas, fn. *lame d'épée, f.*
Karéj, fn. *chanteau (de pain); arc circulaire, m.*
Karéjos, mn. *courbé en arc.*
Karékesség, fn. *bracelet, m.* [*m.*
Karének, fn. *chant en chœur; chœur,*
Karénekes, Karéneklő, fn. *choriste, m.*
Karfa, fn. *parapet (d'un pont), m., rampe (d'un escalier); barrière (d'un fossé); balustrade, f., garde-fou; appui* (ex. *d'une chaise), m.*
Karfal, fn. *appui de fenêtre; accoudoir, m., balustrade, f., barre d'appui (d'un escalier), f.*
Karfelkötö, fn. *écharpe, f., bandage, m.*
Karfiol, fn. *chou-fleur, m.*
Karhatalom, fn. l. Hatalomkar.
Kárhozat, fn. *damnation, f.*
Kárhozatos, mn. *condamnable; damnable, fort blâmable.*
Kárhozni (ik), k. *être condamné.*
Kárhozott, mn. *condamné; damné.*
Kárhoztatni, cs. *condamner; damner.*
Karicsálni, k. *crételer* (se dit *des poules*).
Karika, fn. *cercle, rond; disque, m.*
Karikagyürü, fn. *anneau, m., bague, f.*
Karikálni, k. *tourner en cercle.*
Karikás ostor, fn. *fouet de chasseur, m.*
Karima, fn. *bord; rebord (d'une table etc.), m., tranche, f., cordon, grènetis (d'une monnaie); tour (d'un puits); limbe (du soleil), m.*
Karimázni, cs. *faire un bord.*
Karmantyu, fn. *manchon, m.*
Karmazsin, mn. *cramoisi.*
Karmelita, fn. *carme, m.*
Kármentes, mn. *sans perte; indemne.*
Kármentesités, fn. *indemnité, f.; dédommagement, m.*
Kármentesítni, cs. *dédommager, indemniser.*
Kármentő, fn. *baquet sous la broche d'un tonneau, m.; lèchefrite, f.*
Karmester, fn. *maître de chapelle, de musique, m.*
Karmolni, cs. *griffer, égratigner.*

Karniol, fn. ***cornaline, f.***
Karó, fn. *pieu, poteau, pilotis; palis; piquet, échalas* (ex. *d'une vigne*), *m.*
Karófej, fn. *couronne du pieu, f.*
Károgás, fn. *cris rauques (du corbeau), m. pl., croassement, m.*
Károgni, k. *croasser.*
Karöltve, ih. *bras dessus, bras dessous.*
Karoly, fn. *épervier, m.*
Karom, fn. *griffe, serre, f.*
Káromkodás, fn. *blasphème, m.*
Káromkodni (ik), k. *blasphémer.*
Káromlás, fn. *blasphème, m.*
Káromolni, k. *blasphémer.*
Karónya, fn. *caravane, f.*
Karórépa, fn. *navet, m.*
Káros, mn. *nuisible, préjudiciable; dommageable.*
Károsítni, cs. *nuire, faire du tort, causer du dommage à qn.*
Károsodni (ik), k. *recevoir du dommage; perdre, être en souffrance dans une affaire.*
Károsulni, k. l. **Károsodni.**
Karózás, fn. *pilotage, m.*
Karózat, fn. *pilotage, m., palée, palissade, palanque, f.*
Karózni, cs. *garnir de pieux, piloter, palissader; échalasser* (ex. *une vigne*).
Káröröm, fn. *joie maligne, f.*
Kárörvendő, mn. *qui se réjouit du mal d'autrui; malin; malicieux.*
Karperecz, fn. *bracelet, m.*
Kárpit, fn. *rideau, m., toile (du théâtre); tapisserie, f.*
Kárpitolni, cs. *tapisser.*
Kárpitos, fn. *tapissier, m.*
Kárpitozat, fn. *tenture, f.*
Kárpitozni, cs. *tapisser.*
Karpólya, fn. *écharpe, f., bandage, m.*
Kárpótlás, fn. *réparation du dommage, f., dédommagement, m., indemnité, f.*
Kárpótlék, fn. *dédommagement, m., indemnité, f.*
Karszék, fn. *fauteuil, m.*
Kartács, fn. *cartouche chargée de mitraille, f.*
Kartalan, mn. *sans bras.*
Kártalanitás, **Kártalanítni**, l. **Káratlanitás, Káratlanítni.**
Kartám, **Kartámasz**, fn. *bras de chaise, m.*
Kártékony, mn. *nuisible.*
Kártérités, fn. l. **Kárpótlás.**
Kártevő, mn. *nuisible.*
Kártifiol, fn. *chou-fleur, m.*
Kártolni, cs. *carder.*
Karton, **Kárton**, fn. *(toile de) coton, m.*
Kártya, fn. *carte (de jeu), f.;* kártyát osztani, *donner les cartes;* kártyát vetni, *tirer les cartes, dire la bonne aventure d'après l'inspection des cartes.*
Kártyás, fn. *joueur aux cartes m.*
Kártyavár, fn. *chimère, f., châteaux en Espagne, m.*
Kártyavetőnő, fn. *tireuse de cartes, f.*
Kártyázni, k. *jouer aux cartes.*
Kárvallás, fn. *perte, f.*
Kárvallott, mn. *qui a fait une perte.*
Karvaly, fn. *épervier, m.*
Karvas, fn. *brassard (d'une armure), m.; crin-crin, m.*
Karvezér, fn. *chorège, choryphée, m.*
Karvitorla, fn. *voile carrée, grande voile, f.*
Karzat, fn. *galerie, f.*
Karzene, fn. *plein-chant, m.*
Kas, fn. kocsikas, *banne, f.;* méhkas, *ruche, f.*
Kása, fn. *bouillie, f.;* gyümölcs —, *marmelade, f.*
Kásahimlő, fn. *pourpre, m.*
Kásaküteg, fn. *pourpre, m.*
Kastély, fn. *château, m.*
Kastélynagy, fn. *châtelain, m.*
Kasza, fn. *faux, f.*
Kaszab, fn. *sabre, m.*
Kaszabolás, fn. *massacre, m.*
Kaszabolni, cs. *massacrer, sabrer.*
Kaszálás, fn. *fauchage, m.*
Kaszálni, cs. *faucher.*
Kaszáló, fn. *faucheur, m.; prairie, f.; pré, m.*
Kaszamüves, fn. *taillandier, m.*
Kaszanyel, fn. *manche de faux, m.*
Kaszárnya, fn. *caserne, f.*
Kaszás, fn. *faucheur, m.*
Kaszásbér, fn. *fauchage, m.*
Kasznár, fn. *maître des greniers, m.*
Kaszt, fn. *caste, f.*
Kasztadió, fn. *noix angleuse, f.*
Katakolni, k. *faire du bruit.*
Katáng, fn. *chicorée, f.*
Katángkóró, fn. *chicorée sauvage, f.*
Katangolni, k. *se promener (sans but arrêté).*
Katapila, fn. *homme efféminé; tâtepoule; gouverné par sa femme, m.*
Káté, fn. *catéchisme, m.*
Katholikus, fn. *catholique.*
Katlan, fn. *chaudron, m.; cratère (d'un volcan), m.*

Katona, fn. *soldat, militaire, m.;* köz —, *simple soldat, m.*
Katonaállitás, fn. *recrutement, m.*
Katonaélet, fn. *vie de soldat, vie militaire, f.*
Katonai, mn. *militaire.*
Katonarend, fn. *état militaire, m.*
Katonás, mn. *soldatesque.*
Katonaság, fn. *soldats, m. pl., milice, armée, f.* [*parade, f.*
Katonásdi, fn. *exercice (militaire), m.;*
Katonáskodás, fn. *service militaire, m.; vie de soldat, f.* [*mée.*
Katonáskodni (ik), k. *servir dans l'ar-*
Katonaszedés, fn. l. Katonaállitás.
Katonaszegődés, fn. *engagement d'un soldat, m.*
Katonaszokás, fn. *habitudes, mœurs militaires, f. pl.* [*m.*
Katonaszolgálat, fn. *service militaire,*
Katonatanyázás, fn. *cantonnement, m.*
Katonatárs, fn. *frère d'armes, m.*
Katonatiszt, fn. *officier, m.*
Katonatörvény, fn. *loi militaire, f.*
Katonaügy, fn. *affaires militaires, f. pl.*
Kátrány, fn. *goudron, m.*
Kátrányolni, cs. *goudronner.*
Katrócz, fn. *cage, f.*
Katulya, fn. *boîte, f.*
Katulyafedél, fn. *couvercle de boîte, m.*
Katus, Katuska, fn. l. Katapila.
Katyangolni, k. *se promener sans but arrêté).*
Kátyu, fn. *mare, f.; bourbier, m.*
Káva, fn. *balustrade d'un puits, f., bord, m.*
Kavarás, fn. *remuage, m.*
Kavarék, fn. *mélange, m.*
Kavargatni, cs. *remuer.*
Kavarni, cs. *remuer.*
Kavarodni (ik), k. *se mêler de qc.*
Kavarogni, k. *tourbillonner.* [*line, f.*
Kávás. mn. *bordé;* —szoknya, fn. *crino-*
Kávázni, cs. *border; garnir; fermer.*
Kávé, fn. *café, m.*
Kávéház, fn. *café, m.*
Kávéörlő, fn. *moulin à café, m.*
Kávés, fn. *cafetier, m.;* —, mn. *de café, à café.*
Kávézni, k. *prendre du café, m.*
Kavics, fn. *gravier, m.*
Kavicsolni, cs. *sabler.*
Kavicsos, mn. *graveleux.*
Kazal, fn. *meule (de foin); tas, m.*
Kazán, fn. *chaudière, f.*
Kazuár, fn. *casoar, m.*

Kebel, fn. *sein, m.; poitrine, f.*
Kebelezni, cs. *incorporer.*
Kecs, fn. *charmes, m. pl., grâces, f. pl., amabilité, f.* [*mant.*
Kecsdús, mn. *plein de charmes; char-*
Kecsege, fn. *esturgeon, m.*
Kecsegtetés, fn. *promesse fallacieuse, f.* [*qn.*
Kecsegtetni, cs. *faire espérer qc. à*
Kecses, l. Kecsdús.
Kecske, fn. *chèvre, f.;* —láb, fn. *pied de chèvre; chevalet, m.*
Kecskebak, fn. *bouc, m.*
Kecskebőr, fn. *peau de chèvre, f., chevrotin, m.* [*f.*
Kecskefaj, fn. *espèce, race de chèvres,*
Kecskefi, fn. *chevreau, cabri, m.*
Kecskefüz, fn. *marsault, m.*
Kecskepásztor, fn. *chevrier, m.*
Kecskerágó, fn. *fusain, m.*
Kecstelen, mn. *sans charmes.*
Kecsteli, mn. l. Kecsdús.
Keczele, fn. *tablier, m.*
Keczmeregni, k. *s'entraîner péniblement.*
Kedd, fn. *mardi, m.*
Kedély, fn. *qualités du cœur, f. pl., sensibilité de cœur, f., âme, f., sentiment, m.* [*humeur, f.*
Kedélyállapot, fn. *disposition d'esprit,*
Kedélyes, mn. *bon, doux, suave.*
Kedélyesség, fn. *douceur (des sentiments, du caractère), f.*
Kedület, fn. *tempérament, m.*
Kedv, fn. *joie, gaîté, f., humeur; disposition d'esprit, envie, f., goût, plaisir, m.*
Kedvderítő, mn. *divertissant; plaisant, égayant.*
Kedvelés, fn. *prédilection, f., goût, m., passion, f.*
Kedvelni, cs. *aimer, chérir; trouver plaisir à qc.*
Kedvelő, fn. *amant; ami; amateur, m.*
Kedvelt, mn. *aimé, chéri; recherché, demandé.*
Kedveltetni, cs. *faire aimer.*
Kedveltető, mn. *aimable.*
Kedvencz, fn. *favori, m., favorite, f.; enfant chéri* ou *gâté, m.*
Kedves, mn. *aimé, chéri, agréable, aimable, charmant; favori, favorite.*
Kedves, fn. *amant, m., amante, maîtresse; inclination, f.*
Kedvesen, ih. *agréablement; avec plaisir.*

Kedveskedés, fn. *complaisance, f.; bon office, service, m.*
Kedveskedni (ik), k. *rendre service à qn.; avoir de la complaisance pour qn.; se rendre agréable à qn.*
Kedveskedő, mn. *obligeant, complaisant.*
Kedvesség, fn. *grâces, f. pl., charmes, m. pl.; amabilité, f.*
Kedvetlen, mn. *de mauvaise humeur; chagrin; abattu; mal disposé; morose.*
Kedvetlenedni (ik), k. *s'altérer; perdre* [*courage.*
Kedvetleníteni, cs. *indisposer; troubler la sérénité de . . .; abattre le courage de qn.*
Kedvetlenkedni (ik), k. *se mélancolier.*
Kedvetlenség, fn. *mauvaise humeur, f., chagrin; découragement; désagrément, m.*
Kedvetlenül, ih. *avec humeur, à contre-cœur; désagréablement.*
Kedvezés, fn. *complaisance, f.*
Kedvezet, fn. *faveur, f.*
Kedvezmény, fn. *faveur, grâce, f.*
Kedvezni, cs. (vkinek), *favoriser, avantager qn.; épargner, ménager.*
Kedvező, mn. *favorable, propice.*
Kedvezőleg, ih. *favorablement.*
Kedvhiány, fn. *apathie, indolence, f.*
Kedvmutatás, fn. *démonstration de joie, f.*
Kedvtelés, fn. *amusement, plaisir, m.*
Kedvtöltés, fn. *réjouissance, f., divertissement, m.*
Kedvtöltő, mn. *amusant.*
Kedvtúlság, fn. *insolence, f.*
Kedvü, mn. *dispos, en humeur; jó, rosz —, de bonne, de mauvaise humeur; vig —, gai, joyeux; jovial, gaillard.*
Kefe, fn. *brosse, f., vergettes, f. pl.*
Kefekötő, fn. *brossier, vergetier; fabricant de brosses, m.*
Kefélni, cs. *brosser, vergeter; décrotter.*
Kefeseprő, fn. *houssoir, m.*
Kegy, fn. *grâce; clémence; miséricorde; charité, f.; bonnes grâces, f. pl., faveur, f.*
Kegyadomány, fn. *gratification, f.*
Kegydíj, fn. *pension, f.*
Kegyed, nm. *vous.*
Kegyelem, fn. *grâce, f., pardon, m.; — díj, — pénz, fn. pension, f.*
Kegyelet, fn. *piété, f.*
Kegyelmed, nm. *vous.*
Kegyelmes, mn. *clément; gracieux; bénin; — uram! votre Excellence! — en*, ih. *gracieusement.*
Kegyelmesség, fn. *grâce, clémence, f.; ő kegyelmessége! son Excellence!*
Kegyelmezés, fn. *pardon, m., grâce, amnistie, f.*
Kegyelmezni, k. *accorder sa grâce à qn.; pardonner à qn.; faire grâce (à un criminel), gracier, amnistier; avoir pitié de qn.*
Kegyelni, cs. *favoriser qn.*
Kegyelő, fn. *fauteur, m.*
Kegyencz, fn. *favori, m.*
Kegyes, mn. *charitable, clément; propice, gracieux; bénin; indulgent; bienveillant, humain, doux; pieux.*
Kegyes alapitvány, fn. *fondation pieuse, f.*
Kegyeskedni (ik), k. *daigner, bien vouloir; faire le dévot.*
Kegyeskedő, fn. *faux dévot, m.*
Kegyesség, fn. *grâce, clémence, charité, bonté; indulgence, bienveillance; piété, dévotion, f.*
Kegyeszivü, mn. *bénin, charitable.*
Kegyetlen, mn. *cruel, inhumain.* [*f.*
Kegyetlenkedés, fn. *conduite barbare,*
Kegyetlenkedni (ik), k. *sévir (contre qn.), se conduire avec cruauté, en barbare.*
Kegyetlenség, fn. *cruauté, barbarie; férocité; sauvagerie, f., procédé sauvage, m.*
Kegyetlenül, ih. *cruellement, sans pitié.*
Kegyistennő, fn. *Grâce, f.*
Kegymutatás, fn. *faveur, f.*
Kegypénz, fn. *pension, f.*
Kegyszúrás, fn. *coup de grâce, m.*
Kegyszüz, fn. *Grâce, f.*
Kegytelen, mn. *disgracieux.*
Kegytelenül, ih. *disgracieusement.*
Kegyteli, **Kegyteljes**, mn. *plein de grâce; gracieux, clément.*
Kegyúr, fn. *patron, m.*
Kegyúri, mn. *patronal.*
Kegyúri jog, fn. *patronage, m.*
Kegyúrság, fn. *patronage, m.*
Kegyvadászat, fn. *captation de bienveillance, f.*
Keh, fn. *toux; pousse (des chevaux), f.*
Kehécselni, **Kehegni**, k. *toussoter, tousser.*
Kehely, fn. *coupe, f., calice, m.* [*f.*
Kehes, mn. *poussif; —ség*, fn. *pousse,*

Kéj, fn. *plaisir, agrément, m.; délice, m., volupté, f.*
Kéjde, fn. *lieu de plaisance, m.*
Kéjdús, mn. *plein de délices, délicieux.*
Kéjelegni, k. *prendre plaisir à qc.; s'enivrer de plaisirs.*
Kéjélet, fn. *vie passée dans les plaisirs, vie joyeuse, f.*
Kéjencz, fn. *homme voluptueux, libertin, débauché, m.*
Kéjérzet, fn. *sentiment délicieux, m.; sensation enivrante, f.*
Kéjes, mn. *délicieux.*
Kéjgyönyör, fn. *volupté, f.*
Kéjhajó, fn. *barque, gondole, f.; yacht, m.*
Kéjház, fn. *maison de plaisance, f.*
Kéjhely, fn. *lieu de plaisance, m.*
Kéjkastély, fn. *château de plaisance, m.*
Kéjkert, fn. *jardin de plaisance; parc, m.* [*ment, f.*
Kéjkocsizás, fn. *excursion d'agré-*
Kéjlak, fn. *pavillon, m.*
Kéjleány, fn. *fille de joie, femme publique, f.*
Kéjmámoros, mn. *ivre de joie.*
Kéjözön, fn. *transport, élan de joie, m., extase, f.* [*sirs.*
Kéjtelen, mn. *sans joie, vide de plai-*
Kéjteli, **Kéjteljes**, mn. *plein de délices, délicieux.*
Kéjtüz, fn. *feu de réjouissance, m.*
Kéjutazás, fn. *voyage d'agrément, m.*
Kéjvadászó, mn. *voluptueux.*
Kék, mn. *bleu; azur.*
Kékalmás, mn. *gris pommelé.*
Kékelleni (ik), k. *se colorer en bleu.*
Kékellő, mn. *bleuâtre; azurin, tirant sur le bleu.*
Kékeny, fn. *cobalt, m.*
Kékes, mn. l. **Kékellő**.
Kékesedni (ik), k. *devenir bleuâtre.*
Kékfestő, fn. *teinturier en bleu, m.*
Kékfoltos, mn. *tacheté de bleu.*
Kékíteni, cs. *bleuir, mettre au bleu; passer au bleu (le linge).*
Kékítő, fn. *couleur bleue (tirée du cobalt, du saphir), f.*
Kékkór, fn. *maladie bleue; cyanose, f.*
Kékkő, fn. *lapis lazuli, m.*
Kékle, fn. *cyanite, f.*
Kékleny, fn. *cyane, f.*
Kéklő, mn. l. **Kékellő**.
Kéksav, fn. *acide prussique, m.*
Kékség, fn. *bleu, m.*
Kékülni, k. *devenir bleu.*

Kelebólálni, k. *rôder; errer, vaguer.*
Kelendő, mn. *en usage, en circulation; courant; en vogue, de bon débit.*
Kelendőség, fn. *cours; débit (ex. d'une marchandise), m.*
Kelengye, fn. *dot, f.*
Kelentyü, fn. *anse; oreille, f.*
Kelep, fn. *cliquette, f.*
Kelepcze, fn. *piége, m., trappe, f., traquet, m.*
Kelepczélni, k. *tendre, dresser un piége, une trappe.* [*queter.*
Kelepelni, k. *cliqueter; craquer, cra-*
Kelepelő, fn. *claquet, traquet (de moulin); hochet (jouet d'enfants), m.; claquebois, m.*
Kelés, fn. *lever (du soleil etc.), m.; abcès; ulcère, m.*
Keléses, mn. *ulcéré.*
Keleszteni, cs. *faire lever la pâte.*
Kelesztő, fn. *levain, ferment, m.*
Kelet, fn. *débit (d'une marchandise); cours (d'une monnaie); m., date, f.; levant, orient, est, m.* [*d'est.*
Keleti, mn. *à l'est; oriental; de l'est;*
Keletindia, tn. *les Indes orientales, les grandes Indes, f. pl.*
Keleti tenger, tn. *la mer baltique.*
Keletkezni (ik), k. *naître, prendre naissance, prendre origine; se former; venir, provenir; résulter.*
Keletlen, mn *qui ne se vend pas; sans levain; sans être levée (de la pâte).*
Keletnek, ih. *vers l'est.*
Keletre, ih. *à l'est; vers l'est.*
Kelevény, fn. *abcès; ulcère. m.*
Kelevész, fn. *lance, f.; épieu, m.*
Kelfej, fn. *pomme de chou, f.*
Kelkáposzta, fn. *chou, m.* [*quis, m.*
Kellék, fn. *chose nécessaire, f., re-*
Kellem, fn. *grâce, f., charme, m.; douceur, aménité, suavité; amabilité, f.* [*charmes.*
Kellemdús, mn. *plein de grâces, de*
Kellemes, mn. *gracieux, charmant, agréable.*
Kellemesítni, cs. *rendre agréable.*
Kellemesség, fn. *aménité, suavité; amabilité, f.*
Kellemetlen, mn. — ül, ih. *désagréable (ment); fâcheux; disgracieux; déplaisant.*
Kellemetlenség, fn. *désagrement, m., chose désagréable, adversité, f.*
Kellemő, mn. *gracieux.*
Kellemtele, mn. *plein de grâces.*

Kelleni, k. *devoir, falloir; être nécessaire; plaire (à qn.).*
Kellet, fn. *nécessité; chose qui est due à qn., f.*
Kelleténtúl, ih. *au delà de ce qui est dû, outre mesure.*
Kelletlen, mn. *qu'on n'aime pas; désagréable; fâcheux, contrariant; importun; odieux, onéreux; superflu; inutile.*
Kelletlenül, ih. *de mauvaise humeur, à contre-cœur.*
Kellő, mn. *propre, approprié, convenable; dû; requis; opportun.*
Kellően, Kellőkép, Kellőleg, ih. *dûment; convenablement; en règle; bien.*
Kelme, fn. *matière; étoffe, f.*
Kelmed, l. **Kegyelmed.**
Kelni, k. *se lever; lever; se vendre, se débiter; être daté.*
Kelő, mn. *levant; qui se lève;* l. **Kelendő.**
Kelteni, cs. *éveiller; couver (des œufs).*
Keltezni, cs. *dater;* később —, *postdater.*
Keltő, fn. *réveilleur, m.;* —óra, fn. *horloge à réveil, f.*
Kelyh, l. **Kehely.**
Kém, fn. *espion; observateur attentif; scrutateur, m.*
Kémelni, cs. *espionner; épier; guetter; explorer qc.; s'enquérir de qc.*
Kémélni, l. **Kimélni.**
Kemencze, fn. *four; fourneau, m.;* —fiók, fn. *carreau de poterie, m.;* —száj, fn. *bouche, gueule de fourneau, f.*
Kemény, mn. *dur; pénible, rude; cruel; rigoureux; rigide; austère; endurci, sévère.*
Kémény, fn. *tuyau, m., hotte de cheminée; cheminée, f.*
Keményded, mn. *un peu dur.*
Keményedés, fn. *endurcissement, m.*
Keményedni (ik), k. *durcir, se durcir; endurcir.*
Keményen, ih. *durement; sévèrement; avec rigueur.*
Keményes, mn. *duriuscule.*
Keményhéjú, mn. *qui a la croûte, l'écorce dur.*
Keményíteni, cs. *durcir; tremper (ex. l'acier); empeser le linge.*
Keményítetlen, mn. *qui n'est pas empesé.*
Keményítő, fn. *amidon, m.*
Keménykedni (ik), k. *se durcir; endurcir; être dur envers qn.*
Keménynyakú, mn. *opiniâtre, obstiné, entêté.*
Keménység, fn. *dureté, f.; rigueur, f.*
Kéményseprő, fn. *ramoneur, m.*
Keményszékű, mn. *qui à le ventre dur ou resserré, constipé.*
Keményszéküség, fn. *constipation, f.*
Keményszeni (ik), l. **Keményedni.**
Keményszívű, mn. *dur, impitoyable, insensible;* —ség, fn. *dureté de cœur, f.*
Kéménytisztító, l. **Kéményseprő.**
Keményülni, k. l. **Keményedni.**
Keményvászon, fn. *toile gommée, f.*
Kémeskedni (ik), k. *espionner.*
Kémkedés, fn *espionnage, m.*
Kémkedni (ik), k. *espionner.*
Kémle, fn. *épreuve, f.*
Kémlelni, cs. *épier, guetter, explorer qc.; s'enquérir de qc.; faire une reconnaissance; aller à la découverte (de l'ennemi).*
Kémlelődni (ik), k. *espionner.*
Kémlés, fn. *espionnage, m.; recherche; exploration; observation, f.*
Kémlő, fn. *observateur, scrutateur, m.*
Kén, fn. *soufre, m.*
Kénakna, fn. *minière de soufre, soufrière, f.*
Kénbánya, l. **Kénakna.**
Kéncsap, fn. *soufre pour soufrer les tonneaux, m.*
Kend, nm. *vous.*
Kendelicze, fn. *linotte, f.*
Kendepír, fn. *carmin, m.*
Kender, fn. *chanvre, m.;* —, mn. *de chanvre.*
Kenderáztatás, fn. *rouissage, m.*
Kenderáztató, fn. *routoir, m.*
Kenderbársony, fn. *peluche, f.*
Kenderföld, fn. *champ semé de chanvre, m., chenevière, f.*
Kendericze, fn. *linot, m.*
Kendermag, fn. *chenevis, m.*
Kendermagos, mn. *pointillé; moucheté; tacheté.*
Kendertermesztés, fn. *culture du chanvre, f.*
Kendertiló, fn. *brisoir, m.*
Kendertiloló, fn. *briseur, teilleur, m.*
Kendertó, fn. *routoir, m.*
Kendertörés, fn. *teillage, m.*
Kendertörő, fn. *brisoir, m.*
Kendő, fn. *pièce de toile, f.;* asztal —,

serviette, f.; törölköző —, *essuie-main, m.*
Kendőszer, fn. *cosmétique, m.*
Kendőzni, cs. *farder.*
Kendőzkedni (ik), k. *mettre du fard.*
Kenedék, fn. *graisse, f., onguent, m.*
Kenedékes, mn. *onctueux.*
Kenegetni, cs. *graisser, huiler; oindre (successivement).*
Kénégeny, fn. *éther sulfurique, m.*
Kénes, mn. *sulfureux.*
Kenés, fn. *graissage, m., onction huileuse, f.*
Kéneső, fn. *vif-argent, mercure, m.*
Kenet, fn. *onguent, m.;* utolsó —, *extrème onction, f.*
Kenetes, mn. *onctueux; plein d'onction.*
Kenetlen, mn. *qui n'a pas été enduit de graisse* ou *d'huile.*
Kenetolaj, fn. *saintes huiles, f. pl.*
Kénezni, cs. *soufrer, ensoufrer; mécher (un tonneau).*
Kénezet, fn. *soufre pour soufrer les tonneaux), m.*
Kengyel, fn. *étrier, m.*
Kengyelfutó, fn. *coureur, m.*
Kengyeltartó, fn. *porte-étriers, m.*
Kengyeltelen, mn. *sans étriers.*
Kengyelvas, fn. *étrier, m.*
Kénkoh, fn. *fonderie de soufre, f.*
Kénkő, fn. *soufre, m.*
Kénköves, mn. *sulfureux.*
Kénkövezni, cs. *soufrer, ensoufrer.*
Kénlap, fn. *soufre pour soufrer les tonneaux, m.*
Kénmáj, fn. *sulfate de potasse, m.*
Kenni, cs. *graisser; oindre, huiler.*
Kenő, fn. *celui qui graisse, qui applique des onguents.*
Kenőcs, fn. *graisse, onguent, m.; pommade, f.*
Kenőcsös, mn. *onctueux; visqueux.*
Kenőfenő, fn. *charlatan, m.*
Kenőkés, fn. *couteau à étendre q..., m.*
Kénsav, fn. *acide sulfurique, m.*
Kénsavas, mn. *sulfaté.*
Kénszeritni, l. Kényszeritni.
Ként, nr. *comme; par.*
Kény, fn. *volonté illimité, f., arbitraire, bon plaisir, m.*
Kényelem, fn. *commodité; aise, f.*
Kényelmes, mn. *commode, aisé.*
Kényelmesen, ih. *commodément, aisément; avec commodité, à l'aise.*
Kényelmesség, fn. *commodité; aise, f.*
Kényelmetlen, mn. *incommode, incomfortable;* —ség, fn. *incommodité, f.*
Kényén, ih. *à l'aise.*
Kenyér, fn. *pain, m*
Kenyérbél, fn. *mie de pain, f.*
Kényére, ih. *d'après son bon plaisir.*
Kenyeres, mn. *à pain.*
Kenyerezni, k. *manger du pain.*
Kenyérkereset, fn. *gagne-pain, m.*
Kenyérmorzsa, fn. *miette, f.*
Kenyérsütő, fn. *boulanger, m.*
Kenyértelen, mn. *sans pain.* [*m.*
Kenyérvesztegető, fn. *voleur de pain,*
Kényes, mn. *délicat, perilleux; fier, orgueilleux.*
Kényesedni (ik), k. *contracter des habitudes de mollesse* ou *des goûts difficiles à satisfaire; se gâter.*
Kényeskedni (ik), k. *affecter.*
Kényesség, fn. *affectation; fierté, f.*
Kényeztetni, cs. *amollir; gâter.*
Kénykegy, fn. *discrétion, f.*
Kényitélet, fn. *arbitrage, m.*
Kényszeredni (ik), k. *être forcé* ou *contraint.*
Kényszergetni, cs. *forcer.* [*f.*
Kényszerités, fn. *contrainte; coaction.*
Kényszerítlen, mn. és ih. *sans contrainte; à volonté; libre (ment).*
Kényszeritni, cs. *forcer; conjurer, adjurer qn.*
Kényszerü, mn. *contraint, forcé.*
Kényszerülve, ih. *forcément.*
Kényszerüség, fn. *nécessité urgente contrainte, f.*
Kénytelen, mn. *involontaire; contraint, forcé.*
Kénytelenités, fn. *contrainte, f.*
Kénytelenitni, cs. *forcer.*
Kénytelenség, fn. *contrainte; nécessité, f.*
Kénytetni, cs. *forcer.*
Kényúr, fn. *despote, usurpateur, tyran, m.* [*rannie, f.*
Kényuralom, fn. *despotisme, m., ty-*
Kényúri, mn. — urilag, ih. *despotique (ment).*
Kép, fn. *image, f.; tableau, m.; figure; effigie, f.; portrait, m.; peinture, f.; visage, m., face, f.*
Képáros, fn. *marchand d'images, m.*
Képbeszéd, fn. *langage symbolique, m.*
Képbetü, fn. *hiéroglyphe, m.*
Képcsarnok, fn. *galerie, f., salon de tableaux, m.* [*m.*
Képdúlás, fn. *assaut livré aux images,*

Képdúló, fn. *briseur d'images, iconoclaste, m.*
Kepe, fn. *tas de gerbes, m.*
Képelni, cs. *former.*
Képes, mn. *de tableaux; figuré, métaphorique; symbolique; capable, apte.*
Képesint, ih. *passablement; avec mesure, avec modération.*
Képesítni, cs. *rendre apte à qc.; habiliter.* [*habilité, f.*
Képesség, fn. *capacité, f., talent, m.;*
Képességtelen, mn. *incapable; inhabile.*
Képest, nh. (hoz, hez), *d'après; selon, suivant, conformément à; sous le rapport de; en égard à; en comparaison de.*
Képezde, fn. *établissement pour l'éducation* ou *pour l'enseignement de la jeunesse, m.*
Képezni, cs. *former; cultiver (l'esprit).*
Képfaragás, fn. *sculpture, f.*
Képfaragó, fn. *sculpteur, m.*
Képgyüjtemény, fn. *collection de tableaux, f.*
Kepiczkélni, k. (a hóban), *se faire un chemin à travers la neige.*
Képimádás, fn. *culte des images, m., iconolâtrie, f.*
Képimádó, fn. *iconolâtre, m.* [*m. pl.*
Képirás, fn. *peinture, f.; hiéroglyphes,*
Képiró, fn. *peintre, m.*
Képiróság, fn. *peinture, f.*
Képiróskodni (ik), k. *se livrer à la peinture.*
Képjelirat, fn. *hiéroglyphes, m. pl.*
Képleg, ih. *au figuré, figurément.*
Képleges, mn. *figuré, métaphorique.*
Képlet, fn. *formule, f., signe* ou *symbole qui représente une chose, m.*
Képmás, fn. *image, ressemblance; copie, f.*
Képmásolás, fn. *copie, f.*
Képmásolni, cs. *copier.*
Képmetsző, fn. *sculpteur, m.*
Képmutatás, fn. *hypocrisie, f.*
Képmutató, mn. *hypocrite, feint;* —, fn. *hypocrite, m.*
Képnyomat, fn. *empreinte, f.*
Képnyomó, fn. *ouvrier en ouvrage de bosse, de relief, m.* [*images, m.*
Éprombolás, fn. *assaut livré aux*
Képtalány, fn. *rébus, m.*
Képtan, fn. *iconologie, f.*
Képtár, fn. *galerie de tableaux, f.*
Képtelen, mn. *informe, difforme, monstrueux; absurde, insensé; extravagant; incapable de . . ., inhabile à; inepte.*
Képtelenség, fn. *difformité; absurdité; incapacité; inhabilité; ineptie, f.*
Képtelenül, ih. *sans raison, follement.*
Képterem, fn. *salle de tableaux, f.*
Képviselés, fn. *représentation, f.*
Képviselet, fn. *assemblée représentative, représentation, f.*
Képviseleti, mn. *de représentation; représentatif.*
Képviselni, cs. *représenter qn.; tenir lieu de qn.; défendre qn.*
Képviselő, fn. *représentant; défenseur, m.*
Képvonás, fn. *trait du visage, m.*
Képzékeny, mn. *facile à former, flexible, docile.*
Képzelegni, k. *vivre dans le monde idéal; se repaître de chimères ou d'illusions; rêver, extravaguer.*
Képzelem, **Képzelet**, fn. *idée, fantaisie, chimère, imagination, f.*
Képzelgés, fn. *faintaisie, f.*
Képzelgő, fn. *celui qui se crée des chimères; rêveur; hypocondriaque, m.*
Képzelhetetlen, mn. *inimaginable; inconcevable; dont on ne peut pas se faire une idée.*
Képzelhető, fn. *imaginaire.*
Képzelmész, fn. *homme bizarre, fantasque, m.*
Képzelmi, mn. *imaginaire.*
Képzelni, k. *s'imaginer qc.; se faire une idée de . . .; se persuader.* [*f.*
Képzelődés, fn. *fantaisie, imagination,*
Képzelődni (ik), k. *s'imaginer toutes sortes de choses; se faire des illusions.*
Képzelőerő, fn. *faculté d'imaginer, imagination, f.*
Képzelősködni (ik), k. l. **Képzelődni.**
Képzelőtehetség, fn. l. **Képzelőerő.**
Képzelt, mn. *imaginaire.*
Képzemény, fn. **Képzelem.**
Képzeményes, mn. *imaginaire: fantasque.* [*ture, f.*
Képzés, fn. *formation; éducation, cul-*
Képzet, fn. *idée, notion, image, f.*
Képzetes, mn. *imaginaire.*
Képzett, mn. *instruit; qui a cultivé son esprit et façonné ses mœurs.*
Képzettség, fn. *éducation, culture, f.*
Képző, mn. *de formation, d'éducation; plastique.*

Képződés, fn. *formation, f.*
Képződni (ik), k. *se former.*
Képzőerő, fn. *puissance formatrice, f.*
Kérdegélni, cs. *prier à diverses reprises.*
Kérdeni, cs. *demander à qn., interroger qn., questionner qn.*
Kérdés, fn. *interrogation, demande, question, f.*
Kérdéses, mn. *douteux, problématique.*
Kérdetlen, mn. —ül, ih. *sans être demandé; sans demander.*
Kérdezés, fn. *question, demande, interrogation, f.*
Kérdeskedni (ik), ik. *demander après qn.* ou *qc.; informer* ou *s'enquérir de qc.*
Kérdezni, cs. *demander à qn., interroger, questionner qn.*
Kérdező, fn. *questionneur, m.*
Kérdezőleg, ih. *en manière de question, en questionnant.*
Kérdezősködés, fn. *recherche, f.; renseignement, m.*
Kérdezősködni (ik), k. *prendre des informations; s'informer.*
Kérdeztetni, cs. *faire demander.*
Kérdő, mn. *interrogatif, —tive.*
Kérdőjel, fn. *point d'interrogation, m.*
Kérdőleg, ih. l. Kérdezőleg.
Kérdőpont, fn. *interrogatoire; point, article de l'interrogatoire, m.*
Kérdve, l. Kérdezőleg.
Kéredzeni, Kéredzkedni (ik), k. *demander, prier d'accorder.*
Kéreg, fn. *écorce, f.*
Kéregetés, fn. *collecte, quête, f.*
Kéregetni, cs. *quêter (des aumônes); aller mendier, demander l'aumône; faire une collecte (en faveur de qn.).*
[Ké]regető, fn. *mendiant, gueux, m.*
[Ké]regfa, fn. *liège, m.*
[Ke]rek, mn. *rond, circulaire, orbiculaire.*
[Ke]rék, fn. *roue, f., rouet (à filer), m.; rouelle (d'une charrue), f.*
[Kere]kabroncs, fn. *bande de roue, f.*
[Ker]ékács, fn. *charron, m.*
[Ker]ékagy, fn. *moyeu, m.*
[Ker]ekded, mn. *arrondi, rondelet.*
[Ker]ekdedség, fn. *rondeur; rotondité, f.*
[Ker]ekedni (ik), k. *naître, prendre naissance; venir, provenir, arriver; résulter; s'élever; se former.*
[Ker]eken, ih. *rondement; franchement; net.*
Kerekes, mn. *rond, circulaire, sphérique;* —, fn. *charron, m.*
Kerekezni, cs. *rouer.*
Kerékfal, fn. *jante, f.*
Kerékforgás, fn. *tour d'une roue, m.*
Kerékgyártó, fn. *charron, m.*
Kerékgyártómunka, fn. *charronnage, [m.*
Kerékheveder, fn. *bande de roue, f.*
Kerekíteni, cs. *arrondir; gironner.*
Kerekítés, fn. *arrondissement, m.*
Kerékkötés, fn. *enrayure, f.*
Kerékkötő, fn. *chien, m.*
Keréklánez, fn. *chaîne à enrayer, f.*
Kereklevelü, mn. *rotundifolié.*
Kerekmondat, fn. *période, f.*
Kerékmotóla, fn. *rouet à bobiner; guindre, m.*
Kerékmozgony, fn. *rouage, m.*
Kerékmű, fn. *rouage, m.*
Keréknyom, fn. *ornière, f.*
Kerékrokka, fn. *rouet à filer, m.*
Kerekség, fn. *rondeur, rotondité, f.*
Keréksín, fn. *bande de roue, f.*
Kerékszeg, fn. *clou à bande, m.*
Keréktalp, fn. *jante, f.*
Keréktalpvas, fn. *bande de roue, f.*
Keréktengely, fn. *essieu; arbre, m.*
Kerékvágás, fn. *ornière, f.*
Kerékvas, fn. *bande de roue, f.*
Kerékzet, fn. *rouage, m.*
Kérelem, fn. *prière, demande; supplication, pétition, f.*
Kérelemirás, fn. *supplique, f.*
Kérelemkép, ih. *en forme de prière.*
Kérelemlevél, fn. *supplique, f.*
Kérelmes, fn. *pétitionnaire, m.*
Kérelmezni, k. *pétitionner.*
Kérelmező, fn. *pétitionnaire, m.*
Kerengeni, k. l. Keringeni.
Kerep, fn. *claquet, traquet (de moulin); hochet (jouet d'enfants), m.; castagnette des Espagnols, f.*
Kerepelni, k. *cliqueter, claqueter.*
Kereplő, fn. l. Kerep.
Kereplye, fn. *crécelle, f.*
Kereplyézni, k. *sonner la crécelle.*
Kérés, fn. *prière, f.*
Keresdegélni, cs. *chercher partout.*
Kereset, fn. *demande, requête; plainte (en justice); action; cause, f., procès, m.; gain, profit, m.; acquisition, f.; métier, m.; profession, f.*
Keresetforrás, fn. *ressource, f.*
Keresetlevél, fn. *plainte, demande judiciaire, f.*
Keresetmód, fn. *occupation, profession,*

f., état, métier, m.; industrie; branche d'industrie, f., moyen d'existence, m. [*etc.*
Keresetnélküli, mn. *sans profession,*
Keresett, mn. *cherché, recherché; affecté; étudié.*
Keresgélni, cs. *chercher partout.*
Keresgetni, cs. *rechercher.*
Kereskedelem, fn. *commerce, m.*
Kereskedelmi, mn. *de commerce, du commerce, commercial, mercantile.*
Kereskedés, fn. *négoce, trafic, commerce, m.*
Kereskedési, mn. l. Kereskedelmi.
Kereskedni (ik), k. *faire un commerce de qc.; vendre qc.; faire des affaires sur qc.; tenir un magasin, une boutique; exiger qc. de qn.* [*m.*
Kereskedő, fn. *commerçant, marchand,*
Kereskedőhajó, fn. *navire* ou *vaisseau marchand, m.* [*f.*
Kereskedőház, fn. *maison de commerce,*
Kereskedőhely, fn. *place, f.* [*tile.*
Kereskedői, mn. *marchand, mercan-*
Kereskedőkönyv, fn. *livre de commerce, m.*
Kereskedőlegény, fn. *commis, m.*
Kereskedőség, fn. *corps des marchands; commerce, m.*
Kereskedőtárs, fn. *associé, m.*
Kereskedőtársaság, fn. *société de commerce, compagnie, association, f*
Kereskedőváros, fn. *ville marchande, f.*
Keresmény, fn. *gain, profit; acquêt, m.*
Keresni, cs. *chercher; quêter, fureter; briguer qc.; gagner* (ex. *de l'argent*)*; acquérir.*
Kereső, fn. *acquéreur; chercheur, m.*
Kérész, fn. *éphémère, f.*
Kereszt, fn. *croix, f.; crucifix, m.; tas de plusieurs gerbes, m.;* keresztre feszíteni, *crucifier.*
Keresztajándék, fn. *présent de baptême, m.*
Keresztanya, fn. *marraine, f.*
Keresztatya, fn. *parrain, m.*
Keresztbarázda, fn. *sillon traversier, m.*
Keresztbe, Keresztben, ih. *en croix, de travers, transversalement.*
Keresztcsont, fn. *sacrum, m.*
Keresztelendő, fn. *enfant qui est présenté au baptême, m.*
Keresztelés, fn. *baptême, m.*
Keresztelkedés, fn. *baptême, m.*
Keresztelkedni (ik), k. *être baptisé, se convertir.*
Keresztelni, cs. *baptiser; marquer d'une croix.*
Keresztelő, fn. *celui qui baptise;* —szent János, *saint Jean Baptiste.*
Keresztelőkő, fn. *bassin des fonts de baptême, m.; fonts de baptême, fonts baptismaux, m. pl.*
Keresztelőkönyv, fn. *baptisaire, m.*
Keresztelőkut, fn. *fonts de baptême, fonts baptismaux, m. pl.* [*m.*
Keresztelőlevél, fn. *extrait baptistaire,*
Keresztény, fn. *chrétien, m.*
Keresztényi, mn. *chrétien.*
Kereszténység, fn. *chrétienté, f., christianisme, m.* [*Christ, m.*
Keresztény társ, fn. *frère en Jésus-*
Keresztes, mn. *croisé.*
Keresztesbarát, fn. *trinitaire, m.*
Kereszteshábor u, —had, fn. *croisade, f.*
Keresztespók, fn. *araignée portecroix, f.*
Keresztesvitéz, fn. *croisé, m.*
Kereszteżni, cs. *marquer d'une croix*
Keresztfa, fn. *bois en forme de croix, bois croisé, m.; bois de la vraie croix; arbre de la croix, m.; croix de bois, f.*
Keresztfal, fn. *mur de traverse, m.*
Keresztfiu, fn. *filleul, m.*
Keresztһártya, fn. *diaphragme, m.*
Keresztһuzás, fn. *ligne transversale, f.*
Keresztiga, fn. *fléau (d'une balance), m.*
Keresztjárás, fn. *croisade, f.*
Keresztjáróhét, fn. *semaine des rogations, f.*
Keresztkoma, fn. *compère, m.*
Keresztkomaasszony, fn. *commère, f.*
Keresztkötés, fn. *bande croisée, f., contrevent, m.*
Keresztkötő, fn. *traverse, f.*
Keresztleány, fn. *filleule, f.*
Keresztlevél, fn. *extrait de baptême, m.*
Keresztnév, fn. *nom de baptême, m.*
Keresztorru, fn. *oiseau crucirostre, bec-croisé, m.* [*f.*
Keresztpók, fn. *araignée porte-croix.*
Keresztrefeszités, fn. *crucifiement, m.*
Keresztség, fn. *baptême, m.*
Keresztségismételő, fn. *anabaptiste, m.*
Keresztszelemen, fn. *traverse, f.*
Keresztút, fn. *chemin croisé, m., traverse, f.*
Keresztutcza, fn. *rue en croix, f.*
Keresztül, ih. *à travers (le, la), au travers de;* —esni valamin, *venir à bout de qc.; avoir surmonté qc.*

eresztül-kasul, ih. *en tous sens.*
eresztvarrás, fn. *couture en croix, f.*
eresztvitéz, fn. *croisé, m.*
eresztviz, fn. *eau baptismale, f.*
eresztvonal, fn. *ligne transversale, f.*
eresztyén, l. Keresztény.
éret, fn. *bordure, f., cadre, m.*
éret, fn. l. Kérelem.
éretlen, mn. *sans avoir été prié.*
éretni, cs. *faire prier, faire demander.*
erevet, fn. *canapé, divan, m.*
erge, mn. *qui a le tournoiement.*
erge-juh, ih. *brebis sujette au tournoiement, f.*
ergekór, Kergeség, fn. *tournoiement, tournis, m.*
érges, mn. *revêtu d'une écorce; cortiqueux; couvert de durillons; calleux.*
érgesedni (ik), k. *se couvrir d'une écorce* ou *de durillons.*
orgeség, l. Kergekór.
érgesség, fn. *callosité, f.*
ergeteg, fn. l. Kergekór.
ergetni, cs. *chasser, poursuivre.*
eringeni, k. *tournoyer; circuler; danser une valse, valser.*
eringő, fn. *valse, f.;* —**t járni**, *danser une valse.*
eringőr, fn. *ronde, f.*
eríték, fn. *clôture, haie, f.; palis, m.*
eríteni, cs. *enclore; procurer; faire le maquereau* ou *la maquerelle.*
erítés, fn. *clôture, haie, f., palis, m.; maquerellage, m.*
erítő, fn. *maquereau, m.*
erítőné, fn. *maquerelle, f.*
érkedékeny, mn. *fanfaron, m.;* —**ség**, fn. *vanterie, jactance, f.*
érkedi, fn. *hâbleur, faux brave, m.*
érkedni (ik), k. *se vanter.*
érkedő, mn. *fanfaron;* —, fn. *fanfaron, m.*
érlelhetlen, mn. —**ül**, ih. *inexorable (ment); inflexible (ment).*
érlelhetlenség, fn. *inflexibilité, f.*
érlelni, cs. *adoucir, apaiser, calmer.*
ermes, fn. *kermès, m.*
érni, cs. *prier qn. de qc., demander qc. à qn.*
érő, fn. *qui recherche en mariage, m.*
érőleg, ih. *par prière, en priant.*
érőlevél, fn. *demande écrite, supplique, f.*
érődzeni (ik), k. *remâcher; ruminer.*
Kérődzés, fn. *rumination, f.*
Kérődző, mn. *ruminant.*
Kérőtárs, fn. *concurrent, compétiteur, rival, m.*
Kérözködni (ik), k. *prier qn. de donner la permission de . . . .*
Kert, fn. *jardin, m.*
Kertágy, fn. *planche, couche, f.*
Kertelés, fn. *clôture, haie, f., palis, enclos, m.*
Kertelni, cs. *clore de haies, de palissades; enclore.*
Kertész, fn. *jardinier; horticulteur; fleuriste, m.*
Kertészet, fn. *jardinage, m.; horticulture, f.*
Kertészkapa, fn. *sarcloir, m.*
Kertészkedni (ik), k. *servir comme jardinier; faire métier de l'horticulture.*
Kertészség, l. Kertészet.
Kertház, fn. *pavillon, m.*
Kerülés, fn. *détour; chemin détourné, m., voie indirecte; digression, divagation, f.*
Kerület, fn. l. **Kerülés**; *rondeur; étendue, circonférence, périphérie, f., tour, circuit (d'une ville); rayon, m., enceinte, f.; cercle, département, district, m.*
Kerületi, mn. *de district.*
Kerülgetni, cs. *aller tout autour de..., faire le tour de . . .*
Kerülni, k. *faire un détour; parvenir à qc.; tomber* (ex. *entre les mains de l'ennemi); donner* (ex. *dans un piége);* (ba, be), *coûter; faire le tour de; éviter;* —, cs. *fuir* (ex. *la mauvaise société).*
Kerülő, fn. *détour, m.; garde de champs, garde-bois, garde-forêt; garde-chasse; tour, m.*
Kérvény, fn. *supplique; pétition, f.*
Kérvényezés, fn. *pétition, f.*
Kérvényezni, cs. *pétitionner.*
Kérvényező, fn. *pétitionnaire, m.*
Kés, fn. *couteau, m.*
Kese, mn. *bariolé.*
Késedelem, fn. *retard, délai, m.*
Késedelmes, mn. *lent.*
Késedelmesség, fn. *lenteur, f.*
Késedelmezés, fn. *temporisation, lenteur, f.*
Késedelmezni (ik), k. *temporiser, tarder.*
Késedelmi-kamat, fn. *frais de retard, m pl.*
Késedezni (ik), k. *temporiser, tarder.*

Késedező, fn. *temporiseur, cunctateur; retardataire, m.*
Kesedni, Keshedni, Kessedni, k. *s'user.*
Késefa, fn. *palonnier, m.*
Kesely, mn. *bariolé.*
Keselyű, fn. *vautour, m.*
Késengeni, k. *temporiser, tarder.*
Keser, fn. *amertume, f.*
Keseredés, fn. *aigreur, irritation, f.*
Keserédes, mn. *doux nuancé d'amer;* —, fn. *douce-amère, f.*
Keseredni (ik), k. *devenir amer; s'aigrir, s'irriter.*
Keseregni, k. *s'affliger, s'attrister de qc.; regretter vivement, pleurer qn.* ou *la perte de qn.*
Kesergés, fn. *affliction profonde, f.*
Kesergetni, cs. *affliger, attrister.*
Kesergő, mn. *attristé, plongé dans le deuil.*
Keseríteni, cs. *rendre amer; attrister; troubler; aigrir, exaspérer; irriter.*
Keserkedni (ik), k. l. Keseregni.
Késérni, l. Kisérni.
Kesernye, mn. *amer.*
Kesernyés, mn. *un peu amer.*
Kesernyésség, fn. *amertume, f.*
Keserű, mn. *amer;* —en, ih. *amèrement.*
Keserűlni, k. *se repentir de qc.*
Keserűs, mn. *un peu amer.*
Keserűség, fn. *amertume, f.*
Keserv, fn. *peine, affliction, douleur, f.*
Keserves, mn. *affligeant, désolant; triste; pénible;* —en, ih. *amèrement.*
Késés, fn. *séjour; retard, m., temporisation, f.*
Késfok, fn. *dos d'un couteau, m.*
Késél, fn. *tranchant de couteau, m.*
Keskeny, mn. *étroit.*
Keskenyedni (ik), k. *devenir étroit, se resserrer; se rétrécir; perdre de sa largeur, de son ampleur.*
Keskenyen, ih. *étroitement.*
Keskenység, fn. *étroitesse, f.*
Keskenyülni, l. Keskenyedni.
Késlelni, Késleltetni, cs. *retarder, retenir; arrêter, empêcher.*
Késmüves, fn. *coutelier, m.*
Késmüvesség, fn. *coutellerie, f.*
Késni (ik), k. *s'arrêter; séjourner; tarder;* az órám késik, *ma montre retarde.*
Késő, mn. *tardif; retardé; (saison) avancé.*
Későn, ih. *tard; tardivement; en retard.*
Késtetni, cs. *retarder, retenir; arrêter.*
Késtok, fn. *étui à couteaux, m.*
Késtokmány, fn. *coutelière, f.*
Késvágás, fn. *coup de couteau, m.*
Késvas, fn. *lame de couteau, f.*
Kész, mn. *prêt* ou *préparé (à faire qc.), prompt, disposé (à rendre service); achevé, fini, prêt; comptant, effectif* (se dit *de l'argent).*
Készakarat, fn. *bonne volonté, promptitude, f.*
Készakaratos, mn. *fait à dessein.*
Készakarattal, ih. *à dessein; de gaîté de cœur; exprès.*
Készakaratu, mn. *prêt, empressé, disposé à; officieux, obligeant.*
Készakarva, ih. *avec intention, à dessein, avec préméditation, exprès.*
Keszeg, fn. *able, m., ablette, f.*
Készen, ih. *prêt.*
Készenlétel, fn. *disposition, f.*
Készfizetés, fn. *payement en valeurs effectives, m.*
Készités, fn. *préparation, f.*
Készitetlen, mn. *qui n'est point préparé; brut.*
Készitgetni, cs. *préparer.*
Készitmény, fn. *produit, m.*
Készitni, cs. *préparer, apprêter; fabriquer; composer.*
Készítő, fn. *auteur; fabricateur, m.*
Készlet, fn. *provision, f.*
Készpénz, fn. *argent comptant, comptant, m.*
Készség, fn. *état de ce qui est prêt, m.: promptitude; bonne volonté, f.*
Készséges, mn. *empressé, disposé à; officieux; obligeant, serviable.*
Készszolgálatu, mn. l. Készséges.
Késztetés, fn. *contrainte, f.*
Késztetni, cs. *contraindre; forcer; engager.*
Készülés, fn. *préparation, f.*
Készület, fn. *appareil, m.; instruments, m. pl.; préparatif, m.*
Készületlen, mn. *qui n'est pas préparé; sans préparation.*
Készülgetni, k. *se préparer successivement; faire les préparatifs successivement.*
Készülni, k. *être préparé, confectionné etc.* l. Készitni; *se préparer, s'apprêter; prendre des mesures, faire les préparatifs, les dispositions pour qc.*
Készülő, mn. —lőben v. készülő félben lenni, *être sur le point de (partir etc.).*

Két, mn. *deux.*
Kétannyi, mn. *deux fois autant, le double.*
Kételni, cs. *douter de qc.*
Kételetű, mn. *amphibie.*
Kételgeni, k. *douter; hésiter.*
Kételgés, fn. *doute, m.; hésitation, incertitude, f.*
Kételkedni (ik), k. *douter de qc.; être dans le doute.* [*sceptique.*
Kételkedő, mn. *qui doute; dubitatif,*
Kétéltű, mn. *amphibie.*
Kétélü, mn. *à deux tranchants, à double tranchant.*
Kételviség, fn. *dualisme, m.*
Kétely, fn. *doute; scrupule, m.*
Kétértelmű, mn. *à double entente, équivoque, ambigu; louche.*
Kétértelmüség, fn. *ambiguïté, amphibologie; équivoque, f.*
Kétes, mn. *douteux, incertain; problématique.*
Kéteskedni (ik), k. *douter; hésiter.*
Kétesség, fn. *incertitude, f., état indécis, m.*
Kétfelé, ih. *en deux.*
Kétféle, mn. *de deux sortes, espèces* ou *façons; (enfants) de deux lits.*
Kétfelől, ih. *de deux côtés.*
Kétfogatu, mn. *attelé de deux chevaux.*
Kétfogu, mn. *bidenté.*
Kétfonalu, mn. *à deux fils.*
Kétfontos, mn. *de deux livres.*
Kétforintos, fn. *pièce de deux florins, f.*
Kétfülü, mn. *à deux anses; à deux oreilles.*
Kétfüvü, mn. *qu'on fauche deux fois par an.*
Kétgarasos, fn. *pièce de deux gros, f.*
Kéthasábu, mn. *à deux colonnes.*
Kéthímes, mn. *qui a deux étamines; diandre, diandrique.*
Kétigás, mn. *à deux chevaux.*
Kétkedés, fn. *doute, m., dubitation, hésitation, f.*
Kétkedni (ik), k. *douter, hésiter.*
Kétkedő, mn. *qui doute; dubitatif, sceptique; scrupuleux.*
Kétképen, ih. *de deux manières.*
Kétlaku, mn. *amphibie.*
Kétlen, mn. *hors de doute, indubitable.*
Kétleni (ik), k. *douter que, douter si; mettre en doute qc.*
Kétlés, fn. *action de révoquer en doute.*
Kétlovu, mn. *à deux chevaux.*
Kétnejü, mn. *bigame.*
Kétnejüség, fn. *bigamie, f.*
Kétnyelvü, mn. *à double langue.*
Kétnyüstös, mn. *à deux fils, à deux poils.*
Kétpont, fn. *deux points, m. pl.*
Ketrecz, fn. *cage, f.*
Kétrét, ih. *au* ou *en double.*
Kétrétegü, mn. *de deux couches, lits* ou *bancs.*
Kétrétü, mn. *plié deux fois.*
Kétröpü, mn. *diptère.*
Kétség, fn. *doute; scrupule, m.;* —be hozni, *révoquer en doute;* —be esni, *se désespérer.*
Kétségbeesés, fn. *désespoir, m.*
Kétséges, mn. *douteux; incertain.*
Késégeskedés, fn. *doute; scrupule; scepticisme, m.*
Kétségeskedni (ik), k. *être en doute* ou *en suspens.*
Kétségtelen, mn. *hors de doute; indubitable, sans doute.*
Kétsodratu, **Kétsodru**, mn. *à deux fils.*
Kétszakos, mn. *partagé en deux.*
Kétszálu, mn. *à deux fils* ou *poils.*
Kétszem, fn. *as, m.*
Kétszer, ih. *deux fois.* [*m.*
Kétszeres, mn. *double;* — búza, *méteil,*
Kétszerezni, cs. *doubler, redoubler.*
Kétszeri, mn. *répété, réitéré.*
Kétszersült, fn. *biscuit, m.*
Kétszerte, ih. *du double.*
Kétszerü, mn. *double.*
Kétszinkedni (ik), k. *simuler.*
Kétszinü, mn. *de deux couleurs, hypocrite, simulé.*
Kétszinüleg, ih. *d'une manière hypocrite.* [*feinte, f.*
Kétszinüség, fn. *hypocrisie; fausseté;*
Kétszinüsködni (ik), k. *simuler.*
Ketté, ih. *en deux; l'un de l'autre, l'un loin de l'autre.*
Kettedrét, fn. *folio, m.*
Ketten, ih. *deux.*
Kettenként, ih. *deux à deux; par paires.*
Kettes, mn. *double.* [*deux.*
Kettesével, ih. *par paires; deux à*
Kettő, mn. *deux.* [*paires.*
Kettőnként, ih. *deux à deux; par*
Kettős, mn. *double;* —, fn. *duo; nombre deux; jumeau, m.*
Kettősen, ih. *doublement; en double.*
Kettőshangzó, fn. *diphthongue, f.*
Kettősítni, cs. *doubler.*
Kettőspont, fn. *deux points, m. pl.*

Kettősviadal, fn. *duel, m.*
Kettőzni, cs. *doubler.*
Kettőzet, fn. *doublement, m.*
Kettőzött, mn. *double.*
Kettöztetni, cs. *redoubler*
Kettyenni, k. *faire tic tac; donner des coups de bec* ou *de pic.*
Kettyenteni, cs. *faire claquer.*
Kétujjnyi, mn. *de deux pouces.*
Kétülésü, mn. *à deux sièges.*
Ketyegni, k. *faire tic tac.*
Kéve, fn. *gerbe, f.*
Kevély, mn. *orgueilleux; hautain, arrogant; altier; fier.*
Kevélyedni (ik), k. *s'enorgueillir.*
Kevélykedni (ik), k. *être fier, se conduire fièrement.*
Kevélység, fn. *fierté, f., orgueil, m.; arrogance, f.*
Keveredni (ik), k. *se mêler; s'immiscer dans qc.; s'engager; s'embarquer (dans une mauvaise affaire).*
Keveregni, k. kevereg a gyomróm, *j'éprouve un dégoût; j'ai mal au cœur.* [*mixture, f.*
Keverék, fn. *mélange; composé, m.;*
Keverés, fn. *mixtion, f., mélange, m.*
Kevergetni, cs. *mêler; remuer.*
Keverni, cs. *remuer; mêler, mélanger; mixtionner.*
Keverő, mn. Keverőre szántani, *biner.*
Keverődzeni (ik), k. *se mêler.*
Keverőfa, fn. *bouloir, m.*
Keverőkanál, fn. *cuiller (à remuer), f.*
Kevert, mn. *mêlé, mélangé, mixte.*
Kevés, mn. *peu de . . .; en petit nombre; rare; une petite quantité de . . .*
Kevesbítni, cs. *diminuer; réduire.*
Kevesbülni, k. *diminuer; s'amoindrir.*
Kevesebb, mn. *moindre; moins.*
Kevesebbedni (ik), k. *s'amoindrir.*
Kevesebbítni, cs. *diminuer.*
Kevesebbség, fn. *minorité, f.*
Kevesedni (ik), k. *se restreindre; diminuer; s'amoindrir.*
Keveselni, cs. *faire peu de cas de qc.; croire que qc. est peu.*
Kevesen, ih. *peu d'hommes, un petit nombre de personnes.*
Kevesítni, cs. *diminuer, réduire.*
Kevéssé, ih. *peu, un peu.*
Kevésség, fn. *petitesse, f., petit nombre, peu, m.*
Kevésszavu, mn. *avare de paroles; laconique.*
Kevézni, cs. *engerber.*

Kéz, fn. *main, f.*
Kézadás, fn. *coup de main, m.*
Kézbesíteni, cs. *remettre, rendre, délivrer en mains propres.*
Kézbesítés, fn. *remise, délivrance, livraison, f.*
Kezdegetni, cs. *commencer à diverses reprises.*
Kezdemény, fm. *commencement, m.; iniatiative, f.* [*entame*
Kezdeni, cs. *commencer, entreprendre*
Kezdet, fn. *commencement; début, m.*
Kezdetben, ih. *au commencement, d'abord.*
Kezdő, fn. *commençant, débutant; auteur (d'une querelle); entrepreneur, m.*
Kezdőbetü, fn. *lettre initiale, f.*
Kezdődni (ik), k. *commencer.*
Kezebeli, mn. *ce qui est en main.*
Kezelés, fn. *manipulation; maniement (ex. des armes); gestion, administration, f.*
Kezelésmód, fn. *procédé, m.*
Kezelni, cs. *manipuler; manier; administrer; exercer* (ex. *des fonctions).* [*s*
Kezes, fn. *répondant, garant; otage,*
Kezeskedni (ik), k. *garantir qc., répondre de . . .*
Kezesség, fn. *caution; garantie, f.*
Kezestárs, fn. *co-obligé; garant, m.,* ou *caution solidaire, f.*
Kézfej, fn. *carpe, m.*
Kézfodor, fn. *manchette, f.*
Kézfogás, fn. *fiançailles, f. pl.*
Kézfogó, fn. *fiançailles, f. pl.*
Kézhezadó, fn. *porteur, m.*
Kézhezszolgálás, fn. l. Kézbesítés.
Kézi, mn. *de main, manuel.*
Kézíj, fn. *arbalète, f.*
Kézíjas, fn. *archer, m.* [*plume, f.*
Kézirás, fn. *écriture de la main de qn.*
Kézirat, fn. *manuscrit, m.*
Kézizület, fn. *poignet, m.*
Kézjós, fn. *chiromancien, m.*
Kézjóslat, fn. *chiromancie, f.*
Kezkenő, fn. *mouchoir, m.*
Kézmás, fn. *facsimilé, m.*
Kézmunka, **Kézmü**, fn. *travail des mains; ouvrage de main; travail* ou *ouvrage manuel, m.*
Kézmügyár, fn. *manufacture, f.*
Kézmüiskola, fn. *école d'industrie; école des arts et métiers, f.*
Kézmütan, fn. *technologie, f.*

Kézmüves, fn. *artisan; ouvrier, m.*
Kéztő, fn. *carpe, poignet, m.*
Kéztörlő, fn. *essuie-main, m.*
Kéztusa, fn. *mêlée, f.*
Keztyü, fn. *gant, m.*
Keztyüs, fn. *fabricant de gants, gantier, m.*; —, mn. *qui porte des gants, qui a des gants aux mains.*
Keztyüsség, fn. *ganterie, f.*
Kézvas, fn. *fers, m. pl., menottes, manicles, f. pl.*
Késvonás, fn. *paraphe, m.*
Kézzelfogható, mn. *palpable, évident, manifeste.*
Ki, nm. *qui? qui, que, lequel, laquelle;* —, isz. *hors d'ici!* —, ih. *dehors.*
Kiabálni, k. és cs. *crier.*
Kiábrándulni, k. *se détromper.*
Kiadás, fn. *dépense, f.; frais, m. pl.; édition, publication (d'un livre); distribution (des lettres à la poste); livraison, extradition; expedition; émission (des papiers-monnaie), f.*
Kiadmány, fn. *expedition; dépêche, f.*
Kiadni, cs. *dépenser, débourser (de l'argent); donner (un ordre), distribuer (les lettres arrivées au bureau des postes); jouer (une carte); être l'éditeur de . . .; expédier; faire l'extradition; émettre (des papiers-monnaie); rendre (l'âme).*
Kiadó, fn. *distributeur; dépensier; délivreur; libraire-éditeur; employé, m.*
Kiakarni, k. *vouloir sortir.*
Kialjazni, cs. *rebuter, rejeter.*
Kialkudni, cs. *convenir du prix de qc.; accorder.*
Kiállani, k. *s'avancer, sortir* (ex. *des rangs); faire saillie, être proéminent; enjamber;* —, cs. *souffrir, endurer* (ex. *une peine); supporter* (ex. *des fatigues); passer* (ex. *un examen).*
Kiállás, fn. *saillie, proéminence; protubérance, f.*
Kiállhatatlan, mn. *insupportable.*
Kiállítani, cs. *exposer; mettre en vue; délivrer, donner* (ex. *une lettre de change); produire.*
Kiállitás, fn. *exposition; production, f.*
Kiáltani, cs. és k. *crier; appeler.*
Kiáltás, fn. *cris, m. pl.*
Kiáltó, fn. *crieur, criard, m.;* —, mn. *criant; tranchant, dur.* [*f. pl.*
Kiáltozás, fn. *criaillerie, f., clameurs,*
Kiáltozni, k. *jeter, pousser des cris.*
Kiáltvány, fn. *proclamation, f.*
Kialunni, k. *s'éteindre; cesser de brûler;* cs. *oublier* ou *faire passer en dormant;* magát —, *dormir assez.*
Kiapadni, k. *tarir.*
Kiapasztani, cs. *dessécher, tarir.*
Kiáradni, k. *se déborder; s'épancher.*
Kiárkolni, cs. *creuser un fossé.*
Kiaszni (ik), k. *se dessécher, devenir aride; se consumer, dépérir lentement.*
Kiaszott, mn. *desséché, sec, aride; maigre, décharné.*
Kiátkozás, fn. *excommunication, f.*
Kiátkozni, cs. *excommunier, anathématiser.*
Kiavulni, k. *vieillir, s'user; devenir obsolète; passer de mode.* [*sant.*
Kiázni (ik), k. *se détacher en s'amollis-*
Kiáztatni, cs. *amollir et tirer; tremper pour détacher; détremper; dessaler (les harengs).*
Kibéczézni, cs. *tracer, marquer par des jalons; jalonner.*
Kibékózni, cs. *déchaîner; ôter les fers.*
Kibeszélhetlen, mn. *ineffable, inexprimable.*
Kibeszélni, cs. *divulguer; achever de parler, finir son discours.*
Kibicczenni, k. *sortir en trébuchant.*
Kibilincselni, cs. *déchaîner, ôter les fers.*
Kibillenni, k. *sortir en trébuchant.*
Kibocsátani, cs. *laisser sortir; émettre (un ordre); donner* (ex. *une lettre de change).* [*de change.*
Kibocsátó, fn. *celui qui tire une lettre*
Kibogozni, cs. *dénouer, détacher.*
Kiboltozni, cs. *voûter.*
Kibontakozni (ik), k. *se tirer d'embarras; se dégager.*
Kibontani, cs. *ôter l'enveloppe, développer, démêler.*
Kibontogatni, cs. *développer successivement.* [*ton.*
Kibotozni, cs. *chasser à coups de bâ-*
Kiböffenteni, cs. *dire sottement qc.*
Ki[illegible]nni, k. *sortir en jaillissant,*
Ki[illegible]ni (ik), k. *émigrer; quitter son pays, s'expatrier.*
Kibujdosó, fn. *émigrant, m.*
Kibukkanni, k. *revenir à la surface; se montrer à la surface; poindre, naître, sortir* (ex. *du brouillard).*

Kibukni (ik), k. *tomber dehors.*
Kibúni, k. *se glisser dehors; s'échapper.* [*dévoiler.*
Kiburkózni (ik), k. *se développer, se*
Kibutorozni, cs. *ameubler.*
Kibúvni (ik), k. l. Kibúni.
Kicsalni, cs. *faire sortir par qq. appât; engager qn. à sortir; obtenir, escroquer par finesse.*
Kicsapni, cs. *expulser, exclure qn. (d'une société);* —, k. *faire une sortie; déborder, se déborder* (se dit *d'une rivière); s'élancer en flammes; extravaguer, se livrer à des excès, à des débauches.*
Kicsapó, mn. *extravagant; débordé, dissolu, débauché.*
Kicsapongás, fn. *dissolution, débauche, f.; excès, m., extravagance, f.*
Kicsapongni, k. *extravaguer; se livrer à des excès.*
Kicsapongó, l. Kicsapó.
Kicsavarni, cs. *arracher une chose de force en la tournant* ou *en la tordant; tirer dehors avec un treuil; tordre (pour faire sortir l'eau), exprimer, presser, pressurer.*
Kicsavarolni, cs. *dévisser, desserrer la vis.*
Kicserélni, cs. *donner en échange; échanger, changer, troquer.*
Kicserepesedni (ik), k. *se gercer.*
Kicserepezni, cs. *couvrir de tuiles.*
Kicsevegni, cs. *ébruiter, divulguer en bavardant.*
Kicsi, mn. *petit.*
Kicsid, mn. *petit; mesquin.*
Kicsigázni, cs. *retirer à l'aide d'un guindal.*
Kicsike, mn. *très-petit.*
Kicsin, l. Kicsiny.
Kicsinálni, cs. *finir, achever; déterminer, convenir de qc.*
Kicsinált, mn. ez — dolog, *c'est une affaire arrêtée, finie, achevée, décidée; c'est chose certaine.*
Kicsiny, mn. *petit, mince, menu; exigu; de petite taille; peu élevé; court.*
Kicsinyded, mn. *très-petit.*
Kicsinyedni (ik), k. *se rapetisser, s'amoindrir, diminuer.* [*petite.*
Kicsinyelleni, cs. *croire que qc. est*
Kicsinyítni, cs. *rapetisser; diminuer; amoindrir, amincir.*
Kicsinyítő szó, fn. *diminutif, m.*
Kicsinyke, mn. *très-petit.*
Kicsinység, fn. *petitesse; bagatelle, minutie, f.*
Kicsinyszivű, mn. *pusillanime.*
Kicsinyszivűség, fn. *pusillanimité, f.*
Kicsinyülés, fn. *rapetissement; amoindrissement, m.; diminution, f.*
Kicsinyülni, k. *se rapetisser; s'amincir; diminuer.*
Kicsipdelni, cs. *arracher (avec le bout des doigts).*
Kicsipkézni, cs. *denteler.*
Kicsipni, cs. l. Kicsipdelni.
Kicsirázni (ik), k. *commencer à germer, pousser le premier germe.*
Kicsoda, nm. *qui?*
Kicsorbulni, k. *s'ébrécher.*
Kicsordulni, k. *se déborder.*
Kicsorogni, k. *dégoutter.*
Kicsődülni, k. *sortir par torrents.*
Kicsucsorodni (ik), k. *être proéminent; se projeter.*
Kicsúfolni, cs. *se moquer, se rire de qn.; persiffler qn.*
Kicsukni, cs *fermer la porte à qn., ne pas laisser entrer qn.; mettre qn. dehors.*
Kicsusszanni, k. *s'échapper (en glissant), glisser* (ex. *de la main).*
Kicsuszamodni (ik), k. *sortir (du chemin) en glissant; glisser.*
Kicsúszni, k. *sortir en rampant; se glisser dehors, échapper.*
Kiczégérezni, cs. *étaler.* [*vades.*
Kidaczolni, cs. *obtenir par des bra-*
Kideríteni, cs. *rasséréner* (en parl. *du ciel); égayer; éclaircir; expliquer.*
Kiderülni, k. *s'éclaircir; se remettre au beau* (se dit *du ciel).*
Kideszkázni, cs. *revêtir de planches; planchéier.* [*f.*
Kidolgozás, fn. *travail, m.; élaboration,*
Kidolgozni, cs. *travailler à qc.; mettre par écrit; rédiger.*
Kidőlni, k. *tomber dehors; s'abattre; succomber, périr.*
Kidönteni, cs. *renverser.*
Kidúczolni, cs. *revêtir de planches* (ex. *un puits).*
Kié? nm. *de qui?*
Kiegészedni (ik), k. *être complété.*
Kiegészítés, fn. *complément; supplément, m.*
Kiegészítni, cs. *compléter; suppléer.*
Kiegészitő, mn. *complémentaire, supplémentaire.*

Kiegészitőrész, fn. *partie constituante, intégrante, f.*
Kiégetni, cs. *faire consumer par le feu l'intérieur de qc.* (*pour creuser* ou *pour nettoyer*); *brûler; purger, vider, dessécher par le feu; cautériser (une plaie, une dent).*
Kiegyenesítni, cs. *redresser; rectifier; aligner.*
Kiegyengetni, cs. *rendre plan* ou *égal, aplanir, égaliser.*
Kiegyenítni, cs. *dresser, mettre droit.*
Kiegyenlíteni, cs. *égaler, égaliser; aplanir (une affaire); accomoder (un différent).*
Kiegyenlítés, fn. *accommodement (d'un différend), m.; égalisation (des parties); compensation (des frais), f.*
Kiegyezkedni (ik), k. *s'arranger; transiger; s'accorder (avec qn. sur qc.); convenir de qc.*
Kiehűlni, k. *prendre faim, prendre appétit.*
Kiejteni, cs. *laisser tomber* ou *échapper (de sa main); articuler (les lettres, les syllabes), prononcer; proférer.*
Kiejtés, fn. *prononciation; énonciation, f., accent, m.*
Kielégités, fn. *payement; assouvissement, m.; satisfaction, f.; contentement, m.*
Kielégíteni, cs. *contenter, satisfaire; assouvir (une passion); payer tout.*
Kiemelkedni (ik), k. *s'élever, se dresser (au-dessus de); être proéminent.*
Kiemelni, cs. *faire sortir (en soulevant), tirer, retirer* (ex. *une voiture enfoncé dans un creux*); *relever; aider qn. à sortir* (ex. *d'un trou*); *appuyer* (ex. *sur un argument*).
Kiengedni, k. *dégeler, se dégeler.*
Kiengeszteni, cs. *dégeler.*
Kiengesztelni, cs. *réconcilier.*
Kiengesztelődni (ik), k. *se réconcilier (avec qn.).*
Kiereszkedni (ik), k. *se répandre.*
Kiereszteni, cs. *laisser sortir, laisser s'écouler; livrer passage à; laisser passer; faire sortir; relâcher, élargir, dételer les chevaux.* [*à.*
Kiérni, k. *s'étendre au dehors; aboutir*
Kiérzeni (ik), k. *avoir un goût prédominant.*
Kies, mn. *agréable, doux, plaisant, beau; bel.*
Kiesedni (ik), k. *s'embellir.*
Kiesítni, cs. *embellir.*
Kiesni (ik), k. *tomber dehors (de la fenêtre, hors de la voiture); échapper (de la mémoire); perdre (le souvenir de . . .*
Kiesség, fn. *aménité, f.*
Kieszközlés, fn. *entremise, médiation; intercession, intervention, f.*
Kieszközölhető, mn. *qui peut être effectué.*
Kieszközölni, cs. *arranger, procurer, amener (par son entremise, par sa médiation); obtenir à force de sollicitations.*
Kietlen, mn. *désert; inculte.*
Kietlenség, fn. *désert, m.*
Kifakadni, k. *percer* (se dit *de l'abcès*); *s'épanouir* (se dit *des boutons*); *bourgeonner* (se dit *des arbres*); *faire explosion; sourdre, jaillir.*
Kifakadozni, l. Kifakadni.
Kifakasztani, cs. *soulever qn., exciter la colère de qn.*
Kifáradni, k. *se fatiguer.*
Kifárasztani, cs. *fatiguer.*
Kifecsegni, cs. *divulguer, ébruiter en jasant, en bavardant.*
Kifejezés, fn. *expression, f.; terme, m.*
Kifejezésteli, mn. *plein d'expression; expressif; énergique.*
Kifejezhetlen, mn. *inexprimable.*
Kifejezni, cs. *exprimer.*
Kifejleni (ik), k. *se développer, se déplier, se déployer; s'étaler, s'épanouir.*
Kifejlés, fn. *développement; dénouement (d'un drame), m.*
Kifejleszteni, cs. *développer.*
Kifejlődés, fn. l. Kifejlés.
Kifejlődni (ik), k. l. Kifejleni.
Kifejtegetni, cs. *débrouiller, éclaircir* (ex. *une question compliquée; exposer, faire voir, développer* (ex. *un système*).
Kifejtekezni (ik), k. *se dégager; se tirer* (ex. *d'embarras*).
Kifejteni, cs. *découdre, défaire; détortiller, débrouiller;* (hüvelyből) *écosser, écaler;* magát —, *se tirer (d'embarras); éclaircir (une question compliquée); exposer; développer (un système, les facultés, les forces).*
Kifejtés, fn. *déploiement (de forces militaires), développement, m., exposition détaillée, f.*
Kifejtőzni (ik), l. Kifejtekezni.

Kifelé, ih. *vers le dehors.*
Kifeledni, cs. *omettre, passer par oubli.*
Kiferdítni, cs. *éculer (les souliers).*
Kiférni, k. *pouvoir sortir;* —egy sorban, *entrer dans une ligne.*
Kifeselni, k. *se découdre; s'épanouir.*
Kifesleni (ik), k. *se découdre.*
Kifeszíteni cs. *étendre; écarquiller (les jambes); déployer en tendant; ouvrir par force.*
Kificzamitás, fn. *luxation, f.*
Kificzamítni, cs. *luxer.*
Kificzamodás, fn. *luxation, f.*
Kificzamodni (ik), k. *se luxer (le bras etc.), se démettre (le pied etc.).*
Kifizetni, cs. *payer à ..., payer tout; satisfaire, acquitter; solder, régler (un compte).*
Kifogás, fn. *objection; exception; réplique, f., prétexte, m.*
Kifogni, cs. *tirer dehors; dételer, ôter le joug aux bœufs; soustraire d'une somme;* —, k. (on, en), *se rendre maître de qc.; l'emporter sur qn.*
Kifogyasztani, cs. *priver, dépouiller* (ex. *de moyens d'existence); épuiser, vider.*
Kifogyhatatlan, mn. *inépuisable.*
Kifogyni, k. *s'épuiser, finir* (en parl. *d'argent); commencer à manquer;* — (ból, ből), *se dépourvoir, être dépourvu, dénué* (ex. *d'argent).*
Kifolyás, fn. *écoulement, m., émanation, f.; décharge, f., égout, m., embouchure, ouverture, f.*
Kifolyni, k. *s'écouler; s'échapper; se déborder; sortir en coulant; émaner.*
Kiforditni, cs. *tourner (un habit); renverser.*
Kifordulni k. *se tourner vers le dehors; sortir; tomber* (ex. *de voiture).*
Kiforgatni, cs. *tourner (au dehors); faire sortir en tournant; déplacer; déconcerter qn.*
Kiforrni, k. *cesser de fermenter; déborder en fermentant.*
Kifosztani, cs. (ból, ből), *priver, dépouiller; écaler; peler; écosser (des pois), cerner (des noix).*
Kifosztogatni, cs. *dépouiller successivement.*
Kifürkészni, cs. *se livrer à une recherche approfondie; scruter; sonder qn.; découvrir par des recherches laborieuses; chercher à pénétrer les secrets de qn.*
Kifütyölni, cs. *siffler qn. en public; accueillir qn. par des coups de sifflet.*
Kifüzni, cs. *délacer, desserrer.*
Kigázolni, k. *traverser, passer à gué; se tirer d'embarras.*
Kigyla, fn. *serpentine, f.*
Kigyó, fn. *serpent, m.;* —alaku, —dad, mn. *serpentiforme.*
Kigyódzani (ik), k. *serpenter.*
Kigyódzás, fn. *serpentement, m.*
Kigyógyulás, fn. *guérison radicale, f.*
Kigyógyulni, k. *guérir à fond.*
Kigyózni (ik), k. *serpenter.*
Kigyúladni, **Kigyúlni**, k. *s'enflammer, s'embraser, prendre feu; s'échauffer.*
Kihágás, fn. *excès, m., transgression, f.*
Kihágni, k. *descendre* (ex. *de carrosse), mettre pied à terres; débarquer; outre-passer, transgresser; se livrer à des excès.*
Kihagyni, cs. *laisser dehors; omettre, passer* (ex. *un mot), élider* (ex. *une voyelle).*
Kihajtani, cs. *expulser; plier en dehors;* —, k. *bourgeonner* (se dit *des arbres).*
Kihallani (ik), ik. *être entendu au dehors.*
Kihallgatás, fn. *audition (des témoins), f., examen, m.*
Kihallgatni, cs. *écouter jusqu'à la fin; écouter avec attention; prêter l'oreille; interroger, ouir (des témoins); examiner.*
Kihatni, k. *sortir en perçant; pénétrer au dehors; opérer, agir, produire de l'effet; se répandre.*
Kiható, mn. *efficace, actif; agissant; extensif.*
Kihatolni, k. *se frayer un passage, sortir avec effort; se tirer d'affaire, d'embarras.*
Kiházasitni, cs. *marier; doter; équiper; établir (un fils).*
Kihegyezni, cs. *rendre pointu; effiler, aiguiser; affiner, affûter (un crayon).*
Kiherélni, cs. *châtrer.*
Kihíni, cs. *faire sortir (à force d'appeler qn.); appeler qn.; dire à qn. ou prier qn. de sortir; provoquer au combat, appeler en duel; jouer (une carte).*
Kihirdetés, fn. *publication; promulgation; proclamation de mariage, f.*

hirdetni, cs. *faire connaître, publier les bans de mariage, notifier; annoncer, promulguer; proclamer.*
hirdető, fn. *crieur, m.*
híresztelni, cs. *ébruiter, divulguer; disséminer, propager (un bruit).*
híríelni, cs. *divulguer.*
hívás, fn. *appel, m., provocation, f., défi, m.*
hívó, fn. *provocateur, m.*
hívólevél, fn. *cartel, m.*
Kihozni, cs. *apporter, amener; porter dehors; conclure, inférer.*
Kihúzni, cs. *tirer dehors; faire sortir (à force de tirer); extraire, arracher (ex. une dent); traîner, différer.*
Kihuzó, fn. *armoire à tiroirs, f.*
Kihuzófiók, fn. *tiroir, m.*
Kihüvelyezni, cs. *écosser, écaler.*
Kiigazitni, cs. *corriger; donner ordre de sortir; montrer le chemin qui conduit dehors.*
Kiigazodni (ik), **Kiigazulni**, k. *s'y reconnaître; trouver la sortie, l'issue; retrouver le chemin.*
Kiindulni, k. *sortir; se mettre en marche, se mettre en mouvement.*
Kiismerni, cs. *trouver, reconnaître entre plusieurs; apprendre à connaître.*
Kijárás, fn. *sortie, f.; issue, f.*
Kijárni, k. *aller dehors, sortir; —*, cs. *élargir (les souliers) en marchant; creuser (des ornières) avec une voiture en charriant; —*, vh. *se promener.*
Kijebb, ih. *plus en dehors.*
Kijegyezni, cs. *marquer, désigner; transcrire.*
Kijelelni, cs. *marquer une chose élue; jalonner; présenter qn. pour une charge; mettre en avant.*
Kijelelt, fn. *candidat, m.*
Kijelenteni, cs. *déclarer (ex. sa volonté); révéler.*
Kijelentés, fn. *déclaration; révélation, f.*
Kijózanodni (ik), **Kijózanulni**, k. *se dégriser.*
Kijutni, k. *aboutir à; en avoir sa part.*
Kikanyarítni, cs. *échancrer; lancer dehors.*
Kikapni, cs. *arracher; emporter; —*, k. *faire des excès.*
Kikapó, mn. *dissolu.*
Kikelet, fn. *printemps, m.*
Kikelni, k. *sortir (de son lit), déborder (se dit d'un fleuve); sortir de la terre, pousser, lever; —valaki ellen, se déchaîner contre qn.*
Kiképezés, fn. *développement, m., instruction, culture, f.*
Kiképezni, cs. *développer; former l'esprit.*
Kikérdezni, cs. *questionner, examiner.*
Kikeresés, fn. *recherche, fouille, visite, perquisition, f.*
Kikeresett, mn. *choisi; exquis.*
Kikeresni, cs. *chercher une chose entre plusieurs et l'en retirer; chercher partout; fouiller, fureter, faire une perquisition.*
Kikergetni, cs. *faire sortir, chasser; expulser; debusquer, déloger (ex. l'ennemi).*
Kikerics, fn. *colchique, m.*
Kikerítni, cs. *arrondir; trouver.*
Kikerülni, cs. *tourner, éluder (une difficulté); dépasser (une voiture); éviter la rencontre de qn.; éviter qn. ou qc.; —*, k. (ból, ből), *suffire.*
Kikesedni, k. *se découdre.*
Kikészülni, k. *se préparer de sortir.*
Kiki, nm. *chacun, tout le monde.*
Kikiáltani, k. *crier (par la fenêtre); annoncer publiquement par des cris; proclamer.*
Kikiáltvány, fn. *proclamation, f.*
Kikopni (ik), k. *être troué par l'usage;* (ból, ből), *être dépourvu, dénué (ex. d'argent).*
Kikotorni, cs. *tirer de la terre en grattant; déterrer.*
Kikotródni (ik), k. *sortir; décamper.*
Kikottyantani, cs. *ébruiter, divulguer en bavardant.*
Kikölteni, cs. *couver.*
Kiköltözködni (ik), k. *déménager, changer de demeure.*
Kiköltözni (ik), k. *émigrer, quitter son pays; s'expatrier.*
Kiköltöző, fn. *émigrant, m.*
Kiköpedni (ik), k. *s'écaler, se peler.*
Kikötés, fn. *abord, m; réserve, f.*
Kikötni, cs. *stipuler, réserver; —*, k. *aborder, prendre terre.*
Kikötő, fn. *port, havre, m.*
Kikurkászni, cs. *traîner avec peine, fureter.*
Kikuruglyázni, cs. *tirer dehors avec un fourgon.*
Kikutatni, cs. *fouiller; fureter; visiter; faire une perquisition (domiciliaire); trouver avec peine.*

Kiküldeni, cs. *ordonner de sortir; députer; déléguer.*
Kiküldöttség, fn. *députation, f.*
Kikürtölni, cs. *divulguer.*
Kiküszöbölni, cs. *expulser, exclure qn. (d'une société); éliminer.*
Kiküzdeni, cs. *gagner avec peine, obtenir par ses efforts; emporter de haute lutte.*
Kilábolni, k. *se tirer d'affaire.*
Kilapítni, cs. *aplatir, étendre les plaques de cuivre.*
Kilapulni, k. *s'aplatir.*
Kilátás, fn. *vue, perspective, chance, f.; aspect, m.*
Kilátni, k. *voir.*
Kilátszani (ik), k. *être visible; sortir (de la poche).*
Kilelni, cs. *trouver la sortie, l'issue;* kilelte őt a hideg, *la fièvre l'a pris.*
Kilencz, mn. *neuf.*
Kilenczed, fn. *neuvième, m.*
Kilenczedfél, mn. *huit et demi.*
Kilenczedik, mn. *neuvième; neuf (du mois).*
Kilenczedszer, ih. *neuvièmement.*
Kilenczen, ih. *neuf.*
Kilinczes, fn. *neuf, m.*
Kilenczféle, mn. *de neuf sortes.*
Kilincznapos, mn. *de neuf jours.*
Kilenczszer, ih. *neuf fois.*
Kilenczszeres, mn. *neuf fois autant, nonuple.*
Kilenczven, mn. *quatre-vingt-dix.*
Kilenczvenedik, mn. *quatre-vingt-dixième.*
Kilenczvenes, fn. *nonagénaire, m.*
Kilépni, k. *sortir.*
Kilincs, fn. *loquet, m., cadole, f.*
Kilincsfej, fn. *poignée, coquille (de loquet), f.*
Kilincsnyomó, fn. l. Kilincsfej.
Kilocscsanni, k. *être épanché.*
Kilocscsantani, cs. *repandre, épancher (inutilement).*
Kilocsogatni, l. Kilocscsantani.
Kilocsogni, cs. *redire, rapporter qc.*
Kilövelni, k. *sortir avec impétuosité; s'élancer; sortir en jaillissant; jaillir.*
Kimagyarázni, cs. *s'expliquer au sujet de qc., déclarer nettement sa pensée.*
Kimaradni, k. *rester dehors; ne pas venir, tarder à venir, à revenir; ne pas comparaître, faire défaut.*
Kimarulni, k. *se luxer.*
Kimélés, **Kimélet**, fn. *ménagements; égards, m. pl., douceur, modération, f.*
Kíméletes, mn. *doux, modéré.*
Kíméletlen, mn. —ül, ih. *sans ménagement, sans pitié, impitoyable (ment).*
Kimélni, cs. *ménager, épargner; ne pas prodiguer; laisser intact; avoir des ménagements pour qn.; garder des ménagements avec qn.*
Kimenet, **Kimenetel**, fn. *issue, f., débouché (d'un défilé), m.; fin* (ex. *d'un mois*); *terminaison* (ex. *d'un mot*), *f.; dénouement, succès, événement, m.*
Kimenítni, cs. *luxer.*
Kimenni, k. *sortir (à pied).*
Kimenteni, cs. *sauver qn. de . . .; disculper, excuser qn. (auprès de qn.).*
Kimenülni, k. *se luxer.*
Kimerithetetlen, mn. *inépuisable.*
Kimerítni, cs. *épuiser; pousser à bout (la patience de qn.).*
Kimeritő, mn. *explicite, détaillé.*
Kimérni, cs. *mesurer; toiser; vendre en détail.*
Kimért, mn. *mesuré; précis.*
Kimerülni, k. *s'épuiser.*
Kimivelni, cs. *former, perfectionner, cultiver.*
Kimondani, cs. *prononcer; exprimer (les sentiments etc.); énoncer; ne pas dissimuler.*
Kimondás, fn. *prononciation, énonciation, f.; accent, m.*
Kimondhatlan, mn. —ul, ih. *inexprimable, ineffable, indicible; infini (ment).*
Kimozdítni, cs. *déplacer; mettre en mouvement.*
Kimozdulni, k. *quitter sa position, se mettre en mouvement.*
Kimulás, fn. *mort, f., décès, m.*
Kimulni (k), k. *s'évanouir; décéder, mourir.*
Kimult, mn. *décédé, défunt.*
Kimutatás, fn. *renseignement (qu'on donne); renvoi, m.*
Kimutatni, cs. *fournir à qn. des renseignements sur qc.; convaincre qn. de qc.; démontrer qc.; fournir les preuves de qc.*
Kimüvelni, cs. *perfectionner, cultiver.*
Kin, fn. *torture, f., peines, f. pl., tourments, m. pl.* [m.
Kina, tn. *Chine, f.;* —, fn. *quinquina,*

Kinadék, fn. *quinine, f.*
Kinai, tn. *Chinois ;* —, mn. *chinois.*
Kinálás, fn. *offre, f.*
Kinálkozni (ik), k. *s'offrir à faire qc., se présenter, se montrer.*
Kinálni, cs. *offrir.*
Kincs, fn. *trésor, m.*
Kincsház, **Kincstár**, fn. *trésor, m., trésorerie, chambre du trésor, f., échiquier, m.* [*l'échiquier, m.*
Kincstárjegy, fn. *billet du trésor* ou *de*
Kincstárnok, fn. *trésorier, m.*
Kinevetni, cs. *se rire, se moquer de qn.; couvrir qn. de ridicule.*
Kinevezés, fn. *nomination, promotion (à une charge), f.*
Kinevezni, cs. *conférer une dignité à qn.; nommer qn. à une charge.*
Kinézés, fn. *air, m.; vue, f.*
Kinézni, k. *regarder dehors de* ou *par ;* —, cs. *choisir en regardant.*
Kinlódni (ik), k. *se tourmenter, se torturer l'esprit.*
Kinn, ih. *dehors, en dehors, au dehors ; dans les pays étrangers.*
Kinnlevő, mn. *qui est dehors ; qui est dû, arriéré ;* — **követelés**, *une dette active, une créance.*
Kínos, mn. *pénible ; douloureux.*
Kínozni, cs. *tourmenter ; martyriser.*
Kinőni, k. *se contrefaire, devenir bossu ; achever sa croissance ; grandir de manière à ne pouvoir plus mettre ses habits ; sortir (en croissant); croître, pousser.*
Kinövés, fn. *excroissance, exostose ; bosse, difformité, déviation, f.*
Kínpad, fn. *chevalet, m.*
Kínszenvedés, fn. *souffrances, peines* ou *douleurs, f. pl.; passion, f.*
Kintorna, fn. *vielle, f.*
Kintornálni, k. *vieller.*
Kínvallatás, fn. *torture, f.*
Kinzás, fn. *tourment, m., torture, f.*
Kinzó, mn. *pénible, douloureux, accablant ;* —, fn. *bourreau ; fléau, m.*
Kinzószer, fn. *appareil de torture, m.*
Kinyerni, cs. *obtenir à force de sollicitations ; procurer, obtenir qc. à qn.*
Kinyilatkozni (ik), k. *se manifester ; se révéler.*
Kinyilatkoztatás, fn. *déclaration, manifestation ; révélation, f.*
Kinyilatkoztatni, cs. *déclarer, manifester ; révéler.*
Kinyílni (ik), k. *s'ouvrir.*
Kinyomás, fn. *pressurage, m.*
Kinyomatni, cs. *faire imprimer.*
Kinyomni, cs. *exprimer (le suc); imprimer (des livres etc.); empreindre.*
Kinyomulni, k. *se frayer un passage, sortir en pénétrant à travers.*
Kinyugodni (ik), k. *se reposer, se delasser ; reposer suffisamment.*
Kinyujtani, cs. *tendre dehors, étendre, allonger ; étirer* (ex. *le fer); tendre, faire passer qc. par qq. ouverture.*
Kinyujtózni (ik), k. *s'étendre, s'allonger.*
Kinyujtóztatni, cs. *étendre.*
Kinyűgözni, cs. *débander (les chevaux).* [*sarcler.*
Kinyűni, cs. *arracher (des herbes);*
Kiokni (ik), k. (ból, ből), *désapprendre, oublier.*
Kioldani, cs. *délier; denouer, détacher.*
Kioltani, cs. *éteindre.*
Kiomlani (ik), **Kiomolni**, k. *sortir, s'écouler à flots* ou *par torrents, s'élancer au dehors avec l'impétuosité d'un torrent.*
Kiosonni, **Kiosontani**, k. *échapper.*
Kiöblítni, cs. *nettoyer en lavant; guéer, aiguayer (le linge).*
Kiölteni, cs. *étendre, alonger.*
Kiömleni (ik), k. *se déborder.*
Kiönteni, cs. *épancher ;* —, k. *se déborder.*
Kiörökítni, cs. *déshériter, exhéréder.*
Kiözönleni (ik), k. l. Kiomlani.
Kipányvázni, cs. *mettre les chevaux au piquet.* [*tir.*
Kiparancsolni, cs. *donner ordre de sor-*
Kipárlani (ik), k. *sortir en pourrissant.* [*pirer.*
Kipárologni, k. *s'évaporer ; trans-*
Kipattogni, k. *sauter dehors.*
Kipázsitozni, cs. *gazonner.*
Kipéczézni, cs. *jalonner, tracer.*
Kipederni, **Kipederítni**, cs. *relever en cirant, redresser, retrousser (la moustache).*
Kiperegni, k. *sauter dehors.*
Kipersenni, k. *se couvrir des efflorescences.*
Kipihegni, vh. — **magát**, *cesser de souffler ; reprendre haleine ; s'ébrouer* (se dit *du cheval).*
Kipisszegetni, cs. *siffler, huer qn.*
Kipólyázni, cs. *ôter l'enveloppe ; démailloter (un enfant).*
Kiporozni, cs. *épousseter (un habit).*

Kipótlás, fn. *compensation, f.*
Kipótolhatlan, mn. *irréparable; qu'on ne peut remplacer.*
Kipótolni, cs. *remplacer qc. par qc.; compenser.*
Kipuhatolni, cs. *découvrir par des recherches laborieuses.*
Kipusztítni, cs. *extirper.*
Kipusztulni, k. *être détruit, être anéanti.*
Kiragadni, cs. *arracher.*
Kiragasztani, cs. *afficher.*
Kirakás. fn. *exposition, f.*
Kirakat, fn. *table d'étalage, f.*
Kirakni, cs. *étaler, exposer en vente, mettre dehors; décharger, débarquer; plaquer;* kövel —, *paver.*
Kirakodni (ik), k. *dépaqueter, déballer; décharger, débarquer, désembarquer.*
Király, fn. *roi, m.*
Királyfeli, mn. *royaliste.*
Királyi, mn. *de roi, du roi, royal.*
Királyilag, ih. *en roi, comme un roi, royalement.*
Királylak, fn. *résidence royale, f.*
Királyné, fn. *reine, f.*
Királypárti, fn. *royaliste, m.*
Királyság, fn. *royaume, m.*
Kiránditni, cs. *luxer.*
Kirándulás, fn. *excursion; luxation, f.*
Kirándulni, k. *faire une excursion; se luxer.*
Kirángatni, cs. *arracher.*
Kirántani, cs. *arracher; tirer dehors; frire, faire frire.*
Kirekeszteni, cs. *mettre dehors et fermer la porte; exclure, bannir d'une société; fermer la porte sur qn.* ou *à qn.*
Kirekesztő, mn. *exclusif;* —leg, ih. *exclusivement.*
Kiríni, k. *contraster; se faire remarquer; dominer les autres couleurs.*
Kirohanás, fn. *sortie (dans un siége), f.*
Kirohanni, k. *sortir brusquement.*
Kirontani, k. *sortir en rompant (son enveloppe, ses digues etc.); sortir avec impétuosité.*
Kirúgni, cs. *ruer, regimber* (se dit *des chevaux).*
Kis, mn. *petit.*
Kisafa, fn. *palonnier, m.*
Kisajátitás, fn. *expropriation, f.*
Kisajátitni, cs. *exproprier.*
Kisajtolni, cs. *pressurer; exprimer tout le suc.*

Kisámfázni, cs. *mettre sur la forme.*
Kisáros, fn. *détaillant, petit commerçant; mercier, m.*
Kisasszony, fn. *demoiselle, mademoiselle, f.;* —hava, —hó, fn. *Août mois d'août, m.*
Kisded, mn. *petit;* —, fn. *petit enfant.*
Kisdedóvó-intézet, fn. *salles d'asyle pour la première enfance, f. pl.*
Kisebb, mn. *plus petit; plus mince, moindre.*
Kisebbedés, fn. *rapetissement, m.*
Kissebbedni (ik), k. *se rapetisser.*
Kisebbités, fn. *rapetissement, amoindrissement, m.; diminution (de volume); détraction, atténuation, f.*
Kisebbítni, cs. *rapetisser; diminuer; atténuer; déprécier.*
Kisebbitőüveg, fn. *microscope renversé; miroir concave, m.*
Kisebbség, fn. *minorité, f.*
Kisebbülés, l. Kisebbedés.
Kisebbülni, l. Kisebbedni.
Kisebesedni (ik), k. *se blesser, s'écorcher, s'excorier (les pieds etc.) à force de marcher* ou *à force de coucher.*
Kisebesitni, cs. *blesser, écorcher.*
Kisebesülni, k. l. Kisebesedni.
Kisefa, fn. *palonnier, m.*
Kisefás, fn. *cheval de volée, m.*
Kiselejtelni, Kiselejtezni, cs. *rebuter, rejeter.*
Kiselmű, mn. *pusillanime.*
Kiselműség, fn. *pusillanimité, f.*
Kisérelni, cs *expérimenter.*
Kiséret, fn. *accompagnement, m.; conduite; suite, f., cortège, m., escorte, f., convoi, m.*
Kisérlet, fn. *expérience; épreuve, f.;* —i, mn. *expérimental.*
Kisérni, cs. *accompagner, conduire, reconduire; assister; escorter, convoyer; suivre qn.*
Kisérő, fn. *celui qui accompagne qn., compagnon; guide, conducteur; assistant, m.*
Kisérteni, cs. *tenter.*
Kisértet, fn. *tentation, f.; revenant, m.*
Kishas, fn. *bas-ventre, m.*
Kishitű mn. *qui manque de confiance; timide.*
Kisirt, mn. *rouge de pleurs.*
Kiskalmár, fn. l. Kisáros.
Kiskereskedés, fn. *commerce en détail, petit commerce, m., mercerie, f.*

Kiskereskedő, fn. *détailleur, m.*
Kiskoru, mn. *mineur.*
Kiskoruság, fn. *minorité, f.*
Kislelkü, mn. *pusillanime.*
Kislelküség, fn. *pusillanimité, f*
Kispap, fn. *clergeot, m.*
Kispénz, fn. *dénare, m.*
Kispercz, fn. *seconde, f.*
Kisszerü, mn. *petit, mesquin.*
Kisuj, fn. *petit doigt, m.*
Kisülni, k. *cuire assez, bien cuire; rôtir, se rôtir suffisamment; être découvert.*
Kisvárosi, mn. *petit, mesquin, provincial, qui sent le petit bourgeois.*
Kiszabadítni, cs. *délivrer; sauver; rendre à la liberté.*
Kiszabadulni, k. *se délivrer, se sauver.*
Kiszabni, cs. *couper, tailler; fixer.*
Kiszállani, k. *sortir en volant; descendre (ex. de carrosse); débarquer; sortir (d'un bateau), mettre pied à terres.*
Kiszállítni, cs. *débarquer.*
Kiszámítni, cs. *calculer; constater par le calcul; compter.*
Kiszámlálni, cs. l. Kiszámitni.
Kiszárasztani, Kiszárítni, cs. *dessécher, tarir; consumer, épuiser.*
Kiszedni, cs. *prendre, tirer hors d'un lieu; tirer, ôter, prendre, retirer de qc.; choisir, élire; égrener.*
Kiszegezni, cs. *attacher, afficher; planter, arborer (un drapeau); dresser (les canons).*
Kiszellőztetni, cs. *aérer, renouveler l'air; exposer à l'air, éventer.*
Kiszemelni, cs. *choisir parmi un grand nombre.*
Kiszenvedni, k. *cesser de souffrir.*
Kiszépitni, cs. *embellir.*
Kiszidni, cs. *reprimander, gronder beaucoup.*
Kiszikkadni, k. *tarir, devenir sec.*
Kiszínelni, cs. *colorier, enluminer.*
Kiszolgálni, k. *achever son service; n'être plus capable de servir; être usé, invalide.*
Kiszolgált, mn. *émerite; usé.*
Kiszolgáltatni, cs. *faire l'extradition, restituer; administrer (des sacrements); se dessaisir, livrer (ex. à l'ennemi).* [*de sortir*
Kiszólítni, cs. *appeler qn.; dire à qn.*
Kiszorítni, cs. *déplacer (en poussant); déloger (d'une position).*
Kiszorulni, k. *être déplacé ou délogé.*
Kiszökni (ik), k. *s'esquiver (furtivement), s'éclipser; disparaître; s'échapper.*
Kiszteni, Kisztetni, cs. *contraindre; forcer; engager.*
Kitagadni, cs. *excommunier; déshériter; exhéréder.*
Kitakarni, cs. *découvrir.*
Kitakarítni, cs. *vider.*
Kitakarodni (ik), k. *s'en aller, décamper.* [*couvert.*
Kitakarodzani (ik), k. *se mettre à dé-*
Kitalálni, cs. *deviner; trouver la sortie, retrouver le chemin.*
Kitálalni, cs *servir la table.*
Kitanulni, cs. *terminer ses études; étudier qn. à fond; finir son apprentissage: scruter;* —, k. *désapprendre, oublier.*
Kitapogatni, cs. *sonder.*
Kitárni, cs. *ouvrir.*
Kitartani, cs. *supporter jusqu'au bout; souffrir; entretenir; tendre, présenter par qq. ouverture.* [*tien, m.*
Kitartás, fn. *persévérance, f.; entre-*
Kitárulni, k. *s'ouvrir.*
Kitátni, cs. *tenir (la bouche) ouverte; bayer.*
Kitelhetőkép, Kitelhetőleg, ih. *de (mon, son, leur) mieux.*
Kitelni, (ik), k. *être fini; être passé;* (belőle, — ból, — böl) *suffire;* (tőle) *être capable de . . .*
Kiterítni, cs. *étendre; sécouer (le linge mouillé).*
Kitérítni, cs. *détourner (les chevaux) pour faire place.*
Kiterjedni, Kiterjeszkedni (ik), k. *s'étendre.*
Kiterjeszteni, cs. *étendre.*
Kiterjesztés, fn. *extension, f.*
Kitérni, k. *se détourner; faire place; éviter, éluder (une question).*
Kitétel, fn. *exposition; destitution; expression, f.*
Kitetszeni (ik), k. *être clair, évident; ressortir, résulter évidemment de qc.*
Kitiltani, cs. *expulser, bannir, exiler, proscrire.*
Kitódulni, k. *sortir à flots.*
Kitolni, cs. *pousser dehors; crever* (ex. *les yeux*).
Kitölteni, cs. *verser (dehors); répandre, épancher; remplir un vide; décharger (sa colère sur qn.).*

Kitömni, cs. *rembourrer*, *feutrer*, *remplir*; **szalmával —**, *empailler*; **gyapjuval —**, *ouater*, *matelasser*.
Kitörés, fn. *rupture*; *sortie*; *évasion*; *éruption*, *f*.
Kitörni, cs. *faire sortir en rompant*, *en brisant*; *détacher avec effort*; *casser* (ex. *les dents*); *ébrécher* (*un couteau*); *édenter* (*un peigne*, *une scie*); —, k. *sortir par éruption*; *percer* (se dit *d'une dent*); *éclater*.
Kitörölni, cs. *torcher*, *essuyer*, *effacer* (ex. *une écriture*); *s'essuyer* (*les yeux*).
Kitudni, cs. *apprendre*, *savoir*; *découvrir*, *venir à savoir*; *déshériter*.
Kitudódni (ik), k. *être découvert* ou *divulgué*; *percer au jour*.
Kitúrni, cs. *dégravoyer*; *déterrer*; *déchausser*.
Kitünni (ik), k. *ressortir*, *résulter évidemment de qc.*; *se manifester*; *éclater dans*; *briller au-dessus de* ... *en rayonnant*, *en brillant d'un vif éclat*.
Kitünő, mn. *éminent*, *haut*, *supérieur*; *rare*: *singulier*; *marquant*; — leg, ih. *éminemment*.
Kitüntetni, cs. *traiter avec distinction*, *distinguer*; magát —, *se distinguer*.
Kitürés, fn. *persévérance*, *f*.
Kitüzni, cs. *arborer* (*un drapeau*); *tracer*, *marquer* (*un champ*) *par des jalons*; *jalonner* (*une allée*), *fixer*; *piquer*, *contre-pointer*.
Kiülő, mn. *proéminent*.
Kiüríteni, cs. *vider*.
Kiütés, fn. *exanthème*, *m*., *efflorescences* (*sur la peau*).
Kiütni, cs. *faire sortir*, *emporter*, *faire sauter en frappant* ou *par un coup*; —, k. *éclater*.
Kivallani, cs. *avouer*, *confesser*.
Kivallás, fn. *aveu*, *m*., *confession*, *f*.
Kivallatni, cs. *amener qn. à faire l'aveu de qc.*; *faire avouer qc. à qn*.
Kiválni (ik), k. *se séparer des autres*; *se distinguer*; *contraster*.
Kiváló, mn. *peu commun*; *rare*; *singulier*.
Kiválogatni, cs. *choisir parmi un grand nombre*; *trier* (ex. *des lentilles*).
Kiválólag, ih. *singulièrement*.
Kivált, ih. *surtout*, *principalement*.
Kiváltani, cs. *délivrer en rachetant*; *racheter*, *dégager*, *retirer* (*un objet engagé*; *rançonner* (*un prisonnier*); *libérer* (*un conscrit*, *un débiteur*).
Kiváltkép, — **en**, ih. *principalement*; *avant toutes choses*.
Kiváltképenvaló, mn. *principal*.
Kiváltság, fn. *privilège*, *m*.
Kiváltságlevél, fn. *privilège*, *m*.
Kiváltságolni, cs. *accorder des privilèges*.
Kiváltságolt, — **gos**, mn. *privilégié*.
Kivánás, **Kivánat**, fn. *désir*; *souhait*; *vœu*, *m*., *prétention*, *demande*, *f*.
Kivánatos, mn. *désirable*.
Kiváncsi, mn. *curieux*, *indiscret*.
Kiváncsiság, fn. *curiosité* (*indiscrète*); *indiscrétion*, *f*.
Kivándorolni, k. *émigrer*.
Kivánkozni (ik), k. *désirer vivement* [qc.
Kivánni, cs. *désirer*, *souhaiter*; *exiger*
Kivánság, fn. *désir*, *m*.
Kivánságos, l. **Kivánatos**.
Kivánszorogni, k. *se traîner dehors*.
Kivánt, mn. *désiré*.
Kivántató mn. *requis*, *nécessaire*.
Kivántatóság, fn *chose nécessaire*, *f*.
Kivásni (ik), k. *être troué*.
Kivégezni, cs. *mettre à mort*; *exécuter*; *tuer*. [m.
Kivégzés, fn. *exécution*, *f*., *supplice*,
Kivenni, cs. *excepter*; *entendre*, *distinguer*.
Kiverekedni (ik), **Kivergődni** (ik), k. *sortir avec effort*; *se tirer d'affaire*, *d'embarras*.
Kiverni, cs. *chasser à coups de bâton*; *convertir en monnaies*, *monnayer*.
Kiveszni, k. *dépérir*.
Kivesztení, cs. *exterminer*, *extirper*.
Kivétel, fn. *exception*; *exem*[illegible]
Kivételes, mn. *ce qui fait exc*[illegible] *la règle*; *rare*; *singulier*; [illegible] *par exception*.
Kivetés, fn. *répartition* (*des im*[illegible]
Kivetkezés, fn. *déshabilleme*[illegible]
Kivetközni (ik), ik. *se désha*[illegible]
Kivetköztetni, cs. *déshabil*[illegible] *pouiller*.
Kivetni, cs. *jeter dehors*; [illegible] *faire la répartition* (*des imp*[illegible]
Kivető, mn. *superflu*, *inutile*; [illegible]
Kivéve, **Kivévén**, ih. *excepté*, [illegible] *sauf*, *à la réserve*.
Kivezetni, cs. *conduire dehor*[illegible]
Kivihetetlen, mn. *inexécuta*[illegible] *practicable*; — **ség**, fn. *impo*[illegible] *d'exécuter qc.* ou *d'exécutio*[illegible] *f*.

Kivihető, mn. *exécutable; faisable, practicable.*
Kivilágítás, fn. *illumination, f.*
Kivilágítni, cs. *illuminer;* —, k. *repandre au dehors son éclat; éconduire qn.*
Kivilágleni (ik), k. *être clair, évident; ressortir, résulter évidemment de qc.;* l. **Kivilágitni**, k.
Kivilágosítni, cs. *éclairer; illuminer.*
Kivilágosodni (ik), k *devenir clair, s'éclaircir; se débrouiller; percer à jour.*
Kivíni, cs. *venir à bout de qc.; l'emporter de haute lutte.*
Kivinni, cs. *porter dehors; exporter; exécuter, effectuer.*
Kivitel, fn. *exécution; exportation, traite, sortie, f.*
Kivitelvám, fn. *droit de sortie, m.*
Kivonás, fn. *extraction, soustraction, f.*
Kivonat, fn. *extrait, m.*
Kivonni, cs. *extraire; soustraire.*
Kivölgyelni, cs. *excaver; creuser; canneler.*
Kivül, ih. *dehors* (on, en), *hors de, au dehors de; outre;* kétség —, *sans doute;* —ről, ih. *de dehors, par dehors; extérieurement;* —tudni, *savoir par cœur.*
Kizablázni, cs. *débrider.*
Kizárás, fn. *exclusion; expulsion; excommunication, f.*
Kizárni, cs. *exclure; excommunier; fermer la porte sur qn.* ou *à qn*
Kizáró, mn. *exclulusif;* —lag, ih. *exclusivement.*
Kizárólagos, mn. *exclusif.*
Kizöldelleni (ik), **Kizöldülni**, k. *verdir.*
Kizsákmányolni, cs. *vider la bourse à* ou *de qn.*
Kizsebelni, cs. *vider la bourse à qn.*
Klária, fn. *corail, m.*
Klastrom, fn. *couvent; monastère; cloître, m.;* —i, mn. *claustrale;* — ilag, ih. *d'une manière claustrale.*
Kobak, fn. *gourde, f.*
Kóbor, mn. *errant, vagabond;* —, fn. *vagabond, m.*
Kóborgó, mn. *errant, vagabond.*
Kóborlás, fn. *vagabondage, m.*
Kóborogni, **Kóborolni**, k. *errer, vaguer, vagabonder.*
Koboz, fn. *lyre, f.*
Kocczanás, fn. *choc, collision, contestation, f., conflit, m.*
Koccanni, k. *se heurter.*
Koccantani, cs. *frapper à la porte; choquer, heurter (l'un contre l'autre).*
Kócsag, fn. *héron, m.*
Kócsagforgó, fn. *bouquet de plumes de la queue du héron, m.*
Kócsagos, mn. *enivré.*
Kócsagosodik, k. *s'enivrer.*
Kócsagtoll, fn. *plume de héron, f.*
Kocsán, fn. *tige, f.*
Kocsi, fn. *voiture, f., chariot; char; carrosse, m.*
Kocsiajtó, fn. *portière, f.*
Kocsial, fn. *train de carrosse, m.*
Kocsiderék, fn. *corps de carrosse, m.*
Kocsihágcsó, fn. *botte du carrosse, f.*
Kocsikas, fn. *banne, f.*
Kocsikázni, k. *mener un carrosse; aller en voiture.*
Kocsioldal, fn. *ridelle, f.*
Kocsis, fn. *cocher, m.*
Kocsiszin, fn. *hangar, m.; remise, f.*
Kocsiút, fn. *grande route, f., grand chemin, m.*
Kocsizás, fn. *voiture, f.*
Kocsizni, k. *aller en voiture.*
Kocsma, fn. *taverne, f., cabaret, m.*
Kocsmajog, fn. *droit de vendre à pot et à pinte; droit de tenir cabaret, m.*
Kocsmáros, fn. *cabaretier, m.*
Kocsmároskodni stb. l. **Korcsmároskodni** stb.
Kocsony, fn. *trognon, m.*
Kocsonya, fn. *gelée, f.*
Kócz, fn. *étoupe, f.; calfat, calfatage, m.*
Kocza, fn. *cochon femelle, truie, f.;* —, mn. *privé de mère.*
Koczintani, cs. és k. *heurter, choquer.*
Kóczipor, mn. *misérable.*
Koczka, fn. *dé (à jouer); cube, hexaèdre, dé, m.; chance, f., sort, m.*
Koczkajáték, fn. *jeu de dés, m.*
Koczkaláb, fn. *pied cube, m.*
Koczkalepény, fn. *gaufre, f.*
Koczkás, mn. *en* ou *à petits carreaux; échiqueté.*
Koczkázni (ik), k. *jouer aux dés;* —, cs. *couper, disposer qc. par petits carrés.*
Koczkáztatni, cs. *risquer.*
Koczódás, fn. *querelle, dispute, f.*
Koczódni (ik), k. *quereller, gronder.*
Koczogni, k. *frapper, heurter; trotter, aller au trot.*
Koczogtatni, cs. *frapper à la porte.*
Kóczos, mn. *velu; mesquin.*

Kodácsolni, cs. *crételer.*
Kódorgó, mn. *errant, vagabond.*
Kódorogni, k. *errer, vaguer, vagabonder.*
Kofa, fn. *revendeuse; fruitière; poissarde, f.*
Kóficz, fn. *bouillie à l'eau, f.*
Koh, fn. *fonderie; fournaise, f.*
Koha, fn. *pierre à feu, pierre à fusil, f., caillou à feu, m.*
Kohász, fn. *forgeur; fondeur, m.*
Kohó, fn. *fonderie, f.*
Koholás, fn. *forge; invention, fiction, f.*
Koholmány, fn. *invention, fiction; fable, f.*
Koholni, cs. *forger; inventer; faviquer, forger (ex. des mots, un mensonge), controuver.*
Koholt, mn. *inventé, controuvé, fabriqué.*
Kóka, fn. *fourchon; toupet, m.*
Kókálni, cs. *bâtonner, rosser.*
Kokárda, fn. *cocarde, f.*
Kókázni, cs. *houspiller.*
Kókusdió, fn. *coco, m.*
Kókusfa, fn. *cocotier, m.*
Kókusolaj, fn. *huile de coco, f.*
Kolbász, fn. *saucisse, andouille, f.*
Kolbásztöltő, fn. *boudinière, f.*
Kolcsag, fn. *héron, m.*
Koldulás, fn. *action de mendier; demande importune; gueuserie, f.*
Koldulgatni, Koldulni, cs. *mendier, gueuser, demander l'aumône.*
Koldus, fn. *mendiant, gueux, m.*
Koldusasszony, fn. *mendiante, gueuse, f.*
Koldusbot, fn. *bâton de mendiant, m.; — ra jutni, être réduit à la mendicité.*
Koldusság, fn. *mendicité, gueuserie, f.*
Koleda, fn. *collecte, f.*
Koledálni, k. *quêter des aumônes, faire une collecte.*
Kolibri, fn. *colibri, m.*
Kólika, fn. *colique, f.*
Kollár, fn. *charron, m.*
Kolomp, fn. *grelot, m., sonnaille, f.*
Kolompár, fn. *ferblantier, m.*
Kolompér, Kolompír, fn. *pomme de terre, f.*
Kolompolni, k. *sonnailler.*
Kolompos, fn. *sonnailler, chocheman; chef d'émeute, m.*
Koloncz, fn. *pendeloque, f., pendant, m.*
Kolosma, fn. *présent de baptême, m.*
Kolostor, fn. *couvent; monastère; cloître, m.*
Kólya, fn. *litière, f.*
Koma, fn. *parrain; compère, m.*

Komaság, fn. *compérage; commérage, m.*
Komasszony, fn. *marraine; commère, f.*
Komázni (ik), k. (val, vel), *faire un peu trop le familier.*
Komló, fn. *houblon, m.*
Komlókert, fn. *houblonnière, f.*
Komlótermesztés, fn. *culture du houblon, f.*
Komoly, mn. *grave; sérieux; important; —* an, ih. *sérieusement.*
Komolyítni, cs. *rendre sérieux.*
Komolyság, fn. *gravité, f., sérieux, m.*
Komondor, fn. *chien de berger, m.*
Komor, mn. *obscur, ténébreux; sombre; triste, morne; morose.*
Komorítni, cs. *assombrir.*
Komorkedvű, mn. *mélancolique.*
Komorkedvűség, fn. *mélancolie, f.*
Komorkodni (ik), k. *se mélancolier.*
Komorkór, — ság, fn. *hypocondrie, f.*
Komorkóros, mn. *hyponcondriaque.*
Komorna, fn. *fille de chambre, f.*
Komornok, Komornyik, fn. *valet de chambre, m.*
Komorodni (ik), k. *s'assombrir.*
Komorogni, k. *se mélancolier.*
Komorság, fn. *humeur sombre, mélancolique; froideur, sécheresse, f.*
Komorúl, ih. *d'une manière fort peu aimable; sèchement.*
Komp, fn. *bac, m., traille, f.*
Komppénz, fn. *bachotage, m.*
Koncz, fn. *os à moëlle; morceau; assemblage de 24 feuilles de papier, m., main, f.*
Konczolás, fn. *massacre, m., morcellement, m.*
Kanczolni, fn. *massacrer, sabrer; morceler.*
Kondás, fn. *porcher, m.*
Kondér, fn. *casserolle, f.*
Kondítni, cs. *sonner, mettre en branle (les cloches).*
Kondor, mn. *crepu, frisé, bouclé, moutonné.*
Kondorhaju, mn. *au cheveux bouclés, crépus etc.*
Kondorítni, cs. *friser, créper.*
Kondorodni (ik), k. *se friser, se crisper, se moutonner.*
Kondulni, k. *sonner, rendre un son.*
Kongani, k. *rendre des sons; sonner, résonner.*
Kongás, fn. *résonnement, m.*
Kongatni, cs. *faire résonner.*
Konkoly, fn. *ivraie, f.*

Konok, mn. *obstiné, entêté.*
Konokság, fn. *obstination, f.; entêtement, m.*
Konokul, ih. *obstinément.*
Konstantinápoly, tn. *Constantinople, m.;* —**i**, mn. *constantinopolitain.*
Kontár, fn. *bousilleur; charlatan, m.*
Kontárkodás, fn. *bousillage, m.*
Kontárkodni (ik), k. *bousiller, faire de mauvais ouvrage.*
Kontármű, **Kontárság**, fn. *bousillage, m.*
Kontatás, fn. *instigation, f.*
Kontatni, cs. *révolter.*
Kontató, fn. *agitateur, instigateur, m.*
Kontogatni, cs. *révolter.*
Konty, fn. *bonnet, m.; toupet, m.*
Konyha, fn. *cuisine, f.*
Konyhadiákság, fn. *latin barbare, m.*
Konyhaló, fn. *cheval de trait, m.*
Konyhapeszér, fn. *garçon de cuisine, marmiton, m.*
Konyhasó, fn. *sel de cuisine, m.*
Konyhatartás, fn. *ménage, m.*
Konyítni, cs. *baisser* (ex. *la tête*); *plier, courber; fléchir.*
Konyulni, k. *se baisser, se courber.*
Konyult, mn. *courbé.*
Kopács, fn. *brou (de noix), m.*
Kopály, fn. *tête chauve, f.*
Kopáncs, fn. *brou, m.*
Kopár, mn. *dégarni, dénué (d'arbres, de verdure), nu; stérile.*
Kopár vidék, fn. *contrée, campagne plate* ou *rase, pays stérile, uniforme, triste, mort.*
Kopárság, fn. l. **Kopár vidék**; *stérilité, f.*
Kopás, fn. *usure, détérioration, f.*
Kopasz, mn. *chauvre, glabre, dépilé, décalvé.*
Kopaszítni, cs. *rendre chauve.*
Kopaszmentség, fn. *excuse vaine, f.*
Kopaszodni (ik), k. *devenir chauve; se peler.*
Kopaszság, fn. *calvitie; absence de poils, nudité; chauveté, f.*
Kopasztani, l. **Kopaszítni**; *plumer* (ex. *un oiseau*).
Kopaszulni, l. **Kopaszodni**.
Kópé, fn. *gaillard, drôle, m.*
Kópékodni (ik), k. *plaisanter.*
Kópéság, fn. *petite malice, espièglerie, f.*
Kopintani, cs. *frapper legèrement; donner sur les doigts à qn.*
Kopja, fn. *pique, f.*
Kopjás, fn. *piquier, m.*
Koplalás, fn. *abstinence, f.*
Koplalni, k. *souffrir, endurer la faim; jeûner.*
Koplaltatni, cs. *laisser* ou *faire jeûner qn.*
Kopni (ik), k. *s'user.*
Kopó, fn. *chien de chasse, chien courant, m.*
Kopogás, fn. *battement, m.*
Kopogatni, **Kopogni**, k. *frapper* (ex. *la porte*); *faire du bruit, du fracas.*
Kopogótermesz, fn. *perce-bois, m.*
Kopogtatni, k. és cs. *frapper, heurter.*
Kopoltyu, fn. *branchie, ouïe, f.*
Kopolya, fn. *mare, f., bourbier, m.*
Koponya, fn. *crâne, m.*
Koporsó, fn. *cercueil, m., bière, f.*
Koporsókő, fn. *pierre tumulaire, tombe, f., sarcophage, m.*
Kopott, mn. *usé.*
Koppadni, k. *se peler, s'user.*
Koppanni, k. *rendre un son, faire du bruit (en tombant).*
Koppantani, cs. *frapper legèrement; donner sur les doigts à qn.; moucher.*
Koppantó, fn. *mouchettes, f. pl.*
Koppasztani, cs. *plumer* (ex. *un oiseau*); *dépouiller.*
Koptatni, cs. *user, gâter, ruiner (une chose en s'en servant).*
Kor, fn. *âge; temps, m.; époque, f.;* —, nh. *à;* nyolcz órakor, *à huit heures.*
Kór, mn. *malade;* —, fn. *maladie, f.*
Kora, mn. *prématuré.*
Korábban, mn. *plus tôt.*
Koraeszü, mn. *prudent comme un vieillard.*
Kórágy, fn. *lit de malade, m.; maladie, f.*
Korall, fn. *corail, m.;* —**fogás**, fn. *pêche du corail, f.;* —**fogó**, fn. *corailleur, m.*
Korán, ih. *de bonne heure, tôt, avant le temps, avant l'âge, prématurément.*
Koránérő, mn. *hâtif.*
Korántsem, ih. *point du tout; aucunement; rien moins que; il s'en faut beaucoup.*
Koránvaló, mn. *prématuré, hâtif;* —**ság**, fn. *prématurité, hâtiveté, f.*
Korány, fn. *matinée, f.; matin, m.; pointe du jour, f.*
Kóranyag, fn. *matière morbifique, f.*
Koraság, fn. *prématurité, hâtiveté, f.*
Kórász, fn. *glaneur; grapilleur, m.*
Kórászni, cs. és k. *glaner; grapiller; errer, vaguer.*
Koraszülés, fn. *accouchement précoce*

ou *prématuré; avortement, m., fausse couche, f.*
Koratelt, mn. *échu.*
Korbács, fn. *fouet, m., cravache, f.*
Korbácsolni, fn. *fouetter; flageller.*
Korcs, fn. *bâtard; métis; hybride, m.;* —, mn. *dégénéré; abâtardi;* —faj, fn. *espèce bâtarde, f.; monstre, m.*
Korcsma, l. Kocsma.
Korcsmároskodni (ik), k. *tenir cabaret.*
Korcsmárosné, fn. *cabaretière, f.; hôtesse, f.*
Korcsmázni (ik), k. *frequenter les cabarets.*
Korcsolya, fn. *patin, m.; poulain, m.*
Korcsolyás, fn. *patineur; encaveur, m.*
Korcsolyázni, fn. *patiner; descendre qc. à la cave.*
Korcsolyázó, fn. *patineur; encaveur, m.*
Korcsosodni (ik), —osulni, k. *dégénerer, s'abâtardir.*
Korczogni, k. *mâcher; ronger.*
Korda, fn. *cordelière, f.*
Kordé, fn. *charrette, voiture à limons, f., fourgon, m.*
Kordovány, fn. *maroquin, m.*
Korfonyálni, k. *cuire avec malpropreté; être mauvais cuisinier.*
Kórgerj, fn. *miasme, m.*
Korhadni, k. *se putréfier, pourrir; se carier; être rongé par le temps.*
Korhadt, mn. *putréfié, pourri; carié; friable; qui menace ruine.*
Korhasztani, cs. *rendre friable par la putréfaction.*
Korhatag, mn. *friable, cassant; fragile; pourri; carrié; qui menace ruine.*
Kórhatárzat, fn. *diagnose, f.*
Kórház, fn. *maison de santé, f., hôpital, m.*
Korhely, mn. *négligent; paresseux; débauché; libertin.*
Korhelykedni (ik), k. *mener une vie déréglée.*
Korhelység, fn. *négligence, paresse; débauche; dissolution, f.; libertinage, m.*
Korhelyül, ih. *d'une manière déréglée, dissolue, dans la débauche.*
Korholni, cs. *reprendre, relever; réprimander, censurer.*
Koriándrom, fn. *coriandre, m.*
Kórisme, fn. *diagnose, f.*
Kórjárvány, fn. *épidémie, fn.*
Kórjel, fn. *symptôme, m.*
Korlát, fn. *enceinte; barrière; barre, f., bornes, limites, f. pl., frein, m.; parapet (ex. d'un pont), m.; ballustrade, f.*
Korlátlan, mn. *sans bornes, illimité; effréné; absolu.*
Korlátlanság, fn. *absence de barrières ou de bornes; licence; étendue illimitée, f.*
Korlátlanul, ih. *d'une manière absolue.*
Korlátnok, fn. *chancelier, m.*
Korlátolni, cs. *barricader; borner, limiter, restreindre, modifier.*
Korlátolt, mn. *limité, borné, modifié;* —ság, fn. *restriction, f.*
Korlátozni, l. Korlátolni.
Korlátozás, fn. *restriction, f.*
Korlátozó, mn. *restrictif, limitatif.*
Korlátozott, mn. *limité, borné.*
Korlátozva, ih. *d'une manière restrictive, avec restriction, avec réserve.*
Kormány, fn. *gouvernail, timon, m.; gouvernement (d'un état); règne; régime, m.*
Kormányalkat, fn. *forme de gouvernement, f.*
Kormánycsín, fn. *coup d'état, m.*
Kormányférfi, fn. *homme d'état, m.*
Kormánylapát, fn. *gouvernail, timon, m.*
Kormányos, fn. *pilote, m.*
Kormányozás, fn. *conduite (d'un vaisseau), f., maniement du gouvernail; gouvernement, m.*
Kormányozni, cs. *gouverner, conduire (un vaisseau); manier (ex. un cheval); gouverner.*
Kormányozó l. Kormányzó.
Kormánypálcza, fn. *sceptre, m.*
Kormányszék, fn. *gouvernement, dicastère, m.*
Kormánytan, fn. *politique, f.*
Kormánytárs, fn. *corrégent, m.*
Kormánytudomány, fn. *politique, f.*
Kormányzó, fn. *gouverneur, m.*
Kormos, mn. *enduit, noirci de suie.*
Kormosítani, cs. *noircir de suie.*
Kormozni, cs. *noircir de suie.*
Kornyadni, **Kornyadozni**, k. *être maladif.*
Kóró, fn. *arbrisseau, m.*
Kóroda, fn. l. Kórház.
Korogni, k. *gronder, murmurer.*
Korom, fn. *suie, f., noir de fumée, m.*
Koromnemü, mn. *fuligineux.*
Korona, fn. *couronne, f.*
Koronaherczeg, fn. *prince royal, m.*
Koronajavak, fn. *domaine de la couronne, m.*

Koronaöröklés, fn. *succession au trône, f.*
Koronás, fn. *couronné.*
Koronázás, fn. *couronnement, m.*
Koronázni, cs. *couronner.*
Korong, fn. *tour (des potiers), m.*
Koronként, ih. *de temps en temps; périodiquement;* —i, mn. *périodique.*
Koros, mn. *âgé; vieux.*
Kóros, mn. *maladif.*
Korosodni (ik), k. *vieillir.*
Korosság, fn. *âge avancé, m.*
Korpa, fn. *son, m.*
Korpafejü, fn. *homme stupide, m.*
Korpakenyér, fn. *pain de recoupe, m.*
Korpás, mn. *qui contient du son.*
Kórság, fn. *mal caduc, m.;* —os, mn. *épileptique.*
Korsó, fn. *cruche, f.*
Korszak, fn. *époque, période, f.*
Korszellem, fn. *esprit d'une époque, du siècle, m.*
Korszerü, mn. —en, —leg, ih. *selon l'esprit de l'époque; opportun.*
Kórtan, fn. *pathologie; nosologie, f*
Kortárs, fn. *contemporain, m.*
Kortévesztés, fn. *anachronisme, m.*
Kortudomány, fn. *chronologie, f.*
Kortudós, fn. *chronologue, m.*
Korty, fn. *gorgée, f.*
Kortyándi, fn. *ivrogne, m.*
Kortyantani, cs. *avaler.*
Kortyogni, k. *avaler; glouglouter.*
Kortyonként, ih. *par gorgées.*
Kortyozni l. Kortyogni.
Kos, fn. *bélier; déclic, mouton, m.*
Kosár, fn. *panier, m.*
Kosárbölcső, fn. *manne d'enfant, f.*
Kosárfonó, fn. *vannier, m.*
Kosjel, fn. *bélier, aries, m.*
Koslatni, k. *s'accoupler; être en rut.*
Koslató, mn. *en rut, en chaleur.*
Kóstolás, fn. *dégustation, f.*
Kostolni, cs. *goûter, déguster.*
Kosz, fn. *escarre, teigne de la tête*, ou *du cuir chevelu, f.*
Kósza, mn. *errant, vagabond.*
Kószálás, fn. *vagabondage, m.*
Kószálni, k. *errer, vaguer.*
Koszoru, fn. *anneau, cercle, m., couronne, f.*
Koszorus, mn. *couronné (de fleurs).*
Koszoruzat, fn. *entablement, m.; corniche architravée, f.*
Koszoruzni, cs. *couronner (de fleurs); entourer, ceindre de guirlandes.*
Koszoruzott, mn. *couronné (de fleurs).*
Koszos, mn. *qui est affecté de teigne, teigneux; couvert d'escarres.*
Koszosodni (ik), k. *être affecté de teigne, se couvrir d'escarres.*
Koszperd, fn. *estoc, m.*
Koszt, fn. *alimentation; table, nourriture, pension, f.*
Kosztos, fn. *pensionnaire, m.*
Kóta, fn. *note, f.*
Kótis, fn. *battoir, maillet, m.*
Kotkodácsolni, k. *crételer.*
Kotlani (ik), k. *couver (des œufs).*
Kotlás, fn. *incubation, f.*
Kotlás ideje, *couvaison, f.*
Kotló, Kotlós tyuk, fn. *couveuse, f.*
Kotnyeles, mn. *trop curieux.*
Kotnyeleskedni (ik), k. *se mêler de toutes choses.*
Kotnyelesség, fn. *indiscrétion, f.*
Kotonozni, k. l. Kotorászni.
Kotorászni k. *taper de la main; fouiller dans* ou *parmi qc.*
Kotorni, cs. *gratter, remuer la terre (avec les pieds* ou *avec les pattes); faire sortir la bourbe; débourber (un port de mer).*
Kotródni (ik), k. *s'en aller au plus vite; décamper.*
Kottyanni, k. *glousser.*
Kótyagos, mn. *pris de vin.*
Kótyavetye, fn. *vente à l'enchère; licitation; subhastation, f.*
Kótyavetyélni, cs. *vendre à l'encan* ou *à l'enchère; liciter.*
Kotyfity, fn. *nasarde, chiquenaude, f.*
Kotyogni, k. *glouglouter; cliqueter, claqueter; babiller; caqueter, jaser, bavarder.*
Kotyogó, mn. —malom, fn. *moulin à claquets, m.*
Kótyomfitty, mn. *inutile.*
Kotyvasztani, cs. *cuire mal, être mauvais cuisinier.*
Kova, fn. *caillou (à feu), m.*
Kovács, fn. *forgeron, m.*
Kovácsműhely, fn. *forge, f.*
Kovácsolható, mn. *forgeable.*
Kovácsolni, cs. *forger; faire, fabriquer en forgeant, façonner au marteau.*
Kovácsság, fn. *métier de forgeron, m.*
Kovaföld, fn. *terre silicée* ou *siliceuse, f.*
Kovakő, fn. *pierre silicée* ou *siliceuse.*
Koválygni, k. *errer, vaguer.*

Kovanemü, mn. *siliceux*.
Kovász, fn. *levain, m.*
Kovászolni, cs. *ajouter du levain à la pâte.*
Kovászos, mn. *préparé avec du levain.*
Kovásztalan, mn. *sans levain, azyme.*
Kozma, fn. *(goût* ou *odeur de) brûlé, roussi, m.*
Kozmás, mn. *qui sent le brûlé, le roussi, qui a un goût de brûlé.*
Kö, fn. *pierre, f.*
Köb, fn. *cube, m.; —*, mn. *cubique.*
Köbaj, fn. *affection calculeuse, f.*
Köbalzam, fn. *naphte, f.*
Köbánya, fn. *carrière, f.*
Köböl, fn. *baquet; cuvier, m.*
Köbös, mn. *cubique.*
Köcsatorna, fn. *évier, m.*
Köcsög, fn. *pot au lait, m.*
Köczöle, fn. *tablier; devantier, m.*
Köd, fn. *brouillard, m.; brume, f.*
Ködmen, **Ködmön**, fn. *casaquin de fourrure, m.*
Ködös, mn. *nébuleux; brumeux.*
Ködösödni (ik), **Ködösülni**, k. *faire du brouillard* ou *de la brume.*
Köedény, fn. *vases, m. pl.*, ou *vaisselle de grès, gresserie; faïence, f.*
Köfaragó, fn. *tailleur de pierres, m.*
Köfejtés, fn. *carrière, f.*
Köfejtö, fn. *carrier, m.*
Kögyanta, fn. *bitume, m.*
Köh, **Köhécselni** stb., l. **Keh**, **Kehécselni** stb.
Köhajítás, fn. *jet* ou *coup de pierre, m.*
Köhenteni, k. *tousser.*
Köhögni, k. *tousser.*
Köhögés, fn. *toux, f.*
Köirás, fn. *inscription sur pierre, inscription lapidaire, f.*
Köirat, fn. *lithographie, f.*
Köiró, fn. *lithographe, m.*
Kökény, fn. *nerprun, m.; prune sauvage, f.*
Kökénybokor, fn. *prunellier, prunier sauvage, m.*
Kökényszem, fn. *œil bleu foncé, m.*
Kökerítés, fn *mur de clôture, m.*
Kölcsön, fn. *emprunt, prêt, m.; —adni, prêter; —* venni, *emprunter.*
Kölcsönadás, fn. *prêt, m.*
Kölcsönadó, fn. *prêteur, m.*
Kölcsönképen, ih. *à crédit.*
Kölcsönkérö, fn. *emprunteur, m.*
Kölcsönkönyvtár, fn. *cabinet de lecture, m.*
Kölcsönös, mn. *réciproque; mutuel.*
Kölcsönösség, fn. *réciprocité, f.*
Kölcsönözés, fn. *emprunt, prêt, m.*
Kölcsönözni, cs. (vmit vkitöl), *emprunter;* (vmit vkinek), *prêter.*
Kölcsönvétel, fn. *emprunt, m.*
Kölcsönvevö, fn *emprunteur, m.*
Kölcsönzö, fn. *prêteur, m.*
Köldök, fn. *ombilic, nombril, m.*
Köldökkötö, fn. *bandage ombilical, m.*
Köldöksérv, fn. *hernie ombilicale, f.*
Köldökszinór, fn. *cordon ombilical, m.*
Kölen, fn. *asbeste, m.*
Köles, fn. *millet, m.*
Köleshimlö, fn. *pourpre, m.*
Köleskása, fn. *bouillie de millet, f.*
Kölesmag, **Kölesszem**, fn. *grain de mil, m.* [m.
Kölöncz, fn. *billot; tronchet, tronçon,*
Költ, mn. *donné* ou *fait* (ex. *à Paris*).
Költekezni (ik), k. *dépenser, débourser (de l'argent); déménager.*
Költelem, fn. *poésie, f.*
Költemény, fn. *poème, m.; poésie, fiction, f.*
Költeni, cs. *éveiller; couver (les œufs); imaginer; inventer; dépenser, débourser (de l'argent).*
Költés, fn. *fiction; dépense, f.*
Költész, fn. *poète, m.*
Költészet, fn. *poésie, f.; —i*, mn. *poétique.*
Költészettan, fn. *science de la poésie, f., art poétique, m.*
Költö, fn. *poète; dépensier, m.*
Költöi, mn. *poétique; —leg*, ih. *poétiquement, d'une manière poétique.*
Költöiség, fn. *poésie, f.*
Költöncz, fn. *poétereau, m.*
Költött, mn. *inventé, controuvé, feint; fictif; imaginé, supposé.*
Költözés, fn. *déménagement, m., migration, f.*
Költözködés, fn. l. **Költözés**.
Költözködni (ik), k. *déménager; s'en aller, partir; quitter le pays, émigrer.*
Költözni (ik), k. l. **Költözködni**.
Költözöhal, fn. *poisson de passage, émigrant* ou *erratique, m.*
Költözömadár, fn. *oiseau de passage, émigrant* ou *erratique, m.* [pl.
Költség, fn. *frais, m. pl., dépenses, f.*
Költséges, mn. *couteux, dispendieux.*
Költségmentes, mn. *—en*, ih. *exempt de frais, sans frais.*
Költségvetés, fn. *évaluation, estimation*

des frais ou *des dépenses, f.; budget, m.*
Kölykes, mn. *qui a fait des petits.*
Kölykezni (ik), k. *faire des petits, mettre bas.*
Kölyök, fn. *jeune animal, petit, m.*
Kölyü, fn. *pilon, m.*
Kölyüzni, cs. *piler.*
Kömény, fn. *carvi; cumin, m.*
Kőmetszet, fn. *gravure sur pierre, f.*
Kőmetsző, fn. *lapidaire; graveur en pierres fines, m.*
Kőmüves, fn. *maçon, m.*
Kőmüvesmunka, fn. *maçonnerie, f.*
Kőmüvesség, fn. *maçonnerie, f.*
Kőnem, fn. *espèce de pierre, f.*
Kőnemü, mn. *pierreux.*
Köneny, fn. *hydrogène, m.*
Könny l. **Köny**.
Könnyebbedés, fn. *soulagement, m.*
Könnyebbedni (ik), k. *aller mieux, se porter mieux* (se dit *d'un malade*); *se sentir* (*le cœur léger* ou) *soulagé, respirer.*
Könnyebbítni, cs. *rendre moins pesant, alléger, soulager; faciliter; décharger.*
Könnyebbség, fn. *soulagement, m.*
Könnyebbülni l. **Könnyebbedni**.
Könnyed, mn. *léger; —en*, ih. *légèrement.*
Könnyedkén, ih. *légèrement.*
Könnyelmü, mn. *léger, étourdi.*
Könnyelmüség, fn. *légèreté, étourderie; inconsidération, f.*
Könnyen, ih. *légèrement; facilement, aisément, sans peine.*
Könnyenhivő, mn. *crédule; —ség*, fn. *crédulité, f.*
Könnyenvevés, fn. *indolence, f.*
Könnyítni, cs. *alléger; soulager; faciliter; décharger; rendre léger.*
Könnyü, mn. *léger, prompt, agile; expéditif; aisé; facile; soulagé, exempt de soucis.*
Könnyüdség, fn. *légèreté; facilité; aisance; agilité, f.*
Könnyülés, fn. *soulagement, m.*
Könnyülni l. **Könnyebbedni**.
Könnyülovas, fn. *chevau-léger, m.*
Könnyüség, fn. *légèreté, facilité, aisance, agilité, f.*
Köntös, fn. *habit, m., robe, f.*
Köntösdíj, fn. *droit d'étole, m.*
Köny, fn. *larme, f.*
Könycsepp, fn. *larme, f.*
Könyes, mn. *mouillé de larmes.*
Könyezni (ik), k. *verser des larmes.*
Könyhullatás, fn. *larmoiement, m.; pleurs, m. pl.*
Kőnyomat, fn. *lithographie, f.*
Kőnyomda, fn. *imprimerie lithographique, f.*
Kőnyomdász, fn. *lithographe, m.*
Könyök, fn. *coude, m.*
Könyökbütyök, fn. *olécrane, m.*
Könyöklő, fn. *accoudoir, m.*
Könyökölni, k. *s'accouder; —*, cs. (könyökkel megtaszítani), *coudoyer qn.*
Könyör, fn. *compassion; pitié, f.*
Könyörgés, fn. *prière fervente, supplication, f.*
Köyörögni, k. *prier avec soumission, supplier, implorer.*
Könyörtelen, mn. — ül, ih. *impitoyable* (*ment*); *dur* (*ement*); *cruel* (*lement*); *sans commisération, sans pitié.*
Könyörülés, fn. *pitié, f.*
Könyörület, fn. *compassion, pitié, miséricorde, f.*
Könyörületes, mn. *compatissant; miséricordieux; —ség*, fn. *pitié, f.*
Könyörületlen, mn. — ül, ih. l. **Könyörtelen**, mn. — ül, ih.
Könyörületlenség, fn. *dureté, rigueur impitoyable; cruauté; barbarie, f.*
Könyörülni, k. (on, en), *avoir pitié, compassion de qn.*
Könyözön, fn. *flots, torrents de larmes, m. pl.*
Könyü, fn. *larme, f.*
Könyv, fn. *livre, m.; —nélkül tudni, savoir par cœur.*
Könyváros, fn. *libraire, m.*
Könyvárosbolt, fn. *magasin de livres, m., boutique de libraire, librairie, f.*
Könyvelés, fn. *tenue des livres, f.*
Könyvelő, fn. *teneur de livres, m.*
Könyves, mn. *qui a des livres, qui aime les livres.*
Könyvész, fn. *bibliographe, m.*
Könyvészet, fn. *bibliographie, f.*
Könyvférczelő, fn. *compilateur, m.*
Könyvisme, fn. *bibliographie, f.*
Könyvismerő, fn. *bibliographe, m.*
Könyvkereskedés, fn. *commerce de livres, m.; librairie, f.*
Könyvkereskedő, fn. *libraire, m.*
Könyvkötő, fn. *relieur, m.*
Könyvlajstrom, fn. *liste de livres, f., catalogue, m.*
Könyvnyelv, fn. *langage écrit, m.*

Könyvnyomda, fn. *imprimerie, f.*
Könyvnyomdász, fn. *imprimeur, typographe, m.*
Könyvpolcz, fn. *tablettes, f. pl.*
Könyvsajtó, fn. *presse d'imprimerie, f.*
Könyvtám, fn. *pupitre, m.*
Könyvtár, fn. *bibliothèque, f.*
Könyvtárnok, fn. *bibliothécaire, m.*
Könyvtartó, fn. *tablettes, f. pl.*
Könyvvezető, fn. *teneur de livres, comptoriste, m.*
Könyvvitel, fn. *tenue des livres, f.*
Könyvvivő, l. **Könyvvezető**.
Könyvvizsgálat, fn. *censure, f.*
Könyvvizsgáló, fn. *censeur, m.*
Köp, fn. *crachat, m.*
Köpczös, mn. *ramassé, trapu.*
Köpdösni, k. és cs. *cracholer.*
Köpedék, fn. *crachat, m.*
Köpedelem, fn. *chose digne de mépris, f.*
Köpeny, **Köpenyeg**, fn. *manteau, m.*
Köpés, fn. *sputation, f., crachotement, m.*
Köpeszteni, cs. *écaler, écosser; dépouiller qc. de . . .*
Köpködni, k. és cs. *cracholer.*
Köpni, cs. *cracher.*
Köpláda, **Köpüláda**, fn. *crachoir, m.*
Kőpor, fn. *sablon, m.*
Kőporond, fn. *gravier, m.*
Köpöly, fn. *ventouse, f.*
Köpölyözni, cs. *appliquer des ventouses; ventouser.*
Köpölyvas, fn. *scarificateur, m.*
Köpönyeg, fn. *manteau, m.*
Köpü, fn. *baril pour battre le beurre, m.; baratte, f.; ruche, f.*
Köpülni, cs. *battre du beurre, baratter.*
Köpülő, fn. *baratte, f.*
Köpülőfa, fn. *ribot, m.*
Kör, fn. *cercle; rond, m.; sphère* (ex. *d'activité*), *f.; sein* (ex. *de la famille*), *m.*
Kőragasz, fn. *lithocolle, f.*
Kőrakás, fn. *tas, monceau de pierres* ou *de décombres, m.*
Köralaku, mn. *circulaire; cerclé.*
Körbeszéd, fn. *chrie, f.*
Körded, mn. *circulaire; cerclé.*
Körély, fn. *rotonde, f.*
Körének, fn. *ronde, f., rondeau, m., chanson à la ronde, f.*
Kőréteg, fn. *assise, f.*
Körfal, fn. *mur de clôture, m.; enceinte, f.*
Körforgás, fn. *circulation; rotation; volte, f.*
Körfuttatás, fn. *volte, f.*
Körirat, fn. *inscription (autour d'une médaille etc.); légende (d'une monnaie); devise (d'un ordre); circulaire, f.*
Kőris, fn. *frêne, m.*
Kőrisbogár, fn. *cantharide, f.*
Körítni, cs. *enceindre; compasser.*
Körítő, fn. *compas, m.*
Körkerek, mn. *orbiculaire.*
Körkör, fn. *ellipse, f.*
Körkörös, mn. *elliptique.*
Körlap, fn. *plan circulaire, m.*
Körmenet, fn. *procession, f.*
Körmetlen, mn. *sans ongles.*
Körmondat, fn. *période, f.*
Körmölni, cs. *blesser avec la griffe, griffer, égratigner.*
Körmönfont, mn. *concis.*
Körmös, mn. *onguiculé.*
Körmözni l. **Körmölni**.
Körnegyed, fn. *quart de cercle, m.*
Környék, fn. *environs, alentours* (ex. *d'une ville*), *m. pl.; site, m.*
Környezet, fn. *enceinte, f.; entours, m. pl., suite, f., entourage, m.*
Környezni, cs. *entourer.*
Környítni, cs. *entourer.*
Környül, ih. *autour de.*
Környülállás, fn. *circonstance, f.*
Környülállásos, mn. *circonstanciel.*
Környülmény, fn. *circonstance, f.*
Környülmetélés, fn. *circoncision, f.*
Környülmetélni, cs. *circoncire.*
Köröm, fn. *ongle, m.; griffe; serre, f., sabot, m., corne (du pied), f.*
Körömméreg, fn. *panaris, m.*
Körömszakadásig, ih. *jusqu'au dernier point.*
Körömszakasztó, mn. *difficile, malaisé.*
Körömvas, fn. *tire-balle, m.*
Körömzsélni, **Körömzsölni**, cs. *griffer; égratigner.*
Körös, mn. *circulaire.*
Köröskörül, ih. *à l'entour, tout autour.*
Körött, nh. *autour de.*
Körözni, cs. *entourer.*
Köröztetni, cs. *faire circuler.*
Körrajz, fn. *contour, m.*
Körrendelet, fn. *circulaire, f.*
Körszak, fn. *période, f.;* —i, mn. *périodique.*
Körszél, fn. *périphérie, f.*
Körszin, fn. *amphithéâtre, m.*
Körtáncz, fn. *ronde, f., branle, m.*
Körte, fn. *poire, f.*
Körtefa, fn. *poirier, m.*

Körtefont, fn. *romaine, f.*
Körtve, Körtvély, fn. *poire, f.*
Körül, nh. *autour de; à peu près; près de; vers; sur.*
Körülállani, cs. *entourer, cerner;* —, k. *être placé tout autour de.*
Körülárkolni, cs. *entourer d'un fossé.*
Körül-belül, ih. *environ, à peu près; vers; sur.*
Körület, fn. *périphérie; enceinte, f.*
Körülfekvő, mn. *situé autour de* ou *dans les environs; environnant.*
Körülfoglalni, cs. *entourer d'un bord, d'un cadre, d'une clôture.*
Körülfogni, cs. *entourer, enceindre; enlacer de ses bras, embrasser; entourer de filets, de piéges.*
Körülfolyni, cs. *couler autour de, tourner, entourer, cerner (en coulant); embrasser, étreindre de ses flots.*
Körülirás, fn. *périphrase, circonlocution, f.*
Körülirat, fn. *inscription (à la marge d'une médaille); légende (d'une monnaie), f.*
Körülirni, cs. *écrire, inscrire qc. autour* ou *à la circonférence de; exprimer qc. par une circonlocution; circonscrire.*
Körüljárni, cs. *faire le tour de, tourner en marchant.*
Körüllevő, mn. *qui entoure, présent; assistant.*
Körülmény, fn. *circonstance, f.*
Körülményes, mn. *circonstanciel.*
Körülményesség, fn. *ampleur, longueur, prolixité, f.*
Körülmetélés, fn. *circoncision, f.*
Körülmetélni, cs. *circoncire.*
Körülnézés, fn. *vue (sur ce qui entoure); circonspection, f.*
Körülnézni, k. *regarder autour* ou *derrière soi.* [de.
Körültáborozni, cs. *camper tout autour*
Körülvenni, cs. *environner, entourer, ceindre; enceindre; circonvenir.*
Körvonal, fn. *ligne circulaire, f., rayon, m.*
Körvonalozni, cs. *contourner qc.*
Körzet, fn. *entours, m. pl.*
Kősó, fn. *sel fossile,* ou *rupestre, sel gemme, m.*
Kőszál, fn. *roche, f.*
Kőszén, fn. *charbon de terre, m., houille, f.*
Kőszikla, fn. *rocher, m.*
Kősziklás, mn. *plein de rochers.*
Kőszirt, fn. *rocher abrupte, écueil, roc, m.* [m.
Kősziv, fn. *cœur de roche* ou *de bronze,*
Kőszivű, mn. *dur; impitoyable, insensible;* —ség, fn. *dureté de cœur, f.*
Köszméte, fn. *groseille verte* ou *blanche, f.* [tation, f.
Köszönés, fn. *remercîment, m.; salu-*
Köszönet, fn. *gratitude, f., gré, m.; remercîment, m.*
Köszöngetni, k. *saluer qn. à diverses reprises.* [qn.
Köszönni, cs. *remercier;* —, k. *saluer*
Köszönteni, k. *saluer qn.; féliciter.*
Köszöntés, fn. *salutation, f.; son souhait, m.; félicitation, f.*
Köszöntetni, cs. Köszöntetem (vki által egy harmadikat), *faites-lui mes compliments.*
Köszöntő, mn. *de félicitation* ou *de congratulation.*
Köszörükő, fn. *pierre à aiguiser, f.*
Köszörületlen, mn. *non affilé; non poli; non taillé; brut.*
Köszörülni, cs. *polir* (ex. *du marbre*); *tailler* (ex. *des pierres, des verres de lunettes*); *émoudre, aiguiser, affiler.*
Köszörüs, fn. *polisseur; tailleur (sur cristaux etc.); émouleur, m.*
Köszvény, fn. *douleurs rhumatismales, f. pl., arthrite goutteuse, goutte, f.;* kéz —, *chiragre, f.;* láb —, *podagre, f.*
Köszvényes, mn. *goutteux, arthritique.*
Köteg, fn. *ballot, m.*
Kötekedni (ik), k. *taquiner, railler; chercher des querelles.*
Kötekedő, fn. *querelleur, taquin, railleur, m.*
Kötél, fn. *corde, f., cordage; câble, m.*
Kötelék, fn. *bande, f., lien; ligament; bandage, m., écharpe, f.; bandeau (pour couvrir les yeux), m.*
Kötelem, fn. *devoir, m., obligation, f.*
Köteles, mn. *obligé (à tel service etc.); sujet à . . .*
Kötelesség, fn. *devoir, m., obligation, f.;* —i, mn. *conforme à son devoir.*
Kötelességmulasztás, fn. *oubli des devoirs, m.;* —sztó, mn. *prévaricateur.*
Kötelességszegés, fn. *violation du devoir, f.;* —szegő, mn. *contre le devoir.*
Kötelezés, fn. *obligation, f.*
Kötelezett, mn. *obligé;* —ség, fn.

obligeance; obligation, f., engagement, m.
Kötelezmény, fn. *obligation, f.*
Kötelezni, cs. *obliger.*
Kötelező, mn. *obligeant; obligatoire;* —, fn. *obligation, f.*
Kötelezvény, fn. *obligation, f.*
Kötélgyártó, fn. *cordier, m.*
Kotélgyártóhely, fn. *corderie, f.*
Kötélháló, fn. *rets, filet, panneau, m.*
Kötéljáró, fn. *funambule, acrobate, saltimbanque, m.*
Kötelözködni (ik), k. l. Kötekedni.
Kötéltánczos, fn. *danseur de corde, m.;* l. Kötéljáró.
Kötélverő, fn. *cordier, m.*
Kötély, fn. *obligation, f., devoir, m.*
Kötélzet, fn. *cordages, m. pl.*
Kötény, fn. *tablier; devantier, m.*
Kötés, fn. *ligature, f., bottelage, m., reliure (d'un livre), f.; contrat, pacte; traité; accord, m.; convention, f.; tricotage, m.*
Kötet, fn. *volume, tome, m.; trousse (de linge, de cordages etc.), f.; botte (de foin, d'allumettes, de soie), f.; paquet, m.*
Kötetlen, mn. *qui n'est pas lié* ou *relié;* — beszéd, fn. *prose, f.*
Köthely, fn. *port, havre, m.*
Kötige, fn. *copule, f.*
Kötjel, fn. *trait d'union, tiret, m.*
Kötlevél, fn. *obligation, f.*
Kötmód, fn. *mode subjonctif, m.*
Kötni, cs. *lier, nouer; relier (un livre); faire, contracter* (ex. *une alliance); tricoter.*
Kötő, mn. *qui sert à lier etc.;* —, fn. l. Kötelék.
Kötőczérna, fn. *fil à tricoter, m.*
Kötődés, fn. *taquinerie; raillerie, f.*
Kötődni (ik), k. (val, vel), *railler, plaisanter qn.*
Kötőfék, fn. *bridon, filet, m.*
Kötőgerenda, fn. *architrave, f., bandeau, m., traversine, f.*
Kötögetni, cs. *tricoter.*
Kötőhely, fn. *port, havre, m.*
Kötölék, fn. l. Kötelék.
Kötölánez, fn. *chaine à enrayer, enrayure, f.*
Kötött, mn. *lié etc.;* —beszéd, *mètre, m.*
Kötőtű, fn. *aiguille, broche à tricoter.*
Kötővas, fn. *crampon, m.*
Kötözgetni, cs. *panser, bander.*
Kötözködni (ik), k. *se trousser.*

Kötözni, cs. *panser, bander.*
Kötszer, fn. *appareil de pansement, m.*
Kötszó, ih. *copulative, f.*
Kötve, ih. *lié, relié; avec peine, difficilement.*
Kötvény, fn. *contrat, pacte; traité; accord, m.; convention, f.*
Kővágás, fn. *carrière, f.*
Kővágó, fn. *carrier, m.*
Kövecs, fn. *gravier, m.*
Kövecses, mn. *graveleux.*
Kövecsezni, cs. *sabler.*
Kövér, mn. *gras; graisseux, adipeux.*
Kövérecske, mn. *grasset.*
Kövéredni (ik), k. *s'engraisser.*
Kövéres, mn. *grasset.*
Kövérítni, cs. *engraisser.*
Kövérség, fn. *graisse, f., gras, m., matière grasse, f.*
Köves, mn. *pierreux.*
Kövesedni (ik), k. *se pétrifier.*
Követ, fn. *député; envoyé, ambassadeur, m.*
Követelés, fn. *demande, prétention; créance, valeur due, f.*
Követelmény, fn. *dette active, f.*
Követelni, cs. *exiger qc.; prétendre à qc.; commander.*
Követelő, fn. *prétendant, m.;* —, mn. *prétentieux.*
Követelt, mn. *prétendu.*
Követendő, mn. *digne d'imitation.*
Követés, fn. *imitation; observation, exécution; succession, suite; déprécation, excuse, f.*
Következendő, mn. *suivant.*
Következés, fn. *suite; conséquence, f., effet, résultat, m.*
Következéskép, ih. *par conséquent.*
Következet, fn. *conséquence, conclusion, f.*
Következetes, mn. *conséquent, logique; riche en conséquences;* —en, ih. *conséquemment;* —ség, fn. *conséquence, f.*
Következeties, mn. *successif;* —en, ih. *successivement.*
Következetlen, mn. *inconséquent;* —ség, fn. *inconséquence, f.;* —ül, ih. *d'une manière inconséquente.*
Következmény, fn. *suite, f., effet, résultat, m., conséquence, f.*
Következni (ik), k. *suivre qn., succéder à qn.; être l'effet* ou *le résultat de. s'ensuivre.* [*conséquent.*
Következő, mn. *suivant;* —leg, ih. *par*

[K]övetkeztetés, fn. *conclusion, f.; procédé logique, m., induction, f.*
[K]övetkeztetni, cs. *conclure, inférer, induire.*
[K]övetlen, mn. *dépourvu de pierres.*
[K]övetni, cs. *suivre qn.; succeder à qn.; obéir à...; se conformer à...; imiter qn.; faire ses excuses; demander pardon.*
[K]övető, fn. *imitateur; partisan; adhérent; sectateur; confessioniste; disciple; successeur, m.*
[K]övetség, fn. *ambassade, légation, f.*
[K]övéválás, fn. *pétrification, f.*
[K]övéválni, k. *se convertir en pierre, se pétrifier.*
[K]övévált, mn. *pétrifié; fossile.*
[K]övezés, fn. *lapidation, f.; pavage, carrelage, m.* [pavé.
[K]övezet, fn. *pavé, m.;* —len, mn. *non*
[K]övezett, mn. *pavé, carrelé.*
[K]övezetvám, fn. *pavage, m.*
[K]övezni, cs. *lapider; paver, carreler.*
[K]övező, fn. *paveur, carreleur, m.*
[K]övihal, fn. *goujon, m. (poisson).*
[K]övítni, cs. *convertir en pierre, pétrifier.* [fication, f.
[K]övület, fn. *corps pétrifié, m., pétri-*
[K]övülni, k. *se convertir en pierre, se pétrifier.*
[K]övült, mn. *pétrifié; fossile.*
[K]öz, fn. *intervalle; entre-deux, m.; petite rue; ruelle, f.;* semmi —öm vele, *je n'ai aucun rapport avec lui;* —re bocsátani, *faire connaître au public, divulguer;* — zé tenni, *publier.*
[K]öz, mn. *commun; ordinaire; journalier, vulgaire; familier; public; généralement reçu.*
[K]özakarat, fn. *unanimité, f.*
[K]özakarattal, ih. *d'une seule voix.*
[K]özakaratu, mn. *unanime.*
[K]özbe, ih. *au milieu;* —szólani, —vágni, *interrompre le discours de qn.*
[K]özbejönni, k. *intervenir.*
[K]özbejövet, Közbejövetel, fn. *intervention, interposition, f.; arrivée [(]ex. du mauvais temps), f.*
[K]özben, ih. *au milieu; durant, pendant.*
[K]özbenjárás, fn. *intervention, intercession; médiation, entremise, f.*
[K]özbenjárni, k. *servir de médiateur; [in]tercéder, solliciter.*
Közbenjáró, fn. *médiateur; entremetteur, m.*
Közben-közben, ih. *de temps en temps.*
Közbensö, mn. *intermédiaire, moyen.*
Közbeszéd, fn. *langage de la vie commune, m.; locution familière, f.*
Közbevetés, **Közbevetni** l. **Közbenjárás**, **Közbenjárni**.
Közbirtok, fn. *possession commune, f.*
Közbirtokos, fn. *co-possesseur, m.*
Közbocsánat, fn. *amnistie générale, f.*
Közé, nh. *parmi, au milieu de, dans.*
Közegyen, fn. *parallèle, f.*
Közegyenes, mn. *parallèle.*
Közel, mn. és ih. *rapproché, proche, près; voisin, contigu, attenant;* —, fn. *proximité, f.; voisinage, m., environs, m. pl.*
Közeledés, fn. *approche, f., rapprochement, m.*
Közeledni (ik), k. *approcher, s'approcher, se rapprocher de qn.* ou *qc.*
Közelegni, **Közelgetni**, **Közelgeni** l. **Közeledni**. [f.
Közélet, fn. *vie commune, vie ordinaire,*
Közelíthető, mn. *accessible, abordable.*
Közelítni, cs. *approcher, avancer;* —, k. *s'approcher, se rapprocher de qn.* ou *de qc.*
Közelítő, mn. *approchant, approximatif;* —leg, ih. *approximativement.*
Közellátás, fn. *myopie, vue courte, f.*
Közellátó, mn. *qui a la vue courte, myope.*
Közellét, fn. *proximité, f.*
Közellevő, mn. *qui se trouve à peu de distance; rapproché, proche, près; voisin, contigu, attenant.*
Közelről, ih. *de près.*
Közelség, fn. *proximité, f.*
Közember, fn. *simple soldat, m.*
Közép, fn. *milieu; centre, m.;* —, mn. *moyen, central.*
Középár, fn. *prix moyen, m.*
Középen, ih. *dans le milieu; au milieu.*
Középett, ih. *au milieu de ...*
Középfal, fn. *mur mitoyen, m.*
Középföldi, mn. *méditerrané.*
Középige, fn. *verbe neutre, m.*
Középkereszt, fn. *croix de commandeur, f.*
Középkor, fn. *moyen âge (hist.); âge moyen, m.*
Középpont, fn. *point central, centre m.;* —i, mn. *central.*

Középrend, fn. *classe moyenne* ou *mitoyenne, f.*
Középső, mn. *moyen.*
Középszerü, mn. *médiocre, moyen.*
Középszerüleg, —szerün, ih. *médiocrement.*
Középszerüség, fn. *médiocrité, f.*
Középtenger, fn. *(la mer) Méditerranée.*
Középtermetü, mn. *d'une taille, d'une grandeur moyenne.*
Középuj, fn. *doigt du milieu, m.*
Középut, fn. *milieu, juste milieu, m.*
Középvonal, fn. *ligne intermédiaire, f.*
Közértelem, fn. *unanimité, f.*
Közértelmiség, fn. *civilisation d'un pays, f.*
Közértelmü, mn. *unanime;* —leg, ih. *[unanimement.*
Közfal, fn. *mur mitoyen, m.*
Közhasznu, mn. *d'une utilité générale* ou *publique;* —ság, fn. *utilité publique, f.*
Közhaszon, fn. *utilité publique, f.*
Közhatalom, fn. *pouvoir de l'état, m.; autorité publique, f.*
Közhely, fn. *lieu commun* ou *public, m.*
Közhir, fn. *bruit, m.;* —hirré tenni, *publier.*
Közibe, ih. *parmi, au milieu, dans.*
Közjó, fn. *bien public; salut public, m.*
Közjog, fn. *droit public, m.*
Közjövedelem, fn. *finances, f. pl.*
Közkatona, fn. *simple soldat, m.*
Közkonyha, fn. *gargote, f.*
Közle, fn. *petit rue; ruelle, f*
Közlegelő, fn. *pâturage de la commune; pâturage commun* ou *communal, m.*
Közlegény, fn. *simple soldat, m.*
Közlekedés, fn. *communication, f.*
Közlekedni (ik), k. *aller et venir; avoir des rapports (avec qn.); commercer avec commerce.*
Közlékeny, mn. *communicatif.*
Közlemény, fn. *communication, f.*
Közlés, fn. *communication, f.*
Közlöny, fn. *organe, m.*
Közmondás, fn. *proverbe, adage, m.*
Közmunka, fn. *travaux publics, m. pl.*
Köznap, fn. *jour de la semaine, jour ordinaire, m.*
Köznép, fn. *bas peuple, m.; foule,* *[multitude, f.*
Köznév, fn. *nom commun, m.*
Közölni, cs. *communique; faire part à qn. de qc.*
Közömb, fn. *indifférence, insoucian-* *[ce, f.*
Közömbös, mn. *indifférant.*
Közömbösség, fn. *indifférence, f.*
Közönös, mn. *commun;* —, ih. *en commun;* —ség, fn. *communauté, f.*
Közönség, fn. *public, m.*
Közönséges, mn. *commun; ordinaire, généralement reçu; vulgaire, trivial; familier; public.*
Közönségesen, ih. *communément, ordinairement, le plus souvent.*
Közönségesitni, cs. *généraliser.*
Közöny, fn. *indifférence, f.*
Közönyös, mn. *indifférent, égal;* —en ih. *avec indifférence;* —ség, fn. l. Közömbösség.
Közös, mn. *commun.*
Közösen, ih. *en commun, en société.*
Közösködni (ik), k. *avoir de relations avec qn.*
Közösség, fn. *communauté, f.*
Közösülés, fn. *commerce intime, m; relations familières, f. pl.; communication, f.*
Közösülni, k. *avoir de relations avec* *[qn.*
Között, nh. *parmi; au milieu de; dans le* ou *au nombre de; entre.*
Közpapir, fn. *papiers publics, effets publics, m. pl.*
Közparancs, fn. *édit, m.*
Közpénzügytan, fn. *finances, f. pl.*
Központ, fn. *point central, centre, m.*
Köponti, mn. *central.*
Központositani, cs. *concentrer; centraliser.*
Közrend, fn. *ordre public, m.*
Közrendbeli, —rendü, fn. *homme du peuple, m.*
Közriadal, fn. *générale, f.*
Község, fn. *commune; municipalité, f.;* —i, mn. *communal, de la commune.*
Közszellem, fn. *esprit public, m.*
Közt, nh. l. Között.
Köztalp, fn. *seconde semelle, f.*
Köztárs, fn. *concitoyen, m.*
Köztársaság, fn. *république,* —i, mn. *républicain.*
Köztér, fn. *place publique, f.; intervalle, m.*
Köztudomás, fn. *notoriété, publicité, f.;* —u, mn. *public, notoire.*
Közügy, fn. *chose publique, f., intérêt général, m.*
Közül, nh. *de; (d')entre.*
Közvélemény, fn. *opinion publique, f.*
Közvetetlen, mn. —ül, ih. *immédiat(ement); direct(ement);* —ség, fn. *immédiation, f.*
Közvetett, mn. *médial, indirect.*

Közvetítés, fn. *médiation, f.*
Közvetítni, cs. *médiatiser.*
Közvetítő, fn. *médiateur, m.*
Közvetlen, l. Közvetetlen.
Közvetőleg, Közvetve, ih. *indirectement, médiatement.*
Közzétenni, cs. *publier.*
Krajczár, fn. *kreutzer, m.*
Kréta, fn. *craie, f.; crayon, m.*
Krétanemű, mn. *crayonneux; crayeux; crétacé.*
Krétarajz, fn. *dessin crayonné; croquis, m.*
Krétás, mn. *crayeux, crétacé; couvert de craie.*
Krétázni, cs. *blanchir* ou *marquer avec de la craie.*
Kristály, fn. *cristal, m.; —,* mn. *de cristal; cristallin.*
Kristályodás, fn. *cristallisation, f.*
Kristályodni (ik), k. *prendre une forme de cristal, cristalliser.*
Kristályos, mn. *cristallin.*
Kristályozni, cs. *cristalliser.*
Kristély, fn. *clystère, lavement, m.*
Krisztus, tn. *Christ, Jésus-Christ, m.*
Kritika, fn. *critique, f.*
Kritikus, fn. *critique, m.*
Kritizálni, cs. *critiquer; censurer; blâmer.*
Kúbó, fn. *farceur, bouffon, m.*
Kucsma, fn. *bonnet fourré, m.*
Kuczkó, fn. *lieu caché, réduit (obscur, caché); repli (secret); coin, m.*
Kuczor, fn. *serpette, f.*
Kuczorodni (ik), k. *se blottir, s'accroupir.*
Kuczorogni, k. *se blottir; vivre péniblement; être dans la misère.*
Kudarcz, fn. *honte, f., échec, m.*
Kufár, fn. *courtier (de marchandises); entremetteur; censal; revendeur; fruitier, m.*
Kufárkodás, fn. *courtage, m.; petit commerce, m.*
Kufárkodni (ik), k. *faire le revendeur, la revendeuse; vendre à petite mesure, à petit poids.*
Kugli, fn. *quille, f.*
Kuglizni, cs. *jouer aux quilles.*
Kukacz, fn. *ver, m.*
Kukaczos, mn. *rempli, qui fourmille de vers; véreux.*
Kukaczosodni (ik), k. *se remplir de vers.*
Kukk, fn. *son faible, m.; —anni,* k. *souffler.*
Kukorékolás, fn. *chant du coq, coquerico, m.*
Kukorékolni, k. *chanter (comme le coq), coqueriquer.*
Kukoricza, fn. *maïs cultivé; blé de Turquie, m.*
Kukorítni, cs. *courber; —,* k. *chanter comme le coq.*
Kukorodni (ik), k. *se courber; se tordre* (se dit *d'un ver etc.); se blottir, s'accroupir.*
Kukorogni, k. *se tapir.*
Kuksolni, k. *se blottir, s'accroupir; se cacher.*
Kukta, fn. *garçon de cuisine, marmiton, m.*
Kukucsálni, Kukucskálni, k. *regarder; voir; guigner qc.*
Kulacs, fn. l. Csutora.
Kulcs, fn. *clef, f.*
Kulcsár, fn. *portier; geôlier, m.; sommelier, m.*
Kulcsárkodni (ik), k. *servir comme portier, geôlier* ou *sommelier.*
Kulcsárság, fn. *sommellerie, f.*
Kulcsfej, fn. *anneau de clef, m.*
Kulcslik, Kulcslyuk, fn. *trou, pertuis de la clef; trou de la serrure, m.*
Kulcsolni, cs. *serrer.*
Kulcsolódni (ik), k. *se resserrer.*
Kulcsszár, fn. *canon de la clef, m.*
Kulcstaraj, Kulcstoll, fn. *panneton, m.*
Kulimáz, fn. *vieux-oing; cambouis, m.*
Kullancs, fn. *mite; tique, f.*
Kullogni, k. *trotter; marcher furtivement.*
Kunkogni, k. *caqueter.*
Kunkor, fn. *tournesol, m.*
Kunkorék, fn. *(tour de) spire, f.*
Kunkorítni, cs. *tordre, rouler en spirale.*
Kunkorodni (ik), k. *se tortiller (autour de la perche); se filer (autour de la rame); ramper, grimper, monter en spirale; se tordre.*
Kunyhó, fn. *cabane, cahute, hutte, maisonnette, bicoque; chaumière, f.*
Kunyorálni, k. *prier instamment; mendier.*
Kúp, fn. *cône, cornet, m.; dôme, m., coupole, f.*
Kupa, fn. *bocal, m., coupe, f.*
Kudacz, fn. *amas, tas, monceau* (ex. *de pierres), m.*
Kupak, fn. *couvercle, m.*
Kúpcsiga, fn. *escargot conoïde, m.*
Kúpdad, mn. *conoïde.*
Kupecz, fn. *entremetteur, censal, m.*
Kúpfödél, fn. *dôme, m., coupole, f.*
Kúphely, fn. *quillier, m.*

Kúpjáték, fn. *jeu de quilles, m.*
Kuporgatni, Kuporítni, Kuporni, cs. *ramasser.* [*pir.*
Kuporodni (ik), k. *se blottir; s'accrou-*
Kúpos, mn. *conique.*
Kúpozni, cs. *jouer aux quilles.*
Kúpszelet, fn. *section conique, f.*
Kúptető, fn. *dôme, m., coupole, f.*
Kúpvonal, fn. *parabole, f.*
Kúpvonalos, mn. *parabolique.*
Kurafi, fn. *paillard, fornicateur, putassier, m.*
Kurjantani, cs. *s'écrier.*
Kurjongani, Kurjongatni, k. *pousser des cris de joie.*
Kurkálni, Kurkázni, cs. *fureter, fouiller.*
Kurranni, Kurrantani, Kurrogni, k. *gronder, murmurer.*
Kurrogókolty, fn. *cotte, m.*
Kurta, mn. *court; bref; raccourci.*
Kurtacső, fn. *carabine (courte), f.*
Kurtakigyó, fn. *trait, m.*
Kurtakocsma, fn. *cabaret, m.; gargote; taverne, f.*
Kurtály, fn. *carabine, f.*
Kurtályos, fn. *carabinier, m.*
Kurtán, ih. *court.*
Kurtaság, fn. *brièveté, f.*
Kurtitás, fn. *raccourcissement, m.; abréviation, f.*
Kurtítni, cs. *raccourcir; abréger; couper; rogner (ex. les ailes d'un oiseau).*
Kurtka, fn *jaque, f.*
Kurtulni, k. *devenir plus court, perdre de sa longueur.*
Kurucz, fn. *nom qu'on a donné à des insurgents sous Rákóczy; —*, mn. *compliqué, intriqué.*
Kuruglya, fn. *râble, m.*
Kurukuru, fn. *grimpereau, m.*
Kuruttyolni, k. *coasser.*
Kuruzsolás, fn. *charlatanerie, f.*
Kuruzsolni, cs. *faire le charlatan.*
Kuruzsoló, fn. *charlatan, m.*
Kurva, fn. *putaine, f.*
Kurvalak, fn. *bordel, m.*
Kurválkodás, fn. *fornication, paillardise, f.*
Kurválkodni (ik), k. *paillarder.*
Kurvás, mn. *paillard.*
Kushadni, Kusjadni, k. *se blottir, s'accroupir.*
Kuszadék, fn. *brouillement, entortillement, m.*
Kuszálni, cs. *mettre en désordre (se dit de fils etc.); brouiller, confondre, mêler; entortiller.*
Kuszálódni (ik), k. *s'entortiller; se confondre, se compliquer.*
Kuszi, fn. *petit chien, m.*
Kúszkapocs, fn. *croc, crampon (attaché aux souliers), m.*
Kuszkó, fn. l. **Kuczkó.**
Kúszni (ik), k. *grimper.*
Kúszó, mn. *grimpant.*
Kúszpózna, fn. *mât de cocagne, m.*
Kusztora, fn. *couteau de poche, m.*
Kút, fn. *puits, m.; szökő —, fontaine, f., jet d'eau, m.*
Kutacs, fn. *cautère, fonticule, m.*
Kutasz, fn. *sonde, f.*
Kutaszolni, cs. *sonder.*
Kutatás, fn. *recherche; fouille, f.*
Kutatni, cs. *fureter, fouiller; creuser (pour découvrir un filon); faire des fouilles.*
Kútforrás, fn. **Kútfő**, fn. *source, f.*
Kútfuró, fn. *drague, f.*
Kútgém, fn. *bascule d'un puits, f.*
Kútkáva, fn. *balustrade d'un puits, f.*
Kútpárkány, fn. *tour, m.*
Kútsó, fn. *sel de fontaine, m.*
Kuttogni, k. *marcher doucement, se glisser.*
Kutya, fn. *chien, m.*
Kutyabőr, fn. *peau de chien; lettres de noblesse, f.*
Kutyahév, Kutyahő, fn. *canicule, f.*
Kutyálkodni (ik), k. *se conduire d'une manière basse.*
Kutyapeczér, fn. *valet de chien, m.*
Kutyaság, fn. *tour de fripon, m., infamie, f.*
Kutyó, fn. *petit chien, m.*
Kutyorék, fn. *ligne recourbée, f., paraphe, f.*
Kuvarcz, fn. l. **Kudarcz.**
Kuvasz, fn. *chien-loup, m.*
Kuvik, fn. *effraie, f.*
Küb, fn. l. **Köb.**
Kücsög, fn. *fronteau, frontail, m*
Kükleni (ik), k. *muer.*
Küklés, fn. *mue, f.*
Kül, mn. *extérieur; étranger, exotique (plante); du dehors.*
Külárok, fn. *fossé extérieur; avant-fossé, m.*
Külbástya, fn. *ouvrage avancé, m.*
Küldemény, fn. *expédition, f.*
Küldeni, cs. *envoyer; expédier.*

Küldés, fn. *envoi*, *m.*, *expédition; mission, f.*
Küldetés, fn. *mission, f.*
Küldime, fn. *remise, f.*
Küldő, fn. *expéditeur; commettant, m.*
Küldött, fn. *député; envoyé; délégué; commissaire; messager; exprès, m.*
Küldöttség, fn. *députation, f.*
Küldözgetni, **Küldözni**, cs. *envoyer à diverses reprises.* [*lutter.*
Külekedni (ik), **Külekezni** (ik), k.
Kület, fn. *extérieur, m.*
Külfal, fn. *rempart extérieur, m.*
Külföld, fn. *pays étranger, m.*
Külföldi, mn. *étranger*, *exotique (plante); forain; du dehors;* —, fn. *étranger, m.*
Külföldiesen, ih. *à la manière des étrangers.*
Külhon, fn. l. **Külföld.**
Küljebb, ih. *plus en dehors.*
Külleges, mn. *extensif.*
Küllépcső, fn. *perron, m.*
Küllő, fn. *rais, rayon, m.; pic, m.*
Külme, fn. *extérieur, m.*
Külömb, **Külömbözni** (ik) l. **Különb**, **Különbözni** (ik).
Külön, mn. *séparé, particulier, singulier, spécial; à part.*
Külön, ih. *séparément.*
Különb, mn. *meilleur*, *préférable; supérieur;* —en, ih. *au reste; du reste; d'ailleurs, autrement, sinon; sans cela; sans quoi.*
Különbféle, mn. *divers; différent.*
Különbféleség, fn. *variété, diversité, f.*
Különbözés, fn. *différence; diversité; variéte, f.*
Különbözni (ik), k. (tól, től), *être distinct, différer de qc.; se distinguer.*
Különböző, mn. *différent; divers; distinct, hétérogène;* —leg, ih. *différemment, diversement.*
Különbözőség, fn. *différence, f.*
Különböztetés, fn. *distinction, f.*
Különböztetni, cs. *distinguer*, *discerner, différencier; déméler.*
Különbség, fn. *différence, f.* [*m.*
Különcz, fn. *original; esprit bizarre,*
Különczködés, fn. *bizarrerie, f.*
Különczség, fn. *bizarrerie*, *idiosyncrasie, f.*
Különfaju, mn. *hétérogène, étranger.*
Különféle, mn. *divers, différent.*
Különfélekép, —**képen**, ih. *diversement; d'une manière variable.*
Különféleség, fn. *variété, diversité, f.*
Különitni, cs. *séparer; déméler.*
Különködni (ik), k. *chercher à se singulariser par des caprices bizarres; avoir des vues singulières relativement à qc.* [*m.*
Különködő, fn. *original; esprit bizarre,*
Különkülön, ih. *un à un; séparément; isolément.*
Különleg, ih. *séparément.*
Különleges, mn. *séparé, spécial.*
Különnemü, mn. *hétérogène.*
Különödni (ik), k. *se séparer.*
Különös, mn. *séparé, particulier, singulier, spécial; à part; extraordinaire, étrange, bizarre.*
Különösen, ih. *séparément*, *particulièrement, en particulier, à part; singulièrement*, *principalement*, *spécialement, surtout.*
Különösség, fn. *singularité; bizarrerie; particularité; étrangeté; originalité, f.*
Különözni, cs. *séparer.*
Különség, fn. *différence, f.*
Különszenv, fn. *allopathie, f.*
Különszer, fn. *(remède) spécifique, m.*
Különválni, k. *se séparer.*
Különvált, mn. *séparé.*
Különy, fn. *individu, m.*
Különzeni (ik), k. *différer de qc.; se distinguer.*
Különzet, fn. *différence, f.* [*rieur, m*
Külrész, fn. *face extérieure, f.; exté-*
Külsáncz, fn. *rempart extérieur, m.*
Külség, fn. *extérieur, m.*
Külső, mn. l. **Kül.**
Külsőkép, **Külsőleg**, ih. *extérieurement, à l'extérieur, au dehors.*
Külsőség, fn. *extérieur*, *dehors*, *m apparence, f.*
Külszerü, mn. *externe; formel;* —ség fn. *formalité, f.*
Külszin, fn. *apparences, f. pl.*
Külterj, fn. *extension, f.*
Külterjes, mn. *extensif.*
Külváros, fn. *faubourg, m.*
Külzelés, fn. *différentiation, f.*
Külzelni, cs. *différencier.*
Künn, ih. l. **Kinn.**
Kürt, fn. *cor, m.*
Kürthang, fn. *son d'un cor.*
Kürtő, fn. *cheminée, f.*
Kürtölni, cs. *sonner du cor.*
Kürtszó, fn. *son d'un cor.*
Küszöb, fn. *seuil, m.*

Küteg, fn. *exanthème, m.*
Küzdelem, fn. *lutte, f., combat, m.*
Küzdeni, k. *combattre, lutter corps à corps; se battre contre qn.*
Küzdés, fn. *lutte, f., combat, m.*
Küzdhely, fn. *lieu du combat, m., arène, lice; barrière, f.*
Küzdő, mn. *combattant, militant.*
Küzdőhely, fn. l. **Küzdhely.**
Küzdőkeztyű, fn. *ceste, m.*
Küzdőtér, fn. l. **Küzdhely.**
Küzködés, fn. *lutte, f., combat, m.*
Küzködni (ik), k. *lutter, se débattre (contre la misère).*
Kvártély, fn. *quartier, logement, logis, m.*
Kvártélyozni, cs. *loger, mettre en quartier* ou *en logement.*

L.

La, isz. *voici! voilà!*
Láb, fn. *pied, m.*
Lábadás, fn. *rétablissement, recouvrement de la santé, m.*
Lábadni, k. *se relever, se remettre* (se dit *d'un malade).*
Lábadozni, k. *se relever, se remettre.*
Lábadozó, mn. *convalescent.*
Lábalhatatlan, mn. *non guéable.*
Lábalható, mn. *guéable.*
Lábalj, fn. *marchepied, escabeau, m.*
Láballó, fn. *escabeau, m.*
Lábalni, k. *aller à pied; guéer.*
Labancz, fn. *nom donné à des fantassins allemands à l'époque de la guerre civile au XVIII. siècle en Hongrie.*
Labanczнép, fn. *soldatesque, f.*
Lábas, mn. *qui a des pieds; —*, fn. *poéle, f.;* lábas jószág, lábas marha, *bestiaux, m. pl.*
Lábatlan, mn. *sans pieds.*
Lábazat, fn. *piédestal, m.*
Labbeli, fn. *chaussure, f.*
Lábcsont, fn. *os de la jambe m.*
Labda, fn. *balle, f.*
Labdacs, fn. *pilule, f.*
Labdarecze, fn. *raquette, f.*
Labdaverő, fn. *palette, f.*
Labdázás, fn. *jeu de paume, m*
Labdázni (ik), k. *jouer à la balle* ou *à la paume.*
Lábfej, fn. *coude-pied, tarse, m.*
Lábfejhát, fn. *coude-pied, m.*
Lábhegy, fn. *tarse, m.; pointe des pieds, f.*
Lábikra, fn. *mollet, m.*
Lábitó, fn. *pédale, f.*
Lábköszvény, fn. *podagre, f.*
Lábmosókő, fn. *pierre-ponce, f.*
Lábnyom, fn. *trace (d'un pied), f., vestige, m.*
Laboda, fn. *épinard, m.*
Labodázni, k. *louvoyer.*
Lábolni, k. *aller à pied; guéer.*
Lábpont, fn. *nadir, m.*
Lábravaló, fn. *caleçons, m. pl.*
Lábszár, fn. *jambe, f.; —* csont, fn. *os de la jambe, m.; —* törés, fn. *fracture de la jambe, f.*
Lábszék, fn. *escabeau, m.*
Lábszíj, fn. *tire-pied, m.*
Lábtó, fn. *échelle, f.*
Lábtő, fn. *tarse, m.*
Lábuj, fn. *doigt du pied, m.*
Lábviz, fn. *bain de pieds, m.*
Lábzsák, fn. *chausson, m.*
Lacsak, fn. *boue, f.*
Lacsakos, mn. *boueux.*
Laczikonyha, fn. *gargote, f.*
Laczikonyhás, fn. *chercheur de franches lippées, m.*
Láda, fn. *caisse, f., coffre, bahut, m.*
Ládd! Láddsza! isz. *vois! voyez!*
Ladik, fn. *nacelle, barque, f., canot, m*
Ládika, fn. *cassette, f.*
Ladikázni, k. *se promener en bateau.*
Lafancz, mn. *déguenillé; —*, fn. *chiffon, haillon, m.*
Lafatolni, cs. *manger avec voracité* ou *d'une manière indécente.*
Lafolni, l. **Lafatolni.**
Lagzi, fn. l. **Lakzi.**
Lágy, mn. *mou, mol; tendre; mollet; doux; flexible; indulgent.*
Lágyan, ih. *mollement; avec douceur; tendrement; avec indulgence.*
Lágyék, fn. *hypocondre, flanc, m.; région inguinale, aine, f.*
Lágyéksérv, fn. *hernie inguinale, f.*

Lágyhéju, mn. *recouvert d'une enveloppe molle* ou *flexible*.
Lágyítani, cs. *amollir; mitiger; attendrir.*
Lágykörmű, mn. *qui a le sabot* ou *le pied mou.*
Lágymeleg, mn. *un peu chaude, tempéré; tiède, atiédi;* —en, ih. *tièdement; avec tiédeur.*
Lágymelegség, fn. *tiédeur, f.*
Lágyság, fn. *mollesse; souplesse; douceur; indulgence, f.*
Lágyszivű, mn. *tendre, sensible; compatissant;* —ség, fn. *sensibilité, tendresse, f.*
Lágyulni, k. *s'amollir, s'attendrir; céder, diminuer, s'adoucir; dégeler.*
Lajha, mn. *inerte, paresseux, indolent; nonchalant; lâche; fainéant.*
Lajhálkodni (ik), k. *fainéanter.*
Lajhár, fn. *paresseux, m.*
Lajhaság, fn. *inertie, paresse, fainéantise, f.*
Lajhulni, k. *devenir paresseux; tomber dans l'inertie.*
Lajstrom, fn. *liste, f., catalogue, index, registre, m.*
Lajstromozni, cs. *enregistrer.*
Lajstromozó, fn. *registrateur; greffier; archiviste, m.*
Lajstromozóhivatal, fn. *greffe, m.*
Lajt, fn. *tonneau d'eau, m.*
Lajtorja, fn. *échelle, f.*
Lak, fn. *séjour, m., demeure, résidence, f.; domicile, m.*
Lakadalom, fn. *noce, f.*
Lakás, fn. *demeure, habitation, résidence, f.; domicile, séjour; logement, m.*
Lakat, fn. *serrure, f.*
Lakatlan, mn. *inhabité.*
Lakatos, fn. *serrurier, m.*
Lakatosság, fn. *serrurerie, f.*
Lakbér, fn. *loyer* ou *prix de location*; *ustensile, m.*
Lakhatatlan, mn. *inhabitable.*
Lakható, mn. *habitable.*
Lakház, fn. *maison; habitation, f.; manoir, m.*
Lakhely, fn. *demeure, habitation, résidence, f., domicile, séjour, manoir, m.*
Lakka, fn. *vernis, m.*
Lakkozni, cs. *vernir.*
Lakmározni (ik), k. *faire un bon repas, faire bonne chère, banqueter.*
Lakmateve, fn. *chèvre d'Angora, f.*
Lakmézga, fn. *gomme-laque en tablettes, f.*
Lakni (ik), k. *demeurer (en, dans, à); loger; être domicilié, avoir son domicile, résider;* —, cs. *habiter (qqe. lieu, une ville);* jól —, *satisfaire son appétit, manger jusqu'à satiété.*
Lakó, mn. *habitant, demeurant, résidant;* —, fn. *habitant, m.*
Lakodalmas, mn. *nuptial, de noces.*
Lakodalmaskodni (ik), k. *faire une noce.*
Lakodalmi, mn. *nuptial, de noces.*
Lakodalom, fn. *noce, f.*
Lakóhely, fn. l. Lakhely.
Lakolni, k. (vmiért), *expier.*
Lakoma, fn. *repas splendide, solennel; banquet, grand dîner; régal, m.*
Lakomázás, fn. *banquet, régal, grand repas, m., gogaille, f.*
Lakomázni, k. *faire un bon repas, bien dîner, faire bonne chère, banqueter.*
Lakos, mn. *demeurant, habitant; logé, domicilié, établi.*
Lakos, fn. *habitant, m.*
Lakosság, fn. *incolat, m.; totalité des habitants, f.*
Lakozni (ik), k. *demeurer, loger; banqueter.*
Lakszoba, fn. *chambre, pièce, f., appartement, m.*
Laktanya, fn. *caserne, f.*
Laktárs, fn. *co-locataire, m.*
Lakzi, fn. *festin de noces, m.*
Lám! isz. *voici! voilà!*
Láma, fn. *lama, m.*
Lámpa, fn. *lampe; lanterne, f.*
Lámpás l. **Lámpa**.
Lámpértos, mn. *qui a l'oreille dure.*
Láncsa l. **Lándzsa**.
Láncz, fn. *chaîne, f.; arpent (de terre), m.*
Lánczgyürü, fn. *anneau, chaînon, m.*
Lánczkészitő, fn. *chaînetier, m.*
Lánczolat, fn. *chaîne, f.*
Lánczolni, cs. *attacher (avec une chaîne); enchaîner.*
Lánczos, mn. *chaîné;* —lobogós! *parbleu! dame!*
Lánczozni, cs. l. **Lánczolni**.
Lánczszabály, fn. *règle de chaînette, f.*
Lánczszem, fn. *chaînon, anneau, m.*
Lándzsa, fn. *lance, f.*
Lándzsás, fn. *lancier, m.*
Lang, fn. *alcohol, m.*
Láng, fn. *flamme, f.;* —ot vetni, *jeter des flammes;* —ba borulni, *s'enflammer.*
Lángadozni, k. *flamber.*
Lángelme, fn. *génie, m.*

Lángelmü, mn. *de génie.*
Lángelmüség, fn. *génie, m.*
Lángész, fn. *génie, m.*
Lángeszü, mn. *de génie.*
Lángeszüség, fn. *génie, m.*
Lángítni, cs. *flamber.*
Lángmadár, fn. *flammant, bécharu, m.*
Lángolni, k. *jeter des flammes, flamber.*
Lángos, fn. *galette, f.; —,* mn. *ondé.*
Lángozni (ik), k. *flamber.*
Lángvirág, fn. *phlox, m.*
Langy, mn. *un peu chaud, tiède, tempéré; —,* fn. *tiédeur, f.*
Langyasítni, Langyítni l. Langyosítani.
Langyos, mn. *tiède, tempéré.*
Langyosítani, cs. *rendre tiède, attiédir.*
Langyosodni (ik), k. *devenir tiède, s'attiédir.*
Langyosság, fn. *tiédeur, f.*
Langyulni, k. *s'attiédir.*
Lángzat, fn. *flamme, f.*
Lank, mn. *lâche, las.*
Lankadni, k. *s'affaiblir.*
Lankadság, fn. *lassitude, f.*
Lankadt, mn. *fatigué, las, languissant.*
Lankasztani, cs. *lasser, fatiguer.*
Lánna, fn. *lame, f.*
Lant, fn. *luth, m., lyre, f.*
Lantolni, cs. *jouer du luth.*
Lantos, mn. *lyrique; —,* fn. *joueur de luth, m.*
Lantsám, fn. *barre, f.*
Lantverö, fn. *joueur de luth, m.*
Lány, fn. *fille, f.*
Lanyha, mn. *un peu chaud, tiède, tempéré; —* esö, *pluie fine, f.*
Lanyhaság, fn. *tiédeur, f.*
Lanyhán, ih. *tièdement.*
Lányka, fn. *petite fille, f.*
Lap, fn. *plaque, lame, f., plat, m.; page, f.; biseau* (ex. *d'une cognée*), *m.*
Láp, fn. *marais; pré marécageux, m.*
Lapadni, k. *s'affaisser* (se dit *d'une tumeur).*
Lapály, fn. *plaine, plate campagne, grande étendue d'un terrain uni, f.*
Lapályos, mn. *plat, égal, uni, aplani, plain.*
Lapány l. Lapály.
Lapát, fn. *pelle; pale, f., plat (de rame etc.), m.; palette, aube, f., aileron, alichon (d'une roue), m.*
Lapátolni, cs. *travailler, enlever, nettoyer, amasser avec la pelle.*
Lapiczka, fn. *spatule; batte, f.*
Lapítni, cs. *aplatir; lammer; carreler; cadeller; battre (de l'or).*
Lapoczka l. Lapiczka.
Lapoczkázni, cs. *frapper avec la batte.*
Lapos, mn. *plat; aplati.*
Lápos, mn. *marécageux.*
Laposgiliszta, fn. *ver solitaire, ténia, m.*
Laposítni, cs. *aplatir.*
Laposodni (ik), k. *s'aplatir.*
Laposorr, fn. *nez plat; camard, m.*
Laposorru, mn. *camu, à nez plat.*
Laposság, fn. *plat, m., platitude, f.*
Lapostetü, fn. *morpion, m.*
Laposvas, fn. *soc, m.*
Lapozás, fn. *pagination, f.*
Lapozni, cs. *feuilleter* (ex. *un livre*); *numéroter les pages (d'un livre).*
Lapör, fn. *réclame, f.*
Lappadni, k. *s'affaisser* (se dit *d'une tumeur).*
Lappagni l. Lappangani.
Lappagó l. Lappantyu.
Lappancs, fn. *trappe, f.*
Lappangani, k. *se tenir secret, être caché.*
Lappangás, fn. *recèlement, m.*
Lappangó, mn. *lent, furtif; caché, clandestin.*
Lappangör, fn. *patrouille, f.*
Lappangva, ih. *clandestinement, à la dérobée; d'une manière occulte.*
Lappanni, k. *se tenir secret, être caché.*
Lappantyu, fn. *tête-chèvre, crapaud volant, m.*
Lapszám, fn. *nombre de la page, m.*
Lapszámozni, cs. *numéroter les pages d'un livre.*
Lapu, fn. *glouteron, m., bardane, f.*
Lapulni, k. *s'aplatir.*
Lárma, fn. *alarme; alerte, f.; tumulte, bruit; fracas, m.*
Lármás, mn. *bruyant, tumultueux.*
Lármázni, k és cs. *faire du bruit crier.*
Lármázó, fn. *crieur, criard; criailleur* [*m.*
Lárva, fn. *masque, m., larve, f.*
Lasnakolni, cs. *rosser.*
Lasponya, fn. *nèfle, f.*
Lassacskán, ih. *lentement; peu à peu.*
Lassan, ih. *bas; doucement; à voix basse.*
Lassankónt, ih. *peu à peu.*
Lassanlassan, ih. *successivement, peu à peu; par degrés, petit à petit.*
Lassítni, cs. *retarder, ralentir.*
Lassú, mn. *lent; tardif.*

assúcska, mn. *un peu lent.*
assúd, Lassúdad, mn. *léger, doux.*
assúdni (ik), k. Lassúlni, k. *se ralentir.*
assúság, fn. *lenteur, f.*
at, fn. *demi-once, f.*
át, fn. *vue, f.; —ra, à vue; —után 30 napra, à 30 jours de vue.*
átás, fn. *vue, vision, f.*
átasítni, cs. *vidimer.*
átat, fn. *apparence, f.; résultat, m.*
átatlan, mn. —ul, ih. *sans être vue; inaperçu.*
átazni, cs. *vidimer.*
átcső, fn. *lunette, f., télescope, m.*
áterő, fn. *facultés visuelles, f. pl., vision, f.*
áthatár, fn. *horizon, m.*
áthatatlan, mn. —ul, ih. *invisible (ment); —ság, fn. invisibilité, f.*
átható, fn. *visible; apparent.*
áthatóság, fn. *visibilité; apparence, f.*
átideg, fn. *nerf visuel, m.*
atin, fn. és mn. *latin (m).*
tinság, fn. *latinité, f.*
átkör, fn. *horizon, m.*
átlelet, fn. *parère, m.; expertise, f., rapport (ex. de médecine légale), m.*
átmány, fn. *aspect; spectacle, m., apparition, vision, f.*
átmányos mű, fn. *pièce à effet, f.*
átművész, fn. *opticien, m.*
átni, cs. *voir;* (hoz, hez), *avoir soin de qc.*
átnok, fn. *voyant; clairvoyant; visionnaire; prophète, m.*
átnoki, mn. — lag, ih. *prophétique [(ment).*
átó, mn. *voyant.*
átogatás, fn. *visite, fréquentation; épreuve, f.*
átogatni, cs. *aller voir qn., rendre visite à qn., faire une visite à qn.; visiter (ex. ses chefs, les malades etc.); éprouver.*
tolgatni, cs. *peser à diverses reprises; examiner attentivement.*
tolni, cs. *peser.*
tomány l. Látmány.
omás, fn. *vue, vision, f.*
omásozni, cs. *vidimer.*
or, fn. *coquin; larron, m.*
orkodni (ik), k. *brigander.*
os, mn. *qui pèse une demi-once.*
pont, fn. *point visuel; point de vue, m.*
ugár, fn. *rayon visuel, m.*

Látszani (ik), k. *être visible;* (nak, nek) —, *avoir tel ou tel aspect; avoir l'air de . . ., paraître, sembler.*
Látszat, fn. *apparence, f.; résultat, m.*
Látszatos, mn. *apparent, visible.*
Látszatra, ih. *à vue.*
Látszog, Látszeglet, n. *angle visuel, m.*
Látszer, fn. *instrument d'optique, m.*
Látszertan, fn. *optique, f.*
Látszó, mn —lag, ih. *apparent, visible; apparemment, visiblement.*
Láttamozni, cs. *vidimer.*
Láttan, fn. *optique, f.; —i, mn. optique.*
Láttat, fn. *résultat, m.*
Láttatni, cs. *laisser voir, faire voir.*
Láttáv, fn. *distance visuelle, portée de la vue, f.*
Láttér, fn. *champ de vision, objectif (ex. d'un télescope), m.*
Látváltó, fn. *lettre de change à vue, f.*
Látvány, fn. *vision, f.; aspect, spectacle, m.*
Látvonal, fn. *ligne visuelle, f.*
Latyak, fn. *flaque, f., bourbier, m.*
Latyakos, mn. *marécageux; fangeux.*
Láva, fn. *lave, f.*
Láz, fn. *fièvre, f., mouvement fébrile, m., réaction fébrile; affection fébrile, f.*
Laza, mn. *peu cohérent, peu serré, lâche; (terrain) léger, meuble; branlant, vacillant.*
Lazacz, fn. *saumon, m.*
Lázadás, fn. *sédition, révolte, rebellion, insurrection; mutinerie, f.*
Lázadni, k. *se révolter.*
Lázadó, fn. *rebelle, insurgé, factieux, [m.*
Lázas, mn. *fébrile.*
Lázasztani, cs. *soulever, révolter, ameuter, exciter, pousser à la révolte.*
Lázasztó, mn. *révoltant.*
Lázbeteg, mn. *malade de la fièvre, atteint de fièvre, fiévreux, fébricitant.*
Lázítás, fn. *agitation, f.*
Lázítni, cs. l. Lázasztani.
Lázító, mn. *révoltant; —,* fn. *agitateur, instigateur, m.*
Lázongani, k. *être séditieux, être en état d'insurrection; fermenter.*
Lázongás, fn. *sédition, révolte, rebellion, insurrection; fermentation, f.*
Lázos l. Lázas.
Lázroham, fn. *accès du fièvre, m.*
Láztan, fn. *pyrétologie, f.*
Lazurkék, mn. *azuré.*

Lasurkő, fn. *azur, lapis lazuli, m.*
Le, ih. *vers le bas, en bas; à bas; plus bas; de haut en bas, d'en haut; du haut* (ex. *de la tour).*
Lé, fn. *bouillon, m.; sauce; soupe, f.; suc, m.*
Leadni, cs. *tendre, faire passer qc. à qn. qui est en bas.*
Leágazni, cs. *effeuiller.*
Leágazni, (ik), k. *tirer son origine de, provenir, descendre* (ex. *de telle* ou *telle race).*
Lealacsonyítni, cs. *dégrader; ravaler; avilir, ravilir, rabaisser; déprécier.*
Lealacsonyodni (ik), k. *se dégrader, s'avilir, s'abaisser.*
Lealázni, cs. *humilier, abaisser; dégrader.*
Leáldozni (ik), k. *s'abaisser, descendre, disparaître sous l'horizon, se coucher.*
Lealjasítni, cs. l. Lealacsonyítni.
Lealkonyodni (ik), k. l. Leáldozni.
Leállazni, k. *dégourmer.*
Leálorczázni, cs. *démasquer.*
Leány, fn. *fille, f*
Leányasszony, fn. *demoiselle, f.*
Leányág, fn. *ligne féminine, f.*
Leánybéka, fn. *graisset, m.*
Leányi, mn. *d'une jeune fille; virginal.*
Leányka, fn. *petite fille, f.*
Leánykérés, fn. *recherche en mariage par l'entremise d'un tiers, f.*
Leánykérő, fn. *celui qui demande une personne en mariage pour un autre.*
Leánykor, fn. *état de demoiselle* ou *de vierge, m.*
Leánynéző, fn. *épouseur, m.*
Leányos, mn. *virginal.*
Leányzó, fn. *fille, f.*
Leapadni, k. *baisser* (se dit *des eaux); perdre son embonpoint.*
Leárboczozni, cs. *démâter.*
Leásni, cs. *enfouir, enterrer.*
Lebbenni, k. *s'élever.*
Lebbenteni, cs. *soulever légèrement, soulever le coin de, lever un peu.*
Lebegni, k. *planer, flotter (dans l'air); se balancer (dans l'air); être suspendu en l'air; voltiger; passer d'un pas léger.*
Lebegő, fn. *anapeste, m.*
Lebegtetni, cs. *agiter* (ex. *le drapeau dans sa main); balancer (qn. sur une corde).*
Lebenyő, fn. *fanon (du bœuf), m.*
Leberetválni, cs. *ôter, enlever avec le rasoir.*
Lebernyeg l. Lebenyő.
Lebeszélni (ról, ről), cs. *dissuader qn. de qc.*
Lebetegedés, fn. *accouchement, m.*
Lebetegedni (ik), k. *tomber malade; accoucher.*
Lebetegszeni (ik), **Lebetegülni**, k. l. **Lebetegedni.**
Lebke, mn. *léger, volage; flottant.*
Lebocsátani, cs. *laisser* ou *faire descendre.*
Lebocsátkozni (ik), k. *se laisser descendre* (ex. *dans un puits); s'abattre* (se dit *d'oiseaux).*
Lebontani, cs. *abattre, démolir.*
Leborítni, cs. *renverser; couvrir qc. de qc.*
Leborotválni, cs. *ôter* ou *enlever en rasant.*
Leborulni, k. *se prosterner devant qn.*
Lebotolás, fn. *élagage, ébranchement, m.*
Lebotolni, cs. *ébrancher.*
Lebukni (ik), k. *tomber en bas* ou *du haut de; se baisser (pour éviter un coup de feu etc.); plonger.*
Lebuktatni, cs. *jeter en bas; renverser (qn. d'une position élevée); plonger, submerger.*
Lebzselni, k. *fainéanter.*
Lebzsi, mn. *fainéant.*
Lecsapni, cs. *abattre; assommer; —,* k. *tomber* ou *descendre sur, frapper une maison* ou *un arbre* (se dit *du tonnerre).*
Lecsapódni (ik), k. *se fermer.*
Lecsapolni, cs. *faire la ponction à un hydropique; saigner un étang.*
Lecsatolni, cs. *déboucler.*
Lecsavarolni, cs. *dévisser; ôter en dévissant.*
Lecsendesedni (ik), k. *s'apaiser, se calmer; céder, diminuer.*
Lecsendesítni, cs. *apaiser, calmer.*
Lecsendesülni, l. Lecsendesedni.
Lecsillapítni, cs. *calmer, apaiser; assouvir.*
Lecsillapodni (ik), **Lecsillapulni**, k. *s'apaiser; se calmer.*
Lecsípni, cs. *ôter en pinçant; emporter à coups de bec.*
Lecsorogni, k. *découler.*
Lecsunyítni, cs. *salir, souiller.*
Lecsúszni (ik), k. *glisser en bas.*
Lécz, fn. *latte, f.*

Léczelni, cs. *latter.*
Léczezet, fn. *lattis, m.*
Léczezni l. **Léczelni.**
Leczke, fn. *leçon, f.*
Leczkézni, cs. *critiquer d'un ton préceptoral, régenter; morigéner.*
Ledér, mn. *léger, volage, inconstant.*
Ledérség, fn. *légèreté, inconstance, f., esprit volage, m.*
Ledérül, ih. *à la légère.*
Lednek, fn. *orobe, m.*
Ledöfni, cs. *abattre en piquant; tuer (ex. d'un coup de poignard); poignarder; renverser (d'un coup d'épée).* [*se coucher.*
Ledőlni, k. *s'écrouler, tomber en ruine;*
Ledönteni, cs. *abattre, démolir; renverser.*
Leégetni, cs. *réduire en cendres, brûler de fond en comble.*
Leégett, mn. *brûlé, consumé par le feu.*
Leégni, k. *être dévoré par l'incendie, être ruiné par un incendie.*
Leélni, cs. *passer (en vivant); s'user.*
Leendő, mn. *à venir, futur.*
Leengedés, fn. *rabais, m.*
Leereszkedés, fn. *condescendance, f.; descente, f.*
Leereszkedni (ik), k. *descendre.*
Leereszkedő, mn. *condescendant; affable.*
Leereszteni, cs. *laisser* ou *faire descendre; baisser; détrousser; descendre dans la fosse* (ex. *un corps mort*).
Leérni, k. *s'étendre jusqu'en bas; descendre jusqu'en bas; atteindre le sol, etc.*
Lefáradni, k. *se donner* ou *prendre la peine de descendre.*
Lefarolni, k. *glisser en arrière.*
Lefátyolozni, cs. *dévoiler.*
Lefegni, k. *pendiller.*
Lefegyverezni, **Lefegyverkeztetni**, cs. *désarmer.*
Lefegyverzés, fn. *désarmement, m.*
Lefejezés, fn. *décapitation, f.*
Lefejezni, cs. *décapiter, décoller.*
Lefejteni, cs. *découdre; tirer, faire sortir, faire écouler; distiller.*
Lefelé, ih. *en bas, en descendant; vers le bas, de haut en bas.*
Lefelezni l. **Lefölözni.**
Lefesteni, cs. *peindre; décrire.*
Lefentyű, fn. *pendeloque.*
Lefityegni, k. *pendiller.*
Lefizetés, fn. *paiement définitif, acquit, m.*
Lefizetni, cs. *payer peu à peu; payer entièrement.*
Lefoglalás, fn. *saisie, f., arrêt; séquestre (d'un bien); embargo, m.*
Lefoglalni, cs. *faire arrêt sur qc.; saisir qc.; mettre un embargo sur les navires.*
Lefogni, cs. *jeter à bas* ou *à terre, terrasser; abattre, renverser; déprimer;* béréből —, *retenir sur les gages.*
Lefolyás, fn. *découlement, écoulement, m., descente, f.; progrès, m., suite (d'une histoire etc.), f.*
Lefolyni, k. *découler; s'écouler* (se dit *d'un liquide et du temps*).
Lefordítni, cs. *renverser; traduire.*
Lefordulni, k. *tomber en bas; descendre.*
Leforgás, fn. *écoulement, cours, m., marche (du temps), f.*
Leforgatni, cs. *renverser l'un après l'autre.*
Leforogni, k. *s'écouler, passer* (se dit *du temps*); *rouler du haut en bas; rouler jusqu'au bout.*
Lefölözni, cs. *écrémer.*
Lefőzni, cs. *faire une décoction.*
Lefúni, cs. *souffler, ôter en soufflant.*
Lég, fn. *air; gaz, m.*
Legalább, ih. *au moins, du moins.*
Legalsó, mn. *inférieur, infime, dernier; le plus bas.*
Legalul, ih. *au plus bas; tout en bas.*
Legazemberezni, cs. *donner à qn. le nom de fripon.*
Legázolni, cs. *renverser, écraser (avec son cheval), fouler (aux pieds).*
Légcső, fn. *tuyau par lequel passe l'air; conduit de l'air* ou *aérien, m.; trachée-artère, trachée, f.*
Legelés, fn. *pacage, m.*
Legelészni, **Legelni**, k. *paître; brouter l'herbe; pâturer.*
Legelő, fn. *pâturage, pacage, pâtis, m.*
Legelől, fn. *depuis le* ou *du commencement; par les premières parties, par les premiers éléments.*
Legelőször, ih. *premièrement.*
Legelső, mn. *premier;* —ben, ih. *premièrement, d'abord.*
Legeltetni, cs. *faire paître; repaître* (ex. *ses regards de qc.*).
Legenda, fn. *légende, f.*

Legény, fn. *jeune homme, garçon, m.*
Legényes, mn. *à la manière d'un garçon.*
Legényke, fn. *petit garçon, m.*
Legénykor, fn. *état de garçon, m.*
Legénység, fn. *troupes, f. pl.; équipage, m.*
Legénytárs, fn. *compagnon, camarade, m.*
Légfolyam, fn. *courant d'air, m.*
Légforgatyú, fn. *ventilateur, m.*
Legföbb, mn. *le plus haut; suprême; principal.*
Legfö'ebb, ih. *tout au plus.*
Léghajó, fn. *ballon aérostatique, m.*
Léghajós, fn. *aéronaute, m.*
Léghatlan, mn. *hermétique.*
Léghuzam, fn. *vent coulis, m.*
Leginkább, ih. *pour la plupart; principalement.*
Légiszonyos, mn. *aérophobe.*
Légjárás, fn. *courant d'air, m.*
Légkerülő, mn. *aérophobe.*
Legkevesbbé, ih. *point du tout.*
Légkör, fn. *atmosphère, f.*
Légmentes, mn. *hermétique.*
Légmérő, fn. *aéromètre; gazomètre; baromètre, m.*
Légnedmérő, fn. *hygromètre, m.*
Légnemtő, fn. *sylphe, m., sylphide, f.*
Légnemű, mn. *aériforme.*
Legott, Legottan, in. *sur le champ.*
Legörnyedni, k. *se courber.*
Légsulymérő, fn. *baromètre, m.*
Légszesz, fn. *gaz, m.*
Légszeszmérő, fn. *gazomètre, m.*
Légszivattyu, fn. *machine pneumatique, f.*
Legtöbbnyire, ih. *le plus souvent.*
Légtükrözet, fn. *mirage, m.*
Légtünde, fn. *sylphide, f.*
Légtünemény, fn. *phénomène, météore, m.*
Légutazás, fn. *aérostatique, f.*
Legutolsó, mn. *dernier de tous.*
Legutolszor, ih. *à la fin, enfin, finalement; le dernier; en dernier lieu.*
Légvár, fn. *château en Espagne, m.*
Legvégső, mn. *dernier.*
Légy, fn. *mouche, f.*
Légycsapó, fn. *tue-mouches, m.*
Legyezgetni, cs. *pallier.*
Legyezni, cs. *faire du vent avec un éventail, éventer.*
Legyező, fn. *éventail; éventoir; émouchoir, m.*
Légyfogó, fn. *lézard muscicape; gobe-mouches, m.*
Legyinteni, cs. *toucher; frapper légèrement.*
Légykapó, fn. *gobe-mouches, m.*
Légyott, fn. *rendez-vous, m.*
Legyőzni, cs. *vaincre; l'emporter sur; surmonter (un obstacle).*
Légyvesztő, fn. *poudre aux mouches, f.*
Léha, mn. *négligent, indolent.*
Lehámozni, cs. *peler, écorcer; déharnacher.*
Lehangolni, cs. *baisser (un instrument de musique, une corde); indisposer qn. [sur qc.*
Lehányni, cs. *jeter en bas; vomir*
Léhaság, fn. *négligence; indolence, f.*
Lehelés, fn. *respiration, f.*
Lehelet, fn. *haleine, f., souffle, m.*
Lehelni, k. *respirer, souffler.*
Lehetetlen, mn. *impossible.*
Lehetetlenség, fn. *impossibilité, f.*
Lehetleníteni, cs. *rendre impossible.*
Lehetni, k. *être possible; se pouvoir;* **lehet**, *c'est possible, cela se peut; c'est practicable.*
Lehető, mn. *possible;* —**leg**, ih. *autant qu'il est possible.*
Lehetőség, Lehetség, fn. *possibilité, f.*
Lehetséges, mn. *possible.*
Leheveredni (ik), Leheverni, k. *s'étendre sur . . .*
Lehó, fn. *entonnoir, m.*
Lehónalni, cs. *rejetonner.*
Lehordani, cs. *porter en bas; démol… réprimander qn. sévèrement.*
L hütö, fn. *vaurien, m.*
Leirás, fn. *copie; description, signalement (d'un voleur etc.), m.*
Leirat, fn. *rescrit; mandat, m.*
Leirhatatlan, mn. *qu'on ne peut d… crire, indéfinissable.*
Leirni, cs. *copier, rendre par l'écriture; décrire.*
Leiró, mn. *descriptif;* —, fn. *copis…*
Lejárat, fn. *échéance, f.*
Lejárni, k. *descendre à pied; pass… s'en aller; s'écouler* (se dit *du temps*); *échoir.*
Lejárt, mn. *échu, expiré.*
Lejebb, mn. *plus bas;* —**i**, mn. *inférieur.*
Lejebbités, fn. *dégradation, f.*
Lejebbíteni, cs. *dégrader.*
Léjó l. **Léhó**.
Lejöni, k. *venir en bas; descen… venir d'en haut.*

Lejteni, k. *pencher, incliner; danser d'un pas léger, sautiller.*
Lejtes l. Lejtős.
Lejtő, fn. *pente, descente; déclivité (d'un terrain); danse, f.*
Lejtős, mn. *penchant, qui va en pente;* – **ség**, fn. *déclivité, f.*
Lék, fn. *trou fait dans la glace, m.*
Lekacsozni, cs. *rejetonner.*
Lekaczagni, cs. *se rire, se jouer de...*
Lekantár zni, cs. *débrider.*
Lekaszabolni, cs. *abattre (d'un coup ou à coups de sabre); sabrer, massacrer.*
Lekaszálni, cs. *faucher.*
Lekelni, k. *descendre.*
Lekenyerezni, cs. *gagner qn. pour soi; corrompre qn.*
Leképezni, cs. *mouler, modeler.*
Lékesz, fn. *trépan, m.*
Lekiáltani, k. *crier de haut en bas.*
Lekonyulni, k. *s'incliner, se baisser.*
Lekopni (ik), k. *s'user.*
Lekoppadni, k. *perdre les poils* ou *les cheveux; se peler, s'user; se déplumer.*
Lekoppasztani, cs. *déplumer.*
Lekönyökölni, k. *s'appuyer sur le coude, s'accouder.*
Leköpni, cs. *cracher sur...*
Lekötelezés, fn. *obligation, f., engagement, m.*
Lekötelezett, mn. *obligé.*
Lekötelezni, cs. *obliger, engager à qc.*
Lekötelezve, ih. *obligé.*
Lekötés, fn. *engagement par écrit, m.*
Lekötni, cs. *assurer qc. à qn. par écrit, engager, hypothéquer qc.; panser; bander* (ex. *les yeux à qn.*); *faire la ligature (d'une artère); achever en tricotant.* [*croupir.*
Lekukorodni (ik), k. *se blottir, s'ac-*
Lél, fn. *alcool, alcoolat, m.*
Leláncozolni, cs. *enchaîner à qc.; mettre aux fers.*
Lelappadni, k. *s'affaisser* (se dit *d'une tumeur).*
Lelapulni, k. *se blottir, s'accroupir.*
Leldíj, fn. *récompense, f.*
Lelegelni, cs. *brouter, paître entièrement.*
Lélek, fn. *âme, f., esprit, m.; courage, cœur, m.; conscience, f.; revenant, m.* [*f.*
Lélekébrenség, fn. *présence d'esprit,*
Lélekerő, fn. *force de l'esprit, m.*
Lélekfurdalás, fn. *trouble de la conscience, m., remords, m. pl.*
Lélekháborgás, fn. *inquiétude de l'esprit, agitation, f.*
Lélekharang, fn. *cloche, f., glas (funèbre), m.*
Lélekköltözés, fn. *migration de l'âme* ou *des âmes, f.*
Léleklátó, fn. *visionnaire, m.* [*f.*
Léleklyuk, fn. *soupirail, m., ventouse,*
Lélekmardosás, fn. *remords, m. pl.*
Léleknyugalom, fn. *tranquillité de l'âme, f.*
Lélekszakadva, ih. *essoufflé, hors d'haleine.*
Lélektan, fn. *psychologie, f.;* —**i**, mn. *psychologique.* [*celle, f.*
Lélekvesztő, mn. *pénible;* —, fn. *na-*
Lélekzeni (ik), k. *respirer, souffler, prendre haleine.*
Lélekzés, fn. *respiration, f.*
Lélekzet, fn. *haleine; respiration, f., souffle, m.*
Leleményi, fn. *invention; découverte; trouvaille, f.*
Leleményes, mn. *inventif.*
Leleményesség, fn. *esprit inventif, m.*
Lelencz, fn. *enfant trouvé, m.*
Lelenczház, fn. *maison des enfants trouvés, f.*
Leleplezni, cs. *dépouiller une chose de son enveloppe; dévoiler, développer.*
Leleplezés, fn. *dévoilement; développement, m.*
Lelerő, fn. *faculté d'inventer, f.*
Lelkes, mn. *plein d'esprit, spirituel, ingénieux.*
Lelkesedés, fn. *enthousiasme, m.*
Lelkesedett, mn. *exalté.*
Lelkesen, ih. *avec esprit; d'une manière spirituelle.*
Lelkesítni, cs. *animer; ranimer, encourager; enthousiasmer, exalter.*
Lelkesülni, k. *s'animer, s'enthousiasmer.*
Lelkesültség, fn. l. Lelkesedés.
Lelkész, fn. *pasteur des âmes, père spirituel; prêtre; curé (catholique); ministre (protestant), m.*
Lelkészség, fn. *charge d'âmes, charge de pasteur, f.*
Lelketlen, mn. *inanimé; sans âme, froid; privé* ou *dépourvu d'esprit; sans conscience; de mauvaise foi.*
Lelketlenség, fn. *manque de conscience, m.; mauvaise foi, f.*

Lelki, mn. *immatériel, spirituel; de l'âme; moral.*
Lelkibarát, fn. *ami intime, m.*
Lelkiismeret, fn. *conscience, f.*
Lelkiismeretes, mn. *consciencieux; de bonne foi.*
Lelkiismeretesség, fn. *délicatesse de conscience, probité, f.*
Lelkiismeretlen, mn. *sans conscience.*
Lelkiismeretlenség, fn. *manque de conscience, m.*
Lelkikép, Lelkileg, ih. *spirituellement, moralement.*
Lelkipásztor, fn. *pasteur des âmes, père spirituel, m.*
Lelkülel, fn. *caractère, m.*
Lelni, cs. *trouver; arriver.*
Lelohadni, k. *s'affaisser* (se dit *d'une tumeur*); *s'éteindre graduellement.*
Lelombozni, cs. *effeuiller.*
Leltár, fn. *inventaire, m.*
Leltározás, fn. *rédaction d'un inventaire, f.*
Leltározni, cs. *dresser, faire l'inventaire (des biens de qn.); inventorier.*
Leltgyermek, fn. *enfant trouvé, m.*
Lemaradni, k. *rester en bas; tomber en bas.*
Lemarasztalni, Lemarasztani, cs. *condamner à ...*
Lemásolni, cs. *copier.*
Lemászni, k. *descendre en rampant.*
Lemenni, k. *descendre.*
Lemerítni, cs. *tremper; faire descendre, plonger dans; ôter de dessus (en parl. d'un liquide).*
Lemetszeni, cs. *couper, amputer.*
Lemez, fn. *plaque, lame, f.*
Lemezelni, cs. *plaquer.*
Lemezítni, cs. *aplatir; laminer.*
Lemezkalapács, fn. *flatoir, rechaussoir, m.*
Lemondani (ról, ről), k. *contremander; refuser, renoncer à ...; abdiquer.*
Len, fn. *lin, m.*
Lenáztatás, fn. *rouissage, m.*
Lencse, fn. *lentille, f.*
Lencséded, mn. *lenticulaire.*
Lendítni, cs. *mettre en mouvement, ébranler; pousser légèrement.*
Lendület, fn. *mouvement vibratoire, m.*
Lenézni, k. *regarder en bas;* —, cs. *regarder qn. avec dédain.*
Lenföld, fn. *linière, f.*
Lenge, mn. *pliant; flexible; volage.*
Lengedezni, k. *souffler* (se dit *du vent*); *venter; flotter* (se dit *d'un drapeau*).
Lengedi, fn. *dactyle, m.* (*pros.*).
Lengeni, k. *souffler* (se dit *du vent*); *flotter (dans l'air); être balancé* ou *ballotté* (ex. *par les flots*).
Lengeség, fn. *inconstance; humeur volage, f.*
Lengeteg l. Lenge.
Lengetni, cs. *balancer doucement.*
Lengő, mn. *flottant.*
Lengyelfürt, fn. *plique polonaise, f.*
Lenmag, fn. *graine de lin, f.*
Lenmagolaj, fn. *huile de lin, f.*
Lenn, ih. *dessous; en bas, par le bas; au fond de.*
Lenni, k. *être, exister; se faire, devenir.*
Lenolaj, fn. *huile de lin, f.*
Lent l. Lenn.
Lentermesztés, fn. *culture du lin, f.*
Lentetni, k. *marcher lentement.*
Lentiló, fn. *échanvroir, m.*
Lény, fn. *être, m.*
Lenyakazni, cs. *décapiter, décoller.*
Lényeg, fn. *essence; substance, f.; fond, m.*
Lényeges, mn. —en, ih. *essentiel (lement); réel; constitutif; fondamental; capital; intégrant.*
Lenyomat, fn. *empreinte; copie, f.; tirage, m.; épreuve de tirage, f.; exemplaire, m.*
Lenyomni, cs. *déprimer; imprimer, empreindre; tirer copie, tirer, calquer.*
Lénytan, fn. *ontologie, f.*
Lenyugodni (ik), k. *aller se coucher.*
Leokádni, cs. *vomir sur qc.*
Leoldani, cs. *délier; détacher; ôter.*
Leopárd, fn. *léopard, m.*
Leöldösni, cs. *tuer l'un après l'autre.*
Leölni, cs. *tuer, égorger, abattre* (*du bétail*).
Lép, fn. *rate, f.; rayon de miel, m.;* [*glu, f.*]
Lepárolni, cs. *distiller.*
Lépcső, fn. *escalier; degré, marchepied, m.*
Lépcsőforduló, fn. *palier, repos, m.*
Lépcsőnként, ih. *par degrés, par gradation; graduellement.* [p.]
Lépcsőzet, fn. *gradation, f., degrés, m.*
Lépdegélni, Lépdelni, k. *marcher à pas mesurés.*
Lepedő, fn. *drap de lit, linceul, m.*
Lépegetni l. Lépdegélni.
Lepel, fn. *couverture, f.; voile, m.*

Lepény, fn. *gâteau (d'une forme aplatie), m.*
Lepénysütő, fn. *pâtissier, m.*
Lépes, mn. *enduit de glu, glué.*
Lépés, fn. *pas, m ; démarche, f.;* —**t**, ih. *au pas, pas à pas.*
Lépesméz, fn. *miel en rayon, m.*
Lépezni, cs. *gluer.*
Lepirongatni, cs. *réprimander.*
Lepiszkolni, cs. *outrager, injurier, couvrir d'opprobres.*
Lepke, fn. *papillon, m.*
Lépkór, fn. *maladie hypocondriaque, f.;* — **os**, mn. *hypocondriaque.*
Lepleg, fn. *couverture, f.; voile, m.*
Leplezet, fn. *voile, m.*
Leplezetlen, mn. —**ül**, ih. *ouvert (ement); à découvert.*
Leplezni, cs. *voiler, couvrir.*
Lépméz, fn. *miel en rayon, m.*
Lepni, cs. *couvrir; surprendre.*
Lépni, k. *faire un pas; faire des pas, marcher à pas mesurés; monter.*
Leporozni, cs. *épousseter, housser.*
Lepottyanni, Lepotyogni, k. *tomber en bas.*
Lepökni, cs. *cracher sur.*
Léptetni, cs. *aller au pas; faire aller, conduire* ou *mettre un cheval au pas.*
Lerakodás, fn. *déchargement, m.*
Lerakodni (ik), k. *décharger, dépaqueter.*
Lerakodó, fn. *déchargeur, m.; lieu de décharge, m.*
Lerombolni, cs. *démolir.*
Lépsejt, fn. *alvéole, cellule, f.*
Lépsérv, fn. *hernie de la rate; splénocèle, f.*
Lépszer, fn. *médicament splénique, m.*
Lepuskázni, cs. *tuer d'un coup de fusil.*
Lépvessző, fn. *gluau, m.*
Lépvész, fn. *hypocondrie, f., mal de rate, m.*
Lépvészes, mn. *hypocondriaque, splénétique.*
Leragadni, k. *s'attacher, se coller, tenir à . . . ; adhérer; être collé;* —, cs. *arracher de dessus.*
Lerajzolni, cs. *dépeindre; copier.*
Lerakni, cs. *décharger; mettre bas; mettre à terre; déposer; réprimander qn.*
Lerogyni, k. *tomber; succomber.*
Leróni, cs. *payer, acquitter, rembourser une dette.*
Lerontani, cs. *démolir.*
Leroskadni, k. *tomber (subitement en ruine), tomber (de faiblesse); crouler, s'écrouler, s'abattre; succomber.*
Lerovás, fn. *déduction, f.;* —**ul**, ih. *à compte de . . .*
Les, fn. *embuscade, embûche, f., affût, m.*
Lesdekleni (ik), k. *se tenir en embuscade.*
Lesegítni, cs. *aider quelqu'un à descendre.*
Lesekedés, Leselkedés, fn. *embûches, f. pl.*
Lesekedni, Leselkedni (ik), k. *guetter, épier qn.* ou *qc., se tenir aux aguets.*
Lesháló, fn. *rets, filet, panneau, m.*
Leshely, fn. *affût, m.*
Lesimulni, k. *s'aplatir; se coucher sur le ventre* (se dit *du chien*).
Leskedni (ik), l. Lesekedni.
Leskélni, Leskelődni (ik), l. Lesekedni.
Lesni, cs. *se tenir caché pour surprendre qn.; se tenir aux aguets; guetter, épier qn.*
Lesponya, fn. *nèfle, f.*
Lesülyeszteni, cs. *enfoncer; plonger; abîmer.*
Lesüppedni, k. *s'enfoncer.*
Lésürü, fn. *suc épaissi; rob, m.*
Lesütni, k. *envoyer des* ou *ses rayons en bas;* —, cs. *baisser (les yeux, la tête).*
Leszakadni, k. *se déchirer, se séparer avec déchirure; s'enfoncer (en rompant); se rompre, se casser; s'écrouler, s'abîmer, fondre (en parl. de la terre, d'une maison etc.); tomber en ruines.*
Leszállani, k. *descendre* (ex. *de cheval); mettre pied à terre; voler en bas; se percher* (se dit *des oiseaux*); *baisser de prix; se coucher* (se dit *du soleil*).
Leszállítni, cs. *diminuer le prix de; réduire* (ex. *les contributions*); *transporter en bas.*
Leszámítni, cs. *décompter, déduire.*
Leszámitolás, fn. *escompte, m.*
Leszámitolni, cs. *escompter.*
Leszámlálni, cs. *décompter, déduire; défalquer (les frais).*
Leszámolni, cs. *déduire; escompter.*
Leszármazás, fn. *descendance; origine; dérivation, f.*
Leszármazni, k. *tirer son origine, descendre.*
Leszavazni, cs. *l'emporter sur qn. à la pluralité des voix.*
Leszedni, cs. *ôter, prendre, lever; dépendre, détacher;* gyümölcsöt —, *cueillir des fruits.*

Lesszerszámozni, cs. *déharnacher.*
Lesziv́árogtatni, cs. *distiller; filtrer.*
Leszokni (ik), k. (ról, ről), *se désaccoutumer.*
Leszoktatni, cs. *deshabituer qn. de qc.*
Leszólni, cs. *déprécier qn., parler mal de qn., déblatérer contre qn.*
Lét, fn. *existence, f.*
Letagolni, cs. *abattre; assommer.*
Letakarodni (ik), k. *descendre.*
Létalap, fn. *essence; substance, f.*
Létalapos, mn. l. Lényeges.
Letartani, k. *se diriger en bas.*
Letartóztatni, cs. *retenir, empêcher; saisir qc., faire arrêt sur qc.; arrêter, appréhender qn. au corps.*
Létel, fn. *existence, f.*
Letelepedni (ik), k. *s'établir, se fixer, se domicilier; s'asseoir.*
Letenni, cs. *mettre bas, mettre à terre; déposer; quitter (le deuil); prêter (serment); destituer qn.*
Letenye, fn. *litanies, f. pl.*
Létesítni, cs. *effectuer, réaliser; venir à bout de . . .*
Létesülni, k. *se réaliser.*
Letét, fn. *dépôt, m., garde, f.*
Letétel, fn. *dépôt; déposition, destitution, f.*
Letétemény, fn. *dépôt, m.*
Letéteményes, fn. *dépositaire, m.*
Letétőr, fn. *garde; gardien, dépositaire, m.*
Letéttár, fn. *caisse de dépôt, f.*
Letevő, fn. *celui qui met en dépôt; déposant, m.*
Létezés, fn. *existence, f.*
Létezni (ik), k. *exister, être.*
Létező, mn. *existant.*
Letiltani, cs. *inhiber; défendre, interdire; prohiber.*
Letiltás, fn. *inhibition; défense, prohibition, interdiction, f., interdit, m.*
Letipratni, cs. *renverser qn. en allant à cheval.*
Letisztázni, cs. *copier; payer entièrement une dette.*
Letisztítni, cs. *essuyer, nettoyer.*
Létmű, fn. *organe, m.*
Letorkolni, cs. *rabattre le ton de qn.*
Letörölni, cs *ôter, enlever, nettoyer en torchant; torcher; essuyer; effacer.*
Létra, fn. *échelle, f.*
Létrafok, fn. *échelon, m.*
Létrész, fn. *partie constituante, intégrante, f.; élément, m.*
Létszám, fn. *état; personnel, m.; totalité des animaux qui sont sur pied (dans un domaine), f.*
Létszer, fn. *organe, m.*
Létszeres, mn. *organique.*
Létszeresítni, cs. *organiser.*
Lett-dolog, fn. *fait, m.*
Letürni, cs. *détrousser, rabattre (les bords de).*
Letűzni, cs. *attacher avec l'aiguille.*
Leültetni, cs. *faire asseoir.*
Leütni, cs. *abattre; assommer; baisser (la tête); —*, k. *tomber* ou *descendre sur, frapper une maison* ou *un arbre (se dit du tonnerre).*
Levágni, cs. *ôter en coupant; abattre d'un coup de sabre; abattre à coups de hache, emporter, enlever avec la hache.*
Leválni (ik), k. *se détacher de qc.*
Levegő, fn. *air, m.*
Levél, fn. *feuille; feuille (de papier), f., feuillet (d'un livre), m.; lettre, épître, f.*
Levélarany, fn. *or en feuilles; or en paillettes, m.*
Levélbéka, fn. *grenouille verte, rainette, f.*
Levélbélyeg, fn. *timbre de lettre, timbre de la poste, m.*
Levélbér, fn. *port de lettre, m.*
Levéldíj, fn. *port de lettre, m.*
Levéldús, mn. *riche en feuilles; feuillu, touffu.*
Leveledzeni (ik), k. *pousser des feuilles.*
Leveles, mn. *garni de feuilles.*
Levelesedni (ik), k. *pousser des feuilles.*
Levéless, fn. *puceron, m.*
Levelezés, fn. *correspondance, f.*
Levelezni, cs. *échanger des lettres, entretenir correspondance avec qn., correspondre.*
Levelező, mn. *correspondant.*
Levelezőkönyv, fn. *recueil de lettres (pour servir de modèles); épistolaire, m.*
Levélhordó, fn. *porteur, distributeur de lettres, facteur (de poste), m.*
Levéliró, fn. *auteur d'une lettre, m.*
Levelke, **Levélke**, fn. *petite feuille; petite lettre, f., billet, m.*
Levélposta, fn. *poste aux lettres, f.*
Levélszín, fn. *feuillée, f.*
Levéltár, fn. *archives, f. pl.*

Levéltárnok, fn. *archiviste*, *garde des archives*, *m*.
Levéltáska, fn. *porte-feuille*, *m*.
Levéltetü, fn. *puceron*, *m*.
Levélváltság, fn. *port de lettres*, *m*.
Levélvivő, fn. *porteur de lettres*, *m*.
Levendula, fn. *lavande*, *f*.
Levenni, cs. *ôter*; *détacher*; *enlever*, *amputer*; *faire le portrait de qn*.
Leventés, mn. *chevaleresque*.
Levente, fn. *champion*, *chevalier*, *m*.
Leverni, cs. *abattre*; *enfoncer*; *piloter*; *battre la terre*; *jeter à bas* ou *à terre*; *renverser*.
Levertség, fn. *abattement*, *accablement*, *découragement*, *m*., *tristesse*, *f*.
Leverve, ih. *abattu*; *découragé*; *triste*.
Leves, mn. *plein de suc* ou *de sève*, *succulent*; *juteux*; *fondant*; —, fn. *soupe*, *f*., *potage*, *m*.
Leveseskanál, fn. *cuillère à soupe*, *f*.
Levesség, fn. *abondance de sucs*, *de sève* ou *de jus*, *f*.
Levétetni, cs.—magát, *se faire peindre*, *faire faire son portrait*.
Levetkezni (ik), k. *se déshabiller*; *ôter ses habits*.
Levetkeztetni, cs. *déshabiller qn*., *ôter les habits*.
Levetni, cs. *jeter à bas* ou *par terre*; *abattre*; *ôter* (*ses habits*).
Levinni, cs. *porter en bas*.
Levonás, fn. *soustraction*, *déduction*, *f*., *rabais*, *décompte*, *m*., *retenue*, *f*.
Levonni, cs. *déduire*, *rabattre*, *soustraire d'une somme*; *retenir sur les gages*.
Levő, mn. *étant*, *existant*.
Lezárolás, fn. *séquestration*, *f*.
Lezárolni, cs. *séquestrer*.
Lézengeni, k. *vivre péniblement*; *traîner une vie languissante*.
Liba, fn. *oison*, *m*; *personne niaise*, *f*.
Libatop, fn. *ansérine*, *f*.
Libazöld, mn. *jaune verdâtre*.
Liberia, fn. *livrée*, *f*.
Liberiás, mn. *qui porte la livrée*.
Libucz, fn. *vanneau*, *m*.
Lidércz, fn. *feu follet*, *feu volage*, *ardent*, *m*.; *cauchemar*, *m*.
Liget, fn. *bocage*, *bosquet*, *parc*, *m*.
Lihegni, k. *haleter*, *souffler*; *être essoufflé*.
Lik, fn. *trou*, *m*.; *ouverture*; *cavité*; *forure* (*d'une clef*), *f*.
Likacs, fn *pore*; *pertuis*, *m*.
Likacsos, mn. *percé de trous*, *troué*; *poreux*; *spongieux*; *foraminé*; *foramineux*.
Likas, mn. *troué*.
Likasodni (ik), k. *être troué*.
Likasztani, cs. *trouer*.
Lila, fn. *lilas*, *m*.
Lilaszinü, mn. *lilas*, *bleu clair*.
Liliom, fn. *lis*, *m*.
Limba, fn. *balançoire*, *escarpolette*, *f*.
Limbálni, **Limbázni**, k. és cs. *se balancer*; *balancer*.
Limlom, fn. *choses inutiles*, *f*. *pl*.
Lineázni, cs. *tracer des lignes sur*; *rayer*; *régler*.
Lipe, fn. *papillon*, *m*.
Liszt, fn. *farine*, *f*.
Lisztenyv, fn. *colle de farine*, *f*.
Lisztes, mn. *farineux*; *farinacé*.
Lisztes-zsák, fn. *sac à farine* ou *plein de farine*, *m*.
Lisztezni, cs. *enfariner*.
Lisztféreg, fn. *ver de farine*, *m*.
Lisztgombócz, fn. *boulette de farine*, *f*.
Lisztláng, fn. *fleur de farine*, *f*.
Litania, fn. *litanie* *f*.
Lity-loty, mn. *inutile*; —, fn. *lavure*, *f*.
Lityeg-lotyogni, k. *branler*.
Liu, **Livó**, fn. *entonnoir*, *m*.
Ló, fn. *cheval*, *m*.; **hátas** —, *cheval de selle*, *m*.; **igás** —, *cheval de trait*, *m*.
Lob, fn. *inflammation*, *déflagration*, *f*.
Lóbálni, cs. *balancer*; *branler*.
Lobbanékony, mn. *inflammable*.
Lobbanni, k. *s'enflammer tout à coup*.
Lobbantani, cs. *enflammer*; **szemére lobbantani vkinek vmit**, *reprocher qc. à qn*.
Lobbantyú, fn. *mousquet*; *dard*, *m*.
Lobicskolni, k. *battre* ou *remuer l'eau*; *gargouiller*, *barboter* (*des canards*).
Lobláz, fn. *fièvre inflammatoire*, *f*.
Lobogni, k. *flamber*; *flamboyer*; *flotter* (se dit *d'un drapeau etc*.).
Lóbogár, fn. *taon* (*des chevaux*), *m*.
Lobogó, fn. *drapeau*, *pavillon*, *étendard*, *m*., *enseigne*, *bannière*, *f*.
Lobor, fn. *pyramide*, *f*.
Lóborsó, fn. *vesce*, *f*.
Loccsanni, k. *se remuer*.
Loccsantani, cs. *verser*, *répandre*.
Locsadék, fn. *rinçure*, *f*.
Locsfecs, fn. *caquet*, *babil*, *jargon*, *m*., *causerie*, *f*.
Lócsiszár, fn. *marchand de chevaux*; *maquignon*, *m*.

Locskálkodni (ik), k. *parler mal de qn.; redire.*

Locskaság, fn. *loquacité, indiscrétion, f.*

Locskolni, k. *remuer l'eau.*

Locskos, mn. *sale.*

Locsogni, k. *babiller, jaser, caqueter.*

Locsolni, cs. *asperger, arroser d'eau.*

Locspocs, fn. *flaque, f., bourbier, m.*

Locspolni, k. *remuer l'eau.*

Lócza, fn. *banc, m.*

Lódítni, cs. *pousser, donner l'impulsion.*

Lódulni, k. *s'en aller.*

Lófej, fn. *tête de cheval, f.*

Lófuttatás, fn. *course de chevaux; steeple-chase, m.*

Lóga, fn. *pendule, m.*

Lógatni, cs. *brandiller.*

Lógázni, cs. *brandiller; —, k pendiller.*

Lógga, fn. *balançoire, f.*

Lógni, k. *pendre.*

Lógony, fn. *pendule, m.*

Lógonyóra, fn. *pendule, f.*

Lógós, fn. *personnage accessoire, secondaire* ou *subalterne, m.*

Lógószíj, fn. *soupente (d'une voiture), f.*

Lohadni, k. *s'affaisser* (se dit *d'une tumeur).*

Lóhátas, mn. *(homme) à cheval.*

Lóháton, ih. *à cheval.*

Lóher, fn. *trèfle, m.*

Lóherélő, fn. *châtreur, m.*

Lóka, fn. *petit cheval, m.; banc, m.*

Lókereskedő, fn. *marchand de chevaux, m.*

Lókötő, fn. *voleur de chevaux, m.*

Lom, fn. *vétille, guenille, bagatelle, f.*

Lomb, fn. *feuillage, m.*

Lombos, mn. *couvert de feuillage.*

Lombosodni (ik), k. *pousser des feuilles.*

Lombozat, fn. *feuillage, m.*

Lombozni, cs. *couvrir de feuillage.*

Lombtalan, mn. *sans feuilles, défeuillé.*

Lomha, mn. *paresseux, indolent; lâche, fainéant; lent.*

Lomhaság, fn. *paresse, lenteur, f.*

Lomhulni, k. *devenir paresseux, perdre son ressort* ou *son activité.*

Lompos, mn. *vêtu avec une extrême négligence.*

Lomszekér, fn. *chariot de bagage, m.*

Lomtár, fn. *décharge, f.*

Lónyom, fn. *coup de pied de cheval, m.*

Lopás, fn. *vol, m.*

Lópatkó, fn. *fer de cheval, m.*

Lopni, cs. *voler.*

Lopó, fn. *voleur, m.; siphon, larron, m.*

Lopódzani (ik), k. *s'introduire furtivement, se glisser, s'insinuer dans qc.*

Lopogatni, cs. *voler à diverses reprises.*

Lopótök, fn. *calebasse, f.; siphon, larron, m.*

Loppal, ih. *clandestinement, à la dérobée; d'une manière occulte, f.*

Lopva, ih. *furtivement.*

Loránt, fn. *collation, f.*

Lórom, fn. *patience, f.*

Lostolni, k. *écornifler.*

Lószemszilva, fn. *brunelle, f.*

Lószerszám, fn. *harnais, m.*

Lószőr, fn. *crin, m.*

Lótakarmány, fn. *fourrage, m.*

Lótáp, fn. *fourrage, m.*

Lótásfutás, fn. *l'aller et le venir, m.*

Lótetü, fn. *taupe-grillon, m.*

Lótni-futni, k. *courir çà et là, courir partout.*

Lottyanni, k. *faire du bruit* (se dit *d'un corps mou, quand il tombe).*

Lotyó, fn. *putain, f.*

Lotyogni, k. *babiller, jaser, caqueter.*

Lovacska, fn. *petit cheval, m.*

Lovag, fn. *cavalier; chevalier, m.*

Lovageszköz, fn. *équipage d'un cheval de selle, harnais, m.*

Lovagi, Lovagias, mn. *chevaleresque.*

Lovagiasan, ih. *avec une courtoisie chevaleresque, courtoisement.*

Lovagiasság, fn. *courtoisie chevaleresque, f.*

Lovagilag, l. Lovagiasan.

Lovagjáték, fn. *tournoi; carrousel, m.*

Lovaglás, fn. *équitation, f., exercice à cheval, m.*

Lovaglóhely, fn. *manége, m.*

Lovagolható, mn. *propre à être monté.*

Lovagolni, k. *aller à cheval; être monté sur un cheval.*

Lovagrend, fn. *ordre équestre; ordre de chevalerie, m.*

Lovagság, fn. *chevalerie, f.*

Lovagszerszám, fn. *harnais, m.*

Lovagterem, fn. *salle de cérémonie, f.*

Lovagúl, ih. *vaillamment; courtoisement.*

Lovagvessző, fn. *houssine; cravache, f.*

Lóvakaró, fn. *étrille, f.*

Lovarda, fn. *école d'équitation, f., manége, m.*

Lovas, mn. *(qui est monté) à cheval;* —, fn. *cavalier, m.*
Lovascsata, fn. *combat de cavalerie, m.*
Lovaskapitány, fn. *capitaine de cavalerie; chef d'escadron, m.*
Lovasörs, fn. *garde de cavalerie; vedette, f.*
Lovasság, fn. *cavalerie, f.*
Lovasszázad, fn. *escadron, m.*
Lovász, fn. *palefrenier; piqueur; jockey; groom, m.*
Lovászinas, fn. *palefrenier, m.*
Lovászmester, fn. *écuyer, m.*
Lovatlan, mn. *sans cheval; démonté.*
Lóverseny fn. *course de chevaux, f.*
Lőcs, fn. *ranche, f.*
Lőcsláb, fn. *jambe courbe, incurvée, f.*
Lőcslábu, mn. *cyneux.*
Lődörögni, k. *rôder, errer, vaguer, vagabonder.*
Lődözés, fn. *tiraillerie, f.*
Lődözni, k. *tirailler.*
Lőfegyver, fn. *arme à feu, f.*
Lőhely, fn. *tir, m.*
Lökdösni, cs. *pousser* (ex. *avec la main, du coude).*
Lökés, fn. *coup, choc, m.; percussion; secousse, poussée, f.*
Lökni, cs. *pousser, donner l'impulsion à qc., chasser (une balle etc.); frapper* (ex. *avec la main, du coude); jeter, projeter, lancer.*
Lőkúpak, fn. *capsule, f.*
Lőmentes, mn. —en, ih. *couvert, à l'abri des balles; hors de la portée du fusil.*
Lőni, cs. *tirer.*
Lőpor, fn. *poudre, f.*
Lőre, fn. *(vin de) pressurage, m.*
Lőrés, fn. *meurtrière; embrasure, f.*
Lőszer, fn. *munitions, f. pl.*
Lőszerszekér, fn. *caisson, m.*
Lőtetni, cs. *bombarder.*
Lőttseb, fn. *coup de feu, m., plaie d'arme à feu, f.*
Lötyögni, k. *vaciller.*
Lövedék, fn. *projectile, trait, m.*
Löveg, fn. *arme à feu (d'un gros calibre), bouche à feu, pièce (d'artillerie), f., canon, m.*
Lövelleni (ik), k. *jaillir; saillir; s'élancer.*
Lövés, fn. *tir; coup de fusil, m., charge (d'une arme à feu); portée (d'une arme à feu), f., coup (de feu), m., impression, trace d'une balle, f.; trou creusé par un boulet, m.*
Lövésnyire, ih. *à portée du fusil, du canon.*
Lövéstáv, fn. *portée d'une arme à feu, f.*
Lövész, fn. *tireur, m.*
Lövet, fn. *charge, f.*
Lövonal, fn. *direction d'un projectile, ligne de projection, f.*
Lövő, fn. *tireur, m.*
Lövőcs l. Löveg.
Lövölde, fn. *tir, m.*
Lövöldözni, cs. *tirailler.*
Lövöldöztetni, cs. *bombarder.*
Lucskos, mn. *boueux; bourbeux; sale.*
Luczerna, fn. *luzerne, f.*
Lud, fn. *oie, f.*
Ludacska, fn. *petite oie, f.*
Ludláb, fn. *patte d'oie, f.*
Ludól, fn. *étable aux oies, mue, f.*
Lúg, fn. *lessive, f.*
Lugas, fn. *berceau, m.*
Lúgnemü, mn. *alcalin.*
Lúgony, fn. *sel lixiviel* ou *alcalin, m.*
Lúgozni, cs. *mettre à la lessive; lessiver.*
Lúgsó l. Lúgony.
Luk, fn. l. Lik.
Lukacsolni, cs. *percer de trous, trouer.*
Lukacsos, mn. *troué, percé; poreux.*
Lukas, mn. *troué.*
Lukasztani, cs. *trouer, percer.*
Lusta, mn. *paresseux.*
Lustálkodni (ik), k. *s'abandonner à la paresse.*
Lustán, ih. *d'une manière paresseuse.*
Lustaság, fn. *paresse, inertie, f.*
Lustos, mn. *boueux; bourbeux; sale; obscène.*
Lustulni, k. *se livrer à la paresse, mener une vie paresseuse* ou *oisive.*
Luteránus, fn. *luthérien, m.;* —ság, fn. *luthéranisme, m.*
Lüktetni, k. *battre, palpiter* (se dit *du cœur, etc.).*
Lyánka, l. Leányka.
Lyány, l. Leány.
Lyuggatni, cs. *trouer, percer.*
Lyuk, fn. *trou, m.; ouverture; cavité; forure (d'une clef), f.*
Lyukacs, fn. *pore, m.*
Lyukacsolni, cs. *trouer, percer.*
Lyukacsos, mn. *troué, percé; poreux;* — ság, fn. *porosité, f.*

Lyukalni, cs. *percer le chas (d'une aiguille).*
Lyukas, mn. *troué.*
Lyukasztani, cs. *trouer, percer.*
Lyukasztó, fn. *emporte-pièce, f.; perçoir, poinçon, m.*
Lyukgatni, cs. *trouer.*
Lyukvágó, fn. *besaiguë, f.*

M.

Ma, ih. *aujourd'hui.*
Mácsik, fn. *vermicelle, m.*
Macska, fn. *chat, m , chatte, f.*
Macskamajom, fn. *marmot, m.*
Macskazene, fn. *charivari, m.*
Madár, fn. *oiseau, m.*
Madárárus, fn. *oiselier, m.*
Madarász, fn. *oiseleur, m.*
Madarászás, — szat, fn. *oisellerie, f.*
Madárfi, fn. *petit oiseau, oisillon, m.*
Madárhúsú, mn. *maigre.*
Madárijesztő, fn. *épouvantail, m.*
Madárismerő, fn. *ornithologiste, m.*
Madárjós, fn. *augure, m.*
Madárjóslat, fn. *divination par le vol etc. des oiseaux, f.*
Madárka, fn. *petit oiseau, oisillon, m.*
Madárköltözés, fn. *passage des oiseaux, m.*
Madárlép, fn. *glu, f.*
Madárorr, fn. *bec, m.*
Madársip, fn. *appeau, m.*
Madársrét, fn. *cendrée, dragée, cendre de plomb, f.*
Madárszó, fn. *voix, f., cri, chant d'un oiseau, m,; pipée, f.*
Madártan, fn. *ornithologie, f.*
Madártenyésztés, fn. *nichoir, m.*
Madráez, fn. *matelas, m.*
Madzag, fn. *ficelle, f.*
Mag, fn. *graine, semence, f.; grain, sperme; blé de semence, m., noyau* (ex. *de prune, de cerise), m.; élite* (ex. *de l'armée); substance, quintessence, f.*
Maga, mn. *même; seul; vous.* [*l'âge.*
Magabiró, mn. *qui est dans la force de*
Magafitogtatás, fn. *jactance, f.*
Magahányaveti, **Magahányó**, fn. *fanfaron, m.*
Magahittség, fn. *présomption, f.*
Magajószántából, ih. *volontairement, spotanément.*
Magakényén, ih. *d'après son bon plaisir;* —nevelt gyermek, *enfant gâté.*
Magán, ih. *séparément;* —, mn. *séparé, isolé; privé; particulier.*
Magánálló, mn. *qui subsiste par soi-même; indépendant; isolé;* — ság, fn. *indépendance, f.*
Magánbeszéd, fn. *monologue; soliloque, m.*
Magándal, fn. *solo, m.*
Magánhangzó, fn. *voyelle, f.*
Magánjaték, fn. *solo, m.*
Magánjog, fn. *droit particulier, m.*
Magánkodni (ik), k. *vivre en particulier; mener une vie privée.*
Magánlag, ih. *en particulier.*
Magánlét, fn. *solitude, f., isolément. m.*
Magános, mn. *séparé, solitaire, seul, isolé; retiré; privé, particulier; solo*
Magánosan, ih. *en particulier.*
Magánoskodni, l. **Magánkodni.**
Magántáucz, fn. *solo, m.*
Magány, fn. *solitude, retraite, f.; lieu solitaire, désert, retiré, m.*
Magányélet, fn. *vie retirée, vie solitaire, f.*
Magányos, mn. *solitaire, seul, retiré.*
Magányoskodni (ik), l. **Magánkodni.**
Magányosság, fn. l. **Magány.**
Magányzó, fn. *personne privée, f., particulier. m.* [*éminent.*
Magas, mn. *haut; élevé; éminent, pro-*
Magasan, ih. *haut.*
Magasbítani, cs. *élever.*
Magasdad, mn. *un peu haut.*
Magasítni, cs. *élever.*
Magaslat, fn. *saillie, éminence (de terre); hauteur, f., plateau, m.*
Magasság, fn. *élévation, hauteur, f.; Altesse, Hautesse, f.*
Magasulni, k. *s'élever.*
Magasztalás, fn. *éloge, m.; louange, f.; panégyrique, m.*
Magasztalni, cs. *exalter, glorifier; vanter.*
Magasztaltság. fn. *gloire, f.*
Magasztos, mn. *élevé, sublime.*
Magatartás, fn. *tenue, habitude, f., port, maintien (du corps), m.*

Magaveti, fn. *fanfaron, m.*; —ség, *fanfaronnade, f.*
Magaviselet, fn. *conduite, f.*
Magló, fn. *truie, f.*
Máglya, fn. *bûcher, m.*
Mágnás, fn. *magnat, m.*
Mágnes, fn. *aimant, m.*
Mágnestű, fn. *aiguille aimantée, f.*
Magos, l. **Magvas.**
Magömlés, fn. *pollution, f.*
Magömlesztés, fn. *onanisme, m.*
Magrejtő, fn. *péricarpe, m.; capsule, f.*
Magszakadás, fn. *extinction, f.*
Magszem, fn. *graine isolée, f., grain, m.*
Magtár, fn. *grenier (à blé), m.*
Magtalan, mn *dépourvu d'enfants, sans enfants; dépourvu de graines* ou *de noyau, sans noyau.*
Magvas, mn. *qui a du noyau; qui porte des graines.*
Magvaskender, fn. *chanvre femelle, f.*
Magvasodni (ik), k. *produire, rendre de la graine, grener, grainer.*
Magvatlan, mn. *dépourvu de graines* ou *de noyau.*
Magvaváló, mn. *qui peut être séparé du noyau.*
Magvazni (ik), k. *monter en graine.*
Magzani (ik), k. *produire de la graine; monter en graine.*
Magzat, fn. *fruit, m.*
Magzatelhajtás, fn. *avortement (provoqué par des moyens artificiels), m.*
Magyal, fn. *houx, m.*
Magyar, tn. *Hongrois*; —, mn. *hongrois*
Magyarán, ih. *franchement; avec droiture; laconiquement.*
Magyarázás, fn. *exposition, explication, interprétation, f.*
Magyarázat, fn. *explication, f.*
Magyarázgatni, cs. *expliquer; commenter.*
Magyarázható, mn. *explicable.*
Magyarázni, cs. *expliquer; interpréter, commenter.*
Magyarország, tn. *(la) Hongrie.*
Magyaros, mn. *hongrois*; —an, ih. *à la manière hongroise.*
Maholnap, ih. *d'aujourd'hui à demain; dans quelque temps, prochainement, sous peu.*
Mahomedán, mn. *mahométan.*
Mahomedhitű, fn. *mahométan, m.*
Mahóni, fn. *bois d'acajou, m.*
Mai, mn. *d'aujourd'hui*; —időben, *de nos jours*; —napon, *aujourd'hui.*
Máig, ih. *jusqu'à ce jour-ci.*
Máj, fn. *foie, m.*
Majd, ih *presque, à peu près, peu s'en faut* ou *peu s'en est fallu que . . .; dans peu de temps, bientôt.*
Majdan, l. **Majd.**
Majdnem, ih. *presque, près de; à peu près, environ, peu s'en faut,* ou *peu s'en est fallu que . . .*
Májkór, fn. *maladie du foie, f.*
Májkóros, mn. *malade du foie.*
Majmolás, fn. *manie d'imiter, de copier servilement; singerie, f.*
Majmolni, cs. *singer, contrefaire.*
Majmoló, fn. *imitateur, m.*
Majmozni, l. **Majmolni.**
Majom, fn. *singe, m.*; —, mn. *de singe.*
Major, fn. *métairie, f.*; l. **Őrnagy.**
Majoránna, fn. *marjolaine, f.*
Majoros, fn. *métayer, m.*
Majorság, fn. *métairie, f.; bien allodial, m.; volaille, f.*
Majorsági, mn. *allodial.*
Májos, mn. *de foie.*
Májsárga, fn. *cheval bai clair, m.*
Májsorvadály, l. **Májvész.**
Májszin, fn. *couleur du foie; couleur hépatique, f.*; —ű, mn. *couleur de foie.*
Majszolni, cs. *mâcher.*
Május, fn. *(mois de) Mai, m.*
Májvész, fn. *maladie du foie, f.*
Májvészes, mn. *malade du foie.*
Majzolni, cs. *mâcher.*
Mák, fn. *pavot, m.*
Makacs, mn. *entêté.*
Makacskodni (ik), k. *insister opiniâtrément sur qc., s'obstiner.*
Makacsság, fn. *opiniâtreté inflexible; contumace, f.*
Makacsúl, ih. *opiniâtrément.*
Mákfej, fn. *tête* ou *capsule de pavot, f.*
Makk, fn. *gland, m.; trèfle, m.*
Makkalaku, mn. *en forme de gland; glandiforme.*
Makkolás, fn. *glandée; paisson; panage, m.*
Makkoltatni, cs. *envoyer à la glandée.*
Makkpénz, fn. *panage, m.*
Makktermő, mn. *glandifère.*
Makktyú, fn. *prépuce, m.*
Mákmag, fn. *graine de pavot, f.*
Máknyi, mn. *fort petit.*
Makogni, k. *glapir; souffler.*
Mákony, fn. *opium, m.*
Mákonyszer, fn. *opiat, m.*

Mákos, mn. *saupoudré de graine de pavot;* —szürke, mn. *mêlé.*
Mákozni, cs. *saupoudrer de graine de pavot.*
Makranczos, mn. *capricieux; entêté.*
Makranczoskodni (ik), k. *être capricieux, avoir des caprices.*
Makranczosság, fn. *humeur capricieuse, f., caprices, f. pl.*
Mákszem, fn. *semence de pavot, f.*
Mákvirág, fn. *coquelicot, m.*
Malacz, fn. *cochon de lait, m.*
Malaczozni (ik), k. *faire des petits, cochonner.*
Malaczság, fn. *cochonnerie, f.*
Malaszt, fn. *grâce, f.*
Maláta, fn. *malt, m., drèche, f.*
Malátázni, cs. *faire du malt.*
Málészáju, fn. *badaud, m.*
Málha, fn. *bagage, m., hardes, f. pl., effets, m. pl.*
Málhásló, fn. *cheval de bât, m.*
Málhaszekér, fn. *chariot de bagage; fourgon, m.*
Málházni, cs. *emballer, empaqueter.*
Máilani (ik), k. *se putréfier; se décomposer; pourrir; tomber en dissolution; être rongé par le temps.*
Malmosdi, fn. *double moulinet, m.*
Málna, fn. *framboise, f.*
Málnabokor, fn. *framboisier, m.*
Málnaeczet, fn. *vinaigre framboisé, m.*
Málnalé, fn. *jus de framboises, m.*
Malom, fn. *moulin (ex. à eau, à vent, à vapeur); moulinet, m.*
Malomgát, fn. *bâtardeau, m.*
Malomjáték, fn. *moulinet, m.*
Malomkerék, fn. *roue de moulin, f.*
Malomkő, fn. *meule, f.*
Malomkőbánya, fn. *meulière, f.*
Malompénz, fn. *mouture, f.*
Malomrész, fn. *mouture, f.*
Malomvám, fn. *mouture, f.*
Malozsa, fn. *raisin sec, raisin passé, m.*
Málva, fn. *mauve, f.*
Málvarózsa, fn. *alcée-rose, guimauve-rose, f.*
Mama, fn. *maman, f.*
Mamlasz, fn. *badaud, m.*
Mammogni, k. *mâcher.*
Mámor, fn. *ivresse, f., enivrement, m.*
Mámorító, mn. *enivrant.*
Mámoros, mn. *ivre, gris.*
Mámorosodni (ik), k. *s'enivrer, se griser.*
Mandola, fn. *amande, f.*
Mángolni, cs. *calandrer (le linge).*
Mángoló, **Mángorló**, fn. *rouleau, m., calandre, f.*
Mángorolni, l. **Mángolni**.
Mankó, fn. *béquille, f.;* —n járni, *marcher avec des* ou *à l'aide de béquilles.*
Manna, fn. *manne, f.*
Manó, fn. *démon, m.;* mi a—, *que diantre!*
Már, ih. *déjà.*
Mara, fn. *givre, m.*
Mára, ih. *pour aujourd'hui.*
Maradandó, mn. *durable, fixe; permanent, constant;* —ság, fn. *durée, stabilité; constance, f.*
Maradás, fn. *demeure, f., séjour, m.*
Maradék, fn. *reste; restant; résidu, m.; débris (d'un dîner), m. pl.; successeur, m., descendance; postérité, f.*
Maradhatatlan, mn. *inquiet.*
Maradni, k. *rester.*
Maradozni, k. *marauder.*
Maradozó, fn. *maraudeur, m.*
Maradvány, l. **Maradék**.
Marakodás, fn. *querelle; rixe, f.*
Marakodni (ik), k. *se chamailler; se quereller.*
Marakodó, mn. *querelleur; hargneux.*
Marás, fn. *morsure, f.*
Marasztalni, **Marasztani**, cs. *retenir; prier qn. de rester; condamner à.*
Marató, mn. *caustique, corrosif.*
Marczangolni, cs. *déchirer, dilacérer (les chairs de . . .).*
Marczipán, fn. *massepain, m.*
Márczius, tn. *(mois de) Mars, m.*
Marczona, mn. *sauvage; féroce, martial.*
Marczongani, **Marczongatni**, **Marczongolni**, cs. *déchirer.*
Mardosás, fn. *corrosion, f.;* a lelkiismeret —a, *remords, m.*
Mardosni, cs. *ronger.*
Mardosó, mn. *qui ronge, rongeur.*
Marék, fn. *poignée, f.; le creux de la main.*
Márga, fn. *marne, f.*
Márganemü, **Márgás**, mn. *marneux.*
Márgázni, cs. *engraisser de marne, marner.*
Marha, fn. *gros bétail, m.*
Marhacsapás, fn. *chemin pour le bétail, m.*
Marhadög, fn. *épizootie, f.*
Marhahus, fn. *bœuf, du bœuf.*

arhajárás, l. Marhacsapás.
arhatenyésztés, fn. *éducation des bestiaux, f.* [*vente du bétail, f.*
arhavásár, fn. *marché au bétail, m.*,
arhavész, fn. *épizootie, f.*
áriakép, fn. *image de Notre-Dame, f.*
árianap, fn. *jour de fête de la Ste. Vierge, m.*
arj, fn. *collet de bœuf, m.*
arjítni, cs. *luxer, disloquer, demettre.*
arjúlni, k. *se luxer.*
arjulás, fn. *luxation, f.*
árka, fn. *marc, m.*
arkászni, Markolászni, cs. *porter la main sur qc., toucher qc.*
arkolat, fn. *poignée d'épée, f.*
arkolni, cs. *saisir qc.*
arkos, mn. *fort, robuste.*
arkotányos, fn. *vivandier, m.*
arkotányoskodni (ik), k. *faire le métier de vivandier* ou *de vivandière.*
arkotányosné, fn. *vivandière, f.*
arkotányosság, fn. *métier de vivandier; quartier des vivandiers, m.*
armota, fn. *marmotte, f., loir, m.*
árna, fn. *barbeau, m.*
arni, cs. *mordre; piquer (la langue).*
aró, mn. *mordant, piquant.*
arok, fn. *le creux de la main; une poignée.*
aróka, fn. *mordelle, f.*
aroknyi, mn. *une poignée.*
arós, mn. *mordant; piquant; hargneux.* [*sif, m.*
arószer, fn. *moyen caustique, corro-*
ars, fn. *marche, f.*
arsolni, k. *marcher.*
art, fn. *côte, f.*
artalék, fn. *proie; prise, f.*
ártalék, fn. *sauce, f.*
artalékhajó, fn. *prise, f.*
artalócz, fn. *pirate; corsaire, flibustier, m.*
ártani, cs. *plonger, immerger; tremper;* gyergyát —, *fondre des chandelles.* [*sauce, f.*
ártás, fn. *immersion; trempe, f.;*
[ártir, fn. *martyr, m.;* —omság, fn. *martyre, m.*
[artius, tn. *(mois de) Mars, m.*
[ártogatni, cs. *plonger à diverses reprises.*
[arulás, fn. *luxation, f.*
[arúlni, k. *se luxer (le bras etc.); se démettre (le pied).* [*marbre.*
[árvány, fn. *marbre, m.;* —, mn. *de*

Márványfejtés, fn. *extraction du mar-*
Márványos, mn. *marbré.* [*bre, f.*
Márványozás, fn. *marbrure, f.*
Márványozat, fn. *ouvrage de marbre, m.*
Márványozni, cs. *marbrer.*
Márványozó, fn. *marbreur, m.*
Márványozott, mn. *marbré.*
Márványsimitó, fn. *marbrier, m.*
Más, mn. *autre;* —, fn. *autrui, m., autre chose, f.; copie, f.;* nincs mása, *il n'a pas son rival; c'est chose inouïe.*
Másfél, mn. *un et demi.*
Másfelé, ih. *ailleurs, d'un autre côté.*
Másféle, mn. *autre, hétérogène.*
Másfelől, ih. *d'un autre côté, de l'autre côte, d'autre part.*
Máshol, ih. *ailleurs, quelque autre part*
Máshonnan, ih. *d'ailleurs, de quelque autre part.* [*part.*
Máshová, ih. *ailleurs, quelque autre*
Másik, mn. *autre; second, deuxième.*
Másítás, fn. *changement, m.*
Másíthatatlan, mn. —ul, ih. *invariable (ment).*
Másitható, mn. *qui peut être changé.*
Másítni, cs. *changer; altérer; varier.*
Máskéut, Máskép, Másképen, ih. *autrement; différemment.*
Maskara, fn. *masque, m.*
Máskor, ih. *jadis, autrefois.*
Másnemü, l. Másféle.
Másod, mn. *second, deuxième.*
Másodfű, mn. *de deux ans.*
Második, mn. *deuxième, second.*
Másodkezes, fn. *arrière-garant, m.*
Másodlat, fn. *duplicata, double, m.*
Másodpercz, fn. *seconde, f.*
Másodszor, fn. *deuxièmement, secondement; en deuxième lieu.*
Másodunoka, fn. *arrière-petit-fils, m.; arrière-petite-fille, f.*
Másolás, Másolat, fn. *copie, f.*
Másolni, cs. *copier.*
Másoló, fn. *copiste, m.*
Másonnan, ih. l. Máshonnan.
Mássalhangzó, fn. *consonne, f.*
Másszor, ih. *autrefois.*
Másutt, ih. l. Máshol.
Maszat, fn. *immondices, saletés, ordures, f. pl.*
Maszatolni, cs. *salir.*
Maszatos, mn. *sale, souillé, boueux.*
Mászkálni, k. *ramper çà et là.*
Maszlag, fn. *dature, f.; morceau empoisonné, m.*

Mászni (ik), k. ramper.
Mátka, fn. fiancée, f.
Mátkás, fn. fiancé, m.
Mátkásulni, k. être fiancé
Mátkázni, cs. se promettre à qn.
Mától, ih. de ce jour.
Matóla, fn. dévidoir, m.
Matólálni, cs. dévider.
Matrácz, fn. matelas, m.
Matring, fn. écheveau, m.
Matróz, fn. matelot, m.
Máz, fn. vernis, m.; couverte, f.; émail, m.; glace, f.; glacis, m.
Mázolás, fn. barbouillage; ouvrage malpropre, mal fait, incorrect, m.
Mázolni, cs. barbouiller, bousiller; griffonner; enduire d'un vernis etc.; vernir. [m.
Mázoló, fn. barbouilleur; bousilleur,
Mázos, mn. vernissé. [m.
Mázsa, fn. poids de cent livres, quintal,
Mázsabér, fn. droit de pesage, m.
Mázsahivatal, fn. douane, f.
Mázsálni, cs. peser. [m.
Mázsamester, fn. inspecteur des poids,
Mázsányi, mn. lourd de cent livres.
Mázsás, mn. de cent livres.
Mázsatartó, fn. soutien, pivot de la balance, f.
Mécs, fn. veilleuse, f.
Mécsbél, fn. mèche, f.
Mecset, fn. mosquée, f.
Mecsevész, mn. faible.
Meddig, ih. combien de temps, quelle est la durée de . . .; combien de chemin, à quelle distance, jusqu'où.
Meddő, mn. stérile; infructueux.
Meddőség, fn. stérilité, f.
Medencze, fn. cuvette, f., bassin, m.
Meder, fn. lit d'un torrent ou d'un fleuve, m.
Medgy, l. Meggy.
Medve, fn. ours, m.
Medvefi, fn. ourson, m.
Medvefóka, fn. ours marin, m.
Medvész, fn. meneur d'ours, m.
Medveszelindek, fn. boule-dogue, m.
Medvetalp, fn. patte d'ours, f.
Medvevadászat, fn. chasse à l'ours, f.
Medvevezető, fn. meneur d'ours, m.
Meg, ksz. et; én — ő, moi et lui.
Még, ih. encore.
Megabrakolni, cs. donner à manger aux chevaux; donner à qn. une volée de coups de bâton.
Megaczélozni, cs. acérer.
Megadni, cs. rendre; restituer; faire la restitution de . . .; payer; se rendre (ex. à l'ennemi); se soumettre, capituler; admettre qc.; rendre justice à qn.
Megadózni, k. — valamiért, porter la peine de qc.; payer les frais ou la folle enchère.
Megadóztatni, cs. charger d'impôts, imposer qn.
Megágyazni, cs. munir d'un fût; —, k. faire, accommoder le lit.
Megajándékozni, cs. faire présent à qn.
Megakadni, k. rester enfoncé; s'arrêter (dans la boue), s'embourber; perdre le fil de son discours, hésiter, demeurer interdit; rester attaché ou suspendu à; s'attacher à.
Megakasztani, cs. empêcher (le mouvement); arrêter qc.
Megalázni, cs. humilier; abaisser.
Megalkudni (ik), k. tomber d'accord.
Megállani, k. s'arrêter; ne plus avancer; —, cs. tenir ferme, rester maître (ex. du champ de bataille); szavát —, tenir sa parole; meg nem állhatja a nevetést, il ne peut s'empêcher de rire.
Megállapítni, cs. déterminer; constituer, constater.
Megállapodás, fn. arrêt, immobilité, f.; détermination, résolution, f.; accord, m.
Megállapodni (ik), k. s'arrêter; être stationnaire, fixe ou immobile; s'apaiser, se calmer; se résoudre, se déterminer; tomber d'accord; convenir de qc.
Megállás, fn. halte, f.
Megállítni, cs. arrêter, empêcher.
Megaludt, mn. coagulé; caillé; caillebotté; qui a tourné.
Megalunni (ik), k. se prendre (en masse), se coaguler; se cailler (se dit du lait, du sang); se cailleboter; tourner (se dit du lait).
Megalutni, cs. coaguler, faire cailler; faire tourner.
Megaratni, cs. finir la récolte.
Megbabázni (ik), k. accoucher (d'un fils, d'une fille).
Megbabonázni, cs. ensorceler, enchanter.
Megbánás, fn. repentir, regret, m.
Megbánni, cs. se repentir de qc.; regretter qc.

Megbántani, cs. *offenser, choquer, blesser.*
Megbántás, fn. *offense, f.*
Megbénulni, k. *être atteint de paralysie.*
Megbetegedni (ik), k. *tomber malade.*
Megbicsaklani (ik), k. *se donner une entorse à . . .*
Megbicsakolni magát, *s'opiniâtrer à soutenir* ou *à faire qc.*
Megbirálni, cs. *critiquer, censurer.*
Megbirni, cs. *pouvoir supporter.*
Megbizás, fn. *délégation, commission, f.; ordre, m.*
Megbizható, mn. *sûr, qui mérite toute confiance.*
Megbízni, cs. *charger qn. de qc.; donner une commission à qn.*
Megbizni (ik), k. (ban, ben), *se fier entièrement à qn.*
Megbizó, fn. *commettant, délégant, mandant, m.*
Megbizott, fn. *commis, agent; mandataire; commissaire, m.*
Megbocsátani, cs. *remettre (un péché); pardonner qc. à qn.* [m.
Megbocsátás, fn. *rémission, f., pardon,*
Megbocsáthatatlan, mn. *impardonnable.*
Megbocsátható, mn. *pardonnable, rémissible.*
Megboldogulni, k. *mourir.*
Megboldogult, mn. *feu, défunt.*
Megboszulni, cs. *venger.*
Megbukni (ik), k. *se ruiner; tomber, faire faillite; être renversé; tomber en disgrâce, déchoir; passer mal son examen.*
Megbuktatni, cs. *renverser, ruiner.*
Megbüvölni, cs. *ensorceler, enchanter, charmer.*
Megcsalatkozni (ik), k. *se tromper, se faire illusion.*
Megcsalni, cs. *tromper; duper.*
Megcsalódni (ik), k. *se tromper, se faire illusion.*
Megcsapni, cs. *frapper, battre, percuter; donner* ou *administrer des coups de bâton à qn.*
Megcselekedni (ik), cs. *faire.*
Megcsipni, cs. *pincer; piquer; mordre; attraper.*
Megcsodálni, cs. *admirer.*
Megcsúfítni, cs. *maltraiter.*
Megé, nh. *derrière.*
Megégni, k. *brûler.*
Megegyezni, k. *tomber d'accord; s'accorder avec qn. sur qc.; convenir de qc.*
Megegyezni (ik), k. *s'accorder; être d'accord; sympathiser.*
Megegyezőleg, ih. *d'accord.*
Megegyeztetni, cs. *mettre d'accord; concilier.*
Megéhezni (ik), k. Megehülni, k. *prendre faim, prendre appétit.*
Megejteni, cs. *déshonorer (une fille); rendre enceinte.*
Megélni, k. *demeurer en vie; —,* cs. *atteindre(ex. sa cinquantième année); voir, assister* (ex. *à la réalisation d'un projet).*
Megelégedés, fn. *contentement, m.*
Megelégedetlen, mn. *mécontent, malcontent.* [*de qc.*
Megelégedett, mn. *content; satisfait*
Megelégelni, cs. *avoir assez de qc.*
Megelégítni, cs. *contenter, satisfaire.*
Megelégszeni, Megelégedni (ik), **Megelégülni**, k. *être content* ou *satisfait de qn.* ou *de qc.; se contenter de qc.; avoir assez de qc.*
Megélni, l. feljebb Megejteni után.
Megelőzni, cs. *devancer qn.; gagner les devants sur qn.; l'emporter sur qn. à la course; prévenir les désirs de qn.; prévenir qc.*
Megelőző, mn. *prévenant, obligeant; préventif.* [*qn.*
Megemberelni, cs. *avoir confiance en*
Megemberesedni (ik), k. *entrer dans l'âge viril.*
Megengedni, cs. *permettre; admettre, concéder, accorder (une assertion); pardonner.*
Megént, l. Megint.
Megérni, cs. l. Megélni, cs.; *valoir son prix; —,* k. *avoir assez de qc.; —* (ik), k. *mûrir.*
Megeredni, k. *commencer à couler; pousser des racines, prendre racine.*
Megereszteni, cs. *relâcher; détendre (une corde); desserrer (une vis).*
Megérezni, cs. *sentir qc.; pressentir; s'apercevoir de qc.*
Megérkezés, fn. *arrivée, venue, f.; arrivage (des marchandises), m.*
Megérkezni (ik), k. *arriver.*
Megérni, l. feljebb Megént után.
Megeröltetés, fn. *effort, m.; tension d'esprit, f.*
Megeröltetni, cs. *forcer; outrer; tourmenter.*

Megérteni, cs. *entendre, comprendre.*
Megérzékítni, cs. *rendre sensible.*
Megesett, mn. *(fille) rendue enceinte.*
Megesheto, mn. *possible.*
Megesketni, cs. *assermenter une personne, lui faire prêter serment; donner la bénédiction nuptiale, marier.*
Megesküdni (ik), k. *jurer; prêter serment; se marier (à l'église).*
Megesleg, ih. l. Megint.
Megesni (ik), k. *arriver.*
Megest, l. Megint.
Megetetni, cs. *donner à manger à; empoisonner.*
Megett, nh. *derrière.*
Megfakadni, k. *s'épanouir, percer, se rouvrir.*
Megfakasztani, cs. *percer un abcès.*
Megfejteni, cs. *rendre intelligible, expliquer, éclaircir; déchiffrer; résoudre un problème.*
Megfekszeni (ik), k. *être juste* (se dit *d'un habit); chausser bien; joindre; peser sur (l'estomac).*
Megfeledkezni, Megfelejtkezni (ik), k. (ról, ről), *s'oublier.*
Megfelelni, k. *répondre à . . .*
Megfenekleni (ik), k. *échouer.*
Megférni, k. (val, vel), *s'accorder avec qn.;* (ban, ben), *avoir assez d'espace.*
Megfeszítni, cs. *forcer; tendre fortement* (ex. *une corde).*
Megfészkelni magát, vh. *se fixer; s'établir.*
Megfizetni, cs. *payer.*
Megfoghatatlan, mn. —ul, ih. *inconcevable(ment). [préhensible.*
Megfogható, mn. *concevable, compréhensible.*
Megfogni, cs. *prendre, saisir; appréhender* (ex. *un malfaiteur); concevoir, comprendre; teindre.*
Megfordítni, cs. *tourner, faire tourner.*
Megfosztani, cs. *priver, dépouiller qn. de qc.; plumer.*
Megfuladni, k. *étouffer, être suffoqué; perdre la respiration.*
Meggondolás, fn. *délibération, réflexion, considération, f.*
Meggondolatlan, mn. *irréfléchi, inconsidéré; étourdi;* —ság, fn. *étourderie; légèreté, f.*
Meggondolatlanul, ih. *étourdiment.*
Meggondolni, cs. *réfléchir sur qc.; prendre en considération.*
Meggondolt, mn. *réfléchi, circonspect; prudent; bien délibéré;* —**ság**, fn. *circonspection, f.*
Meggy, fn. *griotte, f.*
Meggyalázni, cs. *injurier, outrager, couvrir d'opprobres, de honte.*
Meggyökerezett, mn. *enraciné.*
Meggyökerezni (ik), k. *pousser des racines, prendre racine, s'enraciner; s'invétérer.*
Meggyőzni, cs. *vaincre; surmonter, triompher de . . .; supporter* (ex. *des fatigues); convaincre, persuader.*
Meggyőződni (ik), k. *être convaincu, persuadé; s'assurer (de la vérité de qc.).*
Meggyurni, cs. *bien pétrir.*
Megháborodni (ik), k. *se troubler;* (elméjében), *perdre la raison.*
Megháborodott, mn. *qui a l'esprit dérangé.*
Meghagyás, fn. *commission, f., ordre, m.*
Meghagyni, cs. *laisser (de reste); charger qn. de qc.; commander, ordonner.*
Meghajolni, k. *se plier; s'incliner, faire une révérence.*
Meghajtani, cs. *plier; courber;* (magát), *s'incliner; outrer, surmener, forcer (un cheval); purger, évacuer.*
Meghaladni, cs. *surpasser; accomplir, dépasser* (ex. *sa* 20 *e année, etc.).*
Meghallani, cs. *entendre; ouïr;* —(ik), k. *être entendu* ou *ouï.*
Meghallgatlan, mn. —ul, ih. *sans avoir été entendu; sans entendre qn.*
Meghallgatni, cs. *donner audience à qn.; écouter qn.; prêter l'oreille; entendre, exaucer.*
Meghalni, k. *mourir.*
Meghálni, k. *passer la nuit.*
Meghányni, cs. *jeter çà et là;* —vetni, *examiner attentivement.*
Meghasonlani (ik), k. *se diviser; se désunir; se brouiller avec qn.*
Meghasonlás, fn. *dissidence, division, f.; dissentiment, m., discorde; brouille, f.*
Meghatalmazás, fn. *délégation de pouvoir, autorisation, procuration, f., mandat, m.*
Meghatalmazni, cs. *donner plein pouvoir à qn.; donner procuration, autoriser.*
Meghatalmazó, fn. *constituant, m.*
Meghatalmazott, fn. *procureur, mandataire, agent, représentant, m.*

Meghatározás, fn. *détermination* (ex. *d'un lieu); fixation (du prix), définition (du sens d'un mot); indication; précision, f.*
Meghatározni, cs. *déterminer, préciser une chose.*
Meghatni, cs. *faire impression sur; toucher, émouvoir; affecter.*
Megható, mn. *touchant; qui produit une impression profonde.*
Megházasítni, cs. *marier.*
Megházasodni (ik), k. *se marier.*
Meghíni, cs. *inviter.*
Meghinni, cs. *ajouter foi à qc.; croire.*
Meghinteni, cs. *répandre (de la poudre) sur, jeter sur . . .; couvrir de, parsemer; saupoudrer (avec de la farine, avec du poivre, etc.).*
Meghitelesítni, cs. *légaliser.*
Meghiteltetni, cs. *assermenter.*
Meghitt, mn. *intime, de confiance.*
Meghittség, fn. *intimité, familiarité, f.; présomption, suffisance, f.*
Meghiusodni (ik), k. *échouer.*
Meghivás, fn. *invitation, f.*
Meghódítni, cs. *conquérir, faire la conquête de; subjuguer, assujettir, asservir, soumettre.*
Meghódolni, k. *se soumettre; rendre hommage à qn.*
Megholt, mn. *mort, défunt.*
Meghozni, cs. *ramener; rapporter.*
Meghökkenés, fn. *mouvement de surprise, m.*
Meghökkenni, k. *être frappé, s'étonner de qc.; hésiter; s'arrêter; dresser les oreilles; ouvrir de grands yeux.*
Meghuzni, cs. *tendre* (ex. *une corde); mettre en branle* (ex. *les cloches); tirer (les cheveux à qn.); fatiguer, épuiser; duper qn.;* magát meghuzni, *mener une vie retirée.*
Meghülés, fn. *refroidissement, m.*
Meghülni, k. *se refroidir.*
Meghütés, fn. *rafraîchissement; refroidissement, m.*
Meghütni, cs. *rafraîchir, refroidir;* magát —, *se refroidir.*
Megigázni, cs. *subjuguer.*
Megigérni, cs. *promettre.*
Megigézni, cs. *ensorceler, enchanter.*
Megihletni, cs. *souffler à, sur . . .; inspirer.*
Megilletődés, fn. *émotion, f., attendrissement, m.*
Megindulás, fn. *départ, m.; émotion, f., attendrissement, m.*
Megindulni, k. *se mettre en mouvement; se mettre en voyage; se mettre en marche; s'émouvoir, s'attendrir.*
Megingatni, cs. *ébranler.*
Meginni (ik), cs. *boire tout;* (magát), *s'enivrer.*
Megint, ih. *de nouveau, encore (une fois), derechef.*
Mégis, ksz. *pourtant, cependant, toutefois, néanmoins; donc, non obstant cela, malgré cela.*
Megismerés, fn. *reconnaissance* (ex. *d'une écriture); connaissance* (ex. *d'un délit), f.; aveu, m., confession, f.*
Megismerni, cs. *reconnaître; avouer.*
Megjárni, cs. *parcourir (en voyageant* ex. *un pays); pénétrer dans l'intérieur;* —, k. *être faisable, practicable, possible, permis; aller, réussir, être passable, supportable, passer.*
Megjátszani, cs. *railler, plaisanter qn.*
Megjegyezni, cs. *retenir, garder qc. en mémoire; noter; marquer.*
Megjegyzés, fn. *remarque; désignation, f.*
Megjelenés, fn. *apparition; présentation; comparution, f.*
Megjelenni (ik), k. *apparaître, paraître; se présenter; comparaître.*
Megjelenteni, cs. *annoncer; rapporter.*
Megjöni, k. *arriver, venir.*
Megkaparítni, cs. *amasser; ramasser; attraper; obtenir.*
Megkapatni, cs. *donner à manger aux bêtes.*
Megkapni, cs. *saisir, prendre; attraper; recevoir, obtenir.*
Megkáratlanítni, cs. *indemniser qn. de qc.*
Megkarczolni, cs. *égratigner.*
Megkárosítni, cs. *causer du dommage à qn.*
Megkárosodni (ik), **Megkarosulni**, k. *recevoir du dommage; être endommagé; perdre.*
Megkedvelni, cs. *prendre qn. en amitié, concevoir de l'affection pour qn., s'attacher à qn.*
Megkedveltetni, cs. magát —, *se faire aimer.*
Megkegyelmezés, fn. *pardon, m., grâce, amnistie, f.*
Megkegyelmezni, k. *accorder sa grâce à qn., pardonner à qn.; faire grâce (à un criminel); gracier, amnistier.*

Megkenni, cs. *enduire qc. de graisse; graisser; huiler; oindre.* [*mander.*
Megkérdeni, **Megkérdezni**, cs. *de-qc. à qn.; consulter qn. sur qc*
Megkeresni, cs. *chercher à trouver; requérir; gagner (de l'argent, sa vie).* [*tiser.*
Megkeresztelkedni (ik), k. *se faire bap-*
Megkeresztelni, cs. *baptiser.*
Megkéretni, cs. *demander en mariage.*
Megkergetni, cs. *mettre en fuite, chasser.*
Megkerítni, cs. *trouver; découvrir qc. (après une recherche pénible); procurer; séduire.*
Megkérlelni, cs. *adoucir, apaiser, calmer.*
Megkérlelődni (ik), k. *s'adoucir, s'apaiser, se calmer; céder aux prières.*
Megkérni, cs. *prier qn. d'accorder qc.; engager, inviter; rechercher une fille en mariage; faire la recherche d'une fille.*
Megkerülni, cs. *faire le tour de; tourner; se mouvoir autour de;* —, k. *être retrouvé.*
Megkisérteni, cs. *essayer; tenter* (ex. *la fortune); induire en tentation; éprouver, expérimenter.*
Megkivánni, cs. *désirer vivement par instinct, convoiter qc.; souhaiter; demander, prétendre, exiger.*
Megkivántató, mn. *nécessaire, requis;* —**ság**, fn. *chose nécessaire, f.*
Megköpdösni, **Megköpni**, cs. *cracher sur.*
Megköszönés, fn. *remercîment, m.*
Megköszönni, cs. *remercier; refuser avec politesse.*
Megköszönteni, cs. *féliciter; souhaiter* (ex. *la bonne année à qn.).*
Megköszöntés, fn. *congratulation, félicitation, f., compliment, m.*
Megkötni, cs. *lier, nouer; enrayer (une roue).*
Megkövetés, fn. *déprécation, excuse, f.*
Megkövetni, cs. *demander pardon.*
Megkövítni, cs. *pétrifier.*
Megkövülni, k. *se pétrifier.*
Megküldeni, cs. *envoyer, adresser qc. à qn.; expédier; faire passer, transmettre.*
Megkülönböztetés, fn. *distinction, f.*
Megkülönböztetni, cs. *distinguer, discerner; différencier.* [*lutte.*
Megküzdeni, k. *lutter, soutenir une*

Meglábolni, cs. *passer à gué; marcher par.*
Meglakolni, k. (vmiért), *faire pénitence de qc., porter la peine de qc.*
Meglátás, fn. *vue, f.*
Meglátni, cs. *voir; apercevoir, découvrir.*
Meglátogatás, fn. *visite, f.*
Meglátogatni, cs. *rendre visite à qn., visiter; fréquenter.*
Meglátszani (ik), k. *être visible; devenir visible.*
Meglehetni, k. *pouvoir être, pouvoir se faire, être possible.*
Meglehetős, mn. —en, ih. *supportable, tolérable; passable (ment).*
Meglelni, cs. *trouver (après des recherches); retrouver.*
Meglenni, k. *être là, y être; être présent; exister; y avoir; se faire, avoir lieu, se réaliser; être trouvé; être achevé, fini, prêt.*
Meglepés, fn. *surprise, f.; coup de main, m.*
Meglepetés. fn. *surprise, f.; embarras, m.; confusion, perplexité, f.*
Meglepni, cs. *surprendre; attaquer à l'improviste; tenter un coup de main.*
Meglepő, fn. *surprenant; frappant.*
Meglett, mn. *adulte; fait, fini, achevé.*
Meglevő. mn. *présent; existant; dont on dispose; en provision; en réserve.*
Meglőni, cs. *atteindre qn. d'un coup de fusil; blesser, tuer qn.*
Megmagyarázás, fn. *explication, f.*
Megmagyarázhatatlan, mn. *inexplicable.*
Megmagyarázni, cs. *expliquer.*
Megmaradni, k. *demeurer (jusqu'à la fin); rester, persister; être de reste.*
Megmásíthatatlan, mn. *invariable, fixe, irrévocable.*
Megmásítni, cs. *changer; altérer.*
Megmászni, cs. *grimper au haut de...; gravir.*
Megmenekedni (ik), **Megmenekülni**, k. (tól, től), *se délivrer; se sauver, s'évader, s'échapper.*
Megmenteni, cs. *sauver, délivrer.*
Megmentés, fn. *délivrance, f.*
Megmerítni, cs. *remplir (en puisant).*
Megmerülni, k. *devenir plein.*
Megmondani, cs. *dire.*
Megmotszanni, k. *bouger.*

Megmustrálni, cs. *passer (des troupes) en revue, faire la revue de.*
Megmutatás, fn. *démonstration, f.*
Megmutatni, cs. *prouver, démontrer; montrer.*
Megnémítni, cs. *frapper de mutisme.*
Megnémulni, k. *devenir muet; être frappé de mutisme; se taire subitement, demeurer interdit.*
Megnevezés, fn. *dénomination; désignation, f.*
Megnevezni, cs. *désigner, indiquer, déterminer; faire connaître, publier le nom de qn.*
Megnézni, cs. *regarder, voir; examiner.*
Megnőni, k. *grandir, s'accroître, grossir; achever sa croissance; parvenir à l'âge adulte; atteindre toute sa grandeur.*
Megnőtt, mn. *adulte.*
Megnyílni (ik), k. *s'ouvrir.*
Megnyirni, cs. *tondre* (ex. *des moutons*); *couper, tailler* (ex. *les cheveux*); *rogner (les ailes d'un oiseau).*
Megnyitás, fn. *ouverture, f.*
Megnyitni, cs. *ouvrir.*
Megnyitóbeszéd, fn. *discours d'ouverture, d'entrée, d'inauguration, m.*
Megnyomni, cs. *presser* (ex. *un éponge, un citron*).
Megnyomorodni (ik), k. *se rabougrir; tomber en pauvreté.*
Megnyugodni (ik), k. *se reposer; reposer suffisamment;* (ban, ben), *se tranquilliser; se rassurer; se consoler;* (on, en), *en rester là, y acquiescer, s'en tenir là.*
Megnyugtatás, fn. *action de tranquilliser, etc., de quittancer, f.*
Megnyugtatni, cs. *tranquilliser, calmer, apaiser, rassurer; quittancer.*
Megnyugvás, fn. *repos; acquiescement, m.*
Megnyujtani, cs. *étendre, allonger; étirer (un métal).*
Megnyujtás, fn. *extension, f.; allongement, m.*
Megoldani, cs. *dégager; délier; relâcher; dénouer; résoudre.*
Megoldhatatlan, mn. *insoluble.*
Megoldódzani (ik), k. *se détacher.*
Megoldozni, l. Megoldani.
Megolvasni, cs. *lire; compter.*
Mégolyan, mn. *encore une fois plus.*
Megónozni, cs. *étamer; blanchir (le fer etc.).*
Megorrolni, cs. *prendre mal.*
Megóvni, cs. *préserver qn. de qc., mettre en garde contre qc.*
Megölni, cs. *tuer; égorger.*
Megöntözni, cs. *verser, jeter de l'eau sur . . .; arroser, inonder.*
Megőrizés, fn. *protection, défense; garde, conservation, f.*
Megőrizni, cs. *veiller sur, garder; conserver; préserver de qc.; protéger, défendre.*
Megörülni, k. (nak, nek), *prendre plaisir, avoir plaisir à qc.; être fort aise, être charmé.*
Megőrülni, k. *tomber en démence, perdre la raison.*
Megőrzés, l. Megőrizés.
Megőszülni, k. *blanchir.*
Megpanaszolni, cs. *envier qc. à qn.; accuser.*
Megparancsolni, cs. *enjoindre, donner un ordre formel à qn., commander, ordonner.*
Mégpedig, ksz. *encore, de plus, pardessus; même; et qui plus est.*
Megpendítni, cs. *sonner, faire sonner; soulever une question.*
Megpendülni, k. *sonner; résonner, retentir.*
Megpénzelni magát, vh. *s'enrichir.*
Megperelni, cs. *intenter un procès contre qn.*
Megpergetni, cs. *faire tourner en rond;* —a dobot, *battre la caisse.*
Megperkelni, cs. *griller, rôtir, brûler* (ex. *du café*).
Megperzselni, cs. *flamber, brûler* (ex *les cheveux*).
Megpeselni, cs. *pisser, uriner sur . . .*
Megpillantani, cs. *apercevoir.*
Megpillantás, fn. *vue, f., aspect, m.*
Megpirítni, cs. *rôtir (du pain), brûler* (ex. *du café*); *faire rougir qn.* (*de honte* ou *de pudeur*).
Megpirongatás, fn. *réprimande, f.*
Megpirongatni, cs. *faire la leçon à qn.; réprimander.*
Megpirulni, k. *roussir.*
Megpukkanni, k. *crever (de dépit); étouffer (de rire).*
Megragadni, cs. *empoigner; saisir; profiter* (ex. *d'une occasion*); —, k. *se coller, adhérer, être collé.*
Megrágni, cs. *ronger.*
Megrakni, cs. *charger; étriller, rosser.*
Megrakodni (ik), k. *charger (une voiture).*

Megrándítni, cs. *commencer à tirer; mettre en branle.*
Megrándulni, k. *se luxer.*
Megrántani, cs. *tirer à.*
Megrekedni, k. *s'arrêter; ne plus circuler; s'enrouer.*
Megrémítni, cs. *épouvanter, effrayer.*
Megrémülni, k. *s'épouvanter, s'effrayer.*
Megrendelés, fn. *ordonnance; commande, commission, f.; ordre, m.*
Megrendelni, cs. *commander; commettre; ordonner.*
Megrendítni, cs. *ébranler.*
Megrendülni, k. *s'ébranler.*
Megrettenés, fn. *effroi, m., épouvante, terreur, f.*
Megrettenni, k. *s'épouvanter.*
Megrettenteni, cs. *épouvanter, effrayer.*
Megrezzenni, k. *tressaillir, être saisi (de frayeur); s'effrayer.*
Megrezzenteni, cs. *faire peur à; intimider.*
Megríkatni, cs. *faire pleurer.*
Megrohanás, fn. *attaque, f., choc, assaut, m.*
Megrohanni, cs. *attaquer, livrer un assaut; envahir (un pays).*
Megromlani (ik), k. *se gâter; se corrompre; se déteriorer, s'altérer.*
Megromlottság, fn. *corruption; dépravation, f.*
Megróni, cs. *blâmer; réprimander, censurer; dénoncer à la sévérité de la critique.*
Megrontani, cs. *gâter, détériorer; vicier; endommager; corrompre, ruiner, dépraver; troubler (la joie de qn.).*
Megrovás, fn. *réprimande; répréhension, f., blâme, m.*
Megrögzeni (ik), k. *s'enraciner; s'invétérer.*
Megrövidítés, fn. *abréviation, réduction, f.*
Megrövidítni, cs. *accourcir, raccourcir; abréger, réduire.*
Megrövidülni, k. *se raccourcir, s'abréger.*
Megrugdalni, cs. *donner, porter un coup ou des coups de pied à qn.*
Megrugdosni, cs. l. Megrugdalni.
Megrugni, cs. l. Megrugdalni.
Megrutítni, cs. *défigurer, déparer; souiller, salir.*
Megrutulni, k. *enlaidir.*
Megsajnálni, cs. *plaindre qn.; avoir pitié, compassion de qn.; s'apitoyer.*
Megsántítni, cs. *estropier.*
Megsántulni, k. *être atteint de claudication.*
Megsegítni, cs. *aider.*
Megsejdítni, cs. *pressentir; se ressentir d'une chose.*
Mégsem, ksz. *ne... pas... pourtant; ne... pas encore.*
Megsérteni, cs. *blesser; léser; offenser; injurier, outrager.*
Megsértés, fn. *lésion, violation; blessure; offense; insulte, injure, f.; outrage, affront, m.*
Megsikamlani (ik), k. *glisser; sortir (du chemin) en glissant.*
Megsiketedni (ik), **Megsiketülni**, k. *s'assourdir.*
Megsiketítni, cs. *assourdir.*
Megsíklani (ik), k. *glisser.*
Megsinleni, cs. *se repentir de qc., regretter qc.*
Megsiratni, cs. *pleurer, déplorer qc.*
Megsokallani, cs. *tenir pour beaucoup, pour excessif.*
Megsózás, fn. *salaison, f.*
Megsózni, cs. *saler.*
Megsúgni, cs. *chuchoter.*
Megsuhintani, cs. *donner un coup de fouet, d'étrivières etc. à qn.*
Megsujtani, cs. *toucher, frapper.*
Megsulykolni, cs. *battre avec le battoir; aplanir.*
Megsüketítni, cs. *assourdir.*
Megsüketülni, k. *s'assourdir.*
Megsülni, k. *rôtir, se rôtir suffisamment; cuire.*
Megsűrűdni (ik), **Megsűrűlni**, k. *s'épaissir.*
Megsütni, cs. *rôtir, cuire; hâler la peau* (se dit *du soleil*).
Megsüvegelni, cs. *saluer qn. (en ôtant le chapeau).*
Megszabni, cs. *découper; couper; tailler; déterminer; fixer, assigner.*
Megszabadítás, fn. *délivrance, f.; affranchissement; dégagement, m.; exemption, dispense (d'une obligation), f.*
Megszabadítni, cs. *délivrer; affranchir, rendre à la liberté; dispenser; libérer; dégager.*
Megszabadulás, fn. *délivrance etc.; libération, décharge (d'une dette), f.*
Megszabadulni, k. *se délivrer; s'affranchir; se sauver; se dégager.*

Megszabni, l. feljebb Megszabadítás előtt.
Megszagolni, cs. *flairer; s'apercevoir du stratagème.*
Megszakadni, k. *se déchirer, se rompre, se briser; crever; être interrompu.*
Megszaladni, k. *s'enfuir, prendre la fuite.*
Megszalasztani, cs. *mettre en fuite; chasser.*
Megszállani, k. *descendre, se coucher;* —, cs. *investir, cerner* (ex. *une place*); *porter le siége* (ex. *devant une ville*); *assaillir, fondre sur, envahir* (*un pays, etc.*); *s'abattre* (se dit *d'oiseaux*); *s'établir.*
Megszalonnázni, cs. *larder; entrelarder; piquer.*
Megszámlálni, cs. *compter un à un.*
Megszámozni, cs. *marquer de chiffres; numéroter (les pages d'un livre).*
Megszánás, fn. *pitié, compassion, miséricorde, f.*
Megszánni, cs. *avoir pitié* ou *compassion de qn.; s'apitoyer.*
Megszedni, cs. *cueillir, achever de cueillir;* —, vh. *s'enrichir, s'engraisser, s'emplumer.*
Megszegni, cs. *entamer (avec le couteau); outre-passer; transgresser (un précepte etc.); enfreindre* (ex. *sa parole, la loi etc.*).
Megszégyenítés, fn. *action de confondre qn., f.*
Megszégyeníteni, cs. *rendre qn. honteux, confus, confondre qn.; humilier qn. (en le surpassant); couvrir de honte.*
Megszégyenülni, k. *être confondu, être humilié.*
Megszeliditès, fn. *apprivoisement, m.*
Megszelidítni, cs. *dompter, apprivoiser.*
Megszelidülni, k. *s'apprivoiser.*
Megszemlélés, fn. *vue; visite, inspection, f.; examen, m.*
Megszemlélni, cs. *examiner attentivement, visiter, faire inspection de.*
Megszentelés, fn. *bénédiction, f.; sacre, m.; consécration, f.*
Megszentelni, cs. *bénir; sacrer* (ex. *un évêque; consacrer; sanctifier.*
Megszenvedni, cs. *tolérer; souffrir;* —, k. *porter la peine de qc.*
Megszeppenni, k. *reculer (brusquement,* ex. *de frayeur).*
Megszeretni, cs. *prendre qn. en amitié, s'attacher à qn.*
Megszerezni, cs. *procurer; faire acquisition de...; acheter.*
Megszidni, cs. *gourmander.*
Megszólalni, k. *faire entendre sa voix; élever sa voix.*
Megszólás, fn. *propos malveillant; jugement fâcheux, m., médisance, f.*
Megszólni, cs. *parler mal de qn., médire de qn.*
Megszolgálni, cs. *mériter; rendre un service en échange d'un autre.*
Megszólitás, fn. *allocution, f.*
Megszólítni, cs. *adresser la parole à qn.; aborder, haranguer qn.*
Megszorítni, cs. *comprimer; serrer (avec force); restreindre.*
Megszorulni, k. *être dans l'embarras; être en peine.*
Megszökés, fn. *évasion, fuite, f.*
Megszökni (ik), k. *s'enfuir, échapper; déserter.*
Megszöktetni, cs. *aider qn. à s'enfuir.*
Megszőrösödni (ik), k. *se couvrir de poils.*
Megszurás, fn. *piqûre, f., coup (d'aiguille, d'épée, etc.), m., ponction, f.*
Megszúrni, cs. *enfoncer, faire pénétrer, plonger (un corps pointu dans qc.); piquer qn.; percer de part en part; ponctionner.*
Megszülni, cs. *mettre au monde, donner le jour à . . .; accoucher (d'un enfant).*
Megszüntetés, fn. *cessation; suspension; suppression; abolition, abrogation; cassation, f.*
Megszüntetni, cs. *suspendre; faire cesser, abolir; casser (une sentence).*
Megszüretelni, cs. *(achever de) cueillir du raisin, vendanger.*
Megszürkülni, k. *se déteindre, prendre une couleur équivoque* (se dit *d'une étoffe, etc.*); *grisonner* (se dit *des cheveux, etc.*).
Megtagadás, fn. *refus; déni; reniement, m.*
Magtagadni, cs. *refuser, dénier; renier* (ex. *sa foi*); *démentir.*
Megtagadó válasz, fn. *refus, m.*
Megtakargatni, Megtakarítni, Megtakarni, cs. *épargner, économiser, mettre à part.*
Megtámadás, fn. *attaque, f., choc, assaut, m., charge, f.*

Megtámadható, mn. *attaquable*.
Megtámadni, cs. *attaquer; assaillir, fondre sur . . .*
Megtámasztani, cs. *appuyer, étayer, étançonner*.
Megtanítni, cs. *apprendre*.
Megtanulás, fn. *étude, f*.
Megtanulni, cs. *apprendre*.
Megtartani, cs. *retenir, conserver, garder; maintenir; sauver (la vie à qn.); —*, k. *durer*.
Megtartózkodni (ik), k. *s'accrocher à qc.*
Megtartóztatni, cs. *retenir; arrêter; empêcher de . . .;* magát — vmitől, *s'abstenir, s'empêcher de . . .*
Megtébolyodni (ik), k. *tomber en démence; perdre la raison*.
Megtekinteni, cs. *regarder, voir, envisager; examiner, visiter, inspecter*.
Megtekintés, fn. *regard, m., vue; visite, inspection, f., examen, m.*
Megtekerni, cs. *tourner, faire tourner; tordre*.
Megtenni, cs. *faire; effectuer*.
Megtépni, cs. *houspiller; plumer*.
Megteremni, k. *croître; végéter, pousser; —*, cs. *produire*.
Megtérés, fn. *conversion, f.*
Megterhelés, fn. *chargement excessif, m.*
Megterhelni, cs. *surcharger; accabler (d'affaires)*.
Megtérítés, fn. *conversion; bonification; compensation, f.; renboursement, m.*
Megtérítni, cs. *convertir; bonifier; rembourser; compenser*.
M gtérni, k. *se convertir; se corriger; avoir place; vivre en bonne intelligence avec qn.*
Megtért, fn. *converti; prosélyte, m.*
Megtérülni, k. *être bonifié* ou *restitué; être retrouvé*.
Megtestesedni (ik), k. *prendre de l'embonpoint*.
Megtestesités, fn. *corporification, incarnation; personification, f.*
Megtestesítni, cs. *corporifier; incarner, personnifier*.
Megtestesülés, fn. *incarnation, f.*
Megtestesülni, k. *s'incarner*.
Megtestesült, mn. *incarné; en personne, lui-même, elle-même*.
Megtetézni, cs. *mettre en tas, entasser; combler*.
Megtetszeni (ik), k. *être clair, évident; ressortir de...;* (nak, nek), *plaire à qn.*
Megtisztelés, fn. *hommage, respect, honneur rendu à qn., m.*
Megtisztelni, cs. *honorer qn. de qc., témoigner du respect, faire honneur à qn.*
Megtoldani, cs. *ajouter une pièce à qc.; rapiécer; rallonger; augmenter*.
Megtolulni, k. *s'attrouper; se serrer; se presser*.
Megtorlasztani, cs. *barricader*.
Megtorlasztás, fn. *barricade, f.*
Megtorolni, cs. *user de représailles*.
Megtöppedni, k. *se dessécher*.
Megtörpülni, k. *se rabougrir; s'étioler*.
Megtréfálni, cs. *plaisanter, railler qn.; s'amuser de qn.*
Megtudni, cs. *apprendre, savoir*.
Megugatni, cs. *aboyer contre* ou *après*.
Megugrani (ik), k. *s'évader (d'une prison), se sauver, échapper*.
Megugratni, cs. *faire sauter, faire courir, chasser*.
Megujítni, cs. *renouveler*.
Megujulni, k. *se renouveler*.
Megunni, vh. *s'ennuyer; —*, cs. *se lasser, se dégoûter, se rebuter de qc.*
Megunatkozni (ik), k. *s'ennuyer*.
Megül, nh. *de derrière*.
Megülni, k. *se tenir assis; —*, cs. *se tenir (bien, mal) à cheval; célébrer (une fête)*.
Megütni, cs. *frapper; battre; surcouper (une carte);* megütni a mértéket, *être assez grand pour atteindre la mesure requise*.
Megütközés, fn. *choc; scandale, m., surprise, f.; engagement, m., action, f.*
Megütközni (ik), k. (ban, ben) *heurter, donner contre, chopper* (ex. *du pied contre une pierre); être choqué; se scandaliser de qc.; être frappé, embarrassé; s'étonner; livrer bataille, se battre*.
Megütődni (ik), k. *heurter, donner contre; se scandaliser*.
Megvagdalni, cs. *hacher; donner des coups d'étrivières à qn.; fouetter; persifler qn.*
Megvágni, cs. *donner un coup (de sabre etc.) à qn.; frapper qn.; scier, fendre (du bois);* magát —, *se blesser d'un coup de (hache, etc.)*.
Megvakulni, k. *devenir aveugle, perdre la vue*.
Megválni (ik), k. (tól, től), *se séparer*

de qn.; renoncer à qc.; se montrer; se manifester.
Megvallani, cs. *avouer, confesser; convenir de qc.*
Megválogatni, cs. *éplucher (des pois, des lentilles).*
Megváltani, cs. *délier, dégager, racheter, délivrer, sauver.*
Megváltás, fn. *rédemption, f., rachat, m.; délivrance, f.*
Megváltható, mn. *rachetable.*
Megváltó, fn. *rédempteur, sauveur; libérateur, le Christ, m.*
Megvan, *ind. prés. 3. pers. du v.* **Meglenni.**
Megvárakoztatni, cs. *faire attendre.*
Megvarázsolni, cs. *ensorceler, enchanter.*
Megvárni, cs. *attendre qn.* ou *qc.; attendre jusqu'à la fin de qc.; choisir (son temps).* [*linge.*
Megvasalni, cs. *ferrer; repasser le*
Megvásárolni, cs. *acheter.*
Megvehetetlen, mn. *imprenable; inexpugnable; incorruptible.*
Megvehető, mn. *corruptible; vénal.*
Megvehetőség, fn. *corruptibilité; vénalité, f.*
Megvendégelés, fn. *traitement, m.*
Megvendégelni, cs. *traiter qn. en hôte, régaler qn.*
Megvenni, cs. *acheter; se faire payer.*
Megvérezni, cs. *blesser qn.*
Megverni, cs. *bâtonner, rosser; battre.*
Megveszés, fn. *rage, hydrophobie, f.*
Megveszett, mn. *enragé, hydrophobe.*
Megveszni, k *être atteint de rage.*
Megvesztegetés, fn. *corruption, f.*
Megvesztegethetlen, mn. *incorruptible.* [*f.*
Megvesztegethetőség, fn. *corruptibilité,*
Megvesztegetni, cs. *corrompre, suborner (les témoins).*
Megvétel, fn. *achat, m.*
Megvetemedni, **Megvetemülni**, k. *se déjeter.* [*ject.*
Megvetendő, mn. *méprisable; vil, ab-*
Megvetés, fn. *mépris; dédain, m.*
Megvetni, cs. *mépriser; poser, placer;* **az ágyat —**, *faire le lit.*
Megvetőleg, ih. *avec mépris, avec dédain.*
Megviaskodni (ik), k. *se battre contre qn.; se battre (ensemble).*
Megvilágítni, cs. *illuminer.*
Megvilágosítni, cs. *éclairer.*
Megvíni, k. *se battre contre qn.; se battre (ensemble); lutter contre qn.*
Megvinni, cs. *apporter; porter qc. à qn.*
Megviradni, cs. *se faire jour; commencer à poindre.*
Megviselni, cs. *porter (un habit), user en portant;* megviselte a betegség, *la maladie l'a fort affaibli, épuisé.*
Megvitatni, cs. *discuter, débattre qc.*
Megvivás, fn. *lutte, f., combat, m.*
Megvívni, l. **Megvíni.**
Megvonni, cs. (tól, től), *retirer, soustraire, enlever, retrancher qc. à qn.; priver qn. de qc.;* magát —, *se retirer (ex. du monde).* [*qn.*
Megzálogolni, cs. *saisir les meubles de*
Megzavarni, cs. *troubler; confondre.*
Megzörgetni, cs. *faire du bruit en secouant qc.;* ou *en frappant à qc.*
Megzúdulni, k. *commencer à sonner; bruire; retentir* [*trir.*
Megzúzni, cs. *broyer; froisser; meur-*
Megzsebelni, cs. *voler qn.* [*gner.*
Megzsugorgatni, — gorítni, cs. *épar-*
Megy, *prés. de l'ind. 3. pers. sing. du v.* **Menni.**
Megye, fn. *comitat, comité, m.;* egyházi —, *diocèse; borne; limite, frontière, f.*
Megyebeli, mn. *du comitat; du diocèse; né dans le même comitat, habitant du même comitat.*
Megyei, mn. *du comitat.*
Megyen, l. **Megy.**
Megyés, mn. *diocésain;* — püspök, fn. *(évêque) diocésain, m.*
Megyézni, cs. *borner, aborner un champ.*
Méh, fn. *abeille; matrice, f.*
Méhbaj, fn. *dérangement de la matrice, m.; phénomènes hystériques, m. pl.*
Méhbefogadás, fn. *conception, f.*
Méhcsipés, fn. *piqûre d'abeille, f.*
Méhe, fn. *abeille, f.*
Méhes, fn. *rucher, m.*
Méhész, fn. *gardien d'abeilles, m.*
Méhészet, fn. *éducation des abeilles, f.*
Mehetni, k. *pouvoir aller.*
Méhgörcs, fn. *crampe, contraction spasmodique de la matrice; crampe* ou *convulsion hystérique, f.*
Méhgörcsös, mn. *hystérique.*
Méhgyümölcs, fn. *fruit, fœtus, m.*
Méhház, fn. *rucher, m.*

Méhkaptár, **Méhkas**, **Méhkelencze**, fn. *ruche, f.*
Méhkosár, **Méhköpü**, fn. *ruche, f.*
Méhmagzat, fn. *embryon, m.*
Méhraj, fn. *essaim, jet d'abeilles, m.*
Méhrajzás, fn. *sortie d'un essaim, des essaims, f.*
Méhtartás, **Méhtenyésztés**, fn. *éducation des abeilles, f.*
Mekegni, k. *crier* (se dit *de la brebis, et de la chèvre*).
Mekkora, mn. *de quelle grandeur, hauteur, largeur etc.; a—, tel grand que.*
Méla, mn. *mélancolique, sombre, morne; —ság*, fn. *mélancolie, f.*
Mélázni, k. *se mélancolier.*
Meleg, mn. *chaud; —*, fn. *chaleur, f.; chaud, m.; —van, il fait chaud; —* em van, *j'ai chaud.*
Melegágy, fn. *couche, f.*
Melegedni (ik), k. *se chauffer.*
Melegen, ih. *chaudement.*
Melegház, fn. *serre, orangerie, f.*
Melegítni, cs. *chauffer.*
Melegitő, fn. *bassinoire, f., réchaud, m.*
Melegség, fn. *chaleur, f.*
Melegszeni (ik), k. *se chauffer.*
Melegülni, k. *s'échauffer.*
Melencze, fn. *cuvette, f., bassin, m.*
Melengetni, cs. *fomenter.*
Mell, fn. *poitrine, f.; blanc d'une volaille, m.; mamelle, f., sein, m.*
Mellbaj, fn. *mal de poitrine, m., affection de poitrine, f.*
Mellbodor, fn. *tour de gorge; jabot, m.*
Mellé, nh. *à côté, près, auprès de.*
Melléállani k. *se joindre à qn., aller joindre qn.; passer du côté de qn.*
Melledni, **Melledzeni** (ik), k. *perdre les plumes.*
Melledző, fn. *poitrail, m.*
Mellék, fn. Duna melléke, *paysage situé près de Danube;* tenger melléke, *paysage maritime, littoral, m.; —*, mn. *latéral; secondaire; accessoire; collatéral.*
Mellékág, fn. *branche collatérale, f.; branche, f.*, ou *rameau secondaire, m.; ligne collatérale, f.*
Mellékajtó, fn. *porte voisine, f.*
Mellékelés, fn. *annexion, jonction, f.*
Mellékelni, cs. *ajouter, joindre, annexer.*
Mellékes, mn. *secondaire, accessoire; —*, en, ih. *incidemment.*
Mellékesség, fn. *accessoire; objet secondaire* ou *indifférent; incident, m.*
Mellékétel, fn. *hors-d'œuvre, m.*
Mellékház, fn. *maison voisine, f.*
Mellékíz, fn. *goût hétérogène, m.*
Melléklet, fn. *pièce ajoutée; supplément (d'un journal), m.*
Mellékněv, fn. *adjectif, m.; épithète, f.*
Mellékszoba, fn. *chambre adjacente, contiguë*, ou *voisine, f.*
Melléktörténet, fn. *action incidente, f., incident, m.; épisode, f.*
Mellékút, fn. *chemin détourné, m.*
Mellékutcza, fn. *petite rue, f.*
Mellékvonal, fn. *virgule, f., comma, m.*
Mellelő, fn. *pourpoint; devantier, m.*
Mellény, fn. *gilet, m.*
Mellérendezett, mn. *coordonné.*
Melles, mn. *mamelu.*
Mellesleg, ih. *en passant.*
Mellesleges, mn. *secondaire, accessoire.*
Melleszteni, cs. *plumer (un oiseau).*
Mellett, nh. *à côté de, près, auprès de, chez; avec, malgré; sous; à, au.*
Melletti, mn. *adjacent.*
Mellfájás, fn. *mal de poitrine, m.*
Mellfuró, fn. *vilebrequin, m.*
Mellfűző, fn. *corset, m.*
Mellhártya, fn. *plèvre, f.*
Mellhártyalob, fn. *pleurésie, pleurite, f.*
Mellkép, fn. *buste, m.*
Mellől, nh. *de côté de, d'auprès de.*
Mellőzhető, mn. *dont on peut se passer.*
Mellőzni, cs. *mettre de côté, à l'écart; négliger, oublier qc.* ou *qn.*
Mellpénz, fn. *médaille, f.*
Mellszobor, fn. *buste, m.*
Mellszorongás, **Mellszorulás**, fn. *oppression de la poitrine, suffocation, f.*
Melltakaró, fn. *pourpoint, m.*
Melltű, fn. *broche, f.*
Mellüreg, fn. *cavité de la poitrine, f.*
Mellvas, fn. *corps de cuirasse, plastron, m.*
Mellvéd, fn. *parapet, m.*
Mellvért, fn. *cuirasse, f.*
Méltalmas, mn. *équitable, juste; raisonnable.*
Méltalmatlan, mn. *inique; —ság*, fn. *iniquité, f.*
Méltalom, fn. *équité, f.*
Méltán, ih. *justement.*
Méltány, fn. *équité, f.*

Méltánylani, cs. *approuver*, *trouver juste; apprécier (le mérite, la valeur de qn.* ou *de qc.).*
Méltánylás, **Méltánylat**, fn. *approbation, appréciation; estime, f.*
Méltányolni, l. **Méltánylani**.
Méltányos, mn. *équitable*, *juste; raisonnable.*
Méltánytalan, mn. —ul, ih. *peu équitable(ment)*, *injuste*, *inique; sans équité; avec injustice;* —ság, fn. *injustice; iniquité, f.*
Méltatás, fn. *estime, f.*
Méltatlan, mn. *indigne;* —kodni (ik), k. (vkin), *se conduire peu équitablement à l'égard de qn.;* —ság, fn. *indignité; injustice; iniquité;* —ul, ih. *indignement.*
Méltatni, cs. (vkit vmire), *juger, estimer, réputer qn. digne de qc.; daigner* (ex. *saluer qn., parler à qn.).*
Méltó, mn. *digne (de qc.).*
Méltóképen, **Méltólag**, ih. *dignement.*
Méltóság, fn. *dignité, f.*
Méltóságos, mn. *plein de dignité; illustre.*
Méltoztatni (ik), k. *daigner.*
Mely, a —, nm. *quel, quelle; lequel, laquelle, qui, que.*
Mély, mn. *profond; bas, très-bas;* —, fn. *profondeur, f.*
Mélyelmű, mn. *doué de grande profondeur de pensée; profond; philosophique.*
Mélyelműség, fn. *profondeur*, *pénétration d'esprit, f.*
Mélyen, ih. *profondément; au cœur, au fond de qc.*
Mélyfelhang, fn. *haute-contre, f.*
Mélyhang, fn. *basse, f.*
Melyik. nm. *quel, quelle; lequel, laquelle.*
Mélyíteni, cs. *approfondir; creuser.*
Mélymérő, fn. *sonde, f.*
Mélység, fn. *profondeur, f., abîme, m.*
Mélységes, mn. *sans fond.*
Mélytiszteletű, mn. *très-estimé.*
Mélyút, fn. *chemin creux, m.; ravine, f.; défilé; ravin, m.*
Mén, fn. *étalon, m.*
Méncsikó, fn. *poulain mâle, m.*
Mendegélni, k. *aller lentement.*
Mendemonda, fn. *verbiage*, *bavardage, m.*
Menedék, fn. *refuge, asile, m., retraite, f.*
Menedékes, mn. *penchant; incliné.*
Menedékhely, fn. *refuge, asile, m., retraite, f.*
Menedéklevél, fn. *sauf-conduit, m.*
Menekedés, fn. *délivrance; fuite, f.*
Menekedni, **Menekszeni** (ik), k. *se sauver, s'enfuir; se réfugier.*
Menekülni, k. *émigrer.*
Menekült, fn. *émigré, m.*
Menekvés, l. **Menekedés**.
Menekvő, fn. *réfugié, m.*
Menés, fn. *marche (à pied), f.*
Ménes, fn. *haras, m.*
Meneszteni, cs. *expédier.*
Menet, fn. *marche, f.*
Menet, ih. *en y allant.*
Menét, l. **Menyét**.
Menetel, fn. *marche; progression, f.; cours, progrès, m.; manière dont une chose s'est passé, f.*
Meneteles, mn. *penchant; incliné; oblique.*
Menetjegy, fn. *laissez-passer, permis* ou *acquit de transit, m.*
Mengyen, l. **Megy**.
Menhely, fn. l. **Menedékhely**.
Menítni, cs. *luxer.*
Ménló, fn. *étalon; cheval entier, m.*
Mennél, ih. *plus ... plus; plus ... mieux; d'autant plus ... que;* —inkább, —jobban, *plus ... plus.*
Menni, k. *aller; marcher; monter, se monter; faire une certaine somme.*
Menny, fn. *ciel, m.*
Mennybeli, mn. *céleste.*
Mennybemenetel, fn. *ascension (de Jesus-Christ); assomtion (de la Sainte-Vierge), f.*
Mennydörgés, fn. *tonnerre, m.*
Mennydörgő, fn. *tonnant, m.*
Mennydörögni, k. *tonner.*
Mennyei, mn. *céleste; divin.*
Mennyezet, fn. *voûte céleste, f., firmament; baldaquin, dais (d'un trône); plafond, m.*
Mennyi, mn. *combien.*
Mennyiben, ih. *en tant que.*
Mennyiféle, mn. *de combien d'espèces.*
Mennyin, ih. *à quel prix.*
Mennyire, ih. *jusqu'où; autant que, à ce que* (ex. *je sais*).
Mennyiség, fn. *quantité, f.*
Mennyiségtan, fn. *mathématiques, f. pl.*
Mennyiszer, ih. *combien (de fois).*
Mennykő, fn. *foudre, f.*
Mennykőcsapás, fn. *coup de tonnerre, coup de foudre, m.*

Mennykőhárító, fn. *paratonnerre*, *m.*
Mennyköütés, fn. *coup de tonnerre*, *m.*
Mennykövezni, k. *foudroyer.*
Mennyország, fn. *ciel*, *paradis*, *m.*
Menő, mn. *celui qui marche.*
Ment, mn. *dégagé*, *exempt*, *quitte*, *libre.*
Menta, fn. *menthe*, *f.*
Mente, fn. *pelisse*, *f.*
Mentegetni, cs. *disculper*, *excuser qn.* *(auprès de qn.).*
Mentegetőzés, fn. *action de s'excuser*, [*f.*
Mentegetőzni (ik), k. *s'excuser.*
Mentekezés, fn. *subterfuge*, *m.*
Mentekezni (ik), k. *s'excuser.*
Menteni, cs. *sauver; préserver; excuser.*
Mentes, l. Ment.
Mentesítni, cs. *exempter qn.* (ex. *de la conscription); dégager; délivrer; assurer; affranchir (une lettre).*
Mentesség, fn. *immunité*, *franchise*, *f.*, *privilège*, *m.*
Menthetetlen, mn. *qui ne peut être sauvé; inexcusable;* — ül, ih. *sans remède; dans un état désespéré; sans excuse.*
Menthető, mn. *qui peut être sauvé; excusable.*
Mentő, fn. *libérateur*, *m.*
Mentől, ih. *plus . . . plus; moins . . . moins.*
Mentőszer, fn. *amulette*, *f.*
Mentség, fn. *excuse*, *f.; subterfuge*, *m.; échappatoire*, *ressource*, *f.*
Menülés, fn. *luxation*, *f.*
Menülni, k. *se luxer.*
Meny, fn. *belle-fille*, *f.*
Menyasszony, fn. *fiancée*, *promise*, *prétendue*, *future; épousée; jeune mariée*, *f.*
Menyecske, fn. *jeune mariée*, *f.*
Menyecskés, mn. *qui sied à une jeune mariée*, *f.*
Menyegző, fn. *noce*, *f.*, *noces*, *f. pl.*
Menyegzői, mn. *nuptial*, *de noces.*
Menyét, fn. *belette*, *f.*
Menyhal, fn. *lotte*, *barbote*, *f.*
Mércze, fn. *mesure*, *f.*, *minot; setier; boisseau*, *m.; échelle*, *f.*
Mérdegélni, cs. *peser avec soin; mesurer.*
Meredek, mn. *roide; escarpé; abrupte;* [*à pic.*
Meredekség, fn. *roideur; pente abrupte*, *f.*, *escarpement*, *m.*
Meredés, fn. *action de se roidir*, *f.*
Meredezni, **Meredni**, k. *devenir roide*, *se roidir; s'engourdir.*
Meredt, mn. *roide; rigide; inflexible; dressé; engourdi; immobile; fixe* (se dit *du regard*).
Méreg, fn. *poison*, *toxique; venin* (ex. *d'une vipère*), *m.; colère* ou *rancune violente*, *f.;* — **drága**, *d'un prix exorbitant.*
Meregetni, cs. *puiser.*
Méregetni, cs. *peser avec soin*, *mesurer.*
Méregkeverés, fn. *préparation de breuvages empoisonnés*, *f.; vénéfice*, *m.*
Méregkeverő, fn. *empoisonneur*, *m.*
Méregyen, fn. *symétrie*, *f.*
Méregyenes, mn. *symétrique.*
Merengeni, k. *s'enfoncer*, *s'engager dans les profondeurs de*, *se plonger; rêver.*
Merengés, fn. *rêverie*, *f.*
Merengő, mn. *rêveur.*
Merény, fn. *entreprise hasardeuse*, *f.; coup de main*, *m.; tentative*, *f.; attentat*, *m.*
Merényelni, cs. *hasarder.*
Merénylet, l. Merény.
Merés, fn. *action d'oser*, *f.; puisage*, [*m.*
Mérés, fn. *mesurage*, *m.*
Merész, mn. *hardi*, *osé; audacieux.*
Merészelni, cs. *hasarder*, *risquer; oser; tenter; avoir l'audace de . . .*
Merészen, ih. *hardiment*, *audacieusement.*
Merészkedni (ik), k. *se hasarder; avoir l'audace de . . .*
Mereszkedni (ik), k. *s'étendre*, *s'allonger;* (ra, re), *regarder fixement.*
Merészlet, fn. *entreprise hasardeuse*, *f.;* — es, mn. *hasardeux.*
Merészség, fn. *audace*, *hardiesse*, *f.*
Mereszteni, cs. *roidir*, *engourdir;* szemét — vmire, *regarder fixement; avoir les yeux fixés sur qc.*
Méret, fn. *dimension*, *f.*
Méretlen, mn. *sans avoir été mesuré* ou *pesé.*
Merev, mn. *roide*, *rigide; dressé; immobile; fixe* (se dit *du regard*).
Merevedett, l. Merev.
Merevedni (ik), k. *se roidir*, *s'engourdir.*
Mereven, ih. *fixement; obstinément.*
Merevén, ih. *entièrement*, *totalement.*
Merevenítni, cs. *roidir.*
Merevenség, fn. *roideur*, *f.*
Merevülni, k. *roidir*, *se roidir.*

Merevültség, fn. *catalepsie, f.*
Mérföld, fn. *lieue, f.; mille, m.;* — **mutató**, fn. *colonne milliaire, f.; échelle, f.;* — **osslop**, fn. *colonne milliaire, f.*
Mérgedni (ik), k. neki —, *se mettre en colère; s'irriter.*
Mérgelődni (ik), k. *se chagriner, se fâcher, être en colère.*
Mérges, mn. *vénéneux; vénimeux; toxique; empoisonné; profondément aigri; irrité.*
Mérgesedni (ik), k. *empirer* (se dit *de plaies).*
Mérgesen, ih. *en colère.*
Mérgeskedni (ik), k. *être en colère.*
Mérgesség, fn. *propriétés vénéneuses, vénimeuses* ou *toxiques, f. pl; malignité* (ex. *de principe morbide); malice; aigreur, f.*
Mérgezni, cs. *empoisonner; envenimer.*
Mérgező, fn. *empoisonneur, m.*
Mérhetetlen, mn. *incommensurable; immense, infini;* —**ség**, fn. *immensité, f.*
Mérhető, mn. *mesurable, commensurable;* —**ség**, fn. *mensurabilité, f.*
Merítni, cs. *puiser.*
Merítő, mn. *à puiser.*
Meritoedény, fn. *pot à puiser, m.*
Meritőkanál, fn. *cuiller à puiser, à servir*, ou *à pot, f.*
Meritőkerék, fn. *roue à puiser, à élever l'eau.*
Meritőmű, fn. *godet, chapelet m.*
Mérkőzni (ik), k. *se mesurer avec qn.*
Mérleg, fn. *balance, f.; bilan, m.*
Mérlegcsésze, fn. *plateau, m.*
Mérlegelni, cs. *peser; balancer.*
Mérleghivatal, fn. *bureau de la balance publique, m.*
Mérlegiga, fn. *fléau de la balance, m.*
Mérlegmester, fn. *inspecteur de la balance* ou *des poids, m.*
Mérlegnyelv, fn. *languette, aiguille (d'une balance), f.*
Mérlegpénz, fn. *droit de pesage, m.*
Mérlegrud, fn. *fléau de la balance, m.*
Mérlegserpenyő, fn. *plateau, m.*
Mérlegtartó, fn. *soutien, pivot de la balance, m.*
Merni, cs. *puiser; oser; avoir le courage.*
Mérni, cs. *mesurer; peser.*
Mérnök, fn. *ingénieur; géomètre, m.*
Mérnökikar, fn. *corps du génie, m.*
Mérnökség, fn. *géométrie; géodésie, f.*
Mérón, fn. *sonde, f., plomb, m.*
Merő, mn. *roide.*
Mérő, fn. *mesureur, peseur, m.; minot; sétier, m.*
Mérőasztal, fn. *planchette, f.; buffet, m.*
Merőben, ih. *entièrement.*
Merőedény, fn. *pot à puiser, m.*
Merően, ih. *fixément.*
Merőholt, mn. *raide mort.*
Mérőláncz, fn. *chaîne d'arpenteur, f.*
Merőn, l. Merően.
Mérőpózna, fn. *verge, perche, f.*
Mérőserpenyő, fn. *plateau d'une balance, m.*
Merősüket, mn. *complètement sourd.*
Merővak, mn. *complètement aveugle.*
Mérővessző, fn. *bâton d'arpenteur, m., mesure; jauge, f.*
Mérőzsineg, fn. *corde d'arpenteur, f.*
Merre, ih. *où.*
Mérsékelni, cs. *modérer; tempérer*
Mérsékelt, mn. *modéré; tempéré.*
Mérsékeltség, fn. *modération; tempérance; sobriété, f.*
Mérséklés, fn. *modération, f.*
Mérséklet, fn. *modération, tempérance; sobriété, frugalité, f.*
Mérsékletlen, mn. *immodéré; intempérant;* —**ség**, fn. *intempérance, f.;* —**ül**, ih. *sans modération.*
Mérséklett, mn. *modéré; tempéré.*
Mert, ksz. *car, parce que.*
Mért, mn. *mesuré, pesé;* —? ih. *pourquoi?*
Mértan, fn. *géométrie, f.;* —**i**, mn. *geométrique;* —**ilag**, ih. *géométriquement.*
Mérték, fn. *mesure, f.*
Mértékes, mn. *métrique;* —**en**, ih. *avec mesure, avec modération.*
Mértékfölött, ih. *excessivement.*
Mértékfölötti, mn. *démesuré, exorbitant; excessif.*
Mértéklet, fn. *sobriété, frugalité; tempérance; modération, f.*
Mértékletes, mn. *modéré, frugal, tempérant, modeste;* —**en**, ih. *avec modération; modérément, frugalement.*
Mértékletesség, fn. *sobriété, frugalité; tempérance; modération, f.*
Mértékletlen, mn. *immodéré; intempérant, excessif.*
Mértékletlenkedni (ik), k. *se livrer à des excès.*
Mértékletlenség, fn. *intempérance, f.; excès, m.*

Mértékletlenül, ih. *sans modération; à l'excès, m.*
Mértéktan, fn. *prosodie, f.*
Mértéktelen, l. **Mértékletlen.**
Mértéktúli, l. **Mértékfölötti.**
Mértföld, l. **Mérföld.**
Merülni, k. *s'enfoncer.*
Mérv, fn. *mesure; proportion, f.*
Mese, fn. *fable, f.*
Meseiró, fn. *fabuliste, fablier, m.*
Mesélgetni, **Mesélni**, cs. *conter des fables.*
Mesélő, fn. *conteur, m.*
Mesés, mn. *fabuleux.*
Mesgye, fn. *dérayure; raie; lisière, f.*
Messiás, fn. *Messie, m.*
Messze, mn. *éloigné; lointain; —*, ih. *loin.*
Messzelátás, fn. *presbyopie, f.*
Messzelátó, mn. *presbyte.*
Messzely, fn. *setier, m.*
Messzeség, fn. *distance, f., éloignement, lointain, m.*
Messzi, l. **Messze.**
Messzire, ih. *à une grande distance.*
Messziről, **Messzűl**, ih. *de loin.*
Messzünnen, **Messzünnet**, ih. *de loin.*
Mester, fn. *maître, m.*
Mesterdíj, fn. *droit de maîtrise, m.*
Mesterember, fn. *artisan, ouvrier, m.*
Mesterfogás, fn. *coup de maître, m.*
Mestergerenda, fn. *architrave, f.*
Mesteri, mn. *digne d'un maître, parfait, achevé.*
Mesterileg, ih. *en maître; avec un art consommé.*
Mesterjog, fn. *maîtrise, f.*
Mesterkedni (ik), k. *s'efforcer.*
Mesterkéletlen, mn. *simple, naturel, naïf; sans recherche.*
Mesterkélni, cs. *raffiner sur un ouvrage.*
Mesterkélt, mn. *affecté, maniéré.*
Mesterkéz, fn. *main de maître, f.*
Mesterlegény, fn. *garçon de métier, compagnon, m.*
Mesterné, fn. *maîtresse, f.*
Mesterség, fn. *art, m.; adresse, f.; artifice; métier, m.; profession, f.*
Mesterséges, mn. *artificiel; —en*, ih. *artificiellement.*
Mesterül, ih. *en maître, avec un art consommé.*
Mész, fn. *chaux, f.*
Mészárlás, **Mészárlat**, fn. *massacre, carnage, m., boucherie, f.*
Mészárolni, cs. *massacrer; sabrer, égorger, abattre.*
Mészáros, fn. *boucher, m.*
Mészároskutya, fn. *mâtin.*
Mészároslegény, fn. *compagnon boucher; étalier, m.*
Mészárosság, fn. *métier de boucher, m.*
Mészárszék, fn. *étal, m., boucherie, f.*
Mészégetés, fn. *calcination, cuite de la chaux, f.*
Mészégető, fn. *chaufournier, m.; four à chaux, chaufour, m.*
Meszelni, cs. *enduire de chaux, blanchir.*
Meszelő, fn. *brosse à blanchir, f.*
Meszes, mn. *qui contient de la chaux, calcaire, calcifère; couvert, sali de chaux.*
Meszezni, cs. *mettre en chaux; enduire de chaux; enchaussumer, enchaussener.*
Meszezőhordó, fn. *enchaux, enchaussumoir, m.*
Mészfoltos, mn. *couvert, sali de chaux.*
Mészföld, fn. *terre, f., terrain calcaire, m.*
Mészgödör, fn. *bassin à chaux, m.*
Mészkő, fn. *pierre à chaux, pierre calcaire, f.*
Mészkőbánya, fn. *carrière de pierres à chaux, f.*
Mészlé, fn. *plain, m.; lait de chaux, m.*
Mésznemű, mn. *calcaire.*
Mészvakolat, fn. *enduit de chaux, m.*
Mészviz, fn. *eau de chaux, f.*
Metélni, cs. *couper par tranches minces; tailler délicatement; façonner avec le couteau, hacher, trancher.*
Metélt, fn. *nouille, f.*
Métely, fn. *douve du foie, f.; contagion, infection, f.*
Meténg, fn. *languette, f., pervenche, f.*
Metszeni, k. *couper; être tranchant; avoir le fil; —*, cs. *couper, trancher, tailler, inciser, graver en bois, sur de l'acier.*
Metszés, fn. *trait du couteau, m., incision; coupure, taillade; entaille, coupe (ex. des cheveux); gravure (en bois, etc.), f.*
Metszet, fn. *segment, m., coupe, section; gravure, f.*
Metszetrajz, fn. *profil, m.*
Metsző, mn. *tranchant; piquant, acerbe, acrimonieux.*
Metsződeszka, fn. *tailloir; tranchoir, m.*
Metszőfog, fn. *dent incisive, f.*

Metszőkés, fn. *coupoir; couperet; ciselet, m.*
Metszősajtó, fn. *presse à rogner, f.*
Metszőszer, fn. *instrument à couper, à tailler, m.*
Mez, fn. *couverture, enveloppe, f.*
Méz, fn. *miel, m.*
Mezei, mn. *champêtre; rural; rustique.*
Mezeigazda, fn. *économe, m.*
Mezeigazdaság, fn. *économie rurale, f.*
Mezeimunka, fn. *labourage, m.*
Mézes, mn. *mielleux.*
Mézeshetek, fn. *belles semaines, f. pl.*
Mézeskalács, fn. *pain d'épices, m.*
Mézeskalácsos, fn. *pain-d'épicier, m.*
Mézesmadzag, fn. *appât, m.*
Mézezni, cs. *emmieller.*
Mézga, fn. *gomme, f.*
Mézganemü, mn. *gommeux*
Mézgás, mn. *gommeux.*
Mézgázni, cs. *gommer.*
Mezítelen, mn. *nu; —ség*, fn. *nudité, f.; —ül*, ih. *nu, en déshabillé.*
Mezítláb, ih. *nu-pieds, les pieds nus.*
Mezítlábas, mn. *déchaussé.*
Mezitlen, l. Mezítelen.
Mezítlenítni, cs. *dénuer.*
Mezítlenség, fn. *nudité, f.*
Mezítlenül, l. Mezítelenül.
Méznemü, mn. *mielleux.*
Mező, fn. *champ, m., terre (cultivée), f.; terrain, m.; campagne, f.*
Mezőség, fn. *champs, m. pl., plate campagne, f.*
Mezőváros, fn. *bourg, m., bourgade, f.*
Mézpilis, fn. *nectaire, m.*
Mézsejt, fn. *cellule, alvéole, f.*
Meztelen, mn. *nu; —ítni*, cs. *dénuer; —ség*, fn. *nudité, f.; —ül*, ih. *nu, en déshabillé.*
Mi, nm. *quoi? que? ce qui; ce que; quel, quelle; combien; nous.*
Miákolás, fn. *miaulement, m.*
Miákolni, k. *miauler.*
Miatt, nh. *à cause de . . .*
Miatyánk, fn. *pate-nôtre, pater, m., oraison dominicale, f.*
Mibenlét. fn. *état (des choses), m.*
Micsoda, nm. *quoi? que?*
Micsodás, nm. *de quelle espèce ou sorte ou manière.*
Midőn, ksz. *où, quand, lorsque, pendant que.*
Mielőtt, ih. *avant que, avant de, plutôt.*
Mienk, nm. *notre; le nôtre; à nous.*
Miért? ih. *pourquoi; par quelle raison?*
Miféle, nm. *quel, quelle, quels, quelles? de notre condition.*
Mig, Miglen, ih. *durant, pendant que . . .; tant que; jusqu'à ce que (je vienne, je sois arrivé).*
Mihelyest, Mihelyt, Mihent, ksz. *aussitôt que.*
Mihók, fn. *balourd; borgne, m.*
Mikent, Mikép, Miképen, ih. *comme, comment; tel que, ainsi que.*
Mikor, Mikoron, ih. *quand; à quelle heure; de temps de . . ., alors que.*
Mikorra, ih. *quand.*
Milét, l. Mibenlét.
Millio, Milliom, fn. *million, m.*
Milliomos, fn. *millionnaire, m.*
Millye, fn. *boîte, f.*
Mily? nm. *quel, quelle, quels, quelles; combien; de quelle espèce, ou sorte ou manière.*
Milyen, l. Mily.
Milyenség, Milység, fn. *qualité, f.*
Mimelés, fn. *mimique, f.*
Mimelni, cs. *imiter; contrefaire.*
Mimész, fn. *mime, m.; —et*, fn. *mimique, f.*
Mimjáték, fn. *mime, m.*
Mimód, Mimódon, ih. *de quelle manière; par quels moyens.*
Minap, Minapában, ih. *tout récemment, dernièrement, l'autre jour.*
Mind, mn. *tout, tous, tous ensemble; —*, ksz. *aussi bien que; et . . . et; nonseulement . . . mais aussi.*
Mindaddig, ih. *aussi longtemps que, jusqu'à ce que.*
Mindamellett, ksz. *malgré tout cela.*
Mindannyi, mn. *tous.*
Mindannyiszor, ih. *chaque fois, toutes les fois (que je le vois).*
Mindazonáltal, ksz. *toutefois; néanmoins; nonobstant (ces difficultés).*
Mindeddig, ih. *jusqu'ici.*
Mindég, l. Mindig.
Mindegy, mn. *tout autant, tout un, la même chose; égal, indifférent.*
Mindegyik, mn. *tous, tous ensemble; chacun; l'un et l'autre.*
Mindegyre, ih. *continuellement.*
Mindegyütt, ih. *tous ensemble.*
Mindekkorig, ih. *jusqu'ici.*
Minden, mn. *chaque, tout, toute; chacun, chacune; —*, fn. *univers, m.*
Mindenes, fn. *factoton, m.*
Mindenestül, ih. *tous sans exception; avec tout son bagage.*

Mindenfelé, ih. *vers tous côtés.*
Mindenféle, mn. *de toutes sortes;* —**kép, ih.** *en toutes manières.*
Mindenfelől, ih. *de tous côtés.*
Mindenfelül, ih. *partout, en tous lieux.*
Mindenható, mn. *toutpuissant.*
Mindenhatóság, fn. *toutepuissance, f.*
Mindenhol, ih. *partout, en tous lieux.*
Mindenhonnan, ih. *de tous côtés.*
Mindenhová, ih. *partout.*
Mindenidőn, ih. *en tout temps.*
Mindenik, mn. *tous, tous ensemble; chacun; l'un et l'autre.*
Mindenkép, ih. *en toutes manières.*
Mindenki, nm. *chacun, tout le monde.*
Mindenkor, ih. *toutes les fois; chaque fois; en tout temps; toujours.*
Mindenkorra, ih. *pour toujours, à jamais.*
Mindenlátó, mn. *qui voit tout.*
Mindennap, ih. *tous les jours, chaque jour.*
Mindennapi. mn. *de tous les jours; quotidien; ordinaire, commun.*
Mindennapos, mn. *quotidien.*
Mindennemü, mn. *de toutes espèces.*
Mindenség, fn. *univers, m.* [*f.*
Mindenszentek napja, fn. *la Toussaint,*
Mindentudó, mn. *qui sait tout.*
Mindentudóság, fn. *omniscience, f.*
Mindenünnen, ih. *de tous côtés.*
Mindenütt, ih. *partout.* [*tout.*
Mindenütt-jelenlevő, mn. *présent par-*
Mindenütt-jelenvalóság, fn. *toute-présence, f.*
Mindenüvé, ih. *partout.*
Mindétig, Mindig, ih. *toujours, constamment; en tout temps.*
Mindjárt, ih. *aussitôt, à l'instant.*
Mindkét, mn. *l'un et l'autre.*
Mindketten, ih. Mindkettő, mn. *tous les deux, l'un et l'autre.*
Mindnyáján, ih. *tous ensemble.*
Mindörökké, ih. *dans tous les siècles; toujours, constamment.*
Mindössze, ih. *le tout ensemble.*
Mindszent, fn. *la Toussaint, f.*
Mindszenthava, Mindszenthó, fn. (*mois d') octobre, m.*
Minduntalan, ih. *à tout moment.*
Mindvégig, ih. *jusqu'à la fin.*
Minek? ih. *à quoi; pourquoi?*
Minekelőtte, ksz. *avant que, avant de.*
Minekokáért, ih. *à cause de cela, pour cela.* [*puisque.*
Minekutána, ksz *après que; parceque,*

Minél, ih. *plus ... plus; moins ... moins.*
Minélelőbb, ih. *au plutôt.*
Minélfogva, ih. *en conséquence, par conséquent.*
Minemü, mn. *de quelle espèce.*
Minemüség, fn. *qualité, f.*
Mink, nm. *nous.*
Minmagunk, nm. *nous-mêmes.*
Minő, mn. *quel, quelle, quels, quelles; de quelle qualité.*
Minőség, fn. *qualité, f.*
Minősítni, cs. *qualifier.*
Minősítvény, fn. *qualification, f.*
Mint, ksz. *comme; tel ... que.*
Minta, fn. *module; forme, moule; modèle, m.; matrice, f.; patron, m.; exemple, m.*
Mintagazdaság, fn. *économie rurale qui peut servir de modèle, f*
Mintakönyv, fn. *formulaire, m.*
Mintametsző, fn. *faiseur de formes, de moules de bois, m.*
Mintász, fn. *ouvrier qui jette en moule, qui modèle; gaufreur, m.*
Mintázni, cs. *former; modeler, façonner; mouler.*
Mintegy, ih. *environ, à peu près.*
Mintha, ksz. *comme si.*
Minthogy, ksz. *parce que, puisque; à cause de.*
Mintlét, fn. *état de la santé, m.; manière d'être, f.*
Mintsem, Mintsemhogy, ksz. *plutôt que ...*
Miogni, l. Miákolni.
Miokért, ih. *pourquoi, pour ou par quelle raison.*
Miolta, Mióta, ksz. *depuis; dès; depuis quand?*
Mireny, fn. *arsenic, m.*
Mirha, fn. *myrrhe, f.*
Mirigy, fn. *glande, f.; bubon de la peste, m.*
Mirigyes, mn. *glanduleux, scrofuleux.*
Mirtus, fn. *myrte, m.*
Mise, fn. *messe, f.;* fekete —, *requiem, m.* [*m.*
Miseáldozat, fn. *sacrifice de la messe,*
Misebor, fn. *vin d'oblation, m.*
Miség, fn. *essence, substance, nature, f.*
Misemondókönyv, fn. *missel, m.*
Misemondóruha, fn. *chasuble, f.*
Misézni, k. *dire la messe.*
Miután, ksz. *après que; parce que, puisque.*

Miv, l. Mű. [de.
Mivel, ksz. *parce que, puisque; à cause*
Mivelés, Mívelni, l. Művelés, Művelni.
Mivelhogy, l. Mivel. [ség.
Mivelt, Miveltség, l. Művelt, Művelt-
Mivesnap, fn. *jour ouvrable, jour ouvrier, m.*
Mivolt, fn. *état (des choses), m., manière d'être; nature, essence (d'une (chose), f.*
Moczanni, cs. *se remuer; bouger.*
Mocsár, fn. *marais; bourbier, m.*
Mocsáros, mn. *marécageux.*
Mócsing, fn. *tendon, m.*; —os, mn. *tendineux.*
Mocskítni, cs. *salir; souiller, tacher.*
Mocskolás, fn. *souillure, f.*
Mocskolni, l. Mocskítni.
Mocskolódni (ik), k. *se salir (aisément); outrager, injurier (qn. par des paroles).*
Mocskos, mn. *sale; souillé; malpropre; boueux.*
Mocskosodni (ik), k. *se salir.*
Mocskosság, fn. *malpropreté, f.; saleté, f.* [tache, f.
Mocsok, fn. *saleté, ordure; souillure,*
Mocsoktalan, mn. *immaculé; sans tache.*
Mód, fn. *façon, manière, f., usage, coutume, mode, m.; méthode, f.; moyen; expédient, m., mesure, f.; possibilité; fortune, f.*
Módfölött v. **Módnélkül**, k. *outre mesure.* [sure.
Módjával, ih. *modérément; avec me-*
Modor, fn. *manière, f.*
Modoros, mn. *maniéré.*
Módos, mn. *qui a de bonnes manières, poli; civil, honnête; opulent;* —an, ih. *poliment.*
Módosítni, cs. *modifier, amender.*
Módosítvány, fn. *amendement, m.*
Módosság, fn. *politesse, f.*
Modrozni, cs. *raffiner.*
Módszer, fn. *méthode, f.*
Módszeres, mn. —en, ih. *méthodique (ment).*
Módtalan, mn. *immodéré;* —ság, fn. *immodération, f.* [rosité, f.
Mogorva, mn. *morose;* —ság, fn. *mo-*
Mogyoró, fn. *noisette, aveline, f.;* —bokor, fn. *coudraie, f.*
Mogyorófa, fn. *noisetier, m.*
Mogyoróvessző, fn. *baguette de coudrier, f.*

Moh, fn. *mousse, f.* [moussu.
Mohlepte, fn. *couvert de mousse,*
Mohnemű, mn. *mousseux.*
Mohó, mn. *pressé, précipité; vorace.*
Mohókodni (ik), k. *manger avec voracité.*
Mohón, ih. *en grande hâte, précipitamment; avec voracité.*
Mohos, mn. *moussu.*
Mohóság, fn. *précipitation; voracité, f.*
Mohosodni (ik), **Mohosulni**, k. *se couvrir de mousse.*
Mokány, mn. *grossier; impoli, rustique; rusé, fin.*
Mókázni (ik), k. *folâtrer.*
Mokogni, k. *broncher.*
Mókus, fn. *écureuil, m.*
Molnár, fn. *meunier, m.*
Molnárlegény, fn. *garçon meunier, m.*
Molton, fn. *molleton, m.*
Moly, fn. *teigne; mite; blatte, f.*
Molyette, mn. *rongé ou endommagé par les teignes.*
Monda, fn. *tradition, f.*
Mondani, cs. *dire.*
Mondás, fn. *l'action de dire, les paroles, f. pl.*
Mondat, fn. *proposition; phrase; période, f.; parole mémorable, sentence, f., aphorisme, passage (biblique, etc.), m.*
Mondat-tan, fn. *syntaxe, f.* [ses.
Mondogatni, cs. *dire à diverses repri-*
Mondóka, fn. *paroles, f. pl., discours adressé à qn., m.*
Mondola, fn. *amande, f.;* —, mn. *d'amandes.*
Mondolafa, fn. *amandier, m.*
Monoru, mn. *ovale.*
Monostor, fn. *monastère, m.*
Monyas, fn. *étalon, m.*
Mopsz, fn. *mopse, doguin, m.*
Mór, fn. *Maure, nègre, m.; moire, f.; bauge, f.; torchis; bousillage, m.*
Moraj, fn. *murmure; bourdonnement; bruit, m.*
Morál, fn. *morale, f.*
Morcz, mn. *sauvage, féroce, martial.*
Mord, mn. *morne, taciturne, chagrin, sombre.*
Mordály, fn. *pistolet de poche, m.*
Mórfal, fn. *mur de bauge, de torchis, de boussillage, m.*
Morgás, fn. *bruit sourd et tremblant; grognement, grondement; murmure, m.*

Morgó, mn. *grondeur; morose.*
Morgolódni (ik), k. *murmurer; gronder.*
Móring, fn. *dot, m.*
Mormiczolni, k. *parler à voix basse.*
Mormogás, fn. *les murmures, m. pl.*
Mormogni, k. *murmurer; gronder* (se dit *de l'ours); fredonner, grommeler (de la voix humaine); se plaindre entre les dents, grogner, gronder.*
Mormolni, k. *murmurer.*
Morogni, l. Mormogni.
Mortály, fn. *mortier, m.*
Morzsa, fn. *mie (de pain), f., peu de chose, un brin, m.*
Morzsalék, fn. *assemblage de substances émiettées, m., débris, m. pl.*
Morzsalékony, mn. *facile à s'émietter.*
Morzsálni, cs. *émier, émietter.*
Morzsálódni (ik), k. *s'émier, s'émietter.*
Morzsányi, mn. *très petit; petit comme un brin.*
Morzsika, fn. *miette, f., un brin, un grain, m.*
Morzsolni, cs. *émier, émietter.*
Morzsolódni (ik), k. *s'émier, s'émietter.*
Mosadék, fn. *lavures; immondices, f. pl.*
Mosakodni (ik), k. *laver, se laver.*
Mosás, fn. *lotion, f.; lavage; blanchissage; savonnage, m.*
Mosásbér, fn. *blanchissage, m.*
Mosatlan, mn. —ul, ih. *non lavé; sale.*
Mosdani (ik), k. *se laver.*
Mosdatlan, mn. *sans s'être lavé; impur; immonde; obscène.*
Mosdó, mn. *qui se lave.*
Mosdóasztal, fn. *table à laver; toilette, f.*
Mosdóedény, fn. *lavoir, m.*
Mosdóviz, fn. *eau (à laver), f.*
Mosható, mn. *qu'on peut laver.*
Moslék, fn. *lavures; immondices, f. pl.*
Mosni, cs. *laver; blanchir; écurer* (ex. *la vaisselle); baigner* (ex. *le bord d'une rivière, etc.).*
Mosó, mn. *qui lave;* —, fn. *laveur; blanchisseur, m.*
Mosóasszony, fn. *laveuse, blanchisseuse, f.*
Mosóbér, fn. *blanchissage, m.*
Mosódézsa, fn. *cuvier, m.*
Mosófű, fn. *prêle d'hiver, f.*
Mosogatni, cs. *nettoyer en lavant.*
Mosoly, fn. *sourire, souris, m.*
Mosolygás, fn. *sourire, m.*
Mosolyodni (ik), k. *sourire.*
Mosolyogni, k. *sourire.*
Mosóné, fn. *laveuse; blanchisseuse, f.*
Mosóteknő, fn. *auge à laver, f.; lavoir, baquet, m.*
Most, ih. *à présent, présentement, maintenant; cette fois.*
Mostan, Mostanában, l. Most.
Mostani, mn. *ce, cette; actuel, présent.*
Mostanig, ih. *jusqu'à présent.*
Mostanra, ih. *pour le moment, quant à présent.*
Mostoha, mn. *froid, injuste, avare, cruel, disgracieux;* —bátya, *beau-frère, m.;* —apa, *beau-père;* —anya, *belle-mère;* —testvérek, *frères, m. pl. et sœurs de lits différents, f. pl.*
Mostoha, fn. *beau-père, m., belle-mère, f.*
Mostohán, ih. *en belle-mère; défavorablement.*
Mostohaság, fn. *défaveur, disgrâce, f.*
Moszat, fn. *algue, f.*
Motóla, fn. *dévidoir, m.*
Motólálni, cs. *dévider (du fil).*
Motorkálni, k. *taper (de la main).*
Motozás, fn. *visite; fouille; perquisition, f.*
Motozni, cs. *fouiller; fureter; visiter;* — (ik), k. *se crever de manger* (se dit *de brebis).*
Motozó, fn. *visiteur, m.*
Motring, fn. *écheveau, m.*
Motszanni, k. *bouger.*
Motyogni, k. *grommeler, marmotter entre ses dents; lambiner.*
Mozaik, fn. *mosaïque, f.*
Mozaikfestés, fn. *peinture en mosaïque, f.*
Mozaikmű, fn. *mosaïque, f.*
Mozdithatlan, mn. —ul, ih. *immobile, (ment).*
Mozdítni, cs. *déplacer, mouvoir, remuer; mettre en mouvement, en action.*
Mozditó, mn. *qui fait agir; locomotif.*
Mozdony, fn. *locomotive, f.*
Mozdulás, fn. *mouvement, m.*
Mozdulatlan, mn. —ul, ih. *sans mouvement, immobile, calme;* —ság, fn. *immobilité; fixité, f.*
Mozdulhatlan, mn. *immobile.*
Mozdulni, k. *se mouvoir, se remuer; bouger.*
Mozgalmas, mn. *agité.*
Mozgalom, fn. *mouvement; remuement; agitation, révolte, f.*
Mozgás, fn. *mouvement, exercice, m.*
Mozgatag, mn. *mobile;* —ság, fn. *mobilité, f.*
Mozgatás, fn. *remuage, m.*

Mozgatni, cs. *remuer.*
Mozgékony, mn. *mobile; alerte, vif;* **—ság**, fn. *mobilité; vivacité; volubilité (de la langue), f.*
Mozgó, mn. *mobile; mouvant.*
Mozgolódni (ik), k. *se mouvoir avec vivacité, s'agiter; être en mouvement.*
Mozgony, fn. *mobile, m.*
Mozgóvátétel, fn. *mobilisation, f.*
Mozogható, mn. *mobile.*
Mozogni, cs. *se mouvoir, se remuer, se donner, faire de l'exercice.*
Mozzanat, fn. *moment, m.*
Mozzanni, k. *faire un petit mouvement, bouger.*
Mozsár, fn. *mortier, m.*
Mozsárágyu, fn. *mortier, m.*
Mozsárkótis, fn. *pilon, m.*
Mozsártörő, fn. *pilon, m.*
Mögé, nh. *derrière.*
Möglet, fn. *fond, enfoncement, m.*
Mögött, nh. *derrière.*
Mögül, nh. *de derrière.*
Muhar, fn. *fenouil, m.*
Mukk, fn. *son faible; grognement, m.*
Mukkanni, k. *faire entendre un faible son, souffler.*
Mulandó, mn. *passager;* —**ság**, fn. *instabilité, f.*
Mulasztani, cs. *manquer, négliger; laisser échapper.*
Mulasztás, fn. *omission; négligence; perte de temps, f.*
Mulat, fn. *mulâtre, m. et f.*
Mulatag, mn. *éphémère.*
Mulatás, fn. *conversation, f.; amusement, entretien, m.; séjour (prolongé), m.*
Mulatkozni (ik), k. *s'entretenir; causer, converser; s'amuser.*
Mulatni, cs. *entretenir; amuser; divertir;* —, k. *s'amuser; se divertir; s'arrêter; séjourner.*
Mulatóház, fn. *maison de plaisance, f.*
Mulatóhely, fn. *lieu de plaisance, m.*
Mulatókastély, fn. *château de plaisance, m.*
Mulatókert, fn. *jardin de plaisance, m.*
Mulatókör, fn. *cercle, m.*
Mulatozás, l. **Mulatás.**
Mulatozni, l. **Mulatni.**
Mulatság, fn. *plaisir, divertissement; amusement, m., récréation, f.*
Mulatságos, mn. *amusant.*
Mulattatni, cs. *amuser.*
Mulattató, l. **Mulatságos.**
Mulékony, mn. *passager;* **—ság**, fn. *instabilité, f.*
Mulhatatlan, mn. **—ul**, ih. *immanquable(ment).*
Múlni (ik), k. *(se) passer, s'en aller; s'évanouir; s'effacer; s'éteindre; s'écouler* (se dit *du temps);* rajtam ne muljék, *la faute n'en sera pas à moi.*
Muló, mn. *passager;* **—lag**, ih. *passagèrement.*
Múlt, mn. *passé; dernier;* —, fn. *le passé, m., préterit, parfait.*
Múltévi, mn. *de l'année passée* ou *dernière.*
Múlva, nh. **két nap —**, *au bout de, après deux jours; deux jours après.*
Mulya, mn. *maladroit;* —, fn. *balourd, lourdaud, m.*
Múmia, fn. *momie, f.*
Mumus, fn. *moine bourru, m.*
Munka, fn. *travail, labeur, ouvrage, m., besogne, f.; fatigue, peine, qui résulte du travail; ouvrage, m., œuvre, f., travail* (ex. *d'un auteur*), *m.*
Munkabér, fn. *récompense du travail, f., salaire, m., façon, main d'œuvre, f.*
Munkabiró, mn. *apte au travail.*
Munkálat, fn. *travail; ouvrage, m.; œuvre, f.; opération, f.*
Munkálkodni (ik), k. *travailler; opérer; agir.*
Munkálni, cs. *travailler; opérer; agir; labourer, cultiver.*
Munkálódás, fn. *peine, f.; travail, effort, m.*
Munkálódni (ik), k. l. **Munkálkodni.**
Munkás, mn. *laborieux;* —, fn. *travailleur, ouvrier, m.*
Munkásság, fn. *assiduité, application, diligence, activité, f.*
Munkatárs, fn. *collaborateur; compagnon de travail, m.*
Munkátlan, mn. *inactif; oisif; inoccupé.*
Munkátlanság, fn. *inactivité; inaction, f.; loisir, m.*
Munkátlanul, ih. *dans l'inaction; dans le désœuvrement; sans occupation.*
Murmutér, fn. *marmotte, f., loir, m.*
Murok, fn. *carotte, f.*
Murva, fn. *gravier, m.*
Muselin, fn. *mousseline, f.*
Muskatal, fn. *muscat, m.;* — **körte**, fn. *poire musquée, muscadelle, f.*
Muskatéros, fn. *mousquetaire, m.*

Muslicza, fn. *mouche des celliers, f.*
Must, fn. *moût, vin doux, m.*
Mustár, fn. *moutarde, f.*
Mustízű, mn. *qui a un goût de moût.*
Mustolni, cs. *pressurer, fouler la vendange.*
Mustolófa, fn. *pilon, m.*
Mustra, fn. *modèle, exemple, patron, m.*
Mustrabirka, fn. *brebis séparée, f.*
Mustrakönyv, fn. *échantillon, m.*
Mustrálni, cs. *passer en revue, faire la revue de, inspecter.*
Muszkolni, Muszolni, cs. *pressurer la vendange.*
Mutatás, fn. *production, présentation, exhibition, f.*
Mutatkozni (ik), k. *se montrer; se manifester; paraître, se mettre en évidence.*
Mutatlanul, ih. *sans avoir été montré.*
Mutatni, cs. *montrer, faire voir; indiquer; démontrer.*
Mutató, fn. *indicateur, m., aiguille (qui tourne sur un cadran, etc.), f., style (d'un cadran solaire); index (d'une boussole), m.*
Mutatónevmás, fn. *pronom démonstratif, m.*
Mutatóúj, fn. *indicateur, index, m.*
Mutatvány, fn. *échantillon, m.; production, f.*
Mutatványív, Mutatványlap, fn. *épreuve, f.*
Mutogatni, cs. *montrer.*
Muzeum, fn. *musée, m.*
Muzulman, fn. *musulman, mahométan, m.*
Muzsika, fn. *musique, f.*; l. Zene.
Muzsikai, mn. *musical, de musique.*
Muzsikálni, k. *faire de la musique.*
Muzsikás, fn. *musicien, m.; violon; ménétrier, m.*
Muzsikaszerző, fn. *compositeur, m.*
Muzsikaszó, fn. *musique, f.*
Mű, fn. *ouvrage, m., œuvre, f.*
Műalkat, fn. *mécanisme, m.*
Műárus, fn. *marchand d'estampes, m.*
Műbarát, fn. *ami des arts, amateur, m.*
Műbiráló, Műbiró, fn. *juge en fait d'art, m.*
Műcsarnok, fn. *cabinet, m., collection, f.*, ou *musée d'objets d'art, m.*
Műegyetem, fn. *école polytechnique, f.*; —i, mn. *polytechnique.*
Műertő, fn. *expert, connaisseur (en fait d'art), m.*
Műérzet, fn. *génie pour les arts, goût d'artiste, m.*
Műfestő, fn. *teinturier du grand teint, m.*
Műhajlam, fn. *talent, goût d'artiste, m.*
Műhely, fn. *atelier, laboratoire, m., officine, f.*
Műipar, fn. *industrie, f.*
Műkedvelő, fn. *amateur, dilettante, m.*
Műkereskedés, fn. *commerce d'objets d'art, m.; boutique d'estampes, de tableaux, f.*
Műkereskedő, fn. *marchand d'ouvrages d'art, m.*
Műkészítmény, fn. *produit de l'art, m.; œuvre d'art, f.*
Műkiállítás, fn. *exposition des produits de l'art, f.*
Működés, fn. *fonction, f.*
Működni (ik), k. *fonctionner, opérer, agir, produire de l'effet.*
Műkör, fn. *sphère d'activité, f.*
Műlovag, fn. *voltigeur (à cheval).*
Műnyelv, fn. *langage, m.*, ou *nomenclature technique, f.*
Műszabály, fn. *règle de l'art, f.*
Műszabályos, mn. *technique, conforme aux règles de l'art.*
Műszer, fn. *instrument, m.*
Műszerkezet, fn. *mécanisme, m.*
Műszó, fn. *terme technique, terme de l'art, m.*
Műszorgalom, fn. *industrie, f.*
Műtan, fn. *technologie, f.*
Műtani, mn. *technique.*
Műtanilag, ih. *en termes* ou *par des procédés techniques.*
Műtár, fn. *collection d'ouvrages d'art, f.*
Műtárs, fn. *confrère d'art, m.*
Műtársaság, fn. *confraternité d'art, f.; corps d'artistes, m.*
Műterem, fn. *atelier, m.*
Műtermék, fn. *produit de l'art, m.*
Műtét, fn. *opération, f.*
Műtevő, fn. *opérateur, m.*
Műtözs, fn. *boutique d'estampes, de tableaux, f.*
Műút, fn. *chaussée, f.*
Műügyesség, fn. *habileté, dextérité, f.*
Művelés, fn. *culture, cultivation, f.*
Művelet, fn. *action, pratique, opération, f.*
Műveletlen, mn. *inculte, sans culture; incivilisé; rustique, grossier;* —ség, fn. *absence de civilisation, rudesse de mœurs* ou *de caractère, f.;* —ül, ih. *sans culture, avec brutalité.*
Művelhető, mn. *cultivable.*
Művelni, cs. *faire, agir, s'occuper de qc., travailler; labourer, cultiver;*

former, façonner (ex. *un jeune homme*), *civiliser.*
üvelődni (ik), k. *se former, se perfectionner, cultiver son esprit, se civiliser.*
üvelt, mn. *cultivé, policé, civilisé.*
üveltség, fn. *civilisation, f.*
üvész, fn. *artiste, m.*
üvészet, fn. *art, m., arts, m. pl.*
üvészeti, mn. *de l'art, des arts.*
Művészetkedvelő, fn. *amateur des (beaux-) arts, m.*
Művészi, mn. *artiste; d'artiste.*
Művészileg, ih. *en artiste.*
Művészkedni (ik), k. *exercer un art.*
Művésztárs, fn. *confrère d'art, m.*
Művezet, fn. *mécanisme, m.*
Művezető, fn. *conducteur des travaux, m.*
Műzet, fn. *mécanisme, m.*

N.

ád, fn. *roseau, jonc, m.; canne, f.*
adály, fn. *sangsue, f.*
adályozni, cs. *appliquer des sangsues à qn.*
ádas, mn. *qui contient des, garni* ou *couvert de roseaux; —,* fn. *lieu planté de roseaux* ou *de cannes, m.; touffe de roseaux; cannaie, f.*
ádfedél, fn. *toit de roseaux, m.*
ádi-bika, fn. *butor, m.*
ádméz, fn. *sucre de canne, m.*
ádor, fn. *palatin, m.*
ádori, mn. *palatin, palatine.*
ádorispán, l. Nádor.
ádorság, fn. *palatinat, m.*
ádpálcza, fn. *canne, f.*
ádparipa, fn. *dada, cheval de bataille, m., marotte, f.,* (*objet de*) *prédilection, f.*
ádra, fn. *matrice, f.*
adrág, fn. *pantalon, m.; culotte, f.; chausses, f. pl.*
adrágolni, cs. *rosser.*
adrágos, mn. *culotté.*
adrágtalan, mn. *sans culotte.*
adrágtartó, fn. *bretelles, f. pl.*
adragulya, fn. *atrope, belladonna, f.*
ádsíp, fn. *chalumeau, m.*
ádszál, fn. *roseau, m.*
ádszék, fn. *chaise de roseau* ou *canne, chaise nattée, f.*
agy, mn. *grand, gros.*
agyanya, fn. *grand'-mère, aïeule, f.*
agyanyai, mn. —lag, ih *de la* ou *en grand'-mère.*
agyapa, l. Nagyatya.
agyárú, mn. *d'un prix élevé, cher.*
agyasszony, fn. *Notre Dame; Madame, f.*
agyasszonynapja, fn. *assomption, f.*
Nagyatya, fn. *grand-père, aïeul, m.*
Nagyatyai, mn. —lag, ih. *de* ou *en grand-père.*
Nagybátran, ih. *très-courageusement.*
Nagybátya, fn. *oncle, m.*
Nagybélü, mn. *qui mange beaucoup, vorace.*
Nagyboldogasszony-napja, fn. *assomption, f.*
Nagyböjt, fn. *carême, m.*
Nagybritannia, tn. *Grande-Bretagne, f.*
Nagycsötörtök, fn. *le Jeudi Saint, m.*
Nagydad, mn. *grandelet.*
Nagyehető, fn. *homme vorace, glouton, goulu, m.*
Nagyehetőség, fn. *voracité, gloutonnerie, f.*
Nagyérdemü, mn. *d'un haut* ou *d'un grand mérite.*
Nagyeszü, mn. *plein de talents.*
Nagyfejedelem, fn. *grand-duc, m.*
Nagyfejedelemség, fn. *grand-duché, m.*
Nagyfejedelmi, mn. *de grand-duc, grand-ducal.*
Nagyfejü, mn. *qui a la tête grande, grosse* ou *forte.*
Nagyfővezér, fn. *généralissime, m.*
Nagyfülü, mn. *qui a les oreilles longues; oreillard.*
Nagyhasu, mn. *ventru; enceinte, grosse; pleine.*
Nagyhatalmasság, fn. *grande puissance, f.*
Nagyhatalmu, mn. *très-puissant.*
Nagyherczeg, fn. *grand-duc, m.; —i,* mn. *grand-ducal; —ség,* fn. *grand-duché, m.*
Nagyhét, fn. *semaine sainte, f.*
Nagyhétfő, fn. *lundi saint, m.*
Nagyhírü, mn. *très-célèbre.*
Nagyidő, fn. *temps avancé, m.*
Nagyiható, fn. *ivrogne, m.*

Nagyitás, fn. *agrandissement, m.; exagération, f.*
Nagyítni, cs. *agrandir; exagérer.*
Nagyított, mn. *exagéré.*
Nagyitóüveg, fn. *ver grossissant, microscope, m.; loupe; lentille, f.*
Nagyivó, fn. *ivrogne, m.*
Nagykedd, fn. *mardi saint, m.*
Nagykegyelmü, mn. *Très-Gracieux.*
Nagykereskedés, fn. *commerce en gros; grand* ou *haut commerce; magasin en gros, m.*
Nagykereskedő, fn. *grossier, marchand en gros, m., grand négociant; commerçant; commerçant en gros, m.*
Nagykereszt, fn. *grande-croix, f.*
Nagykor, fn. *âge avancé, m.*
Nagykoru, mn. *majeur.*
Nagykoruság, fn. *majorité, f.*
Nagykövet, fn. *ambassadeur, m.*
Nagylelkü, mn. *généreux, magnanime;* —leg, ih. *généreusement;* —ség, fn. *générosité, magnanimité, f.*
Nagyméltóságod, fn. *votre Excellence, f.*
Nagymester, fn. *grand-maître, m.*
Nagymise, fn. *messe haute, grande messe, f.*
Nagynehezen, ih. *avec peine, avec une extrême difficulté.*
Nagynéne, fn. *tante, f.*
Nagynevü, mn. *très-célèbre, illustre.*
Nagynyelvü, mn. *fanfaron.*
Nagynyolczad, fn. *grande octave (dans les orgues), f.*
Nagynyolczadrét, fn. *grand in-octavo, m.*
Nagyobb, mn. *plus grand, majeur.*
Nagyobbacska, mn. *un peu plus grand.*
Nagyobbadán, **Nagyobbára**, ih. *en grande partie, en majeure partie; pour la plupart.*
Nagyobbítás, fn. *agrandissement, grossissement, m.*
Nagyobbítni, cs. *agrandir; grossir; augmenter la grandeur de . . .*
Nagyobbodni (ik), k. *s'agrandir; augmenter de volume, grossir.*
Nagyobbrészint, ih. *en majeure partie; pour la plupart.*
Nagyobbulni, l. Nagyobbodni.
Nagyocska, mn. *grandelet.*
Nagyoltár, fn. *grand autel, m.*
Nagyolvasottságu, mn. *qui a de la lecture, qui a beaucoup lu; versé dans la littérature, lettré.*
Nagyon, ih. *fort, très, beaucoup, bien.*
Nagyothallani, k. *avoir mauvaise ouïe, avoir l'oreille dure.*
Nagyothallás, fn. *dureté d'oreille, f.*
Nagypéntek, fn. *vendredi saint, m.*
Nagyprépost, fn. *prévôt du chapitre, m.;* —ság, fn. *prévôté d'un chapitre, f.*
Nagyrabecsülés, fn. *estime, f.; respect, m.*
Nagyrabecsülni, cs. *estimer beaucoup qn.* ou *qc.*
Nagyratartani magát, *porter le nez haut; avoir de grandes prétentions.*
Nagyratörő, mn. *ambitieux.*
Nagyravágyás, fn. *ambition, f.*
Nagyravágyni, k. *nourrir des projets ambitieux.*
Nagyravágyó, mn. *ambitieux.*
Nagyreményü, mn. *qui donne de grandes espérances.*
Nagyrészint, ih. *pour la plupart.*
Nagyriadal, fn. *générale, f.*
Nagysád, fn. (czím), *Monsieur; Madame.*
Nagyság, fn. *grandeur, étendue; largeur; ampleur, f.*
Nagyságod, fn. (czím), *Monsieur; Madame.*
Nagyságos, mn. *grandiose; illustre.*
Nagysokára, ih. *après assez longtemps.*
Nagyszámu, mn. *nombreux.*
Nagyszemü, mn. *qui a de grands yeux; à gros grains.*
Nagyszerü, mn. *grandiose; majestueux;* —leg, ih. *grandement;* —ség, fn. *grandeur, f.*
Nagyszívü, mn. *magnanime;* —leg, ih. *magnanimement;* —ség, fn. *magnanimité, f.*
Nagyszombat, fn. *samedi saint, m.*
Nagyszülék, fn. t. *aïeuls, aïeux, m. pl.*
Nagytehetségü, mn. *richement doté.*
Nagytekintélyü, mn. *très-honorable.*
Nagytiszteletü, mn. *vénérable, très-révérend.*
Nagytudományu, mn. *très-savant; docte.*
Nagyulni, l. **Nagyobbodni.**
Nagyur, fn. *grand-seigneur; Sultan, m.*
Nagyvezér, fn. *grand-visir, m.*
Nál, —nél, nh. *auprès de, près de, près, chez, parmi, dans, sur, à, par, sous; que (dans les comparaisons).*
Nankin, fn. *nanquin, m.*
Nap, fn. *soleil; jour, m., journée, f.*
Napa, fn. *belle-mère, f.*
Napáldo…, fn. *coucher du soleil, m.*

Napbér, fn. *journée, f.*
Napcső, fn. *hélioscope, m.*
Napdíj, fn. *journée, f.*
Napellenző, fn. *parasol, m.*
Napéjegyen, fn. *équinoxe, m.*
Napernyő, fn. *parasol, m.*
Napestig, ih. *du matin au soir, depuis le matin jusq'au soir.*
Napfény, fn. *clarté, lumière du soleil, f.; soleil, m.; splendeur du soleil, f.;* —re hozni v. deríteni, *mettre au jour; révéler.*
Napfogyatkozás, fn. *éclipse de* ou *du soleil, f.*
Napfolt, fn. *facule, f., macules, taches sur le disque du soleil, f. pl.*
Napforditó, **Napfordulat**, fn. *solstice; point solsticial, m.*
Napforgás, fn. *révolution du soleil; période solaire, f.*
Naphossz, fn. *longueur du jour; journée, f.*
Napi, mn. *journalier, du jour; diurne; du soleil, solaire.*
Nápicz, mn. *mince.*
Napjában, ih. *le jour.*
Napjövet, **Napkelés**, fn. *lever du soleil, m.*
Napkelet, fn. *levant, orient, est, m.*
Napkeleti, mn. l. Keleti.
Napközben, ih. *durant la journée.*
Naplemenet, fn. *coucher du soleil, m.*
Naplesi, fn. *fainéant, m.*
Napló, fn. *journal, m.*
Naplopó, fn. *fainéant, m.*
Naplókönyv, l. Napló.
Napmérő, fn. *héliomètre, m.*
Napnyugat, fn. *coucher du soleil; couchant; occident; ouest, m.*
Napnyugati, mn. *occidental, d'occident; d'ouest.*
Napnyugvás, fn. *coucher du soleil, m.*
Naponként, ih. *de jour en jour; journellement; tous les jours, chaque jour, par jours.*
Naponkénti, mn. *journalier, de chaque jour, de tous les jours; quotidien.*
Naponta, ih. *de jour.*
Napóra, fn. *cadran solaire, m.*
Napos, mn. *soleillé; (qui a une durée de tant) de jours; qui se répète tous les (2. 3. etc.) jours.*
Nappal, ih. *de jour; le jour; au grand jour; en plein jour;* —, fn. *temps du jour, m.*
Nappali, mn. *du jour, diurne.*
Nappallani (ik), k. **Nappalodni** (ik), k. *se faire jour.*
Nappénz, fn. *journée, f.*
Napraforgó, fn. *tournesol, m., héliotrope, m.*
Naprendszer, fn. *système solaire, m.*
Napság, fn. *jour, m.*
Napsugár, fn. *rayon du soleil, m.*
Napszám, fn. *journée, f.*
Napszámos, fn. *journalier, m.*
Napszúrás, fn. *coup de soleil, m., sidération, siriase, f.*
Naptár, fn. *almanach, calendrier, m.*
Naptérítő, fn. *tropique, m.*
Napút, fn. *écliptique, f.*
Napvilág, fn. *lumière du soleil, f.; soleil, grand jour, m.;* —ra jőni, *voir le jour, naître; système planétaire, m.*
Napvirág, fn. *hélianthe, m.*
Narancs, fn. *orange, f.*
Narancsfa, fn. *oranger, m.*
Narancsház, fn. *orangerie, f.*
Narancshéj, fn. *écorce d'orange, f.*
Narancskert, **Narancsos**, fn. *orangerie, f.*
Narancssárga, mn. *orangé.*
Narancsviz, fn. *orangeade, f.*
Nárczis, fn. *narcisse, f.*
Naspolya, fn. *nèfle, f.*
Nász, fn. *mariage, m., noce, f., noces, f. pl.*
Nászád, fn. *corvette, f.*
Nászajándék, fn. *présent de noces, m.*
Nászanya, fn. *mère de l'épousée, f.*
Nászatya, fn. *père de l'épousée, m.*
Nászdal, **Nászének**, fn. *chanson nuptiale, f.; épithalame, m.*
Nászisten, fn. *Hymen, m.*
Nászkoszorú, fn. *couronne nuptiale, f.*
Nászleány, fn. *compagne de la fiancée, première demoiselle d'honneur, f.*
Nászlegény, fn. *premier garçon, m.*
Násznagy, fn. *témoin, m.*
Násznap, fn. *jour nuptial, m.*
Násznép, fn. *personnes qui assistent à la noce, f. pl.*
Naszpolya, fn. *nèfle, f.*
Nászruha, fn *habit de noce* ou *nuptial, m.; robe nuptiale, f.*
Nászünnep, fn. *célébration du mariage, f.*
Nászvendég, fn. *convié aux noces, m.*
Nászvers, fn. *poëme, m., couplets de noces, m. pl.*
Nátha, fn. *rhume, m.*
Náthahurut, fn. *fièvre catarrhale, grippe, f.*
Náthás, mn. *enrhumé.*
Náthásodni (ik.), k. *s'enrhumer.*

Ne, ih. *ne, ne pas, ne point;* —, isz. *voici! voilà!*
Nedély, fn. *humeur, f.*
Nedv, fn. *suc; jus* (ex. *de viande, d'herbes*), *m.; humidité, f.*
Nedves, mn. *humide.*
Nedvesedni (ik), k. *devenir* ou *être mouillé* ou *trempé.*
Nedveshideg, mn. *froid et humide.*
Nedvesités, fn. *humectation, f., arrosage, m., mouillure (du papier), trempe, f.*
Nedvesítni, cs. *humecter; tremper, mouiller.*
Nedvesség, fn. *humidité, f.*
Nedvesülni, l. Nedvesedni.
Nedvetlen, mn. *dépourvu de sève; desséché; sec.*
Nedvezni, cs. *humecter; tremper, [mouiller.*
Nefelejts, fn. *myosote, myosotis, m., oreille de souris, f.*
Negéd, fn. *arrogance; affectation, f.*
Negédelni, cs. *affecter.*
Negédes, mn. *affecté; arrogant.*
Negédeskedni (ik), k. *se conduire arrogamment.*
Negédesség, fn. *arrogance; affectation, [f.*
Negédség, fn. *arrogance, f.*
Negély, l. Negéd.
Negélyezni, cs. *affecter.*
Néger, fn. *noir, nègre, m.*
Négy, mn. *quatre.*
Negyed, fn. *quart; quartier* (ex. *d'une pomme, d'une ville*); *quarteron (quart de livre), m.; trois mois, m. pl., trimestre, m.*
Negyedelni, cs. *partager en quatre; tirer (un criminel) à quatre chevaux.*
Negyedes, fn. *inspecteur du quartier, quartenier, m.*
Negyedévi, mn. *trimestriel; de quatre ans, quadriennal.*
Negyedfél, mn. *trois et demi.*
Negyedfont, fn. *quarteron, m.*
Negyedfü, mn. *de quatre ans.*
Negyedhang, fn. *quart de ton, m.*
Negyedik, mn. *quatrième, le quatre (du mois).*
Negyedikszer, ih. *quatrièmement, en quatrième lieu; à la quatrième fois.*
Negyed-kötet, fn. *livre in-quarto, m.*
Negyed-lap, fn. *page in-quarto, f.*
Negyedlevél, fn. *quart d'une feuille, m.*
Negyedlő, fn. *quart de cercle, m.*
Negyednapi, mn. *qui se répète tous les quatre jours.*
Negyednapos, mn. *de quatre jours.*
Negyedóra, fn. *quart d'heure, m.*
Negyedrész, fn. *quart, quartier, m., quatrième partie, f.*
Negyedrét, fn. *in-quarto, m.*
Negyedszer, l. Negyedikszer.
Négyen, ih. *quatre.*
Négyen-négyen, ih. *quatre à quatre.*
Négyenként, ih. *à quatre.*
Négyes, mn. *quadruple, quaterné, quaternaire;* —, fn. *le quatre; quatuor, m.; (voiture) à quatre chevaux, m.*
Négyféle, mn. *de quatre sortes, espèces etc.*
Négyféleképp, ih. *de quatre manières différentes.*
Négyfelé, ih. *en quatre (portions); vers quatre côtés.*
Négyfogatos, **Négyfogatu**, mn. *attelé de quatre chevaux.*
Négyfogu, mn. *à quatre dents; quadridenté.*
Négyhónapi, mn. *qui se répète tous les quatre mois.*
Négyhónapos, mn. *de quatre mois.*
Négykézláb, ih. *à quatre pattes.*
Négykézre, ih. *à quatre mains.*
Négykezü, mn. *quadrumane.*
Négylábu, mn. *à quatre pieds; quadrupède.*
Négylovas, **Négylovu**, mn. *à quatre chevaux.*
Négynyüstös, mn. *à quatre torons.*
Négyórai, mn. *de quatre heures.*
Négyórányi, mn. *à la distance de quatre heures.*
Négyrét, ih. *en quatre; in-quarto.*
Négyrétü, mn. *quadruple.*
Négyszálu, mn. *à quatre fils* ou *torons.*
Négyszem, fn. *quatre, m.*
Négyszer, ih. *quatre fois.*
Négyszeres, mn. *quadruple;* —en, ih *en quatre.*
Négyszerezni, cs. *quadrupler.*
Négyszerte, ih. *quatre fois.*
Négyszeri, mn. *réitéré quatre fois, quadruple.*
Négyszög, fn. *carré, quadrangle, quadrilatère; tétragone, m.*
Négyszögítés, fn. *quadrature, f.*
Négyszögítni, cs. *carrer; équarrir.*
Négyszöglet, l. Négyszög.
Négyszögletes, **Négyszögletü**, mn. *carré, quadrangulaire.*
Négyszögü, mn *carré, quadrangulaire*
Negyven, mn. *quarante.*

egyvened, fn. *quarantième partie, f.*
egyvenedik, mn. *quarantième.*
egyvenes, fn. *quadragénaire, m.*
egyvennapi, mn. *de quarante jours; quadragésimal.*
égyzet, fn. *équarrissement; carré, m.*
égyzetités, fn. *quadrature, f.*
éha, ih. *quelquefois, parfois; de temps en temps.*
éha-néha, ih. *de temps à autre.*
éhanapján, ih. *jadis.*
éhai, mn. *feu.*
ehány, mn. —an, ih. *quelques, quelques-uns.*
éhányszor, ih. *quelquefois, parfois.*
héz, mn. *pesant, grave, pondérable; difficile; onéreux.*
hezbedni (ik), k. *s'aggraver.*
hezbülés, fn. *aggravement, m.; exacerbation, f.*
hezbülni, k. *s'aggraver.*
hezebbedni (ik), k. Nehezebbülni,
Nehezedni (ik), k. *s'aggraver.*
hezék, fn. *drachme, f.*
hezen, ih. *pesamment; avec peine, difficilement, ne . . . guère.*
hézfejü, mn. *peu docile.*
hézhallás, fn. *dureté d'oreille, f.;* —u, mn. *qui a l'ouïe dure.*
hezítés, fn. *aggravement, m.*
hezítni, cs. *aggraver; rendre plus difficile* ou *plus pénible.*
hezkedni (ik), k. *peser sur; graviter.*
hézkés, mn. *lourd, pesant, embarrassé.*
hézkes, mn. *enceinte, grosse;* —ség, n. *grossesse, f.*
hézkór, fn. *mal caduc, haut mal, m., épilepsie, f.*
hézkóros, mn. *épileptique.*
hézlovasság, fn. *cavalerie pesante, grosse cavalerie, f.*
héznyavalya, fn. l. Nehézkór.
héznyavalyás, mn. *épileptique.*
hézség, fn. *pesanteur, gravité, lourdeur, f., poids, m.; difficulté, f.; épilepsie, f.*
hézséges, mn. *épileptique.*
heztelés, fn. *dépit, chagrin, m.*
heztelni, k. *se fâcher, prendre mal.*
héztestü, mn. *corpulent.*
hezülni, k. *peser sur, accabler.*
hézvizelés, fn. *dysurie, f.*
hogy, ksz. *à fin que ne.*
hol, Néhott, ih. *par-ci, par-là, çà et là.*

Neked, nm. *te, à toi.*
Nekem, nm. *me, à moi.*
Neki, nm. *lui, à lui; à elle.*
Nekik, nm. *à eux, leur; à elles.*
Nektek, nm. *à vous, vous.*
Nekünk, nm. *à nous, nous.*
Nélkül, nh. *sans;* könyv — tudni, *savoir par cœur.*
Nélkülözés, fn. *privation, f., manque, m.*
Nélkülözhetlen, mn. *indispensable, de première nécessité, nécessaire.*
Nélkülözhetlenség, fn. *besoin impérieux, m., nécessité absolue, f.*
Nélkülözhető, mn. *dont on peut se passer, superflu.*
Nélkülözhetőség, fn. *inutilité, superfluité, f.*
Nélkülözni, cs. *être privé, manquer, être dépourvu d'une chose; se passer d'une chose, se priver de qc.*
Nem, ih. *non, non pas; ne, ne pas; pas, point.*
Nem, fn. *genre, sexe, m.*
Néma, mn. *muet, frappé de mutisme.*
Némabarát, fn. *camaldule, m.*
Nemakarás, fn. *action de ne pas vouloir, f.*
Némajáték, fn. *pantomime, f.*
Némaság, fn. *mutisme, silence, m.*
Nembeli, mn. *sexuel; générique.*
Némber, fn. *femme, f.;* —, ih. mn. *de femme.*
Nemde? ih. *n'est-ce pas?*
Némely, nm. *quelque, quelqu'un; quelques-uns.*
Némelykor, ih. *quelquefois, parfois.*
Nemes, mn. *noble; généreux; précieux;* —, fn. *gentilhomme, noble, cavalier, m.*
Nemesasszony, fn. *femme noble, épouse d'un gentilhomme, f.*
Nemesbítni, cs. *ennoblir; améliorer, perfectionner.*
Nemesbülni, k. *s'ennoblir; se perfectionner.*
Nemesedni (ik), k. *s'anoblir.*
Nemesember, fn. *getilhomme, noble, m.*
Nemesen, ih. *noblement, avec noblesse.*
Nemesi, mn. *nobilier, nobiliaire.*
Nemesítés, fn. *ennoblissement, m., perfectionnement; anoblissement, m.*
Nemesítni, cs. *ennoblir, amméliorer, perfectionner; anoblir.*
Nemeslak, fn. *château, m.,* ou *maison de gentilhomme, f.*
Nemeslelkü, mn. *généreux, noble;*

—leg, ih. *généreusement, noblement;* —ség, fn. *noblesse de cœur* ou *de sentiment, générosité, f.* [*pl.*
Nemeslevél, fn. *lettres de noblesse, f.*
Nemesség, fn. *noblesse, f.; ordre de la noblesse, m.*
Nemesszívü, mn. l. Nemeslelkü.
Nemesszivüség, fn. l. Nemeslelküség.
Nemesülni, k. *s'anoblir; s'ennoblir, se perfectionner.*
Német, tn. *Allemand;* —ül, ih. *allemand; en allemand;* németül beszél, *il parle allemand.*
Németalföld, tn. *(les) Pays-bas, m. pl.;* —i, mn. *des Pays-bas;* —i, fn. *habitant des Pays-bas.*
Németbirodalom, tn. *Germanie, f.*
Németes, mn. —en, ih. *à la manière des Allemands.*
Némethon, fn. *Allemagne, f.*
Németország, fn. *Allemagne, f.*
Németség, fn. *Allemands, m. pl.; germanisme, m.*
Németszövetség, fn. *confédération germanique, f.*
Németül, ih. *allemand.*
Nemez, fn. *feutre, m.*
Nemi, mn. *sexuel, générique;* —ösztön, fn. *instinct sexuel, amour physique, m.* [*peu.*
Némi, mn. *quelque, quelque peu, un*
Némikép, Némiképen, Némileg, ih. *en quelque sorte, tant soit peu.*
Némítni, cs. *faire taire, frapper de mutisme.* [*f.*
Nemkülönbség, fn. *différence sexuelle,*
Nemleg, ih. *négativement.*
Nemleges, mn. *négatif;* —ség, fn. *négation, f.*
Nemszó, Nemszócska, fn. *article, m.*
Nemtelen, mn. *ignoble; qui n'est pas noble;* —ül, ih. *d'une manière ignoble, avec un manque de noblesse.*
Nemtö, fn. *génie tutélaire, m.*
Némulás, fn. *perte de la parole, f.*
Némulni, k. *devenir muet; être frappé de mutisme; se taire (subitement).*
Nemzedék, fn. *génération, f.*
Nemzeni, cs. *engendrer, procréer.*
Nemzés, fn. *procréation, génération, f.*
Nemzet, fn. *nation, f.*
Nemzetes, mn. *noble (titre).*
Nemzeti, mn. *national.*
Nemzetiesen, ih. *nationalement.*
Nemzetiesítni, cs. *nationaliser.*
Nezemtileg, ih. *nationalement.*
Nemzetiség, fn. *nationalité, f.*
Nemzetőr, fn. *garde national, m.*
Nemzetőrség, fn. *garde nationale, f.*
Nemzetség, fn. *famille, lignée, race, f.*
Nemzetségfa, fn. *arbre généalogique, m.* [*logique.*
Nemzetségi, mn. *de famille; généa-*
Nemző, mn. *qui procrée; de la génération; générateur.* [*tion, f.*
Nemződés, fn. *procréation, généra-*
Nemzőrész, Nemzőtag, fn. *organe sexuel, organe de la génération, m., organes génitaux, m. pl.*
Nemzőtehetség, fn. *faculté de la génération, vertu générative, f.*
Néne, fn. *sœur, f.*
Nénike, fn. *petite sœur, f.*
Nép, fn. *peuple, m.*
Népdal, fn. *chanson populaire, f.*
Népes, mn. *très-peuplé, populeux.*
Népesedés, fn. *population, f.*
Népesedni (ik), k. *peupler.*
Népesítés, fn. *population, f.*
Népesítni, cs. *peupler.*
Népesség, fn. *population, f.*
Népesülni, l. Népesedni.
Népfölkelés, fn. *ban général, m., levée en masse, f.* [*f.*
Népfölség, fn. *souveraineté du peuple,*
Népgyülés, fn. *réunion populaire, f.*
Néphit, fn. *croyance vulgaire* ou *populaire, f.*
Népi, mn. *populaire.*
Népisme, fn. *ethnologie, f.*
Népjog, fn. *droit des gens, droit international, m.*
Népképviselet, fn. *représentation nationale, f.* [*f.*
Népköltözés, fn. *migration des peuples,*
Népmonda, fn. *tradition populaire, f.*
Népség, fn. *peuplade; population, foule, f.*
Népszám, fn. *population, f.*
Népszerü, mn. *populaire;* —leg, ih. *populairement;* —ség, fn. *popularité, f.*
Népszerütlen, mn. *impopulaire.*
Népszerütlenítni, cs. *dépopulariser.*
Népszerütlenség, fn. *impopularité, f.*
Népszokás, fn. *usage populaire, m.*
Néptanoda, fn. *école populaire, f.*
Néptelen, mn. *dépeuplé.*
Néptelenítni, cs. *dépeupler.*
Népuralkodás, Népuralom, Népuraság fn. *domination, f., gouvernement du peuple, m., démocratie, f.*

Népúri, mn. *démocratique.*
Ness, fn. *bruit léger, m.*
Nesse! isz. *tenez, tiens!* —itt a pénzed, *tenez, voilà votre argent!*
Neszelni, cs. *flairer, halener.*
Neszezni, k. *faire du bruit.*
Nesztek! isz. *tenez!*
Netovább, fn. *non plus ultra, m.*
Név, fn. *nom, m.*
Névbecsülés, fn. *honneur fait à une lettre de change, m.*
Névbeli, mn. *nominal.*
Nevekedés, fn. *croissance, f.*
Nevekedni (ik), k. l. Növekedni.
Nevelés, fn. *éducation, f.; bonnes manières, f. pl.; accroissement, m., augmentation, f.*
Nevelésbeli, Nevelési, mn. *d'éducation, de l'éducation.*
Neveléstan, fn. *pédagogie, f.*
Neveletlen, mn. *sans éducation; dont l'éducation n'est pas achevée, en bas âge; qui manque de tact et de politesse;* —ség, fn. *manque d'éducation, m.*
Nevelkedni, l. Növekedni.
Nevelni, cs. *faire l'éducation de . . .; élever (un enfant, des bestiaux).*
Nevelő, fn. *instituteur, gouverneur, m.*
Nevelőanya, fn. *mère nourricière, seconde mère, f.*
Nevelőatya, fn. *père nourricier, second père, m.*
Nevelőintézet, fn. *établissement d'éducation, m., pension, f., pensionnat, m.*
Nevelőné, fn. *gouvernante; institutrice, f.*
Nevendék, mn. *croissant, qui grandit;* —, fn. *élève, m.;* —pap, fn. *séminariste, m.*
Névérték, fn. *valeur nominale, f.*
Neves, mn. *célèbre, renommé;* —ség, fn. *célébrité, f.*
Nevetés, fn. *rire, ris, m.; risée, f.*
Nevetlen, l. Névtelen.
Nevetni, k. és cs. *rire.*
Nevetős, mn. *qui a envie de rire.*
Nevetség, fn. *rires prolongés, m. pl.; ridicule, m., ridiculité; chose qui fait rire, f.*
Nevetséges, mn. *qui fait rire; ridicule; bouffon;* —en, ih. *à faire rire; ridiculement.*
Nevetségesség, fn. *ridicule, m., chose qui fait rire.*
Nevezés, fn. *dénominati[illegible]*
Nevezet, fn. *nom.*
Nevezetes, mn. *célèbre, renommé; remarquable; notable.*
Nevezetesen, fn. *nommément; pour en citer les noms; à savoir; c'est-à-dire.*
Nevezetesség, fn. *célébrité; renommée; curiosité; importance, f.*
Nevezetlen, mn. *innommé, innominé;* —ül, ih. *sans nom.*
Nevezgélni, Nevezgetni, cs. *nommer à diverses reprises.*
Nevezhetlen, mn. *inexprimable, ineffable, indicible.*
Nevezhető, mn. *exprimable.*
Nevezni, cs. *donner un nom à qn.; donner à qn.* ou *à qch. le nom de; nommer, appeler; nommer à un emploi etc.*
Nevező, fn. *dénominateur, nominatif, [m.]*
Névhatározó, fn. *préposition, f.*
Névjegy, fn. *parafe, m., griffe, f.*
Névjegyzék, fn. *liste, f., rôle, m.*
Névleg, ih. *nommément;* —es, mn. *nominal.*
Névmás, fn. *pronom, m.*
Névmutató, fn. *article, m.*
Névnap, fn. *fête, f.*
Névrag, fn. *suffixe, m.*
Névsor, fn. *liste, f., rôle, m.*
Névszerint, ih. *nommément, avec désignation par son nom;* —i, mn. *nominal.*
Névszó, fn. *nom, m.*
Névtelen, mn. *anonyme;* —ül, ih. *sans nom; anonymement.*
Névutó, fn. *postposition, f.*
Névünnep, fn. *fête d'une personne, f.*
Névvers, fn. *acrostiche, m.*
Nevű, mn. *nommé, surnommé; au nom de . . .*
Nézdegélni, Nézegélni, Nézgélni, k. és cs. *regarder autour de soi; considérer (attentivement avec les yeux); examiner, visiter.*
Nézegetni l. Nézdegélni.
Nézelődni (ik), k. *chercher qc. (des regards), chercher à découvrir qc.*
Nézés, fn. *contemplation, f.*
Nézet, fn. *vue, opinion, f.; avis, sentiment, m.*
Nézgelni, l. Nézdegélni.
Nézlelni, cs. *examiner attentivement, visiter, regarder, contempler.*
Nézlet, fn. *contemplation, intuition, [illegible]on intuitive, f.;* —i, mn. *intuitif.*

Nézni, k. és cs. *regarder, contempler qn.; considérer attentivement.*
Néző, fn. *spectateur, m.*
Nézőhely, fn. *scène, f.; théâtre, m.*
Nézőjáték, fn. *spectacle, drame, m.*
Nézőleges, mn. *contemplatif.*
Nézőszín, fn. *scène, f.; théâtre, m.*
Nézpont, fn. *point de vue, m.*
Nézve, ksz. (ra, re), *à l'égard du . . .; relativement à . . .*
Ni! isz. *vois! voici! voilà!*
Nilló, fn. *hippopotame, m.*
Nincs, Nincsen, k. *il n'est pas; je n'ai pas, tu n'as pas, il* ou *elle n'a pas;* nincsenek, *ils* ou *elles ne sont pas; nous n'avons pas, etc.;* nincs pénze, *il n'a pas d'argent.*
Nini! isz. *vois! voyez!*
Nódítni, l. Nógatni.
Nógatni, cs. *pousser, presser qn.; exciter, animer qn. à qc.; piquer (un cheval).*
Noha, ksz. *quoique, bien que.*
Nohát, ksz. *donc.*
Nos! isz. *eh bien!*
Nosza! Nosza rajta! isz. *allons! allez! du courage!*
Noszítni, Noszogatni, Noszolni, l. Nógatni.
Noszpolya, l. Naszpolya.
Nóta, fn. *chanson, mélodie, f.; air, f.; morceau de musique, m.*
Novella, fn. *nouvelle, f.*
November, fn. *Novembre, m.*
Nő, fn. *femme; épouse, compagne, f.*
Nődögélni, k. *croître, grandir (insensiblement).*
Nőféltés, fn. *jalousie, f.*
Női, mn. *féminin; de femme.*
Nőintézet, fn. *établissement de femmes, m.*
Nőnem, fn. *sexe féminin; féminin, m.*
Nőni, k. *croître, grandir; végéter.*
Nőrablás, fn. *rapt, m.*
Nőrák, fn. *cancer de* ou *à la matrice, m.*
Nőruha, fn. *habit de femme, m., robe, f.*
Nős, mn. *marié.*
Nősítni, cs. *marier, épouser.*

Nősparázna, fn. *adultère, m.;* —**ság**, fn. *adultère, m.*
Nőstény, fn. *femelle, f.*
Nősülni, k. *se marier.*
Nőszemély, fn. *femme, fille, f.*
Nőszülni, k. *se marier.*
Nőtelen, mn. *célibataire.*
Nőtelenség, fn. *célibat, m.*
Nőtestvér, fn. *sœur, f.*
Nőtlen, l. Nőtelen.
Növedék, fn. *accroissement; m., augmentation, f.*
Növekedés, fn. *accroissement; crue (des eaux), f.*
Növekedni (ik), k. *croître, s'accroître, grandir.*
Növelde, fn. *établissement d'éducation, m.; institution, pension, f.; pensionnat, m.*
Növelni, l. Nevelni.
Növendék, l. Nevendék.
Növény, fn. *plante, f., végétal, m.*
Növényélet, fn. *vie des végétaux, vie végétale, végétation, f.*
Növényész, fn. *botaniste, m.*
Növényészni (ik), k. *herboriser.*
Növénygyüjtemény, fn. *collection d'herbes, f., herbier, m.*
Növénygyüjtő, fn. *herboriseur, m.*
Növényház, fn. *serre, f.*
Növényisme, fn. *phytologie, botanique, f.*
Növényismerő, fn. *herboriste, botaniste, m.*
Növénynemü, mn. *végétal.*
Növényország, fn. *règne végétal, m.*
Növényrajz, fn. *botanique, phytonomie, f.*
Növénytan, mn. *phytologie, botanique, f.*
Növénytár, fn. *herbier, m.*
Növénytudomány, fn. l. Növénytan.
Növényzet, fn. *plantes, f. pl.; végétation, f.*
Nővér, fn. *sœur, f.*
Növés, fn. *accroissement, m; croissance; végétation; crue; taille, f.*
Növeszteni, cs. *faire croître, laisser croître.*
Növevény, l. Növény.

Ny.

Nyafogni, k. *parler d'un ton pleureur.*
Nyaggatni, cs. *martyriser; tourmenter.*
Nyáj, fn. *troupeau, m.*
Nyájas, mn. *aimable, bienveillant, gracieux, affable, agréable.*
Nyájaskodás, fn. *caresses, f. pl.*
Nyájasság, fn. *affabilité, f.*
Nyak, fn. *cou, col, m.*
Nyakas, mn. *obstiné, opiniâtre.*
Nyakasan, ih. *obstinément.*
Nyakaskodni (ik), k. *insister opiniâtrement sur qc.; s'obstiner.*
Nyakasodni (ik), k. *devenir opiniâtre, prendre de l'entêtement.*
Nyakasság, fn. *opiniâtreté, obstination, f., entêtement, m.*
Nyakazni, cs. *décoller.*
Nyakbodor, fn. *fraise, cravate, collerette, f.*
Nyakcsigolya, fn. *vertèbres du cou, vertèbres cervicales, f. pl.*
Nyakdísz, Nyakékesség, fn. *collier, m.*
Nyakfájás, fn. *douleurs au cou, f. pl.*
Nyakkendő, fn. *fichu, chale, m.; cravate, collerette, f.*
Nyakkötő, fn. *cravate, f.; col, m.*
Nyaklánc, fn. *chaîne; chaînette, f.*
Nyaklé, Nyakleves, fn. *soufflet, m.*
Nyakló, fn. *licou, m.*
Nyakonütés, fn. *soufflet, m.*
Nyakperecz, fn. *vertèbres du cou, f. pl.*
Nyakraföre, ih. *en grande hâte, précipitamment, en désordre.*
Nyakravaló, l. **Nyakkötő.**
Nyakrész, fn. *pièce du cou, f.; collier (ex. du bœuf), collet, m.*
Nyakszegő, mn. *dangereux, périlleux.*
Nyakszirt, fn. *nuque, f., cou; chignon, m.*
Nyakszirtcsont, fn. *occipital, m.*
Nyakszorító, l. **Nyakkötő.**
Nyaktiló, fn. *guillotine, f.*
Nyaktilózni, cs. *guillotiner.*
Nyaktő, l. **Nyakszirt.**
Nyaktörés, fn. *action de se casser* ou *de se rompre le cou, f.*
Nyaktörő, l. **Nyakszegő.**
Nyakvas, fn. *carcan, m.*
Nyál, fn. *salive, bave, f.*
Nyaláb, fn. *petit paquet; fascicule, m liasse (d'actes), f.*
Nyalábolni, cs. *empaqueter.*
Nyáladzani (ik), k. *saliver; baver* (se dit *d'un enfant).*
Nyalakodni (ik), k. *lécher.*
Nyalánk, mn. *friand; gourmand.*
Nyalánkodni (ik), k. *manger par friandise; manger, entamer qc. à la dérobée; goûter secrètement; aimer les friandises; être friand.*
Nyalánkság, fn. *morceau friand, m., friandise, f., bon morceau, m.; friandise, gourmandise, f.*
Nyáláradás, fn. *salivation, f.*
Nyálas, mn. *couvert* ou *rempli de bave, baveux.*
Nyaldogálni, cs. *lécher.*
Nyalka, fn. *propret, m.; —*, mn. *élégant; —án*, ih. *élégamment.*
Nyálka, fn. *mucosité, f., flegme, m.; bave, f.*
Nyálkaláz, fn. *fièvre muqueuse* ou *pituiteuse, f.*
Nyálkás, mn. *muqueux.*
Nyalkaság, fn. *élégance, f.*
Nyálkásítni, cs. *donner lieu à une accumulation de mucosités.*
Nyálkásodni (ik), k. *se remplir, se charger de mucosités.*
Nyálkásság, fn. *mucosité, f.*
Nyalni, cs. *lécher.*
Nyaló, fn. *qui lèche.*
Nyalogatni, cs. *lécher.*
Nyálözön, fn. *salivation, f.*
Nyámándi, mn. *simple, niais, nigaud.*
Nyámmogni, k. *claquer des lèvres* ou *de la langue en mangeant.*
Nyár, fn. *été, m.*
Nyaralni, k. *passer l'été (dans qqe. lieu).*
Nyaraló, fn. *maison d'été, f., pavillon, m.*
Nyaranta, ih. *au temps d'été.*
Nyárelő, fn. *Juin, mois de Juin, m.*
Nyárfa, fn. *peuplier, m.;* rezgő —, *tremble, m.*
Nyárforduló, fn. *solstice d'été, m.*
Nyargalás, fn. *course au galop, galopade, f.*
Nyargalni, k. *aller au galop, galoper.*

Nyargalócz, fn. *renne, f.*
Nyargalózni (ik), k. *galoper.*
Nyárhó, fn. *Juillet, mois de Juillet, m.*
Nyári, mn. *d'été; estival.*
Nyárias, mn. *d'été;* —an, ih. *comme en été.*
Nyárs, fn. *broche, f.*
Nyársalávaló, fn. *lèchefrite, f.*
Nyársalni, cs. *transpercer d'une broche, embrocher.*
Nyársforgató, fn. *tourne-broche, m.*
Nyársláb, fn. *tréteau* ou *chenet de broche, m.*
Nyárstartó, l. Nyársláb.
Nyavalya, fn. *maladie, affection, f.; mal caduc, haut mal, m., épilepsie, f.*
Nyavalyás, mn. *atteint d'une maladie.*
Nyavalyatörés, fn. *mal caduc, haut mal, m., épilepsie, f.*
Nyavalyatörős, mn. *épileptique.*
Nyavalygás, fn. *état maladif* ou *de souffrance, m.*
Nyavalygó, mn. *maladif.*
Nyavalyogni, k. *être d'une mauvaise santé, traîner.*
Nyávogás, fn. *miaulement, m., gémissements, sons plaintifs, m. pl.; vagissement (d'un nouveau-né), m.*
Nyávogni, k. *miauler; gémir.*
Nyefegni, k. *parler d'un ton pleureur.*
Nyeggetni, cs. *martyriser, tourmenter; faire crier.*
Nyegle, mn. *qui ressemble à du charlatanisme.*
Nyeglélkedni (ik), k. *faire le fanfaron.*
Nyegleség, fn. *charlatanerie, f.*
Nyekegni, k. *crier.*
Nyekeregni, l. Nyekegni.
Nyekgetni, l. Nyeggetni.
Nyel, Nyél, fn. *manche (d'un couteau, etc.), m.; hampe (d'un pinceau, etc.), f.; bois (d'une lance, etc.), m.*
Nyeldeklő, fn. *pharynx, m., arrière-bouche, f.; œsophage, m.*
Nyeles, mn. *à manche, emmanché.*
Nyelés, fn. *déglutition, f.*
Nyelet, fn. *gorgée, f., coup, trait, m.; électuaire, m., confection, f.*
Nyeletlen, mn. *sans manche, démanché.*
Nyelezet, fn. *garniture, f.*
Nyelezni, cs. *munir d'un manche, etc.; emmancher.*
Nyelni, cs. *avaler; engloutir, engouffrer (dans son gosier).*
Nyelv, fn. *langue, f.; langage, m.*
Nyelvbeli, mn. *du langage; de style; de langue; de linguistique; grammatical.*
Nyelvbetű, fn. *lettre linguale, f.*
Nyelvbotlás, fn. *faute de langue, f.*
Nyelvbuvár, fn. *linguiste; étymologiste; philologue, m.*
Nyelvcsap, fn. *luette, f.*
Nyelvded, mn. *en forme de langue.*
Nyelvejtés, fn. *dialecte, m.*
Nyelvértő, fn. *connaisseur d'une langue, m.*
Nyelves, mn. *qui a de la langue, à langue; bavard, babillard; indiscret.*
Nyelveskedni (ik), k. *bavarder; jaser.*
Nyelvesség, fn. *loquacité; indiscrétion, f.*
Nyelvész, fn. *philologue, linguiste, m.*
Nyelvészet, fn. *philologie; linguistique, f.*
Nyelvészeti, mn. *philologique; linguistique.*
Nyelvetlen, mn. *dépourvu de langue.*
Nyelvhasonlat, fn. *analogie des langues, f.*
Nyelvhiba, fn. *faute* ou *erreur de langue, f.*
Nyelvisme, fn. *connaissance d'une langue, f.*
Nyelvjavitó, fn. *réformateur d'une langue, m.*
Nyelvkülönösség, fn. *idiotisme, m.*
Nyelvmester, fn. *maître de langue, m.*
Nyelvműszer, fn. *organe de la parole, m.*
Nyelvrontó, fn. *corrupteur* ou *écorcheur d'une langue, m.*
Nyelvsajátság, fn. *idiotisme, m.*
Nyelvszabály, fn. *règle d'une langue; règle grammaticale, f.*
Nyelvszabályos, mn. *correct;* —ság, fn. *correction, f.*
Nyelvszellem, fn. *génie de la langue, m.*
Nyelvszokás, fn. *usage, m.*
Nyelvtan, fn. *grammaire, f.*
Nyelvtisztitó, fn. *spatule (dont on se sert pour râcler la langue), f.; puriste, m.*
Nyelvtudomány, fn. *philologie; linguistique; science des langues, f.*
Nyelvtudós, fn. *philologue; linguiste, m.*
Nyelvujitás, fn. *néologie, f.; néologisme, m.*
Nyelvujitó, fn. *néologue, m.*
Nyelvzavar, fn. *confusion des langues Babel, f.*
Nyenyere, fn. *vielle, f.*

yenyerés, fn. *vielleur, m.*
yenyerézni, k. és cs. *vieller.*
yereg, fn. *selle, f.; sillet (ex. d'un violon), m.*
yeregfa, fn. *arçon; bois, dont on fait des arçons, m.*
yeregfő, fn. *pommeau de la selle, m.*
yereggyártó, fn. *sellier, m.*
yereghevedér, fn. *sangle, f.*
yeregkápa, fn. *pommeau de la selle, m.*
yeregkocsi, fn. *char-à-banc, m.*
yeregszán, fn. *traîneau à bancs, m.*
yeregszerszám, fn. *harnais, m.*
yeregtakaró, fn. *couverture de selle; housse, f.*
yeregtáska, fn. *sacoche, f.*
yeregtörés, fn. *loup, m.*
yerekedés, fn. *avidité du gain* ou *du lucre, cupidité; usure, f.*
yerekedni (ik), k. *exercer l'usure; prêter à usure; agioter; tirer usure de qc.*
yerekedő, fn. *usurier, agioteur, m.*
yeremény, fn. *gains, m. pl.; gain, profit, m.*
yerés, fn. *gain, m.*
yereség, fn. *gain, profit, lucre, avantage, m.*
yereséges, mn. *profitable, lucratif, avantageux.*
yereségvágy, fn. *avidité du gain* ou *du lucre, cupidité; passion de s'enrichir, f.*
yerész, fn. *spéculateur, m.*
yerészkedés, fn. *spéculation, f.*
yerészkedni (ik), k. *spéculer sur qc.; faire des spéculations.*
yergeletlen, mn. —ül, ih. *qui n'a pas été sellé; sans selle; à poil, à cru.*
yergelni, cs. *seller (le cheval), mettre la selle à (un cheval).*
yerges, mn. *sellé;* —, fn. *cheval de selle, porteur, m.*
yergesló, fn. *cheval de selle, porteur, m.*
yergezni, l. Nyergelni.
yerités, fn. *hennissement, m.*
yeritni, k. és cs. *hennir.*
yerkém, fn. *spéculateur, m.*
yerkémkedni (ik), k. *spéculer sur qc.; faire des spéculations.*
yerkémlet, fn. *spéculation, f.*
yerni, cs. *faire qq. gain* ou *qq. profit; gagner, profiter; triompher; gagner (au jeu); gagner (un pari), gagner (du temps).*
yerő, mn. *celui qui gagne* ou *qui a gagné.*

Nyers, mn. *cru, brut; inculte, rude, sauvage.*
Nyersen, ih. *crûment; rudement; avec brutalité.*
Nyersesség, fn. *crudité; grossièreté; rudesse de mœurs* ou *de caractère; brutalité, f.*
Nyertes, mn. *celui qui gagne* ou *qui a gagné.*
Nyertes, fn. *joueur* ou *spéculateur heureux, m.; personne favorisée par le hasard, f.; vainqueur, triomphateur, m.; carte, f.,* ou *billet qui gagne, m.; lauréat, m.*
Nyervágy, l. Nyereségvágy.
Nyervágyó, mn. *avide de gain.*
Nyervény, fn. *billet gagnant, m.*
Nyesdelni, cs. *tailler (ex. un arbre); tondre (ex. une haie).*
Nyesegélni, l. Nyesdelni.
Nyesés, fn. *coupe, taille, f.*
Nyesni, cs. *couper, retrancher; tailler (ex. un arbre); tondre (ex. une haie).*
Nyesőkés, fn. *drayoire, f.; écharnoir, m.*
Nyesőlék, fn. *ramilles, f. pl.*
Nyest, fn. *martre, fouine, f.*
Nyestmenyét, fn. *fouine, f.*
Nyifa, fn. *nasillard, nasilleur, m.;* —hang, fn. *son nasal, m.*
Nyifogni, k. *avoir la voix nasillarde, nasiller; glapir.*
Nyihelődzeni, **Nyihelőzni** (ik), k. *se frotter.*
Nyihogás, fn. *hennissement; rire, m.*
Nyihogni, k. *hennir; rire à gorge déployée.*
Nyikácsolni, k. *glapir, japper, clabauder.*
Nyikkanni, k. *rendre un son pleureur.*
Nyikkantani, cs. *faire crier.*
Nyikorogni, k. *craquer* (se dit p. ex. *d'une roue, de bottes); crier* (se dit *d'une porte); gémir.*
Nyil, fn. *flèche, f.; trait, m.;* isten nyila. *foudre, f.*
Nyiladék, fn. *ouverture, f.; orifice, m., fente, f.*
Nyilalás, fn. *point de côté; point pleurétique, m.*
Nyilamlás, fn. *pleurésie, f.*
Nyilas, fn. *archer, m.*
Nyilás, fn. *ouverture, f.; orifice, m.; fente, f.*
Nyilatkozás, fn. *déclaration; manifestation, f.*
Nyilatkozat, fn. *déclaration, f., manifeste, m.*

Nyargalócz, fn. *renne, f.*
Nyargalózni (ik), k. *galoper.*
Nyárhó, fn. *Juillet, mois de Juillet, m.*
Nyári, mn. *d'été; estival.*
Nyárias, mn. *d'été;* —an, ih. *comme en été.*
Nyárs, fn. *broche, f.*
Nyársalávaló, fn. *lèchefrite, f.*
Nyársalni, cs. *transpercer d'une broche, embrocher.*
Nyársforgató, fn. *tourne-broche, m.*
Nyárslàb, fn. *tréteau* ou *chenet de broche, m.*
Nyárstartó, l. Nyárslàb.
Nyavalya, fn. *maladie, affection, f.; mal caduc, haut mal, m., épilepsie, f.*
Nyavalyás, mn. *atteint d'une maladie.*
Nyavalyatörés, fn. *mal caduc, haut mal, m., épilepsie, f.*
Nyavalyatörős, mn. *épileptique.*
Nyavalygás, fn. *état maladif* ou *de souffrance, m.*
Nyavalygó, mn. *maladif.*
Nyavalyogni, k. *être d'* … *santé, traîner.*
Nyávogás, fn. *miau*… *missements, son*… *vagissement (d'*…
Nyávogni, k. *mi*…
Nyefegni, k. *p*…
Nyeggetni, cs. … *faire crier.*
Nyegle, mn. … *tanisme.*
Nyeglélke…
Nyegleség…
Nyekegni…
Nyekere…
Nyekge…
Nyel, … *etc* … *f.*
Ny…
N…

Nyelvbeli, mn. *du langage; de style; de langue; de linguistique; grammatical.*
Nyelvbetű, fn. *lettre linguale, f.*
Nyelvbotlás, fn. *faute de langue, f.*
Nyelvbuvár, fn. *linguiste; étymologiste; philologue, m.*
Nyelvcsap, fn. *luette, f.*
Nyelvded, mn. *en forme de langue.*
Nyelvejtés, fn. *dialecte, m.*
Nyelvértő, fn. *connaisseur d'une langue, m.*
Nyelves, mn. *qui a de la langue, à langue; bavard, babillard; indiscret.*
Nyelveskedni (ik), k. *bavarder; jaser.*
Nyelvessé… fn. *loquacité; indiscrétion,* …
Nyelv… *…logue, linguiste, m.*
Nyel… *…ilologie; linguisti-* … *[guistique.*
N… *philologique; lin-* … *dépourvu de langue.*
…, fn. *analogie des* …
…n. *faute* ou *erreur* …
…, fn. *connai*… *f.*
…ító, fn. *ré*… *e, m.*
…különösség …
…mester, f…
…vműszer … *le, m.*
…lvront… *cheur* …
…yelvsa…
…yelv… *…langue;* … *rê*…
Ny… *…ct;* — … *de* … *, m* … *aire* … *spai* … *r lo* … *es*

Nyenyerés, fn. *vielleur*, m.
Nyenyerézni, k. és cs. *vieller*.
Nyereg, fn. *selle*, f.; *sillet* (ex. *d'un violon*), m.
Nyeregfa, fn. *arçon*; *bois, dont on fait des arçons*, m.
Nyeregfő, fn. *pommeau de la selle*, m.
Nyereggyártó, fn. *sellier*, m.
Nyeregheveder, fn. *sangle*, f.
Nyeregkápa, fn. *pommeau de la selle*, [m.
Nyeregkocsi, fn. *char-à-banc*, m.
Nyeregszán, fn. *traîneau à bancs*, m.
Nyeregszerszám, fn. *harnais*, m.
Nyeregtakaró, fn. *couverture de selle*; *housse*, f.
Nyeregtáska, fn. *sacoche*, f.
Nyeregtörés, fn. *loup*, m.
…rekedés, fn. *avidité du gain* ou *du* …re, *cupidité*; *usu*…
…rekedni (ik), k… …*usure*;
…*réler à usure*; … *usure*
…*le gc*.
…erekedő, fn. *u*… *m*.
…eremény, fn. … *gain*,
…*profit*, m.
…erés, fn. *gai*…
…ereség, fn. … *avan*-
…*age*, m.
…ereséges, … *lucratif*,
…*avantageux*
…ereségvág… *gain* ou
…*du lucre*, … *de s'en*-
…*richir*, f.
…erész, f…
…erészk… …n, f.
…erész… …*r sur*
…*faire*…
Nyerp… *qui n'*
… …*poil, à*
… …*eval)*
… fn.
… *le s*…
…ni.
…*sem*…
…*en*…
… …*i*;
… …*er*
… …*gner*
… …*agné*.
… *qui a*

Nyers, mn. *cru*, *brut*; *inculte*, *rude*, *sauvage*.
Nyersen, ih. *crûment*; *rudement*; *avec brutalité*.
Nyersesség, fn. *crudité*; *grossièreté*; *rudesse de mœurs* ou *de caractère*; *brutalité*, f.
Nyertes, mn. *celui qui gagne* ou *qui a gagné*.
Nyertes, fn. *joueur* ou *spéculateur heureux*, m.; *personne favorisée par le hasard*, f.; *vainqueur*, *triomphateur*, m.; *carte*, f., ou *billet qui gagne*, m.; *lauréat*, m.
Nyervágy, l. **Nyereségvágy**.
Nyervágyó, mn. *avide de gain*.
Nyervény, fn. *billet gagnant*, m.
Nyesdelni, cs. *tailler* (ex. *un arbre*); *tondre* (ex. *une haie*).
Nyesegélni, l. **Nyesdelni**.
Nyesés, fn. *coupe*, *taille*, f.
Nyesni, cs. *couper*, *retrancher*; *tailler* (ex. *un arbre*); *tondre* (ex. *une haie*). [m.
Nyesőkés, fn. *drayoire*, f.; *écharnoir*,
Nyesőlék, fn. *ramilles*, f. pl.
Nyest, fn. *martre*, *fouine*, f.
N…t, fn. *fouine*, f.
…*nasillard*, *nasilleur*, m.;
… *son nasal*, m.
… *avoir la voix nasillarde*,
… *glapir*.
…, **Nyihelőzni** (ik), k. *se*
…
… *hennissement*; *rire*, m.
… *hennir*; *rire à gorge dé*- [*bauder*.
…i, k. *glapir*, *japper*, *cla*-
…, k. *rendre un son pleureur*.
…ani, cs. *faire crier*.
…ni, k. *craquer* (se dit p. ex. … *roue*, *de bottes*); *crier* (se dit … *porte*); *gémir*.
…n. *flèche*, f.; *trait*, m.; isten …a, *foudre*, f.
…adék, fn. *ouverture*, f.; *orifice*, m., …*ente*, f. [*rétique*, m.
…yilalás, fn. *point de côté*; *point pleu*-
Nyilamlás, fn. *pleurésie*, f.
Nyilas, fn. *archer*, m.
Nyilás, fn. *ouverture*, f.; *orifice*, m.; *fente*, f.
Nyilatkozás, fn. *déclaration*; *manifestation*, f.
Nyilatkozat, fn. *déclaration*, f., *manifeste*, m.

Nyilatkozni (ik), k. *déclarer, exposer publiquement sa pensée), s'expliquer (ex. devant le public); apparaître, se manifester, se déclarer.*
Nyilatkoztatás, fn. *révélation, f.*
Nyilatkoztatni, cs. *manifester; révéler.*
Nyilatkozvány, fn. *manifeste, m.*
Nyilazni, cs. *darder un trait; enclouer (un cheval).*
Nyilhuzás, fn. *tirage au sort, m.*
Nyilni (ik), k. *s'ouvrir.*
Nyilként, ih. *comme une flèche, avec la rapidité d'un trait.*
Nyillövés, fn. *coup d'arc* ou *de flèche, [m.*
Nyilongani, k. *être largement ouvert, être béant.*
Nyilsebes, mn. —en, ih. *comme une flèche, avec la rapidité d'un trait.*
Nyilt, mn. *ouvert.*
Nyiltan, ih. *franchement, ouvertement; sans réserve, sans arrière-pensée.*
Nyilteszü, fn. *esprit clairvoyant, perspicace, pénétrant; homme intelligent, esprit lucide, m.*
Nyiltlevél, fn. *lettres patentes, f. pl.; patente, f.*
Nyiltság, fn. *franchise, sincérité, f.*
Nyiltszivü, mn. *franc, sincère, ouvert, ingenu, candide, naïf.*
Nyiltszivüség, fn. *franchise; sincérité; candeur, f.*
Nyilván, ih. *publiquement, en public, devant le public; évidemment, manifestement, notoirement.*
Nyilvánítni, cs. *manifester; révéler; publier; déclarer.*
Nyilvánodni (ik), k. *se révéler.*
Nyilvános, mn. *public; patent; exprès;* —an, ih. *publiquement; en public, devant le public; expressément.*
Nyilvánosítni, l. Nyilvánítni.
Nyilvánosság, fn. *publicité, f.*
Nyilvánság, fn. *évidence, f.*
Nyilvánságos, mn. *visible, clair, évident, manifeste, patent, notoire; déclaré, ouvert.*
Nyilvánulás, fn. *manifestation, f.*
Nyilvánulni, l. Nyilvánodni.
Nyilvánvaló, l. Nyilvánságos.
Nyilvánvalóság, fn. *évidence, f.*
Nyilványítni, l. Nyilvánítni.
Nyilvessző, fn. *trait, m., flèche, f.*
Nyilvetés, fn. *tirage au sort, m.*
Nyilvonás, fn. *tirage au sort, m.*
Nyilzápor, fn. *pluie de flèches, f.*
Nyir, fn. *bouleau, m.*
Nyiradék, Nyirás, Nyiró, l. **Nyiredék, Nyirés, Nyirő.**
Nyirbálni, cs. *rogner (du papier); tailler (ex. un arbre); tondre (ex. une haie).*
Nyiredék, fn. *copeau, m.; rognure, retaille, f.;* —gyapju, fn. *bourre lanice, f.*
Nyiregetni, cs. *tondre (successivement).*
Nyires, fn. *forêt de bouleaux, f.*
Nyirés, fn. *tonte, tonture, f.*
Nyiretlen, mn. *qui n'est pas tondu.*
Nyirettyü, fn. *archet de violon, m.*
Nyirettyürántás, —vonás, fn. *coup d'archet, m.*
Nyirfa, fn. *bouleau, m.*
Nyirfajd, fn. *coq des bois, m.; poule des bois, f.*
Nyirfaseprő, fn. *balai de bouleau, m.*
Nyirfaviz, fn. *suc de bouleau, m.*
Nyirgalócza, fn. *agaric colonné, m.*
Nyirics, fn. *suc de bouleau, m.*
Nyirkálni, l. Nyirbálni.
Nyirkos, mn. *humide; glissant.*
Nyirkosság, fn. *humidité, f.*
Nyirlé, fn. *suc de bouleau, m.*
Nyirni, cs. *tondre (ex. des moutons un chien, le drap); tailler, couper (ex. les cheveux).*
Nyirogni, k. *gresillonner.*
Nyirő, fn. *tondeur, m.*
Nyiszálni, cs. *gâter, défigurer (en coupant).*
Nyitány, fn. *ouverture, f.*
Nyitás, fn. *ouverture, f.*
Nyitni, cs. *ouvrir.*
Nyitódni (ik), k. *s'ouvrir.*
Nyitogatni, cs. *ouvrir (successivement).*
Nyitószer, fn. *trousseau de crochets, [m.*
Nyitva, ih. *ouvert.*
Nyivácskolni, Nyivácsolni, Nyivákolni, Nyivogni, k. *glapir, japper, clabauder; miauler; pleurer, pleurnicher.*
Nyolcz, mn. *huit.*
Nyolczad, fn. *huitième, m.; octave, f.,* —fél, mn. *sept et demi;* —ik, mn. *huitième;* —kötet, fn. *(volume) in-octavo, m.;* —levél, fn. *feuille in-octavo, f.;* —rész, fn. *huitième, m.*
Nyolczadrét, fn. *in-octavo, m.*
Nyolczadszor, ih. *huitièmement; en huitième lieu.*
Nyolczan, ih. *huit.*

Nyolczannyi, mn. *huit fois autant.*
Nyolczas, mn. *octuple;* —, fn. *le nombre huit, m.*
Nyolczféle, mn. Nyolczfélekép, ih. *de huit sortes, de huit manières.*
Nyolczfogatu, mn. *à huit chevaux.*
Nyolcznapi, mn. *de huit jours.*
Nyolczszor, ih. *huit fois;* —oros, mn. *octuple.*
Nyolczszög, fn. *octogone, m.*
Nyolczszögletű, mn. *octogone.*
Nyolczvan, mn. *quatrevingts.*
Nyolczvanad, mn. *quatrevingtième.*
Nyolczvanas, fn. *octogénaire, m.*
Nyolczvanéves, mn. *octogénaire.*
Nyom, fn. *empreinte (du pied), trace (d'un pied), f., vestige, m.; piste (d'un cerf, etc.), voie (d'une bête), f., sillage, m.; ornière, f.*
Nyomadék, fn. *énergie, emphase, f.;* —os, mn. *énergique, emphatique.*
Nyomag, fn. *cauchemar, m.*
Nyomakodni, k. *penétrer.*
Nyomantyú, fn. *touche (d'un piano, etc.), f.*
Nyomás, fn. *pression; compression, oppression, f.*
Nyomasztani, cs. *peser sur. accabler.*
Nyomasztó, mn. *pesant; étouffant; accablant; (impôt) lourd, écrasant.*
Nyomat, fn. *empreinte, f.*
Nyomaték, fn. *force, vigueur, énergie, f.;* —os, mn. *énergique, vigoureux; expressif; pesant; important;*—osan, ih. *énergiquement, avec force.*
Nyomban, ih. *sur-le-champ.*
Nyomda, fn. *imprimerie, f.*
Nyomdász, fn. *imprimeur, typographe, m.*
Nyomdászat, fn. *imprimerie, typographie, f.*
Nyomdatulajdonos, fn. *chef d'une imprimerie, m.*
Nyomdogálni, cs. *presser, pressurer.*
Nyomdok, fn. *trace, f., vestige, m.*
Nyomdosni, cs. *presser.*
Nyomerő, fn. *force de presser; force d'expansion, f.*
Nyomintani, cs. *presser légèrement.*
Nyomkodni, cs. *presser.*
Nyommasztani, l. Nyomasztani.
Nyomni, cs. *presser; peser sur, accabler; pousser, presser, serrer qn. (ex. contre le mur); peser, être du poids de ...; imprimer;* a szőlőt —, *fouler la vendange.*
Nyomó, mn. *(chose) qui presse,* ou *à l'aide de la quelle on presse.*
Nyómódni (ik), k. *être empreint.*
Nyomogatni, cs. *presser.*
Nyomor, fn. *calamité, misère, f.*
Nyomorék, fn. *homme infirme, contrefait, estropié, invalide, m.*
Nyomorgás, fn. *vie pénible, pénurie, f.; état chétif, pitoyable, m.*
Nyomorgatás, fn. *oppression, f.*
Nyomorgatni, cs. *tourmenter, opprimer, presser, pressurer.*
Nyomorítni, cs. *rendre misérable.*
Nyomorkodni (ik), l. Nyomorogni.
Nyomorodni (ik), k. *rabougrir; s'appauvrir; tomber dans l'indigence.*
Nyomorogni, k. *vivre peniblement; être dans le besoin* ou *dans la détresse.* [m.
Nyomortárs, fn. *compagnon de misère,*
Nyomoruan, ih. *misérablement.*
Nyomórúd, fn. *arbre, m.*
Nyomorult, mn. *misérable.*
Nyomorultan, ih. *misérablement.*
Nyomorultság, fn. *pauvreté extrême, misère, mesquinerie, f.; état chétif, pitoyable, m.*
Nyomoruság, fn. *misère, f.*
Nyomoruságos, mn. *misérable.*
Nyomos, mn. *important.*
Nyomosság, fn. *importance, f.*
Nyomozás, fn. *recherche, perquisition, enquête, f.*
Nyomozatlan, mn. *qui n'a point été examiné.*
Nyomozgatni, cs. *poursuivre les traces de qc.; se livrer à la recherche de qc.*
Nyomozni, cs. *suivre les traces* ou *la piste de, quêter (une bête); chercher à découvrir qn.* ou *qc.; s'enquérir, rechercher qn.* ou *qc.*
Nyomozólevél, fn. *signalement, m.*
Nyomozószék, fn. *tribunal de l'inquisition, m.*
Nyomtalan, mn. —ul, ih. *qui ne laisse* ou *n'a laissé aucune trace; sans laisser de trace.* [m.
Nyomtatás, fn. *impression, f.; tirage,*
Nyomtatásbér, fn. *salaire de l'imprimeur, m.*
Nyomtatáshiba, fn. *faute d'impression, erreur typographique, f.*
Nyomtaték, fn. *réjouissance, f.*
Nyomtatni, cs. *imprimer.*
Nyomtató, fn. *imprimeur, typographe,*

m.; —**festék**, fn. *couleur, encre d'imprimerie, f.; vernis, m.*
Nyomtatvány, fn. *écrit, m.*, ou *pièce imprimée, f., imprimé, m.*
Nyomulás, fn. *pénétration, f.*
Nyomulni, k. *pénétrer.*
Nyoszolya, fn. *bois de lit, m.*
Nyoszolyóleány, fn. *demoiselle d'honneur, f.*
Nyögdécselni, k. *roucouler; gémir.*
Nyögdelni, k. *roucouler; gémir.*
Nyögés, fn. *gémissement, m.*
Nyögni, k. *gémir.*
Nyöni, cs. *arracher (des herbes).*
Nyöszörgés, fn. *gémissements, m. pl.*
Nyöszörögni, k. *gémir, pousser des hurlements plaintifs.*
Nyugágy, fn. *lit de repos, canapé, divan, m.*
Nyugállapot, fn. *repos, m.; retraite, f.*
Nyugalmas, mn. *tranquille; calme; paisible;* —**an**, ih. *tranquillement; paisiblement.*
Nyugalmasság, fn. *tranquillité, f., calme, repos, m., quiétude, f.*
Nyugalmazás, fn. *retraite, f.*
Nyugalmazni, cs. *mettre qn. à la retraite; accorder la retraite à qn.; pensionner.*
Nyugalmazott, mn. *en retraite.*
Nyugalom, fn. *repos, m.; tranquillité; retraite, f.*
Nyugasztalás, fn. *action de tranquilliser, f.*
Nyugasztalni, cs. *tranquilliser, calmer, apaiser, rassurer.*
Nyugasztani, l. Nyugasztalni.
Nyugat, fn. *couchant; occident; ouest, m.*
Nyugati, mn. *occidental, d'occident; d'ouest;* —, fn. *habitant de l'occident, m.*
Nyugdíj, fn. *pension, retraite, f.*
Nyugdíjas, mn. *en retraite.*
Nyugdíjazni, cs. *pensionner.*
Nyughatatlan, mn. *inquiet; agité.*
Nyughely, fn. *lieu de repos, m.; retraite, f., asile, m.; tombeau, m.; tombe, f.*
Nyugnap, fn. *jour de repos, m.*
Nyugodalmas, l. Nyugalmas.
Nyugodalom, l. Nyugalom.
Nyugodni (ik), k. *se reposer; se coucher* (se dit *du soleil).*
Nyugodt, mn. *tranquille; calme; paisible; reposé;* —**an**, ih. *tranquillement; paisiblement.*
Nyugóra, fn. *heure du repos, f.*
Nyugossni (ik), l. Nyugodni.
Nyugosztalni, Nyugosztani, cs. *laisser reposer qn.* ou *qc., accorder du repos à qn.; reposer* (ex. *l'esprit).*
Nyugot l. Nyugat.
Nyugpénz, fn. *pension, f.;* —**es**, mn. *pensionné.*
Nyugpont, fn. *point d'appui, m.*
Nyugság, fn. *repos, m.*
Nyugszani (ik), l. Nyugodni.
Nyugta, fn. *quittance, f.*
Nyugta, Nyugtod, Nyugtom, *(son, ton, mon) repos;* nincs nyugta, *il n'a pas du repos.*
Nyugtalan, mn. *qui n'a point de repos, sans repos; agité; inquiet.*
Nyugtalanitás, fn. *action d'inquiéter, f.*
Nyugtalanítni, cs. *inquiéter; alarmer, agiter.*
Nyugtalankodás, fn. *inquiétude, f.*
Nyugtalankodni (ik), k. *s'inquiéter.*
Nyugtalanság, fn. *inquiétude, f.*
Nyugtalanul, ih. *sans repos.*
Nyugtatni, cs. *tranquilliser, calmer, apaiser; quittancer.*
Nyugtató, mn. *calmant;* —, fn. *quittance, f.*
Nyugtatvány, fn. *quittance, f.*
Nyugtatványozni, cs. *quittancer.*
Nyugton, ih. *tranquillement.*
Nyugvás, fn. *repos, m.*
Nyugvó, mn. *qui repose, en repos, calme, quiescent.*
Nyujtani, cs. *tendre, présenter; donner, fournir; étendre, allonger.*
Nyujtás, fn. *action de tendre, administration; extension, dilatation, f., allongement, m.*
Nyujtékony l. Nyujtható.
Nyujtékonyság l. Nyujthatóság.
Nyujtható, mn. *dilatable, expansible, extensible, ductile; malléable.*
Nyujthatóság, fn. *dilatabilité, expansibilité; extensibilité, ductilité, f.*
Nyujtó, fn. *rouleau, m.;* —**deszka**, *tailloir à nouilles, à vermicelles, à macaronis, m.*
Nyujtogatni, cs. *tendre à diverses reprises; étendre successivement.*
Nyujtózkodni (ik), k. *s'étendre, s'allonger.*
Nyujtózni (ik), k. l. Nyujtózkodni.
Nyujtóztatni, cs. *étendre, allonger.*
Nyúl, fn. *lièvre, m.*
Nyúlajk, Nyúlajak, fn. *bec-de-lièvre, m.*
Nyulánk, mn. *svelte, élancé;* —**ság**, fn. *formes sveltes, f. pl., taille élancée, f.*

Nyulászat, fn. *chasse du lièvre, f.*
Nyulbőr, fn. *peau de lièvre, f.*
Nyulcsapa, fn. *piste, passée du lièvre, f.*
Nyulcsűd, fn. *saut de lièvre, m.*
Nyulékony, mn. *expansible, extensible, ductile; —ság*, fn. *dilatabilité, expansibilité, extensibilité, ductilité, f.*
Nyúlni, k. *étendre la main pour saisir* ou *toucher qc.;* (hoz, hez), *porter la main à qc., saisir; toucher qc.*
Nyulni (ik), k. *s'étendre, arriver (jusqu'à); se dilater; s'élargir; s'allonger.*
Nyúlós, mn. (—bor), *vin gras, m.*
Nyúlpecsenye, fn. *lièvre rôti, m.*
Nyulsrét, fn. *petite dragée, f., menu plomb, m.*
Nyulszivű, mn. *timide, méticuleux, poltron; —ség*, fn. *timidité, f.*
Nyulvány, fn. *allongement, m.; continuation, f.*
Nyulzsir, fn. *graisse; axonge de lièvre, f.*
Nyuszt, fn. *martre, f.*
Nyúzás, fn. *action d'écorcher, f.*
Nyuzga, mn. *maigre.*
Nyúzni, cs. *écorcher* (ex. *un cheval); maltraiter.*
Nyúzó, fn. *écorcheur, m.*
Nyű, fn. *ver, m.; ascaride, m.*
Nyűg, fn. *entraves, f. pl., liens, m. pl.*
Nyűgözni, cs. *mettre des entraves à, entraver.*
Nyűgvas, fn. *fers aux pieds (d'un criminel), ceps, m. pl.*
Nyűni, cs. *user.*
Nyüves, mn. *véreux.*
Nyüzsögni, k. *fourmiller*
Nyüzzögni, k. *nasiller.*

O.

Ó, mn. *vieux, ancien, antique; usé.*
Óáros, fn. *antiquaire, m.*
Óbégatni, cs. *se plaindre, se lamenter.*
Obon, fn. *once, f.*
Obsit, fn. *congé, m.*
Obsitos, fn. *vétéran, m.*
Óbuvár, fn. *antiquaire, archéologue, m.*
Ócsálkodni (ik), k. *critiquer.*
Ócsárlás, fn. *critique minutieuse* ou *mal fondée; détraction, f.*
Ócsárló, fn. *détracteur, m.*
Ócsárolni, cs. *critiquer, déprécier.*
Ócska, mn. *vieux; usé.*
Ocsmány, mn. *boueux, sale, vilain; laid, difforme; immoral, obscène.*
Ocsmányítni, cs. *salir; défigurer.*
Ocsmányság, fn. *saleté, laideur, obscénité, méchanceté, f.*
Ocsódni (ik), k. *se réveiller, revenir (à soi-même), reprendre connaissance.*
Ocsú, fn. *faux-seigle, m.*
October, fn. *Octobre, m.*
Oda, ih. *vers ce lieu-là, là, en ce lieu-là; y.*
Óda, fn. *ode, f.*
Odább, ih. *plus loin.*
Odaengedés, fn. *cession, f., abandon, m.*
Odaengedni, cs. *laisser, abandonner, céder qc. à qn.*
Odahagyni, cs. *quitter; abandonner; déserter, se séparer de.*
Odahaza, ih. *à la maison, chez soi.*
Odáig, ih. *jusque là.*
Odaitélni, cs. *adjuger qc. à qn.*
Odavaló, mn. *y demeurant, y présent; de cet endroit-là; du pays; de la localité (dont il s'agit); y.*
Odébb l. **Odább.**
Odivatu, mn. *passé de mode.*
Ódon, mn. *antique.*
Odu, fn. *creux, m., cavité; caverne; grotte, f.*
Odvas, mn. *creux, cave.*
Oh! isz. *ah!*
Ohajtani, cs. *désirer ardemment qc.*
Ohajtás, fn. *désir, m.*
Óhitü, mn. *orthodoxe.*
Ok, fn. *cause; raison, f.; sujet, motif; principe, m.; occasion, f.; argument, m.; faute, f.*
Okádás, fn. *vomissement, m.*
Okádni (ik), k. *vomir.*
Okadat, fn. *motif, m.*
Okadatolni, cs. *motiver.*
Okadatolt, mn. *motivé.*
Okellenes, mn. *irrationnel.*
Okfejtő, mn. *pragmatique.*
Okirányos, mn. *rationnel.*
Okirat, fn. *pièce, f., acte, document; titre; diplôme, m.; charte, f.*
Oklevél, fn. *document; diplôme, m.*
Oklevéltan, fn. *diplomatique, f.*

Okmány, fn. l. Okirat.
Okmányolni, cs. *prouver par des documents, pièces en main.*
Okolni, cs. *accuser qn. de qc., reprocher, imputer qc. à qn.; prétexter.*
Ókortan, fn. *archéologie, f.*
Okos, mn. *intelligent; prudent.*
Okosan, ih. *prudemment.*
Okosdi, Okoska, mn. *prudent.*
Okoskodás, fn. *raisonnement, m.*
Okoskodni (ik), k. *raisonner; subtiliser.*
Okosság, fn. *prudence, f.*
Okozás, fn. *production, f.*
Okozat, fn. *résultat, effet, m.*
Okozni, cs. *causer; imputer qc. à qn.*
Okszeres, mn. *rationnel.*
Okszerü, mn. *conforme à la raison, raisonnable; rationnel.*
Okszerüleg, ih. *raisonnablement.*
Oktalan, mn. *irraisonnable, privé de raison; absurde; déraisonnable;* —ság, fn. *imprudence, folie, f.;* —ul. ih. *imprudemment; follement.*
Okatás, fn. *enseignement, m.; instruction, f.*
Oktatni, cs. *instruire, enseigner.*
Oktató, mn. *instructif.*
Oktató, fn. *instituteur, m.*
Oktondi, mn. *niais, sot;* —ság, fn. *simplicité, f.*
Okul, ih. *comme raison, pour raison.*
Okulni, k. *devenir sage; s'instruire.*
Okvetetlen, Okvetlen, mn. és ih. *infaillible(ment); immanquable(ment).*
Okvetetlenül, Okvetlenül, ih. l. Okvetetlen, ih.
Ól, fn. *étable, f.*
Olaj, fn. *huile, f.*
Olajág, fn. *branche d'olivier* ou *d'olive, [f.*
Olajbogyó, fn. *olive, f.*
Olajbogyódad, mn. *en forme d'olive, olivaire; oliviforme.*
Olajbogyó-szín, fn. *couleur d'olive, f.;* —ü, mn. *olivâtre; olivacé.*
Olajfa, fn. *olivier, m.*
Olajfesték, fn. *couleur détrempée et broyée avec de l'huile, f.*
Olajfestés, fn. *peinture à l'huile, f.*
Olajmalom, fn. *moulin à l'huile, m.*
Olajos, mn. *huileux;* —korsó, fn. *cruche à l'huile, f.* [*huileuse, f.*
Olajozás, fn. *action d'huiler; onction*
Olajozni, cs. *huiler.*
Olajszín, fn. *couleur à l'huile, f.;* —ü, mn. *olivâtre; olivacé.*

Olajütő, fn. *pressureur d'huile, huilier; pressoir aux olives, m.*
Ólálkodni (ik), k. *rôder autour.*
Olasz, fn. *Italien, m.;* —, mn. *d'Italie; italien.*
Olaszfal, fn. *paravent, m.*
Olaszfedél, fn. *toit plat, m., plate-forme, f.*
Olaszgesztenye, fn. *marron, m.*
Olaszhon, Olaszország, fn. *(l') Italie, f.*
Olaszkáposzta, fn. *choux frisés, m. pl.*
Olcsó, mn. *à bon marché, à bas prix; à bon compte, peu dispendieux.*
Olcsóbb, mn. *meilleur marché, moins dispendieux.*
Olcsódni (ik), k. *baisser (de prix).*
Olcsóság, fn. *bon marché, bon compte, bas prix, m., baisse (de prix), f.*
Olcsulni l. Olcsódni.
Oldal, fn. *côté; pan, m.; page, f.; flanc, m.*
Oldalas, mn. *qui a des côtés; latéral;* —, fn. *côtelettes, f. pl.*
Oldalaslag, ih. *latéralement;* —os, mn. *latéral.*
Oldalborda, fn. *côte, f.*
Oldalcsapás, fn. *coup oblique, m.*
Oldalcsont, fn. *côte, f.*
Oldaldarab, fn. *pièce latérale, f.; flanchet, m.*
Oldalfájás, fn. *douleur au côté, f.,* mal *de côté, m.*
Oldalkép, fn. *vue de côté, f.; profil, m.*
Oldalnyilalás, fn. *point de côté; point pleurétique, m.; pleurésie, f.*
Oldalogni, k. *pencher (à droite* ou *à gauche) en marchant.*
Oldalozni, k. *flanquer.*
Oldalörökös, fn. *héritier collatéral, m.*
Oldalrajz, fn. *profil, m.*
Oldalról, ih. *de côté.*
Oldalszalonna, fn. *flèche de lard, f.*
Oldalszoba, fn. *chambre à côté* ou *voisine, f.*
Oldalszurás, fn. l. Oldalnyilalás; *coup dans le flanc, m.*
Oldalt, ih. *vers le côté; à côté; latéralement; à part.* [f.
Oldaltámadás, fn. *attaque par le flanc,*
Oldalvást, ih. *vers le côté, de côté; à côté; latéralement.*
Oldalvonal, fn. *ligne latéral, f.*
Oldani, cs *délier; détacher; dénouer; défaire, dissoudre, délayer, résoudre; absoudre.* [*résolu.*
Oldatlan, mn. *qui n'a pas été dissous* ou

dhatatlan, mn. *indissoluble, insoluble.*
dható, mn. *soluble.*
dódni (ik), k. *se détacher, se dénouer, se défaire; se dissoudre, se fondre, se résoudre.* [*solutif, m.*
.dószer, fn. *moyen fondant* ou *ré-*
.dozás, fn. *dénouement (d'un nœud), m.; absolution, f.*
.dozni l. Oldani.
ıeander, fn. *nérion, m.*
ıló, fn. *ciseaux, m. pl., pince, serre (d'une écrevisse), f.*
ılófa, fn. *chevron, m.*
ıly stb. l. Oly stb.
ımos, mn. *plombé; plombifère, chargé de plomb.*
ımozni, cs. *garnir, couvrir, mêler de plomb; plomber.*
lom, fn. *plomb, m.; —*, mn. *de plomb.*
lomforrasztás, fn. *soudure de plomb, f.*
lommüves, fn. *ouvrier en plomb, plombier, m.*
lomöntés, fn. *fonderie en plomb, plomberie, f.*
lomöntő, fn. *fondeur en plomb, plombier, m.*
lomöntőműhely, fn. *plomberie, f.*
ltalmazni, cs. *protéger, défendre, mettre à couvert.*
ltalom stb. l. Ótalom stb.
ltani, cs. (tüzet, meszet), *éteindre (le feu, la chaux)*; (szomjat), *apaiser, calmer, éteindre, étancher (la soif)*; (himlőt), *inoculer (la variole), vacciner*; (fát), *enter, greffer* (ex. *une branche* ou *un œil de pêcher sur un prunier.*
ltár, fn. *autel, m.*
ltáriszentség, fn. *eucharistie, f., Saint Sacrament, m.*
ltárkép, fn. *tableau d'autel, m.*
ltárszerek, fn. *parement, ornement d'autel, m.*
ltárterítő, fn. *nappe d'autel, f.*
ltás, fn. *extinction, f.; inoculation, vaccination; ente, greffe, f.*
ltatlan, mn. *non éteint, mal éteint; vif.*
ltó, mn. *dont on se sert pour éteindre, etc.; —*, fn. *inoculateur; vaccinateur, m.*
ltóág, fn. *greffe; ente, f.*
ltogatni, cs. *éteindre; vacciner; enter (l'un après l'autre).*
ltókés, fn. *greffoir, entoir, écussonnoir, m.*
ltókúp, fn. *éteignoir, m.*
Oltótapasz, fn. *emplâtre d'ente, m.*
Oltovány, fn. *jeune ente, f.*
Olvadás, fn. *fonte (ex. des neiges); fusion (ex. des métaux), f.* [*f.*
Olvadék, fn. *fonte, fusion, liquéfaction,*
Olvadékony, mn. *fusible; liquéfiable; —ság*, fn. *fusibilité, f.*
Olvadhatatlan, mn. *infusible; —ság*, fn. *infusibilité, f.*
Olvadható l. Olvadékony.
Olvadni, k. *se fondre; se liquéfier; entrer en fusion.*
Olvadozni, k. *se fondre, se liquéfier successivement.*
Olvasás, fn. *lecture; numération, f.*
Olvasásmód, fn. *leçon, variante, f.*
Olvasatlan, mn. *—ul*, ih. *non lettré, illettré, qui n'a point cultivé son esprit par la lecture; qui n'a pas été lu, sans être lu, sans lire qc.; qui n'est pas compté; sans compter.*
Olvasgatni, cs. *lire.*
Olvashatatlan, mn. *illisible, indéchiffrable; innombrable; —ság*, fn. *impossibilité de lire, de déchiffrer qc.; illisibilité; quantité innombrable, innumérabilité, f.*
Olvasható, mn. *—lag*, ih. *lisible; lisiblement.*
Olvasmány, fn. *lecture, f.*
Olvasni, cs. *lire; compter, nombrer.*
Olvasó, fn. *lecteur, m.; rosaire, chapelet, m.*
Olvasókönyv, fn. *livre qui enseigne la lecture, abécédaire; livre de lecture, livre amusant, m.*
Olvasott, mn. *qui a de la lecture, qui a beaucoup lu; versé dans la littérature, lettré; —ság*, fn. *lecture, f.*
Olvasztani, cs. *liquéfier, fondre; faire fondre.*
Olvasztás, fn. *liquéfaction, fonte; fusion, f.*
Olvaszthatatlan, Olvaszthatlan, mn. *infusible; —ság*, fn. *infusibilité, f.*
Olvasztható, mn. *fusible, liquéfiable.*
Olvasztó, mn. *fondant; —*, fn. *fondeur; fourneau de fusion* ou *de forge, m.; fournaise, f.*
Olvasztóedény, fn. *creuset, m.*
Olvasztóház, —hely, —huta, fn. *fonderie, f.*
Olvasztókanál, fn. *cuiller à fondre, f.*
Olvasztóüst, fn. *fondoir, m.; fosse, f.*
Oly, olyan, mn. *tel, telle, pareil, pareille, semblable.*

Olyankor, ih. *alors, quand.*
Olyféle, mn. *d'une pareille espèce, de tels, de pareils.*
Olykép, ih. *d'une telle façon; tellement, de telle sorte.*
Olykor, ih. *parfois.*
Olymódon, ih. l. Olykép.
Omboly, fn. *algue, f.*
Omladék, fn. *ruine, f., débris, m. pl.*
Omladékony, mn. *qui est près de tomber en ruine; caduc.*
Omladni, Omladozni (ik), k. *tomber en ruine.*
Omladvány l. Omladék.
Omlani (ik), k. *tomber en ruine; s'écrouler, s'ébouler.*
Omlás, fn. *écroulement, éboulement, m.*
Omlatag l. Omladékony.
Omlófélben, mn. *qui menace ruine.*
Omlós, mn. *bien cuit; très-mûr; fondant.*
Omolni l. Omlani.
Ón, fn. *étain, m.;* —, mn. *d'étain.*
Ónarany, fn. *or de mosaïque, m.*
Ónbánya, fn. *mine ou minière d'étain, f.*
Ónémet, fn. *vieux allemand, germanique; teutonique, tudesque.*
Onka, fn. *jaguar, m.*
Ónmüves, fn. *potier d'étain, m.*
Onnan, ih. *de là; de ce côté-là.*
Onnanvaló, mn. *de cet endroit-là.*
Onnat, Onnét, l. Onnan.
Onoka l. Unoka.
Ónos, mn. *étamé; blanchi.*
Ónozás, fn. *étamage, blanchiment, m.*
Ónozat, fn. *étamure, f.*
Ónozni, cs. *étamer; blanchir (le fer, etc.).*
Onverő, fn. *batteur d'étain en feuilles, m.*
Ontani, cs. *verser (ex. son sang pour qn.).*
Ontás, fn. *effusion, f.*
Opál, fn. *opale, f.*
Opera, fn. *opéra, m.*
Operaház, fn. *opéra, m.*
Optika, fn. *optique, f.*
Óra, fn. (torony —), *horloge;* (szoba —), *pendule;* (zseb —), *montre, f.;* (nap —), *cadran (solaire, etc.), m.; heure, f.*
Órabillegő, fn. *balancier, m.*
Órakerék, fn. *roue de cadran, f.*
Órakör, fn. *cercle horaire, m.*
Órakulcs, fn. *clef de montre, f.*
Óraláncz, fn. *chaîne de montre, f.*
Óramutató, fn. *aiguille (d'une montre, etc.), f.; style (d'un cadran solaire), m.*
Óramű, fn. *rouages (d'une montre etc.), m. pl.*
Óramüves, fn. *horloger, m.*
Orangutáng, fn. *orang-outang, m.*
Óránként, ih. *d'heure en heure; toutes les heures; à toute heure;* —i, mn. *qui se fait* ou *doit se faire toutes les heures, d'heure en heure; horaire.*
Órányi, mn. *d'une heure.*
Órás, fn. *horloger, m.;* —ság, fn. *horlogerie, f.*
Óraütés, fn. *son de cloche* ou *coup de marteau, m.*
Orbáncz, fn. *érysipèle, m.*
Orbánczos, mn. *érysipélateux.*
Orbarlang, fn. *tanière, caverne, f.,* ou *repaire de voleurs, m.*
Orcza, fn. *visage, m., face, figure, f.*
Orczapirulás, fn. *rougeur, f.*
Orczátlan, mn. *impudent; effronté.*
Orczátlankodni (ik), k. *se conduire effrontément.*
Orczátlanság, fn. *effronterie, f.*
Orczátlanul, ih. *avec effronterie, sans honte, sans pudeur.*
Orczimbora, fn. *complice de voleur, m.*
Ordítás, fn. *rugissement, m.*
Ordítni, cs. *rugir; hurler.*
Orfészek, fn. *repaire de brigands, m.*
Orgazda, fn. *recéleur, m.*
Orgona, fn. *orgue, m., orgues, f. pl.*
Orgonacsináló, fn. *facteur d'orgues, m.*
Orgonafa, fn. *lilas, m.*
Orgonafúvó, fn. *soufflet d'orgue, m.*
Orgonalila, fn. *lilas, m.*
Orgonálni, k. és cs. *jouer de l'orgue, des orgues.*
Orgonamű, fn. *orgue, m.*
Orgonanyomó, fn. *souffleur d'orgues, m.*
Orgonás, fn. *organiste, m.*
Orgonasíp, fn. *tuyau d'orgues, m.*
Orgonaszekrény, fn. *cabinet d'orgues, m.*
Orgonaszó, fn. *son de l'orgue, m.*
Orgonaszín, fn. *lilas, m.*
Orgonaszinü, mn. *lilas.*
Orgonázni, cs. *jouer, toucher de l'orgue.*
Orgonista, fn. *organiste, m.*
Orgyilkolás, fn. *assassinat, m.*
Orgyilkolni, cs. *assassiner.*
Orgyilkos, fn. *assassin, m.*
Orgyilkosság, fn. *assassinat, m.*
Orgyilkosul, ih. *en assassin.*
Orgyülevész, fn. *voleurs, brigands, m. pl.*
Orhal, fn. *poisson vorace, m.*

Orhely, fn. *repaire de brigands, m.*
Óriás, fn. *géant; colosse; titan, m.;* —, mn. *de géant, gigantesque; colossal;* —i, mn. *gigantesque, colossal.*
Óriáskigyó, fn. *boa devin, boa constrictor, m.*
Orkán, fn. *ouragan, m.*
Orkulcs, fn. *fausse clef, f.*
Orlak, fn. *repaire de brigands, m.*
Ormadár, fn. *oiseau de proie, m.*
Ormány, fn. *trompe (de l'éléphant), f.*
Ormó, fn. l. **Orom**.
Ormos, mn. *à pignon; crénelé; caréné.*
Ormozat, fn. *créneau, pignon, m.*
Ormozni, cs. *créneler.*
Orom, fn. *pignon; fronton; sommet (d'un mur* ou *d'un toit); créneau; pinacle; faîte, comble, m.*
Oromcserép, fn. *faîtière, f., enfaîteau, f.*
Oromvitorla, fn. *voile de perroquet, f.*
Orosz, tn. *Russe, m.;* —**hon**, —**ország**, fn. *(la) Russie, f.*
Oroszlán, fn. *lion, m.*
Oroszláneb, fn. *chien-lion, m.*
Oroszlánfóka, fn. *phoque à crinière, m.*
Oroszlánsziv, fn. *cœur de lion, m.*
Oroszkodni (ik), k. *faire qc. furtivement.*
Orozni, cs. *voler, dérober; soustraire.*
Orozva, ih. *de guet-apens; en assassin; furtivement.*
Orr, fn. *nez, m.; mufle; bec; rostre; groin, m.*
Orratlan, mn. *qui n'a pas de nez.*
Orrbetű, fn. *lettre nasale, f.*
Orrcsiptető, fn. *morailles, f. pl.*
Orrczimpa, fn. *cartilage du nez, m.*
Orrcsont, fn. *os du nez, os nasal, m.*
Orrfék, fn. *muserolle, f.*
Orrfintorgatás, fn. *ricanement, m.*
Orrhang, fn. *son nasal, m.*
Orrhát, fn. *dos, m.,* ou *face dorsale du nez, f.*
Orrhegy, fn. *bout du nez, m.*
Orrlyuk, fn. *narine, f.*
Orrók, mn. *qui a le nez gros.*
Orrolni, cs. *prendre qc. en mauvaise part.*
Orrondi, mn. *qui a le nez gros.*
Orrott, ih. *sur le nez.*
Orru, mn. *qui a le nez conformé de telle* ou *telle manière.*
Orrüreg, fn. *cavité du nez, fosse nasale, f.*
Orrvérfolyas, fn. *saignement du nez, m.*
Orság, fn. *vol, m.*

Orsó, fn. *fuseau (pour dévider le fil, etc.), m.; bobine; sepoule, f.; époullin, m.; cannette, f.; recueilloir, m., échignole, f.*
Ország, fn. *royaume; empire; règne; pays; état, m.*
Országbeli, mn. *du pays.*
Országférfi, fn. *homme d'état, m.*
Országfutó, fn. *vagabond, m.*
Országgyűlés, fn. *diète, f.*
Országisme, fn. *géographie, f.*
Országkerülő, fn. *vagabond, m.*
Országlár, fn. *ministre, m.*
Országlás, fn. *règne, m.; regence, f.*
Országlástan, fn. *politique, f.*
Országnagy, fn. *magnat, m.*
Országnok, fn. *diplomate, m.*
Országolni, k. *régner.*
Országos, mn. *qui concerne le pays* ou *l'état, du pays, d'état; publique;* —**eső**, fn. *pluie générale* ou *universelle, f.;* —**vásár**, fn. *foire, f.*
Országrendjei, fn. t. *les états, m. pl.*
Országszerte, ih. *partout dans le pays.*
Országút, fn. *route publique, grande route, f., grand chemin, m.*
Ortanya, fn. *repaire de brigands, m.*
Orv, fn. *voleur, m.*
Orvadász, fn. *braconnier, m.*
Orv-állat, fn. *animal rapace, m.*
Orv-iró, fn. *plagiaire, m.*
Orvos, fn. *médecin, m.*
Orvosi, mn. *de médecine; médicinal; médical.*
Orvoskovács, fn. *maréchal ferrant, m.*
Orvoslás, fn. *guérison; cure, f.; traitement (curatif), m.*
Orvoslat, fn. *remède, m.*
Orvosolhatatlan, mn. *incurable.*
Orvosolható, mn. *guérissable.*
Orvosolni, cs. *guérir; remédier (à une incommodité).*
Orvosság, fn. *remède, médicament, m., médecine, f.*
Orvosszer l. **Orvosság**.
Orvostanár, fn. *professeur en médecine, m.*
Orvostanuló, fn. *étudiant en médecine, m.*
Orvostudomány, fn. *science médicale, médecine, f.*
Orvostudor, fn. *docteur en médecine, m.*
Orzani, cs. *voler.*
Orzó, fn. *voleur, m.*
Óság, fn. *antiquité, f.*
Óságárus, fn. *antiquaire, m.*
Oskola l. **Iskola**.

Osonni, Osontani, k. *échapper; s'évader.*
Ostábla, fn. *damier, m.;* —játék, fn. *jeu de dames, m.;* —karika, fn. *dame, f., pion, m.*
Ostáblázni, k. és cs. *jouer aux dames.*
Ostoba, mn. *stupide, sot.*
Ostobálkodni (ik), k. *faire des sottises.*
Ostobán l. Ostobául.
Ostobaság, fn. *stupidité; bêtise, sottise, f.*
Ostobáskodni l. Ostobálkodni.
Ostobául, ih. *stupidement.*
Ostor, fn. *fouet, m., cravache, f.; fléau, m.;* —csapás, fn. *coup de fouet, m.;* —hegy, fn. *touche, f.*
Ostornyel, fn. *manche de fouet, m.*
Ostorozni, cs. *fouetter, flageller.*
Ostorpénz, fn. *guides (pour un postillon), m. pl.*
Ostorszíj, fn. *lanière d'un fouet, f.*
Ostorvágás, fn. *coup de fouet, m.*
Ostrom, fn. *siége, m.*
Ostromárok, fn. *tranchée, f., approches, f. pl.*
Ostromlás, fn. *assaut, m.*
Ostromló, mn. *assaillant; d'assaut.*
Ostromolni, cs. *assiéger (ex. une ville), porter le siége (ex. devant une ville); obséder, importuner qn.*
Ostromzár, fn. *blocus, m.*
Ostromzsák, fn. *sac à feu, m.*
Ostya, fn. *hostie, f.; oublie, f.; pain à cacheter, m.*
Ószabású, mn. *passé de mode.*
Ószerü, mn. *antique.*
Oszlani (ik), k. *se diviser; se partager; se séparer; se dissoudre.*
Oszlás, fn. *division; résolution, f.*
Oszlatni, cs. *résoudre; dissoudre.*
Oszlató, mn. *dissolvant; résolutif.*
Oszlop, fn. *colonne, f.; pilier, m., pile (d'un pont), f.;* —bolt, fn. *arcade, f.;* —csarnok, fn. *portique, m.;* —derék, fn. *fût de colonne, m.;* —fej, —fő, fn. *chapiteau, m.;* —folyosó, fn. *colonnade, f.;* —gyám, fn. *pilier, m.;* —köz, fn. *entre-colonnement, m.;* —láb, fn. *piédestal, m., base de la colonne, f.;* —mü, fn. *colonnade, f.;* —orom, fn. *frise, f.*
Oszlopozni, cs. *munir de colonnes.*
Oszlopsor, fn. *colonnade, f.*
Oszloptalap, fn. *piédestal, m.*
Oszlopzat, fn. *colonnade, f.*
Oszolhatatlan, mn. *indivisible;* —ság, fn. *indivisibilité, f.*
Oszolható, mn. *divisible;* —ság, fn. *divisibilité, f.*
Oszolni, k. l. Oszlani.
Osztadék, fn. *quote-part; quotité, f.*
Osztalék, fn. *dividende, m.*
Osztály, fn. *partage, m.; division, section; classe, f.; département, m.*
Osztályonként, ih. *par divisions.*
Osztályos, mn. *copartageant.*
Osztályozás, fn. *classification, f.*
Osztályozni, cs. *classer.*
Osztályrész, fn. *portion d'une succession, f., partage, m.*
Osztályzat, fn. *classification, f.*
Osztán l. Azután.
Osztani, cs. *diviser; partager; séparer; faire le partage de . . .; donner les cartes, faire (les cartes).*
Osztás, fn. *division; séparation, f., partage (des biens, etc.), m., distribution, f.*
Osztatlan, mn. *indivis; indivisé; non divisé; entier; unanime.*
Osztatlanul, ih. *sans être divisé ou sans se diviser; par indivis.*
Oszthatatlan, mn. *indivisible; impartageable, impartible;* —ul, ih. *indivisiblement.*
Osztható, mn. *divisible; partageable*
Oszthatóság, fn. *divisibilité, f.*
Osztmány, fn. *quotient, m.*
Osztó, fn. *celui qui divise, etc.; auteur d'un partage; diviseur, m.*
Osztogatni, cs. *distribuer.*
Osztójel, fn. *trait de séparation; tiret, m.*
Osztott, mn. *divisé, partagé, séparé.*
Osztozás, fn. *partage (des biens), m.*
Osztozatlan, mn. *indivis;* —ul, ih. *par indivis.*
Osztozkodni, Osztozni (ik), k. *partager.*
Osztrák, fn. *Autrichien, m.*
Osztrákország, fn. *Autriche, f.*
Osztriga, fn. *huître, f.;* —áros, fn. *marchand d'huîtres;* —bárka, fn. *parc aux huîtres, m.;* —héj, fn. *écaille d'huître, f.;* —kosár, fn. *cloyère d'huîtres, f.;* —kő, fn. *ostracite, m.*
Osztrigász, fn. *pêcheur d'huîtres, m.*
Osztrigászat, fn. *pêche des huîtres, f.*
Osztrigateknő, fn. *écaille d'huître, f.*
Óta, nh. *depuis; dès.*
Ótalmatlan, mn. *sans protection, sans défense, sans appui.*

Ótalmazás, fn. *protection, défense, f.*
Ótalmazni, cs. *protéger, défendre; mettre à couvert, à l'abri.*
Ótalmazó, fn. *protecteur, m.*; —, mn. *qui protége; abritant.*
Ótalom, fn. *abri, m., garantie; sauvegarde; protection, défense; tutelle, f.*
Otromba, mn. *grossier; maladroit.*
Otrombálkodni (ik), k. *se conduire grossièrement.*
Otrombán, mn. *grossièrement.*
Otrombaság, fn. *grossièreté, f.; maladresse, f.*
Otrombául, ih. *grossièrement; avec maladresse, gauchement.*
Ott, Ottan, ih. *là; y.*
Ottani, mn. *y présent, y demeurant, de cet endroit-là; y.*
Otthon, ih. *à la maison, chez soi.*
Otthonka, fn. *habit de maison, m.*
Otthonos, mn. *qui est chez soi; versé dans qc.*
Otthonról, ih. *de chez soi, de sa patrie, de sa famille.*
Ottlét, fn. *présence, f., séjour à . . .*
Ottlevő, mn. *y présent, y demeurant.*
Ótvar, fn. *escarre; teigne de la tête* ou *du cuir chevelu, f.*
Ótvaras, mn. *teigneux.*
Ótvarasodni (ik), k. *être affecté de teigne.*

Óvadék, fn. *cautèle, précaution, f.*
Óvakodás, fn. *précaution, circonspection, f.*
Óvakodni (ik), k. (tól, től), *se garder, se préserver de . . .*
Óvakodó, mn. *circonspect, précautionné; prudent.*
Óvás, fn. *protestation; réclamation; protêt, m.*
Óvat, fn. *cautèle, précaution, f.*
Óvaték, fn. *réserve, réservation, f.; cautèle, précaution, f.*
Óvatékos, mn. *prévoyant;* —an, ih. *avec circonspection.*
Óvatolás, fn. *protêt, m.*
Óvatolni, cs. *protester une lettre de change.*
Óvatos, mn. —an, ih. l. Óvatékos, Óvatékosan.
Óvni, cs. *mettre en garde contre qc., préserver, garantir de qc.; mettre à l'abri; protéger, défendre.*
Óvoda (kisdedóvó intezet), fn. *salles d'asyle pour la première enfance, f. pl.*
Óvóeszköz, fn. *preservatif, m.*
Óvószer, fn. *mesures préventives* ou *préservatrices, f. pl.*
Ozsonna, fn. *collation, f.*
Ozsonnázni, k. *collationner.*

Ö és Ő.

Ő, nm. *il, lui; elle.*
Öblítni, cs. *laver (en agitant), écurer* (ex. *la vaisselle); rincer* (ex. *la bouche); aigayer, guéer* (ex. *le linge); dégorger* (ex. *la laine).*
Öblös, mn. *concave.*
Öblösség, fn. *creux rond, m., concavité, f.*
Öböl, fn. *concavité; sinuosité, f., golfe, m., baie, f.; sinus, m.*
Öcs, öcse, fn. *puîné, cadet, m.*
Ögyeledni (ik), k. *s'engager (dans qc.); se mêler de qc.*
Ögyelegni, k. *se promener (sans but arrêté), flâner.*
Ők, t. nm. *ils; elles; eux.*
Öklelni, cs. *frapper des cornes.*
Öklelődni (ik), k. *se livrer un combat à coups de cornes* ou *de tête, cosser;* —ős, mn. *qui frappe des cornes.*

Ökléss, fn. *boxeur, m.*
Öklészkedni (ik), k. *se boxer.*
Öklös, mn. *qui a le poignet fort.*
Öklözés, fn. *coup de poing, m.*
Öklözködni (ik), k. *se boxer; se battre à coups de poing.*
Öklözni, cs. *donner des coups de poing.*
Öklöző, fn. *boxeur, m.*
Ököl, fn. *main fermée, f., poing, m.*
Ököljog, fn. *droit du plus fort, m.*
Ökölnyi, mn. *gros comme le poing.*
Ökölviadal, fn. *combat à coups de poing; combat du ceste; pugilat, m.*
Ökör, fn. *bœuf, m.*
Ökörnyál, fn. *filandres, f. pl.*
Ökörszem, fn. *œil de bœuf, m.; roitelet, m.;* —szilva, fn. *impériale, f.*
Ökrész, fn *bouvier, m.*
Ökrös, mn. *qui a des bœufs; attelé de bœufs.*

Öl, fn. ***brasse; toise; corde; voie, f.; sein, m., genoux, m. pl.***
Öldöklés, fn. *massacre, m.*
Öldöklőangyal, fn. *ange exterminateur, m.*
Öldökölni, cs. *massacrer, tuer; assassiner.*
Öleb, fn. *chien mignon, bichon, babichon, m., babiche, f.*
Ölelés, fn. *embrassement, m.*
Ölelgetni, cs. *embrasser à diverses reprises.*
Ölelkezés, fn. *embrassement, m.*
Ölelkezni (ik), k. *s'embrasser.*
Ölelni, cs. *embrasser.*
Öles, mn. *de la longueur d'une brasse* ou *d'une toise.*
Ölés, fn. *tuerie, f.; homicide, m.*
Ölezni, cs. *entoiser; corder.*
Ölfa, fn. *bois de moule, de corde, m.*
Ölni, cs. *tuer; abattre (du bétail).*
Ölnyi l. Öles.
Ölő, mn. *qui tue, meurtrier.*
Ölögetni, cs. *tuer l'un après l'autre.*
Ölteni, cs. *endosser* (ex. *un habit*); *prendre* (ex. *le deuil*); (a tübe czérnát —), *enfiler; faire des points (de couture); piquer, pointer; avancer (la langue hors de la bouche), tirer (la langue).*
Öltés, fn. *point de couture, m.*
Öltésenként, ih. *par points.*
Öltöny, fn. *habillement, vêtement, habit, m.; mise, toilette, f.*
Öltöruha, fn. *robe à manches, f.*
Öltözde, fn. *cabinet de toilette, vestiaire, m.; sacristie, f.*
Öltözék, fn. *costume, m., toilette, f.*
Öltözés, fn. *action de s'habiller.*
Öltözet, fn. *habillement, vêtement, habit, m.*
Öltözetlen, mn. *non habillé; en déshabillé; en négligé.*
Öltözködni (ik), **Öltözni** (ik), k. *s'habiller, se vêtir, faire sa toilette;* (nak, nek), *prendre l'habit de . . .; se travestir, se déguiser (en femme, etc.).*
Öltöző, mn. —szoba, fn. *cabinet de toilette, m.*
Öltöztetni, cs. *habiller, vêtir;* (nak, nek), *travestir, déguiser; donner l'habit (à un religieux).*
Ölyv, fn. *buse, f.*
Ömledezés, fn. *effusion, f., épanchement, m.*
Ömledni, **Ömledezni** (ik), k. *s'épancher, s'épandre, se répandre; émaner, rayonner; couler avec rapidité.*
Ömlengeni l. Ömledni.
Ömleni (ik), k. l. Ömölni.
Ömlés, fn. *dégorgement, m., entrée (en coulant), embouchure (d'un fleuve dans la mer), f.*
Ömleszteni, cs. *épancher, épandre, répandre; verser à grands flots.*
Ömlesztés, fn. *débordement; dégorgement, épanchement, m.*
Ömölni, k. *se décharger, se dégorger, entrer (brusquement* ou *à flots); se précipiter dans . . .*
Ön, nm. *même; de* ou *par soi-même: indépendant; spontané; auto . . .; vous.*
Önakarat, fn. *spontanéité, f.*
Önakaratu, mn. *qui n'obéit qu'à sa propre volonté, difficile (à gouverner), indocile.*
Önállásu, mn. *indépendant.*
Önálló, mn. *indépendant; autonome;* —lag, ih. *indépendamment.*
Önállóság, fn. *indépendance, f.; autonomie, f.*
Önbecslés, fn. *estime de soi-même, f.*
Önbizodalom, fn. *confiance en soi-même, f.*
Öndicséret, fn. *louange de soi-même, f.*
Önelégedett, mn. *qui se suffit à soi-même; suffisant;* —ség, fn. *suffisance, f.*
Önelégült, mn. *content de soi-même:* —ség, fn. *contentement de soi-même, m.*
Önéletirás, fn. *autobiographie, f.*
Önéletiró, fn. *autobiographe, m.*
Önelmü, mn. *celui qui raisonne, qui juge par lui-même; (esprit) indépendant;* —ség, fn. *indépendance de la pensée, f.*
Önerejü, mn. *indépendant.*
Önérzés, **Önérzet**, fn. *sentiment de sa dignité, m.*
Öneszü, mn. *indocile, tenace; opiniâtre, entêté; obstiné, capricieux; bizarre;* —ség, fn. *entêtement, m.*
Önfejü l. Öneszü.
Önfejüség l. Öneszüség.
Önfentartás, fn. *conservation de soi-même, (ma, sa) propre conservation, f.*
Önfertőzés, fn. *onanisme, m.*
Önfertőző. fn. *onaniste, m.*
Öngyilkolás, fn. *suicide, m.*
Öngyilkos, fn. *suicide, m.*
Öngyilkosság, fn. *suicide, m.*

Önhasznú, mn. *intéressé.*
Önhaszon, fn. *intérêt personnel, m.*
Önhatalmu, mn. *arbitraire;* —lag, ih. *de sa propre autorité; arbitrairement.*
Önhitt, mn. *présomptueux, suffisant.*
Önhittség, fn. *présomption, suffisance, f.*
Önigazgatás, fn. *autonomie, f.*
Önigazság, fn. *axiome, m.*
Önindultából, ih. *de son propre mouvement, spontanément.*
Önismeret, fn. *connaissance de soi-même, f.*
Önjogu, mn. *libre de ses actions.*
Önkény, fn. *volonté (illimitée), f., libre arbitre, gré, m.; arbitraire; bon plaisir; despotisme, m.*
Önkényes, mn. —en, ih. *spontané (ment), arbitraire (ment).*
Önkényesség, fn. *spontanéité, f.; arbitraire; despotisme, m.*
Önkénykedni (ik), k. *agir arbitrairement.*
Önkényleg, ih. —es, mn. l. Önkényes.
Önkényt, ih. *spontanément; de bon gré; de lui-même.*
Önkénytelen, mn. —ül, ih. *involontaire (ment); sans le vouloir.*
Önkénytes, mn. —en, ih. *volontaire (ment); spontané (ment); de bon gré;* —, fn. *volontaire, m.*
Önkényti, mn. *volontaire, spontané.*
Önkényü, mn. *arbitraire, despotique.*
Önkényüség, fn. *arbitraire, despotisme, m.*
Önkormányzat, fn. *autonomie, f.*
Önmaga, nm. *lui-même; elle-même.*
Önmegtagadás, fn. *abnégation, f.*
Önmegtartóztatás, fn. *abstinence, f.*
Önmérséklés, fn. *empire sur soi-même, m.*
Önösség, fn. *égoïsme; intérêt personnel, m.*
Önszeretet, fn. *amour de soi-même, amour-propre, m.*
Öntelék, fn. *liquide qu'on verse, m.*
Önteni, cs. *verser; fondre (du plomb); jeter en moule, fondre (des cloches, des canons).*
Öntés, fn. *action de verser, etc.; fonte; fonderie, f.*
Öntet, fn. *fluide qui est versé; métal en fusion* ou *fondu, m.*
Öntetsző, mn. *qui se complaît en soi-même; vaniteux; capable;* —leg, ih. *avec complaisance; d'un air capable.*
Öntő, fn. *fondeur, m.*
Öntöde, fn. *fonderie, f.*
Öntögetni, cs. *verser successivement.*
Öntőminta, fn. *moule, m.*
Öntőmühely, fn. *fonderie, f.*
Öntött, mn. *de la fonte;* —betük, *lettres, f., caractères de fonte, m. pl.*
Öntött-vas, fn. *fer de fonte, m.*
Öntözés, fn. *arrosement, m.*
Öntözgetni, **Öntözni**, cs. *arroser, abreuver, repandre de l'eau (sur qn.); mouiller (qn.).*
Öntöző, fn. *arrosoir, m.*
Öntudat, fn. *conscience du moi, f.*
Öntudatlan, mn. —ul, ih. *sans connaissance, privé de connaissance;* —ság, fn. *perte de connaissance, f.*
Öntudatos, mn. *dont on a connaissance.*
Öntvény, fn. *fonte, f.*
Önur, fn. *autocrate, m.*
Önuralkodás, fn. *autocratie, f.*
Önuralkodó, fn. *autocrate, m.*
Önuraság, **Önurság**, fn. *autocratie, f.*
Önvakitás, fn. *illusion qu'on se fait à soi-même, f.*
Önvédelem, fn. *défense de soi-même, f*
Önviselet, fn. *conduite, f.*
Önzés, fn. *égoïsme, m.*
Önzéstelen, mn. *désintéressé.*
Önzetlenség, fn. *désintéressement, m.*
Önző, fn. *egoïste, m.*
Őr, fn. *garde, f.; sentinelle, f.; veilleur; garde (de nuit); gardien, surveillant, m.*
Őrállás, fn. *poste, m.*
Őrálló, mn. *qui a* ou *qui commande la garde; (officier, etc.) de garde;* —, fn. *sentinelle, f.*
Őrangyal, fn. *ange tutélaire, ange gardien, m.*
Őrbutyka, fn. *guérite, f.*
Ördiszlet, fn. *parade, f.*
Ördög, fn. *diable, démon, Satan, m.*
Ördögfaj, fn. *engeance du diable, f.*
Ördögi, mn. *diabolique.*
Ördögidézés, fn. *exorcisme, m.*
Ördögidéző, fn. *exorciste, m.*
Ördögös l. Ördöngös.
Ördögség, fn. *diablerie; maudite affaire, f.*
Ördögüzés, *exorcisme, m.*
Ördögüző, fn. *exorciste, m.*
Ördöngös, mn. *possédé (du diable), démoniaque;* —, fn. *necromancien, magicien, m.*

Ördöngösség, fn. *obsession (du démon), diablerie, f.*
Öreb, fn. *chien du logis, m.*
Öreg, mn. *âgé, vieux, vieille; grand, gros.*
Öreganya, fn. *grand'mère, f.*
Öregatya, fn. *grand-père, m.*
Öregbedés, fn. *augmentation, f., accroissement, m.*
Öregbedni (ik), k. *augmenter, s'accroître.*
Öregbéres, fn. *maître-valet, m.*
Öregbiró, fn. *maire de village, m.*
Öregbités, fn. *augmentation, f., accroissement, m.*
Öregbítni, cs. *augmenter, accroître.*
Öregbülni l. Öregbedni.
Öregedni (ik), k. *vieillir, commencer à vieillir.*
Öreges, mn. *un peu vieux, vieillot.*
Öregfürész, fn. *grande scie, f.*
Öreghegedü, fn. *basse de violon, f., violon de haute-contre, m.*
Öreghorgony, fn. *seconde ancre, f.*
Öregítni, cs. *vieillir.*
Öregség, fn. *âge avancé, m., vieillesse, f.*
Öregszemü, mn. *à gros grains.*
Öregszeni (ik), k. l. Öregedni.
Öregülni l. Öregedni.
Orgróf, fn. *margrave, m.*
Orhad, fn. *garde, f.*
Őrhajó, fn. *patache, f.*
Őrház, fn. *corps de garde, m.; guérite, f.*
Őrhely, fn. *poste, m.*
Őrizés, fn. *action de garder, f.*
Őrizet, fn. *garde, surveillance, garnison, f.*
Őrizetlen, mn. —ül, ih. *sans garde, sans surveillance, sans défense.*
Őrizkedni (ik), k. *se garder.*
Őrizni, cs. *garder, surveiller, veiller sur.*
Őrjáró, fn. *patrouille, f.*
Őrjöngeni, k. *être en fureur.*
Őrjöngés, fn. *délire furieux, m.*
Őrkerülés, fn. *ronde, f.*
Őrkincs, fn. *talisman, m.*
Őrkiséret, fn. *escorte, f., convoi, m.*
Őrködés, fn. *veille, vigilance, f.*
Őrködni (ik), k. *veiller sur qc.; surveiller qc.*
Őrlemény, fn. *mouture, f.*
Őrleni, cs. *moudre.*
Őrlés, fn. *mouture, f.*
Őrletni, cs. *faire moudre.*
Őrlető, fn. *chaland (d'un meunier), m.*
Őrletpénz, fn. *mouture, f.*
Őrmester, fn. *sergent-major, maréchal des logis, m.*
Őrnagy, fn. *major, m.*
Örök, mn. *éternel; perpétuel; héréditaire;* —, fn. *héritage, m.;* —be fogadni, *adopter qn.;* —be fogadás, fn. *adoption, f.;* —be fogadott, mn. *adoptif.*
Örökben, ih. *d'une manière héréditaire; héréditairement.*
Öröketlen, mn. *sans héritiers.*
Örökhagyó, fn. *testateur, m.*
Örökítni, cs. *éterniser, immortaliser.*
Örökjog, fn. *droit de succession, droit d'hérédité, m.*
Örökjószág, fn. *bien héréditaire, patrimoine; héritage, m.*
Örökké, ih. *éternellement, perpétuellement; toujours, constamment;* —való, mn. *éternel;* —valóság, fn. *éternité, f.*
Örökleni (ik), k. *s'éterniser.*
Öröklés, fn. *succession, dévolution, f.;* —i, mn. *héréditaire.*
Öröklét, fn. *éternité, f.*
Örökletü, mn. *éternel.*
Öröklő, mn. *héréditaire; éternel.*
Öröklött, mn. *héréditaire.*
Örökosztály, fn. *partage, m.*
Öröködés, fn. *succession, f.*
Öröködni (ik), k. *hériter.*
Örökölhető, mn. *capable de ou apte à succéder; successible; héréditaire.*
Örökölni, cs. *hériter.*
Örökölt, mn. *héréditaire.*
Örökön, ih. *éternellement, toujours;* —örökké, *dans tous les siècles, aux siècles des siècles.*
Örökös, mn. *éternel, perpétuel; héréditaire;* —, fn. *héritier, m.;* —társ, fn. *cohéritier, m.*
Örökösen, ih. *éternellement, toujours; héréditairement.*
Örökösi, mn. *d'héritier.*
Örökösítni, cs. *éterniser.*
Örökösödés, fn. *succession, f.*
Örökösödni (ik), k. *hériter; se perpétuer.*
Örökösség, fn. *qualité d'une chose héréditaire, f.*

Örökösülni l. Örökösödni.
Örökre, ih. *à jamais, pour toujours.*
Örökrész, fn. *héritage, partage, m.*
Örökség, fn. *éternité, f.; héritage; patrimoine, m.; succession, f.*
Örökségi, mn. *héréditaire.*
Örökséglesö, fn. *captateur, m.*
Örökségül, ih. *en héritage, par succession.*
Örökülni, k. *hériter; se transmettre, se communiquer.*
Örökvétel, fn. *vente à perpétuité, f.*
Örökzöld, fn. *plante toujours verte, f., languette, joubarbe, lierre, pervenche, f.; buis, m.*
Örölni, cs. *moudre.*
Örölés, fn. *mouture, f.*
Öröltetni, cs. *faire moudre.*
Öröltető, fn. *chaland (d'un meunier), m.*
Öröm, fn. *joie, f., plaisir, m.*
Örömanya, fn. *mère de la jeune mariée, f.*
Örömapa, Örömatya, *père de l'épousée, m.*
Örömdal, fn. *chanson joyeuse; hymne de joie, f.*
Örömest, ih. *avec plaisir, très-volontiers.*
Örömestebb, ih. *plus volontiers, mieux; plus-tôt.*
Örömév, fn. *jubilé, m.*
Örömháborító, mn. *qui trouble la joie.*
Örömittas, mn. *ivre de joie, transporté de bonheur.*
Örömittasság, fn. *transport, élan de joie, m., extase, f.*
Örömmámor, fn. l. Örömittasság.
Örömnap, fn. *jour de réjouissance, de joie, m.*
Örömrivalgás, fn. *cris de joie, m. pl.*
Örömtelen, mn. *vide de plaisirs, sans joie; —ül*, ih. *sans joie.*
Örömteljes, mn. *joyeux.*
Örömtüz, fn. *feu de joie, m.*
Örömzaj, fn. *cris de joie, m. pl.*
Őrpompa, fn. *parade, f.*
Őrs, fn. *poste, m., garde, f.*
Őrség, fn. *garnison; garde, f.*
Őrsereg, fn. *garde; garnison, f.*
Őrszellem, fn. *génie tutélaire, m.*
Őrszem, fn. *patrouille, f.*
Őrszemkedni (ik), k. *patrouiller.*
Őrszemle, fn. *revue, f.*
Őrszent, fn. *patron, m.*
Őrszó, fn. *mot d'ordre, m.*
Őrtanya, fn. *grande-garde, f.*
Őrtorony, fn. *échauguette, f., donjon; phare, fanal, m.*
Őrtüz, fn. *feu de bivouac, m.*
Őrülés, fn. *perte de la raison, f.*
Örülni, k. (nak, nek), *causer de la joie* ou *faire plaisir à qn.*
Őrülni, k. *tomber en démence, perdre la raison.*
Őrült, mn. *atteint de démence, maniaque; insensé, fou; —ség*, fn. *aliénation (mentale); extravagance, démence, f., délire, m.*
Örv, fn. *collier d'épines, collier (de certains oiseaux), m.; prétexte, m.*
Őrváltás, fn. *descente (de la garde), f.*
Örvendeni, k. Örülni.
Örvendetes, mn. *gai, joyeux, heureux.*
Örvendezés, fn. *jubilation, f., applaudissements, cris d'allégresse, m. pl., réjouissance, f.*
Örvendezni, k. *se réjouir.*
Örvendező, mn. *joyeux, gai.*
Örvendeztetni, cs. *causer de la joie* ou *faire plaisir à qn.*
Örvény, fn. *tourbillon; tournoiement (de l'eau), m.; abîme; gouffre, précipice, m.*
Őrvezető, fn. *qui conduit au poste la garde.*
Őrvidék, fn. *frontière militaire, f.*
Őrvonal, fn. *cordon, m.*
Örvös galamb, fn. *pigeon à cravate, m., tourterelle à collier, f.*
Örvös sólyom, fn. *faucon à collier, m.*
Őrzemény, fn. *chose qui a été confié à la garde de qn., dépôt, m.*
Őrző, fn. *garde, gardeur, gardien, m.*
Ős, fn. *aïeul, m.*
Ősanya, fn. *aïeule, f.*
Ősanyag, fn. *matière première, f.*
Őserdő, fn. *forêt primitive, f.*
Ősi, mn. *paternel, maternel; patrimonial; ancien, antique.*
Őskor, fn. *monde primitif, m.*
Őslakó, fn. *premier habitant, aborigène, m.*
Őslény, fn. *être premier* ou *préexistant à toute autre chose, m.*
Ösmerni, Ösmérni l. Ismerni.
Ősnyelv, fn. *langue primitive, f.*
Őspróba, Összámpróba, fn. *preuve de noblesse, f.*
Össze, ih. *ensemble.*

Összeadás, fn. *addition, f.; (cérémonie du) mariage, m.*
Összeadni, cs. *additionner; unir par le lien conjugal, coinjondre; marier.*
Összeaggatni, cs. *réunir (par des points d'aiguille); coudre (ensemble).*
Összeakadni, cs. *se rencontrer; se heurter.*
Összeakasztani, cs. *joindre, lier, attacher ensemble.*
Összeaklálni l. Összeaggatni.
Összeállani, k. *se réunir, s'unir, s'associer; se constituer en société; se coaguler, se cailler* (se dit *du lait*).
Összeállitás, fn. *rapprochement, arrangement, m.*
Összeállítni, cs. *ranger.*
Összeázni (ik), k. *devenir* ou *être mouillé* ou *trempé.*
Összebarátkozni (ik), k. *se lier d'amitié.*
Összébb, ih. *plus rapproché.*
Összebékéltetni, Összebékítni, cs. *réconcilier.*
Összebeszélni, k. *convenir de qc.; comploter.*
Összebonyolódni (ik), k. *s'entortiller, se compliquer.*
Összecsapni, cs. *battre, claquer (des mains, etc.); réunir, joindre (en frappant); —*, k. *se réunir sur (la tête de) qn., passer sur qn.; fondre sur qn.; se prendre corps à corps; croiser le fer.*
Összecsókolni, cs. *baisotter.*
Összecsoportozni (ik), k. *s'attrouper.*
Összecsődülni, k. *s'attrouper, se réunir, s'assembler (en grand nombre).*
Összecsúnyítni, cs. *salir, souiller.*
Összecsunyulni, k. *se salir.*
Összedagadni, k. *s'enfler, se gonfler.*
Összedarabolni, cs. *mettre en pièces; dépécer.*
Összedobolni, cs. *assembler au son du tambour, battre le rappel.*
Összedőlni, k. *s'abattre; tomber en ruines; s'écrouler.*
Összedúlni, cs. *dévaster; désoler, ruiner.*
Összeégetni, cs. *réduire en cendres; incinérer; se brûler (la main, etc.).*
Összeégni, k. *être brûlé, être consumé (par le feu).*
Összeegyezés, fn. *accord, m., concordance, harmonie, f.*
Összeegyezni, k. *s'accorder; être d'accord; concorder.*
Összeegyeztetni, cs. *(faire) accorder; concilier; collationner (des écrits); raccorder.*
Összeérni, k. *se toucher par ses limites, confiner.*
Összeeskétés, fn. *(cérémonie du) mariage, m.*
Összeeskeтni, cs. *donner la bénédiction nuptiale (à un couple), unir par le mariage, conjoindre.*
Összeesküvés, fn. *conjuration, f.*
Összeesküvő, fn. *conjuré, m.*
Összefaggatni, cs. *torturer, martyriser.*
Összeférczelni, cs. *réunir (par des points d'aiguille), coudre (ensemble); compiler.*
Összeférni, k. *être compatible avec...; vivre en bonne intelligence avec qn.*
Összefoglalás, fn. *jonction; union; liaison, f.*
Összefoglalni, cs. *joindre (ensemble).*
Összefogódzani, —fogózkodni (ik), k. *se prendre* ou *se tenir par la main.*
Összeforradni, k. *se cicatriser, se fermer.*
Összeforrasztani, cs. *fermer (en cicatrisant); cicatriser, guérir; souder (en battant à chaud), corroyer.*
Összeforrasztás, fn. *cicatrisation; soudure, f.*
Összeforrni, k. *se cicatriser, se fermer, se souder (en croissant* ou *par l'effet d'un travail organique).*
Összefutkározni, —futkosni, cs. *parcourir.*
Összefutni, k. *accourir en foule; s'attrouper; se coaguler; —*, cs. *parcourir.*
Összefüggés, fn. *cohésion; suite; continuité, enchaînement, m.*
Összefüggni, k. *avoir de la cohérence, de la cohésion; s'enchaîner.*
Összeg, fn. *montant, total, m.; somme totale; quotité, f.*
Összeges, mn. *sommaire; —en*, ih. *sommairement; en masse.*
Összegesítni, cs. *sommer.*
Összegazolni, cs. *appeler qn. fripon.*
Összegázolni, cs. *renverser, écraser (avec sa voiture* ou *avec son cheval); écraser, détruire (en marchant dessus).*
Összegöngyölgetni, cs. *plier, rouler ensemble; pelotonner; réunir dans un paquet; mettre sous enveloppe.*
Összegyilkolni, k. *massacrer, tuer.*

Összegyógyulni, k. *se cicatriser, se fermer.*
Összegyúrni, cs. *mêler en pétrissant; pétrir.*
Összegyüjteni, cs. *assembler, rassembler; réunir; convoquer; rallier; faire une collecte.*
Összegyülni, k. *s'assembler; se réunir, s'attrouper, se rallier; s'accumuler.*
Összegyürni, cs. *bouchonner.*
Összeháborítni, cs. *brouiller.*
Összeháborodni (ik), k. *se brouiller.*
Összehajtani, cs. *rapprocher, faire converger, joindre en pliant; plier, ployer (une feuille de papier, etc.); rouler; (chasser pour) réunir, rassembler.*
Összehajtogatni, cs. *plier (ex. une lettre).*
Összehangzani (ik), k. *s'accorder; être d'accord; concorder; harmonier.*
Összehangzás, fn. *accord, m., concordance, harmonie, f.; concert, m.*
Összehangzó, mn. *concordant; d'accord; harmonieux; d'une concordance parfaite.*
Összehasadni, k. *se déchirer; se briser; se rompre; s'user.*
Összehasogatni, cs. *fendre.*
Összehasonlitás, fn. *comparaison; collation, f.*
Összehasonlitni, cs. *comparer qc. à qc.; mettre en parallèle; conférer; collationner (des écrits, etc.).*
Összehatni', cs. *agir ensemble; coopérer.*
Összeilleni (ik), k. *se convenir; sympathiser.*
Összeirás, fn. *conscription, f., inventaire, m.*
Összeirni, cs. *inventorier.*
Összeiró, fn. *conscripteur, m.*
Összeirott, Összeirt, fn. *conscrit, m.*
Összejárni, cs. *parcourir.*
Összejöni, k. *se réunir, s'assembler; se rencontrer, se trouver, se voir.*
Összejövetel, fn. *réunion; entrevue; assemblée; rencontre (inattendue), f.; conventicule, m.*
Összekapni, k. (val, vel), *se brouiller avec qn.; en venir aux mains* ou *aux prises;* —, cs. *(parvenir à) réunir.*
Összekapcsolni, cs. *joindre; agrafer.*
Összekapkodni, cs. *ramasser à la hâte.*
Összekelni, k. *se marier.*
Összekeresni, cs. *ramasser, rassembler; chercher partout.*
Összekoccsanni, k. *se rencontrer (avec force); s'entrechoquer, se heurter.*
Összekötni, cs. *lier, attacher (ensemble); réunir; nouer.*
Összeköttetés, fn. *connexion; liaison, f.; rapports, m. pl.*
Összeláncolni, cs. *réunir, joindre avec des chaînes; mettre à la même chaîne.*
Összeleg, ih. *tous (ensemble).*
Összemenni, k. *se resserrer, se froncer; diminuer, se fondre; se cailler* (se dit *du lait).*
Összemocskolni, cs. *salir, souiller.*
Összenőni, k. *se joindre (en croissant).*
Összeolvasztani, cs. *unir, allier par la fonte.*
Összeomlani (ik), **Összeomolni**, k. *s'abattre, tomber en ruines; s'écrouler.*
Összeölelni, cs. *embrasser.*
Összeölelkezni (ik), k. *s'embrasser*
Összepárositni, cs. *accoupler.*
Összepárosodni (ik), **—sulni**, k. *s'accoupler.*
Összepattanni, k. *se crever.*
Összeragadni, k. *être collé* ou *agglutiné.*
Összeragasztani, cs. *réunir; coller (ensemble), agglutiner; conglutiner; joindre.*
Összerágni, cs. *diviser (avec les dents); mâcher; détruire (en rongeant); éroder, corroder.*
Összerázni, cs. *réunir (en agitant); secouer vigoureusement.*
Összerogyni, k. *tomber en ruine; s'affaisser; s'écrouler.*
Összerombolni, cs. *démolir.*
Összeromlani (ik), **—romolni**, k. *se gâter; se corrompre; s'altérer.*
Összerontani, cs. *gâter; corrompre.*
Összeroskadni, k. *s'abattre; s'écrouler; tomber en ruines; s'affaisser et tomber.*
Összes, mn. *tout, tout entière, tous ensemble; total.*
Összeség, fn. *tout, total, ensemble, m., somme, f.; totalité, masse, f.*
Összeséges, mn. l. Összes.
Összeséggel, Összesen, ih. *tous ensemble, tous réunis, tous à la fois.*
Összeseregleni (ik), k. *s'attrouper, se rassembler.*
Összesitni, cs. *sommer; réunir (les parcelles dispersées).*

Összesülni, k. *avoir (le visage, etc.), brûlé (par); rôtir trop.*
Összeszaggatni, cs. *dilacérer; lacérer; user.*
Összeszámlálni, cs. *compter tout; additionner.*
Összeszámolás, fn. *addition; sommation; supputation, f.*
Összeszámolni, cs. *additionner; sommer; supputer.*
Összeszerezni, cs. *réunir par ses économies; amasser; faire un couple (de deux amants, etc.).*
Összeszorítni, cs. *presser, serrer (pour réunir, pour diminuer le volume de qc.); comprimer; tenir joint.*
Összeszorulni, k. *se serrer réciproquement; se presser.*
Összeszövetkezni (ik), k. *s'allier.*
Összeszűrni, cs. *mêler (en filtrant); —a levet, comploter.*
Összetagolni, cs. *rosser.*
Összetakarítni, cs. *arranger; mettre en ordre.*
Összetalálkozás, fn. *rencontre (fortuite), f.*
Összetalálkozni (ik), k. *se rencontrer.*
Összetársasítni, cs. *associer.*
Összetartani, cs. *tenir joint; —*, k. *être unis par l'esprit de corps.*
Összetartás, fn. *maintien de l'union, esprit de corps, m.*
Összetartozni (ik), k. *appartenir l'un à l'autre.*
Összetépni, cs. *déchirer; dilacérer.*
Összetétel, fn. *composition, f.*
Összetiporni, cs. *écraser, détruire (en marchant dessus).*
Összetörni, cs. *écraser; casser, briser; —* (ik), k. *se briser, se rompre.*
Összeütközés, fn. *rencontre (violente), f., choc, m.; collision, f.; conflit, m.*
Összeütközni (ik), k. *se rencontrer (avec force); être contigus (l'un à l'autre); se toucher; livrer bataille.*
Összeütni, cs. *pousser l'un contre l'autre, choquer; concasser; battre, claquer (des mains, etc.); joindre (en frappant); dresser; —*, k. *coïncider.*
Összevágni, cs. *couper (en morceaux); tailler (en pièces); trancher; —*, k. *coïncider.*
Összevaló, mn. *appartenant à la même catégorie, etc.; homogène; homonyme.*
Összeválogatni, cs. *rassembler (en choisissant); chercher.*
Összevásárlás, fn *achat, m.*
Összevásárló, *accapareur, m.*
Összevásárolni, cs. *acheter (plusieurs choses) à la fois; accaparer.*
Összeverekedni (ik), k. *se battre.*
Összevérezni, cs. *ensanglanter.*
Összevergődni, k. *se réunir péniblement.*
Összevesztítni, cs. *brouiller, désunir.*
Összeveszni, k. *se brouiller (avec qn.).*
Összevetni, cs. *jeter ensemble* ou *pêle-mêle; comparer.*
Összevissza, ih. *pêle-mêle; confusément.*
Összezavarni, cs. *confondre.*
Összezavarodni, k. *se confondre, s'embrouiller.*
Összezördülni, k. *se brouiller (avec qn.).*
Összezudítni, cs. *ameuter.*
Összezúdulni, k. *s'ameuter; s'attrouper.*
Összezúzni, cs. *écraser.*
Összezsarolni, cs. *amasser par l'usure.*
Összítni, cs. *sommer; additionner.*
Összpontos, mn. *concentrique; —ítani*, cs. *concentrer; —ítás*, fn. *concentration, centralisation, f.*
Ösvény, fn. *sentier, m.*
Ösvilág, fn. *monde primitif, m.*
Ősz, fn. *automne, m.*
Ősz, mn. *gris.*
Őszellik, k. *l'automne commence.*
Őszelő, fn. *septembre, m.*
Őszhaju, mn. *grison.*
Öszhang, fn. *accord, m.; harmonie, f.*
Öszhangos, mn. *harmonique; —an*, ih. *harmoniquement.*
Öszhangzani (ik), k. *s'accorder.*
Öszhangzat, fn. *accord, m.*
Őszhó, fn. *octobre, m.*
Őszi, **Őszies**, mn. *automnal, d'automne.*
Őszike, fn. *colchique d'automne, f.*
Őszinte, mn. *sincère, franc; —ség*, fn. *franchise, sincerité, f.*
Őszintén, ih. *sincèrement, franchement.*
Öszlet, fn. *somme totale, f., montant, total, m.*
Őszszakállu, mn. *qui a la barbe grise, [grison.*
Ösztöke, fn. *soc (de charrue), m.*
Ösztön, fn. *impulsion, f.; instinct, m.*

Ösztöndíj, fn. *bourse, f.*
Ösztöndíjas, fn. *boursier, m.*
Ösztönözni, cs. *stimuler.*
Ösztönszer, fn. *excitant, stimulant, irritant, m.; —ü*, mn. *instinctif; —üleg*, ih. *instinctivement.*
Ösztönzés, fn. *impulsion, incitation, f.*
Ösztövér, mn. *maigre, décharné.*
Ösztövéredni (ik), k. *maigrir.*
Ösztövéríteni, cs. *amaigrir.*
Ösztövérség, fn. *maigreur, f.*
Őszutó, fn. *novembre, m.*
Őszülni, k. *grisonner, blanchir.*
Összve, stb. l. Össze, stb.
Öszveg, fn. l. Öszlet.
Öszvér, fn. *mulet, m., mule, f.*
Öt, mn. *cinq.*
Öten, ih. *cinq.*
Ötféle, mn. *de cinq sortes* ou *manières* ou *façons.*
Ötleni (ik), k. (ba, be), *pénétrer; tomber* ou *venir dans l'esprit; apercevoir; saute · aux yeux.*
Ötlet, fn. *idée subite, pensée, f.*
Ötöd, fn. *cinquième, quint, m.*
Ötödik, mn. *cinquième; cinq (du mois).*
Ötödikszer, ih. *cinquième fois.*
Ötödrész, fn. *cinquième, quint, m.*
Ötödször, ih. *cinquièmement, en cinquième lieu.*
Ötös, mn. *quintuple, de cinque; —*, fn. *le nombre* ou *le chiffre cinq, m.*
Ötrétü, mn. *qui a cinq plis.*
Ötszöglet, fn. *pentagone, m.*
Ötszögü, mn. *quinquangulaire.*
Ötzör, ih. *cinq fois.*
Ötszöri, mn. *qui se fait cinq fois, quintuple.*
Ötszörös, mn. *quintuple.*
Ötszörözni. cs. *quintupler.*
Ötven, mn. *cinquante.*
Ötvened, fn. *cinquantième, m.; —ik*, mn. *cinquantième.*
Ötvenféle, mn. *de cinquante sortes.*
Ötvös, fn. *orfèvre, bijoutier; ouvrier en argenterie, m.*
Ötvözet, fn. *alliage, m.*
Ötvözni, cs. *aloyer, allier.*
Öv, fn. *ceinture; zone, f.*
Övedzeni l. Övezni.
Övé, mn. *le sien, la sienne; à lui, a elle.* [*ceindre.*
Övezni, cs. *entourer d'une ceinture,*
Őz, fn. *chevreuil, m.; chevrette, f.*
Őzbak, fn. *chevreuil, m.*
Őzborju, fn. *petit chevreuil, faon de chevrette, m.*
Őzczomb, fn. *cuissot de chevreuil, m.*
Ozfi, Ozgida, Őzolló, l. Őzborju.
Özön, fn. *flots, m. pl., courant, m., ondes, f. pl, inondation, f., torrent, m.; abondance, f.; déluge, m.*
Özönleni (ik), k. *faire flot; s'agiter; flotter; coûler avec rapidité* ou *à flots.*
Özönlés, fn. *cours rapide, m.; agitation, f.*
Özönnel, ih. *par torrents.*
Özönölni, cs. *répandre des torrents.*
Özönviz, fn. *déluge, m.*
Özönvizelőtti, mn. *antédiluvien.*
Özönvizi, mn. *diluvien.*
Ozszinü, mn. *fauve.*
Őztehén, fn. *chevrette, f.* [*f.*
Őzvadászat, fn. *chasse aux chevreuils,*
Özvegy, fn. *veuf, m.; veuve; douairière, f.* [*f.*
Özvegyállapot, fn. *veuvage, m., viduité,*
Özvegyév, fn. *an de viduité* ou *de deuil, m.*
Özvegylak, fn. *domicile affecté au douaire, m.*
Özvegység l. Özvegyállapot.
Özvegytartás, fn. *douaire, m.*
Özvegyülni, k. *devenir veuf* ou *veuve.*

P.

Pacsirta, fn. *alouette, f.*
Pácz, fn. *macération; corrosion; eau forte, f.; tan; confit, m.; sauce du tabac, f.* [*f.*
Paczal, fn. *tripes, f. pl., tripe, tripaille,*
Paczkázni, k. (on, en), *se moquer de qn.*
Páczolni, cs. *cautériser, mortifier; corroder; mariner; tanner; saucer (le tabac).*
Pad, fn. *banc, m.*
Padhát, fn. *dossier d'un banc, m.*
Padlás, fn. *grenier; plafond, m.*

Padlásolni, cs. *planchéier.*
Padlásszoba, fn. *chambre au grenier, f., galetas, m., chambre en galetas, f.*
Padlat, fn. *plafond, m.*
Padló, **Padlódeszka**, fn. *planche, f., plancher, m.*
Padlókoczka, fn. *carreau; parquet, m.*
Padlózat, fn. *lambrissage, m.*
Padlózni, cs. *planchéier.*
Pagony, fn. *forêt, f.*
Páholni, cs *battre, rosser.*
Páholy, fn. *loge, f.*
Paizs, fn. *bouclier, m.*
Paizsdad, mn. *en forme de bouclier; scutiforme.*
Pajzshordozó, fn. *écuyer, m.*
Pajzsos, mn. *couvri, armé d'un bouclier.*
Pajkos, mn. *pétulant;* —**an**, ih. *pétulamment.*
Pajkosság, fn. *pétulance, f.*
Pajta, fn. *grange, f.;* —**fia**, fn. *las, m., lassière, f.*
Pajtás, fn. *camarade, compagnon, m.*
Pajtáskodni (ik), k. *être camarade.*
Pajtásság, fn. *camaraderie, compagnie, f.*
Pajtaszer, fn. *las, m., lassière, f.*
Pajzán, mn. *pétulant;* —**ul**, ih. *pétulamment.*
Pajzánság, fn. *pétulance, f.*
Pakolni, cs. *emballer, empaqueter; mettre en paquet; encaisser; encaquer; mettre qc. dans sa malle.*
Pala, fn. *schiste, m.; ardoise, f.*
Palacsinta, fn. *omelette (faite avec de la farine), f.*
Palaczk, fn. *bouteille, f.; flacon, m; carafe, f.*
Palafejtés, fn. *ardoisière, f.*
Palakő l. **Pala.**
Palánk, fn. *estacade, palissade, f.; cloison de planches, f.*
Palánkkerités, fn. *cloison de planches, f.*
Palánkolat, fn. *palissade, f.*
Palánkolni, cs. *clôre de planches, de palissades.*
Palánkozni l. **Palánkolni.**
Palánksövény, fn. *échalier, m.*
Palást, fn. *manteau, m.*
Palástolni, cs. *pallier, voiler, déguiser.*
Palaszk, fn. l. **Palaczk.**
Palatábla, fn. *table, tablette* ou *feuille d'ardoise; ardoise en table, f.*
Palatyolni l. **Pitypalatyolni.**
Palavesszö, fn. *crayon d'ardoise, m.*
Pálcza, fn. *bâton (court et mince), m. canne, f.*
Pálczaütés, fn. *coup de bâton, m.*
Pálczázni, cs. *bâtonner.*
Pálczika, fn. *petit bâton, m., petite canne, badine, f.*
Paléta, fn. *palette, f.*
Pálinka, fn. *eau-de-vie, f.*
Pálinkafőzés, fn. *distillerie, f.*
Pálinkafőző, fn. *distillateur, m.*
Pálinkázni, k. *boire de l'eau-de-vie.*
Pállani (ik), k. *pourrir, se putréfier; se décomposer (sous l'influence de l'air); se réduire en poussière; être rongé par le temps.*
Pallér, fn. *polisseur, brunisseur; repasseur; finisseur, m.*
Pallérozás, fn. *polissure, f.*
Pallérozatlan, mn. *non poli.*
Palléroznі, cs. *polir.*
Pallérozott, mn. *poli; policé, civilisé.*
Palló, fn. *planche (de bois), f., ais, m., plancher; poteau, m.; planche épaisse, f.*
Pallos, fn. *glaive de la justice; glaive du bourreau, f.*
Pallózat, fn. *boiserie, f.; lambris, m., plancher, m.*
Pallózni, cs. *planchéier.*
Pálma, fn. *palmier, m., palme, f.*
Pálmaág, fn. *branche, f.,* ou *rameau de palmier, m., palme, f.*
Pálmafa, fn. *palmier; dattier, m.*
Pálmagyümölcs, fn. *datte, f.*
Palota, fn. *palais, m.*
Pálya, fn. *carrière, f.*
Pályabér, fn. *prix (du combat), m.*
Pályafutás, fn. *course de chevaux, carrière, f.*
Pályafutó, fn. *coursier; coureur, m.*
Pályaház, fn. *débarcadère, m., station, gare, f.*
Pályairat, fn. *pièce qui a remporté le prix, f.*
Pályaőr, fn. *garde, m.*
Pályatárs, fn. *collègue, m.; concurrent, m.*
Pályatér, fn. *carrière, arène, f.*
Pályaudvar, fn. l. **Pályaház.**
Pályázás, fn. *concurrence, f.*
Pályázat, fn. *course de chevaux; concurrence, f., concours (de compétiteurs pour la même place), m.*
Pályázni, k. *concourir (pour une place), faire concurrence (à qn. pour une place).*
Pályázó, fn. *concurrent, m.*

Pamacs, fn. *pinceau*, *m.*, *brosse* (*de barbouilleur*), *f.*, *doroir* (*de boulanger*), *m.*
Pamacsolni, cs. *enduire de...*, *peindre*, *peinturer.*
Pamat, fn. *paquet*, *m.*
Pamlag, fn. *canapé*, *divan*, *sofa*, *m.*; *ottomane*, *f.*
Pampuska, fn. *beignet*, *m.*
Pamut, fn. *coton*, *m.*
Pamutfa, fn. *colonnier*, *m.*; —**szövet**, fn. *étoffe de coton*, *f.*, *cotonnade*, *cotonnine*, *f.*
Panasz, fn. *plainte*, *f.*; *grief* (*contre qn.*), *m.*
Panaszkodni (ik), k. *se plaindre.*
Panaszlás, fn. *action de se plaindre*, *f.*
Panaszló, fn. *plaignant*; *accusateur*, *m.*
Panaszlott, fn. *défendeur*, *m.*
Panaszolkodni (ik), k. *se plaindre.*
Panaszolni, cs. *se plaindre de qc.*; *accuser qc. à qn.*
Panaszos, mn. *plaintif.*
Panaszos, fn. *plaignant*; *accusateur*, *m.*
Panaszszó, fn. *voix plaintive*, *f.*
Panasztétel, fn. *plainte*, *f.*, *grief*, *m.*
Pánczél, fn. *cuirasse*, *f.*
Pánczélos, mn. *cuirassé.*
Pánczélozni, cs. *cuirasser.*
Pandur, fn. *agent de la justice*, *m.*
Pangani, k. *stagner.*
Pangás, fn. *stagnation*, *f.*
Pánt, fn. *crampon*, *m.*
Pántolni, cs. *cramponner.*
Pántlika l. Szalag.
Pántolódni (ik), k. *quereller.*
Pap, fn. *prêtre*; *curé* (*catholique*); *ministre* (*protestant*), *m.*
Papa, fn. *papa*, *père*, *m.*
Pápa, fn. *pape*, *m.*
Papagály, fn. *perroquet*, *m.*
Pápai, mn. *du pape*, *papal*; *pontifical.*
Pápakövet, fn. *internonce*, *m.*
Pápalevél, fn. *bref*, *m.*
Pápaság, fn. *papauté*, *f.*; *pontificat*, *m.*
Pápaszem, fn. *lunettes*, *f. pl.*
Papi, mn. *du clergé*, *clérical*; *ecclésiastique.*
Papirend, fn. *ordre ecclésiastique* ou *clérical*; *clergé*, *m.*
Papir, fn. *papier*, *m.*
Papirfa, fn. *arbre papyrifère*, *m.*
Papiros l. Papir.
Papirtölcsér, fn. *cornet* (*de papier*), *m.*
Pápista, fn. *papiste*, *m.*
Pápistaság, fn. *papisme*, *m.*
Pápistaszinü, mn. *pâle.*
Papkormány, fn. *hiérarchie*, *f.*
Paplak, fn. *presbytère*, *m.*
Paplan, fn. *courte-pointe*, *f.*
Paplanos, fn. *courte-pointier*, *m.*
Papnevelde, fn. *séminaire*, *m.*
Papolás, fn. *prédication*, *f.*
Papolni, cs. *prêcher*; *sermonner.*
Papos, mn. *de prêtre*; *de la prêtraille.*
Papramorgó, fn. *eau-de-vie*, *f.*
Paprika, fn. *poivre*, *m.*
Paprikázni, cs. *assaisonner de poivre*, *poivrer.*
Papság, fn. *clergé*, *m.*
Papsajt, fn. *mauve à feuilles rondes*, *f.*
Papszentelés, fn. *ordination*, *f.*
Papucs, fn. *pantoufle*; *mule* (*du pape*), *f.*
Papuralkodás, fn. *hiérarchie*, *f.*
Pár, fn. *paire*, *f.*, *couple*, *m. et f.*; *duplicata*, *double*, *m.*
Pára, fn. *légère vapeur*, *f.*, *exhalaisons*, *f. pl.*, *vapeur* (*humide*), *f.*; *âme d'un animal*, *f.*; szegény —! *pauvre diable!*
Parádé, fn. *parade*, *f.*
Parádézni, k. *faire parade* ou *ostentation* (*de qc.*).
Paradicsom, fn. *paradis*, *m.*
Paradicsomalma, fn. *pomme de paradis*, *f.*
Paradicsomi, mn. *de paradis.*
Paradicsommadár, fn. *paradisier*, *m.*
Parafa, fn. *liège*, *m.*
Paraj, fn. *épinard*, *m.*; *mauvaise herbe*, *ivraie*, *f.*
Párállani (ik), k. *s'évaporer.*
Párálni, cs. *préparer à la vapeur*; *braiser.*
Parancs, fn. *ordre*, *commandement*, *mandat*, *m.*; *ordonnance*, *f.*
Parancsnok, fn. *commandant*, *chef*, *m.*
Parancsolás, fn. *action de commander*, *f.*
Parancsolat l. Parancs.
Parancsolni, cs. *ordonner*, *commander.*
Parancsolólag, ih. *impérieusement.*
Parancsoló-mód, fn. *impératif*, *m.*
Parancsőr, fn. *ordonnance*, *f.*
Parancsőrtiszt, fn. *officier d'ordonnance*, *m.*
Parancsszó, fn. *commandement*, *m.*
Parány, fn. *atome*, *m.*
Parányi, mn. *excessivement petit* ou *peu*; *exigu*; —**ság**, fn. *petitesse*, *exiguïté*, *f.*
Párarány, fn. *symétrie*, *f.*; —**os**, mn. *symérique.*

Párás, mn. *vaporeux.*
Paraszt, fn. *paysan, m.;* —, mn. *grossier.*
Parasztember, fn. *paysan, m.*
Parasztkocsi, fn. *chariot à ridelles, m.*
Parasztné, fn. *femme de paysan, paysanne, f.*
Parasztnép, fn. *paysans, m. pl.*
Parasztnő, fn. *paysanne, f.*
Parasztos, mn. *rustique; grossier;* —an, ih. *à la paysanne, rustiquement.*
Parasztság, fn. *corps de paysans, m.*
Parasztszokás, fn. *mœurs rurales* ou *champêtres, f. pl.*
Paraszttelek, fn. *métairie, ferme, f.*
Paraszttuskó, fn. *rustre, palot, m.*
Parasztul, ih. *à la paysanne, rustiquement.*
Parasztulni, k. *contracter des manières rustiques.*
Parasztviselet, fn. *habillement de paysan, m.*
Páratlan, mn. *impair.*
Párázat, fn. *évaporation, f.*
Parázna, mn. *lascif;* —, fn. *fornicateur, m.*
Paráználkodni, k. *paillarder.*
Paráznaság, fn. *lasciveté; luxure, f.*
Párázni (ik), k. *s'évaporer.*
Parázs, fn. *charbons ardents, m. pl.*
Párbaj, fn. *duel, m.*
Párbeszéd, fn. *dialogue, m.*
Párdal, fn. *duo, m.*
Párducz, fn. *panthère, f.*
Paréj, fn. l. Paraj.
Párgolni l. Párálni.
Párhangos, mn. *à deux voix.*
Párhuzam, fn. *parallèle, f.*
Párhuzamos, mn. *parallèle.*
Paripa, fn. *cheval de selle, m.*
Paripázni, k. *aller à cheval.*
Páris, tn. *Paris, m.*
Párítni, cs. *accoupler; apparier*
Parittya, fn. *fronde, f.*
Parittyász, fn. *frondeur, m.*
Parittyázni, cs. *fronder.*
Párizs, fn. *Paris, m.;* —i, mn. *parisien.*
Párkány, fn. *bord, m.; moulure, f.*
Párkányzat, fn. *moulure, f.*
Parket, fn. *futaine, f.*
Parlag, fn. *pièce de terre inculte, f.*
Parlagi, mn. *champêtre, rural; inculte, sans culture; grossier.*
Parlagon, ih. *sans culture.*
Párlani l. Párállani.
Párlás, fn. *évaporation; distillation, f.*
Párlasztani, cs. *distiller.*
Párlat, fn. *distillation, f.*
Párló, fn. *distillateur, m.*
Párlóüst, fn. *vessie distillatoire, f., alambic, m.*
Párna, fn. *coussin, m.*
Párnahéj, fn. *taie (d'oreiller), f.*
Párnanyereg, fn. *panneau, m.*
Párnázni, cs. *matelasser, rembourrer.*
Párnaszék, fn. *chaise rembourrée, f.*
Párnazsák, fn. *paillasse, valise de lit, f.*
Paróka, fn. *perruque, f., tour de cheveux, m.*
Parókaláb, fn. *tête à perruque, f.*
Parókás, fn. *perruquier, m.*
Párolni, cs. *produire de la vapeur; préparer à la vapeur; braiser.*
Párologni, k. *s'évaporer.*
Páronként, ih. *deux à deux; par paires.*
Páros, mn. *pair, accouplé.*
Párosítás, fn. *appariement, accouplement, m.*
Párosítni, cs. *accoupler; apparier.*
Párosodás, fn. *action de s'apparier.*
Párosodni (ik), Párosulni, k. *s'apparier; s'accoupler.*
Part, fn. *bord; rivage, m.; colline, f.*
Párt, fn. *parti, m., adhérents, partisans, m. pl., faction, secte, f.*
Párta, fn. *couronne virginale; virginité, f.*
Pártatlan, mn. *impartial; neutre.*
Pártatlanság, fn. *neutralité; impartialité, f.*
Pártatlanul, ih. *impartialement.*
Pártázat, fn. *moulure, f.*
Partbirtokos, fn. *propriétaire de la rive; seigneur qui a droit d'épave, m.*
Pártdüh, fn. *fureur des factions, f.*
Pártfél, fn. *partisan; adhérent, m.*
Pártfogás, fn. *protection, f.*
Pártfogó, fn. *protecteur, m.*
Pártfogolás, fn. *protection, f.*
Pártfogolni, cs. *protéger.*
Pártfogolt, fn. *protégé, m.*
Pártfogóság, fn. *patronage, m.*
Parthajó, fn. *cabotier, m.*
Parthajós, fn. *caboteur, m.*
Parthajózás, fn. *cabotage, m.*
Párthív, fn. *partisan, m.*
Parti, mn. *de rivage.*
Partjog, fn. *droit de rivage, m.*
Partlakos, fn. *habitant de la côte, des côtes, riverain, m.*
Partmellék, fn. *paysage maritime, m.;* —i, fn. *riverain, m.*

Pártolás, fn. *protection, f.; appui, m.*
Pártolni, cs. *protéger; —*, k. *déserter son parti; apostasier.*
Partos, mn. *couvert de collines, montueux.*
Pártos, fn. *partisan, m.; —*, mn. *partial; factieux.*
Pártoskodni (ik), k. *se faire un parti; se révolter.*
Pártosság, fn. *partialité, f.*
Partőr, fn. *garde de la côte; guet des côtes (de la mer), m.*
Partőrhajó, fn. *garde-côte, m.*
Partőrség, fn. *garde de la côte, f.*
Partraszállás, fn. *abord, arrivage, m.; descente, f.*
Pártszellem, fn. *esprit de parti, m.*
Pártütés, fn. *révolte, rebellion, sédition, f.*
Pártütő, fn. *rebelle, séditieux, révolté, m.*
Partvám, fn. *quayage, m.*
Partvidék, fn. *contrée qui borde une rivière, etc., f.*
Párulni l. **Párosodni**.
Párvers, fn. *distique, m.*
Párvetés, fn. *rafle, f.*
Párviadal, fn. *duel, m.*
Párvívó, fn. *duelliste, m.*
Párzani l. **Párosodni**.
Párzás, fn. *appariement, accouplement, m.*
Paskolni, cs. *donner des coups de patte* ou *des claques.*
Pass, fn. *rafle, f.*
Passogatni, k. *claquer des mains.*
Pástétom, fn. *pâté, m.; —mű*, fn. *pâtisserie, f.; —sütő*, fn. *patissier, m.*
Paszat, fn. *immondices, saletés, f. pl.*
Paszatolni, cs. *salir; souiller.*
Paszita, fn. *repas de baptême, m.*
Paszomán, fn. *galon, m.; tresse, f., passement, m.; —csináló*, fn. *passementier, m.; —ozni*, cs. *galonner.*
Pászta, fn. *trait, m., ligne; raie; barre, f.*
Pásztánként, ih. *par traits; par lignes; par endroits; par zones.*
Pásztáseső, fn. *pluie partielle,* ou *par zones, f.*
Pászternak l. **Pasztinák**.
Pasztinák, fn. *panais, m.*
Pásztor, fn. *pâtre; pasteur, m.; —*, mn. *de pâtre; pastoral; champêtre; bucolique.*
Pásztorbot, fn. *houlette, f.*
Pásztordal, fn. *chant, m.,* ou *chanson pastoral(e), f.; pastourelle, f.*
Pásztori, mn. *pastoral; —lag*, ih. *comme un pâtre; en pâtre.*
Pásztorkodás, fn. *vie pastorale, vie de pâtre, f.*
Pásztorkodni (ik), k. *mener une vie de pâtre; être pâtre.*
Pásztorköltemény, fn. *poëme bucolique, pastoral, m.; églogue, idylle, f.*
Pásztorleány, fn. *jeune fille qui garde des troupeaux; pastourelle; fille d'un pâtre, f.*
Pásztoros, mn. *conforme aux mœurs, aux usages de pâtres.*
Pásztorsíp, fn. *chalumeau; pipeau, m.*
Pásztortarisznya, fn. *panetière, f.*
Paszuly, fn. *fève, f.*
Pata, fn. *corne du pied, f., sabot, pied de cheval, m.*
Patács, fn. *maréchal ferrant, m.*
Patacsorba, fn. *seime, f.*
Patafekély, fn. *javart encorné, m.*
Patahántó, fn. *paroir, boutoir, m.*
Patahasadék l. **Patacsorba**.
Pataház, fn. *vitre, f.*
Patak, fn. *ruisseau, m.; —i*, mn. *de ruisseau.*
Patás, mn. *onglé.*
Pataszor, fn. *encastelure, f.*
Patavájó, fn. *cure-pied, rogne-pied, m.*
Patécs, fn. *péléchies, f. pl.*
Patika, fn. *pharmacie, f.*
Patikás, fn. *apothicaire, m.; —ság*, fn. *pharmacie, f.*
Patkány, fn. *rat, m.*
Patkányfogó, fn. *ratière, f.; preneur de rats, m.*
Patkányméreg, fn. *mort aux rats, f.*
Patkó, fn. *fer de cheval; fer à cheval; fer (dont on garnit les talons des bottes), m.*
Patkolás, fn. *ferrure, f.*
Patkolni, cs. *ferrer un cheval.*
Patkószeg, fn. *clou à ferrer, m.*
Patkóvas, fn. *fer à cheval; fer de cheval, m.*
Patriarka, fn. *patriarche, m.*
Patriarkaság, fn. *patriarcat, m.*
Pattanás, fn. *son d'un corps qui rebondit, m., explosion, f.; boutons (sur la peau), m. pl.*
Pattanni, k. *bondir, rebondir; rendre un son; faire explosion; éclater;* lóra *—, s'élancer sur son cheval.*
Pattantani, cs. *faire claquer; décharger (son fusil); faire éclater; rompre, briser violemment (une corde).*

Pattantyús, fn. *canonnier; artilleur, m.*; —**ág**, fn. *artillerie, f.*
Pattogatni, cs. *faire claquer; faire des décharges; rôtir, brûler des papetons de maïs.*
Pattogni, k. *éclater par intervalles; craqueter; décrépiter.*
Pattogó, mn. *qui éclate, éclatant, fulminant.*
Patvar, fn. *querelle, f.*
Patvarkodni (ik), k. *quereller.*
Patvarkodó, fn. *querelleur, m.*
Patyóka, fn. *frontal, m.*
Patyókálni, cs. *s'envelopper.*
Patyolat, fn. *batiste, f.*; —, mn. *de batiste.*
Páva, fn. *paon, m.*; —, mn. *de paon.*
Pávián, fn. *babouin, m.*
Pazar, mn. *prodigue; somptueux.*
Pazarfény, fn. *luxe, m.*
Pazarlás, fn. *prodigalité, f.*
Pazarló, fn. *prodigue, m.*
Pazarolni, cs. *prodiguer, dilapider.*
Pazarul, ih. *avec prodigalité.*
Pázsit, fn. *gazon, m.*
Pázsitszék, fn. *banc de gazon, m.*
Pázsitszolet, fn. *parterre de gazon, m.*
Pázsitszelő, fn. *coupeur de gazon, m.*
Pecsenye, fn. *rôti, rôt, m.*
Pecsenyeforgató, fn. *tourne-broche, m.*
Pecsét, fn. *cachet, sceau, scellé, m.*; *tache, f.*
Pecsétagyag, fn. *terre sigillée, f.*
Pecsételés, fn. *apposition d'un sceau, f.*
Pecsételni, cs. *cacheter; sceller; apposer le scellé.*
Pecsétes, mn. *qui présente des taches.*
Pecsétezni, cs. *tacher, maculer.*
Pecsétgyűrű, fn. *anneau à cacheter, m.*
Pecsétnyomó, fn. *cachet, m.*
Pecsétőr, fn. *garde des sceaux, m.*
Pecsétviasz, fn. *cire à cacheter, à sceller, f.*
Peczek, fn. *garrot, m.*; *ardillon (d'une boucle), m.*
Peczér, fn. *valet de chien, m.*
Péczézni, cs. *tracer.*
Peczk, fn. *bouchon; tampon, m.*
Peczkelni, cs. *écarter (largement); boucler.*
Pederítni, **Pederni**, cs. *tourner; faire tourner.*
Pedig, ksz. *néanmoins, toutefois, pourtant*; még —, *et qui plus est.*
Pediglen l. **Pedig.**
Pehely, fn. *plume tendre, f., duvet; coton, m.*
Pej, mn. *(cheval) bai brun.*
Pék, fn. *boulanger, m.*
Péklegény, fn. *garçon boulanger, m.*
Pékmesterség, fn. *métier de boulanger, m.*; *boulangerie, f.*
Példa, fn. *exemple, m.*; **példának okáért, például**, *par exemple.*
Példaadás, fn. *exemple, m.*
Példabeszéd, fn. *proverbe, adage; diction, m.*; —**i**, mn. *proverbial.*
Példakép, fn. *modèle; type; idéal, m.*
Példálódzani (ik), k. *faire allusion à qc.*
Példamese, fn. *parabole, f.*
Példány, fn. *modèle, exemple; exemplaire, m.*
Példányirat, fn. *écriture modèle, f., modèle d'écriture, exemple, m.*
Példánykép, fn. *modèle; type; idéal, m.*
Példás, mn. *exemplaire.*
Példásan, ih. *d'une manière exemplaire.*
Példátlan, mn. —**ul**, ih. *sans exemple.*
Például, ih. *par exemple.*
Példázat, fn. *parabole; allusion, f.*
Példázatos, mn. —**an**, ih. *parabolique (ment.)*
Példázgatni, **Példázkodni** (ik), k. *faire allusion à qc.*
Példázódni (ik), l. **Példázgatni.**
Pele, fn. *loir, m.*
Pelengér, fn. *carcan, poteau, m.*
Pelenka, fn. *lange, m., braie, f.*
Pelikán, fn. *pélican, m.*
Pelye l. **Pele.**
Pelyh l. **Pehely.**
Pelyhedzeni (ik), k. *se garnir de duvet.*
Pelyhes, mn. *garni de duvet, duveteux; cotonneux.*
Pelyhesedni (ik), k. *être couvert de duvet.*
Pelyhezni, cs. *couvrir de duvet*; —(**ik**), k. *se garnir de duvet.*
Pelyva, fn. *balle, f.*
Pemet, fn. *écouvillon, m.*; —**elni**, cs. *écouvillonner.*
Pendel, fn. *chemise de dessous, f.*
Penderitni, cs. *tourner; faire tourner.*
Pendítni, cs. *faire sonner.*
Pendülni, k. *sonner, tinter.*
Penész, fn. *moisissure, chancissure, f., moisi, m.*; *mucor, m.*
Penészedni (ik), k. *se couvrir de moisissure, (se) moisir; (se) chancir.*
Penészes, mn. *couvert de moisissure; moisi, chanci.*
Penészesedni l. **Penészedni.**
Penészesség l. **Penész.**

Penészülni l. Penészedni.
Penge, fn. *lame, f.*
Pengeni, k. *sonner, tinter.*
Pengés, fn. *son, m.*
Pengetni, cs. *faire sonner qc.; toucher (ex. la harpe).*
Pengő, mn. *sonnant;* —, fn. *molette (d'éperon), f.; argent comptant, m.*
Penna, fn. *plume à écrire, f.*
Péntek, fn. *vendredi, m.;* nagy —, fn. *vendredi saint, m.*
Pénz, fn. *monnaie, f., espèces, f. pl., argent, m.*
Pénzalap, fn. *fonds, m.*
Pénzállapot, fn. *finances, f. pl.*
Pénzarany, fn. *or de ducat, m.*
Pénzbecs, fn. *valeur des monnaies, f.*
Pénzbirság, fn. *amende, f.*
Pénzes, mn. *d'argent; riche.*
Pénzetlen, mn. *sans argent;* —ség, fn. *manque, m.,* ou *disette d'argent, f.;* —ül, ih. *sans argent.*
Pénzfaj, fn. *espèce (d'argent), f.*
Pénzfolyam, fn. *cours, m.*
Pénzgyüjtemény, fn. *cabinet, m.,* ou *collection de médailles, f.*
Pénzhamisitó, fn. *faux monnayeur, m.*
Pénzjog, fn. *droit de battre monnaie, m.*
Pénzláb, fn. *titre des monnaies, m.*
Pénzszedés, fn. *quête, collecte, f.*
Pénzszomj, fn. *avidité pour l'argent, soif de l'argent, f.*
Pénzszomjas, mn. *avide d'argent.*
Pénztan, fn. *numismatique, f.*
Pénztár, fn. *caisse, f.;* —hiány fn. *déficit, m.*
Pénztárnok, fn. *caissier, m.*
Pénztelen, mn. *sans argent.*
Pénztőzsér, fn. *banquier; changeur, m.*
Pénztudós, fn. *numismate, m.*
Pénzügy, fn. *finances, f. pl.*
Pénzügyi, mn. *financiel, financier; de finance.*
Pénzügyigazgatás, fn. *administration des finances, f.*
Pénzügyminister, fn. *ministre des finances, m.;* —ium, fn. *ministère des finances, m.*
Pénzügytudomány, fn. *science des finances, f., finances, f. pl., économie politique, f.*
Pénzüzlet, fn. *affaire d'argent, f.*
Pénzvágy, fn. *âpreté à l'argent, f.*
Pénzváltó, fn. *changeur, m.*
Pénzverde, fn. *monnaie, f., hôtel de la monnaie* ou *des monnaies, m.*
Pénzverés, fn. *monnayage, m.*
Pénzverés joga, fn. *droit régalien de battre monnaie, m.*
Pénzverő, fn. *monnayeur, m.*
Pénzverőház l. Pénzverde.
Pénzverőhivatal, fn. *chambre des monnaies; administration des monnaies, f.* [m.
Pénzvizsgálás, fn. *essai des monnaies,*
Pénzvizsgáló, fn. *essayeur, m.*
Pép, fn. *bouillie (alimentaire); marmelade (ex. de pommes); crème, f.; rob, m.; pâte, f.; colle de farine, f.*
Pépezni, cs. *coller.*
Pepecselni, k. *faire la petite besogne du ménage.*
Per, fn. *procès, m.; différend, m.*
Peralku, fn. *transaction, f.*
Percz, fn. *minute, f.*
Perczegni, k. *faire tic-tac; pétiller.*
Perczenet, fn. *moment, m.; minute, f., instant, m.*
Perczentés, fn. *oscillation, vibration (d'une pendule), f.*
Perczmutató, fn. *aiguille des minutes, f.*
Perdítni, cs. *tourner, faire tourner.*
Perdülni, k. *tourner en rond.*
Perecz, fn. *craquelin, m.*
Pereczvas, fn. *fers (aux mains), m. pl.; menottes, manicles, f.*
Peregni, k. *tourner (en cercle* ou *en rond); faire entendre un son en tournant; ronfler.*
Perelni, k. *être en procès avec qn.; quereller.* [f.
Pereputy, fn. *parenté; coterie, clique,*
Peres, mn. *litigieux; contentieux.*
Peresfél, fn. *partie, f.*
Peresdolog, fn. *objet d'un différend; point en litige; point controversé, m.*
Pereskedni (ik), k. *plaider; être en procès (avec qn.).*
Pereszlen, fn. *moulinet, m.*
Perfolyam, **Perfolyamat**, fn. *procédure, f.*
Pergamen, fn. *parchemin, m.*
Perge, mn. *spiral; spiriforme.*
Pergedezni, k. *grésiller.*
Pergelni, cs. *torréfier, rôtir, brûler (ex. du café).*
Pergetni, cs. *faire tourner avec vitesse.*
Pergetyű, fn. *toupie bourdonnante, f.*
Pergőfuró, fn. *drille, f., trépan à archet, m.*
Pergőkalit, fn. *pilori, m.*
Pergőrokka, fn. *rouet (à filer), m.*

Perje, fn. *(plante) graminée à panicule* ou *paniculée, f.*
Perjel, fn. *prieur, m.*
Perjelség, fn. *priorat, prieuré, m.*
Perkál, fn. *bouracan, m.*
Perkáta, fn. *entonnoir, m.*
Perkelni l. Pergelni.
Perköltség, fn. *frais de procès, dépens, m. pl.*
Perlekedés, fn. *plaidoirie, f.*
Perlekedni (ik), k. *être en procès.*
Permet, Permeteg, fn. *pluie fine, f.*
Permetezni, k. *il fait une pluie fine.*
Pernye, fn. *cendres légères, f. pl.; flammèche, f.*
Perorvoslat, fn. *moyen de droit, moyen judiciaire; moyen légal, m.*
Perpatvar, fn. *querelle, dispute, f.*
Perrendtartás, fn. *procédure, f.*
Persedék, fn. *éruption à la peau, f., exanthème, m.*
Persely, fn. *sachet, m., bourse pour la quête dans l'église, f.; tronc des aumônes, m.*
Persenés l. Persedék.
Persze, ih. *naturellement.*
Perváta, Pervéta, fn. *retraite, f.*
Perzselni, cs. *brûler; flamber.*
Perzsszag, fn. *brûlé, roussi, m.*
Perzsszagu, mn. *qui sent le brûlé.*
Peselni, cs. *pisser.*
Peshedni, k. *être en stagnation, stagner; croupir.*
Pest, tn. *Pest.*
Pesti, mn. *de Pest.*
Pestis, fn. *peste, f.*
Peszér, fn. *valet de chien, m.*
Peszméte, fn. *groseille verte, gadèle, f.*
Pesztonka, fn. *fille qui garde un enfant, f.*
Peták, fn. *pièce de sept kreutzers, f.*
Petárda, fn. *pétard, m.*
Pete, fn. *œuf, m.*
Petéded, mn. *ovale; oviforme*
Petefészek, fn. *ovaire, m.*
Petrencze, fn. *veillotte, f.*
Petrezselem, fn. *persil, m.*
Pettegetett, mn. *moucheté; marqueté; tacheté.*
Pettegetni, cs. *moucheter; marqueter; tacheter.*
Petty, fn. *moucheture; tavelure, f.; point, m.*
Pettyes, mn. l. Pettegetett.
Pettyezni l. Pettegetni.
Pettymenét, fn. *genette, f.*
Petyegni, k. *babiller.*
Petyhedni, k. *se relâcher; mollir.*
Petyhedt, mn. *relâché; détendu; mou.*
Petyhüdni (ik), k. l. Petyhedni.
Petyhüdtség, fn. *relâchement, m.*
Petymeg, fn. *furet, m.*
Pezsdülni, cs. *faire effervescence; fermenter, bouillir.*
Pezsegni, k. *fermenter, bouillir, faire effervescence; pétiller; mousser; former une écume* ou *des gouttelettes perlées; briller; fourmiller de qc.*
Pezsgés, fn. *effervescence, f.; pétillement; fourmillement, m.*
Pezsgő, mn. *bouillant, effervescent;* —, fn. *vin de Champagne, m.*
Pezsgőpor, fn. *poudre effervescente, f.*
Pézsma, fn. *musc, m.;* —, mn. *musqué.*
Pézsmafü, fn. *geraine musquée, f.*
Pézsmahód, fn. *rat musqué, piloris, m.*
Pézsmály, fn. *musc, m.*
Pézsmaszag, fn. *odeur de musc, f.*
Piacz, fn. *marché, m.; place, f.*
Piaczi, mn. *du marché.*
Picsogni, k. *pleurer.*
Piczi, Piczike, Piczin, Piczinke, mn. *exigu; mince, menu.*
Piczíny, mn. l. Piczi.
Piha! isz. *fi! fi donc!*
Pihe, fn. *duvet, m.*
Pihegni, k. *respirer avec effort; souffler; haleter; ronfler* (se dit du *cheval).*
Pihekönnyü, mn. *léger comme du duvet.*
Pihenés, fn. *cesse, f.; repos, m.*
Pihenni, k. *reposer, se reposer.*
Pihenőnap, fn. *jour de repos; jour de séjour, m.*
Pihentetni, cs. *laisser reposer; accorder du repos à qn.; reposer* (ex. *l'esprit).*
Piheszakáll, Pihesször, fn. *duvet, coton, m.*
Pikkely, fn. *écaille (de poisson), f.*
Pikkelyded, mn. *en forme d'écailles.*
Pikkelyes, mn. *écailleux.*
Pikós, mn. *gris.*
Pilis, fn. *tonsure, couronne, f.; nectaire, m.*
Pilla, fn. *paupière, f.*
Pillanat, fn. *regard, coup d'œil; moment, instant, m.*
Pillangani, k. *briller; étinceler; papilloter.*
Pillangó, fn. *papillon, m.*
Pillangóezüst, fn. *paillette (d'argent), f.*
Pillangólemez, fn. *paillette (d'or), f.*

'illantani, k. *jeter un coup d'œil, regarder.*
'illantás, fn. *clin d'œil; moment, instant; regard, coup d'œil, m.*
'illaszőr, fn. *cil, m.*
'ille, fn. *papillon, m.*
'illogatni, Pillogni, k. *cligner, ciller, clignoter.*
'ilula, fn. *pilule, f.*
'imasz, fn. *lourdaud, rustre, m.; —,* mn. *lourd, grossier; —*ul, ih. *grossièrement; lourdement.*
'impó, fn. *potentille, f.*
'incze, fn. *cave, f.; —*ablak, fn. *soupirail, m.; —*bogár, fn. *armadille ordinaire; cloporte, f.; —*lyuk, fn. *soupirail, m.; —*mester, fn. *sommelier; cellérier, m.*
'inczér, fn. *sommelier; garçon (d'une grande auberge), m.* [*f.*
'inczetok, fn. *cantine; cave portative,*
'inczetorok, fn. *échappée, f.*
'ingálni, cs. *peindre.*
'inka, fn. *tampon, m.; cheville, f.*
'int, fn. *mesure de deux litres, f.*
'intér, fn. *tonnelier, m.*
'intérmunka, fn. *tonnelage, m.*
'inty, fn. *pinson, m.*
'iócza, fn. *sangsue, f.*
'iom, fn. *sonde, f.*
'ipa, fn. *pipe, f.*
'ipaagyag, fn. *argile* ou *terre à pipe, argile blanche, f.*
'ipacs, fn. *coquelicot, m.*
'ipagyujtó, fn. *fidibus, m.*
'ipálni, Pipázgatni, Pipázni, cs. *fumer (du tabac).*
'ipás, fn. *fumeur (de tabac), m.*
'ipaszár, fn. *tuyau de pipe, m.; —*lábu, mn. *qui a les pieds menus.*
'ipaszóval, ih. *en fumant.*
'ipaszurkáló, fn. *cure-pipe, m.*
'ipatajték, fn. *écume de mer, f.*
'ipatisztító, fn. *cure-pipe, m.*
'ipatöltő, fn. *tampon (à pipe), m.*
'ipavájó, fn. *cure-pipe, m.*
'ipázni l. Pipálni.
'ipere, fn. *parure, f.; —*áru, fn. *affiquets, m. pl.; —*árusnő, fn. *marchande de modes, modiste, f.*
'iperés, mn. *paré.*
'iperevágy, fn. *manie de la parure, f.*
'iperészkedni (ik), k. *se parer (avec recherche).*
'iperézni, cs. *parer, orner.*
'iperkőcz, fn. *propret, m.*

Pipis, Pipiske, fn. *alouette pipi, f.*
Pipitér, fn. *camomille, f.*
Pir, fn. *rougeur, f.*
Piripio, fn. *guépier, m.*
Pirítni, cs. *rissoler, roussir; rôtir (du pain), griller; brûler* (ex. *du café*); *roussir* (ex. *de la farine dans du beurre*).
Pirított, mn. *grillé; rôti.*
Pirkadni, k. *rougir; roussir.*
Pirók, mn. *rougeâtre; roussâtre; —* fn. *pivoine, m.*
Pironganí, k. *rougir.*
Pirongatás, fn. *réprimande, f.*
Pirongatni, cs. *réprimander qn.*
Pirongatózni (ik), k. *gronder.*
Pironkodni (ik), k. *rougir.*
Piros, mn. *rouge; rose; rosé; vermeil.*
Pirosítni, cs. *teindre en rouge, rougir.*
Pirosító, fn. *fard rouge, m.*
Piroska, mn. *rougeâtre.*
Piroslani (ik), k. *se teindre en rouge, rougir.*
Pirosodni (ik), k. l. Piroslani.
Pirospej, mn. *(cheval) fauve tirant sur le roux, alezan.*
Pirosság, fn. *rougeur, f., rouge; incarnat; vermillon, m.; rousseur* (ex. *des cheveux*), *f.*
Pirossárga l. Pirospej.
Pirosszürke, mn. *(cheval) rouan.*
Pirosvérü, mn. *à sang rouge.*
Pirulás, fn. *rougeur, f.*
Pirulni, k. *rougir, avoir honte; roussir.*
Pisálni, k. és cs. *pisser.*
Piskolcz, fn. *antimoine, m.*
Piskóta, fn. *biscuit, m.*
Pislantani l. Pillantani.
Pislogatni, k. *clignoter.*
Pislogni, k. *cligner (l'œil); ciller; répandre une faible lueur; brûler sans flamme; couver* (ex. *sous les cendres*); *être près de s'éteindre.*
Pisszegetés, fn. *sifflement, m.*
Pisszegetni, Pisszegni, k. *siffler.*
Pisszenni, k. *bouger.*
Pisze, mn. —orr, fn. *nez obtus, nez camus, m.*
Pisszeorru, fn. *camus, m., camuse, f.; camard, m., camarde, f.*
Piszkafa, fn. *fourgon, m.*
Piszkálni, cs. *arranger (le feu); remuer qc.; curer (les dents).*
Piszkítni, cs. *salir; souiller; noircir.*
Piszkolni, cs. *salir, souiller; maculer,*

polluer; outrager, injurier, couvrir d'opprobres.
Piszkolódni (ik), k. *se salir; outrager.*
Piszkos, mn. *sale; souillé; malpropre; sordide.*
Piszkosodni (ik), k. Piszkosulni, k. *se salir.*
Piszle, fn. *des lèvres renversées, f. pl.*
Piszmogni, k. *travailler lentement.*
Piszok, fn. *saleté, immondice, ordure; crasse, f., souillures, f. pl.; outrage, affront, opprobre, m.; infamie, f.*
Pisztoly, fn. *pistolet, m.*
Pisztolylövés, fn. *coup de pistolet, m.; portée de pistolet, f.*
Pisztolylövész, fn. *pistolier, m.*
Pisztolytok, fn. *fourreau de pistolet, m.*
Pisztráng, fn. *truite, f.*
Pitizálni, k. *boire copieusement.*
Pittyedni, k. *se renverser.*
Pittyedt, mn. *renversé.*
Pittyegetni, Pittyenni, k. *claquer.*
Pittyeszteni, cs. *renverser les lèvres.*
Pittypalatty, fn. *cri de la caille, courcaillet, m.;* —olni, k. *crier* (se dit *de la caille).*
Pitvar, fn. *porche, m.*
Pityegni, k. *piauler, pioler.*
Pityer, fn. *alouette, f.*
Pityeregni, k. *pleurer, piailler.*
Pitymallani (ik), k. *poindre;* pitymallik, *le jour commence à poindre.*
Pitymallás, fn. *crépuscule du matin, m.*
Pitypalaty l. Pittypalatty.
Pizang, fn. *banane, f.;* —fa, fn. *bananier, m.*
Pizse, Pizsele, fn. *poulet, m., poulette, f.*
Plajbász, fn. *céruse, f.; crayon, m.*
Planéta, fn. *planète, f.*
Plánta, fn. *plante, f.*
Plántálás, fn. *plantation, f.*
Plántálni, cs. *planter.*
Plebánia, fn. *paroisse, f.*
Plebános, fn. *pasteur, curé, m.*
Pléh, fn. *fer blanc, m.; platine d'une serrure, f.;* —, mn. *de fer blanc.*
Pletyka, fn. *parlage; commérage, bavardage, m.*
Pletykálni, k. *faire des commérages.*
Pocsék, fn. *mare, f., bourbier, m.;* —ká tenni, *ruiner, détruire, anéantir.*
Pocsékolni, k. *crotter; salir.*
Pocsékos, mn. *boueux, sale.*
Pocséta l. Pocsék.
Pocskolni, cs. *crotter, salir;* —, k. *battre* ou *remuer l'eau.*
Pocskolódni (ik), l. Pocskolni, k.
Pocskos l. Pocsékos.
Pocsolya, fn. *mare, f., bourbier, m.*
Pocsolyás, mn. *marécageux.*
Pocsos l. Pocskos.
Pocz, fn. *rat d'eau, m.*
Pócz l. Polcz.
Poczak, fn. *panse, f.*
Poczakos, mn. *qui a de l'embonpoint; qui porte, pleine, grosse.*
Poczik l. Pocz.
Poczok l. Poczak.
Poczos, mn. *pleine.*
Podygász, fn. *bagage, m., hardes, f. pl., effets, m. pl.*
Podva, fn. *pourriture (du bois); vermoulure; carie (des arbres), f.*
Podvás, mn. *vermoulu; mouliné.*
Pof, fn. *joue, f.; soufflet, m.;* vkit pofon csapni, ütni, verni v. vágni, *appliquer des soufflets, souffleter.*
Pofa, fn. *joue, f.*
Pofacsont, fn. *os zygomatique, os molaire, m.*
Pofadék, fn. *côtés, m. pl.*
Pofás, mn. *mafflé, joufflu.*
Pofitos, mn. *mafflé, joufflu.*
Poflé, Pofleves, fn *soufflet, m.*
Pofók, fn. *joufflu, mafflé.*
Pofon, Pofoncsapás, Pofonütés, Pofonvágás, fn. *soufflet, m.*
Pofozkodni (ik), k. *appliquer des soufflets (mutuellement).*
Pofozni, cs. *souffleter.*
Pofszakál, fn. *favoris, m. pl.*
Pogácsa, fn. *gâteau, m.*
Pogány, fn. *idolâtre, païen, m.;* — mn. *païen; gentil; mécréant, impie*
Pogányság, fn. *paganisme, m.; païens peuples païens, m. pl., gentilité, f.*
Pogánytérítő, fn. *missionnaire, m.*
Pogányul, ih. *en païen; comme un païen* ou *comme des païens.*
Poggyász l. Podgyász.
Poggyászkocsi, —szekér, —targoncz fn. *fourgon, m.*
Poh, fn. *abdomen, m.*
Pohánka, fn. *blé sarrasin, blé noir,*
Pohár, fn. *verre (à boire); gobelet, m. coupe, f., bocal, m.*
Poharazni, k. *gobelotter.*
Pohárnok, fn. *échanson, m.;* —ság, *échansonnerie, f.*
Pohárszék, fn. *armoire pour les verres*
Pohasztani, cs. *bosseler.*
Pohók, mn. *pansu.*

Pohos, mn. *ventru; qui a l'embonpoint.*
Pohosság, fn. *embonpoint, m.*
Pók, fn. *araignée, f.*
Póka, fn. *poule d'Inde; dinde, f., dindon, m.*
Pókakakas, fn. *coq d'Inde, m.*
Pókháló, fn. *toile d'araignée, f.*
Poklos, mn. *lépreux.*
Poklosság, fn. *lèpre, f.*
Pokol, fn. *enfer, m.*
Pokolbeli, mn. *infernal; d'enfer.*
Pokolfaj, fn. *engeance infernale, f.*
Pokolraszállás, fn. *descente aux enfers, f.*
Pokolvar, fn. *furoncle, m.; anthrax, charbon, m.*
Pokrócz, fn. *housse, couverture, f.*
Póla, fn. *maillot, m.; bandage, m.; ligature, bande à saigner, f.*
Pólálni, cs. *emmailloter.*
Polcz, fn. *chantier, m.; tablette, f., rayon, panneau, m.; dégré, m.*
Polgár, fn. *bourgeois; citoyen, m.*
Polgárasszony, fn. *bourgeoise, f.*
Polgárember, fn. *bourgeois, m.*
Polgári, mn. *bourgeois, civique; civil;* —lag, ih. *bourgeoisement; civilement.*
Polgárisultság, fn. *civilisation, f.*
Polgárjog, fn. *droit de bourgeoisie; indigénat; droit de citoyen, m.*
Polgárkatonaság, fn. *garde civique, f.*
Polgármester, fn. *bourgmestre; maire, consul, m.*
Polgárnő, fn. *bourgeoise, f.*
Polgárosítni, cs. *civiliser.*
Polgárosodás, fn. *culture; civilisation, f.*
Polgárosodni (ik), k. *se civiliser.*
Polgárrend, fn. *état de bourgeois, m., bourgeoisie, f.; tiers état, m.*
Polgárság, fn. *bourgeoisie, f.*
Polgártárs, fn. *concitoyen, m.*
Politia, fn. *police, f.*
Politika, fn. *politique, f.;* —i, mn. *politique.*
Politikus, fn. *politique, m.*
Poloska, fn. *punaise, f.*
Poloskás, fn. *rempli de, infecté par les punaises.*
Polozsna, **Polozsnak**, fn. *nichet, m.*
Pólya, fn. l. Póla.
Pólyadal, fn. *chansonnette pour endormir les enfants qu'on berce, f.*
Pólyálni l. Pólálni.
Pólyázni, cs. l. Pólálni.
Polyva, fn. *balle (d'avoine, etc.), f.*
Polyvás, mn. *mêlé, plein de balle.*
Pompa, fn. *pompe, magnificence, f.;* —nap, fn. *jour de gala, m.*
Pompás, mn. *pompeux, magnifique, superbe, splendide.*
Pompásan, ih. *pompeusement, magnifiquement.*
Pompáskodni (ik), k. *briller; faire parade.*
Pompázni, k. *briller; faire parade.*
Pondró, fn. *larve (de diverses insectes), f.; ver, m.*
Pondrós, mn. *plein de vers; véreux.*
Pongyola, fn. *négligé, m.*
Pongyolán, ih. *en négligé.*
Pont, fn. *point, m.*
Pontatlan, mn. *inexact;* —ság, fn. *inexactitude, f.;* —ul, ih. *sans exactitude.*
Pontban, ih. *à l'instant, dans le moment.*
Pontolni l. Pontozni.
Pontos, mn. *ponctuel, exact, précis; ponctué;* —an, ih. *ponctuellement, exactement, précisément;* —osság, fn. *ponctualité, exactitude, f.*
Pontozás, fn. *ponctuation, f., pointillage, m.*
Pontozni, cs. *ponctuer; pointer; pointiller.*
Pontozómodor, fn. *gravure pointillée, f.*
Pontozott, mn. *ponctué; pointillé.*
Pontvessző, fn. *point et virgule, m.*
Ponty, fn. *carpe, f.*
Ponyva, fn. *grosse toile, f.*
Por, fn. *poussière; poudre, f.*
Pór, fn. *paysan, m.*
Porarany, fn. *sable d'or; sable doré, m.*
Póráz, fn. *(corde par laquelle on conduit) guide, retraite; laisse, f., trait, m.*
Porcz, fn. *cartilage, m.*
Porczellán, fn. *porcelaine, f.;* —, mn. *de porcelaine.*
Porczelláncsiga, fn. *porcelaine; coquille de Vénus, f.*
Porczellánföld, fn. *terre à porcelaine, f.*
Porczika, fn. *particule, molécule, f.*
Porczogatni, cs. *faire craquer (sous les dents).*
Porczogni, k. *craquer.*
Porczogós, mn. *cartilagineux.*
Porczos, mn. *cartilagineux.*
Pórdagály, fn. *orgueil rustique, m.*
Pórdal, fn. *chanson rustique, f.*
Pórdölyf l. Pórdagály.
Póré, fn. *poireau, porreau, m.*
Porfelleg, fn. *nuage de poussière, m.*
Pórfelség, fn. *ochlocratie, f.*

Porfir, fn. *porphyre, m.*
Porforgatag, fn. *tourbillon de poussière, m.*
Pórgőg, fn. *orgueil rustique, m.*
Porhadni, k. *se réduire en poussière; être rongé par le temps.*
Porhanyó, mn. *(terrain) léger, meuble, mouvant;* —ság, fn. *légèreté, f.*
Porhasztani, cs. *réduire en poussière.*
Porhon, fn. *anthère, f.*
Porhulni, k. *être décomposé par l'air, tomber en efflorescence.*
Póri, Pórias, mn. *rustique; grossier, impoli, inculte, rustre.*
Póris, fn. *borax, m.*
Porkoláb, fn. *geôlier; prévôt, m.*
Porladék, fn. *menu gravois, m.*
Porladozni, Porlani (ik), k. *s'en aller en poussière.*
Porlasztani, cs. *réduire en poussière.*
Pórlázadás, fn. *révolte de paysans, f.*
Porlékony, mn. *friable, cassant; fragile.*
Porliszt, fn. *folle-farine, f.*
Porló l. Porlékony; —ság, fn. *friabilité, f.*
Pórnép, fn. *populace, f., menu peuple, bas peuple, vulgaire, m.*
Pórnépi, mn. *populaire, bas, grossier.*
Pórnő, fn. *paysanne, f.*
Pórnyelv, fn. *langage du bas peuple, patois, m.*
Porolni, cs. *soulever* ou *faire de la poussière.*
Porond, fn. *gros sable, gravier, m.*
Porondlakó, fn. *glaréole, f.*
Porondóra, fn. *clépsydre, m.*
Porondos, fn. *sablonneux; sableux.*
Porondszem, fn. *grain de sable, m.*
Poronty, fn. *engeance, f.*
Poros, mn. *couvert de poussière.*
Porosodni (ik), k. *se couvrir de poussière.*
Poroszka, fn. *bidet, m.*
Poroszkálni, k. *aller au trot.*
Poroszkateve, fn. *dromadaire, m.*
Poroszló, fn. *traban, m.*
Porozni, cs. *couvrir de poussière; poudrer; jeter du sable, de la poudre sur une écriture;* —, k. *dégager de la poussière; s'élever sous forme de poussière; faire de la poussière.*
Porozgatni, cs. *épousseter, époudrer.*
Pórrend, fn. *état des paysans, m.; les paysans, m. pl.*
Pórság, fn. *gens de village, m. pl.*
Porszem, fn. *atome, m.*

Portartó, fn. *pulvérin, m.*
Portál, fn. *portail, m.*
Portéka, fn. *marchandise, f.*
Pórtelep, fn. *terre d'un paysan, f.*
Portok, fn. *anthère, f.*
Portülök, fn. *pulvérin, m.*
Portyászni, k. *faire des incursions; pousser une reconnaissance; parcourir un pays en partisans; faire une guerre de partisans.*
Pórul, ih. *rustiquement;* —járni, *rencontrer mal.*
Póruralkodás, Póruralom, Pórurasság, fn. *ochlocratie, f.*
Pórviselet, fn. *costume rustique, m.*
Porzani (ik), k. *faire de la poussière.*
Porzó, fn. *sable (à poudrer), m., poudre, f.*
Porzótartó, fn. *poudrier, m.*
Poshadék, fn. *eau stagnante; flaque d'eau, f., marais, m.*
Poshadni, k. *être en stagnation, stagner; croupir; se gâter.*
Poshadt, mn. *pourri, corrompu, gâté;* —ság, fn. *pourriture, infection, f.*
Poshatag, mn. *pourru, corrompu, gâté, carié; putride.*
Possadni l. Poshadni.
Posta, fn. *poste, f.*
Postabélyeg, fn. *timbre, m.*
Postabér, fn. *port de lettres, m.; frais de poste, m. pl.*
Postacséza, fn. *calèche* ou *chaise de poste, f.*
Postafogat, fn. *attelage de poste, m.*
Postaföldkép, fn. *carte des postes, f.*
Postagalamb, fn. *pigeon courrier, m.*
Postahajó, fn. *paquebot, m.*
Postaház, fn. *poste, f.*
Postahely, fn. *poste, f., relais, m.*
Postahivatal, fn. *bureau des postes, m.*
Postajegy, fn. *étiquette, f.*
Postajog, fn. *droit d'entretenir des postes, m.*
Postakiadó, fn. *commis de poste, m.*
Postakocsi, fn. *diligence, f., chariot de poste, m.*
Postakocsis, fn. *postillon, m.*
Postakürt, fn. *cornet de postillon, m.*
Postalegény, fn. *postillon, m.*
Postaló, fn. *cheval de poste, m.*
Postamester, fn. *maître de poste, m*
Postasíp, fn. *cornet de postillon, m.*
Postatiszt, fn. *officier* ou *commis de poste, m.*
Postaut, fn. *grande route, f., chemin des postes, m*

Postaügy, fn. *affaires concernant les postes, f. pl.*
Postaváltás, fn. *relais, m.*
Posvadni l. Poshadni.
Posvány, fn. *marais; marécage, m.*
Posványos, mn. *marécageux.*
Possméh, fn. *bourdon, m.*
Posztó, fn. *drap, m.*
Posztóáros, fn. *marchand drapier, m.*
Posztófeszítő, fn. *châssis, m.*
Posztógyár, fn. *fabrique de draps, f.*
Posztókereskedés, fn. *commerce de draps; magasin de draperie, m.*
Posztókereskedő, fn. *marchand de draps, m.*
Posztónemü, mn. *drapé.*
Posztónyiró, fn. *tondeur de drap, m.*
Posztós, fn. *drapier, m.*
Posztósbolt, fn. *magasin de draperie, m.*
Posztószél, fn. *lisière (du drap), f.*
Pót l. Pótlék.
Pótdíj, fn. *supplément, m.*
Pótérték, fn. *équivalent, m.*
Póteskü, fn. *serment supplétif, m.*
Pótköltség, fn. *supplément, m.*
Pótlás, fn. *complément; supplément, m.; compensation, f.*
Pótlék. fn. *complément; supplément; impôt additionnel, m.; augmentation d'appointements*, de *gages, f.*
Pótlékadó, fn. *taillon, m.*
Pótlékló, fn. *remonte, f.*
Pótló, mn. *complémentaire, supplémentaire; supplétif.*
Pótlóhit, fn. *serment supplétif, m.*
Pótlólag, ih. *supplétoirement.*
Pótolhatlan, mn. —ul, ih. *irréparable (ment); qu'on ne peut remplacer;* —**ság**, fn. *impossibilité de reparer une perte*, ou *de remplacer qn.*
Pótolni, cs. *compléter; suppléer; remplacer qc. par qc.; substituer une chose à une autre; compenser.*
Potom, mn. *qui ne vaut rien, inutile; insignifiant; (prix) bas, vil.*
Potomság, fn. *peu de chose, m., bagatelle, minutie, f.*
Pótpénz, fn. *supplément, m.; augmentation d'appointement, f.*
Potroh, fn. *abdomen, gros ventre, m., panse, f.*
Potrohos, mn. *qui a un gros ventre, ventru.*
Pótszer, fn. *surrogat, succédané, m.*
Pótszó, fn. *mot explétif, m.; cheville, f.*
Pottyanni, k. *tomber.*
Pottyantani, cs. *laisser tomber.*
Potyka, fn. *carpe, f.*
Potyogni, k. *tomber en bas.*
Pozdorja, fn. *chènevotte, teille, f.*
Pozdorjás, mn. *teigneux.*
Pózna, fn. *perche, f., piquet (d'arpenteur, etc.); mât (de tente), m.*
Póznaseprű, fn. *houssoir, m.*
Pozsár, fn. *carpe, f.*
Pozsgás, mn. *joufflu.*
Pödöríteni, **Pödörni**, cs. *tourner, faire tourner.*
Pöf, fn. *suffisance, f.*
Pöfeteg, mn. *polype, m.*
Pöfetegnemű, mn. *polypeux.*
Pöffedni, k. *se gonfler; s'enfler; être gonflé* ou *distendu.*
Pöffedék, fn. *enflure, f.*
Pöffedt, mn. *gonflé, enflé.*
Pöffeszkedés, fn. *orgueil, m., suffisance, f.*
Pöffeszkedni (ik), k. *s'enfler.*
Pöffeszkedő, mn. *enflé, gonflé; orgueilleux.*
Pöfögni, k. *bouillonner.*
Pök, fn. *salive; bave, f.*
Pökcsésze, fn. *crachoir, m.*
Pökdösni, k. és cs. *cracher (souvent); crachoter.*
Pökdözni, k. és cs. *cracher (souvent).*
Pökedelem, fn. *abomination, aversion, f.;* ez —, *c'est abominable.*
Pökés, fn. *expectoration, sputation, f.; crachotement, m.*
Pökfogó, fn. *crachoir, m.*
Pökhendi, fn. *fanfaron, m.*
Pökláda, fn. *crachoir, m.*
Pökni (ik), k. és cs. *cracher.*
Pőre, mn. *en chemise;* pőrére vetkezni, *se mettre en chemise.*
Pörge l. Perge.
Pörgetyű l. Pergetyű.
Pörgőrokka l. Pergőrokka.
Pörkőcze, fn. *creton de lard, m.*
Pörkölni, cs. *griller, rôtir, brûler* (ex. *du café*); *braiser.*
Pörkölődni (ik), k. *sécher, étouffer de chaleur; se rôtir; être brûlé, brûler.*
Pörkölthús, fn. *viande braisée, f.*
Pörölni l. Perelni.
Pöröly, fn. *marteau de forge, m.*
Pörsenés l. Persenés.
Pörzsölni l. Perzselni.
Pöszméte, fn. *groseille verte, gadèle, f.;* —bokor, fn. *grosseillier épineux, gadelier, m.*

Pöttögetett, mn. *pointillé; moucheté.*
Pöttögetni, cs. *pointiller; moucheter; tacheter.*
Pöttön, fn. *petit homme, bout d'homme, [m.*
Pötyögni l. **Petyegni.**
Préda, fn. *proie, capture, f., butin, m.; prise, f.; prodigue, m.*
Prédálni, cs. *piller; prodiguer.*
Prédikáczió, fn. *sermon, prêche, m., prédication, f.*
Prédikálni, cs. *prêcher.*
Prédikátor, fn. *prédicateur; prêcheur; [m.*
Prém, fn. *bordure de peau, fourrure, pelleterie, f.*
Prémes, mn. *garni de fourrure.*
Prémezni, cs. *border, garnir de fourrure; chamarrer.*
Prémzet, fn. *bordure; garniture (chamarrée), f.*
Prépost, fn. *prévôt, m.*
Prépostság, fn. *prévôté, f.*
Prés, fn. *pressoir, m.; presse, f.*
Préselni, cs. *pressurer; presser.*
Présház, fn. *pressoir, m.*
Présmitálni, k. *causer; babiller, jaser, caqueter.*
Pribég, **Pribék**, fn. *transfuge, m.; vaurien, m.*
Prímás, fn. *primat, m.*
Prior, fn. *prieur, m.*
Próba, fn. *essai, m., épreuve, f.; preuve; marque, f., chiffre (sur le métal), m.; témoignage, m.*
Próbakő, fn. *pierre de touche, f.*
Próbálat, fn. *essai, m., épreuve, f.*
Próbálgatni l. **Próbálni.**
Próbálni, cs. *essayer; tenter* (ex. *la fortune); éprouver; expérimenter.*
Próbált, mn. *experimenté; bien appris; versé; expert; éprouvé; à l'épreuve.*
Próbamérleg, fn. *balance d'essai, f.*
Próbanyomat, fn. *épreuve, f.*
Próbás, mn. *à l'épreuve; marqué d'un chiffre.*
Próbatégely, fn. *coupelle, f.*
Próbatét, fn. *examen, m.; épreuve, f.*
Próbatű, fn. *aiguille d'essai, f., touchau, m.*
Professzor, fn. *professeur, m.*
Prófont, fn. *pain de munition, m.;* — **ház**, fn. *magasin de vivres, m.; étape, f.*
Profósz, fn. *prévôt; sergent à baguette, m.*
Prókátor, fn. *avocat, m*
Prókátorkodni (ik), k. *exercer la profession d'avocat; être avocat.*
Protestálás, fn. *protêt, m.*
Protestálni, k. *protester.*
Protestáns, fn. *protestant, m.;* —, mn. *protestant.*
Próza, fn. *prose, f.;* —**i**, mn. *prosaïque;* — **iró**, fn. *prosateur, m.*
Prücsök l. **Tücsök.**
Prüsszenni, **Prüsszenteni**, k. *éternuer.*
Prüszkölni l. **Tüszkölni.**
Pszt! isz. *st! hé!*
Pucsor, fn. *andouille à la couenne, f.*
Pudva, fn. *pourriture (du bois); vermoulure; carie (des arbres), f.*
Pudvás, mn. *vermoulu; mouliné.*
Puff! isz. *pouf!* —, fn. *coup, m.; gourmade, f., coup de poing, m.*
Puffadék, fn. *pneumatose, f.*
Puffadni, k. *s'enfler, se gonfler; bouffir.*
Puffadozni, k. *s'enfler successivement.*
Puffadt, mn. *enflé.*
Puffadtság, fn. *enflure, f.; ventosité, f., vent, m.*
Puffanás, fn. *coup, m.*
Puffanni, k. *faire pouf.*
Puffanó, fn. *petit mortier, m.*
Puffaszkodás, fn. *orgueil, m.*
Puffaszkodni (ik), k. *se bouffir de vanité, s'enorgueillir.*
Puffasztani, cs. *enfler, gonfler.*
Pufogatni, cs. *gourmer, battre.*
Pufogni, k. *faire pouf.*
Pufolni, cs. *donner des bourrades à qn.; bourrer qn.*
Puha, mn. *mou, mol; tendre* (se dit *du bois, etc.); efféminé.*
Puhácska, mn. *un peu mou; mollasse.*
Puhadni, k. *s'amollir, s'attendrir; mollir.*
Puhálkodni (ik), k. *s'efféminer; être efféminé; mener une vie efféminée.*
Puhán, ih. *mollement, tendrement.*
Puhány, fn. *mollusque, m.*
Puhaság, fn. *mollesse; tendresse, f.; mœurs efféminées, f. pl.*
Puhasztani, cs. *amollir; attendrir.*
Puhatolni, cs. *chercher à découvrir qn.* ou *qc.; s'enquérir, rechercher qn.* ou *qc.*
Puhatolódni (ik), k. *s'enquérir.*
Puhítás, fn. *amollissement; ramolissement, m.*
Puhítni, cs. *amollir, attendrir.*
Puhogatni, cs. *amollir successivement.*

Puhulás, fn. *amollissement, ramollissement, m.*
Puhulni, k. *s'amollir, s'attendrir; mollir.*
Pukkadni, k. *se rompre, éclater avec bruit; crever* (ex. *de dépit*); *étouffer* (ex. *de rire*).
Pukkanni l. Pukkadni.
Pukkantani, cs. *faire éclater.*
Pukkasztani, cs. *faire éclater avec bruit.*
Pulya, mn. *pusillanime, découragé;* —, fn. *homme mou, efféminé; homme peureux; poltron, m.*
Pulyka, fn. *poule d'Inde, dinde, f., dindon, m.*
Pulykagunár, fn. *coq d'Inde, m.*
Puncs, fn. *ponche, m.*
Púp, fn. *bosse, f.*
Pupa, fn. *chrysalide, nymphe, f.*
Pupázni (ik), k. *se transformer en chrysalide.*
Púpos, mn. *bossu.*
Púposkodni, k. *se pavaner.*
Púposodni (ik), k. *prendre un accroissement vicieux, se contrefaire; devenir bossu.*
Purdé, Purgyé, fn. *enfant d'un Bohémien, m.*
Purha, fn. *pourriture, f.*
Purhás, mn. *pourri.*
Puska, fn. *fusil, m.*
Puskaágy, fn. *crosse de fusil, f., fût* (*d'un fusil*), *m.*
Puskaágymüves, fn. *armurier, équipeur, monteur, m.*
Puskacsö, fn. *canon (d'un fusil), m.*
Puskamüves, fn. *arquebusier, armurier, m.*
Puskamüvesség, fn. *arquebuserie, f.*
Puskapor, fn. *poudre, f.*
Puskaporcsináló, fn. *poudrier, m.*
Puskapormalom, fn. *moulin à poudre, m.*
Puskaporos, mn. *à poudre;* —, fn. *poudrier, m.*
Puskaportár, fn. *magasin à poudre, m.*
Puskarántó, Puskaravasz, fn. *déclic, m.*
Puskás, fn. *arquebusier, m.*
Puskasárkány, fn. *chien, m.*
Puskaserpenyö, fn. *bassinet, m.*
Puskaszerszám, fn. *batterie (d'un fusil) f.; platine (de carabine), f.*
Puskaszó, fn. *coup de fusil, m.*
Puskatöltés, fn. *cartouche, charge, f.*
Puskatöltö, fn. *porte-arquebuse, m.; clef, f.*
Puskatussa, fn. *crosse de fusil, f.*
Puskatüz, fn. *mousqueterie, fusillade, f.*
Puskavesszö, fn. *baguette, f.*
Puskázás, fn. *tir à la carabine, m.*
Puskázni, cs. *tirer.*
Puszpán, Puszpáng, fn. *buis, m.;* —, mn. *de buis.*
Puszta, fn. *désert; solitude, f.; landes, f. pl., steppe; savane, f.;* —, mn. *désert; inculte, sans culture; délaissé; seul, simple, pur.*
Pusztai, mn. *du désert.*
Pusztán, ih. *dans l'abandon; seulement.*
Pusztaság, fn. *désert, m.; savane, f., vide, m.*
Pusztitás, fn. *dévastation, f.*
Pusztítni, cs. *dévaster.*
Pusztulás, fn. *ruine, f.*
Pusztulni, k. *être détruit; s'en aller; décamper.*
Putri, fn. *habitation souterraine, f.*
Putton, fn. *hotte, f.;* —nal, *une hottée.*
Puttonhordó, fn. *hotteur, m.*
Puttonos, fn. *hotteur, m.*
Puzdra, fn. *trousse, f.*
Púzon, fn. *saquebute, trompe, f.*
Pünkösd, fn. *pentecôte, fête de la pentecôte, f.;* — hava, — hó, fn. *Mai, m.*
Pünkösdi királyság, fn. *domination peu durable, f.*
Pünkösdi rózsa, fn. *pivoine, f.*
Püspök, fn. *évêque, m.*
Püspökfalat, fn. *croupion, m.*
Püspöki, mn. *épiscopal.*
Püspökmegye, fn. *diocèse, f.*
Püspökpálcza, fn. *crosse, f.*
Püspökség, fn. *évêché; épiscopat, m.*
Püspöksüveg, fn. *mitre, f.*

R.

Ra, nh. *sur; vers; pour.*
Rá, ih. *à, au, à la; sur; dessus; y; de . . .*
Ráadás, fn. *addition, f., supplément; surplus, m.; réjouissance, f.*
Ráadni, cs. *mettre (un habit); donner par-dessus le marché; y mettre de l'importance.*
Ráakadni, k. *trouver, rencontrer par hasard.*
Ráállani, k. *se placer, se mettre dessus; donner son consentement, consentir à qc.*
Rab, fn. *esclave; serf, m.; prisonnier, captif, détenu, m.*
Rabarbara, fn. *rhubarbe, f.*
Rabáros, fn. *marchand d'esclaves; négrier, m.*
Rabasszony, fn. *esclave, f.*
Rabbi, fn. *rabbin, m.*
Rabelmű, mn. —leg, ih. *servile(ment).*
Rabelműség, fn. *servilité, f.*
Rábeszélés, fn. *efforts de persuasion, conseils; encouragements, m. pl.*
Rábeszélni, cs. *persuader à qn. de faire qc.*
Rábeszélő, mn. *persuasif.*
Rabház l. **Fogház.**
Rabiga, fn. *joug, m.*
Rabilag, ih. *servilement.*
Rábirni, cs. *décider, déterminer qn. à faire qc.*
Rábízni, cs. *confier; donner commission à qn.; commettre qn. pour faire qc.*
Rabláncz, fn. *chaîne, f., fers, m. pl.*
Rablás, fn. *brigandage, larcin; vol à main armée, m.*
Rabló, fn. *larron, brigand, m.*
Rablóhajó, fn. *corsaire, m.*
Rabmunka, fn. *travail d'esclave, m.*
Rabnő, fn. *esclave, f.*
Rabolni, cs. *brigander, voler à main armée.*
Ráborítni, cs. *mettre un couvercle sur; couvrir qc. de.*
Ráborulni, k. *embraser qn.; couvrir de son corps.*
Raboskodás, fn. *captivité, détention, f.*
Raboskodni (ik), k. *être en prison, être détenu.*
Raboskodó, mn. *captif, détenu, incarcéré; emprisonné.*
Rabság, fn. *captivité, détention, f.*
Rabszolga, fn. *esclave, serf, m.; —áros*, fn. l. **Rabáros.**
Rabszolgai, mn. *servile; —lag*, ih. *en esclave; servilement.*
Rabszolgakereskedés, fn. *commerce d'esclaves, m.; traite des nègres, f.*
Rabszolgálat, fn. *service d'esclave, m.*
Rabszolgaság, fn. *esclavage, m., servitude, f.*
Rabtárs, fn. *coprisonnier, co-détenu, compagnon de captivité, m.*
Rabtartás, fn. *alimentation des prisonniers, f.*
Rabúl, ih. *en prisonnier.*
Rabváltás, fn. *rédemption (des captifs etc.), rançonnement (d'un prisonnier), m.*
Rács, fn. *treillis, grillage, m., grille, f.*
Rácsa, fn. *réseau; rets, m.*
Rácsalaku, mn. *treillissé; en réseau, à claire-voie.*
Rácsázni, k. *pêcher* ou *prendre des écrevisses.*
Rácsolni l. **Rácsozni.**
Rácsos, mn. *treillissé.*
Rácsozat, fn. *grillage; treillage; treillissage, treillis, m., estacade, palissade, f.*
Rácsozni, cs. *griller, treillisser.*
Rácsrud, fn. *barreau, m.*
Radó, fn. *querelleur, m.*
Radóskodni (ik), k. *quereller.*
Ráemlékezni (ik), k. *se souvenir* ou *se ressouvenir de qc.*
Ráérés, fn. *loisir, m.*
Ráérni, k. *avoir du* ou *le temps, avoir des loisirs; n'être pas pressé; ne pas presser.*
Ráfizetni, cs. *faire un versement complémentaire.*
Ráfogás, fn. *imputation fausse, supposition gratuite, f.; reproche d'un défaut imaginaire, m.*
Ráfogni, cs. *attribuer* ou *imputer faussement; viser à qn.; astreindre obliger; porter à, pousser à.*
Ráfordítani, cs. *appliquer, employer consacrer qc. à qc., dépenser qc pour qc.* ou *en qc.*

Rag, fn. *suffixe, m.*
Ragadni, k. *tenir (se dit d'une matière visqueuse); adhérer, se coller; s'attacher; être collant, visqueux* ou *adhésif;* —, cs. *tirer fortement; entraîner; emporter; arracher.*
Ragadó, mn. *adhésif, collant; contagieux; rapide; impétueux.*
Ragadomány, fn. *rapine, proie, f., butin, rapt, ravissement, m.*
Ragadós, mn. *glutineux, visqueux; gluant; contagieux.*
Ragadóság, fn. *contagion, f., principe contagieux, m.*
Ragadósság, fn. *viscosité; tenacité* (ex. *de la poix*), *f.*
Ragadozás, fn. *rapine, rapacité, f.*
Ragadozni, cs. *ravir, ôter.*
Ragadozó, mn. *rapace.*
Ragadvány, fn. l. Ragály.
Ragadványos l. Ragályos.
Rágalmas, mn. *calomnieux; diffamatoire;* — an, ih. *calomnieusement;* — ság, fn. *médisance; causticité, f.*
Rágalmazás, fn. *calomnie, f.*
Rágalmazni, cs. *calomnier.*
Rágalmazó, fn. és mn. *médisant, calomniateur, m.*
Rágalom, fn. *calomnie, f.*
Ragály, fn. *contagion, f.*
Ragályos, mn. *contagieux.*
Rágás, fn. *mastication; corrosion; colique, f.*
Ragasz, fn. *ciment, m.*
Ragaszkodás, fn. *attachement, m.*
Ragaszkodni (ik), k. *s'attacher; persévérer, persister (dans son sentiment).*
Ragaszolni, cs. *cimenter.*
Ragaszos, mn. *pâteux.*
Ragasztani, cs. *faire tenir (au moyen d'une substance collante), coller* (ex. *un placard sur le mur*); *joindre, ajouter.*
Ragaszték, fn. *appendice, f.*
Ragasztó, mn. *collant.*
Rágcsálni, Rágdalni, Rágdogálni, cs. *ronger.*
Rágfog, fn. *dent mâchelière* ou *molaire, f.*
Rágicsálni, Rágicskálni, cs. *ronger.*
Rágizom, fn. *masséter; muscle masticateur, m.*
Raglap, fn. *placard, m., affiche, f.*
Rágni, cs. *mâcher; ronger; mordre; piquer, écorcher (la langue).*
Rágódni (ik), k. csonton —, *ronger un os;* valamin —, *raffiner sur qc.*
Ragozás, fn. *composition, alliance des mots, f.*
Ragozni, cs. *décliner, conjuguer, former des mots etc. au moyen des suffixes.*
Rágszer, fn. *masticatoire, m.*
Ragtapasz, fn. *emplâtre adhésif, collant, agglutinatif.*
Ragya, fn. *marque de petite vérole, f.; nielle; rouille, f.; pluie en plein soleil, f.*
Ragyás, mn. *marqué de petite vérole; grêlé; rouillé, niellé.*
Ragyogás, fn. *éclat* (ex. *du soleil*); *brillant, luisant, poli* (ex. *d'une lame de verre* ou *de métal*); *lustre* (ex. *d'une étoffe*), *m.; splendeur* (ex. *du soleil*), *f.*
Ragyogni, k. *briller, luire, reluire, resplendir; éclater; rayonner.*
Ragyogó, mn. *luisant; brillant, éclatant; poli; reluisant.*
Ragyogvány l. Ragyogás.
Ráhagyni, cs. *concéder, accorder, admettre; laisser, céder qc. à qn.*
Ráhajtani, cs. *plier, faire pencher pardessus qc.; pousser vers, contre; faire aller, faire avancer, presser, piquer (un cheval, etc.).*
Ráijeszteni, k. *intimider.*
Ráilleni (ik), k. *s'adapter, s'ajuster.*
Ráismerni, k. *reconnaître.*
Raj, fn. *essaim (d'abeilles, etc.), jet d'abeilles, m.*
Rája, fn. *raie, f,*
Rajka, fn. *serpenteau, m.*
Rajkó, fn. *enfant d'un Bohémien, m.*
Rajongani, k. *extravaguer, rêver.*
Rajongás, fn. *exaltation, f.; rêves, m. pl.; extravagance, f.*
Rajongó, mn. *enthousiaste, romanesque; fanatique.*
Rajozni, k. *essaimer; voler par essaims.*
Rajröppentyü, fn. *serpenteau, m.*
Rajt, ih. *sur, dessus; au-dessus (de...); par-dessus; y.*
Rajta! isz. *allons! allez! du courage!*
Rajtakapás, fn. *surprise, f.*
Rajtakapni, cs. *attraper, surprendre.*
Rajtalenni, k. *s'efforcer, avoir soin.*
Rajtaütés, fn. *surprise, attaque imprévue, f.*
Rajtavaló, fn. *pièces de vêtement, qu'on a sur son corps, f. pl.*

Rajz, fn. *dessin, croquis, m., délinéation, f.; plan, m.*
Rajzani (ik), k. *essaimer.*
Rajzat, fn. *essaim, m.*
Rajzeszköz, fn. *étui de mathématiques, m.*
Rajziskola, fn. *école de dessin, f.*
Rajzleczke, fn. *leçon de dessin, f.*
Rajzmester, fn. *maître à dessiner, maître de dessin, m.*
Rajzmesterség, fn. *art de dessiner, m.*
Rajzolás, fn. *dessin, m.; peinture, f.*
Rajzolni, cs. *dessiner.*
Rajzoló, fn. *dessinateur, m.*
Rajzón, fn. *crayon, m.*
Rajzpapiros, fn. *papier à dessiner, m.*
Rajzszén, fn. *charbon de saule, crayon de charbon, m.*
Rajzszer l. Rajzeszköz.
Rajztábla, fn. *table* ou *planche à dessiner, f.*
Rajztanító, fn. *maître de dessin, m.*
Rajztanoda l. Rajziskola.
Rajztoll, fn. *plume à dessiner, f.*
Rajzvázlat, fn. *contour, m.*
Rák, fn. *écrevisse, f.; cancer; chancre, m.*
Rakás, fn. *action de poser, etc.; mise, f., placement; posage, m., pose, f.; amas, tas, monceau* (ex. *de pierres*), *m.; pile* (ex. *de livres, de bois, d'argent*), *f.*
Rakáska, fn. *petit monceau, m.*
Rakásolni, cs. *mettre en petits tas* ou *en petits monceaux, amonceler; empiler* (*du bois*), *entasser* (*des marchandises*); *engerber* (*des tonneaux*)
Rakasz, fn. *caisse, f.*
Rákász, fn. *pêcheur de l'écrevisse, m.*
Rákászat, fn. *pêche aux écrevisses, f.*
Rákászni, k. *pêcher* ou *prendre des écrevisses.*
Rákenni, cs. *étendre un corps gras sur qc.*
Rakéta, fn. *fusée, f.*
Rákfekély, fn. *ulcère cancéreux, m.*
Rákfene, fn. *affection cancéreuse, f.*
Rákfenés, mn. *cancéreux.*
Rakhajó, fn. *vaisseau de transport, m.*
Rakhely, fn. *endroit de chargement, entrepôt, m.; douane, f.; embarcadère, débarcadère, m.*
Rakhelybér, fn. *loyer de magasin, magasinage, m.*
Rákiáltani, k. *crier à qn.; brusquer, rudoyer, rabrouer qn.*
Rakláda, fn. *caisse, f.*
Rakmű, fn. *mosaïque, f.*
Ráknemű, mn. *cancéreux.*
Rakni, cs. *mettre, placer, poser, ranger* (*en posant*), *arranger;* falat —, *élever un mur;* fészket —, *faire son nid;* tüzet —, *faire du feu.*
Rakó, fn. *chargeur, m.*
Rakoda, fn. *endroit de chargement, m.*
Rakodás, fn. *chargement, m.*
Rakodni (ik), k. *charger; decharger.*
Rakodóhely l. Rakhely.
Rakogatni, cs. *ranger* (*en posant*).
Rakolni, cs. *empaqueter.*
Rákolló, fn. *pince d'écrevisse, f.*
Rakomány, fn. *charge, f.*
Rakoncza, fn. *limons, m. pl., arbre du traîneau, m.*
Rakonczátlan, mn. *effréné;* — kodni (ik), k. *extravaguer; se livrer à des excès.*
Rakosgatni, cs. *ranger, arranger.*
Rakoszik l. Rakodni.
Rakott, mn. —an, ih. *chargé.*
Ráköszönteni, cs. *porter une santé, un toast à qn.; boire à la santé de qn.*
Rákötni, cs. *attacher sur qc. en liant; imposer qc. à qn.*
Rakszekér, fn. *chariot de bagage, m.*
Raktár, fn. *magasin; dépôt; entrepôt, m.*
Raktárdíj, fn. *magasinage, m.*
Raktárnok, fn. *magasinier, m.*
Rálesni, k. *épier, guetter qn.*
Ráma, fn. *cadre, m., bordure, f.;* himző —, *métier; châssis, m.*
Rámaradni, k. *échoir, tomber en héritage.*
Rámázni, cs. *encadrer.*
Rámenni, k. *mettre le pied sur, monter sur; assaillir qn.; monter; se monter; faire une certaine somme.*
Ráncz, fn. *pli, m., plissure, f., sillon, m., ride, f.*
Ránczigálni, cs. *tirailler; traîner; tirer.*
Ránczos, mn. *plissé; ridé.*
Ráncsosítni, cs. *plier; plisser; rider; sillonner.*
Ránczosodni (ik), k. *se rider; se froncer;* ránczosodik, *les rides commencent à lui venir.*
Rándítni, cs. *mettre en mouvement en tirant; tirer.*
Rándulás, fn. *excursion, f.*
Rándulni, k. *se rendre.*
Ránduló, fn. *excursion, f., petit voyage, m.*

Rang, fn. *rang, m.; dignité, m.*
Ránganí, k. *se convulser.*
Rángás, fn. *convulsion, f.*
Rángatag, mn. *convulsif.*
Rángatni, cs. *tirailler, traîner, entraîner, tirer.*
Rángatózás, fn. *convulsion, f.*
Rángatózni (ik), k. *se convulser.*
Rangsor, fn. *réglement des rangs, m.*
Ranguraság, fn. *oligarchie, f.*
Rántani, cs. *tirer fortement; entraîner; brûler* ou *roussir de la farine, frire, faire frire.*
Rántás, fn. *traction, f.*
Rántott, mn. *frit.*
Rántotta, fn. *omelette, f.*
Ráolvasni, k. *lire un passage à qn. pour le réfuter; exorciser.*
Ráparancsolni, cs. *commander, ordonner; enjoindre.*
Raponcz, fn. *raiponce, f.*
Ráró, fn. *cheval moreau, m.; milan des marais, m.*
Rása, fn. *ras, m.*
Ráspolni, cs. *râcler.*
Ráspoly, fn. *lime, f.; carreau, m.*
Ráspolyozni l. Ráspolni.
Rásütni, cs. *empreindre une marque (avec un fer chaud); répandre une lueur, une clarté sur qc.; éclairer.*
Rásza, fn. *plant, m.*
Rászállani, k. *voler par-dessus; échoir, tomber en partage.*
Rászánni, k. *destiner à qc., à un certain usage; —*magát, *se décider, se déterminer.*
Rászedni, cs. *tromper, duper qn.*
Rászorítni, cs. *presser, serrer contre; contraindre à . . .*
Rászorulni, k. (ra, re), *avoir besoin de qn.* ou *de qc.*
Rásztkór, fn. *mal hypocondriaque, m., hypocondrie, f.*
Rásztkóros, mn. *hypocondriaque.*
Rátámadni, k. *attaquer; rabrouer qn.*
Rátámasztani, cs. *appuyer contre.*
Rátartós, mn. *plein d'orgueil* ou *d'arrogance; arrogant.*
Rátolni, cs. *fermer; pousser (le verrou, etc.); imposer qc. à qn.; forcer à prendre.*
Rátukmálni, Rátuszkolni, cs. *forcer à prendre; faire accepter de force.*
Ráunni, k. *se lasser, se dégoûter, se rebuter de qc.*
Ráuszítni, cs. *animer les chiens.*
Ráütni, k. es cs. *frapper sur, fixer une chose sur une autre en frappant; assaillir, attaquer; ressembler à . . .*
Ravasz, mn. *rusé, astucieux; —*, fn. *pêne, m.; détente (d'une arme à feu), f.*
Ravaszdi, fn. *fine mouche, f.; gaillard rusé, m.*
Ravaszság, fn. *ruse, finesse; astuce, adresse (subtile), f., artifice, m.*
Ravaszul, ih. *astucieusement.*
Ravatal, fn. *tombeau; cénotaphe, m.*
Rávenni, cs. *mettre, prendre (un habit); persuader, engager qn. à faire qc.*
Rázkodás, fn. *secousse, f.; tremblement, ébranlement, m.*
Rázkodni (ik), k. *trembler; être frappé d'une émotion subite et profonde.*
Rázkódtatni, cs. *frapper d'une émotion subite et profonde; ébranler.*
Rázni, cs. *secouer; ébranler; cahoter.*
Rázogatni l. Rázni.
Rázós, mn. *raboteux.*
Reá l. Rá.
Rebegés, fn. *balbutiement, m.*
Rebegni, k. *balbutier.*
Rebesgetni, cs. *répandre un bruit;* azt rebesgetik, hogy, *le bruit court* ou *fait courir le bruit, on dit que; on parle de . . .*
Reccs! isz. *crac!*
Reccsenés, fn. *craquement; coup, éclat, m.*
Reccsenni, k. *éclater avec fracas; craquer.*
Reccsenteni, cs. *faire éclater, faire craquer.*
Recsegés, fn. *craquement, m.*
Recsegni, k. *craquer.*
Recze, fn. *réseau; rets; filet; panneau; réticule, m.*
Récze, fn. *canard, m.*
Reczés, mn. *réticulaire; réticulé; rétiforme.*
Redő, fn. *pli, m., plissure, f., ride, f., sillon, m.*
Redőny, fn. *jalousie, f.*
Redős, mn. *qui a des plis, plissé, ridé.*
Redősítni, cs. *rider, sillonner.*
Redősödni (ik), k. *se rider, se ratatiner.*
Redőtlen, mn. *dépourvu de plis, lisse, déridé.*
Redőzet, fn. *jet d'une draperie, m.*
Redőzni, cs. *plisser (ex. une robe),*

froncer (ex. une chemise), rider (le front), froncer (le sourcil).
Redv, fn. *pourriture (du bois); vermoulure; carie, f.*
Redves, mn. *pourri; carié; vermoulu.*
Redvesedni (ik), k. *se vermouler; se putréfier; pourrir, se pourrir, se carier.*
Redvesség, fn. *pourriture; vermoulure; carie, f.*
Reformatio, fn. *réformation, f.*
Reformatus, fn. *réformé, m.*
Reg, fn. *matin, m.; matinée, f.*
Rég, ih. *longtemps; pendant longtemps; longuement;* —óta, ih. *depuis longtemps, il y a long temps.*
Rege, fn. *fable, f., conte, m.; mythe; tradition, f.*
Regedal, fn. *ballade, f.*
Regélni, cs. *conter des fables, faire des contes.*
Régen, ih. *depuis longtemps, il y a longtemps.*
Régenmult, fn. *plus-que-parfait, m.*
Régente, **Régenten**, ih. *jadis; ci-devant.*
Regény, fn. *roman, m.*
Regénydal, fn. *romance, f.*
Regényes, mn. *romanesque; romantique.*
Regényszerü, mn. *romanesque.*
Regés, mn. *fabuleux; mythique.*
Regészet, fn. *mythologie, f.*
Regészeti, mn. *mythologique.*
Regézni l. Regélni.
Reggel, fn. *matin, m., matinée, f.;* —, ih. *au matin.*
Reggeledni (ik), k. *il commence à faire jour.*
Reggeli, mn. *du matin.*
Reggeli, fn. *déjeûné, déjeûner, m.*
Reggelizni, k. és cs. *déjeûner.*
Régi, mn. *ancien; antique; usé; invétéré; ci-devant.*
Régies, mn. *antique; du vieux temps;* —en, ih. *à l'antique.*
Régimódi, mn. *passé de mode, qui n'est plus de saison.*
Régiség, fn. *antiquité, ancienneté (d'une famille, d'un droit); vétusté (ex. d'un monument), f.*
Régiségáros, fn. *antiquaire, bouquiniste, m.*
Régiségbuvár, fn. *antiquaire, archéologue, m.*
Régiségtan, fn. *archéologie, f.*
Régiszabású, mn. *passé de mode, qui est à la vieille mode.*

Régóta l. Rég.
Regula, fn. *règle, f.*
Regulázni, cs. *régler.*
Rejleni (ik), k. *être caché.*
Rejtek, fn. *coin, recoin; réduit (secret), m.; retraite, cachette, f.*
Rejtekezni (ik), k. *se cacher.*
Rejtekhely, fn. l. Rejtek.
Rejtelem, fn. *secret, mystère, m.*
Rejtély, fn. *énigme, f.;* —es, mn. *énigmatique.*
Rejtemény, fn. *secret; arcane, m.*
Rejteni, cs. *cacher.*
Rejtett, mn. *caché.*
Rejtettszó, fn. *énigme, f.*
Rejtezni (ik), **Rejtőzni** (ik), k. *se cacher.*
Rejtvény, fn. *énigme, f.*
Rekedés, fn. *ralentissement, m.; stagnation; action de s'enrouer, f.*
Rekedni, k. *s'arrêter; stagner; s'enrouer.*
Rekedt, mn. *stagnant; enroué;* —ség, fn. *enrouement, m.*
Rekegés, fn. *coassement, m.*
Rekegni, k. *coasser.*
Rekesz, fn. *espace clos, m.; barricades, f. pl.; parenthèse, f.*
Rekeszrúd, fn. *barre (de séparation dans une écurie etc.), f.*
Rekeszteni, cs. *intercepter (un passage); fermer; clore; barricader.*
Rekeszték l. Rekesz.
Rekettye, fn. *osier vert, saule-nain, m.*
Rekkenni, k. *s'arrêter, stagner.*
Rekkenő, mn. *d'une chaleur étouffante, étouffant.*
Rém, fn. *fantôme; spectre, m.*
Rémalak, fn. l. Rém.
Rémállat, fn. *monstre, m.*
Remegés, fn. *tremblement; frissonnement; frémissement, m.*
Remegni, k. *trembler; frémir.*
Remek, fn. *chef-d'œuvre, m.*
Remekelni, cs. *faire un chef-d'œuvre.*
Remekíró, fn. *auteur classique, m.*
Remekmű, fn. *chef-d'œuvre, m.*
Remekül, ih. *en maître; avec une rare perfection.*
Remélni l. Reménylleni.
Remélhető, mn. —leg, ih. *comme on espère.*
Remény, fn. *espérance, f., espoir, m.*
Reményelni, cs. *espérer.*
Reményhagyott, mn. *sans espérance, désespéré.*

Reménykedni (ik), k. *prier avec instance, supplier, implorer.*
Reményleni, cs. *espérer.*
Reménység, fn. *espérance, f.*
Reménytelen, mn. *sans espérance, désespéré.*
Reményteljes, mn. *plein d'espérance.*
Reményvesztett l. **Reménytelen.**
Rémester, fn. *inspecteur, intendant du port, m.*
Remete, fn. *ermite, m.; —*, mn. *solitaire, d'ermite.*
Remeteház, fn. *ermitage, m.*
Remetelak, fn. *ermitage, m.*
Remetés, mn. *érémitique.*
Remeteség, fn. *ermitage, m.*
Remetéskedni (ik), k. *mener une vie solitaire.*
Rémítni, cs. *terrifier; effrayer; épouvanter.*
Rémítő, mn. *terrible; —***leg**, ih. *terriblement.*
Rémkép, fn. *fantôme, m.*
Rémleni (ik), k. *sembler.*
Rémrendszer, fn. *terrorisme, m.*
Rémség, fn. *horreur, f.; —***es**, mn. *horrible.*
Rémülés, fn. *frayeur, f., effroi, m.*
Rémület. fn. *effroi, m.; —***es**, mn. *terrible, horrible.*
Rémületesség, fn. *horreur, f.*
Rémülni, k. *s'effrayer.*
Rend, fn. *ordre, m.; rangée, f., rang, m.; ligne; fauchée, f.*
Rendbeszedés, fn. *arrangement, m.*
Rendbontó, fn. *querelleur; perturbateur (du repos public); brouillon, m.*
Rendek, fn. t. *états, m. pl.*
Rendelés, fn. *disposition; ordonnance, f.; mandement, m.*
Rendelet, fn. *ordre; édit, décret, m.; ordonnance (d'un médecin), f.; commande, f.*
Rendelkezés, fn. *disposition, f., ordre, m.*
Rendelkezhető, mn. *disponible; —***ség**, fn. *disponibilité, f.*
Rendelkezni (ik), k. *prendre des mesures, faire les dispositions; disposer (de qc.); avoir qc. à sa disposition; faire un testament.*
Rendellenes, mn. *contraire à l'ordre.*
Rendelmény, fn. l. **Rendelet.**
Rendelményezni, cs. *commander qc. à, chez qn.*
Rendelni, cs. *ordonner, commander; disposer.*
Rendeltetés, fn. *destination, f*
Rendelvény, fn. *décret, m.*
Rendes, mn. *régulier; réglé; ordinaire; normal; singulier; étrange.*
Rendesen, ih. *régulièrement; ordinairement; singulièrement.*
Rendesség, fn. *régularité; ponctualité, f.*
Rendetlen, mn. *désordonné; confus; irrégulier; anomal.*
Rendetlenkedni (ik), k. *mener une vie désordonnée* ou *déréglée.*
Rendetlenség, fn. *désordre, dérangement, m., confusion, f.*
Rendetlenül, ih. *sans ordre, confusément, en désordre.*
Rendezés, fn. *arrangement, m.; organisation, f.*
Rendezet, fn. *arrangement, ordre, m.*
Rendezetlen, mn. *désordonné; mal arrangé.*
Rendezett, mn. *réglé.*
Rendezni, cs. *ranger, régler.*
Rendező, fn. *régisseur, m.*
Rendhagyás, fn. *irrégularité; anomalie, f.*
Rendhagyó, mn. *irrégulier; anomal.*
Rendike, fn. *pouillot, m.*
Rendíthetetlen, mn. —**ül**, ih. *inébranlable(ment); —***ség**, fn. *fermeté, constance inébranlable, f.*
Rendítni, cs. *ébranler.*
Rendjel, fn. *ordre, m.*
Rendkereszt, fn. *croix; décoration, f.*
Rendkivül, ih. —**i**, mn. *extraordinaire(ment).*
Rendkivüliesség, fn. *nature insolite; singularité; rareté, f.*
Rendkivüliség, fn. *singularité, f.*
Rendkövető, mn. *régulier.*
Rendosztály, fn. *catégorie, f.*
Rendőr, fn. *sergent de police, m.; —***biztos**, fn. *commissaire de police, m.; —***főnök**, fn. *directeur de police, m.; —***hivatal**, fn. *bureau de police, m.; —***i**, mn. *de police; —***ség**, fn. *police, f.; —***tiszt**, fn. *officier de la police, m.*
Rendszabály, fn. *règle d'un ordre, f.; mesure, f.; —***zat**, fn. *règlement, m.*
Rendszabás, fn. *mesure, f.; précepte, m.; instruction, règle, f.; ordre, m.; ordonnance, f.; statut, règlement, m.*
Rendszalag, fn. *ruban (d'un ordre); cordon, m.; décoration, f.*
Rendszám, fn. *nombre ordinal, m*

Rendszer, fn. *système, m.*; —es, mn. *systématique*; —esen, ih. *d'une maniere systématique*; —esítni, —ezni, cs. *systématiser*.

Rendszerint, ih. *ordinairement; à l'ordinaire*; —i, mn. *ordinaire; régulier*.

Rendszerű, mn. *conforme à l'ordre*.

Rendtartás, fn. *ordre, m.; discipline, f.*

Rendtartó, mn. *qui aime l'ordre; exact; ponctuel*.

Rendületlen, mn. —ül, ih. *sans être ébranlé*; —ség, fn. *fermeté, constance inébranlable, f.*

Rendülni, k. *être ébranlé*.

Rendvitéz, fn. *chevalier (d'un ordre), m.*

Renegni, **Rengedezni**, **Rengeni**, k. *trembler; branler*.

Rengés, fn. *tremblement; ébranlement, m.*

Rengeteg, mn. *immense; trop grand*.

Rengetni, cs. *balancer, bercer*.

Renyhe, mn. *paresseux, fainéant*.

Renyhélkedni (ik), k. *mener une vie paresseuse* ou *oisive*.

Renyheség, fn. *paresse, f.*

Renyhülni, k. *se livrer à la paresse*.

Répa, fn. *rave, f.*; —mag, fn. *semences de rave, f. pl.*; —magolaj, fn. *huile de navette, f.*

Repcze, fn. *colza, m.*

Repdesni, **Repdezni**, k. *voleter*.

Repedék, fn. *déchirure; rupture; fente; fissure, f.*; —eny, mn. *qu'on peut fendre, qui a de la propension à se fendre*; —es, mn. *fendillé; crevassé; fissuré*.

Repedés l. **Repedék**.

Repedezett, mn. *fendillé, crevassé*.

Repedezni (ik), k. *se fendiller; se crevasser*.

Repedni, k. *se déchirer, se rompre, se briser; se fendre; se crevasser; éclater*.

Repedt, mn. *fendu; crevassé*; —patáju, *qui a l'ongle* ou *le sabot fendu*.

Repesni l. **Repezni**.

Repeszteni, cs. *fendre; déchirer, rompre, briser violemment*.

Repezni, k. *voleter; tressaillir* (se dit *du cœur*).

Repítni, cs. légbe —, *faire sauter (en l'air)*.

Repkény, fn. *glécome, m.*; —borostyán, fn. *lierre, laurier, m.*

Reppenni, k. *prendre sa volée, s'envoler*.

Reppenteni, cs. *faire voler*.

Repülés, fn. *vol, m., volée, f.*

Repülni, k. *voler; prendre son vol*.

Repülő, mn. *volant*.

Repülőhid, fn. *pont volant, m.*

Rés, fn. *brèche; ouverture, f.; échappatoire, f.*

Rest, mn. *paresseux, fainéant*.

Restelkedni (ik), k. *s'abandonner à la paresse*.

Restelni, cs. *dépiter, contrarier (au dernier point); piquer; fâcher; rebuter*.

Resten, ih. *nonchalamment*.

Restség, fn. *paresse, f.*

Restülni, k. *devenir paresseux*.

Részs, fn. *partie (d'un tout), portion; part, f.; tome (d'un ouvrage); fragment, m.; partie, f.*

Részemről, ih. *de mon côté, je ...; pour ma part; quant à moi ...*

Részarány, fn. *symétrie, f.*; —os, mn. *symétrique*.

Részecske, fn. *parcelle, particule, f.*

Részeg, mn. *ivre, gris*.

Részegedni (ik), k. *s'enivrer, se griser*.

Részegen, ih. *ivre; gris; dans un état d'ivresse*.

Részeges, mn. *ivrogne*.

Részegeskedni (ik), k. *avoir l'habitude de boire avec excès*.

Részegítni, cs. *enivrer*.

Részegítő, mn. *enivrant*.

Részegség, fn. *ivresse, f.; enivrement, m.; ivrognerie, f.*

Részegszeni (ik), **Részegülni**, k. l. **Részegedni**.

Reszelék, fn. *limaille; raclure; râpure; chapelure, f.*

Reszelés, fn. *limure; action de racler, f.*

Reszelni, cs. *limer; racler; râper*.

Részelni, cs. *détailler*.

Reszelő, fn. *râpe, f.; carreau, m., lime, f.*

Részeltetni, cs. *faire participer qn. à qc.*

Részenként, ih. *par portions; par fragments; en parties*.

Részes, mn. *participant de qc.; qui participe à qc.*; —, fn. *co-intéressé: co-partageant, m.*

Részesítni, cs. l. **Részeltetni**.

Részestárs, fn. *co-intéressé; co-partageant, m.*

Részesülni, k. *participer à qc.*

Részesülő, mn. *participant de qc.; qui participe à qc.*; —, fn. *participe, m.*

Részint, ih. *en partie.*
Részjószág, fn. *parcelle, f.*
Reszketeg, mn. *tremblant.*
Reszketegség, Reszketés, fn. *tremblement, m.*
Reszketni, k. *trembler.*
Részleg, ih. *en partie, par portions;* —es, mn. *partiel.*
Részlet, fn. *détail, m.; partie, portion, f.; quote-part, f.;* —enként, ih. *par portions.*
Részletes, mn. *détaillé; circonstancié;* —en, ih. *en détail;* —ség, fn. *accumulation de détails; ampleur; prolixité, f.*
Részletezni, cs. *détailler; spécifier.*
Részrehajlás, fn. *partialité, f.*
Részrehajlatlan, mn. *impartial;* —ság, fn. *impartialité, f.;* —ul, ih. *impartialement; avec impartialité.*
Részrehajló, mn. *partial.*
Részszerint, ih. *en partie.*
Résztárs, fn. *co-intéressé; co-partageant, m.*
Részvény, fn. *action, f.;* —es, fn. *actionnaire, m.;* —társaság, fn. *société d'actionnaires, f.*
Részvét, fn. *intérêt, m.; compassion, condoléance, f.; regrets, m. pl.*
Részvétlen, mn. és ih. *sans intérêt; insensible(ment).*
Részvétlenség, fn. *indifférence, f., manque d'intérêt, m.*
Részvevő, mn. *qui prend* ou *qui marque de l'intérêt à qn.; sensible à qc.;* —leg, ih. *avec intérêt; affectueusement.*
Rét, fn. *prairie, f.; pré, m.; pli, m., plissure, f.*
Réteg, fn. *couche; assise; assiette, f.; lit, strate, m.;* —es, mn. *stratifié; empilé, entassé; disposé par couches; lamellé; foliacé; feuilleté;* —ezni, cs. *liter;* —zet, fn. *strate, m.*
Retek, fn. *raifort, m.*
Rételni, cs. *plier.*
Rétes, fn. *pâte feuilletée, f.*
Retesz, fn. *barre, f., verrou, m.; targette, f.*
Reteszelni, cs. *barrer; verrouiller.*
Retesz-zár, fn. *serrure à pêne, f.*
Réti, mn. *des prés, prairial.*
Rétike, fn. *farlouse, f.*
Rétség, fn. *prairies, f. pl.*
Rettegés, fn. *tremblement, m., crainte, peur, f.*
Rettegni, k. *avoir peur de qn.; craindre, redouter qn.* ou *qc.; trembler.*
Rettenetes, mn. *formidable, terrible;* —en, ih. *terriblement;* —ség, fn. *terreur, épouvante* (ex. *que répand le nom de qn.*), *renommée formidable; gravité, f.; caractère redoutable* (ex. *d'une épidémie*), *m.*
Rettenhetlen, mn. *intrépide;* —ség, fn. *intrépidité, f.;* —ül, ih. *hardiment, sans crainte.*
Rettenni, k. *s'épouvanter, s'effrayer, se frapper de qc.*
Rettenteni, cs. *effrayer; faire peur à . . .*
Rettentő, mn. *formidable, terrible;* —en, —leg, ih. *terriblement;* —ség, fn. *terreur; gravité, f.*
Retyegni, k. *bavarder, caqueter.*
Retyerutya, fn. *bavardage, commérage, m.*
Retyerutyálni, k. *bavarder.*
Rév, fn. *passage, trajet, m.; port de mer, de rivière, etc.; havre, m.*
Révbér, fn. *transport; droit d'ancrage, m.*
Révész, fn. *passeur, bachoteur, m.*
Révgát, fn. *môle, m., jetée, f.*
Révhely, fn. *abord, atterrage, m.*
Révhorgony, fn. *ancre à demeure; ancre d'amarrage, f.*
Révkalauz, fn. *pilote, lamaneur, m.*
Révpart, fn. *rade, f.*
Révpénz, fn. *ancrage, m.*
Revváros, fn. *port, m.*
Réz, fn. *cuivre, m.*
Rézarany, fn. *tombac, m.*
Rezeda, fn. *réséda, m.*
Rezegni, k. *trembler; osciller; vibrer.*
Rezes, mn. *qui contient du cuivre; cuprifère.*
Rezesedni (ik), k. *se convertir en cuivre.*
Rézfonál, fn. *fil de cuivre, m.*
Rezge, mn. *tremblant, vibrant; oscillant.*
Rezgeni l. Rezegni.
Rezgenyárfa, fn. *tremble, m.*
Rezgés, fn. *tremblement, m., vibration, f.*
Rezgetű, Rezgetyű, fn. *aiguille tremblante, f., tremblant, m; aigrette, f.*
Rézlap, fn. *plaque, lame, planche, f., plat de cuivre, m.*
Rézmetszés, fn. *gravure, chalcographie, m.*

Rézmetszet, fn. *gravure, f.*
Rézmetsző, fn. *graveur; chalcographe, m.*
Rézmetszvény l. **Rézmetszet.**
Rézműves, fn. *chaudronnier, m.*
Réznemű, mn. *cuivreux.*
Réznyomat, fn. *impression en taille-douce, f.*
Réznyomó, fn. *imprimeur en taille-douce, imprimeur d'estampes, m.*
Rézöntő, fn. *fondeur en cuivre, m.*
Rézrozsda, fn. *vert-de-gris naturel, m.*
Rézserpenyű, fn. *casserolle, f.*
Rézsodrony, fn. l. **Rézfonál.**
Rézszín, fn. *couleur de cuivre, f.*
Réztábla l. **Rézlap.**
Réztányér, fn. *bassin, m.; cuvette, f.*
Rezzenni, k. *se lever avec frayeur, brusquement en sursaut; commencer à trembler, tressaillir.*
Rezzenteni, cs. *faire lever qn. en l'effrayant; effaroucher; éveiller en sursaut.*
Rézs, fn. *fente, fêlure; lézarde, f.*
Rézsut, ih. *diagonalement; obliquement; —os*, mn. *diagonal; incliné; oblique.*
Rézsutt l. **Rézsut.**
Riadal, fn. *réveil, m., alarme, f.*
Riadni, k. *s'effrayer; s'écrier; retentir, résonner.*
Riadó, fn. *réveil, m., alarme, f.*
Riaszkodni (ik), k. *brusquer, rudoyer, rabrouer qn.*
Riasztani, cs. *inspirer une vive frayeur, effrayer, alarmer; terrifier.*
Ribancz, fn. *chiffon; haillon, m.; —os*, mn. *déchiré.*
Ribiszke, fn. *grosseille, f.*
Rideg, mn. *solitaire; —en*, ih. *solitairement; —legény*, fn. *homme isolé, non marié, vieux garçon, m.; —ség*, fn. *solitude, f., isolement, m.*
Rifolni, cs. *mettre en lambeaux, lacérer.*
Rigó, fn. *grive, f.; fekete —*, fn. *merle, m.*
Rigolya, fn. *querelle, f.*
Rigolyás, fn. *querelleur, m.; —*, mn. *querelleur.*
Rigya, fn. *bourgeon (de feuille); œil, m.; gemme, f.*
Rigyázni (ik), k. *bourgeonner.*
Rikácsolni, k. *piailler.*
Ríkatni, cs. *faire pleurer.*
Rikkantani, k. *jeter un cri.*
Rikogatni, k. *crier.*
Rikoltani, k. *s'écrier, jeter les hauts cris.*
Rikoltozni, k. *crier, criailler.*
Rím, fn. *rime, f.; vers rimé, m.*
Rima, fn. *prostituée, f.*
Rimánykodás, fn. *prière fervente, supplication, f.*
Rimánykodni (ik), k. *prier avec instance, supplier, implorer.*
Rímelni, cs. *rimer.*
Rímelő, fn. *rimeur, m.*
Rímes, mn. *rimé.*
Rímetlen, mn. *non-rimé*
Rímezni, cs. *rimer.*
Rímzeni (ik), k. *rimer.*
Rímfaragó, fn. *rimeur, rimailleur, m.*
Ringadozni, k. *se balancer; se bercer.*
Ringani, k. *osciller, vibrer; se balancer, être balancé.*
Ringatni, cs. *bercer; balancer doucement; branler.*
Ringyó, fn. *prostituée, f.*
Ringyrongy, fn. *vétille, bagatelle, f.; gueux; gredin, m.; —*, mn. *reduit en lambeaux, déchiré.*
Ríni, k. *pleurer.*
Riogatni, cs. *pousser des cris.*
Ripacs, fn. *marque de petite vérole, f.; —os*, mn. *marqué de petite vérole; grêlé*
Ripő, Ripők, fn. *rustre, m.*
Ris, fn. *riz, m.*
Riskása, fn. *riz, m.; bouillie de riz, f., riz au lait, m.*
Risleves, fn. *potage au riz, m.*
Rispálinka, fn. *arack, m.*
Riszálni, cs. *lacérer.*
Ritka, mn. *peu serré, lâche; rare; —an*, ih. *rarement; —ság*, fn. *rareté, f.*
Ritkítni, cs. *raréfier; éclaircir (une forêt); rendre plus rare.*
Ritkulni, k. *devenir plus rare.*
Rityegni l. **Rotyogni.**
Rivacs, fn. *grêle, f.; —os*, mn. *grêlé*
Rivalgani, k. *crier, criailler.*
Rivalkodni (ik), l. **Rivalgani.**
Rivancs l. **Rivacs.**
Rívás, fn. *action de pleurer, f.; pleurs, m. pl.*
Rivogatni l. **Riogatni.**
Rizma, fn. *rame, f.*
Rizs l. **Ris.**
Robaj, fn. *bruit, m.*
Robbanni, k. *approcher, passer avec bruit; faire du bruit.*
Robbantani, cs. *faire sauter; faire éclater.*

Robogni, k. *faire du bruit; craqueter.*
Robot, fn. *corvée, f.*
Robotmentes, mn. *exempt de corvées.*
Robotolás, fn. *corvée, f.*
Robotolni, k. *faire corvée.*
Robotos, mn. *sujet à des corvées, corvéable.*
Rocska, fn. *baquet, m.*
Roggyanni, k. *s'abattre; tomber en ruines; s'écrouler.*
Rogyni (ik), k. *s'abattre; s'écrouler; être renversé; se renverser.*
Rohadni, k. *se putréfier; se pourrir; se gâter; se corrompre; se carier.*
Rohadt, mn. *pourri, corrompu, gâté; putride.*
Roham, fn. *attaque, f., choc, assaut; accès, m., atteinte (d'une maladie), f., paroxisme, m.*
Rohamlépés, fn. *pas de charge, m.*
Rohanás, fn. *course précipitée; attaque, f., assaut, m.*
Rohanni, k. *courir avec une grande célérité; se précipiter.*
Rohasztani, cs. *putréfier, pourrir.*
Rohatag, mn. *putride, pourri, corrompu, gâte.*
Rojt, fn. *frange, f.;* —kötő, fn. *frangier, m.;* —os, mn. *frangé;* —osodni (ik), k. *s'effiler;* —ozni, cs. *garnir de franges.*
Róka, fn. *renard, m.*
Rókabarlang, fn. *terrier du renard, m., renardière, f.*
Rókafogó, fn. *piège que l'on dresse pour prendre des renards, m., chausse-trape, f.*
Rókagödör, fn. *fosse pour prendre des renards, f.*
Rókalyuk, fn. *tanière du renard, renardière, f.*
Rókaprém, fn. *fourrure de peau de renard, f.*
Rókászat, fn. l. Rókavadászat.
Rókasszinü, mn. *roux; roussâtre.*
Rókavadászat, fn. *chasse aux renards, f.*
Rókatáncz, fn. *berne, f.*
Rókavas l. Rókafogó.
Rókaverem l. Rókagödör.
Rókázni, k. *chasser le renard, aux renards.*
Rokka, fn. *rouet (à filer), m.*
Rokkanni, k. *être éreinté; être épaulé; être près de sa chute; menacer ruine.*
Rokkant, mn. *éreinté; qui est près de tomber en ruine; caduc; invalide.*
Rokkantani, cs. *éreinter; épauler.*
Rokon, mn. *parent;* —, fn. *parent, m.;* —értelmü, mn. *synonyme;* —érzés, fn. *sympathie, f.;* —érzetü, mn. *sympathique;* —i, mn. —ilag, ih. *de parent; de parenté; en parent;* —ítni, cs. *unir par les liens de la fraternité; allier;* —ság, fn. *parenté; analogie, f.;* —szenv, fn. *sympathie, f.;* —szenvezni, k. *sympathiser;* —szenvü, mn. *sympathique.*
Rokonszó, fn. *synonyme, m.*
Rokonul, ih. Rokonilag.
Rokonulni, k. *se lier, s'unir avec; s'amalgamer.*
Ról, nh. *de, de chez; du, de la, des; du haut de qc.; de haut en bas, d'en haut.*
Rom, fn. *ruine, f., débris, m. pl.*
Románcz, fn. *romance, f.*
Rombolni, cs. *détruire, ruiner; démolir; renverser; subvertir.*
Romladék, fn. *ruine, f.*
Romladozni (ik), k. *se rompre, tomber en ruine; se délabrer.*
Romlandó, mn. *destructible; périssable;* —ság, fn. *destructibilité, f.*
Romlani (ik), k. *se gâter; corrompre; se ruiner; être gâté* ou *corrompu.*
Romlás, fn. *action de se gâter, etc.; déterioration; corruption; ruine, f.*
Romlatlan, mn. *qui n'est pas corrompu* ou *altéré;* —ság, fn. *absence de corruption; intégrité, f.*
Romlék, fn. *débris, m. pl.*
Romlékony, mn. *sujet à s'altérer; ouvert à la corruption;* —ság, fn. *corruptibilité, f.*
Romlott, mn. *gâté; altéré; corrompu.*
Romlottság, fn. *corruption; dépravation, f.*
Romolhatlan, mn. *incorruptible;* —ság, fn. *incorruptibilité, f.*
Romolni l. Romlani.
Róna, mn. *plat; plan; plain;* —ság, fn. *plate* ou *rase campagne, plaine, f.*
Roncsa, fn. *pétard, m.*
Roncsár, fn. *bombardier, m.*
Roncsolni, cs. *détruire; briser.*
Ronda, mn. *sale; souillé; malpropre.*
Rondán, ih. *malproprement.*

Rondaság, fn. *immondices*, *saletés*, *ordures*, *f. pl.*, *crasse*, *f.*
Rondítni, cs. *salir*; *souiller*.
Rondulni, k. *se salir*.
Rongálni, cs. *détériorer*.
Rongy, fn. *lambeau*, *chiffon*, *m.*
Rongyollani (ik), k. *se déchirer*; *s'user*.
Rongyolni, cs. *lacérer*.
Rongyos, mn. *déchiré*, *chiffonné*; —an, ih. *en lambeaux*.
Rongyoskodni (ik), k. *être mal habillé*.
Rongyosodni (ik), k. *se déchirer*, *s'user*.
Rongyszedő, fn. *chiffonnier*, *m.*
Róni, cs. *faire une incision* ou *une entaille à*, *inciser*, *entailler*, *entamer avec le couteau*; *imposer*.
Rontani, cs. *gâter*; *ruiner*.
Ropogás, fn. *craquement*; *fracas*, *m.*, *décrépitation*, *f.*
Ropogni, k. *éclater avec fracas*, *craquer*.
Roppadni, k. *craquer*.
Roppanni, k. *craquer*.
Roppant, mn. *grand*; *colossal*; *immense*.
Roppantani, cs. *faire craquer*.
Roppasztani l. Roppantani.
Roskadni, k. *s'écrouler*; *tomber* (*violemment*, *lourdement*), *tomber en ruine*.
Roskadozni, k. *s'abattre*; *tomber en ruines*, *s'écrouler*.
Roskadt, mn. *caduc*; *délabré*.
Roskadtság, fn. *caducité*, *f.*; *délabrement*, *m.*
Roskatag, mn. *caduc*; —ság, fn. *caducité*, *f.*
Rossz, mn. *mauvais*.
Rosszakarat, fn. *malveillance*, *f.*
Rosszakaratu, Rosszakaró, mn. *malveillant*.
Rosszalás, fn. *désapprobation*, *improbation*, *f.*, *désaveu*, *blâme*, *m.*
Rosszalni, cs. *désapprouver*, *improuver*; *désavouer*; *blâmer*.
Rosszaság, fn. *mauvaise qualité*; *malice*; *malignité*; *perversité*, *f.*
Rosszhirü, mn. *diffamé*; *malfamé*.
Rosszindulatu, mn. *malicieux*.
Rosszítni, cs. *détériorer*.
Rosszkedv, fn. *mauvaise humeur*; *humeur sombre*, *f.*; *chagrin*, *m.*; —ü, mn. *de mauvaise humeur*; *sombre*, *chagrin*.
Rosszkor, ih. *mal à propos*, *à contretemps*.
Rosszlelkü, mn. *malveillant*; *malicieux*; *sans conscience*; *de mauvaise foi*; —leg, ih. *malicieusement*; *malignement*; *sans conscience*; —ség, fn. *malice*; *méchanceté*, *f.*, *manque de conscience*, *m.*, *mauvaise foi*, *f.*
Rosszterészet, fn. *mauvaise nature*, *malignité*, *f.*; —ü, mn. *malin*; *malicieux*, *méchant*, *mauvais*.
Rosszúl, ih. *mal*.
Rosszullét, fn. *indisposition*, *f.*
Rosszulni, k. *se gâter*.
Rost, fn. *fibre*; *grille*, *f.*
Rosta, fn. *crible*; *tamis*, *m.*
Rostálgatni, Rostálni, cs. *tamiser*.
Rostély, fn. *grille* (*de feu*, *à charbon*, *etc.*), *f.*, *gril*; *grillage*, *treillis*, *m.*; —os, mn. *grillé*; —os, fn. *viande grillée*, *f.*
Rostélyozat, fn. *treillage*, *grillage*, *m.*
Rostélyozni, cs. *garnir d'un treillis*; *treillisser*.
Rostélyrud, fn. *barreau*, *m.*
Rostollani (ik), k. *s'effiler*.
Rostolni, cs. *effiler*.
Rostos, mn. *filamenteux*; *filandreux*; *fibreux*.
Rostozni l. Rostolni.
Rosz l. Rossz.
Rothadás, fn. *pourriture*, *f.*
Rothadni, k. *se pourrir*; *se gâter*; *se corrompre*.
Rothadt, mn. *pourri*, *corrompu*, *gâté*.
Rothasztani, cs *putréfier*, *pourrir*.
Rothasztóláz, fn. *fièvre putride*, *f.*
Rothatag l. Rohatag
Rotyogni, k. *monter*, *s'élever en bouillant*.
Rovancs, fn. *balance*, *f.*; —olni, cs. *balancer*.
Rovar, fn. *insecte*, *m.*
Rovarevők, fn. t. *insectivores*, *m. pl.*
Rovartan, fn. *insectologie*, *f.*
Rovás, fn. *taille*, *f.*; *compte*, *m.*
Rovat, fn. *entaille*, *entaillure*, *f.*; *rubrique*, *f.*
Rovaték, fn. *incision*, *entaille*, *f.*
Rovatékozni, cs. *créneler*; *denteler*.
Rovátk l. Rovaték.
Rovátkolni, cs. *canneler*.
Rovátkolt, mn. *crénelé*; *entaillé*.
Rovatolni, cs. *noter*, *marquer*; *coter*.
Rovatozni, cs. *coter*.
Róvni l. Róni.
Rozga, mn. *mal assuré*; *chancelant*, *branlant*; *tremblotant*; *estropié*.

Rozmár, fn. *morse, cheval marin, m.*
Rozmarin, fn. *romarin, m.*
Rozogni, k. *vaciller, branler; chanceler.*
Rozzanni, k. *tomber en ruine; s'écrouler.*
Rozzant, mn. *qui est près de tomber en ruine; caduc.*
Rozs, fn. *seigle, m.*
Rózsa, fn. *rose; rosette, f.*
Rózsagyémánt, fn. *diamant rosette, m., rose, f.*
Rózsapiros, mn. *rose; rosé; vermeil.*
Rózsás, mn. *paré, semé, jonché de roses.*
Rózsaszin, fn. *couleur de rose; teinte rosée, f.;* —ü, mn. *rosé.*
Rózsatő, fn. *rosier, m.*
Rózsavíz, fn. *eau de rose, f.*
Rozsda, fn. *rouille, f.*
Rozsdállani (ik), k. *se rouiller; s'enrouiller.*
Rozsdás, mn. *rouillé, enrouillé.*
Rozsdásodni (ik), **Rozsdásulni**, k. *se rouiller; s'enrouiller.*
Rozsnok, fn. *ivraie, f.; brome, m.*
Rozsólis, fn. *rossolis, m.*
Rozsföld, fn. *champ semé de seigle, m.*
Rozsdara, fn. *blé égrugé, m.*
Rozskalász, fn. *épi de blé, m.*
Rozskenyér, fn. *pain de seigle, m.*
Rozsliszt, fn. *farine de seigle, f.*
Rozspálinka, fn. *eau de vie de grains, f.*
Röf, fn. *aune, f.*
Röffenni, k. *grogner* (se dit *du cri du cochon*).
Röfögés, fn. *grognement, m.*
Röfögni, k. *grogner.*
Röfös, mn. *large* ou *de la largeur d'une aune, d'une aune de largeur.*
Röfösáru, fn. *marchandise qui se vend à l'aune* ou *en détail, f.*
Röföskalmár, fn. *détailleur, marchand en détail, m.*
Röföskereskedés, fn. *commerce, m.,* ou *vente à l'aune, f.; commerce en détail, m.*
Rög, fn. *motte (de terre); glèbe, f.*
Rögczukor, fn. *cassonade, f.*
Rögeszme, fn. *idée fixe, f.*
Rögös, mn. *raboteux; inégal; couvert de mottes.*
Rögtön, ih. *soudainement, subitement; à l'improviste.*
Rögtönész, fn. *improvisateur, m.*
Rögtönös, mn. *soudain; subit.*
Rögtönözni, cs. *improviser.*
Rögtönözve, ih. *à l'improviste.*
Rögtönzés, fn. *improvisation, f.*
Rögtönző, fn. *improvisateur, m.*
Rögtönzött, mn. *improvisé.*
Rögzeni (ik), k. *se grumeler; s'agglomérer; s'enraciner, s'invétérer.*
Rögzeszme, fn. *idée fixe, f.*
Rögzött, mn. *enraciné, invétéré.*
Röhej, fn. *grands éclats de rire, m. pl.*
Röhögni, k. *rire d'une manière indécente.*
Röpdösni, k. *voleter, voltiger.*
Röperő, fn. *force centrifuge, f.*
Röperőmű, fn. *machine à voler, f.*
Röpet, fn. *vol, m., volée, f.;* **röptében**, *au vol, de volée.*
Röpirat, fn. *brochure, f., pamphlet, m., publication périodique, f.*
Röpítni, cs. *faire voler; faire sauter* (ex. *en l'air*).
Röpke, mn. *volatil; fugitif; fugace.*
Röpködni (ik), k. *voleter, voltiger; tourbillonner (dans l'air,* se dit *d'insectes).*
Röpösni l. **Röpködni.**
Röppenni, k. *prendre son vol.*
Röppentyü, fn. *raquette; fusée, f.*
Röpten, ih. *au vol, de volée.*
Röptenlövő, fn. *tireur au vol, m.*
Röptetni, cs. *faire voler.*
Röpülés, fn. *vol, m., volée, f.*
Röpülni, k. *voler; prendre son vol;* levegőbe —, *sauter en l'air.*
Röst l. **Rest.**
Röt, mn. *rouge-brun; rembruni; mordoré;* —vad, fn. *bêtes fauves, f. pl.*
Rövid, mn. *court, bref.*
Rövidcső, fn. *carabine (courte), f.*
Rövided, mn. *court, bref;* —en, ih. *bref; brièvement; court.*
Rövidedni (ik), k. *devenir plus court, se raccourcir.*
Röviden, ih. *en peu de mots, brièvement; succinctement.*
Rövidfarku, mn. *brévicaude.*
Rövidités, fn. *raccourcissement, m.; abréviation, f.;* —i jel, fn. *signe d'abréviation, m.*
Rövidítmény, fn. *abréviation, f.*
Rövidítni, cs. *raccourcir; abréger.*
Rövidítőjel, fn. *signe d'abréviation, m.*
Rövidke, mn. *très-court.*
Rövidlábu, mn. *qui a les jambes courtes; brévipède.*
Rövidlátás, fn. *vue courte; myopie; vue bornée, f.*
Rövidlató, mn. *myope; qui a la vue bornée.*

Rövidleg, ih. *brièvement, bref; succinctement;* — es, mn. *court; succinct.*
Rövidlet, fn. *abrégé; résumé, m.*
Rövidpuska, fn. *carabine, f.*
Rövidség, fn. *brièveté, m.; désavantage, m.*
Rövidülni, k. *devenir plus court, se raccourcir.*
Rőzse, fn. *ramilles, f. pl.; fascine, f.*
Rőzsegát, fn. *fascinage, m.*
Rubel, fn. *rouble, m.*
Rubin, fn. *rubis, m.*
Rucza l. **Récze.**
Rúd, fn. *perche; gaule, f.; bâton, brancard, m.; barre; tringle, f.; timon (d'une voiture), m.*
Rúdarany, fn. *or en lingots, en barres, [m.*
Rudas, mn. *(cheval du timon) timonier, m.*
Rudasló, fn. *timonier, m.*
Rudazat, fn. *barres, f. pl., tirants horizontaux (d'une machine hydraulique), m. pl.*
Rúdezüst, fn. *argent en barres, en lingots, m.*
Rúdkarika, fn. *anneau de la chaîne de timon, m.*
Rúdvitorla, fn. *voile carrée, grande voile, f.*
Rugalmas, mn. *élastique;* — ság, fn. *élasticité, f.*
Rugalom, fn. *élasticité, f., ressort, m.*
Rugany, fn. *ressort, m.;* — os, mn. *élastique;* — osság, fn. *élasticité, f.*
Rugás, fn. *coup de pied; regimbement, m.*
Rugaszkodni (ik), k. *courir (avec une grande célérité); s'enfuir.*
Rugdalni, cs. *donner, porter des coups de pied à qn.; ruer, regimber* (se dit *des chevaux).*
Rugdalódni, — lódzani, — lózni (ik), — dosni, k. l. **Rugdalni.**
Rugékony, mn. *élastique;* — ság, fn. *élasticite, f.*
Rugerő, fn. *force élastique, f.*
Ruggyanta, fn. *caout-chouc, m.*
Rúgni, k. és cs. *donner un coup de pied; ruer, regimber; monter, se monter, faire une certaine somme.*
Rugó, fn. *ressort; motif, mobile, m.*
Rugony, fn. *ressort, m.*
Rugós, mn. *rueur; élastique; à ressorts;* — ság, fn. *élasticité, f.*
Rugótoll, fn. *ressort, m.*
Rugtatni, cs. *faire sauter.*
Ruha, fn. *habit, m.; robe, f.*
Ruhakefe, fn. *brosse, f.*
Ruhaszekrény, fn. *armoire, garde-robe, f.*
Ruhatár, fn. *garde-robe, f.*
Ruházat, fn. *habillement complet, m.; habits, vêtements, m. pl., garde-robe, f., équipement, m.*
Ruházatlan, mn. — ul, ih. *sans vêtements; déshabillé; nu.*
Ruházkodni (ik), k. *s'habiller, se vêtir; mettre ses habits.*
Ruházni, cs. *vêtir, habiller; équiper, monter.*
Rum, fn. *rum, rhum, m.*
Rút, mn. *laid; méchant; affreux.*
Ruta, fn. *rue, f.*
Rútítni, cs. *défigurer.*
Rútság, fn. *laideur, f.*
Rútul, ih. *détestablement.*
Rútulni, k. *se déformer.*
Rügy, fn. *bourgeon, m.; œil, m.; gemme, f., germe, m.*
Rügyes, mn. *qui porte des bourgeons; gemmifère.*
Rügyezni (ik), k. *bourgeonner.*
Rüh, fn. *gale, scabies, f.*
Rühedni, k. *être atteint de la gale.*
Rühes, mn. *galeux.*
Rühölődni (ik), k. *se gratter.*
Rüpő, **Rüpők**, fn. *rustre, m.*

S.

S, ksz. *et.*
Sáfár, fn. *économe, m.*
Sáfárkodás, fn. *administration, f.*
Sáfárkodni (ik), k. *administrer.*
Sáfárság, fn. *économat, m.*
Sáfrány, fn. *safran, m.;* — os, mn. *safrané;* — ozni, cs. *safraner.*
Sáfránysárga, mn. *safrané.*
Saját, mn. *propre;* —, fn. *propriété, f.*
Sajátilag, ih. *en propre, comme sa propriété.*
Sajátítás, fn. *appropriation, f.*
Sajátítni, cs. *s'approprier.*
Sajátjog, fn. *droit de propriété, m.*

Sajátképen, ih. *proprement; justement.*
Sajátlag, ih. *d'une manière particulière; exprès; proprement; en propre;* —**os**, mn. *propre, particulier; véritable; spécifique;* —**osan**, ih. l. Sajátlag.
Sajátlanul, ih. *improprement.*
Sajátnemű, mn. *propre; singulier.*
Sajátnév, fn. *nom propre, m.*
Sajátolni l. Sajátítni.
Sajátos, fn. *propriétaire, m.*
Sajátság, fn. *propriété, f.;* —**os**, mn. *propre; caractéristique.*
Sajátszerű, mn. *singulier;* —**en**, ih. *singulièrement.*
Sajátul, ih. *en propre.*
Sajdítni l. Sejdítni.
Sajgás, fn. *douleur, f.*
Sajgó, mn. *douloureux.*
Sajka, fn. *nacelle, barque, gondole, f.*
Sajkás, fn. *gondolier, rameur, matelot, m.*
Sajkázni, k. *naviguer dans une barque.*
Sajnálat, fn. *compassion, condoléance, f.; regret, m.*
Sajnálatos, mn. *regrettable.*
Sajnálkodni, **Sajnálkozni** (ik), k. *plaindre qn. de qc.; avoir pitié, compassion de qc.; s'apitoyer sur qc.*
Sajnálni, cs. *avoir pitié, compassion de qn.; plaindre qn. de qc.; regretter, déplorer qc.; se repentir de qc.;* (tól, től), *envier qc. à qn.*
Sagnos, mn. *regrettable; déplorable; pénible;* —**an**, ih. *péniblement.*
Sajogni, k. *causer de la douleur*
Sajongani l. Sajogni.
Sajt, fn. *fromage, m.*
Sajtár, fn. *boisseau, m., cuve, f.*
Sajtféreg, **Sajtkukacz**, fn. *ver de fromage, m.*
Sajtó, fn. *pressoir, m.; presse, f.*
Sajtolatlan, mn. *sans apprêt.*
Sajtolni, cs. *pressurer, presser; catir (du drap, etc.).*
Sajtos, mn. *caséeux.*
Sajtószabadság, fn. *liberté de la presse, f.*
Sakál, fn. *chacal, m.*
Sakk, fn. *échecs, m. pl., échec, m.*
Sakkozni, k. *jouer aux échecs.*
Sakktábla, fn. *échiquier, m.*
Sál, fn. *châle, m.*
Salak, fn. *restes, m. pl.; lie, f.; fretin, m.; scorie, f.*
Salakos, mn. *qui contient des scories. crasseux; impur.*
Salakulni, k. *se scorifier.*
Saláta, fn. *salade; laitue, f.*
Salétrom, **Salitrom**, fn. *salpêtre, nitre, m.;* —**főzés**, fn. *salpêtrière, f.;* —**nemű**, mn. *de salpêtre* ou *de nitre; nitreux;* —**os**, mn. *qui contient du, chargé de nitre; nitreux;* —**sav**, fn. *acide nitrique, m.*
Sallang, fn. *frange, f.*
Sallangos, mn. *frangé.*
Sámfa, fn. *embauchoir, m.; forme, f.*
Sámfázni, cs. *monter sur la forme.*
Sáncz, fn. *rétranchement, fort, m.; redoute, f.; rempart; remblai; boulevard, m.; fosse, f.*
Sánczásó, fn. *piocheur; terrassier, m.*
Sánczkaró, fn. *palissade, f.*
Sánczmester, fn. *inspecteur de rempart, m.*
Sánczmunka, fn. *travail aux fortifications; retranchement, m.; brouette, f.*
Sánczolat, fn. *retranchements, m. pl.*
Sánczolni, cs. *travailler à un retranchement* ou *aux fortifications.*
Sánczrés, fn. *rupture d'une digue* ou *d'un rempart; brêche, f.*
Sanda, mn. *louche; qui louche.*
Sandalogni, k. *loucher.*
Sandaság, fn. *strabisme, m.*
Sandikálni, **Sandítni**, k. *loucher.*
Sank, fn. *dépôt, sédiment, m.*
Sannyadni, k. *se flétrir, se faner.*
Sannyasztani, cs. *flétrir, faner.*
Sánta, mn. *boiteux; estropié (de la jambe); atteint de claudication.*
Sántaság, fn. *claudication, f.*
Sántikálni, k. *boiter, clocher.*
Sántítni, k. *boiter, clocher.*
Sántulni, k. *être atteint de claudication.*
Sanyar, fn. *calamité, misère; peine, f; tourment, m.*
Sanyargatás, fn. *action de martyriser, f.*
Sanyargatni, cs. *tourmenter.*
Sanyarítni l. Sanyargatni.
Sanyarkodni, —**rodni** (ik), —**rogni**, k. *mener une vie misérable.*
Sanyarú, mn. *misérable, calamiteux; soucieux;* —**ság**, fn. *profonde misère, f., peine, f.*
Sápadás, fn. *blémissement, m.*
Sápadni, k. *blêmir, pâlir.*
Sápadozni, k. *pâlir.*
Sápadság, fn *pâleur, f.*
Sápadt, mn. *blême, pâle.*
Sápasztani, cs *pâlir.*

Sápítni, Sápitozni, k. *se lamenter, se plaindre.*
Sapka, fn. *bonnet, m.*
Sápkór, fn. *chlorose, f.*
Sápogni, k. *barboter (se dit des oies).*
Sáppadni, Sáppasztani l. Sápadni, Sápasztani.
Sár, fn. *fange; boue, crotte, f.*
Sarabolni, cs. *faucher.*
Saraglya l. Saroglya.
Sárcsa, fn. *foulque, poule d'eau, f*
Sárcsatorna, fn. *cloaque, m.*
Sarcz, fn. *contribution, f.*
Sárczipő, fn. *claque, galoche, f.*
Sarczolni, cs. *mettre à contribution, imposer des contributions à . . .*
Sárga, mn. *jaune.*
Sárgacsukor, fn. *sucre candi, m.*
Sárgadinnye, fn. *melon sucré, m.*
Sárgakór, fn. *jaunisse, f., ictère, m*
Sárgakóros, mn. *ictérique.*
Sárgaláz, fn. *fièvre jaune, f.*
Sárgállani (ik), k. *être jaune.*
Sárgapej, fn. *bai châtain, bai doré.*
Sárgarépa, fn. *carotte, f.*
Sárgaréz, fn. *cuivre jaune, laiton, m.;* — müves, fn. *dinandier, m.*
Sárgarigó, fn. *merle doré, m.*
Sárgás, mn. *jaunâtre; blond.*
Sárgaság, fn. *jaunisse, f., ictère, m.*
Sárgasík, fn. *clinquant d'or, m.*
Sárgaszilva, fn. *grosse prune jaune, f.*
Sárgazöld, mn. *jaune tirant sur le vert.*
Sárgany, fn. *urane, m.*
Sárgítni, cs. *jaunir.*
Sárgulni, k. *jaunir.*
Sarj, fn. *rejet, rejeton; descendant, m.*
Sarjadék, fn. *rejeton, descendant, m.; jeune génération, f.*
Sarjadni, k. *pousser des rejetons.*
Sarjadzani (ik), l. Sarjadni.
Sarju, fn. *second fauchage; regain, refoin, m.*
Sark, fn. *talon, m.; gond (d'une porte), m.; pôle, m.*
Sarkalás, fn. *incitation, f., encouragement, m.*
Sarkalat, fn. *aiguillon, m.; chose cardinale, f.;* —os, mn. *cardinal.*
Sarkallani (ik), k. *être fondé sur qc.; se fonder, s'appuyer sur qc.*
Sarkalni, cs. *pousser, encourager.*
Sarkantyu, fn. *éperon, m.*
Sarkantyúmüves, fn. *éperonnier, m.*
Sarkantyús, mn. *éperonné;* —, fn. *éperonnier, m.*
Sarkantyútaraj, fn. *molette, f.*
Sarkantyúzni, cs. *donner de l'éperon, stimuler qn.*
Sárkány, fn. *dragon, m.; mégère, f., chien; cerf-volant, m.*
Sarkcsillag, fn. *étoile polaire, f.*
Sárkefe, fn. *décrottoire, f.*
Sarkkör, fn. *cercle polaire, m.*
Sarkpont, fn. *nadir, m.; pivot; tourillon, m., patte des rais, f.*
Sarkszám, fn. *nombre cardinal, m.*
Sarkszeg, fn. *cheville pour le talon, f.*
Sarkvas, fn. *gond (d'une porte), m.*
Sarkvirág, fn. *pied d'alouette, m. (plante).*
Sarlang, fn. *frange, f.*
Sárlani (ik), k. *être en chaleur.*
Sárló, mn. *en chaleur.*
Sarló, fn. *petite faux, faucille, f.; faucillon, m.*
Sarlódad, mn. *qui a la forme d'une, en forme de* ou *de faucille.*
Sarlós, mn. l. Sarlódad.
Sarlósboldogasszony, fn. *visitation de la Vierge, f.*
Sarlószárny, fn. *nageoire falciforme, f.;* —as, mn. *(poisson) qui a les nageoires falciformes.*
Sarlózni, cs. *couper avec la faux, faucher.*
Sárgalinkó, fn. *merle doré, m.*
Sármány, fn. *embérise, f., ortolan jaune, m.*
Saroglya, fn. *tréteau; chevalet, m.*
Sarok, fn. *coin, m.*
Sarokdúcz, fn. *pilastre cornier, m.*
Sarokház, fn. *maison du coin* ou *qui forme le coin,* ou *placée au coin (de deux rues), f.*
Sarokkő, fn. *pierre d'encoignure; pierre de refend, f.*
Sáros, mn. *fangeux, boueux, sale.*
Sárosítni, cs. *crotter, salir.*
Sárosodni (ik), k. *se crotter.*
Sározni, cs. *crotter, salir.*
Sározódni (ik.), k. *se crotter.*
Sárszalonka, fn. *bécassine, f.*
Sártyúk, fn. *bécassine, f.*
Saru, fn. *soulier, m., botte, f.*
Saruszíj, fn. *courroie de soulier, f.*
Sarutalp, fn. *semelle, f.*
Sarutlan, ih. *nu-pieds.*
Sas, fn. *aigle, m. et f.*
Sás, fn. *laîche, f.*
Sasfi, fn. *aiglon, m.*
Sáska, fn. *sauterelle, f.*

Saskeselyű, fn. *vautour, m.*
Sasorr, fn. *nez aquilin, m.*
Sátán, fn. *Satan, diable; démon, m.*
Sátáni, fn. *satanique.*
Satnya, mn. *vil; chétif; étiolé.*
Satnyulni, k. *dépérir; s'étioler; se détériorer.*
Sátor, fn. *tente, f.*
Sátorcsináló, fn. *fabricant de tentes, m.*
Sátorfa, fn. *arbre d'une tente, m.*
Sátoros, mn. *couvert de toile, m.; —ünnep*, fn. *fête des tabernacles, f.*
Satu, fn. *pressoir, m.*
Sav, fn. *substance acide; aigreur; acidité, f., acide, m.*
Sáv, fn. *raie; strie, f.*
Savany, fn. l. Sav.
Savanyítatlan, mn. *sans levain.*
Savanyítni, cs. *rendre aigre, aigrir; vinaigrer; acidifier.*
Savanyító, fn. *ferment, m.*
Savanyodni (ik), k. *devenir aigre, s'aigrir, fermenter.*
Savanyu, mn. *acide; aigre; sur; acéteux.*
Savanyulni, k. l. Savanyodni.
avanyus, mn. *acidule; acidulé, aigrelet; acescent; suret.*
avanyuság, fn. *aigreur; acidité; âpreté; verdeur* (ex. *du vin*), *f.*
avanyuvíz, fn. *eau acide*, ou *acidule, f.*
avasság, fn. *acidité, f.*
avastó, fn. *lac salant; marais salant, m.*
avítni, cs. *oxider.*
avító, fn. *oxigène, m.*
avó, fn. *petit lait, m.*
ávolni, cs. *rayer; strier.*
ávoly, fn. *raie; strie, f.*
ávolyos, mn. *rayé, strié; moiré.*
avós, mn. *qui contient du petit lait, séreux; clair.*
ávos l. Sávolyos.
e, ksz. ni . . ., *non plus.*
eb, fn. *plaie, blessure; vitesse, f.*
ebbalzsam, fn. *baume vulnéraire, m.*
ebes, mn. *blessé; excorié; écorché; rapide; accéléré; fréquent* (se dit *du pouls*); *prompt.*
ebesedni (ik), k. *être blessé; se blesser, s'écorcher, s'excorier* (ex. *les jambes en allant à cheval*).
ebesen, ih. *rapidement.*
ebesítni, cs. *blesser.*
ebesjáró, mn. *léger à la course, agile.*
ebeslövés, fn. *charge précipitée, f.*

Sebesnyelvű, mn. *qui a une grande volubilité de langue; —ség*, fn. *volubilité de langue, f.*
Sebesség, fn. *vitesse, vélocité, célérité, f.*
Sebesülni, k. l. Sebesedni.
Sebesvágtatva, ih. *à toute bride, à bride abattue; au grand galop.*
Sebész, fn. *chirurgien, m.*
Sebészet, fn. *chirurgie, f.*
Sebészi, mn. —leg, ih. *de* ou *en chirurgien, chirurgical.*
Sebészség l. Sebészet.
Sebésztudomány, fn. *science chirurgicale, f.; traité de chirurgie, m.*
Sebezni, cs. *blesser.*
Sebfű, fn. *vulnéraire, f.*
Sebhedni (ik), k. *être blessé.*
Sebhedt, mn. *blessé.*
Sebhely, fn. *cicatrice, f.; —es*, mn. *marqué de cicatrices.*
Sebhetetlen, mn. *invulnérable; —ség*, fn. *invulnérabilité, f.*
Sebhetlen l. Sebhetetlen.
Sebír, fn. *onguent vulnéraire, m.*
Sebkenőcs l. Sebír.
Sebkötés, fn. *bandage, appareil* (*de pansement*); *pansement, m.*
Sebkutasz, fn. *sonde, f.*
Sebláz, fn. *fièvre traumatique, f.*
Seborvos l. Sebész.
Sebtében, Sebten, ih. *soudainement, subitement; vite, promptement, sur le champ.*
Sebzeni, cs. *blesser.*
Segéd, fn. *secours, m.; aide; assistance, f., appui, m.; assistant, adjoint; adjutant, aide-major, aide-de-camp, officier d'ordonnance; commis; complice, m.*
Segédbiró, fn. *assesseur, m.*
Segéddíj, fn. *bourse, f.*
Segéddíjas, fn. *boursier, m.*
Segedelem, fn. *secours, m.; aide; assistance, f., appui, m., coopération, f.*
Segedelmes, mn. *prêt à secourir, secourable.*
Segedelmi, mn. *subsidiaire.*
Segédeszköz, fn. *moyen expédient; remède, m.; ressource, f.; moyen subsidiaire, m.*
Segédforrás, fn. *ressource, f.*
Segédige, fn. *verbe auxiliaire, m.*
Segédkedni (ik), k. *assister qn.*
Segédkéz, fn. *secours, m.*
Segédlelkész, fn. *chapelain, m.*

Segédszer, fn. *moyen, expédient; remède, m.; ressource, f., moyen subsidiaire, m.*
Segédtanitó, fn. *sous-précepteur, m.*
Segédtárs, fn. *aide; complice, m.*
Segédtiszt, fn. *adjudant, m.* [*f.*
Segédtudomány, fn. *science auxiliaire,*
Segélni, cs. *aider qn.; secourir, assister qn.*
Segély, fn. *secours, m., aide, assistance, f.* [*side, m.*
Segélypénz, fn. *secours d'argent; sub-*
Segélytelen, mn. *sans secours;* —ség, fn. *manque de secours, m.;* —ül, ih. *sans secours.*
Segg, fn. *cul, cu, derrière, m.*
Segítni, cs. *aider qn.; secourir, assister qn.;* (on, en) *prêter secours; aider, secourir qn.; remédier.*
Segitő, fn. *aide; coopérateur, m.*
Segitség, fn. *secours, m., aide, assistance, f.*
Sehol, **Seholsem**, ih. *nulle part; en aucun lieu.* [*m.*
Sehonnai, fn. *aventurier; vagabond.*
Sehonnan, **Sehonnét**, ih. *de nulle part.*
Sehová, ih. *nulle part; en aucun lieu.*
Sejdítés, fn. *pressentiment, m.*
Sejdítni, cs. *pressentir.*
Sejt, fn. *cellule; alvéole; vacuole, f.*
Sejtalaku, mn. *celluleux; celluliforme; alvéoliforme.*
Sejtelem, fn. *pressentiment, m.*
Sejteni, cs. *pressentir.*
Sejtes, mn. *celluleux; alvéolé.*
Sejtesméz, fn. *rayon de miel, m., gaufre de miel, f.*
Sejtés, fn. *pressentiment, m.*
Sejtszövet, fn. *tissu cellulaire, m.*
Sekély, mn. *bas, peu profond; guéable; superficiel;* —ség, fn. *faible profondeur, bassesse, f., abaissement, m.*
Sekrestye, fn. *sacristie, f.*
Sekrestyés, fn. *sacristain, m.*
Selejt, fn. *rebut; fretin, m.; marchandises de rebut, f. pl.*
Selejtáru, fn. *rebut (des marchandises), m.*
Selejtelni, cs. *trier.*
Selejtes, mn. *de rebut; mauvais.*
Selejtgyöngy, fn. *perle imparfaite, loupe, f.*
Selyem, fn. *soie, f.;* —, mn. *de soie.*
Selyemcsipke, fn. *dentelle de soie, blonde, f.*
Selyemgubó, fn. *cocon de ver à soie, m.*
Selyemgyár, fn. *fabrique, manufacture d'étoffes de soie, f.*
Selyemnemü, mn. *soyeux; satiné.*
Selyemtenyésztés, fn. *culture, éducation des vers à soie, f.*
Selymes, mn. *soyeux; satiné.*
Selyp, fn. *qui siffle en parlant.*
Selypegés, fn. *sifflement; bégayement, m.*
Selypegni, k. *siffler; bégayer.*
Selypes, mn. *begue.*
Selypítni l. **Selypegni**.
Sem, ksz. *ni. ., non plus; ni . . . ni . .*
Semhogy l. **Hogysem**.
Semleg, ih. *neutralement;* —es, mn. *neutre;* —esítni, cs. *neutraliser;* —esség, fn. *neutralité, f.*
Semmedni, k. *s'engourdir.*
Semmi, mn. *rien;* —, fn. *le rien, le néant;* —féle, mn. *aucun, nul;* —házi, fn. *aventurier, vagabond;* —kép, ih. *aucunement; nullement; point du tout;* — nemü, fn. *aucun, nul.*
Semmirekellő, mn. *qui ne vaut rien, inutile;* —, fn. *vaurien, m.*
Semmirevaló, mn. *qui ne vaut rien; indigne; abject; inutile;* —, fn. *vaurien, m.*
Semmis, mn. *sans effet.*
Semmisedni (ik), k. l. **Semmisülni**.
Semmiség, fn. *nullité, f.; le rien, m.*
Semmisítni, cs. *annuler; anéantir.*
Semmisülni, k. *s'évanouir.*
Semmités, fn. *anéantissement, m.; annihilation; cassation, f.*
Semmitevő, mn. *fainéant.*
Semmitudó, mn. *ignorant.*
Semmüunen, ih. *de nulle part.*
Senki, **Senkisem**, mn. *nul (homme), ne . . . personne, aucun (ne . . .), ne . . . pas un (seul), ne . . . aucun.*
Sennyedék, fn. *gale;* —es, mn. *galeux*
Senyv, fn. *état maladif, m., infirmité, f.*
Senyvedni, k. *traîner une existence maladive, languir; s'engourdir.*
Seperni, cs. *balayer; nettoyer; ramoner.*
Sepredék, fn. *balayures, ordures, f. pl. lie (ex. de la populace), f.*
Sepregetni, cs. *balayer.*
Sepregető, fn. *balayeur, m.*
Seprés, fn. *balayage, m.* [*m.*
Seprő, fn. *balai; houssoir; balayeu.*
Seprőkötő, fn. *faiseur de balais, m.*

Seprü, fn. *lie (ex. de vin, de bière), f.; balai, m.*
Seprűs, mn. *qui contient de la lie.*
September, fn. *septembre, m.*
Ser, fn. *bière, f.*
Serczegni, k. *pétiller.*
Serczégér, fn. *enseigne à bière, f.*
Serczibere, fn. *birambrot, m.*
Serdűletlen, mn. *impubère.*
Serdűlni, k. *grandir; se développer.*
Serdült, mn. *qui a grandi; adulte;* — ség, fn. *puberté, f.*
Sereg, fn. *grand nombre, m.; foule, f., troupe, f.; armée, f.*
Seregély, fn. *étourneau, m.;* — szürke, fn. *cheval gris tisonné, gris tourdille, m.*
Seregenként, ih. *en masse.*
Sereghajtó, fn. *le dernier.*
Seregleni (ik), k. *se réunir; se rallier; se grouper.*
Sereglés, fn. *réunion en bandes, f., attroupement, m.*
Seregtűz, fn. *décharge, f.*
Sérelem, fn. *offense, insulte, injure, f.; détriment, préjudice, tort, m.*
Sérelmes, mn. *préjudiciable, désavantageux.*
Serény, mn. *assidu; empressé; diligent; prompt, vif, alerte;* — en, ih. *assidument; vite;* — kedés, fn. *application, f.; effort, soin, m.;* — kedni (ik), k. *s'appliquer; s'attacher à qc.;* — ség, fn. *assiduité; promptitude, vitesse, f.;* — ül, ih. *assidument; vite.*
Serény, fn. *crinière, f.*
Seres, mn. *à bière;* — pohár, fn. *verre à bière, m.*
Serét, fn. *plomb, m., dragée; cendrée, f.*
Serezni, k. *boire de la bière.*
Serfőzés, fn. *brasserie, f.*
Serfőző, fn. *brasseur, m.*
Serfőzőház, fn. *brasserie, f.*
Serke, fn. *œuf de pou, m., lente, f.*
Serkedezni, k. *jaillir, sortir en jaillissant.*
Serkedni, k. *sortir (en pousse* ou *en jet); percer la terre, naître, pousser.*
Serkenni, k. *s'éveiller, se réveiller; reprendre sa vivacité.*
Serkenteni, cs. *éveiller, réveiller; exciter, animer.*
Serkentés, fn. *incitation, f., encouragement, m.*
Serkentgetni, cs. *exciter (à diverses reprises).*
Serkentő, mn. *encourageant.*
Sérkötő, fn. *bandage, brayer, m.*
Serleg, fn. *gobelet, m., coupe, f.; bocal, m.*
Serpenyő, fn. *poêle, f.; plateau (d'une balance), m.*
Serpenyős, fn. *poêlier, m.*
Serpenyü l. Serpenyő.
Serseprü, fn. *levure, lie de la bière, f*
Sérszorító, fn. *bandage, brayer, m.*
Serte, fn. *soie (de cochon), f.*
Sértegetni, cs. *blesser; léser; violer; offenser; choquer.*
Sérteni, cs. l. Sértegetni.
Sertés, fn. *cochon, porc, m.*
Sértés, fn. *lésion, violation; blessure, offense; insulte, injure, f., affront, m.*
Serteseprü, fn. *houssoir, m.*
Sértetlen, mn. — ül, ih. *qui n'a point été blessé* ou *lésé; intact; entier; sain et sauf;* — ség, fn. *intégrité, f.*
Sérthetetlen, mn. — ül, ih. *inviolable (ment).*
Sérthetlenség, fn. *inviolabilité, f.*
Sértő, fn. *offensant, insultant, injurieux; choquant.*
Sérüdni (ik), k. l. Sérülni.
Sérülés, fn. *blessure; descente, hernie, f.*
Sérülni, k. *être blessé; s'avarier.*
Sérült, mn. *blessé; endommagé; avarié; atteint d'une lésion organique.*
Sérültség, fn. *lésion (extérieure), maladie (chirurgicale); descente, hernie, f.*
Sérv, fn. *infirmité du corps; hernie, f.*
Sérvkötő, fn. *bandage, brayer, m.*
Séta, fn. *promenade. f.*
Sétabot, fn. *badine, f.*
Sétahajózás, fn. *promenade en bâteau, f.*
Sétahely, fn. *promenade, f.*
Sétakocsizás, fn. *promenade en carrosse, f.*
Sétálás, fn. *promenade, f.*
Sétálgatni, Sétálni, k. *se promener.*
Sétalovaglás, fn. *promenade à cheval, cavalcade, f.*
Sétány, fn. *promenade, f., promenoir, m.*
Setét l. Sötét.
Sétikálni, k. *se promener.*
Sietés, fn. *hâte; précipitation, f.*
Sietni, k. *se hâter; se presser; se dépêcher.*
Siető, mn. *pressé, prompt, précipité; pressant, urgent.*

Sietőleg, ih. *vite, en hâte, à la hâte.*
Sietős, mn. *pressant, urgent.*
Sietség, fn. *hâte, précipitation, f.*; —es, mn. *pressant.*
Siettetés, fn. *accélération, f.*
Siettetni, cs. *hâter, presser, accélérer; pousser.*
Sietve, ih. *à la hâte.*
Sigér l. **Sügér.**
Siheder l. **Süheder.**
Sík, mn. *plat, égal, plain; plan;* —, fn. *plaine, plate campagne, f., plan, m.; lieu du combat, champ de bataille, m.*
Sikálni, cs. *lisser; polir; frotter avec de la cire.*
Sikamlani (ik), k. *sortir en glissant; glisser.*
Sikamlós, mn. *glissant; lubrique, lascif, obscène.*
Sikamlóság, fn. *lubricité; lascivelé, f.*
Sikamodni (ik). k. *glisser.*
Sikamos, mn. *glissant; lubrifié.*
Sikárló, fn. *frotteur; frottoir, m.*; —ruha, fn. *frottoir, m.*
Sikárolni, cs. *lisser; polir; frotter.*
Sikátor, fn. *petite rue, ruelle, f., interstice entre deux murs, m.; allée, f., conduit, corridor, m.*
Siker, fn. *résultat, m.; suite, f.; succès; effet, m.*
Sikér, mn. *bas, peu profond; guéable; (assiette) plate.*
Sikeres, mn. *efficace; actif;* —en, ih. *efficacement.*
Sikeresítni, cs. *effectuer.*
Sikeretlen, mn. —ül, ih. *sans effet; inefficace; vain(ement).*
Sikeretleníteni, cs. *faire échouer, neutraliser les efforts de.*
Sikeretlenség, fn. *inefficacité, f.*
Sikeríteni, cs. *effectuer.*
Sikerület, fn. *succès, m.*
Sikerülni, k. *réussir.*
Siket, mn. *sourd.*
Siketíteni, cs. *priver de l'ouïe, frapper de surdité.*
Siketnéma, mn. *sourd et muet.*
Siketség, fn. *surdité, f.*
Siketülni, k. *être frappé de surdité.*
Síkföld, fn. *plate campagne, f.; pays plat, m.*
Sikítni, k. *s'écrier.*
Sikkasztani, cs. *soustraire (par un acte d'infidélité); détourner; supprimer (frauduleusement).*
Sikkasztás, fn. *soustraction; suppression (d'une lettre, etc.), f.*
Siklani (ik), k. *glisser.*
Sikló, mn. *glissant.*
Síkmező, mn. *plate campagne, f.; champ ouvert, m., plaine, campagne, f.*
Sikolni, cs. *lisser; polir; rendre glissant; lubrifier.*
Sikoltani, k. *s'écrier.*
Sikoltás, fn. *cri, m.*
Sikoltozni, k. *jeter des hauts cris.*
Sikonkásni (ik), k. *glisser (sur la glace).*
Sikos, mn. *glissant; lubrifié; onctueux;* —ság, fn. *lubricité (d'une surface), f.*
Síkság, fn. *plaine; surface plane, f., plan, m.*
Sila, mn. *qui a la vue courte.*
Silány, mn. *de peu de valeur; mauvais; vil; chétif;* —odni (ik), k. *se détériorer;* —ság, fn. *insignifiance, infériorité, f.;* —ül, ih. *mal; chétivement;* —ulni, k. *se détériorer.*
Silaság, fn. *myopie, vue courte, f.*
Sima, mn. *lisse, poli; glabre.*
Simaság, fn. *état de ce qui est lisse, poli; poli, m., glabréité, f.*
Simítani, cs. *lisser, polir; palhier.*
Simítatlan, mn. *qui n'a pas été poli.*
Simító, fn. *polisseur; planeur; lissoir, polissoir, m.;* — vas, fn. *fer à polir, à lisser.*
Simogatni, cs. *passer doucement la main par-dessus qc.; caresser, flatter (de la main).*
Simulékony, mn. *pliant; flexible; souple; docile; complaisant.*
Simulni, k. *se serrer, se coller contre ... en pliant; se plier* (ex. *à la volonté de qn.).*
Sín, fn. *bande, f., cercle de fer, m.; rail, m.*
Sincs, **Sincsen**, k. *n'être ni ... ni ..., ne pas être non plus; n'avoir ni ... ni ...; n'y pas avoir non plus.*
Sínelni, cs. *embattre (une roue).*
Sing, fn. *aune, f.*
Sinkofálni, **Sinkopálni**, cs. *dissiper par la débauche.*
Sínleni (ik), k. *languir.*
Sínlés, **Sínlődés**, fn. *état maladif, m., infirmité; langueur, f.*
Sínlődni (ik), k. *traîner une existence maladive, languir.*

Sínlődő, mn. *maladif; infirme; languissant.*
Sintér, fn. *écorcheur, m.*
Síp, fn. *tuyau (d'orgue, etc.); chalumeau (de cornemuse); fifre; sifflet, m.*
Sipka, fn. *calotte; casquette, f.*
Sipkás, fn. *fabricant de calottes, de bonnets, de casquettes, bonnetier, m.*
Sípláda, fn. *orgue portatif, m.*
Sípolni, cs. *siffler.* [*leux.*
Sípoly, fn. *fistule, f.;* —**os**, mn. *fistu-*
Sípos, fn. *siffleur; fifre, m.*
Sír, fn. *fosse, tombe, f., tombeau, m.*
Siralmas, mn. *pitoyable, déplorable;* —**an**, ih. *misérablement.*
Siralom, fn. *plaintes, lamentations, f. pl.;* —**völgy**, fn. *vallée de misère* ou *de larmes, f.*
Sirály, fn. *hirondelle de mer, f.*
Siránkozás, fn. *pleurs, m. pl., larmes, f. pl.*
Siránkozni (ik), k. *pleurer.*
Sírásó, fn. *fossoyeur, m.*
Siratandó, mn. *déplorable.*
Siratatlan, mn. —**ul**, ih. *sans être pleuré.* [*qc.*
Siratni, cs. *déplorer; se lamenter sur*
Sírbeszéd, fn. *sermon sur la tombe, m.*
Sírbolt, fn. *crypte; catacombe, f.*
Sírcsarnok, fn. *catacombes, f. pl.*
Sirdogálni, k. *pleurer, pleurnicher.*
Sírdomb, fn. *tombeau, m.*
Síremlék, fn. *tombeau, mausolée, monument; sépulcre, m.*
Sírének, fn. *cantique funèbre, m.*
Sírhalom, fn. *tombeau, m.*
Sírhely, fn. *lieu de sépulture, m.*
Síri, mn. *du tombeau, sépulcral.*
Sírirat, fn. *inscription sépulcrale, épitaphe, f.*
Sírkert, fn. *cimetière, m.*
Sírkő, fn. *pierre sépulcrale; pierre tumulaire, f.*
Sírni, k. *pleurer; verser des larmes.*
Sírverem, fn. *tombe, fosse, f.*
Sírvers, fn. *épitaphe, f.*
Sisak, fn. *casque, armet; cabasset; pot (en tête), m.; chapiteau, m., chape, f.*
Sisakos, mn. *armé d'un casque; à casque; casqué.*
Sisakszem, fn. *visière, f.*
Sisaktaréj, fn. *plume, f.* ou *panache de casque, m.*
Sisakvirág, fn. *aconit, m.*
Sisegni, Siseregni, k. *pétiller; siffler (se dit d'un fer ardent qu'on plonge dans un liquide); bouillonner.*
Sisteregni l. **Sisegni, Siseregni.**
Sivalkodás, fn. *hauts cris, m. pl.*
Sivalkodni (ik), k. *jeter des hauts cris.*
Sivány, mn. *désert, vide, inculte, désolé; usé;* —**homok**, fn. *sable mouvant, m.*
Sivár, mn. *sans culture; désert; solitaire;* - **ság**, fn. *solitude, f., désert, m., landes, f. pl.*
Sivatag, mn. *désert; inculte;* —, fn. *désert, m., solitude, f., landes, f. pl., steppe; savane, f.*
Sivítni, k. *siffler.*
Sivó, mn. *sifflant.*
Sivóhomok l. **Sivány homok.**
Skarapna, fn. *scorpion, m.*
Skarlát, fn. *écarlate, f.;* —**bogár**, fn. *cochenille, f.;* —**piros**, mn. *rouge d'écarlate; rouge comme écarlate* ou *comme de l'écarlate;* —**szinü**, mn. *écarlate.*
Skófiom, fn. *fil d'or, filet d'or, m.*
Skorpió, fn. *scorpion, m.*
Sneff l. **Szalonka.**
Só, fn. *sel, m.*
Sóakna, fn. *mine de sel; saunerie, saline, f.*
Sóbánya, fn. *mine de sel, f.*
Sódar, fn. *jambon, m.*
Sodor, fn. **folyam sodra**, *courant, fil d'un fleuve, m.;* **kiesni a sodrából**, *se décontenancer, se déconcerter.*
Sodorgatni, cs. *tordre l'un après l'autre.*
Sodorítni, cs. *tordre.*
Sodorni, cs. *tordre, retordre (du fil); doubler (de la soie); mouliner; corder; entraîner; emporter.*
Sodrás, fn. *tordage; doublage; moulinage, m.*
Sodró, fn. *tordeur de fil, retordeur, moulinier; moulinet, m., machine à retordre le fil, f.*
Sodrófa, fn. *rouleau, m.*
Sodrony, fn. *fil métallique, fil d'archal, fil de fer, de cuivre, etc. m.;* —**mű**, fn. *filigrane, m.;* —**rács**, fn. *treillis de fil d'archal, m.*
Sodrórokka, fn. *guindre, m.*
Sófőzés, fn. *saunerie, saline, f.*
Sófőző, fn. *saunier, m.*
Sógor, fn. *beau-frère, m.*
Sógorasszony, fn. *belle-sœur, f.*

Sógorosodni (ik), k. **Sógorosulni**, k. *s'allier; s'apparenter.*
Sógorság, fn. *alliance, parenté, affinité, f.*
Soha, **Sohasem**, ih. *jamais; en aucun temps.*
Sohaj, fn. *soupir, m.*
Sohajtani, k. *soupirer.*
Sohajtás, fn. *soupir, m.*
Sohajtozás, fn. *soupirs, gémissements, m. pl.*
Sohajtozni, k. *pousser des soupirs, gémir.*
Sóház, fn. *dépôt du sel, m.; gabelle, f.*
Sóhivatal, fn. *bureau du sel, m., administration des salines, f.*
Sok, mn. *beaucoup; bien; plusieurs; grand nombre.*
Soká, **Sokáig**, ih. *longtemps; pendant longtemps, longuement.*
Sokadalmas, mn. — **nép**, fn. *personnes qui viennent au marché* ou *à la foire* ou *qui en reviennent, f. pl.*
Sokadalom, fn. *marché, m.*
Sokalaku, mn. *multiforme;* — **ság**, fn. *multiplicité des formes, f.*
Sokallani, cs. *trouver exorbitant.*
Sokan, ih. *en grand nombre; beaucoup (de gens).*
Sokára, ih. *longtemps après; enfin.*
Sokaság, fn. *multitude, f.; grand nombre, m., masse, f.*
Sokasitás, fn. *augmentation, f.*
Sokasítni, cs. *augmenter, multiplier.*
Sokasodás, fn. *augmentation, f., accroissement; redoublement, m., multiplication, f.*
Sokasodni, **Sokasulni**, k. *augmenter, s'augmenter, s'accroître, croître, se multiplier.*
Sokat, ih. *beaucoup; longtemps; souvent.*
Sokátartó, mn. *de longue durée.*
Sokatérő, mn. *précieux.*
Sokbeszédü, mn. *loquace;* — **ség**, fn. *loquacité, f.*
Sokérdemü, mn. *plein de mérite.*
Sokértelmü, mn. *équivoque; ambigu.*
Sokfejü, mn. *qui a plusieurs têtes, polycéphale.*
Sokfelé, ih. *à plusieurs côtés; en plusieurs parties.*
Sokféle, mn. *de plusieurs espèces; divers;* — **kép**, ih. *de plusieurs manières;* — **ség**, fn. *multiplicité; diversité; variété, f.*
Sokférjü, mn. *polyandrique;* — **ség**, fn. *polyandrie, f.*
Sokhímes, mn. *polyandre.*
Sokhúru, mn. *pourvu de cordes nombreuses; polychorde.*
Sokistenhivés, fn. *polythéisme, m.*
Sokistenű, fn. *polythéiste, m.*
Sokistenűség, fn. *polythéisme, m.*
Sokjelentésü, mn. *qui a plusieurs sens.*
Sokkal, ih. *beaucoup; de beaucoup.*
Soklábu, mn. *pourvu d'un grand nombre de pieds, polypode.*
Soknejü, mn. *polygame; polygyne.*
Soknejüség, fn. *polygamie, f.*
Soknemü, mn. *de plusieurs espèces.*
Soknevü, mn. *multinome, polyonyme.*
Soknős l. **Soknejü**.
Sokoldalu, mn. *multilatère, polyèdre; polygone.*
Sokrendbeli, mn. *divers.*
Sokrétü, mn. *multiple.*
Sokszáru, mn. *multicaule, multitige.*
Sokszavu, mn. *riche en mots; verbeux.*
Sokszemü, mn. *polyophthalme; polyops; polysperme.*
Sokszerü, mn. *multiple.*
Sokszinü, mn. *multicolor;* — **ség**, fn. *variété des couleurs; bigarrure; polychromie, f.*
Sokszor, ih. *bien des fois, souvent.*
Sokszori, mn. *réitéré; fréquent.*
Sokszoros, mn. *multiple; multiplié.*
Sokszoroság, fn. *multiplicité; diversité; variété, f.*
Sokszorozás, fn. *multiplication, f.*
Sokszorozni, cs. *multiplier.*
Sokszorozó, fn. *multiplicateur, m.*
Sokszorta l. **Sokszor**.
Sokszög, fn. *polygone, m.;* — **ü**, mn. *polygone; multangulé.*
Soktagu, mn. *pourvu de beaucoup de membres; polysyllabe.*
Soktehetségü, mn. *doué de belles qualités.*
Soktudás, fn. *polymathie, f.*
Soktudó, fn. *polymathe, m.;* —, mn. *qui sait beaucoup.*
Sókút, fn. *fontaine salée, f.; puits salant, m.;* — **mester**, fn. *inspect[...] des bermiers, m.*
Solymár, fn. **Solymász**, fn. *faucon[...]*
Solymászat, fn. *fauconnerie, chass[...] l'oiseau, f.*
Sólyom, fn. *faucon, m.*
Som fn. *cornouille, f.*
Somfa, fn. *cornouiller, m.*
Somma, fn. *somme, f.*
Sommás, mn. *sommaire; expédi[...]* — **an**, ih. *sommairemen[t]; succin[...]*

ment; —odni (ik), k. *faire une somme, s'accumuler.*
Sommázni, cs. *sommer, additionner.*
Sompolyogni, k. *marcher doucement, furtivement.*
Sónemü, mn. *salin.*
Sonka, fn. *jambon, m.*
Sonkoly, fn. *rayon de cire, m., gaufre, f.*
Sónyalató, fn. *lèche-sel, m.*
Sóolda, fn. *flux* ou *fondant salin, m.*
Sopánkodni (ik), k. *se lamenter.*
Sor, fn. *rangée, f., rang, m.; série; file (*ex. *de soldats); enfilade; suite; ligne, f., tour, m.*
Sorakozni (ik), k. *se ranger, former des rangs.*
Sordék, fn. *coin, m.*
Sorezred, fn. *régiment de ligne, m.*
Sorhadak, fn. t. *troupes de ligne, f. pl.*
Sorhajó, fn. *vaisseau de ligne, m.*
Sorjegyzék, fn. *catalogue, m.*
Sorkatonaság, fn. *troupes de ligne, f. pl.*
Sorkivüli, mn. *extraordinaire.*
Sorközi, mn. *interlinéaire.*
Sorlövés, fn. *feu de peloton, m.*
Sormenet, fn. *procession, f.*
Sorolni, cs. *ranger.*
Sorompó, fn. *enceinte; barrière; barre (*ex. *d'un tribunal), f.*
Sorompós, fn. *bâcleur, m.*
Sorompózni, cs. *bâcler.*
Soronként, ih. *par rangs; par lignes; par séries; ligne pour ligne.*
Soros, mn. *disposé par rangs* ou *par séries.*
Sorozás, fn. *classification, f.*
Sorozat, fn. *série; classe; classification, f.*
Sorozni, cs. *ranger; classer.*
Sors, fn. *sort; lot, m., destinée, f., destin, m.*
Sorshuzás, fn. *tirage, m.*
Sorsjáték, fn. *loterie, f., loto, m.*
Sorsjegy, fn. *billet de loterie, m.*
Sorsolás, fn. *tirage (au sort), m.*
Sorsolni, k. *tirer au sort.*
Sorsos, fn. *compaynon, m.*
Sorsozni, k. *tirer au sort.*
Sorsrendelet, fn. *destin, m.*
Sorszám, fn. *nombre ordinal, m.*
Sorsvetés, fn. *tirage au sort, m.*
Sortáncz, fn. *danse, f.*
Sortüzelés, fn. *décharge, f.*
Sorvadás, fn. *consomption, phthisie, f.*
Sorvadni, k. *se consumer, dépérir lentement.*
Sorvasztani, cs. *consumer, épuiser.*
Sorzat, fn. *classe, classification, série, f.*
Sorzójegyzék, fn. *états, contrôles, m. pl.; ordre des rangs, m.*
Sós, mn. *salé; salin.*
Sósav, fn. *esprit de sel, acide hydrochlorique, m.*
Sósavas, mn. *hydrochlorate.*
Sóska, fn. *oseille, f.*
Sósság, fn. *salure, f.*
Sótalan, mn. *non salé; sans sel.*
Sótartó, fn. *saloir, m.; salière, f.*
Sótiszt, fn. *employé de l'administration des salines, m.*
Sótisztség, fn. *bureau du sel, m., administration des salines, f.*
Sotó, l. Sotu.
Sotu, fn. *pressoir, m.*
Sóügy, fn. *salines, f. pl.; administration des salines; saunerie, f.*
Sovány, mn. *maigre;* —ítni, cs. *amaigrir;* —kodni, —odni (ik), k. *maigrir;* —ság, fn. *maigreur, f.;* —ul, ih. *avec parcimonie;* —ulni, k. *maigrir.*
Sovár, mn. *avide, désireux.*
Sovárgás, fn. *désir ardent, m.; avidité, f.*
Sovárgó, mn. *avide de qc.; acharné.*
Sovárogni, k. *désirer ardemment qc.; soupirer après qc.*
Sóviz, fn. *eau salée; saumure, f.*
Sózás, fn. *salaison, f.*
Sózatlan, mn. *non salé.*
Sózni, cs. *saler; mariner; mettre dans la saumure.*
Sömör, fn. *dartre volante, f., érythème, m., éruption urticaire, f., lichen, m.*
Söpörni, cs. *balayer; nettoyer; ramoner (*ex. *une cheminée).*
Söpredék, fn. *balayures, ordures, f. pl.; lie (de la populace), f.*
Söprő, fn. *balai; houssoir, m.*
Sör, s. a. t. l. Ser, s. a. t.
Söre, fn. *bétail gras* ou *engraissé, m.*
Sörény, fn. *crinière; jube (du lion), f.;* —es, mn. *pourvu d'une crinière.*
Sörét l. Serét.
Sörte, Sörtés, l. Serte s. a. t.
Söt, ih. *plutôt, au contraire; et même.*
Sötét, mn. *ténébreux; opaque; sobre, obscur.*

Sötétbarna, mn. *brun foncé.*
Sötétedni (ik), k. *commencer à faire obscur, à faire nuit, s'obscurcir.*
Sötételmü, mn. *triste, mélancolique, sombre, morne;* — ség, fn. *humeur sombre, mélancolie, f.*
Sötéten, ih. *obscurément.*
Sötétes, mn. *un peu ténébreux.*
Sötét-este, fn. *nuit sombre, ténébreuse, noire, f.*
Sötétítni, cs. *rendre obscur* ou *foncé, obscurcir.*
Sötétkék, mn. *bleu foncé.*
Sötétpej, mn. *(cheval) bai obscur.*
Sötétpiros, mn. *rouge foncé.*
Sötétsárga, mn. *jaune foncé.*
Sötétség, fn. *ténèbres, f. pl., obscurité, f.*
Sötetszürke, mn. *gris-foncé, gris brun, gris de minime.*
Sötétülni l. Sötétedni.
Sötétvörös, mn. *rouge foncé.*
Sötétzöld, mn. *vert foncé.*
Sövény, fn. *haie morte, f., clayonnage, m.*
Sövényélni, Sövényezni, cs. *enclore, clore, fermer d'une haie.*
Spanyolviasz, fn. *cire à cacheter, à sceller, f.*
Spárga, fn. *asperge, f.*
Spárhal, fn. *brème, f. (poisson).*
Spékelni, cs. *larder; entrelarder; piquer.*
Spékelőtű, fn. *lardoire, f.*
Spinát, fn. *épinards, m. pl.*
Spongyia, fn. *éponge, f.*
Srét, fn. *plomb, m., dragée; cendrée, f.*
Sróf, fn. *vis, f.*
Srófolni, cs. *visser.*
Staféta, fn. *estaffette, f.*
Stoikus, fn. *stoïcien, m.*
Stola, fn. *étole, f.*
Strázsa, fn. *garde, m.*
Strázsálni, k. *être de garde; être au guet; veiller; garder qn.* ou *qc.*
Strucz, Struczmadár, fn. *autruche, f.*
Stylus, fn. *style, m.*
Suba, Subicza, fn. *fourrure de paysan, f.*
Sudamlani (ik), k. *passer légèrement, rapidement.*
Sudár, fn. *sommet d'un arbre; bout du fouet, m.;* —, mn. *élancé; svelte.*
Sugalás, fn. *inspiration; suggestion, f.*
Sugalat, fn. *incitation, impulsion, inspiration, f.*
Sugalni, cs. *suggérer, inspirer qc. à qn.; souffler (ex. de mauvais conseils).*
Sugalom, fn. *inspiration, f.*
Sugár, fn. *rayon; trait de lumière; dard (du soleil); jet (d'eau), m.;* —, mn. *svelte; élancé.*
Sugárkör, fn. *couronne rayonnante, auréole, f., nimbe; cercle radié, m.*
Sugárlani (ik), k. *rayonner; jeter, darder des rayons; briller; miroiter; être radieux.*
Sugáros, mn. *rayonné; radié; rayonnant.*
Sugározni, cs. *rayonner; répandre (avec ses rayons).*
Sugártörés, fn. *réfraction, f.*
Sugárzani (ik), k. *rayonner.*
Sugárzás, fn. *royonnement, m.*
Sugárzó, mn. *rayonnant.*
Sugás, fn. *inspiration, f.*
Sugdosni, k. *parler à voix basse, chuchoter.*
Sugdozni l. Sugdosni.
Sugni, cs. *souffler aux oreilles.*
Sugó, fn. *souffleur, m.*
Suhancz, fn. *jeune homme, garçon, m.*
Suháng, fn. *verge, f.*
Suhanni, k. *glisser, passer rapidement.*
Suhantani, cs. *lancer un coup de fouet.*
Suhintani, cs. *jeter, lancer.*
Suhintás, fn. *jet, m.*
Suhítni l. Suhintani.
Suhogás, fn. *doux murmure, frémissement* (ex. *de l'air*), *m.*
Suhogni, k. *murmurer, frémir, vibrer.*
Suhogó, fn. *fouet, m.*
Sujtani, cs. *frapper; lancer, jeter.*
Sujtás, fn. *action de lancer, f.; cordonnet, m.;* —os, mn. *bordé de lisérés, chamarré de passements;* —ozni, cs. *passementer.*
Suly, fn. *poids, m., pesanteur; gravité, f.*
Sulyegyen, fn. *équilibre, m.;* —lítő, fn. *balancier, m.*
Sulyegyenrúd, fn. *balancier, m.*
Sulyegyentudomány, fn. *statique, f.*
Sulyerő, fn. *pésanteur, gravitation, f.*
Sulyirány, fn. *perpendicularité, f.;* — lag, ih. *perpendiculairement.*
Sulyirányos, mn. — an, ih. *perpendiculaire(ment).*
Sulykolni, cs. *affermir (la terre, etc.), rendre (la terre) dure et compacte, aplanir (ex. une allée) avec une batte.*
Sulykozni, cs. *battre, frapper avec le battoir, le maillet, la batte.*

Sulymérték, fn. *poids, m.*
Sulyok, fn. *battoir, maillet, m., batte, f.*
Sulyom, fn. *écharbot, m., macre, mâcle, f.*
Súlyos, mn. *pesant, grave, pondérable; accablant; difficile; rigoureux;* —an, ih. *gravement; grièvement.*
Súlyosbítni, cs. *aggraver.*
Súlyosbulni, k. *s'aggraver.*
Súlyosítás, fn. *aggravement, m.*
Súlyosítni, cs. *aggraver.*
Súlyosodni (ik), k. *s'aggraver.*
Súlypont, fn. *centre de gravité, m.*
Súlyteher, fn. *lest, m.*
Summa, fn. l. Somma.
Sunka l. Sonka.
Sunnyogatni, Sunnyogni, k. *clignoter; faire le sournois.*
Sunydorkodni (ik), k. *faire le sournois.*
Supra, fn. *fouet, m.*
Suprálni, Suprikálni, cs. *fouetter.*
Suramlani (ik), k. *glisser, passer légèrement* ou *rapidement.*
Surló, fn. *prêle des champs, f.*
Surlócsutak, fn. *torchon à frotter, m.*
Surlódás, fn. *frottement, m., friction, f.; différend, m., dispute, f.*
Surlódni (ik), k. *être froissé (contre qc.); se frotter, s'attaquer à qn.*
Surlófű, fn. *prêle, f.*
Surlórongy, fn. *torchon à frotter, m.*
Surlóruha, fn. *frottoir, m.*
Surolás, fn. *frottage* (ex. *du plancher*), [*m.*
Surolni, cs. *frotter.*
Surranás, fn. *glissement, m.*
Surranni, k. *glisser, passer rapidement.*
Susogás, fn. *chuchotement (continuel); murmure* (ex. *du vent dans le feuillage*), *m.*
Susogni, k. *chuchoter; murmurer.*
Susongani, k. *chuchoter.*
Sustorékolni l. Sustorogni.
Sustorgás, fn. *pétillement; sifflement; bouillonnement, m.*
Sustorogni, k. *pétiller; siffler; bouillonner.*
Suttogás, fn. *chuchotement; bruit* [*sourd, m.*
Suttogni, k. *chuchoter; parler sourdement; se parler à l'oreille.*
Suttom, fn. *coin, récoin, réduit secret, m.; cachette, f.*
Suttongani l. Suttogni.
Suttony, fn. l. Suttom; —ban, *en secret, à la dérobée; en cachette.*

Sutu, fn. l. Sajtó; —lni, l. Sajtolni.
Sügér, fn. *perche, f. (poisson).*
Süheder, fn. *jeune homme, garçon, m.*
Süker l. Siker.
Süket l. Siket.
Sül, fn. *porc-épic, m.*
Süldisznó, fn. *hérisson, m.*
Süldő, fn. *jeune cochon au dessous d'un an; marcassin; leraut, m.*
Sületlen, mn. *qui n'est pas cuit, cru; fade, insipide;* —ség, fn. *fadaise, f.*
Süllő, fn. *sandre, brochet-perche, m.*
Sülni, k. *cuire, frire; rôtir, se rôtir.*
Sült, fn. *rôti, rôt, m.*
Süly, fn. *scorbut, m.*
Sülyedni, k. *s'abaisser lentement et en ligne perpendiculaire; s'enfoncer; aller au fond; couler à fond* (se dit *d'un vaisseau); s'affaisser* (se dit *d'un édifice); descendre de sa hauteur; décliner; s'abaisser.*
Sülyeszteni, cs. *faire descendre, abaisser; plonger; enfoncer; couler à fond.*
Sülyös, mn. *scorbutique.*
Sümölcs l. Szemölcs.
Sündör, fn. *flagorneur, m.*
Sündörködni (ik), k. *flagorner.*
Sündörögni, k. *flagorner.*
Süppedék, fn. *marécage, m.*
Süppedékes, mn *marécageux.*
Süppedés, fn. *affaissement; enfoncement, m., descente, f.*
Süppedni, k. *s'enfoncer; s'affaisser.*
Süppedezni, k. *s'affaisser lentement.*
Sürge, mn. *mobile; actif; vif.*
Sürgés, fn. *activité, f., empressement, m.*
Sürgeség, fn. *activité, agilité, f.* [*m.*
Sürgés, fn. *activité, f., empressement,*
Sürgetés, fn. *sollicitation, f.*
Sürgetni, cs. *hâter, presser, solliciter.*
Sürgető, mn. *pressant, urgent.*
Sürgölni, cs. *hâter, presser.*
Sürgölődni (ik), k. *se mouvoir avec vivacité.*
Sürgöny, fn. *estaffette; dépêche, f.*
Sürgős, mn. *pressant, urgent.*
Sürítni, cs. *condenser.*
Sürögni l. Sürgölődni.
Sürü, Sürű, mn. *dense, épais; serré;* —, fn. *épaisseur d'un bois, f., hallier, taillis, m.*
Sürüdni ik), k. *s'épaissir.*
Sürüen, ih. *fréquemment; souvent; tout près.*

Sürüfésü, fn. *peigne étroit, m.*
Sürülni, k. *s'épaissir.*
Sürün, ih. *tout près.*
Sürüség, fn. *densité, f., rapprochement, m., épaisseur, f.*
Sürüsödni (ik), k. *s'épaissir.*
Sürüszita, fn. *crible, tamis fin, m.*
Süstörögni, k. *craqueter; petiller.*
Süsü, mn. *simple, niais, sot.*
Sütemény, fn. *pâtisserie, f.*
Sütés, fn. *cuisson (ex. du pain), m.; friture (ex. de poissons etc.), f.*
Sütet, fn. egy — kenyér, *une fournée, f.*
Sütni, k. *luire; éclairer, briller, rayonner;* —, cs. *cuire, faire cuire* (ex. *du pain, de la pâtisserie*); *frire, faire frire* (ex. *du poisson*); *rôtir;* bélyeget sütni valakire, *marquer d'un fer chaud, flétrir; stygmatiser.*
Sütő, fn. *boulanger, m.*
Sütőház, fn. *boulangerie, f.; fournil, m.*
Sütőkemencze, fn. *four, m.*
Sütőrács, fn. *gril (à rôtir), m.*
Sütőszoba, fn. *fournil, m.*
Sütőteknő, fn. *huche, f., pétrin, m.*
Süveg, fn. *calotte, casquette, f., chapeau, m.*
Süvegcsizma, fn. *bottes de feutre, f. pl.*
Süvegczukor, fn. *sucre en pain, m.*
Süvegelni, cs. *saluer qn. en se découvrant.*
Süveges, fn. *fabricant de calottes, de casquettes, m.*
Süvegposztó, fn. *feutre, m.*
Süvítni l. Süvölteni.
Süvölteni, cs. *siffler; hurler; gémir, bruire, mugir* (se dit *du vent*).
Süvöltés, fn. *sifflement; hurlement; mugissement, m.*
Süvöltő, mn. *sifflant;* —, fn. *pivoine, m. (oiseau).*

Sz.

Szabad, mn. *libre, dégagé, exempt; franc; volontaire, spontané; permis; licite;* —, fn. *le plein air; le milieu des champs.*
Szabadakaratu, mn. *qui veut librement; volontaire; spontané;* —lag, ih. *spontanément.*
Szabadalmas, mn. *privilégié.*
Szabadalmazni, cs. *privilégier.*
Szabadalom, fn. *privilège, m.*
Szabadék, —os, l. Szabadalom, —lmas.
Szabadég, fn. — alatt, *en plein air, à la belle étoile.*
Szabadélet, fn. *vie independante, f.*
Szabadelmü, fn. *esprit libre, esprit philosophique, m.;* —, mn. *libéral;* — ség, fn. *libéralisme, m.*
Szabadítni, cs. *délivrer; affranchir; libérer; dégager.*
Szabadító, fn. *libérateur, m.*
Szabadítvány, fn. *lettre de franchise, f.*
Szabadkozás, fn. *refus; déni, m.*
Szabadkozni (ik), k. *se refuser (à qc.); refuser qc. à qn.; opposer un* ou *des refus.*
Szabadkömüves, fn. *franc-maçon, m.;* — ség, fn. *franc-maçonnerie, f.*
Szabadon, ih. *librement, franchement; sans entraves; sans empêchements; sans obstacle.*
Szabadonbocsátás, fn. *mise en liberte, f., affranchissement, m.*
Szabadonbocsátni, cs. *affranchir qn., rendre à la liberté, émanciper qn.*
Szabados, mn. *licencieux; déréglé, désordonné; affranchi; émancipé;* —, fn. *exempt, caporal, m.;* — ság, fn. *licence, f.*
Szabadság, fn. *liberté, franchise; licence (poétique), f; congé, m.;* —levél, fn. *congé, m.;* — os, mn. *congédié.*
Szabadszellem, fn. *esprit libre; esprit philosophique, m.*
Szabadulás, fn. *délivrance, f.*
Szabadulni, k. *s'affranchir; se délivrer.*
Szabály, fn. *règle, maxime, f., précepte, m.*
Szabályellenes, mn. *irrégulier.*
Szabályos, mn. *régulier;* — an, ih. *régulièrement;* — ság, fn. *régularité, f.*
Szabályozás, fn. *régularisation, f.*
Szabályozni, cs. *régler; régulariser; réglementer.*
Szabályszerü, mn. *régulier;* — en, ih.

régulièrement; —leg, ih. *régulièrement;* —ség, fn. *régularité, f.*
Szabálytalan, mn. *irrégulier;* —ság, fn. *irrégularité, f.;* —ul, ih. *irrégulièrement.*
Szabályzat, fn. *règlement, m.*
Szabás, fn. *découpure; taille; coupe; façon, f.*
Szabatos, mn. *correct; précis; exact;* —ság, fn. *exactitude; précision, f.*
Szabdalni, cs. *mettre en pièces, morceler, diviser; dépécer.*
Szablya, fn. *sabre, m.*
Szabni, cs. *façonner (en coupant), découper; couper; tailler; fixer.*
Szabó, fn. *tailleur (d'habits), m.;* —asztal, fn. *établi, m.*
Szabódni (ik), l. Szabadkozni.
Szabólegény, fn. *garçon tailleur, m.*
Szabómester, fn. *maître tailleur, m.;* —ség, fn. *métier de tailleur, m.*
Szabómunka, fn. *ouvrage de tailleur, m.*
Szabóság l. Szabómesterség.
Szabott, mn. *fix.*
Szácska, fn. *petite bouche, f.*
Szád, fn. *bondon, m.; bonde, f.*
Szádlófa, fn. *bondon, m.*
Szádolni, cs. *bondonner.*
Szag, fn. *odeur, f.*
Szagatlan, mn. *inodore, sans odeur.*
Szaggatás, fn. *douleurs déchirantes, f. pl., déchirements, m. pl.*
Szaggatni, cs. *déchirer; dilacérer.*
Szaglálni, Szaglálódni (ik), k. *flairer.*
Szaglani (ik), k. *répandre une odeur, sentir.*
Szaglás, fn. *olfaction, f.*
Szagolgatni, cs. *flairer.*
Szagolni, cs. *sentir; flairer qc.; respirer l'odeur de qc.*
Szagos, mn. *qui répand de l'odeur; odorant; parfumé; odoriférant, de senteur.*
Szagos szőlő, fn. *(raisin) muscat, m.*
Szagtalan, mn. *inodore, sans odeur.*
Száguldani, k. *courir au galop, à bride abattue, ventre à terre; faire des courses.*
Száguldó, fn. *partisan, m.;* —had, fn. *corps de partisans, m.*
Száguldozás, fn. *courses, f. pl.*
Száguldozni, k. *faire de courses.*
Száguldozó, fn. *partisan, m.*
Száj, fn. *bouche, f.; orifice; trou d'un bondon, m., bonde, f.*
Szájas ember, fn. *homme bruyant* ou *turbulent; fanfaron, m.*
Szájaskodni (ik), k. *criailler; brailler.*
Szájcsukulás, Szájgörcs, fn. *constriction de la bouche, f., serrement convulsif des mâchoires, m.*
Szájgyűrű, fn. *lèvre, f.*
Szajha, fn. *putain, f.*
Szájhős, fn. *fanfaron, m.*
Szájíz, fn. *goût, m.*
Szajkó, fn. *casse-noix, m.*
Szájkosár, fn. *muselière, f.*
Szájongani, k. *badauder.*
Szájongó, fn. *badaud, m.*
Szajpadlás, fn. *palais, m.*
Szájtáti l. Szájongó.
Szak, fn. *section, f.; branche, f.; métier, m.*
Szakács, fn. *cuisinier, m.*
Szakácskodni (ik), k. *faire le cuisinier.*
Szakácskönyv, fn. *livre de cuisine,* ou *sur l'art du cuisinier, m.*
Szakácsmesterség, fn. *art du cuisinier, art culinaire, m., cuisine, f.*
Szakácsné, fn. *cuisinière, f.*
Szakácsság l. Szakácsmesterség.
Szakadár, fn. *schismatique, dissident, m.*
Szakadás, fn. *déchirure, rupture, f.; schisme, m.; dissidence, discorde, f.*
Szakadatlan, mn. —ul, ih. *non interrompu, sans interruption; continu, sans discontinuer; continuel(lement); sans cesse.*
Szakadék, fn. *déchirure, rupture, f.; bras (d'une rivière), m.; guêpe, f.*
Szakadékony, mn. *qui se déchire (aisément).*
Szakadhatatlan, mn. *qu'on ne peut pas déchirer.*
Szakadni, k. *se déchirer, se rompre; s'user.*
Szakadozni, k. *se déchirer successivement.*
Szakadozott, mn. *déchiré; rompu; laceré.*
Szakajtani, Szakajtó l. Szakasztani, Szakasztó.
Szakáll, fn. *barbe, f.;* —as, mn. *barbu;* —atlan, mn. *sans barbe; imberbe;* —verő, fn. *barbier, m.*
Szakasz, fn. *section, f.; paragraphe, m.; file, colonne, f., peloton, m.*
Szakaszonként, ih. *par paragraphes; par colonnes.*
Szakasztani, cs. *déchirer;* gyümölcsöt —, *cueillir des fruits.*

Szakasztó, fn. *sébile où l'on met la pâte pétrie, f.*
Szakasztott, mn. *déchiré;* —apja, *il ressemble parfaitement à son père.*
Szakértő, fn. *connaisseur; homme spécial, expert, m.*
Szakismeret, fn. *connaissances spéciales, f. pl.;* —ismerő, fn. *connaisseur, m.*
Szakítni, cs. *déchirer.*
Szakma, fn. *partie, profession, f., métier, m., spécialité, f.*
Szakmány, fn. *corvée, f.;* —os, mn. *corvéable;* —os, fn. *corveïeur, m.*
Szakosztály, fn. *section, f.*
Szakozni, cs. *classer.*
Szaktudomány, fn. *science cultivée professionnellement, f.*
Szaktudós, fn. *savant de profession, m.*
Szál, fn. *fil, m.*
Szála, fn. *salle, f.*
Szalad, fn. *malt, m.*
Szaladár, fn. *autruche, f*
Szaladás, fn. *course, f.*
Szaladgálni, k. *courir çà et là*
Szaladni, k. *courir.*
Szaladozni l. Szaladgálni.
Szalag, fn. *ruban, m.*
Szálag, fn. *fibre, f.*
Szalagos, mn. *orné de rubans.*
Szalagozni, cs. *orner de rubans.*
Szalakóta, fn. *rollier, m.*
Szalamandra, fn. *salamandre, f.*
Szalamia, fn. *sel ammoniac, m.*
Szálankozni (ik), k. l. Szállongani.
Szálas, mn. *effilé; fibreux; filamenteux;* —erdő, *bois de haute futaie, m., futaie, f.*
Szalasztani, cs. *mettre en fuite; laisser échapper.*
Szálerdő, fn. *futaie, f.*
Szálfa, fn. *bois du tronc; bois de tige; bois de brin; arbre* ou *bois de flottage; bois flotté, m.*
Szálhajó, fn. *radeau, train (de bois), m.*
Szálhid, fn. *pont à radeaux, m.*
Szálingozni (ik), k. l. Szállongani.
Szálirányos, mn. —an, ih. *de droit fil.*
Szálka, fn. *fragment (d'une chose fendue), éclat; chicot (de bois), m., esquille (osseuse, etc.); arête (des poissons), f.*
Szálkás, mn. *effilé en pointe; qui a beaucoup d'arêtes.*
Szálladék, fn. *précipité, m.*
Szálladni, k. *se précipiter.*
Szállandó, mn. *qui doit échoir en partage;* —ság, fn. *héritage, m.*
Szállani, k. *voler;* fel —, *monter, s'élever; hausser; augmenter de prix;* le —, *descendre;* (hoz, hez), *entrer, descendre (dans une auberge); aller loger, prendre logement, s'installer (chez qn.).*
Szállás, fn. *quartier; logement, logis, m.*
Szállásbér, fn. *loyer, m.*
Szállásolni, k. *cantonner.*
Szállásozni, cs. *cantonner; loger, mettre en quartier* ou *en logement.*
Szálldogálni, k. *voleter.*
Szállékony, mn. *volatil;* —ság, fn *volatilité, f.*
Szállernyő, fn. *parachute, m.*
Szállítás, fn. *envoi, m., expédition, f., transport, m.;* —bér, fn. *frais de transport, m.*
Szállítmány, fn. *transport, m.*
Szállítni, cs. *expédier, transporter.*
Szállító, fn. *expéditeur, commissionnaire (de marchandises), m.;* —hajó, fn. *vaisseau de transport, m.;* —levél, fn. *reçu, m.*
Szálló, fn. *hôte, étranger, m.*
Szálloda, fn. *hôtel, m.*
Szállomány, fn. *caducité, f.*
Szállomásozni, k. *stationner.*
Szállongani, k. *voleter, voltiger; tourbillonner (dans l'air,* se dit *d'insectes).*
Szállós, mn. *dru.*
Szalma, fn. *paille, f., chaume, m.*
Szalmaszál, fn. *paille, f., chalumeau, m.*
Szalmaváz, fn. *homme de paille; épouvantail, m.*
Szalmazsák, fn. *paillasse, f.*
Szálnyi, mn. *mince comme un cheveu.*
Szalonka, fn. *bécasse, f.*
Szálonként, ih. *fil à fil.*
Szalonna, fn. *lard, m.;* —bőr, fn. *couenne du lard, f.*
Szalonnás, mn. *entrelardé.*
Szálszalma, fn. *longue paille, f.*
Szám, fn. *nombre; chiffre, m.; quantité, f.; compte, m.*
Számadás, fn. *compte, m.; reddition d'un compte, f.*
Számadó, fn. *rendant, m.*
Számadolni, k. *rendre compte* ou *ses comptes.*
Szamár, fn. *âne, m., ânesse, f.*
Szamaras, fn. *ânier, m.*
Szamarazni, cs. *appeler qn. âne.*

Szamárhurut, fn. *toux quinteuse, f.*
Szamárkodni (ik), k. *se conduire comme un âne; commettre des bêtises.*
Szamárság, fn. *ânerie, bêtise, f.*
Szamárul, ih *comme un âne.*
Számatlan, mn. — ul, ih. *innombrable (ment); sans nombre.*
Számbetű, fn. *chiffre, m., lettre numérale, f.*
Számfeletti, mn. *surnuméraire.*
Számítni, cs. *compter; calculer; —*, k. *faire nombre, compter.*
Számításihiba, fn. *erreur de calcul, f.*
Számjel, fn. *chiffre, m.; —ezni*, cs. *chiffrer.*
Számkiűzni l. **Számkivetni.**
Számkivetés, fn. *bannissement, m.; déportation; proscription, f.; exil, m.*
Számkivetett, mn. *banni, exilé; proscrit; déporté.*
Számkivetni, cs. *bannir, exiler; proscrire; déporter.*
Számkönyv, fn. *livre de compte, m.*
Számla, fn. *mémoire, m., note; carte (d'un restaurateur), f., compte, m.*
Számlakönyv, fn. *livre de compte, m.*
Számlálás, fn. *numération, f.; dénombrement (de peuple), m.*
Számlálatlan, mn. *qui n'est pas compté; sans compter.*
Számlálhatlan, mn. — ul, ih. *innombrable (ment).*
Számlálni, cs. *compter; nombrer; supputer.*
Számláló, fn. *compteur; numérateur, m.*
Számlap, fn. *cadran (d'une horloge), m.*
Számnév, fn. *mot numéral, nombre, m.*
Szamócza, fn. *fraise, f.*
Számolni, cs. *compter; calculer.*
Számos, mn. — an, ih. *nombreux, en grand nombre.*
Számosodni (ik), k. *se multiplier.*
Számozni, cs. *marquer (de numéros), numéroter.*
Számra, ih. font —, rőf — ra árulni, *vendre au poids, à l'aune.*
Számszerint, ih. *par le nombre, numériquement.*
Számszó, fn. *mot numéral; nombre, m.*
Számtalan, mn. — szor, — ul, ih. *innombrable (ment), sans nombre.*
Számtan, fn. *arithmétique, f.*
Számtani, mn. *arithmétique.*
Számtartás, fn. *comptabilité, f.*
Számtartó, fn. *agent de comptabilité, comptable; teneur de livres, m.; — ság*, fn. *charge de receveur; recette; chambre des finances, f.*
Számtétel, fn. *poste, m.*
Számtudomány, fn. *arithmétique, f.*
Számtudós, fn. *arithméticien, m.*
Számüzés l. **Számkivetés.**
Számüzni l. **Számkivetni.**
Számüzött l. **Számkivetett.**
Számvétel, fn. *audition de compte, f.*
Számvetés, fn. *arithmétique, f.; calcul; compte, m.; supputation, f.*
Számvető, fn. *calculateur, m.*
Számvetőkönyv, fn. *livre d'arithmétique, m.*
Számvevő, fn. *oyant, m.*
Számvevőhivatal, fn. *chambre des comptes, f.*
Számvitel, fn. *tenue des livres, f.*
Számvivő, fn. *teneur de livres, m.; —ség*, fn. *comptoir, m.*
Számvizsgálat, fn. *révision, f.*
Számvizsgáló, fn. *réviseur, m.*
Szán, fn. *traîneau, m.*
Szánakozás, fn. *compassion; pitié, f.*
Szánakozni (ik), k. *avoir pitié, compassion de qn.*
Szánalom, fn. *compassion; pitié, f.*
Szánandó, mn. *digne de compassion; regrettable; déplorable.*
Szánás, fn. *compassion, f.; regret, m.*
Szanaszét, ih. *éparpillé; dispersé; répandu çà et là; vaguement.*
Szánat, fn. *compassion; pitié, f.*
Szánatos, mn. Szánandó.
Szándék, fn. *intention, f.; dessein, but, m.*
Szándéklott, mn. *prémédité.*
Szándékolni, cs. *avoir en vue, se proposer qc.*
Szándékos, mn. *fait à dessein, prémédité; — an*, ih. *à dessein, avec intention; avec préméditation; exprès; — ság*, fn. *préméditation, f.*
Szándékozni (ik), k. *avoir le projet de.*
Szándéktalan, mn. — ul, ih. *sans dessein; sans préméditation; fortuit (ement).*
Szándok l. Szándék.
Szánka, fn. *traîneau, m.*
Szánkázás, fn. *promenade, f., voyage en traîneau, m.*
Szánkázni, k. *aller en traîneau.*
Szánkó l. **Szánka.**
Szánni, cs. *plaindre qn. de qc., avoir pitié, compassion de qc.;* (nak, nek), *destiner à qc., à un certain usage; destiner qc. à qn.;* (ra, re), *se décider*

se déterminer, se résoudre à . . .; (tól, től), *envier qc. à qn.*
Szantalfa, fn. *santal, m.*
Szántalp, fn. *arbre du traîneau, m.*
Szántani, cs. *remuer (la terre) avec la charrue, labourer.*
Szántás, fn. *labourage, m.*
Szántásvetés, fn. *agriculture, f., labourage, m.*
Szántható, mn. *labourable.*
Szántó, fn. *laboureur, m.*
Szántóföld, fn. *terre labourable, f., champ labouré, champ, m.*
Szántogatni, cs. *labourer.*
Szántóka, fn. *farlouse, f.*
Szántóvas, fn. *soc (de charrue), m.*
Szántóvető, fn. *laboureur, m.*
Szántszándék, fn. *propos délibéré, m.;* —kal, ih. *à dessein; de propos délibéré; exprès;* —os, mn. *fait à dessein, prémédité;* —osan, ih. *à dessein; de propos délibéré; exprès.*
Szapora, mn. *fertile; fécond; vite, preste, rapide.*
Szaporán, ih. *vite; avec vitesse.*
Szaporaság, fn. *fertilité, fécondité; vitesse, f.*
Szaporátlan, mn. *infertile, infécond; lent; tardif.*
Szaporítni, cs. *augmenter, multiplier.*
Szaporodás, fn. *accroissement, m.*
Szaporodni (ik), k. *augmenter, s'augmenter, s'accroître; se multiplier; s'accumuler.*
Szappan, fn. *savon, m.*
Szappanfőzés, fn. *fabrication du savon; fabrique de savon, savonnerie, f.*
Szappanfőző, fn. *fabricant de savon, savonnier, m.*
Szappanos, fn. *savonnier, m.;* —, mn. *de savon; savonneux;* —ság, fn. *métier de savonnier, m.*
Szappanozás, fn. *savonnage, m.*
Szappanozni, cs. *savonner.*
Szapu, fn. *cuvier, m.*
Szapulni, cs. *mettre à la lessive, lessiver.*
Szapuló, —sajtár, fn. *cuvier, m.*
Szar, fn. *excréments, m. pl.*
Szár, fn. *tuyau* (ex. *de pipe), m.; tige (creuse des plantes graminées), f., tuyau; brin* (ex. *de paille); chaume, m.*
Szarabanka, fn. *huppe, f.*
Száradás, fn. *dessèchement, m.; dessication, f.*
Száradni, k. *sécher; se flétrir; s'amaigrir.*
Száradt, mn. *sec; flétri; hâlé.*
Száradtan, ih. *sèchement; à sec.*
Száras, mn. *qui a des tiges.*
Szárasodni (ik), k. *pousser des tiges.*
Szárasztani, cs. *sécher; torréfier.*
Száratlan, mn. *sans tige.*
Száraz, fn. *terre ferme, f., continent, m.;* —, mn. *sec; aride; desséché; maigre, décharné;* —beteg, mn. *phthisique;* —betegség, fn. *phthisie, f.; dessèchement, m.;* —dajka, fn. *bonne, f.;* —föld, fn. *terre ferme, f., continent, m.;* —földi, mn. *continental.*
Szárazon, ih. *sèchement; à sec; sur le continent.*
Szárazság, fn. *sécheresse, f.*
Szárcsa, fn. *poule d'eau, f.*
Szárcsont, fn. *péroné; tibia; canon (chez le cheval, etc.), m.*
Szárdella, fn. *sardine, f.*
Szárhus, fn. *mollet, m.*
Szárítni, cs. *sécher; torréfier.*
Szarka, fn. *pie, f.;* —láb, fn. *delphinette, f.*
Szárkapocs l. Szárcsont.
Származás, Származat, fn. *descendance, origine, f.*
Származék, fn. *descendant; dérivé, m.*
Származni (ik), k. *descendre; provenir, tirer* ou *prendre sa source; avoir son origine.*
Származtatás, fn. *déduction; dérivation d'un mot, f.*
Származtatni, cs. *dériver, faire dériver (un mot); faire descendre* (ex. *l'origine de qn. d'un ancêtre).*
Szarni (ik), k. *chier.*
Szárny, fn. *aile, f.; battant, ventail (d'une porte, d'une fenêtre), m.*
Szárnyalni, k. *voler.*
Szárnyas, mn. *pourvu d'ailes, ailé;* —, fn. *volaille, f.*
Szárnyasajtó, fn. *porte à deux battants, f., volet (d'une armoire), m.*
Szárnyasállat, fn. *volaille, f.*
Szárnyasasztal, fn. *table pliante, f.*
Szárnyasegér, fn. *chauve-souris, f.*
Szárnyaszegett, mn. *perclus d'une aile, des ailes; abattu.*
Szárnyatlan, mn. *sans ailes; inailé.*
Szárnylegény, fn. *chef de file, m.*
Szárogatni, cs. *sécher; essorer.*
Szaros, mn. *merdeux.*
Szaru, fn. *corne, f.*

Szarufa, fn. *chevron, m.*
Szaruhártya, fn. *cornée, f.*
Szarumű, fn. *ouvrage à corne, m.*
Szarumüves, fn. *cornetier, m.*
Szarv, fn. *corne, f., cornes rameuses (du cerf), f. pl.*
Szarvas, fn. *cerf, m.;* —, mn. *pourvu de cornes, à cornes, corné;* — hiba, *faute grossière, f.;* — bika, fn. *cerf mâle, m.;* — bogár, fn. *cerf-volant, m.;* — borju, fn. *jeune cerf, faon, m.*
Szarvasgomba, fn. *truffe, f.*
Szarvasmarha, fn. *bêtes à cornes, f. pl.*
Szarvasszaru-lél, fn. *esprit volatil de corne de cerf, m.*
Szarvas-szarv, fn. *corne de cerf, f.; ramure, f.*
Szarvatlan, mn. *sans cornes.*
Szarvazat, fn. *cornes, f. pl.; bois, m., ramure, f.*
Szarvorru, fn. *rhinocéros, m.*
Szatócs, fn. *petit commerçant, marchand détaillant; mercier, m.*
Szatócskodni (ik), k. *faire un petit commerce ou un commerce en détail; vendre en détail; détailler.*
Szattyán, fn. *maroquin, m.;* — os, fn. *maroquinier, m.*
Szatyár, mn. *lubrique, lascif, obscène.*
Szatyor, fn. *panier, m.;* vén —, *vieille femme, f.*
Szavacska, fn. *petit mot, m.*
Szavahihető, mn. *digne de foi.*
Szavalás, fn. *déclamation, f.*
Szavalni, cs. *déclamer.*
Szavaló, fn. *déclamateur, m.*
Szavatartó, mn. — ember, *un homme de parole.*
Szavatolni, cs. *se rendre caution de qc., constituer garant de; répondre pour qc.*
Szavatos, fn. *garant, répondant, m., caution, f.;* — ság, fn. *caution, garantie, f.*
Szavazás, fn. *action de voter, f., vote, m.*
Szavazat, fn. *voix, f., suffrage, m.*
Szavazni, cs. *voter.*
Száz, mn *cent.*
Század, mn. *centième;* —, fn. *siècle, m.; subdivision d'un bataillon; compagnie, f.; escadron, m.*
Századik, mn. *centième.*
Százados, mn. *centenaire; séculaire;* —, fn. *centumvir; capitaine, m.*
Százalék, fn. *pour cent, m.*
Százan, ih. *cent;* — ként, ih. *par centaines.*
Százannyi, mn. *cent fois autant.*
Százas, fn. *cent, m.*
Százféle, mn. *cent et cent choses; de cent espèces.*
Százlábu, fn. *cloporte, m.*
Százlevelü, fn. *rose à cent feuilles, f.*
Százszor, ih. *cent fois.*
Százszoros, mn. *centuple;* — an, ih. *au centuple.*
Százszorozni, cs. *centupler.*
Százszorszép, fn. *pâquerette vivace, petite marguerite, f.*
Százszorta, ih. *cent fois.*
Szebb, mn. *plus beau.*
Szebben, ih. *mieux.*
Szebbítni, cs. *embellir.*
Szebbülni, k. *s'embellir.*
Szecska, fn. *paille hachée, f.*
Szecskametsző, fn. *hacheur, m.*
Szecskavágó, fn. *hachoir, m.*
Szedegélni, Szedegetni, cs. *éplucher; recueillir.*
Szédelegni, k. *avoir, éprouver des vertiges; errer, rôder.*
Szedelék, fn. *collection, f.; recueil, m.; compilation, f.*
Szédelgeni l. Szédelegni.
Szédelgés, fn. *vertige, tournoiement de tête; étourdissement, m.*
Szédelgős, mn. *qui fait tourner la tête, étourdissant.*
Szeder, Szederj, fn. *baie de ronce, f.; mûre, f.*
Szederfa, fn. *mûrier, m.*
Szederjes, mn. *bleu de tournesol.*
Szederkék, mn. l. Szederjes.
Szedés, fn. *quête; collection; récolte; composition; cueillette, vendange, f., triage, m.*
Szedett-vetett, mn. — nép, *troupe indisciplinée, troupe de vagabonds, m.*
Szédítni, cs. *donner des vertiges.*
Szédítő, mn. *qui donne des vertiges, qui fait tourner la tête; étourdissant.*
Szedni, cs. *cueillir; recueillir; couper (ex. des raisins); vendanger; récolter (ex. des fruits); faire une collection de . . .; composer (une page, etc.).*
Szedő, fn. *glaneur; coupeur; vendangeur; compositeur (d'imprimerie), typographe, m.*
Szedőkanál, fn. *grande cuiller, f.*

Szedővonasz, fn. *réglette*, *f.*; *blancs*, *m. pl.*, *filet*, *m.*
Szedte-vette! isz. *morbleu!*
Szédülés, fn. *vertige*, *tournoiement de tête*; *étourdissement*, *m.*
Szédületes, mn. *qui donne des vertiges*, *qui fait tourner la tête*; *étourdissant*.
Szédülni, k. *avoir*, *éprouver des vertiges*; *être pris d'un* ou *de vertige (s)*.
Szeg, fn. *clou*; *angle*, *m.*
Szegcsipő, fn. *tire-clou*, *m.*
Szegcsiptető, fn. *fer à river*, *m.*
Szegdelni, cs. *couper*, *trancher*.
Szegecs, fn. *clou rivé*; *rivet*, *m.*
Szegecselni, cs. *river*.
Szegély, fn. *bord*, *m.*; *bordure*, *garniture*, *f.*; *coupure*, *f.*
Szegélyezni, cs. *ourler*; *garnir de qc.*; *border de qc.*; *galonner*, *chamarrer*.
Szegélyzet, fn. *garniture*, *bordure*, *chamarrure*, *f.*
Szegény, mn. *pauvre*; —, fn. *pauvre*, [*m.*
Szegényded, mn. *pauvre*; —en, ih. *pauvrement*.
Szegényedni (ik), k. *s'appauvrir*.
Szegényes, mn. *pauvre*.
Szegényíteni, cs. *appauvrir*.
Szegényke, mn. *pauvre*.
Szegénykedni (ik), k. *vivre dans l'indigence*.
Szegénység, fn. *pauvreté*, *f.*; *les pauvres*, *m. pl.*
Szegényül, ih. *pauvrement*.
Szegényülni, k. *s'appauvrir*.
Szegés, fn. *action de couper*; *action d'ourler*; *violation*, *f.*
Szegezés, fn. *action de clouer*, *f.*; *point de côté*; *point pleurétique*, *m.*
Szegezni, cs. *clouer*; *donner* ou *causer un point (de côté*, *etc.)* ou *des points*; *être poignant* (se dit *d'une douleur)*; *tourner*, *diriger*; *croiser la baïonnette*; ellene — magát vkinek, *résister*, *s'opposer*.
Szegfü, fn. *girofle*; *œillet*, *m.*
Szegfübors, fn. *girofle*, *clou de girofle*, *m.*
Szeghetetlen, mn. *inviolable*.
Szeglet, fn. *angle saillant*, *coin* (ex. *d'une maison*, *d'une rue)*, *m.*; *carne* (ex. *d'une pierre*, *d'une table)*, *f.*; *angle rentrant*, *m.*; *encoignure*, *f.*; *coin* (ex. *d'une chambre)*, *m.*
Szegletes, mn. *qui a des cornes*; *anguleux*; *angulé*; *angulaire*; *à cornes*, *cornu*.
Szegletezni, cs. *tailler à angles* ou *à facettes*, *équarrir* (ex. *une pierre)*; *facetter*.
Szegmény, fn. *segment*, *m.*
Szegműves, fn. *cloutier*, *m.*
Szegni, cs. *couper* (ex. *du pain)*; *violer*, *enfreindre*; *ourler*; *border de qc.*; *galonner*; *chamarrer*.
Szegő, fn. *sécante*, *f.*
Szegődés, fn. *engagement*, *m.*
Szegődni (ik), k. *s'engager*.
Szegődség, fn. *engagement*, *m.*
Szegrőlesett, mn. *tout neuf*.
Szegrőlvégről, ih. *de tous côtés*.
Szegülni, k. *résister*, *s'opposer*; *se roidir*.
Szegy, fn. *poitrine*, *f.*
Szégyelleni l. Szégyenelni.
Szégyen, fn. *honte*; *pudeur*, *f.*; *outrage*; *affront*, *m.*; *infamie*, *f.*
Szégyenelni, cs. *avoir honte*.
Szégyeníteni, cs *rendre qn. honteux*, *confus*, *confondre qn.*; *accabler qn. de honte*.
Szégyenkedni (ik), k. *avoir honte*; *rougir*.
Szégyenkő, fn. *poteau*, *carcan*, *pilori*, [*m.*
Szégyenleni l. Szégyenelni.
Szégyenlés, **Szégyenlet**, fn. *honte*; *pudeur*, *f.*
Szégyenlős, mn. *pudique*; —ség, fn. *pudicité*; *pudeur*, *f.*
Szégyenpad, fn. *poteau*, *carcan*, *m.*
Szégyenpir, fn. *honte*, *pudeur*, *f.*; *rouge*, *m.*
Szégyenülni, k. *rester confondu*.
Szégyenvallás, fn. *humiliation*, *honte*, *confusion*, *f.*
Szegyfej, fn. *poitrine de bœuf*, *pièce tremblante*, *f.*
Szék, fn. *chaise*, *f.*; *siége (à dos)*, *m.*
Székács, fn. *pigeon à collier*; *ramier*, *m.*
Székálló (legény), fn. *compagnon boucher*; *étalier*, *m.*
Székelni, k. *siéger*; *résider*.
Szekér, fn. *voiture*, *f.*; *chariot (à ridelles)*, *m.*
Szekercze, fn. *hache*, *cognée*, *f.*
Szekéremelő, fn. *cric*, *m.*
Szekeres, fn. *voiturier*, *m.*
Szekereskedni (ik), k. *voiturer*.
Szekerezés, fn. *voiture*, *f.*; *charriage*, [*m.*
Szekerezni, k. *aller en voiture*

Szekérgyártó, fn. *charron, m.*
Szekérkas, fn. *banne, f.*
Szekérkenő, fn. *graisse à graisser les roues, f., vieil oing, m.*
Szekérnyom, fn. *trace, voie (d'une voiture), ornière, f.*
Szekéroldal, fn. *ridelle, f.*
Székerőltetés, fn. *ténesme, m., épreinte, [f.*
Szekérrúd, fn. *timon, m.*
Szekérút, fn. *grande route, f.*
Székesegyház, fn. *cathédrale, église cathédrale, f.*
Székestemplom l. Székesegyház.
Székfű, fn. *camomille, f.*
Székhely, fn. *résidence, f.; siége (d'un tribunal), m.*
Székkar, fn. *bras (d'un fauteuil), m.*
Szekrény, fn. *armoire, f.*
Székső, fn. *soude, f.*
Székváros, fn. *résidence; ville principale, capitale, f.*
Szél, fn. *vent, m.; apoplexie, f.*
Szél, fn. *bord; rebord, m.; marge (d'un livre, d'une page), f.; garniture; lisière; frontière, f.; confins, m. pl.; largeur, f.*
Szélcsapó, fn. *fanfaron; faiseur; charlatan, m.*
Szélcsend, fn. *calme, m.; bonace, f.*
Szélcsendes, mn. *calme.*
Szeldelni, cs. *couper par tranches minces; trancher.*
Szeldelő, fn. *écuyer tranchant, m.*
Szeleberdi l. Szeleburdi.
Szeleburdi, mn. *léger et bavard, éventé, évaporé;* —, fn. *tête évaporée: tête effervescente, f.;* —ság, fn. *blague, fanfaronnade, f.;* —burdiskodni (ik), k. *blaguer, gasconner.*
Széledezni, Széledni, k. *se séparer; se disperser; se dissiper.*
Szelelni, cs. *vanner;* —, k. *laisser passer l'air; faire du vent.*
Szelelő, —lyuk, fn. *soupirail, m.*
Szelemen, fn. *arêtier, m.*
Szelencze, fn. *tabatière; bonbonnière, f.; seringat, syringalilas, m.*
Szelentyü, fn. *soupape, f.; ventilateur, m.*
Szelep, fn. *soupape, f.*
Szeles, mn. *venteux; agité (par des vents); léger et bavard, éventé, évaporé.*
Széles, mn. *large;* —en, ih. *largement.*
Szélesedni (ik), k. *s'élargir.*
Szélesítni, cs. *faire large.*
Szeleskedni (ik), k. *se presser trop.*
Szeleség, fn. *étourderie, f., manque de réflexion, m.*
Szélesség, fn. *largeur; latitude, f.*
Széleszteni, cs. *disperser; dissiper.*
Szelet, fn. *coupure; tranche, f., segment, m.*
Szeletelni, cs. *couper par tranches minces.*
Szeletke, fn. *petite tranche, f.*
Szeleverdi l. Szeleburdi.
Szelezni, cs. *faire du vent.*
Szélezni, cs. *faire un bord; faire la lisière à une pièce de drap.*
Szélfodor, fn. *falbala, m.*
Szélfogó, fn. *ventilateur; soupirail; volant (de la sonnerie); paravent, m.*
Szélhajtó, fn. *fanfaron, m.*
Szélházi, fn. *blagueur, m.*
Szélhüdés, fn. *apoplexie; paralysie (des membres), f.*
Szélhüdni (ik), k. *être frappé d'apoplexie; être privé de l'usage de ses membres.*
Szélhüdség, fn. *paralysie (des membres), f.*
Szélhüdt, mn. *paralysé (des membres); perclus; paralytique.*
Szelid, mn. *apprivoisé; doux.*
Szeliden, ih. *doucement.*
Szeliditės, fn. *apprivoisement, m.*
Szelidithetetlen, mn. *indomptable.*
Szelidítni, cs. *apprivoiser; dompter*
Szelidség, fn. *douceur, f.*
Szelidülni, k. *s'apprivoiser.*
Szelindek, fn. *dogue, m.*
Szélirány, fn. *direction du vent, f.*
Szélirás, Szélirat, fn. *note marginale, f.*
Szélkakas, fn. *coq, m.; girouette, f.*
Szélkelep, fn. *moulin à vent, m.*
Szélkerülő, mn. *qui craint le vent.*
Szélkór, fn. *pneumatose, f.*
Szélkóros, mn. *atteint de pneumatose.*
Szélkórság, fn. *pneumatose, f.*
Szélkör, fn. *rose des vents* ou *du compas, f.*
Széllapda, fn. *ballon, m.*
Szélledni, Szélleszteni l. Széledni, Széleszteni.
Szellem, fn. *sens, esprit (ex. des lois), m.; esprit; génie (ex. d'une langue, d'une nation), m.; revenant; génie, m.*
Szellemdús, mn. *plein d'esprit.*
Szellemetlen, mn. *privé* ou *dépourvu d'esprit fade.*

Szellemi, mn. *spirituel; de l'esprit, intellectuel;* —leg, ih. *spirituellement.*
Szellemiség, fn. *spiritualité, f.*
Szellemrokonság, fn *affinité* ou *analogie d'esprit, f., accord des idées, m.*
Szellemtan, fn. *pneumatologie, f.*
Szellentyü, fn. *soupape, f.; ventilateur, m.*
Szellő, fn. *souffle (léger), m.*
Szellős, mn. *exposé à l'air; aéré.*
Szellőzni, cs. *donner de l'air;* —, k. *prendre l'air; être exposé à l'air* ou *traversé par de l'air.*
Szellőztetni, cs. *exposer à l'air, aérer, éventer; ventiler; soulever légèrement, soulever le coin de.*
Széllyedni, Széllyeszteni l. Széledni, Széleszteni.
Széllyel l. Szét.
Szelni, cs. *couper, trancher.*
Szélokozó, mn. *venteux, flatulent.*
Szélpuska, fn. *carabine, f.,* ou *fusil à vent, m.*
Szélroham, fn. *coup de vent, m.*
Szélső, mn. *extrême, dernier; qui est le plus en dehors.*
Szélsőség, fn. *extrémité, f.*
Szélszorulás, fn. *flatuosité, ventosité, f.; vent, m.; flatulence, f.*
Szélszünet, fn. *calme, m.; bonace, f.*
Széltében, ih. *partout; en tout lieu; au large.*
Szélütés, fn. *apoplexie, f.*
Szélütött, mn. *apoplectique; paralisé, privé de l'usage de ses membres; perclus; paralytique.*
Szélűző, mn. *carminatif.*
Szélvész, fn. *tempête, f., orage, m.*
Szélvészes, mn. *orageux.*
Szélvirág, fn. *anémone des bois, f.*
Szélvitorla, fn. *girouette; flouette, f.*
Szélvonal, fn. *aire, f., air, rumb de vent; trait du compas, m.; direction du vent, m.*
Szélvonat, fn. *vent-coulis, m.*
Szélzet, fn. *bordure, f.*
Szem, fn. *œil, pl., yeux; bouton; bourgeon; œil, m., gemme, f.; points (ex. d'un dé), m. pl., maille (d'un ouvrage tricoté), f.; chaînon, anneau (d'une chaîne), m.; grain (ex. d'orge, de riz, de raisin, etc.), m., papetons (de maïs), m. pl.*
Szembaj, fn. *mal aux yeux, m.*
Szembe, ih. *aux yeux, en face; à la rencontre de, vis-à-vis.*
Szembeállitás, fn. *confrontation, f.*
Szembeállítni, cs. *confronter.*
Szembehúnyva, ih. *les yeux fermés; à tâtons.*
Szembekötősdi, fn. *colin-maillard, m., cligne-musette, f.*
Szembeszökő, mn. *frappant.*
Szembetünő, mn. *évident, frappant; considérable, notable;* —leg, ih. *évidemment; notablement.*
Szemcső, fn. *lunette (à longue vue), f.; télescope, m.*
Szemecs, fn. *grain, m.*
Szemecske, fn. *petit œil, m.*
Szemellenző, fn. *garde-vue, m.*
Szemelni, cs. *élire, choisir parmi plusieurs.*
Személy, fn. *personne, f., personnage; sujet, m.*
Személyes, mn. —en, ih. *personnel (lement).*
Személyesités, fn. *personnification, f.*
Személyesítni, cs. *personnifier; représenter.*
Személyesség, fn. *personnalité, f.*
Személyi, mn. *personnel; de la personne; individuel.*
Személyiség, fn. *individualité; personnalité; personne, f.; observations qui s'adressent à la personne, f. pl.*
Személyités, stb. l. Személyesités.
Személynök, fn. *président de la cour royale, m.*
Személység, fn. *personnel, m.*
Személytelen, mn. *impersonnel.*
Személyválogatás, fn. *partialité, f.*
Személyviselő, fn. *lieutenant; remplaçant; représentant, m.* — [m.
Személyvonat, fn. *train de voyageurs.*
Személyzet, fn. *personnel, m.*
Szemenszedett, mn. *choisi.*
Szemer, fn. *grain, m.*
Szemeregni, k. *tomber en petits grains.*
Szemérem, fn. *pudicité; pudeur, f.*
Szeméremtag, fn. *organes sexuels, m. pl., pudendum, m.*
Szeméremtest, fn. *parties honteuses, f. pl.* [regni.
Szemergélni, Szemerkélni l. Szeme-
Szemérmes, mn. *pudique;* —en, ih. *pudiquement;* —ség, fn. *pudicité; pudeur, f.*
Szemérmetes l. Szemérmes.

Szemérmetlen, mn. —ül, ih. *sans pudeur*; —ség, fn. *impudence, f.*
Szemes, mn. *qui a des yeux; adroit; attentif; circonspect; pourvu de grains, à grains; granulifère.*
Szemesedni (ik), k. *grener, grainer.*
Szemesség, fn. *vigilance; attention, f.*
Szemész, fn. *oculiste, médecin oculiste, m.*; —et, —ség, fn. *ophthalmologie, f.*
Szemet, Szemét, fn. *balayures, ordures, f. pl.*; —domb, fn *fumier, m.*
Szemezni, cs. *inoculer.*
Szemfájás, fn. *mal aux yeux, m., ophthalmie, f.*
Szemfájós, mn. *qui a mal aux yeux.*
Szemfény, fn. *prunelle, pupille de l'œil, f.*
Szemfényvesztés, fn. *illusion; prestige, m., jonglerie, f.*
Szemfényvesztő, fn. *jongleur prestidigitateur, magicien, m.*; —, mn. *fantasmagorique; magique.*
Szemfödél, fn. *drap mortuaire, m.*
Szemfüles, mn. *attentif.*
Szemgolyó, fn. *globe de l'œil, m.*
Szemgödör, fn. *orbite de l'œil, cavité orbitaire, f.*
Szemgyöngy, fn. *perle de compte, f.*
Szemgyönyör, fn. *plaisir des yeux, m.*
Szemhéj, fn. *paupière, f.*
Szemhunyorítás, fn. *clin d'œil m.*
Szemideg, fn. *muscle de l'œil m.*
Szemközt, ih. *vis-à-vis.*
Szemközti, mn. *opposé.*
Szemlátomást, ih. *évidemment, visiblement.*
Szemle, fn. *inspection, vue; revue; expertise, f.*
Szemlegeltetés, fn. *plaisir des yeux, m.*; *délices des yeux, f. pl.*
Szemlélet, fn. *contemplation, f.*
Szemlélgetni, cs. *considérer attentivement.*
Szemlélhető, mn. *accessible à l'intuition.*
Szemlélkedés, fn. *contemplation; spéculation, f.*
Szemlélkedni (ik), k. *voir intuitivement; spéculer.*
Szemlélkedő, mn. *contemplatif; spéculatif.*
Szemlélni, cs. *examiner attentivement; faire la revue de.*
Szemlélő, mn. *contemplatif; intuitif*; —, fn. *observateur, m.*
Szemlélődés, fn. *spéculation; contemplation; intuition, f.*
Szemlélődni (ik), k. *regarder autour de soi; spéculer; voir intuitivement.*
Szemlélődő, mn. *contemplatif, spéculatif.*
Szemlesés, fn. *fausse complaisance, f.*
Szemlesi, fn. *homme servile, m.*
Szemletér, fn. *place de revue, f.*
Szemling, fn. *saumon, m.*
Szemlob, fn. *inflammation de l'œil, des yeux, f.*
Szemmellátható, mn. *visible, évident.*
Szemmérték, fn. *estimation à vue d'œil, f.*; *coup d'œil, m.*
Szemők, mn. *qui a de grands yeux.*
Szemölcs, fn. *papille, f.*
Szemöldök, fn. *sourcil, m.*
Szempilla, fn. *paupière, f.*
Szempillanat, fn. *clin d'œil, moment, instant, m.*
Szempillanatnyi, mn. *momentané.*
Szempillantás, Szempillantat l. Szempillanat.
Szempont, fn. *point de vue, m.*
Szemre, ih. *apparemment.*
Szemrehányás, fn. *reproche, m.*
Szemreoltani, cs. *inoculer.*
Szemszőr, fn. *cil, m.*
Szemszúró, mn. *trop vif, éclatant.*
Szemtanu, fn. *témoin oculaire, m.*
Szemtelen, mn. *éhonté; impudent; insolent, impertinent; effronté.*
Szemtelenkedni (ik), k. *avoir le front, l'effronterie, l'audace de, oser.*
Szemtelenség, fn. *effronterie, f.*
Szemtelenül, ih. *effrontément; sans pudeur.*
Szemtompaság, fn. *faiblesse de vue, vue faible, myopie, f.*
Szemtől-szembe, ih. *en face.*
Szemügy, fn. *vue, f.*; —re venni, *soumettre qc. à la vue; fixer ses regards sur qn.*
Szemüveg, fn. *lorgnette, f.*; *oculaire, m.*
Szemvaj, fn. *chassie, f.*
Szemvéd, fn. *garde-vue, m.*
Szemvég, fn. *coin de l'œil, m.*
Szemvétel, fn. *achat à la main, m.*
Szemvilág, fn. *vue, f.*; *œil, m.*
Szemviz, fn. *eau pour les yeux, f.*
Szemvonal, fn. *ligne visuelle, f.*
Szemzeni (ik), k. *tomber à petites gouttes.*
Szén, fn. *charbon, m.*; eleven —, *braise, f.*
Széna, fn. *foin, m.*; —gyüjtés, fn. *fanage, m.*
Szénás, mn. *chargé de foin, à foin.*

Szénatakarítás, fn. fanage, m.
Szende, mn. doux; —dén, ih. avec douceur; tranquillement.
Szender, fn. sommeil (léger), m.
Szenderedni (ik), k. s'assoupir.
Szenderegni, k. dormir d'un sommeil léger; dormir à peine.
Szendergés, fn. doux sommeil, m.
Szenderítni, cs. assoupir.
Szenderülni, k. s'assoupir.
Szendeség, fn. douceur, f.
Szénégetés, fn. chauffage avec du charbon, m.; carbonisation du bois, f.
Szénégető, fn. charbonnier, m.
Szénéleg, fn. oxide de carbone, m.
Szenelni, cs. brûler du charbon.
Szenelő, fn. brasier, réchaud, m.; cheminée, f., foyer, fourneau à vent, m.
Szenes, mn. noirci; qui contient du charbon; aux charbons.
Szenesedni (ik), k. se réduire, se convertir en charbon, carboniser.
Szenesülni, k. l. Szenesedni.
Szénités, fn. carbonisation, f.
Szénítni, cs. carboniser.
Szennafa, fn. séné, m. [séné.
Szennalevél, fn. du séné, des feuilles de
Szenny, fn. immondice, saleté, ordure; tache; souillure, f.; opprobre, m.
Szennyes, mn. sale; souillé; crasseux; malpropre; immonde.
Szennyesedni (ik), k. se salir; se noircir.
Szennyesen, ih. malproprement.
Szennyesítni, cs. salir; souiller; noircir. [f.
Szennyesség, fn. malpropreté; saleté,
Szennyesülni l. Szennyesedni.
Szennyetlen, mn. pur, irréprochable; probe, honnête.
Szennyezni, cs. salir, souiller; noircir.
Szénoltó, fn. étouffoir, m.
Szénpor, fn. poussière de charbon, f.; poussier, m.; poudre de charbon, f.
Szénsav, fn. acide carbonique, m.
Szent, mn. saint; sacré; —, fn. un Saint.
Széntakarító, fn. tisonneur; râble, m.
Szent-Andráshava, fn. Novembre, m.
Szent-Antal tüze, fn. érysipèle gangréneux, m.
Széntartó, fn. brasier, réchaud, m.
Szentatyák, fn. t. les saints pères, m. pl.
Szentbeszéd, fn. sermon, prêche, m., prédication, f.
Szentegyház, fn. église, f.

Széntelenítni, cs. décarburer.
Szentelés, fn. consécration; bénédiction, f.; dévouement, m.
Szenteletlen, mn. qui n'est pas béni ou consacré.
Szentelni, cs. bénir; sacrer; dévouer; dédier; sanctifier.
Szentelő, fn. aspersoir, m.
Szenteltvíz, fn. eau bénite, f.; — tartó, fn. bénitier, m.
Szentes, mn. saint; sacré.
Szentesités, fn. sanction, f.
Szentesítni, cs. sanctifier; justifier; sanctionner.
Szentesítvény, fn. sanction, f.
Szenteskedés, fn. piété affectée, f.
Szenteskedni (ik), k. faire le dévot.
Szenteskedő, mn. bigot, dévot, cagot
Szentetlen, mn. profane; impie, mondain. [sainte
Szentetlenítni, cs. profaner (une chose
Szent-föld, fn. (la) Terre-Sainte; (la) Palestine.
Szent-Györgyhava, fn. avril, m.
Szentirás, fn. la sainte Écriture, Bible.
Szentítni, cs. canoniser, sanctifier.
Szentivánalma, fn. pomme figue, pomme, f.
Szent-Iván-hava, fn. juin, m.
Szent-Jakab-hava, fn. juillet, m.
Szentjánosbogara, fn. ver ou caléoptère luisant, lampyre, m.
Szentjánoskenyere, fn. caroube, rouge, m.
Szentkép, fn. image d'un saint, f.
Szentlélek, fn. le Saint-Esprit.
Szent-Mihályhava, fn. Septembre, m.
Szentmihálylova, fn. civière, bière, f.
Szentolaj, fn. chrême, m.
Szentség, fn. sainteté, f.; sacrement, m.
Szentségház, fn. tabernacle, m.
Szentségtartó, fn. ostensoir, m.
Szentségtelen, mn. profane, impie, mondain.
Szentségtelenités, fn. profanation, f.
Szentségtelenítni, cs. profaner (une chose sainte).
Szentségtörés, fn. sacrilège, m.
Szenségtörő, fn. spoliateur d'une église
Szentszék, fn. consistoire, m.
Szentszéki, mn. du consistoire.
Szentül, ih. d'une manière sainte ou sacrée; saintement; solennellement
Szentvacsora, fn. la sainte cène, communion, f.

Szenülés, fn. *carbonisation, f.*
Szenülni, k. *se convertir en charbon.*
Szenvedelem l. Szenvedély.
Szenvedelmes l. Szenvedélyes.
Szenvedély, fn. *passion, f.*
Szenvedélybecs, fn. *valeur imaginaire, f.*
Szenvedélyes, mn. *passionné;* —en, ih. *passionnément;* —ség, fn. *caractère passionné; emportement, m.*
Szenvedés, fn. *souffrance, f.; souffrances, peines* ou *douleurs, f. pl., affection, f.*
Szenvedetes, mn. *passif.*
Szenvedhetetlen, mn. *insupportable, intolérable;* —ség, fn. *impossibilité de supporter* ou *de tolérer qc.;* —ül, ih. *insupportablement.*
Szenvedhetlen l. Szenvedhetetlen.
Szenvedhető, mn. *tolérable, supportable; passable;* —leg, ih. *passablement.*
Szenvedni, k. *souffrir, pâtir, endurer du mal;* —, cs. *suffrir* (ex. *de la soif); endurer, subir* (ex. *une peine); tolérer.*
Szenvedő, mn. *souffrant; patient; passif; tolérant;* —leg, fn. *passivement;* —legesség, fn. *passivité, f.*
Szenvelegni, k. *affecter.*
Szenvelgés, fn. *affectation, f.*
Szenvhiány, fn. *apathie, f.*
Szénvonó, fn. *râble, m.*
Szép, mn. *beau, bel;* —, fn. *beau, m.*
Szépanya, fn. *bis-aïeule, f.*
Szépapa, fn. *bis-aïeul, m.*
Szépecske, mn. *joli.*
Szepegni, k. *avoir peur.*
Szépelgeni, k. *cajoler.*
Szépen, ih. *bien.*
Szépészet, fn. *esthétique, f.*
Szepeszürke, fn. *cheval gris moucheté, m.*
Szépfestő, fn. *teinturier du grand teint, m.;* —ség, fn. *grand teint, bon* ou *haut teint, m.*
Széphang, fn. *euphonie, f.*
Széphangu, mn. *euphonique.*
Szépirás, fn. *calligraphie, f.*
Szépiró, fn. *calligraphe, m.*
Szépités, fn. *embellissement, m.; palliation, f.*
Szépítni, cs. *embellir; pallier.*
Szépitő, mn. *d'embellissement;* —, fn. *qui embellit qc.*
Szépitőszer, fn. *cosmétique, m.*
Szépitőtapasz, fn. *mouche, f.*
Szeplő, fn. *éphélides; taches de rousseur, f. pl.; tache; souillure, f.*
Szeplős, mn. *marqué d'éphélides* ou *de taches de rousseur; taché, souillé.*
Szeplősítni, cs. *tacher, souiller; salir, polluer; déshonorer.*
Szeplötelen, mn. *sans tache, pur; immaculé;* —ség, fn. *pureté, f.*
Szépműáros, fn. *marchand d'estampes, m.*
Szépnem, fn. *beau sexe, m.*
Szeppenni, k. *devenir inquiet; commencer à s'inquiéter* ou *à se troubler.*
Szeppenteni, cs. *faire peur à qn.*
Szépség, fn. *beauté, f.;* —es, mn. *beau, bel.*
Széptan, fn. *esthétique, f.;* —i, mn. *esthétique.*
Szépülni, k. *s'embellir.*
Szer, fn. *matière, f.; matériel; moyen; expédient; remède, m.*
Szeráros, fn. *matérialiste; droguiste, m.*
Szerda, fn. *mercredi, m.*
Szerecsen, fn. *Maure, nègre, m.*
Szerecsendió, fn. *muscade, f.;* —fa, fn. *muscadier, m.;* —virág, fn. *fleur de muscadier, f.*
Szerecsennő, fn. *négresse, f.*
Szerecsenország, fn. *pays des Maures,* ou *des nègres, m., Éthiopie, f.*
Szerek, fn. t. *drogues, f. pl.*
Szerelem, fn. *amour, m.*
Szerelemdalos, fn. *troubadour, m.*
Szerelmes, mn. *amoureux;* —en, ih. *amoureusement.*
Szerelmeskedés, fn. *amour peu sérieux* ou *frivole, m., amourette, f.*
Szerelmeskedni (ik), k. *faire l'amour; avoir des amourettes; caresser; avoir commerce avec une personne.*
Szerelmesség, fn. *tempérament amoureux, m.*
Szerelmetes, mn. *aimable; bien aimé.*
Szerelmi, mn. *d'amour; amoureux; érotique.*
Szerencse, fn. *bonheur, m.; fortune; chance, f., accident heureux, hasard, m.*
Szerencsefi, fn. *enfant de la fortune; homme de fortune, m.*
Szerencsehős, fn. *aventurier, m.*
Szerencsekivánat, fn. *bon souhait, m.; félicitation, congratulation, f., compliment, m.*
Szerencséltetni, cs. *hasarder, risquer; faire honneur à qn.*
Szerencsés, mn. *heureux; fortuné;*

—en, ih. *heureusement, avec bonheur; sans accident.*
Szerencséśitni, cs. *rendre heureux, fortuné.*
Szerencsétlen, mn. *malheureux; infortuné;* —ség, fn. *malheur, m.;* —ül, ih. *malheureusement; avec malheur; mal.*
Szerencsevadász, fn. *aventurier; chevalier d'industrie, m.*
Szerént l. Szerint.
Szerény, mn. *modeste; modéré; discret;* —ség, fn. *modestie, discrétion, f.;* —ül, ih. *modestement.*
Szerénytelen, mn. —ül, ih. *immodeste (ment); indiscret; indiscrètement;* —ség, fn. *immodestie; indiscrétion, f.*
Szerep, fn. *rôle (d'un acteur, etc.), m.*
Szerepelni, k. *jouer un rôle.*
Szeretet, fn. *amour, m.; prédilection; passion; affection sincère; charité (chrétienne), f.*
Szeretetlen, mn. *dur; insensible;* —ség, fn. *absence d'attachement, d'amour; dureté; insensibilité, f.;* —ül, ih. *avec dureté; froidement; impitoyablement.*
Szeretetreméltó, mn. *digne d'être aimé, aimable;* —ság, fn. *amabilité, f.*
Szeretett, mn. *aimé.*
Szeretkezés, fn. *amour peu sérieux* ou *frivole, m., amourette, f.*
Szeretkezni (ik), k. *faire l'amour, faire l'amoureux.*
Szeretni, cs. *aimer; chérir; affectionner;* —, k. (ba, be), *devenir amoureux de qn.*
Szerető, fn. *amant; amoureux; ami; amateur, m.;* —, mn. *aimant; amant.*
Szerezni, cs. *procurer; causer; acquérir; composer (un écrit, etc.).*
Szerfölött, ih. *outre mesure; excessivement;* —i, mn. *démesuré; exorbitant; outré;* —iség, fn. *exorbitance, énormité, f.; excès, m.*
Szerfű, fn. *herbe médicinale, f.*
Szerint, nh. *conformément à; selon, suivant le* ou *la; d'après; à la manière de . . .*
Szerintes, mn. *conforme à . . .*
Szerkeszteni, cs. *rédiger.*
Szerkesztés, fn. *rédaction, f.*
Szerkesztő, fn. *rédacteur, m.;* —ség, fn. *rédaction, f.*
Szerkezet, fn. *construction; contexture, conformation, f.; système, m.*
Szerkonyha, fn. *laboratoire, m.*
Szerkovács, fn. *taillandier, m.*
Szermester, fn. *maître des cérémonies, m.*
Szerszám, fn. *instrument; outil; appareil, m.; ustensile, m.*
Szertári, mn. *officinal.*
Szertartás, fn. *cérémonie, f.; rit, rite, m.; solennité, f.*
Szerte, ih. *(répandu) çà et là; partout.*
Szertelen, mn. *démesuré, exorbitant;* —ség, fn. *exorbitance, f.; excès, m.;* —ül, ih. *excessivement.*
Szerteszét, ih. *çà et là; partout.*
Szérü, fn. *aire, grange, f.*
Szerv, fn. *organe, m.*
Szerves, mn. *organique.*
Szervezés, Szervezet, fn. *organisation, f.*
Szervezni, cs. *organiser.*
Servező, fn. *organisateur, m.*
Szervi, mn. *organique.*
Szerzék, Szerzelék, Szerzemény, fn. *acquisition, f.*
Szerzeni l. Szerezni.
Szerzés, fn. *acquisition; fourniture; production, f.*
Szerzet, fn. *ordre (monastique), m.*
Szerzetes, mn. *monacal; monastique;* —, fn. *moine, religieux, m.;* —élet, fn. *vie monacale* ou *monastique, f.;* —rend, fn. *ordre monacal* ou *monastique, m.;* —ruha, mn. *habit de l'ordre; habit religieux; habit régulier, m.;* —ség, fn. *état monacal, m.*
Szerzetfő, fn. *provincial, m.*
Szerzett, mn. *acquis.*
Szerzettárs, fn. *frère, m.*
Szerző, fn. *acquéreur; auteur; fondateur, instituteur, m.*
Szerződés, fn. *contrat, pacte; traité; accord, m.; convention, f.*
Szerződési, mn. *contractuel; conventionnel;* —leg, ih. *conventionnellement; selon les conventions.*
Szerződni (ik), k. (val, vel), *contracter, faire un contrat.*
Szerződőfél, fn. *contractant, m., partie contractante, f.*
Szerződvény l. Szerződés.
Szerzőség, fn. *qualité d'auteur, f., état d'auteur, m.*
Szerzőtárs, fn. *co-acquéreur, m.*
Szesz, fn. *esprit (ex. de vin, etc.); principe gazeux, m.; vapeur, f.;*

gaz; alcool, alcoolat, m.; prétexte; subterfuge, m.
Szeszély, fn. *caprice, m.*
Szeszélyes, mn. *capricieux; —ség,* fn. *humeur changeante, capricieuse, f.*
Szeszes, mn. *spiritueux.*
Szeszesség, fn. *spirituosité, f.*
Szesztelen, mn. *privé* ou *dépourvu d'esprit.*
Szét ..., *dé* ..., *dis* ... *di* ...
Szétbontani, cs. *décomposer; résoudre; détortiller; démolir.*
Szétdarabolni, cs. *mettre en pièces; dépecer; démembrer, distraire.*
Szétfejteni, cs. *défaire, découdre.*
Szétfoszlani (ik), k. *s'écailler, s'exfolier; se disperser; se dissiper.*
Szétfoszlatni, cs. *enlever par feuilles.*
Szétfutni, k. *se disperser (en courant).*
Széthányni, cs. *disperser; jeter pêle-mêle, jeter çà et là.*
Széthelyezni, cs. *loger, mettre en quartier* ou *en logement; séparer en posant.*
Szétkergetni, cs. *séparer en poussant, disperser.*
Szétmenni, k. *se séparer; se dissoudre; diverger.*
Szétnézni, k. *regarder tout autour de soi.*
Szétoldani, cs. *délier; détacher; dénouer.*
Szétomlani (ik), k. *tomber en ruine* ou *en poussière; se dissoudre.*
Szétpattanni, k. *se crever, éclater; faire explosion.*
Szétpattantani, cs. *faire éclater; faire sauter; crever.*
Szétporlani (ik), k. *s'en aller en poussière.*
Szétpukkanni, k. *crever, se crever.*
Szétrekeszteni, cs. *séparer (des prisonniers).*
Szétrombolni, cs. *détruire, ruiner; démolir.*
Szétszaladni, k. *se disperser (en courant).*
Szétszaksztani, cs. *disperser.*
Szétszedni, cs. *séparer en posant, démonter.*
Szétugrasztani, cs. *dissiper.*
Szétválni, k. *se séparer; se disjoindre.*
Szétverni, cs. *séparer à coups de bâton.*
Szétvettetni, cs. *faire éclater; faire sauter.*
Szétzavarni, cs. *disperser.*
Szétzúzni, cs. *fracasser; écraser; pulvériser.*
Sziács, fn. *copeau, m., planure, f.*
Szidalmazás, fn. *injures, invectives, f. pl.; —zni,* cs. *outrager, injurier.*
Szidalom, fn. *calomnie; injure, f.*
Szidás, fn. *réprimande, f.*
Szidni, cs. *réprimander.*
Sziget, fn. *île, f.; —beli,* mn. *insulaire.*
Szigetelni, cs. *isoler.*
Szigeteltség, fn. *isolement, m.*
Szigetes, mn. *entrecoupé d'un grand nombre d'îles.*
Szigeti, mn. *insulaire.*
Szigettenger, fn. *archipel, m.*
Szigony, fn. *harpon; trident, m.*
Szigonyász, fn. *harponneur, m.*
Szigonyászni, cs. *harponner.*
Szigonyozni, cs. *harponner.*
Szigor, fn. *rigueur, f.*
Szigoru, mn. *rigoureux; —an,* ih. *sévèrement; —ság,* fn. *rigueur, f.*
Szíj, fn. *courroie, f.*
Szíjazat, fn. *courroies, f. pl.*
Szíjgyártó, fn. *ceinturier, m.*
Szík, fn. *sous-carbonate de soude, m., soude, f.*
Szikany, fn. *natron, m.*
Szikár, mn. *menu, effilé, maigre; —ság,* fn. *taille élancée et maigre.*
Szikkadni, k. *tarir, devenir sec.*
Szikkasztani, cs. *dessécher, tarir, mettre à sec.*
Szikla, fn. *roche, f., roc; rocher, m.*
Sziklakő, fn. *pierre de rocher, f.*
Sziklanemü, mn. *qui tient de la roche; pétreux.*
Sziklás, mn. *plein de rochers; rocailleux.*
Sziklavár, fn. *place forte sur une montagne, f.*
Sziklazátony, fn. *banc* ou *récif de rochers, m.*
Szikra, fn. *étincelle, f.; petite portion, f.*
Szikrázni, k. *étinceler, briller; scintiller.*
Szikrázó, mn. *scintillant, petillant.*
Szíksó, fn. *soude, f.*
Szil, fn. *orme, m.*
Szilaj, mn. *sauvage, non apprivoisé; féroce; farouche; effréné.*
Szilajítni, cs. *effaroucher.*
Szilajodni (ik), k. *s'effaroucher; s'emporter* (se dit *d'un cheval, etc.*).
Szilajság, fn. *sauvagerie, f.; fureur; fougue, f.*
Szilajul, ih. *avec une fougue indomptable; sans frein; furieusement.*
Szilács, fn. *planure, f.*
Szilánk, fn. *copeau, m.*

Szilárd, mn. *compacte, serré, ferme, solide; constant, persévérant.*
Szilárdítni, cs. *consolider.*
Szilárdság, fn. *solidité, consistance; constance, fermeté (de caractère; persévérance, f.*
Szilárdul, ih. *fermement; avec constance.*
Szilas, fn. l. Szilerdő.
Szilerdő, fn. *forêt d'ormes, ormaie, f.*
Szilfa, fn. *orme, m.*
Szilke, fn. *pot, m., coupe, tasse, f.; demi-minot, m.*
Szilva, fn. *prune, f.;* **—fa**, fn. *prunier, m.;* **—mag**, fn. *noyau, m.*, ou *amande de prune, f.*
Szilvás, fn. *prunelaie, f.*
Szilvaszak, fn. *marmelade de prunes, f.*
Szimatolni, cs. *flairer, halener, avoir le vent de qc.*
Szín, fn. *couleur, f.; apparence, f.; prétexte, m.; surface; partie supérieure;* tej —, *crême, f.; le plus parfait, le plus beau*, ou *le plus fin (d'une chose); échoppe, remise, f.; hangar, m.; scène, f.*
Színarany, fn. *de l'or massif, m.*
Színbor, fn. *vin de mère-goutte, vin de première cuvée, m.*
Színdalnok, fn. *chanteur, m.;* **—nő**, fn. *cantatrice, f.*
Színdarab, fn. *pièce de théâtre, f.*
Színehagyott, mn. *décoloré.*
Színelni, cs. *colorier; feindre.*
Színes, mn. *coloré, de couleur.*
Színesítni, cs. *colorier, enluminer.*
Színeskedni (ik), k. *faire l'hypocrite; se déguiser, feindre.*
Színeskedő, mn. *hypocrite, simulé, feint, faux.*
Színesülni, k. *se colorer.*
Színész, fn. *acteur, artiste (dramatique); comédien, m.*
Színészet, fn. *art dramatique, m.*
Színésznő, fn. *actrice; comédienne, f.*
Színetlen, mn. *sans couleur; décoloré;* **—ül**, ih. *sans couleur.*
Színetleníteni, cs. *décolorer.*
Színezés, fn. *coloration; enluminure. f.*
Színezet, fn. *teinte, f., coloris, m.; nuance (de couleur), f.*
Színezni, cs. *colorer, colorier, enluminer.*
Színező, fn. *enlumineur, m.*
Színezüst, fn. *argent vierge, m.*
Színfal, fn. *coulisse, f.*
Színfogás, fn. *prétexte, m.*
Színföld, fn. *terreau, m.*
Színhalott, mn. *mort en apparence;* —, fn. *homme frappé d'une mort apparente, m.*
Színház, fn. *théâtre, m.*
Színhely, fn. *scène, f.; théâtre, m.*
Színi, mn. *théâtral; dramatique; scénique.*
Színjáték, fn. *spectacle, m., pièce de théâtre, f., drame, m.; réprésentation, f.*
Színjátszó l. Színész.
Színköltő, fn. *poëte*, ou *auteur dramatique; dramatiste, dramaturge, m.;* **—i**, mn. *dramatique.*
Színkör, fn. *amphithéâtre, m.*
Színleg, ih. *pour la forme;* **—es**, mn. *apparent; simulé; feint.*
Színlelés, fn. *dissimulation, feinte, f.*
Színlelni, Színleni, cs. *affecter, simuler, feindre.*
Színlelt, mn. *feint, simulé.*
Színlelve, ih. *avec une apparence de...*
Szinlés l. Színlelés.
Színlett l. Színlelt.
Színméz, fn. *miel le plus pur, miel choisi, miel vierge, m.; fleur du miel, f.*
Színmust, fn. *mère-goutte, f.*
Színmutatás, fn. *dissimulation, feinte; hypocrisie, f.*
Színmutató, fn. *hypocrite, m.*
Színmű, fn. *pièce de théâtre, f., ouvrage, m., composition dramatique, f.;* **—i**, mn. *dramatique.*
Színműtan, fn. *art dramatique, m.*
Színművész, fn. *artiste dramatique, m.;* **—et**, fn. *art dramatique, m.*
Színolaj, fn. *huile vierge, f.*
Színoldal, fn. *fleur, f.*
Színpad, fn. *scène, f.;* **—elő**, fn. *proscénium, m.*
Színre, ih. *apparemment.*
Színréz, fn. *cuivre de rosette, m.*
Színsajt, fn. *fromage à la crême, m.*
Szint l. Szinte.
Szintakkor, ih. *précisément en ce temps-là.*
Színtan, fn. *traité des couleurs, m.*
Színtáncz, fn. *ballet, m.*
Szintannyi, mn. *tout autant.*
Szintaz, mn. *le même.*
Szinte, ih. *presque; à peu près; précisément, justement, même.*
Szintekkor, ih. *cette-fois-ci.*

Színtelen, mn. *sans couleur; décoloré.*
Színtelenedni (ik), k. *perdre la couleur.*
Színteleníteni, cs. *décolorer.*
Színetlenség, fn. *pâleur, f.*
Szintén l. **Szinte.**
Szintennyi, mn. *tout autant.*
Színtér l. **Színhely.**
Szintez, mn. *le même.*
Szintígy, ih. *de même, pareillement.*
Szintily, mn. *justement tel (comme celui-ci).*
Szintoly, mn. *précisément tel (comme celui-là).*
Szintúgy, ih. *de même; pareillement.*
Színű, mn. *de couleur.*
Színület, fn. *coloration, teinte, nuance, f.*
Színváltozás, fn. *transfiguration (de Jésus-Christ), f.*
Színvas, fn. *fer affiné, m.*
Színvegyítés, fn. *mélange de couleurs, m.*
Színvegyület, fn. *coloris, m.*
Színvesztett, mn. *décoloré.*
Színvonal, fn. *niveau, m.*
Színzet, fn. *coloris, m.*
Szipa, fn. *biberon (des insectes lépidoptères); rostre, rostelle, siphoncule (des insectes hémiptères, etc.), m.*
Szipákolni, k. *sucer; priser.*
Szipat, fn. *prise, f.*
Sziporka, fn. *étincelle. bluette, f.*
Szipórkázni (ik), k. *étinceler; pétiller.*
Szippantani, cs. *priser.*
Szippantat, fn. *prise, f.*
Szirom, fn. *pétale, m.*
Szirontàk, fn. *renoncule, f.*
Szironybőr, fn. *parchemin, m.*
Szirt, fn. *écueil; roc; cou, m.*
Szirtes, mn. *plein de rochers.*
Szirtfok, fn. *banc de rochers, m.*
Sziszegés, fn. *sifflements, m. pl.; chuchoterie, f.*
Sziszegni, cs. *chuchoter; siffler.*
Sziszeregni, k. *gémir.*
Szita, fn. *crible; tamis, m.*
Szitakötő, fn. *fabricant de cribles, m.*
Szitálni, cs. *tamiser; cribler.*
Szitás, fn. *fabricant de cribles, m.*
Szitaszövet, fn. *étamine, f.*
Szitatni, cs. *boire, percer (se dit du papier).*
Szitkozódás, fn. *blasphème, m.*
Szitkozódni (ik), k. *maudire qn.; blasphémer.*
Szítni, cs. *souffler (le feu); —*, k. (hoz, hez), *être dévoué à . . .*
Szítogatni, cs. *souffler (le fe…*
Szitok, fn. *malédiction, imprécation, f.; blasphème, m.*
Szítóvas, fn. *tisonnier, m.*
Szittyó, fn. *jonc, m.; —s*, mn. *plein, couvert de joncs.*
Szív, fn. *cœur, m.*
Szivacs, fn. *éponge, f.*
Szivacsos, mn. *spongieux.*
Szívaggály, fn. *angoisse, f.; serrement de cœur, m.*
Szivány, fn. *trompe, f.*
Szivar, fn. *cigare, m.*
Szivárogni, k. *dégoutter; transsuder, suinter.*
Szivarozni, k. *fumer (de la cigarette).*
Szivarszopóka, fn. *porte-cigare, f.*
Szivárvány, fn. *arc-en-ciel, iris, m.*
Szívás, fn. *succion; absorption, f.*
Szivat, fn. *trait, m.*
Szivatyu, fn. *pompe aspirante; machine hydraulique, f.*
Szivatyucső, fn. *piston; appareil de pompe, m.*
Szivatyurúd, fn. *verge de pompe, f.; piston, m.*
Szivatyuzni, cs. *pomper.*
Szívbánat, fn. *peine de cœur, f.*
Szívbeli, mn. *cordial.*
Szívbillentyü, fn. *valvules du cœur, f. pl.*
Szívburok, fn. *péricarde, m.*
Szívburokvíz, fn. *sérosité contenue dans le péricarde, f.*
Szívded, mn. *qui a la forme d'un cœur.*
Szívdobogás, fn. *battements du cœur, m. pl., palpitations, f. pl.*
Szívelfogódás, fn. *saisissement de cœur, m.*
Szívelni, cs. *aimer, chérir, affectionner qn.; tolérer, souffrir, supporter.*
Szívély, fn. *tendresse* ou *sensibilité du cœur, f.*
Szívélyes, mn. *doux, tranquille; —en*, ih. *doucement; —ség*, fn. *douceur des sentiments, f.*
Szívemelő, mn. *qui élève le cœur; noble; sublime.*
Szívemésztő, mn. *qui brise, qui déchire le cœur.*
Szíverősítés, fn. *corroboration, f.*
Szíverősitő, mn. *confortant, cordial.*
Szíves, mn. *cordial; obligeant, complaisant.*
Szívesen, ih. *cordialement; très-volontiers; de grand cœur.*
Szíveskedni (ik), k. *avoir la bonté* ou *l'obligeance.*

Szívesörömest, ih. *très-volontiers, de grand cœur.* [f.
Szívesség, fn. *cordialité; complaisance,*
Szívetlen, mn. *qui manque de cœur, sans cœur; insensible.*
Szívetlenség, fn. *absence de cœur; insensibilité, f.*
Szívfájdalom, fn. *douleur, f., crève-cœur, chagrin, m.*
Szívfülcse, fn. *oreillette du cœur, f.*
Szívgödör, fn. *creux de l'estomac; épigastre, m.*
Szívhártya l. Szívburok.
Szívható, mn. *qui touche au cœur; touchant, attendrissant.*
Szívó, mn. *qui suce; aspirant; absorbant; suceur; —,* fn. *siphon, larron, m.* [sorber.
Szívogatni, cs. *sucer; aspirer, ab-*
Szivóka, fn. *siphon, larron, m.*
Szivókés, fn. *plane, f.*
Szivómű, fn. *pompe aspirante, f.*
Szivornya, fn. *siphon (pointu), tâte-vin, m.* [cité, f.
Szivós, mn. *tenace;* —ság, fn. *tena-*
Szivószék, fn. *bec-d'-âne, m.; selle à tailler, f.*
Szívörvendeztető, mn. *qui réjouit, qui récrée le cœur.*
Szívrebató, mn. *touchant, attendrissant.*
Szívszakadva, ih. *ardemment, avec la plus vive impatience.*
Szívszakasztó, mn. *qui déchire le cœur, déchirant.*
Szívszorulás, fn. *serrement, saisissement de cœur, m.*
Szívtelen l. Szívetlen.
Szívtelenül, ih. *sans cœur, insensiblement.*
Szívüreg, fn. *ventricule du cœur, m.*
Szívvágy, fn. *désir* ou *souhait du cœur, m.*
Szó, fn. *mot; terme, m.; parole, f.; discours, m.; voix, f.*
Szóalkat, fn. *structure des mots, construction, f.*
Szóazonság, fn. *tautologie, f.*
Szoba, fn. *chambre; pièce, f.; appartement, m.* [brière, f.
Szobaleány, fn. *fille de chambre, cham-*
Szobaőrző, fn. *casanier; sédentaire; reclus, m.*
Szobatudós, fn. *savant de cabinet, m.*
Szóbeli, mn. *oral; verbal.*
Szóbeszéd, fn. *discours, m.* [f.
Szobor, fn. *statue; colonne statuaire,*
Szobrász, fn. *sculpteur; statuaire, m.*
Szobrászat, fn. *art de sculpter, m.; sculpture, f.*
Szobrozat, fn. *figures, f. pl., ornaments de sculpture, m. pl.; colonnade, f.* [jaserie, f.
Szócsaplár, fn. *jaseur, m.;* —ság, fn.
Szócsavarás, fn. *altération du sens d'un mot, des mots; interprétation perfide, f.*
Szócska, fn. *petit mot, m., particule, f.*
Szócső, fn. *tuyau vocal; porte-voix, m.*
Szódagály, fn. *bouffissure (du style), f.; galimatias pompeux; phébus; pathos, m.*
Szóejtés, fn. *prononciation; énonciation, f.; accent, m.*
Szófaragó, fn. *néologue, m.*
Szófejtegetés, fn. *étymologie, f.*
Szófejtegető, fn. *étymologiste, m.*
Szófogadás, fn. *obéissance, f.*
Szófogadatlan, mn. *désobéissant;* —ság, fn. *désobéissance, f.*
Szófogadó, mn. *obéissant.*
Szóhagyomány, fn. *tradition (orale), f.*
Szóhelyezés, fn. *arrangement, m., combinaison des mots, f.*
Szóhős, fn. *fanfaron; faux brave, m.*
Szójárás, fn. *façon de parler (spéciale* ou *particulière); locution; phrase, f.*
Szójáték, fn. *jeu de mots; rébus, calembour, m.; équivoque, f.*
Szokás, fn. *habitude, coutume, f.; usage, m.*
Szokásos, mn. *habituel; usuel; usité; en usage, d'usage.*
Szokatlan, mn. *insolite; inusité; étrange; contraire à l'usage;* —ság, fn. *singularité; rareté, f.;* —ul, ih. *contre l'habitude; singulièrement.*
Szokni (ik), k. *avoir l'habitude* ou *être dans l'habitude de . . .;* (hoz, hez), *s'habituer* ou *s'accoutumer à qc.; se faire à qc.*
Szoknya, fn. *jupe, robe de femme, f.*
Szokott, mn. *habituel, accoutumé, ordinaire; reçu; usité; usuel; en usage; d'usage.*
Szókönyv, fn. *vocabulaire; dictionnaire; lexique, m.* [f.
Szókötés, fn. *construction, f.; syntaxe,*
Szóközben, ih. *en parlant.*
Szoktatni, cs. *accoutumer qn. à qc.*
Szókurtitás, fn. *syncope, f.*
Szólalkozni (ik), k. *s'aboucher, conférer avec qn. sur qc.; disputer.*

Szólalni, k. *commencer à parler.*
Szólam, fn. *phrase, f.; élocution, f.*
Szólamlani, k. *commencer à parler.*
Szólás, fn. *action de parler; parole, f.*
Szólásmód, fn. *façon de parler; locution; phrase, f.*
Szólásszabadság, fn. *liberté de la parole, f.*
Szolga, fn. *serviteur; domestique, valet, laquais; ministre, m.*
Szolgai, mn. *servile; de valet;* —lag, ih. *en valet; servilement.*
Szolgaiság, fn. *servitude, f.; esclavage, m.; âme basse, vile, f.*
Szolgakenyér, fn. *pain qu'on gagne en servant un maître, m.*
Szólgálat, fn. *service, m.; emploi, office, m., charge, fonction, f.*
Szolgálatbér, fn. *récompense du service, f., gages, m. pl., salaire, m.*
Szolgálatdíj l. Szolgálatbér.
Szolgálatos, mn. *serviable, officieux, obligeant, complaisant;* — ság, fn. *empressement à servir, m.*
Szolgálatrakész, mn. *prêt* ou *prompt à rendre service.*
Szolgálattalan, mn. *hors de service, sans emploi.*
Szolgálattétel, fn. *service, office, m.*
Szolgaleány, fn. *servante, f.*
Szolgálmány, fn. *prestation, f.*
Szolgálni, k. *servir;* —, cs *servir qn.;* vissza —, *restituer.*
Szolgáló, fn. *servante, f.*
Szolgalom, fn. *servitude, f.*
Szolgálóskodni (ik), k. *servir comme domestique.*
Szolgáltatás, fn. *livraison, f.*
Szolgáltatni, cs. *livrer; rendre.*
Szolgaság, fn. *servitude, f., esclavage, m.; domestiques, gens, m. pl.; domesticité, f.*
Szólítni, cs. *appeler.*
Szólni, k. és cs. *sonner; résonner; retentir; parler; être adressé.*
Szólószerv, fn. *organe de la parole* ou *de l'articulation de la voix, m.*
Szombat, fn. *samedi, m.*
Szombati, mn. *de samedi.*
Szomj, fn. *soif, f.*
Szomjan, ih. *ayant soif.*
Szomjas, mn. *qui a soif, altéré.*
Szomjazni (ik), k. *avoir soif;* —, cs. *avoir soif de qc.*
Szomjuság, fn. *soif, f.*
Szomjuzni l. Szomjazni.
Szomjuztatni, cs. *faire souffrir de la soif.*
Szomor, fn. *tristesse, f.*
Szomorfűz, fn. *saule pleureur, m.*
Szomorgani l. Szomorkodni.
Szomorgatni, cs. *troubler, affliger, attrister, contrister.*
Szomorítni l. Szomorgatni.
Szomorjáték, fn. *tragédie, f.*
Szomorkodás, fn. *affliction, tristesse, f.*
Szomorkodni (ik), k. *s'affliger, s'attrister de qc.*
Szomorodni (ik), k. *s'assombrir.*
Szomorogni l. Szomorkodni.
Szomoru, mn. *affligé, triste; affligeant.*
Szomoruan, ih. *tristement.*
Szomorujáték, fn. *tragédie, f.*
Szomoruság, fn. *tristesse, f.*
Szomszéd, fn. *voisin, m.;* —, mn. *voisin;* —asszony, —né, fn. *voisine, f.;* —os, mn. *voisin;* —ság, fn. *voisinage, m.*
Szómutató, fn. *table des mots, f.*
Szonett, fn. *sonnet, m.*
Szónok, fn. *orateur, m.*
Szónoki, mn. *d'orateur; oratoire.*
Szónoklat, fn. *oraison, f., sermon, m.; art oratoire, m.; éloquence, f.*
Szónoklattan, fn. *rhétorique, f.*
Szónokolni, k. *prononcer un discours (en public), parler; prêcher.*
Szónokszék, fn. *tribune (d'orateur), f.*
Szónyomozás, fn. *étymologie, f.*
Szónyujtás, fn. *crément, m.*
Szopás, fn. *succion, f.*
Szopni, cs. *sucer le sein (de sa mère* ou *d'une nourrice), prendre le sein; teter.*
Szopóka, fn. *anche, f.*
Szópompa, fn. *luxe de mots, m.*
Szopós, mn. *(enfant) qui tette, (enfant) à la mamelle.*
Szoptatás, fn. *allaitement, m.*
Szoptatni, cs. *allaiter; donner le sein à.*
Szoptatódajka, fn. *nourrice, f.*
Szoptatószilke, fn. *biberon, m.*
Szórács, fn. *grille, f.*
Szórakás, fn. *construction, f.*
Szórakozás, fn. *distraction, f.*
Szórakozni (ik), k. *se distraire.*
Szórakozott, mn. *distrait.*
Szórás, fn. *action de vanner; action d'épandre, dispersion, dissémination, f.*
Szórend, fn. *construction (des mots), f.*
Szorgalmas, mn. *assidu, appliqué;*

diligent; — **an**, ih. *assidument, avec application.*
Szorgalmaskodni (ik), k. *s'appliquer, s'étudier, s'attacher à qc.*
Szorgalmasság, fn. *assiduité; diligence; activité; industrie, f.*
Szorgalmatlan, mn. *qui manque d'application,* ou *d'assiduité;* — **ság**, fn. *inapplication, f.*
Szorgalmatos l. Szorgalmas.
Szorgalmazni, cs. *pousser, poursuivre (une affaire); solliciter qn. à faire qc.; solliciter qc.*
Szorgalmazó, fn. *solliciteur, m.*
Szorgalom, fn. *assiduité, diligence, application, f.; activité, f., zèle, m.; industrie, f.*
Szorgolni, cs. *pousser, presser qn.; exciter, animer qn. à qc.; solliciter qn.* ou *qc.*
Szorgos, mn. *pressant, urgent; plein d'attention; soigneux; vigilant.*
Szorgosság, fn. *urgence, vive instance, f.; attention, exactitude scrupuleuse, f.*
Szorítni, cs. *presser; serrer.*
Szorítkozni (ik), k. *se borner, se restreindre, se réduire à...; se serrer.*
Szorító, mn. *(chose) qui presse* ou *à l'aide de laquelle on presse; astringent; obstructif;* —, fn. *ceinture, f.*
Szórni, cs. *jeter, répandre; disperser; disséminer; joncher; vanner.*
Szóró, fn. *vanneur, m.*
Szórokonság, fn. *affinité des mots, paronomasie, f.*
Szórólapát, fn. *pelle à vanner, f.*
Szórólszóra, ih. *mot pour mot, mot à mot.*
Szorongani, k. *se rapprocher, se serrer; être tourmenté.*
Szorongás, fn. *multitude (de personnes qui se pressent les unes les autres), foule, presse, f.; situation pénible; affliction, f., tourment, m.*
Szorongatás, fn. *action de presser, f.; situation pénible, f.; tourment, m.; affliction, f.*
Szorongatni, cs. *presser, serrer; tourmenter.*
Szorongó, mn. *inquiet; craintif.*
Szoronkodni (ik), k. *être en peine.*
Szoros, mn. *étroit, resserré; serré;* —, fn. *lieu* ou *passage étroit; défilé, m.*
Szorosan, ih. *étroitement; rigoureusement.*
Szorosút, fn. *pas, défilé, m.*
Szórtság, fn. *éparpillement, m.; dispersion, f.*
Szortyogni, k. *renifler.*
Szorulás, fn. *étrécissement, m.; engouement; infarctus, m.; constipation, f.*
Szorulat, fn. *pas, défilé; détroit, canal, m.*
Szorulni, k. *se rétrécir; se resserrer; être serré* ou *pressé; être dans l'embarras;* (ra, re), *avoir besoin de qc.*
Szorult, mn. — **állapot**, *situation pénible, f.;* — **ság**, fn. *situation pénible; affliction; nécessité urgente, f.*
Szórványos, mn. *sporadique.*
Szós, mn. *loquace; abondant en mots.*
Szószaporítás, fn. *prolixité, diffusion, f.; verbiage; galimatias, m.*
Szószaporító, fn. *hâbleur, m.*
Szószármaztatás, fn. *dérivation, étymologie, f.*
Szószátyár, fn. *hâbleur, m.*
Szószegés, fn. *manquement de parole, m.*
Szószegő, mn. *qui manque* ou *qui a manqué à sa parole, infidèle (à sa promesse), félon.*
Szószék, fn. *chaire, tribune (d'orateur), f.*
Szószerint, ih. —i, mn. *littéral(ement); mot à mot; textuel(lement).*
Szószerkezet, fn. *construction, f.*
Szószólás, fn. *intercession, f.*
Szószóló, fn. *intercesseur, solliciteur; médiateur; orateur, m.*
Szótag, fn. *syllabe, f.*
Szótagolni, cs. *syllaber.*
Szótagvonás, fn. *accentuation, f.*
Szótalan, mn. *privé de l'usage de la parole; interdit, muet; taciturne; silencieux;* — **ság**, fn. *absence de la parole, f.; mutisme, m.; taciturnité, f.*
Szótalanul, ih. *sans articuler une seule parole.*
Szótár, fn. *dictionnaire; lexique, m.;* — **irás**, fn. *lexicographie, f.;* — **iró**, fn. *lexicographe, m.*
Szótlan l. Szótalan.
Szóval, ih. *de vive voix; en peu de mots.*
Szóváltás, fn. *échange de mots, m., discussion animée, dispute; altercation; querelle, f.; réplique, f.*
Szováta l. Szövőszék.
Szóvirág, fn. *fleur, f.,* ou *ornement de rhétorique, m.*

Szóvita, fn. *dispute, f.*
Szózat, fn. *voix, f.; appel, m.*
Szózatos, mn. *sonnant; retentissant; resonnant; sonore.*
Szózene, fn. *musique vocale, f.; chant, m.*
Szöcske, fn. *locuste verrucivore; sauterelle, f.*
Szödögélni, cs. *tisser.*
Szög, fn. *angle saillant, coin, m.; angle rentrant, coin, m., encoignure, f.; clou, m.;* —, mn. *(d'un brun) châtain.*
Szögecs l. Szegecs.
Szögecselni l. Szegecselni.
Szögelet, fn. *angle saillant, angle rentrant, coin, m.; encoignure, f.*
Szögelleni (ik), k. *saillir.*
Szöglet, fn. *angle saillant, angle rentrant, coin, m.; encoignure;* —dúcz, fn. *pilastre cornier, m.;* —es, mn. *angulé, angulaire; anguleux; à cornes, cornu; maladroit;* —esség, fn. *maladresse, f.*
Szögletezni, cs. *équarrir.*
Szöglettház, fn. *maison du coin* ou *qui forme le coin,* ou *placée au coin (de deux rues), f.*
Szögletkő, fn. *pierre d'encoignure; pierre de refend, f.*
Szögletmérték, fn. *équerre, f.*
Szögmérés, fn. *goniométrie, f.*
Szögmérő, fn. *goniomètre, m.*
Szögsárga, mn. *saure;* —, fn. *alezan brûlé, m.*
Szögszinü, mn. *châtain.*
Szökcse l. Szökcső.
Szökcselni l. Szökdécselni.
Szökcső, fn. *sauterelle, f.*
Szökdécselni, Szökdelni, k. *sautiller.*
Szökdösni, k. *sautiller; échapper.*
Szőke, mn. *blond;* —, fn. *blondin, m., blondine, f.*
Szökelleni (ik), k. *jaillir, sortir (en jaillissant).*
Szökés, fn. *saut, m.; fuite, désertion, f.*
Szökevény, mn. *fugitif;* —, fn. *fugitif; déserteur; transfuge, m.*
Szökkenni, k. *sautiller; hausser.*
Szökni (ik), k. *sauter, bondir; jaillir; s'enfuir, déserter.*
Szökő, fn. *iambe, m.*
Szököcsont, fn. *astragale, m.*
Szökőév, fn. *année intercalaire* ou *bissextile, f.*
Szökőkút, fn. *fontaine, f.*
Szökőnap, fn. *bissexte, jour intercalaire, m.*
Szökött, mn. —katona, *déserteur, m.*
Szöktetni, cs. *faire sauter; faire jaillir; favoriser la fuite de qn.*
Szökülni, k. *blondir.*
Szőllő l. Szőlő.
Szőlő, fn. *raisin, m.; vigne, f.*
Szőlőbimbó, fn. *bouton, bourgeon de vigne, m.*
Szőlőfej, Szőlőfürt, Szőlőgerezd, fn. *grappe de raisin, f.*
Szőlőhegy, fn. *vigne, f.; vignoble, m.*
Szőlőhegység, fn. *vignobles, m. pl.*
Szőlőlé, fn. *jus de raisin, m.; sève de la vigne, f.*
Szőlőmüvelés, fn. *culture de la vigne, f.*
Szőlőmüves, fn. *vigneron, m.*
Szőlőnedv, fn. *jus de raisin, m.*
Szőlősgazda, fn. *vigneron, m.*
Szőlőszem, fn. *baie, f.,* ou *grain de raisin, m.*
Szőlőtő, fn. *cep de vigne, m.*
Szőlővessző, fn. *vigne à vin, f., cep de vigne; sarment, m.*
Szömölcs, Szömölcső, Szömörcs, fn. *verrue, f.; poireau, m.*
Szömörcsös, mn. *verruqueux.*
Szömöródni (ik), k. *se ratatiner.*
Szőni, cs. *tisser.*
Szőnyeg, fn. *tapis, m., tapisserie, f.*
Szőnyeges, fn. *tapissier, m.*
Szőnyegezni, cs. *tapisser.*
Szőnyegszövő, fn. *tapissier, m.*
Szőnyegzet, fn. *tapisserie; tenture, f.*
Szőr, fn. *poil, crin, m.*
Szőrderékalj, fn. *matelas* ou *sommier de crin, m.*
Szőretlen, mn. *privé de poils;* —ség, fn. *absence de poils, f.*
Szőrkalap, fn. *chapeau de feutre, m.*
Szörny, fn. *monstre, m.*
Szörnyedni, k. *s'effrayer.*
Szörnyen, ih. *horriblement.*
Szörnyeteg, fn. *monstre, m.*
Szörnyitni, cs. *effrayer.*
Szörnyü, mn. *horrible; monstrueux.*
Szörnyüködni (ik), k. *être saisi d'horreur en présence de qc.; commettre des actes terrifiants.*
Szörnyüség, fn. *horreur, énormité; atrocité, f.*
Szőrös, mn. *poilu.*
Szőrösbaraczk, fn. *pêche, f.*
Szőrösödni (ik), k. *se couvrir de poils.*

Szőrösvad, fn. *bêtes à poil, bêtes velues, f. pl.*
Szőrözni, cs. *couvrir de poils.*
Szörp, fn. *sirop, m.*
Szörpenteni, cs. *siroter.*
Szörpögetni, cs. *siroter.*
Szörpölni, cs. *siroter; buvotter.*
Szőrszál, fn. *un poil, m.;* —hasogatás, fn. *chicane sur les mots; pédanterie, f.;* —hasogató, fn. *éplucheur de mots, m.*
Szőrszövet, fn. *étamine; haire, f.*
Szösz, fn. *étoupe, f.*
Szőszhaj, fn. *cheveux blonds, m. pl.*
Szöszke, mn. *blond.*
Szöszörögni, k. *pousser des gémissements.*
Szövedék, fn. *tissure; texture, f.*
Szöveg, fn. *texte, m.; livret (d'un opéra), m.*
Szövemény, fn. *(chose tissée), tissu, m.*
Szövet, fn. *tissu* (ex. *de soie), m., étoffe; tissure, texture, f.*
Szövetgyár, fn. *manufacture d'étoffes, f.*
Szövetkezés, fn. *union, association, société, f.*
Szövetkezett, mn. *confédéré.*
Szövetkezni (ik), k. *s'allier, se confédérer; s'associer.*
Szövétnek, fn. *flambeau, m.*
Szövetség, fn. *ligne, confédération, alliance, coalition, f.*
Szövetséges, mn. *confédéré;* —, fn. *allié, confédéré, m.*
Szövetségi, mn. *fédéral, fédératif.*
Szövetségrontó, mn. *qui rompt l'alliance.*
Szövevény, fn. *tissu, m.; complication, f.;* —es, mn. *compliqué.*
Szövő, fn. *tisserand, m.*
Szövődni (ik), k. *être tissé; se compliquer.*
Szövőszék, fn. *métier (de tisserand), m.*
Stambul, tn. *Constantinople, m.*
Szú, fn. *artison, m.; blatte, f.*
Szúette, mn. *(bois) carié.*
Szuka, fn. *chien femelle, m., chienne, f.*
Szundikálni, k. *sommeiller.*
Szúnyadni, Szúnyadozni (ik), k. *sommeiller.*
Szunydikálni, k. *sommeiller.*
Szúnyog, fn. *cousin, moucheron, m.; mouche, f.*
Szúnyogháló, fn. *émouchette, f.*
Szúnyokálni, k. *sommeiller.*
Szúrágta, mn. *carié.*
Szúrás, fn. *action de piquer; piqûre, f., coup, m.; douleur poignante, f.; point (de côté, etc.); picotement, m.*
Szurdalni, cs. *piquer (souvent); picoter; pointer.*
Szurdék, fn. *lieu caché; coin, m.*
Szurdogálni l. Szurdalni.
Szurkálni l. Szurdalni.
Szurkolni, cs. *poisser; empoisser.*
Szurkos, mn. *poisseux; poissé;* —fenyű, fn. *sapin rouge, m.*
Szurkozni, cs. *poisser.*
Szúrni, cs. *piquer.*
Szúró, mn. *piquant; poignant;* —, fn. *poinçon, m.*
Szúrófegyver, fn. *arme à pointe, f.*
Szurok, fn. *poix, f.*
Szurokégető, fn. *préparateur de la poix, m.; poisserie, f.*
Szurokfáklya, fn. *torche, f.*
Szurokkorom, fn. *noir de fumée, m.*
Szuroknemű, mn. *poisseux.*
Szurokszén, fn. *jais, m.*
Szurony, fn. *baïonnette, f.*
Szurópenge, fn. *lame d'estoc, f.*
Szúrós, mn. *piquant; poignant; apiculé; épineux.*
Szurtos, mn. *sale; souillé.*
Szusszanni, k. *respirer bruyamment.*
Szusz, fn. *respiration, f., éssouflement, m.*
Szuszi, Szusszimuszi, mn. *inerte.*
Szuszogni, k. *souffler; haleter.*
Szutykos, mn. *sale; souillé.*
Szűcs, fn. *pelletier, fourreur, m.*
Szűcsáru, fn. *pelleterie, fourrure, f.;* —kereskedés, fn. *commerce de fourrures, m., pelleterie, f.;* —kereskedő, fn. *marchand pelletier, fourreur, m.*
Szűcsmesterség, fn. *pelleterie, fourrure, f.*
Szűcsportéka l. Szűcsáru.
Szűcsség, fn. *pelleterie, fourrure, f.*
Szügy, fn. *poitrine (d'un veau, etc.), f., poitrail (d'un cheval); paleron, m.*
Szügyelő, fn. *poitrail, m.*
Szügyhám l. Szügyelő.
Szügyláncz, fn. *reculement, m.*
Szük, mn. *étroit, resserré, serré; rare, peu fréquent; stérile.*
Szüken, ih. *étroitement, misérablement.*
Szükidő, fn. *cherté; disette, f.*
Szükítés, fn. *étrécissement, m.*
Szükítni, cs. *étrécir; resserrer.*

Szükkeblü, mn. *peu généreux;* — **ség**, fn. *manque de générosité, m.*
Szükkezü, mn. *mesquin, avare.*
Szükkörü, mn. *borné.*
Szükmarku, mn. *mesquin;* — **lag**, ih. *mesquinement.*
Szükmellü, mn. *qui a la poitrine étroite; qui a la respiration génée;* — **ség**, fn. *asthme, m.*
Szükölködés, fn. *pénurie; indigence; pauvreté, f.*
Szükölködni (ik), k. *manquer de qc.*
Szükség, fn. *nécessité; indigence, misère, f.*
Szükségelni, cs. *avoir besoin de qc.*
Szükséges, mn. *nécessaire; requis;* — **ség**, fn. *nécessité, f.*
Szükségkép, ih. *nécessairement.*
Szükséglet, fn. *ce dont on a besoin, m.*
Szükségtelen, mn. *qui n'est pas nécessaire; superflu.*
Szüktermés, fn. *mauvaise récolte, f.*
Szükülés, fn. *rétrécissement, m.*
Szükülni, k. *se rétrécir; se resserrer.*
Szüle, fn. *la mère; le père.*
Szülék, fn. t. *parents, m. pl.*
Szülei, mn. *paternel; maternel; patrimonial.*
Szülemény, fn. *production, f., produit; fruit; part, m.*
Szülemleni (ik), k. *naître.*
Szülés, fn. *accouchement, m.*
Szüleség, fn. *fourrage, m.; provision, f.*
Szülész, fn. *accoucheur, m.*
Szülészet, fn. *science obstétricale, obstétrique, f.; art des accouchements, art obstétrical, m.*
Szülészség l. **Szülészet.**
Születés, fn. *naissance, f.*
Születéshely, fn. *lieu natal, m.*
Születésnap, fn. *anniversaire* ou *jour de la naissance, m., fête, f.*
Születésü, mn. *né (à), natif (de).*
Születni (ik), k. *naître, être né.*
Szülni, cs. *accoucher d'un enfant, mettre au monde un enfant.*
Szülő, fn. *la mère; le père.*
Szülők, fn. t. *parents, m. pl.*
Szülőföld, fn. *patrie, f.*
Szülői, mn. *paternel; maternel; patrimonial.*
Szülőtlen, mn. *privé de ses parents, orphelin.*
Szülött, mn. *né.*
Szülőváros, fn. *ville natale, f.*
Szülszék, fn. *chaise à accoucher, f*

Szünedezni (ik), k. *cesser.*
Szünés, fn. *cessation, f.*
Szünet, fn. *cessation; (état de) repos m.; pause, f.; repos, m.*
Szünetelni, k. *faire une pause; se reposer.*
Szünetenként, ih. *par intervalles.*
Szünetjel, fn. *pause, f.*
Szünetlen, mn. *incessant;* — **ül**, ih. *sans intermission.*
Szünidő, fn. *féries; vacances, vacations, f. pl., repos (après le travail), m.*
Szünjel, fn. *pause, f., repos, m.*
Szünnap, fn. *jour de repos, m.*
Szünnapok, fn. t. *féries, vacances, vacations, f. pl.*
Szünni (ik), k. *cesser.*
Szünóra, fn. *heure de repos, f.*
Szüntelen l. **Szünetlen.**
Szüntetni, cs. *faire cesser; abolir (une loi).*
Szür, fn. *manteau de paysan, m.*
Szürcsölni, cs. *buvotter.*
Szürdögélni, cs. *passer (une liqueur par un filtre); filtrer, couler.*
Szüredék, fn. *liquide filtré, m.*
Szürenkedni, **Szürenkezni** (ik), k. *distiller.*
Szüret, fn. *vendange, f.*
Szüretelés, fn. *vendange, f.*
Szüretelni, cs. *vendanger faire vendange.*
Szüretelő, fn. *vendangeur, m.*
Szüretkor, ih. *au temps des vendanges.*
Szürke, mn. *gris, gris cendré;* —, fn. *cheval blanc, m.*
Szürkehályog, fn. *cataracte, f.*
Szürkeprém, fn. *petit gris, m.*
Szürkés, mn. *grisâtre; tirant sur le gris.*
Szürkítni, cs. *rendre gris.*
Szürkület, fn. *crépuscule du soir, m.*
Szürkülni, k. *grisonner, blanchir; commencer à faire sombre.*
Szürni, cs. *passer (une liqueur par un filtre); filtrer, couler.*
Szürő, **Szürö**, fn. *couloire; passoire, f., filtre, couloir, m.*
Szürögetni, cs. *filtrer.*
Szürökő, fn. *filtre, m., pierre poreuse, f.*
Szüröruha, fn. *drap (qui sert a filtrer), m.*
Szürőzsák, fn. *sac (à filtrer), m.; chausse, f.*
Szütyő, fn. *havresac, m.*
Szüz, mn. *chaste, pudique, pur;* —, fn *vierge, f.*

Szűzanya, fn. *la Vierge.*
Szűzen, ih. *chastement.*
Szüzeség, fn. *chasteté; virginité, f.*
Szűzi, mn. *virginal, de vierge; chaste.*
Szűziesen, ih. *comme une* ou *en vierge.*
Szűziség, fn. *retenue, réserve, modestie virginale, f.*
Szűzkoszoru, fn. *couronne virginale, f.*
Szűzleány, fn. *vierge, pucelle, f.*
Szűzleányi, mn. *virginal.*
Szűz-Mária, fn. *la Vierge Marie, la mère de Dieu.*
Szűzviasz, fn. *cire vierge, f.*
Szűzvirág, fn. *lis, m.*

T.

Tábla, fn. *table f.; cour de justice, f., tribunal, m.*
Táblabiró, fn. *assesseur, m.*
Táblai, mn. *de la cour (de justice).*
Táblapapír, fn. *carton, m.*
Táblás, mn. *en tablettes; lambrissé; parqueté.*
Táblázat, fn. *tableau (statistique, etc.), m.; boiserie, f.*
Tábor, fn. *camp, m., campagne, f.; armée, f.*
Tábori, mn. *de campagne, de guerre.*
Táborkar, fn. *état-major, m.*
Táborkórház, fn. *hôpital ambulant, m., ambulance, f.*
Tábornagy, fn. *maréchal de camp, feld-maréchal.*
Tábornok, fn. *général, m.*
Tábornokkar, fn. *corps des généraux; état-major général de l'armée, m.*
Tábornokné, fn. *générale, femme de général, f.*
Tábornokság, fn. *généraux, m. pl., corps de généraux, m.; généralat, m.*
Táborozás, fn. *campement, m., campagne, f., expédition militaire, f.; opérations (militaires), f. pl.*
Táborozni, k. *camper.*
Táborőr, fn. *bivouac, m.*
Táborőv, fn. *écharpe, f.*
Táborszem, fn. *poste avancé, avant-poste, m.*
Táborszer, fn. *attirail de campagne, m.*
Taborszernagy, fn. *général d'artillerie, m.*
Táborzene, fn. *musique militaire, f.*
Tacsó, fn. *(chien) basset, m.; vilain, m.*
Tácza l. **Tálcza.**
Tafota, fn. *taffetas, m.; —,* mn. *de taffetas.*
Tag, fn. *membre; associé, compagnon, m.*
Tág, mn. *spacieux, ample; large.*
Tagadás, fn. *négation; dénégation, f.; refus; démenti, m.*
Tagadhatlan, mn. *qui n'est pas niable; évident;* —**ság**, fn. *évidence, f.;* —**ul**, ih. *sans doute; incontestablement.*
Tagadni, cs. *nier; démentir; réfuser; dénier.*
Tagadó, mn. *négatif; qui nie, qui renie qc.* ou *qn.; qui refuse.*
Tagadólag, ih. *négativement;* —**os**, mn. *négatif.*
Tagalkat, fn. *structure (des membres), f.*
Tágan, ih. *largement.*
Tágas, mn. *large, spacieux, ample.*
Tágasítni, cs. *élargir, dilater.*
Tágasság, fn. *ampleur, largeur, f.*
Taghordozás, fn. *maintien, port, m.*
Tágítás, fn. *élargissement; relâchement, m.*
Tágítni, cs. *dilater; —,* k. *céder.*
Tagjártatás, fn. l. **Taghordozás.**
Taglalat, fn. *analyse, f.*
Taglalni, cs. *démembrer; analyser.*
Taglejtés, fn. *geste, m.; gesticulation, f.*
Tagolni l. **Taglalni.**
Tagoló, mn. *analytique.*
Tagonként, ih. *par articles; pièce par pièce; (tous les membres) un à un* ou *séparément.*
Tagos, mn. *pourvu* ou *composé de membres, articulé.*
Tagszaggatás, fn. *douleurs rhumatismales; douleurs arthritiques, f. pl.*
Tagtárs, fn. *membre (d'une société); associé; compagnon, m.*
Tágulás, fn. *élargissement; relâchement, m.*
Tágulni, k. *se dilater; se détendre; se relâcher; se débander.*

Táj, fn. *environs, alentours, m. pl.; paysage, m.; région, f.;* ez időtájban, *à ce temps.*
Tájbász, mn. *simple, niais, sot.*
Tájbeszéd, fn. *dialecte; idiome, m.*
Tájék, fn. l. Táj.
Tájékozni, cs. *orienter;* —, k. *s'orienter.*
Tájfestmény, fn. *paysage, m.*
Tájfestő, fn. *peintre de paysages, paysagiste, m.*
Tájirás, fn. *topographie, f.*
Tájkép, fn. *paysage, m.*
Tajkoncz, fn. *tortue, f.*
Tajkos, fn. *tortue, f.*
Tajkosteknő, fn. *écaille, f.*
Tájnyelv, fn. *dialecte; idiome, m.*
Tájszó, fn. *terme provincial, m.*
Tájszólam, fn. *provincialisme, m.*
Tajt, fn. *écume; écume de mer, f.*
Tajték, fn. *écume; mousse, f.; venin, m.; écume de mer, f.*
Tajtékkő l. Tajtkő.
Tajtékos, mn. *écumeux; couvert d'écume; mousseux; spumeux.*
Tajtékozni, cs. *faire mousser; despumer.*
Tajtékpipa, fn. *pipe d'écume de mer, f.*
Tajtékzani (ik), k. *écumer; mousser; baver.*
Tajtékzó, mn. *qui écume; mousseux, écumeux; spumeux.*
Tajtföld, fn. *écume de mer, f.*
Tajtkő, fn. *pierre-ponce, f.*
Tajtnemű, mn. *écumeux; spumeux.*
Ták, fn. *bout, m.*
Takács, fn. *tisserand, m.*
Takácsság, fn. *art de tisser, métier de tisserand, m., tisseranderie, f.*
Takarás, fn. *action de couvrir; récolte, f.*
Takaratlan, mn. *découvert; ouvert; nu;* —ul, ih. *à découvert; à nu.*
Takarék, fn. *épargne, f.*
Takarékos, mn. *ménager, économe; parcimonieux; frugal.*
Takarékosan, ih. *économiquement; avec parcimonie.*
Takarékoskodni (ik), k. *vivre avec économie.* [*m.*
Takarékosság, fn. *économie, f., ménage,*
Takarékpapiros, fn. *papier d'enveloppe, m.* [*f.*
Takarékpénztár, fn. *caisse d'épargne,*
Takaréktűzhely, fn. *foyer économique, m.*

Takargatni, cs. *couvrir; cacher; économiser.*
Takarítani, cs. *économiser; nettoyer, ranger des objets pour gagner de l'espace; arranger; mettre en ordre; enterrer (un mort);* szénát —, *faucher et faner les foins, faner.*
Takarítmány, fn. *épargne, f.*
Takarmány, fn. *fourrage, m., mangeaille, f.*
Takarmányozni, cs. *donner à manger.*
Takarni, cs. *couvrir; envelopper.*
Takaró, fn. *couverture; enveloppe, f., tapis, m., housse, f.*
Takarodás, fn. *départ, m.; retraite, f.; engrangement, m.*
Takarodni (ik), k. *s'en aller au plus vite; décamper; engranger.*
Takarodó, fn. *retraite, f.*
Takaródzani (ik), k. *se couvrir; s'envelopper.*
Takaros, mn. *joli, net.*
Takarosság, fn. *netteté, f.*
Takarózni (ik), l. Takaródzani.
Taknyos, mn. *morveux.*
Takony, fn. *morve; mucosité, f.*
Takonypócz, fn. *morveux, m.*
Tákozni, cs. *rapiécer.*
Taksa, fn. *taxe, f.*
Tál, fn. *plat, m.*
Talaj, fn. *plancher, m.; terrain, sol, m.;* —koczka, fn. *parquet, m.*
Találékony, mn. *inventif.*
Találékonyság, fn. *esprit inventif, m.*
Található, mn. *à trouver; trouvable.*
Találka, fn. *rendez-vous, m.*
Találkozás, fn. *rencontre; coïncidence, f.*
Találkozni (ik), k. *se trouver, se rencontrer.*
Találkozó, fn. *rendez-vous, m.*
Találmány, fn. *invention; découverte; trouvaille, f.*
Találmányos l. Találékony.
Találni, cs. *trouver.*
Tálalni, cs. *dresser, servir (le dîner).*
Találó, fn. *celui qui trouve ou qui a trouvé qc.*
Tálalóasztal, fn. *dressoir, m.*
Találomra, ih. *au hasard.*
Találós, mn. *inventif;* —mese, fn. *énigme, f.;* —ság, fn. Találékonyság
Találtatni (ik), k. *se trouver.*
Találtató, mn. *qui se trouve.*
Találtgyermek, fn. *enfant trouvé, m*
Talán, ih. *peut-être.*

Talány, fn. *énigme, f.*
Talányos, mn. *énigmatique.*
Talap, fn. *piédestal, m.; base, f.*
Talappárkány, fn. *moulure de la base; corniche du piédestal, f.*
Tálas, fn. *tablettes à vaisselle, f. pl.; buffet, m.*
Tálcza, fn. *tasse, f.*
Talicska, fn. *brouette, f.;* **—kás**, fn. *brouettier, m.*
Taliga, fn. *brouette; charrette, f.*
Taligás, fn. *brouettier; charretier, m.*
Taligásló, fn. *limonier; cheval de charrette, m.*
Taligaszekér, fn. *fourgon, m.*
Taligázni, k. *brouetter;* —, cs. *charrier.*
Talizmán, fn. *talisman, m.*
Tallér, fn. *écu, thaler, m.*
Tálnyaló, fn. *lèche-plat, pique-assiette, m.*
Talp, fn. *plante du pied, f.; semelle; sandale, f.; jante (d'une roue), f.; piédestal; radeau, train (de bois flotté), m.; base horizontale, f., sol. m.*
Talpalni, cs. *mettre des semelles à...; ressemeler;* —, k. *aller* ou *marcher à pied; s'en aller.*
Talpazni, cs. *mettre des jantes à une roue.*
Talpbőr, fn. *cuir fort, gros cuir, m.*
Talphajó, fn. *train (de bois flotté), m.*
Talpkereskedés, fn. *commerce de bois flotté, m.*
Talpkő, fn. *pierre fondamentale, f.; socle, m.; base, f.*
Talppont, fn. *nadir, m.*
Talpusztató, fn. *flotteur, conducteur d'un radeau, m.*
Táltartó l. **Tálas**.
Táltos, fn. *mage, m.;* **—ló**, fn. *cheval ailé, Pégase, m.*
Talyiga l. **Taliga**.
Tályog, fn. *abcès, m.*
Tám, fn. *pupitre, m.*
Támadás, fn. *origine; commencement, m.; révolte, f.; soulèvement, m.; attaque, f.*
Támadék, fn. *étançon; chevalet, m.*
Támadni, k. *prendre origine; tirer son origine; provenir; se lever, s'élever; attaquer.*
Támadó, mn. *naissant; assaillant; offensif;* —, fn. *assaillant, agresseur, m.* [mn. *offensif.*
Támadólag, ih. *offensivement;* —ιs,

Támasz, fn. *étançon; chevalet; appu[i]; pupitre, m.*
Támaszfal, fn. *soubassement, fond[e]ment, m.*
Támaszkodás, fn. *action de s'appuye[r]*
Támaszkodni (ik), k. *s'appuyer.*
Támaszpont, fn. *pont d'appui, m.*
Támasztani, cs. *appuyer; produire exciter.*
Támaszték, fn. *appui; soutien, m.*
Támasztó, fn. *étresillon, m.*
Támgerenda, fn. *soutien, support (d[e] bois), m.; lambourde, f.*
Támogatni, cs. *soutenir, appuyer, étançonner; motiver.*
Támolygás, fn. *chancellement, m.*
Támolyogni, k. *chanceler.*
Támpont, fn. *point d'appui, m.*
Tan, fn. *doctrine, science, f.*
Tán l. **Talán**.
Tanács, fn. *conseil, avis, m.; assemblée du sénat, f., conseil, m.; municipalité, f.*
Tanácsadás, fn. *conseil, m.*
Tanácsadó, mn. *consultatif;* —, fn. *conseiller, m.*
Tanácsbeli, fn. *sénateur, m.; magistrat*
Tanácskodás l. **Tanácskozás**.
Tanácskodni l. **Tanácskozni**.
Tanácskozás, fn. *consultation; conférence, f.*
Tanácskozmány, fn. *conférence, f.*
Tanácskozni (ik), k. *tenir conseil, se consulter; délibérer.*
Tanácslás, fn. *conseil, m.*
Tanácsló, mn. *consultatif.*
Tanácsnok, fn. *conseiller, sénateur magistrat, m.*
Tanácsolni, cs. *conseiller, recommander.*
Tanácsos, mn. *conseillé par la prudence, expédient; à propos;* —, fn. *conseiller, sénateur; magistrat, m.*
Tanácstartás, fn. *consultation, f.*
Tanácsülés, fn. *séance du sénat, f.*
Tanakodás, fn. *consultation, délibération, f.*
Tanakodni (ik), k. *consulter; conférer*
Tanár, fn. *professeur, m.*
Tanári, mn. *professoral.*
Tanárság, fn. *professorat, m.*
Táncz, fn. *danse, f.*
Tánczestély, fn. *soirée dansante, f.*
Tánczmester, fn. *maître de danse, m.*
Tánczmulatság, fn. *société dansante, f.; bal, m.*

Tánczolni, k. és cs. *danser.*
Tánczos, fn. *danseur, m.; danseuse, f.;* —, mn. *qui aime la danse.*
Tánczterem, fn. *salle de danse, f.*
Tánczvigalom, fn. *bal, m.*
Tanitás, fn. *enseignement, m., instruction; leçon, f.*
Tanitásdíj, fn. *apprentissage; pension (dans un collége), f.*
Tanitásmód, fn. *méthode, f.*
Tanitgatni, cs. *enseigner (successivement).*
Tanithatlan, mn. *indocile.*
Tanitmány, fn. *précepte, m.; doctrine, f.*
Tanítni, cs. *enseigner, apprendre; instruire qn.*
Tanitó, fn. *précepteur, maître; instituteur; professeur, m.*
Tanitói, mn. *professoral.*
Tanitóterem, fn. *salle, f.*
Tanitvány, fn. *écolier; disciple, élève; apprenti, m.*
Tanoda, fn. *école, f.*
Tanogatni, cs. *dresser.*
Tanoncz l. Tanitvány.
Tántorgás, fn. *chancellement, m.*
Tántorgó, mn. *chancelant; vacillant.*
Tántoríthatlan, mn. —ul, ih. *inébranlable (ment).*
Tántorithatlanság, fn. *fermeté, constance inébranlable, f.*
Tántorítni, cs. *ébranler.*
Tántorodás, fn. *chancellement; faux pas, m.*
Tántorodni (ik), k. *chanceler et tomber.*
Tántorogni, k. *chanceler; se tenir mal sur ses jambes.*
Tántorogva, ih. *en chancelant; à pas chancelants.*
Tanu, fn. *témoin, m.*
Tanubizonyság, fn. *témoin; témoignage, m.*
Tanulás, fn. *étude, f.; apprentissage, m.*
Tanulatlan, mn. *non lettré; ignorant; sans érudition.*
Tanulatlanság, fn. *manque d'érudition, m.; ignorance, f.*
Tanulékony, mn. *docile;* —ság, fn. *docilité, f.*
Tanulgatni, cs. *apprendre, étudier (successivement).*
Tanulmány, fn. *études, f. pl.*
Tanulmányozni, cs. *étudier.*
Tanulni, cs. *apprendre, étudier; être en apprentissage.*
Tanuló, mn. *étudiant; à étudier; d'étude;* —, fn. *étudiant, m.*
Tanulóév, fn. *année d'apprentissage, f.; années d'étude, f. pl.*
Tanulólevél, fn. *certificat d'apprentissage, m.*
Tanulószoba, fn. *chambre, f.* ou *cabinet d'étude, m.*
Tanulótárs, fn. *condisciple, m.*
Tanulság, fn. *instruction; leçon, f.;* —os, mn. *instructif.*
Tanult, mn. *qui a fait ses études; (un homme) de lettres; savant.*
Tanultság, fn. *érudition, f., savoir, m.*
Tanuság, fn. *témoignage, m.*
Tanusitni, cs. *certifier, attester par écrit.*
Tanusitvány, fn. *certificat, m.; attestation, f.*
Tanuskodni (ik), k. *témoigner, attester; servir de témoin; rendre témoignage; déposer en justice.*
Tanuvallás, fn. *déposition d'un témoin, f.*
Tanuvallatás, fn. *audition des témoins, f.; interrogatoire, m.*
Tanuvallomás, fn. l. Tanuvallás.
Tanya, fn. *cantonnement; lieu de séjour, m.; auberge, f.; logis, logement; gîte, lit; hameau, m.; métairie, f.*
Tanyázni, k. *être en cantonnement; être logé (chez qn.); camper; séjourner, demeurer (dans un endroit).*
Tányér, fn. *assiette, f.; disque; plateau, m.*
Tányérnyaló, fn. *lèche-plat, pique-assiette, m.*
Tányértartó, fn. *buffet, m.*
Tányérvirág, fn. *soleil, hélianthe, m.*
Táp, fn. *nourriture, f., aliment, m.*
Tapadékony, mn. *glutineux; visqueux.*
Tapadni, k. *se coller; s'attacher; être collant.*
Tapadó, mn. *glutineux; visqueux.*
Tápanyag, fn. *substance alimentaire, f.*
Tapasz, fn. *bauge, f.; torchis; bousillage; emplâtre, m.*
Tapaszfal, fn. *mur de bauge, m.*
Tapaszolni, cs. *torcher; appliquer des emplâtres (sur qqe partie).*
Tapasztalás, fn. *expérience, f.*
Tapasztalási, mn. *acquis par l'expérience; empirique.*
Tapasztalat, fn. *expérience, épreuve, f.*
Tapasztalati, mn. *expérimental; empirique.*
Tapasztalatlan, mn. *qui est dépourvu d'expérience, sans expérience; peu*

*versé (dans); —***ság**, fn. *inexpérience, f.*
Tapasztalmány, fn. *expérience, épreuve, f.*
Tapasztalni, cs. *apprendre (par expérience), éprouver; expérimenter; trouver qc. à qn.*
Tapasztalt, mn. *instruit par l'expérience; expérimenté; versé; expert; —***ság**, fn. *expérience, f.*
Tapasztani, cs. *coller; torcher.*
Tapasztás, fn. *action de coller, f.; jet enduit (de torchis), m.*
Tapaszték, fn. *bauge, f.; torchis, m.*
Tapasztó, fn. *matière collante, f.; bousilleur, m.*
Tapintani, cs. *toucher, tâter, palper.*
Tapintat, fn. *tact; jugement exquis, m.*
Tapintatlan, mn. *qui manque de tact; —* **ság**, fn. *défaut de tact, m.*
Tápintézet, fn. *pension, f.*
Tapintható, mn. *palpable.*
Tápla, fn. *aliments, m. pl., nourriture, f.*
Táplálás, fn. *alimentation, nourriture, f.; entretien, m.*
Táplálat, Táplálék, fn. *aliment, m.*
Táplálékony, mn. *nutritif; —***ság**, fn. *qualites nutritives, f. pl.*
Táplaleves, fn. *consommé, m.*
Táplálkozni (ik), k. *se nourrir.*
Táplálmány, fn. *aliment, m.*
Táplálni, cs. *alimenter, nourrir.*
Tápláló, mn. *nutritif; nourrissant; qui nourrit.*
Táplálóintézet, fn. *établissement destiné à assurer la subsistance; asile, m.; (maison de) réfuge, f.; hospice (de la vieillesse, etc.), m.*
Táplálós, mn. *nutritif.*
Tapló, fn. *agaric, amadou, m.; fongosité, f.*
Taplós, mn. *fongueux.*
Tapodat, fn. *pas, m.*
Tapodni, cs. *marcher sur qc.; fouler aux pieds.*
Tapogatni, cs. *tâter, palper; toucher; tâtonner* (ex. *dans les ténèbres*); *marcher à tâtons; taper (de la main).*
Tapogni, k. *marcher à petits pas.*
Tapogató, fn. *antenne, f.*
Tapogatódzani (ik), k. *sonder le terrain; marcher en tâtonnant.*
Tapogatózni l. **Tapogatódzani.**
Taposni, cs. *marcher sur qc.; fouler aux pieds; fouler (la vendange); donner des coups de pied à qn.*
Taposó, fn. *fouleur, m.*
Taps, fn. *claquement de mains, m., applaudissements, m. pl.*
Tapsolás l. **Taps.**
Tapsolni, cs. *claquer des mains; battre des mains, applaudir.*
Tapsoncz, fn. *claqueur, m.*
Tápszer, fn. *aliment, m.*
Tar, mn. *chauve; glabre; —*, fn. *tête chauve, f.*
Tár, fn. *dépôt; entrepôt; magasin, m.; collection, f.*
Taraczk, k. *chiendent, m.; obusier, mortier; pétard, m.*
Taraj, fn. *crête de coq, f.*
Tarajos, mn. *crêté.*
Taránd, fn. *renne, m. et f.*
Tarattyú, fn. *friperie, f.*
Tarattyús, fn. *fripier, m.*
Tarattyuság, fn. *friperie, f.*
Tárcsa, fn. *rond, disque (du soleil, etc.); blanc, but (où l'on tire), m.*
Tárcsalövés, fn. *jeu de l'arquebuse; tir au blanc, m.*
Tárcza, fn. *porte-feuille, m.*
Taréj l. **Taraj.**
Tarfejű, mn. *chauve.*
Targoncza, fn. *brouette, f.*
Targonczás, fn. *brouettier, m.*
Targonczázni, cs. *brouetter.*
Tárgy, fn. *objet; sujet* (ex. *de comédie, de poëme, etc.*), *m., matière, f.*
Tárgyalás, fn. *discussion, f.*
Tárgyalni, cs. *discuter, traiter.*
Tárgyazni, cs. *avoir pour sujet; avoir en vue.*
Tárgybeli, mn. *objectif.*
Tárgy, —ias, —ilagos, mn. *objectif.*
Tárgyilagosság, fn. *objectivité, f.*
Tárgymutató, fn. *table des matières, f., index, m.*
Tárház, fn. *magasin; entrepôt; arsenal, m.*
Tarhely, fn. *espace privé de cheveux*
Tarisznya, fn. *sac (portatif de voyageur), canapsa, m., besace, f.*
Tarka, mn. *multicolore, panaché; bigarré; tacheté.*
Tarkabarka, mn. *bigarré.*
Tarkacsíkos, mn. *rayé de diverses couleurs, panaché.*
Tarkállani (ik), k. *présenter une variété des couleurs.*
Tarkálni, cs. *barioler, bigarrer.*
Tarkapej, fn. *cheval pie, bai, m.*
Tarkaság, fn. *bigarrure, f.*

rkázni, cs. *moucheter; marqueter; tacheter; bigarrer.*
rkitni l. Tarkázni.
rkó, fn. *nuque, f.*
rkony, fn. *estragon, m.*
rlat, fn. *exposition, f.; bazar, m.*
rló, fn. *chaume, m., éteule, esteuble, f.*
rlózat, fn. *glane, f.*
rlózni, cs. *chaumer; glaner.*
rni, cs. *ouvrir.*
rnok, — mester, fn. *trésorier, m.*
rogatni, cs. *ouvrir à diverses reprises.*
rogató, fn. *trompette, f.*
rok, fn. *tarot, m.; —* játék, fn. *tarots, m. pl.; —* kártya, fn. *tarots, m. pl.*
rokozni, k. *jouer aux tarots.*
rolni, cs. *rendre chauve; dévaster.*
rs, fn. *compagnon, collégue, associé, confédéré, camarade; membre (d'une société), sociétaire, m.*
rsadalmas, mn. *sociable.*
rsadalom, fn. *société (civile, politique, etc.), f.*
rság, fn. *chauveté, f.*
rsalgani, k. *converser (avec qn.).*
rsalgás, fn. *conversation, f.*
rsalkodás, fn. *conversation, f.*
rsalkodni (ik), k. *converser (avec qn.).*
rsalkodó, mn. *sociable; —,* fn. *homme de compagnie, d'un commerce (agréable, etc.), m.; —*né, fn. *compagne, dame de compagnie, f.*
rsalogni l. Társalgani.
rsas, mn. *sociable; social.* [*rie, f.*
rsaság, fn. *société; réunion; cote-*
rsaságos, mn. *sociable.*
rsaságtalan, mn. *peu sociable; insociable; solitaire.*
rsasítni, cs. *mettre ensemble; assembler; associer; grouper.*
rsaskör, fn. *cercle, m., réunion, assemblée, société, f.*
rsasulni, k. *se joindre à qn.; s'associer avec qn.*
sítni l. Társasítni.
nő, fn. *compagne, f.*
oly, fn. *sabre-tache, f.*
ulat, fn. *association; société, f., corps, m.; corporation, f.*
ulni l. Társasulni.
szekér, fn. *voiture chargée de marchandises, f.; caisson; chariot de bagage, m.*

Tárt, mn. *ouvert.*
Tartalék, fn. *réserve; retenue, f.*
Tartalékssereg, fn. *corps de réserve, m.*
Tartaléktőke, fn. *fonds de réserve, m.*
Tartalmas, mn. *substantiel; riche, abondant; instructif.*
Tartalmazni, cs. *contenir.*
Tartalom, fn. *contenu, m., sujet d'un écrit, m., teneur (d'une lettre); valeur intrinsèque, f.; titre* (ex. *de l'or*), *aloi, m.*
Tartály, fn. *reservoir, m.*
Tartam, fn. *durée, f.; —*os, mn. *durable; solide; permanent.*
Tartani, cs. *tenir; retenir, soutenir; arrêter; contenir; —,* k. *durer, tenir;* (tól, től), *craindre, appréhender qc.; avoir peur de qc.*
Tartás, fn. *action de tenir; sustentation; durée, f.*
Tarthatlan, mn. *insoutenable.*
Tartható, mn. *soutenable; tenable.*
Tarthatóság, fn. *consistance, solidité, f.*
Tartó, mn. *qui tient, qui soutient* ou *qui retient; —,* fn. *soutien; reservoir, m.; bretelle; pince, pincette, f.*
Tartogatás, fn. *conservation, f.*
Tartogatni, cs. *conserver.*
Tartomány, fn. *campagne; province, f.*
Tartománygyűlés, fn. *assemblée des états (d'un pays), diète, f.*
Tartományi, mn. *de province, provincial.*
Tartós, mn. —an, ih. *durable; stable; solide(ment); —*ság, fn. *durée; stabilité, solidité, f.*
Tartozandó, mn. *appartenant.*
Tartozás, fn. *devoir, m., obligation, f.; dette passive, f.; restant, reste, m.*
Tartozék, fn. *appartenance, f.*
Tartózkodás, fn. *réserve; retenue, f.; séjour, m., demeure, f.*
Tartózkodni (ik), k. *mettre de la réserve dans sa conduite; séjourner, demeurer; se retenir.*
Tartózkodó, mn. *reservé; retenu; peu communicatif; demeurant.*
Tartózkodva, ih. *avec réserve; avec précaution; délicatement.*
Tartozni (ik), k. *devoir, falloir; être contraint, tenu, obligé, forcé à . . .; devoir; avoir des dettes;* (hoz, hez), *appartenir à qc.;* (ra, re), *regarder, concerner.*
Tartozó, mn. *appartenant; (qui est) dû.*

Tartóztatni, cs. *retenir; arrêter; empêcher de . . .; retarder;* **magát —**, *s'abstenir, s'empêcher (de rire, etc.); se contenir.*
Tartozvány l. **Tartozék.**
Tárulni, k. *s'ouvrir.*
Tárva, ih. *ouvert.*
Táska, fn. *petit sac, m.*
Taszigálni, cs. *pousser çà et là.*
Taszítni, cs. *pousser, donner l'impulsion à qc.*
Tat, fn. *gat, m.*
Tátani, cs. *ouvrir.*
Tatár, fn. *Tartare, m.*
Tat-árbocz, fn. *mât d'artimon de fougue, m.*
Tatárjárás, fn. *expédition des Tartares, f.*
Tatárka, fn. *blé sarrasin, blé noir, m.*
Tatárország, fn. *Tartarie, f.*
Tatáros, mn. *tartare, de Tartare.*
Tatárosan, ih. *en Tartare.*
Tatarozni, cs. *rétablir (les chemins); radouber (un vaisseau).*
Tatbal, fn. *babord, m.*
Tátogatni, cs. és k. *tenir la bouche ouverte. être béant.*
Tátongani, k. *être largement ouvert,*
Tátongó, mn. *béant.*
Tátva, ih. *ouvert; béant.*
Tátvány, fn. *crevasse, f.; gouffre, abîme, m.*
Tatvitorla, fn. *voile d'artimon, f.*
Táv, fn. *distance, f.; lointain, m.*
Taval, ih. *l'année passée* ou *dernière.*
Tavali, mn. *de l'année passée* ou *dernière.*
Tavasz, fn. *printemps, m.*
Tavaszelő, fn. *(mois de) Mars, m.*
Tavaszhó, fn. *(mois d') Avril, m.*
Tavaszi, mn. *printanier, vernal;* **—**, fn. *blés de mars, m. pl.*
Tavaszkor, ih. *au printemps.*
Tavaszutó, fn. *(mois de) Mai, m.*
Távcső, fn. *télescope, m.*
Tavi, mn. *des lacs; d'étang.*
Távirás, fn. *télégraphie, f.*
Távirat, fn. *télégramme, m.*
Távirati, mn. *télégraphique.*
Táviratolni, k. *télégraphier.*
Távirda, fn. *télégraphe, m.*
Távíró, fn. *télégraphe, m.*
Távköz, fn. *intervalle, m.*
Távlat, fn. *perspective, f.*
Távol, fn. *distance, f., lointain, m.*
Távol, ih. *loin;* **—**, mn. *éloigné, lointain.*
Távoldad, mn. *un peu éloigné.*
Távoli, mn. *éloigné, lointain; reculé.*
Távolítni, cs. *éloigner.*
Távolköz, fn. *distance, f., espacement (des colonnes); intervalle, m.*
Távollét, fn. *absence, f.*
Távollevő, mn. *absent; éloigné; reculé.*
Távolodni (ik), k. *s'éloigner.*
Tálvolról, ih. *de loin;* **— sem**, ih. *pas le moins du monde.*
Távolság, fn. *distance, f., éloignement; lointain, m.*
Távolvaló, mn. *éloigné, lointain.*
Távozás, fn. *éloignement; écartement, m.*
Távozni (ik), k. *s'éloigner; s'absenter*
Távoztatás, fn. *éloignement; écartement, m.*
Távoztatni, cs. *éloigner.*
Te, nm. *tu, toi.*
Tea, fn. *thé, m.*
Teázni, k. *prendre du the.*
Téboly, fn. *égarement, dérangement d'esprit, m.; démence, f.*
Tébolyda, fn. *maison des aliénés maison des fous, f., petites maisons f. pl.*
Tébolygás, fn. *égarement, m.*
Tébolygó, mn. *errant, vagabond aliéné.*
Tébolyodás, fn. *démence, aliénation,*
Tébolyodni (ik), k. *tomber en démence; perdre la raison.*
Tébolyodott, mn. *atteint de démence maniaque; insensé, fou.*
Tébolyogni, k. *aller çà et là, errer vaguer.*
Teendő, fn. *chose qu'on a à faire occupation, affaire, f.*
Tégely, fn. *creuset, m.*
Tegez, fn. *carquois, m.*
Tegezni, cs. *tutoyer.*
Tégla, fn. *brique, f.*
Téglaégetés, fn. *cuite (de briques), f.*
Téglaégető, fn. *briquetier, m.*
Teglaégető (hely), fn. *briqueterie, f.*
Téglás, fn. *maître briquetier, m.*
Téglaszin, fn. *couleur de brique briquetée, f.;* **— ü**, mn. *briqueté.*
Téglavas, fn. *fer à repasser; c reau, m.*
Téglavető, fn. *celui qui façonne briques; briquetier, m.;* (**— he** *briqueterie, f.*
Téglázni, cs. *repasser (le linge*

passer le carreau sur . . .; rabattre (les coutures).
Téglázóvas, fn. *fer à repasser; carreau, m.*
Tegnap, ih. *hier;* — előtt, ih. *avant-hier;* —előtti, mn. *d'avant-hier.*
Tegnapi, mn. *de la veille, d'hier.*
Tehát, ksz. *ainsi donc; par conséquent.*
Tehén, fn. *vache, f.*
Tehenes, fn. *vacher, m.*
Tehenész, fn. *vacher, m.*
Tehenészleány, fn. *vachère, f.*
Teher, fn. *charge; cargaison, f.; fardeau, faix; poids; laste, m.*
Teherhordó, fn. *porte-faix, m.*
Tehetetlen, mn. *impuissant; incapable; peu fortuné, sans fortune; indigent; impotent; inerte;* —ség, fn. *impuissance; incapacité, f.; manque de fortune, m.*
Tehetlen l. Tehetetlen.
Tehetni, cs. *pouvoir, être en état de (faire).* [*aisé.*
Tehetős, mn. *fortuné, riche; opulent,*
Tehetőség, fn. *activité, f.*
Tehetősség, fn. *aisance, f.*
Tehetség, fn. *pouvoir, m., puissance, force, faculté, f.; moyens, m. pl.; capacité, f., talent, m.*
Tehetséges, mn. *qui a la force de; en état* ou *capable de . . .; plein de talents.*
Tej, fn. *lait, m.*
Tejelni, k. *fournir du lait.*
Tejes, mn. *de lait; au lait; laiteux; lacté;* — asszony, fn. *laitière, f.;* —hal, fn. *poisson mâle* ou *laité;* —leány, fn. *laitière, f.*
Tejfel, fn. *crême, f.*
Tejfog, fn. *dent de lait, dent de la première dentition, f.*
Tejföl, fn. *crême, f.*
Tejgyomor, fn. *caillette, f.*
Tejkék, mn. *bleu tirant sur le blanc, bleuâtre, glauque.*
Tejláz, fn. *fièvre de lait, f.*
Tejleves, fn. *soupe au lait, f.*
Tejnemű, mn. *laiteux; lacté.*
Tejoltó, fn. *caille-lait, m.*
Tejorvoslás, fn. *cure, f., traitement par le lait* ou *par le laitage, m.*
Tejpille, fn. *pellicule (qui se forme sur le lait), f.*
Tejsűrű, fn. *crême douce, f.*
Tejszín, fn. *crême douce; couleur de lait, f.*
Tejút, fn. *voie lactée, galaxie, f.*
Tejverődézsa, fn. *baril pour battre le beurre, m., baratte, f.*
Teke, fn. *globe, m., boule, sphère; balle (de pistolet, de fusil), f.; boulet (de canon), m.; bille (de billard); quille, f.*
Tekealaku, mn. *sphérique; globuleux; globiforme.*
Tekebot, fn. *queue (de billard), f.*
Tekeféreg, fn. *volvoce, m.*
Tekehal, fn. *orbe, boursouflu, m.*
Tekejáték, fn. *jeu de quilles, m.*
Tekenő l. Teknő.
Tekeőr, fn. *marqueur, m.*
Tekercs, fn. *rouleau, m.; torche, f.*
Tekercsdohány, fn. *tabac en rouleaux, m.*
Tekercsélni, cs. *tordre continuellement* ou *à diverses reprises.*
Tekercsrugó, fn. *ressort spiral, m.*
Tekeredés, fn. *tour; détour; contour; repli, m.; sinuosité, f.; tour de spire, m.*
Tekeredni (ik), k. *se tordre; se tortiller.*
Tekeregni, k. *se tordre; se tortiller; rôder, errer, flâner.*
Tekerék, fn. *(chose tordue, enlacé); tours (ex. en spirale), m. pl.; filet, m.*
Tekergetni, cs. *rouler; enrouler; envelopper; tordre, tortiller.*
Tekergő, mn. *errant, vagabond.*
Tekergődzeni (ik), k. *se tordre; se tortiller; se rouler en spirale; s'enrouler.*
Tekerítni, cs. *tordre.*
Tekerni, cs. *tordre, rouler en spirale.*
Tekerő, mn. *qui tord, qui sert à tordre.*
Tekerőcsiga, fn. *guindal, guindas; engin; cabestan, m.*
Tekerősip, fn. *orgue d'Allemagne, m.*
Tekerőzni l. Tekergődzeni.
Tekerület, fn. *tour; détour; repli, m.; tour de spire, m.; rampe, f.*
Tekerületes, mn. *anfractueux; sinueux.*
Tekerülni l. Tekeredni.
Tekervény, fn. *courbure (décrite par), f.; pas de vis; filet de vis, m.; détour, circuit, m.; digression, f.*
Tekervényes, mn. *courbe; tordu; contourné; tortu; tortueux.*
Tekervényút, fn. *détour, m.*
Teketória, fn. *façons, cérémonies, formalités, f. pl.; compliments, m. pl.*
Teketóriás, mn. *cérémonieux.*

Teketóriázni, k. *faire des cérémonies.*
Tekézni, k. *jouer à la boule, aux quilles.*
Tekintély, fn. *considération, f.; rang, crédit, m.; autorité, f.*
Tekintélyes, mn. *considérable, important.* [*ner.*
Tekinteni, cs. és k. *regarder; concer-*
Tekintet, fn. *regard, coup d'œil; air, m.; vue, f.; rapport, m.; considération, f., rang, crédit, m.; autorité, f.*
Tekintetes, mn. *considérable, respectable; (titre d'honneur) Monsieur, m.*
Tekintet nélkül, ih. *sans aucun égard pour; sans acception de personnes.*
Tekintgetni, cs. *regarder autour de soi.*
Tekintve, ih. *en considération de, en égard à...; à l'égard de...; vu...*
Teknő, fn. *auge, jatte, f.; sütő —, huche, f.; pétrin, m.; maie, f.; ventre (d'un navire), m.; coquille, conque, f.; bouclier, m., carapace, f., plastron, chaperon, m.*
Teknős-állat, fn. *mollusques testacés; crustacés, m. pl.* [*m.*
Teknősbéka, fn. *tortue, f., chélonien,*
Tékozlás, fn. *prodigalité; dissipation; dilapidation; profusion, f., luxe, m.*
Tékozló, mn. *prodigue; dépensier; —*, fn. *prodigue, dissipateur, m.*
Tékozolni, cs. *prodiguer, dissiper; dilapider.*
Tél, fn. *hiver, m.*
Tele, mn. *plein, rempli; comble, comblé; replet.*
Telek, fn. *terrain, sol; fonds; emplacement (pour une maison), m.*
Telekadó, fn. *contribution foncière, f.*
Telekkönyv, fn. *cadastre, m.; livre* ou *registre des hypothèques, m.*
Telelni, k. *passer l'hiver; hiverner.*
Télelő, fn. *(mois de) Décembre, m.*
Teleltetés, fn. *conservation, f., entretien pendant l'hiver, m.*
Teleltetni, cs. *conserver, entretenir pendant l'hiver.*
Telep, fn. *établissement; domicile, m.; colonie, f.*
Telepedés, fn. *action de s'établir, f.*
Telepedni (ik), k. *s'établir, se fixer, se domicilier.*
Telepíteni, cs. *établir; domicilier; coloniser.*
Telepítvény l. **Telep.**
Telepszeni l. **Telepedni.**
Település, fn. *établissement, m.*
Települni l. **Telepedni.**
Telesdedteli, mn. *tout plein.*
Teleség, fn. *plénitude, f.*
Teletszaka, ih. *en hiver, pendant l'hiver.*
Televény, fn. *terre végétale, terre franche, f.; humus, terreau, m.*
Televér, mn. *(cheval) de race.*
Telhetetlen, mn. *insatiable; —ség*, fn. *avidité, voracité insatiable, f.*
Telhető, mn. *possible.*
Télhó, fn. *(mois de) Janvier, m.*
Teli, mn. *plein, rempli; comble, comblé; bien garni; replet, couvert.*
Téli, mn. *d'hiver; hivernal.*
Telid, mn. *plein; rempli.*
Teliden-teli, mn. *trop plein.*
Teliség, fn. *plénitude, f.*
Telivér, mn. *de race.*
Telj, fn. *plénitude, f.*
Teljes, mn. *plein, plénière; complet; entier; parfait; total; absolu.*
Teljesedés, fn. *accomplissement, m., réalisation, f.*
Teljesedni (ik), k. *se réaliser, s'accomplir.*
Teljesen, ih. *plein, pleinement.*
Teljeserejü, mn. *qui a la plénitude de ses forces.*
Teljesértékü, mn. *d'une valeur pleine et entière.*
Teljeshangu, mn. *sonore; harmonieux.*
Teljeshatalmu, mn. *qui a plein pouvoir.*
Teljeshatalom, fn. *pouvoir, m., pouvoirs, m. pl.*
Teljesités, fn. *accomplissement, m., réalisation; exécution; consommation; prestation, f.*
Teljesítni, cs. *remplir, accomplir; réaliser; accomplir.*
Teljeskor, fn. *majorité, f.*
Teljeskoru, mn. *majeur; —ság*, fn. *majorité, f.*
Teljesmértékü, mn. *qui a le poids voulu, de poids.*
Teljesség, fn. *plénitude, f., (état) complet, m., intégrité, f.*
Teljességgel, ih. *absolument.*
Teljesszámu, mn. *complet; au complet*
Teljesülni l. **Teljesedni.**
Teljhatalom, fn. *pouvoir, plein pouvoir, m.*
Telni (ik), k. *s'emplir, se remplir, devenir plein; passer, s'en aller, s'écouler* (se dit du temps); — (ból

ből), *être suffisant, suffire à qc.*; —(tól, től), *pouvoir; être en état de; être capable de . . .; couter.*
Télutó, fn. *(mois de) Février, m.*
Telve, ih. *plein.*
Teméntelen, **Temérdek** l. **Töménytelen**, **Tömérdek**.
Temetés, fn. *enterrement, m., funérailles, obsèques, f. pl., pompe funèbre, f.*
Temetésdíj, fn. *droit mortuaire, m.*
Temetési, mn. *d'enterrement; funèbre; funéraire.*
Temetkezés, fn. *enterrement, m.; inhumation, sépulture, f.*
Temetkezni (ik), k. *être enterré.*
Temetni, cs. *enterrer; inhumer; ensevelir.*
Temető, fn. *cimetière; lieu de repos, m.*
Temjén l. **Tömjén**.
Templárius, fn. *templier, m.*
Templáriusrend, fn. *ordre des templiers, m.*
Templom, fn. *temple, m., église, f.*
Templomatya, fn. *père de l'église, m.*
Ténferegni, k. *se vautrer dans la fange.*
Tengelicze, fn. *chardonneret, m.*
Tengely, fn. *essieu; axe; fuseau à meule, m.; tige, f.*
Tengelyszeg, fn. *esse, f.*
Tengelyvas, fn. *happe, plaque de frottement, f.*
Tengelyvégszeg, fn. l. **Tengelyszeg**.
Tengeni, k. *végéter; subsister avec peine.*
Tenger, fn. *mer, f., océan, m*
Tengerész, fn. *marin, m.*
Tengerészet, fn. *marine; science, f.,* ou *art nautique, m.*
Tengeri, mn. *de mer, marin; maritime*; —, fn. *maïs, m.*
Tengeribaraczk, fn. *abricot, m.*
Tengeriborju, fn. *veau marin, m.*
Tengerikő, fn. *aigue-marine, f.*
Tengerinyúl, fn. *lapin, m.*
Tengerirák, fn. *homard, m.*
Tengeristen, fn. *Neptune, m.*
Tengeriszőlő, fn. *groseille, f.*
Tengerjáró, fn. *voyageur sur mer, navigateur, marin, m.*
Tengermellék, fn. *littoral; paysage maritime, m.*
Tengernagy, fn. *amiral, m.*
Tengersík, fn. *miroir, m.,* ou *surface polie de la mer, f.*
Tengerszinű, mn. *vert de mer, glauque.*
Tengerszoros, fn. *détroit, canal, m.*
Tengertuli, mn. *d'outremer; transatlantique.*
Tengerzöld, mn. *vert de mer, glauque.*
Tengés, fn. *vie végétative, f.*
Tengődni l. **Tengeni**.
Tenk l. **Tönk**.
Tenmagad, **Tennenmagad**, nm. *toi-même.*
Tenni, cs. *faire; mettre, placer, poser; signifier.*
Ténta, fn. *encre, f.*
Tény, fn. *fait (accompli), m.*
Tényállás, fn. *état, m., histoire (d'un fait), f., fait, m.*
Tenyér, fn. *plat, m.,* ou *paume, face palmaire de la main, f.*
Tenyeres-talpas, mn. *robuste.*
Tenyészbarom, fn. *animaux destinés à faire race, m. pl.*
Tenyészés, fn. *croissance; végétation; propagation, f.*
Tenyészet, fn. *végétation, f.*
Tenyészeti, mn. *végétatif.*
Tenyészni, k. *croître, s'accroître, végéter; pousser; se reproduire.*
Tenyészteni, cs. *continuer* ou *propager* ou *perpétuer (une espèce) en plantant; élever, nourrir (des bestiaux, etc.); cultiver (des végétaux).*
Tenyésztés, fn. *éducation des (bestiaux), f.; entretien, m.; culture; propagation, f.*
Tényező, fn. *auteur (d'une action); multiplicateur, produisant, m.*
Tényleg, ih. *réellement; en réalité; par des faits; comme un fait*; —es, mn. *réel; fondé sur des faits; historique; actif.*
Tépázni, cs. *houspiller, tirailler.*
Tépdelni, cs. *tirer (par les cheveux, etc.), tirailler.*
Tepeczkelni, k. *marcher péniblement.*
Tépegetni, cs. *tirer; tirailler; houspiller; lacérer.*
Tépelődés, fn. *recherches minutieuses et pénibles, f. pl.*
Tépelődni (ik), k. *se mettre en peine (de qc.); se creuser l'esprit.*
Tepertő l. **Töpörtő**.
Tepertyű, fn. *creton de lard, m.*
Tépet, fn. *charpie, f.*
Tepiczkélni, k. *se démener; se trémousser; frétiller* (se dit *d'un poisson*).

Tépni, cs. *tirer, arracher (des fils, des cheveux, etc., l'un après l'autre); houspiller; lacérer.*
Tepsi, fn. *poêle à frire, f.;* —láb, fn. *pied plat, m.;* —lábu, mn. *à pieds plats.*
Tér, fn. *espace, m., place, f.; champ; marché, m.*
Terasz, fn. *terrasse, f.*
Térd, fn. *genou, m.*
Térdbók, fn. *génuflexion, f.*
Térdelni, k. *être à genoux.*
Térdenálló, mn. *à genoux; agenouillé.*
Térdenállva, ih. *à genoux.*
Térdepelni l. Térdelni.
Térdhajlás, fn. *jarret, espace poplité, m.*
Térdhajtás, fn. *inflexion du genou, génuflexion, f.*
Térdkalacs, fn. *rotule, f.*
Térdkép, fn. *tableau qui ne représente une personne que jusqu'aux genoux.*
Térdszalagrend, fn. *ordre de la jarretière, m.*
Terécselni, cs. *causer, jaser.*
Terefere, fn. *bavardage, m.*
Tereferélni, k. *bavarder.*
Teregetni, cs. *étendre, déplier, déployer; étaler.*
Tereh l. Teher.
Terelni, cs. *diriger (les mouvements de qc.); mener, amener.*
Terem, fn. *salle, f., salon, m.*
Teremni, cs. *porter, produire, rapporter (des fruits);* —, k. *croître; végéter; se présenter, paraître.*
Teremteni, cs. *créer; produire, faire naître.*
Teremtés, fn. *création; créature, f.*
Teremtette! isz. *morbleu!*
Teremtettézni, k. *blasphémer.*
Teremtmény, fn. *créature, f.*
Teremtő, fn. *créateur, m.;* —, mn. *créateur; productif.*
Terengettét! isz. *morbleu!*
Terepély, **Terepélyes**, mn. *étendu, répandu; spacieux, ample;* —esség, fn. *étendue, f.*
Téres, mn. *spacieux;* —ség, fn. *espace, m.*
Térés, fn. *retour, m.; conversion, f.*
Terh l. Teher.
Terhelés, fn. *chargement, m.*
Terhelni, cs. *charger.*
Terhelő, fn. *sangle, f.*
Terhes, mn. *chargé; onéreux; enceinte, grosse.*
Terhesedés, mn. *conception, f.; aggravement, m.*
Terhesedni (ik), k. *devenir enceinte; s'aggraver.*
Terhesség, fn. *grossesse, f.*
Terhesülni l. Terhesedni.
Terime, fn. *volume, m.*
Teriték, fn. *garniture de linge de table, f.; couvert, m.*
Térités, fn. *action de tourner; action de convertir; compensation, f.; dédommagement, m.*
Téritgetni, cs. *faire des prosélytes.*
Térithetetlen, mn. *inconvertissable.*
Téritmény, fn. *compensation, f., équivalent; dédommagement, m.*
Teríteni, cs. *couvrir (la table de la nappe); mettre le couvert; élargir, étendre, déployer; étaler.*
Téríteni, cs. *tourner; détourner; convertir; compenser.*
Terítő, fn. *couverture, f.*
Térítő, fn. *convertisseur, missionnaire, propagandiste, m.*
Térítvény, fn. *certificat, reçu (qu'on délivre) en échange, m.; (lettres) réversales, f. pl.; quittance (réciproque), f.*
Terjedék, fn. *étendue (d'un corps); extension, f.*
Terjedékeny, mn. *expansible, extensible;* —ség, fn. *expansibilité; extensibilité, f.*
Terjedelem, fn. *étendue; extension, f.*
Terjedelmes, mn. *étendu, ample; vaste; diffus, prolixe.*
Terjedés, fn. *expansion; étendue; dimension, extension, f.*
Terjedezni (ik), k. *s'étendre; se répandre.*
Terjedni, k. *s'étendre; se répandre; se propager.*
Terjedt, mn. *étendu; large, ample; vaste;* —ség, fn. *état d'une chose qui est étendue, m.*
Terjék, fn. *thériaque, f.*
Terjengeni, k. *s'étendre; se répandre; se propager.*
Terjeszkedni (ik), k. *s'étendre; se répandre; se propager.*
Terjeszteni, cs. *élargir, étendre, déployer; étaler; propager; exposer à la vue, représenter; exposer (ses raisons, etc.).*
Terjesztés, fn. *extension; divulgation, publication; propagation, f.*

Térkép, fn. *carte géographique* ou *de géographie, f.*; —**gyüjtemény**, fn. *atlas, m.*
Térköz, fn. *intervalle, m.*
Termék, fn. *production, f.*; *produit, m.*, *produits du sol, m. pl.*; *cru, m.*
Termékarany, fn. *or natif, m.*
Termékeny, mn. *fertile*; *fécond*; *productif.*
Termékenyítni, cs. *féconder*; *fertiliser.*
Termékenység, fn. *fertilité, fécondité, f.*
Termékéres, fn. *métal cru, m.*
Terméketlen, mn. *infertil, infécond.*
Terméketlenség, fn. *infertilité, f.*
Termékkénkő, fn. *soufre vierge*, *soufre natif, m.*
Termékréz, fn. *cuivre natif, m.*
Termelék l. **Termék**.
Termelés, fn. *production, f.*
Termelni, cs. *produire (par la culture du sol).*
Termény, fn. l. **Termék**.
Terményezni, cs. *produire.*
Termés, fn. *croissance*; *végétation*; *production, f.*; *produit*; *cru, m.*
Terméskő, fn. *pierre sortie d'une carrière, f.*; *moëllon, m.*; *pierre de taille, f.*
Termesz, fn. *perce-bois, m.*
Természet, fn. *nature, f.*
Természetbuvár, fn. *naturaliste, physicien, m.*
Természetelleni, mn. —**ellenileg**, ih. *contraire (ment) à la nature.*
Természetes, mn. *de la nature*; *naturel*; —**en**, ih. *naturellement*; —**ség**, fn. *naïveté, ingénuité, f.*
Természetfölötti, mn. *surnaturel.*
Természetgyüjtemény, fn. *cabinet d'histoire naturelle, m.*, *collection d'objets d'histoire naturelle, f.*
Természethű, mn. *naturel, vrai, vivant.*
Természeti, mn. *de la nature, naturel*; —**leg**, ih. *naturellement.*
Természetisme, fn. *connaissance de la nature*; *physique, f.*
Természetjog, fn. *droit de nature, droit naturel, m.*
Természetleirás, fn. *histoire naturelle, f.*
Természetlen l. **Természetelleni**.
Természetlenség, fn. *chose contraire à la nature*; *attitude contrainte, f.*
Természetrajz, fn. *histoire naturelle, f.*
Természetszerinti, **Természetszerű** mn. *conforme à la nature, naturel.*
Természettan, fn. *physique, f.*; —**i** mn. *de physique.*
Természettár l. **Természetgyüjtemény**
Természettudomány, fn. *physique, f.*
Természettudós, fn. *(savant) naturaliste, m.*
Természetvizsgáló, fn. *naturaliste*; *physicien, m.*
Termeszteni, cs. *produire (par la culture du sol)*; *cultiver (des végétaux).*
Termesztés, fn. *production*; *culture, f.*
Termesztmény, fn. *production, f.*; *produit, m.*
Termesztő, fn. *producteur*, *cultivateur*, [*m.*
Termet, fn. *taille*; *structure*; *conformation (d'une personne* ou *d'un animal), f.*
Termetes, mn. *haut, grand.*
Termett, mn. *qui a produit (des fruits) en abondance*; —**ség**, fn. *fertilité, fécondité, abondance, f.*
Termő, mn. *fructifère, productif.*
Termőfa, fn. *arbre fruitier, m.*
Térnagyság, fn. *étendue carrée*; *aire, f.*
Térni, k. (ba, be), *trouver place dans ..., y avoir assez d'espace ...*; *descendre (ex. dans une auberge)*; *se tourner, se diriger*; *se convertir.*
Térőrnagy, fn. *major de la place, m.*
Térparancsnok, fn. *commandant de place, m.*
Terpeszkedni (ik), k. *écarquiller (les jambes).*
Terpetin, fn. *térébenthine, f.*; —**olaj**, fn. *huile* ou *essence de térébenthine, f.*
Térség, fn. *espace, m.*; *grande étendue de terre unie, surface, plaine*; *aire, f.*
Tértan, fn. *géométrie, f.*
Térti-vevény, fn. *récépissé, reçu, m.*
Terület, fn. *plaine, f.*; *plan, m.*; *territoire, m.*; —**i**, mn. *territorial.*
Terülni, k. *s'étendre*; *se répandre.*
Térülni, k. *retourner*; *être restitué*, ou *compensé.*
Terv, fn. *projet*; *dessein*; *plan, m.*
Tervezet l. **Terv**. [*jeter.*
Tervezni, cs. *former le projet de, pro-*
Tervkoholó, fn. *faiseur de projets, m.*
Tervnélküliség, fn. *manque de plan, m.*
Tervrajz, fn. *délinéation, f.*
Tésbarát; **Tésbarátné**, fn. *ami, m.*, ou *amie qu'on tutoie, f.*

Tespedés, fn. *stagnation, f.*
Tespedni, k. *être en stagnation; stagner.*
Tespedség, fn. *stagnation, f.*
Test, fn. *corps, m.*
Testalkat, fn. *conformation du corps, f.*
Testalkotás, fn. *constitution, complexion, f.*
Testalkotmány, fn. *complexion, f.*
Testállás, fn. *figure du corps; taille, structure, stature, f.*
Testálni, cs. *tester.*
Testamentom, fn. *testament, m.*
Testes, mn. *corpulent.*
Testesedni (ik), k. *prendre du corps, de l'embonpoint.*
Testesítni, cs. *douer d'un corps.*
Testesség, fn. *embonpoint, m., corpulence, f.*
Testesülés, fn. *incarnation, f.*
Testesülni, k. *s'incarner.*
Testesült, mn. *incarné.*
Testetlen, mn. *incorporel;* —**edni** (ik), k. *se dégager du corps.*
Testetlenség, fn. *incorporalité, f.*
Testetlenülni l. **Testetlenedni.**
Testgyakorlás, fn. *exercice gymnastique.*
Testi, mn. *corporel; du corps; sensuel;* —**leg**, ih. *corporellement;* —**ség**, fn. *corporéité; sensualité, f.*
Testmértan, fn. *stéréométrie, f.*
Testőr, fn. *garde du corps; garde royal, etc., m.*
Testőrség, fn. *garde du corps; garde royale, f.*
Testőrsereg, fn. l. **Testőrség.**
Testszin, fn. *incarnat, m.*
Testszinű, mn. *couleur de chair.*
Testület, fn. *corporation, f.; corps, m.*
Testvér, fn. *frère, m.; sœur, f.; enfants des mêmes parents, frères et sœurs, m. pl.;* —, mn. *germain.*
Testvératyafiak, fn. t. *cousins germains, m. pl.*
Testvéresítni, cs. *resserrer les nœuds de la fraternité.*
Testvéresülni, k. *s'unir dans un sentiment d'amour fraternel, fraterniser.*
Testvéri, —**ies**, mn. —**iesen**, ih. *fraternel(lement); en frère (s) et en sœur (s).*
Testvériesség, fn. *union fraternelle, fraternité, f.*
Testvérileg, ih. *en frère; en sœur.*
Testvérítni l. **Testvéresítni.**
Testvériség, fn. l. **Testvériesség.**
Testvérszeretet, fn. *amour d'un frère ou d'une sœur, amour fraternel, m.*
Testvérülni l. **Testvéresülni.**
Tesz, **Teszen**, *prés. ind. 3. pers. sing. du v.* tenni.
Teszetosza, mn. *maladroit.*
Tészta, fn. *pâte, f.; mets de farine, m.*
Tésztás, mn. *pâteux; empâté;* —, fn. *mets de farine, m.*
Tésztasütemény, fn. *pâtisserie, f.*
Tét, **Tétel**, fn. *action, f.; fait; effet, m.; mise (d'une somme d'argent à la loterie, etc.), proposition; thèse, f.;* —**es**, mn. *positif;* —**pénz**, fn. *mise, f.*
Tetem, fn. *totalité des membres, f., squelette, m., ossements, m. pl.*
Tétemény, fn. *action, f., fait, m.; thèse, f.;* —**es**, mn. *positif.*
Tetemes, mn. —**en**, ih. *important, considérable; considérablement.*
Tetemesség, fn. *importance, f.*
Tetemetlen, mn. *incorporel;* —**ség**, fn. *incorporalité, f.*
Tetemház, fn. *ossuaire, m.*
Tetemkorom, fn. *noir d'ivoire, m.*
Tetetni, cs. *faire faire; feindre, simuler.*
Tetézet, fn. *comble, m.*
Tetézett, mn. *comblé.*
Tetézni, cs. *surcharger, charger, combler (qn. de bienfaits).*
Tetézve, ih. *chargé, comblé.*
Tétlen, mn. *inactif;* —**ség**, fn. *inactivité; inaction, f.;* —**ül**, ih. *dans l'inaction.*
Tétova, ih. *çà et là; de côté et d'autre.*
Tétovázás, fn. *hésitation; irrésolution, indécision, f.*
Tétovázni, k. *chanceler; hésiter.*
Tető, fn. *sommet; comble (ex. d'un édifice), m.; toit, m.; couverture, f.; couvercle (ex. d'une boîte, d'un vase), m.*
Tetőgerincz, fn. *sommet d'un toit, m.*
Tetőpont, fn. *point vertical, zénith; point culminant, sommet; comble (ex. de la gloire), m.*
Tetőzés, fn. *culmination, f.*
Tetőzet, fn. *toit, m., couverture, f.*
Tetőzni, cs. *entasser, amasser, amonceler; empiler; combler; couvrir (une maison); culminer.*
Tetszékeny, mn. *coquet; minaudier*

Tetszékenység, fn. *désir exagéré, m.*, ou *manie de plaire, coquetterie, f.*
Tetszelgeni, k. *coqueter.*
Tetszelgés, fn. *coquetterie, f.*
Tetszelgő, mn. *coquet.*
Tetszelkedés, fn. *coquetterie, f.*
Tetszelkedni (ik), k. *coqueter.*
Tetszeni, k. *plaire à qn.; paraître, sembler.*
Tetszés, fn. *plaisir; bon plaisir; gré, agrément; goût, m., volonté, f.; applaudissement, m., approbation, f.*
Tetszeskedni (ik.), k. *coqueter.*
Tetszet, fn. *apparence, f.*
Tetszetes, mn. *qui plaît, agréable; recherché, en vogue; apparent;* —ség, fn. *agrément, charme, m.; complaisance, f.; apparence, f.*
Tetszetős, mn. *obligeant, complaisant;* —ség, fn. *grâce, f., agrément, m.*
Tetszhalott, mn. *mort en apparence.*
Tetsző, mn. *qui plaît; agréable; à volonté; apparent;* —leg, ih. *apparemment.*
Tetszvágy, fn. *manie de plaire, coquetterie, f.*
Tett, fn. *action, f.; fait; acte, m.*
Tetterő, fn. *énergie (d'action), f.*
Tettes, fn. *auteur (d'une action, d'un crime), coupable, m.*
Tettetés, fn. *dissimulation, feinte, f.*
Tettetett, mn. *simulé, feint.*
Tettetni, cs. *feindre (des sentiments), qu'on n'a pas), simuler (une action); affecter de . . .*
Tettkész, mn. *prêt à agir.*
Tettleg, ih. **Tettleges**, mn. *réel(lement); par des faits.*
Tettszomj, fn. *besoin d'action, m., activité ardente; ardeur, impétuosité, f.*
Tetű, fn. *pou, m.*
Tetves, mn. *pouilleux.*
Tetvesség, fn. *maladie pédiculaire, phthiriase, phthiriasis, f.*
Tetvezni, cs. *épouiller; ôter les poux.*
Tév, fn. *méprise, erreur, f., égarement, m.*
Teve, fn. *chameau, m.*
Tévedeg, fn. *labyrinthe, m.*
Tévedés, fn. *méprise, erreur, f.; égarement, m.; mésintelligence, f.*
Tévedni, k. *errer.*
Tevékeny, mn. *actif;* —ség, fn. *activité, f.*
Tévely, fn. *méprise, erreur, f., égarement, m.*
Tévelyedés, fn. *égarement; errement,* [*m.*
Tévelyedni (ik), k. *s'égarer.*
Tévelyegni, k. *aller çà et là, errer, vaguer.*
Tevepárducz, fn. *girafe, f.*
Tevés, fn. *action, f.*
Téveszteni, cs. *manquer (complètement); se tromper (de chemin, etc.).*
Tévesztett, mn. *manqué.*
Téveteg, mn. *erronné, inexact, faux.*
Tevő, mn. *celui qui fait etc.*, l. **Tenni.**
Tevő, fn. *faiseur; pointeur, m.*
Tevőleges, mn. *positif.*
Tévtan, fn. *doctrine erronée, hérétique, f.; faux dogme, m.; hérésie, f.*
Tévut, fn. *faux chemin, égarement; erreur, f.; écart, m.*
Tézni, cs. *tutoyer.*
Thea, fn. *thé, m.*
Ti, nm. *vous.*
Tibázni, cs. *tirer, tirailler; houspiller.*
Tied, **Tiéd**, nm. *le tien, la tienne.*
Tieid, nm. *les tiens.*
Tieitek, nm. *les vôtres.*
Tietek, nm. *le, la vôtre; à vous.*
Tigris, fn. *tigre, m.*
Tigrisló, fn. *zèbre, m.*
Tik l. **Ti**, és **Tyúk.**
Tikhúr, fn. *mouron, m.*
Tikkadni, k. *perdre ses forces, se lasser, s'affaiblir, s'épuiser.*
Tikkadság, fn. *épuisement, lassitude, f.*
Tikkadt, mn. *las, fatigué.*
Tikkasztani, cs. *affaiblir, lasser.*
Tikkasztó, mn. *étouffant.*
Tikmony, fn. *œuf de poule, m.*
Tilalmas, mn. *défendu; interdit, prohibé; illicite.*
Tilalmazni, cs. *défendre, interdire; prohiber.*
Tilalom, fn. *défense, prohibition; interdiction; inhibition, f.; interdit, m.; suppression (d'un journal, etc.), f.*
Tilalomfa, fn. *colonne, f., poteau d'une varenne, m.*
Tilalomparancs, fn. *interdit, m.*
Tilinkó, fn. *flûte champêtre, f.; pipeau, m.* [*que, f.*
Tiló, fn. *échanvroir; brisoir, m., mac-*
Tilólni, cs. *briser, broyer, macquer (le chanvre, le lin).*
Tilos, mn. l. **Tilalmas.**
Tilos, fn. *terrain réservé pour la chasse, m., varenne, f.*

Tiltakozás, fn. *protestation; réclamation, f.*
Tiltakozni (ik), k. *protester.*
Tiltani, cs. *défendre (qc. à qn.), interdire, prohiber.*
Tiltott, mn. Tilalmas.
Timár, fn. *corroyeur; tanneur, m.*
Timárbak, fn. *chevalet, m.*
Timárkés, fn. *boutoir, m.*
Timárság, fn. *tannerie, f.*
Timsó, fn. *alun, m.; —főző*, fn. *alunier, m.*
Timsónemű, mn. *alumineux.*
Timsós, mn. *alumineux.*
Timsózni, cs. *ajouter de l'alun, aluner.*
Tinmagatok, **Tinnenmagatok**, nm. *vous-mêmes.*
Tinnhal, fn. *thon, m.*
Tinó, fn. *jeune bœuf, bouvillon, m.*
Tinta, fn. *encre, f.; —féreg*, fn. *seiche, sèche, f.*
Tintás, mn. *taché d'encre; à encre.*
Tintásüveg, fn. *bouteille à encre, f.*
Tintatartó, fn. *encrier, m.*
Tipegni, **Tipegtopogni**, k. *faire des petits pas, trépigner; piétiner.*
Tipesni, **Tipesnitaposni**, k. *taper du pied.*
Tipicskelni l. Tipegni.
Tiporni, cs. *marcher (sur qc.); fouler (aux pieds); piétiner; fouler (la vendange, etc.).*
Tiprás, fn. *foulage, m.*
Tipratni, cs. *faire fouler; renverser, écraser (avec son cheval; avec sa voiture).*
Tiricselni, k. *jaser* (se dit *du chant des petites espèces d'oiseaux*).
Tiszt, fn. *fonctionnaire, agent; officier; intendant, m.; office, m.; charge, f.; emploi, m.; fonction, f.; devoir, m., obligation, f.*
Tiszta, mn. *pur; nettoyé; blanc.*
Tisztálni, cs. *dépurer, purger; affiner.*
Tisztán, ih. *purement; nettement; absolument.*
Tisztás, mn. *propre, net; clair; éclairci; —*, fn. *clairière (dans une forêt), f.*
Tisztaság, fn. *pureté, netteté; propreté, f.*
Tisztátalan, mn. *impur; immonde; malpropre; —ítni*, cs. *souiller; salir; infecter* (ex. *l'air*); *—ság*, fn. *impureté, malpropreté, f.; immondices, f. pl.; —ul*, ih. *malproprement.*
Tisztátlan l. Tisztátalan.
Tisztázni, cs. *mettre une écriture au net, copier le brouillon d'un écrit.*
Tisztázó, fn. *copiste, m.*
Tisztbeli l. Tiszti.
Tisztecske, fn. *jeune officier; petit emploi, m.; petite charge, f.*
Tisztelegni, k. *faire honneur à qn.; saluer, faire le salut militaire.*
Tisztelendő, mn. *vénérable; révérend; —séged*, fn. *votre revérence, f.*
Tisztelés, fn. *vénération, f.*
Tisztelet, fn. *révérence, vénération, f.; respect, honneur, m.; isteni —, service* ou *culte divin, office, m.*
Tiszteletbeli, mn. *d'honneur, honoraire; —czím*, fn. *titre d'honneur, m.*
Tiszteletdíj, fn. *honoraire, m.*
Tiszteletes, mn. *vénérable; révérend; —ség*, fn. *intégrité d'une réputation, f.*
Tiszteleti l. Tiszteletbeli.
Tiszteletlen, mn. *malhonnête; indécent; irrespectueux; irrévérent; —ség*, fn. *irrévérence, f.; —ül*, ih. *irrespectueusement; avec un manque de respect.*
Tisztelettelјes, mn. *plein de respect.*
Tiszteletttétel, fn. *témoignage d'estime, hommage, respect, honneur, m.*
Tisztelkedni (ik), k. *aller faire la révérence à qn.; faire honneur à qn.; faire le salut militaire.*
Tisztellenes, mn. *contraire au devoir, contre le devoir.*
Tisztelni, cs. *honorer, respecter, vénérer, révérer.*
Tisztelő, fn. *adorateur; admirateur; partisan, m.*
Tisztelt, mn. *estimable; respectable, vénérable.*
Tisztes, mn. *honnête, décent; vénérable, respectable.*
Tisztesség, fn. *honnêteté; décence, f.; décorum, m.*
Tisztességes l. Tisztes.
Tisztfeledés, fn. *oubli des devoirs, m.*
Tisztfeledő, mn. *qui est oublieux de ses devoirs.*
Tiszti, mn. *d'office; officiel; d'officier; du magistrat.*
Tisztikar, fn. *magistrat, m.*
Tisztítni, cs. *purifier* (ex. *l'air*); *nettoyer; décrotter; monder; purger.*
Tisztító, mn. *qui purifie; dépuratif; purgatif; abstersif.*

Tisztmulasztás l. Tisztfeledés.
Tisztmulasztó l. Tisztfeledő.
Tisztogatni, cs. *nettoyer; monder; purger; curer.*
Tisztogató, fn. *nettoyeur, cureur, m.*
Tisztség, fn. *office; magistrat; place, f.*, ou *poste, m.*, ou *charge d'honneur, f.; dignité, f., honneur, m.*
Tiszttárs, fn. *collègue, m.*
Tiszttartó, fn. *bailli, m.*
Tisztujitás, fn. *élection (des magistrats), f.*
Tisztulás, fn. *clarification; défecation, f.;* havi —, *menstrues, f. pl., flux menstruel, m.*
Tisztulni, k. *se purifier; s'éclaircir; se remettre au beau* (se dit *du ciel).*
Tisztulóhely, fn. *purgatoire, m.*
Tisztválasztás l. Tisztujitás.
Tisztviselő, fn. *fonctionnaire; magistrat, m.;* —ség, fn. *magistrat, m.*
Titkár, fn. *secrétaire, m.*
Titkolás, fn. *recélement, m.*
Titkolni, cs. *celer, cacher.*
Titkolódás, fn. *action de garder le secret (sur une chose), f.*
Titkolódni, Titkolódzani (ik), k. *se cacher (vis-à-vis de qn.).*
Titkolt, mn. *caché, secret.*
Titkon, ih. *en secret, secrètement; en cachette.*
Titkos, mn. *intime, privé, caché, dérobé, secret; clandestin; mystérieux, mystique; occulte.*
Titkosan l. Titkon.
Titkosszer, fn. *arcane, m.*
Titkostanácsos, fn. *conseiller intime* ou *privé, membre du conseil privé (d'un prince), m.*
Titkozat, fn. *mysticisme, m.*
Titok, fn. *secret, m.*
Titokban l. Titkon.
Titoknok, fn. *secrétaire, m.*
Titoknokság, fn. *secrétariat, m.*
Titoktartás, fn. *discrétion; réserve, f.*
Titoktartó, mn. *discret.*
Titokteli, Titokteljes, mn. *mystérieux, mystique.* [*f. pl.*
Tivornya, fn. *orgie, f.; saturnales,*
Tivornyázni, k. *faire débauche.*
Tiz, mn. *dix.*
Tized, fn. *dîme, f., décimes, f. pl.; dixième, m., dixième partie, f.*
Tizedelni, cs. *lever la dîme* ou *les dîmes; dîmer; décimer* (ex. *un régiment).*
Tizedelő, fn. *dîmeur, m.*
Tizedes, mn. *décimal, décimable.*
Tizedik, fn. *dixième; dix (du mois).*
Tizedikszer, ih. *dixièmement.*
Tizedmentes, mn. *exempt de la dîme.*
Tizedrész, fn. *dixième, m., dixième partie, f.*
Tizedszedő, fn. *dîmeur, m.*
Tizedszer, ih. *dixièmement; en dixième lieu.*
Tizenegy, mn. *onze;* —edfél, mn. *dix et demi;* —egyedik, mn. *onzième.*
Tizenhárom, mn. *treize.*
Tizenhat, mn. *seize.*
Tizenhatodrét, fn. *in-seize, m.*
Tizenhét, mn. *dix-sept.*
Tizenkét, mn. *douze.*
Tizenkettedik, mn. *douzième; (le) douze (du mois).*
Tizenkettedrét, fn. *in-douze, m.*
Tizenkettő, mn. *douze.*
Tizenkilencz, —en, mn. *dix-neuf.*
Tizennégy, mn. —en, mn. *quatorze.*
Tizennyolcz, —an, mn. *dix-huit.*
Tizenöt, —öten, mn. *quinze.*
Tizes, fn. *(le chiffre) dix; membre du conseil des dix; décemvir, m.;* —, mn. *décimal.*
Tizféle, mn. *dix (choses, etc.) différent(e)s; de dix espèces, sortes* ou *manières.*
Tizkrajczáros, fn. *pièce de dix kreutzers, f.*
Tizparancsolat, fn. *décalogue, m., dix commandements de Dieu, m. pl.*
Tizszer, ih. *dix fois.*
Tizszerezni, cs. *décuple; dix fois autant;* —esen, ih. *du, au décuple.*
Tizszerezni, cs. *augmenter du décuple; décupler.*
Tizszeri, mn. *répété dix fois.*
Tizszerte, ih. *dix fois.*
Tó, fn. *lac; étang, m.;* halas —, *vivier, m., piscine, f.*
Tóállás, fn. *fondrière, f.*
Tobak, fn. *tanneur, corroyeur, m.*
Tobák, fn. *tabac à priser, m.*
Tobákolni, cs. *prendre du tabac, priser.*
Tobákoló, Tobákos, fn. *priseur, m.*
Toborzani, k. és cs. *(chercher à) engager (qn. pour le service militaire), enrôler; recruter.*
Toborzás, fn. *enrôlement, engagement; recrutement, m.*
Toborzó, fn. *enrôleur, m.;* —hely, fn.

place, f., champ d'enrôlement, m.; —tiszt, fn. *officier de recrutement, m.*
Tobosz, fn. *boîte, f.*
Tobzódás, fn. *débauche, f.*
Tobzódni (ik), k. *faire débauche.*
Tobzódó, fn. *homme débauché; homme crapuleux, m.*
Tócsa, fn. *flaque, mare, f., bourbier, m.*
Tócska, fn. *petit lac; petit étang, m.*
Tódulás, fn. *foule, presse, f.*
Tódulni, k. *accourir en foule; s'attrouper.*
Tohonya, mn. *paresseux.*
Tói, mn. *du lac, d'étang.*
Tojás, fn. *œuf, m., ponte, f.*
Tojásdad, mn. *ovale.*
Tojásos, mn. *préparé aux œufs.*
Tojás sárgája, —széke, fn. *jaune d'œuf, moyeu, m.*
Tojni (ik), k. és cs. *pondre des œufs.*
Tojó, mn. *ovipare (par oppos. à vivipare).*
Tojomány, fn. *œuf, m.*
Tojós, mn. *ovipare;* —tyúk, fn. *poule qui pond, pondeuse, f.*
Tok, fn. *étui (ex. de lunettes), fourreau (ex. de pistolet), m., gaîne (d'un poignard); gousse, coque; glume, balle; capsule, f., zeste; esturgeon (genre de poissons), m.*
Toka, fn. *double menton; barbillon charnu (du coq), m.*
Tóka, fn. *petit lac, m.*
Tokás, mn. *qui a deux mentons;* —galamb, fn. *pigeon grand-gosier* ou *grosse-gorge, m.*
Tokcsináló, fn. *fabricant d'etuis, m.*
Tokfedél, fn. *chaperon, m.*
Tokgyártó, fn. *fourrelier; gaînier, m.*
Toklyó, fn. *agneau d'un an, m.;* —ürü, fn. *agneau châtré, m.*
Tól (töl), nh. *de, de chez; d'auprès; dès, depuis; par; du, de la, des; de la part de; à force de.*
Tolakodás, fn. *presse; multitude, foule, f.; importunité, f.*
Tolakodni (ik), k. *se presser; accourir en foule; s'introduire avec importunité, se fourrer (partout, etc.).*
Tolakodó, mn. *importun;* —ság, fn. *importunité, f.*
Tolakozni (ik), k. *approcher, s'avancer vivement.*
Tolás, fn. *action de pousser, poussée, f.*
Toldalag, fn. *supplément, m.*
Toldalék, fn. *supplément; appendice, m., annexe; allonge, f.*
Toldani, cs. *ajouter une pièce à qc.; rapiécer; mettre une allonge à qc.; rallonger; ajouter qc. à la fin (ex. d'un écrit); ajouter, contribuer (à une dépense, etc.).*
Toldás, fn. *rapiécement, rapiécetage, m., addition, f.*
Toldat l. Toldalék.
Toldozni, cs. *rapiéceter.*
Toldulni l. Tódulni.
Tolékony, mn. *mobile.*
Toll, fn. *plume, f., plumage (d'un oiseau); plumet (de chapeau), m.; plume (à écrire), f.; style, m.; ressort, m*
Tolláros, fn. *marchand de plumes (à écrire); marchand plumassier, m.*
Tollas, mn. *emplumé; penné; couvert* ou *garni de plumes.*
Tollasítni, cs. *emplumer; empenner.*
Tollasodni (ik), k. *s'emplumer, s'empenner.*
Tollatlan, mn. *dépourvu de plumes; déplumé; impenné; implumé.*
Tollazat, fn. *plumage, m.*
Tollazni, cs. *emplumer, empenner; garnir* ou *orner de plumes.*
Tollbokréta, fn. *touffe, f.,* ou *bouquet de plumes; plumet, m.; huppe, f., panache, m.; aigrette, f.*
Tollfosztás, fn. *épluchure de plumes, f.*
Tollharcz, fn. *guerre littéraire, polémique, f.*
Tollhegy, fn. *bec de plume, m.*
Tollhiba, fn. *faute d'écriture* ou *de copiste, f.*
Tollhős, fn. *fanfaron, m.*
Tollhuzás, fn. *trait de plume, paraphe: cadeau, m.*
Tollkés, fn. *canif, m.*
Tollnok, fn. *greffier, m.*
Tollrajz, fn. *dessin à la plume, m.*
Tollrántás l. Tollhuzás.
Tollseprő, fn. *plumail; houssoir plumes, m.*
Tollszár, fn. *tuyau de plume, m.*
Tolltaraj, fn. *huppe, f.; panache, m.; aigrette, f.*
Tolltartó, fn. *étui à plumes, m.*
Tollu, Tollú l. Toll.
Tollvivő, fn *greffier, m.*
Tollvonás, fn. l. Tollhuzás.
Tolmács, fn. *interprète, truchement, m*
Tolmácsolás, fn. *interprétation, f*

Tolmácsolni, cs. *interpréter.*
Tolni, cs. *pousser; (faire) glisser.*
Toló, fn. *pousseur, m.*
Tolóablak, fn. *(fenêtre à) coulisse, f.*
Tolófiók, fn. *tiroir, m., layette, f.*
Tolóka, fn. *brouette, f.*
Tolongás, fn. *multitude, foule; presse, f.*
Tolózár, fn. *verrou, m.; targette, f.*
Tolu l. Toll.
Tolulni, k. *être pressé;* l. Tódulni.
Tolvaj, fn. *voleur; larron, m.;* —, mn. *furtif.*
Tolvajkodás, fn. *larcin, vol, m., volerie. f.*
Tolvajkodni (ik), k. *faire le métier de voleur, vivre en voleur.*
Tolvajkodó, mn. *enclin* ou *adonné au vol.*
Tolvajkulcs, fn. *crochet, m.*
Tolvajolni, cs. *voler; dérober.*
Tolvajság, fn. *vol, m.*
Tolvajút, fn. *chemin dérobé, défendu* ou *détourné; faux-fuyant, m.*
Tolvajvadász, fn. *braconnier, m.*
Tombolni, k. *frapper la terre des pieds; tempêter; pousser des cris de joie* ou *d'allégresse; bondir (de joie).*
Tombora, fn. *mandoline, f.*
Tompa, mn. *épointé; émoussé; obtus; sourd.*
Tompaelméjü, mn. *hébété; stupide; idiot.*
Tompalátású, mn. *qui a la vue émoussée.*
Tompaorru, mn. *qui a le nez camus.*
Tompaság, fn. *état de ce qui est épointé, émoussé, obtus, sourd, m.; hébétude intellectuelle; stupidité, f.*
Tompaszögletü, mn. *obtusangle; obtusangulé.*
Tompak, fn. *tombac, m.*
Tompítni, cs. *émousser; s'épointer; user; agacer (les dents); hébéter (l'esprit); affaiblir.*
Tompor, fn. *hanche, f.*
Tompulni, k. *s'émousser; épointer; s'user; s'affaiblir.*
Tonna, fn. *tonneau; baril, m., tonne; futaille, f.*
Topán, fn. *brodequins, m. pl., bottines, f. pl.*
Topáz, fn. *topaze, f.*
Topogni, k. *piétiner; trépigner.*
Topoly, fn. *peuplier blanc, m.*
Toppantani, k. *frapper la terre du pied.*
Tor, fn. *repas, m.*
Torboncza, fn. *brouette, f.*
Torboncsás, fn. *brouettier, m.*
Torkolat, fn. *pharynx, m., arrière-gorge, f., gosier, m.; ouverture (d'une rivière), embouchure, f., entrée, gorge (d'une vallée), f.; orifice (d'un creux), m., bouche, f.*
Torkonfojtás, fn. *étranglement, m.*
Torkos, mn. *vorace; gourmand; glouton, goulu.*
Torkoskodni (ik), k. *manger beaucoup.*
Torkosláz, fn. *boulimie, f.*
Torkosság, fn. *voracité, gourmandise; gloutonnerie, f.*
Torladék, fn. *accumulation, f.; entassement, m.; agglomération, f.*
Torlani (ik), k. *s'accumuler, s'augmenter, s'agglomérer.*
Torlás, fn. *accumulation, f.; représailles, f. pl., talion, m.*
Torlasz, fn. *abbatis d'arbres, m., barrière; barricade, f.*
Torlaszolni, cs. *barricader.*
Torlasztani, cs. *accumuler, entasser, amasser, amonceler.*
Torlat, fn. *banc de sable; ensablement (dans une rivière), m.*
Torlódás, fn. *accumulation, f.; entassement, m.; agglomération, f.*
Torlódni l. Torlani.
Torma, fn. *cochléaria, m.*
Tornácz, fn. *vestibule; porche; parvis; corridor, m.*
Tornyos, mn. *muni, surmonté, flanqué d'une tour* ou *de tours; élevé comme une tour; entassé, amoncelé.*
Tornyosodni (ik), k. *s'élever comme une tour.*
Tornyozni, cs. *munir d'une tour* ou *de tours; élever en forme de tour; amonceler, entasser.*
Toroczk, fn. *scories, f. pl.*
Torok, fn. *gorge, gueule, f., pharynx, m., arrière-bouche, f.; gosier; orifice, m.; embouchure; bouche, f.*
Torokbetü, fn. *lettre gutturale, f.*
Torokcsap, fn. *épiglotte, f.*
Torokfájás, fn. *douleurs à la gorge, f. pl., mal de gorge, m.*
Torokgyík, fn. *angine, f.*
Torokgyuladás, fn. *inflammation de la gorge, f.*
Torokmirigy, fn. *glandes du larynx, f. pl.*
Torokvíz, fn. *eau f.* ou *liquide pour gargariser, pour laver la gorge, gargarisme, m.*

Torolni, cs. *revendiquer; user de représailles.*
Torongy, fn. *condylome, m.*
Torontálpók, fn. *tarentule, f.*
Torony, fn. *tour, f.; clocher; donjon, m.;* —**iránt**, *tout droit.*
Toronyoszlop, fn. *obélisque, m.*
Torozni, k. *faire bonne chère, banqueter, faire gogaille, f.*
Torta, fn. *tarte; tourte, f.*
Tortyogni, k. *faire du bruit* (se dit *d'un corps mou quand on le manie* ou *quand on marche dessus).*
Tors, mn. *défiguré.*
Torszalak, fn. *caricature, f.*
Torsankodni (ik), k. *s'opposer, résister à . . .; regimber.*
Torzítni, cs. *défigurer; grimacer.*
Torzkép, fn. *caricature, f.*
Torzonborz, mn. *houspillé.*
Torzsa, fn. *tige, f.; caudex; trognon (de chou, etc.); spadice, m.*
Torzsalkodni (ik), k. *quereller, disputer.*
Toszni, Toszogatni, cs. *pousser.*
Tót, fn. *Slave; Esclavon, m.*
Tótország, fn. *Esclavonie, f.*
Totyogni, k. *traîner la jambe, marcher lourdement.*
Tova, ih. *loin; éloigné, distant; en.*
Továállani, k. *s'en aller.*
Tovább, ih. *plus loin; ultérieurement; en.*
Továbbá, ih. *ultérieurement; plus, de plus, en outre, puis, après, après cela, ensuite.*
Továbbad, ih. *plus tard; postérieurement; ultérieurement.*
További, mn. *ultérieur; autre; nouveau;* —**parancsolatig**, *jusqu'à nouvel ordre.*
Tovaszállítás, fn. *transport, m.*
Tovaszállítni, cs. *expédier; transporter.*
Tő, fn. *tige (d'un végétal), f., tronc (d'un arbre); pied (d'un tronc, d'un arbre), m., souche, f.; pied (d'une montagne), m.; proximité, f,; voisinage, m.*
Több, mn. *plus de . . .; de plus; plusieurs; divers; davantage.*
Többé, ih. *plus; davantage; de nouveau.*
Többen, ih. *plusieurs.*
Többes, mn. *multiple* ou *composé;* —, fn. *pluriel, m.*
Többféle, mn. *de plusieurs espèces.*
Többi, fn. *le reste (des hommes, etc.), les autres;* —, mn. *de reste, restant.*
Többire, ih. *au reste; du reste; d'ailleurs.*
Többízbeli, mn. *réitéré; répété; fréquent.*
Többizben, ih. *plusieurs fois; à diverses reprises.*
Többlet, fn. *surplus.*
Többnyire, ih. *pour la plupart; ordinairement; le plus souvent.*
Többoldalu, mn. *multilatère; varié; étendu.*
Többség, fn. *pluralité; multiplicité; majorité, f.*
Többszerű, mn. *multiple; composé.*
Többször, ih. *plusieurs fois; à l'avenir.*
Többszöri, fn. *réitéré, répété, fréquent.*
Többszörítni, cs. *multiplier.*
Többszörös, mn. *multiple; répété; redoublé.*
Többszörözés, fn. *multiplication, f.*
Többszörözni, cs. *multiplier.*
Többszörte l. **Többször.**
Többülni, k. *se multiplier.*
Tőbetű, fn. *lettre radicale, f.*
Töbör, fn. *cratère, m.*
Tőcsavar, fn. *culasse, f.*
Tőcsér l. **Tölcsér.**
Tőczímer, fn. *armes de famille, f. pl.*
Tőgy, fn. *pis (ex. de vache), m., tétine, f.*
Tőhajtás, fn. *sobole; pousse radicale, f.; surgeon, m.*
Tőhataros, mn. *adjacent, contigu.*
Tök, fn. *courge; calebasse, f., pépon, m.; testicule; carreau, m.*
Tőke, fn. *tronc; billot; tronchet; tronçon; capital, m.*
Tőkehal, fn. *morue (séchée), f., stockfisch, m.; morue (vivante), f.*
Tökélet, fn. *résolution, détermination, décision, f.; perfection, f.*
Tökéletes, mn. *parfait; accompli; complet; total; entier.*
Tökeletesedés, fn. *perfectionnement, m.*
Tökéletesedni (ik), k. *se perfectionner*
Tökéletesen, ih. *parfaitement.*
Tökéletesités, fn. *perfectionnement, m.*
Tökéletesítni, cs. *perfectionner.*
Tökéletesség, fn. *perfection; intégrité, f.*
Tökéletesülni, k. *se perfectionner.*
Tökéletlen, mn. *imparfait; incomplet;* —**ség**, fn. *imperfection, f.;* —**ül**, ih. *imparfaitement; incomplètement.*
Tökélleni, **Tökélni**, vh. (**magát** ra-

re), *se résoudre*, *se déterminer*, *se décider*.
Tökélt, mn. *résolu*, *déterminé*.
Tökéltség, fn. *résolution*, *f.*
Tökély, fn. *perfection*, *f.*
Tökélyes, mn. *parfait*; — en, ih. *parfaitement*.
Tökélyesbülni, **Tökélyesedni** (ik), k. *se perfectionner*.
Tőkepénz, fn. *capital*, *m.*; — pénzes, fn. *capitaliste*, *rentier*, *m.*
Tökfej, fn. *stupide*, *sot*, *m.*, *bête*, *f.*, *idiot*, *m.*; — ü, mn. *stupide*.
Tökfilkó, fn. *esprit borné*, *imbécile*, *sot*, *m.*
Tökkobak, fn. *gourde*, *f.*
Tökmag, fn. *pepin*, *m.*
Tökös, mn. *hernieux*.
Tökösség, fn. *hernie scrotale*, *f.*
Töksérv, fn. *hernie scrotale*, *oschéocèle*, *f.*
Tökzacskó, fn. *poche testiculaire*, *f.*
Től l. **Tól**.
Tölcsér, fn. *entonnoir*, *m.*; *cornet* (*acoustique*); *cratère*, *m.*
Tölcséralaku, mn. *en entonnoir*, *infundibuliforme*.
Tölcséres, **Tölcserded**, mn. l. **Tölcséralaku**.
Tőlevel, fn. *feuille radicale*, *f.*
Tölgy, fn. *chêne*, *m.*
Tölgyerdő, **Tölgyes**, fn. *forêt de chênes*; *chênaie*, *f.*
Tölgyfa, fn. *chêne*; *bois de chêne*, *m.*; — erdő l. **Tölgyerdő**.
Tölt, mn. *plein*, *rempli*; *replet*.
Töltelék, fn. *liquide qu'on verse*; *remplissage*, *m.*; *farce*, *f.*
Töltelékbor, fn. *vin de remplage*, *m.*
Töltelékser, fn. *bière de remplage*, *f.*
Tölteni, cs. *rendre plein*, *emplir*, *remplir*; *charger*, *bourrer* (ex. *une pipe*); *farcir* (ex. *un poulet*); *verser* (*qc. dans un vase*); *charger* (*une arme à feu*); *faire une digue*; *employer*, *passer* (*le temps à qc.*); bosszuját —, *se venger de qn.*; *prendre vengeance*; kedvét — valamiben, *avoir plaisir à qc.* [*gousse*, *f.*
Töltény, fn. *cartouche*; (ágyu —), *gar-*
Töltés, fn. *remplissage*, *remplage* (ex. *d'un tonneau*), *m.*; *farcissure* (ex. *d'une pièce de volaille*); *farce*; *action de verser*; *action de charger*, *de bourrer* (*une pipe*); *charge* (*d'une arme à feu*); *cartouche*; *gargousse*; *buttage*, *m.*, *digue*, *f.*, *chemin soutenu par une levée*, *m.*
Töltésföld, fn. *terreau*, *m.*
Töltéstartó, **Töltéstok**, fn. *giberne*, *f.*
Töltésut, fn. *chaussée*, *f.* [*f.*
Töltet, fn. *charge* (*d'une arme à feu*),
Töltetlen, mn. *qui n'a pas été rempli*, *chargé*, *etc.*
Töltögetni, cs. *remplir successivement*.
Töltött, mn. *empli*, *rempli*, *plein*; *farci*; *chargé*.
Töltővessző, fn. *baguette*, *f.*
Tömb, fn. *groupe*, *m.*
Tömbesíteni, **Tömbözni**, cs. *grouper*.
Tömedék, fn. *bourre*; *vivelle*, *f.*
Tömedékszőr, fn. *bourre*, *f.*
Tömeg, fn. *masse*; *foule*, *f.*; —, mn. *massif*.
Tömeges, mn. *massif*; *lourd*, *d'un grand volume*; — en, ih. *en masse*, *par masses*; *en grande quantité*.
Töményíteni, cs. *concentrer*.
Töménytelen, mn. *innombrable*.
Tömérdek, mn. *énorme*; *immense*; — ség, fn. *quantité innombrable*, *énormité*, *f.*
Tömés, fn. *action de bourrer*, *etc.*, *f.*; *tamponnement*; *calfatage*, *m.*
Tömetlen, mn. *qui n'a pas été bourré*.
Tömjén, fn. *encens*, *m.*
Tömjénezni, cs. *encenser l'autel*; —, k. *brûler de l'encens* (*sur l'autel de*), *donner de l'encens à*, *encenser qn.*
Tömjénező, fn. *encensoir*, *m.*
Tömjénfüstölő, fn. *encensoir*, *m.*
Tömjénmillye, **Tömjéntartó**, fn. *navette*, *f.*
Tömjény l. **Tömjén**.
Tömkeleg, fn. *labyrinthe*, *m.*
Tömlő, fn. *outre*, *f.*; *tuyau*, *m.*; *manche à eau*, *f.*
Tömlöcz, fn. *cachot*, *m.*; *geôle*, *prison*, *f.* [*cierge*, *m.*
Tömlöczmester, fn. *geôlier*; *con-*
Tömlöcztartó, fn. *geôlier*, *concierge*; *prévôt*, *m.*
Tömmértan, fn. *stéréométrie*, *f.*
Tömni, cs. *bourrer*; *remplir*; *matelasser*; *charger* (*une pipe*); *battre* (*la terre*), *affermir* (*la terre*); *appâter* (*une oie*); *fermer* (*en bourrant*); *boucher*; *calfater*.
Tömnyomat, fn. *stéréotypie*, *f.*; *stéréotypage*, *m.*; — olni, cs. *stéréotyper*; — u, mn. *stéréotypé*.
Tömnyomtatás, fn. *stéréotypie*, *f.*

Tömődni (ik), k. *s'affermir.*
Tömör, mn. *massif; compact; concis; ramassé.*
Tömött, mn. *bourré, rempli, etc.;* l. **Tömni**; *dense, compacte; concis.*
Tömöttség, fn. *densité; concision, f.*
Tömött-testü, mn. *ramassé, trapu.*
Tönk, fn. *tronc (d'un arbre); stipe, m.; faillite, banqueroute, f.*
Tönköly, fn. *épeautre, m.*
Tönyelv, fn. *langue mère; langue primitive, f.*
Tőpénz l. **Tőkepénz**.
Töpör, mn. *ridé, ratatiné.*
Töpörödés, fn. *resserrement, raccourcissement (avec formation des rides); froncement; racornissement, m.; crispation, f.*
Töpörödni (ik), k. *se ratatiner; se racornir; se crisper; se grésiller; se recroqueviller.*
Töpörödött, mn. *ratatiné; racorni; grésillé; recroquevillé.*
Töpörtő, fn. *creton de lard, m.*
Töppedni, k. *se ratatiner; se flétrir; se dessécher.*
Töppeszteni, cs. *dessécher.*
Töprengeni, k. *être en peine de . . .; se tourmenter, s'inquiéter.*
Töprengés, fn. *anxiété, f.*
Töprenkedés l. **Töprengés**.
Töprenkedni (ik), k. l. **Töprengeni**.
Töprenkedő, mn. *craintif, timide.*
Tőr, fn. *poignard, m., dague, f., stylet, m.; piége, lacs, lacet, m., embûche, f.*
Törde, fn. *bocard, m.*
Tördelék, fn. *fragment, m., débris, m. [pl.*
Tördelni, cs. *réduire en petits fragments.*
Tördelődzeni (ik), k. *se rompre, se briser successivement; se détacher.*
Töredék, fn. *fragment, m.; rapsodie, f.*
Töredékeny, mn. *cassant; fragile; — ség*, fn. *fragilité, f.*
Töredékes, mn. *fragmentaire; aphoristique. [f.*
Töredelem, fn. *pénitence, repentance,*
Töredelmes, mn. —en, ih. *prêt à faire pénitence, pénitent.*
Töredelmeskedni (ik), k. *faire pénitence.*
Töredelmesség, fn. *pénitence; contrition; repentance, f.*
Töredezett, mn. *brisé, cassé.*
Töredezni (ik), k. *se rompre, se briser successivement; se détacher.*

Törek, fn. *balle (d'avoine, etc.); menu paille, f.; paillons; bourriers, m. pl.*
Törekedés, fn. *effort, m.*
Törekedni (ik), k. *s'efforcer.*
Törékeny, mn. *fragile; cassant; friable; — ség*, fn. *fragilité, f.*
Törekeszni, **Törekszeni (ik)**, k. *s'efforcer. [pl.*
Törekvés, fn. *tendance, f., efforts, m.*
Törés, fn. *action de rompre, etc.; rupture, f.; bris, m.; fraction, f.; cassure, brisure, f.; broiement, m.*
Töretlen, mn. —ül, ih. *dont on n'a pas brisé le cachet, sans décacheter; non broyé; non frayé; impracticable; rude, nouveau.*
Törhetetlen, mn. —ül, ih. *invincible(ment); indomptable.*
Törköly, fn. *drague, f.; marc (de raisin), m.*
Törlekezni (ik), k. *s'essuyer.*
Törlekező, fn. *essuie-main, m.*
Törlés, fn. *action d'essuyer, f.; effacement, m.; abolition, abrogation, f.*
Törleszkedni (ik), k. *se serrer contre qc.*
Törleszték, fn. *annuité, f.*
Törleszteni, cs. *amortir (une dette); éteindre (ses dettes).*
Törlesztés, fn. *amortissement (de la dette publique), m.; extinction des dettes, f.; —i alap*, fn. *fonds, m., caisse d'amortissement, f.*
Törlő, fn. *chiffon pour essuyer, torchon; bouchon (de paille), m.*
Törlődni, **Törlődzeni (ik)**, k. *s'effacer.*
Törlögetni, cs. *ôter, enlever, nettoyer en torchant; torcher; essuyer; effacer.*
Törlőkendő, fn. *essuie-main, m.*
Törlőrongy, **Törlőruha**, fn. *chiffon, m.*
Törni, cs. *rompre, casser, briser; pulvériser.*
Törni (ik), k. *se rompre, se briser, se casser; se fracturer* (se dit *de l'os*).
Törő, fn. *pileur; broyeur; pilon, m.*
Törődés, fn. *soin, souci; sentiment douloureux, m.; meurtrissure, f.; épuisement, m., lassitude, f.*
Törődni (ik), k. *être meurtris (pour avoir été entassés les uns sur les autres); être froissé; s'épuiser à travailler;* (val, vel). *se mettre en peine, se soucier de qc.); prendre intérêt à qc.;* (hoz, hez, neki —), *s'habituer* ou *s'accoutumer à qc.; se faire à qc.*

Töródött, mn. *(qui est) meurtri; qui a des plis; épuisé; froissé; contrit; pénétré de douleur; douloureux, attristé.*
Török, fn. *Turc, Musulman, Ottoman, Osmanli, m.;* —, mn. *de Turquie, turc, ottoman.*
Törökbúza, fn. *blé de Turquie, maïs, m.*
Törökkő, fn. *turquoise, f.*
Törökország, fn. *Turquie, f., Empire turc* ou *ottoman, m.; Porte ottomane, f.*
Törökös, mn. *à la turque.*
Törökség, fn. *nationalité turque, f.; esprit turc; islamisme, m.; Turcs, m. pl.*
Törökszilva, fn. *prune-datte, f.*
Törökül, ih. *turc; à la turque.*
Törölgetni, cs. *nettoyer en torchant; torcher, essuyer; effacer.*
Törölhetetlen, mn. *ineffaçable; indélébile.*
Törölközni (ik), k. *essuyer.*
Törölköző, —**kendő**, fn. *essuie-main, m.*
Törölni, cs. *nettoyer en torchant; torcher; essuyer; effacer; rayer; abolir, abroger (une loi).*
Törös, mn. *qui se brise facilement; fragile, cassant.*
Törös, mn. *pourvu d'un poignard.*
Törött, mn. *brisé, cassé, rompu; pilé; concassé; broyé; bocardé; où l'on marche beaucoup, fréquenté.*
Törővas, fn. *pilon de fer, m.*
Törpe, mn. *nain; mignon; de pygmée;* —, fn. *nain; pygmée, homme en miniature* ou *mignon m.*
Törpeség, fn. *nainisme, m.*
Törpítni, cs. *former du nainisme; empêcher le developpement de . . .*
Törpülni, k. *se rabougrir; se rétrécir.*
Tört, mn. *brisé, rompu, etc.*, l. **Törött.**
Törtan, fn. *dioptrique, f.*
Történelem, fn. *histoire, f.*
Történelmi, mn. *historique;* —**leg**, ih. *historiquement.*
Történész, fn. *historien; historiographe, m.*
Történészet, fn. *historiographie, f.*
Történet, fn. *accident, hasard; événement, m.; histoire, f.*
Történetbeli, mn. *accidentel; fortuit;* **netből**, ih. *fortuitement.*
Történetbuvár, fn. *historien, m.*
Történetes, mn. *accidentel, fortuit;* —**en**, ih. *par hasard; fortuitement, accidentellement;* —**ség**, fn. *hasard, accident, m.*
Történeti, mn. *historique;* —**leg**, ih. *historiquement.*
Történetirás, fn. l. **Történészet.**
Történetiró, fn. *historiographe, m.*
Történetisme, fn. *histoire, f.; notions historiques, f. pl.*
Történetke, fn. *historiette, f.*
Történetrajz, fn. *histoire, f.*
Történettudomány, fn. *connaissance de l'histoire, connaissance* ou *science historique, f.*
Történettudós, fn. *homme versé dans l'histoire, historien, m.*
Történetvizsgáló, fn. *historien, m.*
Történhető, mn. *qui peut se faire; qui peut se passer;* —**ség**, fn. *possibilité, eventualité, f.*
Történni (ik), k. *se faire, arriver, se passer; avoir lieu.*
Történt, mn. *fait, fini, achevé.*
Történtdolog, fn. *chose faite, f., fait, m.*
Törtirás, fn. *écriture en grosses lettres, f.*
Törtszám, fn. *nombre rompu* ou *fractionné, m.; fraction, f.*
Törülközni, **Törülni** l. **Törölközni**, **Törölni.**
Törvebab, **Törveborsó**, **Törvelencse**, etc., fn. *purée de fèves, de pois, de lentilles, etc., f.*
Törvény, fn. *loi, f.;* —**t szolgáltatni**, *rendre la justice.*
Törvényadó, fn. *législateur, m.*
Törvénycsavaró, fn. *robin, chicaneur, m.*
Törvényelleni, mn. *illégal, contraire à la loi* ou *aux lois; défendu.*
Törvényes, mn. *légal, légitime; juridique, judiciaire;* —**en**, ih. *légalement, légitimement; par voies judiciaires; en légiste.*
Törvényesítni, cs. *légitimer.*
Törvényesség, fn. *légalité; légitimité; justice, f.*
Törvényfolyamat, **Törvényfolyás**, fn. *marche, f.,* ou *cours de la justice, m., procédure, f.*
Törvényhatóság, fn. *jurisdiction, justice, compétence, f., ressort, m.; tribunal compétent, m.*
Törvényhozás, fn. *législation, f.*
Törvényhozó, mn. *législatif;* —, fn. *législateur, m.*
Törvényhozóság, **Törvényhozótest**, fn. *corps législatif, m., législature, f.*

Törvényjavaslat, fn. *projet de loi, m., motion, f.*
Törvénykar, fn. *faculté de droit, f.*
Törvénykedni (ik), k. *plaider, être en procès.*
Törvénykezés, fn. *procédure; administration de la justice, f.;* —i, mn. *judiciaire; juridique; qui concerne la procédure* ou *l'administration de la justice.*
Törvénykezni (ik), k. *plaider, être en procès.*
Törvénykönyv, fn. *collection, f.,* ou *système de lois, code, m.; lois, f. pl.*
Törvénynap, fn. *jour d'audience, terme, m.*
Törvénynélküli, mn. *qui manque de lois, sans lois; sans gouvernement; anarchique;* —ség, fn. *absence de lois; anarchie, f.*
Törvényszabta, mn. *conforme aux lois, légal, légitime.*
Törvényszegés, fn. *violation (des lois),* [*f.*
Törvényszegő, fn. *violateur (des lois), m.;* —, mn. *contraire à la loi;* —leg, ih. *en violant la loi.*
Törvényszék, fn. *cour de justice, f., tribunal, m.;* —i, mn. *judiciaire.*
Törvényszéki tanácsnok, fn. *conseiller de justice* ou *d'un tribunal, m.*
Törvényszerü, mn. *conforme aux lois, légal, légitime, loyal;* —leg, ih. *légalement;* —ség, fn. *légalité, légitimité, loyauté, f.*
Törvényszerző, fn. *législateur, m.*
Törvényszolga, fn. *huissier, m.*
Törvényszolgáltatás, fn. *administration de la justice, f.*
Törvényszolgáltató, fn. *justicier, m.*
Törvényszünet, fn. *vacations, vacances (des tribunaux), féries, f. pl.*
Törvénytár, fn. *collection de lois, f.*
Törvénytelen, mn. *illégal; illégitime; défendu; naturel, bâtard, illégitime.*
Törvénytelenkedni (ik), k. *violer les lois.*
Törvénytelenség, fn. *illégalité, illégitimité, f.*
Törvénytelenül, ih. *illégalement.*
Törvénytudás, fn. *science des lois, jurisprudence, f.*
Törvénytudó, mn. *versé dans la science des lois;* —, fn. *jurisconsulte, légiste; juriste, m.*
Törvénytudomány, fn. *jurisprudence, f.*
Törvénytudor, fn. *docteur en droit,* [*m.*
Törvénytudós, fn. *jurisconsulte, légiste; juriste, m.*
Törvényzár, fn. *séquestre, m.*
Törzs, fn. *tronc; état-major, m.*
Törzsanya, fn. *mère primitive, aïeule, f.*
Törzsapa, Törzsatya, fn. *père d'une race; le premier d'un nom, m.; souche, f.*
Törzsök, fn. *tronc, m.; tige, f.; bloc (de bois), m.*
Törzsökös, mn. *muni d'une tige ligneuse* ou *d'un tronc; radical.*
Törzsöktelen, mn. *qui manque de tige, sans tige; acaule.*
Törzsszó, fn. *mot primitif* ou *radical, m.; racine, f.*
Törztiszt, fn. *officier d'état-major, m.*
Tős, mn. *muni d'une tige* ou *d'un tronc;* — gyökeres, *radical.*
Tőszám, fn. *racine d'un nombre, f., nombre cardinal, m.*
Tőszó, fn. *mot primitif* ou *radical, m.; racine, f.*
Töves, mn. *muni d'une tige; pourvu d'un grand nombre de racines;* —tül, ih. *entièrement, totalement.*
Tövis, fn. *épine, f.; piquant, aiguillon; chardon, m.*
Tövisbokor, fn. *buisson épineux; buisson d'épines, m.*
Tövises, mn. *d'épines; épineux; armé d'aiguillons* ou *de piquants; hérissé; aiguillonné;* —disznó, fn. *porc-épic, m.;* —hal, fn. *poisson aiguillonné, épineux, m.*
Tövisetlen, mn. *dépourvu d'aiguillons* ou *de piquants, sans épines.*
Tövistelen, mn. l. **Tövisetlen.**
Tőzeg, fn. *tourbe, f.;* —ásó, fn. *personne occupée à l'extraction de la tourbe;* —föld, fn. *terre tourbeuse, f., terrain tourbeux, m.*
Tőzs, fn. *commerce, négoce, trafic, m.*
Tőzsde, fn. *bourse, f.*
Tőzsér, fn. *commerçant, marchand; négociateur, m.*
Trágár, mn. *obscène, sale, cynique; lubrique, lascif.*
Trágárkodni (ik), k. *faire des plaisanteries obscènes.*
Trágárság, fn. *obscénité; lubricité; lascivеté, f.*
Trágya, fn. *fiente, f.; fumier, engrais,* [*m.*
Trágyás, mn. *enfumé, engraissé.*
Trágyázás, fn. *engraissement, m.*
Trágyázni, cs. *enfumer, engraisser*

(avec du fumier), fumer (un champ) par le parcage.
Trécselni, k. *causer, jaser.*
Tréfa, fn. *plaisanterie; raillerie, f.;* tréfán kivül, *raillerie à part.*
Tréfabeszéd, fn. *plaisanterie, f.*
Tréfálkodni (ik), k. *plaisanter, railler.*
Tréfálni, k. *plaisanter.*
Tréfálódás, fn. *plaisanteries, f. pl.; badinage, m.*
Tréfálódzani (ik), k. l. Tréfálkodni.
Tréfás, mn. *plaisant, comique, gai; folâtre; drôle; badin.*
Tréfaság, fn. *plaisanterie, f.*
Tréfásan, ih. *en plaisantant.*
Trilla, fn. *trille, m.*
Trillázni, k. *fredonner; chantonner, grisoller* (se dit *de l'alouette); faire un tremblement sur (une note).*
Trombita, fn. *trompette, f.; trombone, m.*
Trombitálni, k. *sonner (de la trompette);* —, cs. *jouer sur la trompette; emboucher la trompette.*
Trombitás, fn. *trompette; trompettiste; tromboniste, m.;* —, mn. *pourvu d'une trompette.*
Trombitaszó, fn. *son, bruit de trompette, m.*
Tromf, fn. *triomphe, f.; atout, m.; tourne, f.*
Trón, fn. *trône, m.*
Trücsök l. Tücsök.
Trüsszenni l. Tüsszenni.
Tuba, fn. *pigeon, m.*
Tubarózsa, fn. *tubéreuse, jacinthe des Indes, f.*
Tubi, Tubicza, Tubika, fn. *petit pigeon, pigeonneau, m.;* tubiczám, *mon amie, ma mignonne.*
Tuczat, fn. *douzaine, f.*
Tudakolás, fn. *demande; recherche; information, f.*
Tudakolni, cs. Tudakolódni (ik), k. *chercher à découvrir qn.* ou *qc.; s'enquérir, s'informer de, rechercher qn.* ou *qc.; demander après qn.* ou *qc.*
Tudákos, mn. *indiscret;* — ság, fn. *indiscrétion, f.*
Tudakozás, Tudakozódás l. Tudakolás.
Tudakozni l. Tudakolni.
Tudakozódni (ik), k. l. Tudakolni.
Tudakozóintézet, fn. *bureau d'adresse, m.*
Tudalékos, mn. *pédante.*
Tudalom, fn. *connaissance, f.*
Tudás, fn. *savoir, m.; science, connaissance, f.*
Tudat, fn. *connaissance, f.*
Tudatás, fn. *notification, f.; avis, m.*
Tudatlan, mn. *ignorant; illettré;* —ság, fn. *ignorance, f.;* —ul, ih. *sans le savoir; inscienment; sans érudition.*
Tudatni, cs. *notifier.*
Tudni, cs. és k. *savoir* (hoz, hez), *être versé dans qc.*
Tudniillik, ih. *(à) savoir; c'est-à-dire.*
Tudniméltó, mn. *digne d'être su.*
Tudnivágyás, fn. *désir de savoir* ou *d'apprendre, m.; curiosité, f.*
Tudnivágyó, mn. *impatient d'apprendre; ardent à l'étude; curieux.*
Tudnivaló, mn. *ce qu'on doit savoir nécessairement;* —, ih. *cela s'entend; c'est bien entendu; si fait, sans doute;* —, fn. *notice, note, f.*
Tudomány, fn. *connaissance, f.; savoir, m.; érudition; science; instruction, f.*
Tudománybeli, mn. *scientifique.*
Tudamányos, mn. *érudit, savant; docte; lettré; scientifique; littéraire;* —ság, fn. *érudition, f.; savoir, m.*
Tudomás, fn. *notion, connaissance, science, f.;* — omra, *que je sache.*
Tudomásul, ih. *pour servir d'avis.*
Tudor, fn. *docteur, m.;* —ság, fn. *doctorat, m.*
Tudós, mn. *érudit; savant; docte; lettré;* —, fn. *savant; érudit; homme de science; littérateur, m.*
Tudósitás, fn. *avertissement, avis, m.; information, relation, nouvelle, f.;* —ul, ih. *pour servir d'avis.*
Tudósítni, cs. *donner avis (de qc. à qn.); avertir, informer; faire savoir (qc. à qn.).*
Tudósitó, fn. *rapporteur, correspondant, référendaire, m.*
Tudósitvány, fn. *lettre d'avis, f.*
Tudósság, fn. *profession d'homme de science; classe, f.* ou *corps des savants, m.*
Tudtul l. Tudomásul.
Tudva, ih. *sciemment.*
Tudvalevő, mn. *notoire, public, connu; parvenu à la connaissance.*
Túl, ih. *de l'autre côté, de là, au delà; par le haut;* —, nh. *de ce côté-là, au-delà, par-delà, de delà, outre, de l'autre côté; au-dessus.*

Túladni, **k.** (on, en), ***se défaire, se débarrasser, se décharger de qc.; abandonner la possession d'une chose;*** valakin —, ***donner congé, congédier, chasser qn.***
Tulajdon, mn. *propre; à moi, à lui, à elle, etc.; particulier;* —, fn. *qualité; propriété, f.; propre, caractère, attribut; bien propre, m.*
Tulajdoni, mn. *de propriété;* —**ság**, fn. *particularité, f., caractère, trait, m.* ou *marque caractéristique, f.*
Tulajdonitás, fn. *imputation; attribution; appropriation, f.*
Tulajdonítni, cs. *attribuer, adjuger, imputer qc. à qn.* [*justement.*
Tulajdonkép, —**képen**, ih. *proprement;*
Tulajdonnév, fn. *nom propre, m.*
Tulajdonos, fn. *propriétaire, m.;* —**ság**, fn. *propriété, f.*
Tulajdonság, fn. *qualité; propriété, f.; attribut, caractère, m.*
Túlélni, cs. *survivre à qn.* ou *à qc.*
Túlérni, k. és cs. *s'étendre au delà de qc., dépasser, excéder (la longueur de qc.);* —, (ik), k. *dépasser le terme de sa maturité.*
Túlesni (ik), k. *tomber au delà de qc.; venir à bout de qc.; finir; surmonter.*
Túlfelül, ih. *de l'autre côté, au delà.*
Túlhágni, k. és cs. *monter par-dessus; franchir (en montant), passer; surmonter; transgresser (un précepte, etc.; enfreindre, violer (la loi, etc.).*
Túlhaladni, k. és cs. *dépasser; surpasser (qn. en qc.); l'emporter sur; outre-passer, excéder.*
Túli, mn. *qui est au-delà, de l'autre côté; ultérieur.*
Tulipán, fn. *tulipe, f.*
Túljárni, k. *devancer, dépasser qn.; prendre, gagner les devants sur qn.*
Túlkeni, k. *franchir, passer.*
Túlköltség, fn. *surérogation, f.*
Túlnan, ih. *de l'autre côté.*
Túlnyomó, mn. *prépondérant.*
Túlnyomóság, fn. *prépondérance, f.*
Túlnyúlni (ik), k. l. **Túlérni**.
Tulok, fn. *jeune taureau, jeune bœuf, bouvillon, m.*
Túlontúl, ih. *au delà de ce qui est nécessaire, plus qu'il n'est besoin, plus qu'il ne faut.*
Túlozni, cs. *exagérer, outrer.*
Tulság, fn. *exagération, f., excès, m.; extravagance, f.;* —**os**, mn. *exagéré; excessif; extravagant;* —**osan**, ih. *à l'excès, excessivement; extravagamment;* —**oskodás**, fn. *exagération, extravagance, f.;* —**oskodni**, (ik), k. *exagérer.*
Tulsó, mn. *qui est au delà, de l'autre côté.* [*poids, m.*
Túlsúly, fn. *excès* ou *excédant de*
Túlszárnyalni, cs. *l'emporter sur . . .*
Túltenni, k. (vmin), *passer par-dessus;* —(vkin), *l'emporter sur; surpasser qn. en qc.*
Túlterhelni, cs. *surcharger.*
Túlvilág, fn. *l'autre monde, m.*
Túlvinni, cs. *pousser, porter qc.* ou *les choses trop loin; dépasser les limites; aller trop loin; exagérer.*
Túlvitt, mn. *exagéré, outré.*
Túlzás, fn. *exagération, f., excès, m.; exaltation, f.*
Tulzott, mn. *exagéré, outré; exalté.*
Túnan l. **Túlnan**.
Tunya, mn. *paresseux, indolent.*
Tunyálkodni (ik), k. *s'abandonner à la paresse.*
Tunyán, ih. *d'une manière paresseuse, avec paresse; lâchement.*
Tunyaság, fn. *paresse, f.*
Tunyulni, k. *devenir paresseux.*
Túrás, fn. *fouille(s), f. (pl.);* vakandok —, *taupinée, taupinière, f.*
Turba, fn. *porte-manteau, m.; valise, f.*
Turbán, fn. *turban, m.*
Turbékolás, fn. *roucoulement, m.*
Turbékolni, k. *roucouler.*
Turbikolni, k. *agiter (de l'eau); troubler.*
Turbokló, fn. *trouble-eau, m.*
Turbolya, fn. *cerfeuil, m.*
Turdogálni, cs. *fouiller; faire des fouilles.*
Turészni l. **Turdogálni**.
Turfa, fn. *tourbe, f.;* —**láp**, fn. *tourbière, f.*
Turha, fn. *flegme, m.*
Turkálni, k. és cs. *fouiller.*
Túrni, cs. *bouleverser; remuer; creuser; fouiller.* [*m.*
Túró, fn. *caillé épurée; fromage mou,*
Túródzani (ik), k. *se convertir en fromage, se coaguler; se cailler; tourner.*
Túrórács, fn. *claie (suspendue pour y sécher le fromage mou), f.*
Túros, mn. *excorié, écorché (se dit d'un cheval).*

Túrós, mn. *caséeux.*
Túrósajt, fn. *fromage mou, fromage à la pie, m.*
Túrosítni, cs. *blesser, écorcher (un cheval en le montant).*
Túrosodni (ik), k. *être écorché.*
Túrósodni (ik), l. Túródzani.
Turzani, cs. *creuser (pour découvrir un filon); faire des fouilles.*
Turzás, fn. *fouissement, m.*
Tus, fn. *toast, m.; crosse* (ex. *de fusil); encre de Chine, f.*
Tusa, fn. *lutte, f., combat, m.*
Tusak, fn. *bloc; billot, m.*
Tusakodás, fn. *lutte, f.*
Tusakodni (ik), k. *combattre, lutter corps à corps; lutter, combattre.*
Tusázni, k. *combattre, lutter corps à corps.*
Tusfesték, fn. *encre de Chine, f.*
Tuskó, fn. *billot; tronchet; bloc* (ex. *de marbre, de fer), m.; homme grossier, m.*
Tusolni, cs. *dessiner, peindre au lavis; laver (avec de l'encre de Chine).*
Túsz, fn. *otage, m.*
Tuszkolni, cs. *pousser;* reá —, *imposer qc. à qn.*
Tuszli, fn. *manchon, m.*
Tutaj, fn. *radeau, train (de bois), m.*
Tutajmester, fn. *intendant du flottage, des radeaux, m.*
Tutajos, fn. *flotteur, conducteur d'un radeau, m.*
Tutajozni, cs. *faire flotter, flotter du bois.*
Tutajrév, fn. *place pour le bois flotté, f.; port de flottage, m.*
Tutulás, fn. *hurlement des loups, m.*
Tutulni, k. *hurler, pousser des hurlements.*
Tutyma, mn. *nasillard.*
Túzok, fn. *outarde, f.*
Tü, fn. *aiguille, f.;* gombos —, *épingle; broche, f.*
Tücsináló, fn. *fabricant d'aiguilles* ou *d'épingles, aiguillier; épinglier, m.*
Tücsök, fn. *grillon, m.; cigale, f.*
Tüded, mn. *qui a la forme d'une aiguille, aiguillé; aciculé; aciculaire.*
Tüdő, fn. *poumon, m.*
Tüdőgyuladás, fn. *inflammation du poumon, f.*
Tüdőkór, fn. *phthisie pulmonaire, f.*
Tüdőkóros, mn. *phthisique.*
Tüdőkórság, fn. *phthisie pulmonaire, f.*
Tudőlob, fn. l. Tudőgyuladás.
Tüdővész l. Tüdőkór.
Tüdővészes, mn. l. Tüdőkóros.
Tűdzeni, cs. *piquer, contre-pointer.*
Tűfok, fn. *trou d'aiguille, chas, m.*
Tükör, fn. *miroir, m.*
Tükorborítás, fn. *étamage de glaces, m.*
Tükörlemez, fn. *tain, m.*
Tükörmáz, fn. *étamure, f.*
Tükörtan, fn. *catoptrique, f.*
Tüköröveg, fn. *verre fin; cristal, m.; glace (du miroir), f.*
Tükrödzeni (ik), k. *se peinare* (se dit *d'images); être réflété* ou *reproduit (par qc.).*
Tükrös, mn. *orné de glaces, à glaces.*
Tükrözés, fn. *réflexion, f.; reflet, m.*
Tükrözni, cs. *refléter (une image, etc.).*
Tüled! isz. *hurhau (à droite)!*
Tülevél, fn. *feuille aciculaire, f.*
Tülevelü, fn. *arbres à feuilles aciculaires, m. pl.*
Tüll, fn. *tulle, m.*
Tülök, fn. *corne, f.*
Tülökded, mn. *corniforme.*
Tümives, fn. *aiguillier; épinglier, m.*
Tünde, mn. *passager; éphémère; qui tient de la féerie; charmant, plein de grâces.*
Tündér, fn. *fée, f.*
Tündéres, mn. *qui tient de la féerie.*
Tündéri, mn. *charmant, enchanteur.*
Tündérkastély, fn. *château enchanté, m.*
Tündérkedés, fn. *féerie, f.*
Tündérkert, fn. *jardin enchanté; jardin magique, ravissant, m.*
Tündérország, fn. *féerie, f.*
Tündérrege, fn. *conte de fées, m.*
Tündérség, fn. *féerie, f.*
Tündérvár l. Tündérkastély.
Tündérvessző, fn. *baguette magique, f.*
Tündérvilág, fn. *féerie, f.*
Tündökítni, cs. *faire briller, faire reluire.*
Tündökleni (ik), k. *briller; luire, reluire, resplendir.*
Tündöklés, fn. *splendeur, f.; rayonnement, m.*
Tündöklő, mn. *luisant; brillant; éclatant.*
Tünedezni, k. *disparaître.*
Tünékeny, mn. *qui disparaît, défaillant; fugace; évanescent.*
Tüneměny, fn. *apparition, f.; fantôme, m.;* természeti —, *phénomène, m.*

Tünés, fn. *apparition, f.*
Tünet, fn. *apparition; apparition d'un revenant; vision, f.*
Tünle, fn. *blende, f.*
Tünni (ik), k. *frapper la vue, être visible, paraître;* szembe —, *sauter aux yeux; faire sensation.*
Tünödés, fn. *méditation, f., recherches minutieuses et pénibles, f. pl., peine, f.; souci, m.*
Tünödni (ik), k. *méditer sur qc.; se creuser l'esprit; être en peine de qc.*
Tüntetés, fn. *démonstration, f.*
Tüntetni, cs. *montrer, témoigner.*
Tüpárna, fn. *coussin à coudre, carreau, m.*
Türedék, fn. *retroussis, m.*
Türedelem l. **Türödelem**.
Türékeny, mn. *patient; résigné; tolérant;* —ség, fn. *patience; résignation; tolérance, f.*
Türelem, fn. *patience; tolérance, f.*
Türelmes, mn. *patient; résigné; tolérant;* —en, ih. *patiemment, avec patience; avec résignation;* —ség, fn. *résignation; tolérance, f.*
Türelmetlen, mn. *impatient; intolérant;* —kedni (ik), k. *s'impatienter;* —ség, fn. *impatience; intolérance, f.;* —ül, ih. *avec impatience; avec intolérance.*
Türemleni (ik), k. *se retrousser.*
Türés, fn. l. Türelem; *retroussement, m.*
Türet, fn. *rouleau, m.*
Türhetetlen, mn. —ül, ih. *insupportable(ment); (d'une manière) intolérable.*
Türhetetlenség, fn. *impossibilité de supporter* ou *de tolérer qc.; antipathie invincible (que qn.* ou *qc. inspire), f.*
Türhető, mn. —en, -képen, —leg, ih. *tolérable, supportable, passable (ment); ne pas trop mal.*
Türkölni, cs. **Türkölödzeni** (ik), k. *frapper des cornes.*
Türközni (ik), k. *se retrousser, retrousser* (ex. *sa robe);* neki —, *se mettre à faire qc.*
Türni, cs. *souffrir, supporter, endurer* (ex. *l'adversité, la douleur); tolérer; retrousser, retaper; replier.*
Türö, mn. *souffrant.*
Türödelem l. **Türelem**.
Türödelmes l. **Türelmes**.
Türödelmesség l. **Türelmesség**.
Türödzeni (ik), k. *se retrousser retrousser (un habit).*
Türtözködni, **Türtözni** (ik), k. **Türtöztetni**, vh. *s'abstenir, s'empêcher* (ex. *de rire, de danser); avoir* ou *prendre patience, patienter; attendre.*
Tüske, fn. *épine, f.; aiguillon, piquant, m.; arête (des poissons), f.*
Tüskebokor, fn. *arbuste épineux; buisson épineux; hallier* ou *bouisson d'épines, m.*
Tüskés, mn. *épineux; hérissé; aiguillonné; qui a beaucoup d'arêtes;* —állat, fn. *animal hérissé de piquants; aiguillonné; épineux;* —csiga, fn. *rocher, m.*
Tüsszenni, **Tüsszenteni**, k. *éternuer.*
Tüsszentőpor, fn. *sternutatoire, m.*
Tüsszentés, fn. *éternument, m.*
Tüsszögni, k. *éternuer à diverses reprises.*
Tüstént, ih. *aussi tôt, sur-le-champ, à l'instant même, tout de suite, tout à l'heure.*
Tüszkölni, k. *éternuer à diverses reprises.*
Tüsző, fn. *ceinture; gibecière, f.*
Tüszögés, fn. *éternuments, m. pl.*
Tüszúrás, fn. *piqûre, f.; point d'aiguille, d'épingle, m.*
Tüszü, fn. *gibecière, f.*
Tütartó, **Tütok**, fn. *étui à aiguilles, aiguillier, m.*
Tüz, fn. *feu, m.; incendie; embrasement, m.*
Tüzálló, mn. *qui résiste au feu, incombustible.*
Tüzdelni, cs. *piquer; contrepointer; larder; entrelarder; piquer.*
Tüzdelőszalonna, fn. *lard à larder, lardon, m.*
Tüzelék, fn. *combustible, m.*
Tüzelés, fn. *chauffage; entretien du feu, m.; décharge, f.*
Tüzellenző, fn. *écran; garde-feu, m.*
Tüzelni, k. *entretenir le feu; brûler* (ex. *du bois); faire feu, tirer;* —, cs. *enflammer, animer, encourager, exciter (qn. à qc.).*
Tüzelö, fn *foyer, m.; cheminée, f.*
Tüzelőszer, fn. *combustible, bois de chauffage, m.*
Tüzér, fn. *artilleur, canonnier, m.*
Tüzérség, fn. *artillerie, f.*
Tüzértanya, fn. *parc, train d'artillerie, m.*

Tüzes, mn. *qui est en feu, igné, ardent, enflammé, embrasé; rougi par la chaleur; flamboyant; vif, ardent, brûlant, passionné; (vin) qui a du feu, spiritueux, généreux.*

Tüzesedni (ik), k. *être rougi au feu, être rouge (de chaleur), être en ignition, être ardent;* neki —, *être enflammé* ou *transporté* (ex. *de colère).*

Tüzesen, ih. *en feu, en flamme; ardemment, avec feu; vivement.*

Tüzesítni, cs. *enflammer.*

Tüzeskedni (ik), k. *s'échauffer, s'emporter.*

Tüzesróka, fn. *renard charbonnier, m.*

Tüzesség, fn. *chaleur; ardeur, f.*

Tüzfal, fn. *mur mitoyen, m.*

Tüzfecskendő, fn. *pompe à feu, f.*

Tüzfegyver, fn. *arme à feu, f.*

Tüzfény, fn. *lueur* ou *clarté du feu, f., éclat du feu, m.*

Tüzfogó, fn. *pincettes, f. pl.*

Tüzfolt, fn. *marque que laisse une brûlure; tache (de couleur) de feu, f.*

Tüzgyík, fn. *salamandre, f.*

Tüzhányó, mn. *qui crache des flammes;* — hegy, fn. *volcan, m.*

Tüzharang, fn. *tocsin, m.*

Tüzhely, fn. *foyer, m.*

Tüzifa, fn. *bois de chauffage, m.*

Tüzimádó, fn. *ignicole; pyralâtre, m.*

Tüziszony, fn. *crainte du feu, pyrophobie, f.*

Tüzjáték, fn. *feu d'artifice, m.*

Tüzjátékos, fn. *artificier, m.*

Tüzkár, fn. *dommage causé par un incendie, m.;* — mentesítés, fn. *assurance contre les incendies, f.*

Tüzkő, fn. *pierre à feu, pierre à fusil, f., caillou à feu, m.*

Tüzköz, fn. *intervalle entre deux maisons voisines; tour de chat, m.*

Tüzlárma, fn. *cri au feu, m.*

Tüzmentes, mn. *qui résiste au feu; assuré contre les incendies.*

Tüzművész l. Tüzjátékos.

Tüzművészet, fn. *pyrotechnie, f.*

Tüznemü, mn. *qui ressemble au feu, igné.*

Tüzni, cs. *piquer; attacher; contrepointer; fixer.*

Tüzokádó, mn. *qui crache* ou *qui vomit* ou *qui jette des flammes;* — hegy, fn. *volcan, m.*

Tüzoltócsáklya, Tüzoltóhorog, fn. *croc à feu, m.*

Tüzögetni, cs. *piquer, contre-pointer; faufiler.*

Tüzőr, fn. *garde du feu au camp, m.*

Tüzpiros, mn. *rouge comme le feu, rouge ardent; rouge-écarlate; ignicolore.*

Tüzszer, fn. *munition, f.*

Tüzszerszám, fn. *fusil, briquet, m.*

Tüzszító, fn. *attisonnoir, m.*

Tüztakarító, fn. *tisonneur; râble, m.*

Tüztartó, fn. *chaufferette, f.; chauffe-pieds, couvet, m.*

Tüztelep, fn. *batterie, f.*

Tüzvész, fn. *incendie, embrasement, m.*

Tüzzaj, fn. *cri au feu, m.*

Tüzzápor, fn. *pluie de feu, f.*

Ty.

Tyúk, fn. *poule, f.;* hizlalt —, *poularde, f.;* —ász, fn. *poulailler, m.;* — fi, fn. *petit d'une poule, poulet, m., poulette, f.;* — ketrecz, fn. *cage aux poulets, f.;* — mell, fn. *blanc de poulet, m.;* — mony, fn. *œuf de poule, m.*

Tyúkól, fn. *poulailler, m.*

Tyúkszem, fn. *cor (au pied); œil de perdrix, m.*

Tyúkülő, fn. *juchoir, perchoir, m.*

Tyúkvásár, fn. *marché à la volaille, m.*

U.

Uborka, fn. *concombre, m.*
Udvar, fn. *cour ; basse-cour, f.*
Udvarbiró, fn. *juge de la cour, m.*
Udvari, mn. *de la cour ; de cour ; des cours ; de courtisan.*
Udvarias, mn. *courtois, poli, civil ; galant ;* **—an**, ih. *courtoisement, poliment ; avec politesse, avec urbanité.*
Udvariaskodni (ik), k. *faire des politesses à qn.; dire à qn. des choses aimables, obligeantes* ou *des galanteries.* [f.
Udvariasság, fn. *courtoisie, politesse,*
Udvariatlan, mn. *discourtois ; impoli ;* **—ság**, fn. *manque de politesse, m.*
Udvarilag, ih. *à la manière de la cour ;* l. **Udvariasan.**
Udvariság l. **Udvariasság.**
Udvaritanácsos, fn. *conseiller de la cour ; conseiller aulique, m.*
Udvarkodni (ik), k. *faire la cour à, courtiser.*
Udvarlás, fn. *service, m.; visite, f.*
Udvarló, fn. *galant, m.*
Udvarmester, fn. *intendant (d'un château royal, etc.), gouverneur; majordome (de la cour de Rome, d'Espagne, etc.), m.;* **fő —**, fn. *grand-maître de la cour* ou *de la maison du roi, etc., m ; précepteur (des enfants d'une grande maison), gouverneur (d'enfants), m.*
Udvarnagy l. **Udvarmester.**
Udvarnép, fn. *maison, cour, suite, f.*
Udvarnok, fn. *gentilhomme de la cour; courtisan, m.*
Udvarolni, k. *rendre visite à qn.; présenter ses hommages, ses respects à qn.; rendre ses devoirs ; faire la cour à qn., courtiser.*
Udvaroncz, fn. *homme de cour, courtisan ; homme du monde, homme de tact, m.*
Udvarszerű, mn. **—leg**, ih. *à la manière de la cour ; d'après l'étiquette de la cour.*
Udvartartás, fn. *cour, f.*
Udvartartási költségek, fn. t. *liste civile, f.*
Udvartelek, fn. *château de gentilhomme* ou *seigneurial, m.*
Ugar, fn. *friche, jachère, f.;* **—**, mn. *en friche, en jachère.*
Ugarlás, fn. *cassaille, f.*
Ugarolni, cs. *jachérer.*
Ugaron, ih. *en friche, en jachère.*
Ugarszántás, **Ugartörés**, fn. *cassaille, f.; premier labour, m.*
Ugatás, fn. *aboi, aboiement, m.*
Ugatni, k. *aboyer.*
Ugorka, fn. *concombre, m.;* **— saláta**, fn. *salade de concombres, f.*
Ugorni l. **Ugrani.** [m.
Ugrálás, fn. *sautillement, frétillement,*
Ugrálni, k. *sautiller ; bondir (ex. de joie); frétiller ; rebondir, ricocher (se dit d'une balle, etc.); sauter (se dit d'insectes, etc.).*
Ugrándozni (ik), k. **Ugrálni.**
Ugrani (ik), k. l. **Ugrálni.**
Ugrás, fn. *bondissement ; saut, m.*
Ugrasztani, cs. *faire sauter.*
Ugratni, cs. és k. *faire sauter ; faire galoper.*
Ugrifüles, fn. *sauteur, jeune étourdi, m.*
Ugró, fn. *sauteur, cavalier (au jeu d'échecs), m.;* **—**, mn. *sautillant, bondissant.*
Ugrócz, fn. *arlequin, m.*
Ugroév, fn. l. **Szökőév.**
Ugrókút, fn. l. **Szökőkút.**
Ugrónap, fn. l. **Szökőnap.**
Ugrós, mn. *qui a l'habitude de sauter, sauteur ; saltigrade.*
Ugrosni l. **Ugrálni.**
Ugy, **Úgy**, ih. *tellement que ; ainsi ; comme.*
Ugyám ! isz. *sans doute, oui, certes.*
Ugyan, ksz. *à la vérité, il est vrai que, en effet, certes, sans doute (· · mais); donc.*
Ugyanakkor, ih. *précisément à la même époque* ou *en ce temps-là.*
Ugyanannyi, mn. *tout autant.*
Ugyanaz, mn. *le même ; ditto.*
Ugyanazért, ih. *pour cela même, précisément pour cela.*
Ugyanazonos, mn. *identique ;* **— ság**, fn. *identité, f.*

Ugyanis, ksz. *à savoir; c'est à dire; pour en citer les noms.*
Ugyanitt, ih. *précisément en ce même lieu; précisément en ce lieu-ci.*
Ugyannyira, ih. *tant.*
Ugyanoda, ih. *là même, au même endroit.*
Ugyanonnan, **Ugyanonnét**, ih. *de là même, du même lieu.*
Ugyanott, ih. *là même.*
Ugyanugy, ih. *de même.*
Ugyde, ksz. *or.* [*n'est-il pas vrai?*
Ugy-e? Ugy-e-bár? *n'est-ce pas?*
Ugyis, ih. *sans que . . .*
Ugymint, ih. *à savoir.*
Ugynevezett, mn. *ainsi nommé.*
Uj, fn. *doigt (de la main et du pied), m.; manche, f.; pouce, m.*
Uj, mn. *nouveau; neuf.*
Ujalni, cs. *doigter, toucher (un instrument); jouer des doigts.*
Ujan, **Ujantan**, ih. *nouvellement, récemment; fraîchement; à neuf; à la mode.*
Ujantyu, fn. *doigt de gant, doigtier, m.*
Ujas, mn. *pourvu de doigts, à doigts, au doigt; à manches;* —, fn. *veste, camisole, f.; gilet* (ex. *de flanelle*); *casaquin, m.*
Ujaskeztyü, fn. *gant à doigts, m.*
Ujasruha, fn. *robe à manches, f.*
Ujatlan, mn. *sans doigt; sans manches.*
Ujból, ih. *de nouveau.*
Ujdad, mn. *en forme de doigt; digitiforme; digité; digitale.*
Ujdivatu, mn. *à la mode; selon le dernier goût.*
Ujdondász, fn. *nouvelliste, m.*
Ujdonság, fn. *nouveauté; nouvelle, f.*
Ujdonuj, mn. *tout neuf.*
Ujesztendő, **Ujév**, fn. *nouvel an, m.; (jour de) la nouvelle année, f., jour de l'an, m.*
Ujévi ajándék, fn. *étrennes, f. pl.*
Ujévi köszöntés, fn. *souhait, m.; félicitation à l'occasion de la nouvelle année, f.*
Ujházas, mn. *qui s'est marié nouvellement;* —, fn. *nouveau marié, m.*
Ujhold, fn. *nouvelle lune, f.*
Ujitás, fn. *innovation; réforme;* nyelv —, fn. *néologie, néologisme, m.*
Ujitni, cs. *faire des innovations, innover; réformer qc.*
Ujjáték, fn. *jeu de doigts, m.*
Ujjongani, **Ujjongatni**, k. *pousser des cris de joie* ou *d'allegresse.*
Ujju! isz. *hé! çà! çà!*
Ujmise, fn. *prémices, f. pl.*
Ujnyi, mn. *de la largeur* ou *de l'épaisseur* ou *de la grosseur*, ou *de la longueur du doigt; d'un pouce.*
Ujolag, ih. *de nouveau; encore.*
Ujon, **Ujonan**, ih. *de nouveau.*
Ujoncz, fn. *recrue, f., conscrit; novice, m.;* —**állitás**, fn. *recrutement, m.;* —**ozás**, fn. *recrutement, m.; enrôlements, m. pl.;* —**ozni**, cs. *faire des recrues* ou *des enrôlements; lever (des recrues); recruter.*
Ujonnan, ih. *de nouveau; nouvellement; récemment.*
Ujonszülött, mn. *nouveau-né.*
Ujonti, mn. *nouveau, frais, récent.*
Ujra, ih. *de nouveau; encore.*
Ujrakás, fn. *doigté, m.*
Ujrakeresztelés, fn. *second baptême, m., rebaptisation, f.*
Ujrakeresztelő, fn. *rebaptisant, anabaptiste, m.*
Ujság, fn. *nouveauté; nouvelle, f.; journal, m.; gazette, feuille (périodique), f.*
Ujsághordó, fn. *colporteur, distributeur, facteur d'un journal; colporteur de nouvelles, journal vivant, m.*
Ujságiró, fn. *journaliste, m.*
Ujságkiadás, fn. *bureau de journal, m.*
Ujságkiadóhivatal, fn. *bureau d'un journal, m.*
Ujságlap, fn. *feuille (isolée), f., numéro d'un journal, m.*
Ujságvadász, fn. *homme avide d'apprendre des nouvelles, m.*
Ujságvágy, fn. *avidité d'apprendre de nouvelles choses* ou *des nouvelles, f.*
Ujságonkapás, fn. *recherche avide des nouvelles, f.*
Ujtalálmányu, mn. *nouvellement inventé.*
Ujulás, fn. *renouvellement; rafraîchissement, m.*
Ujulni, k. *se renouveler; se rafraîchir.*
Ujvilág, fn. *nouveau monde* ou *continent, m., Amérique, f.*
Umakk, fn. *aspic, m.*
Unadalmas, mn. *ennuyeux; fâcheux.*
Unadalom, fn. *ennui, m.*
Unakodni, **Unakozni**, **Unalkozni** (ik), k. *s'ennuyer.*
Unalmas, mn. *ennuyeux; fâcheux.*
Unalmaskodni (ik), k. *être ennuyeux*
Unalmasság, fn. *ennui, m.*
Unalom, fn. *ennui, m.*

Unatkozás, fn. *ennui; dégoût, m.*
Unatkozni (ik), k. *s'ennuyer.*
Unatkozott, mn. *dégoûté; ennuyé (de qc.); blasé (sur qc.).*
Undok, mn. *laid; difforme; vilain; obscène; dégoûtant.*
Undokítni, cs. *tacher, souiller; salir, contaminer.*
Undokság, fn. *laideur; méchanceté; ordure, saleté, f.; obscénité, f.*
Undor, fn. *tendance au vomissement, nausée, f.; dégoût, m., aversion, f.*
Undorítni, cs. *inspirer du dégoût.*
Undorító, mn. *dégoûtant; nauséeux; détestable.*
Undorodás l. Undor.
Undorodni (ik), k. *éprouver du dégoût pour qc.; y répugner.*
Unni, cs. *se dégouter de qc.;* —, vh. *s'ennuyer.*
Unoka, fn. *petit-fils, m.; petite-fille, f.*
Unokagyermek, fn. *cousin germain, m.; cousine germaine, f.*
Unokahug, fn. *nièce, f.*
Unokaleány, fn. *arrière-petite-fille, f.*
Unokaöcs, fn. *neveu, m.*
Unokatestvér, fn. *cousin germain, m.*
Unszolás, fn. *instances, f. pl., impulsion, incitation, f.*
Unszolni, cs. *pousser, presser qn.*
Unt, mn. *ennuyé de qc.; blasé sur qc.*
Untalan, ih. *sans cesse;* mind —, *continuellement, sans cesse.*
Untatás, fn. *ennui, m.*
Untatni, cs. *ennuyer.*
Untató, mn. *ennuyeux.*
Untig, ih. *jusqu'à satiété.*
Ur, fn. *chef; maître; propriétaire; patron, m.; Souverain; Maître; Seigneur; seigneur, sieur, monseigneur, monsieur; mari; époux, m.*
Uracs, fn. *petit monsieur; petit-maître, dandy, m.*
Uradalmi, mn. *seigneurial.*
Uradalom, fn. *domaine (d'un seigneur), m., terre seigneuriale, seigneurie, f.*
Uralgani, k. *commander en maître;* l. Uralkodni.
Uralkodás, fn. *domination; souveraineté, f.; règne; régime, m.*
Uralkodni (ik), k. *dominer, régner; commander (ex. aux passions).*
Uralkodnivágyó, mn. *qui est dominé par le désir de commander; ambitieux.*
Uralkodó, fn. *souverain, prince (régnant); régent; dominateur, m.;* —, mn. *régnant; dominant; prédominant.*
Uralkodócsalád, fn. *dynastie, famille régnante, f.*
Uralkodóház, fn. *dynastie, f.*
Uralkodóné, fn. *souveraine, régente; princesse (régnante).*
Uralkodótárs, fn. *co-régent, m.*
Uralni, cs. *reconnaître qn. comme maître; être soumis au pouvoir de qn.*
Uralom, fn. *domination, f., pouvoir, m.; propriété, f.*
Uras, mn. *de gentilhomme, noble.*
Urasan, ih. *en seigneur, noblement.*
Uraság, fn. *grand personnage, m., monseigneur, m.;* földes —, *seigneur foncier, m.*
Uraságház, fn. *maison seigneuriale, f.; hôtel; château, m.*
Urasági, mn. *seigneurial.*
Urasztala l. Urvacsorája.
Uratlan, mn. *sans maître; délaissé, abandonné; épave.*
Urbér, fn. *corvée, f.*
Urbéri, mn. *de corvée, corvéable.*
Urdalni, cs. *dominer, commander (ex. une ville).*
Urdolga, fn. *service d'un maître, m.; corvée, f.*
Urfi, fn. *jeune gentilhomme; fils de gentilhomme; jeune noble, m.*
Urhölgy, fn. *dame, f.*
Uri, mn. *seigneurial; noble; magnifique, splendide.*
Urias l. Uras.
Uriaskodni (ik), k. *jouer le, trancher du grand seigneur.*
Urilag, ih. *en seigneur.*
Urimádsága, fn. *oraison dominicale, f.*
Urirend, fn. *haute noblesse, f.*
Uristen, fn. *Dieu, notre Seigneur, m.*
Uriszék l. Urszék.
Urjövetel, Urjövetele, fn. *avent, m.*
Urlak, fn. *résidence d'un seigneur, f., château, m.*
Urnap, fn. *fête du Saint-Sacrament, Fête-Dieu, f.*
Urné, fn. *maîtresse; patronne, f.*
Urnő, fn. *dame, madame, f.*
Urodalom l. Uradalom.
Urszék, fn. *tribunal seigneurial, m.*
Urszolgálat l. Urdolga.
Urvacsorája, fn. *sainte Cène, communion, f.*

Urvétele, fn. *communion, f.*
Uszadék, fn. *alluvion, f.; flottage, m.*
Uszadékföld, fn. *alluvion, f.*
Uszadékjog, fn. *droit d'alluvion, m.*
Uszály, fn. *queue (traînante d'une robe), f.*
Uszályhordozó, fn. *porte-queue, m.*
Uszályruha, fn. *robe traînante, f.*
Uszálytartó, **Uszályvivő** l. **Uszályhordozó.**
Uszam, fn. *nageoire, f.; bras (de la baleine), m. pl.*
Uszda l. **Uszoda.**
Uszdogálni l. **Uszkálni.**
Uszítni, cs. *exciter à la poursuite, haler; exciter, animer (deux personnes l'une contre l'autre).*
Uszkálni, k. *(s'amuser à) nager.*
Uszkár, fn. *barbet, m., caniche, f.*
Uszkorálni l. **Uszkálni.**
Uszni (ik), k. *nager; flotter sur l'eau.*
Uszó, mn. *nageant; flottant; à nager; de natation;* —, fn. *nageur; homme exercé à la nage, m.*
Uszoda, fn. *école de natation, f.*
Uszóhártya, fn. *palame, m.*
Uszóhólyag, fn. *vessie, f.*
Uszóiskola l. **Uszoda.**
Uszóláb, fn. *patte nageuse, f.; pied palmé, m*
Uszómászó, mn. *amphibie.*
Uszony, fn. *nageoire, f.*
Uszóöv, fn. *ceinture à nager; nageoire, f.*
Uszószárny, fn. *nageoire, f.*
Uszottfa, fn. *bois de flottage, m.*
Usztatás, fn. *flottage, m.*
Usztatni, cs. *(faire) flotter (du bois); laver (à grande eau); aiguayer, baigner (des chevaux, etc.).*
Usztató, fn. *gué, abreuvoir, m.*
Usztatottfa, fn. *bois flotté, m.*
Ut, fn. *voie, route, f., chemin, m.; passage, m.*
Utálás, fn. *détestation, horreur (de qc.), f.*
Utálat, fn. *abomination, aversion, f.*
Utálatos, mn. *détestable.*
Utálatoskodni (ik), k. *détester qn.*
Utálatosság, fn. *objet d'horreur; caractère odieux, m.*
Utálkodni (ik), l. **Utálatoskodni.**
Utalni, cs. *renvoyer qn. à . . .; se rapporter, se référer à qc.*
Utálni, cs. *détester.*
Utálság, fn. *horreur, abomination, aversion, f.; être dégoûtant, exécrable, m.*
Utalvány, fn. *assignation, f.; mandat; assignat, m.*
Utalványozni, cs. *assigner.*
Után, ih. *après; d'après, selon;* —, nh. *après; à la suite; plus tard.*
Utánkeltezni, cs. *post-dater.*
Utánképezés, fn. *imitation, f.*
Utánmetszeni, cs. *contrefaire; reproduire (avec le ou au burin); calquer.*
Utánmetszés, **Utánmetszet**, fn. *calque, m., contrefaçon (d'une gravure, etc.), f.*
Utánnyomat, fn. *(réimpression illicite), contrefaçon, f.*
Utánnyomó, fn. *contrefacteur, m.*
Utánnyomtatni, cs. *contrefaire.*
Utánnyomtató, fn. *contrefacteur, m.*
Utánozás, **Utánozat**, fn. *imitation; copie, f.*
Utánozhatlan, mn. *inimitable.*
Utánozni, cs. *imiter.*
Utánozó, fn. *imitateur, m.*
Utánozott, mn. *imité, factice.*
Utánzat, fn. *imitation; copie, f.*
Utas, fn. *voyageur; passager, m.*
Utasitás, fn. *instruction, injonction, f.; ordre; enseignement, m.*
Utasítni, cs. *adresser, renvoyer (qn. à qn.); diriger, instruire, enseigner qn.*
Utász, fn. *pionnier, m.*
Utazás, fn. *voyage, m.;* —i, mn. *de voyage.*
Utazásiró, fn. *auteur d'une relation de voyage; voyageur auteur, m.*
Utazni, k. *voyager; faire voyage; faire un voyage; faire des voyages.*
Utazó, mn. *qui voyage; voyageur; de voyage;* —, fn. *voyageur; passager, m.*
Utazósereg, fn. *caravane, f.*
Utbaigazítás, fn. *indication (du chemin), f., redressement, m.*
Utban l. **Utközben.**
Utcsinalás, fn. *construction, réparation des chemins, des routes, des chaussees, f.*
Utcza, fn. *rue, f.*
Utczacsatorna, fn. *évier, m.*
Utczakoptató, fn. *flaneur, m.*
Utczarakó, fn. *paveur, m.*
Utfelvigyázó, fn. *inspecteur des chemins ou des chaussées; voyer, m.*
Uti, mn. *des chemins; de voyage;* — **költség**, fn. *frais d'un voyage, m. pl., viatique, m.;* — **társ**, fn. *com-*

pagnon de voyage, m.; **—társaság,** fn. *compagnie de voyage, f.*
Utkerülő, fn. *voyer, m.*
Utkő, fn. *pavé, m.; dalle (ex. d'un trottoir), f.; carreau, m.*
Utkövezés, fn. *pavage; carrelage, m.*
Utkövező, fn. *paveur; carreleur, m.*
Utközben, ih. *chemin faisant; en chemin.*
Utlevél, fn. *passe-port, m.*
Utmód, fn. *voie, f.; moyen, expédient, m.*
Utmutatás, fn. *indication (du chemin); démonstration, f.; enseignement, m.*
Utmutató, mn. *celui qui montre le chemin;* **—,** fn. *guide; poteau, m., colonne itinéraire, f.*
Utó, mn. *postérieur; placé en arrière; dernier; qui succède; suivant; subséquent; consécutif;* **—bánat,** fn. *repentir tardif, m.*
Utóbb, ih. *plus tard; dans la suite; postérieurement; ultérieurement.*
Utóbbi, mn. *postérieur, suivant; consécutif.*
Utócsapat, fn. *arrière-garde, f.*
Utód, fn. *successeur; descendant, m.*
Utódicsőség, fn. *gloire (posthume* ou *auprès de la postérité), f.*
Utóétek, fn. *dessert, m.*
Utófájdalom, fn. *douleur qui succède à qc.*
Utógondolat, fn. *arrière-pensée, f.*
Utóhang, fn. *retentissement, m.*
Utóhangzat, fn. *résonnement, m.*
Utóharczvonal, fn. *arrière-garde, f.*
Utóirás, Utóirat, fn. *postscriptum, m.*
Utóiz, fn. *arrière-goût, m.*
Utójáték, fn. *petite pièce, farce, f*
Utókor, fn. *postérité, f.*
Utóköltség, fn. *subrécot, m.*
Utól. ih. *derrière; en arrière; sur le derrière; à suite, à la fin;* **—,** fn. *extrémité, fin, f., bout, m.; dernière chose; partie postérieure, f.*
Utólag, ih. *plus tard, postérieurement;* **—os,** mn. *supplétoire; subséquent; consécutif.*
Utólérni, cs. *atteindre, joindre, rejoindre;* **észszel —,** *comprendre.*
Utóliszt, fn. *grosse farine, f.*
Utoljára, ih. *à la fin; enfin; finalement; pour la dernière fois; en dernier lieu.*
Utolsó, mn. *dernier;* **—itélet,** *le dernier jugement, m.;* **—kenet,** *l'extrême onction, f.;* **—,** fn. *dernière chose, f.*
Utolszor, ih. *dernièrement, pour la dernière fois.*
Utómunka, fn. *travail subséquent, postérieur, m.; copie, f.*
Utonállás, fn. *vol sur les grands chemins; brigandage, m.*
Utonálló, fn. *voleur de grand chemin, brigand, m.*
Utónövés, fn. *recru, m.*
Utórag, fn. *suffixe, m.*
Utóraj, fn. *second essaim, m.*
Utósereg, fn. *arrière-garde, f.*
Utoszlop, fn. *colonne itinéraire, f.*
Utószülött, mn. *posthume.*
Utótag, fn. *finale terminaison, f.*
Utóvéd, fn. *arrière-garde, f.*
Utóvilág, fn. *postérité, f.*
Utőr, fn. *garde du chemin, m.*
Utpénz, fn. *viatique, m.*
Utrakó, fn. *paveur, carreleur, m.*
Utravaló, fn. *viatique, m.*
Uttatarozás, fn. *réparation des chemins, f.*
Utügyelő l. **Utfelvigyázó.**
Utvám, fn. *péage (sur les routes); passage; barrage, m., barrières, f. pl.*
Utvámos, fn. *péager, m.*
Utvezeték, fn. *viaduc, m.*
Uzsona, fn. *goûter, m.; collation, f.*
Uzsora, fn. *usure, f., intérêt usuraire, m.*
Uzsorálkodás, fn. *acte, prêt usuraire; métier d'usurier, m., usure, f.*
Uzsorálkodni (ik), k. **Uzsorálni,** k. *exercer l'usure.*
Uzsorás, fn. *usurier, m.;* **—,** mn. *usuraire.*
Uzsoráskodás l. **Uzsorálkodás.**
Uzsoráskodni l. **Uzsorálkodni.**
Uzsoráskodó l. **Uzsorás.**

Ü és Ű.

Üdités, fn. *soulagement, rafraîchissement, m.*
Üdítni, cs. *soulager; rafraîchir; fortifier; récréer; restaurer.*
Üdő l. **Idő.**
Üdülés, fn. *rétablissement, m.; récréation, f.*
Üdülni, k. *se rétablir, reprendre ses forces.*
Üdv, fn. *bonheur, salut, m.; béatitude, félicité éternelle, f.*
Üdvlelde, fn. *Walhalla, m.*
Üdvlövés, fn. *salve; bordée, f.*
Üdvös, mn. *salutaire.*
Üdvösség l. **Üdv.**
Üdvösséges, mn. *bienheureux; salutaire.*
Üdvözítni, cs. *sauver (l'âme de . . .); rendre heureux.*
Üdvözítő, fn. *sauveur, m.; le Christ;* —, mn. *qui procure le salut éternel, qui sauve l'âme.*
Üdvöz légy! isz. *je vous salue! je vous présente mes salutations!*
Üdvözlés, fn. *action de saluer, f.*
Üdvözlet, fn. *salut, m., salutation, f.; compliment, m.*
Üdvözölni, cs. *saluer (qn.).*
Üdvözülés, fn. *sanctification, f.*
Üdvözület, fn. *béatitude, félicité éternelle, f.*
Üdvözülni, k. *passer au séjour des bienheureux, sauver son âme.*
Üdvözült, mn. *bienheureux; feu, défunt.*
Ügetés, fn. *trot, m.*
Ügetni, k. *aller au trot, trotter.*
Ügető, fn. *trotteur, m.*
Ügy, fn. *affaire; chose, f.; fait, m., cause, f.; sujet, m.*
Ügybaj, fn. *peine, f.*
Ügybarát, fn. *partisan; homme avec lequel on est lié pour des affaires, correspondant, m.*
Ügydöntő, mn. *décisif.*
Ügyefogyott, mn. *indigent; nécessiteux; pauvre; malhabile, maldroit; gauche.*
Ügyefogottság, fn. *état nécessiteux, m., indigene, pauvreté; nécessité; malhabileté, maladresse, gaucherie, f.*
Ügyekezés, fn. *efforts, m. pl.*
Ügyekezet, fn. *assiduité, application, diligence, f.; efforts, m. pl.*
Ügyekezni (ik), k. *faire des efforts, s'efforcer; tacher; s'appliquer, s'adonner, se livrer à qc.*
Ügyekező, mn. *assidu, appliqué; diligent, studieux.*
Ügyekszeni (ik) l. **Ügyekezni.**
Ügyelés, fn. *soin, souci, m.; surveillance, f.*
Ügyelet, fn. *soin, m., inspection, f.*
Ügyeletes, mn. *soigneux.*
Ügyelni, k. *avoir* ou *prendre soin de . . ., prendre garde à . . ., surveiller qn.; faire attention à qc.; se soucier de qc.*
Ügyelő, fn. *inspecteur; surveillant; gardien; intendant, m.;* —ség, fn. *intendance, f.*
Ügyes, mn. *exercé, habile, adroit; capable; instruit; intelligent; qui a du savoir-faire.*
Ügyesen, ih. *adroitement.*
Ügyesség, fn. *adresse, dextérité, habilité, capacité f.; savoir-faire, talent, m.*
Ügyész, fn. *avocat, procureur, m.*
Ügyészdíj, fn. *honoraire de l'avocat, m.*
Ügyészkedni (ik), k. *exercer la profession d'avocat.*
Ügyészség, fn. *profession d'avocat, f.*
Ügyetlen, mn. —ül, ih. *malhabile (ment), maladroit (ement), gauche (ment); avec gaucherie.*
Ügyetlenség, fn. *malhabileté, maladresse; gaucherie, f.*
Ügyevesztett, mn. *qui a perdu son procès.*
Ügyfél, fn. *partisan; adhérent, m.*
Ügyfolyam, fn. *cours d'une affaire, m.*
Ügygazgató, fn. *procureur, m.*
Ügylet, fn. *affaires, f. pl., établissement (industriel* ou *commercial), m., profession, f., état, métier, m.*
Ügynök, fn. *agent; avocat, avoue; chargé d'affaires, m.*
Ügynökség, fn. *agence, f.*
Ügyvéd, fn. *avocat; avoué; procureur; mandataire, représentant, m.;* —ség fn. *profession d'avocat, f.*

Ügyvesztes, mn. *qui a perdu son procès.*
Ügyvezető, fn. *agent; gérant; mandataire; administrateur, facteur, m.*
Ügyviselet, fn. *agence; administration; gerance, f.*
Ügyviselő, fn. *chargé d'affaires, agent; avocat; procureur, m.;* —**ség**, fn. *agence, f.*
Ügyvitel, fn. *régie, f.*
Ügyvivő, fn. l. Ügyviselő.
Ük, fn. *bis-aïeule, f.*
Üldeni l. Üldözni.
Üldés l. Üldözés.
Üldögélni, k. *se tenir assis.*
Üldözés, fn. *poursuite; persécution, f.*
Üldözni, cs. *poursuivre; persécuter.*
Üldöző, fn. *persécuteur, m.*
Üledék, fn. *dépôt; sédiment; fèces, f. pl.; précipité, m.*
Ülep, fn. *anus, fondement; derrière; siége, m.; fesses, f. pl.;* l. Üledék.
Ülepedett, mn. *qui s'est déposé, clarifié; posé; sensé; grave; mûr; rassis.*
Ülepedni (ik), k. *se déposer, se rasseoir; se reposer; se précipiter au fond.*
Ülepítni, cs. *faire asseoir, rasseoir, laisser reposer, clarifier (le vin, etc.); précipiter (ex. une base).*
Ülepülni l. Ülepedni.
Ülepvény, fn. *alluvion, f.*
Ülés, fn. *position (d'une personne assise); station assise; vie sédentaire; place, f., siége, m.; séance; audience; session, f.*
Üleszteni l. Ülepítni.
Ület l. Ülep.
Ülni, k. *être assis, se tenir assis; être placé; être juché* ou *perché* (se dit *des oiseaux);* —, cs. *célébrer (une fête).*
Ülnök, fn. *assesseur, m.*
Ülő, fn. *enclume, f.;* —, mn. *sédentaire.*
Ülőhely, fn. *place, f.*
Ülőtőke, fn. *billot, m.*
Ülővas, fn. *enclume, f.*
Ültetmény, fn. *plantation, f.; plantage, m.; colonie, f.*
Ültetményezni, cs. *planter* (ex. *une vigne).*
Ültetményező, fn. *planteur, m.*
Ültetni, cs. *asseoir, mettre (qn. sur qc.); planter.*
Ültetvény, fn. *bouture, f.; plant; plançon, plantard; provin, m.;* l. Ültetmény.
Ültetvényág, fn. *bouture, f.*
Ültetvényes, fn. *planteur, m.*
Ülve, ih. *assis;* —**maradni**, *rester assis.*
Ümeg, Ümög, Üng l. Ing.
Ünnep, fn. *jour de fête, m.; fête, f.*
Ünnepelni, cs. *célébrer, solenniser (une fête); fêter.*
Ünnepély, fn. *solennité; célébrité, f.*
Ünnepélyes, mn. *solennel; pompeux;* —**en**, ih. *solennellement; avec pompe;* —**ség**, fn. *solennité, pompe, f.; éclat, m.*
Ünnepest, fn. *veille d'une fête, f.*
Ünnepi, Ünnepies, mn. *de fête; solennel.*
Ünnepiség, fn. *solennité; fête, f.*
Ünneplés, fn. *solennisation, célébration, f.*
Ünnepnap, fn. *jour de fête, m.*
Ünő, fn. *veau femelle, m.; faon de biche* ou *de chevrette d'un an, m.*
Űr, fn. *espace vide, vide, m.; vacuité, f.; calibre, m.*
Üreg, fn. *creux, m.; cavité, f.*
Üregelni, cs. *creuser; caver.*
Üreges, mn. *creux, cave.*
Üres, mn. *vide; vidé; évacué; vacant; (heure) de loisir.*
Üresedni (ik), k. *se vider; se désemplir; devenir vacant.*
Üresítés, fn. *action de vider, évacuation, f.*
Üresítni, cs. *vider; évacuer.*
Ürešség, fn. *vide, m.; vacuité; vacance, f.*
Üresülni l. Üresedni.
Üresült, mn. *vacant.*
Ürge, fn. *souslik, zisel, m.*
Üritni l. Üresítni.
Űrmérték, fn. *mesure de contenance, de capacité, f.*
Ürmös, fn. *absinthe, f.*
Üröm, fn. *absinthe, f.*
Űrpót, fn. *quadratin, m.*
Ürü, fn. *mouton, m.*
Ürügy, fn. *prétexte, m.*
Ürügyölni, cs. *prétexter.*
Ürülni l. Üresedni.
Üst, fn. *chaudière, f.; chaudron, m.*
Üstdob, fn. *timbale, f.*
Üstfoltozó, fn. *chaudronnier ambulant, drouineur, m.*
Üstgyártó, Üstkészitő, Üstmüves, fn *chaudronnier, m.*
Üstök, fn. *toupet, m.*

Üstökös, fn. *comète, f.*
Üszö, fn. *veau femelle, m.*
Üszög, fn. *carie, nielle; rouille (des blés); gangrène, f.*
Üszögös, mn. *frappé de gangrène, gangrené; rouillé, niellé.*
Üszök, fn. *tison, brandon, m.; braise, f.; sphacèle, m.*
Üsztöke, fn. *soc, m.*
Üsztökélni, cs. *presser, piquer.*
Üteg, fn. *batterie, f.*
Ütem, Ütény, fn. *mesure; cadence, f.*
Ütér, fn. *artère, f.*
Ütés, fn. *coup (de marteau, etc.); éclat (de tonnerre, etc.), m.; battement, m., pulsation (d'une artère, etc.); (au jeu des cartes) main, levée, f.*
Ütközés, fn. *rencontre (violente), f., choc, m.; collision, f., conflit, m.*
Ütközet, fn. *bataille, f.;* —beli, mn. *de bataille;* —hely, fn. *champ de bataille, m.*
Ütközni (ik), k. *livrer bataille;* (ba, be), *heurter, donner contre, chopper* (ex. *du pied contre une pierre); heurter, choquer* (ex. *la raison les mœurs); caramboler; s'offenser, être choqué.*
Ütleg, fn. *coup (de poing, etc.), m.*
Ütlegezni, cs. *battre, rosser, bâtonner, donner des coups de poing.*
Ütni, cs. *frapper, battre; sonner* (se dit *de l'horloge);* (ba, be), *faire une irruption, une invasion dans* ou *en, envahir* (ex. *un pays);* (ra, re), *ressembler à.*
Ütö, fn. *battant, m.*
Ütödni (ik), k. *heurter, donner contre, chopper* (ex. *du pied contre une pierre).*
Ütögetni, cs. *porter des coups à . . .*
Ütökártya, fn. *carte qui prend les autres, f.*
Ütökos, fn. *mouton, m.*
Ütömü, fn. *sonnerie, f.*
Ütöóra, fn. *horloge* ou *montre sonnante; pendule à sonnerie, f.*
Üveg, fn. *verre, m.; bouteille, f.; flacon, m.; carafe, f.;* —, mn. *de verre; vitré, vitreux.*
Üvegajtó, fn. *porte vitrée, f.*
Üvegalmáriom, fn. *armoire vitrée, f.*
Üvegáros, fn. *verrier, marchand verrier, m.*
Üvegáru, fn. *verrerie, f.*
Üveges, fn. *vitrier, m.;* —, mn. *vitré, vitreux;* —ség, fn. *métier de vitrier, m.*
Üvegezni, cs. *garnir de vitres.*
Üvegféle, mn. *vitreux.*
Üvegfonal, fn. *fil de verre; verre étiré en fil, m.*
Üvegház, fn. *serre, f.*
Üveghuta, fn. *verrerie, f.*
Üvegkarika, fn. *disque de verre, carreau de vitre, m.*
Üvegkönny, fn. *larme batavique* ou *de verre, f.*
Üvegmáz, fn. *enduit vitreux, émail, [m.*
Üvegmüves, fn. *verrier, m.*
Üvegnemü, mn. *vitreux.*
Üvegolda, fn. *flux, fondant, m.*
Üvegóra, fn. *horloge d'eau; clepsydre, f.; hydroscope, m.*
Üvegpalaczk, fn. *bouteille, f., flacon, m.; carafe, f.*
Üvegpohár, fn. *verre, m.*
Üvegszék, fn. *armoire pour les verres, f.*
Üvegszekrény, fn. *armoire vitrée, f.*
Üvegszinü, mn. *de couleur de verre, glauque.*
Üvegtábla, fn. *table de verre, f., plat de verre, m.; tringlette, f.*
Üvegtajt, fn. *graisse, axonge de verre, f.; fiel* ou *sel de verre, sous-carbonate de soude, m.*
Üvölteni, k. *hurler, pousser des hurlements* (se dit *par* ex. *des loups, des hibous); gémir* (se dit *par* ex. *du vent); siffler.*
Üvöltés, fn. *hurlement, gémissement; sifflement, m.*
Üzekedni (ik), k. *être en chaleur* (se dit *des vaches).*
Üzemény, fn. *poursuite d'une affaire, [f.*
Üzenet, fn. *message, m.*
Üzenni, cs. *donner avis; annoncer.*
Üzér, fn. *courtier de change, agent de change, m.*
Üzérkedni (ik), k. *faire des affaires de change, d'escompte, de bourse* ou *de banque, négocier des fonds, spéculer sur les fonds publics etc.; faire valoir son argent.*
Üzés, fn. *poursuite, f.*
Üzlet, fn. *occupation, profession, f., affaires, f pl., commerce, m., industrie, f.*
Üzni, cs. *faire courir, donner la chasse à, chasser; poursuivre; s'occuper de qc.; exercer (un art etc.*

comme sa profession); faire un commerce, etc.).
Üző, mn. *qui chasse, qui poursuit, etc.;* —**be venni**, *se mettre* **ou** *être à la poursuite de; donner la chasse à . .*

V.

Vacsora, fn. *souper, m.*
Vacsorálni, k. és cs. *souper.*
Vaczkor, fn. *pomme silvestre* ou *sauvage, f.*
Vaczkos, mn. *ramassé, trapu.*
Vaczogás, fn. *claquement, m.*
Vaczogni, k. *claquer (des dents).*
Vad, mn. *sauvage;* —, fn. *gibier, m.; venaison, f.*
Vád, fn. *accusation; délation, dénonciation; inculpation, incrimination, f.*
Vadállat, fn. *bête sauvage, f.*
Vadalma, fn. *pomme silvestre* ou *sauvage, f.*
Vadas, **Vadaskert**, fn. *parc, m.*
Vádaskodni (ik), k. *accuser; dénoncer.*
Vadász, fn. *chasseur, veneur, m.*
Vadászás, fn. *chasse, f.*
Vadászat, fn. *chasse, vénerie, f.*
Vadászatértő, mn. *habile, versé dans la vénerie* ou *dans la chasse; qui entend bien la vénerie; qui est bon chasseur* ou *veneur.*
Vadászati, mn. *de chasse.*
Vadászatjog, fn. *droit de chasse, m.*
Vadászeb, fn. *chien de chasse, m.*
Vadászeszköz, fn. *équipage de chasse, m.*
Vadászgatni, k. *passer le temps à chasser.*
Vadászháló, fn. *rets, filet; panneau, m.; toiles, f. pl.*
Vadászható, mn. *qui peut être chassé* ou *couru.*
Vadászház, fn. *maison d'un chasseur; maison de chasse, f.*
Vadászhivatal, fn. *charge d'un officier de la vénerie, f.; département de la chasse, des chasses* ou *de la vénerie, m.*
Vadászi, mn. *conforme à l'usage des chasseurs; à la façon des chasseurs; comme un chasseur;* —**lag**, ih. *en chasseur.*
Vadászkerület, fn. *chasse, enclave, enceinte, f.; domaine, m.*
Vadászkés, fn. *couteau de chasse, m.*
Vadászkutya, fn. *chien de chasse, m.*
Vadászkürt, fn. *cor de chasse, m.*
Vadászlak, fn. *maison d'un chasseur, f.*
Vadászlegény, fn. *garçon chasseur, m.*
Vadászmadár, fn. *oiseau de vol, m.*
Vadászni, k. és cs. *chasser; donner la chasse à; courir.*
Vadászos l. **Vadászi**.
Vadászság, fn. *tout ce qui concerne la chasse, m.; vénerie, f.*
Vadászszó, fn. *terme de chasse, m.*
Vadásztarisznya, fn. *gibecière; carnassière, f.*
Vadásztáska, fn. *gibecière; carnassière. f.*
Vadásztilos, fn. *terrain réservé pour la chasse, m.; varenne, f.*
Vadborsó, fn. *orobe, m.*
Vadcseresznye, fn. *merise, f.;* —**fa**, fn. *merisier, m.*
Vaddisznó, fn. *sanglier; marcassin, m.*
Vadember, fn. *sauvage, m.;* —**majom**, fn. *homme des bois, satyre, m.*
Vademe, fn. *laie, f.*
Vadfa, fn. *sauvageon, m.*
Vadföld, fn. *terre inculte, f.*
Vadgalamb, fn. *ramier, m.*
Vadgesztenye, fn. *marron d'Inde, m.;* —**fa**, fn. *maronnier d'Inde, m.*
Vadhajtó, fn. *batteur, traqueur, m.*
Vadhus, fn. *venaison, f.; sphacèle, m.*
Vádirat, fn. *plainte, demande judiciaire, f.*
Vadítni, cs. *effaroucher; rendre sauvage.*
Vadiz, fn. *goût sauvagin* ou *de venaison, m.*
Vadkan, fn. *sanglier, m.*
Vadkár, fn. *dégât causé par le gibier, m.*
Vadkecske, fn. *chamois, m.*
Vadkörte, fn. *poire sauvage, f.*
Vádlat l. **Vád**.
Vádlevél, fn. *plainte, demande judiciaire, f.*
Vádló, fn. *accusateur; délateur, m.*
Vádlóirat l. **Vádlevél**.
Vadlopás, fn. *braconnage, m.*
Vadlopó, fn. *braconnier, m.*
Vádlótárs, fn. *complaignant, m.*
Vádlott, fn. *accusé, inculpé, m.;* —**társ**, fn. *coaccusé, m.*

Vadlud, fn. *oie sauvage, f.*
Vadmacska, fn. *chat sauvage, m.*
Vadméh, fn. *abeille sauvage, f.*
Vadmester, fn. *maître de chasses, veneur, m.*
Vadnyom, fn. *voie, piste, f.*
Vadócz, fn. *ivraie des blés, zizanie, f.*
Vadóka l. Vaczkor.
Vádolás, fn. *accusation, f.*
Vádolni, cs. *accuser qn. de qc.; reprocher qc. à qn.; dénoncer, inculper, incriminer qn.*
Vadolajfa, fn. *olivier sauvage, m.*
Vádolkodni l. Vádoskodni.
Vadon, fn. *lieu, pays, m., contrée sauvage, inculte, f., désert(e), f.; désert, m.;* —, mn. *désert; inculte; solitaire.*
Vadoncz, fn. *homme sans culture, m.*
Vadonság, fn. *désert; lieu sauvage, m.; sauvagerie, f.*
Vadorv l. Vadlopó.
Vadorzás l. Vadlopás.
Vádoskodni (ik), k. *aimer à dénoncer.*
Vadökör, fn. *buffle du Cap, m.*
Vádpont, fn. *chef d'accusation, m.*
Vadság, fn. *férocité; barbarie; sauvagerie, f.*
Vadsült, fn. *rôti de venaison, m.*
Vadszag, fn. *sauvagine, odeur de bête fauve, f.*
Vadszamár, fn. *âne silvestre, m.*
Vadtanya, fn. *reposée, f.*
Vadtolvaj l. Vadlopó.
Vadul, ih. *sauvage; à l'état de nature; inculte.* [m.
Vadulás, fn. *retour à l'état sauvage,*
Vadulni, k. *s'effaroucher, s'emporter; prendre des allures sauvages.*
Vádviszonzás, fn. *récrimination, f.*
Vágány, fn. *rainure (entre les muscles fessiers), f.; rail, m.*
Vágás, fn. *action de trancher, de frapper, etc.; taille; coupe, coupure, f.; coup (ex. de sabre, de hache, etc.; blessure, plaie produite par un coup de sabre, etc.), f.; rail, m.; taillis, m.; coupe; assiette de vente, f.*
Vágaték, fn. *coupure, incision, f.*
Vagdalék, fn. *paille hachée, f.*
Vagdalkozni (ik), k. *agiter le sabre; distribuer des coups de sabre à droite et à gauche; persifler qn.*
Vagdalni, cs. *couper (en morceaux); tailler (en pièces); découper; trancher; hacher* (ex. *de la viande); frapper de grands coups sur; fouetter; donner des coups de bec;* l. Vagdalkozni.
Vagdosni l. Vagdalni.
Vágfog, fn. *dent incisive, f.*
Vágni, cs. *couper, trancher; tailler; inciser; frapper; becqueter.*
Vágó, mn. *tranchant; à trancher, à couper;* —bárd, fn. *hachette, f.; hachereau, m.;* —deszka, fn. *tailloir, hachoir, tranchoir, m.;* —kés, fn. *couperet, hachoir; couteau de boucher, m.;* —legény, fn. *compagnon boucher; étalier, m.;* —marha, fn. *bêtes de boucherie, f. pl., bétail, m.;* —pad, fn. *hachoir, m.;* —szék, fn. *étal, m., boucherie, tuerie, f.;* —szer, fn. *outils de boucher, m. pl.;* —tőke, fn. *hachoir; tronc, billot, m.*
Vágott, mn. *coupé; taillé; haché.*
Vágóvas, fn. *coupoir, m.*
Vágta, fn. *galop, m.*
Vágtatás, fn. *action de galoper, course au galop, galopade, f.*
Vágtatni, k. *aller au galop, galoper.*
Vagy, ksz. *ou, ou bien; autrement;* vagy . . . vagy, *ou . . . ou; soit . . . soit.*
Vágy, fn. *désir, souhait, m.; envie; avidité, f.*
Vágyakodás, fn. *désir, m.*
Vágyakodni, Vágyakozni (ik), l. Vágyódni.
Vágyás, fn. *désir, m.*
Vagylag, ih. *alternativement; disjonctivement.*
Vágyni (ik), k. *désirer ardemment.*
Vágyó, mn. *avide.*
Vágyódás, fn. *désir impatient, m.*
Vágyódni (ik), k. *désirer ardemment qc., soupirer aqrès qc.*
Vagyon, *prés. ind.* 3. *pers. sing. du v.* Lenni.
Vagyon, fn. *bien, m., propriété; possession; fortune, f., moyens, m. pl.*
Vagyonadó, fn. *impôt sur les fortunes, m.*
Vagyonállapot, fn. *état de fortune, m.*
Vagyonbeli, mn. *qui a rapport à la fortune.*
Vagyonbukott, fn. *banqueroutier, m.*
Vagyonos, mn. *opulent, à son aise; fortuné, riche.*
Vagyonodni (ik), k. *s'enrichir.*
Vagyonosság, fn. *aisance, f.*
Vagyonság, fn. *tout ce qu'on possède.*

Vagyontalan, mn. *sans fortune; peu fortuné;* —**ság**, fn. *absence (de moyens d'existence), f., dénuement, m.*
Vágytárs, fn. *compétiteur; concurrent; rival, m.*
Vaj, fn. *beurre, m.*
Vajas, mn. *(préparé) au beurre; enduit de beurre, beurré.*
Vajazni, cs. *préparer au beurre; enduire de beurre; beurrer.*
Vajda, fn. *voyvode, m.*
Vajdaság, fn. *dignité de voyvode, f.; palatinat, m.*
Vájdogálni l. **Vájkálni.**
Vájfuró, fn. *tarière, f.*
Vajh! isz. *ah!*
Vajha! isz. *ah! que ...; plaise à Dieu que ...*
Vajjon l. **Valjon.**
Vájkálni, k. és cs. *creuser, fouiller (souvent ou long-temps).*
Vajkörte, fn. *beurré, m.*
Vajnemü, mn. *butyreux, butyrin; butyracé.*
Vájni, cs. *creuser, caver; fouir; curer (les dents).*
Vajrénye, fn. *œufs au beurre, m. pl.*
Vájt, mn. *creusé; cavé; miné.*
Vajudás, fn. *douleur puerpérale ou d'accouchement, f.*
Vajudni (ik), k. *être en travail (d'enfant).*
Vajudó, mn. *qui est en mal d'enfant ou en travail.*
Vajuszni l. **Vajudni.**
Vak, mn. *aveugle;* —**ablak**, fn. *fausse fenêtre; niche, f.;* —**ajtó**, fn. *porte feinte, fausse porte, f.*
Vakand, fn. *taupe, f.;* —**ász**, fn. *taupier, m.*
Vakandok l. **Vakand.**
Vakandturás, fn. *taupinée, taupinière, f.*
Vakarás, fn. *action de gratter, f.*
Vakarászni, k. és cs. *gratter (continuellement).*
Vakarcsálni, cs. *gratter.*
Vakarék, fn. *râclure, f.*
Vakarékirás, fn. *griffonnage, m.*
Vakarni, cs. *gratter, râcler; égratigner; se gratter* (ex. *les oreilles); étriller.*
Vakaró, mn. *celui qui gratte, etc.*
Vakaró, fn. *grattoir, m.; étrille, f.*
Vakaródzani (ik), k. *se gratter.*
Vakbél, fn. *cæcum, m.*
Vakbuzgalom, fn. *bigoterie, f.*
Vakbuzgó, mn. *bigot;* —**ság**, fn. *bigoterie, f.*
Vakhir, fn. *fausse alarme, f.*
Vakhit, fn. *bigoterie, f.*
Vakítás, fn. *aveuglement, éblouissement, m.; berlue, f.; fascination, duperie, f.*
Vakítni, cs. *rendre aveugle, aveugler (qn.); crever les yeux à qn.; aveugler, éblouir; fasciner, tromper.*
Vakító, mn. *éblouissant.*
Vakjáték, fn. *jeu de hasard, m.*
Vakkigyó, fn. *orvet, m.*
Vaklárma, fn. *fausse alarme, f.*
Vaklövés, fn. *coup de feu en l'air ou sans balle, m.*
Vakmerész l. **Vakmerő.**
Vakmerő, mn. *téméraire;* —**en**, ih. *avec témérité, témérairement.*
Vakmerőködni (ik), k. *avoir le front, l'effronterie, l'audace de, oser.*
Vakmerőn ih. l. **Vekmerően.**
Vakmerőség, fn. *témérité, folle audace, f., courage imprudent, m.*
Vakmerősködni l. **Vakmerőködni.**
Vakogni, k. *voir mal.*
Vakolás, fn. *action de crépir, de ravaler, f.*
Vakolat, fn. *crépissure, f.; ravalement; mortier, ciment, m.*
Vakolni, cs. *ravaler, crépir (un mur).*
Vakoló, fn. *truelle, f.*
Vakolókanál, fn. *truelle, f.*
Vakon, ih. *en aveugle, les yeux fermés; à tâtons, aveuglément, à l'aveugle.*
Vakoskodni (ik), k. *voir mal.*
Vakság, fn. *absence de la vue; cécité, f.; aveuglement, m.*
Vakseb, fn. *contusion, f.*
Vaksi, mn. *qui a la vue faible; myope.*
Vakszem, fn. *tempe, f.;* —**csont**, fn. *os temporal, m.*
Vakszoba, fn. *alcove, f.*
Vaktában, ih. *aveuglément.*
Vakulni, k. *dévenir aveugle, perdre la vue, être frappé de cécité.*
Vakutcza, fn. *impasse, f.*
Vakütés, fn. *contusion, f.*
Val l. **Vel.**
Vala, *imparfait ind. 3-e pers. sing. de v.* **Lenni.**
Váladék, fn. *sécrétion, f.; précipité, m.*
Valaha, ih. *jamais; un jour, jadis autrefois, il y a long-temps.*
Valahány, mn. *tous sans exception;*

quelque grand que soit le nombre de . . .
Valahányszor, ksz. *aussi souvent, chaque fois, toutes les fois que* (ex. *je le vois).*
Valahára, ih. *à la fin, enfin.*
Valahogy, Valahogyan, ih. *en quelque manière que ce soit; par hasard.*
Valahol, ih. *quelque part, en quelque lieu.*
Valahonnan, Valahonnét, ih. *de quelque part, de quelque lieu.*
Valahová, ih. *quelque part, en quelque lieu.*
Valaki, mn. *quelqu'un.*
Válalni l. **Vállalni.**
Válalkozni l. **Vállalkozni.**
Valameddig, ih. *aussi long-temps que; tant que.*
Valamely, mn. *quelque;* —ik, mn. *quelqu'un; l'un de . . .*
Valamennyi, mn. *tous sans exception.*
Valamennyire, ih. *en qe sorte, en qe manière; tant soit peu.*
Valamennyiszer l. Valahányszor.
Valamerre l. **Valahová.**
Valami, mn. *quelque chose, une chose.*
Valamig, Valamiglen, l. Valameddig.
Valamiként, Valamikép, Valamiképen, ksz. *en quelque manière que ce soit; par hasard; comme, de même que, ainsi que.*
Valamikor, ih. *jamais; autrefois, jadis, il y eut un temps, où . . .; aussi souvent, chaque fois, toutes les fois que.*
Valamint, ksz. *comme, de même que, ainsi que.*
Valamivel, ksz. *un peu.*
Válás, fn. *séparation; désunion; disjonction; désagrégation, f.*
Válasz, fn. *réponse; réplique, riposte, f.; lieu, point de séparation, m.*
Válaszfal, fn. *mur de séparation* ou *de refend; mur mitoyen, m.*
Válaszirat, fn. *lettre en réponse, réponse, f.*
Válaszolni, cs. *répondre, répliquer, repartir; riposter.*
Választani, cs. *choisir; élire (un roi, etc.); séparer; désunir; désassortir; dépareiller.*
Választás, fn. *choix, m.; option; élection (d'un magistrat, etc.), f.; séparation; désunion; disjonction; désagrégation, f.*
Választási, mn. *d'élection; électif; électoral;* —jog, fn. *droit d'élection* ou *de suffrage, droit électoral, m.*
Választék, fn. *cloison, séparation, f.; choix, triage, m.;* —os, mn. *choisi.*
Választhatás, fn. *éligibilité, f.*
Választhatatlan, mn. *inéligible.*
Választható, mn. *éligible;* —ság, fn. *pouvoir électif; droit d'élection, m.; éligibilité, f.*
Választmány, fn. *comité, m.; commission, f.*
Választó, fn. *électeur, m.;* —, mn. *qui choisit; électeur; qui sépare; de séparation.*
Választófejedelem, fn. *prince électeur, m.;* —ség, fn. *électoral, m.;* —delmi, mn. *électoral.*
Választógyülés, fn. *assemblée, f., collège électoral(e), m.*
Választójegy, fn. *bulletin, m.*
Választójel, fn. *marque, f., trait de séparation* ou *d'union; tiret, m.; division, f.*
Választójog, fn. *droit d'élection* ou de *suffrage, droit électoral, m.*
Választóképesség, fn. *pouvoir électif; droit d'élection, m.*
Választott, mn. *choisi, élu;* —biró, fn. *arbitre, arbitrateur, m.*
Választóviz, fn. *eau forte, f., acide nitrique dilué, m.*
Válaszut, fn. *chemin qui sépare; chemin fourchu; carrefour, m.*
Válaszvonal, fn. *ligne de séparation* ou *de démarcation, f.*
Válhatatlan, mn. *inséparable.*
Valjon? ih. *si?*
Váll, fn. *épaule; aisselle, f.; corset; corps de jupe; casaquin, m.*
Vállalat, fn. *entreprise, f.*
Vállalkozás, fn. *entreprise, f.*
Vállalkozni (ik), k. *entreprendre; prendre sur soi, tenter.*
Vállalkozó, mn. *entreprenant; hardi;* —, fn. *entrepreneur, m.*
Vállalni, cs. l. Vállalkozni; *assumer la responsabilité, répondre de qc.*
Vallani, cs. *déposer verbalement (devant le tribunal); avouer; faire l'aveu de qc.;* (ra, re), *accuser, charger qn. par ses aveux;* kárt —, *éprouver un dommage;* szégyent —, *recueillir de la honte de qc.; ne sortir d'une affaire qu'à sa honte;* becsületet —, *retirer de la gloire de qc.*

Vállas, mn. *large, carré des épaules.*
Vallás, fn. *confession, f., aveu, m.; religion, f.*
Vallásbeli, mn. *ce qui concerne la religion, de religion, religieux.*
Vallásdolga, fn. *point de religion; cas de conscience, m.*
Vallásfelekezet, fn. *parti religieux, m., secte, f.*
Vallási l. Vallásbeli.
Vallásos, mn. *religieux;* —ság, fn. *sentiments religieux, m. pl.; piété; exactitude religieuse, f.*
Vallástalan, mn. *irréligieux;* —ság, fn. *irréligion, f.;* —ul, ih. *irréligieusement.*
Vallástan, fn. *doctrine d'une religion, f.*
Vallástanitó, fn. *catéchiste, m.*
Vallástétel, fn. *déposition (devant le tribunal); profession de foi, f.*
Vallástevő, fn. *confesseur, m.*
Valástürelem, fn. *tolérance, f.*
Vallásvita, fn. *polémique (sur les dogmes, sur des points de religion), f.*
Vallatás, fn. *interrogatoire; examen, m.*
Vallatni, cs. *faire subir un interrogatoire.*
Vallató, fn. *interrogateur, examinateur; inquisiteur, m.*
Vallatóbiró, fn. *juge d'instruction, m.*
Vállbojt, fn. *nœud d'épaule, m.; épaulette, f.*
Vállcsont, fn. *os de l'épaule; omoplate, m.*
Valljon, l. Valjon.
Vállkulcs l. Vállperecz.
Váll-lap, Váll-lapoczka, fn. (emberé), *omoplate;* (állaté), *paleron, m.*
Vallomány, fn. *confession, f., aveu, m.*
Vallomás l. Vallomány.
Vállperecz, fn. *os de l'aisselle, m., clavicule, f.*
Vállrojt, fn. *épaulette, f.*
Vállszíj, fn. *bandoulière, f.*
Vállvas, fn. *épaulière (d'une cuirasse), f.*
Vállvéd, fn. *épaulement, m.*
Vállvonítás, fn. *haussement d'épaules, m.*
Válmány, fn. *séparation, sécrétion; excrétion, f.*
Válni (ik), k. *se séparer;* (ra, re), *servir à qc.;* (vá, vé), *se changer, se transformer, se convertir en qc.; être réduit en qc.; devenir.*
Való, mn. *réel; vrai, véritable;* (ra, re), *propre* ou *apte à qc.; fait pour qc.;* (ból, ből), *fait de; qui est, qui se trouve; situé.*
Való, fn. *être, m.; nature réelle, véritable, intime; essence, substance, f.; vérité, réalité, f.; vrai, m.*
Valóban, ih. *vraiment; en vérité, véritablement.*
Valódi, mn. *réel; effectif; véritable; authentique, légitime;* —lag, ih. *vraiment; réellement; sincèrement.*
Valódiság, fn. *qualité de ce qui est véritable; pureté; légitimité; authenticité; vérité, f.*
Válogatás, fn. *action de choisir entre plusieurs, f.; choix, triage; assortiment, m.*
Válogatni, cs. *choisir entre plusieurs; élire; assortir; trier, séparer; être délicat* ou *difficile à satisfaire.*
Válogató, mn. *délicat, épineux, scabreux; électique.*
Válogatott, mn. *choisi; exquis; d'élite.*
Valójában, ih. *en effet; réellement; en vérité; effectivement; assurément.*
Válólevél, fn. *lettre de divorce, f.; acte de répudiation, m.*
Valóság, fn. *existence, réalité, f.; fait, m.; vérité, f.; vrai, m.; authenticité, f.; être, m.*
Valósággal, ih. *réellement; effectivement; en effet; en vérité.*
Valóságos, mn. *réel; effectif; positif; actuel; vrai, véritable; doué d'un corps, incarné; en personne, lui-même, elle-même.*
Valósitás, fn. *réalisation, f.*
Valósithatlan, mn. *inexécutable; impracticable.*
Valósitni, cs. *réaliser.*
Valósodni (ik), Valósulni, k. *se réaliser; se confirmer; se montrer comme vrai.*
Valószínű, mn. —leg, ih. *vraisemblable (ment), probable(ment);* —ség, fn. *vraisemblance, probabilité, apparence de vérité, f.*
Valószinütlen, mn. *invraisemblable;* —ség, fn. *invraisemblance, f.*
Valótlanság, fn. *inexactitude; fausseté, f.; mensonge, m.*
Válpont, fn. *point de séparation* ou *de divergence, m.*
Válrokonság, fn. *conformité, f.*
Válság, fn. *crise, f.*
Válságos, mn. *critique, de la crise; décisif; délicat.*
Váltakozni (ik), k. *alterner avec qc.; faire tour à tour qc.*

Váltakozva, ih. *alternativement.*
Váltani, cs. *changer; échanger; relever (les sentinelles); dégager (ex. un objet engagé).*
Váltig, ih. *sans cesse, incessamment.*
Váltó, mn. *qui change;* —, fn. *lettre de change, f.; changeur; banquier, m.*
Váltóadósság, fn. *dette fondée sur une lettre de change, f.*
Váltogatni, cs. *changer, échanger; varier, alterner, croiser (les rimes); dégager (successivement).*
Váltogató, mn. *alternatif, périodique.*
Váltogatva, ih. *alternativement.*
Váltógazdaság, fn. *culture où les champs reposent alternativement, f.*
Váltójog, fn. *droit du change, m.*
Váltókelet, fn. *cours du change, change, m.*
Váltókémlet, fn. *arbitrage, m.*
Váltóképesség, fn. *droit de faire des lettres de change, m.*
Váltókereskedés, fn. *change; escompte, m.; banque, f.*
Váltókereskedő, fn. *cambiste, changeur; banquier, m.*
Váltóláz, fn. *fièvre intermittente, f.*
Váltólevél, fn. *lettre de change, f.*
Váltóóvás, fn. *protêt, m.*
Váltópénz, fn. *argent de change, m.*
Váltótörvény, fn. *partie du code commercial qui s'applique aux lettres de change, f.;* —szék, fn. *tribunal qui connaît des affaires de change, tribunal de commerce, m.*
Váltottgyermek, fn. *enfant supposé, m.*
Váltóügy, fn. *plainte, action en matière de change, f.*
Váltóüzér, fn. *cambiste, banquier, m.*
Változandó, mn. *variable; changeant; inconstant;* —ság, fn. *mutabilité; instabilité, f.*
Változás, fn. *changement, m.; indisposition, f.*
Változat, fn. *changement, m., variation, f.*
Változatlan, mn. —ul, ih. *qui n'a point changé, sans être changé; sans changement; toujours le même.*
Változatos, mn. *divers; différent; varié, diversifié;* —ság, fn. *variété, diversité, f.*
Változékony l. Változandó.
Változhatatlan, mn. —ul, ih. *immuable, invariable (ment), inaltérable;* —ság, fn. *invariabilité; immutabilité, f.*
Változhatlan l. Változhatatlan.
Változni (ik), k. *changer; varier;* (vá, vé), *se changer, se transformer.*
Változó, mn. *variable; changeant; alternatif.*
Változtatás, fn. *changement, m.; mutation; permutation; métamorphose; variation; alternation, f.*
Változtatni, cs. *changer; permuter; altérer; métamorphoser; varier; convertir, transformer.*
Váltság, fn. *rachat, m.; rédemption (des captifs), f.; somme de rachat; rançon, f.*
Váltságbér, **Váltságdíj**, fn. *rançon, f.*
Váltva, ih. *alternativement.*
Válu, fn. *auge, f.*
Válvonal, fn. *ligne de séparation, f.*
Vályog, fn. *brique crue, f.*
Vám, fn. *douane, f.; péage, droit, m., droits (d'entrée, etc.), m. pl, transit, m.*
Vámalatti, mn. *sujet aux douanes.*
Vámegyesület, fn. *union douanière* ou *des douanes, f.*
Vámház, fn. *douane, f.; péage, m.*
Vámhivatal, fn. *douane, f., péage, m.; administration des douanes, f.; charge, f., emploi dans les douanes, m.*
Vámjegy, fn. *billet d'acquit de douane; (acquit de) transit, m.*
Vámjegyzék, fn. *tarif, m.*
Vámjog, fn. *droit de douane, m.*
Vámköteles, mn. *sujet aux douanes.*
Vámlevél, fn. *acquit de la douane; transit, m.*
Vámmentes, mn. —en, ih. *exempt de douanes* ou *de péage; sans payer la douane.*
Vámmentesség, fn. *exemption de douanes; libre entrée, f.*
Vámos, fn. *douanier, péager, m.*
Vámoszlop, fn. *poteau de péage, m.*
Vámőr, fn. *douanier, inspecteur des douanes à cheval, m.*
Vámrend, fn. *règlement des douanes, m.*
Vámrendszer, fn. *système douanier, m.*
Vámszabály, fn. *règlement des douanes, m.*
Vámszedő, fn. *receveur* ou *percepteur de la douane; péager; publicain, m.*
Vámszövetség, fn. l. Vámegyesület.
Vámtiszt, fn. *employé; commis, préposé de la, à la douane; douanier, m.*
Vámtisztség l. Vámhivatal.

Vámügyelő, fn. *inspecteur des douanes, m.* [Lenni.
Van, *prés. ind. 3. pers. sing. du v.*
Vándor, fn. *voyageur (à pied); pèlerin, m.*; —, mn. *ambulant; voyageur; nomade; pèlerin; de passage; émigrant.*
Vándorbot, fn. *bâton de voyageur, bourdon, m.*
Vándoregér, fn. *surmulot, m.*
Vándorév, fn. *tournée (des compagnons), f.* [m.
Vándorgalamb, fn. *pigeon de passage,*
Vándorhernyó, fn. *chenille processionnaire, f.*
Vándorkönyv, fn. *livret, m.*
Vándorlás, fn. *migration; pérégrination, f.; voyage; tour; pèlerinage, m.; tournée, f.*
Vándorló l. **Vándor.**
Vándorlókönyv, fn. *livret, m.*
Vándorlólegény, fn. *compagnon (de métier) qui voyage, m.* [m.
Vándormadár, fn. *oiseau de passage,*
Vándorolni, k. *voyager (à pied); aller en pèlerinage; faire un* ou *le pèlerinage;* ki —, *émigrer.*
Vándorsáska, fn. *sauterelle de passage, f.*
Vanilla, fn. *vanille, f.*
Vánkos, fn. *coussin; oreiller, m.*
Vánkoshéj, fn. *taie (d'oreiller), f.*
Vánkosszék, fn. *chaise rembourrée, f.*
Vánszorogni, k. *se traîner (péniblement).*
Ványolni, cs. *fouler.*
Ványoló, fn. *foulonnier, m.; foulerie, f.;* —malom, fn. *moulin à foulon, m.*
Var, fn. *croûte, f.*
Vár, fn. *place forte, place, forteresse; citadelle, f.; fort; château, m.*
Váracs, fn. *fort, m.*
Varacskos, mn. *verruqueux;* —béka, fn. *crapaud, m.*
Várad, fn. *fort, m.*
Varadzani l. **Varasodni.**
Várakozás, fn. *action d'attendre, attente, f.*
Várakozni (ik), k. (ra, re), *attendre (qn.* ou *après qn.); rester dans l'attente de qc.*
Várakoztatni, cs. *faire attendre.*
Várandó, mn. *à attendre.*
Várandós, mn. *proche de son terme.*
Várandóság, fn. *expectative, f.*
Várárok, fn. *fossé du château, m.*
Varas, mn. *couvert de croûtes;* —**béka**, fn. *crapaud, m.*
Várás, fn. *attente, f.*
Varasodni (ik), k. *se cicatriser.*
Várasztani l. **Váratni.** [temps.
Várat, fn. *attente, f.; certain (laps de)*
Váratlan, mn. *inattendu; inopiné; imprévu; inespéré;* —**ul**, ih. *sans s'y attendre; sans qu'on l'ait espéré; inopinément; à l'improviste.*
Váratni, cs. *faire attendre.*
Varazni (ik) l. **Varasodni,**
Varázs, fn. *charme,; effet magique; enchantement; maléfice, m.*
Varázsige, fn. *formule magique* ou *d'enchantement; incantation, f.; abracadabra, m.*
Varázskör, fn. *cercle magique, m.*
Varázslat, fn. *effet magique; enchantement, m.; sorcellerie; féerie, f.; tour de magie, m.*
Varázsló, mn. *enchanteur;* —, fn. *magicien; sorcier; enchanteur; ensorceleur; thaumaturge, m.*
Varázsnő, fn. *magicienne, enchanteresse; sorcière; fée, f.*
Varázsolni, cs. *exercer la magie; faire des charmes* ou *des enchantements; user de charmes* ou *de maléfices.*
Varázsszer, fn. *charme; moyen enchanteur* ou *magique, m.* [m.
Várbiró, fn. *juge-châtelain, châtelain,*
Várbörtön, fn. *cachot souterrain d'un château, m.*
Varczogatni, cs. *faire craquer, croquer.*
Varczogni, k. *craquer (sous les dents).*
Várda, fn. *fort, m.*
Várépités, fn. *construction d'une forteresse; fortification, f.*
Várerősség, fn. *fortification, f.*
Várfal, fn. *bastion, m.*
Várfok, fn. *redoute, f.*
Varga, fn. *cordonnier; bottier, m.*
Vargacser, fn. *tan, m.*
Vargafesték, fn. *noir à souliers, m.*
Vargagyüszü, fn. *dé, m.*
Vargakapta, fn. *forme, f.* [m.
Vargakés, fn. *tranchet, emporte-pièce,*
Vargamesterség, fn. *métier de cordonnier, m., cordonnerie, f.* [m.
Vargamühely, fn. *atelier de cordonnier,*
Vargaság, fn. *cordonnerie, f.*
Vargáskodni (ik), k. *racommoder des souliers; faire le métier de cordonnier.*
Vargaszeg, fn. *brochette, f.*

Várgondviselő, fn. *intendant d'un château, m.*
Várgróf, fn. *bourgrave, m.*; —ság, fn. *bourgraviat, m.*
Várhegy, fn. *montagne couronnée d'un château, f.*
Várhübér, fn. *fief mouvant d'un château; château donné en fief, m.*
Várhübéres, fn. *vassal d'un château, m.*
Varju, fn. *corneille, f.*
Várkapitány, fn. *capitaine, gouverneur, commandant du château, m.*
Várkápolna, fn. *chapelle du château, f.*
Várkapu, fn. *porte du château, f.*
Várkert, fn. *jardin du château, m.*
Várkormányzó, fn. *gouverneur, commandant d'une place forte, m.*
Várkörnyék, fn. *ressort, m.; banlieue, f.*
Varla, fn. *quartz, m.*
Várlak, fn. *bourg (impérial de Vienne), m.*
Vármegye, fn. *comitat, comté* (nom de *chacun des principaux districtes en Hongrie), m.*
Vármező, fn. *glacis, m.*
Vármunka, fn. *(ouvrage de) fortification, f.;* vármunkára itélni, *condamner aux travaux publics* ou *à la brouette.*
Vármű, fn. *fortification, f.*
Várnagy, fn. *gardien, intendant, châtelain, concierge du château, m.*
Várnagyság, fn. *châtellerie, conciergerie, f.*
Várni, cs. és k. *attendre.*
Várnoktest, fn. *corps du génie, m.*
Várományi, fn. *expectative, survivance, f.;* —os, fn. *survivancier, expectant, m.*
Város, fn. *ville; cité; place, f.;* —i, mn. *de (la) ville; des villes; citadin; urbain; municipal; communal.*
Városbeli, mn. *de ville;* —, fn. *habitant d'une ville; citadin, m.*
Városház, fn. *hôtel de ville, m.*
Városi, mn. *qui appartient à la ville; urbain; citadin; de ville;* —, fn. *habitant d'une ville, citadin, m.*
Városias, mn. —asan, ih. *à la manière (des habitants) des villes; comme dans les villes; en bourgeois.*
Városilag, ih. *à la manière (des habitants) des villes; comme dans les villes; en bourgeois.*
Városka, fn. *petite ville, f.*
Városkapitány, fn. *capitaine de la garde urbaine, m.*
Városnegyed, fn. *quartier, m.*
Várostanács, fn. *conseil municipal, m.*
Várőrnagy, fn. *major de la place, m.*
Várőrség, fn. *garnison, f.*
Várőrtorony, fn. *échauguette, f.*
Várrab, fn. *condamné à la brouette, m.*
Varrás, fn. *action, f.,* ou *art de coudre, m., couture;* (sebész.) *suture, f.*
Varrat, fn. *couture; suture, f.*
Varratlan, mn. *qui n'est pas cousu.*
Varrdogálni l. Varrogatni.
Varrni, cs. *coudre.*
Varró, mn. *qui coud, cousant; à coudre; qui fait métier de coudre.*
Varróasszony l. Varrónő.
Varróeszköz, fn. *nécessaire, m.*
Varrogatni, cs. *coudre.*
Varróiskola, ih. *école où l'on enseigne* ou *apprend la couture, f.*
Varromány, fn. *chose cousue, f.*
Varrónő, fn. *couturière, f.*
Varsa, fn. *filet, épervier; ableret, m.*
Vársík, fn. *glacis, m.*
Várta, fn. *échauguette, f.; donjon, m.*
Vártatni, cs. *faire attendre.*
Vártatva, ih. kevés —, *en peu de temps; au bout de qq. temps.*
Vártér, fn. *esplanade, f.*
Vártömlöcz l. Várbörtön.
Vartyogás, fn. *coassement, m.*
Vartyogni, k. *coasser.*
Várüreg, fn. *casemate, f.*
Várvívás, fn. *siège, m.*
Várvivó, fn. *assiégeant, m.*
Várvivósereg, fn. *armée de siège, armée assiégeante, f.*
Vas, fn. *fer, m.;* —, mn. *de fer.*
Vasalás, fn. *action de garnir de fer; garniture de fer, ferrure; action de repasser (le linge), f.*
Vasalni, cs. *garnir de fer, ferrer; repasser (le linge); rabattre (les coutures).*
Vasaló, fn. *fer à repasser; carreau, m.;* —nyelv, fn. *carreau d'un fer à repasser, m.*
Vásár, fn. *marché, m.; foire, f.*
Vásárfia, fn. *foire, f.*
Vásárhet, fn. *semaine de foire, f.*
Vásárjog, fn. *privilège d'avoir un marché* ou *une foire, m.*
Vásárlás, fn. *action d'acheter, f.*
Vásárlat, fn. *achat, marché, m.; emplette, f.*
Vásárló, fn. *acheteur; chaland, m.*

Vasárnap, fn. *dimanche, m.*; —, ih. *le dimanche.*
Vasárnapi, mn. *de, du dimanche.*
Vasárnaponként, ih. *de tous les dimanches.*
Vásárolható, mn. *mis en vente, à vendre.*
Vásárolni, cs. *faire l'acquisition de ..., acheter, faire emplette de.*
Vásáros, fn. *personnes qui viennent au marché* ou *à la foire* ou *qui en reviennent, f. pl.; commerçants; acheteurs, m. pl.*
Vasáros, fn. *marchand de fer, ferronnier, m.*; —bolt, fn. *(magasin de) quincaillerie, f.*; —ság, fn. *commerce* ou *trafic de fer, m.*
Vásársátor, fn. *boutique, loge, échoppe, f.*
Vasáru, fn. *taillanderie; quincaillerie, f.*
Vasárus l. Vasáros.
Vasas, mn. *garni de fer, ferré; qui contient du fer, ferrugineux; cuirassé*; —, fn. *cuirassier, m.*
Vasazás, Vasazat, fn. *garniture de fer, ferrure, f.*
Vasazni, cs. *garnir de fer, ferrer.*
Vasbánya, fn. *mine de fer, f.*
Vasderék, fn. *cuirasse, f.*
Vasderes, fn. *cheval blanc mêlé de gris de fer; (cheval) cap de more, m.*
Vasdorong, fn. *barre de fer, f.*
Vasdrót, fn. *fil de fer, m.*
Vasércz, fn. *mine de fer, f., minéral de fer, m.*
Vasérczkő, fn. *mine de fer, f.*
Vaserősségü, mn. *fort comme du fer.*
Vasfejtés, fn. *mine de fer, f.*
Vasfejü, mn. *entêté, obstiné.*
Vasfonal, fn. *fil de fer, m.*
Vasgyúró, fn. *fier-à-bras, fanfaron, m.*
Vashámor, fn. *forge, f.*
Vásítni, cs. *user; émousser.*
Vaskeménységü, mn. *dur comme du fer.*
Vaskoh, fn. *forge, f., fourneau de forge, m.*
Vaskos, mn. *musclé; ramassé; robuste.*
Vaskő, fn. *minéral de fer, m.*
Vasláb, fn. *trépied, m.*
Váslalni l. Vásítni.
Vaslemez, fn. *fer en lames, en feuilles, m.; tôle, f.*
Vaslevél, fn. *tôle, f.*
Vasmacska, fn. *ancre, f.; chenet, landier, m.*
Vasmü, fn. *ferrure, f.; ferrements, fers, m. pl*
Vasmüves, fn. *taillandier; forgeron, m.*
Vasnemü, mn. *qui ressemble au fer, ferrugineux.*
Vásni (ik), k. *s'user; s'émousser.*
Vásolni l. Vásítni.
Vasorrúmagnyitó, fn. *gros-bec, m.*
Vásott, mn. *usé; émoussé; pétulant*; — **ság**, fn. *pétulance, f.*
Vaspálya, fn. *chemin de fer, m.*
Vaspánczél, fn. *cuirasse, f.*
Vaspléh, fn. *tôle, f.*
Vaspor, fn. *limaille de fer, f.*
Vasrud, fn. *barre de fer, f.*
Vassalak, fn. *mâchefer, m., battitures; paillette de fer, f.*
Vasszer, fn. *remède de fer* ou *ferrugineux, m.*
Vasszerszám, fn. *outils de fer, m. pl.*
Vasszikra, fn. *bluette de fer, f.*
Vastag, mn. *épais; gros; volumineux; corpulent; bas, grave* (se dit *d'un son, d'une voix*).
Vastagbél, fn. *gros intestin, m.*
Vastagítni, cs. *épaissir.*
Vastagocska, mn. *un peu gros* ou *épais, replet; dodu.*
Vastagodni (ik), k. *s'épaissir; devenir gros et gras, engraisser.*
Vastagság, fn. *épaisseur, grosseur; corpulence, f., embonpoint; volume, m.*
Vastagsíp, fn. *clarinette, f.*
Vastagulni l. Vastagodni.
Vastartalmu, mn. *qui contient du fer; ferrugineux; martial; ferrifère.*
Vastartalom, fn. *parties ferrugineuses d'un corps, f. pl.*
Vastőr, fn. *chausse-trape, f.*
Vásulni, k. *s'émousser; s'user.*
Vasvágópőröly, fn. *coupoir, m.*
Vasverő, fn. *mateleur, forgeron, m.*
Vasverőte, fn. *forge de fer, f.*
Vasvésö, fn. *ciseleur, m.*
Vasvessző, fn. *barre de fer, f.*
Vasvilla, fn. *fourche, f.*
Vászon, fn. *toile, f.*
Vászonáros, fn. *marchand de toiles, toilier, linger, m.*
Vászonáru, fn. *toilerie, f.*
Vászonköpönyeg, fn. *surtout, m.*
Vászonportéka, fn. *toilerie, f.*
Vászonszövő, fn. *tisserand, m.*
Váz, fn. *charpente osseuse, f., squelette, m.; carcasse, f.*
Vazall, fn. *vassal, m.*

Vázlat, fn. *plan, m., ichnographie, f.; tableau, abrégé, m.; croquis, m.; esquisse, ébauche, f.*
Vázlatos, mn. *esquissé.*
Vázolat l. **Vázlat.**
Vázolni, cs. *esquisser, ébaucher, crayonner.*
Vecsernye, fn. *vêpres, f. pl.*
Véd, fn. *protection; garde; défense, tutelle, sauvegarde, f.; protecteur; défenseur; retranchement; rempart; parapet, m.*
Védállapot, fn. *état de défense, m.*
Védangyal, fn. *ange tutélaire, ange gardien, m.*
Védanya, fn. *patronesse; protectrice, f.*
Védasszony l. **Védanya.**
Védbeszéd, fn. *apologie, f.; plaidoyer, m.*
Veddegélni, cs. *acheter; prendre à diverses reprises.*
Védelem, fn. *protection garde; défense, tutelle, sauvegarde, f.; abri, asile, refuge, m.*
Védelmezés, fn. *protection; défense, f.*
Védelmezni, cs. *protéger, défendre; soutenir* (ex. *une thèse); plaider (une cause).*
Védelmező, fn. *défenseur; protecteur, m.;* —, mn. *qui protège; protecteur; protectrice; tutélaire; abritant;* —leg, ih. *en protégeant, comme protecteur; par manière de défense, pour se défendre.*
Védelmi, mn. *de défense, défensif.*
Védencz, fn. *protégé; client, m.*
Védenczség, fn. *clientèle, f.*
Veder, fn. *seau à l'eau; godet, m.; urne, f.*
Védernyő, fn. *parachûte, m.*
Véderősség, fn. *bastion, rempart, boulevard, m.*
Védés l. **Védelmezés.**
Védeszköz, fn. *moyen de défense, m.*
Védetlen, mn. *sans armes, sans défense; désarmé;* —ség, fn. *manque d'armes, m.; absence de moyens de défense, f.; état désarmé, m.*
Védett, mn. *abrité, protégé par . . ., à l'abri de . . .; protégé.*
Védfal, fn. *mur de défense; rempart, boulevard, m.*
Védfegyver, fn. *arme défensive, f., moyen de défense, m.*
Védfrigy, fn. *alliance défensive, f.*
Védgát, fn. *digue, f.; rempart; mantelet, m.; écluse, f.*
Védhajó, fn. *vaisseau d'escorte, m.*
Védhimlő, fn. *vaccine, f.*
Védintézet, fn. *préparatif de défense, m.*
Védirat, fn. *écrit apologétique, m., apologie, défense (écrite), f.*
Védiró, fn. *apologiste, m.*
Védisten, fn. *dieu tutélaire, m.;* —nő, fn. *déesse tutélaire, f.*
Védjog, fn. *droit de protection* ou *de patronage; protectorat, m.*
Védkalap, fn. *bourrelet, m.*
Védkincs, fn. *palladium, m.*
Védkiséret, fn. *escorte, f.*
Védkosár, fn. *gabion, m.*
Vedleni (ik), k. *perdre les plumes; muer, être en mue; perdre le poil, se peler.*
Vedlés, fn. *mue, f.*
Védlet, fn. l. **Védelem.**
Védlevél, fn. *lettres de protection, f. pl.; sauf-conduit, m.*
Védni l. **Védelmezni.**
Védmű, fn. *retranchement; rempart; parapet, m.*
Védnök, fn. *protecteur; défenseur; patron; suzerain, m.;* —ség, fn. *patronage, protectorat, m.*
Védok, fn. *argument, m.*
Védő, fn. *défenseur; apologiste; protecteur, m.;* —, mn. *qui protège; protecteur; protectrice; tutélaire; de défense, défensif; abritant; apologétique;* —leg, ih. l. **Védelmezőleg.**
Védőleges, mn. *défensif.*
Védőr, fn. *sauve-garde, f.*
Védpénz, fn. *impôt de domicile, d'habitation, m.*
Védrács, fn. *sarrasine; herse, f.*
Védrend, fn. *état militaire, m.*
Védsáncz, fn. *retranchement, m.*
Védség, fn. *patronage, m.*
Védsipka, fn. *bourrelet, m.*
Védszellem, fn. *génie tutélaire, m*
Védszent, fn. *patron, m.*
Védszer, fn. *moyen de défense; preservatif, m.*
Védszó l. **Védbeszéd.**
Védszónok, fn. *défenseur; avocat, apologiste, m.*
Védszövetség, fn. *alliance défensive, f.*
Védtorony, fn. *donjon, m.*
Védúr, fn. *protecteur; patron; suzerain, m.*
Védutlevél, fn. *sauf-conduit, passeport, m.*
Védv, fn. *argument, m.*

Védvám, fn. *droit protecteur, m.*
Védvonal, fn. *ligne de défense, f.*
Vég, fn. *extrême limite; extrémité, f., bout, m.; fin; terminaison, f.;* —, mn. l. Végső.
Végabroncs, fn. *dernier cerceau, sommier, m.*
Végakarat, fn. *les dernières volontés, f. pl., le testament, m.;* —**ilag**, ih. *par testament.*
Végbél, fn. *(intestin) rectum, organe défécateur, boyau culier, m.*
Végbeszéd, fn. *dernier discours, m.*
Végbetű, fn. *(lettre) finale, f.*
Végbevitel, fn. *exécution, réalisation, [f.*
Végbucsu, fn. *éternel adieu, m.*
Végcsapat, fn. *arrière-garde, f.*
Végczél, fn. *but final, m.; fin, f.*
Végelintézés, fn. *décision définitive, f.*
Véges, mn. *limité, borné, fini;* —**ség**, fn. *qualité de ce qui est borné (dans le temps* ou *dans l'espace).*
Végesvégül, ih. *à la fin.*
Végeszakadatlan, mn. *infini; sans fin.*
Végetlen, mn. *infini; sans fin; sans bornes;* —**ség**, fn. *infinité, f.;* —**ül**, ih. *sans fin; à l'infini; infiniment.*
Végett, nh. *à cause de...; pour; afin.*
Végezés, fn. *achèvement, m., terminaison, conclusion, fin, f.; arrêté, m.; résolution, f.*
Végezet, fn. *arrêté, m.; résolution, f.*
Végezetlen, mn. *inexécuté; inachevé;* —**ül**, ih. *sans avoir pu mettre à exécution son projet* ou *réaliser son dessein.*
Végezetre, ih. *à la fin; enfin; finalement.*
Végezetül, ih. *à la fin, finalement; au bout du compte.*
Végezni, cs. *finir, achever, terminer, cesser qc.; mettre fin à qc.; venir à bout de qc.; en finir; conclure, arrêter, déterminer; décider; décerner, décréter (judiciairement).*
Végeződni l. Végződni.
Véghatározat, fn. *arrêt définitif, m.; résolution définitive, f. [pl.*
Véghely, fn. *frontière, f.; confins, m.*
Véghetetlen, mn. *infini;* —**ség**, fn. *infinité, f.;* —**ül**, ih. *infiniment.*
Véghezvihető, mn. *exécutable; faisable, practicable.*
Véghezvitel, fn. *exécution, réalisation, f., achèvement, m.*
Végig, ih. *jusqu'à la fin; d'un bout à l'autre.*
Végintézet, fn. *testament, m.*
Végintézeti, mn. *testamentaire.*
Végintéző, fn. *testateur, m.*
Végitélet, fn. *sentence définitive, f.; arrêt final, m.*
Végképen, ih. *entièrement, totalement.*
Véglet, fn. *extrême, m.*
Végok, fn. *cause finale, f.*
Végösszlet, fn. *total, m.*
Végpont, fn. *point final, m.*
Végre, ih. *à la fin; enfin, finalement; en dernier lieu.*
Végrehajtani, cs. *exécuter; effectuer.*
Végrehajtás, fn. *exécution; consommation, f.;* —**i**, mn. *exécutif; d'exécution.*
Végrehajtó, mn. *exécutif;* —, fn. *exécuteur, m.*
Végrendelet, fn. *testament, m.*
Végrendeleti, mn. *testamentaire.*
Végrendelkezni (ik), k. *faire un testament.*
Végrendelkező, fn. *testateur, m.*
Végrim, fn. *rime finale, f.; refrain, m.*
Végromlás, fn. *fin; ruine, f.*
Végső, mn. *final, dernier, extrême.*
Végszámadás, fn. *compte final, m.*
Végszó, fn. *épilogue, m.; péroraison, f.*
Végszótag, fn. *finale terminaison, f.*
Végtelen l. Végetlen.
Végtére l. Végre.
Végvár, fn. *forteresse située sur la frontière, place frontière, f.*
Végveszedelem, **Végveszély**, fn. *fin; ruine; extrémité, f.*
Végzés, fn. *arrêté, m., résolution; décision, f.*
Végzet, fn. *terminaison, désinence, f.; destin, m.; vicissitude, f.; sort, m.*
Végzetlen l. Végezetlen.
Végződni (ik), k. *se terminer, finir, cesser.*
Vegy, fn. *mélange, amalgame, m.*
Vegyes, mn. *mêlé, mélangé; mixtionné; mixte;* —**iratok**, fn. *miscellanées, m. pl.*
Vegyesülni l. Vegyülni.
Vegyész, fn. *chimiste, m.*
Vegyészet, fn. *chimie, f.*
Vegyíték, fn. *mélange; composé, m.; mixture, f.*
Vegyítés, fn. *action de mêler, mixtion, f.; mélange, m.*
Vegyitetlen, mn. —**ül**, ih. *qui n'est pas mêlé; sans mélange.*

Vegyíthetetlen, mn. *immiscible*; —ség, fn. *immiscibilité, f.*
Vegyítni, cs. *méler, mélanger; allier (ex. des métaux).*
Vegyrész, fn. *ingrédient, m.; parties d'un mélange, f. pl.*
Vegytan, fn. *chimie, f.*
Vegytani, mn. *chimique*; —lag, ih. *chimiquement.*
Vegytudomány, fn. l. Vegytan.
Vegytudós, fn. *chimiste, m.*
Vegyület, fn. *mélange; composé, m.; mixture, f.*
Vegyülni, k. *se méler de qc.; être mêlé avec qc., s'ajouter à qc.*
Véka, fn. *boisseau, m.*
Vékony, mn. *mince, ténu; fin, menu, subtil, svelte*; —, fn. *région lombaire, f.; lombes, reins, m. pl., flanc, m.*
Vékonybőr, fn. *peau mince, fine, f.*
Vékonyfájás, fn. *douleur lombaire, f.*
Vékonyitás, fn. *action d'amincir, f.*
Vékonyítni, cs. *amincir; diminuer l'épaisseur de . . .*
Vékonyodni (ik), k. *s'amincir.*
Vékonyság, fn. *minceur; gracilité, finesse, f.; peu d'épaisseur, m.; ténuité; subtilité, f.*
Vékonytestű, mn. *qui a le corps mince, la taille grêle.*
Vékonyulni l. Vékonyodni.
Vel, nh. *avec; à; de; moyennant, au moyen de.*
Velebánás, fn. *maniement; traitement, m.*
Vélekedés, fn. *avis, m., opinion, f.*
Velekedni (ik), k. *penser, croire; opiner.*
Vélelem, fn. *présomption, f.*
Vélelmezni, k. *présumer.*
Vélemény, fn. *opinion, f.*
Véleményezni, cs. *émettre un avis.*
Vélés, fn. *présomption; opinion, f.*
Véletes, mn. *présumé; putatif.*
Véletlen, mn. és ih. *inespéré; inopiné (ment)*; —, fn. *hasard; accident, m.; fortune, f.; sort, m.*
Véletlenség, fn. *hasard, m.*
Véletlenül, ih. *inopinément.*
Vélhető, mn. *présumable.*
Velin, fn. *papier vélin, m.*
Vélni, k. *être de l'avis* ou *d'avis; penser; croire; opiner.*
Velő, fn. *moëlle, f.*
Velőnemű, mn. *qui est de la nature de la moëlle, médullaire.*
Velős, mn. *moëlleux; énergique.*
Vélt, mn. *prétendu; réputé; putatif.*
Vemhes, mn. *pleine, grosse, qui porte.*
Vemhesni (ik), k. *mettre bas (un poulain), pouliner; ânonner.*
Vén, mn. *âgé; vieux*; —, fn. *vieillard, m.*
Vendég, fn. *hôte, convive, convié, étranger, m.*
Vendégelni, cs. *recevoir des hôtes, donner un repas.*
Vendégeskedés, fn. *bonne chère, f.*
Vendégeskedni (ik), k. *faire un bon repas, dîner, faire bonne chère; banqueter.*
Vendégfal, fn. *paravent, m.*
Vendégfogadó, fn. *hôtellerie, auberge, f., hôtel, m.*
Vendégfogadós, fn. *aubergiste, hôtelier, hôte; traiteur, restaurateur, m*
Vendéghaj, fn. *perruque, f., tour de cheveux, m.*
Vendégjog, fn. *droit de l'hospitalité, m.; lois de l'hospitalité, f. pl.*
Vendéglő, fn. *hôtellerie, auberge, f.*
Vendéglős, fn. *traiteur, restaurateur, m.*
Vendégség, fn. *repas, dîner, banquet, m.*
Vendégszerep, fn. *rôle que joue un acteur étranger, m.*
Vendégszeretet, fn. *hospitalité, f.*
Vendégszerető, mn. *hospitalier.*
Vendégszoba, fn. *chambre* ou *salle pour les étrangers, pièce, commune, f.*
Vendégtárs, fn. *convive, m.*
Véndel, fn. *baril, m.*
Vénes, mn. *un peu vieux, vieillot.*
Vénhedés, fn. *vieillissement, m*
Vénhedni (ik), k. *vieillir; commencer à vieillir.*
Vénheszni l. Vénhedni.
Vénheszteni, cs. *vieillir.*
Vénítni, cs. *vieillir.*
Venni, cs. *prendre; saisir; s'emparer de; s'approprier; enlever; ôter; accepter; recevoir (ce qui est transmis); acheter.*
Vénség, fn. *vieillesse, f.; âge sénile, m.*
Vénülni, k. *vieillir, commencer à vieillir.*
Vény, fn. *récipé, m.*
Venyige, fn. *branche, f.; sarment, cep de vigne; bois de la vigne, m.*
Vér, fn. *sang, m.; parenté, f., sang, m.*
Véráldozat, fn. *sacrifice, m.,* ou *victime de propitiation, f.*
Véralkat, fn. *tempérament, m*

Vérállító, mn. *qui fait arrêter l'écoulement du sang, hémostatique, styptique.*
Vérbíró, fn. *juge de sang, juge criminel, m.*
Vérbiróság, fn. *justice criminelle, f.*
Vérboszú, fn. *vengeance qu'on tire d'un meurtre, f.*
Vérboszuló, fn. *garant du sang, vengeur d'un meurtre, m.*
Vérbőség, fn. *état pléthorique, m., pléthore, polyhémie, f.*
Vércse, fn. *cresserelle, f., émouchet, m.*
Vércsík, fn. *raie sanglante* ou *ecchymosée, f.*
Verdegélni, cs. *frapper; battre.*
Verdesni, cs. *agiter les ailes.*
Vérdíj, fn. *prix du sang, m.*
Véreb, fn. *braque, m., et f.; homme sanguinaire, m.*
Veréb, fn. *moineau, m.*
Véredény, fn. *vaisseaux sanguins, m. pl.*
Veregetni, cs. *frapper; battre.*
Verejték l. Veríték.
Verekedés, fn. *batterie; querelle, rixe, f.; chamaillis, m.*
Verekedni (ik), k. *se battre (ensemble); se battre (en duel, à l'épée, au pistolet); se chamailler.*
Verekedő, fn. *spadassin, bretteur, ferrailleur, duelliste, m.*
Vérelfolyás, fn. *perte de sang, f.*
Verem, fn. *fosse, f.; —* börtön, fn. *cachot (souterrain), m.*
Véren, fh. *sur le fait, en flagrant délit.*
Vérengezés, fn. *massacre, m.*
Vérengezni (ik), k. *verser, répandre du sang.*
Vérengező, mn. *sanguinaire, cruel.*
Vérér, fn. *veine, f.*
Veres, mn. *rouge.*
Verés, fn. *action de frapper; fustigation; bastonnade, f.; battement, m.; pulsation, palpitation, f.; coup, m.*
Véres, mn. *sanglant; taché, souillé de sang.*
Veresbegy, fn. *rouge-gorge, m.*
Veresedni (ik), k. *devenir rouge, rougir.*
Vereség, fn. *défaite, déroute, f.*
Vereselleni (ik), k. *devenir rouge, rougir.*
Vereses, mn. *rougeâtre.*
Veresfehér, mn. *rouge tirant sur de blanc.*
Veresfestő, fn. *teinturier en rouge, m.*
Veresfogoly, fn. *perdrix rouge, f.*
Veresfoltos, mn. *tacheté de rouge.*
Vereshagyma, fn. *oignon, m.*
Vereshaju, mn. *roux; rousseau.*
Véreshurka, fn. *boudin, m.*
Veresítni, cs. *colorer* ou *teindre en rouge, rougir.*
Veresrézműves, fn. *fondeur en cuivre, en bronze, m.*
Veressárga, mn. *rouge tirant sur le jaune* ou *nuancé de jaune; rouge avec un reflet jaunâtre; roux; roussâtre; fauve; briqueté.*
Veresség, fn. *rougeur, f., rouge, m.; rousseur (ex. des cheveux), f.*
Veretlen, mn. *qui n'a pas été battu, etc.* (l. Verni)*; non monnayé, en barres.*
Véretlen, mn. *vide de sang, exsangue; dépourvu, privé de sang.*
Vérevesztett l. Véretlen.
Vérezni, cs. *ensanglanter, tacher de sang.*
Vérfertőzés, fn. *inceste, m.*
Vérfertőző, fn. és mn. *incestueux, (m).*
Vérfolyás, fn. *flux de sang, m.*
Vérfolyásos, mn. *qui a une perte de sang.*
Vérforgás, fn. *circulation du sang, f.*
Vérfürdő, fn. *effusion de sang, f.; massacre, m.*
Vergődés, fn. *agitation, f.; frétillement, m.; efforts impuissants, m. pl.*
Vergődni (ik), k. (át —), *pénétrer à travers en travaillant* ou *avec peine; traverser péniblement; frétiller* (se dit *d'un poisson).*
Vérhányás, fn. *vomissement de sang, m.*
Vérhas, fn. *diarrhée sanguinolente; dyssenterie, f.*
Verhenyeges, mn. *rougeâtre, roussâtre.*
Vérhugyozás, fn. *pissement de sang, m.*
Veríték, fn. *sueur, transpiration, f.; —* es, mn. *suant.*
Veritékezni, k. *suer.*
Veritékező, mn. *qui sue, en sueur.*
Vérkeresztség, fn. *baptême de sang, m.*
Vérkeringés, fn. *circulation du sang, f.*
Vérkorona, fn. *couronne du martyre, f.*
Vérkő, fn. *sanguine, hématite, f.*
Vérköpés, fn. *crachement de sang, m.; hémoptysie, f.*
Vérmenyegző, fn. *St.-Barthélemi, matinées parisiennes, f. (pl.).*
Vérmes, mn. *chez qui le sang surabonde, qui regorge de sang, pléthorique; —* ség, fn. *pléthore, f.*

Vérmogyoró, fn. *noisette de Lombardie, aveline, f.*
Verni, cs. *frapper; battre; choquer; cogner; palpiter* (se dit *du cœur*); *sonner* (se dit *de l'horloge*); falba szeget —, *faire pénétrer, chasser, enfoncer un clou (à coups de marteau) dans le mur.*
Vérokádás l. Vérhányás.
Véromlás, fn. *perte (de sang) foudroyante, hémorrhagie, f.*
Vérontás, fn. *effusion de sang, f.; massacre, m.*
Verő, mn. *qui frappe, qui palpite, etc.; frappant, palpitant.*
Verődni (ik), k. (hoz, hez), *heurter, choquer, battre qc.*
Verőfa, fn. *battoir, m.*
Verőfény, fn. *soleil radieux, beau soleil, grand soleil, coup de soleil, m.;* —es, mn. *éclairé par le soleil.*
Verőkos, fn. *mouton, m.*
Verőóra, fn. *horloge* ou *montre sonnante; pendule à sonnerie, f.*
Vérözön, fn. *flot de sang, torrent de sang, m.*
Vérpad, fn. *échafaud, m.*
Vérpallos, fn. *glaive exterminateur, m.; arme du carnage, f.*
Vérparázna l. Vérfertőző.
Vérpatak, fn. *flot de sang, torrent de sang, m.*
Vérpénz, fn. *prix du sang, m.*
Vérpiros, mn. *rouge de sang, rouge comme du sang.*
Vérpökés l. Vérköpés.
Vérrokon, fn. *proche parent, m.*
Vérrokonság, fn. *consanguinité, f.*
Vers, fn. *vers; couplet, m.; strophe, f.*
Vérsavó, fn. *partie aqueuse* ou *séreuse du sang, sérosité, f.; sérum, m.*
Vérség, fn. *consanguinité, f.*
Verselés, fn. *versification, f.*
Verselni, k. *versifier.*
Verselő, fn. *versificateur, m.*
Versenezni l. Versenyezni.
Versengeni, k. *se disputer qc.* (ex. *la palme*); *disputer qc. à qn.; (se) faire une guerre de (mots etc.).*
Versengés, fn. *disputes, f. pl.*
Versenkedni (ik), l. Versengeni.
Verseny, fn. *combat, m., lutte, f.; concours, m.; concurrence; dispute, émulation; rivalité, f.*
Versenyezni, k. *rivaliser* (ex. *de gloire*); *disputer* (ex. *de talent avec qn.*); *disputer le prix* ou *la palme à qn.; faire concurrence à qn.; entrer en concurrence.*
Versenytárs, fn. *rival; émule; concurrent (pour le prix de la course), m.*
Versenyzés, fn. *concurrence; émulation; rivalité, f.*
Vérsenyv, fn. *scorbut, m.*
Versezet, fn. *poème, m,*
Versezni l. Verselni.
Versnem, fn. *genre de vers, m.*
Versszak, fn. *strophe, f.*
Versszerző, fn. *versificateur, m.*
Vérszinü, mn. *de la couleur de sang.*
Vérszomj, fn. *soif de sang; cruauté, f.*
Vérszomjas, mn. *sanguinaire.*
Vérszopó, mn. *qui suce le sang, sanguisuge;* —, fn. *homme sanguinaire, buveur de sang, tigre, m.*
Vert, mn. *battu; défait.*
Vért, fn. *cuirasse, f.; harnais, m.; écu; écusson, m.*
Vértanu, fn. *martyr, m.*
Vértekecs, fn. *globules de sang, m. pl.*
Vértelen l. Véretlen.
Vértermődés, fn. *sanguification, f.*
Vértes, mn. *cuirassé;* —, fn. *cuirassier, m.*
Vértezet, fn. *harnais, m., armure, f.*
Vértezni, cs. *armer d'une cuirasse, cuirasser.*
Vértgát, fn. *ravelin, m.*
Verthab, fn. *crême fouettée, battue, f.*
Vertpénz, fn. *monnaie, f.*
Vérvágy, fn. *avidité de sang, cruauté, f.*
Vérveres l. Vérpiros.
Vérvesztés, fn. *perte de sang, f.*
Vérzeni (ik), k. *perdre du sang, saigner* (ex. *du nez*).
Vérzés, fn. *saignement, m.*
Vérző, mn. *saignant, sanglant.*
Vésdegélni, cs. *ciseler, graver (continuellement).*
Vese, fn. *rein; rognon, m.*
Vesealaku, mn. *réniforme.*
Vesefa, fn. *anacarde, anacardier, m.*
Vesefájás, fn. *douleurs aux reins, f. pl.*
Vesehus, fn. *rognon, m.*
Vesekór, fn. *maladie des reins, f.*
Vesekő, fn. *calcul rénal, m.*
Vésemény, fn. *gravure, f.*
Vesepecsenye, fn. *longe de veau, f.*
Veseporond, fn. *graviers néphrétiques, m. pl., gravelle, f.*
Vésés, fn. *gravure, f.*
Vesesült, fn. *longe de veau, f.*

Vésni, cs. *travailler, façonner avec le* ou *au ciseau; ciseler; graver.*
Vésnök, fn. *graveur, m.*
Vesö, fn. *ciseau; poinçon; fermoir; ébauchoir, m.*
Vessző, fn. *verge; baguette; houssine, f.; virgule, f.; comma, m.*
Vesszőfutás, fn. *action de passer par les verges* ou *par les baguettes; peine des verges* ou *baguettes, f.*
Vesszőnyaláb, fn. *faisceau de verges, m.*
Vesszőseprő, fn. *fouet, m.*
Vesszőspont, fn. *point et virgule, m.*
Vesszőzés, fn. *fustigation, f.*
Vesszőzni, cs. *fouetter, fustiger; battre à coups de verges.*
Vésü, fn. *ciseau, m.*
Vesz, *ind. prés.* 3. *pers. sing. du* v. Venni.
Vész, *ind. prés.* 3. *pers. sing. du* v. Veszni.
Vész, fn. *tempête, f.; orage, m.; ruine, perte, f.; danger, péril, risque, m.*
Veszedelem, fn. *danger, péril, risque; désastre; malheur, m.*
Veszedelmes, mn. *dangereux, périlleux.*
Veszedelmeztetni, cs. *hasarder, risquer; exposer.*
Vészedzett, mn. *qui s'est endurci aux périls.*
Veszejteni l. Veszítni.
Veszekedés, fn. *querelle(s), f. (pl.); rixe; batterie, f.; chamaillis, m.*
Veszekedni (ik), k. *ferrailler; batailler; se chamailler; quereller.*
Veszekedő, mn. *querelleur; —,* fn. *querelleur, m.*
Veszékelni, k. *se lamenter.*
Veszély, fn. l. Veszedelem.
Veszélyes, mn. l. Veszedelmes.
Veszélyesség, fn. *danger, péril, m.*
Veszélyeztetni, cs. *mettre en danger; exposer au péril.*
Veszélytelen, mn. *exempt de péril, sans danger.*
Veszendő, mn. *périssable; caduc.*
Vészes, mn. *orageux; plein de danger; funeste.*
Veszett, mn. *perdu, ruiné; hydrophobe; —ség,* fn. *rage, hydrophobie, f.*
Vészfuvó, fn. *celui qui sonne l'alarme, alarmiste, m.*
Vészhalál, fn. *peste, f.*
Vészharang, fn. *tocsin; beffroi, m.*
Vészhorgony, fn. *ancre de cale, f.*
Veszítni l. Veszteni.
Vészjel, fn. *signal de détresse, m.; alarme, f.*
Vészjósló, mn. *qui annonce la tempête.*
Vészlövés, fn. *coup de détresse, signal, m.*
Vészmadár, fn. *goéland; pétrel, m.*
Veszni, k. *se perdre; périr; être atteint de rage* ou *d'hydrophobie.*
Vesződés, fn. *tourment, m., peine, f.*
Vesződni (ik), k. *se tourmenter.*
Vesződség, fn. *tourment, m.; peine, f.; —es,* mn. *pénible; fatigant.*
Veszt, fn. *ruine, perte, f.*
Veszteg, ih. *tranquillement.*
Vesztegelni, k. *être tranquille; faire la quarantaine.*
Vesztegetés, fn. *dissipation; dilapidation, f.; luxe; gaspillage, m.; corruption, subornation, f.*
Vesztegetni, cs. *dissiper; dilapider; gaspiller; corrompre, suborner.*
Vesztegető, fn. *dissipateur, dépensier; corrupteur, suborneur, m.*
Veszteglés, fn. *immobilité; tranquillité; quarantaine, f.*
Vesztegl̈öház, fn. *quarantaine, f.*
Veszteni, cs. *perdre; exécuter.*
Vesztes, mn. *qui perd* ou *qui a perdu qc.; défait.*
Vesztés, fn. *perte; exécution (de la peine capitale), f.*
Veszteség, fn. *perte; déperdition, f.; déchet, m.*
Vesztő, mn. *qui perd.*
Vesztőbárd, fn. *hache du bourreau, f.*
Vesztőhely, fn. *lieu du supplice, m.*
Vesztőpad, fn. *échafaud, m.*
Vét, fn. l. Vétel.
Vetegetni, cs. *semer.*
Vétegetni, k. *faillir, pécher.*
Vétek, fn. *péché, m.; faute; coulpe; action coupable, f.*
Vetekedés, fn. *dispute; émulation, f.*
Vetekedni (ik), k. *se disputer qc. (ex. la palme); disputer qc. (à qn.), rivaliser.*
Véteksuly, fn. *poids des péchés, m.*
Vétekül l. Vétkül.
Vétel, fn. *action d'acheter, f.; achat, marché, m.; acquisition, f.; réception (d'une chose), f.*
Vetélkedés, fn. *émulation, f.*
Vetélkedni (ik), k. *rivaliser.* [*valiser.*
Vetélkedő, mn. *qui rivalise, émule, ri-*

Vetélni, k. *avorter.*
Vetélő, fn. *navette, f.*
Vételpénz, fn. *argent dépensé pour l'achat de qc.; prix (d'achat), m.*
Vetélytárs, fn. *émule, rival; concurrent, m.*
Vetemedni (ik), k. (ra, re), *donner dans (une mauvaise affaire, etc.); concevoir (une idée); avoir la hardiesse* ou *l'audace de . . .*
Vetemény, fn. *herbe potagère, f.; légume, m.; —es kert*, fn. *potager, m.*
Veteményezni, k. *semer.*
Veteménymag, fn. *graines, semences, f. pl.*
Vetemítni, cs. (ra, re), *séduire, induire (à mal, en erreur).*
Vetemülni l. **Vetemedni.**
Véteni, k. *faillir; errer, se tromper, se méprendre; pécher (contre); se rendre coupable de qc.*
Vetés, fn. *jet; coup (isolé), m.; action de semer, semailles, f. (pl.).*
Vétés, fn. *faute; culpabilité, f.; manquement; péché, m.*
Vetet, fn. *jet, coup, m.*
Vetetlen, mn. *qui n'a pas été ensemencé.*
Vetett, mn. *ensemencé.*
Vétkelni, cs. *accuser qn. de qc.; imputer qc. à qn.*
Vétkes, mn. *coupable; pécheur; chargé de péchés.*
Vétkesítni, cs. l. **Vétkelni.**
Vétkesítni, cs. **Vétkelni.**
Vétkesség, fn. *culpabilité, f.*
Vétketlen, mn. *exempt de péché.*
Vetkezés, fn. *action de pécher, f.; manquement à ses devoirs, m.; transgression de la loi divine* ou *morale, f.*
Vetkezetlen, ih. *sans être déshabillé.*
Vétkezetlen, ih. *sans avoir commis aucun péché.*
Vetkezni (ik), k. *se déshabiller; ôter ses habits.*
Vétkezni (ik), k. *pécher; commettre un* ou *de(s) péché(s), une* ou *des faute(s); se rendre coupable, manquer à.* [*lette, f.*
Vetkezőasztal, fn. *table de nuit; toi-*
Vetkeződni (ik), k. *se déshabiller.*
Vetkeztetni, cs. *déshabiller qn.*
Vétkül, ih. — tulajdonitani, *attribuer, imputer à qn. la faute de qc.*
Vétlen, mn. *innocent; non coupable.*
Vétlenség, fn. *innocence, non-culpabilité, f.*
Vétlevél, fn. *récépissé, reçu, m.*
Vetni, cs. *jeter; semer; keresztet —, faire la croix.*
Vétni l. **Véteni.**
Vetnivaló, fn. *graine que l'on sème, semence, f.*
Vető, mn. *qui sème; —*, fn. *semeur, m.*
Vetődni (ik), k. *être jeté; arriver par hasard* ou *fortuitement.*
Vetőeke, fn. *semoir, m.*
Vetőgép, fn. *machine à semer, f., semoir, m.*
Vetőháló, fn. *épervier, m.*
Vetőlapát, fn. *pelle à enfourner, f., pelleron, m.*
Vetőmag, fn. l. **Vetnivaló.**
Vetrecze, fn. *fricassée, f.*
Vétség, fn. *méprise, erreur, faute; inadvertance, f.; péché; délit, m.*
Vett, mn. *acheté; reçu.*
Vetettni, cs. *faire sauter (ex. en l'air); faire semer.*
Vevény, fn. *récépissé; reçu, m.*
Vevés, fn. *achat, m.*
Vevő, fn. *acheteur; chaland, m.*
Vezéd, fn. *guide, f.*
Vezekleni, k. *faire pénitence; expier.*
Vezeklés, fn. *pénitence; expiation, f.*
Vezényelni, cs. *commander.*
Vezénylet, fn. *commandement, m.*
Vezér, fn. *commandant; chef; général, m.* [*m.*
Vezérbot, fn. *baton de commandement,*
Vezércsillag, fn. *étoile conductrice; étoile, f.; guide, m.*
Vezérczikk, fn. *premier article (d'un journal), m.*
Vezérelni, cs. *commander, être à la tête, être le chef (d'une armée); conduire, mener; guider.*
Vezérelv, fn. *principe, m.*
Vezérfonal, fn. *fil; guide, m.*
Vezéri, mn. *de commandement.*
Vezérige, fn. *texte, m.*
Vezérkar, fn. *état-major, m.*
Vezérkutya, fn. *limier, m.*
Vezérlés, Vezérlet, fn. *commandement, m., conduite, f.* [*duit.*
Vezérlő, mn. *qui commande, qui con-*
Vezérség, fn. *commandement; corps des généraux, m., généralat, m.*
Vezérszó, fn. *préface, f.*
Vezértüz, fn. *fanal, m.* [*m.*
Vezérürü, fn. *clocheman; sonnailler,*

Vezeték, fn. *lisière; laisse, f.*
Vezetékló, fn. *cheval de main, m.*
Vezetéknév, fn. *nom de famille, m.*
Vezetés, fn. *action de mener; conduite, f.*
Vezetgetni, cs. *mener, conduire, promener qn. (autour de); conduire qn. en divers lieux.*
Vezetni, cs. *mener, conduire, guider (ex. un aveugle); servir de guide; commander, être à la tête.*
Vezető, mn. *celui qui conduit, etc.*; —, fn. *conducteur, guide, m.*
Vézna, mn. *décharné, maigre.*
Véznaság, fn. *maigreur, f.*
Vézníteni, cs. *rendre maigre, faire maigrir, amaigrir.*
Véznulni, k. *devenir maigre, maigrir.*
Viadal, fn. *lutte, f., combat, m.*
Viadalbíró, fn. *juge, arbitre du combat; juge du camp, m.*
Viaskodás, fn. *action de lutter; lutte, f.; combat, m.*
Viaskodni (ik), k. *combattre, lutter corps à corps; se battre contre qn.*
Viaskodó, mn. *combattant.*
Viasz, fn. *cire, f.*; —, mn. *de cire.*
Viaszgyertya, fn. *cierge, m.; bougie, f.*
Viaszkép, fn. *image, figure de cire, f.*
Viaszképművész, fn. *modeleur en cire, m.*
Viaszkorong, fn. *pain de cire, m.*
Viasznemű, mn. *qui ressemble à de la cire; céroïde.*
Viasznyomat, fn. *empreinte sur de la cire, f.* [*etc.*).
Viaszolni, cs. *cirer; frotter (un parquet,*
Viaszos, mn. *ciré, enduit de cire;* — **vászon**, fn. *toile cirée, f.*
Viaszozni, cs. *cirer, enduire de cire.*
Viaszsárga, mn. *jaune de cire.*
Viaszszappan, fn. *savon de cire, m.*
Viaszszin, fn. *couleur de cire, f.*
Viasztapasz, fn. *emplâtre de cire, m.*
Viasztekercs, fn. *bougie (en rouleau), f.*
Vicsorgatni, cs. *grincer les dents.*
Viczkandozni (ik), l. **Ficzkándozni**.
Vidám, mn. *gai; joyeux; jovial.*
Vidámítni, cs. *égayer.*
Vidámító, mn. *qui égaie.*
Vidámodni (ik), k. *s'égayer.*
Vidámon l. **Vidámul**.
Vidámság, fn. *gaîté, joie, hilarité, f.; enjouement, m.*
Vidámul, ih. *gaîment, joyeusement; plaisamment.*
Vidámulni, k. *s'égayer.*
Vidék, fn. *environs, alentours (ex. d'une ville), m. pl.; pays, m.; contrée, f.; campagne; province, f.; site, m.*
Vidítni, cs. *égayer.*
Vidor l. **Vidám**.
Vidra, fn. *loutre, f.*
Vidrafogás, fn. *chasse aux loutres, f.*
Vidulás, fn. *égaiement, m.*
Vidulni, k. *s'égayer.*
Víg, mn. *gai; joyeux; plaisant; divertissant.*
Vigadás, fn. *divertissement, m., réjouissance, f.*
Vigadni, k. *se réjouir.*
Vigadó, fn. *réjouissance, f.*
Vigadozni, k. *se réjouir.*
Vigalom l. **Vigadás**.
Vígan, ih. *gaîment, joyeusement.*
Viganó, fn. *robe (de femme), f.*
Vigasz, fn. *consolation, f.*
Vigasztalás, fn. *consolation (qu'on donne), f.*
Vigasztalhatlan, mn. *inconsolable;* —**ság**, fn. *dissolation, f.;* —**ul**, ih. *inconsolablement.*
Vigasztalni, cs. *consoler.*
Vigasztaló, fn. *consolateur; paraclet, m.;* —, mn. *consolant; rassurant.*
Vigasztalódni (ik), k. *se consoler.*
Vigelmű, mn. *qui a l'humeur gaie* ou *enjouée.*
Vigelműség, fn. *caractère gai* ou *enjoué, m., gaîté d'esprit, de cœur, belle humeur, f., esprit jovial, m.*
Vígjáték, fn. *comédie, f.*
Vígság, fn. *enjouement, divertissement, m.; gaîté; joie; allégresse, f.*
Vígságos, mn. *plaisant, divertissant; comique.*
Vigyázás, fn. *attention, f.; soin, m.; vigilance, f.*
Vigyázat, fn. *attention, f.; soin, m.; vigilance; précaution, f.*
Vigyázatlan mn. *inattentif; inconsidéré;* —**ság**, fn. *manque* ou *défaut d'attention, m., inattention, f.; manque de circonspection* ou *de prévoyance, m.*
Vigyázatlanul, ih. *inattentivement; inconsidérément.*
Vigyázékony, mn. *attentif; soigneux; vigilant;* —**ság**, fn. *attention, f.; soin, m.; vigilance, f.*
Vigyázni, k. és cs. *faire attention à*

qn., à qc.; prendre garde à qc., à qn., surveiller qn.; être attentif ou *vigilant, veiller.*
Vigyázó, mn. *attentif, vigilant; circonspect; précautionné; avisé; prudent;* —, **fn.** *surveillant, gardien; intendant, m.*
Vigyáztalan l. Vigyázatlan.
Vigyorogni, k. *rire indécemment.*
Vihar, fn. *tempête, f., orage; vent impétueux, m.*
Viharos, mn. *orageux; impétueux.*
Viharzani (ik), k. *faire un orage, une tempête; être orageux.*
Viharzás, fn. *mouvement tumultueux, m.; violence de la tempête, f.*
Viharzó, mn. *impétueux; orageux.*
Vihely, fn. *salle d'escrime; palestre, f.*
Vihogni, k. *rire indécemment.*
Víkesztyű, fn. *gant bourré, m.*
Vilacs, fn. *phosphore, m.*
Világ, fn. *monde, univers, m.; lumière, f.*
Világalkotmány, fn. *structure, f., mécanisme de l'univers, m.*
Világbiró, fn. *dominateur, maître, souverain de l'univers, m.*
Világegyetem, fn. *univers, m.*
Világellenző, fn. *garde-vue; écran, m.*
Világesemény, fn. *événement qui influe sur les, qui change les déstinées du monde; fait historique, m.*
Világfi. Világfia, fn. *homme du monde; mondain, m.*
Vilaghirü, mn. *dont la célébrité a fait le tour du monde, célèbre; fameux.*
Világi, mn. *séculier; laïque; temporel, mondain; profane.*
Világiasítani, cs. *séculariser.*
Világilag, ih. *d'une manière mondaine, séculière.*
Világiság, fn. *mondanité, f.*
Világítás, fn. *illumination, f.; éclairage, m.*
Világítni, cs. *illuminer; éclairer; rayonner,* ou *répandre de la lumière*
Világító, fn. *porte-lumière, m.*
Világkerülő, fn. *vagabond, m.*
Világkor, fn. *ère, f.*
Világlani (ik), k. *rayonner,* ou *répandre de la lumière, briller, luire.*
Világlás, fn. *rayonnement de la lumière, m.*
Világleirás, fn. *cosmographie, f.*
Világleiró, fn. *cosmographe, m.*
Világnézet, fn. *manière d'envisager le monde; vue relative au commerce des hommes, vue* ou *maxime pratique, f.*
Világodni (ik), k. *il se fait jour; le jour commence à poindre.*
Világolni, k. *rayonner,* ou *répandre de la lumière, éclairer, briller, luire.*
Világos, mn. *clair; lumineux; éclairé;* — **an, ih.** *clairement.*
Világosbarna, mn. *brun-clair, bai-clair* (se dit *des chevaux*).
Világosítás, fn. *illumination, f.; éclairage, m.; explication, f.; éclaircissement, m.*
Világosítni, cs. *éclairer, illuminer; expliquer, éclaircir.*
Világoskék, mn. *bleu clair.*
Világosodás, fn. *éclaircissement, m.; culture (de l'esprit), f.*
Világosodni (ik), k. *s'éclaircir; s'éclairer;* **világosodik,** *il se fait jour, le jour commence à poindre; le temps s'éclaircit.*
Világospej, mn. *bai-clair.*
Világosság, fn. *lumière; clarté; lucidité, f.*
Világossárga, mn. *jaune clair.*
Világpolgár, fn. *citoyen de l'univers, cosmopolite, m.*
Világpolgári, mn. *de cosmopolite;* —**lag, ih.** *en cosmopolite.*
Világpolgárság, fn. *cosmopolitisme, m.*
Világrendszer, fn. *système de l'univers, univers, m.*
Világsark, fn. *pôles du monde, m. pl.*
Világsugár, fn. *rayon de lumière, m*
Világszerte, ih. *dans tout le monde; partout; en tout lieu.*
Világtáj, fn. *région du monde, f.*
Világtalan, mn. *privé de lumière, sans lumière; ténébreux; aveugle;* —**ság, fn.** *aveuglement, m., cécité, f.*
Világtan, fn. *cosmologie, f.*
Világtengely, fn. *axe du monde. m.*
Világtenger, fn. *océan, m.*
Világtörténet, fn. *histoire du monde, histoire universelle, f.*
Világulni l. Világosodni.
Vilany, fn. *phosphore, m.*
Vilár, fn. *lustre, m.*
Villa, fn. *fourchette, f.; fourchon, m.*
Villádad, mn. *qui a la forme d'une fourche, fourché, bifurqué.*
Villafarku, mn. *pourvu d'une queue fourchue, furcifère.*
Villám, fn. *éclair, m.; foudre, f.*

Villámhárító, fn. *conducteur de la matière électrique, de la foudre, paratonnerre, m.*
Villámlani (ik), k. *éclairer, faire des éclairs;* **—lás**, fn. *fulguration, f.*
Villámsugár, fn. *trait de foudre, m.*
Villanás, fn. *fulguration, f.*
Villanni, k. *reluire, briller; flamboyer.*
Villany, fn. *électricité, f.; fluide électrique, m.*
Villanyerőmű, fn. *machine électrique, f.*
Villanyép l. **Villanyerőmű.**
Villanymérő, fn. *électromètre, m.*
Villanyos, mn. *électrique, électrisé;* **— ság**, fn. *électricité, f.*
Villanyozni, cs. *électriser.*
Villás, mn. *qui forme* ou *qui porte une fourche; fourchu.*
Villázni, cs. *saisir à l'aide d'une fourche* ou *d'une fourchette.*
Villogás, fn. *fulguration; coruscation, f.*
Villogni, k. *reluire, briller.*
Villongani, k. *être en discorde.*
Villongás, fn. *différend, m.; dissidence, discorde (qui règne entre . . .), f.*
Vímester, fn. *maître d'armes, m.*
Vímesterség, fn. *escrime, f.*
Vinczellér, fn. *vigneron, m.*
Víni, k. és cs. *combattre, lutter corps à corps; se battre contre qn.; manier l'épée, faire des armes, escrimer.*
Vinni, cs. *porter (sur ses épaules, etc.); apporter (qc. à qn.); transporter, conduire (en voiture); conduire, mener (en prison); mettre (son fils à l'école).*
Vinnye, fn. *forge à fer, f.*
Vinnyogni l. **Vihogni.**
Viola, fn. *violette, f.*
Violakék, mn. *violet, de couleur violette.*
Violaszin, fn. *violet, m., couleur violette, f.*
Víóra, fn. *leçon d'escrime, f.*
Víoskola, fn. *salle d'armes, f.*
Vípenge, fn. *fleuret, m.*
Vipera, fn. *vipère, f.*
Viperafajzat, fn. *engeance de vipère, f.*
Viradás, fn. *pointe du jour, aube du jour, f.;* **—kor**, *à la pointe du jour.*
Viradat l. **Viradás.**
Viradni, k. *se faire jour; (commencer à) poindre* (se dit *du jour*).
Virág, fn. *fleur, f.;* (a boron), *moisissure, mousse, f.*
Virágbimbó, fn. *bouton de fleur, m.*
Virágcserép, fn. *pot à fleurs; bouquetier, m.*
Virágcsésze, fn. *calice, m.*
Virágdús, mn. *riche en fleurs, plein de fleurs.*
Virágedény l. **Virágcserép.**
Virágfüzér, fn. *couronne de fleurs, guirlande, f.; feston, m.*
Virághét, fn. *semaine sainte, f.*
Virágkáposzta, fn. *chou-fleur, m.*
Virágkedvelés, fn. *goût pour les fleurs, m.*
Virágkedvelő, fn. *amateur de fleurs, m.*
Virágkehely, fn. *calice, godet, périanthe, m.*
Virágkert, fn. *jardin fleuriste, parterre, m*
Virágos, mn. *fleuri; plein de fleurs; couvert de fleurs, chanci, moisi (du vin);* **— káposzta** l. **Virágkáposzta.**
Virágosodni (ik), k. *se couvrir de fleurs, (se) moisir, (se) chancir (du vin).*
Virágozni, cs. *orner de fleurs;* **—**, k. *fleurir, être en fleur.*
Virágszál, fn. *une fleur.*
Virágszár, fn. *tige d'une fleur, f.*
Virágszedés, fn. *récolte de fleurs, f.*
Virágtalan, mn. *sans fleurs; dépourvu de fleurs.*
Virágtenyésztés, fn. *culture des fleurs, f.*
Virágvasárnap, fn. *dimanche des rameaux, m.; pâques fleuries, f. pl.*
Virágzani (ik), k. *fleurir, être en fleur.*
Virágzás, fn. *fleuraison, floraison, f.*
Virágzó, mn. *fleurissant; florissant; en fleur, fleuri.*
Virány, fn. *champ fleuri, m.*
Virányos, mn. *fleuri.*
Virasztani, cs. és k. *veiller.*
Virasztó, mn. *qui veille.*
Virgács, fn. *verges, f. pl., fouet, m.*
Virgácsolni, cs. *donner le fouet (à un enfant), battre à coups de verges, fouetter.*
Virgás l. **Virgács.**
Virgoncz, mn. *agile, vif.*
Virgonczság, fn. *vivacité, f.*
Virítni, k. *fleurir, être en fleur; se colorer en vert; verdir.*
Virító, mn. *fleurissant; florissant; en fleur; fleuri; verdoyant.*
Virradás l. **Viradás.**
Virulni l. **Virítni, Virágozni, k.**
Viruló l. **Virító.**
Viselet, fn. *costume, m.; vêtements, m. pl.; mode, f.; conduite, f.*

Viselhetlen, mn. *qu'on ne peut porter.*
Viselni, cs. *porter (un habit); supporter;* —, vh. *se conduire.*
Viselő, mn. *qui porte, etc.*
Viselős, fn. *enceinte, grosse.*
Viselősség, fn. *grossesse, f.*
Viselt, mn. *usé.*
Viseltetni (ik), k. (vkihez v. vki iránt — val — vel), *professer tel* ou *tel sentiment envers qn.*
Visítni, k. *jeter* ou *pousser des cris perçants, criailler (d'un ton aigu).*
Viskó, fn. *hutte de paysan, cabane, chaumière, f.*
Vissza, ih. *en arrière; derrière soi, à reculons; en reculant; de retour; en échange;* —, isz. *arrière! reculez! retirez-vous!* —, fn. visszája vminek, *revers (ex. d'une étoffe); dos, verso (d'une feuille de papier), m.*
Visszaadni, cs. *rendre; restituer; donner de retour (de l'argent).*
Visszaállitás, fn. *rétablissement, m., restauration; restitution, f.*
Visszaállítni, cs. *remettre; rétablir; restaurer.*
Visszább, ih. *plus en arrière.*
Visszabeszélni, k. *contredire, contrarier qn.*
Visszadöfni, cs. *rendre un coup.*
Visszadőlni, k. *retomber.*
Visszaélés, fn. *abus, m.*
Visszaélni, k. (val, vel), *abuser, mésuser de qc.; profaner (ex. le nom de la Divinité).*
Visszaemlékezés, fn. *réminiscence, f., souvenir, m.*
Visszaemlékezni (ik), k. *se ressouvenir de qc.*
Visszaemlékeztetni, cs. *rappeler les souvenirs de qn. sur qc.*
Visszaesni (ik), k. *retomber; avoir, éprouver une récidive* ou *une rechute.*
Visszafelé, ih. *en arrière; à reculons, en reculant.*
Visszafénylení (ik), k. *être reflété par.*
Visszafizetés, fn. *remboursement, m.; revanche, f.*
Visszafizetni, cs. *rembourser; récompenser; prendre sa revanche.*
Visszafoglalni, cs. *réconquérir; réoccuper qc.*
Visszafordulni, k. *se retourner.*
Visszahangzani (ik), k. *résonner, retentir; sonner mal, être dissonant* ou *discordant.*
Visszahatás, fn. *réaction, f.; contrecoup, m.*
Visszahatni, k. *réagir (sur qc.).*
Visszaható, mn. *réactif; de réaction; rétroactif; réfléchi (du verbe).*
Visszahíni, cs. *rappeler; révoquer; faire revenir qn.*
Visszahivás, fn. *rappel, m.; révocation, f.*
Visszahozhatlan, mn. *irréparable; sans retour.*
Visszahozható, mn. *réparable.*
Visszahökkenni, k. *reculer (d'effroi).*
Visszaindítni cs. *mettre en marche pour retourner.*
Visszaindulni, k. *se mettre en marche pour retourner; commencer sa retraite.*
Visszairat, fn. *rescrit, m.*
Visszaitélni, cs. *adjuger qc. à qn.*
Visszajövet, ih. *chemin faisant; en chemin.*
Visszajövetel, fn. *retour, m.*
Visszakeblézés, fn. *réunion, f.*
Visszakeblezni, cs. *réunir, réjoindre.*
Visszakerítni, cs. *chercher à ravoir.*
Visszakérni, cs. *redemander.*
Visszakerülni, k. *(s'en) retourner; revenir; rentrer; être retrouvé.*
Visszakészülni, k. *faire ses préparatifs pour retourner.*
Visszakiáltani, cs. *rappeler (en criant).*
Visszakivánni, cs. *souhaiter le retour de qn.; regretter (le temps passé); redemander; réclamer.*
Visszalépés, fn. *pas en arrière, m.; retraite; démission; rétractation, f.*
Visszalökés, fn. *coup qu'on rend, m., riposte, f.; repoussement, m.*
Visszalökni, cs. *repousser.*
Visszamenés, fn. *retour, m.; marche rétrograde, f.*
Visszamenetel, fn. *retour, m.*
Visszamenő, mn. *rétrograde.*
Visszanézni, k. *regarder, jeter un regard en arrière.*
Visszanyomni, cs. *refouler, repousser; faire reculer.*
Visszaparancsolni, cs. *donner l'ordre de retourner.*
Visszapattanás, fn. *rebondissement, m.; bricole, f.*
Visszapillantás, fn. *regard en arrière, m.*
Visszapótlás, fn. *restitution, f.; remboursement, m.; reproduction, f.*
Visszapótolni, cs. *restituer; rembourser; reproduire.*

Visszarándulni, k. *retourner (en voiture).*
Visszarántani, cs. *tirer en arrière.*
Visszáról, ih. *à l'envers; de travers; à rebours.*
Visszás, mn. *contraire; adverse; absurde.*
Visszáshangu, mn. *discordant.*
Visszásság, fn. *adversité, f., inconvénient, m.; contrariété, f., absurdité, f.*
Visszaszólni, k. *contredire, contrarier [qn.*
Visszaszolgálni, cs. *rendre un service; rétribuer; restituer.*
Visszaszökni (ik), k. *retourner (en fuyant).*
Visszatartóztatni, cs. *retenir; arrêter; empêcher (de . . .).*
Visszatenni, cs. *remettre qc. à sa place.*
Visszatéríteni, cs. *restituer; rembourser; dédommager (qn. de qc.); réparer; bonifier; reconduire; ramener.*
Visszatérni, k. *(s'en) retourner; revenir; être de retour.*
Visszotétel, fn. *action de remettre qc. à sa place; réduction, f.*
Visszatetszeni (ik), k. *déplaire; offenser, blesser, choquer.*
Visszatetszés, fn. *déplaisir, mécontentement, m.; aversion, f.*
Visszatetsző, mn. *déplaisant, désagréable; qui exprime le mécontentement.*
Visszatorlani, cs. *rendre la pareille; retorquer; prendre sa revanche; user de représailles.*
Visszatorlás, fn. *revanche, f., représailles, f. pl.; talion, m.*
Visszatorolni l. Visszatorlani.
Visszatükrödzeni (ik), k. *se réfléchir, se refléter, se mirer (dans qc.).*
Visszatükrözni, cs. *refléter.*
Visszautasítás, fn. *renvoi; refus, m.*
Visszautasítni, cs. *montrer le chemin (à qn. qui s'en retourne); renvoyer; faire signe à qn. de reculer; refuser.*
Visszautazás, fn. *retour, m.*
Visszautazni, k. *(se mettre* ou *être en voyage pour s'en) retourner; revenir.*
Visszaütni, cs. *rendre les coups, riposter.*
Visszaűzés, fn. *répulsion, f.; refoulement, m.*
Visszaváltani, cs. *dégager; retirer (des effets engagés).*
Visszaváltás, fn. *dégagement; retrait, m.*
Visszavenni, cs. *reprendre; retirer.*
Visszavétel, fn. *reprise, f.; désaveu, m.; rétractation, f.; dédit; rachat, m.*
Visszavonás, fn. *discorde; révocation, rétractation, f.*
Visszavonni, cs. *retirer, porter en arrière; révoquer, rétracter.*
Visszavonó, mn. *discordant; en discorde.*
Visszavonulás, fn. *retraite (ex. d'une armée), f.; retraite, vie retirée, f.*
Visszavonulni, k. *se retirer; se retirer (dans la solitude, etc.); mener une vie retirée.*
Visszavonultság, fn. *vie retirée, f.*
Visszonozni l. Viszonozni.
Visz, *ind. prés. 3. pers. sing. du v.* Vinni.
Visza, fn. *revers (d'une étoffe); dos, m.; pile, f.*
Viszálkodás, fn. *discorde, dissidence; querelle; controverse, f.*
Viszálkodni (ik), k. *vivre en discorde; vivre mal avec qn. (ex. avec sa femme); se quereller.*
Viszálkodó, mn. *discordant; en discorde; querelleur.*
Viszálni, cs. *tordre, retordre (du fil).*
Viszáló, fn. *guindre, m.*
Viszály, fn. *discorde, dissidence, f.; contrariété; adversité, f.*
Viszás l. Visszás.
Viszen l. Visz.
Viszfény, fn. *réflexion, réverbération, f.; reflet(s), m. (pl.).*
Viszfénytan, fn. *catoptrique, f.*
Viszfuvar, fn. *charge en retour, f.; port de retour, m.*
Viszhang, fn. *retentissement; répercussion; réflexion, f.,* ou *renvoi du son; écho, m.*
Viszhangozni, cs. *retentir; résonner; renvoyer, répercuter le son; être renvoyé* ou *répercuté* (se dit *du son*).
Viszhangtan, fn. *catacoustique, f.*
Viszhangzani (ik), k. *résonner, retentir.*
Viszhangzat, fn. *résonnance, f.*
Viszkereset, fn. *droit de reprise; recours, m.*
Viszketeg, mn. *qui démange, prurigineux; pruriteux; —,* fn. *prurit, m.*
Viszketeges, mn. *prurigineux; pruriteux.*

Viszketegség, fn. *prurit, m.*
Viszketés, fn. *démangeaison, f.; prurit, m.*
Viszketni, k. *démanger; sentir un prurit (ex. au nez).*
Viszon, *(en compos.) en échange* ou *en retour; réciproque.*
Viszongás l. Viszálkodás.
Viszonhatás, fn. *effet, m., action réciproque, f.*
Viszonigéret, fn. *contre-promesse, promesse réciproque, f.*
Viszonkérdés, fn. *demande par laquelle on répond (à une question), f.*
Viszonkereset, fn. *reconvention, f.*
Viszonkeresztelkedő, fn. *un anabaptiste.*
Viszonkövetelés, fn. *reconvention; prétention réciproque; prétention opposée, f.*
Viszonlátás, fn. *revoir, m.*
Viszonlátogatás, fn. *visite réciproque, f.*
Viszonos, mn. *réciproque, respectif, mutuel; —an*, ih. *réciproquement, mutuellement.*
Viszonosság, fn. *réciprocité, mutualité, f.*
Viszonozás, fn. *action de rendre; réponse, répartie; réplique, f.*
Viszonozni, cs. *rendre; répondre; riposter.*
Viszont, ih. *réciproquement, mutuellement; de part et d'autre; de nouveau, encore.*
Viszontagság, fn. *contrariété; adversité, f.*
Viszonzani l. Viszonozni.
Viszony, fn. *rapport(s), m. (pl.); proportion; relation; liaison, f.*
Viszonylag, ih. *—os*, mn. *relatif; relativement; —osság*, fn. *corrélation, f.*
Viszonylani (ik.), k. *se rapporter à ..., avoir tel* ou *tel raport (avec qc.); être en proportion de; être à.*
Viszonylat, fn. *rapport, m.; relation; corrélation, f.*
Viszonyos, mn. *réciproque, mutuel; relatif; —ság*, fn. *réciprocité, mutualité; corrélation, f.*
Viszonyulni, k. *se rapporter à.*
Vita, fn. *différend, m., contestation, f.; débat, m.; dispute, f.; litige, m.; controverse; polémique, f.*
Vitás, mn. *contestable, controversé, contesté; en litige, litigieux; contentieux.*
Vitatárgy, fn. *question controversée, f.; point contreversé, m.*
Vitatkozás, fn. *dispute, dissertation, f.*
Vitatkozni (ik), k. *disputer, débattre; soutenir (une thèse); polémiser.*
Vitatkozó, fn. *disputeur; ergoteur, m.*
Vitatlan, mn. *incontesté.*
Vitatni, cs. *combattre, contester; discuter; débattre qc.; assurer; défendre (une opinion).*
Vitázni, k. *disputer; débattre; polémiser.*
Vitel, fn. *action de porter, f.;* l. Vinni.
Vitelbér, **Viteldíj**, fn. *(salaire pour la) voiture, f., port, transport, m.; frais de transport, m. pl.*
Vitelköltség, fn. *frais de transport, m. pl.*
Vitéz, fn. *héros; chevalier, m.; —,* mn. *vaillant; brave; courageux; héroïque.*
Vitézen l. Vitézül.
Vitézi, mn. *héroïque, vaillant; —leg*, ih. *en héros; héroïquement.*
Vitézöv, fn. *écharpe, f.*
Vitézrend, fn. *ordre de chevalerie, m.*
Vitézség, fn. *valeur; bravoure, vaillance, f.*
Vitézül, ih. *vaillamment; bravement; valeureusement; avec bravoure.*
Vitorla, fn. *voile; girouette; flouette, f.*
Vitorlafa, fn. *vergue, antenne, f.*
Vitorlakakas, fn. *girouette, f.*
Vitorlakar, fn. *vergue, f.*
Vitorlakötél, fn. *bras, m.*
Vitorlarud, fn. *vergue, f.*
Vitorlarudaló, fn. *ruban, m., cargue, f.*
Vitorlás, fn. *voilier, m.; —,* mn. *à voiles.*
Vitorlasor, fn. *ligne de route, f.*
Vitorlátlan, mn. *sans voiles.*
Vitorlavászon, fn. *toile à voiles, f.*
Vitorlázat, fn. *voilure, f., voiles, f. pl.*
Vitorlázni. k. *faire voile; aller à la voile; cingler; faire route.*
Vityilló, fn. *cabane; chaumière, f.*
Vívás, fn. *lutte, f., combat, m.; escrime, f.; siège, m.*
Vívmány, fn. *acquêt, conquêt, m.*
Vívni l. Víni.
Vívnok, fn. *maître d'armes, m.*
Vívó, fn. *combattant; jouteur; escrimeur; assiégeant, m.*
Vívóbárd, fn. *hache d'armes, f.*
Vívócsel, fn. *attaque simulée, feinte, f.*
Vívódni (ik), k. *lutter, combattre.*

Vivófogás, fn. *coup de maître, m.*
Vivóhely, fn. *carrière, lice, f.*
Vivóiskola, fn. *salle d'armes, f.*
Vivókard, fn. *fleuret, m.*
Vivókesztyű, fn. *gant bourré, m.*
Vivómester, fn. *maître d'armes* ou *d'escrime, m.*
Vivópenge, fn. *rapière, f.; fleuret, m.*
Vivósáncz, fn. *tranchée, f., approches, f. pl.*
Vivószál, fn. *rapière, f.*
Vivóugrás, fn. *saut en arrière, grand saut, m.*
Vivő, mn. *qui porte;* —, fn. *porteur, m.*
Vivőszék, fn. *chaise à porteurs, f.; brancard; palanquin, m.*
Víz, fn. *eau, f., eaux, f. pl.*
Viza, fn. *grand esturgeon, m.*
Vizahólyag, fn. *vessie natatoire du grand esturgeon; colle de poisson, ichthyocolle, f.*
Vizahólyagenyv, fn. *colle de poisson, ichthyocolle, f.*
Vízakna. fn. *fosse remplie d'eau; fondrière; citerne, f.; puits d'extraction des eaux, m.*
Vízállás, fn. *hauteur de l'eau (d'une rivière, etc.); fondrière, f.*
Vízálló, mn. *à l'épreuve de l'eau; imperméable.*
Vízany, fn. *hydrogène, m.*
Vízár, fn. *inondation, f., déluge; débordement; torrent, m.*
Vízarányos, mn. —an, ih. *horizontal(ement).*
Vízaránytan, fn. *hydrostatique, f.*
Vízárkolás, fn. *(art) hydraulique, f.; aqueduc, m.; conduite d'eau, f.*
Vízárok, fn. *fossé qui sert à conduire l'eau, m., tranchée; rigole; saignée, f.*
Vízbefojtás, fn. *noyade, f.*
Vízbefuladás, Vízbefulás, Vízbefulasztás l. Vízbefojtás.
Vízbehalás, fn. *noyade, f.*
Vízbeli, mn. *aquatique.*
Vízbeölés, fn. *noyade, f.*
Vízbeveszés l. Vízbehalás.
Vizeg, fn. *phlyctène, vésicule, f.*
Vizelés, fn. *action d'uriner, émission, évacuation des urines, f.*
Vizelet, fn. *urine, f.*
Vizelethajtó, mn. *diurétique.*
Vizeletszorulás, fn. *rétention d'urines, f., empêchement qui s'oppose à l'excrétion de l'urine, m.*
Vizelleni l. Vizelni.
Vízellenes, mn. *à l'épreuve de l'eau, imperméable.*
Vizelni, k. *uriner; pisser.*
Vizelőhely, fn. *pissoir; lieu où l'on puise de l'eau, m.*
Vizelőhólyag, fn. *vessie* ou *poche urinaire, vessie, f.*
Vizelőzug, fn. *pissoir, m.*
Vizeny, fn. *gonflement hydropique, m.*
Vizenyős, mn. *rempli d'eau, aqueux; humide, séreux.*
Vizenyősség, fn. *aquosité; sérosité, f.*
Vízépítés, fn. *construction dans l'eau* ou *destinée à résister à l'eau, f.; architecture hydraulique, hydrotechnie, f.*
Vízépítész, fn. *architecte hydraulique, m.;* —et, fn. *architecture hydraulique, hydrotechnie, f.*
Vízér, fn. *veine d'eau, f.*
Vízeresz, fn. *saignée, écoulement, m., dérivation des eaux, f.*
Vízerőtan, fn. *hydrodynamique, f.*
Vizes, mn. *aqueux; humide; séreux; mêlé de l'eau, trempé; d'eau, de l'eau, à l'eau.*
Vizesedni (ik), k. *être pénétré d'humidité, devenir humide, mouillé* ou *trempé.*
Vizesen, ih. *trempé.*
Vízesés, fn. *chute d'eau, cascade, cataracte, f.; saut (d'une rivière, etc.), m.*
Vízeset, fn. *pente (de la rivière), f.*
Vízesetmérő, fn. *niveau (d'eau); niveau hydraulique, m.*
Vizesítni, cs. *arroser (d'eau); mouiller; tremper.*
Vizespohár, fn. *verre à eau, m.*
Vizesség, fn. *qualités aqueuses, f. pl.; aquosité; sérosité, f.*
Vizesülni l. Vizesedni.
Vizesüveg, fn. *bouteille, carafe d'eau, f.*
Vízeszű, mn. *imbécile; hébété; niais.*
Vizetlen, mn. *dépourvu d'eau; sec.*
Vizezni, cs. *mêler de l'eau (dans* ou *avec le vin), couper, tremper (son vin); humecter; mouiller; arroser (d'eau); tremper.*
Vízfakadás, fn. *source (d'eau), fontaine, f.*
Vízfogó, fn. *citerne, f.; réservoir (d'eau), m.*
Vízfolyas, fn. *courant, écoulement (de l'eau), m.*
Vízforgatag, fn. *trombe, f., siphon, m.*

Vízforrás, fn. *source (d'eau), fontaine, f.*
Vízgyógyitás, fn. *cure, f., traitement par l'eau, m.*
Vízháta, fn. *superficie de l'eau; étendue* ou *nappe d'eau, f.*
Vízhatlan, mn. *à l'épreuve de l'eau, imperméable.*
Vízhimlő, fn. *varicelle vésiculeuse, lymphatique* ou *cristalline, f.*
Vízhordó, fn. *porteur d'eau, m.*
Vízi, mn. *aquatique.*
Vízibeteg l. **Vízkóros**.
Vízibika, fn. *butor (d'Europe), m.*
Víziborju, fn. *salamandre aquatique, f.*
Vízileány, fn. *Naïade, Néréide, f.*
Víziló, fn. *hippopotame, m.*
Vízimadár, fn. *oiseau aquatique, m.*
Vízipuska, fn. *pompe à feu, f.*
Vízirány, fn. *entraînement, m., direction, f., cours de l'eau, m.*
Vízirányméró, fn. *niveau à bulle d'air, m.*
Vízirányos, mn. *horizontal.*
Vízisza, fn. *buveur d'eau, abstème, m.*
Víziszony, fn. *crainte* ou *horreur de l'eau, hydrophobie, f.*
Vízityúk, fn. *poule d'eau, f.*
Vízjáratlan l. **Vízhatlan**.
Vízkár, fn. *dégât, dommage causé par l'eau* ou *par des inondations, m.; avarie, f.*
Vízkereszt, fn. *jour des Rois; les Rois, m. pl.; Épiphanie, f.*
Vízkészlet, fn. *provision d'eau; aiguade, f.*
Vízkór, fn. *hydropisie, f.*
Vízkóros, fn. *hydropique, m.*
Vízkórság, fn. *hydropisie, f.*
Vízkórságos, mn. *hydropique.*
Vízlecsapolás, fn. *décharge, f.*
Vízlék, fn. *dalot, m.*
Vízmagasság, fn. *hauteur des eaux, f.; niveau de l'eau, m.*
Vízmelléki, fn. *riverain, m.*
Vízmelletti, mn. *qui habite près de l'eau, sur les bords de l'eau, de la rivière, du lac, etc.*
Vízmértan, fn. *hydrométrie, f.*
Vízmosás, fn. *endroit où la rivière a miné ses bords, m.*
Vízmoztan, fn. *hydrodynamique; hydraulique, f.*
Vízmű, fn. *machine hydraulique, f.; bâtiment dans l'eau, m.*
Vízműtan, fn. *hydrotechnique, f.*
Víznyugtan, fn. *hydrostatique, f.*
Vízomlás, fn. *chute d'eau, cascade, cataracte, f.; saut (d'une rivière), m.*
Vízoszlás, fn. *séparation (d'une fleuve, etc. en deux* ou *plusieurs bras), f.*
Vízoszlop, fn. *colonne d'eau, f.*
Vízöntő, fn. *verseau (signe du zodiaque), m.*
Vízözön, fn. *déluge, m.*
Vízrekesz, fn. *écluse; digue (de séparation), f.; reservoir (d'eau), m., citerne, f.*
Vízrekesztés, fn. *action de séparer, d'arrêter, de détourner les eaux, f.*
Vízsodra, fn. *entraînement, cours de l'eau, m.*
Vízsúlytan, fn. *hydrostatique, f.*
Vízszakadás l. **Vízesés**.
Vízszín, fn. *couleur d'eau, couleur glauque; détrempe, f.; surface* ou *superficie de l'eau, f.*
Vízszínmérés, fn. *art de niveler, nivellement, m.*
Vízszint, ih. *à fleur d'eau; de niveau; horizontalement.*
Vízszintezni, cs. *niveler.*
Vízszivattyu, fn. *pompe hydraulique, f.*
Vízszüke, fn. *manque d'eau, m.*
Víztan, fn. *hydrologie, f.*
Víztartó, fn. *réservoir (d'eau), m.; citerne, f.*
Víztolulás, fn. *torrent, m.*
Víztorlás, fn. *amas d'eau, m.*
Vizsga, mn. *scrutateur; —,* fn. *examen, m.*
Vizsgálás, fn. *action d'examiner, f.*
Vizsgálat, fn. *examen, m.; recherche; inquisition, f.*
Vizsgálhatatlan, mn. *inscrutable.*
Vizsgálni, cs. *examiner, rechercher; sonder; faire l'instruction de.*
Vizsgáló, fn. *examinateur; scrutateur; vérificateur, m.*
Vizsgálódás, fn. *recherche; exploration; observation (attentive); reconnaissance, f.*
Vizsgálódni (ik), k. *faire des recherches (pour savoir qc.); explorer; sonder; faire une reconnaissance.*
Vizsgaság, fn. *désir de rechercher, besoin* ou *esprit d'investigation, m.*
Vizsla, fn. *chien de quête; brac, m., braque, f.; limier, m.*
Voks l. **Szavazat**.
Volt, mn. *qui a été; —,* fn. *essence, substance; manière d'être, f.*

Voltaként, **Voltakép**, **Voltaképen**, ih. *proprement.*
Vonaglani (ik), k. *se convulser; être à l'agonie* ou *agonisant, agoniser.*
Vonaglás, fn. *convulsion; agonie, f.*
Vonakodás, fn. *refus; déni, m.*
Vonakodni (ik), k. *se refuser (à qc.); refuser (qc. à qn.); opposer un* ou *des refus.*
Vonakozni l. Vonakodni.
Vonal, fn. *ligne, f.; réglet, m.*
Vonalos, mn. *qui a des lignes; rayé.*
Vonalozni, cs. *tracer des lignes sur, rayer; régler.*
Vonalozó, fn. *régleur; tire-ligne, traçoir, m.*
Vonás, fn. *traction, f.; linéament (de la physionomie); trait (de plume, du caractère, etc.), m.; ligne; raie; strie; virgule, f., trait d'union, tiret; sillon, m.*
Vonásolni, cs. *marquer de lignes fines* ou *de petits traits.*
Vonásolt, mn. *linéolé; strié; lirelleux; rayé.*
Vonásos l. Vonásolt.
Vonasz, fn. *règle, f.*
Vonat, fn. *extrait, m.; train, m.;* l. Vonás. [*m.*
Vonatkozás, fn. *relation, f.; rapport,*
Vonatkozni (ik), k. *se référer, se rapporter à qc.*
Vonatkozó, mn. *se rapportant à ..., relatif à ...*
Vonatkozólag, ih. *relativement à ..., par rapport à ...*
Vonczolni, cs. *traîner, entraîner.*
Vonékony, mn. *dilatable; extensible.*
Vonhangszer, fn. *instrument à archet, m.*
Vonítás, fn. *hurlement, m.*
Vonítni, cs. vállat —, *hausser les épaules;* —, k. *hurler, pousser des hurlements.*
Vonni, cs. *tirer; attirer; amener; traîner; entraîner; remorquer.*
Vonó, mn. *qui tire, etc.;* —, fn. *archet de violon, m.; crochet, m.*
Vonódni (ik), k. *se transporter; aller; passer; se mouvoir; se diriger.*
Vonogatás l. Vonakodás.
Vonogatni, cs. *tirer.*
Vonóhid, fn. *pont-levis, m.*
Vonókés, fn. *plane, f.*
Vonómarha, fn. *bête de trait, f.*
Vonószék, fn. *bec d'âne, m.*
Vonszolni, cs. *traîner; entraîner.*
Vont, mn. *tiré; étiré;* —csövü fegyver, *arquebuse rayée, f.*
Vontarany, fn. *or filé, m.*
Vontatás, fn. *traction, f.; trait (d'une voiture, etc.); halage, m.; remorque (d'un navire), f.*
Vontatni, cs. *faire tirer, traîner, entraîner la voiture; remorquer (un navire).*
Vontató, mn. *qui tire, de trait.*
Vontatókötél, fn. *(câble de) remorque, f., câbleau, m.; cincenèle, f.; trait; combleau, m.*
Vontatva, ih. *lentement.*
Vonulni, k. *se transporter; aller; passer; se mouvoir; se diriger; marcher; flotter; défiler.*
Vonzalmas, mn. *attractif; attirant.*
Vonzalom, fn. *inclination; affection; sympathie, f.*
Vonzani, cs. *attirer, attraire.*
Vonzerö, fn. *force, vertu attractive, attraction, f.*
Vonzódás, fn. *inclination, affection; sympathie, f.*
Vonzódni (ik), k. *affectionner qn., porter de l'affection* ou *de l'amitié à qn.*
Vorczogni, k. *craquer (sous les dents).*
Vö, fn. *gendre, beau-fils, m.* [*m.*
Vöcsög, **Vöcsök**, fn. *colymbe, plongeon,*
Vödör l. Veder.
Vöfél, fn. *premier garçon, m.*
Vőlegény, fn. *fiancé, prétendu, futur époux; jeune marié, m.*
Völgy, fn. *vallée, f.; val, m.*
Völgyelni, cs. *canneler; entailler; jabler.* [*m.*
Völgyelőfuró, fn. *tarière, f.; evidoir,*
Völgyelőgyalu, fn. *mouchette, doucine, f.*
Völgyelőkalapács, fn. *suage, m.*
Völgyelővésü, fn. *gouge, f.; fermoir à nez rond; goujon, m.; rondelle, f.*
Vörheny, fn. *(fièvre) scarlatine, f.*
Vörös l. Veres.
Vörösbegy l. Veresbegy.
Vöröshagyma l. Vereshagyma.
Vörzse, fn. *nasse de fond, f.*
Vulkán, fn. *volcan, m.*
Vulkánnemü, mn. *volcanique; plutonien.*

Z.

Zab, fn. *avoine, f.*
Zabálni, k. *manger trop; faire débauche; manger avec voracité* ou *d'une manière indécente.*
Zabálóhideg, fn. *boulimie, f.*
Zabált, mn. *rassasié (à l'excès), saturé.*
Zabdara, Zabdercze, fn. *gruau d'avoine,* [*m.*
Zabföld, fn. *champ semé d'avoine, m.*
Zabgyermek, fn. *enfant illégitime, naturel, bâtard, m.*
Zabkenyér, fn. *pain d'avoine, m.*
Zabla, Zablázni l. Zabola, Zabolázni.
Zabló, fn. *auge, f.*
Zabola, fn. *bride, f., mors, frein, m., embouchure, f.*
Zabolátlan, mn. *sans bride, débridé; sans frein; effréné.*
Zabolátlanság, fn. *licence (effrénée), f.*
Zabolátlanul, ih. *sans bride; sans frein.*
Zabolázni, cs. *mettre la bride (à un cheval, etc.); brider; refréner; dompter.*
Zabos, mn. *mêlé avec l'avoine; d'avoine; à l'avoine; nourri d'avoine.*
Zacskó, fn. *petit sac; sachet, m.; bourse; poche, f.*
Zacskós, mn. *qui fait des poches.*
Zacskósok, fn. t. *animaux à bourse, marsupiaux, m. pl.*
Zacskóspók, fn. *araignée, porte-sac, f.*
Zádor, fn. *querelleur, m.*
Zafir, fn. *saphir, m.*
Zagyva, fn. *mélange, m.; —,* mn. *mêlé, mélangé.*
Zagyválás, fn. *action de mêler, f., mélange, m.*
Zagyvalék, fn. *mélange, galimatias, m.*
Zagyválni, cs. *mêler; mélanger.*
Zaha, fn. *ardeur de l'estomac, f.*
Zaj, fn. *tumulte, bruit; fracas, m.; émeute; alarme, f.; glace(s) flottante(s); glaçons, m. pl.*
Zajda, fn. *havre-sac, m.*
Zajdítni, cs. *révolter, ameuter.*
Zajdulni, k. *quereller.*
Zajgani l. Zajogni.
Zajgás, fn. *action de faire du bruit, f.; tumulte, m.*
Zajgatni, cs. *révolter, ameuter.*
Zajgó, mn *bruyant.*
Zajjég, fn. *glace mouvante, f., glaçons, m. pl.*
Zajlani (ik), k. *charrier des glaçons* (se dit *d'un fleuve*), *flotter sur l'eau* (se dit *des glaçons*).
Zajogni, k. *faire du bruit, du tapage; tempêter; être dans une grande agitation, flotter.*
Zajongani l. Zajogni.
Zajongás, fn. *bruit sourd, confus et intense, bruit (des vagues), m.*
Zajongó, mn. *bruyant.*
Zajos, mn. *bruyant; tumultueux; orageux; turbulent.*
Zajtalan, mn. *sans bruit, tranquille.*
Zaklatás, fn. *vexation(s); tribulation(s), f. pl.*
Zaktlatni, cs. *pousser, presser qn.; tourmenter, vexer.*
Zálog, fn. *garantie, sûreté, f.;* ingó —, *gage; nantissement, m.;* ingatlan —, *hypothèque, f.*
Zálogház, fn. *mont-de-piété, m.*
Záloghivatal, fn. *lombard, m.*
Zálogjáték, fn. *jeu au gage touché, m.*
Zálogjegy, fn. *reçu de nantissement, m.*
Zálogjog, fn. *droit d'hypothèque, m.; —i,* mn. *hypothécaire.*
Zálogjószág, fn. *terre engagée, f.*
Zálogképen, ih. *par engagement; hypothécairement.*
Záloglevél, fn. *contrat pignoratif; reçu de nantissement, m.*
Zálogolás, fn. *saisie (mobilière, immobilière), saisie-exécution, saisie-gagerie, f.*
Zálogolni, cs. *saisir qc. pour gage de . . .; se saisir, se nantir de qc.*
Zálogoló, fn. *celui qui saisit, saisissant, m.*
Zálogos, mn. *engagé.*
Zálogosdi, fn. *jeu du gage (touché), m.*
Zálogosítás, fn. *engagement, m.; hypothèque, f.*
Zálogosítni, cs. *engager; hypothéquer.*
Zálogpénz, fn. *somme prêtée sur gages, f.* [*m.*
Zálogszerződés, fn. *contrat pignoratif*

Zálogul, ih. l. Zálogképen.
Zálogvétel l. Zálogolás.
Zálogvevő, fn. *créancier nanti* ou *engagiste, m.*
Zamat, fn. *arome, m.;* — os, mn. *aromatique.*
Zápfog, fn. *dent mâchelière, dent molaire, f.*
Zápor, fn. *averse, ondée; giboulée, f.*
Záporeső, fn. *pluie d'averse; pluie battante, f.*
Záporpatak, fn. *torrent, m.*
Zár, fn. *serrure, f., verrou; pêne, m.; saisie, f., arrêt, séquestre (d'un bien), embargo, m.; blocus, m.*
Záradék, fn. *clause; réserve, f.*
Zárakozni l. Zárkozni.
Zarándok, fn. *pèlerin, m.*
Zarándokkobak, fn. *calebasse, f.*
Zarándoklás, fn. *pèlerinage, m.*
Zarándoknő, fn. *pèlerine, f.*
Zarándokolni, k. *aller en pèlerinage* (ex. *de la Mecque*).
Zarándokpálcza, fn. *bourdon, m.*
Zarándokság, fn. *pèlerinage, m.*
Záratlan, mn. *qui n'est pas fermé.*
Zárcsengetyü, fn. *beffroi, m.*
Zárda, fn. *couvent; monastère; cloître, m.*
Zárfa, fn. *barre, f.*
Zárfogó, fn. *crampon, m.*
Zárgát, fn. *digue, f.*
Zárgondnok, fn. *séquestre, m.*
Zárház, fn. *cloison de serrure, f., palastre, m.*
Záridő, fn. *temps de la fermeture des portes, m.*
Zárjel, fn. *crochet, m., parenthèse, accolade, f.*
Zárkapocs, fn. *crochet d'enrayure; bec-de-cane, m.*
Zárkerék, fn. *roue d'arrêt; roue de rencontre, f., crochet, m.*
Zárkozni (ik), k. *se fermer; s'enfermer; se renfermer.*
Zárkozott, mn. *serré; taciturne; peu communicatif;* — ság, fn. *caractère taciturne, m.; extrême réserve, f.*
Zárkő, fn. *dernière pierre; clef (de voûte, etc.), f.; clausoir, m.*
Zárkúp, fn. *arrêt (de la fusée). cliquet; sautoir, m.*
Zárlat, fn. *blocus, m.; séquestre, m.; saisie, f.; embargo, m.*
Zárlemez, fn. *platine (d'une serrure), f.*
Zármondat, fn. *proposition finale; conclusion, f.*

Zárni, cs. *serrer; fermer; clore; terminer, conclure (un discours).*
Záródni (ik), k. *se fermer.*
Zárolni, cs. *séquestrer; bloquer.*
Záros, mn. *muni d'une serrure.*
Zárpénz, fn. *entrée, f.*
Zárrugó, fn. *ressort de serrure, m.*
Zárszeg, fn. *clou à serrure, m.*
Zárszó, fn. *discours de clôture, m.*
Zártartó, fn. *séquestre, m.*
Zárütköző, fn. *auberon, moraillon, m.*
Zárvonal, fn. *cordon, m.*
Zászló, fn. *drapeau, m.; enseigne, bannière, f.;* (lovasságnál), *étendard, m.;* (hajóseregnél), *pavillon, m.*
Zászlóalj, fn. *bataillon, m.*
Zászlónyel, fn. *fût d'étendard, m., lance d'étendard, f.*
Zászlóőrs, Zászlóőrség, fn. *garde du drapeau, f.*
Zászlós, mn. *pourvu d'un étendard.*
Zászlósark, fn. *talon du fût d'un drapeau, talonnier, m.*
Zászlószentelés, fn. *bénédiction du drapeau* ou *des drapeaux, f.*
Zászlótartó, fn. *enseigne, m.; porte-enseigne, porte-drapeau; porte-étendard, cornette, guidon, m.*
Zászlótok, fn. *étui de drapeau, m.*
Zátony, fn. *ensablement (dans une rivière), m.; basses, f. pl.; banc (dans la mer), m.*
Závár, fn. *barre (mobile, qui sert à fermer), f.; verrou, m.; targette, f.; pêne, m.*
Zavar, fn. *confusion, f.; désordre; trouble; embarras, m.*
Zavarás, fn. *confusion, f.; perturbation; altération de la transparence de qc., f.*
Zavaratlan, mn. —ul, ih. *qui n'est pas troublé* ou *trouble, tranquille(ment); sans troubler; limpide; transparent.*
Zavarék, fn. *mélange; galimatias; chaos, m.*
Zavarékos, mn. *trouble* (se dit *d'un liquide); chargée* (se dit *de l'urine*); *qui contient de la lie.*
Zavargatni, cs. *troubler à diverses reprises.*
Zavargó, Zavargós, mn. *tumultuaire; tumultueux; turbulent; agité.*
Zavarkozni, Zavarlani l. Zavarodni.
Zavarni, cs. *mettre en désordre; confondre, mêler; troubler qn.; altérer la transparence de qc.; troubler.*

Zavarodás, fn. *embarras, m.; perplexité; confusion, f.*
Zavarodni (ik), k. *se troubler; se brouiller; s'embrouiller; se déconcerter.*
Zavarodott, mn. *confus; déconcerté; embarrassé; en peine; perplexe; troublé.*
Zavarogni, k. *fomenter, exciter des* [*troubles.*
Zavarolni l. Zavarni.
Zavaros, mn. *trouble; chargé; troublé.*
Zavarosítni, cs. *altérer la transparence de qc., troubler.*
Zavarosodni (ik), k. *se troubler.*
Zavart, mn. *embrouillé; confus; perplexe; troublé.*
Závor l. Závár.
Zebra, fn. *zèbre, m.*
Zegzug, fn. *zigzag, m.;* —os, mn. *en zigzag.*
Zeller, fn. *ache, f.; céleri, m.*
Zendítni, cs. *faire sonner* ou *retentir; exciter, pousser à la révolte.*
Zendítő, mn. *révoltant;* —, fn. *agitateur, boute-feu, m.*
Zendülés, fn. *retentissement, m.; révolte, rébellion; émeute, f.*
Zendülni, k. *sonner, retentir; révolter.*
Zendülő, mn. *qui sonne; révolté;* —, fn. *rebelle, m.*
Zene, fn. *musique, f.*
Zenebona, fn. *tumulte; émeute, f.*
Zenebonás, mn. *inquiet; agité; turbulent.*
Zenebonáskodás, fn. *troubles, m. pl., émeutes, f. pl.*
Zenebonáskodni (ik), k. *fomenter, exciter des troubles.*
Zeneegylet, fn. *société de musique, f.*
Zenekar, fn. *orchestre, m.*
Zenekiséret, fn. *accompagnement, m.*
Zenélni, k. *faire de la musique.*
Zenemű, fn. *œuvre musicale, f.*
Zenenagy, fn. *maître de chapelle, m.*
Zeneóra, fn. *horloge à carillon, f.*
Zenész, fn. *musicien, m.*
Zenészet, fn. *art musical, m., musique,* [*f.*
Zengedezni, k. *sonner (doucement); chanter* (se dit *des oiseaux*); *faire entendre des sons mélodieux.*
Zengeni, k. *chanter* (se dit *des oiseaux*); *sonner, tinter; résonner, retentir;* zeng az ég, *il tonne.*
Zengetni, cs. *faire retentir.*
Zengő, mn. *sonnant; retentissant; mélodieux.*
Zengzetes, mn. *sonore; résonnant; mélodieux.*
Zerge, fn. *chamois, m.*
Zergebak, fn. *chamois mâle, m.*
Zergebőr, fn. *chamois, m.*
Zergész l. Zergevadász.
Zergészet, fn. l. Zergevadászat.
Zergeteve, fn. *antilope-chameau, m.*
Zergevadász, fn. *chasseur de chamois, m.*
Zergevadászat, fn. *chasse des* ou *aux chamois, f.*
Zerus, fn. *zéro, m.*
Zérzúr, fn. *tumulte, bruit, vacarme; tapage, m.*
Zihálni, k. *(respirer avec difficulté), être essoufflé; haleter, souffler.*
Zilálni, cs. *houspiller.*
Zilált, mn. *houspillé; désordonné; confus;* —hajakkal, *les cheveux en désordre, échevelé(e).*
Ziliz, fn. *althée, guimauve, f.*
Zinc, fn. *zinc, m.*
Zivatar, fn. *orage, m.; tempête, f.; ouragan, m.; bourrasque, f.;* —os, mn. *orageux.*
Zokogás, fn. *pleurs; sanglots, m. pl.*
Zokogni, k. *sanglotter; pleurer à chaudes larmes.*
Zokon, ih. *douloureusement; péniblement; amèrement.*
Zománcz, fn. *émail, m.*
Zománczfestés, fn. *peinture en émail, f.*
Zománczmű, fn. *émaillure, f.*
Zománczolás, fn. *art d'émailler, m., émaillure, f.*
Zománczolat, fn. *ouvrage émaillé; émail, m.; émaillure, f.*
Zománczolni, cs. *émailler.*
Zománczoló, fn. *émailleur, m.*
Zománczos, mn. *émaillé.*
Zománczozni l. Zománczolni.
Zongora, fn. *clavecin; piano, m.*
Zongorajátszó, fn. *joueur de clavecin, claveciniste, m.*
Zongorakészitő, fn. *facteur de clavecin, m.*
Zongorálni l. Zongorázni.
Zongorász, fn. *pianiste, m.*
Zongorázni, k. *jouer du clavecin; toucher le clavecin.*
Zord l. Zordon.
Zordon, mn. *rude, âpre; dur, rigoureux* (se dit *du climat, etc.*); *austère; sévère; sauvage, inculte* (se dit *d'un paysage*).

Zordonság, fn. *rudesse; âpreté; austérité, f.; aspect sauvage, m.*
Zordul, ih. *rudement; avec austérité; durement.*
Zökkenés, fn. *cahot, m.*
Zökkenni, k. *cahoter* (se dit *d'une voiture*).
Zökögés, fn. *cahots, m. pl.*
Zökögni, k. *faire des cahots.*
Zökögő, mn. *qui cahot.*
Zökögős, mn. *(qui fait cahoter), raboteux; inégal.*
Zöld, mn. *vert; qui n'est pas mûr; —*, fn. *la couleur verte, le vert; la viridité* (ex. *des végétaux*); *pique, m.*
Zöldborsó, fn. *pois verts, m. pl.*
Zölded, mn. *tirant sur le vert, verdâtre.*
Zöldelleni (ik), k. *verdir, verdoyer.*
Zöldellés, fn. *verdure, f.*
Zöldellő, mn. *verdoyant.*
Zölden, ih. *vert.*
Zöldes l. Zölded.
Zöldgálicz, fn. *vitriol martial, m.*
Zöldike, fn. *verdier; chloris, m.*
Zöldítni, cs. *verdir.*
Zöldsárga, mn. *jaune tirant sur le vert, jaune verdâtre.*
Zöldség, fn. *de la verdure; herbe potagère, f.; légume, m.*
Zöldtakarmány, fn. *de la verdure, f.*
Zöldülni, k. *devenir vert, verdir.*
Zöm, fn. *gros* (ex. *de l'armée*), *m.*
Zömöcskölni, cs. *écraser, écacher.*
Zömök, mn. *ramassé, trapu; qui a la fibre serrée.*
Zördítni, cs. *choquer, faire retentir* (ex. *les armes*); *secouer des chaînes.*
Zördülni, k. *faire du bruit, résonner; faire entendre un bruit de chaînes.*
Zörej, fn. *bruit, m.*
Zörgeni l. Zörögni.
Zörgés, fn. *bruit; cliquetis, m.*
Zörgetni, cs. *choquer, faire retentir* (ex. *les armes*); *secouer (des chaînes); frapper* (ex. *à la porte*); *faire du bruit, du fracas* ou *du vacarme.*
Zörgetyü, fn. *hochet (jouet d'enfants), m.; castagnette(s) (des Espagnols), f. (pl.).*
Zörgölődni (ik), k. *faire du bruit, [gronder.*
Zörögni, k. *faire du bruit, résonner; frapper* (ex. *à la porte*).
Zörömbölés, fn. *bruit, m.*
Zörömbölni, k. *faire du bruit.*
Zörrenni, k. *(commencer à) sonner; résonner, retentir.*
Zöttyenni l. Zökkenni.
Zötyögni l. Zökögni.
Zubbony, fn. *robe d'enfant; jaquette, f.; jupon, m.*
Zúdítni, cs. *lancer; soulever, révolter, ameuter; agiter, pousser à la révolte.*
Zúdulás, fn. *soulèvement, mouvement tumultueux, m.*
Zúdulni, k. *se soulever, se révolter.*
Zug, fn. *coin, m.*
Zúgatyu, fn. *toupie bourdonnante, f.*
Zugiskola, fn. *école de permission, f.*
Zúgni, k. *bruire, mugir* (se dit *du vent et de l'eau*); *bourdonner; siffler.*
Zúgó, mn. *bruyant; mugissant; —*, fn. *vanne, pale, f.*
Zugolódás, fn. *plaintes sourdes, f. pl. murmure(s), m. (pl.).*
Zugolódni (ik), k. *se plaindre sourdement; murmurer (en signe de mécontentement).*
Zugolódó, mn. *mécontent.*
Zugoly, fn. *ensouple, f.*
Zuh! isz. *crac!*
Zuhaj, fn. *fracas, bruit, m.*
Zuhanás, fn. *chute, f.*
Zuhanni, k. *tomber lourdement.*
Zuhany, fn. *ruisse au rapide* ou *qui se précipite en cascade; torrent, m.; ravine, f.; douche, f.*
Zuhatag, fn. *chute d'eau, cascade, cataracte, f.*
Zuhernyő, fn. *parachûte, m.*
Zuhogás, fn. *fracas, bruit, m.* [*bruit.*
Zuhogni, k. *pleuvoir à verse; faire du*
Zuza, fn. *gésier, m.*
Zúzás, fn. *action de bocarder, f.; bocardage, m.* [*m.*
Zúzda, fn. *moulin à bocarder, bocard,*
Zuzékony, mn. *cassant; fragile; frêle; friable, triturable.*
Zuzmara, fn. *givre, m.*
Zuzmarás, mn. *couvert de givre.*
Zúzni, cs. *écraser, écacher, broyer, malaxer, meurtrir; contondre, froisser; briser; concasser; bocarder.*
Zúzó, mn. *bocardeur.*
Zúzógép, fn. *appareil, m.*, ou *machine à bocarder, f.*
Zúzópőröly, fn. *marteau à briser le minéral, m.* [*meurtri.*
Zuzódni (ik), k. *être écrasé, être*
Zúzott, mn. *écrasé; contus; meurtri; froissé; contrit.*
Zűrzavar, fn. *chaos, m.;* l. Zavar.

Zs.

Zsábrák, fn. *housse, f.*
Zsacskó l. Zacskó.
Zsajtár l. Sajtár.
Zsák, fn. *sac, m.*
Zsákvászon, fn. *grosse toile, f.*
Zsákmány, fn. *butin, m., capture, proie; prise, f.*
Zsákmányolás, fn. *pillage; sac; saccagement, m.*
Zsákmányolni, cs. *butiner; saccager; piller; marauder.*
Zsákolni, cs. *ensacher.*
Zsálya, fn. *sauge, f.*
Zsámoly, fn. *escabeau, m., escabelle, f.; tabouret, m.*
Zsarát, fn. *charbons ardents, m. pl., braise, f., brasier (ex. de charbons ardents), m.; fournaise, f.*
Zsarátfedő, fn. *couvre-feu, m.*
Zsarátnak l. Zsarát.
Zsarátolni, cs. *faire rougir (au feu).*
Zsarátszín, fn. *couleur ignée, f., rouge ardent, m.*
Zsarlás, fn. *extorsion, exaction, f.*
Zsarnok, fn. *tyran, m.*
Zsarnoki, mn. —lag, ih. *tyrannique (ment); en tyran.*
Zsarnokoskodni (ik), k. *tyranniser.*
Zsarnokság, fn. *tyrannie, f.*
Zsarolás l. Zsarlás.
Zsarolni, cs. *extorquer, arracher; oppresser, opprimer.*
Zsaroló, fn. *exacteur, m.*
Zsáspa, fn. *hellébore, ellébore, m.*
Zsázsa, fn. *cresson, m.*
Zseb, fn. *poche (d'un habit), f.*
Zsebbeli, mn. *de poche;* —, fn. *mouchoir de poche, m.*
Zsebelés, fn. *filouterie, f.*
Zsebelni, cs. *escroquer.*
Zsebelő, fn. *coupeur de bourse, filou, m.*
Zsebes, mn. *pourvu d'une poche.*
Zsebkendő, fn. *mouchoir, m.*
Zsebkés, fn. *couteau de poche, m.*
Zsebkönyv, fn. *almanach, m.*
Zsebmetsző, fn. *filou, m.*
Zsebóra, fn. *montre, f.*
Zsebpénz, fn. *menus plaisirs, m. pl.*
Zsebpisztoly, fn. *pistolet de poche, m.*
Zsebrét, fn. *format de poche, petit format, m.*
Zsebszótár, fn. *dictionnaire de poche, m.*
Zsebtolvaj, fn. *coupeur de bourse, filou, m.*
Zsebtolvajság, fn. *filouterie, f.*
Zsebtükör, fn. *miroir de poche, m.*
Zsellér, fn. *locataire, m.*
Zsellyeszék, fn. *grand fauteuil, m.*
Zsémbelődés, fn. *querelle, f.*
Zsémbelődni (ik), k. *gronder, quereller.*
Zsémbes, mn. *grogneur, querelleur.*
Zsémbeskedés, fn. *querelle, f.*
Zsémbeskedni (ik), k. *gronder, quereller.*
Zsémbesség, fn. *humeur querelleuse, f.*
Zsemlye, fn. *petit pain (blanc), m.*
Zsemlyeliszt, fn. *farine de froment; fleur de farine, f.*
Zsemlyesütő, fn. *boulanger de pain blanc, m.*
Zsendülni, k. *mûrir, venir à maturité.*
Zsenge, fn. *premier fruit, m.;* —, mn. *tendre.*
Zsétár, Zséter l. Sajtár.
Zsiba l. Liba.
Zsibaj, fn. *bruit (continuel), m.*
Zsibáros, fn. *fripier, m.;* —bolt, fn. *boutique de fripier, f.*
Zsibároskodni (ik), k. *faire le métier de fripier, acheter et revendre de vieux habits.*
Zsibárosnő, fn. *fripière; revendeuse, f.*
Zsibárosság, fn. *friperie, f.*
Zsibárú, fn. *friperie, f.*
Zsibárulás l. Zsibárosság.
Zsibbadás, fn. *engourdissement, m.*
Zsibbadni, k. *s'engourdir.*
Zsibbadság, fn. *engourdissement, m.*
Zsibbadt, mn. *engourdi.*
Zsibbasztani, cs. *engourdir.*
Zsibbasztórája, fn. *torpille, f.*
Zsibkamara, fn. *décharge, f.*
Zsibláda, fn. *coffre aux vieux ustensiles, m.*
Zsibogni l. Zsibongani.
Zsibongani, k. *bourdonner; fourmiller; faire du bruit.*
Zsibongás, fn. *bourdonnement; fourmillement; bruit (continuel), m.*
Zsibvásár, fn. *friperie, f.*
Zsibvásáros, fn. *fripier, m.*

Zsidó, fn. *Juif, m.;* —, mn. *juif, judaïque.*
Zsidóadó, fn. *impôt levé sur les Juifs, m.*
Zsidóhal, fn. *barbeau, m.*
Zsidóiskola, fn. *école des Juifs, école juive; synagogue, f.*
Zsidós, mn. *juif; judaïque.*
Zsidóság, fn. *corps des Juifs, m.; juiverie, f.; judaïsme, m.*
Zsidósan, ih. *en juif, à la Juive.*
Zsidóskodni (ik), k. *marchander, trafiquer à la juive.*
Zsidóul, ih. *en juif.*
Zsiger, fn. *tripes, f. pl.*
Zsigerelni, cs. *éventrer, vider.*
Zsikora, fn. *creton de lard, m.*
Zsilip, fn. *écluse, f.*
Zsilipesés, fn. *sas de l'écluse, m.*
Zsilipkamra, fn. *chambre d'écluse, f.*
Zsilipmester, fn. *garde-écluse, éclusier, m.*
Zsiliptisztító, fn. *cureur d'écluses, m.*
Zsilipvám, fn. *droit d'écluse, m.*
Zsinagóga, fn. *synagogue, f.*
Zsinat, fn. *synode, m.; bruit, m.*
Zsinati, mn. *synodique.*
Zsinatolás, fn. *action de faire du bruit, f.*
Zsinatolni, k. *faire du bruit.*
Zsindel, fn. *bardeau, m., échandole, f.*
Zsindeles, mn. *couvert de bardeaux.*
Zsindelezet, fn. *revêtement de bardeaux, m.*
Zsindelezni, cs. *couvrir de bardeaux.*
Zsindelező, fn. *couvreur en bardeaux, m.*
Zsindely l. Zsindel.
Zsineg, fn. *ficelle, f.*
Zsinór, fn. *cordon, m.; corde; ligne, f.*
Zsinóregyenességü, mn. *à plomb; perpendiculaire.*
Zsinórka, fn. *cordonnet, m., cordelette, f.*
Zsinórmérték, fn. *cordeau, m.*
Zsinóros, mn. *bordé de liserés.*
Zsinórozni, cs. *garnir de lacets; border de liserés; passementer.*
Zsinórverő, fn. *tissutier-rubanier; passementier, m.*
Zsír, fn. *graisse fondue, f.; gras, m.; axonge de porc, f.; sain-doux, m.*
Zsiradék, fn. *stéarine, f.*
Zsiráros, fn. *charcutier, m.*
Zsírfolt, fn. *tache de graisse, f.*
Zsírkő, fn. *pierre stéatite ou stéatiteuse, f.*
...a, fn. *suif, m.*
Zsírnemü, mn. *qui ressemble à de la graisse.*
Zsíros, mn. *gras, graisseux; adipeux; crasseux, sali par de la graisse.*
Zsirosítni, cs. *engraisser.*
Zírosodni (ik), k. *s'engraisser.*
Zsirosság, fn. *état graisseux; m; graisse, f.*
Zsírozni, cs. *graisser; enduire de graisse; salir par de la graisse.*
Zsírpecsét, fn. *tache de graisse, f.*
Zsírsav, fn. *acide sébacique, m.*
Zsírsavas, mn. *sébate.*
Zsírtalan, mn. *maigre.*
Zsivaj, fn. *bruit (continuel), m.*
Zsivajgás, fn. *grand bruit, tumulte, vacarme, m.*
Zsivajogni, k. *faire du bruit.*
Zsivány, fn. *larron, brigand, m.*
Zsiványbarlang, Zsiványfészek, fn. *repaire de brigands, m.*
Zsiványkodás, fn. *brigandage; vol à main armée, m.*
Zsiványkodni (ik), k. *commettre des brigandages.*
Zsiványnyelv, fn. *argot, language ou jargon des voleurs, m.*
Zsiványság, fn. *brigandage, larcin, m.*
Zsiványul, ih. *en brigand.*
Zsizsegés, fn. *fracas; pétillement, m.*
Zsizsegni, k. *craqueter; pétiller.*
Zsizsik, fn. *calandre du blé* ou *granaire, f., charançon du blé, m.*
Zsobrák, fn. *homme mesquin, avare, m.*
Zsold, fn. *solde, paye, f.; gages, m. pl., salaire, m.*
Zsoldos, mn. *mercenaire;* —, fn. *mercenaire, m.*
Zsolna, fn. *pivert, m.*
Zsolosma, fn. *vêpres, f. pl.*
Zsolosmáskönyv, fn. *bréviaire, m.*
Zsoltár, fn. *psaume, m.*
Zsoltáriró, fn. *psalmiste, m.*
Zsoltárkönyv, fn. *livre de psaumes, psautier, m.*
Zsombék, fn. *motte tourbeuse, f.; terrain tourbeux; sol marécageux, m.*
Zsombik l. Zsombék.
Zsompor, fn. *sébile où l'on met la pâte pétrie; huche, maie, f.; pétrin, m.*
Zsongani, k. *bourdonner.*
Zsörtösködni (ik), k. *gronder, quereller; tonner, tempêter.*
Zsúfolni, cs. *remplir trop, remplir outre mesure; faire entrer en pressant.*

Zsúfolt, mn. *qui regorge de monde.*
Zsugorgás, fn. *manière de vivre mesquinement.*
Zsugorgatni, cs. *amasser par une avarice sordide.*
Zsugorgó, mn. *qui vit mesquinement.*
Zsugori, mn. *mesquin, avare; chiche;* —, fn. *homme mesquin, avare; pince-maille, m.*
Zsugoriság, fn. *lésine, mesquinerie, sordide avarice, f.*
Zsugorítni, cs. *resserrer, rapprocher (les fibres); raccourcir (un muscle, etc.); amasser par une avarice sordide.*
Zsugorkodni (ik), k. *lésiner.*
Zsugorodni (ik), k. *se ratatiner; se contracter.*
Zsugorogni, k. *vivre mesquinement; lésiner.*
Zsúp, fn. *botte de paille, f.*
Zsúpfedél, fn. *toit, m., couverture de chaume, f.*
Zsúpfedeles, mn. *couvert de chaume.*
Zsúpolni, cs. *botteler; couvrir de chaume.*
Zsúpoló, fn. *couvreur en chaume, m.*
Zsurma, fn. *mie (de pain), f.:* l. **Morzsa.**
Zsurmolni, cs. *émier, émietter.*
Zsuzsok, Zsüzsök, Zsüzsük, fn. *charançon, m., calandre, f.*

Tulajdon nevek jegyzéke. — Table des noms propres.

ÁBRI, Abris, *Abraham, m.*
Achilles, *Achille, m.*
Adel, *Adèle, f.*
Adelga, *Aldegonde, f.*
Ádi, *Adam, m.*
Ádolf, *Adolphe, m.*
Adorján, *Adrien, m.*
Ágnes, *Agnès, f.*
Ágoston, *Augustin.*
Ágota, *Agathe, f.*
Alajos, *Aloyse, m.*
Albert, *Albert, m.*
Albin, *Albin, m.*
Amade, *Amadée, m.*
Amália, *Amélie, f.*
Ambrus, *Ambroise, m.*
Anchises, *Anchise, m.*
Andor, András, Andris, *André, m.*
Aeneas, *Enée, m.*
Angyalka, *Angélique, f.*
Ánikó, *Annette, Nanette, Nanon. f.*
Anna, *Anne, f.*
Anselm, *Anselme, m.*
Antal, Anti, *Antoine, m.*
Antonia, *Antonie, Antoinette, f.*
Apollonia, *Apolline, f.*
Aranka, *Aurélie, f.*
Armin, *Arminius, Armand, m.*
Arnót, *Arnaud, m.*
August, *Auguste, m.*
Aurel, *Aurèle, m.*
Aurelian, *Aurélien, m.*
BÁBI, *Babette, f.*
Balázs, *Blaise, Blaisot, m.*
Báld, *Baudouin, m.*
Baldor, *Baudri, m.*
Bálint, *Valentin, m.*
Bánk, *Benoîte, m.*
Barabás, *Barnabé, m.*
Barta, *Barthélemi, m.*
Beatrix, *Béatrice, f.*
Béla, *Adélbert, m.*
Bencze, Benedek, *Benoît, m.*
Béni, *Benjamin, m.*
Benkő l. Benedek.
Bera, *Albert, m.*
Berczi, *Adelbert, m.*
Bernát, *Bernard, m.*
Berta, *Berthe, f.*
Bertalan, *Barthélemi, m.*
Bertók, *Bertrand, m.*
Bertus, *Barthélemi, m.*
Betti, *Betty, Élise, f.*
Bódog, *Félix, m.*
Boldi, Boldizsár, *Baltasard, Balthesar, m.*
Bonifács, *Boniface, m.*
Borbála, Borcsa, *Barbe, f.*
Böske, Bözse, *Lisette, Babette, f.*
Brigitta, *Brigitte, f.*
CZICZELE, *Cécilie, f.*
Czirjék, *Cyriaque, m.*
DEMETER, *Damien, m.*
Dénes, *Denis, m.*
Dezsö, *Didier, m.*
Ditrik, *Thierri, m.*
Domonkos, *Dominique, m*
Donát, *Donatien, m.*
Dora, Doris, Dorottya, *Dorothée, f.*
Döme, Dömjén, *Damien, m.*
EDE, *Édouard, m.*
Egyed, *Gilles, m.*
Elek, *Alexe, Alexis, m.*
Eliz, *Élisa, Élise, f.*
Emil, *Émile, m.*

Emilia, *Émilie, f.*
Endre, *André, m.*
Ernő, *Ernest, m.*
Erzsébet, *Élisabeth, f.*
Erzsi, *Alison, Lisette, Babette, Babiche, Babichon, f.*
Etelka, *Adélaïde, f.*
Éva, Évi, *Ève, f.*
Ezsiás, *Isaïe, m.*
FERENCZ, *François, m.*
Feri, Ferus, *Franchon, m.*
Florián, *Florien, m.*
Franciska, *Françoise, f.*
Frigyes, *Frédéric, m.*
Frusina, *Euphrosine, f.*
Fülöp, *Philippe, m.*
GÁBOR, Gábri, *Gabriel, m.*
Gáspár, Gazsi, *Gaspard, m.*
Gegő, *Grégoire, m.*
Geiza, *Victor, m.*
Gellért, *Gérard, m.*
Genovéva, *Geneviève, f.*
Gergely, Gerő, *Grégoire, m.*
Gertrud, *Gertrude, f.*
Géza, *Victor, m.*
Gida, *Gédéon, m.*
Gidó, *Guide, Guidon, m.*
Gocsárd, *Godard, m.*
Göntér, *Gonthier, m.*
Gunda, *Cunégonde, f.*
Gusztáv, *Gustave, m.*
Gyárfás, *Gervais, m.*
György, *George, m.*
Gyula, *Jules, m.*
Gyuri, Gyurkó, *George, m.*
HEDVIG, *Hedvige, f.*
Henrik, *Henri, m.*
Henrica, *Henriette, f.*
Honorius, *Honoré, m.*
Hortensia, *Hortense, f.*
Hubert, *Hubert, m.*
Hugo, *Hugues, Hugon, m.*
IDA, *Ida, f.*
Ignácz, *Ignace, m.*
Ilka, *Hélène, f.*
Illés, *Élie, m.*
Ilona, Ilonka, Ilus, *Hélène, f.*
Imre, *Henri, m.*
Incze, *Innocent, m.*
Irén, *Irène, f.*
Istók, István, *Étienne, m.*
Iván, *Jean-Baptiste, m.*
Iza, Izabella, *Isabeau, Isabelle, f.*
Izidor, *Isidore, m.*
Izsák, *Isac, m.*
JAKAB, *Jacques, Jacob, m.*
Jakabka, *Jacot, Jacquelin, m.*
Jancsi, Jani, Janika, Jankó, *Jeannot, m.*
Janka, *Jeanneton, Jeannette, f.*
János, *Jean, m.*
Jenő, *Eugène, m.*
Jeremiás, *Jérémie, m.*
Jerne, *Irène, f.*
Jernő, *Irénée, m.*
Jeromos, *Jérôme, m.*
Joákim, *Joachim, m.*
Job, *Job, m.*
Johanka, Johanna, *Jeanne, f.*
Jónás, *Jonas, m.*
Jonátán, *Jonathan, m.*
Jósa, *Josse, Jodelet, m.*
Jósef, Jóska, *Joseph, m.*
Jozéfa, *Joséphine, f.*
Józsa l. Jósa.
József, Józsi, *Joseph, m.*
Jozsue, *Josué, m.*
Julcsa, Julcsi, Juli, *Julie, Juliette, f.*
Julián, *Julien, m.*
Julianna, *Julienne, f.*
Julinka, Julis, Juliska, *Julie, Juliette, f.*
Justina, *Justine, f.*
KAJTÁR, *Gaétan, m.*
Karolina, *Caroline, Charlotte, f.*
Károly, *Charles, m.*
Károlyka, *Charlot, m.*
Katalin, *Cathérine, f.*
Kati, Katicza, Katinka, Kató, Katus, Katuska, *Cataut, Catin, Caton, f.*
Kazimir, *Casimir, m.*
Kelemen, *Clément, m.*
Keresztély, *Chrétien, m.*
Kinga, *Cunégonde, f.*
Klára, Klári, Klárika, *Claire, f.*
Klotild, *Clotilde, f.*
Kolos, *Claude, m.*
Konrád, *Conrade, m.*
Konstantin, *Constantin, m.*
Kornél, *Corneille, m.*
Kozma, *Côme, m.*
Krisztina, *Christine, f.*
Kristóf, *Christophe, m.*
LACZI, Laczkó, *Ladislas, m.*
Lajos, *Louis, m.*
Lámpért, *Lambert, m.*
László, *Ladislas, m.*
Laura, *Laure, f.*
Lázár, *Lazare, m.*
Lénárt, *Léonard, m.*
Lenczi, *Laurent, m.*
Lencsi, *Madelon, f.*
Lenka, Lenke, *Hélène, f.*

Leo, *Léon, m.*
Linka, *Charlotte, f.*
Liszló, *Venceslas, m.*
Lizi, *Lisette, f.*
Lóra, Lóri, *Eléonore, Léonore, f*
Lotti, *Charlotte, f.*
Lőrincz, *Laurent, m.*
Lucza, *Luce, f.*
Lukács, *Lucas, Luc, m.*
MAGDA, *Madelon, f.*
Magdolna, *Madeleine, f.*
Mancza, Manczi, *Madelon, f.*
Marczell, *Marcel, m.*
Marczi, *Martin, m.*
Margit, *Marguerite, f.*
Margitka, *Margot, f.*
Mari, Mária, *Marie, f.*
Mari, Marinka, Maris, *Marion, Ma-* [*non. f.*
Márk, *Marc, m.*
Márta, *Marthe, f.*
Márton, *Martin, m.*
Máté, *Mathieu, Mathée, m.*
Mátyás, *Mathias, m.*
Médard, *Médard, m.*
Melania, *Mélanie, f.*
Mihály, *Michel, m.*
Miklós, *Nicolas, m.*
Miksa, *Maximilien, Max, m.*
Minka, *Minette, f.*
Mór, *Maure, m.*
Móricz, *Maurice, m.*
Mózses, *Moïse, m.*
NÁNCSI, *Annette, Nanette, Nanon, f.*
Náni, Nánika l. Náncsi.
Nikodem, *Nicodème, m.*
Nina l. Náncsi.
Noe, *Noé, m.*
ORBÁN, *Urbain, m.*
Orsolya, *Ursule, f.*
Otti, Ottilia, *Odile, f.*
Otto, *Othon, m.*
Ödön, *Edmond, Edme, m.*
Orzse l. Erzsi.
PÁL, *Paul, m.*
Palcsi, Pali, Palkó, *Paulot, m.*
Panna, Panni, Pannika, Pannus, *Annette, Nanette, Nanon, f.*
Paulina, *Pauline, f.*
Paulinka, *Paulinette, f.*
Péter, *Pierre, m.*
Péterke, Peti, *Pierrot, m.*
Piroska, *Prisque, f.*
Pius, *Pie, m.*
Polcsi, *Apolline, f.*
Pongrácz, *Pancrace, m.*
RAFÁEL, *Raphaël, m.*
Rebeka, *Rébecca, f.*
Regina, *Régine, Reine, f.*
Róza, *Rose, f.*
Rozalia, *Rosalie, f.*
Rózi, Rózika, *Rosette, f.*
Rudolf, *Rodolphe, Raoul, m.*
SALAMON, *Salomon, m.*
Samu, *Samuel, m.*
Sándor, *Alexandre, m.*
Sebestyén, *Sébastien, m.*
Servácz, *Servais, m.*
Szániszló, *Stanislas, m.*
Szidónia, *Sidonie, f.*
Szilárd, *Constant, m.*
Szilveszter, *Silvestre, m.*
TÁDÉ, *Thadée, m.*
Tamás, *Thomas, m.*
Tekla, *Thècle, f.*
Tercsa, Tercsi, Teréz, *Thérèse, f.*
Tibold, *Thiébaud, Thibault, m.*
Tiborcz, *Tiburce, m.*
Titus, *Titus, Tite, m.*
Tivadar, *Théodore, m.*
Tóbiás, *Tobie, m.*
Tódor, *Théodore, m.*
Treszka, *Thérèse, f.*
ULRIK, *Ulric, Udalric, m.*
VAZUL, *Basile, m.*
Venczel, *Venceslas, m.*
Verona, *Véronique, f.*
Vicza, *Ève, f.*
Victoria, *Victoire, f.*
Vid, *Veit, Guy, m.*
Viki, *Victoire, f.*
Villibald, *Guillibaud, m.*
Vilma, *Guillemette, f.*
Vilmos, *Guillaume, m.*
Vincze, *Vincent, m.*
ZACHARIAS, *Zacharie, m.*
Zákó, *Zachée, m.*
Zsiga, Zsigmond, *Sigismond, m.*
Zsófi, *Sophie, f.*
Zsuzsa, Zsuzsánka, Zsuzsi, *Suson. f*
Zsuzsánna, *Susanne, f.*

Földrajzi szótár. — Table géographique.

AACHEN, *Aix-la Chapelle, f.*
Abessinia, *(l') Abyssinie, f.*
Abruzzo, *Abruzze(s) f. (pl.).*
Acarnania, *(l') Acarnanie, f.*
Achaja, *(l') Achaïe, f.*
Adria, **adriai tenger**, *(la) mer Adriatique.*
Adrianopolis, *Adrianople.*
Africa, *(l') Afrique, f.*; -i, *Africain(e), m. (et f.)*; mn. *d'Afrique; africain;* -ilag, ih. *en Africain.*
Albania, *(l') Albanie, f.*
Albenga, *Albengue.*
Aleppo, *Alep, m.*
Alexandria, *Alexandrie, f.*
Algarbia, *(le royaume des) Algarves, f. pl.*
Algir, *Alger.*
Alpesek, *(les) Alpes, f. pl.*
Amazon (folyam), *rivière des Amazones, f.*
America, *(l') Amérique, f.*; -i, *Américain(e), m. (et f.)*; mn. *d'Amérique; américain;* -ilag, ih. *en Américain.*
Ammonita, *Ammonite, m.*
Anatolia, *(la) Natolie).*
Ancona, *Ancône.*
Andalusia, *(l') Andalousie, f.*
Angol, *Anglais(e), m. (et f.)*; -ország, *l'Angleterre, f.*; -országi, mn. *d'Angleterre; anglais.*
Antillák, *(les) Antilles, f. pl.*
Antiochia, *Antioche.*
Antverp, *Anvers.*
Appenninek, *(les) Apennines, m. pl.*
Apulia, *(la) Pouille.*
Arab, *Arabe, m. et f.*; mn. *d'Arabie, arabe;* — **módra**, ih. *en Arabe;* -ország, *(l') Arabie, f.*
Arcadia, *(l') Arcadie, f.*
Ardennák, *(les) Ardennes, f. pl.*
Argau, *(canton d') Argovie, f.*
Arragonia, *(l') Aragon, m.*
Assyria, *(l') Assyrie, f.*
Asturia, *(les) Asturies, f. pl.*
Athen, *Athènes;* -i, *habitant(e), citoyen(ne) d'Athènes, Athénien(ne), m. (et f.)*; mn. *d'Athènes; athénien; attique.*
Australia, *(l') Australasie, Océanie, f.*
Austria, *(l') Autriche, f.*; -i, *Autrichien(ne), m. (et f.)*; mn. *d'Autriche; autrichien.*
Ázsia, *(l') Asie, f.*; -i, *habitant(e) de l'Asie, Asiatique, m. et f.*; mn. *d'Asie; asiatique;* -ilag, ih. *en Asiatique; comme les Asiatiques.*
BABILON, *Babylone;* -i, *Babylonien(ne), m. (et f.)* mn. *de Babylone.*
Baden, *Bade;* -i, *Badois, m.*; mn. *de Bade;* -i nagy herczegség, *le grand-duché de Bade.*
Bajor, *Bavarois(e), m. (et f.)*; mn. *de Bavière; bavarois;* -ország, *la Bavière.*
Barbados (sziget), *(la) Barbade.*
Barcellona, *Barcelone, f.*
Basel, *(la ville de) Bâle;* -i, *Bâlois, m.*; mn. *de Bâle.*
Batavia, *Batavia;* -i, *Batave, m. et f.*
Bécs, *Vienne;* -i, *Viennois(e), m. (et f.)*; mn. *de Vienne; viennois.*
Beduin, *(les) Bédouins, m. pl.*
Belgrád, *Belgrade.*
Belga, *Belge, m.*; -ország, *la Belgique.*
Bengalia, *(la présidence de) Bengale, m.*; -i, mn. *de Bengale; bengale.*
Berbirek, *(les) Bérébères, m. pl.*
Bergen, *(la ville de) Mons.*
Bern, *Berne.*
Bessarabia, *(la) Bessarabie.*
Biel, *Bienne.*
Biscaja, *la Biscaye;* -i, mn. *de la Biscaye; biscayen; Cantabre.*
Bodeni tó, *(le) lac de Constance.*
Boroszló, *Breslau.*
Bosnyákország, *la Bosnie.*
Bolzen, *Bolzano.*
Brabant, *(le) Brabant;* -i, *Brabançon(ne), m. (et f.)*; mn. *du Brabant; de Bruxelles.*
Brandenburg, *(l'Électorat, la Province de) Brandebourg.*
Brasilia, *(le) Brésil;* -i, *habitant du Brésil, m.*
Braunschweig, *(la ville et le duché de) Brunswick;* -i, *Brunswickois, m.*; mn. *de Brunswick.*
Bregencz, *Brigance.*
Breisach, *Brisach.*

Breisgau, *(le) Brisgau.*
Brema, *(la ville de) Brême.*
Britt, *Anglais, m.*
Brittania (nagy), *la Grande Bretagne, l'Angleterre, f.*
Brügge, *Bruges.*
Brundrut, *Porentrui.*
Brüssel, *Bruxelles.*
Buda, *Bude.*
Burgundia, *la Bourgogne;* -i, *Bourguignon(ne), m. (et f.);* mn. *de Bourgogne.*
CALABRIA, *la Calabre.*
Canna, *Cannes.*
Capua, *Capoue.*
Cappadocia, *la Cappadoce;* -i, *Cappadocien, m.*
Carthago, *Carthage;* -i, *Carthaginois, [m.*
Castilia, *la Castille;* -i, *Castillan, m.*
Catalonia, *la Catalogne;* -i, *Catalan(e), m. (et f.).*
Catanea, *Catane.*
Chalcedonia, *Chalcédoine.*
Chaldea, *la Chaldée;* -i, *Chaldéen, m.*
China, *la Chine;* -i, *Chinois(e), m. (et f.);* mn. *chinois; de Chine.*
Chur, *(la ville de) Coire.*
Cleve, *Clèves.*
Cochinchina, *la Cochinchine.*
Columbia, *(la république de) Colombie.*
Como, *Côme;* -i, mn. *(lac etc.) de Côme; habitant de Côme, m.*
Constanz, *Constance.*
Cordillerák, *Cordillières, (les) Andes, [f. pl.*
Cordova, *Cordove.*
Cornwallis, *(le comté de) Cornuailles.*
Corsica, *(la) Corse, (l')île de Corse;* -i, *Corse, m. et f.*
Corunna, *(la) Corogne.*
Cseh, *habitant de la Bohème, m;* -ország, *la Bohême;* -országi, mn. *de la Bohême.*
Csendes tenger, *(la) mer Pacifique.*
Cserkesz, *Circassien, m.;* -föld, *la Circassie;* -nő, *Circassienne, f.*
Cycladák, *(les) Cyclades.*
Cyprus, *(l'île de) Chypre.*
DACIA, *la Dacie.*
Damaskus, *Damas.*
Dán, *Danois(e), m. (et f.);* -ország, *(le) Danemark;* -országi, mn. *du Danemark, danois.*
Danzig, *Dantzick.*
Dardanellák, *(les) Dardanelles.*
Dél-Amerika, *(l') Amérique méridionale, f.*
Delfi, *Delphes.*
Dnieper, *(le) Dniéper, (le) Nieper, (le) Borysthène.*
Domingo, *(l'île de) St. Domingue, Haïti.*
Doria, *la Doire.*
Dráva, *Drave.*
Dresda, *Dresde;* -i, *habitant de Dresde;* mn. *de Dresde.*
Drinápoly, *Adrianople.*
Druzok, *Druses, m. pl.*
Duna, *(le) Danube.*
Dünkirchen, *Dunkerque.*
EBRO, *l'Èbre, m.*
Edinburg, *Édinbourg.*
Egyptus, *(l') Égypte, f.;* -i, *Égyptien(ne), m. (et f.).*
Éjszak-Amerika, *(l') Amerique septentrionale* ou *du Nord, f.*
Éjszaki tenger, *(la) mer du Nord.*
Elsass, *l'Alsace, f.;* -i, *Alsacien(ne), m. (et f.);* mn. *de l'Alsace; alsacien.*
Ephesus, *Éphèse, m.*
Epirus, *l'Épire.*
Erdély, *(la) Transylvanie;* -i, *Transylvain, m.*
Estland, *l'Estonie, f.*
Ethiopia, *(l')Éthiopie, f.;* -i, *habitant d'Éthiopie, Éthiopien, m.*
Etsch, *l'Adige, m.*
Europa, *l'Europe, f.;* -i, *Européen(ne), m. (et f.);* mn. *de l'Europe; d'Europe.*
FEKETE-TENGER, *(le) Pont-Euxin, la mer Noire.*
Ferro-sziget, *l'île de Fer, f.*
Finn, *Finlandais, m.;* -land, *la Finlande;* -landi, mn. *de (la) Finlande.*
Flamand, *habitant de la Flandre, Flamand;* mn. *de (la) Flandre; flamand.*
Flandria, *la Flandre.*
Florencz, *Florence;* -i, *Florentin(e), m. (et f.);* mn. *de Florence; florentin;* -i terület, fn. *le Florentin.*
Franczia, *Français(e), m. (et f.);* mn. *français;* -ország, *la France;* -országi, *de France.*
Frank, *Franc, m.*
Frankfurt, *Francfort (sur-le-Main, sur l'Oder).*
Freiburg, *Fribourg.*
Friaul, *(le) Frioul.*
Friz, *Frison, m.;* mn. *de la Frise, frison;* -föld, *la Frise.*
Fúlda, *Fould.*

GÁCSORSZÁG l. Galicia.
Galilea, *la Galilée*; -i, *Galiléen*, *m*.
Galiczia, *la Galicie* (*province de l'Autriche*).
Gallia, *la Gaule*, (*les*) *Gaules*; -i, mn. *des Gaules*; *gaulois*.
Galliczia, *la Galice* (*province de l'Espagne*).
Gambia, (*la*) *Gambie*.
Ganges, *le Gange*.
Gasconia, *la Gascogne*; -i, *Gascon(e)*, *m*. (*et f*.); mn. *gascon*.
Genf, *Genève*; -i, *Genevois(e)*, *m*. (*et f*.).
Gent, *Gant*; -i, *Gantois(e)*, *m*. (*et f*.).
Genua, *Gènes*; -i, *Génois(e)*, *m*. (*et f*.).
Georgia, (*la*) *Géorgie*.
Goth, *Goth*, *m*.; mn. *des Goths*; *gothique*.
Gothland, (*la*) *Gothie*; (*île de*) *Gothland*.
Görcz, *Goritz*, *Gorice*.
Görög, *habitant de la Grèce*, *Grec*, *m*.; mn. *de la Grèce*, *des Grecs*; *grec*; *grégeois*; —nő, *Grecque*, *f*.; -ország, (*la*) *Grèce*, *f*.
Göttinga, *Gottingue*.
Granada, *Grenade*.
Graubünden, (*canton des*) *Grisons*, *m*. *pl*.
Grécz, *Gratz*.
Grönland, (*le*) *Grœnland*.
Guinea, (*la*) *Guinée*.
Gujana, *la Guyane*, *la Guiane*.
Gyula-Fehérvár, *Albe-Julie*.
HÁGA, *la Haye*.
Hamburg, *Hambourg*.
Hannovera, (*la ville de*) *Hanovre*; (*le royaume de*) *Hanovre*, *m*.; -i, *Hanovrien(ne)*. *m*. (*et f*.).
Havanna, *la Havane*.
Hebridák, (*les îles*) *Hébrides*, *f*. *pl*.
Helsingör, *Elseneur*.
Helvét, mn. *helvétique*.
Helvetia, (*l'*) *Helvétie*, (*la*) *Suisse*, *f*.; -i, *Helvétien*, *Suisse*, *m*.; mn. *de la Suisse*; *suisse*, *helvétique*.
Hessz, *Hessois(e)*, *m*. (*et f*.)
Hesszen, (*la*) *Hesse*; -i, mn. *de* (*la*) *Hesse*; *hessois*.
Hindostan, (*l'*)*Indostan*, *m*.
Hollandi, *Hollandais(e)*, *m*. (*et f*.): -a, (*la*) *Hollande*; -ai, mn. *de* (*la*) *Hollande*; *hollandais*.
Holstein, (*le duché de*) *Holstein*; -i, *habitant du Holstein*, *m*.; mn. *du Holstein*.
Holt tenger, (*la*) *mer Morte*.
Homburg, *Hombourg*.
Horvát, *habitant*, *soldat de Croatie*, *Croate*, *m*.; -ország, (*la*) *Croatie*.
Hottentot, *Hottentot*, *m*.
ILLYRIA, *l'Illyrie*, *f*.
India, (*l'*) *Inde*; (*les*) *Indes*, *f*. (*pl*.); kelet —, *Indes Orientales*, *Grandes Indes*; nyugat —, *Indes Occidentales*.
Indus, (*l'*) *Indus*, *m*.
Ir, *d'Irlande*, *irlandais*.
Irföld, (*l'*) *Irlande*, (*l'*) *Hibernie*; -i, *Irlandais(e)*, *m*. (*et f*.).
Irókézek, *Iroquois*, *m*. *pl*.
Island, (*l'*) *Islande*, *f*.; -i, *Islandais*, *m*.; mn. *d'Islande*; *islandais*.
Istria, (*l'*) *Istrie*, *f*.
Ithaka, *Ithaque*.
JAMAICA, (*la*) *Jamaïque*.
Japan, (*le*) *Japon*; -i, *Japonais*, *m*.; mn. *du Japon*.
Jónia, (*l'*) *Ionie*, *f*.; -i, *Ionien*, *m*.; mn. *d'Ionie*, *ionien*; -i, tenger, *la mer Ionienne*, *la mer de Grèce*.
Jordán, (*le*) *Jourdain*.
Jó reménység foka, (*le*) *Cap* (*de Bonne-Espérance*).
Judea, (*la*) *Judée*.
Jülich, *Juliers*.
KAIRO, (*le*) *Caire*.
Kalmuk, *Calmouck*; -föld, *la Calmaquie*.
Kanariai szigetek, (*les îles*) *Canaries*, *f*. *pl*.
Kandia, *Candie*.
Karinthia, (*la*) *Carinthie*; -i, *Carinthien*, *m*.
Karniolia, (*la*) *Carniole*.
Kaspi tenger, (*la*) *mer Caspienne*, *f*.
Kassa, *Cassovie*.
Kaukaz, (*le*) *Caucase*; -i, *du Caucase*; *Caucasien*.
Kis-Ázsia, (*l'*) *Asie Mineure*, (*la*) *Natolie*.
Kis-Oroszország, (*la*) *Petite-Russie*, (*la*) *Russie-Rouge*.
Köln, *Cologne*, *f*.; -i, *habitant de Cologne*, *m*.; mn. *de Cologne*.
Konstantinápoly, *Constantinople*; -i, *Constantinopolitain*, *m*.
Koppenhága, *Copenhague*.
Korinth, *Corinthe*; -i, *Corinthien(ne)*, *m*. (*et f*.); mn. *de Corinthe*; *corinthien*.
Korz, *Corse*, *m*. *et f*.
Kozák, (*le*) *Cosaque*, *m*.
Középtenger, (*la mer*) *Méditerranée*.
Krakó, *Cracovie*.
Krim(ia), (*la*) *Crimée*.
LABRADOR, (*le*) *Labrador*, (*la*) *Nouvelle-Bretagne*.

Laczédemonia, *Lacédémone;* -i, *Lacédémonien(ne), m. (et f.);* mn. *lacédémonien; spartiate.*
Lagunák, *(les) Lagunes (de Venise), f. pl.*
Lapp, *Lapon, m.;* mn. *lapon;* -föld, *(la) Laponie.*
Leiningen, *Leiningen, Linange.*
Lemberg, *Lemberg, Léopol.*
Lengyel, *Polonais, m.;* -nő, *Polonaise, f.;* -ország, *(la) Pologne;* -országi, *de (la) Pologne; polonais.*
Libanon, *(le) Liban.*
Lifland, *Livonie;* -i, *Livonien, m.*
Lipcse, *Leipzig, Leipsick, m.*
Lissabon, *Lisbonne.*
Litvánia, *(la) Lithuanie;* -i, *Lithuanien, m.*
Livadia, *(la) Livadie.*
Livorno, *Livourne.*
Lodoméria, *(la) Lodomérie.*
Lombard, *Lombard, m.;* -ia, *Lombardie, f.;* -velenczei, *Lombardo-Vénitien.*
London, *Londres.*
Lotharingia, *(la) Lorraine;* -i, *Lorrain(e), m. (et f.);* mn. *de la Lorraine; lorrain.*
Lucca, *Lucques;* -i, *Lucquois, m.*
Lusitania, *(la) Lusitanie (le Portugal).*
Lüttich, *Liége;* -i, *Liégeois, m.*
Luzern, *Lucerne.*
MAAS, *(la) Meuse.*
Maczedonia, *(la) Macédoine;* -i, *Macédonien, m.*
Madeira, *Madère.*
Magyar, *Hongrois, m.;* mn. *de (la) Hongrie; hongrois;* -ország, *(la) Hongrie.*
Mainz, *Mayence.*
Májna, *(le) Mein.*
Majorka, *Majorque.*
Malaja, *(les îles) Malaies.*
Malta, *Malte.*
Mantua, *Mantoue.*
Marroko, *Maroc, m.;* -i, *Marocain, Mauritain, m.*
Med, *Mède, m.;* -ia, *(la) Médie.*
Mekka, *(la) Mecque.*
Metz, *Metz;* -i, *Messois(e), m. (et f.).*
Mexico, *(le) Mexique; Mexico (ville du Mexique).*
Mindenszentek öble, *(la) baie de tous les Saints.*
Minorca, *Minorque.*
Modena, *Modène.*
Moldvaország, *(la) Moldavie.*
Mongol, *(le) Mongol, m.*
Moréa, *(la) Morée.*
Morvaország, *(la) Moravie;* -i, *Morave, m.*
Mosel, *(la) Moselle.*
Moszka l. Orosz.
Moszkova, *Moscou.*
München, *Munich.*
NÁNDOR-FEHÉRVÁR, *Belgrade.*
Nápoly, *Naples;* -i, *Napolitain(e), m. (et f.).*
Navarra, *(la) Navarre.*
Nazaret, *Nazareth;* -i, *Nazaréen, m.*
Német, *d'Allemagne; Allemand; Germanique; Germain; Teuton; Tudesque;* -ország, *l'Allemagne; la Germanie.*
Németalföld, *(les) Pays-Bas, m. pl.*
Nigritia, *(la) Nigritie.*
Nikomedia, *(la) Nicomédie.*
Nil, *(le) Nil.*
Nizza, *Nice.*
Normand, *habitant de la Normandie, Normand, m.;* -ia, *Normandie.*
Norvég, *Norvégien, m.;* -ország, *(la) Norvége.*
Nubia, *(la) Nubie.*
Numantia, *Numance.*
Numidia, *(la) Numidie.*
Nürnberg, *Nuremberg.*
OLÁH, *Valaque, m. (et f.)* -ország *(la) Valaquie.*
Olasz, *Italien(ne), m. (et f.);* mn. *d'Italie; italien;* -ország, *(l') Italie, f.*
Orania, *Orange.*
Orosz, *Russe, m. et f.;* -ország, *la Russie, f.*
Örmény, *Arménien(ne), m. (et f.);* -ország, *(l') Arménie, f.*
PADUA, *Padoue.*
Palestina, *(la) Palestine, (la) Terre Sainte.*
Palermo, *Palerme.*
Pannonia, *Pannonie.*
Páris, *Paris.*
Pávia, *Pavie.*
Pécs, *les Cinq-Églises.*
Pensilvania, *(la) Pensilvanie.*
Peru, *(le) Pérou;* -i, *Péruvien, m.*
Perzsa, *Persan, Perse, m.;* mn. *de Perse; perse; persan; persique.*
Perzsia, *(la) Perse.*
Pest, *Pest.*
Pétervár, *St-Pétersbourg.*
Pétervárad, *Péterwaradin.*

Philadelphia, *Philadelphie.*
Philippinek, *(les îles) Philippines.*
Phocéa, *(la) Phocée.*
Phöniczia, *(la) Phénicie;* -i, *Phénicien, m.*
Phrygiai, *Phrygien.*
Piacencza, *Plaisance.*
Pisa, *Pise.*
Pomerania, *(la) Poméranie;* -i, *Poméranien.*
Porosz, *Prussien, m.;* mn. *de (la) Prusse, prussien;* -ország, *(la) Prusse.*
Portugal, *Portugais, m.;* -ország, *(le) Portugal.*
Pozson, *Pressbourg.*
Prága, *Prague.*
Pyréneusok, *les Pyrénées, f. pl.*
RAGUSA, *Raguse.*
Rajna, *Rhin, m.;* -i, mn. *Rhénan;* -i tartományok, *provinces Rhénanes, f. pl.;* —melléke, fn. *pays du Rhin, m.;* -vidéki, *habitant des bords du Rhin, des provinces Rhénanes, m.*
Ravenna, *Ravenne.*
Regensburg, *Ratisbonne.*
Rhétia, *Rhétie, f.*
Rodus, *Rhodes.*
Róma, *Rome, f.;* -i, *Romain(e), m. (et f.);* mn. *de Rome; romain.*
Rumelia, *(la) Romanie, Romélie, Thrace (des Anciens), f.*
Rusznyák, *Russe, m.* [*pl.*
SABINUSOK, *Sabins, m.; Sabines, f.*
Salamanka, *Salamanque.*
Samaria, *Samarie.*
Samarita, *Samaritain(e), m. (et f.).*
Samojedek, *Samoïèdes, m. pl.*
Saragossa, *Saragosse.*
Sardinia, *(la) Sardaigne;* -i, *Sarde, m.*
Savoya, *(la) Savoie;* -i, *Savoyard;* mn. *de Savoie.*
Schafhausen, *Schafhouse.*
Schelde, *(l') Escaut, m.*
Segovia, *(la) Ségovie.*
Serborszag, *(la) Servie.*
Sevilla, *Séville.*
Sibiria, *(la) Sibérie;* -i, *habitant de la Sibérie, Sibérien;* mn. *de (la) Sibérie.*
Siczilia, *(la) Sicile;* -i, *Sicilien;* mn. *de (la) Sicile; sicilien.*
Siena, *Sienne.*
Skot., *Écossais(e), m. (et f.);* mn. *d'Écosse; écossais;* -ország, *l'Écosse, f.*
Slavonia, *l'Esclavonie, f.*
Slézia, *(la) Silésie;* -i, *Silésien, m.*
Solothurn, *Soleure.*
Spanyol, *Espagnol, m.;* -ország, *(l') Espagne, f.*
Sparta, *Sparte;* -i, *Spartiate, m. et f.;* mn. *de Sparte; de Spartiate.*
Speier, *Spire.*
Stájer, mn. *Styrien, m.;* mn. *de Styrie; styrien;* -ország, *(la) Styrie.*
Susa, *Suse.*
Sváb, *Souabe, m. et f.;* -föld, *(la) Souabe.*
Svajc, *(la) Suisse; Helvétie, f.;* -i *Suisse, m., Suissesse, f.;* mn. *de (la) Suisse; suisse; helvétique.*
Svéd, *Suédois(e), m. (et f.);* mn. *de (la) Suède; suédois;* -ország, *(la) Suède.* [*m.*
Syrakusa, *Syracuse;* -i, *Syracusain,*
Syria, *(la) Syrie;* -i, *Syrien;* mn. *de (la) Syrie; syrien.*
SZABADKA, *Therésianople.*
Szász, *Saxon(ne), m. (et f.);* -ország, *(la) Saxe.*
Székes-Fehérvár, *Albe Royale.*
Szent-Bernát (hegy), *le St. Bernard.*
Szent-Lőrincz (folyam), *St. Laurent, m.*
Szent-Lucza (sziget), *(l'île de) Ste-Alousia, Ste-Lucie, f.*
Szerecsen, *Sarrasin, m.*
Szittya, *Scythe, m.;* mn. *de (la) Scythie, scythe.*
TAJO, *(le) Tage.*
Tarent, *Tarente.*
Tatár, *Tartare, m. et f.;* mn. *de Tartare; de (la) Tartarie, tartare, en Tartare;* -ország, *(la) Tartarie.*
Tauria, *(la) Tauride.*
Teneriffa, *Ténériffe.*
Theba, *Thèbes;* -i, *Thébain (e), m. (et f.).*
Themse, *(la) Tamise.*
Thermopylák, *(les) Thermopyles, f. pl.*
Thessalia, *(la) Thessalie;* -i, *Thessalien, m.* [*f.*
Thracia, *(la) Thrace;* -i, *Thrace, m. et*
Thurgau, *(le canton de) Thurgovie, f.*
Thüringa, *(la) Thuringe;* -i, *Thuringien, m.*
Tiber, *(le) Tibre.*
Tigris, *(le) Tigre.*
Toledo, *Tolède.*
Tolvajok szigete, *(les) îles des Larrons, f. pl.*
Toscana, *(la) Toscane;* -i, *Toscan, m.*

Török, *Turc, Musulman, Ottoman, Osmanli*; -**nő**, *Turque, f.*; -**ország**, *(la) Turquie, (l') Empire turc* ou *ottoman, m.*

Trident, *Trente.*

Trier, *Trèves*; -**i**, *Trévirois, m.*

Tripolis, *Tripoli*; -**i**, *Tripolitain, m.*

Trója, *Troie*; -**i**, *habitant de Troie, Troyen*; mn. *de Troie.*

Tunis, *Tunis*; -**i**, *Tunisien, m.*

Tübinga, *Tubingue.*

Tüzföld, *la terre de Feu.*

UMBRIA, *(l') Ombrie, f.*

VALENCIA, *Valence.*

Varsó, *Varsovie.*

Velencze, *Venise, f.*; -**i**, *Vénitien(ne), m. (et f.)*; mn. *de Venise; vénitien.*

Verona, *Vérone.*

Vicencza, *Vicence.*

Virginia, *(la) Virginie.*

Vistula, *(la) Vistule.*

Volhynia, *(la) Volhynie.*

Volscusok, *(les) Volsques, m. pl.*

WAADT, *(le pays de) Vaud*; -**i**, *Vaudois(e), m. (et f.).*

Wales, *(le pays de) Galles.*

Wallis, *(le) Valais, m.*

Wallon, *Wallons, m. pl.*

Westphalia, *(la) Westphalie.*

ZELAND, *(la) Zélande*; -**i**, *Zélandois, m.*

Zürich, *Zurich.*

A rendhagyó igék jegyzéke.

Table des verbes irréguliers.

Törzsök *Radical*	Mutató mód félmult *Imparfait*	 mult *Parfait*	Jövő *Futur*	Határtalan mód *Infinitif*	Részesülő *Participe*	Parancsoló mód *Impératif*	Ható forma Forme pour exprimer la possibilité de qq. action
	de l'Indicatif						
Alapszik	*se*	*conjugue*	*comme:*	alapul			
Alkuszik	*alkuvék*	*alkudott* v. *alkudt*	*alkuvandik*	*alkudni*	*alkuvó* v. alkvó	*alkudjál* *alkudj*	*alkud*hatik
Aluszik v. alszik	*aluvék* v. alvék	*aludott* v. aludt	*aluvandik* v. alvandik	aludni v. alunni	*aluvó* v. alvó	*aludjál* v. *aludj*	*alud*hatik v. alhatik
Betegszik [1]) v. *betegedik*	*betegedék*	*betegede*[illegible]	*betegeden-dik*	*betegedni*	*betegedő*	*betegedjél*	betegedh[illegible]ik
Cselekszik v. cselekeszik	cselekvék v. cselekedék	cselekedett	cselevendik v. cseleke-dendik	cselekedni	cselekvő v. cselekedő	cselekedjél v. cseleked[illegible]	[illegible]selekhet[illegible]:
dicsekszik	dicsekeszik v.	dicsekedik	*se conjugue*	*comme:*	cselekszik		
Esz, v. eszen v. eszik	eve v. [illegible]vék	ett v. evett	eend v. eendik	enni	evő	egyél	e[illegible]t v. ehetik
Esküszik v. esküdik	esküvék	esküdt v. e[illegible]küdött	esküdendik v. esküdend	esküdni v. eskünni	esküvő	esküdjél v. esküdj	esküdhetik

[1]) *Ainsi se conjuguent tous les verbes qui ont au radical une double terminaison en* **szik** *et en même temps en* edik-, odik-, ödik, *par exemple les verbes:* dühöszik v. dühödik, fehérszik v. fehéredik, gazdagszik v. gazdagodik, hidegszik v. hidegedik, vélekszik v. vélekedik, etc.

Törzsök *Radical*	Mutató mód félmult *Imparfait* *de l'Indicatif*	mult *Parfait*	Jövő *Futur*	Határtalan mód *Infinitif*	Részesülő *Participe*	Parancsoló mód *Impératif*	Ható forma Forme pour exprimer la possibilité de qq. action
Fekszik v. feküszik.	fekvék v. feküvék	feküdt v. feküdött	feküdendik	feküdni v. fekünni	fekvő v. feküvő	feküdjél v. feküdj	fekhetik v. feküdhetik
Foganszik, foganodik, foganoszik	foganodék	fogant	foganodandik	foganszani foganodni	foganodó	foganodjál foganodj	foganodhatik
Fő v. föl	főve	fött v. fövött	fővend	föni v. fölni	fövő	föjj	föhet v. fölhet
(fölök v.) fövök fő(l), fő(l) fölünk, v. fövünk. föltök v. föttök fö(l)nek							
Haragszik v. haraguszik	haragvék v. haraguvék	haragudott	haragvandik v. haragudandik	haragudni	haragvó	haragudjál	haragudhatik v. haraghatik
Hí v. hív	hiva	hitt v. hivott	hívand	híni v. hívni	hivó	hijj v. hívj	hihat v. hívbat
(hivok, hívsz, hi, hivunk, hivtok, hivnak v. hínak)							
Hisz v. hiszen	hive	hitt	hiend	hinni	hivő	higyj	hihet
Iszik	ivék	itt v. ivott	iandik	inni	ivó	igyál	ihatik
Jő v. jön	jöve	jött	jövend	jöni	jövő	jöj v. jere v. gyere	jöhet
(jövök, jöss, [illegible]	[illegible]	[illegible]	[illegible]	kelni	kelő	kélj v. kelj	kelhet

[illegible] v. leszen	leve v. lön (*l.* levének v. lőnek	lett	leend	lenni	levő v. lévő	légy	lehet
Lő	löve	lött v. lövött	lövend	lőni	lövő	lőjj	löhet
Megyen v. men (megyek, megy v. mész, megyen, megyünk, mentek, mennek)	mene	ment	menend	menni	menő	menj	mehet
Menekszik v. menekedik	*se*	*conjugue*	*comme :*	csel. kszik			
Nö	növe	nött	növend	nöni	növő	nöjj	nöhet
Nyugszik v. nyugoszik	nyugvék v. nyugovék	nyugodt v. nyugodott	nyugvandik	nyugodni v. nyugonni	nyugvó v. nyugovó	nyugodjál v. nyugodj	nyughatik v. nyugodhatik
Szö	szöve	szött	szövend	szöni	szövő	szöjj	szöhet
Tesz v. teszen	teve v. tön	tett	teend	tenni	tevő	tégy	tehet
Van v. vagyon (vagyok, vagy, van, vagyunk, vagytok, vagynak v. vannak)	vala	volt	(leend)	(lenni)	való	(légy)	(lehet)
Vész v. vesz	vesze	veszett	veszend	veszni	vesző	veszsz	veszhet
vesz v. vészen	*se*	*conjugue*	*comme :*	tesz			
ví v. vív	*se*	*conjugue*	*comme :*	hí			
Visz v. viszen	vive	vitt	viend	vinni	vivő	vigy	vihet

FR

H